

Nouveau
Dictionnaire
portatif

François, Polonois et Allemand.

.....
Nouvelle édition augmentée.

A — F.

Nowy
Słownik
kieszonkowy

Francuzko - Polsko - Niemiecki.

.....
Nowa Edycja poprawiona.

A — F.

à Breslau,
chez Guillaume Théophile Korn,
1820.

Franciszek Czernicki

1500,000

100,000
1400,000

75,000

108/12 12 1/100000
96
40
2
102 8 34
33

Делать выписку
Решить

Делать выписку

Делать выписку

Решить

Делать выписку

Решить

Делать выписку
Решить

и

и

WIMBP

Opole

7500 S

804,0-3 : 808,4-3 : 803,0-3

Przedmowa.

Podać publiczności część drugą słownika kieszonkowego, którego część pierwsza Polsko-Niemiecko-Francuska ja nowo przejrzana i poprawiona nie dawno z pod prasy wyszła.

Że druk tęg części Bźnię nastąpił, spodziewam się łaskawego względu na to, iż i tęg dziełem teraz / znacznie pomnożoném i poprawioném równie potrzebie powszechnę dogodzić chciałem, wolałem więc byđ obszerniejszym, wlałem późnię zięć moią obje-
tnicę, iak zawieść publiczność.

Alc. K. W. 201/74. S

qc. — *quelque chose* (co.)

v. — *vide, videatur*, (zobacz, patrz.)

cf. — *conferatur* (porównay.)

T. — *terminus technicus* (wyraz kunsztowy.)

* oznacza słowa nieforemne, których czasowanie gramatyka uczy.

‡ zobacz na początku literę H.

Ian Wincenty Bandtkie.

A, *prp.* do, w, na, z, ze, o, przez, po, za, według, podług, przy; tu, in, an, auf, aus, mit, nach, um, gegen, bis, für, durch, unter, bey.

Abaissement, *m.* Zniżenie: spuszczenie, *n.* Niedriger machen, Abtragen, Abreißen, Sinken, Fallen, *n. fig.* ponizenie, upokorzenie, *n.* zniewaga; pokłóść, *f.* Erniedrigung, Demüthigung, Niedrigkeit, *f.*

Abaisser, *v. a.* zniżyć, unizzyć, nachylić, spuścić: herunter lassen, niedriger machen, abtragen, sinken lassen; *fig.* zniewazyć, poniżyć, upokorzyć; *et* niedrigen, demüthigen. *s'.* *r.* zniżyć się; (o wodzie) upadać, opadać; (o wietrze) przestać, ustać; (o ziemi) nlegać się, zlegać się; niedriger werden, (vom Wasser) fallen, (vom Winde) sich legen, (vom Erdreich) sich senken.

Abalourdir, *v. a. fam.* zhukać, ogłuszyć, zagłuszyć, verduhlen, dumm machen, betäuben.

Abandon, *m.* *v.* abandonnement; laisser à l', opuścić, odbiedz co, kogo, niedbać o co, preis geben, verlassen.

Abandonné, *éc. a.* rozpustny, swewolny, opuszczony; verlassen, ausgelassen, liederlich, né, *m.* Gottloser, *m.* bezbożnik, *m. née, f.* kurwa, nierządnicą, *f.* liederliche Weibsperson, *f.*

P. I.

A.

ABAN

ABAT

Abandonnement, *m.* ustąpienie, *n.* cessya, *f.* opuszczenie, odbiezenie, *n.* gänzliche Verlassung, Abtretung, *f.* *fig.* rozpusta, bezbożność, *f.* nierząd, *m.* liederliche Lebensart, *f.*

Abandonner, *v. a.* opuścić, ustąpić, podać, zanurzyć, zapomnieć, niedbać, verlassen, überlassen, ergeben, Preis geben, *s' (à qu.) r.* spuszczać się, poddać się, podać się, sich überlassen, sich hingeben, *fig.* rozpuścić się na życie niegodziwe, sich der Liederlichkeit, Unzucht *re.* ergeben.

Abasourdir, *a. v.* abalourdir.
Abassin, *ine, S. et a.* abisyńczyk, abisyński, Abissinier, abissinisch.

Abatage, *m.* porąb, *m.* wyrąbanie, wrębne, *n.* Holzfällen, *n.* Bauerlohn dafür, *m.*

Abataut, *m.* stolik spustny, okiennica spustna, Galltisch, *m.* Gallthüre, *f.*

Abâtardir, *v. a. fig.* psuć, skażić, verderben, verschlimmern. *s'.* *r.* wyrodzić się, psuć się, znikczemnieć, schlimmer werden, ausarten.

Abâtardissement, *m.* zepsucie, wyrodzenie się, *n.* Ausartung, Verschlimmerung, *f.*

Abat-chauvée, *f.* gatunek grubej wełny. Art geringer Wolle, *f.*

A

Abat

Abat - faim, *m. fam.* sycaka potrawa, sycigaude Specie, *f.*
 Abatis, *m.* kupa rozwalin, porozrucanych rzeczy, *f.* gruz; zasiek, obręb, *m.* drzewa przez wiatr powywracane; bicie, *n.* rzez bydła, *f.* ubicie zwierza, *n.* droby, podrob, *m.* Menge über einander gestürzter, umher geworfener Sachen, *f.* Schutt, *m.* Verhau, Windbruch, *m.* Mezelew; Kälung des Wildes, *f.* Gefroße, Geschlinke, *n.*
 Abatement, *m. fig.* zwatpienie, tracenie serca, nadziei, *n.* słabość, młodość, *f.* niedostatek, *m.* Niedergeschlagenheit, Mattigkeit, Kraftlosigkeit, *f.*
 Abatteur, *m.* wywrociciel, obalacz, der etwas niederschlägt.
 *Abatre, *v. a.* rozrzucać, rozwalic, obalic; wycinać, wyrabac; zastrzelać; kosić, sieć; odciąć; obijać; obdzierać ze skóry, obłupiać, abścić, naderżać, umierać, abbrechen; umhauen; naderżać; abmären; herunter schlagen oder hauen; abziehen, abnehmen (die Haut u.); zu Boden werfen; *fig.* osłabiać, nadwagać; ponizzyć, upokorzyć, uskromić; przytłumić, przygasić, schwächen, demüthigen, niederschlagen, *s. r.* powalić się, upaść, obalić się, (o koniu) uciszyć, przestać, ustać, (o wietrze) zlecieć, spuścić się, eiastrzyc, strzyc (vom Pferde), sich legen (vom Winde); sich im Fluge niederlassen; *fig.* serce stracić, zwatpieć o sobie, muthlos werden.
 Abattu, *ue, p. et a.* obalony, rozwalony, i t. d. niedgeriszen *re. fig.* słaby, wysilony, ostabiony, krasłós, niedgereschlagen, *v.* abatre.
 Abattures, *f. pl.* owoce, gałazki przez wiatr poobrywane, vom

Winde abgeworfene Zweige *m.* oder Früchte, *f. pl.*
 Abat-vent, *m.* daszek, *m.* zastona, *f.* Wetterdach, Schirmdach, *n.*
 Abbatual, *ale, a.* opacki, opaci, abtenlich.
 Abbaye, *f.* opactwo, *n.* Abten, *f.*
 Abbé, *m.* opat, *abe, m.* Abt, Weltgeistlicher, *m.*
 Abbesse, *f.* ksieni, Abtissin, *f.*
 ABC, *m.* obiecadio, abecadio, *n.* elementarz, *m.* Alphabet, ABC-Buch, *n. fig.* początek nauki iakićy, *m.* Anfangsgründe, *m. pl.*
 Abceder, *v. n.* iatrzyc się, zbierać się, schwären.
 Abcès, *m.* otok, wrzód, *n.* wrzedzienica, *f.* Geschwür, *m.* Eiterbeule, *f.*
 Abdication, *f.* złożenie urzędu; *n.* abdykacya, *f.* freiwillige Niederlegung eines Amtes u. Abdankung, *f.*
 Abdiquer, *v. a.* złożyć urząd, abdykować, uczynić abdykacya, abanken, freiwillig niederlegen (Amt, Würde).
 Abdomen, *m.* brzuch dolny, Schmeerbauch, Unterleib, *m.*
 Abécé, *v.* ABC.
 Abécédaire, *m.* elementarz, *m.* Abecbuch, *n.* Abecedaryusz, Abec-Schüler, *m.*
 Abéc, *f.* słowa, *f.* upust, w młynie, *m.* Schlenße oder Doffnung für das Mühlwasser, *f.*
 Abeillage, *m.* prawo trzymania barci w lasach, *n.* Recht über die Bienen in seinen Wäldern, *n.*
 Abeille, *f.* pszczola, *f.* Biene, *f.*
 Abel, *m.* Abel, Abel, *m.* (Nahme).
 Abéquer ou abecquer, *v. a.* karmić dziobem, junge Vögel füttern, äßen.
 Aberration, *f.* odstęp, *m.* odstąpienie wyhoczenie, *n.* Abirrung, Abweichung, *f.*
 Abétir, *v. a.* bezrozumnym, głupim czynić, tepić rozum, dummt

dummt machen, *n. et r.* zgłupieć, dummt werden.
 Ab hoc et ab hac, *ad. to o tym, to o owym, z czarnego na białe, ohne Ordnung, in den Tag hinein.*
 Abhorrer, *v. a.* stronić od czego, brzydzić się, chydzić się czym, omierzać sobie co, verabscheuen, Abscheu haben.
 Abime, *m.* otchłan, tonia, przepaść, głębia; topiel, *f.* Abgrund, Schlund, *m. fig.* bezdenność, nieograniczoność *f.* Unermesslichkeit, Unergründlichkeit, *f.*
 Abimé, *ée, p. et a.* pogrążony w przepaści, versunken, zu Grunde gerichtet.
 Abimer, *v. a.* pogrązać, pogrążyć w przepaść, in einen Abgrund werfen, *fig.* zgubić, stracić, zniszczyć, zu Grunde richten, verderben, *n.* zginąć, przepaść, versinken, untergehen, *s. r.* rzucić się, albo skoczyć w przepaść; ginać w przepaści, na dno isć, sich in den Abgrund stürzen; untergehen, versinken, *fig.* niszczyć się, podupadać, sich zu Grunde richten, dans *qc.* utapiać myśl w czym, zatapiać się, sich woren vertiefen, sich ganz überlassen.
 Ab-intestat, *ad.* bez testamentu, ohne Testament.
 Abissin, Abissynie, *v.* Abyssin.
 Abiect, *ecte, a.* wzgardzony, niski, podły, verächtlich, niederrächtigt, niedrig, verworfen.
 Abjection, *f.* wzgarda, *f.* niskość, podłość, *f.* Verachtung, Erniedrigung, Niederträchtigkeit, *f.*
 Abjuration, *f.* odprzysiężenie, *n.* odprzysięga, *f.* Abschwörung, *f.*
 Abjurer, *v. a.* odprzysięgać się, abschwören; *fig.* zarzekać się, rzekać, wyrzekać się czego, entsagen.

Ablais, *m.* plewy, *f.* Spreu vom Getraide, *f.*
 Ahlaque, *v.* Ardassine.
 Able, *m.* ablette, *m.* płocica, plotka, *f.* Weißfisch, *m.*
 Ablégat, *m.* poseł papieża, Abgesandter des Papstes zu gewissen Geschäften, *m.*
 Ableret, *m.* kłomia, *f.* viereckiges Senfgarn, *n.*
 Aboi, aboiement, *m.* szczekanie, *n.* Bellen eines Hundes, *n.*
 Abois, *m. pl.* ostatnie passowanie się ugodzonego strzała jelenia, *n.* letztes Ringen eines gejagten Hirsches, *n. fig.* przepaść, *f.* niebezpieczeństwo, *n.* konanie, umieranie, *n.* Todeskampf; verzweifelter Zustand einer Sache, *m.*
 Abolir, *v. a.* znieść, zgładzić, zepsuć, abschaffen, aufheben, vernichten; an crime, puścić w zapomnienie, wybaczyć, eine böse That ungestraft hingehen lassen, *s. r.* ustać, zastarzec, abkommen.
 Abolissement, *m.* ustanie, zniszczenie, *n.* Abschaffung, *f.*
 Abolition, *f.* zniszczenie; odpuszczenie, zapomnienie, *n.* Abschaffung; Verzeihung eines Verbrechens, *f.*
 Abomasus, *m.* książki wołowe etc. der vierte Magen der wiederkäuenden Thiere, *m.*
 Abominable, *a.* szkaradny, przemierny, abscheulich.
 Abomination, *f.* ohyda, obrzydliwość, szkaradność, *f.* szkaradzeństwo, *n.* szkaradny uczynek, Abscheu, Gräuel, *m.* Schandthaten, *f. pl.*
 Abondance, *f.* dostatek, *m.* obfitość, hoźność, *f.* Ueberfluß, *m.* Fülle, *f.*
 Abondant, *te, a.* obfity, bogaty, buyny, zyzny, reichlich, reich, häufig.
 Abondamment, *ad.* obficie, buyno, reichlich, reich, häufig.
 A 2 Abon-

Abonder, *v. n.* (eu *qc.*) mieć czego podostatkiem, obfitować, opływać w czym, im Ueberflusse haben, *fig.* en son sens. usadzić się na swoim, auf seinem Kopfe bestehen.

Abonnement, *nage, m.* kontrakt arendowny względem dochodu niepewnego. Pacht; Vergleich wegen ungewisser Einkünfte, *m.* zapłata z góry za co, abounowanie, prenumera. Worausbezahlung auf den Besitz oder Genuss einer Sache, *f.*

Abonner, *v. a.* niepewne dochody za pewną sumę komu puścić w arendę, arenda, w dzierżawę, ungewisse Einkünfte um ein Gewisses anschlagen, verpachten; *s', r.* avec *qq.* umówić się, nłożyć się z kim o sumę, sich mit einem um ein Gewisses vergleichen; *pour qc.* zapłacić z góry, anticipative, podpisać się z summa iaka na co, auf etwas unterzeichnen, vorausbezahlen, sich abonnieren.

Abonnir, *v. a.* polepszyć, poprawić, verbessern. *n. et s', r.* poprawić się, polepszyć się, lepszem się stać, besser werden.

Abord, *m.* przystęp, *m.* przybycie, wylądowanie, *n.* zbieg wody, *f.* zjazd, *m.* Eingang, Zugang, *m.* Anlandung, Anfuhr, *f.* Zulauf, Zusammenfluss, *m.* *fig.* przywitanie; potkanie, uderzenie na nieprzyjaciela, *n.* Aufnahme, *f.* feindlicher Angriff, *m.*

d'Abord, *ad.* zaraz, natychmiast, z początku, wprzód, pierw, alsobald, gleich anfangs, zuvor, erst, zuerst.

d'Abord que, *c.* skoro tylko, iak tylko, sobald als.

Abordable, *a.* przystępny, anlandbar; zugänglich.

Abordage, *m.* zarzucanie haków i dobycie okrętu; tra-

cenie okrętem o okręt. *n.* Entern; Zusammenstoßen zweyer Schiffe, *n.*

Aborder, *v. a.* (*qc.*) zbliżyć się, przystąpić; przyczepiać się do okrętu; przybydź, przyplynać; uderzyć na nieprzyjaciela, sich nähern; an Bord legen, entern; feindlich angreifen (von Schiffen); *fig.* *qq.* przystąpić, mówić do kogo; przedsięwziąć, anreden; vornehmen. *n.* (*a*), przyplynać, z okrętem do brzegu przybić, anlanden, (*do*), doysć, dośiągnąć, hinzugelangen, hinzukommen.

Aborigènes, *m. pl.* przodkowie najdawniejsi, Stammvölker, *n. pl.*

Abornement, *m.* ograniczenie, Grenzsetzung, *f.*

Aborner, *v. a.* graniczyć, ograniczać, die Grenzen bezeichnen, Marksteine setzen.

Abortif, *ve, a.* poroniony; niedożrzały, niedostały, unzeitig, frühzeitig.

Abouchement, *m.* ustna rozmowa, mündliche Unterredung, *f.*

Aboucher, *v. a.* mówić, rozmawiać się z kim; do rozmowy dopomóc, mündliche Unterredung anstellen, sie vermitteln. *s', r.* (avec *qq.*) zobaczyć się, rozmówić się z kim, sich besprechen.

Aboutir, *v. n.* (*a qc.*) graniczyć, kończyć się gdzie, zachodzić, rozciągać się aż do kąd, schodzić, stykać się, kończyć się na kształt iaki, bis an etwas gehen, sich erstrecken, grenzen, woran stoßen, an etwas anliegen; auf etwas zulaufen, ausgehen. *fig.* wychodzić na co złego, dobrego; skłaniać się ku czemu, zanosić się, zabierać się na co; mierzyc, godzić na co; auf etwas hinaus laufen, sich mit etwas endigen; zum Zwecke haben.

About-

Aboutissans, *m. pl.* koniec, brzeg, *m.* granica, *f.* Grenzen, *f. pl.* *fig.* les tenans et les-
wszystkie okoliczności, *f.* Umstände, *m. pl.*

Aboyement, *m.* v. aboi.

Aboyer, *v. n.* (*a* oder contre *qq.*) szczekać, brzeczkać na kogo; bellen, anbellern. *fig.* (après *qq.*) obmawiać, osławiać, składować kogo, Jemanden verfolgen, verschreien, ausschimpfen; (après *qc.*) pisać się o co, do czego, domagać się czego, nach etwas begierig streben.

Aboyeur, *m.* ogar, pies gończy, *m.* Saubeller, *m.* *fig.* sam. natręt, człek nalegający, *m.* eiter, der mit Ungestüm fordert.

Abraham, *m.* Abraham, *m.* Abraham, *m.* (Name).

Abrégé, *m.* summa, *f.* summarusz, zbiór, zbiór krótki, *m.* Auszug, Inbegriff, *m.* Abfürzung, *f.* krótko, krótkimi słowy, in der Kürze, auszugeweise.

Abréger, *v. a.* skracać, skrócić; krótszemi słowy wyrazić, abfürzen, verfürzen; kurz fassen.

Abreuver, *v. a.* napawać, poić bydło, trąfen; *fig.* pokrapiać, oblewać. namaczać, odwilżać, besuchten, durchwässern, anfüllen; *s', r.* napić się, getränkt werden, trinken; *fig.* podpić sobie, podchmielić sobie, sich betrinken; *s' — deses larmes,* we łzach się kąpać, sich in Thränen baden.

Abreuvoir, *m.* napawalne miejsce, koryto do napoienia, *m.* miejsce gdzie konie pławia, Tränke, Schwemme, *f.*

Abréviateur, *m.* skróciiciel książki iakiéy, autor zbioru. *m.* Verfasser eines Auszugs, Verfürger, *m.*

Abréviation, *f.* skrócenie, *n.* abreviacya, *f.* Abfürzung im Schreiben, *f.*

Abri, *m.* miejsce bezpieczne, *n.* schronia, *f.* Ort, wo man in Sicherheit ist, *m.* *fig.* opieka, ucieczka, *f.* bezpieczeństwo, *n.* Schutz, *m.* Zucht, *f.* à l'— (*de qc.*) na miejscu bezpiecznym, bezpiecznie, bedeckt, sicher, in Sicherheit.

Abriote, *m.* morela, *f.* Abrikose, *f.*

Abricoté, *m.* konfekt morelowy, cukry morelowe, *m.* überzuckerte Abrikosen; stückchen *n.* oder Kerne, *m. pl.*

Abricotier, *m.* morela, *f.* morelowe drzewo, *n.* Abrikosenbaum, *m.*

Abricotin, *m.* gatunek morelowego drzewa, *m.* Frühabrikosenbaum, *m.*

Abrogation, *f.* zniesienie, uchylenie prawa, *n.* Aufhebung, Widerrufung eines Gesetzes, *f.*

Abroger, *v. a.* zniesić, uchylić prawo, aufheben, abschaffen; *s', r.* ustać (o prawie), sich von selbst aufheben.

Abrouiti, *ie, a.* poobżerany z gałazek, z paczków, von jungen Bäumen, deren Knospen das Vieh abgefressen hat.

Abrupto, *ex, ad.* nagle, niespodziewanie, auf einmal, plötzlich, *f.*

Abrutir, *v. a.* głupim czynić, pomieszać, tepić komu rozum, dumm, zum Vieh machen; *s', r.* głupieć, z mozgu wychodzić, dumm werden.

Abrutissement, *m.* głupstwo wielkie, *n.* nierozum, *m.* viehische Dummheit, *f.*

Absenco, *f.* nieprzytomność, nieobecność, niebytność, *f.* Abwesenheit, *f.* *fig.* d'esprit, niebacznosc, *f.* roztargnienie, *n.* Zerstreuung, Unachtsamkeit, *f.*

Absent, *ente, a.* nieprzytomny, nieobecny, abwesend, entfernt. *s' Ab-*

s'Absent, *v. r.* oddalić się, odjechać, iszć precz, się entfernen.

Absinthe, *f.* piołun, *m.* Wermuth, *m.*

Absolu, *nc, a.* pełnomocny, samowładny; rzędny, surowy, unumskränkt, unabhängig; geometryczny.

Absolument, *ad.* samowładnie; koniecznie, nieuchybnie, auf eine unumskränkte Art; schlechterdings, durchaus; — pariant, ogółem, krótko, bez ogródek; mówię, überhaupt davon zu reden.

Absolution, *f.* uznanie, wyrok niewinności, skazanie za kim, wyzolenie; rozgrzeszenie, odpuszczenie grzechów, *n.* łossporechnie; Vergebung, Erlassung der Sünden, *f.*

Absolutoire, *a.* winę znoszący, skazujący za kim, wyzwalający od czego, odpuszczający, łossporechnie, freisporechnend.

Absorbant, *ante, a.* hant, *m.* trawiący, *t. i.* co kwas i ostrość trawi, gubi, was Säure und Schärfe verzehrt.

Absorbé, *ee, a.* eingeschluckt, fig. zanurzony, zatopiony, verzehrt, worin vertieft.

Absorber, *v. a.* wysysać, połykać, wciągać w siebie, einschlagen, einschlucken, fig. uymować; przemarnotrawić, przebulać, verschwinden lassen, verzehren; *s' r.* zniknąć, się verzehren; vergehen; (*dans qc.*) zanurzyć się, zatopić się w myślach, się verlieren, vertieft sein.

Absorption, *f.* wysysanie; połykanie etc. marnotrawstwo, *n.* Einsaugen, Einschlucken, Verzehren, *n.*

*Absoudre, *v. a.* osądzić za niewinnego albo niewinnym, skazać za kim; rozgrzeszyć kogo, grzech komu odpuszczyć,

łossporechnen, freisporechnen, für unschuldig erklären.

Absoute, *f.* rozgrzeszenie, *n.* absolucya w wielki czwartek dawana, öffentliche Absolution am grünen Donnerstage, *f.*

Absolème, *m. et f.* wstrzymniacy się od wina etc. der, die sich des Weins etc. enthält.

*s'Abstenir, *v. r. (de qc.)* wstrzymać się, powściągać się od czego, wyrzekać się czego, sich enthalten; etwas meiden, unterlassen.

Abstinence, *f.* powściągliwość, wstrzemięźliwość, *f.* wstrzymanie się od czego, *n.* Enthaltensamkeit, Enthaltung, *f.*

Abstinent, *ente, a.* wstrzemięźliwy, powściągliwy, skromny, enthaltensam, mäßig, (besonders in Essen und Trinken).

Abstraction, *f.* abstrakcja, rzeczy odrębne uważanie w myśli, *n.* Absonderung der Dinge in Gedanken, *f.* niruwwaga, roztargnienie, *f.* Zerstreuung, *f.*

Abstractivement, *ad.* rozważnie, samo przez się, auf eine in Gedanken abgesonderte Art, an und für sich.

*Abstraire, *v. a.* myślnie odłączać własności i jakości od rzeczy, rozważać je, abstrahieren, in Gedanken absondern.

Abstract, *aite, p. et a.* rozmyślny, rozważnie w myślach rozłączony; z daleka przytoczony, nader subtelny, za wysoki, abstract, abgesondert; scharf gedacht, tief ausgenommen, fig. w myślach zanurzony, posępny, tiefinnig, zersireut.

Abstrus, *usc, a.* niepojętny, zawity, dunkel, schwer zu verstehen; tief verborgen.

Absurde, *a.* śmieszny, nieskładny, głupi, ungereimt, abgeschmackt; ungernüftig.

Absurdité, *f.* nierozum, *m.* głupstwo, *n.* Ungereimtheit, *f.*

Absyn-

Absynthe, *v.* Absinthe.

Abus, *m.* nadużycie, złe używanie, *n.* błąd, *m.* szalbierstwo, zfałszowanie; bezprawie, *n.* niesłuszność, *f.* Mißbrauch; Irrthum, Fehler; *m.* de soi-même samowola, onauizm, *m.* Selbstbefleckung, *f.*

Abuser, *v. a. (q.)* oszukać, zwieść, betrugén, *n. (de qq., de qc.)* nadużywać, złe używać, na złe obrócić, mißbrauchen; *s' r.* omylić się, oszukać się, zblądzić, sich irren.

Abuseur, *m. fam.* oszust, szalbierz, *m.* Betrüger, *m.*

Abusif, *ive, a.* niewłasny, niewłaściwy; bezprawny, mißbräuchlich, uneigentlich; irrig, widerrechtlich.

Abuter, *v. n.* ciskać kęgle do kuli, aby obaczyć kto pierwszy, um den Wurf zu werfen.

Abyme etc. *v.* Abime etc.

Abyssinie, *f.* Abyssynia, *f.* Abissinien, *n.* sin, *e.* S. et a. aby syniczek, abysyński, Abissinier, abissinisch.

Acabit, *m. fam.* własność, smak w owocach etc. *f.* gute oder schlechte Eigenschaft, Art, (besonders der Früchte) *f.*

Acacia, *m.* akacja, *f.* Acacienbaum, *m.*

Académicien, *m.* akademik, *m.* Akademiker, *m.*

Académie, *f.* akademja; szkoła główna, *f.* towarzystwo na wydoskonalenie nauki iakię fundowane, *n.* sala, w której takie towarzystwo zasiada; szkoła rycerska albo inna, *f.* Akademie, hohe Schule, Lehranstalt; Gesellschaft von Gelehrten, *f.* Ort dazu, *m.* Ritterschule, *f.* öffentliches Spielhaus, *n.*

Académique, *a.* akademiczny, akademisch.

Académiste, *m.* akademik, uczeń akademicki, kadet, *m.*

Akademist, der auf einer Ritterschule studirt, Zögling einer hohen Schule, *m.*

Acagnarder, *v. a. fam.* rozpnieć, rozchlać, niederlich machen; *s' r.* gnusnieć, próżnować, faulenzien.

Acajou, *m.* amerykańskie drzewo, Elephanten-Läusebaum, *m.*

Acanthace, *ee, a.* koleczysty; osetowaty, stachlicht; distelförmig (von Pflanzen).

Acariatre, *a.* uporny, dziwny, jankisch, mürrisch, wunderlich.

Acatalepsie, *f.* niewiadomość czego konieczna, *f.* słabość czyniaca niezdolnym do myślenia, *f.* Unmöglichkeit eine Sache zu wissen; Krankheit die unfähig macht zu denken, *f.*

Accablant, *ante, a.* ciężliwy, ciężki, przykry, drückend, beschwerlich, schwer, fig. nieznosny, lästig.

Accablement, *m.* wielość, mnostwo rzeczy przykrych, *f.* ciężar, *m.* obciążenie, *n.* Überhäufung, besonders mit Unglücksfällen, *f.*

Accabler, *v. a. (qq de qc.)* walić ciężar na kogo, przywalić, obalić kogo ciężarem iakim, przeladować, durch allzu schwere Last zu Boden drücken, fig. nciskać, obciążać kogo, überhäufen, beschweren, überladen.

Accaparement, *m.* zakupowanie, *n.* Aufkauf der Eswaaren, *m.*

Accapater, *v. a.* skupować, aufkaufen zum Wuchern.

Accéder, *v. n. (à qc.)* przystąpić, równego bydz zdania, einer Sache beitreten.

Accélérateur, *trice, a.* przynaglający, beschleunigend.

Accélération, *f.* przynaglenie, *n.* pośpiech, przyspiech, *m.* Beschleunigung, *f.*

Accélérer, *v. a.* przynaglać, przyspieszać, beschleunigen.

Accent,

Accent, *m.* ton; głos; akcent, *m.* kréska, wymowa, *f.* Accent, Ton der Stimme, *m.* Aussprache, *f.* Tonzeichen, *n.*

Accentuation, *f.* akcentowanie, kréskowanie, *n.* Segnung des Tonzeichens, *f.*

Accentuer, *v. a.* kréslić, akcentować, mit Tonzeichen bezeichnen, *n.*

Acceptable, *a.* przyjęcia godny, przyjemny, annehmlich.

Acceptant, *pteur, m.* iscićiel, bankier wyplacający wexel, Acceptant des Wechsels, *m.*

Acceptation, *f.* przyjmowanie, przyjęcie, *n.* Annehmung, *f.*

Accepter, *v. a.* przyjąć, annehmen; une lettre de change, akceptować wexel, einen Wechsel acceptiren, unterzeichnen.

Acception, *f.* wzgląd, *m.* T. znaczenie, zrozumienie, *n.* Rücksicht; gramm. Bedeutung, *f.*

Accès, *m.* przystęp, *m.* Zutritt, Zugang, *m.* fig. febr, *n.* Anfall vom Fieber, *m.* zapad, *m.* ochęć, *f.* Umwandlung, *f.*

Accessible, *a.* przystępny, dostępny, zugänglich, erreichbar.

Accession, *f.* przystęp, *m.* Weytritt, *m.* Gelangung, *f.*

Accessoire, *a.* przydatny, dodatny, przybyły, was hinzu kommt; przydatek, dokład, przybytek, *m.* Zusatz, Anhang, *m.* Nebensache, *f.*

Accident, *m.* przypadek, trefunek; własność przypadkowa, istotnie do rzeczy nie należąca, *m.* Zufall, Unfall, *m.* zufällige Eigenschaft, *f.* T. de point, Nebenlicht, *n.* Par accident, ad. przypadkiem, trefunkiem; nieszczęściem, von ungefähr; unglücklicher Weise.

Accidental, *elle, a.* przypadkowy, trefunkowy, zufällig.

Accise, *f.* akcyza, *f.* Accise, *f.*

Acclamateur, *m.* poklaskiwacz, *m.* der Beyfall juchst.

Acclamation, *f.* poklaski, oklaski, wykrzyki wesole, *m.* pl. Juchst, *m.* Freudengeschrey, *n.* par —, z powszechnym upodobaniem, mit allgemeinem Beyfalle.

Accolade, *f.* uściskanie, przycisnienie, przytulenie do serca, *n.* Umarmung, *f.*; nawias obeymniacy wiele wierszów, *m.* Klammer zur Verbindung mehrerer Zeilen, *f.*

Accolage, *m.* podwiązanie macicy winney, czyli winorośli, *n.* Anbinden der Reben an die Pfähle, *n.*

Accoler, *v. a.* przycisnąć, przytulić do siebie, podwijać winną macicę, umarmen; Weinstöcke an Pfähle binden.

Accolure, *f.* wic, witka, *f.* Stroh- oder Weidenband zum Anbinden der Reben; Halsstück am Schlitten, *n.*

Accommodable, *a.* ugodny, łatwy do ugody, do uspokojenia, was gänzlich beygelegt, verglichen werden kann.

Accommodage, *m.* zaprawianie, przyprawianie potraw, *n.* Zubereitung, *f.*

Accommodant, *ante, a.* dogodny, przygodny; chętny, ochotny, gefällig; bequemtend.

Accommodation, *f.* ugoda, umowa, *f.* Vermittelung einer Streitsache, *f.*

Accommodé, *ée, p. et a.* ubrany, ustrójony; przysposobiony, rozporządzony; majątny, aufgevust, gekleidet; zugerichtet; wohhabend.

Accommodement, *m.* rozporządzenie, opatrzenie, przysposobienie; iednanie, uspokojenie, *n.* ugoda, *f.* Einrichtung; Weylegung, *f.* Vergleich, *m.* Ausöhnung, *f.*

Accommoder, *v. a.* rozporządzić, opatrzyć, przysposobić; zgadzać, przystoynym uczynić co; posłużyć, wygodzić komu;

mu; ubrać, ustroić; fryzować. Bequemlichkeit verschaffen; in Ordnung bringen, bequem einrichten; ausständig machen; bedienen; ankleiden, puzen; fristren; (qc. à qc.) przysposobić, zgadzać; zaprawiać, gotować, przyprawiać, uspokoić, pogodzić; ziednać; zbieć, zukać kogo, etwas warnach richten; zurichten (Speisen); beslegen (einen Streit); qq. ubel zurichten; (qq. de qc.) wspomagać kogo, dogodzić komu. Je mandem etwas aus Gefälligkeit überlassen; s', r. ubierać się, stroić się; przychylać się do czego, dogadzać, umieć sobie postąpić; zgodzić się, uspokoić się, sich anleiden; sich zu schicken wissen; sich vergleichen; (de qc.) zgadzać się z czem, kontent bydz z czego; przywłaszczając sobie co, sich etwas wohl gefallen lassen, damit zufrieden seyn; sich etwas anmaßen. (à qc.) folgować, dogadzać, sich nach etwas bequemen, in etwas schicken.

Accompagnateur, *m.* przygrawacz, *m.* przygrawający, der die Singstimme mit einem Instrumencie begleitet, *m.*

Accompagnement, *m.* orszak, *m.* assistencya, komitywa, *f.* przyspiewywanie, przygrawanie, *n.* Begleitung, *f.* Gefolge, *n.* Begleitungssstimme, *f.*

Accompagner, *v. a.* isć z kim, odprowadzić kogo; przygrawać, przyspiewywać, begleiten, folgen; einstimmen (Musik); bien; zaobić, zgadzać się z czem, sich zu etwas wohl schicken; s', r. (de qq.) wieść, prowadzić z sobą, mieć przy sobie, przybrać sobie, jeman den mit sich führen.

Accompli, *ie, p. et a.* wypelniony, dokonany; zupełny, doskonały, vollendet, vollkommen, *m.*

Accomplir, *v. a.* wypelnnić, dokonać czego, zadosyc uczynić czemu, vollenden, erfüllen, vollziehen; s', r. zisć się, stać się, in Erfüllung kommen, vollzogen werden.

Accomplissement, *m.* wypelnienie, dokonanie, zadosyc uczynienie, *n.* Erfüllung, Vollendung, *f.*

Accou, *m.* bat płaski, *m.* Art kleiner Kahn, *f.*

Accoquiner, *v.* Accoquiner.

Accord, *m.* zgoda, iednomyslnosc; umowa, ugoda; równosc, *f.* Zusammenstimmung, *f.* Vertrag, Vergleich, *m.* Uebereinstimmung, *f.* richtiges Verhalten, *n.* d'accord, ad. zgoda! dobrze! gut! meinetwegen. être d' — zgadzać się, bydz w zgodzie, einig seyn, einstimmen; tomber d' — ugodzić się; zgodzić się na co, etwas zugestehen, einig werden.

Accordailles, *f. pl.* sam. zrekowiny, zaręczyny, *pl.* Verlobniß, *n.*

Accordant, *ante, a.* zgodny, zgodliwy, równy, übereinstimmend.

Accordé, *m. ée, f.* pan młody; oblubieniec, *m.* Bräutigam, *m.* panna młoda; oblubienica, *f.* Braut, *f.*

Accorder, *v. a.* zgadzać się, zgadzać z sobą tony; łączyć co z sobą, ziednoczyć, przyłączyć co do czego; użyczyć, udzielić; zezwolić, pozwolić, zusammenstimmen; (ein Instrumment) stimmen; vergleichen, vereinigen, bewilligen, zugeben, s', r. zgadzać się, rymować się w czem; zgadzać się z kim w czem albo do czego, zgodzić się, einig werden, übereinstimmen, sich zusammen schicken; sich vergleichen, sich vereinigen.

Accorder, *m.* młotek do strojenia klawikordu, Stimmgammert, *m.*

Accort, *orte, a. fam. grzeszny, uczynny, hoślich, gęfällig.*

Accostable, *a. fam. ludzki, grzeszny, leutelig.*

Accoster, *v. a. fam. (q.) przybliżyć się, przystąpić do kogo, się z kým nadhern. s', r. (de qc.) fam. obchodzić, obcować z kim, mit kým umgehen.*

Accoter, *v. a. s' f' f' f' s', r. fam. wspierać, podpięrać, się anlehnen.*

Accotoir, *m. poręcze, n. wspo-
ra, f. leżne, Güte, f.*

Accouchée, *f. położnica w po-
łożu leżaca, f. Wöchnerin,
Kindbettlerin, f.*

Accouchement, *m. położ, m.
rodzenie; odbieranie, dzieci,
Entbindung, Niederkunft, f.
Entbinden, n.*

Accoucher, *v. a. odbierać dzie-
cie, a. babie n. zur Entbin-
dung helfen. n. (d'un enfant),
porodzić, rodzić, powić dzie-
cie, zleźć z dziećciem, nie-
derkommen, Entbunden werden.
fig. rodzić, wydać co na świat,
zur Welt bringen.*

Accoucheur, *m. akuszer, po-
łożny, doktor dzieci od po-
łożnic odbierający, m. Geburts-
helfer, m.*

Accoucheuse, *f. baba dzieci
odbierająca, Hebamme, Weh-
mutter, f.*

Accouder, *v. n. et s', r. na łok-
cin opierać się, łokciem się
wspierać. mit dem Ellbogen
stützen, sich auf denselben stützen.*

Accoudoir, *m. poduszka, f. na
poręczy; na oknie, Armlehne,
f. Wäster, Fensterkissen, n.*

Accouple, *f. sfera, f. Hunder-
koppel, f.*

Accouplement, *m. stanowanie
klaczy, dopuszczanie ogiera,
sforowanie psów, sprzeganie,
n. sprzęg, m. Paarung, Be-
gattung, f. Bespringen, n. Zu-*

ammenjochung, Zusammenbin-
dung, f.

Accoupler, *v. a. stanowić klacz,
spuszczać kanarki; zaprzę-
gać, paaren, zusammenfügen;
s', r. złączać się iako bydło z
bydłem, sich paaren, begat-
ten.*

Accourir, *v. a. skracać, kúrjer
machen, abkúrzen; s', r. skró-
cić się, kúrjer werden.*

Accourcissement, *m. skracanie,
n. Verkúrzung, Abkúr-
zung, f.*

*Accourir, *v. a. przybieść, przy-
lecieć, przypaść; dążyć,
zdażyć, przyspieszać, herbei-
laufen, herzuheilen.*

Accouter, *v. a. fam. wystroić,
ubierać, herausspuken, kleiden,
fig. ofuknąć, wylatać kogo,
mißhandeln.*

Accountumance, *f. nałóg, zwy-
czaj, m. Gewohnheit, f.*

Accountmé, *ée, p. et a. przy-
zwyczajony, przywykły; zwy-
czajny, gewohnt, gewöhlich.
à l'Accountmé, ad. fam. iak
zwyczajnie, podług zwyczaju,
gewöhnlicher Weise.*

Accountumer, *v. a. nakładać,
przyzwyczajać kogo do czego,
wprawiać kogo w co, gewöh-
nen. n. gewohnt seyn, pflegen,
s', r. (a qc.) przywyknąć,
przyzwyczajać się do czego, sich
an etwas gewöhnen, sich etwas
angewöhnen.*

Accouvé, *ée, a. fam. czaiący
się, der, die sich verborgen hält,
(vieux).*

Accréditer, *v. a. wstawić kogo,
kredyt komu uczynić. in gu-
ten Ruf bringen, beglaubigen,
s', r. wstawić się, słynąć, po-
pisać się, mieć wiarę u ludzi,
sich Ansehen, Achtung, Credit er-
werben.*

Accroc, *m. rozdarcie, n. rzec
zaczepiająca, f. Reiß vom Hän-
gen bleiben, m. die Sache selbst,
woran*

man hängen bleibt, f. fig.
zawada, przeszkoda, f. Hin-
derniß, n.

Accroche, *f. fam. zawada, prze-
szkoda, f. Hinderniß, n. Ver-
zögerung, f.*

Accrocher, *v. a. zawiesić na
hak, na goźdz, an einen Ha-
ken, Nagel hängen, anhängen,
aufhängen; fig. odnieść do sa-
dów, na delacya podać; prze-
szkadzać, hamować; oszukać,
odwrócić kogo, anhängig machen,
hinderen, aufhalten, listig erkap-
pen, an sich ziehen. s', r. (à qq.)
wieszać się do kogo; napa-
stować kogo, sich an kým
hängen; (à qc.) przyczepić
się do czego, sich an etwas an-
hängen, festhalten.*

*Accroire, *v. n. (faire... à qq.)
wmawiać, włudzić co w ko-
go, einem etwas weiß machen,
(en faire... à qq.) odwrócić,
oszukać kogo, einen betrügen,
sich etwas aufbinden. s'en faire
— nadymać się, wynosić się,
sich etwas einbilden.*

Accroissement, *m. przyrasta-
nie, przybywanie, rozmnoże-
nie, rozkrzewienie, n. An-
wachs, Zuwachs, m. Vermeh-
rung, f.*

*Accroître, *v. a. przyczynić,
pomnożyć, rozzerzyć, roz-
krzewić, vermehren, vergröß-
ern; n. rozszerzyć się, roz-
krzewić się, zunehmen. s', r.
pomnożyć się, rość, krzewić
się, sich vergrößern, wachsen.*

Accroupir, *v. r. siedzieć,
usięść w kuczki etc. na tyl-
ne nogi się wspinać, nieder-
hocken, niederkauern (von Thie-
ren) sich auf die Hinterfüße setzen.*

Accroupissement, *m. siedzenie
w kuczki, n. Niederhocken, n.*

Accueil, *m. witanie, przywita-
nie, przyjęcie, n. Aufnahme,
f. Empfang, m.*

*Accueillir, *v. a. przyjąć, wi-
tać, przywitać, bewillkommen,*

empfangen, aufnehmen. fig. étre
accueilli de qc., bydz egar-
nionym, uciśnionym, von et-
was überfallen werden, in etwas
gerathen.

Accul, *m. kat ciasny, m. enger
Ort ohne Ausgang, m. Bucht,
f.; pl. pale dla wstrzymania
armaty w tył się cofających,
Wälle um eine zurückweichende
Kanone festzuhalten.*

Acculer, *v. a. przyprześć, wpę-
dzić, przegnać kogo w kat
ciasny, in die Enge treiben. s',
r. podpiąć się, schronić się,
stanąć przy ścianie, zohy
mieć plecy, sich in einen Win-
kel drängen, sich den Rücken frey
machen.*

Accumulation, *f. gromadzenie,
skupienie, zebranie, n. An-
häufung, Häufung, f.*

Accumuler, *v. a. w kupę zbierać,
kupić, gromadzić, häufen, an-
häufen, s', r. przybywać, po-
większać się, rozkrzewiać się,
sich häufen, vermehren.*

Accusateur, *m. trice, f. oska-
rzyciel, obwinca, powód, m.
strona powodowa, f. Anklä-
ger; Kläger, m.*

Accusation, *f. obwinienie, o-
skarzenie, n. Anklage, Beschul-
digung, f.*

Accusé, *m. ée, f. oskarżony,
obwiniony, obwołowany, Be-
klagte, Angeklagte, m.*

Accuser, *v. a. (q. de qc.) ska-
rzyć na kogo, oskarżyć, ob-
winić kogo, anklagen, verfla-
gen, beschuldigen; juste, faux,
w opowiadaniu bydz dokła-
dnym, obszernym lub nie etc.
im Erzählten genau, oder nicht ge-
nau seyn; — la réception
(d'une lettre), donieść o ode-
braniu (listu), den Empfang
anzeigen, melden, s', r. oska-
rzyć, obwinić się samemu,
sich selbst anklagen, seine Fehler
bekennen, angeben, anzeigen.*

Acens,

Acens, *m.* arenda, dzierzawa, Pachtgut, Zinsgut, *n.*

Acensement, *m.* arendowanie, *n.* czynsz, *m.* Verpachtung, *f.* Zinspacht, *m.*

Acenser, *a.* arendować komu albo u kogo majątność, verpachten, in Zins geben.

A ce que, *c.* isk. podług, za wie, w Folge dessen, was, auf daß, damit.

Acérais, *a.* stalowy, stalisty, stahlartig.

Acéré, *ée*, *p. et a.* ustalony hartowany; ostry, versteht; scharf.

Acérer, *v. a.* hartować, stalić; ostrzyć, stählen, verstaßen, schärfen.

Acéteux, *euse*, *a.* octowaty, octowy; kwaśny, essigartig, säuerlich.

Achalander, *v. a.* nastęczyć, narazić kupców, Kunden verschaffen, *s.* *r.* kupców do siebie przyciągnąć, zwabić, Kunden, Zuspruch bekommen.

Acharné, *ée*, *p. et a.* zapalczywy, zaiadły, begierig, erpicht.

Acharnement, *m.* drapieżność, *f.* Raubgier, *f.* *fig.* zaiadłość, zapalczywość, *f.* Erbitterung, heftige Begierde, Hartnäckigkeit, Wuth, *f.*

Acharner, *v. a.* roziuszyć, rozjazyć, rozżarzyć, gierig machen, erbittern; *s.* *r.* pastwić się, srożyć się nad kim, grausam gegen einander seyn, (*contre qq.*) *fig.* roziuszyć się, rozżęć się na kogo, einen auf's bizigite verfolgen; (*d. qc.*) piąć się do czego, uganianć się za czem, auf etwas erpicht seyn.

Achat, *m.* kupno, kupowanie, *n.* Kauf, *m.* Eingekaufte, *n.*

Achée, *f.* dżdżownica, glista ziemna, *f.* Regenwurm zum Angeln, *m.*

Acheminement, *m.* *fig.* droga, *f.* sposób; układ dobry, *m.* Weg, *m.* Mittel zu etwas, *n.* gute Einleitung, *f.*

Acheminer, *v. a.* *fig.* nakierować, naprowadzić, nakreślić, in Gang bringen, einleiten; *s.* *n.* wybierać się, pusić się w drogę, udać się na drogę, sich auf den Weg machen; *fig.* postępować ku końcu, dążyć, im Gange seyn, vorwärts gehen.

Acheter, *v. a.* (*qc. de qq.*) kupić, kupować, faufen, einkaufen, ablaufen; *fig.* drogo co kupić, przytłacić czego, erkaufen, erringen.

Acheteur, *m.* euse, *f.* kupiec, *m.* kupujący, Käufer, *m.*

Achévé, *ée*, *p. et a.* zakończony, vollendet, geendigt; *fig.* doskonały, zupełny, wysmienity, vollkommen, vortreflich.

Achèvement, *m.* zakończenie, dokonanie; wypełnienie, *n.* Vollendung, Endigung, *f.* *fig.* doskonałość, *f.* Vollkommenheit, *f.*

Achever, *v. a.* zakończyć, dokończyć, skończyć, dorobić, dokonywać, endigen, vollenden; *fig.* (*qq.*) tracić, zagubić, zniszczyć; dopoić kogo, einem den Rest geben, einen zu Grunde richten, zu Boden bringen; *s.* *r.* wychodzić, kończyć się, zu Ende gehen. *fig.* niszczyć się, gubić się, sich zu Grunde richten.

Achille, *m.* Achyles, Achilles, *m.* (Name).

Achoppement, *m.* *fig.* pierre d', zawada, przeszkoda, *f.* Stein des Anstoßes, *m.* Hinderniß, *n.*

Achores, *m.* *pl.* parchy na głowie, *m.* Anpöng, (Grind auf den Köpfen der Kinder,) *m.*

Acide, *m.* S. kwas, *m.* Säure, *f.* Sature, *n.* kwaskowaty, *a.* säuerlich.

Acidité, *f.* kwas, *m.* kwasność, kwaskowatość, *f.* Säure, Schärfe, *f.*

Acidule, *a.* kwaskowaty, kwaskowity, säuerlich. Eaux acidules,

Acidules, *f. pl.* wody kwaśne mineraliczne, *m.* Sauerbrunnen, *m.*

Acier, *m.* stal, *m.* Stahl, *m.*

Acolyte, *m.* akolut, *m.* geringer Geistlicher, Gehülfe des Bischofs am Altare, *m.*

Aconit, *m.* wilczy iad, wileze mleko, Eisenhutlein, Giftraut, *n.*

Acogninant, *ante*, *a.* *sam.* rozkoszny, wabiący, anziehend, zur Faulheit reizend.

Acoquiner, *v. a.* *sam.* rozbuiać, rozlenić, rozgnusnić, rozpuścić na rozpustę kogo, vermöhen, faul, liederlich machen; *s.* *r.* (*d. qc.*) zhutać, znikczemnić; wzyczaić się, przywyknąć do czego, sich zu etwas liederlichem, Unanständigem gewöhnen, vermöhen werden.

Acore, *m.* tatarskie ziele, Kalamus, *m.*

Aconistique, *f.* akustyka; nauka o słuchu, *f.* Tonlehre, Gehörlehre, *f.*; *a.* das Gehör betreffend, akustyczny, do słuchu należący.

Acquéreur, *m.* nabywacz, *m.* Erwerber, Käufer, *m.*

Acquérir, *v. a.* nabywać, dostawać czego; przyysć do czego, erwerben; erlangen; *s.* *r.* nabydź, dostać, pozyskać, sich etwas erwerben, verschaffen.

Acquiescement, *m.* zezwolenie, przestawanie, *n.* Einwilligung, Zügung, *f.*

Acquiescer, *v. n.* (*d. qc.*) zezwolić, pozwolić; przestawać na czem, einwilligen, sich etwas gefallen lassen.

Acquis, *m.* dobra nabyte, *n.* zarobek, *m.* Erwerb durch eigenen Fleiß, *m.* *p. et a.* erworben.

Acquisition, *f.* nabywanie, nabycie; dobra nabyte, *n.* Erwerbung, *f.* erworbenes Gut, *n.*

Acquisitif, *ive*, *a.* nabyty, nabywalny, angenommen, durch Gewohnheit erworben.

Acquit, *m.* kwit, *m.* kwitacya; zapłata, *f.* uiszczanie się, spłacenie długu, *n.* Quittung; Zahlung, Entledigung, Tilgung einer Schuld, *f.* par maniere d', niedbale, lada iako, nur obenhin. jouer à l', grać o płatkę, spielen, wer alles bezahlen soll; pour — bezahlt.

Acquit-à-caution, *m.* cedula celna, *f.* kwit celny, *m.* Zollschein, *m.*

Acquitter, *v. a.* zaspokoić, zapłacić, spłacić, wypłacić, zahlen, abtragen, befriedigen. (*qq. de qc.*) kwitować, wypuścić, uwolnić kogo, einen von seiner Schuldigkeit frey machen, freysprechen; *s.* *r.* ziścić się, zadosyć, uczynić; zapłacić; spłacić dług. (*de qc. envers qq.*) sich entledigen, bezahlen; seine Pflicht erfüllen.

Acre, *m.* morg, *m.* Morgen Land, *m.*

Acre, *a.* gryzacy, ostry, szczypiący, scharf, herbe, beißend.

Acreté, *f.* ostrość, *f.* Schärfe, *f.* *fig.* mürrisches Wesen, *n.*

Achrochordon, *m.* brodawka wisząca, *f.* Hängewarze, *f.*

Acrocome, *m.* długie włosy mający, einer der lange Haare hat, *m.*

Acte, *m.* dzieło, *n.* sprawa, *f.* uczynek; skrypt, *m.* pismo, *n.* zapis przed sądami potwierdzony; akt solenny; akt na komedyi, *m.* wichtige Handlung, *f.* Werk, *n.* gerichtliche Handlung, Verhandlung; Urkunde davon; öffentliche Handlung, *f.* Aktus; Aufzug im Schauspiel, *m.* Prendre, donner — (*de qc.*), świadectwo urzędowe brać, dawać, gerichtliche Bescheinigung nehmen, geben.

Actes, *m. pl.* akta sądowe; akta publiczne, *n.* konstytucye, ustawy, *f.* dzieie apostołskie; dzieie świętych, *n.* Protokoll, *n.* auth.

- authorisirte Aufsätze von öffentlichen Berathschlagungen und Beschlüssen, *m. pl.* Akten, Urkunden, *f. pl.* — des apôtres, Apostelgeschichte, *f.*
- Auteur, *m. trice, f.* aktor, *m.* orka, *f.* Schauspieler, *m. inn, f.* fig. sprawca, sprawiciel, rozporządiciel, *m.* der eine Sache betreibt, daran Theil nimmt.
- Actif, *ive, a.* czynny; dzielny; sprawny; pracowity, pilny, virksom, *thätig; fig.* żywy, zwawy, sprawny, munter, lebhaf. actif, *m.* verbum activum, słowo czynne, *T.* dette active, dług, o który upomnieć się iż można, *m.* Schuld, die man zu fordern hat, *f.*
- Action, *f.* czyn, *m.* dzieło, *a.* uczynek, postępek, *m.* postawa, *f.* gościa (mowcy) *pl.* mowa, oracya, *f.* wyrażenie, *n.* sprawa sądowa, akcyja, *f.* prawo do tego, *n.* osnowa, treść w komedyi, akcyja, skłádka na pewną sumę do kupieckiej wspólki dana, *f.* Wirkung; Handlung, That, *f.* Anstand (eines Redners), Vortrag, Ausdruck, *m.* Stellung; Klage vor Gericht, Befugniß dazu; Haupthandlung eines Gedichts; Akten, *f.* polityczka; uczestnictwo w sprawie iakię, das Treffen (Weit.) *n.* Acie, *f.* Antheil an einem Geschäfte, *m. fig.* pretkość, czerstwość, rżewość, *f.* Lebhaftigkeit, Hastigkeit, *f.* de grâces, dzięki, *m. pl.* dziękowanie, dziękczynienie, *n.* Danksagung, *f.* actions, *pl.* dobra ruchome, *a.* Mobilienvermögen, *n.*
- Actionnaire, *m.* akcyonista, akcyja od kompanii kupieckiej mający; akcyje takie przedawający; der Actien hat; Actienhändler, *m.*
- Actionner, *v. a.* zapożywać do sądów prawem co czynić, prawem kogo pociągać do sądów, gerichtlich belangen, verklagen.
- Activement, *ad.* *thätig*, virksom; czynnie, als ein *thätiges* Zeitwort. *T.*
- Activité, *f.* czynność, dzielność, *m.* praca, robota; pretkość, rżewość; pilność, *f.* Wirksamkeit, Thätigkeit, Emsigkeit, *f.* Zieiß, *m.* Lebhaftigkeit, *f.*
- Actrice, *v. Acteur.*
- Actuel, *elle, a.* wrzeczy samęy będadcy, rzeczywisty, rzetelny, aktualny, virksom, gegenwärtig.
- Actuellement, *ad.* rzeczywiście, teraz, jest, gegenwärtig, eben jetzt.
- Acut, *m.* kréska, *f.* akcent taki: (?) *m.* Accent, *m.*
- Acutangle, *acutangulaire, a.* ostrokatny, spizwinklig.
- Adam, *m.* Adam, *m.* Adam, (Name) *m.*
- Adaptation, *f.* przystosowanie, przytoczenie, *n.* aplikacya, *f.* Anpassung, Anwendung, *f.*
- Adapter, *v. a.* (*qc. à qc.*) przystosować co do czego, anpassen, anwenden, schließlich anbringen.
- Adatais, *adatis, m.* rąbek cieńuchny z Indyów wschodnich, *m.* Art eines ostindischen Musselins, *m.*
- Addition, *f.* dodawanie, *n.* dodatek, *m.* przyczynienie, *n.* *T.* summowanie, dodawanie, *n.* addycya, *f.* Hinzufügung, *f.* Zusatz, Anhang, *m. T.* Addition, *f.*
- Additionner, *v. a.* dodawać, przydawać, summować, addieren, zusammen zählen.
- Adelaide, *f.* Adelaida, Adelheid, *f.* (Name).
- Ademption, *f.* odjęcie, *n.* Entziehung, *f. T.* Widerrufung eines Vermächtnisses, *f.*

Adepte,

- Adepte, *m.* do tajemnicy przypuszczony; alchymista, *m.* der in Geheimnisse eingeweiht ist; Goldmacher, *m.*
- Adherence, *f.* przyłgnięcie, przyroszenie do czego, *n.* Anhängen, *n. fig.* przywiązanie, *n.* Anhänglichkeit, *f.*
- Adherent, *ente, a.* przylegający, przyrosły do czego, anhängend, angewachsen.
- Adhérent, *m.* naśladowca, stronnik, *m.* Anhänger, *m.*
- Adhérent, *v. n.* (*à qc.*) wieszać się, przyłgnąć, przyrosnąć do czego, anhängen, angewachsen sein, *fig.* przypadać na czyje zdanie, przystać do czyjej strony, trzymać z kim, bestimmen, beipflichten.
- Adhésion, *f.* sprzyjanie, przyłgnięcie, *n.* Anhängen, *n.* Anhänglichkeit, *f. fig.* przystanie do czego, trzymanie z kim, *n.* Beipflicht, *m.* Bestimmen, *n.*
- Ad honores, *ad.* tytułarnie, tylko co do tytułu, nur dem Titel nach.
- Adieu, *ad.* niech cię Bóg ma w opiece swojej! bądź zdrow! zegniam się z kim, *n.* waleta, *f.* Gott befohlen! Lebe wohl! — *m.* Abschied, *m.* Lebewohl, *n.*
- Adige, *f.* rzeka pewna, Etsch, *f.*
- Addition, *f.* obięcie dziedzictwa, *n.* Erbschaftsantretung, *f.*
- Adjacent, *ente, a.* przyległy, przygraniczny, anliegend, angrenzend.
- Adjectif, *m.* przymiotnik, *n.* Beiwort, *n.*
- Adjection, *f.* przydanie, przyłożenie, *n.* Zusatz, *m.*
- Adjectivement, *ad.* w znaczeniu przymiotnym, als Beiwort.
- *Adjoindre, *v. a.* (*qc. à qc.*) przysłać za pomocnika, zugehen, zum Amtsgesellen geben.
- Adjoint, *m.* pomocnik, przydany na pomoc, *m.* Amtsgeselle, Adjunct, *m.*
- Adjutant, *m.* adjutant, *m.* Adjutant, Gehülfe, *m.*
- Adjudicataire, *m.* ten, któremu w sądach co przysadzono, dem etwas gerichtlich zuerkannt wird.
- Adjudicatif, *ive, a.* przysadzający, adjudycyyny, zuerkennend.
- Adjudication, *f.* przysadzenie urzędowe, *n.* gerichtliche Zusage, *f.*
- Adjuger, *v. a.* przysadzić komu, gerichtlich zuerkennen, zusprechen.
- Adjuration, *f.* przysięga, *f.* przysiężenie, *n.* Beschwörung, *f.*
- Adjurer, *v. a.* zaklinać czarta, einen bösen Geist beschwören.
- *Admettre, *v. a.* (*q. à qc.*) przypuścić, przyjąć kogo do czego, zulassen; (*qc.*) zezwolić, dopuścić czego, przyjąć co za co, annehmen, für wahr erkennen, gelten lassen.
- Administrateur, *m. trice, f.* rzędca, dozorca, administrator, *m.* Verwalter, *m.* — inn, *f.* Administrator, *m.*
- Administration, *f.* dozór, *m.* szafowanie, rzadzenie; sprawowanie; zawiadywanie czem, *n.* administracya, *f.* Verwaltung, *f.*
- Administrer, *v. a.* sprawować co; rządzić, zawiadować, szafować czem, administrować, verwalten. — des sacrements, — des preuves; sakramentów udzielać, dawać dowody; Sacramente austeilen, Beweise beibringen.
- Admirable, *a.* dziwny, cudny, cudowny, bewundernswürdig.
- Admirateur, *m. trice, f.* dziwiący się, wielbiciel, estymator, *m.* Bewunderer, *m.* rerum, *f.*
- Admiratif, *ive, a.* zdumiewający się, zdumiały; podziwienie oznaczający, Bewunderung erregend; point — *m.* o znaku podzi-

podziwiania, Verwunderungs-,
Ausrufungszeichen, *n.*
Admiration, *f.* podziwienie;
poszanowanie, *n.* admiracya,
f. Bewunderung, Verwunderung,
f.
Admirer, *v. a.* dziwować się komu,
czemu; zdumiewać się nad czym;
szanować, bewundern; erstaunt seyn;
s. *r.* samemu sobie się dziwować,
wiele o sobie trzymać, się
się samemu dziwić.
Admissible, *a.* ważny, słuszny,
prawny, zulässig, gültig.
Admission, *f.* przyoznaczenie
kogo do czego, *n.* Zulassung zu
einer Stelle, zum Beweise *ic.* *f.*
Admodier etc. *v.* amodier.
Admonété, *m.* sądowe napomina-
nie, *n.* przestroga, *f.* heim-
licher gerichtlicher Verweis, *m.*
Admonéter, *v. a.* żartem: na-
pominać kogo: *T.* przest-
rzecz kogo, urzędowa na-
ganę potajemnie dacz, heim-
lich einen gerichtlichen Verweis
geben; heimlich warnen, ermah-
nen.
Admoniteur, *m.* napominacz,
przestrzegacz, *m.* einer der er-
innert; Ermahner, Warner, *m.*
Admonition, *f.* napominanie,
n. przestroga, *f.* Ermahnung,
Warnung, Erinnerung, *f.*
Adolescence, *f.* młodość, *f.*
Jugend, *f.* Jünglingsalter, *n.*
Adolescent, *m.* młodzieniec,
m. Jüngling, *m.*
Adolfe, Adolphe, *m.* Adolf, *m.*
Adolph, *m.* (Name).
Adonné, *ée, p. et a.* przychylny,
skłonny; zatopiony w czym,
ergeben.
s'Adonner, *v. r.* (*à qc.*, *à qq.*)
pilnować, iść się czego; pod-
dać się, się ergeben, widmen;
lubie często co czynić, gern
und oft etwas thun.
Adopter, *v. a.* (*q.*) przyspo-
bić kogo za syna, córkę, an
Kindes Statt annehmen; *fig.*

(*qc.*) uznawać co za swoje,
za swoje udawać; sobie przy-
właszczać; zgadzać się (na
jakie zdanie), etwas anneh-
men, als das Seinige betrachten,
sich etwas zueignen; bestimmen
(einer Meinung).
Adoptif, *ive, a.* przysposio-
biony, za syna, córkę, an Kindes
Statt angenommen.
Adoption, *f.* przysposobienie
za syna, córkę, *n.* Annahme
an Kindes Statt, *f.* *fig.* wybór,
Wahl, *f.*
Adorable, *a.* czci, poszanowa-
nia godny, anbetungswürdig,
fig. liebenswürdig.
Adorateur, *m.* trice, *f.* czciciel,
m. Anbeter, *m.* rinn, *f.*
Adoration, *f.* przywanie Boga,
uwielbienie Boga, cześć bo-
ska, *f.* uszanowanie wielkie,
Anbetung, Verehrung, *f.*
Adorer, *v. a.* czcić, chwalić,
wielbić, anbeten; *fig.* szano-
wać, Ehrerbietung erzeigen.
Adosser, *v. a.* (*contre qc.*) opie-
rać co o co, anlehen; *fig.*
stawić (budynek) przy czym,
anbauen.
Adoucir, *v. a.* słodzić, słod-
szym robić, süß machen, ver-
süßen; *fig.* zwolnić; łagodzić;
usmierzyć; ułatwić, mildern,
sanfter machen; besänftigen, er-
leichtern; *s.* *r.* słodzić się,
słodszym zostawać, süßer wer-
den; *fig.* łagodniejszym zоста-
wać, ulżywać, lżeyszym się
stać, łagodzić; ustawać;
ukoić się, uspokoić się, ge-
sünder, sanfter werden; sich be-
sänftigen.
Adoucissant, *ante, p. et a.* ulży-
wiający, folgniacy, besänfti-
gend, schmerzlindernd.
Adoucissement, *m.* słodzenie,
n. Versüßung, *f.* *fig.* ulago-
dzenie; ulżenie; łagodzenie,
n. ulga, folga, *f.* Milderung,
Linderung, Besänftigung, *f.*

Adra-

Adragant, *v.* Tragacante.

Adresse, *f.* adres, *m.* adressa;
podpis, napis na liście, dana
wiadomość i formacya, gdzie
mieysce albo kogo znaleźć, *f.*
memoryał od parlamentu
królowi Angielskiemu poda-
ny, *m.* rzeźwość, biegłość,
sposobność; chytrność, prze-
wrotność, *f.* Aufschrift (eines
Briefes *ic.*); Anweisung (einen
Menschen oder Ort zu finden);
słowna przedstawienie an den
König; Geschicklichkeit, Behen-
digkeit; Feinheit, List, *f.* tours
d', *m.* pl. kuglarstwo, *n.* Za-
schenspielerkünste, *f.* pl.

Adresser, *r. a.* (*qc.*, *à qq.*) adre-
sować co do kogo, postać co
komu do oddania, zlecić komu
co; obrócić mowę, pro-
zbę swoją etc. do kogo, kie-
rować; an Jemanden richten,
weisen, schicken, senden. — le
discours à qq. Jemanden anre-
den, *n.* (*à qc.*) godzić w co,
trafić w cel, gut zielen, treffen.
s. *r.* (*à qq.*) byz do kogo
wypawionym, postawionym,
byz komu zaleconym; udać
się, garnąć się, obrócić się
do kogo; ściagać się, się an
Jemanden wenden, an Jemanden
gerichtet seyn; *fig.* zwrócić
kogo, an Jemandem Streit su-
chen.

Adrien, *m.* Adryan, Adrian, *m.*
enne, *f.* Adryana, Adriane, *f.*
(Namen).

Adriatique, *a.* la mer., morze
weneckie, *n.* Das adriatische
Meer.

Adroit, *site, a.* obrotny, spra-
wny, biegły w czym; sposo-
bny do czego, hurtig, behend,
geschickt; *fig.* przewrotny, chy-
try, listig, fein.

Adroitement, *ad.* obrotnie,
sprawnie, zreźnie, szybko,
geschickt, hurtig.

T. I.

Adulateur, *m.* trice, *f.* pod-
chlebca, *m.* Schmeichler, Fuchse-
schwänzer, *m.* rinn, *f.*

Adulation, *f.* podchlebstwo, *n.*
niedrige Schmeichelei, *f.*
Aduler, *v. a.* podchlebiać, nie-
drig schmeicheln.

Adulte, *a. et m.* wyrosły, doro-
sły, erwachsen, mannbar.

Adulteration, *f.* zfałszowanie,
n. Verfälschung, *f.*

Adultere, *m.* cudzołóstwo, *n.*
Ehebruch, *m.*

Adultère, *a.* cudzołożny, cu-
dzołożniczy, ehebrecherisch, *fig.*
zfałszowany, verfälscht, *m.* cu-
dzołożca, *m.* Ehebrecher, *m.*
żnica, *f.* inn, *f.*

Adultérer, *v. n.* cudzołożyć, ehe-
brechen, *a.* fałszować, verfäls-
chen.

Adultérin, *ine, a.* cudzołożczy,
w cudzołóstwie spłodzony, im
Ehebruche erzeugt.

Adverbe, *m.* przysłówek, *n.*
Nebenwort, *n.*

Adverbial, *e, a.* adverbialny,
przysłówkowy, das wie ein Ne-
benwort gebraucht wird; neben-
wörtlich.

Adversaire, *m. et f.* przeciwnik,
nieprzyjaciół, *m.* Gegner,
Feind, *m.* rinn; diinn, *f.*

Adverse, *a.* przeciwny, widrig.

Adversité, *f.* przeciwność, *f.*
kłopot, *m.* nieszczęście, *n.*
Widermätigkeit, Trübsal, *f.* Un-
glück, *n.* Unfall, *m.*

Aéré, *ée, p. et a.* przewietrzo-
ny, was Luft hat, gelüftet, aus-
gelüftet.

Aérer, *v. a.* wietrzyć, przewie-
trzyć, lüften, auslüften.

Aérien, *enne, a.* powietrzny,
zur Luft gehörig, luftig; der Luft
gleichend; was in der Luft ge-
schieht.

Aérole, *f.* pryszczel na ciele;
dzhanaszek, *m.* Wasserbläschen
auf der Haut, *n.* kleiner Flug, *m.*

Aéromètre, *m.* powietrzniomierz,
m. Luftmesser, *m.*

B

Aéro-

Aérométrie, *f.* nauka o mierze-
niu powietrza, *f.* Wissenschaft,
die Luft zu messen, *f.*

Aéronaute, *m.* powietrzny że-
glarz, *m.* Luftschiffer, *m.*

Aérostas, *m.* balon, *m.* Luftball,
m. Luftschiff, *n.*

Aérostasier, *m.* v. Aéronaute.

Aérostation, *f.* żegluga powie-
trzna, *f.* Luftreise, Luftschiff-
fahrt, *f.*

Aérostatique, *a.* do niey nale-
żący, zur Luftschiffahrt gehö-
rig; Lehre vom Gleichgewicht der
Luft, *f.*

Aérite, *m.* kamień orli, *m.* Ad-
lerstein, *m.*

Affabilité, *f.* łagodność, ludz-
kość, rozmowność, przystęp-
ność, *f.* Leutseligkeit, Gesprä-
chigkeit, *f.* das freundliche Be-
tragen, *n.*

Affable, *a.* łagodny, przystępny,
rozmowny, leutelig, gesprächig,
freundlich.

Affadir, *v. a.* psuć smak, brzy-
dzić, obrzydliwość sprawiać,
abgeschmackt, ungeschmackhaft ma-
chen. — le coeur, ekliwość
sprawować, Ekfel machen, erre-
gen.

Affadissement, *m.* obrzydzenie
czego, *n.* Ekfel, *m.* de coeur,
ekliwość, *f.* Uebelkeit, *f.*

Affaiblir, *v. a.* siły zmniejszać,
siły odbierać, osłabiać, nad-
wątlić, schwächen, entkräften;
s'. r. osłabieć, siły tracić,
schwächer werden, abnehmen.

Affaiblissant, *ante, a.* zwatla-
jący, osłabiający, schwächend,
entkräftend.

Affaiblissement, *m.* osłabienie,
n. słabość, utrata sił, *f.*
Schwächung, Abnahme, Entkräf-
tung, *f.*

Affaire, *f.* rzecz, sprawa, *f.*
przedsięwzięcie, proces, *m.*
klótnia, *f.* pl. przypadek, *m.*
potyczka, bitwa, *f.* Geschäft,
n. Unternehmung, Angelegenheit,
Sache; *f.* Rechtsbandel, Pro-

ceß; Streit, Verdruss, Handel;
m. Begebenheit, *f.* Vorfall, *m.* T.
Treffen, *n.*; avoir — de qc. po-
trzebować, etwas nötig haben,
bedürfen, brauchen; avoir — à
qq. mieć z kim do czynienia
sprawę, mit jemandem in thun,
zu schaffen haben; affaires, *pl.*
sprawy publiczne, Staats-;
Ginangeschäfte, *n. pl.* homme
d'—, plenipotent, zawiado-
wca, sprawca, *m.* Geschäftsbe-
sorger, Sachwalter, *m.* chargé
d'—, poseł, *m.* Geschäftsträger,
m. affaire d'honneur, pole-
dynek, Duell, *n.*

Affaire, *éc, a.* zabawiony, za-
trudniony, beschäftigt.

Affaissement, *m.* upadnienie,
ustąpienie, uleganie, *n.* Eins-
sinken, *n. fig.* spadnienie, *n.*
upadek, *m.* osłabienie, *n.* Zu-
sammenfallen, *n.* Schwächung, *f.*
Affaisser, *v. a.* zrobić, aby co
ustępowało, uchnodzio, ule-
gało się, ubiać, sinken ma-
chen, niederdrücken; *s'.* r. ustę-
pować, uchnodzio, ulegać się,
sich senken.

Affamé, *éc, p. et a.* zgłodniały,
głodny, ausgehungert, hungrig;
fig. (de qc.) chciwy, äußerst
begierig auf etwas.

Affamer, *v. a.* zgłodzić, wymo-
rzyć kogo głodem, aushungern.

Affégement, *m.* obrócenie ma-
iętności dziedzicznej w len-
ność, *n.* Belehnung mit einem
Stück eines Ritterguts, *f.* Bauer-
lehn, *n.*

Afféger, *v. a.* obrócić szlache-
ckie dobra w czynszowe, pu-
ścić je posesorowi za umó-
wiony czynsz, dadi co w len-
ność, Stück eines Ritterguts in
Lehn geben, zum Bauerlehn ma-
chen.

Affectation, *f.* dzikie staranie,
n. przymus, *m.* przysadzanie,
przesadzanie, *n.* przysada,
przesada, *f.* przysadność, wy-
stawność, *f.* udawanie, *u.* do-
legli-

wości, *f.* zaciągiona sum-
ma, *f.* sonderbares Bestreben,
gefünsteltes Betragen, *n.* Sucht
nach etwas, *f.* gezwungenes Be-
stehen, *n.* Ziererei, *f.* empfindlicher
Zustand eines Kranken, *m.* T.
Hypothese, Forderung, *f.*

Affecté, *éc, p. et a.* przymuszo-
ny, wymuszony, przysadny,
przesadny, nienaturalny, uda-
ny; przyłączony do czego, ob-
ciążony drugiem, ucisniony;
zarażony; gefünstelt, gesucht;
an etwas hastend; verpfändet;
beschwert; angegriffen, gerührt;
betrübt, beleidigt.

Affecter, *v. a. (de)*, udawać,
przymuszać się, przysadzać,
przesadzać się, chełpić się,
mit etwas prahlen; (*qc.*) piąć
się do czego, domagać się
czego, udawać, na przepych
co czynić; złączyć co z czem,
przyłączyć co do czego, zby-
tnie byź do czego przywią-
zanym, eine Vorliebe für etwas
haben; nach etwas begierig stre-
ben; sich gezwungen etwas ange-
röhnen, affectiren; verbinden;
(*à qc.*) przeznaczyć do jakie-
go celu, zu einem gewissen Zwe-
cke bestimmen; *fig.* wzruszyć ko-
go, poruszyć, wzruszyć, rüh-
ren; *s'.* r. (*de qc.*) smuć się,
wzruszyć się, etwas zu Herzen
nehmen; gerührt, empfindlich
werden.

Affectif, *ivs, a.* przenikający,
wzruszający, rührend, beweg-
lich.

Affection, *f.* życzliwość, mi-
łość, przychylność, łaska, *f.*
afekt, *m.* przymiot, *m.* od-
miana, *f.* wrazenie, *n.* Zunei-
gung, Gunst, Gewogenheit, Lie-
be; Beschaffenheit, *f.* starker
Eindruck, *m.*

Affectionné, *éc, p. et a.* życzli-
wy, przychylny, geneigt, ge-
wogen, mit Liebe zugethan.

Affectionner, *v. a.* życzliwym
byź, sprzyjać komu, kochać

bardzo, günstig, geneigt, gewo-
gen seyn; besonders lieben; (*qc.*)
doglądać, pilnować czego,
wzruszyć, sich etwas angelegen
seyn lassen; *s'.* r. (*à qc.*) ko-
chać się w czem, przykładać
się do czego, pilnować czego;
wziąć się do czego, lieb gewin-
nen, etwas mit großer Lust treib-
en, nachhängen.

Affectueux, *euse, a.* miły, ser-
ce przenikający, herzerührend,
einnehmend.

Affermer, *v. a.* w arendę pu-
ścić, arendować komu, wies-
en, etc. verpachten, pachten.

Affermir, *v. a.* zmocniać, utwier-
dzić, befestigen, fest und hart
machen; *fig.* mocnym, silnym,
czynić, utwierdzić, umocnić,
stärken, bestärken; *s'.* r. zmoc-
nić się, zmocnieć, fester, stärke
fer, härter werden.

Affermissement, *m. fig.* umoc-
nienie utwierdzenie, *n.* Ver-
festigung, Stärkung, *f.*

Affété, *éc, a.* udany, afektowa-
ny, wymuszony, gefünstelt, ge-
ziert, gezwungen, gesucht.

Afféterie, *f.* udawanie, przesa-
dzanie, *n.* przesada, przesa-
dność, wystawność, nadętość,
afektacja, *f.* Ziererei, *f.* (vont
Frauenzimmer); przysada, wy-
kwiptność, *f.* gezwungenes Be-
stehen, *n.*

Afféurage, afféurer, *v.* afforage,
afforer.

Affiche, *f.* afisz, *m.* karta z
uwiadomieniem jakim publi-
cznie przybita, angeschlagener
Zettel, Anschlagzettel, *m.*

Afficher, *v. a.* przybić, przy-
lepić, zawieszać obwieszcze-
nie jakie, öffentlich anschlagen,
fig. wystawiać, na widok, all-
gemein bekannt machen, zur
Schau ausstellen, *s'.* r. (*pour*)
fig. wydawać się za... sich
ausgeben, popisować się z
dowcipem, seinen Witz sehen
lassen.

B 2

Affi-

Afficheur, *m.* przybiciacz obwie-
szczeń, *m.* der etwas öffentlich
anschießt.

Affide, *ée, a.* poufały, vertraut.
m. et f. szczerzy przyjaciel;
szczera przyjaciółka, *der, die*
Vertraute.

Affiler, *v. a.* szlifować, ostrzyć,
wegen, abziehen, schleifen, *T.*
druż z czego zrobić, zu Draht
machen.

Affiliation, *f.* przysposobienie
kogo za syna; przyjęcie do
zakonu, *n.* Annahme au Kin-
des Statt, Aufnahme in einen
Orden, *f.*

Affiler, *v. a.* przysposobić ko-
go za syna; przyjąć kogo do
zakonu, an Kindes Statt an-
nehmen; in einen Orden aufneh-
men.

Affinage, *affinement, m.* czy-
szczenie; pławienie kruszców;
wyostrzenie; ztarcie, ztłucze-
nie, *n.* Feinmachen, Feinspigen,
Läutern, *n.*

Affiner, *v. a.* pławić kruszec,
czyścić; ztkać, zetrzeć, fein
machen, reinigen, läutern; *s. r.*
czyścić się; zetrzeć się, fein
werden, sich reinigen.

Affinerie, *f.* drotownia, *f.* drót
cienki, *m.* blacha cienka, *n.*
f. warzenie cukru, Drahtzie-
heren, Drahtsaite, *f.* Eisenblech,
n. Zuckersiederer, *f.*

Affineur, *m.* ten, co kruszec
pławi; drotownik; blachow-
nik; cukiernik w rafinerii;
m. Metallarbeiter; Drahtzieher,
Blechschläger; Zuckersieder, *m.*

Affinite, *f.* powinowactwo, *n.*
Schwägerschaft, *f.* *fig.* podo-
biństwo, *n.* związek, *m.* Ver-
wandtschaft, *f.*

Affinoir, *m.* oehlica, *f.* feine
Hechel, Feinhechel, *f.*

Affiquet, *m.* haczek do robie-
nia pończoch, *m.* Stricknadel-
halter, *m.* affiquets, *pl. fam.*
wieszadła do stroju, *m.* Klei-
nigkeiten zum weiblichen Putz,
i. pl.

Affirmatif, *ive, a.* twierdzący,
bejahend.

Affirmation, *f.* twierdzenie, u-
pewnianie, zeznawanie, *n.*
Bejahung, *f.*

Affirmative, *f.* głos albo zda-
nie twierdzące, bejahende Mei-
nung, *f.*

Affirmer, *v. a.* twierdzić, po-
twierdzać, upewniać, bejahen,
beträufeln, bestätigen.

Affleur, *v. a.* gerade, gleich
stellen; *fig.* graniczyć, stykać
się, schodzić się, zgaźać się,
sich sehr nahe berühren.

Affliction, *f.* boleść, dolegli-
wość, *f.* utrapienie, *n.* Be-
kümmernis, Betrübnis, *f.* Her-
zeleid, *n.* nieszczęście, *n.* Un-
glück, *n.*

Afflige, *ée, a. et p.* smutny, utra-
piony, strapiony; chory, *T.*
betrübt, bekümmert; partie —
leidende Theil (des Körpers), *m.*

Affliger, *v. a.* trapić, smucić,
marwić; dręczyć, męczyć,
betrüben, fräufen, quälen; *s. r.*
smucić się, zmęczyć się, mar-
wić się, sich betrüben, beküm-
mern.

Affluence, *f.* wpadanie, rzeki
do rzeki, *n.* wpływ, *m.* Zu-
fluß, Anlauf des Wassers, *m.*
fig. dostatek; zjazd, *m.* gro-
mada, moc, *f.* Zulauf, Ueber-
fluß, *m.*

Affluent, *ente, a.* wpadający,
zustiepend, hineinfließend.

Affluer, *v. n.* wpadać, wpły-
wać, przyplwać, zustißen,
hineinfließen, sich ergießen; *fig.*
gromadzić się, zchodzić się,
ziedzzać się, in Menge herbe-
kommen.

Affaiblir, *v. etc. v.* affaiblir etc.

Affold, *ée, a. fam. (de qc.)*
omamiony, bethört, vernarrt in
etwas; aiguille — kompas nie
pokazujący północy, *m.* Kom-
paß, der nicht Norden anzeigt, *m.*
Affoler, *v. a.* omamiać, zum Nar-
ren machen, bethören. *s' — (de) r.*
bardzo

hardzo się, do czego przywiązać
für etwas sehr eingenommen seyn.

Afforage, *m.* ustawa, *f.* taxowa-
nie, szacowanie towarów, *n.*
Weintare, *f.*

Afforer, *v. a.* taxować, szaco-
wać towary, Waaren, beson-
ders Weine taxiren.

Affouage, *m.* wrab wolny na
opali, *m.* Recht, Brennholz für
sich zu holen, *n.*

Affouagement, *m.* zarejestro-
wanie, spisanie dymów, do-
mów, co podymne płacą, *n.*
Aufzeichnung der Feuerstellen, *f.*

Affourager, *v.* Fourrager.

Affranchi, *ie, p. et a.* wolny,
wyzwolony, wyswobodzony,
befreyt, freigelassen. *m. et f.*
wyzwoleniec, *m.* Frengelassene,
m. et f.

Affranchir, *v. a.* wypuścić ko-
go z niewoli, oswobodzić,
wyzwolić od czego, franko-
wać, befreien, frey machen, in
Freyheit setzen; frankiren, *T. s.*
r. fig. wyzwolić się od czego,
oswobodzić się z czego, sich
frey machen.

Affranchissement, *m.* wypuszcze-
nie kogo z niewoli, wyswo-
bodzenie, wyzwolenie, *n.* Be-
freyung, Freylassung, *f.* Frey-
machen, *n.*

Affre, *f.* strach, przestach; *m.*
bojaźń, okropność, *f.* Schre-
cken, *m.* Entsetzen, *n.* Furcht, *f.*
Graten, *n.* — de la mort, *pl.*
obawa śmierci, *f.* Schrecken
des Todes, *m. pl.*

Affrètement, *m.* naiecie okrętu,
n. Miethung eines Schiffes, *f.*

Affréter, *v. a.* naiać okręt; to-
wary do niego sprowadzić,
ein Schiff miethen, um es zu be-
frachten.

Affréteur, *m.* najmacz okrętu,
m. Befrachter eines gemietheten
Schiffes, *m.*

Affreux, *euse, a.* straszny, stra-
szliwy, okrutny, schrecklich, ab-
scheulich, entseßlich.

Affreusement, *ad.* strasznie,
straszliwie, okrutnie, schreck-
lich, entseßlich, abscheulich.

Affriander, *v. a. fam.* rozłako-
mić kogo, genäsig machen;
verwöhnen; *fig.* wabić, przy-
zwać, kogo do czego, anlo-
cken, herbeziehen.

Affriolar, *v. a. fam.* wabić,
przyludzić, durch etwas Wohl-
schmeckendes, Liebliches anlocken.

Affront, *m.* hanba, obelga, zel-
żywość, zniewaga, obraza, *f.*
Schimpf, *m.* Beschimpfung,
Schande, *f.*

Affronter, *v. a.* stawić czoło
nieprzyjacielowi, nie wzdry-
gać się, nie bać się czego, die
Stirn bieten, trotzen, (*q.*) znie-
wały, obelżyć kogo, grob be-
leidigen, *fig. (qq. de qc.)* oszu-
kać, oszalbierować, betriegen.

Affronterie, *f.* oszukiwanie, *n.*
frecher Betrug, *m.*

Affronteur, *m.* euse, *f.* zelży-
ciel, oszust, szalbierz, *m.*
frecher Beleidiger, Betrüger, *m.*
erinn, *f.*

Affublement, *m.* zawicie, odzie-
nie, *n.* Kleidung die den Kopf
mit verhüllt, Verhappung, *f.*

Affubler, *v. a.* zawić, zakryć,
odziać w co, verummnen, ein-
hüllen, verschleiern; *s. r. (de*
qc.) odziać się, zawić się w
co, sich in etwas einhüllen, *fig.*
wbić sobie co w głowę, in et-
was vernarrt seyn.

Affût, *m.* łożo u działa, u
strzelb ręcznych, *n.* Laffette, *f.*
Schafft an Flinten, Jäger; An-
stand, *m.*; être à l' — spo-
sobności czekać, szukać, auf
Gelegenheit lauern.

Affûtage, *m.* rychtowanie dzia-
ła, *n.* Richten der Kanonen;
Werkzeug, *n.*

Affûter, *v. a.* narychtować dzia-
ło, die Kanone richten; schärfen.

Afin que, *afin de. c.* aby, żeby,
damit, auf daß, um.

Afrique,

Afrique, *f.* Afryka, *f.* Afrika, *n.* africain, *m.* aine, *f.* et *a.* Afrykańczyk, *m.* nka, *f.* Ński, *a.* Afrikaner, *m.* rinu, *f.* afrikański, *a.*

Agacant, *ante, a.* drażniący, zaczepiający, reizend, fischelnd, anzüglich.

Agace, *f.* sóyka, *f.* Eräh; Holzfrähe, *f.*

Agacement, *m.* tępość zębów, *f.* Stumpfwurden der Zähne, *n.*

Agacer, *v. a.* przytępiać, zatępiać, zęby, durch etwas Saures stumpf machen (Zähne, Messer etc.) *fig.* drażnić kogo; szydzić, drwić z kogo; drzeć się z kim; zachęcać, necken, foppen; fischeln; anlocken (durch buhlerische Reden); *s.* r. przedrwiwać, igrać z sobą, sich necken, mit einander schäkern.

Agacerie, *f.* drażnienie, przedzwianie; lubieżne kobiety zachęcanie, *n.* Neckerei, buhlerische Lockung eines Frauenzimmers, *f.*

Agacin, *m.* odgniotek, Hühnerauge, *n.*

Agate, *f.* achatek, agat, *m.* Achat, Achatstein, *m.* Agata, *f.* Agathe, *f.* (Name).

Age, *m.* wiek, *m.* starość, *f.* Alter, Zeitalter, *n.* die gewöhnliche Dauer des Lebens, *f.*

Age, *ée, a.* stary etc.; stary, podstarzały, agrzybiały, alt; bejahrt.

Agence, *f.* agentostwo, *n.* Agentschaft, Agentenstelle, *f.*

Agacement, *m.* spoienie; rozporządzenie, *n.* skład, związek, porządek, *m.* Geschichte Einrichtung; Verbindung der verschiedenen Theile eines Gemäldes, *f.*

Agencer, *v. a. fam.* rozporządzać, ustawiać, zdobić, ubierać, ierlich ordnen, herausputzen; *s.* r. *fam.* stroić się, sich putzen, schmücken.

Agenda, *m.* książka do zapisania czego na pamiatkę, *f.* pugilares, *m.* Denkbuch, *n.* Schreihafel, *f.*

Agénouiller, *v. a. faire* —, kazać komu upaść na kolana albo klęknąć, niederfallen lassen. *s.* r. klęknąć, na kolana upaść, niederfallen, auf die Kniee fallen.

Agénouilloir, *m.* poduszka do klęczenia, *f.* Kniepolster, *n.*

Agent, *vi. agent, m.* Geschäftsbesorger, Agent, *m.* istota działająca, *f.* wirkendes Wesen, *n.* — de change, *m.* faktor wexlowy, Wechselmäkler, *m.*

Aggravant, *ante, a.* obciążający, uciążliwy, schwerer machend, bedrückend.

Aggravé, *ée, p. et a.* obciążony, schwerer gemacht, beschwert.

Aggraver, *ou agraver, v. a.* obciążać, większym, sroższym czynić, schwerer machen, erschweren; vergrößern, *s.* r. większym, sroższym zostać, wikszeć, schwerer werden.

Agile, *a.* obrotny, prędki, chyłki, leicht, behend, geschwind.

Agilité, *f.* obrotność, chyłkość, prędkość, Behendigkeit, Leichtigkeit, *f.*

Agio, *m.* nadatek, *f.* ażyo, *n.* Aufgeld, *n.* Aufwechsel, *m.*

Agio, *n.*

Agiotage, *m.* lichwa, *m.* Wucher mit Geld, Wechsell. etc. *m.*

Agioter, *v. n.* lichwę brać, nieśluszną od pieniądzy etc. mit Geld oder Wechsell. wuchern.

Agioteur, *m.* lichwiarz, *n.* Geldwucherer, *m.*

Agir, *v. n.* robić, czynić, pracować, thun, handeln, thätig seyn. — sur qq. ou qc., skutkować, sprawować, wirken auf —, pour qq.; sprawiać, starać się o co, für jemanden ein Geschäft besorgen, betreiben. — en, sprawować się

się, postępować, sich betragen, handeln, als —; il s'agit, idzie o co, rzecz, mowa jest o tym, tytze się tego, es betrifft, es ist die Rede.

Agissant, *ante, a.* pracowity, sprawny; sprawujący, skuteczny, thätig, geschäftig; wirksam.

Agitation, *f.* ruch, *m.* ruszanie się, agitacja, poruszenie, wzruszenie; niespokojność, smutek, *m.* heftige Bewegung, Unruhe, *f.*

Agiter, *v. a.* miotać; trzęść; ruchać, ruszać, trzacać, hin und her bewegen; *fig.* kłopotać kogo; kłócić, mieszać; burzyć, beunruhigen; aufwiegeln. — une question, zapytanie iakie roztrząsać, rozbierać, rozważać, eine Frage aufwerfen, untersuchen. Avoir l'esprit agité, mieć zabałamuconą głowę, den Kopf voll Gedanken haben. *s.* r. trzęść się, ruszać się; w poruszeniu być, sich heftig bewegen.

Agnat, *m.* krewny przez oycą, *m.* Verwandter von väterlicher Seite, *m.*

Agnation, *f.* pokrewieństwo po oycu, *n.* Agnation, Verwandtschaft von väterlicher Seite, *f.*

Agneau, *m.* baranek, *m.* iagnię, *n.* Lamm, *n.* de l' —, iagnięce mięso, *n.* Lammfleisch, *n.*

Agnel, *v. n.* okocić się, (co owcach), lammen.

Agnelins, *m. pl.* smusiki, *m. pl.* wełna ze skórek iagnięcych świeżo zdartych, *f.* Lammwolle, *f.* felle, die nur auf einer Seite gewarbt sind, *n. pl.* Lammwolle, *f.*

Agnés, *f.* Agnieszka, *f.* młoda niewinna dziewczyna, Agnes, *f.* (Name); *fig.* juncze ganz unschuldiges Mädchen, *n.*

Agnus, *m.* baranek boży z wosku etc. zrobiony, poświęca-

ny, agnusek, *m.* wächsernes vom Papste geweihtes Lamm, *n.* Agonie, *f.* konanie, umieranie, *n.* Todeskampf, *m.* *fig.* utrapienie, *n.* boleść, męka, *f.* Todesangst, *f.*

Agonisant, *ante, a.* konający, umierający, mit dem Tode ringend.

Agoniser, *v. n.* konać, umierać, pasować się z śmiercią, in den letzten Tugen liegen, mit dem Tode ringen.

Agrafe, *f.* hacłka, przypinka, klamra, *f.* Häfchen, *n.* Spannge; Klammer, *f.*

Agrafe, *v. a.* zapiać, przypiać, zubäfelu, anhäfelu, anheften.

Agrandir, *v. a.* powiększać, *fig.* rozszerzać, rozprzestrzeniać, vergrößern, größer machen; *fig.* rozszerzać, erhöhen, *s.* r. powiększać się, rozszerzać się etc. rosnać, größer werden, sich ausbreiten.

Agrandissement, *m.* powiększenie, rozprzestrzenienie, rozszerzenie, podwyższenie, *n.* Vergrößerung; Erweiterung; Zunahme, *f.*

Agréable, *a.* agréablement, *ad.* przyjemny, powabny, miły, *ad.* przyjemnie, mile, angenehm, anmuthig; *fig.* wdzięczny, freundlich.

Agréer, *v. a.* upodobać sobie co, potwierdzić, łaskawie przyjąć co, genehm halten, genehmigen, annehmen. *n.* raczyć, zezwolić, angenehm, anständig seyn; wohlgefallen.

Agrégation, *f.* przyłączenie kogo do bractwa etc., *n.* Aufnahme, Zusammenhäufung, *f.*

Agréger, *v. a.* przyjąć kogo do bractwa, cechu etc. in eine Gesellschaft, Gemeinschaft aufnehmen; häufen.

Agrément, *m.* zezwolenie, pozwolenie; przypodobanie, *n.* łaska, zyczliwość; przyjemność, wdzięczność, przy-

stojność,

stojność, *f.* wdziek, *m.* ukontentowanie, *n.* Bewilligung, *f.* Benfall, *m.* Annehmlichkeit, Anmut, *f.* Vergnügen, *n.* — *pl.* modne stroje, *pl.* Modezierrathen, *m. pl.*

Agresseur, *m.* napaśnik, napaśnik, *m.* Angreifer, angreifen; de Theil, *m.*

Aggression, *f.* zatarga, napaść, *f.* naiazd, *m.* erste Angriff, Anfall, *m.*

Agreste, *a.* chłopski, wiejski; gruby, łądlich, wild; *fig.* bawętny, łądlich.

Agricole, *a.* trudniący się uprawą roli, Ackerbau treibend.

Agriculteur, *m.* rolnik, gospodarz wiejski, *m.* Ackermann, Landwirth, *m.*

Agriculture, *f.* uprawa roli, rolnictwo, *n.* Ackerbau, Feldbau, *m.*

Agrier, *m.* agrière, *f.* czynsze w urodzajach dawane, *m.* Grundzins, der in Garben gegeben wird, *m.*

s'Agriifier, *v. r.* agriifier, *n.* pazurami trzymać, chwycić się, się z kłauen fest halten.

Agriniste, *m.* *et f.* ten, ta co stroje robi, Pasmacher, *m. rynn, f.*

Agriote, *f.* czarne albo kwasowate wiśnie, Art wilde Rispchen, *f.*

Agripper, *v. a.* sam. chwycić, zwinąć lekomo, wegrażać, begierig wegnehmen.

Agrouper, *v.* grouper.

Aguerir, *v. a.* przynuczyć, przysposobić kogo do wojskowych sztuk, do oręża, zum Kriegsteben abrichten, *fig.* przynuczyć, przynuczyć kogo do pracy ciężkiej, gewöhnen, abrichten; durch Gewohnheit abhärten, *s. r.* wynuczyć się rycerskiego rzemiosła, ein guter Soldat werden, *fig.* w czym pracowitym się ćwiczyć, sich an etwas mühsames gewöhnen.

Aguets, *m. pl.* sidła zastawione, *n.* zasadzka, *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer, *f.*

Ah! *i.* ach! a! o! ach! o!

Ahan, *m.* sam. usilna praca, ciężka robota, *f.* schwere, saure Arbeit, *f.*

Ahaner, *v. n.* sam. głowę łamać, psuć sobie nad czym; pracować, saure Arbeit verrichten.

Aheurtement, *m.* krynobność, hardość, *f.* upor, *m.* Eigensinn, Starrsinn, *m.* Hartnäckigkeit, *f.*

s'Aheurter, *v. r.* (à qc.) trwać upornie przy czym, usadzić się na co, na swoim zdaniu przystawać, eigeninnig, hartnäckig auf etwas bestehen.

Ahi, *i.* ey! hoho! niestetyż; ach! ach! ey! o weh!

Ahuri, *ic, a.* sam. pomieszany, beśnuty, erschrocken.

Ahurir, *v. a.* sam. pomieszać kogo, beśnuty machen, in Furcht setzen.

Ai, *m.* leniwiec, *m.* Gaultier, *n.*

Aide, *f.* pomoc, *f.* ratunek, posilek, *m.* pomocniczka; kaplica, *f.* Hülf, *f.* Beystand, *m.* Gehülfinn; Kapelle, *f.*

Aide, *m.* pomocnik, *m.* Gehülfe, *m.* de camp; generaladjutant, *m.* Generaladjutant, — major, adjutant regimentowy, *m.* Regimentsadjutant, *m.*

à l'Aide, *ad.* za pomocą, za pośrednictwem (nur von Sachen), *i.* gwałtu! ratujcie! ratujcie! zu Hülf!

Aider, *v. a.* komu pomagać, dopomagać; w czym, helfen, beistehen; — *qq.* einem helfen; — *qq. de qc.* einem mit etwas helfen, beistehen; — *à qc.* zu etwas helfen, behülfflich sein. *s. — r.* sich helfen; — *de qc.* sich mit etwas helfen, einer Sache beistehen.

Aides, *f. pl.* czopowe, *n.* Stener (besonders von Getränken), *f. pl.*

Aie! *i.* ach! o! auweh! ach!

Aieul, *m. e, f.* dziad, dziadek, dziadunio, *m.* babka, babunia, *f.* Großvater, *m.* Großmutter, *f.*

Aieun, *m. pl.* przodkowie, *m.* Voraltern, Vorfahren, *m. pl.*

Aigayer, *v. a.* plakać, kapać, myć, waschen, schwemmen, spülen.

Aigle, *m.* orzeł, *m.* Adler, *m.*

Aiglon, *m.* orle, *n.* junger Adler, *m.*

Aigre, *a.* kwasny, ostry; krucho, sauer; herbe; spröde (von Metallen). *fig.* gorzki, nieprzyjemny, ostry, przykry, unangenehm, hart, bitter; widerwärtig.

Aigre, *m.* ostrość, cierpkość, *f.* kwas, *m.* Säure, *f.* Saure, *n.*

Aigre-de-cèdre, *m.* napój kwasowaty, *m.* Art Limonade, *f.*

Aigre-doux, *ouce, a.* słodkowskawowaty, sławlich süß.

Aigrefin, *m.* gatunek ryby morskiej, Randsch, *m.* *fig.* frant, *m.* Schlangkopf, *m.*

Aigrelet, *ette, a.* kwaskowaty, sławlich.

Aigrement, *ad.* *fig.* przykro, ostro, empfindlich, bitter, spitzig.

Aigret, *ette, a.* przyjemno kwasowaty, angenehm sławlich.

Aigrette, *f.* czapla biała, *f.* Łuszczak, płaskonos, *m.* (ptak) kitka z piór tego ptaka, *f.* czub na koniach etc., *m.* kitka, *f.* przepinka z drogich kamieni, *n.* Art kleiner Reiber; Birsch von Reiberfedern, *m.*

Quaste auf einem Pferdekopfe etc.; Bitternadel zum Wurz, *f.*

Aigreun, *f.* kwasność, ostrość, *f.* kwas, *m.* Säure (der Früchte, des Weins etc.), *f.* *fig.* zaigrzenie, *n.* nienawisć; gorycz, *f.* kłopot, frasunek, *m.* Erbitterung, Bitterkeit, *f.* Verdruß, *m.*

Aigrir, *v. a.* kwasic, kwaśno czynić, sauer machen, säuern.

fig. iatrzeć, rozżarzać; gorzyć, erbittern, verschlimmern, ärger machen, *s. r.* zkwasić, kwaśnić, sauer werden. *fig.* rozżarzyć się, rozżatrzeć się, sich erbittern, verschlimmern.

Aigu, *ne, ostry, konczaty, scharf, spitzig. fig.* przeraźliwy; krzykliwy, tegi, gwałtowny; srogi, bolesny, durchdringend, schmerzend, freischend (von der Stimme); heftig, schmerzhaft, bigig (von Krankheiten).

Aigue-marine, *f.* tarzys, *m.* (kamień drogi), Aquamarin, *m.*

Aiguinière, *f.* nalewka do rak, *f.* dzbanuszek, *m.* Gießanne, *f.*

Aiguierée, *f.* konew (*f.*) albo dzbanek pełen wody, *m.*

Gießanne voll, *f.*

Aiguillade, *f.* bodziec, poganiacz, *m.* Stachel zum Treiben der Ochsen, *m.*

Aiguille, *f.* igła, *f.* igłycezek u wagi, *m.* wierzchołek spiczasty wieży kościelnej; piramida, *f.* obelisk; skazówka, *f.* indeks (u zegarka), *m.* igliczka do nawlekania, iglica, *f.* (ryba morska), igła magnesowa; Nadel, Nähnadel; Nadrinadel; Zunge am Waagebalken; Kirchthurmspize; Wurmide, *f.* Obelisk, *m.* Uhrzeiger, *m.* Schmirnadel, Magnetrinadel, *f.* Nadelstich, *m.*

Aiguillée, *f.* pasmo nici rozstrzyżone, *n.* nie, nitka, *f.* aufgeschüttene Strähne, *f.* Fäden zum Nähen, *m. pl.*

Aiguiller, *v. a.* zdiąć kataraktę, den Staar ziehen.

Aiguillette, *f.* tasiemka, *f.* zenkiel, sznurek do sznurowania, *n.* Nefelschnur, *f.* Schnurband, *n.*

Aiguilleter, *v. a.* zasnurować, zunesteln.

Aiguilletier, *m.* zenklarz, *m.* Nefelmacher, Nefler, *m.*

Aiguillier, *m.* iglarz; igielnik, *m.* Nadel, *m.* Nadelbüchse, *f.*

Aiguil-

Aiguillon, *m.* żądło, *n.* kołec, *m.* Stachel, *m.* fig. pobudka, poneta, *f.* Sporn, Antrieb, *m.* Aiguillonner, *v. a.* fig. poganiać bodźcem, kołcem, pobudzać, zachęcać, antreiben, anspornen.

Aiguisement, *m.* zaostżanie, ostrzenie, *n.* Scharf, oder Spisigmachen, *n.*

Aiguiser, *v. a.* ostrzyć, zaostżić, szlifować, zakończyć, schärfen, spizen.

Ail, *m.* czosnek, *m.* Knoblauch, *m.*

Aile, *f.* skrzydło, *n.* Flügel, Gittig, *m.* fig. opieka, uchrona, *f.* Schutz, *m.* Hülfe, *f.*

Ailé, *ée*, *a.* skrzydłasty, pierzasty, geflügelt; geädert.

Aileron, *m.* skrzydełko, pióro, *n.* pletwa; łopata w kole młyńskim, *f.* Flügelspize; Klotzeder; Radeschaukel, *f.*

Ailleurs, *ad.* gdzie indziej, dokąd inąd, anderswo, anderwärts, d—, zkąd inąd, z czego innego; nad to, oprócz tego, anderswoher; überdies, sonst, außerdem.

Aimable, *a.* przyjemny, miły, miłośny, ukochany, liebenswürdig.

Aimant, *m.* magnet, magnes, *m.* Magnet, *m.*

Aimanter, *v. a.* magnetem nacierać, magnetyzować, mit Magnet streichen.

Aimantin, *ine*, *a.* magnesowy; magnetisch.

Aimée, *f.* Amata, *f.* (Weibers name).

Aimer, *v. a.* kochać się w czym, miłować kogo; zakochać się; lubić co, lieben, lieb haben; verliebt seyn. — *a.* lubić, rad mieć, czynić co, Vergnügen wprau finden, etwas gern thun; Liebhaber von etwas seyn. — *mieux*, woleć, lieber haben, lieber wollen, lieber thun;

vorziehen, *s'* — dans un lieu, rad gdzie bywać, lubić gdzie przebywać, gern an einem Orte seyn.

Aine, *f.* łono, *n.* brzucha niższa część, *f.* prącik do wędzenia śledzi, *m.* Schaamleiste, *f.* Stöckchen, das man durch die Heringköpfe steckt, *n.*

Ainé, *ée*, *s. et a.* starszy, pierworodny, älter, erstgeboren; der, die ältere, älteste (Sohn, Tochter).

Ainesse, *f.* pierworodziny, *pl.* Erstgeburt, *f.*

Ainsi, *ad. et c.* tak, takim albo tym sposobem, so, also; dergestalt. — *que*, tak-iak; skoro tylko, tegoż czasu, so wie, eben so wie, ainsi soit-il! amen! niech się stanie! Amen!

Air, *m.* powietrze, *n.* wiatr, *m.* postać, postawa, mina, *f.* kształt, giest, sposób postępowania; melodia; aria, pieśń, piosnka, *f.* Luft; *f.* Wind; *m.* äußerliche Ansehn, *n.* Geberde, Miene, Art sich zu betragen, zu handeln &c.; *f.* Lied oder Singstück, *n.* Arie; Melodie, *f.* prendre l'—, odetchnąć, frische Luft schöpfen. parler en l'—, na wiatr gadać, unnütze Worte verschwenden. — prendre des airs, uprząść sobie co w głowie, vornehm thun, sich etwas einbilden.

Airain, *m.* gatunek miedzi, *f.* Erz, Kupfererz, *n.* — d—, *fig.* nieczuły, zakamieniały, hart, unempfindlich.

Aire, *f.* boisko, boiewisko, klepisko, *n.* płaszczyna, *f.* gniazdo ptaka drapieżnego; ptaszenie boisko; koło jasne wokoło słońca etc. *v.* Tenne; Fläche, *f.* Nest eines Raubvogels, *n.* Vogelheerd, *m.*

Airée,

Airée, *f.* boiewisko pełne czego, *n.* eine Tenne voll Garben, *f.*

Airille, ou mirtille, *f.* mirtowa jagoda, *f.* mirt, *m.* Heidelbeer, *f.* Heidelbeerbusch, *m.*

Ais, *m.* deska, tarcica, *f.* Brett, *n.* Diele, *f.*

Aisance, *f.* łatwość, *f.* zaniebanie przyjemne, *n.* nieprzesadzone maniere, *pl.* Leichtigkeit, Ungezwungenheit, *f.* Ausfiand, *m.* fig. maietność; wygodność, *f.* Wohlstand, *m.* Bequemlichkeit, *f.* aisances, *pl.* prywet, *m.* heimliches Gemach, *n.*

Aise, *f.* radość, uciecha; wygodność, *f.* pokój, *m.* wyżywienie, słusne opatrzenie, *n.* Freude, Bequemlichkeit, Gemächlichkeit, *f.* Wohlstand, *m.* à l'—, wygodnie, bez trudności, bequem, gemächlich, leicht. Aise, *a.* rad, wesół, content, froh, freudig.

Aisé, *ée*, *a.* łatwy, łatwy, swobodny; wygodny; swobodny, nieprzymuszany; maietny, leicht, bequem, gemächlich; frey, ungezwungen; wohlhabend.

Aisement, *m.* prywet, *m.* heimliches Gemach, *n.*

Aisement, *ad.* łatwo, bez trudności, leicht, bequem.

Aisseau, *v.* Aissette.

Aisselle, *f.* pachy, *f.* podpasze, *n.* Achselhöhle, *f.*

Aissette, *f.* ou Aisseau, *m.* toporek, *m.* siekierka, *f.* Fleine Art, *f.*

Aissieu, *v.* Essieu.

Aix la Chapelle, *m.* Akwisgran, *n.* Aachen, *n.*

Ajourné, *m.* pozwany, zapozwany, *m.* der Vorgeladene, *m.* — *ée*, *a.* vorgeladen; verschoben.

Ajournement, *m.* zapozwanie, pozew, *m.* Vorladung vor Gericht, *f.*

Ajourner, *v. a.* pozwać kogo, dać komu pozew, vorladen, citiren; verschieben, aussetzen.

Ajouter, *v. a.* przydać, przyłączyć, przyłożyć, hinzusetzen, hinzufügen, befügen; — *toi*, wierzyć, uwierzyć, Glauben bemessen.

Ajustement, *m.* rozporządzenie, poprawianie, rozłożenie; odzienie, przyozdobienie, *n.* ozdoba, *f.* ubiór, *m.* ugodą, *f.* uspokojenie, *n.* Zurechtmachen, Einrichten, Anpassen; *n.* Zug, Anzug; Vertrag, *m.*

Ajuster, *v. a.* sposobić, stosować do czego; narychtować, ustawić, sporządzić; poprawić; ustroić, ubrać, przyozdobić; przystosować co do czego, złączyć co z czem, pogodzić, jednać; zurecht machen, einrichten; berichtigen; genau worauf passen, richten; puzgen, hierlich anfeilen; verginigen, belegen, schlichten; zusamen reimen, *s'*, *r.* gotować się, przysposobić się; stosować się, przychylić się do czego, dogadzać; zgadzać się; stroić się, ubierać się, sich anschicken, sich gefast machen; sich vornach richten; sich mit einander verstehen; sich puzgen.

Alaiter, *v.* Allaiter.

Alambic, *m.* alembik, *m.* Destillirkolben, Brennkolben, *m.* Destillirblase, *f.* fig. passer par l'—, dochodzić z gruntu, genau untersuchen.

Alambiqué, *ée*, *a.* fig. nadęty, zbyt wyniosły, weit hergeholt, schwülstig; zu fein, gekünstelt.

Alambiquer, *v. a.* oder: *s'*, *r.* fig. l'esprit, psuć, kamać sobie głowę; sich den Kopf zerbrechen, — l'esprit à qq., głowę komu zawrócić, den Kopf verwirren.

Alan, *m.* pies wielki, brytan, *m.* Gausfänger, Heshund, *m.*

Alar.

Alarguer, *v. n.* puścić się w morze, odbić od lądu, in See fischen.

Alarme, *f.* trwoga, *f.* hałas, zgłask, postrach, *m.* Lärm, Aufauf, *m.* fig. strach, *m.* bojaźń, *f.* niepokój, *m.* niespokojność, Schrecken, *m.* Wuthe, Bestürzung, Furcht, *f.*

Alarmer, *v. a.* trwożyć, stwożyć, straszyć, przstraszyć, in Furcht und Schrecken setzen; beunruhigen. *s' r.* zatrwożyć się, przstraszyć się, bać się, erschrecken, sich beunruhigen, ängstigen.

Albanie, *f.* Albania, *f.* Albanien, *n.* nois, nien, *m.* albanczyk, Albaner, *m.* nien, *a.*ński, misch.

Albâtre, *m.* alabastr, *m.* Mabastr, *m.* fig. biały kolor, *m.* hohe weiße Farbe, *f.*

Albe, *v.* Able.

Albe Grecque, *f.* Belgrad, *m.* griechisch Weissenburg, Belgrad, *n.*

Albe-Royale, *f.* Białogrod wielki, *m.* Stuhlweissenburg, *n.*

Alberge, *f.* brzoskwinia mniejsza, *f.* Frühpflirsche, *f.*

Albergier, *m.* brzoskiew, brzoskwinia mniejsza, *f.* Frühpflirschebaum, *m.*

Albert, *m.* Woyciech, *m.* Albert, Albrecht, *m.* (Namen).

Albicore, *m.* ryba morska, *f.* große Makrele, *f.*

Albin *v.* Aubin.

Albion, *v.* Angleterre.

Albran, *m.* kaczą dzikie, *n.* junge wilde Ente, *f.*

Albrene, *ee, a.* fig. pogruchotany, pobity, übel zugerichtet.

Albrener, *a.* młode kaczkę dzikie łowić, junge wilde Enten jagen.

Album, *m.* książka na pamiątkę przyjaciół przeznaczona, Stammbuch, *n.*

Alcade, *m.* sędzia w Hiszpanii, *m.* spanische Gerichtsperson, *f.*

Alcaliser, *v. a.* sól chemiczna z czego wyciągnąć, alkalisch machen.

Alchimie, *f.* alchymia, *f.* Alchymie, Goldmacherey, *f.*

Alchimique, *a.* alchymiczny, alchymistich.

Alchimiste, *m.* alchymista, *m.* Alchymist, Goldmacher, *m.*

Alcoran, *m.* alkoran, *m.* Koran, *m.*

Alcove, *f.* alkierz, *m.* Alkoven, *m.*

Alcyon, *m.* zimorodek, ptak, *m.* Seeamsel, *f.* Eisevogel, *m.*

Alectorienne, *a.* *f.* pierre — kamień kapłani, *m.* Hahnenstein, *m.*

Alègre, *a.* alègrement, *ad.* wesoły, ochotny, choży, *ad.* wesoło, ochotco, munter, lustig, aufgeräumt.

Alègresse ou allègresse, *f.* radość, ochota, wesołość, chybkość, *f.* Freudigkeit, Munterkeit, Fröhlichkeit, *f.*

Alembic, *v.* Alambic.

Alène, *f.* szydło, *n.* szwayca, *f.* Priem, *m.* Able, *f.*

Alénier, *m.* ten co szydła robi albo niemi handluje, Ahlenfrämer, Ahlenschmied, *m.*

Alénois, *m.* *v.* Cresson.

Alentir, *v.* Ralentir.

Alentour, (ou à l'entour, *ad.*) około, na około, ringsherum; d'alentour, okoliczny, umliegend, *pl.* okolica, die umliegenden Gegenden.

Alerte, *a.* wesoły, choży, żywy, zwawy, munter, wachsam, lustig, lebhaft; *f.* *m.* hałas, *m.* unvermutheter Lärm, *m.*

Alen, *v.* Allen.

Alevin, *m.* alevinage, *m.* narybek drobny, drób rybi, *m.* Fischbrut, *f.* junge Saksische, *m.* *pl.* Fischsaame, *m.*

Aleviner, *v. a.* — un étang, osadzić staw narybkami drobnymi, narybić, einen Teich mit Fischbrut besetzen.

Alexan-

Alexandre, *m. et f.* Alexander, *m. dra, f.* Alexander, *m. dra, f.*

Alexandrie, *f.* Alexandria, *f.* Alexandrien, *n.*

Alexipharmaque, Alexitere, *a.* na truciznę do zazywania dobry, giftabtreibend, *m.* lekarstwo na truciznę, *n.* Mittel gegen das Gift, *n.*

Alezan, ou Alzan, ane, *a.* gniały, bułany, cisawy, fuchsroth (von Pferden).

Alezan, *m.* koni gniały, bułany, cisawy, Fuchs, *m.* (Pferd).

Alfane, *f.* klacz, kobyła arabska, *f.* arabische Stute, *f.*

Algarade, *f.* *fam.* zniewaga, hańba, napaść, *f.* grobe Beleidigung, *f.*

Algazel, *f.* koza dzika, *f.* arabische Ziege, *f.*

Algebre, *f.* algiebra, *f.* Algebra, Buchstabenrechnung, *f.*

Algebrigue, *a.* algiebraiczny, algiebrisch.

Algebriser, *v. n.* kochać się w algiebrze; wiele o niej rozprawiać, sich auf die Algebra legen, viel davon sprechen.

Algebriste, *m.* algiebraista, algiebrzysta, *m.* Algebrist, *m.*

Alger, *m.* Algier, *n.* érien, *a.* et S. Algierczyk, Algierer, *m.* Algierski, algierisch, *a.*

Algorithmie, *m.* nauka rachowania liczbami, *f.* Rechenkunst mit Zahlen, *f.*

Alguazil, *m.* pachotek czyli sługa sądowy w Hiszpanii, *m.* spanischer Scherger, *m.*

Algue, *f.* porost morski, *m.* morska trawa, *f.* Meergras, Seeschiff, *n.*

Alibanes, *f. pl.* bagazy indyjskiej gatunek, *f.* Art indischer Kattune, *m.*

Alibi-forain, *m.* *fam.* nikczemna wynłówka, *f.* wykręty, *m.* *pl.* fałszywy dowód, *f.*

Aliboron, *m.* *fam.* frant, wykrętarz, *m.* ein listiger Raub, *m.*

Alica, *m.* gatunek pszenicy, pszczaku, Art Weizen, *m.*

Aliénable, *a.* przedawny, zbyty, zbywalny, veräußlich.

Aliénation, *f.* pozbycie, sprzedanie, oddalenie, *n.* Veräußerung, *f.* fig. d'esprit, szaleństwo, *n.* oziebłość, niemięś, *f.* Wahnsinn, *m.* Verücktheit, *f.* — des esprits, zniechęcenie umysłów, Abwendung, Abneigung, *f.*

Aliéner, *v. a.* zbywać co, pozbywać nad czem władzę, przedać co, veräußern. *fig.* odrażać, odwracać, oddalać kogo od czego, abwendig machen. — l'esprit, zakręcić, zawrócić komu głowę, pomieszać rozum, den Verstand verrücken; avoir l'esprit aliéné, mieć pomieszanie umysłów, verrückt sein. *s' r.* (de qq.) odrażać się, oddalać się, stronić od kogo, Jemandes Umgang meiden.

Alignement, *m.* pod sznur narychtowanie, stawianie etc, *n.* Abmessung nach der Schnur, *f.*

Aligner, *v. a.* pod sznur stawiać, rychtować etc. nach der Schnur abmessen; in gerade Richtung stellen, w prostym kierunku ustawić. *s' r.* w prostym rzędzie stawiać, sich in gerader Reihe neben einander stellen.

Aliment, *m.* pokarm, *m.* żywność, strawa, *f.* Nahrungsmittel, *a.* Nahrung, *f.* aliment, *pl.* żywność, *f.* wżywienie, Unterhalt, *m.*

Alimentaire, *a.* do żywności, do wżywienia czego służący, zum Unterhalte gehörig.

Alimenter, *v. a.* żywić, żywność dawać; utrzymywać kosztem swoim, ernähren, nähren, befestigen.

Alinea, *m.* nowa linia, *f.* (w pisanu), frischer Zeilenanfang, *m.*

Alin-

Alinger, *v. a.* w bieliznę opatrzyć, mit Feinzeug versehen.

Alison, *f.* Alzusia, Elzbieta, *f.* Elisabethen, *n.* (Name).

Alité, *ée, a.* choroba złożony, bettlägerig.

Aliter, *v. a.* złożyc kogo w łóżko (o chorobach), bettlägerig machen. *s'—, r.* zachować; byż choroba złożonym, sich Krankheit halber zu Bette legen.

Allaitement, ou alaitement, *m.* Sugen, *n.*

Allaiter, *v. a.* sugen, stillen.

Allant, *m.* idący, Gehender, *m.*

Allant, ante, *a.* co lubi biagać, gern herumlaufend.

Alléchement, *m.* przyłuda, pońta, *f.* powab, *m.* Lockung, Lockspeise, *f.*

Allécher, *v. a.* łudzić, wabić, locken, anlocken.

Allée, *f.* przeyscie, chodzenie, *n.* ulica z drzew, alea, *f.* Gang; Lustgang, *m.* Allee, *f.* allées et venues, *pl.* chodzenie; bieganie, latanie, *n.* Hin- und Herlaufen in einem Geschäft, *n.*

Alléateur, *m.* przywodziący, przytaczający co, namienniacz, *m.* Anführer (einer Stelle *ic.*), der etwas zu seiner Verteidigung anführt, *m.*

Allégation, *f.* przywodenie, przytaczanie, *n.* cytacja, *f.* dowód, *m.* Anführung (einer Stelle), *f.* angeführter Grund, *m.*

Allégement, *m.* Allégeance, *f.* ulżywanie, ulżenie, *n.* ulga, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.*

Alléger, *v. a.* uiać ciężaru, erleichtern, *fig.* ulżywać, lindern.

Allégorique, *f.* alegorya, *f.* mówienie przez podobieństwo, *n.* Allegorie, verblümte Rede, *f.*

Allégorique, *a.* alegoryczny, figuryczny, niewłaściwy, allegorisch, verblümt.

Allégoriser, *v. a.* alegoryzować, alegorycznie mówić, klamaczyć, verblümt reden oder auslegen.

Allégoriseur, *m.* wszędzie, w każdej mowie alegoryi szukający, der alles auf eine verblümt Art auslegen will.

Allégoriste, *m.* alegorysta, wykładacz alegorycznych sensów, *m.* der einen Schriftsteller auf eine verblümt Art erklärt.

Alleguer, *v. a.* przywodzić, przytaczać, auführen (eine Schriftstelle, zur Ursache *ic.*); vorbringen.

Allemagne, *f.* Niemcy, *pl.* Deutschland, *n.* mand, *s. et a.* Niemiec, Niemiecki, *a.* Deutscher, *m.* deutsch, *a.*

Allemande, *f.* niemiecki taniec, *m.* Name eines deutschen Tanzes und Musikstückes, *m.*

*Aller, *v. n.* iść; pójść gdzieś, dokąd, precz; iechać, gehen; sich erstrecken; ergießen; fortgehen, reisen. — par terre, par mer, puścić się, iść, iechać ladem, okretem, na wodzie, zu Lande, zur See reisen.

— à cheval, iechać na koniu, reiten. — en voiture, en carrosse etc., iechać w powozie, w karecie etc. in der Kutsche *ic.* fahren. — en litère; dać się zanieść, nieść w lektyce, sich in der Sänfte tragen lassen.

— à tâtons, pomacku chodząc; niewypadając, nieskładając się, stroić, stać, tappen; stehen, anstehen, sich schicken (von Kleidungsstücken *ic.*). — travailler, iszć do roboty, an die Arbeit gehn. — bien, na dobrej drodze byżć, auf dem rechten Wege seyn; gut anstehen (von Kleidern *ic.*). — (*à qc.*) uiać się, przystąpić do kogo, auf einen zugehen, sich an ihn wenden.

(*à qc.*) pjać się, postępować ku czemu; zmierzać, tycząc się.

się, nach etwas streben, auf etwas abzielen. — aux opinions, do głosowania czyli do dawania kresek przystąpić, Stimmen sammeln. — faire qc., uiać się; iść się, brać się do czego; iszć co czynić, etwas thun wollen, es bald thun. — à tant, tyle wynosić, sich auf so viel belaufen. — avec prudence, roztropnie sobie postępować, mit Klugheit verfahren, se laisser — (*à qc.*) dać się uiać, pozwolić, nie wzbraniać się, uwodzić się, sich hingeben, nicht widerstehen. se laisser — sur... spuścić się, upaść na co, hinfinken auf, il y va de qc., idzie o..., es gilt, betrifft eine Sache. s'en aller, *v.* odeysć, odiechać, uiać się dokąd, pójść precz; uchoodzić, upływać; obetrzeć się; obetrzeć się; zestarzeć się, weggehen, fortgehen; verfliegen, vergehen; sich abnutzen. faire en — kazać pójść precz, wegtreiben, weggehen heißen.

Aller, *m.* chodzenie, *n.* das Gehen, *n.*

Allou, *m.* un franc, maieństwo lenna wolna od wszystkich ciężarów, freies Erblehn, *n.*

Alliage, *m.* zmieszanie, przyemieszanie przysady, *n.* przysada, przyprawa, *f.* Vermischung durchs Schmelzen; Legierung, *f.* Zusaß, *m.* fig. zmieszanie, zwiazanie, *n.* Vermischung, *f.*

Alliance, *f.* przymierze, powinowactwo; zwiazek, *m.* Verabingung, Verwandtschaft (durch Heirath), *f.* Bund, *m.* Bündnis, *n.* fig. zmieszanie, *n.* Mischung, *f.*

Allié, *ée, p. et a.* zpokrewniony, złączony, ziednoczony etc. verwandt; verbunden, vermischt. argent, or allié, sre-

bro, złoto próby iakiś, mit Zusaß vermengtes Silber, Karats gold, *n.* *s. m. et f.* pokrewny, powinowaty; sprzymierzony, *m.* Verwandte, *m. et f.* Wundesgenosse, *m.*

Allier, *v. a.* pomieszać, przylżyć co do czego, złączyć z sobą, zmieszać co z czem; wiązać, złączyć kogo z familią, zpowinowacić kogo z kim, vermischen, verbinden; vereinigen (besonders durch Heirath). *s', r.* ziednoczyć się, złączyć się z czem; zpowinowacić się z kim; weysć, wstąpić w zwiazek, zwiazek, przymierze czynić, sich verbinden, vereinigen; ein Bündnis schließen.

Allier, *m.* siatka na przepiórkę i kuropatwy, *f.* Steckgarn zum Rebhühner- und Wachelsange, *n.*

Allobroge, *m.* prostak, duren, grubian, *m.* ungehebelter, dummer Mensch, Grobian, *m.*

Allodial, *ale, a.* dziedziczny, właściwy, własny, eigen, erblich. bien —, *m.* maieństwo dziedziczne, Erbgut, Eigengut, *n.*

Allodialité, *f.* dziedzictwo, *n.* Erblichkeit, Lehnsinsfreiheit, *f.*

Alloué, *m.* plenipotent, prokurator, komisarz; chłopiec rzemieślniczy, co wyterminowawszy, u maystra swego na czas za czeladnika zostać musi, *m.* Bevollmächtigter, Meister; losgesprochener Lehrbursche, der bey seinem Meister als Gesell arbeitet, *m.*

Allouer, *v. a.* aprobować, przepuścić, potwierdzić, (o rachunkach); zugestehen, einräumen, gelten lassen, (besonders von Rechnungen).

Allumer, *v. a.* zapalić, anzünden, *fig.* wzniecać, podniecać, pobudzać, anzünden, entzünden. — les passions, wzburzyć namieistności, die Leidenschaften erregen. — la colere

de qq., do gniowu pobudzić, Jemanden jornig machen. *s', r.* zapalić się, zapać się, wszczynać się, anbreunen, sich entzünden; entbrennen.

Allumette, *f.* siarka, *f.* (do krzesiwa) Schwefelholzchen, *n.*

Allure, *f.* chód, krok, *m.* Gang, *m.* allures. *pl.* ślad, szlak, tropy, *pl. m.* Spur des Wildes, *f.* fig. postęпки, *m.* Gänge, *m. pl.*

Allusion, *f.* przytyk, *m.* Anspielung, *f.*

Almadie, *f.* czołne indyjskie, *n.* indianischer Nachen, *m.*

Almanach, *m.* kalendarz, *m.* Almanach, Kalender, *m.*

Almandine, *f.* albandyn, rubin, *m.* Karfunkel, *m.*

Aloes, *m.* aloes, *m.* aloa, *f.* Aloe, *f.* Aloesast, *m.*

Aloi, *m.* liga, *f.* próba, cecha, *f.* (monety, złota), Gehalt des Silbers oder Goldes, *m.* fig. próba, *m.* dobroć; cecharzezy dobra albo zła, *f.* gute oder schlechte Eigenschaft, *f.*

Alonge, ou allonge, *f.* dodatek, przedłużenie, Verlängerungsstück, *n.*

Alongement, ou allongement, *m.* rozprzestrzenienie na dłuź, *n.* Verlängerung, *f.* fig. zwłoka, odwłoka, *f.* Verzögerung, *f.*

Alonger, ou allonger, *v. a.* przedłużać, rozciągać, verlängern; ausdehnen. *fig.* zwłaczć, przedłużać, verzögern. *s', r.* dłuźszym stać się; ciągnąć się, länger werden, sich dehnen, sich verlängern.

Alopecie, *f.* ołysienie, włosów wypadanie, *n.* Ausfallen der Haare, *n.*

Alors, *ad.* w ten czas, wtedy, tedy, damals, alsdann, dann.

Alose, *f.* sardela, *f.* Alse, Elise, *f.* (Rybak).

Alouchi, *m.* gummi, żywica wozniaga, wohlriechendes Gummi, *n.*

Alouette, *f.* skowronek, *m.* Lewche, *f.*

Alourdir, *v. a.* zhukać, *fam.* befaulen, erschweren, (den Kopf, Körper).

Alouvi, *e. a. fam.* bardzo głodny, nienasycony, heißhungrig.

Aloyage, *v.* Alliage.

Aloyau, *m.* szrotowa pieczenia, *f.* Rückenstück (vom Ochsen), *n.* Lendenbraten, *m.*

Aloyer, *v.* Allier.

Alpargates, ou Alpargastes, *m. pl.* kurpie postolzy, *pl.* Basti oder Einsenschuhe, *m. pl.*

Alphabet, *m.* alfabet, *m.* abiecaddo, *n.* elementarz, *m.* Alphabet, ABC: Buch, *n.*

Alpes, *f. pl.* góry alpijskie, *m. pl.* Alpen, *f. pl.*

Alphabetique, *a.* abiecaddowy, alphabetisch.

Alphanet, *m.* sokół z Tunisu, *m.* Falke von Tunis, *m.*

Alphonse, *m.* Alfons, *m.* Alphens, *m.* (imię męskie).

Alquifoux, *m.* ołów pewny w Anglii, *m.* Art Bleiglanz, *m.*

Alsace, *f.* Alsacya, *f.* Elsaß, *n.* Alte, *v.* Halte.

Altérable, *a.* odmienny, einer Veränderung fähig, veränderlich.

Altérant, *ante. a.* pragnienie czyniący, Durst erweckend.

Altératif, *tive. n.* odmienić mogący, was verändern kann.

Altération, *f.* odmiana, *f.* zfałszowanie; pomieszanie; umysłu poruszenie; łaknienie, pragnienie, *n.* nachtheilige Veränderung; Verfälschung; Bestürzung, Gemüthsbeugung; *f.* heftiger Durst, *m.*

Altercation, *f.* zwada, *f.* spór, swar, *m.* Zank, Streit, Hader, *m.*

Altéré, *ée. p. et a.* odmieniony, zfałszowany, zepsuty; upragniony, łaknący; pomieszany, zdumiały, verändert, *bert,*

bert, verfälscht; durstig; bestürzt. — de sang, blutgerig. — de la soif des richesses, gelbgerig.

Altérer, *v. a.* odmieniać w gorsze; zfałszować, psuć; pragnienie, łaknienie, czynić; pomieszać. przerazić kogo czem, verändern (auf eine nachtheilige Art); verfälschen; Durst erregen; bestürzt machen. *s', r.* odmienić się w gorsze, zepsuć się, psuć się, spodlec, schlechter werden, verderben.

Alternatif, *ive. a.* na przemian, abwechselnd.

Alternation, *f.* zamiana, *f.* Verwechselung, *f.* Umwechseln, *n.*

Alternative, *f.* wolność jedno sobie z dwóch rzeczy obrać; alternata, przemiana, przemianka, *f. pl.* Wahl unter zwey Dingen, *f.*

Altesse, *f.* — royale, Królewska Mość, *f.* königliche Hoheit, *f.* — sérénissime, Xiążęca Mość, *f.* Durchlaucht, *f.*

Altier, *ère. a.* pyszny, dumny, hochmüthig, stolz.

Altimétrie, *f.* nauka o wymiarzeniu wysokości, *f.* Wissenschaft, die Höhen zu messen, *f.*

Altin, *m.* Altyn, *m.* Altin, *m.* (russische Münze).

Aluco, *m.* sów rodzaj, *m.* Art Eule, *f.*

Alude, *f.* skóra farbowana, *f.* gefärbtes Leder, *n.*

Alumineux, *euse. a.* hałunisty, hałunowy, aluunartig.

Alun, *m.* hałun, *m.* Alun, *m.*

Aluner, *v. a.* w hałunie namoczyć, hałunem zaprawić, napuścić, hałunować, mit Alunwasser befeuchten.

Alvéolaire, *a.* do czeluści należący, zur Zahnlade gehörig.

Alvéole, *m.* gniazdo, łozę żebowe; dzienie, *n.* komórka z wosku w ulu; dziurka, *f.* T. I.

wydrażenie, *n.* czaszka u żółdzi-etc. *f.* Zahnlade; Honigzelle; Höhlung, *f.* Schüsselfchen der Eichel, *n.*

Amabilité, *f.* przyjemność, *f.* Liebenswürdigkeit, *f.*

Amadis, *m.* zarcawki, *pl.* Art Manichette, *f.* oder kleiner Halbrämel zum Anstecken, *m.*

Amadote, *f.* amadotka gruska, *f.* Amadotenbirne, *f.* grusza amadota, (drzewo), *m.*

Amadotenbirnbaum, *m.*

Amadou, *m.* hupka, *f.* Feuerschwamm, Funder, *m.*

Amadouement, *m.* podchlebstwo, *n.* karesy, *pl.* Schmeicheln, *f.*

Amadouer, *v. a.* podchlebiać; udobruchać, ulagodzić, liebkosen, schmeicheln; besänftigen.

Amagrir, *v. a.* wychudzić, wypłonić, wysuszyć ziemię; przyciosać, zakończyć, mager machen, auszehren; scharffestig behauen. *n. et s' r.* chudnąć, mager werden, abzehren.

Amagrissement, *m.* wychudzenie, *n.* chudnienie, *n.* Magerwerden, Abnehmen, Abzehren, *n.*

Amande, *f.* migdał, *m.* iadrko w pestce, *n.* Mandel, *f.* Mandelkern; Kern des Steinobstes, *m.*

Amandé, *m.* mleko z migdałów wtercianych, *n.* Mandelmilch, *f.*

Amandier, *m.* migdał, *m.* Mandelbaum, *m.*

Amant, *m.* ante, *f.* kochanek, *m.* nka, *f.* Liebhaber, *m.* rinn, *f.* — *pl.* Verliebte, *pl.*

Amaranthe, *f.* brunat, szariat, amarant, *m.* Amarant, *m.* Tausendschön, *n.* (Blume).

Amaranthe, *a.* amarantowy, amarantfarbig.

Amarantine, *f.* zawilec, zawiłek; gatunek tulipanów, *m.* Art Anemonen; gewisse Tulpenforte, *f.*

Amarelle, *f.* gatunek wiśni, *f.* Art Kirſchen, *f.* pl.

Amarrage, *m.* spuszczenie kotwicy okrętowej, *n.* Anſern des Schiffes, *n.*

Amas, *m.* kupa, gromada, moc, siła, *f.* Anhäufung, *f.* Haufen, *m.*

Amasser, *v. a.* zgromadzić, zbierać, kupić, häufen, sammeln, zusammenbringen, versammeln. *s.* *r.* zgromadzić się, zebrać się; zchodzić się, ziechać się, się versammeln; sich anhäufen.

Amateur, *m.* trice, *f.* kochanek, miłośnik czego, kochający się w czym, Liebhaber, *m.* int, *f.*

Amazone, *f.* amazone, *f.* amazonka; rycerka heroína, *f.* Amazone, *f.* kriegerisches, berühmtes Frauenzimmer, *n.*

Ambassade, *f.* poselstwo, *a.* Gesandtschaft, *f.* Gesandtschaftsposen, *m.* fam. Botschaft, mündliche Befehlung, *f.*

Ambassadeur, *m.* poseł wielki, *m.* Gesandter, Großbotschafter, *m.* fam. postanice, *m.* Abgesandter, *m.*

Ambassadrice, *f.* posłowa, *f.* Gemahlin des Gesandten, *f.* fam. postanka, *f.* Abgesandte, *f.*

Ambe, *m.* Ambo (w loteryi), *n.* zwoy verbundene Nummern im Lotto.

Ambesas, *m.* oba esy. (w kostkach), zwoy Aſſe (im Würfelſpiel).

Ambidextre, *a.* oboręczny, der, die rechts und links ist.

Ambigu, *ue, a.* dwuwykładny, obustronny; watpliwy, zwoydeutig; zweifelhaft.

Ambigu, *m.* kolacya, na która potrawy z wetami i fruktami daia, *f.* Mahlzeit, wo Kaltes und Warmes, nebst Obst und Gebäckem zugleich aufgesetzt wird. *f.* fig. mieszanina, *f.* Gemenge von entgegengesetzten Dingen, *n.*

Ambiguité, *f.* dwuznaczność, dwuwykładność; watliwość, *f.* Zwendeutigkeit, *f.* Doppelsinn, *m.* Dunkelheit, *f.*

Ambigument, *ad.* dwuwykładny, watpliwie, zwoydeutiger Weise.

Ambitieux, *euse, a.* górnomyślny, wysokomyślny, wyniosły, pyszny; sławy chciwy, ehrſüchtig, ehrgeizig; *S. m. et f.* Ehrſüchtige, *m. et f.* fig. wyniosły, wykwinny, allzu gesucht.

Ambition, *f.* ambicya, pycha, chciwość sławy, wyniosłość umysłu, *f.* Ehrgeiz, *m.* Ehrſucht, Ehrbegierde, *f.*

Ambitionner, *v. a.* piąć się, do czego z pychy, aus Ehrſucht oder Ehrbegierde wornach streben, sich bewerben, sehnlich wünschen.

Amble, *m.* iednochodzca, *f.* iednochodnik, *m.* Paß der Pferde; Zeltgang; Zelter, Paßgänger, *m.*

Ambleur, *m.* poakoniusz, *m.* Unterbereiter, *m.*

Amblyopie, *f.* wzrok krótki, *m.* Dunkelheit des Gesichts, *f.*

Ambon, *m.* chór w kościele, *m.* Emporkirche, *f.* Singchor, *m.*

Ambre, *m.* ambra, *f.* Ambra, *m.* jaune, bursztyn, *m.* Bernstein, *m.*

Ambré, *ée, a.* ambra pachniący, nach Ambra riechend.

Ambrer, *v. a.* ambra kadzić, przyprawić, mit Ambra rauhern.

Ambrette, *f.* Bisambume, *f.* poire d'—, *f.* ambrowka, ambretka, *f.* Bisambine, *f.*

Ambroise, *m.* Ambroży, Ambrosius, *m.* (Name).

Ambrosie, ou Ambrosie, *f.* pokarm, *m.* albo strawa bogów, *f.* Götterspeise, *f.* fig. co bardzo dobrze smakuje, przysmaczek, *m.* etwas Wohlſchmeckendes, *n.*

Ambu

Ambulant, *ante, a.* wedrujący, tołacz, tułacz, umherziehend, unstät. — Hôpital —, Zeldspital, *n.*

Ambulatoire, *a.* z miejsca na miejsce przenoszący się; odmienny, was nicht an einem Orte bleibt; veränderlich.

Ame, *f.* dusza, *f.* serce; życie, *n.* duch, człowiek, *m.* sumnienie, *n.* Seele, *f.* Herz, *n.* Geist, *m.* Mensch, *m.*; Leben, *n.* Gewissen, *n.* fig. dusza; trześć, *f.* Hauptsache, *f.* Geist und Leben; Besschrift, *f.* Motto, *n.*

Ame, *a. et teal.* miły i wierny. (tytuł w kancelaryi), im Kanzeleystyle, Lieber Getreuer.

Améleon, *m.* gatunek winazabek, *n.* Art Aepfelwein, *m.*

Amélie, *f.* Amalia, Amalia, *f.* (Name).

Amélioration, *f.* polepszenie (maieſtności), *n.* poprawa, *f.* Verbesserung, *f.* Bessern, *n.* Erhöhung, (Metall) *f.*

Améliorer, *v. a.* polepszyć, verbeteren, veredlen; besser machen. *s.* —, *r.* besser werden, sich bessern.

Amen! *i.* amen! zdarz to Boże, Amen! es werde wahr.

Aménage, *m.* przywóz, *m.* woźba, *f.* przywożenie, *n.* trocht, farlon, *m.* frochtowe, *n.* furra, *f.* Zufuhr; Fracht, *f.* Fuhrlohn, *n.*

Aménagement, *m.* oszczędność drzewa, *f.* Holzſparung, *f.*

Amendable, *a.* karania godny; co może być poprawionym, straffällig; noch verbesserlich.

Amende, *f.* wina, wina pieniężna, *f.* grzywny, *pl.* Geldstrafe, Geldbuße, *f.* — honorable, przeproszenie publiczne, *n.* öffentliche Abbitte und Ehrenerkärung, *f.*

Amendement, *m.* polepszenie, *n.* poprawa, *f.* gnojenie roli, *n.* nawóz gnoy, *m.* Besserung, *f.* Düngen, *n.* — d'une loi,

dokładniejszy oznaczenie prawa, *n.* genauere Bestimmung eines Gesetzes, *f.*

Amender, *v. a.* grzywuami skarać, na grzywny skarać, Geldstrafe auflegen. *fig.* polepszyć, poprawić; gnoić, nawozić rolę mierzwa; oznaczyć dokładnie, bessern, verbessern; düngen; genauere Bestimmung geben. — *n.* lepię się mied, przychodzić ku zdrowiu, sich besser befinden. *fig.* stanieć, wohlfeiler werden. *s.* —, *r.* polepszyć się, poprawić się, sich bessern.

Amener, *v. a.* przyprowadzić, wieść, prowadzić; przybliżyć; wprowadzić, mit sich bringen, herführen; herben bringen; näher heranziehen; *fig.* einführen. (*g. a. qc.*) przyprowadzić, naprowadzać kogo do czego, einen wohin leiten, leiten.

Amenité, *f.* przyjemność, wdzięczność, *f.* Anmuth, Lieblichkeit, *f.*

Aménaiser, *v. a.* obheblować, zoięczyć, abhobeln, dünner machen.

Amer, *ère, a.* gorzki, bitter. *fig.* przeciwny, przykry, empfindlich.

Amer, *m.* gorycz; żółć (w rybacz), *f.* Bitter, *n.* Galle der Fische, *f.*

Amérement, *ad.* *fig.* gorzko, rzewnie, bardzo, bitterlich.

Amérique, *f.* Ameryka, *f.* Amérika, *n.* Américain, *a. et m.* amerykański; amerykańczyk, amerikanisch; Amerikaner, *m.*

Amertume, *f.* gorzkość, *f.* Bitterkeit, *f.* *fig.* żal, *m.* gorycz, przeciwność, *f.* smutek, *m.* Schmerz, Gram, Verdruss, *m.*

Améthyste, *f.* ametyst, *m.* Amethyst, *m.* (Edelstein).

Aménagement, *m.* opatrzenie pokoju w sprzęty, *n.* sprzęty, *pl. m.* Ausmöblirung, *f.* Mobilitien, *f.* *pl.*

C 2

Ameu-

Ameubler, *v. a.* meblować, wy-
meblować, ausmöbliren.

Ameutement, *m.* zforowanie
psów, *n.* Zusammenfoppeln der
Jagdhunde, *n.*

Amenter, *v. a.* psy zforować,
zusammenfoppeln (Hunde). *fig.*
poduszczać, buntować, auf-
rührerisch machen. *s'*, *r.* bun-
tować się, zbiegać się, sich
zusammenrotten.

Amigouri, *m.* *sam.* zawiła,
nierozsadna, wyniosła mowa,
f. verirrtes Gewäsch, *n.* Re-
densart ohne Zusammenhang, *f.*

Ami, *m.* przyjaciel: kochanek,
m. Freund; Liebhaber, *m.*

Amie, *f.* przyjaciółka, *f.* Freun-
din, *f.* *fig.* nałożnica, *f.*
Maitresse, *f.*

Ami, *ie, a.* łaskawy, życzliwy;
przychylny, przyjaźny, dogo-
dny, genigst, gewogen, günstig.

Amiable, *a.* przyjaźny; ludzki,
grzeczny, freundschaftlich, leut-
selig. — compositeur, iednacz
zwasnionych, *m.* der einen
Streit in der Güte beplegt. *à*
l', *ad.* po przyjacielsku, w
zgodzie, gütlich, in der Güte.

Amiante, *m.* amiant, *m.* Stein-
flachse, *m.*

Amical, *ale, a.* przyjaźny, przy-
jaźliwy, freundschaftlich.

Amict, *m.* humerał, *m.* płótno,
którym się kapłan na msza-
idacy okrywa, *n.* geweihtes
Tuch, das ein Mesopriester über
den Kopf hängt, *n.*

Amidon, *m.* mączka, *f.* kro-
chmal, *m.* weiße Stärke, *f.*
Kraftmehl, *n.*

Amidomer, *m.* krochmalnik,
Stärkemacher, — Händler, *m.*

Amignarder, amignoter, *v. a.*
sam. pieścić, podchlebiać,
schmeicheln, liebkosen, verzärteln.

Amincir, *v. a.* rzędzić, przerze-
dzić, dünner machen.

Amiral, *m.* admirał, Admiral;
m. okręt admirałski, Admiral-
schiff, *n.*

Amiral, *ale, a.* admirałowy, ad-
mirałski, dem Admiral gehörig.

Amirale, *f.* admirałowa; galera
admirałska, *f.* Gemahlin des
Admirals; Admiralsgaleere, *f.*

Amirauté, *f.* admirałstwo, *n.*
trybunał admirałski, sady ad-
mirałskie, *m. pl.* Admirals-
würde; Admiralschaft, Admira-
lität, *f.*

Amitié, *f.* przyjaźń, *f.* życzli-
wość, łaska, *f.* Freundschaft,
Gewogenheit, Zuneigung, *f.* *fig.*
cette étoffe n'a point d'—,
gładkość sukna, materyjki, *f.*
dieser Zeug fühlt sich rau an. —
pl. uczynność, życzliwość, łas-
ki wyświadczone, Höflich-
keitsbezeugungen, Freundschafts-
versicherungen, *f. pl.* faites lui
mes —, oświadcz mój ukłon,
machen Sie ihm meine Empfeh-
lung.

Ammoniac, *ague, a.* sel-
salmiak, *m.* Salmiak, *m.* gome-
me —, *f.* amoniak gummi, *m.*
Ammoniakharz, *n.*

Amnistie, *f.* przebaczenie wszy-
stkim, w niepamięć puszcze-
nie czego (ze strony państwa-
cego), *n.* amnestya, *f.* Ver-
gebung und Vergessenheit, *f.* (ei-
nes Fürsten).

Amodiateur, *m.* arendarz, dzie-
rzawca, *m.* Pächter, *m.*

Amodiation, *f.* arenda dzierza-
wa, *f.* arendowanie u kogo,
komu, *n.* Pacht, *f.* Verpach-
ten, *n.*

Amodier, *v. a.* arendować ko-
mu, u kogo w dzierżawę brać;
puścić w arendę, w dzierża-
wę, pachten, verpachten.

Amoindrir, *v. a.* umniejszać,
uymować czego, vermindern,
verringern. — *n. et s'*, *r.* u-
mniejszać się, ubywać, sich
verringern.

Amoindrissement, *m.* zmniey-
szanie, ubywanie, *n.* Verrin-
gerung, Verminderung, *f.*

Amol-

Amollir, *v. a.* miękczyć, zmie-
kczyć, erweichen; *fig.* dać się
zmieknąć, meżność, tracić.
weiblich machen; erschaffen. *s'*—
r. mieknąć, słabnąć, weich
werden, sich schwächen.

Amollissement, *m.* mięczenie,
zmieknienie, *n.* Erweichen, *n.*
fig. zniewieściałość. Weich-
lichmachen, *n.* die Schwächung, *f.*

Amonceler, *v. a.* kupić; w kupę
znosić, zbierać w kupę, auf-
häufen, häufen.

Amont, *ad.* wzgórze, wzgóde,
aufwärts, gegen den Strom.
vent d'—, wiatr wschodni,
m. Ostwind, *m.*

Amorce, *f.* ponęta na wędce;
proch, *m.* albo posypka na
panewce, *f.* Lockspeise, *f.* Kö-
der, *m.* Zunder, Zunderpulver,
n. Raketenfag, *m.* *fig.* nęta,
ponęta, przytuda, *f.* powab,
m. Anlockung, *f.* Reiz, *m.*

Amorcer, *v. a.* na wędkę zace-
pić, nęcić, wabić; proch na
panewkę sytać, fobdern; Pul-
ver auf die Pfanne schütten. *fig.*
łudzić, wabić, anlocken, reizen.

se laisser —, dać się zwabić,
uwieść, sich locken, verführen
lassen.

Amorçoir, *m.* świder kołodzie-
ski mniejszy, *m.* Borbohrer,
m.

Amortir, *v. a.* umorzyć, zgła-
dzić, znieść, uśmierzyć, przy-
tłumić, przydusić; gasić,
przygasić, zagasić; wstrzy-
mać; znieść czynsze, powin-
ności z majątności, etc. die

Kraft benehmen, schwächen, til-
gen, dämpfen; zinsfrei machen
(einlehen). *s'*, *r.* ustać, gasnąć,
oziebnąć; tracić siły, sich le-
gen, nachlassen; von seiner Stär-
ke verlieren.

Amortissement, *m.* zagłada,
umorzenie, uśmierzenie, przy-
tłumienie, zagaszenie, znie-
szenie czynszów z majątno-
ści, *n.* Tilgung, Dämpfung;
Zinsbefreiung, Auslöschung ei-
ner Schuld, *f.*

Amour, *m.* miłość, *f.* kochanie,
sprzyjanie, *n.* Liebe, Zunei-
gung; Brunst (von Thieren) *f.* —
propre, miłość własna
(naganna), *f.* Eigenliebe, (ge-
wöhnlich im tadelhaften Sinne),
f. — de soi, (pozwolona) mi-
łość ku sobie. Selbstliebe (er-
laubte Liebe seiner selbst), *f.* —
du prochain, miłość bli-
źniego, Nächstenliebe, *f.* — de
la patrie, miłość oyczyzny,
Vaterlandsliebe, *f.* m'—, moje
kochanie, moie życie, *n.* mein
Liebchen, meine Bestie. — *pl. et*
en poësie, miłostki, Liebe (Lei-
denschaft), *f.* folles amours,
nierozsadna miłość, thörichte
Liebe, *f.* — mourir d'—, na
zabój się kochać, sterblich ver-
liebt seyn. — *pl. m., et f.* ko-
chanek, *m.* kochanka, *f.* rzecz
ulubiona, *f.* Geliebte (Gegen-
stand der Leidenschaft), *m. f. et*
n. Amour, *m.*, bożek miło-
ści, *m.* Liebesgott, *m.*

s'Amouracher, *v. r.* (de qc.) sza-
lenie rozkochać się, sich thö-
richt verlieben.

Amourette, *f.* miłostki, zaloty,
pl. kradziona miłość, *f.* Vuhl-
schaft, *f.* Liebeshandel, *m.*

Amoureux, *euse, a.* (de qq.) roz-
kochany, verliebt, (de qc.) ko-
chający się w czem, einges-
nommen für etwas; — *m.* Lieb-
haber, *m.*

Amphibie, *a.* wodnoziemny,
ziemnowodny, beidseitig, (von
Thieren, welche sowohl im Was-
ser als auf der Erde leben kön-
nen.) — *m.* zwierzę takie, ein
solches Thier selbst, *n.* *fig.* z ka-
żdą stroną trzymający, es mit
beyden Parthen haltend.

Amphibologie, *f.* mowa watpli-
wa, dwuwykładna; *f.* Zwey-
deutigkeit, zweydeutige Redens-
art, *f.*

Amphi-

Amphibologique, *a.* dwuwykła-
dny, dwydeutny.
Amphibole, *m.* wąż przegowy,
m. Hingelslange, *f.*
Amphithéâtre, *m.* dziwowisko,
siedzenie wyniosłe naprzeci-
wko teatru, *n.* Amphitheater,
n. runder Schaulag; erhabener
Platz dem Theater gegenüber, *m.*
Ample, *a.* przestronny, prze-
stworzy, szeroki, weit, geräu-
mig; breit, *fig.* długi, obszerny,
szeroki, rozciągnięty, weit-
läufig, reichlich.
Ampleur, *f.* przestronność, sze-
rokość, *f.* Weite, *f.* (beyond
von Kleiden).
Amplificateur, *m.* rozszerzacz,
przyczyniacz, *m.* Erweiterer,
m. der etwas ausdehnt.
Amplification, *f.* rozszerzanie;
przydawanie, *n.* Erweiterung, *f.*
Amplifier, *v. a.* rozszerzać, roz-
wodzić, rozszerzać, rozszerzać,
erweitern, weitausfügen,
ausführen, *fig.* przydawać, roz-
szerzać, vergrößern.
Amoule, *f.* przyszczeł, pecherz,
m. Higlatter, Blase auf der
Haut, *f.*
Amoulé, *ée, a.* nadęty, schwül-
stig, hochtrabend (vom Styl).
Amsterdam, *m.* Amsterdam, *m.*
Amsterdam, *n.* (Stadt).
Amulette, *m.* amulet, *n.* nosze-
nie czego na szyi od czarów
etc. *n.* Amulet, Abhängmittel, *n.*
Amusant, *ante, p. et a.* zaba-
wny, bawiący, unterhaltend.
Amusement, *m.* bawienie kogo-
czem, *n.* zabawa, rozrywka,
f. Belsichtigung, *f.* Zeitvertreib, *m.*
fig. zwodzenie, próżni, obie-
tanicami, *n.* Aufhalten durch leer-
e Versprechungen, *n.*
Amuser, *v. a.* bawić, zabawić,
angenehm unterhalten, die Zeit
vertreiben; unnütz aufhalten, um
die Zeit bringen. (*qq. de qc.* za-
nos kogo wodzić, chytrze ko-
go długo zwodzić, odwlekać,
Jemanden hintergehen, durch

Worte täuschen, *s', r.* (*à qc.*,
à faire qc.) bawić się, zaba-
wiać się czem, aby czas
zeszedł, sich zum Zeitvertreib
mit etwas beschäftigen.
Amusette, *f.* sam. traszka, za-
bawka, *f.* kleiner Zeitvertreib,
m. Spielwerk, *n.*
Amuseur, *m.* sam. zabawiacz,
zwodziciel, trant, *m.* der die
Leute bey der Nase herumführt.
Amusoir, *m.* amusoire, *f.* sam.
krtrofila, zabawka, *f.* Kury-
weile, *f.* Poffen, *f.* pl. Zeitver-
treib, *m.*
Amygdales, *f.* pl. mandla, sli-
na jagoda, *f.* Halsmandeln, *f.*
pl.
An, *m.* rok, *m.* Jahr, *n.* le jour
de l'—, nowy rok, Neujahr's-
tag, *m.* par —, co rocznie,
jährlich, *a.*
Anabaptistes, *m.* pl. nowochr-
zczeny, Wiedertäufer, *m.* pl.
Anachorète, *m.* pustelnik, *m.*
Einsiedler, *m.*
Anachronisme, *m.* omyłka w
chronologii, *f.* Fehler in der
Zeitrechnung, *m.*
Anagorie, *f.* sens mistyczny,
m. mystischer Sinn in einer
Schrift etc. *m.*
Anagogique, *a.* mistyczny, ta-
iemny, mystisch, geheim.
Analogie, *f.* zgodność, analo-
gia, *f.* podobieństwo, *n.*
Gleichförmigkeit, Ähnlichkeit,
Übereinstimmung, *f.*
Analogique, *a.* równy, podo-
bny, analogiczny, gleichförmig,
übereinstimmend.
Analogie, *a.* podobny, równy
zgadzający się, übereinstim-
mend, ähnlich, gleich.
Analyse, *f.* rozwiązanie, rozbie-
ranie, *n.* Zerlegung, Zerglie-
dung; Auflösung, *f.*
Analyser, *a.* rozbić, co ma
swe pierwsze początki, etwas
in seine einzelnen Theile auf-
lösen, zergliedern.

Analy

Analytique, *a.* rozbić, monszuk
auflösend.
Ananas, *m.* ananas, owoc indy-
yski, Ananas, *f.*
Anarchie, *f.* nierząd, bezład,
m. nieład, regentenloser Zu-
stand, *m.* fig. Gesetlosigkeit, *f.*
Anarchique, *a.* bezładny, ohne
Oberhaupt (Regierung), gesetzlos.
Anastase, *m.* Anastazyusz, Ana-
stasius, *m.* (Name).
Anathématiser, *v. a.* wyklinać,
kłać na kogo rzucić, in den
Kirchenbann thun, *fig.* przekli-
nać, verfluchen.
Anathème, *m.* kłątwa kościelna,
f. Kirchenbann, *m.* fig. prze-
klinanie, *a.* wyklęty, w kła-
twie (pod kłatwą) będący,
m. Verfluchung, *f.* Verbannter,
m.
Anatomic, *f.* anatomia, nauka
o częściach ciała ludzkiego,
f. rozbić, *n.* Zerglie-
derungskunst; Zergliederung, *f.*
fig. rozbić, roztrząsanie
rzeczy, *n.* genaue Untersu-
chung, *f.*
Anatomique, *a.* anatomique-
ment, *ad.* do anatomii słu-
żący, anatomiczny, cznie,
ad. anatomicz.
Anatomiser, *v. a.* rozbić,
zergliedern, *fig.* rozbić, roz-
trząsać, genau untersuchen.
Anatomiste, *m.* anatomik etc.
m. Zergliederer, *m.*
Anatron, *v.* Natron.
Ancêtres, *m.* pl. przodkowie,
pl. Vorältern; Vorfahren; Ah-
nen, *m.* pl.
Anche, *f.* stroik, monszuk do
muzycznych instrumentów;
języczek w piszczatce orga-
nowej chrapliwy głos wyda-
jący, *m.* rura, przez którą
maka w pytel wpada etc. *f.*
Mundstück eines Blasinstru-
ments, Röhre an Orgelflet-
fen, *n.* Röhre, wodurch das Wehl
in den Rasten fällt, *f.*

Ancher, *v. a.* stroik, monszuk
do instrumentu przyprawić,
das Mundstück aufsetzen.
Anchois, *m.* sardela, *f.* Sar-
delle; Anchove, *f.*
Ancien, *enne, a.* dawny, na,
alt, von langer Zeit her, was
vor langer Zeit gewesen ist; vo-
rig, ehemalig.
Ancien, *m.* dawny, który w da-
wnych czasach żył, staroży-
tny, Alte, Altmeister, Kirchen-
älteste, *m.* mon — dans cette
charge, mój dawniejszy ko-
lega, mein älterer College, *m.*
— *pl.* Alten, (die lange vor uns
gelebt haben), *m.* pl. ouvrages
des —, dzieła dawnych, Wer-
ke der Alten, *n.* pl.
Anciennement, *ad.* zdawna, w
starodawnych czasach, vor
Altzeiten, ehemals.
Ancienneté, *f.* dawność, staro-
żytność, *f.* starszeństwo, *n.*
Alterthum (einer Sache); Dienst-
alter, *n.*
Ancone, *f.* Ankona, *f.* Ancona,
n. (Stadt).
Ancrage, *m.* grunt do zarzuca-
nia kotwicy sposobny, *m.*
kotwiczne, *n.* Ankergrund, *m.*
droit d'—, *m.* Ankerzoll, *m.*
Ancre, *f.* kotwica, kotew; kla-
mra na kształt litery S. *f.*
Inkaust, arrament, *m.* Anker,
m. eiserne Klammer, *f.*; fig.
uściskać, pomóc, *f.* Zuspruch,
f. être à l'—, na kotwicy
stać, vor Anker liegen. mouil-
ler l'—, kotwicę rzucić, den
Anker werfen, lever l'—, pod-
nieść kotwicę, den Anker
lichten.
Ancrer, *v. a.* kotwicę rzucić,
ankern, *s', r.* sam. (dans)
wkorzenić się, umocnić się,
sich festsetzen.
Andain, *m.* zaciąg, *m.* Schwa-
den, Strich im Wäden, *m.*
Andalousie, *f.* Andaluzya, *f.*
Andalusien, *n.*

Andante,

Andante, *a. T.* powoli, wyraźnie, weder zu geschwind noch zu langsam. — *m.* Andante, *n.*
Andouille, *f.* kiełbasa. kiszka mięsem nadziewana, *f.* Fleischwurst, *f.*
Andouillette, *f.* kluseczki z siekanki cielęcycy, *m.* Kalbfleischflöschen, *n.*
André, *m.* Andrzej, Iędrzej, *m.* (Name).
Androgyne, *m.* zięszaniec, człek obojey płci, *m.* Zwitter, *m.*
Androïde, *m.* mechaniczna figura gadająca, *f.* mechanische durch Triebfedern sich bewegende und redende Figur, *f.*
Ane, *m.* os eł, *m.* Esel, *m.* fig. głupiec. błazen, duren, *m.* Dummkopf, *m.*
Anéantir, *v. a.* zniszczyć, w niwecz obrócić, zgładzić, znieść, vernichten, zerstören. *fig.* anéantir une coutume, eine Gewohnheit aufgeben, abschaffen. *s.*, *r.* w niwecz się obrócić, zniszczyć, zu Grunde gehen, verloren gehen; zu nichte werden. *fig.* upokarzać się, sich sehr demüthigen.
Anéantissement, *m.* zniszczenie, w niwecz obrócenie, *n.* upadek. *m.* Vernichtung, *f.* fig. upadek, *m.* upokorzenie się, *n.* Verfall, *m.* tiefste Demüthigung, Erniedrigung, *f.*
Anecdote, *f.* historia tajemna; anekdota, *f.* geheime Geschichte; Anekdoten, *f.*
Anecdote, *a.* do historyi tajemnej, anekdoty należący, zu Anekdoten gehörig.
ane, *f.* adunek cały na osła, *m.* Eselslast, *f.*
Andoumètre, *m.* T. wiatromierz, *m.* Windmesser, *m.*
Windwaage, *f.*
Anémomètre, *f.* T. nauka mierzenia wiatru, *f.* Kunst den Wind zu messen, *f.*

Anémoscope, *m.* słupek szklany odmianę pogody okazujący, *m.* Windzeiger, *m.* Wettermännchen, *n.*
Anerie, *f.* wielkie głupstwo, grubiaństwo, *n.* nierozum, *m.*
Eselen, grobe Dummheit, *f.*
Anesse, *f.* oslica, *f.* Eselin, *f.*
Anet, *m.* kopr, *m.* Dille, *f.* Dill, *m.*
Angar, *v.* Hangar.
Ange, *m.* anioł, *m.* Engel, *m.* kula lancuchowa, *f.* Kettenkugel, *f.* — gardien, — tute-laire, anioł stróż, Schutengel, *m.* — exterminateur, niszczyciel, *m.* Bürgengel, *m.* fig. święty (o osobie zbyt nabożnej), Person von außerordentlicher Frömmigkeit, *f.* li d' —, łózko bez słupków, *n.* französisches Bette ohne Säulen, *n.*
Angélique, *a.* anielski, englisch, *S. f.* pewny instrument muzyczny; dziegiel ogrodny, *m.* Aniela, *f.* (imie), Art Laute; Engelwurz; Angelika *f.* (Name).
Angelot, *m.* sér pewny w Normandyi, *m.* gatunek monety, *f.* Art kleiner normandischer Käse; Engelsthaler, *m.*
Angelus, *m.* Anioł Pański, požarowanie anielskie, modlitwa do Najświętszycy Panny, der englische Gruß, *m.* (Gebet zur heiligen Jungfrau, *n.*)
Angine, *f.* duszność, *f.* Bräune, *f.* (Halz- und Brustkrankheit).
Angle, *m.* anioł, kat, róg, wąż, *m.* Winkel, *m.*
Angleterre, *f.* Anglia, *f.* England, *n.*
Anglaise, *a. fam.* noix, — orzech, z którego iądra nie całkiem wyluskać można, *m.* welsche Nuß, deren Kern schwer aus der Schale herauszubringen ist, *f.*
Anglican, *anc.* a. angielski, (tylko o kościele i religii), englisch, (nur von Religion und Kirche).
Anglois, *m.* et a. Angielezcy, *m.* Angielski, *a.* Engländer, *m.* englisch, *a.*
Angoisie, *f.* tęsknota na sercu, *f.* Herzensangst, Bangigkeit, *f.* poire d' —, gatunek gruszek cierpkich, *f.* Art herber Birnen, *f.* fig. klóteczka, które rozbojnicy zamiast knebla zaiywiają, *f.* Maulbirn, *f.* Knebel in dem Munde, *m.*
Angoisseux, *a.* tęskny, nudny, trapiący, ängstigend, quälend.
Anguillade, *f.* kaniąg ze skóry węgorzy, *m.* plagi tymże dane, *f. pl.* Peitsche von Halshaut, *f.* Schläge damit, *m. pl.*
Anguille, *f.* węgór, *m.* Aal, *m.*
Anguillare, *f.* sadzawka, sadz na węgorze, *m.* Aalteich, *m.*
Angulaire, *a.* katny, katowy, narożny, węgielny, eckig, pierre —, kamień węgielny, *m.* Eckstein, *m.*
Anguleux, *euse*, *a.* wielokatny, wiele katów mający, wielwinklig, eckig.
Angustie, *ée*, *a.* wąski, eng, schmal.
Anicroche, *f.* fam. przeszkoda, zawada; wymówka ladaiaaka, *f.* Hinderniß, *n.* wichtige Ausflucht, *f.*
Anier, *m.* ięre, *f.* osłarz, *m.* Eseltreiber, — wórter, *m.* inn, *f.*
Anil, *m.* krzewina indychowa, *f.* Indigopflanze, *f.*
Animadversion, *f.* strofowanie, *n.* uwaga, przestroga, *f.* przypisek, *m.* Mißbilligung, *f.* rickterlicher Berweis, *m.* kritische Anmerkung, *f.*
Animal, *m.* zwierze, *n.* zwierze, *m.* bestya, *f.* Thier, *n.* fig. głupiec, *m.* bydle, bydło, *n.* dummer und grober Mensch, *m.*
Animal, *ale*, *a.* zwierzęcy, bydlęcy, bestyalski, thierisch, finstlich.
Animalcule, *m.* zwierzątko, *n.* Thierchen, *n.*

Anglois, *m.* et a. Angielezcy, *m.* Angielski, *a.* Engländer, *m.* englisch, *a.*
Angoisie, *f.* tęsknota na sercu, *f.* Herzensangst, Bangigkeit, *f.* poire d' —, gatunek gruszek cierpkich, *f.* Art herber Birnen, *f.* fig. klóteczka, które rozbojnicy zamiast knebla zaiywiają, *f.* Maulbirn, *f.* Knebel in dem Munde, *m.*
Angoisseux, *a.* tęskny, nudny, trapiący, ängstigend, quälend.
Anguillade, *f.* kaniąg ze skóry węgorzy, *m.* plagi tymże dane, *f. pl.* Peitsche von Halshaut, *f.* Schläge damit, *m. pl.*
Anguille, *f.* węgór, *m.* Aal, *m.*
Anguillare, *f.* sadzawka, sadz na węgorze, *m.* Aalteich, *m.*
Angulaire, *a.* katny, katowy, narożny, węgielny, eckig, pierre —, kamień węgielny, *m.* Eckstein, *m.*
Anguleux, *euse*, *a.* wielokatny, wiele katów mający, wielwinklig, eckig.
Angustie, *ée*, *a.* wąski, eng, schmal.
Anicroche, *f.* fam. przeszkoda, zawada; wymówka ladaiaaka, *f.* Hinderniß, *n.* wichtige Ausflucht, *f.*
Anier, *m.* ięre, *f.* osłarz, *m.* Eseltreiber, — wórter, *m.* inn, *f.*
Anil, *m.* krzewina indychowa, *f.* Indigopflanze, *f.*
Animadversion, *f.* strofowanie, *n.* uwaga, przestroga, *f.* przypisek, *m.* Mißbilligung, *f.* rickterlicher Berweis, *m.* kritische Anmerkung, *f.*
Animal, *m.* zwierze, *n.* zwierze, *m.* bestya, *f.* Thier, *n.* fig. głupiec, *m.* bydle, bydło, *n.* dummer und grober Mensch, *m.*
Animal, *ale*, *a.* zwierzęcy, bydlęcy, bestyalski, thierisch, finstlich.
Animalcule, *m.* zwierzątko, *n.* Thierchen, *n.*

Animaliser, *v. a.* na bydlę zamienić, zum Thiere erniedrigen.
Animalité, *f.* własność, istność bydlat, zwierząt, *f.* Zustand des thierischen Wesens, *m.*
Animation, *f.* ożycie, ożywienie płodu w żywocie, *n.* Belebungs (der Frucht im Mutterleib), Vereinigung der Seele mit dem Körper, *f.*
Animé, *ée*, *p. et a.* ożywiony, żywy; zapalony, rozniewiany, lebbhaft; aufgebracht.
Animer, *v. a.* ożywiać, beleben. *fig.* zapalać, zachęcać, pobudzać; rozniewać: ożywiać, wzbudzać, aufmuntern, rege, munter, lebbhaft machen, beleben; anreizen; aufbringen, zum Jorne reizen. *s.*, *r.* ożyć, ożywiać się, zagrażyć się; rozniewać się, zawzięć się na kogo, lebendig werden; lebbhaft, munter werden; hügig werden.
Animosité, *f.* gniew, *m.* nieprzyjaźń, nienawiść, zawziętość, *f.* Unwille, Jorn, *m.* Erbitterung, *f.*
Anis, *m.* anyż, anyżek, *m.* Anis, *m.*
Aniser, *v. a.* anyżem posypać, mit Anis würzen.
Anklose, *f.* zdrętwiałość członków, *f.* Steifigkeit der Gelenke, *f.*
Annual, *ale*, *a.* roczny, jährig.
Annales, *f. pl.* roczne dzieje, *pl.* Jahrbücher, *n. pl.*
Annaliste, *m.* uzieiopolis; czasopis, historyk roczne dzieje piszący, *m.* Verfasser der Annalen, *m.*
Annate, *f.* annaty, *pl.* dochody, które papież z Arcybiskupstw, biskupstw i opactw wybiera za pierwszy rok posessyi, *m. pl.* dem Pabste gehörige Einkünfte des ersten Jahres von einer Pfründe, *f. pl.*
Anne, *f.* Anna, *f.* Anna, *f.* (Name).
Annean, *m.*

Anneau, *m. réfa, f. kółko, n.*; pierścien, pierścioneł, *m.* Ring; Fingerring, *m.* Anneaux, *pl.* kędziorki, włosy kędziorawe, *m. pl.* rundgefräuselte Haarfäden, *f. pl.*

Annee, *f. rok; czas roczny; dochody roczne, z jednego roku, m. pl. Jahr, n. Jahrgang, m. jährliche Einkünfte, f. pl.*

Anneler, *v. a. kędzierzawić włosy, frąsfałn.*

Annelet, *m. pierścioneł, pierścioneček, m. kleiner Ring, m.* Anneleur, *f. kędzierzawienie włosów, n. Kränzelein, n.*

Annette, *f. Anusia, Anusienka, Andziulka, Andziunia.* Andzia, *f. München, n.*

Annexe, *f. maigtność niernochoma do klucza albo lenności należąca, f. przydatek, dokład; filiał, koscioł do fary należący, m. Zubehör Leines Gottes, n. Anhang, Zusatz, m. Tochterkirche, f.*

Annexer, *v. a. przyłączyć co do czego; wcielić, zjednoczyć, beyfugen, anhängen; einverleiben, vereinigen.*

Annexion, *f. przyłączenie, zjednoczenie, n. Beyfügung; Verbin dung, f.*

Annihilation, *f. zniszczenie, n. Vernichtung, f.*

Annihiler, *v. a. zniszczyć, vernichten.*

Anniversaire, *a. roczny, doroczny, f. aniwersarz, m. coroczne exekwie, pl. alljährlich, — m. Jahrgedächtnis, n. jährliche Gedächtnisstag, m.*

Annonce, *f. obwieszczenie, n. zapowiedź małżeństwa z ka zaliczy, f. Ankündigung, An zeige, f. Aufgebot, n.*

Annoncer, *v. a. oznaymić, donieść co komu, uwiadomić kogo o czem; opowiadać, ogłaszać; opowiadać przyszłe*

rzeczy, przepowiadać, ankündigen, ansagen; melden; ankündigen; verkündigen.

Annonceur, *m. oznaymiciel; ogłosiciel, oznaymujący etc. m. Ankündiger, Verkündiger, m. (von Schauspielern).*

Annonciation, *f. zwiastowanie P. Maryi, n. uroczystość, f. albo święto zwiastowania P. Maryi, n. obraz takowy, m. Verkündigung Maria, f. Jesi derselben; Gemälde davon, n.*

Annotateur, *m. przypisnik, ten, co przypisy do książek jakieś dodaie, der über ein Buch Anmerkungen macht, m.*

Annotation, *f. anotacya, uwaga, f. przypisek, m. Anmerk ung, f.*

Annoter, *v. a. adnotować, naznaczyć, przypisek zrobić, anmerken, aufzeichnen.*

Annuel, *elle, a. roczny, coroczny, jährlich, jährlich; — m. msza zadarszna; danania pewna, f. jährliche Seelenmesse; f. Ungeld (jährliche Abgabe, um ein Amt auf seine Erben überzutragen), n.* Annuellement, *ad. corocznie, jährlich, alle Jahre.*

Annuité, *f. coroczne dochody wyznaczone; pożyczone pieniądze, wraz z prowizją corocznie po trosze odpłacane, m. pl. Anlehn, Darlehn, welches nebst den Zinsen jährlich nach und nach wieder bezahlt wird, n. jährliche Leibrente, f.*

Annulaire, *a. obrączkowy, okrągły, ringförmig, geringelt. doit-, palec pierścieniowy, serdeczny, Goldfinger, m.*

Annulation, *f. zniszczenie, znie sienie; skasowanie, n. Ab schaffung, Aufhebung, Vernich tung, f.*

Annuler, *v. a. znieść; wyma zać rachunek etc., aufheben, vernichten.*

Anoblir,

Anoblir, *v. a. nobilitować, szlachectwem nadąć, adeln, in den Adelsstand erheben.*

Anoblissement, *m. nobilitacya, f. Erhebung in den Adelsstand, f.*

Anomal, *e. a. nieloremny, nie podług reguły; dacy, unregel mäßig, abweichend.*

Anomalie, *f. nieloremność, f. Ungleichheit, Abweichung, Un richtigkeit, f.*

Anon, *m. osiłek, m. jünger Esel, m.*

Anonement, *m. oźrzebienie się, n. Werfen eines Esels, n. sam. bekotanie, zaikiwanie się, n. Stottern, n.*

Anonime, *a. bezmienny, bezi mieniy, ungenannt.*

Anonner, *v. n. oźrzebić się, iak oslica, Eselsfüllen werfen, fig. sam. iakać się, stottern.*

Anordie, *f. z wiatrow półno cnych powstaiaa nawalnica, f. Sturm vom Nordwind, m.*

Anse, *f. antaba, f. ucho u staika iakiego, n. odnoga morska nie głęboka, f. Handba be, f. Griff, Henkel; kleiner Meerbusen, m. Bucht, f. l'anse du panier, sam. obrywki, pl. die Schwenzelfennige, m. pl.*

Anseatique, *a. (Anseatiqueois), hanseatyczny, hanseatycki, hanseatisch, ville-, miasto hanseatyckie, Hansestadt.*

Anselme, *m. Anzelm, Anselm, m. (Name).*

Ansette, *f. uszko, n. Henkel chen, n.*

Anspac, *m. Anspach, m, Ans bach, n. (Stadt).*

Anspessade, *m. gefreyter, żoł nierz, co w niebytności ka prala iest najmieśtnikiem ie go, m. Gefreyter bey'm Fuß velle, m.*

Antagoniste, *m. przeciwnik, nieprzyiaciel, m. Widersacher, Gegner, m.*

Antarctique, *a. antarktyczny, dem Nordpole gegenüber, pôle —*

biagn południowy, *m. Süd pol, m.*

Antécédent, *ente, a. poprzedni, poprzedniczy, vorhergehend, vorig.*

Antécresseur, *m. poprzednik na urzędzie; professor juris na akademii, m. Vorfahr; Pro fessor Juris, m.*

Antechrist, *m. Antychryst, m. Antichrist, m.*

Antenne, *f. fig. reia, f. Segel stange, f. Antennes, pl. wasi ki, wasy u owadu, m. pl. Fühlhörner der Insekten, n. pl.*

Antenois, *m. roczniak, baran roczny, m. Jährling, m. jähr liches Lamm, n. jährige Siege, f.*

Antépénultième, *a. przedosta tni, der Dritte von hinten. T.*

Antérieur, *eure, a. poprzedni; dawniejszy, starszy, vorher; vorhergehend, der Zeit, der Lage und dem Orte nach.*

Antérieurement, *ed. wprzód, dawniej, eher, vorher, zuvor.*

Antériorité, *f. poprzedniość, f. przodek, m. przodkowanie rzeczy przed drugą, n. pier wzość czego, f. Eherseyn, n. Vorrang, m.*

Antes, *m. pl. słupy na rogach wystawione, m. pl. vorsprin gende Pfeiler, m. pl.*

Antesciens, *m. pl. ludzie z tey i z owey strony równika mie szkajacy, m. Gegenwohner, m. pl. dießseits und jenseits des Aequa toris wohnende Völker, welche verschiedenen Schatten von der Sonne haben, n. pl.*

Anthelmintique, *m. et a. remède-, lékarstwo na glisty, n. Mittel gegen die Würmer, n.*

Anthologie, *zbiór sielanek lub innych wierszy, m. poetische Blumenlese, f.*

Anthrax, *m. wrzód iadowity, m. Pestbeule, f.*

Anthropolog, *e, f. nauka o lud zkiem ciele, f. sposób mówie nia,*

nia, przez który się Bogu ludzkie czynności przyznają, *f.* Lehre vom menschlichen Körper, *f.* Redensart, wodurch man Gott menschliche Handlungen beylegt.

Anthropomorphite, *m.* ten co ludzką Bogu postać przypisuje, *m.* der Gott eine menschliche Gestalt beylegt, *m.*

Anthropophage, *m.* ludoieżd, ludożerca, *m.* Menschenfresser, *m.*

Anthropophagie, *f.* ludoieżdztwo, ludożerstwo, *n.* Menschenfresserey, *f.* Menschenfressen, *n.*

Anti... *prp.* na, przeciw, für, gegen, wider.

Antiapoplectique, *a. et m. ou remède* —, na przeciw apopleksyi albo nagłej śmierci służący, *Mittel* gegen den Schlagfluß, *n.*

Anticabinet, *m.* przedpokoik, *m.* salka między gabinetem i salą, *f.* Vorfalschen, *n.*

Antichambre, *f.* przedpokój, *m.* Vorzimmer, *n.*

Antichrétien, *enne, a.* przeciwny Chrześciański nauce, antichrystowy, widerchrześcijański, antychryst.

Antichristianisme, *m.* nauka przeciwna nauce Chrześciańskiej, *f.* dem Christenthum entgegen gesetzte Lehre, *f.*

Anticipation, *f.* antycypacja, *f.* uprzedzenie, zabiczenie, *n.* Vorausempfangen, Zuorkommen, *n.* Eingriff (in die Rechte eines andern) *m.*

Anticipé, *ée, a.* zawczesny, płochy, worełig, frühzeitig.

Anticiper, *v. a. (gc.)* przed czasem co uczynić, wziąć, odebrać, vor der Zeit thun, vor ausnehmen; vorgreifen. (99.) uprzedzić kogo w czem, einem zuorkommen. (sur gc.) uszkodzić kogo w czem, Eingriffe in etwas thun.

Anticoeur, *m.* puchlina końska w piersiach nad sercem, *f.* Geschwulst an der Brust der Pferde, *f.*

Anticour, *v. Avant-cour.*

Antidate, *f.* data wcześnię położona, *f.* zu früh gesetztes Datum, *n.*

Antidater, *v. a.* wcześnięszą czyli dawnięszą datę położyć, albo datować wcześnię, das Datum falsch zurück setzen.

Antidosaire, *m.* zbiór różnych lekarstw przeciw truciznom, *m.* Buch, worin Recepte von Gegengiften enthalten sind, *n.*

Antidote, *m.* lekarstwo na truciznę, *n.* Gegengift, *n.*

Antidyssenterique, *a. et m.* lekarstwo na biegunkę krwawą, *n.* Mittel gegen die Ruhr, *n.*

Antiépileptique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo przeciw wielkiej chorobie, *Mittel* gegen die fallende Sucht, *n.*

Antifebrile, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na febrę, *n.* Fiebermittel, *n.*

Antigorium, *m.* lazur kamień; szmelc lazurowy, *m.* Glasurstein, *m.* Schmelzglas am irdenen Geschirr, *n.*

Antihectique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na suchoty, *Mittel* gegen die Schwindsucht, *n.*

Antihydropique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na puchlinę wodną, *n.* Mittel gegen die Wassersucht, *n.*

Antihypochondriaque, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na kłócie w bokach z śledziony pochodzące, *n.* Mittel gegen die Milzsucht, *n.*

Antihystérique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na chorobę maciczną, *n.* Mittel gegen die Mutterbeschwerden, *n.*

Antilles, *m. pl.* wyspy antylijskie, *f.* zapieradło, *n.* Antillen, *pl.* Quer-

Querfange zum Verriegeln der Hausthüre, *f.*

Antilogie, *f.* sprzeczność, przeciwność sensu, *f.* Widerspruch (in einer Rede), *m.*

Antimelancolique, *m. et a. ou remède* —, lekarstwo na melankolię, *n.* Mittel wider die Melancholie, *a.*

Antimoine, *m.* antymonium, *n.* spizgłaz, *m.* Spießglas, *n.*

Antimonarchique, *a.* przeciwny monarchii, monarchicznemu rządowi, der monarchischen Regierungsgestalt zuwider.

Antimonial, *ale, a.* antymonialny, spizgłazowy, zum Spießglase gehörig.

Antinephretique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na kamień i inne nerkowe choroby, *n.* Mittel wider den Stein und andere Nierenkrankheiten, *n.*

Antinomie, *f.* sprzeczność praw między sobą, niezgodność, *f.* Widerspruch zwischen zwey Gesetzen, *m.*

Antioche, *f.* Antiochia, *f.* Antiochien, *n.* (Stadt).

Antipape, *m.* antypapa, *m.* Gegenpaps, *m.*

Antiparalytique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na paraliż, *n.* Mittel gegen die Lähmung, *n.*

Antipathie, *f.* wstręt wrodzony, *m.* odraza wrodzona, *f.* natürlicher Widerwille, *m.* Abneigung, *f.*

Antipathique, *a.* z natury przeciwny, von Natur zuwider.

Antipestilentiel, *elle, a.* służący na morowe powietrze, gegen die Pest.

Antiphate, *m.* gatunek czarnych koralów, *m.* Art schwarzer Koralle, *f.*

Antiphonier, *ou Antiphonaire*; *m.* antyfonarz, *m.* książka, w której są antyfony, *f.* Chorbuch, worin die vorzusingenden Verse mit Noten bezeichnet sind, *n.*

Antipode, *m.* człowiek przeciwnostopny, na drugi koniec kuli ziemskiej mieszkający, *m.* Gegenfüßler, *m.* fig. przeciwny, *m.* der einer Sache zuwider handelt.

Antiquaille, *f.* gałgany; graty, *m. pl.* Anterhümer ohne Werth, *n. pl.*; alter Plunder, *m.*

Antiquaire, *m.* antykwarz, *m.* Kenner und Liebhaber der Alterthümer, *m.*

Antique, *a.* stary, starożytny; starodawny; staroświecki, dawny, alt, uralt, altväterisch, ziemlich alt; pieniądz, posąg lub inne jakie sznierskie albo insze dzieło z starożytności, *f.* starożytny kształt roboty, *m.* Antike, alte Kunstarbeit, *f.* à l' — po staroświecku, altväterisch.

Antiquité, *f.* starożytność, starodawność, *f.* wiek starodawny; starożytne ostatki, *m.* Alterthum; Ueberbleibsel aus demselben, *n.* fig. starożytność, *f.* Grece, Rzymianie, *m.* Alten, *pl.*

Antirépublicain, *aïne, a.* przeciwny duchowi republikańskiemu, unrepublikanisch, dem Geiste der Republik entgegen.

Antirévolutionnaire, *a.* przeciwny rewolucyjnemu duchowi, der gewaltsamen Staatsumwälzung entgegen.

Antisalle, *f.* przedsalka, *f.* Vorfaal, *m.*

Antiscien, *v. Antesciens.*

Antiscorbutique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na szkorbut, *a.* Mittel gegen den Scharbock, *n.*

Antiseptique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na guiliznę, *n.* Mittel wider die Gailuis, *n.*

Antispasmodique, *a. et m. ou remède* —, lekarstwo na kurecz, *n.* Mittel gegen die Krämpfe, *n.*

Antithèse, *f.* antiteza, wyrazy na przeciw drugim położone, *n.* Gegenſatz, *m.*

Antithétique, *n.* co antitezy w sobie zawiera, Gegenſatz enthaltend.

Antitrinitaire, *m.* arianin, nowożyczeńiec lub inny herezyk, co nie wierzy w Troycę, *S.* Dreieinigkeitsläugner, *m.*

Antivénérien, *nne*, *a. et m.* ou remède —, lekarstwo na chorobę weneryczną, *n.* Mittel gegen die venerische Krankheit, *n.*

Antivérolique, *a. et m.* ou remède —, lekarstwo na ospę, *n.* Mittel gegen die Blattern, *n.*

Antoine, *m.* Antoni, Antonius, *m.* (Name).

Antoinette, *f.* Antonia, Antoinette, *f.*

Antre, *m.* iaskinia, *f.* unterirdische Höhle, *f.*

Anvers, *m.* Antwerpia, *f.* Antwerpen, *n.* (Stadt).

s'Anniter, *v. r.* opóźnić się aż do nocy, dopóty aż noc zaskoczy, sich verspäten, von der Nacht überfallen werden.

Anus, *m.* odbył przyrodzony, otwór w zadku, *m.* Loch im Hintern, *n.*

Anxiété, *f.* utrapienie, *n.* ucisk, frasunek, *m.* Angst, Bangigkeit, Bedrängung, *f.*

Aorte, *f.* wielka żyła pulsowa, *f.* große Pulsader, *f.*

Asût, *m.* sierpień; czas żęcia, *m.* żniwo, Augustmonat, *m.* faire l'—, żniwo mieć, erndten.

Asût, *éc.*, *a.* dostały, dojrzały, reif, zeitig.

Asûter, *a.* owoc dojrzewać, dojrzałym czynić, reif machen, zeitigen.

Asûteron, *m.* żeńca, żniwak, kosiarz, *m.* Schnitter, *m.*

Apaiser, *v. a.* utulić, uspokoić, ułagać kogo; usmierzyć, przydać, przygasić, besänfti-

gen, beruhigen; stillen, lindern, *s', r.* opłagać z gniewu, uspokoić się, utulić się; poprzestać, uciszyć się, sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich legen, nachlassen.

Apanage, *m.* księstwo, państwo udzielne, *n.* powiat albo włości na opatrzenie młodszych Braci Pana państwa naczynego naznaczone, Leibgedinge, *n.* fig. ozdoba, *f.* strój, dabytek, *m.* przynależność, Zubehör, *n.* was, *m.* Zubehör, *n.*

Apanagé, *éc.*, *p. et a.* opatrzone, udzielny, abgefunden.

Apanager, *v. a.* opatrzyć młodszych braci, siostrę; dobrać im pewne na opatrzenie naznaczone, Leibgedinge geben, abfinden. *fig.* obdarować, obdarzyć, beschenken.

Apanagiste, apanagé, *m.* xiążę udzielny, abgefunden Herr, *m.*

Apantropie, *f.* nienawieść ludzi, mizantropia, *f.* Menschenhass, *f.*

Aparté, *m.* słowa, które aktor tylko sam do siebie mówi, was ein Schauspieler für sich spricht, *n.*

Apathie, *f.* nieczułość, wolność od namietności, *f.* Gefühllosigkeit, Unempfindsamkeit, *f.*

Apathique, *a.* nieczuły, wolny od namietności, unempfindlich, fühllos.

Apathiste, *m.* człowiek nieczuły, Mensch ohne Affekten, *m.*

Apédeute, *m.* niewiedzący, nieumiejący, *m.* Unwissender, *m.*

Apédentisme, *m.* niewiedza, nieumiejętność, *f.* Unwissenheit aus Mangel an Unterricht, *f.*

Apepsie, *f.* niestrawność, *f.* Mangel der Verdauung, *m.*

Apercevable, *a.* okiem dościgły, dojrzały, co się okiem postrzedz daie, merklich, merk-

bar.

Aper-

*Apercevoir, *v. a.* obaczyć, postrzedz, bemerkten, wahrnehmen, erblicken. *s', r.* (de qc.) postrzedz, widzieć, poznać co, etwas gewahr werden, anfangen einzusehen.

Apétissement, *m.* umniejszenie, zmniejszenie, *n.* Verkleinerung, *f.* Kleiner machen, *n.*

Apétisser, *v. a.* umniejszać, zmniejszać, zwaćać, kleiner, kürzer machen. *n. et s'—*, *r.* zmniejszyć się, skurczyć się, kleiner werden, einlaufen, abnehmen.

A peu près, *ad.* prawie, bez mała, beynahe, fast, ungefähr.

Aphonie, *f.* niemowność, niezdolność mówienia, *f.* Sprachlosigkeit, *f.* Unvermögen zu reden oder zu singen, *n.*

Aphorisme, *m.* nauka, myśl, *f.* przysłowie, *n.* Lehrſatz, Lehrspruch, *m.*

Aphoristique, *a.* w przysłowia etc. zawarty, pisany, aphoristisch, in Lehrsprüchen.

Aphronitre, *m.* saletra naylepsza, treść saletry, *f.* Salpeterschaum, *m.*

Aphte, *m.* gnilizna w gębie, *f.* Mundfäule, *f.* Schwämme, *m.* pl.

Api, *m.* ou pomme d'api, *f.* gatunek jabłek małych czerwonych, Granatapfel, *m.*

Aplanir, *v. a.* równać, wyrównywać, gładzić, ebenen, gleich machen. *fig.* uprzatnać, aus dem Wege räumen, bequemer machen. — des difficultés, uprzatnać trudności, Schwierigkeiten haben. *s', r.* zrównać się; uprzatnionym być, gleich und eben werden, (auch *fig.*).

Aplanissement, *m.* wyrównywanie, *n.* Ebenen, *n.* *fig.* uprzatnienie trudności, *n.* Hebung der Schwierigkeiten, *f.*

Aplatis, *v. a.* spłaszczyć, płaskim co uczynić, platt machen,

platt schlagen. *s', r.* płaskim się stać, spłaszczyć się, platt werden.

Aplatissement, *m.* spłaszczenie; spłaszczenie się, *n.* Platte machen, Plattwerden, *n.*

Aplets, *m. pl.* sieć do łowienia śleazi, *f.* Heeringoneze, *n. pl.*

Aplomb, *m.* w pion, prostowanie według ołowianki, *n.* bleyrechte Richtung, gerade Stellung, *f.* avoir de l'—, eine schöne Haltung haben. *ad.* prosto do góry, prostopadko, senkrecht.

Apnée, *f.* ciężkość w oddychaniu, ciężkość, duszność na piersiach, *f.* Engbrüstigkeit, *f.* Apocalypse, *f.* objawienie, *S.* Jana, *n.* Offenbarung St. Johannis, *f.* *fig.* pismo zawile, *n.* mowa trudna do zrozumienia, *f.* dunkle, unverständliche Schrift, Rede, *f.*

Apocalypique, *a.* prorocki, pełny tajemnic, zawiły, trudny do zrozumienia, apokalyptisch, geheimnisvoll, unverständlich.

Apocryphe, *a.* skryty, tajemny, nieważny, niepewny, geheim, verborgen; ungültig, unecht.

Apode, *a. et m.* gatunek iaskużki, *f.* Mauerschwalbe, *f.* apodes, *pl.* ou poissons —; ciakacy; ryby nie mające płetew na brzuchu, *f.* Fische ohne Bauchflossen, *m. pl.*

Apodictique, *a.* iawny, iasny, przeświadczaący, nieodbitly, überzeugend, klar, augenscheinlich.

Apographe, *m.* kopia, *f.* odpis dokumentu, *m.* Abschrift von einem Dokumente, *f.*

Apologétique, *a.* obrona w sobie zamykający, eine Vertheidigung enthaltend. discours — obroza (mowa), Schutrede, *f.*

Apologie, *f.* obrona słowna lub na piśmie, apologia, *f.*

Wer-

Verteidigungsrede, Schusschrift, Rechtfertigung, *f.*

Apologie, *a.* obronny, do obrony służący, zur Verteidigung dienlich.

Apologiste, *m.* obrońca, obrońca pisma etc. *m.* Verteidiger, Schutzredner, *m.*

Apologue, *m.* podobieństwo, bajka moralna, *f.* Gleichniß, rede, lehrreiche Fabel, *f.*

Apophtegme, *m.* powieść, odpowiedź, myśl węzłowa, a przy tym dowcipna, *f.* Eitenprüch, Lehrspruch, *m.*

Apoplectique, *a.* paraliżowy, apoplektyczny, *m.* was sich auf Schlagflüsse bezieht, oder davon herrührt. — *m.* ou remède —, lekarstwo na paraliż, *n.* Mittel dagegen, *n.*

Apoplexie, *f.* paraliż, apopleksya, *f.* Schlag, Schlagfluß, *m.* Apostasie, *f.* odstępnie, odpadnienie od wiary, wyrzucenie się wiary, *n.* Abfall vom Glauben, vom Glauben, *m.* Glaubensentfaltung, *f.*

Apostasier, *v. n.* odpaść od religii, zarzec się, odstąpić wiary, vom Glauben abfallen, abtrünnig werden.

Apostat, *m.* ate, *f.* et *a.* odstępa, odstępnik wiary, *m.* odstępniczka wiary, *f.* Abtrünniger, *m.* Abtrünnige, *f.*

Aposteme, *m.* wrzód, ciekacz, *m.* Geschwür, *n.* Eitergeschwür, *f.*

Aposter, *v. a.* przynajść, przerobić, przygotować, nastawiać kogo na kogo, na co, zu etwas Bösem bestellen, abrichten; auf die Lauer stellen.

Apostille, *f.* uwaga, annotacya, przestroga, *f.* przypisek; postskrypt listowny, *m.* Randglosse, Anmerkung; Nachschrift, *f.*

Apostiller, *v. a.* przypisywać na brzegu książki uwagi, An-

merkungen auf den Rand schreiben; Randglossen machen.

Apostolat, *m.* apostolstwo, *n.* urząd apostołski, *m.* Apostelamt, *n.* Apostelmurde, *f.*

Apostolicité, *f.* jedność, równość nauki z nauką apostolską, *f.* apostoliſche Beschaffenheit, *f.*

Apostolique, *a.* Apostolique, *ad.* apostolski, papieski; po apostolsku, iak papież, *ad.* apostoliſch; väpſtlich.

Apostrophe, *f.* obrócenie mowy do kogo, *n.* przymowa, *f.* apostrof, haczek, *m.* Anrede, *f.* Apostroph, Hinterstrich, *m.* fig. łacanie, burkanie, *n.* Verweis, *m.*

Apostropher, *v. a.* mowę swą do kogo obrócić; łajać, burkać; przewiska uszczypliwe dawać, kreskę położyć, apostrofować, sich in einer Rede an Jemanden wenden; hart anreden; einen Verweis geben, et was Beleidigendes sagen; apostrophiren.

Apostume, *v.* Aposteme

Apostumer, *v. n.* zwiierać się, rodzić się, schwären, eifern.

Apothéose, *f.* uobóstwienie, polichenio w poczet bogów, *n.* Vergötterung, *f.*

Apothicaire, *m.* aptekarz, *m.* Apotheker, *m.*

Apothicairerie, *f.* apteka, (aptyka), *f.* aptekarstwo, *n.* Apotheke; Apothekerkunst, *f.*

Apothicaireſſe, *f.* aptekarka, *f.* (w klasztorze pan éskim i żona aptekarza). Apothekerin; Nonne, welche die Aussicht über die Klosterapotheke hat, *f.*

Apôtre, *m.* apostoł, *m.* Apostel, *m.* faire le bon — dobrego udawać, sich äußerlich gut stellen.

Apozème, *m.* dekokt, *m.* Kräutertinktur, *m.*

Apparat, *m.* pompa, wspaniałość, przyprawa, *f.* przygotowanie

wanie do czego, *n.* aparat; zbiór, *m.* zbiórzanina, *f.* Brunn, *m.* Prahlerei, *f.* große Vorbereitung, Anſtalt, Sammlung, *f.* Apparaux, *m. pl.* aparat albo ryzstunek okrętowy, *m.* das ſanitätsche Schiffgeräthe, *m.*

Appareil, *m.* gotowość, *f.* przygotowanie, przysposobienie, *n.* przyprawa, *f.* nawiazek, *m.* Zuriſtung, Anſtalt, Einrichtung; Verbindung, Pracht, *f.* Pomme, Verband, *m.* Zuthat (zu den Speisen), *f.*

Appareiller, *v. a.* przysposobić, przygotować, *z.* sporządzić; dwoje czego złączyć, parami układać, stawiać etc., zurichten, zubereiten; gatten, paarmweise setzen oder ausführen. *s'.* r. gmezdzić się, łączyć się, parzyć się, sich paaren, (nur von Vögeln).

Appareilleur, *m.* kamieniarz, sztukator, appretor, co robotem rękodzielnym daie appreture, glans. i t. d. Ausmeſſer der Werkstücke; Etaffier, Seidenbereiter, *m.*

Appareilleuse, *f.* faktorka, *f.* Kupplerinn, *f.*

Appariment, *ad.* podobno, vermuthlich, wahrscheinlicher Weise.

Apparence, *f.* pozor, *m.* powierzchność, okazałość, *f.* podobieństwo, *n.* Schein, Anschein, *m.* äußerliche Anſehn, *n.* Wahrscheinlichkeit, *f.*

Apparut, *ente, a.* oczywisty; pozorny; okazały, augenscheinlich, sichtbar; scheinbar; hervorſtechend, anſehnlich.

Apparenté, *ée, a.* spowinowacony, verschwägert, verwandt.

Apparenter, *v. a.* spowinowacić, verschwägern, durch Heirath in eine Familie bringen. *s'—*, *r.* spowinowacić się z kim, sich verschwägern, sich befreunden.

T. I.

Appariement, *ou* appartement; parzenie, złączenie, układanie dwóch rzeczy, iadnego rodzaju, *n.* Paarung, Zusammenstellung gleicher Sachen, *f.*

Apparier, *v. a.* dwoje czego z sobą złączyć, parzyć, parami układać, ustawiać, paaren, gleich und gleich zusammenstellen, setzen oder legen. *s'.* r. parzyć się, łączyć się, (o ptastwie), sich paaren (von Vögeln).

Appariteur, *m.* wozny sadu duchownego; ſarient akademicki, *m.* Gerichtsdiener an geistlichen Höfen; Bedell, *m.*

Apparition, *f.* zjawienie się, *n.* stawianie się, *n.* Erscheinung, *f.*

Apparoir, *v. n.* okazywać się; jasnym, oczywistym być, et heißen, am Tage liegen, ersichtlich seyn.

*Apparoître, *v. n.* (d. qq.) ukazywać się, dać się widzieć, et scheinen, sich sehen lassen. Il m'apparoît, que — zdaje mi się, ich finde, ich glaube, daß...

Appartement, *m.* pokój, *m. pl.* mieszkanie; piętro, *n.* Reihe Zimmer; Wohnung, *f.* Stockwerk, *n.*; kompania u krola, Gesellschaft bey dem Könige, *f.*

Appartenance, *f.* przynależność, *f.* Subchor, Vertinenzstück, *n.* prawo przynależycie, *n.* zugehöriges Recht, *n.*

Appartenant, *ante, a.* przynależyty, należyty, zugehörig.

*Appartenir, *v. n.* (d. ...) przynależać, należeć, zugehören, gehören; angehören. Il lui appartient, należy się; повинien, jest tego obowiązkiem, es gebührt sich, schickt sich für ihn; er ist dazu befugt, es kommt ihm zu.

Appas, *m.* pobudka, ponęta, przyłuda; przyjemność wdzięczność, uroda, *f.* Lockung, *f.* Reiz, *m.* Anmuth, *f.*

Appât, *m.* nęta; ponęta, *f.* kluski, *m.* albo galuski do nadzienia

- nadziewania gesi etc. *f. pl.* Lockseife, (auch *fig.*) *f.* Rödler, *m.* Muddeln zum Fettmachen des Federvieles, *f. pl.*
- Appauvir, *v. a.* wynędzić, zu-bożyć, arm machen. *s.*, *r.* zu-bożać, znędziać, podupać, arm werden.
- Appauvrissement, *m.* zuhoże-nie, *n.* upadek, *m.* Verarmung, *f.*
- Appeau, *m.* wabik; wab, *m.* Lockseife, *f.* Lockvogel, *m.*
- Appel, *m.* zwoltywanie; wyzy-wanie na pojedynk; odwo-tywanie się do wyższego są-du, *n.* apelacya, *f.* beghnie-nie, *a.* Ablesen, Ausrufen der Namen, *n.* Ausforderung; Ap-pellation; Zusammenforderung durch den Trommelschlag, *f.*
- Appellant, *m.* ante, *f. et a.* ape-luicy, odwoływający się do wyższego sądu, *der*, die ap-pellirt.
- Appellant, *m.* wab, *m.* Lockvogel, *m.*
- Appeler, *v. a.* mianować, zwać, nazywać; imię dawać; wo-łać, zawołać; zwoltywać; po-stać po kogo, zawołać; po-woływać, zapozwać kogo; ape-lować do wyższego się sądu odwoływać, nennen, einen Na-men geben, belegen; rufen; aufrufen, verlesen; einen holen lassen; vor Gericht laden, appel-liren. *fig.* pobudzać, zachę-cać; na pojedynk wyzywać, locken; auffordern, herausfor-bern. *s.*, *r.* zwać się, sich nen-nen, heißen.
- Appellat, *tive, a.* nazywający, nazywaniu służący, Name (der vielen Dingen gemein ist). *T.*
- Apellation, *f.* apelacya, *f.* od-woływanie się do wyższego sądu, *n.* Appellation, *f. T.*
- Appeldice, *f.* przydatek, do-datek, dokład, *m.* Anhang zu einem Werke, *m.*
- Appendre, *v. a.* zawieszad, auf-hängen (besonders zum Anden-ken).
- Appentis, *m.* obdach, *m.* Schirm-dach an einer Mauer, *n.* Schop-pen, *m.*
- Appesantir, *v. a.* obciążać, schwer, schwerfällig machen. *fig.* przytępić, przyciasić, träge machen. *s.*, *r.* ociążać, ociążać się stać; tępieć, znik-czemnieć, schwer, träge wer-den. *fig.* — sur un sujet. — za-długo się przy czem bawić, sich zu lange bey etwas aufhalten.
- Appesantissement, *m.* ciężkość, gnuśność, *f.* Schwerfälligkeit, Trägheit, *f.*
- Appéter, *v. a.* z wrodzoney che-ci czego żadać, aus Instinkt begehren.
- Appétissant, *ante, a.* apetyt ostrzyc, chęć do iedzenia czyniący, reizend, appetitlich.
- Appétit, *m.* apetyt, *m.* chęć do iedzenia; żadza, chuć, *f.* Ap-petit, *m.* Eßlust; Begierde, *f.*
- Appétitif, *tive, a.* chciwy, po-zadliwy, verlangend, begehrend.
- Applaudir, *v. n.* (*à qc.*, *à qq.*) *a.* (*qq. ou qc.*) przyklaskiwad; oklaskiwad; pochwalić, chwa-lić kogo, in die Hände klatschen, (zum Zeichen des Wohlgefallens); Beyfall bezeigen, Beyfall geben; loben. *s.*, *r.* (*de qc.*) mieć w sobie samym upodobanie, cieszyć się z czego, sich selbst wohl gefallen, sich etwas woran einbilden.
- Applaudissement, *m.* oklaski, *pl. m.* ukontentowanie, *n.* Handeklatschen, *n.* Beyfall, *m.*
- Applicable, *a.* dający się do czego użyć, przystosowad, co ma bydź na co obrócone, anwendbar; bestimmt zu etwad.
- Application, *f.* przyłożenie, (plastru etc.) *n.* Auflegen (des Pflasters ic.), *n.* *fig.* ściż-ganie się na co; przystoso-wanie
- wanie czego do czego; przy-łożenie chęci, myśli do cze-go, pilnowanie czego, *n.* An-wendung, *f.* Fleiß, *m.* Aufmerk-samkeit, *f.* Nachdenken, *n.*
- Appliqué, *ée, p. et a.* pilny, aufgelegt; beklissen, achtfam, fleißig.
- Appliquer, *v. a.* przyłożyć co do czego, auflegen, worauf le-gen. *fig.* przykładad, przyło-żyć siły, rozumu do czego; obrócić co na co; aplikowad, ściagać co na co, przystoso-wad co do czego, anwenden, anpassen; anbringen; auf etwas heften. — un soufflet, poli-czek dadź, w twarz nderzyć, eine Ohrfeige geben. *s.*, *r.* przy-kladać się, przylgnad, sich ge-nau anlegen. *fig.* (*à qc.*) pil-nować czego, przyłożyć się, iad się, mieć się do czego, sich beklissen, sich worauf le-gen. (*qc.*) przykładać się sa-bie, na siebie co ściagać, sich etwas zueignen; etwas auf sich deuten.
- Appoint, *m.* reszta albo summa po czynionym rachunku po-została, *f.* naddatek, (ażyo) do pieniędzy lepszych, iak w wexlu są położone, *m.* Aus-gleichung, *f.* Saldo einer Rech-nung, *m.* Aufgeld, Agio, *n.*
- Appointé, *m.* żołnierz więcej żołdu biorący, *m.* ein höher besoldeter Soldat, Gefreuter, *m.*
- Appointment, *m.* zdanie sądo-we, *n.* pensya, płaca, *f.* ge-richtliche Bescheid, *m.* Besel-dung, *f.* Gehalt, *m.*
- Appointer, *v. a.* T. nakazad, przypowiedzieć stronom, co czynić maia, beśolden, beschei-den, (den Partheyen andeuten, was zu thun sey).
- Appointeur, *m.* sądzia, co stro-nom zeznania swe daie, iak sobie postąpić maia; iednacz, pośrednik, *m.* Gerichtsben-
- figer bey einem Beurtheil; Schiedsmann, *m.*
- Apport, *m.* rynek, targ; zbieg, zjazd ludzi, *m.* Marktplatz; Zulauf dafelbst, *m.*
- Apporriage, *m.* zapłata traga-rom, *f.* Trägerlohn, *m.*
- Apporter, *v. a.* przynieść, przy-nosić; przywieść, przeprowa-dzić; wnieść, przynosić, brin-gen, mitbringen; herbey tragen, herbey führen; zubringen. *fig.* donosić, oznajmie; czynić, sprawić co, bydź czego przy-czyną, wnosić, przytoczyć dowod; przystosowad do cze-go rozumem etc. melden, be-nachrichtigen; veranlassen; bey-bringen; anwenden.
- Apposer, *v. a.* przyłożyć, przy-bić, przykleić; przyłaczyć, aufdrücken; anleben; hinzuse-tzen, anhängen.
- Apposition, *f.* przyłożenie, przycisnienie; przykleienie, przybicie karty; przyzno-szenie; przyłączenie, *n.* Aufdrückung; Auflebung; Anschlagung; Hinzuthuung, Verfüguung, *f.* Zu-satz, *m.*
- Appréciable, *a.* co można ce-nić, taxowad, was sich schätzen läßt.
- Appréciableur, *m.* szacownik, *m.* Schätzer, *m.*
- Appréciation, *f.* szacowanie, taxowanie, *n.* uchwała, *f.* szacunek, *m.* Schätzung, *f.*
- Apprécier, *v. a.* cenić, ocenić, szacowad, oszacowad, taxo-wad, otaxowad, schätzen, taxiren.
- Appréhender, *v. a.* obawiać się, bać się, strachad się; uiać (co reka), chwytad, łapać, wiezić, fürchten, besürchten; greifen, ergreifen, gefänglich ein-ziehen.
- Appréhensif, *a.* boiazliwy, tcho-rzowaty, fürchtfam.
- Appréhension, *f.* boiazń, *f.* strach, *m.* obawa, *f.* poyma-nie,

nie, imanie, poimanie, łapanie; poiecie, *n.* Zucht, Verfang; Festsetzung, Ergreifung, *f.* Begreifen, Fassen, *n.*
 *Apprendre, *v. a.* uczyć się; (*qq. de qc.*) pokazać komu co, sposobie, prowadzić kogo do czego; poznać, dociekać, dochodzić, słuchać, słuchać, vernehmen, erfahren. (*qc. à qq.*) uczyć; donieść, uwiadomić, lehren; berichten.
 Apprenti, *m.* chłopiec, (u rzemieślnika, kupca), uczeń, *m.* tie, tisse, *f.* dziewczyna dana na naukę, *f.* Lehrling, Lehrjunge, Lehrbursche, *m.* Lehrladsherr, *n.*
 Apprentissage, *m.* termin, *m.* terminowanie, *a.* nauka, *f.* Lehre, Lehrzeit, *f.* Lehrjahre, *n. pl. fig.* początki, *m. pl.* erster Versuch, *m.*
 Apprêt, *m.* przygotowanie, *n.* gotowość, *f.* aparat, *m.* przyprawa, *f.* Zurechtung, Zubereitung, Zurechtung, *f.*
 Apprête, *f.* grzanka, *f.* lange schmale Brotschneide, *f.*
 Apprêlé, *ée, p. et a.* gotowy, przygotowany, sporządzony, zubereitet, fertig, zugerichtet.
 Apprêter, *v. a.* nagotować, przygotować, sporządzić, zurecht, zurecht, *n.* przyprawać potrawy, die Speisen zubereiten, à tire (*à qq.*) okazywać, materyja dawać do smiechu, einen über etwas lachen machen, *s. r.* gotować się, sich bereiten, gefast machen, anschicken.
 Apprêteur, *m.* malarz, co pierwszy pokost na szklach kładzie, przygotowawca, *m.* Glasmalter; Zubereiter, *m.*
 Appris, *ise, p. et a.* fam. uczony, gelernt, gelehrt, unterrichtet, geistlich.
 Approviser, *v. a.* oswoić, ugłaskać zwierzę, zähmen, zahm

machen, bändigen. *s. r.* oswoić się; dać się ugłaskać, zahm werden. *fig. (à . . .)* obeznać się z kim, gewohnt werden, vertraut werden.
 Approbateur, *m.* potwierdziciel, pochwalacz, *m.* der et: was billiget.
 Approbatif, *ive, a.* potwierdzający, pochwalający, billigend.
 Approbation, *f.* potwierdzenie, utwierdzenie, *n.* pochwała, aprobacja, *f.* Billigung, Genehmigung, günstige Meinung, *f.* Beifall, *m.*
 Approchant, *ante, a. (de)* prawie równy i podobny drugiemu, beifommend, ähnlich.
 Approchant, *ppr. (de et ad.)* fam. blisko, prawie, ungefähr, bennähe.
 Approche, *f.* przybliżanie, zbliżanie, *n.* przystęp, *m.* Annäherung, *f.* Herannahen, *n.* — Lunette d' —, perspektywa, *f.* Fernglas, *n.*
 Approcher, *v. a. (qq. de qc.)* przybliżać, przymykać, bliżej przynieść, postawić, nähern, näher bringen, rücken zc. (*qq.*) wolny mieć do kogo przystęp, bey einem Zutritt haben. *n. (de . . .)* przybliżać się, zbliżać się; równym, podobnym być czemu, skłaniać się ku czemu, heran nahen, näher kommen; ähnlich seyn. *s. r. (de . . .)* przybliżać się, sich nähern, herzu kommen.
 Approfondir, *v. a.* głębiej kopać, głębszym robić, tiefer machen. *fig.* przenikać, dochodzić czego, badać, gründlich untersuchen, ergründen.
 Approfondissement, *m.* wykopywanie, głębsze kopanie, *n.* Tiefermachen, *n.* Vertiefung, *f.* fig. przeniknięcie, dociekanie, *n.* Ergründung, *f.*
 Appropriation, *f.* przywłaszczenie sobie czego, *n.* Zueignung, Annahmung, *f.*

Appro-

Appropriier, *v. a.* przyozdobić, rozporządzić, gehörig einrichten, ansetzen. — une chose à une autre, przystosować co do czego, eine Sache einer andern anpassen. *s. r. (qc.)* przywłaszczyć sobie co, sich zueignen, sich anmaßen.
 Approuver, *v. a.* potwierdzić, pochwalić, mieć co za dobre, billigen, gut heißen, genehmigen.
 Approvisionnement, *m.* opatrzenie w żywność, *n.* Versorgung, proviantierung; Versorgung mit Vorrath von Lebensmitteln, *f.*
 Approvisionner, *v. a.* w żywność opatrzyć, versprovisionieren, mit Vorrath versehen.
 Approximatif, *ive, a.* zbliżający się, nähernd, nahe kommend.
 Valeur — *f.* ungefähre Werth, *m.*
 Appui, *m.* podpora, przycięs pod krzyżem w oknie, *f.* podstawa dragowi dźwigalnemu ciężar umniejszający, *m.* Porence, *n.* Stütze, Lehn; Brustmauer am Fenster; Unterlage eines Hebebaums, *f.* Geländer, *n.* fig. podpora, obrona, pomoc, *f.* Unterstützung, Stütze, *f.* Beistand, *m.*
 Appuyer, *v. a.* podpieścić, wspierać; przycisnąć ręką co, stützen; auflegen, anlehnen. *fig.* potwierdzić, podpieścić, wspierać, bronić, unterstützen, beistehen, begünstigen. (*qc. sur qc.*) gruntować, stawiać, etwas worauf stützen, gründen. *n. (sur . . .)* opierać się, leżeć na czym, auf etwas ruhen, schwer auflegen. *s. r.* wspierać się, podpieścić się czym, o co, na czym, sich anlehnen, sich stützen. *fig.* wspierać się na kim, spuszczając się na kogo, na co, sich worauf gründen, sich verlassen. odwoływać się na kogo, składać się czym, sich worauf berufen.
 Apre, *a.* apremient, *ad.* cierpki, ostry, tęgi, rauh, harbe, streng.

fig. (à qc.) chciwy czego, lakomny na co, gierig auf etwas.
 Après, *ppr.* po, nach, *ad.* potem, hernach, nachher, d' —, później, nach (von einem Mutter zc.) — cela, potem, hierauf. — coup, za późno, zu spät. — tout, po tem wszystkim, wszystko dobrze zważywszy; jednak, mimo tego, nach allem dem, mit allem dem; indessen. — que, gdy, kiedy, po, (często tłumaczy się przez imiesłów czasu przeszłego, kończący się na szyl albo wszy), nach dem. — quoi, potem, na to, worauf. — être après qc. trudnić się czem, bydz zatrudnionym, mit etwas beschäftigt seyn. — *qq.* nie dając komu pokoju, einem keine Ruhe lassen, hinter einem her seyn.
 Après-demain, *ad.* po jutrze, na jutra, übermorgen.
 Après-dinée, *f.* po obiedzie; odwieczere, *n.* Nachmittag, *m.*
 Après-midi, *m.* po południu; czas popołudniowy, *m.* Nachmittag, *m.*
 Après-soupée, *f.* powieczere, *n.* Zeit nach dem Abendessen, *f.*
 Apreté, *f.* cierpkość, ostrość; surowość, *f.* Rauhigkeit, Schärfe; Strenge, *f.*
 Apte, *a.* zdalny, zdolny, sposobny, geschickt, fähig.
 Aptitude, *f. (à qc.)* sposobność, zręczność, *f.* natürliches Geschick zu etwas, *n.*
 Apurer, *v. a.* okazać, dowieść rachunki kwitami etc., rachunek uznać za dobry, eine Rechnung für richtig erkennen, justifyren.
 Appyrexie, *f.* dzień, którego na febrę choriary od niey jest wolny, guter Tag beim Fieber, *m.*
 Aquatile, *a.* wodny, w wodzie rosnący, zżyjący, was im Wasser lebt, wächst.

Aqua-

Aquatique, *a.* bagnisty; wodny, w wodzie żyjący etc. sumptig, voll Wasser; was im Wasser lebt, wässh.

Aqueduc, *m.* wodociąg, *m.* Wasserleitung, *f.*

Aquoux, *euse, a.* wodnisty, wäßserig.

Aquilin, *a.* niez —, nos orli, krzywy, *m.* Habichtsnase, *f.*

Aquilon, *m.* wiatr północny, *m.* Nordwind, *m.*

Aquilonaire, *a.* północny, nördlich.

Aquitaine, *f.* Akwitania, *f.* Aquitanien, *n.*

Arabe, *a.* Arabski, arabisch. *fig.* nieczysty, nielitościwy, takomy, hartberzig, gierig. — *m.* Arabczyk; Arabski język, *m.* Araber, *m.* arabskie Szwache, *f.* *fig.* człowiek dziki, nieokrzesany, okrutny, *m.* hartberziger Mensch, *m.*

Arabesque, *a.* Arabski, auf arabisch.

Arabesque, *f.* arabeska, malarzkie ozdoby, *f.* Arabeske, *f.* (eine Art Laubwerk, Zierrath in der Malerei.)

Arabie, *f.* Arabia, ziemia Arabska, *f.* Arabien, *n.*

Arabisme, *m.* własność języka Arabskiego, *f.* arabisch Re- densart, *f.*

Arack, *m.* arak, *m.* Arack, Ruck, *m.*

Araignée, *f.* pałąk, *m.* Spinne, *f.* toile d' —, pałączyna, *f.* Spinnweben, *f.* pl. Araignées, *pl.* pałączyna, Spinnweben, *f.* *fig.* przędza, *f.* Gespinnst, *n.*

Aramber, *v. a.* wieszać się, przyczepić się do okrętu nieprzyjacielskiego, entern.

Aramer, *v. a.* rozciągać, rozpiąć sukno w krośnach, żeby je rozszerzyć, Tuch in Rähmen spannen, um es auszudehnen.

Arautes, *f. pl.* nitki białe na kształt pałączyny, *f.* włos najcieńszy na biegach iele-

niel, *m.* Sommer, *m.* (Art Spinnweben); Fajern an den Hirschläuten, *f. pl.*

Aras, *m.* gatunek papugi, *f.* Art großer Parakeien, *f.*

Arbalète, *f.* kusza ręczna, *f.* Armbrust, *f.*

Arbalétrier, *m.* łucznik, co kuszę robi; albo z kuszy ręcznej strzela, *m.* wiazanie dachowe, *n.* Armbrustschüge; Armbrustmacher; Dachstuhl, *m.*

Arbalétrière, *f.* miejsce na gałęzie, gdzie się Żołnierze bronią, *n.* Schutort auf einer Gasse, *m.*

Arbitrage, *m.* iednacki wyrok, *m.* uznanie kompromisarskie, *n.* porównanie różnych kursów wexlowych, *f.* Ausspruch des Schiedsrichters, *m.* Vergleichung der verschiedenen Wechselcurse, *f.*

Arbitraire, *a.* arbitrairement, *ad.* polubowny; polubownie, *ad.* willkürlich.

Arbitral, *ale, a.* iednacki, rozjemczy, kompromisarski, schiedsrichterlich.

Arbitrateur, *m.* rozjemca, iednacz, kompromisarz, *m.* Schiedsmann, *m.*

Arbitration, *f.* taxowanie, oszacowanie, *n.* Schätzung, *f.*

Arbitre, *m.* rozjemca, iednacz, kompromisarz; pan samowładny, *m.* Schiedsrichter; eigner Herr, Gebieter, *m.* le libre, le franc, wolność, wola nieprzymuszona, *f.* der freie Wille, *m.* Willkühr, *f.*

Arbitrer, *v. a.* rozrzucać, rozszedzić, osadzić, taxować, oszacować, nach Gutdunfen entscheiden; überhaupt schätzen.

Arborer, *v. a.* stawić, postawić, (maszt), wywiesić, rozpościć, proporcje, aufrichten, aufstellen, (von Galien etc.) *fig.* trzymać się czego, sich öffentlich erklären, bekennen.

Arbouse.

Arbouse, *m.* iéżowka, *f.* arbuz, *m.* Sandbeere; Wassermelone, *f.* Arbousier, *m.* iéżowka włoska, *f.* Erdbeerbaum, *m.*

Arbre, *m.* drzewo, *n.* kołowrót, stolec; wał, walec, *m.* wrzciono, *n.* Baum, *m.* Spindel, Welle, *f.* Stamm, *m.*

Arbrisseau, *m.* drzewko, *n.* krzew, *m.* chroscina, *f.* krzak, *m.* Bäumchen, *n.* Strauch, *m.*

Arbrot, *m.* krzak lepem pomazany na ułowienie ptaków, *m.* Strauchruthe, *f. pl.*

Arbuste, *m.* chrost, *m.* krzewina, *f.* Strauch, *m.* Staude, *f.*

Arc, *m.* łuk, *m.* frambuga; obłączystość, obłączysta strona, sklepu, *f.* Bogen, *m.*

Arcade, *f.* obłączysty otwór, *m.* frambuga, arkada, *f.* sklep, *m.* sklepienie, *n.* bogenförmige Öffnung, *f.* Schwißbogen, Bogen gang, *m.*

Arcane, *m.* tajemnica, *f.* Geheimniß, *n.*

Arcane, on Arcanée, *f.* rubryka, *f.* Röthel, *m.*

Arcanson, *m.* smoła czarna; żywicy pewny gatunek, *f.* Schißeck, Geigenharz, *n.*

Arc-en-ciel, *m.* tęcza, *f.* Regenbogen, *m.*

Archal, *m.* fiłd', drót mosiężny, *m.* Messingdrath, *m.*

Archange, *m.* archanioł, *m.* Erzengel, *m.*

Arche, *f.* arkada, frambuga pod mostem etc. sklepienie, *n.* iazmo, *n.* pod mostem etc. Brückenbogen, *m.* Arch, *n.* — de Noé, korab, *m.* Arche Noa, *f.* — d'alliance, skrzyżnia (ark) przymierza, *f.* Bundeslade, *f.*

Archelet, *m.* obłączyk, złotnikom etc. do roboty służący, *m.* kleiner Bogen (an der Drehbank etc.), *m.*

Archer, *m.* strzelec łuczny; pałczok, *m.* Bogenschütze, Hofscher, *m.*

Archet, *m.* smyczek; łubek, obłąk u kolebki, sucha wanna, *m.* Violinbogen; Wiegenbogen, Búgel, Spriegel; Schwiffasten, *m.*

Archétype, *m.* pierwszy wzór, *m.* obraz czego, oryginał, *m.* Urbild, Originalstück, *n.*

Archevêché, *m.* arcybiskupstwo, *a.* archydycezya, *f.* pałac arcybiskupi, *m.* Erzbisthum, *n.* erzbischöflicher Palast, *m.*

Archevêque, *m.* arcybiskup, *m.* Erzbischof, *m.*

Archiatre, *m.* pierwszy lekarz miasta etc., *m.* vornehmster Arzt einer Stadt etc., *m.*

Archichambellan, *m.* wielki podkomorzy, *m.* Oberkammerherr, *m.*

Archichancelier, *m.* wielki kancelarz, *m.* Erzkanzler, *m.*

Archidiaconat, *m.* arcydziekania, godność, dycezya arcydziekańska, *f.* Archidiaconat, *n.*

Archidiaconé, *m.* arcydziekania, dycezya arcydziekańska, *f.* mieszkanie arcydziekana, *n.* Kirchensprengel eines Archidiaconus, *m.* dessen Haus, *n.*

Archidiacon, *m.* arcydziekan, *m.* Archidiaconus, *m.*

Archiduc, *m.* arcyksiążę, *m.* Erzherzog, *m.*

Archiduché, *m.* arcyksięstwo, *n.* Erzherzogthum, *n.*

Archiduchesse, *f.* arcyksiężna, arcyksiężniczka, *f.* Erzherzogin, *f.*

Archiéchanon, *m.* arcy podczasz, *m.* Erzschenke, *m.* — tranchant, *m.* arcy stolnik, *m.* Erstruchses, *m.*

Archiepiscopat, *ale, a.* arcybiskupi, erzbischöflich,

Archiepiscopat, *m.* arcybiskupstwo, *n.* erzbischöfliche Würde, *f.*

Archifou, *m.* arcygłupi, arcybłazen, *m.* Erzarr, *m.*

Archimandrit, *m.* godność archymandryta greckiego, *f.* Würde eines Archimandriten, *f.* Archi-

Archimandrite, *m.* archyman-
dryt grecki, *m.* Archimandrit
(griechischer Abt), *m.*
Archimarchal, *m.* arcymarszał-
ek, wielki marszałek, *m.* Erz-
marschall, *m.*
Archipel, *m.* Archipelag, morze
Greckie, *n.* Archipelagus, *m.*
Archipresbyteral, *ale. a.* arcy-
kapłanski, erzpriesterlich.
Archipresbyterat, *m.* godność
arcypresbitera, *f.* arcyka-
planstwo, *n.* Erzpriesterschaft,
Archiprêtre, *m.* arcykapłan, ar-
cypresbiter, *m.* Erzpriester, *m.*
Archiprêtre, *m.* arcypresbite-
rya, *f.* jego dycezya, *f.* Amt
eines Erzpriesters, *n.* dessen Bis-
tüm, *m.*
Archiprieur, *m.* arcyprzeor, *m.*
Erzprior, *m.*
Archiprieuré, *m.* arcyprzeor-
stwo, *n.* Erzpriorat, *n.*
Architecte, *m.* budowniczy, ar-
chitekt, *m.* Baumeister, *m.*
Architectonographie, *m.* ten, co
budynki opisuje, der Gebäude
beschreibt.
Architectonographie, *f.* opisa-
nie wspaniałego budynku, *n.*
Beschreibung eines Gebäudes, *f.*
Architecture, *f.* budownicza al-
bo archytektoniska nauka, *f.*
Baukunst, *f.*
Architrésorier, *m.* arcypodskar-
bi, *m.* Erzschatzmeister, *m.*
Architréol, *m.* szafarz, *m.*
Erfestmeister, *m.*
Archives, *f. pl.* nadania, przy-
wilecie, atka publiczne, *pl.*
Urkunden, *f. pl.* mieysca, gdzie
różne publiczne papiery cho-
wają, archiwum, *n.* metryka,
f. Archiv, *n.*
Archiviste, *m.* archiwista, me-
trykant, *m.* Archivar, *m.*
Argou, *m.* łęk u siodła; obłak
kapelusznicy do wybirania
wełny, *m.* Sattelbogen; Hut-
macherbogen, *m.*

Arctique, *a.* północny, północn.
półe —, *m.* biegun północny,
m. Nordpol, *m.*
Ardasses, *f. pl.* Perski iedwab
naypodlejszy, *m.* gróbsze persi-
sche Seide, *f.*
Ardassine, *a. et f.* perski ie-
dwab nayprzedniejszy, *m.*
Perfenseide, *f.*
Ardalion, *m. fam.* lekkomy-
ślny człowiek, *m.* leichtsinniger
Mensch, *m.*
Ardegment, *ad. fig.* z zapalem,
goraco, żarliwie, gorliwie,
usilnie, hieig, eifrig; sehnlich,
heftig.
Ardent, *ente. a.* zarzysty, ogni-
sty, palający, feurig, glühend,
brennend, heiß, *fig. (a. qc.)* go-
rący, pretki; niepowścią-
gniiony, żywy, gorliwy, za-
palczywy; ognisty, rudy, (o
włosach), heftig, hieig, eifrig
(wzrost); brunatny; feuerroth (von
Haaren). miroir —, *m.* zwier-
ciadło zapalające, *n.* Brenn-
spiegel, *m. verre* —, *f.* szkło za-
palające, *a.* Brennglas, *n.* cha-
pelle —, *f.* lampami illumi-
nowana kaplica, *f.* erleuchtete
Trauergerüst, *n.* chambre —,
f. sady gorące, co na stos
kondemnują, *m.* Feuergericht, *n.*
Ardent, *m.* ogień z wyziewów
i zaduchów pochodzący, *m.*
świeczka błędna, *f.* Irrlicht, *n.*
Ardens, *pl.* (przed tym) o-
gniem piekielnym zarażeni, *m.*
(souff) die vom heiligen Feuer An-
gesteckten.
Ardeur, *f.* gorąco, *n.* upał, *m.*
Hize, *f.* fig. żarliwość, gor-
liwość, *f.* zapal, *m.* Hize,
Heftigkeit, Lebhaftigkeit, *f.* Eu-
fer, *m.*
Ardillon, *m.* trzpień, spień w
suszawce, *m.* Dorn in der
Schulle, *m.*
Ardoise, *f.* kamień łupny, *m.*
Schiefer, Schieferstein, *m.*
Ardoise, *de. a.* mieniący farbę,
mieniony, schieferfarbig.

Ardoi-

Ardoisière, *f.* góry, gdzie ka-
mien łupny łamają, *f. pl.*
Schieferbruch, *m.*
Arène, *f.* piasek, *m.* Sand, *m.*
fig. plac do zapasów, pole-
dymków etc. Kampfplatz, *m.*
Aréner, *v. n.* uginąć się, ustę-
pować (jako belka etc.), sich
senken, (von Gebäuden).
Aréneux, *euse, a.* piaszczysty,
sandig.
Arête, *f.* ość, *f.* Rischgräte, *f.*
krawędź, *f.* Rand, *m.* Ran-
te, *f.*
Argent, *m.* srebro, *n.* moneta,
f. pieniądże, *m. pl.* Silber, *n.*
Silbermünze, *f.* Geld, *n.*
Argenté, *ée, p. et a.* posrebrza-
ny; srebrzysty, biały, versil-
bert, silberfarbig.
Argenter, *v. a.* posrebrzać; sre-
brem wyklewać, versilbern; mit
Silber belegen.
Argenterie, *f.* srebro stołowe,
srebra, *n. pl.* srebrne naczyn-
ia, *m. pl.* Silberwerk, Sil-
bergeschirr, Silberzeug, *n.* Sil-
berarbeit, *f.*
Argenteur, *m.* ten, co posrebrza,
m. Versilberer, *m.*
Argenteux, *euse, a. fam.* pie-
niężny, w pieniądże boga-
ty, viel Geld habend.
Argentier, *m.* kredencarz, *m.*
Silberdiener, Silberverwahrer,
m.
Argentin, *ine, a.* srebrzysty;
srebrzemiasty, silberfarbig;
wie Silber klingend.
Argenteure, *f.* posrebrzanie, *n.*
Versilberung, *f.* Versilbern, *n.*
Argile, *f.* glina biała, *f.* Thon,
m.
Argileux, *euse, a.* gliniasty,
thonicht, lehmicht.
Argot, *m.* język cygański, któ-
rym złodzieje mówić zwykli,
m. Diebesprache, *f.* Rothwälsch,
n.
Argoulet, *m.* strzelec łuczny
konny, *m.* (ehedem) Bogens-

schütze, *m. fig.* niepotym, wi-
sus, *m.* schlechter Kerl, *m.*
Argousin, *m.* stróż niewolników
na galeryach, *m.* Prossoß auf
einer Galeere, *m.*
Arguer, *v. a.* obwiniać, żajać,
karcić; beschuldigen, schelten,
bestrafen.
Argument, *m.* dowód, argu-
ment, *m.* materya, treść, *f.*
Schluß, Beweisgrund, Inhalt, *m.*
Argumentant, *m.* oponent dy-
sputujący przeciw komu w pu-
blicznym dysputacyi, *m.* Dy-
ponent bey einer Disputation, *m.*
Argumentateur, *m.* argumenta-
tor, *m.* Disputirgeist, *m.*
Argumentation, *f.* dowodzenie
argumentami, *n.* dowód, *m.*
Art einen Beweis zu führen, *f.*
Beweis, *m.*
Argumenter, *v. a.* argumento-
wać, dowodzić czego argu-
mentami, wnioskować, co,
co sobie, Schlüsse machen, schlie-
ßen. (contre qc.) dysputować,
przeciw komu, czemu, Grün-
de gegen etwas einwenden. (de
qc.) wywodzić, dowodzić, fol-
gerh.
Argus, *m.* Argus, *m.* Argus, *m.*
fig. człowiek zawistny, zazdro-
śny, czujny, *m.* wachsame,
scharfsichtige, eifersüchtige Per-
son, *f.*
Aride, *a.* suchy, wyschły, tro-
ski, dürr, *fig.* chudy, tępy,
skąpy, unfruchtbar, mager.
Aridité, *f.* suchość, susza, po-
susza, *f.* Trockenheit, Dürre, *f.*
fig. chudość, tępość, mial-
kość, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*
Aridure, *f.* schnięcie, słabie-
nie, *n.* Aussehung, *f.* Schwün-
den, *n.*
Ariette, *f.* śpiew lekki, aryika
(hatwa), *f.* Ariette, kleine leich-
te Arie, *f.*
Ariote, *m.* gatunek piszczałki,
f. Art Pfeife, *f.*
Aristarque, *m.* Arystarch, *m.*
Aristarch, *m.* (Name). *fig.* kry-
tyk,

tyk, cenzor ostry, *m.* strenger Kunstrichter, *m.*

Aristocrate, *m.* arystokrat, możnowładca, *m.* Aristokrat, *m.*

Aristocratie, *f.* arystokratya, *f.* możnorrządy, *m. pl.* możnorrządztwo, *m.* możnowładztwo, *n.*

Aristocratie, Staatsregierung durch die Vornehmsten, *f.*

Aristocratique, *a.* aristocraticque, *ad.* arystokratyczny, możnowładny; arystokratycznie, dumnie, *ad.* aristocratic, *f.*

Aristodémokratie, *f.* możnorrządztwo i gminowładztwo, *n.* rzeczpospolita, w której szlachta z pospółstwem państwa, *f.* Regierung des Adels und Volks zugleich, *f.*

Arithmantie, *f.* wrozenie, wieszczzenie z liczb, *n.* Wahrsagen durch Zahlen, *f.*

Arithmétique, *m.* rachmistrz, *m.* Rechenmeister, *m.*

Arithmétique, *m.* rachowanie, rachmistrzstwo, *n.* arytmetyka, rachmistrzowska nauka, *f.* Rechenkunst, *f.* *a.* rachmistrzowski, rachowniczy, arithmetisch, *f.*

Arlequin, *m.* błazen, arlekin, *m.* Possenreißer, Hanswurst, *m.*

Arlequinade, *f.* figle, *m.* frazski, *f. pl.* błazenstwo, *n.* Possenspiel, *n.*

Armadille, *m.* pancernik, *m.* (zwierzę), Armadillthier, *n.*

Armadille, *f.* fregata, *f.* okręt mały; flotyla, mała flota, kleine Fregatte; kleine Schiffsflotte, *f.*

Armateur, *m.* kaper, armator, kupiec, pan, co okręt wysła na dalekie handle; pan okrętu, kaper, Freibeuter; Commissionsfahrer; Rheber, *m.* Kaperschiff, *n.*

Arme, *f.* oręż, *m.* broń, zbroja, *f.* Gewehr, *n.* — à feu, broń ognista, strzelba, *f.* Schießgewehr, *n.* — blanche, broń biała, broń ręczna, *f.* blankes

Gewehr, (Degen, Bajonet ic.).

Armes, *f. pl.* broń, obronna, zbroja; gotowość wojenna, *f.* rzyzłunek wojenny; zbrój; herb, *m.* Wappen, *f. pl.* Gewehr, *n.* Kriegsrüstung, *f.* Harnisch, *m.* Wappen, *n.* fig. żołnierstwo, *n.* żołnierska służba, nauka rycerska, *f.* rzemiosło rycerskie, *n.* dzielne czyny, wojenne dzieła, *pl.* Kriegsdienste; *m. pl.* Kriegsthaten, *f. pl.* faire les armes, tirer des armes, walczyć, fechten.

Armé, *éc. part. et a.* uzbroiony, zbrojny, w zbroi, bewaffnet, ausgerüstet.

Armée, *f.* wojsko, *n.* armia, *f.* Kriegsheer, *n.* Armee, *f.* Heer, *n.* — navale, wojsko morskie, flota, *f.* Flotte, *f.*

Armeline, *f.* gronostay, *m.* Hermelin, *n.*

Armement, *m.* uzbrojenie wojska, okrętu, *n.* przygotowanie, *n.* gotowość, *f.* wyprawa floty, wojska, *f.* rzyzłunek wojenny, *m.* wyprawa okrętu, *f.* ekwipaz okrętu, *m.* Kriegsrüstung; Ausrüstung; Besmannung eines Schiffes, *f.*

Arménie, *f.* Armenia, Ormiańskie królestwo, *n.* Armenien, *n.* Arménien, *enne, a. et s.* Ormianin, *m.* Ormianin, *a.* Armenier, *m. tin.* *f.* armenisch, *a.*

Armer, *v. a.* uzbroić, bewaffnen, ausrüsten. *fig.* pobudzić, podszczać kogo, Gelegenheit zum Kriege geben, aufheizen. *n.* gotować się na wojnę, Truppen werben, sich zum Kriege rüsten. *s. r.* rzucić się do broni, uzbroić się, sich waffnen, die Waffen ergreifen. *fig.* umocnić się, utwierdzić się, uzbroić się przeciw etc., sich waffnen, verwahren gegen. . .

Armet, *m.* hełm, szyszak, *m.* Helm, *m.* Sturmhaube (eines irrenden Ritters), *f.* fig. głowa, *f.* Kopf, *m.*

Armi-

Armistice, *m.* zawieszanie broni, *n.* rozejm, *m.* Waffenstillstand, *m.*

Armoire, *f.* szafa, szafka, *f.* Schrank, *m.*

Armoiries, *f. pl.* herb, *m.* Wappen, *n.*

Armoinis, *m.* gatunek kitayki cienkiej, *f.* Art eines dünnen Taffets, *f.*

Armon, *m.* półwozie przednie, *n.* ośnica przednia, *f.* Vortheil eines Wagens, woran die Deichsel ist, *m.*

Armorial, *m.* herbarz, *m.* książka o herbach, *f.* Wappenbuch, *n.*

Armorial, *ale, a.* do herbów należący; o herbach, zum Wappen gehörig; davon hand. bnd.

Armorial, *v. a.* herb malować, wyrzynać, Wappen auf etwas malen oder stechen.

Armorial, *m.* herbopis, wykładowiec herbów, *m.* Wappenverständiger; Lehrer der Wappenkunst, *m.*

Armure, *f.* zbroja, *f.* uzbrojenie, *n.* Rüstung, Bewaffnung, *f.* fig. broń, obrona, ochrona, *f.* Schutz, *m.*

Armurier, *m.* zbrojownik, płatnerz; kupiec, co zbroja handluje, *m.* Waffenschmied; Gewerthändler, *m.*

Arnaud, *m.* Arnold, Arnold, *m.* (Mannsnahme).

Arnold, *m.* Arnulf, Arnulph, *m.* (Mannsnahme).

Aromate, *m.* korzenie, *m. pl.* Gewürz, *n.*

Aromatique, *a.* korzenny, go-wirzbaft,

Aromatisation, *f.* przyprawianie korzeniami, *n.* Vermischung mit Gewürzen, *f.*

Aromatiser, *v. a.* przyprawiać korzeniami, (korzenić), würzen.

Aron, *m.* Aron, *m.* Aron, *m.* (Mannsnahme).

Aronde, *f.* iaskółka, *f.* Schwalbe, *f.* queue d'—, *f.* iaskółczy ogon, *m.* Schwalbenschwanz, *m.*

Aronde, *f.* statek czyli okręt letki, *m.* Name eines leichten Schiffes, *m.*

Arpailleur, *m.* szukacz złota, złotomyy, złotopłot, złotobracz, *m.* Goldwäscher, Goldsucher, *m.*

Arpent, *m.* morg, *m.* morga, *f.* Morgen Landes, *m.*

Arpentage, *m.* rozmiar gruntów, *m.* miernictwo, *n.* Feldmessen, *n.* Feldmestkunst, *f.*

Arpenter, *v. a.* pola, grunta mierzyć, ein Feld messen. *fig.* sam. wielkie kroki robić, stapać; przebież. große Schritte machen; durchlaufen.

Arpenteur, *m.* komornik, geometra, co grunta rozmierza, *m.* Feldmesser, *m.*

Argue, *éc. a.* nagły, skrzywiony, frąmty, gebogen.

Arquebuse, *f.* posrzał z rusznicy, *m.* Büchsenfuss, *m.* eau d'—, *f.* wódka na rany służąca, *f.* Schußwundwasser, *n.*

Arquebuse, *f.* rusznica, arkebuz, muszket starswiecki, *m.* strzelba ręczna, *f.* Büchse, *f.* Feuerrohr, *n.*

Arquebuser, *a.* zastrzelić, erschießen.

Arquebuserie, *f.* rzemiosło rusznikarskie albo puszkarskie, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Arquebusier, *m.* rusznikarz, puszkarz; arkebuzer, *m.* Büchsenmacher; Büchsenfuss, *m.*

Arquer, *v. n.* nagiąć się, zginać się, sich krümmen, biegen.

Arrachement, *m.* oderwanie, *n.* Herausreißen, *n.*

d'Arrache-pied, *ad.* sam. bez przestanku, bez przerwania, unablässig, ohne Abfap.

Arracher, *v. a.* (gc. a qq.) wy-rwać, oderwać, heraus reißen, aus-

ausreißen; abreißen, wegreißen, losreißen. *fig. (qq. de qq.)* wymęczyć, wymagać co na kim, mit Mühe erhalten, erpreßen. *(qq. de qq.)* odrywać kogo od czego, wegbringen, abbringen. *s. r. (de qq.)* wydierać się z kąd, odrywać się, opuszczać, sich von etwas losreißen.

Arracheur, *m.* ten, co wrywa, der etwas austreibt. — *de dents*, dentysta, lekarz, co zęby wrywa, *m.* Zahnausreißer, *m.*

Arragon, *m.* Aragonia, *f.* Arragoniell, *m.* nois; nien, *a. et m.* Aragoński, arragonisch, *a.* Aragonczyk, Arragonier, *m.*

Arrangé, *éc. p. et a.* porządkny, przygotowany, rozporządzone, eingerichtet, ordentlich.

Arrangement, *m.* rozporządzenie; układ, rozkład, ułożenie, przygotowanie, *n.* Anordnung, Ordnung, Stellung, *f.* Arrangemens, *pl.* zamiar, zamiś, sposób, ułożenie, postępowanie, *n.* Maßregeln, *f. pl.*

Arranger, *v. a.* rozporządzić, rozrządzić, porządknie ustawić, ułożyć, przygotować, gehörig ordnen, in Ordnung stellen, einrichten. *s. r.* przygotować się, rozporządzić, sich einrichten. *(avec qq.)* zgodzić się, o co z kim, ułożyć co z kim, co między sobą, mit jemandem über etwas eins werden.

Arrentement, *m.* arendowanie, *n.* Verpachtung, *f.* Pächten, *n.*

Arrenter, *v. a.* arendować, verpachten, pächten.

Arrêter, *v. n.* se laisser — zadłużyć się w czynszach, w prowizyi etc. seine Zinsen etc. aufsummen lassen.

Arrêter, *m. pl.* niewypłacone czynsze, prowizya etc., Rückstand, *m.*

Arrestation, *f.* zaareztowanie, areztowanie, *n.* arezt, *m.* Verhaftnehmung, *f.*

Arrêt, *m.* dekret, *n.* sentencya, *f.* wyrok, *m.* konkluzya, uchwała, *f.* Urtheil, Urtheil, *n.* Rathschluß, Bescheid, *m.* fig. rozmyśl, *m.* rozmyślenie się, *n.* stałość, stateczność, *f.* arezt, *m.* areztowanie; zatrzymanie; zatrzymanie się, *n.* przeszkoda, zawada; obietnica, *f.* przyrzeczenie, *n.* Bestimmtheit, *f.* Entschluß; Arrest, Beischlag; Verhaft; Aufenthalt, *m.* Stillhalten, Stillstehen; Versprechen, *n.* Zusage, *f.* fig. sans —, bez stałości, bez stateczności, flüchtig.

Arrêté, *m.* układ, konkluzya, uchwała, *f.* gefaßter Schluß, *m.* — *de compte*, zakończenie rachunku, *n.* Abrechnung, *f.*

Arrêté, *éc. p. et a.* zatrzymany etc., pewny, stały, aufgehaltten etc.; fest, sicher, dessin —, rysunek zupełnie zakończony, *m.* ausgeführte Zeichnung, *f.*

Arrêter, *v. a.* przytrzymać, zatrzymać, utrzymać; zastanowić krew etc.; wstrzymać, uśmierzyć, hamować; areztować; wziąć kogo do więzienia; zamówić, nająć; postanowić, stanowić; naznaczyć, dać czas, miejsce, aufhalten, hindern, hemmen; abhalten; anhalten, verhaften; miethen; dinsten; bestimmen, festsetzen, beschließen. — *ses yeux*, sa pensée sur *qq.*, zastanowić, zwrócić na co myśl, oczy, serce, myśli, oczy wlepić w co, seine Augen etc. heften auf... — *un compte*, rachunek ucytnić, eine Rechnung abschließen. *n.* bawić się, zabawić się, sich unterwegs aufhalten. *s. r.* stanąć, isć przestać, zastanowić się; bawić się, przebywać, stać, przestać, stille stehen, stehen bleiben; sich aufhalten; aufhören. *(à qq.)* bawić się czem, pilnować czego, przyłożyć się do czego, zostawać przy

przy czem; pytać się, dbać, stać o co, bey etwas verweilen, sich damit beschäftigen; Rücksicht darauf nehmen.

Arrêtiste, *m.* zbieracz dekretów, *m.* Sammler von Dekreten, *m.*

Arrher, *v. a.* dać zadatek; zadać co na rękę, Geld auf etwas geben.

Arrhes, *f. pl.* zadatek, *m.* Handgeld, *n.* Pfandschilling, *m.* fig. fant, pamiątka, *f.* Unterpfand, *n.*

Arrière, en arrière, *ad.* w zad, w tył, w stecz; w tyle, za sobą, demeur, être en etc., zostać u kogo w długu, zurück, hinten nach, hinter sich, rückwärts; im Rückstande.

Arrière, *i.* fora! precz! won! idź ztąd precz, fort! weg! zurück! wacke dich! a nie poydziesz? willst du nicht fort?

Arrière, *m.* tył okrętu, *m.* Hintertheil des Schiffes, *n.*

Arrière, *éc. p. et a.* dłużny, winien, niesłowny, im Rückstande.

Arrière-ban, *m.* pospolite ruszenie, *n.* Heerban, *m.*

Arrière-bec, *m.* róg filaru mostowego etc. *m.* scharfe Ecke (eines Brückenpfeilers), *f.*

Arrière-boutique, *f.* tylna izba u warsztatu, u kramnicy, *f.* Hinterladen, *m.*

Arrière-change, *m.* prowizya od prowizyi, *f.* Zins von Zinsen, *f.*

Arrière-cour, *f.* podworze tylne, *n.* Hinterhof, *m.*

Arrière-faix, *m.* miejsce, (lożysko), *n.* błona, w której się dziecię rodzi, Nachgeburt, *f.*

Arrière-fermier, *m.* subarendarz, *m.* Unterpächter, *m.*

Arrière-fief, *m.* lenność nie od samego Zwierzchnika, lecz od Lennika trzymana, Asterlehn, *m.*

Arrière-fille, *f.* wnuczka, *f.* Enkelin, *f.*

Arrière-fils, *m.* wnuk, *m.* Enkel, *m.*

Arrière-garant, *m.* współrekoymia, *m.* Rückbürge, *m.*

Arrière-garde, *f.* tylna straż, odwód, *m.* Nachtrab, *m.*

Arrière-main, *f.* zwierzchnia część ręki, *f.* die verkehrte Hand, *f.*

Arrière-neveu, *m.* syn bratanka lub bratanki, wnuk brata albo siostry, *m.* des Bruders oder der Schwester Enkel, *m.* Arrière-neveux, *pl.* potomstwo naypotnijsze, naydalsze, *n.* späteste Nachkommen, *m. pl.*

Arrière-niece, *f.* wnuczka siostry albo brata, *f.* des Bruders oder der Schwester Enkelin, *f.*

Arrière-petite-fille, *f.* prawnuczka, *f.* Urenkelin, *f.*

Arrière-petit-fils, *m.* prawnuk *m.* Urenkel, *m.*

Arrière-point, *m.* wyszywana robota, *f.* wyszywanie, *n.* Steppen, *n.*

Arrière-pointeuse, *f.* wyszywaczka, *f.* Steppetin, *f.*

Arrière, *v. a.* odkładać, odwłaczać zapłatę, zurückhalten, aufschieben (eine Zahlung), *n. et s. r.* bydz oszukanym, niezapłaconym, zurückbleiben, (besonders mit der Bezahlung).

Arrière-saison, *f.* zchylek iessieni, maik iessenny, *m.* babie lato, *n.* Späthahr; Ende des Herbstes, *n.* fig. początek starości ludzkiej, wiek zgrybiały, *m.* zestarzałość, *f.* Anfang des Alters, *m.*

Arrière-vassal, *m.* lennik nie od zwierzchnika lenność trzymający, *m.* Asterlehnsmann, *m.*

Arrivage, *m.* przypłynienie wyładowanie, *n.* towary co morzem przybyły, *m.* Anlandung, angekommene Waare, *f.*

Arrivée,

Arrivée, *f.* przybycie, przyście, *n.* przyjazd, *m.* przyjazd, *f.*

Arriver, *v. n.* przybyć, przyjechać, przyścisć, przystępować etc., anstehen, ankommen. *i.* stać się, trafić się, zdarzyć się, się zdarzyć. (*d. qq.*) zdarzyć się komu, spotkać kogo, eilem wiederfahren, begegnen, zustoßen.

Arrogance, *f.* pycha, nadętość, duma, *f.* Hochmuth, Stolz, Uebermuth, *m.*

Arrogant, *ante, a.* dumny, pyszny, nadęty, hochmüthig, übermüthig, vermessen.

Arroger, *v. r.* zachwale, przypisywać, przywłaszczać, przyczytać co sobie, sich zur Uebermaß anmaßen.

Arrondir, *v. a.* okrążyć, okrążyć co robić, skrócić, toczyć, wyrzynać, rozpostrzeżnić dobra etc., runden, rund machen; erweitern, Güter etc., *n.* okrągłym zostać, rund werden.

Arrondissement, *m.* czynienie okrągłym, *n.* okrągłość, *f.* rozpostrzenienie, *n.* Rundmachen, *n.* Rundung; Erweiterung, *f.*

Arrosage, *m.* pokrapianie, polewanie, *n.* Wässern, Feuchten, *n.*

Arrosement, *m.* polewanie, pokrapianie, *n.* Wässerung, *f.* Begießen, *n.*

Arroser, *v. a.* pokrapiać, oblewać, polewać: płynąć (o rzekach), befeuchten, begießen, besprengen, beneßen, wässern.

Arrosoir, *m.* polewaczka, *f.* Gießkanne, *f.*

Ars, *m. pl.* żyły, które kowal koniom zwykły zacinać, *f.* herb na koniach wypiatowany, *m.* Ader im Weine eines Pferdes, *f. pl.* eingebrannte Wappen an einem Pferde, *n.*

Arsenal, *m.* arsenał, cekaź, *m.* zbrojownia, *f.* Zeughaus, *n.*

Arsenic, *m.* arsenik, Arsenik, *m.*

Arsenical, *aie, a.* arsenikowy, arseniczny, arsenikalisch, giftig. Arsiz, *m.* przykry zapach wina, niby od spalenizny, *n.* brandiger Geruch des Weins, *m.*

Art, *m.* nanka, umiejętności; sztuka, *f.* fortel, przemysł, *m.* Kunst, Geschicklichkeit; Feinheit, *f.* maître de l'—, znający się na rzeczy, *m.* Kunstverständiger, *m.* les beaux arts, wyzwołone nauki, *f. pl.* die schönen Künste, *f. pl.* terme de l'—, wyraz techniczny, *m.* Kunstwort, *n.*

Artère, *f.* żyła pulsowa, żyła oddechowa, *f.* Pulsader, Schlagader, *f.*

Artériel, *elle, a.* pulsowy, zu den Pulsadern gehörig.

Artériologie, *f.* nauka o żyłach pulsowych, *f.* Lehre von den Pulsadern, *f.*

Artériotomie, *f.* krwi puszczanie z żyły pulsowej, *n.* Öffnen der Pulsadern, *n.*

Arthritique, *a. et s.* lekarstwo na podagrę; podagryczny, Mittel wider die Gicht; gichtisch.

Artichaut, *m.* karciof, karczoch, *m.* Artischocke, *f.*

Article, *m.* wstaw w ciele, obrót; artykuł, *m.* część, sztuka, *f.* kawałek; artykuł w gramatyce, *m.* Gelenk, Glied, *n.* Punkt, Artikel, Theil, *m.* Stück; Geschichtswort, *n.*

Articulaire, *a.* do wstawów w ciele należący, die Glieder und Gelenke angehend, maladie—, łamanie w kościach, *n.* Gliederkrankheit, *f.*

Articulation, *f.* spoienie, złożenie wstawów, *n.* wymowa piękna, *f.* głos wyraźny, *m.* Gliederfügung; deutliche Aussprache, *f.*

Articuler, *v. a.* wyraźnie wymawiać; artykułami albo punktami co pisać, deutlich aussprechen; *m.*

Ben; artifelweise, Punkt für Punkt aufsetzen, abfassen.

Artifice, *m.* kunszt, *m.* sztuka, sztuczna robota, *f.* Kunst, Geschicklichkeit, *f.* fig. przemysł, fortel, *m.* sztuka, chytrłość, *f.* Arglist; Schelmeren, *f.* Kunstgriff, *m.* feu d'—, feierwerk, *m.* kunsztowne ognie, *m. pl.* Feuerwerk, *n.* Artifices, *pl.* machiny kunsztowne, *f. pl.* Kunstwerke, *n. pl.*

Artificiel, *elle, a.* artificiolem, *ad.* sztucznie zrobiony; *ad.* sztucznie, künstlich.

Artificier, *m.* puszkarz, co działa rzytuaie; feierwerkier, co kunsztowne robi ognie, *m.* Feuerwerker, *m.*

Artificieux, *euse, a.* sztuczny, frantowski, chytry; zdradliwy, przewrotny, feist, listig, arglistig.

Artiller, *ou* Artillier, *m.* ludwisarz; puszkarz, *m.* Stückgießer; Constabler, *m.*

Artillerie, *f.* artylerya, armaty, *f.* dział, *n. pl.*; artylerya, *f.* artylerzyści, *m. pl.* Geschütz, *f.* grobe Geschütz, Artilleriecorps, *n.* piece d'—, dział, *n.* Kanone, *f.*

Artiller, *m.* artylerysta, *m.* Artillerist, *m.*

Artisan, *m.* rzemieślnik, *m.* Handwerksmann, *m.* fig. sprawca, stwórcy, sprawiciel, *m.* Urheber, Stifter, *m.*

Artison, *m.* robak w drzewie, czerw, *m.* Holzwurm, *m.*

Artisonné, *ée, a.* robaczywy, robaczywy, od robaków toczony, wurmfischig.

Artiste, *m.* artysta, *m.* Künstler, *m.* fig. aktor, komediant, *m.* Schauspieler, *m.*

Artistement, *ad.* sztucznie, künstlich.

As, *m.* es na kostkach, as w kartach Francuzkich; tuz, *m.* As, (die Eins auf Karten und Würfeln), Daus, *n.*

Asbeste, *m.* asbestowy kamień, *m.* Asbest, *m.*

Ascendant, *m.* krewny w linii w górę postępujący; przodkowie, *m.* Blutsfreund in aufsteigender Linie, *m.* fig. władanie sercem czyim, *m.* moc nad kim, *f.* przodkowanie w rozumie etc., *n.* duma, zrzędnosc, Vorzug, *m.* Herrschaft, *f.* Gewalt über Jemandes Gemüth, *f.* Stolz, *m.*

Ascendant, *ante, a.* wstępujący, aufsteigend, aufgehend.

Ascension, *f.* wschód, *m.* wzbijanie się w górę cieczy iakię w rurze, *n.* w niebie wstąpienie Chrystusa Pana; święto, *n.* Aufsteigen eines Gefirnes, Steigen einer Flüssigkeit in einer Röhre, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.* Zeit derfelben, *n.*

Ascète, *m.* człowiek bogomyślnością bawiący się, *m.* Ascet, streng frommer Mensch, *m.*

Ascétique, *a.* bogomyślny, ascetyczny, streng geistlich.

Asciens, *m. pl.* bezcienne narody, co żadnego cienia od słońca południowego koło siebie nie widzą, Leute ohne Schatten, (die unter der Linie wohnen), *pl.*

Asiatique, *a.* Azjatycki, Azjatycki, asiatisch, fig. nadęty, rozciągły, rozwlekły, wystawny, schwülzig, weichlich, pomphaft.

Asie, *f.* Azya, *f.* Asien, *n.*

Asile, *m.* schronia ucieczka, *f.* publiczne ucieczki, *pl.* Freistätte, *f.* fig. ucieczka, *f.* Zuflucht, *f.*

Asine, *a.* bête—, osiek, *m.* oslica, *f.* Esel, *m.* Eselin, *f.*

Asmodée, *m.* Asmody, diabeł niezgody małżeńskiczy; niezgoda (w małżeństwie), *f.* gattung weza, *m.* Ehetenfel, *m.* Königsschlange, *f.*

Aspect, *m.* wzrok, widok, *m.* postać, postawa, *f.* Anblick, *m.* Ansicht, *f.* Ansehen, *n.* Asperge, *m.*

Asperge, m. szparag, m. Spar-
gel, m.

Asperger, v. a. kropić, pokro-
pić (święconą wodą), bespre-
gen, beśprigen, (nur bey Gottes-
dienstlichen Handlungen).

Asperges, m. czas, dzień skro-
pienia święconą wodą, m.
Zeit der Besprengung mit Weih-
wasser, f. vid. aspersoir.

Asperité, f. chropowatość, cierp-
kość, przykrość, nieprzyje-
mność, f. Härte, Rauheit, f.
fig. dzikość, f. upór, m. Un-
biegsamkeit, f.

Aspersión, f. skropienie, pokra-
pienie święconą wodą, Be-
sprengung (besonders mit Weih-
wasser), f.

Aspersoir, asperges, m. kropi-
dło do święcony wody, n.
Weihwedel, m.

Asphyxie, f. mdlenie, omdle-
nie, zemdleńie, u. mdłości,
f. pl. höchster Grad der Ohn-
macht, m.

Aspic, m. żmija, f. Ratter, f.
fig. człowiek złośliwy, m.
żmija, f. Schmähtüchter, m.

Aspirant, m. ante, f. pragnący
czego, prący się do czego;
Beiverber, m. rin, f.

Aspirant, ante, a. brzmiały,
głośno się wymawiający (o H);
laut ausgesprochen, (vom H.)
pumpe —, f. pompa ssaca, f.
Pumpe welche das Wasser erhebt
indem sie es an sich zieht.

Aspiration, f. oddech, m. od-
dychanie, n. głośno brzmiąca
wymowa litery H, f. ubieganie
się do honorów etc.; wzdychanie,
westchnienie do Boga;
ciągnięcie wody w
pompach, n. Athemholen, n.
laute Aussprache des H, f. Stre-
ben, n. Seufzer zu Gott, m.
Einsaugen des Wassers in die
Pumpe, n.

Aspirer, v. a. oddychać, przy-
jmować, wsikać, Athem ho-
len, in sich ziehen. n. (à qc.) do-

pinąć się, zabiegać, żądać
czego, nach etwas streben, sich
um etwas bewerben; etwas wün-
schen.

Asa, m. Asant, m. — foetida,
m. diable gówno, n. Teufels-
dreck, m.

Assabler, v. a. zapiaskować,
piaskiem zasypać, zamulić,
versańdek. s. r. piaskiem się
zamulić; osiągnąć, uwiązać,
na piasku. voll Sand werden;
auf dem Sande sitzen bleiben.

Assaillant, m. najeźdnik, za-
czepiający, m. Angreifer, Stür-
mende, m. fig. napastnik, m.
Urheber eines Streites, Zanfes,
m.

*Assaillir, v. a. uderzyć na ko-
go, najeżdżać kogo, szturmować,
angreife, stürmen; über-
fallen. fig. napaść, nagabać,
aufallen, bestürmen.

Assainir, v. a. uzdrowić, gesund
machen.

Assaisonnement, m. przypa-
wa, f. Würzung, Würze, f. fig.
ozdoba, okrasa, f. wdzikę,
m. Anmuth, f.

Assaisonner, v. a. przyprawiać,
zapraviac, wużen. fig. okra-
sić, ozdobić, przyozdobić
czem, angenehm machen.

Assaisonneur, m. przyprawiacz,
zapraviacz, einer der etwas
würzt.

Assassin, m. zabójca, męzo-
bójca, zbójca, m. Muehels-
mörder, m.

Assassin, ine, a. zabójczy, mę-
chelmörderisch.

Assassinant, ante, a. zabójczym
sposobem gładzący ze świata
tego. mörderisch, muehelsmör-
derisch, fig. mordujący; przy-
kry, nieznosny, höchst beschwer-
lich.

Assassinat, m. zabójstwo, n.
zdradziecki zabój, m. męzo-
bójstwo. n. napaść zdradzie-
cka, f. Muehelsmord; verräthe-
rischer Ueberfall, m.

Assas-

Assassiner, v. a. zabić; zdra-
dzieckim sposobem napaść,
muehelsmörderisch umbringen; er-
morden; verrätherisch aufallen.
fig. uprzykrzać się czem ko-
mu, dreczyć, trapić, zabiać
kogo, höchst beschwerlich fallen.

Assaut, m. szturm, m. sztur-
mowanie, n. Unfall, Angriff,
Sturm, m. fig. usilna pro-
ba; pokusa, f. pochop, m.
dringendes Anhalten, n. Kampf,
m.

Assemblage, m. zebranie, zgro-
madzenie, złączenie różnych
rzeczy, n. zbiór, m. skłócenie,
spoienie, wiązanie, n. Zusam-
menfügung, Vereinigung, f.
plancher d'—, układana pod-
łoga, f. eingelegter Fußboden,
m.

Assemblée, f. zgromadzenie, n.
schadzka, f. zjazd, m. miec-
se, dokąd się schodzą, n.
Gesellschaft, Zusammenkunft,
Versammlung, f. Sammelplatz,
m.

Assembler, v. a. znosić do ku-
py, gromadzić, zbierać; ści-
gać, zwołać; wiązać, spaić,
łączyć, versammeln; zusammen-
bringen, fügen, legen. s. r.
zgromadzić się, schodzić się,
ziechać się, ściagać się, sich
versammeln.

Assener, v. a. (à qq. un coup
de...) uderzyć, wyciąć, rznąć
kogo czem, einem einen hefti-
gen Stoß, Schlag womit verse-
hen.

Assentiment, m. zgadzanie się
na co, n. Bestimmung, f.

Assentir, v. n. zgadzać się na
co, pochwalić co, przytaczyc
się do czego, beystimmen, Bey-
fall geben, bestreiten.

*Assoir, v. a. posadzić, sta-
wiać, kłaść; stanowić, rozło-
żyć, summe podatkowa na
obywatela, niedersetzen, setzen,
legen; ansehen, fest setzen, ein-

T. I.

richten, (von Steuern). fig. za-
kładać na czem zdanie, wy-
rok, gründen. (un jugement).
s. r. sieść, usieść, sich setzen,
sich niederlassen.

Assermenter, v. a. przysięga
stwierdzić, beedigen.

Assertion, f. propozycja, mo-
wa twierdząca, f. twierdze-
nie; n. Behauptung, f.

Asservir, v. a. zniewolić, pod-
bić, uwiąznić, zwyciężyć,
opanować, unterjochen; bezwin-
gen. s. r. poddać się; pod-
bić sobie, opanować kogo,
sich an etwas binden, sich dazu
bequemen; sich unterwerfen.

Asservissement, m. zniewole-
nie, n. niewola, f. ierzmo,
opanowanie kogo, n. Unter-
werfung, Unterjochung, Dienst-
barkeit, f.

Assesseur, m. assessor, m. Bey-
sitzer, Assessor, m.

Assoz, ad. dosyć, dość, genug,
ziemlich.

Assidu, ue, a. assidament, ad.
(à qc.) pilny, pracowity; czę-
sto powtarzany, niestanny,
emfig, fleißig; oft wiederholt;
unablässig.

Assiduité, f. pracowitość, pi-
lność, f. niestanność, Em-
fleißigkeit, f. Fleiß, m.

Assiégeant, ante, a. oblegaia-
cy, belagernd. Assiégeans, m.
pl. oblezence, Belagerer, m.

Assiégement, m. v. siège.

Assiéger, v. a. oblegać, belagern.
fig. opasać, otoczyć, umgeben.
(qq.) leżeć, siedzieć komu
nad głową, na karku, einem
immer auf dem Halse liegen, ihn
überlaufen.

Assiégés, m. pl. obleżeni, m.
pl. Belagerten, m. pl.

Assiette, f. położenie, n. sy-
tuacja, f. grunt, fundament;
talérz, m. Stih, m. Stellung,
Lage, f. Stand; Keller, m. fig.
położenie, n. humor, m.
Stimmung, Saßung, f.

Assiet-

Assiettée, *f.* sam. talerz pełny czego, *m.* ein Keller voll, *m.*

Assignation, *f.* asygnacya, *f.* zapis; pozw. *m.* zapozwanie do sądu, *n.* adweinsung; Ładung, Citation vor Gericht, *f.*

Assigner, *v. a.* naznaczyć, przaznaczyć, przekazać, asygnować komu co; pozwać kogo do sądu, anweisen, eine Anweisung geben; anzeigen, angeben.

Assimiler, *v. a.* porównywać, równać, gleich, ähnlich machen. *s'.* —, *r.* (*à qq.*) równać się komu, uważać się za równego jemu, sich mit einem vergleichen, sich einem gleich achten.

Assis, *ise*, *a.* siedzący, figend, niedergesetzt; gelegen.

Assistance, *f.* asystencya, obecność, przytomność; pomoc, *f.* ratunek, posizek, *m.* zgromadzenie, *n.* Beistand, *m.* Hilfe, Unterstützung; versammelte Gesellschaft, *f.*

Assistant, *ante*, *a.* obecny, przytomny, *m.* pomocnik, pomagacz, *m.* anwesend. — *m.* Beisitzer, Gehilfe, *m.*

Assister, *v. n.* bydz obecny; pomagać, dopomagać komu w czym; pomagać co czynić; asystować komu w czym, bydz stać przy kim, towarzyszyć komu, begrohen; a. beistehen, helfen; einen zur Unterstützung begleiten.

Association, *f.* związek; spółka; handel spółny, *m.* kontrakt na spółkę, *m.* Verbin dung; Handelsgesellschaft, *f.* Kontrakt darüber, *m.*

Associé, *ée*, *a.* współnik, *m.* współniczka, *f.* der, die mit einem in Gesellschaft steht, Mitgenosse.

Associer, *v. a.* przybrać sobie towarzysza, współnika; kogo za towarzysza; przysposobić kogo sobie za pomocnika, uczynić kogo uczestnikiem

czego, zuaesseln; zum Theilhaber einer Gesellschaft aufnehmen. *s'.* —, *r.* (*avec qq.*) przybrać sobie współnika; obchodzić z kim wiele, mit einem in Gesellschaft treten; viel mit Jemandem umgehen.

Assommer, *v. a.* pałka, kiiem zabijać; na rzeź bić. zabić; walić, bić. zbić; trupem położyć, erschlagen, todt schlagen, schlachten, (mit Meuten etc.); mit Schlagen übel zurecht. *fig.* dręczyć, męczyć: przywalić, obciążać ciężkością, ciężarem, zniszczyć, überlästigt seyn; zu Grunde richten.

Assommeir, *m.* łapka, pułapka na szczury etc. *f.* Art Ratten- oder Murnelsthiere, *f.*

Assomption, *f.* wniebowzięcie, wniebowstąpienie N. P. Maryi, *n.* Mariä Himmelfahrt, *f.* Fest derselben, *n.*

Assonance, *f.* dźwięk, rym, *m.* albo kadencya słów, *f.* Klang, Reim der Wörter, *m.*

Assorti, *ie*, *a.* rozgatunkowany, ułożony, zgodny, skłębny, składny, geordnet, was sich wohl zusammen schickt. *fig.* opatrzone w towary rozmaite, mit Waaren wohl versehen.

Assortiment, *m.* ułożenie, rozgatunkowanie; składność, zgodność, skłębność, zbiór rzeczy zgadzających się z sobą; przygotowanie café, apparat, zbiór towarów, sortiment, *m.* Ordnung, Vereinigung, *f.* oder Vorrath von solchen Dingen, die sich gut zusammen schicken; ganzer Zubehor, *m.* Sortiment, *n.*

*Assortir, *v. a.* rozgatunkować, przybierać, dobierać, przystosować; w potrzebne albo rozmaite opatrzyć towary, sortiren, schicklich aus einander oder zusammen legen, theilen, schicken

schicklich mit einander vereinigen, zusammen wählen, auswahlen; mit Waaren versehen. *n.* et *s'.* —, *r.* (*à qq.*) zgadzać się z czym, zdobic, stroić co, sich zusammen schicken.

Assortissant, *ante*, *a.* zgadzających się, przybrany, stosowny, sich zusammen schickend, passend.

Assoter, *v. a.* et *n.* vulg. błaznem zrobić kogo, omamić; oszaleć, blaznem zostać, zum Narren machen oder werden. *s'.* —, *r.* (*de qq.* ou *de qc.*) szalenie się w kim zakochać, sich in etwas vernarren.

Assoupir, *v. a.* uspić kogo, rozmarzyć kogo, einschlafen, schläfrig machen. *fig.* przygasić, przytłumić, lindern, hemmen. *s'.* —, *r.* usnąć, zasnąć, einschlummern.

Assouissant, *ante*, *a.* usypiający, sen sprawujący, schläfrig machend, Schlaf erweckend.

Assouissement, *m.* sen twardy, *m.* ospałość, spiaczka, *f.* Schläfrigkeit, Verschlafenheit, *f.* *fig.* ociężałość, ospałość, *f.* przygaszenie, przytłumienie, *n.* träge Nachlässigkeit; Hemmung, *f.*

Assouplir, *v. a.* obrotnym czynić, biegsam, gelenkig machen.

Assourdir, *v. a.* zagłuszyć, ogłuszyć kogo, betäuben. *s'.* —, *r.* ogłuszyć, taub werden.

Assouvir, *v. a.* pastwić, nasycić, völlig sättigen; stillen. *fig.* — sa colère, wyrzucić swój gniew, seinen Zorn recht auslassen.

Assouvissement, *m.* *fig.* wypełnienie żądy etc. *n.* Sättigung, *f.*

Assujettir, *v. a.* podbić pod moc, zwojować, zwyciężyć; zmocnić, mocno przywiązać, związać, unterwürfig machen, bezwungen; befeistigen. *fig.* (*à qc.*) przyniewalać, przymu-

ścić do czego, zu etwas nöthigen. *s'.* —, *r.* (*à qc.*) poddać się, postusznym bydz, sich unterwerfen, sich etwas gefallen lassen. Assujettissant, *ante*, *a.* przyniewalający, znuwalający, zwangsvoll, was unterwürfig macht.

Assujettissement, *m.* poddanie się, poddaństwo, postuszeństwo, *n.* Zwang, *m.* Unterwürfigkeit, *f.*

Assurance, *f.* pewność, *f.* upewnienie; bezpieczeństwo; rekołektstwo, ręczenie, *n.* zastaw, *m.* nadzieia, ufność, *f.* zaufanie, *n.* podufatość, śmiałość; assekuracya, *f.* Gewisheit; Sicherheit; Versicherung; Bürgschaft, *f.* Pfand; Zutrauen, *n.* Dreistigkeit; Affekuranz, *f.*

Assuré, *ée*, *a.* pewny, upewniony, niepochybny, odważny, maistraszonny, versichert, sicher; beherzt, unerschrocken. — *m.* ten, co kontrakt assekuracyjny uczynił, der eine Affekuranz hat.

Assurément, *ad.* pewnie, z pewnością, pewno, niepochybnie, sicherlich, gewis.

Assurer, *v. a.* upewnić, twierdzić, potwierdzić; zaręczyć, dać zastaw, zadatek, versichern, für gewis behaupten; bezeugen; Pfand, Sicherheit vorf. geben; Handgeld geben. *fig.* serca komu dodawać; ugratować, umocnić, stwierdzić, Muth einflößen, beherzt machen; feststehend machen. *s'.* —, *r.* (*de qc.*) utwierdzić, umocnić sobie co; wziąć w swe schowanie, sich einer Sache vergewissern, versichern. (*de qq.*) spacić się na kogo, ufać komu; zapewnić się o jego przychylności, względach; pod straż, do więzienia wziąć, sich auf einen verlassen; sich des Schutzes, der Gewogenheit Jemandes versichern; sich einer Person versichern, sie in Verhaft nehmen.

E 2

Assureur, *m.* warownik, assekurant, *m.*
Assyrie, *f.* Asyrya, *f.* Assyrien,
n. rien, *a. et m.* Asyryjski,
assyrisch, *a.* Asyryjszyk, Assy-
ter, *m.*

Asthmatique, *o. et m. et f.* dus-
zny, dychawiczny, engbrüstig;
der, die Engbrüstige.

Asthme, *m.* dychawica, dus-
zność, *f.* Engbrüstigkeit, *f.*

Astral, *ale, a.* gwiazdny, gwia-
zdowy, zum Gestirn gehörig.

Astre, *m.* gwiazda, *f.* Gestirn,
n. Stern, *m.* fig. wspania-
łość, piekność, *f.* (o osobach)
wzrostliwie piękna oder verdienst-
volle Person, *f.*

*Astreindre, *v. a.* (*qq. d. qc.*)
przymuszać, przymiewać,
nötigen, zwingen. *s. r.* (*d. qc.*)
obowiązywać się do czego; trzy-
mać się, nie odstępować czeg-
o, się wozu verbindlich ma-
chen; się wozu binden.

Astringent, *ente, a.* ściągający,
lekarstwo ściągające, *a.* zu-
sammenziehend. — *m.* zusammen-
ziehendes, anhaltendes Mittel, *n.*

Astrologie, *f.* astrologia, nau-
ka wrozenia z gwiazd, *f.*
Sterndeuterkunst, *f.*

Astrologique, *a.* astrologiczny,
astrologisch.

Astrologue, *m.* astrolog, pra-
ktykarz, *m.* Sterndeuter, *m.*

Astronomie, *m.* astronom, gwia-
zdarz, *m.* Sternkundige, *m.*

Astronomie, *f.* astronomia,
nauka gwiazdarska, *f.* Stern-
kunde, *f.*

Astronomique, *a.* astronomi-
czny, astronomisch.

Astuce, *f.* chytrosć, *f.* Arglist, *f.*

Asturies, *f. pl.* Asturya, pro-
wincya Hiszpańska, *f.* Astu-
rien, *n.*

Asyle, *v.* Asile.

Atabale, *m.* hebenek murzyn-
ski, *m.* Kesseltrommel (der
Mohren), *f.*

Atelier, *m.* warsztat, *m.* Werk-
stätte, *f.* fig. robotnicy w
warsztacie, *m.* sämtliche Ar-
beiter darin, *m. pl.*

Atermoiement ou atermoiement,
m. przedłużenie terminu za-
płaty, *n.* Zahlungsfrist, *f.*

Atermoyer, *v. a.* przedłużać,
dłaznikowi termin, die Zah-
lungsfrist verlängern. *s. r.* w
terminach przeznaczonych
wierzytelom płacić. się mit
einem Gläubiger auf gewisse Ter-
mine sehen.

Athanase, *m.* Atanazy, Athana-
sius, *m.* (Name).

Athée, *m. atei, a.* ateusz, bez-
bożnik, *m.* Gottesläugner, *m.*

Athée, *a.* atejski, bezbożny,
atheistisch, gottlos.

Atheisme, *m.* ateizm, *m.* zapie-
ranie się Boga, *n.* bezbo-
żność, *f.* Gottesläugnung, *f.*

Athènes, *f. pl.* Ateny w Grecyi,
pl. Athen, *n.* nien, *a. et m.*
Ateńczyk, Athener, *m.* Ateński,
athenisch, *a.*

Athlète, *m.* zapasnik, zawodnik,
m. Kämpfer bey den Wsten, *m.*
fig. człowiek tęg, wysoki, *t. i.*
dobrego wzrostu, *m.* stur-
ker zu Leibesübungen geschickter
Mann, *m.* — de la foi, *pl.*
bohaterowie wiary, *m. pl.*
Glaubenshelden, *m. pl.*

Athlétique, *f.* zapasy, pasowa-
nie się, *n.* Ringekunst, *f.*

Atinter, *v. a.* jam. upstrzyć,
wystroić, bunt angiechen, über-
trieben puzen. *s. r.* wystroić
się, wysmukać się, sich her-
ausputzen.

Atlas, *m.* atlas, *m.* książka, al-
bo zbiór map, Landkarten-
sammlung, *f.* Atlas, *m.*

Atmosphère, *f.* powietrzna, *f.*
powietrze ziemię otaczające,
n. Dunstkreis, *m.*

Atole, *m.* lemieszka z kukur-
cy. Bren von türkischem Wai-
zenmehl, *m.*

Atome, *m.* proszek nierozdzie-
lny jak najmniejszy, *m.* Son-
nenstäubchen, *n.*

Atour, *m.* stroje biurowe, *m.*
pl. weiblicher Pug, Staat,
m. dame d' —, panna od
strojów, *f.* Kammerdame, *f.*

Atourner, *v. a.* jam. wystroić,
stroić, zdobić, puzen, heraus-
puzen.

A-tout, *m.* kozera, (grając w
karty), *f.* Trumpf, *m.*

Atrabile, *a.* melancholiczny,
galski, *fig.* swarliwy, kłó-
tliwy, hämisch, janksiuchig.

Atrabile, *f.* melancholia, *f.*
Schwermuth, *f.*

Atre, *m.* ognisko, *n.* Feuerheerd,
m.

Atroce, *a.* okrutny, srogi, ab-
scheulich, grausam.

Atrocité, *f.* okrutność, srogość,
f. Abscheulichkeit, *f.*

Atrophie, *f.* suchoty, *pl.* schnie-
nie, *n.* Dörrsucht, Auszehrung, *f.*

s'Atabler, *v. r.* jam. zasiadać,
siadać do stołu, sich zu Tische,
an einen Tisch setzen.

Attachant, *ante, a.* fig. powa-
bny, ponętny, wabiący, an-
hängig, anziehend.

Attache, *f.* powiązanie, *n.* wstę-
ga, wstążka, *f.* rzemyk, po-
stronek, powróż, *m.* etc. *t. i.*
każda rzecz do wiązania stu-
żająca — jedes Ding, womit
man etwas anbinder, Band; *n.*
Schnur, *f.* Riemen, *m.* fig.
ochota, chęć, przychylność,
skłonność, *f.* Hang, *m.* An-
hänglichkeit; Genehmigung, *f.*
chien d' —, pies na łańcu-
chu, *m.* Kettenhund, *m.* lettre
d' — et attache, list, ordy-
nans, komis na wykonanie
rozkazu jakiego dany, *m.*
Brief, *m.* Ordre zur Vollziehung,
f. v. aliche.

Attaché, *ée, a.* przywiązany,
przyprawiony etc. angeheftet
ic. fig. przywiązany, przy-
chylny, skłonny, sehr ergeben.

Attachement, *m.* przywiązanie,
n. przychylność, skłonność.
f. Anhänglichkeit, Neigung, Zu-
neigung, *f.*

Attacher, *v. a.* przywazać,
przyprawić, przylepić, przy-
bić, etc. fest machen, befestigen,
anbinden, anheften, anhängen *ic.*
fig. (*d. qc.*) wiazać, przyw-
zać kogo do kogo, an etwas
binden, fesseln. — *qq. à soi,*
sich jemanden verbindlich machen.
s. r. trzymać się, chwytac
się, przylgnąć do czego, sich
ankleben, anhängen. *fig.* (*d.*
qq.) wiazać, przywazać się
do kogo, sich einem ergeben, zu
ihm halten, an ihn gewöhnen.
(*d. qc.*) siedzieć nad czem,
przykładać starania do czego,
przylgnąć do czego; trzymać
się czego, sich eifrig worauf le-
gen; sich etwas angelegen sein
lassen; sich an etwas fest halten.

Attaquant, *m.* napastnik, na-
pastnik, *m.* Angreifer, Anfan-
ger eines Streites, *m.*

Attaque, *f.* natarczka, naciera-
nie, uderzenie na kogo, *n.*
naiazd, *m.* przymówka, *f.*
przycinanie; nagabanie, *n.*
pokusa, *f.* Angriff, Anfall, *m.*

Attaquer, *v. a.* nacierać, ude-
rzyć na kogo, na co, zace-
piać, angreifen. *fig.* (*qq. sur*
qc.) łukać, łazić kogo za co,
auf einen wegen etwas losziehen,
auf ihn sicheln. *s. r.* (*d. qq.*)
napastować kogo, rzucać się
na kogo, mit einem anbinden,
Händel mit einem anfangen.

*Atteindre, *v. a.* dosięgnąć, do-
gonić, dosięgnąć kogo, erre-
ichen, einholen. *fig.* dogonić,
dochodzić kogo w czem, wy-
równać mu w czem, gleich
czego, etwas erreichen. *fig.* do-
fontnen. — *a.* (*d. qc.*) dosięgnąć
biad się, dopinać się czego,
przysię do czego, zu etwas ge-
langen.

Atteint, einte, *p. et a. (de...)* dosiężony, trafiony; poruszony, zdiety, afektem etc. erreicht, getroffen; befallen.

Atteinte, *f.* dotknięcie, *n.* zadzierg, *n.* rana, *f.* Verletzung; Streifung; Verletzung, *f.* fig. ból, żal smutek, *m.* przeciwność, uraza, *f.* Stos, Unfall; Eingriff, *m.* donner ou porter à (*qc.*) porywać się na co, szkodzić, etwas angreife, zu schmalern suchen. hors d'— bezpiecznie, gesichert, schuss-frey.

Attelage, *m.* zaprzęg, sprzężay, *m.* para koni, *f.* szory, *m. pl.* Gespann, *n.* Zug Pferde, *m.* Wagenschirr, *n.*

Atteiler, *v. a.* zaprzęgać, spannen, anspannen.

Attelier, *v. atelier.*

Attelle, *f.* łubek, *m.* deszczulka na nogę, *f.* Beinschiene, *f.*

Atteloire, *f.* sworzen, *m.* Deichselnagel, *m.*

Attendant, *ad. et prp.* wedle, podle, blisko, przy, dicht an, neben an.

En attendant, *ad.* tym czasem; aż, tak długo aż, unterdessen; so lange bis.

*Attendre, *v. a. (qq. ou qc.)* czekać, oczekiwać kogo, co, oczekiwać, obawiać się czego, warten auf, erwarten. (après *qq. ou qc.*) niespokojnie, z niespokojnością oczekiwać kogo, czego, sebulich auf einen oder auf etwas warten, *fig.* spodziewać się czego, sich versprechen, hoffen, *s. r. (à qc.)* spodziewać się; obawiać się, oczekiwać czego, etwas erwarten, auf etwas hoffen; sich vor auf Rechnung machen; vermuten, fürchten.

Attendrir, *v. a.* mięszym, krummym co czynić, weich, mürbe

machen, *fig.* zmiękczyć kogo, poruszyć kogo do żalu, erweichen, rühren, *s. r.* miękczec, zmiękczec, weich, mürbe, und *fig.* zmiękczyć się, zlitować się, erweicht, bewegt werden.

Attendrissant, *ante, a. fig.* tkliwy, rührend.

Attendrissement, *m. fig.* litość, *f.* politowanie, uzalenie, *n.* Rührung, Erweichung des Herzens, *f.*

Attendu, *prp.* względem, in Rücksicht — que, *e. gdy*, że, ponieważ, weil, da.

Attentat, *m.* zdrada, krzywda, niesłuszność, *f.* bezprawie, *n.* zamach na prawa etc. *m.* Frevelthat, *f.* Eingriff in die Rechte, *m.*

Attentatoire, *a.* przeciwny, przeciw prawom będący, bezprawny, widerrechtlich, ange-maßt.

Attente, *f.* ufność, nadzieja, *f.* oczekiwanie, spodziewanie się, *n.* Erwartung, Hoffnung, *f. fig.* młodzieniec wielkiej nadziei, *m.* hoffnungsvoller Jüngling, *m.* pierres d'—, zęby na końcu muru zostawione do przymurowania, *m. pl.* Verzahnungen, *f. pl.*

Attenter, *v. n.* dybać na kogo; następować, targać się na kogo, zasadzki robić na niego, nabeżo życie; niesłusznie drzeć się do czego, sich an etwas vergreifen, widerrechtlich nach etwas trachten. — à la vie de *qq.* einem nach dem Leben stehen.

Attentif, *ive, a.* attentivement, *ad. (à qc.)* bacny, dbały, pilny, *ad.* pilnie, z uwagą, bacnie, aufmerksam.

Attention, *f.* uwaga, bacność; pilność, *f.* Aufmerksamkeit; Achtung, Dienstbeissenheit, *f.*

Atté-

Atténatif, *tive, ou atténuant.* ante, *a.* rozwalniający, zer-theilend, verdünnend, (von Arzneien).

Atténuation, *f.* rozwolnienie, osłabienie; rozrzedzenie, *n.* Entkräftung, Schwächung; Verdünnung, *f.*

Atténuer, *v. a.* rozwalniać, osłabiać, wcieńcać, schwächen, entkräften; verdünnen.

Attérage, *m.* przystań, miejsce, gdzie przylądować można, *n.* Anlande, *f.*

Attérir, *ou atterrir, v. n.* przylądować; do lądu przynosić, przybić, landen, anlanden.

Atterrer, *v. a.* rzucić, obalić kogo na ziemię, zu Boden werfen, *fig.* zagubić, zniszczyć kogo; przestraszyć, zasmucić, zu Grunde richten; niederschlagen.

Atterrissement, *m.* przysepisko, odsepisko, *n.* Anpach des Ufers durch Anschweimung, *m.*

Attestation, *f.* zaświadczenie, *n.* schriftliches Zeugniß, *n.* Beglaubigungsschein, *m.*

Attester, *v. a.* zaświadczać, świadczyć co, dać świadectwo, bezengen. (*qq.*) świadczyć kim, brać kogo za świadka, zum Zeugen anrufen.

Attidrir, *v. a.* oziębiać, oziębić; ostudzić, *fig.* przytępić, przycisnąć, oziębłym czynić, lau machen; odrablen, *s. r.* ochłodzić, oziębnić; ustawać, gasnąć, lodowacieć, lau werden, *fig.* oziębnić, erfalten.

Attidrissement, *m. fig.* oziębłość, oziężłość, lodowatość, *f.* Kälte, Erfaltung, *f.*

Attirer, *v. a. fam.* piekzyć, stroić, wysmukać, sorgfältig rügen.

Attinter, *v. atinter.*

Attique, *f.* Atenśka okolica, *f.* Attica, *n.*; *a.* Atenśki, attisch.

sel —, subtelność, *f.* doweip, *m.* Scharffinn, *m.* Feinheit, *f.* Attirail, *m.* narzędzie, *n. pl.* obłogi, którymi się kto obkłada, zawady podróżne, *pl.* Zubehör, Geräthe, Zeug; Geschirr etc., *n.*

Attirant, *ante, a. fig.* powabny, fagoany, anziehend, reizend.

Attirer, *v. a.* przyciągać do siebie; anziehen, herbey oder an sich ziehen, *fig.* zwabić, przyludzić, przynęcić; pozyskać sobie kogo, anlocken; an sich ziehen, *s. r. (qc.)* narządzić sobie, nabawić się czego, nabdyż, dostąpić czego, sich etwas zugiehen, erwerben.

Attiser, *v. a. le feu*, wzniecić, rozniecić ogień, das Feuer anzuführen, *fig.* wzniecać, podniecać, zachęcać, erregen, anblasen, Del ins Feuer gießen.

Attiseur, *m.* ten, co ogień roz-zarza, *m.* der das Feuer schürt.

Attissonnoir, *m.* ożog, *m.* Feuer-hafen, *m.*

Attirei, *v. a. fig.* zamówić, przenażyć, przekupić, bestel-len, auftragen; besetzen.

Attitude, *f.* postawa, pozytura, *f.* skład, *m.* yłożenie, *n.* Stellung, Leibesstellung, *f.*

Atouchement, *m.* dotknięcie, dotykanie czego, *n.* Anrühren, Anfühlen, *n.* Verührung, *f.*

Attractif, *ive, a.* powabny, do siebie przyciągający, anziehend.

Attraction, *f.* przyciąganie, *n.* Anziehung, anziehende Kraft, *f.*

*Attraire, *v. a.* przywabić, przyludzić, anziehen, anlocken.

Attrait, *m.* przyjemność przyrodzona, *f.* wdziki wrodzone, *m. pl.* Reiz, *m.* Lockung, *f.*

Attrape, *f.* sidło, *n.* Schlinge, Falle, *f.* Galstreck, *m.*

Attrape-moche, *f.* klepaczka, *f.* Fliegenfalle, *f.*

Attraper, *v. a.* złapać; oberwać; zarać co, dochrapać się czego;

czego; dostąpić czego, otrzy-
mac co; dogonić, doścignąć
kogo; nadejsć kogo na czym;
trafić, fangen, (in einer Schl.
ge it.); erwischen, erreichen, er-
haschen, erschappen; bekommen.
fig. — qq. oszukać, połyść
kogo, einen überlisten, betriegen.
Attraper le sens, trafić w
myśl; dośledź znaczenia, sen-
su. den Sinn gut treffen; recht
einschauen.

Attrapoire, f. samolówka, po-
łapka, łupka, f. sidło, n. Fal-
le, f. Galtsfrid, m. fig. szta-
ka, zdrada, f. oszukiwanie, n.
Kunstgriff, m.

Attrayant, ante, a. anziehend,
reizend.

Attribuer, v. a. przywłaszczać,
przypisać co komu, verknü-
pfen; zueignen, zuschreiben, be-
messen. s', r. przypisać, przy-
właszczać sobie, sich zuschrei-
ben, anmaßen.

Attribut, m. przymiot, m. wła-
sność, f. Eigenschaft, f. Zei-
chen, Sinnbild, n.

Attributif, tive, a. przymiotny,
przywłaszczający, przysadza-
jący, zueignend, belegend.

Attribution, f. przysadzenie,
nadanie, n. przywilej, przy-
datek (do żołdu), m. Werlei-
hung; Zueignung, f. Vorrecht,
Privilegium, n.

Attristant, ante, a. żałosny,
betrübend, traurig.

Attrister, v. a. zasmucić, smu-
cić, betrüben, traurig machen.
s' — de qq., r. zasmucić się,
über etwas traurig seyn, sich be-
trüben.

Attroupement, m. zbieg, m.
zbicie, gromadzenie się
ludu, n. unerlaubter Aufstuf,
Zusammenlauf, m.

Attrouper, v. a. gromadzić lu-
dzi, haufenweise versammeln,
Aufstuf verursachen. s', r. zbie-
gać się, gromadzić się, scho-

dzić się, sich haufenweise ver-
sammeln, zusammen laufen.

Au, art. du dat. temu, dem.

Aubade, f. serenada, muzyka,
która kto komu pod czas
świtadaie, f. Morgenständchen,
n. fig. luk. m. łaranie, dla
przestachu. n. Lärm zur Ver-
schimpfung, um einem Furcht ein-
zujaßen, m.

Aubaine, f. droit d' —, kaduk,
kadukowe prawo po endzo-
ziemcu zmarłym, n. Recht des
Heimfalls der Verlassenschaft ei-
nes Fremden an den Landesheerrn,
n. fig. zysk przypadkowy, um-
verhöfter Vortheil, Fund, m.

Aube, f. alba kapitańska, f.
Chorhend, n. — du jour, świt,
m. zorza zaranna, iutrzeńka,
f. Anbruch des Tages, m. Mors-
gendämmerung, f. — de mou-
lin, f. łopata n koła młyń-
skiego, f. Schaufel am Mühl-
rade, f.

Aubépin, m. en Aubépine, f.
bodrak, bodzianiec, m. tarn,
f. Weißdorn, Hagedorn, m.

Aubère, a. blade-różowego ko-
loru, blade-różowy, pürsch;
blüthfarben, farb. cheval —,
kon gniady, Falbe, m. et f.

Auberge, f. gasterya; gospoda,
f. dom gościnny, zaizdny,
m. Wirthshaus, n. Gasthof, m.
Herberge, f.

Aubergiste, m. karczmarz, go-
spodarz, m. Wirth, Gastwirth,
m.

Aubert, m. o. Albert.

Anbier, m. biel na drzewie, f.
Splint, m. oder zarte Holz zu-
nächst unter der Rinde, n.

Aubifoin, m. modrak, blawat,
modrzeniec, m. blaue Korn-
blume, f.

Aubin, m. Albin, Albina, m.
(Männchenname).

Aubri, m. Alberyk, Alberich, m.
(Name).

Aucun.

Aucun, une, pr. żaden, keiner,
keine, keines; niemand; irgend
einer.

Aucunement, ad. żadnym spo-
sobem, bynawanić, keines;
weges, gar nicht, auf keine Weise.

Audace, f. śmiałość, odwaga, f.
f. zuchwalstwo, n. Kühnheit,
Verwegenheit, f.

Audacieux, euse, a. odważny,
zuchwały, kühn, verwegen, ver-
meßen,

Au-deçà, au-delà, au-dessous,
au-dessus, au-devant, n. ca-
là, dessous, dessus, devant.

Audience, f. audyencya, f. przy-
stęp, m. słuchanie stron etc.;
zasiadanie do rady, do są-
dów, n. rada, f. sądy, pl. m.
zgromadzenie, sala audyen-
cyonalna; izba sądowa, f.
Gehör, n. Audienz, f.; Verhör,
n. Versammlung, f. Audienzim-
mer, n. Gerichtshof, f.

Audancier, a. et m. huissier —,
ważny, m. Gerichtsdiener, m.
grand —, susceptible, m. wpr-
nehmer Kanzellenbeamter, der die
Schriften vor der Unterfertigung
durchsieht, m.

Auditeur, m. słuchacz, uczeń;
audytor półkowy; sędzia, as-
sessor w różnych sądach, m.

Zubörer; Auditeur ober Regie-
mentsrichter; Rath und Befürger
in unterschiedenen Gerichten;
Auditor, m. — des comptes,
rachmistrz rachunków publi-
cznych, m. Rechnungsrath, m.

Auditif, ive, a. do słuchu na-
leżący, was zum Gehör gehört,
dazu dienlich.

Audition, f. des témoins, słu-
chanie świadków, n. Zeugen-
verhör, n. — de compte, od-
bieranie rachunków, n. Un-
tersuchung einer Rechnung, f.

Auditoire, m. słuchalnia; izba
sądowa, f. audytoryum, n.
słuchacze kogo słuchający,
m. Hörsaal, Lehrsaal, m. Ge-

richtsstube; Versammlung, f.
Zuhörer, m. pl.

Auge, f. żłob, m. koryto, n.
Krippe, f. Trog, m.

Aucée, f. koryto pełne czego,
Trog voll, m.

Auger, m. korytko ptasie, n.
rozek do wody w klatce, m.
Vogelnapfchen, n.

Augment, m. przydatek, m. Zu-
sag, m. — de dot, wyprawa,
oprawa, f. wiano, n. Gegen-
vermächtniß, n.

Augmentateur, m. rozszerzacz,
przyczyniacz, m. Vermehrer,
m.

Augmentatif, ive, a. siły, mo-
cy przyczyniaczy, pomnaża-
jący, vermehrend.

Augmentation, f. przyczynie-
nie, pomnożenie, n. Vermeh-
rung, Vergrößerung, f.

Augmenter, v. a. przyczyniać,
pomnażać, pomnażać cze-
go, vermehren; vergrößern, er-
weitern; erhöhen. n. ez s', r.
przybywać, przyrastać, po-
mnażać się, zunehmen, sich ver-
mehren.

Augsbourg, v. Ausbourg.

Augural, ale, a. ptaszowieszczcy,
was zur Wahrsagung aus dem
Vogelfluge gehörig.

Augure, m. ptaszowieszczczenie,
n. ptaszowieszczek, wie-
szczbiarz z ptaków, przepo-
wiedzenie, n. znak szczęścia
albo nieszczęścia przyszłego,
m. Wahrsagung aus dem Fluge
und Gehehrene der Vögel, f. ein
solcher Wahrsager, m. Vorbeden-
tung, f.

Augurer, v. a. wieszczyc z pta-
ków; wrożyć, przecznwać,
przepowiadać co przyszłego,
aus dem Vogelfluge weissagen;
muthmaßen, prophezeien.

Auguste, a. wspaniały, prze-
świetny, gróß, erhaben, ehrwür-
dig, majestätisch.

Auguste, m. August, m. August,
m. (Männchenname).

Augu-

Augustin, *m. inc.* f. Augusty-
nin, *m.* (zakonnik). Augu-
styanka, *f.* Augustyniermönch,
m. — nonne, *f.* Augustyn,
Augustin, *m.* (Mannsname).

Aujourd'hui, *ad.* dziś, dzisiaj;
teraz, czasu teraźniejszego,
hente; heut zu Tage, *d.* —, dzi-
siejszy, heutig, jetzt.

Antique, *a. conseil* —, rada na-
dworna Niemieckiego Cesar-
stwa, *f.* kaiserlicher Reichshof-
rath, *m.* conseiller —, konsy-
liarz nadworny rzeszy, *m.* ein
Reichshofrath, *m.*

Aumailles, *a. etc.* f. *pl.* un trou-
peau de bêtes —, trzoda by-
dła rogatego, *f.* eine Heerde
Horavieh, *f.*

Aumône, *f.* iakmużna; wina,
grzywny, kara pieniężna dla
ubogich przeznaczona, *f.* Al-
mosen, *n.* Geldstrafe zum Besten
der Armen, *f.* faire l' —, da-
wać iakmużną, Almosen geben.

Aumôner, *v. a.* iakmużną da-
wać, karę pieniężną na nią
przeznaczona, als ein Almosen
geben, besonders zur Strafe.

Aumônerie, *f.* iakmużnictwo,
urząd tego, co iakmużną za-
wiaduje, *m.* Amt des Almosen-
pflegers, *n.*

Aumônier, *ère.* a. dobroczytny
(względem ubogich), wohlthä-
tig gegen die Armen.

Aumônier, *m.* iakmużnik, ele-
mżynarz, xiadz w klasztorze
etc. nad iakmużną przelo-
ny; kapelan na okęcie; ka-
pelan, kaznodzieja regimen-
tu, Almosenirer, Almosen-Pf-
ger; Schiff, Feld; Prediger, *m.*

Aumôniers, *f.* zakonnica, iak-
mużną rozdzielająca, *f.* wo-
reczek do zbierania iakmużny,
m. Almosenpflegerin, *f.* Almo-
senbeutel, Klingelbeutel, *m.*

Aumusse, *ou aumus.* f. man-
tolet, *m.* langer Pelzmantel der
Domherren und Kanonikanten,
m.

Aumussiers, *m. pl.* kramarze w
Paryżu, co półczochy prze-
dawaia, *m.* Strumpfhändler in
Paris (nach ihren Statuten),
m. pl.

Aunage, *m.* mierzenie czego
łokciem, *n.* Łokieć, *m.* (mia-
ra), Messen mit der Elle; Ellen-
maß, *n.*

Aunaie, *f.* gay olszowy, *m.*
olszyna, *f.* Erlenwald, *m.*

Anne, *m.* olsza, *f.* Erle, *f.* Er-
lenbaum, *m.*

Aune, *f.* łokieć, *m.* Elle, *f.*
Auner, *v. a.* łokciem mierzyć,
mit der Elle messen.

Auneur, *m.* internik przysięgły,
m. geschwornen Messer, *m.*

Auparavant, *ad.* wprzód, wprzo-
dy, przedtym, zuvor, vorher.

Au pis aller, *ad.* co bądź, to
bądź, bądź co bądź; co gor-
sza, aufs schlimmste.

Auprès, *ad.* tuż przy tym, bar-
dzo blisko, nahe dabey. — *pp.*
u, przy, blisko; względem,
bey, nahe bey, neben an, vorbey;
im Verhältnisse gegen, in Ver-
gleichung mit.

Aurèle, *m.* Aureliusz, *m.* Aure-
lius, *m.* (Name).

Aurèlie, *f.* Aurelia, *f.* Aurelia,
f. (Name).

Aurélien, *m.* Aurelian, *m.* Au-
relian, *m.* (Name).

Aurèole, *f.* gloria, *f.* koło, *n.*
jasność, *f.* albo promienie
około głów świętych etc. *m.*
Glorie, *f.* — des martyrs,
wieniec męczenniki, *m.* Ehren-
krone der Märtyrer, *f.*

Aurienlaire, *a.* uszny, zum Ohr
gehörig, confession —, spo-
wiedź ustna, *f.* Ohrenbeichte,
f. témoin —, świadek, co
słyszał co, *m.* Ohrenzeuge, *m.*

Aurifique, *a.* vertu —, w złoto
obracający, przemieniający,
Graft etwas in Gold zu ver-
wandeln.

Aurore, *f.* intrzenka, zorza za-
ranna, *f.* Morgenröthe, *f.* fig.
wschód,

wschód, *m.* (dichterisch) Orient,
Aufgang, *m.* — boreale. zorza
czyli intrzenka północna,
Nordlicht, *n.* — a. płowy,
aurorefarben, hochgelb.

Ausbourg, *m.* Augsburg, *m.*
Augsburg, *n.*

Auspice, *m.* ptaszowieszcze-
cie, *m.* ptaszowieszczenie, *n.* wie-
szczybiarska nauka z ptaków,
f. znak szczęścia etc. wyrok,
m. Wahrsager aus dem Fluge
und Gesänge der Vögel, *m.*
Wahrsagen daher, *n.* Vorbedeu-
tung, *f.* fig. obrona, prote-
kcyja, powaga; władza, wa-
leczna reka, *f.* Schutz, *m.* Be-
schützung; Anführung, *f.*

Aussi, *c. et ad.* i, i też, też,
także; także tak; jeszcze,
auch; eben so; noch; überdieß,
aber auch. aussi bien, tak też,
nie mniej, auch, ebenhin, doch.
aussi bien que, tak, iak też i
eben sowohl als, so gut als.
aussi peu, tak mało iak, nie
wiecej, eben so wenig.

Aussilôt, *ad.* zaraz, natych-
miast, sogleich. — que, c. sko-
ro tylko, iak tylko, so bald
als.

Austère, *a.* ostry, surowy;
cierpki, strenge; rauh; herbe.

Austérité, *f.* ostryść, surowość,
f. Strenge, Härte, *f.*

Austral, *ale.* a. południowy,
na południe leżący, südlich,
gegen Süden liegend, pol-
biegun południowy, *m.* Süd-
pol, *m.* l'aurore —, w poł-
udniowcy stronie ukazujące
się światło, *n.* Südlicht, *n.*

Autan, *m.* południowy, *m.* (po-
e-
tisch) Südwind, *m.*

Autant, *ad.* tyle, tak wiele; tak
bardzo, eben so viel, eben so oft,
so sehr. — que, c. tyle — ile,
tak wiele, iak; tak, iak, tak
bardzo, iak, in so fern; in so
weit als, — bien que, — mal-
e, tak dobrze iak, tak zle

jak, so gut als, so schlecht als.
d' — plus, *ad.* tym bardziej,
tym więcej, um so viel mehr,
d' — mieux; tém mieux, um
so besser; desto besser. d' —
moins, *ad.* tym mniej, desto
weniger. d' — que, gdy, po-
niemaz, da, weil.

Autel, *m.* ołtarz, *m.* Altar, *m.*
maitre-autel, ołtarz wielki,
m. Hochaltar, *m.* fig. autels,
pl. religia, *f.* Religion, *f.*

Auteur, *m.* fundator, założy-
ciel, wynalazca, sprawca,
wykonywacz; autor, pisarz
książki, *m.* Urheber, Stifter;
Erfinder; Verfasser, Schriftstel-
ler, *m.*

Authenticité, *f.* prawność, pe-
wność, *f.* Rechtsgültigkeit, Be-
währtheit, *f.*

Authentique, *a.* prawny, pewny,
autentyczny, rechtsbeiständig,
beurkundet, glaubwürdig.

Authentiquement, *ad.* auten-
tycznie; na zasadach, auf
eine glaubwürdige Art.

Authentiquer, *v. a.* autenty-
cznym uczynić, glaubwürdig
machen, beglaubigen. — une
femme, kobiecie endzostwo o
popełnieniu dowiedzieć, zu to ja
nkarac; eine Frau des Ehebruchs
schuldig erklären und überweisen.

Auto-da-fé, *m.* wykonanie wy-
roku Inkwizycyi świętej, *n.*
Vollziehung des Urtheils der In-
quisition, *f.*

Autographe, *a.* własna reka pi-
sany, eigenhändig geschrieben,
— *m.* autograf, autentyk, *f.*
pisanie własnej ręki, *n.* Ur-
schrift, *f.* Original, *n.*

Automate, *m.* samoruch, samo-
ruszna sztuka, machina, *f.*
sich selbst bewegende Maschine, *f.*
Automat, *n.* fig. ten, co się
bez nauczyciela czego sam
nauczył; daren, *m.* bydlę, *n.*
Dummkopf, *m.*

Automnal, *ale.* a. jesienny,
herbstlich.

Automne,

Automne, *m.* jesień, *f.* Herbst, *m.*

Autorisation, *f.* upoważnienie, potwierdzenie, *n.* Enthörung, Befestigung, Bevollmächtigung, *f.* Autoriser, *v. a.* upoważniać, — nić; potwierdzać, stwierdzać, bevollmächtigen; berechtigen; gutheißen. *s.* r. przyść do wielkiej powagi i kredytu, sich in Ansehn setzen, Ansehn bekommen.

Autorité, *f.* powaga, prawodawca, władza; moc, władza, *f.* kredyt; dowód nieodbitości z autorów słownych, *m.* gesegnete Macht, Gewalt, *f.* Ansehen, Zeugnis, *n.* (aus Schriften). Autorités constituées, *pl.* rzady, władze ustawione, *m. pl.* Staatsbeamte, *m. pl.* d'autorité, gwałtem, mocą, mit Gewalt. de son — privé, swoją władzą, wolą po swojej woli, eigenmächtig. Autour, *pp. et ad.* koło, około, na około, wkoło, um, umher, herum.

Autour, *m.* jastrząb, *m.* Habicht, Taubenfalk, *m.*

Autourserie, *f.* unoszenie jastrzębia, *n.* Kunst, Habichte abzurichten, *f.*

Autoursier, *m.* sokolnik, co jastrzębie unosi i wyrzuca, *m.* Falkenier, der Habichte abrichtet, *m.*

Au travers (de), à travers (le, la etc.), *pp.* przez, przez szrodek, poprzek; w poprzek, mitten durch, quer durch.

Autre, *pr. et a.* inny, drugi, ander, (der, die, das) andere, anders. l'un l'autre, ieden drugiego, einer den anderen, einander. l'un et l'autre, obadwa, oba, der eine und der andere, alle beyde. l'un ou l'autre, ieden z nich, einer von beyden. ni l'un, ni l'autre, żaden z nich, ani ten, ani ów, keiner

von beyden. l'un vaut l'autre, wszystko iedno, ieden tak dobry jak drugi, eius ist so gut als das andere. l'autre jour, nie dawno, unlängst, à d'autre: fraszka! hayki! niem to lepię! Wollen! das magst ihr andern weiß machen.

Autrefois, *ad.* przed tym, niegdys, zdawna, ehemals, vormals, vor diesem.

Au remant, *ad.* inaczej, innym sposobem, bo; w przeciwnym razie, anders; sonst, wo nicht.

Autre-part, *ad.* gdzie indziej, dokąd inąd, anderswo, anderswohin, d'—, zkad mać: w ostatku, na ostatku, anderswoher, übrigens.

Autriche, *f.* Austria, *f.* Desferreich, *n.* — chien, nne, *m. et a.* Austriak, *m.* Desferreicher, *m.* Austriacki, österreichisch, *a.*

Autruche, *f.* strus, *m.* Strauß, Straußvogel, *m.*

Autrui, *m.* cudzy, inzy, bliźni, drugi, ein anderer, andere Leute, der Nächste.

Auvent, *m.* obdaszek, *m.* Schirmdach, Wetterdach, *n.*

Auvergne, *f.* Auvernia, Provinz, *cya* Francji, Auvergne, *n.*

Avesque, *m.* gatunek iablecznika, *m.* Art Nesselwein in der Normandie, *n.*

Auxiliaire, *a.* posilkowy, hülfleisend. Armée —, wojsko posilkowe, *n.* Hülfarmee, *f.*

Avachir, *v. r.* rozlać się, nie tegim, nie trwałym bydz; zgnusnieć, zleniwieć, schlaff, wełk werden; träge werden. *fig.* *fam.* bardzo utyć, sehr dick und fett werden.

Aval, *ad.* z góry na dół, Strom ab, abwärts, vent d'—, wiatr zachodni, Abendwind, *m. a.* à van-l'eau, rzeka na płynie z wodą, den Fluss hinunter fahren. *fig.* Spak

opak idź, niknąć, freyagängig werden.

Avalage, *m. fam.* spław wodny, *m.* spuszczenie czego rzeki, *n.* zapłata za to, *f.* spuszczenie towarów do piwnicy, *n.* Hinabfahren auf einem Flusse, *n.* Lohn dafür, *m.* Einschroten in den Keller, *n.*

Avalaison, ou Avalasse, *f.* potok, pęd wody po wielkich deszczach, zapęd powodzi, *m.* to co z sobą porwya i prowadzi. Wasserfluth, Regenfluth, *f.* was mit ihr fortgerissen wird.

Avalanche, ou Avalange, *f.* zamięć śniegów z gór spadająca, *f.* Schneelawine, *f.*

Avaler, *v. a.* pożerać, połykać; łykać, żłopać, verschlucken, verschlingen; hinunter schlucken. *fam.* spuszczać co na dół, towaru do piwnicy, in den Keller hinab lassen, schroten. *fig.* *fam.* uciąć: ślać: strawić, połykać, zgrześć, (wstyd hańba). węgłować: hinein fressen, verschlucken (einen Schimpf etc.), *n.* spuszczać na dół statki, szkuty, galarv i t. d. den Strom hinunter fahren. *s.* r. dąć się połykać; p. żerać sie, bardzo na dół wisieć, hinunter gehen; sich verschlucken, verschlingen lassen; sehr herunter hängen.

Avalur, *m. fam.* marnotrawca, obżerca, *m.* Greffer, der etwas verschluckt, *m.*

Avalies, *f. pl.* wełna z owiec zarzyniętych, *f.* Wolle von geschlachteten Schaafen oder Hammeln, *f.*

Avaloire, *f.* naczynie do spuszczenia czego na dół, sposobne, *n.* garz, *a.* Werkzeu, etwas hinab zu lassen, *n.* Kehle, Orgel, *f.*

Avance, *f.* wystawa, porządek, powód, pochód; pieniądze z góry, *t. i.* przed czasem wypłacone, *m.* uprzedzanie ko-

go w czym, wprzód czynienie, sprawienie czego; wystawienie, *n.* wypuszczenie, *f.* Vorserung, *m.* Vorarbeit, *f.* Vorserung, *m.* Voransbezahlung, *j.* Heberhang, *m.* Hervorragung, *j.* Avances, *pl.* postępek, *m.* erste Schritte, Fortschritte, *m. pl.*

d'Avance, par Avance, *ad.* wprzód, przed czasem, z góry, voraus, im voraus.

Avance, *ec. p. et a.* posunięty, przyspieszony, vorgerückt, beschleunigt, befördert. — en âge, w latach, podeszły, betagt, voll Jahren.

Avancement, *m.* postępek, *m.* postępowanie w czym; awans, wstąpienie na wyższy urząd, podwyższenie, *n.* promocja; zapłata z góry, która komu przed czasem wyodżono, *f.* Fortgang, *m.* Beförderung, Vermögen, Standes-Erhöhung; Voransbezahlung, *f.*

Avancer, *v. a.* pomykać, posuwać co; wyciągnąć przed sobą rękę, nogę; pędzić, przynaglic, przyspieszyć; zapomagać, pomagać, wynosić; z góry, przed czasem co płacić; pożyczyc, fortücken, vorwärts rücken, oder strecken; befördern, beschleunigen; voraus bezahlen; vorschleppen. *fig.* — *gc.* udawać co, przekładać, powiadać, mówić, utrzymywać, etwas vorbringen, für wahr ausgeben, behaupten. *n.* isć, postępować, przy lizać się, zbliżać się do czego; zawczasie, za przedko isć (o zegarze) wybiegć, wystawać, vorwärts gehen, vortücken; zu geschwind, zu früh gehen (von der Uhr); hervor ragen. (*dans gc.*) czynić, postępować dalej w naukach etc. mieć, czynić dobry postępek w naukach, morin zunehmen, Fortschritte machen. *s.* r. zbliżać się, przystąpić, przy-

Avoué, *m.* (przedytym) prokurator klasztoru, *m.* (teraz) rzecznik, *m.* (cehedem) Schirmvogt einer Kirche, (jezt) Sachwalter, *m.*

Avouer, *v. a.* zeznawać, befeinen, gesehen, (*gc.*) przyznawać się do czego, uznawać kogo, co, się za etwas befeinen, (*gc. de qq.*) potwierdzić, chwalić, oprobować co, gnt heißen, was ein anderer thut. *s.* r. przyznawać się do czego, sich befeinen als, für. (*de qq.*) odwotywać się na kogo, sich auf Jemanden berufen.

Avoyer, *m.* soltyś, *m.* Schultzeiße, *m.* (in der Schweiz).

Avril, *m.* kwiecień, *m.* April, *m.* fig. kwiat, kwiecień, *m.* beste Zeit, Blüthe, *f.* — donner un poisson d'avril, zwieść kogo (na Prymaphilis), einen in den April schicken.

Axe, *m.* os, (linia przez środek ciała prowadzona), Achse, *f.* (gerade Linie durch den Mittelpunkt eines Körpers).

Axiome, *m.* twierdzenie, prawidło, allgemeiner Grundsatz, *m.* Axiom, *n.*

Axonge, Axunge, *f.* sadło, *n.* Schmalz, Fett, *n.* — de verre, piana na materyi, z której szkło robią, *f.* Glasgalle, *f.* Aye! Ayeul etc. *v.* Aie etc.

Aynet, *m.* pręcik do wędzenia śledzi, *m.* Stäbchen zum Heringeräuchern, *n.*

Azerole, *f.* niesplik mały, *m.* Art Nispeln, *f.*

Azerolier, *m.* niesplik Włoski, *m.* (drzewo), Agerolenbaum, *m.*

Azores, wyspy Azorskie, Azorischen Inseln, *f. pl.*

Azur, *m.* lasur, (kamień), *m.* farba z tegoż, *f.* błękitny, niebieski, modry kolor, *m.*

Lajurstein, *m.* Lasurblau; Himmelblau, *n.*

Azuré, *éc. a.* błękitnawy, hochblau, himmelblau.

Azurer, *v. a.* błękitno farbować, hochblau färben.

Azyme, *a.* niekwaszony, ungefüert. pain —, niekiszzone ciasto, *n.* przaśny chleb, prasniki, *m.* ungesäuertes Brod, *n.* (in der Bibel).

Azymite, *m.* ten co chleba prasnego używa, *m.* der sich des ungesäuerten Brodes bedient.

B.

Babel, *m.* la tour de —, wieża Babilońska, *f.* Babel, *m.* fig. wielkie zamieszanie, *n.* große Verwirrung, *f.*

Babet, Babiche, *f.* Elzbiotka, *f.* Lieschen, *n.*

Babeure, Babeurre, *m.* masłanka, *f.* Buttermilch, *f.*

Babiche, *f.* piesek kudłaty, *m.* suczka, *f.* kleine Hündin, *f.* Schoßhündchen, *n.*

Babil, *m.* jam. swięgotliwość, gadatliwość, *f.* klekotanie, *n.* szczebietliwość, *f.* Geplander, Geschwätz, *n.*

Babillard, *m.* — arde, *f.* świegot, klekot, szczebiot, *m.* — gotka, kotka, biotka, *f.* Schwäger, *m.* rynn, *f.* — a. swięgotliwy, szczebietliwy, geschwätzig, plauderhaft.

Babiller, *v. a.* jam. gadać, szczebiotać, swięgotać, glegotać, plaudern, schwätzen.

Babine, *f.* pysk, *m.* wargi, *pl.* gebla, *f.* (u bydła), Lefze der Thiere, *f.*

Babirole, *f.* Babirole, *pl.* cacka, *n.* grzechotki; fraszki, *f. pl.* Spiel.

Spielezeug, *n.* Kinderey; Kleinspiel, *f.*

Babouches, *f. pl.* papucie, babucie, *pl.* Art türkischer Schuhe; Pantoffeln; Ueberschube, *m. pl.*

Babouin, (Babou), *m.* pawian, *m.* Pavian, *m.* fig. fam. babach, (figura śmieszna), którą żołnierze za wykroczenie iakieś catować muszą, *f.* lächerliche Figur, welche Soldaten wegen eines Versehens zur Strafe küssen müssen, *f.* także dziecię rozpustne, nierozsądne, *n.* muthwilliges, unbefonnenes Kind, *n.*

Babylone, *f.* Babilon, *m.* Babilon, Babel, *n.* Babylonie, *f.* Babilonia, ziemia Babilońska, *f.* Babilonien, *n.* Ionien, *nne. a. et s.* Babiloński, babiloński, *a.* Babilonczyk, Babilonier, *m.*

Bac, *m.* prum, *m.* kadz, *f.* koryto; gatunek koryta, *n.* Gähre, *f.* Braubottich; Brunnensfaßen; Art Trog, *m.*

Bacalan, *m.* ryba morska na kształt sztokfiżu, *f.* czołna gatunek, *n.* gedörter Stöckfiß; *m.* Art Fahrzeug, *n.* Kahn, *m.*

Baccalauréat, *m.* godność Bakałarska, *f.* Würde eines Baccalauréus, *f.*

Bacchanale, *f.* obraz malowany święta na cześć Bachusa odprawianego, *m.* Abbildung eines Bachusfestes. *f.* fig. mięso, *n.* zapusty, *f. pl.* latymende Gesellschaft, *f.*

Bacchanales, *f. pl.* święto na cześć Bachusa odprawiane, *n.* zapusty, *f. pl.* Bachusfest, *n.*

Beachante, *f.* Bachantka, kobieta, która pod czas święta Bachusowego szaleje. Bachant, *tin. f.* fig. białołowa szaleiaca, szalona. *f.* rasendes Weib, *n.*

Bacchas, *m.* dżdźde, *pl.* albo fuzy, fuzy z soku cytrynowego; *m.* Zitronensaftbefen, *f. pl.* Bacchus, *m.* Bacchus, *m.* Bacchus, Gott des Weins, *m.* Bacha, *m.* Basaa Turecki, *m.* Bassa, *m.*

Bache, *f.* opona, płachta, *f.* (na wozach furmańskich), grobe Leinwand über einem Wagen; Plauc, *f.*

Bachelard, *m.* fryerz, gach, zaletnik, *m.* Buhler, *m.*

Bachelier, *m.* bakalarz; (przedytym) zaletnik, fryerz; panicz; cechmistrz, *m.* Baccalaureus; (cehedem) junger Greper; Edelmann, Altmeister, Befizger einer Kunst, *m.*

Bacher, *v. a.* płachta, opona wóz opiąć, (Wagen) mit der Plauc bedecken.

Bachique, *a.* Bachusowy. dem Bachus gehörig oder gewidmet.

Bachot, *m.* czołno, *n.* łódź, *f.* bacik, *m.* Nachen, *m.* kleine Gähre, *f.*

Bachotage, *m.* przeprawa, *f.* przeprowadzenie przez rzekę, *n.* przewóz, *m.* zapłata za to, *f.* przewożne, *n.* Ueberjegen über einen Fluß; Gährgeld, *n.*

Bachoteur, *m.* przewoźnik, *m.* Gährmann, *m.*

Bachoue, *f.* naczynie drewniane na górze szerokie, na dole wąskie, *n.* hölzernes Gefäß, das oben weit und unten enge ist, *n.* Baelage, *m.* naznaczenie stanowiska okrętom w porcie, *n.* kotwiczne, palowe, *n. a.* pieniądze, które za to płać, *m. pl.* zamknięcie portu, *n.*

Stellung der Schiffe im Hafen zum bequemen Aus- und Einladen; Gebühr dafür; Sperrung eines Hafens, *f.*

Baclé, *éc. p. et a.* zamknięty, zawarty, gesperrt etc. *fig. jam.* dokonczony, zawarty, abgethan, ausgemacht.

Bacler,

Bacler, *v. a.* zamknąć, zawrzeć, sperrn, verschließen.

Bacler, *m.* ten co port laienchem etc. zamyka, co dozór nad portem ma, Hafenschließer, *m.*

Badaud, *m.* — aude, *f.* sam. małpa, *f.* duren, błazen, *m.* Maulaffe, Tölpel, *m.*

Badauder, *v. n.* rozdziewiać gębe, przypatrując się czemu, Maulaffen-feil haben, angaffen.

Badanderie, *f.* — dandage, *m.* błazenstwo, głupstwo, rozdziewanie gęby u głupca, *n.* Gebehrde eines Maulaffen; Dummheit, *f.*

Bade, *f.* Baden, (miasto i piętno). Baden, (Stadt, Großherzogthum), *n.*

Badierie, *m.* tynek, polepa, *f.* (z odłupków kamiennych), gelblicher Stemmortel; Bildhauerkitt, *m.*

Badigeoner, *v. a.* takim tyńkiem tyńkować, mit Steinmörtel oder Bildhauerkitt überstreichen.

Badin, *ine, a.* ucieszny, śmieszny, żartobliwy, zabawny, scherhaft, lustig, muthwillig, *fig.* głupi, läppisch. — *m. et f.* bałamut, figlarz, żartownik, *m.* Spaßvogel, *m.*

Badinane, *m.* żart, *m.* żartowanie, ieranie, *n.* Scherz, Spaß, *m.* Schärer, *f.* *fig.* osobliwy sposób postępowania, *m.* przyjemna, miła wesołość w pisanu etc. *f.* gewisse eigene Handlungsweise; — angenehme Munterkeit im Umgange, in der Schreibart, *f.*

Badinant, *m.* koń luzny, na przyprzączce, *m.* Handpferd, Deynpferd, *n.*

Badine, *f.* laseczka, *f.* Spazierstöckchen, *n.* Badines, *pl.* obcegi małe do ognia, *pl.* kleine Feuerzeuge, *f.*

Badiner, *v. a.* żartować, igrać, bałamucić, figlować, figle

stroid, scherzen, schäkern, spaßen, tändeln. — *gg.* żarty stroid z kim, żartować z kogo, einen aufziehen, zum Besten haben.

Badinerie, *f.* żart, figiel, *m.* głupstwo, bałamucstwo, *n.* Kleinigkeit, Spielerei, *f.* Narrenposse, *f. pl.*

Bafouer, *v. a.* wyfukać, wylać; zhańbić kogo; uragać się z kogo, schmähen; verächtlich behandeln; schelten.

Bafre, *f.* sam. biesiada huczna, *f.* zarloctwo, *n.* cheiwe pozeranie, *n.* fetter Schmaus, *m.* unumgiges Fressen, *n.*

Bafre, *v. n.* sam. cheiwie, takomo żreć, gierig fressen.

Bafreur, *m.* sam. żarto, obzerca, *m.* Greffer, Vielfräßer, *m.*

Bagace, Bagasse, *f.* trzcina cukrowa, *f.* ausgepresstes Zuckerrohr, *n.* *v.* Bagasse.

Bagage, *m.* sprzęty; багаż, bagaż, *f.* zawady albo ciężary woienne, *m.* *f. pl.* Reisegeräthe; Gepäck, *n.* *pl.* on trousser —, uciekać zkad, sich heimlich aus dem Staube machen.

Bagarre, *f.* sam. wrzask, hałas, *m.* Lärm und Sauf, Tumult, *m.* Bagasse, *f.* sam. kurwa, *f.* kurwisko, *n.* gemeine Hure, *f.* Commisnickel, *m.*

Bagatelle, *f.* fraszka, bagatel, drobnostka, *f.* Kleinigkeit, Sache von geringem Werthe und Nutzen, *f.*

Bagne, *m.* więzienie, w którym Tarey niewolników swoich trzymała, Sklavenkerker bey den Türken, *m.*

Bagnolet, *m.* Bagnolette, *f.* kwefik, gaża, zastona kobiet połowę twarzy okrywająca, *f.* Frauenzimmerchleyer, der das Gesicht nur halb bedeckt, *m.*

Bague, *f.* pierścionek, pierścien; pierścien, do którego gonia. *m.* Ring, Fingerring mit Edel

Edelsteinen; Ring bey dem Ringelrennen, *m.* *fig.* kleynot, *m.* Kleinod, *n.* — et joyaux; strój kobiety z drogich kamieni, *m.* Frauen schmuck, *m.*

Bagueander, *v. n.* sam. bałamucić, błaznować, fraszkami się bawić, Kindereyen treiben, tändeln.

Bagueandier, *m.* *fig.* bałamut, figlarz, *m.* Vossentreiber, der sich mit Kindereyen aufhält, *m.*

Bagueur, *v. a.* w fałdy wstadać, zszywać, in Falten reihen.

Bagueute, *f.* pracik, *m.* laseczka; różga dżuga i gibka; laska, *f.* szępel do nabijania fuszy etc. *m.* palka do bebnienia; laska u racy, *f.* dünner Steden, *m.* Spießruthe, *f.* Ladefock, Pauken- oder Trommelschlagel; *m.* Katetenstab, *m.* — divmatoire, różga wieściarska, różga laskowa do szukania skarbow etc. *f.* Wünschelruthe, *f.*

Baguier, *m.* futerałik na pierścionki, Ringkästchen, Schmuckkästchen, *n.*

Bahut, *m.* wielki kufer, *m.* großer Koffer, *m.*

Bahutier, *m.* kufernik, *m.* Koffermacher, Kistenmacher, *m.*

Bai, *aic, a.* cisawy, kasztanowaty (o koniach), braun, braunroth, (von Pferden).

Baie, *f.* odnoga morska, *f.* wybrzeże, *n.* lagoda, *f.* Bay, Bucht; Beere, *f.* *fig.* figiel, *m.* scherzhafter Witz, *m.*

Baiette, *f.* baia kosmata, *f.* Bey, *m.* (Seug).

Baigner, *v. a.* kąpać; płynąć przy czym, obławiać, baden; nahe vorbeystehen. *fig.* pokraczać, beneżeń. *n.* moczyć się, in etwas Rasseu liegen, weichen. *fig.* il bague dans son sang, w swoiocy krwi się kąpie, er schwimmt in seinem Blute.

Baigneur, *m.* ense, *f.* ten, ta, co się kąpie; kąpielnik, *m.* — bniczka, *f.* der, die sich badet; Bader, *m.* — ein, *f.*

Baignoir, *m.* sam. kąpielnia, kąpielnia, *f.* Baderort, *m.*

Baignoire, *f.* wanna do kąpania, *f.* Badewanne, *f.*

Bail, *m.* dzierżawa, аренда, *f.* kontrakt arendowny, *m.* Pacht, *m.* Verpachtung, *f.* Pachtbrief; Miethkontrakt, *m.*

Baillement, *m.* ziewanie; poziewanie, *n.* Gähnen, *n.*

Bailleur, *v. n.* ziewać, poziewać, gähnen. *fig.* rozstępować się, rozwierzać się, rozdziewiać się, von einander lassen, stehen, faire — *gg.* nudzić kogo, einem Langeweile machen.

Bailler, *v. a.* w aredy dądz, puszczać, in Pacht geben, übergeben. la bailleur belle, cheić komu oczy zamydląć, przegadać go, überreden, weiß machen wollen.

Bailleresse, *f.* dziedziczka w dzierżawę, (w naie) puszczająca, *f.* Verpachterinn, Vermetherinn, *f.*; von Baillieur. Baillet, *a. et m.* rydzawy, gniały, (o koniach), rothgelb, fahl, (von Pferden).

Bailleul, *m.* lekarz, co członki wywinione, w klóbe wstawia, *m.* der verrenkte Glieder und zerbrochene Rippen wieder einrichtet, *m.*

Bailleur, *m.* ziewacz, *m.* der oft gähnt.

Baillieur, *m.* dziedzic w dzierżawę (w naie) co puszczający, *n.* Verpächter, Vermether, *m.*

Bailli, *m.* rzędca iakięs krajiny; sędzia ziemski; starosta grodowy, *m.* Amtmann; Landvogt; Landrichter; Vallet, *m.*

Bailliege, *m.* sądy ziemskie, *pl.* gród, *m.* starostwo grodowe, *n.* Amt; Amtshaus, *n.* Landvogten; Vallet, *f.*

Baillive, *f.* sędzina ziemska, *f.* Amtmännin, *f.*

Baillon, m. knebel, m. Knebel, Maulkorb, m.

Bailloir, v. a. kneblować, zakneblować, knebeln.

Bailloque, f. pstrze bióro, n. pl. Feder von vermischten Garben, f.

Bailloite, f. ceberek, węborek, m. Kleiner Suber, m.

Bain, m. kąpiel; kąźnia, f. kązienki, pl. izba kąpielna; wanna do kąpienia; wszystko, w czym się kąpać można, m. Bad; Baden; Badehaus, n. Badestube; Badewanne; jede Flüssigkeit, worin gebadet wird, f. Bains, pl. ciple, pl. von Natur warmes Bad, n.

Baionnette, f. bagniet, m. Bajonet, n.

Baioque, ou bajoque, f. miedziana moneta włoska, f. Bajocco (italienische Kupfermünze), f.

Baisemains, m. pl. unizony pokłon, ukłon, m. Kompliment, n. Gruß, m. à belles —, jam. z nayunizniejszą prozbą, mit ergebenster Bitte.

Baisement, m. całowanie nóg Oyca &, n. Kuskuß bei dem Vaisie, m.

Baiser, v. a. całować, küssen, einen Kuß geben. — les mains (à qq.), pocałować, całować kogo w rękę, einem die Hände küssen, fig. przywieszenie swoje komu okazywać; ukłon komu oddawać, klaniać się, ihm seine Ergebenheit versichern; sein Kompliment machen. se —, r. całować się, sich küssen. tykać się, sich nahe berühren, nahe zusammenstoßen.

Baiser, m. pocałowanie, całowanie, n. Kuß, m.

Baiseur, m. — euse, f. co radca, co lubi całować, der oder die gern küßt.

Baisotter, v. a. jam. często, ustawicznie całować, oft küssen.

Baisse, f. upadanie ceny, stanienie, n. Fallen, Abnehmen (des Preises), n.

Baissé, ée, p. et a. nachylony, schylony etc., niedergelassen etc. fig. tête baissée, niezmierzonym okiem, odważnie, blindlings, unerschrocken.

Baisser, v. a. spuścić, zniżyć, nachylić, nizey co położyć; postawić, herunter lassen, nieder lassen, niedriger stellen etc. — les yeux, spuścić oczy na dół, w ziemię patrzeć, die Augen nieder schlagen. — la tête, skłonić głowę, kiwnąć głową, den Kopf neigen. — le pavillon, rozpuszczać żagle, die Segel streichen. — les oreilles, tracić odwagę, den Muth sinken lassen. — n. schylać się; psuć się; opadać, upadać; słabieć, oślabieć, niedriger werden; fallen, abnehmen, sinken; schlechter werden. se —, r. schylać się, sich bücken.

Baissière, f. drożdże, pl. lagier, m. néga, f. Reige, f. Bodenfaß, m.

Baisure, f. przylepka u chleba, f. Anstoß am Brod, Anschieber, m.

Bajoire, f. moneta, na której dwie głowy na jednej stronie są wybite, f. Münze mit zwey Gesichtern, f.

Bajoue, f. szczeka wieprzowa do gotowania, f. Schweinefinnbacken, m. fig. szczeka, osoba z wielką szczeką, f. Personen mit großen, schlaffen Backen, f.

Bal, m. bal, taniec, m. Ball, m. Tanzgesellschaft, f.

Baladin, m. inc, f. błazen, m. — żnica, f. (przedtym) tancerznik, m. nica, f. Possenreißer, m. rynn, f. Pöckelhering, m. (cebedem) Theaterdancer, m. rynn, f.

Balafre,

Balafre, f. kręsa, rana długa, blizna, f. Schmarre im Gesicht; Narbe, f.

Balafre, v. a. (qq.), wyciąć komu kręse, bliznę na twarzy, twarz posiekać, einem eine Schmarre im Gesichte hauen, es zerfetzen.

Balai, m. miotła, f. Besen, m.

Balais, a. et m. rubis —, rubin bladoczerwony, m. Wallas, blaßrother Rubin, m.

Balance, f. waga do ważenia; szala, szalka, f. szalki, f. pl. Waage, Waagschale, f. fig. równość wagi, równowaga, f. trwanie w równy wadze; powątpiewanie, n. niepewność, f. bilans, balans handlu, m. Gleichgewicht, n. T. Bilanz, f. mettre dans la —, rozmyślać, rozważać co, eine Sache erwägen, étire en —, wahać się, nie móż się zdecydować, ungewiß, unentschlossen seyn.

Balancement, m. wazenie się z jednej strony na drugą; utrzymanie się w równy wadze, n. Schwelbung, Schwingung, Haltung des Gleichgewicht's, f.

Balancer, v. a. (qc.) równość wagi trzymać, w równy wadze utrzymać co, kołysać, im Gleichgewicht halten; schaukeln. fig. rozważać, wżąć co na rozważę, na rozmyśl, roztrząsać, überlegen, erwägen. se —, r. kołysać się; bujać na powietrzu (optakach), sich schaukeln; in der Luft schweben (von Vögeln). n. wahać, przechylać się, hin und her wanken; schweben. fig. powątpiewać, wątpić, niewiedzieć, co czynić, unschlüssig, zweifelhaft seyn.

Balancier, m. rzemieślnik, co wagi gwichty robi, wagami i gwichdami handluje, m. Waage- und Gewichtmacher oder Händler, m. T. minuta (w

zegarze); prasa mińczarska; kluby, które wagę trzymają; rekoieść u laski, w pompie; laska, f. albo drąg do utrzymania się w równy wadze, m. Murube im Uhrwerke, f. Druckwerk in der Münze, n. Klobe des Waagebalkens, f. Pumpenschwengel, m. Balancierstange, f.

Balançoire, f. kołyska, chustawka, f. Schaukelholz, n. Schaukel, f.

Balancons, m. pl. wiązka drewn sosnowych na sprzedaż, f. Stückchen Tannenholz zum Verkauf, n. pl.

Balant, m. nie natężona, nie mocno przywiązana część liny, f. schlaffes Stück eines Taues, n.

Balasse, f. siennik, m. Spreusack, Bettack, m.

Balast, m. balast, m. gruz, piasek, kamienie zamiast ładunku do okrętu włożone, Ballast, m.

Balaustier, m. granat, drzewo granatowe leśne, n. wilder Granatbaum, m.

Balayer, v. a. zamiatać, wymiatać, umiatać, fegen, auskehren, fegen.

Balayer, m. ense, f. wymiatacz, zamiatacz, m. der, die kehrt, Gassenkehrer, m.

Balayures, f. pl. śmiecie, pl. Kehricht, n.

Balbutiement, m. ikanie, zaikanie się, n. Stammeln, Stottern, n.

Balbutier, v. n. ikać się, stameln, stottern. fig. nierozumnie, niewyraźnie mówić, wymawiać, verpiert reden; ohne Einsicht reden. a. bekhotać, heraus stottern.

Balcon, m. ganek, m. galerya, f. Erker, Söller, m. Fensterländer, n. offener Gang am Hinterteile der Schiffe, m.

Balda-

Baldaqin, *m.* baldachin, *m.*
 Thronhimmel, Baldachin, *m.*
 Bale, Easle, *f.* Bazylea, *f.* Ba-
 sel, *n.*
 Baleine, *f.* wieloryb, *m.* kość
 wielorybia, *f.* róg, łuskin, *m.*
 Ballfisch, *m.* Fischbein, *n.* huile
 de —, tron z wieloryba, *m.*
 Fischtran, *m.*
 Baleineau, *m.* wielorybię, *n.*
 junger Wallfisch, *m.*
 Balenas, *m.* żyła wielorybia
 czyli korzeń albo członek
 wieloryba do płdzenia, *f.*
 Geburtsglied des Wallfisches, *n.*
 Balèvre, *f.* spodnia warga, *f.*
 Unterlippe, *f.*
 Baline, *f.* pakłak, zgrzebne
 płótno bardzo grube, *n.* Pack-
 tuch, *n.*
 Baliseur, *m.* ten, co nad brze-
 gami i rzeczami z morza wy-
 ratowaniem ma dozór, *m.*
 Strandvogt, *m.*
 Balistaire, *m.* dozorca nad pro-
 cam, *m.* Aufseher über die
 Wurfmaschinen, *m.*
 Baliste, *f.* proca albo kusza
 wojenna, *f.* (w starożytności,
 ehemalige Wurfmaschine, *f.* ko-
 ziele morsk, *m.* Hornfisch,
 Seebock, *m.*
 Balistique, *f.* balistyka; nau-
 ka, sztuka wyrzucania ciał
 ciężkich Balistik, Kunst schwere
 Körper zu schleudern, *f.*
 Balivarne, *f.* jam. blazenstwo,
n. bayki, *f.* p. l. Schwanf, *m.*
 Vossen, Frazzen, *f.* pl.
 Baliverner, *v.* n. jam. figle. wy-
 rabiacz, białacz, Schwänze, Voss-
 sen machen, *m.*
 Ballade, *f.* ballada, duma, ta-
 niec i rodzaj wierszy, *m.* Bal-
 lade, *f.*
 Ballarin, *m.* gatunek sokołów,
m. Art von Falken, *m.*
 Balle, *f.* piłka do grania; bela
 towarów; kula (do strzela-
 nia), *f.* Ball, Spielball; Bal-
 len (Ware), *m.* Kugel (von

Keuergewehren), *f.* Druckerbal-
 len, *m.* fig. fraszka, rzecz nie
 wiele warta, *f.* schlechte Wa-
 re, *f.*
 Ballet, *m.* balet, *m.* Ballet, *n.*
 Art Oper mit Tanz, *f.*
 Ballon, *m.* piłka wielka z pe-
 cherzów, *f.* pecherz nadęty,
 Blasenball, Ballon, *m.* — aéro-
 statique, T. balon, *m.* Luft-
 ball, *m.*
 Ballonier, *m.* rzemieślnik ba-
 lony robiący, Ballonnenmacher,
m.
 Ballet, *m.* bela towarów, *f.*
 großer Pack, Ballen, *m.*
 Ballotiage, *m.* kreskowanie,
 głosowanie, dawanie kreszek
 czyli głosów przez galki, *n.*
 Kugelgreifen bei einer Wahl, *n.*
 Ballotte, *f.* galka losowa, *f.*
 Wahlkugel, Looskugel, *f.*
 Ballotter, *v.* n. dać kreskę
 galka, kreskować, durch Ku-
 geln losen, ballotieren, *a.* T.
 grać w piłkę, Ball schlagen,
 (qc.) roztrząsać, rozważać, et-
 was überlegen, (qq.) drwić z
 kogo, za nos kogo wodzić,
 einen zum Besten haben,
 Balneable, *n.* eau —, woda do
 kąpieli służąca, *f.* zum Baden
 dienliches Wasser, *n.*
 Balourd, *m.* de, *f.* jam. blazen,
 glaz, *m.* blaznica, *f.* Tö-
 pel, *m.*
 Balourdise, *f.* blazenstwo, gla-
 pstwo, *n.* Töpelerei, *f.*
 Balsamine, *f.* balsamina, bal-
 saminka, *f.* Balsamine, *f.*
 (Pflanze).
 Balsamique, *a.* balsamowy, bal-
 samisch,
 Baltasard, Balthasard, *m.* Bal-
 cer, Balthasar, *m.* (Name).
 Baltique, *a.* la mer —, morze
 Baltyckie, *n.* baltische Meer, *n.*
 Dösee, *f.*
 Balustrade, *f.* ballustrada, ga-
 nek, *m.* szranki, słupki, *pl.*
 durchbrochenes Geländer, *n.*
 Balustre,

Balustre, *m.* balas, słupik, sku-
 pek, szczebel, *m.* Geländer;
 Säule oder Geländerbocke, *f.*
 Balustrer, *v.* a. ogrodzić co ba-
 larami, słupkami etc. mit ei-
 nem Geländer versehen,
 Balzan, *a.* et *m.* cheval —, koń
 białonogi, *m.* schwarzes oder
 braunes Pferd mit weißen Zei-
 chen unten an den Füßen, *n.*
 Balzane, *f.* piama biała, żsina
 na nodze konskiej, *f.* weiße
 Zeichen an den Pferdefüßen, *n.* pl.
 Bambin, *m.* jam. dzieciątko
 przy piersiach, niemowiętko,
n. Säugling, *m.* Kindchen, *n.*
 Bamboche, *f.* lalka wielka, *f.*
 große Puppe, *f.* fig. człowiek
 gruby małego wzrostu, *m.*
 trzcina bambusowa, (laska),
 kurze, dicke Person, *f.* Bambus-
 stock, *m.*
 Bambou, *m.* trzcina bambuso-
 wa, *f.* Bambusrohr, *n.*
 Ban, *m.* obwieszczenie, ogło-
 szenie rozkazu, obwołanie
 pozwu, *n.* zapowiedź ma-
 żeństwa; banicja, *f.* wywo-
 łanie, *n.* öffentliche Ausrufung
 eines Befehls, *f.* Angebot der
 Verlobten, *n.* Ausrufung,
 Landesverweisung, *f.* Bann, *m.*
 four à —, piec, w którym pe-
 wni mieszkańcy chleb swój
 piec powinni, *m.* Zwangofen,
m. moulín à —, młyn, w któ-
 rym wsi pewne młoc powin-
 ny, *m.* Zwangmühle, *f.* — et
 arrière-ban, pospolite rusze-
 nie, *n.* Heerban, Heereszwang,
m.
 Banal, *ale.* a. dworski, pański,
 der Zwangsgerechtigkeit unterwor-
 fen, taureau —, *m.* byk po-
 spolity, *m.* Gemeinballe, *m.*
 fig. zawsze gotów, immer fertig
 und bereit; entscheidend,
 Banalité, *f.* prawo na przymu-
 szenie obywateli do czego, n.
 okolic, *f.* prawu temu podle-
 gła, *f.* Zwangsgerechtigkeit, *f.*

Zwangrecht; Gebiet, wo es aus-
 geübt wird, *n.*
 Banc, *m.* ława, ławka; bank;
 piaski, *m.* pl. odsep, *m.* od-
 sepisko, *n.* wiosłowa ława na
 galercze; murawa, murawka,
f. Bank; Wechsel; Sand;
 Ruder; Nasenbank, *f.*
 Bancale, *f.* jam. kosiława ko-
 bieta, trumbeiniges Weibsbild,
n.
 Bancelle, *f.* ławeczka długa,
 kleine lange, schmale Bank, *f.*
 Banerche, *m.* jam. kosiłowiec,
m. trumbeinige Mannsperson, *f.*
 Bandage, *m.* nawiązki, *f.* pl.
 obwiązki; zawiązanie człon-
 ka zranionego, *n.* pas na ki-
 że, *m.* szyna na obwodzie ko-
 ła wozowego, *f.* narzędzie do
 odwiezienia kurka u strzelby,
n. Verbinden, *n.* Verband, *m.*
 Binde dazu, *f.* Bruchband, *n.*
 Radschiene, *f.* Spanner zu einem
 Feuerrohr etc., *m.*
 Bandagiste, *m.* cyrulik, co ban-
 daze, paski dla kilowatych
 rob, *m.* Bruchbändermacher, *m.*
 Bande, *f.* binda; waska strefa
 (albo wąski kawałek) płótna
 etc., szyna u koła wozowe-
 go; gromada, *f.* związek, *m.*
 towarzystwo, banda (u bilar-
 du), *n.* Binde, *f.* Band, *n.*
 schmaler Streif von Leinwand etc.,
 Band einer Billardtafel, *m.*
 Radschiene; Gesellschaft, Ban-
 de; Herde, *f.*
 Bandé, *ec.* p. et *a.* obwity, ob-
 wiązany; napięty, natężony,
 verbunden; gespannt,
 Bandeau, *m.* binda do zawią-
 zania głowy, zastłona, *f.* za-
 wicie, *n.* naczelnik, *m.* Binde,
 Stirnbinde, Kopfbinde, *f.* Ueber-
 schlag auf die Stirne, *m.* — ro-
 val, korona (królewska), *f.*
 Diadem, *n.* fig. godność mo-
 narchy, *f.* königliche Würde, *f.*
 Bandége, *m.* ta. a. tacka bla-
 szana, *f.* Art Pfeffer; Pfeffer-
 bret, *n.*
 Bando,

Banquette, f. binda mała, wazka, wstałka; strefa mała, f. Bändchen, n. kleine Binde, f. Streifen, n.

Bander, v. a. w bindę co obwiązać, zawiązać, związać co binda; naciagać, napinać, binden, verbinden; spannen, fig. — son esprit, nateżać myśli, siły do czego, seinen Kopf anstrengen. (qq. contre qq.) podszczuwać, pohadzać kogo na kogo, wider einander aufheizen, se —, r. zbuntować się, powstać przeciw komu, sich zusammen rotten, verbinden. n. bydz nateżonym, uyciągniętym, wypreżonym, gespannt, scharf angezogen sein.

Bandereau, m. sznur, na którym trąba wisi, m. Trompetenschnur, f.

Banderole, f. bandera, chorągiewka na maszcie, także u piki wojskowej, f. fregle i kutasy, pl. tabliczka, na której stoi cena drew, węgli etc., f. Wimpel am Mast, m. Quaste, f. Fähnlein an den Fischen der Reiterei, n. Tafel, worauf der Preis des Brennholzes und der Kohlen steht, f.

Bandit, m. bandyt, zbójca przeraźliwy, rozbójnik, m. Bandit; Straßenräuber, m.

Bandoulier, m. zbójca, rozbójnik; tutać, włocząca, m. Buschflegger; Landstreicher, m. fam. bezbożny człowiek, m. Lotterbube, Lagenichts, m.

Bandolière, f. bandoliera, pas, na którym ładownica wisi, m. Patronentaschenriemen, m. Bändel, m.

Banlieue, f. okolica około miasta albo grodu do iurydykcyi miejskiej albo grodzkiej należący; okolica, w której kto ma prawo obywatelów do czego przymuszać, f. Reichbild; Gebiet einer Stadt, n. Burgbann, m.

Banne, f. opona, grube płótno do nakrycia czego, n. pólkoszek; wóz z koszem do wozenia węgli, m. großes Tuch, n. Plane, Wagendecke, f. Wagenford; geeichter Kohlenfarren, m. Kohlenfuhr, f.

Banner, v. a. płachta, opona co przykryć, mit einer Plane bedecken.

Banneret, a. Seigneur —, Pan chorągiewny, m. Bannerherr, m.

Banneton, m. sadz rybna; wielka miska do pierzenia, Fischkasten, m. Backschüssel, f.

Bannette, f. koszyk, m. plecionka do towarów, f. Waarenkorb, m.

Banni, m. banit, wywołanie, m. Verbannter, Vermiesener, m. Bannière, f. chorągiew, m. bandera; chorągiew kościelna, f. Panier, n. Standarte; Fahne; Flagge; Kirchenfahne, f.

Bannir, v. a. wywołać kogo z krain, verbannen; aus dem Lande verweisen. fig. wypędzić, odegnąć, ausschließen, entfernen. — le vice, wystrzegać, się występku, das Laster meiden, se —, r. stronić, oddalić się od czego, sich entschlagen, entfernen, etwas meiden.

Bannissable, a. wywołania wart, verbannungswürdig.

Bannissement, m. wywołanie, n. banicya, f. Verbannung, f. Banque, f. bank, (bankierski; w karty grając) m. kupczenie pieniędzmi, bankierstwo, n. bank, wexlowy lub inny, m. Bank, Wechselbank; Spielbank, f. Wechselgeschäfte, n. pl. öffentliche Kasse, f.

Banqué, a. m. navire —, okręt przeznaczony na łowienie sztokfiszu, m. ein zum Stockfischfang auf der großen Bank von Terre-neuve ausgerüstetes Schiff, n.

Banque-

Banqueroute, f. bankrut, m. zbankrutowanie, n. Banquerott, m. fig. fam. faire — (à qq.), nie dotrzymać obietnicy, stawa danego, einem sein Versprechen nicht halten. — à l'honneur, nie ucziwie sobie postępować, wider seine Ehre handeln.

Banqueroutier, m. idre, f. bankrut, m. Banquerottier, m. — rium, f.

Banquet, m. biesiada, ucztą, großes Gastmahl, Banket, u.

Banquetier, v. n. biesiadować, bankietować, schmausen, viele Gasteren halten.

Banquette, f. krzesło bez poręczy, n. droga, scieszka podwyższona jako u mostu, f. Sitz ohne Lehne, m. — pl. erbauiener Fußweg, m.

Banquier, m. bankier, m. Wechsel, Banquier, m.

Banque, f. kosz wielki do przenoszenia towarów, m. großer viereckiger Waarenkorb, m.

Banvin, m. prawo wyszynku wina przez czas pewny, n. Zeit, f. und Recht seinen Wein verkaufen zu können, n.

Baptême, m. chrzest, m. Taufe, f. fig. wżegnanie chrześne, m. Pflanzgeld, n.

Baptiser, v. a. chrzczyć, ochrzcić, taufen. — les cloches, poświęcać dzwony, die Glocken weihen. fig. — qq., przezywać kogo, einem einen Spottnamen geben. — son vin, chrzczyć wino, wody do niego dolewać, Wasser unter seinen Wein schütten.

Baptismal, ale, a. do chrztu należący, chrzestny, zur Taufe gehörig. Peau —, f. woda do chrztu, f. Taufwasser, n.

Baptiste, m. chrzciciel; Baptysta, m. Täufer; Baptist, m. (Name).

Baptistère, m. kaplica, f. mieysce, gdzie chrzcielnica stoi,

n. Taufkapelle, f. Ort des Taufseins, m.

Baptistère, a. registre —, metryka kościelna imiona zawierająca, f. Taufbuch, n. extrait —, metryka chrześna, m. Taufschein, m.

Baquet, m. chrzyk, szaflik, m. kleiner Kübel oder Zuber, m.

Baqueter, v. a. łopata wodę wyczerpać, Wasser mit einer Schaufel ausschöpfen.

Baquetures, f. pl. ukapki pod beczką wina, pl. Tropfwein, m.

Bar, m. v. Bard.

Baragouin, od. Baragouinage, m. mamotanie, bełkotanie, n. mowa niezrozumiana, f. Rotherwelsch; Kauderwelsch, n.

Baragouiner, v. a. et n. niewyraźnie mówić, zle mówić, mamotać, bełkotać, eine unverständliche Sprache sprechen.

Baragouineur, m. ense, f. bełkot, m. tka, f. człowiek, co słów dobrze nie wymawia, m. der oder die Kauderwelsch redet.

Baraque, f. baraka, szałas, chata żołnierska w polu, chaluha, iama, f. Feldhütte, Soldatenhütte, f. jedes kleine, schlecht gebaute Haus, n.

se Baraquer, v. r. szałas, chaty sobie wystawiać, sich Hütten aufbauen.

Barat, m. Baratterie, f. zmykanie, n. kradzież towarów szyprowi powierzonych, f. Unterschleif, m. Betrügeren beim Ge Handel, f.

Baratte, f. masłnica, f. Butterfass, n.

Baratter, v. n. masło robić, buttern, Butter machen.

Barbacane, f. strzelnica, dziura w murze do strzelania, f. Schießscharte, f.

Barbare, a. barbarzyński, okrutny, tyranski, barbarisch, unmenschlich, graufam.

Barbare, m. et f. barbarzyńiec; tyran, okrutnik; dziki człowiek,

wiek, Barbar; Unmensch; Wilder. *m.* Wilde, *f.*
 Barbarie, *f.* barbarzyństwo; okrucieństwo, tyranstwo, n. dzikość, gruba nieumiejętność; Barbary (kray), *f.* Barbaren; Grausamkeit; Wildheit, grobe Unwissenheit, *f.* Mangel an Kultur, *m.* Barbary (Land), *f.*
 Barbariser, *v. n.* *fam.* omyłki, barbarzmy pociągać, dzi kim, sendzoziem zaty i sposobem pisac. Fehler wider die Reinheit der Sprache machen.
 Barbarisme, *m.* barbarism, błęd, *m.* omyłka przeciw własności języka, *f.* Fehler gegen die Reinheit der Sprache.
 Barbe, *f.* broda, *f.* (u ludzi i niektórych zwierząt), wasy, *pl.* podbrodek, *m.* plesń, *f.* chropawe miejsce na brzegu papieru etc. *n.* Barbara, *f.* (imie). Bart (der Menschen, Thiere und anderer Dinge); Anfang vom Schimmel; rauher Rand am Papiere etc. *m.* Barbara, *f.* (Name). Barbes, *pl.* broda, oś u kłosa, *f.* pierze u pióra, *n.* broda, *f.* albo hak, haczek u wędku, strzały, *m.* kosmatość na sukni schodzoney, *f.* paski, kutasiki z koronek etc. *pl. m.* Bart an der Nehre, *m.* Schleifen am Federfiele, *f. pl.* Widerhaken einer Mägel; Backen eines Weiles, *m. pl.* Kasken am Kleide; Streifen von Spitzen etc. an Kopfzeugen, *f. pl.* Barbe, *m.* barzyniec, (kon z Barbary krajny), *m.* Barber (Pferd aus der Barbaren), *m.* Barbeau, *m.* barwena, barzana, *f.* bławat, bławatek, chaber, *m.* Barbe (Rusznik); blaue Kornblume, *f.*
 Barbote, *ée, a.* zobaty, żąćig, żąbny, mit Widerhaken versehen.
 Barbet, *m.* ette, *f.* pudel, pies kudiaty; *m.* Pudel, Pudelhund, *m.*

Barbette, *f.* rąbek napiersny, napiersnik mniszek, *m.* Brustschleier der Nonnen, *m.*
 Barbichon, *m.* piesek kudiaty, *m.* Pudelhündchen, *n.*
 Barbier, *m.* cyrulik, barwierz, Barbier, *m.*
 Barbillion, *m.* barwenka, *f.* wazy u niej i innych ryb, *m. pl.* kleine Barbe (Fisch), *f.* Bart der Fische, *m.*
 Barber, *m.* brodac, brodaty, *m.* Graubart, *m.*
 Barbonnage, *m.* niedogodność, zgryźliwość, *f.* mürrisches Wesen, *n.*
 Barbote, *f.* węgorz morski; lipień, *m.* Quappe; Altraupe; Esche, *f.*
 Barboter, *v. n.* gmerać, pyścić w błocie, w wodzie, (o kaczkach etc.), mit dem Schnabel im Schlamme wühlen und schnattern. *g.* pluskać w wodzie, im Wasser plätschern, *fam.* mruczeć pod nosem, zwischen den Zähnen murmeln.
 Barboteur, *m.* kaczka domowa, *f.* zahne Ente, *f.*
 Barbouillage, *m.* barzgrania, *f.* barzgranie, *n.* Schmiererey, Subelen, *f.* *fig.* mowa niezrozumiana, niewyraźna, *f.* unverständliches Gezwäg, *n.*
 Barbouillé, *ée, p. et a.* powalany, spaskudzony, pobazgrany, pomazany etc. beschmiert, befudelt, *fam.* se moquer à la barbouillée, glupio, nierozumnie gadać; nie dbać o co, ungereimtes und lächerliches Zeug sprechen; sich nichts daraus machen.
 Barbouiller, *v. a.* pomazać, pobazgrać, spaskudzić; farbować, pomalować ściany; mazać, bazgrać, smarować, beschnieren, befudeln; anstreichen; schmieren, schlecht schreiben, subelli. — un recit, niewyraźnie opowiadać, verwirrt erzählen.

se

se —, *r.* zwałac się, zesmolic się, spaskudzić się, sich beschmieren, befudeln. *fig. fam.* il s'est bien barbouillé dans le monde, stracił szacunek u ludzi, w pogardę się podał, er hat sich bey der Welt sehr verächtlich gemacht.
 Barbouilleur, *m.* tynkarz, malarz, co ściany maluje; barzgracz, mazzal, *m.* Lüncher; Schmierer, *m.*
 Barboute, *f.* gatunek grubego cukru, *m.* Lumpenzucker, *m.*
 Barbu, *ue, a.* brodaty, bąćig, *m.* nosidła, *n.* tragi, *m. pl.* Trage, Tragbahre, *f.*
 Bardan, *f.* topian, *m.* Klette, *f.* Klettenkraut, *n.*
 Barde, *f.* zbroie na konia, *m. pl.* cienio kraiana stonina do szpikowania przepiórek etc. *f.* Pferdeharnisch, *m.* dünne geschnittenes Stück Speck zum Braten des Geflügels, *n.*
 Barde, *m.* Bard. Poeta Celtów starożytny, Barde, *m.* Sänger, *m.*
 Bardeau, *m.* gont, *m.* Schindel, Dachschindel, *f.*
 Barder, *v. a.* konia we zbroie ubrać; na tragi, nosidła kłaść, brać; karcz etc., stonina do pieczenia obkładać, dem Pferde einen Harnisch anlegen; auf eine Trage laden; Vogel zum Braten mit Speck umwickeln.
 Bardour, *m.* tra-arz, ten co conosi, *m.* Wagenträger, Tager löhner, *m.*
 Bard, *m.* wiersze dawnych poetów, *v.* Barde, Bardengerfang, *m.*
 Bardot, *m.* młd wzrostu małego, *m.* kleiner Mantel, *m. fig.* wół, człowiek umi arcy dobrze dźwigać, *m.* Packesel, *m.* T. książka, w której arkuszy kilka brak, *f.* arkusze pozostałe do kompletowania,

m. pl. defectes Exemplar eines Buches; Defektpacket, *n.*
 Barot, *m.* krzywo i nosorożca, *m.* Geschrey des Elephanten und des Naschorns, *n.*
 Barge, *f.* gatunek bekasów, *m.* kupa siano, drew, *f.* hat, *m.* Leinschnepfe, *f.* Haufen Heu oder Holz, *m.* kleines Boot, *n.*
 Barguague, *m.* jam namysłaniste, *n.* Zaudern, *n.* Unschlüssigkeit, *f.*
 Barguigner, *v. n.* *fam.* namyslać się, targować się długo, unschlüssig seyn, zaudern, knickern.
 Barguigneur, *m.* — ense, *f.* *fam.* długo się namyslałacy, targujący, *m.* Zauderer, Knickfer, *m.*
 Baril, *m.* baryłka, beczka, *f.* Fäßchen, Eßdönnchen, *n.*
 Barillage, *m.* nalewanie wina w butelki etc. wwożenie wina w butelkach etc. *n.* Füllen des Weins in Flaschen, kleines Gefäße, *n.* Einfuhr des Weins in Flaschen etc. *f.*
 Bariller, *m.* piwniczny na okrętach, *m.* Kellermeister auf den Schiffen, *m.*
 Barillet, *m.* beczulka, baryłka; rura pompowa, *f.* kleines Eßdönnchen, Fäßchen, *n.* Pumpenröhre, *f.*
 Bariolage, *m.* *fam.* pstrociny, *pl.* upstrzenie, *n.* bunte Malesren, *f.*
 Barioler, *v. a.* *fam.* upstrzyć, bunt beimalen, anstreichen.
 Bariquant, *m.* beczka mała, *f.* kleines Faß, *n.*
 Barique, *v.* Barrique.
 Bariton, *m.* basella, *f.* bas, *m.* Bassgeige, *f.*
 Barion, *v.* Barion, *a.* nierówny, podka aty, krzywo oberznigty, zipsig, ungleich.
 Barnabe, *m.* Barnabas, Barnabas, *m.* (Name).
 Barnache, *f.* rodzaj dzikich gęsi, *f.* Art wilder Gänse, *f.*

Baro-

Baromètre, *m.* barometer, *m.* ciężkomierz, *m.* Wetterglas, *n.*
 Baron, *m.* — *onne*, *f.* Baron, *m.* małżonka jego, *Baronowa*, *f.* Baron, *f.* Greherr, *m.* Baronesse, *f.* Grehfrau, *f.*
 Baronnet, *m.* Baronet, *m.* szlachcic w Anglii, co nie jest Baronem, lecz więcej, niż prosty szlachcic, *m.* Baronet, *m.* (Adelicher in England zwischen Baron und Ritter).
 Baronne, *f.* Baronia, *f.* Grehherrschafft, *f.*
 Baroque, *a.* nie gładkokragły, nie okragły, schiefbrunn. *fig.* nieregularny, esobliwy, smieszny, ungleich, unregelmäßig; fonderbar, feltfam, lächerlich.
 Barque, *f.* czolno, *n.* bat, *m.* barka, *f.* Barke, *f.* kleines Fährseil, *n.* Rachen, *m.*
 Barquerolle, *f.* statek mały na morzu bez masztów, *m.* kleines Lustschiff ohne Masten, *n.*
 Barquette, *f.* bacik, *m.* gatanek ciasta, *n.* kleine Barke; Art Gebäckenes, *f.*
 Barrage, *m.* mostowe; brukowe; cło, myto od towarów, *n.* Wegegeld, Pfassergeld, *n.*
 Barrager, *m.* celnik, *m.* Wegegeldner, *m.*
 Barras, *m.* żywica sosnowa, *f.* Fichtenharz, *n.*
 Barre, *f.* drag, *m.* zapieradło, zawieradło, *n.* zasuwa; przewora; rogatka, *f.* rogatki, *f.* pl. rzemień, *m.* krëska, *f.* przekrëslenie, podkrëslenie, *n.* piaski przy nysciu rzeki lub przed portem, *f.* Stange, Barre, *f.* Riegelholz, Querholz, *n.* Riegel; Riemer; Stall, Staud, Schlagbaum; Strich, *m.* Linie, *f.* Sandbank am Hafen und Ausflusse der Ströme, *f.* — *pl.* Schranken, *f.* pl. Kämpfmerchenspiel, *n.* avoir barre sur qq. przewyzszać kogo, Vortheil über jemanden haben.

Barreau, *m.* pręt żelazny do krat, *f.* zapieradło, *n.* sadowa izba, *f.* szranki, *pl.* T. Gitterstange, *f.* Riegel, *m.* Gerichtsstube, *f.* Schranken in den Gerichten für die Advokaten, *f.* pl. sämtliche Advokaten, *m.* pl. style do —, styl sądowy, *m.* Gerichtsstyl, *m.*
 Barrer, *v. a.* zapierać, zatarasować, prętami żelaznymi obwarować, vertiegeln, versperren; mit eisernen Gitterstangen verwahren. *fig.* przekrëslic, wymazać, ausföhren (eine Schrift). — les voines d'un cheval, zawiązać żyłę koniowi zacięta, einem Pferde die Ader verbinden.
 Barrette, *f.* czapka, *f.* biret; kardynałski; sztyfcik w zegarku, *m.* Barett, *n.* Kardinalshut; Stift im Federhause der Uhr, *m.*
 Barricade, *f.* zatarasowanie, *n.* krata, *f.* łańcuch do zawarcia czego, *m.* kobylica, *f.* Wersperung, Verrammelung, *f.* Schussgatter, *n.* Schlagbaum, *m.*
 Barricader, *v. a.* zawalić, zabrać etc. zatarasować drzwie etc., sperren, versperren, verammeln. se —, r. zatarasować się, zawrzedz się, sich verammeln, verschanzen. *fig.* zamknąć się w —, sie swoicy, sich in seine Stube einsperren.
 Barrière, *f.* wszystko, co drogi przystęp zawala, zamyka; krata; kobylica, *f.* ostrog; zasiłek, *m.* obrona wojenna z belek etc. fortaea pograniczna, *f.* przedmurze, *n.* szranki, *pl.* alles was einen Zugang versperret; Gatter, *n.* Schlagbaum; Verhau, *m.* Landwehr; Grenzfestung, Vormauer; *f.* Schranken, *f.* pl. fig. przeszkoda, zawada, trudność, *f.* Hindernisse, *f.* pl. Einhalt, *m.*
 Barrique, *f.* beczka wielka, *f.* großes Faß, *n.*

Barses,

Barses, *f. pl.* cynowe puszkę, w których herbatę z Chin przywożą, *f. pl.* zinnerne Büchsen, worin der chinesische Thee versetzt wird, *f.*
 Bartavelle, *f.* rodzaj kuropatwy, rothfüßiges Rebhuhn, *n.*
 Barthéleml, *m.* Bartomiej, Bartholomäus, Bartel, *m.* (Name).
 Bas, basse, *a.* niski, niewysoki; dolny; niższy, niedrig; tief; unter. *fig.* cichy, niegłośny; podły, leise, sachte; geringhaltig. *fig. p. diy;* niski; nieczczony, schlecht, gering, niedrig, niederträchtig, verächtlich. à basse note. głosem cichym, cicho, mit leiser Stimme. la vue basse, wzrok krótki, *m.* krótkie Gesicht, *n.* faire main basse, wszystko zrywać, zcinać. alles niedermachen, niederhauen.
 Bas, *ad.* nisko, na dół, z góry na dół, nieder, niedrig, unten. *fig.* cicho, po cichu, niegłośno, leicht, sachte, mettre bas, rodzić, wydawać (młode), Junge werfen. mettre bas les armes, składać broń, poddać się, das Gewehr strecken. mettre chapeau bas, zdygać kapelusze, den Hut abziehen. à bas, na dół; o ziemię, herunter, en bas, par bas, na dole, na dół, unten. d'en bas, par en bas, z dołu, od dołu, von unten her. la-bas, tam na dole, dort unten. ici-bas, tu na dole, na dół; na tym świecie, hier unten, hienieden.
 Bas, *m.* spodek, spód, *m.* część spodnia; ponczocha, *f.* Untere, Untertheil; *n.* Strumpf, *m.*
 Basalte, *m.* bazalt, *m.* Basalt; Säulenstein, *m.*
 Basane, *f.* ircha szara, barania skórka, *f.* braunes Schafleder, *n.*

Basané, *éc.* a. ogorzały, opalony od słońca, von der Sonne verbrannt, schwarzbraun.
 Bascule, *f.* zoraw, *m.* kobylica n. mostu zwodzonego, *f.* kółska, deska na helce do kółsania; klapka, *f.* Schweingel; Schlagbalken einer Zugbrücke, *m.* Schaufelbret, *n.* Klappe, *f.*
 Base, *f.* podstawa, zasada, *f.* fundament, podstawek, podkład, *m.* T. linia, płaszczyzna, na której figura stoi; podwalina, *f.* Grund, Fuß, Boden, *m.* T. Basis, Grundlinie; Grundfläche, *f.* fig. grunt, fundament, *m.* podpora, *f.* Fundament, *n.* Grundfüße, *f.*
 Baser, *v. a.* gruntować, fundament kłaść, gründen, den Grund legen. — sur qq., stąpić na co, auf etwas treten. se — sur qq., r. zasadzać się na czym, sich auf etwas gründen.
 Bas-fond, *m.* miękczyna, *f.* miejsce miękkie, niegłębokie, *n.* Untiefe, *f.*
 Basile, *m.* Bazyli, Wasil, Basilus, *m.* (Name).
 Basilic, *m.* bazyliśzek, *m.* Bafilie, *f.* Bafilisk, *m.*
 Basilicon, *m.* masło na rany, *f.* Königsalbe, Wundsalbe, *f.*
 Basilique, *f.* bazylika, kościół główny; pałac królewski, budynek wielki, *m.* Name gewisser Kirche, *m.* königliches und anderes großes Gebäude, *n.* — *pl.* zbiór praw Rzymskich Cesarza Bazylego, Sammlung römischer Gesetze des Kaisers Basilius, *f.*
 Basin, *m.* bomzyn, *m.* materya bawełniana, *f.* ein geföppter Zeug, feiner Varcient, *m.*
 Basque, *f.* łono n. sukien, *n.* Schoos am Leibchen oder an einem Mannsrocke, *m.*

Basque,

Basque, m. Biskajczyk, m. Biskajet, m. Iambour de —, bebenek z dzwonkami, m. Schellentrommel, f.
 Bas-relief, m. robota na pół wypukła rzeźbiarska, f. halb erhabene Bildhauerarbeit, f.
 Basse, f. bas; basista, m. basista, f. Bas; Bassist, m. Bassgeige, f. — continue, generalbas, bas generalny, m. basgleitender Bas, Generalbas, m.
 Basse-contre, f. bas; basista; m. tiefer Bas, Bassist, m.
 Basse-cour, f. podwórze dla drobiu gospodarskiego, n. Viehhof, Hühnerhof, m.
 Basse-lisse et basse-lice, f. kobierzec, kilimek półiedwabny, m. obicie, n. halbseidene und halbwoollene Tapeten, f. pl.
 Basse-lissier, et basse-licier, m. rzemieślnik, tkacz takich kobierców etc., m. Weber solcher Tapeten, m.
 Bassemment, ad. fig. podle, niskie, n. niedrige, niederrachtig, schlecht.
 Basses, f. pl. miela, f. miaczynny, f. pl. Untiefen, f. pl.
 Bassesse, f. podłość urodzenia, stanu etc. f. Niedrigkeit des Standes etc. f. fig. podłość uczynku, f. Niederträchtigkeit, f.
 Basset, m. iarnnik, dax, m. Dachs, Dachsband, m. fig. niziolek, człowiek krótkie nogi maiały, m. Mensch mit zu kurzen Beinen, m.
 Basse-taille, f. tenor; tenorysta, m. tiefer Tenor; tiefer Tenorist, m.
 Bassin, m. miednica; miska wielka płaska; szala u wagi, f. duo studni, n. obszerny zbiór wody, m. kopalnia wapna, f. Becken, n. Schaafe, große Schüssel; Waageschale, f. Wasserbehälter, m. Brunnenbecken, n. Kalkgrube, f. fig. w dolinie szeroka płaszczyna

piękna na około górami otoczona, f. mit Bergen umschlossene schöne Ebene, f.
 Bassiner, v. a. szkandela zagrzewać, rozgrzewać, mit der Dampfsanne erwärmen.
 Bassinet, m. brzeg szeroki u lichtarza wielkiego, m. panewka u strzelby, f. oberster Rand eines Kirchenleuchters, m. Zündpfanne, f.
 Bassinoire, f. szkandela do zagrzewania pościeli, f. łozogrzey, m. Bettwärmer, m. Wärmflasche, f.
 Basson, m. fagot; fagotysta, m. Fagott, n. Fagottist, m.
 Bastant, ante, a. fam. sposoby, zdolny, hinlänglich, gewachsen.
 Baste, m. basta, f. es treflowy, m. Baste, f. Trefelast, n.
 Baste, dosz tego, gequy, es mag seyn. Imper. des alten Zeitworts baster.
 Bastille, f. zamek staroswiecki, z wielą wieżami, m. (przedtym) zamek (m.) i więzienie w Paryżu, n. altes mit vielen Thürmen befestigtes Schloß, n. ehemals die Bastille zu Paris, f.
 Bastion, f. baszta, f. basztion, m. Basten, f. Bollwerk, n.
 Bastionné, ee, a. tour —, mała baszta, f. Art kleiner Bollwerke, f.
 Bastonnade, m. bastonada, f. batogi, n. Stockschläge, Prügel, m. pl. donner des bastonnades à qq., skóre komu wylać, einen Prügeln.
 Bastide, f. sić pewne do łowienia ryb, f. Ites zum Fischen in Ganteichen, n.
 Bas-ventre, m. brzuch dolny, m. Unterleib, m.
 Bat, m. ogon rybi, m. Schwanz des Fisches, m.
 Bat, m. iuki, burdy, f. pl. (na bydło iuczne), Saumfattel, m.
 Bâtage, m. cho od bydła iuczne-go, n. Zoll von Lastthieren, m. Batail,

Batail, m. serce we dzwonie, n. Glockenkloppe, m.
 Bataille, f. potyczka, bitwa, f. Schlacht, f. Treffen, n. champ de —, poboiowisko, n. Wahlstatt, f. Schlachtfeld, n. cheval de —, bachmat od potrzeby wojenney, m. Streitross, n. fig. zwyczaj, m. rzecz ulubiona, f. Steckenpferd, n.
 Batailler, v. n. wydadz bitwę komu, eine Schlacht liefern. fig. potykać się, bić się, wadzić się, swarzyć się, sich heftig herum streifen, schlagen, zanken.
 Bataillon, m. batalion piechoty, husiec, m. Bataillon, n.
 Bâtard, m. —arde, f. bekart, syn naturalny, m. bekartka, córka nieprawego łoża, f. uneheliches Kind, n. Bâtard, a. naturalny, nieslubny, unehelich, fig. nieprawy, nieprawdziwy; z dwoiakiego rodzaju urodzony; mieszaniec, umächt, falsch; von zwey Arten abstammend, (von Thieren, Pflanzen etc.).
 Bâtardiére, f. płonnik w ogrodzie, m. Baumschule gepflanzter Stämme, f.
 Bâtardise, f. urodzenie nieprawie, n. stan bekarcy, m. uneheliche Geburt, f.
 Bateau, m. łódź, f. czołno, n. zrab, m. pudło drewniane u karety, n. Fahrzeug, Flußschiff, n. großer Rachen, m. Holzwerk am Rutschlaufen, n.
 Batelage, m. kuglarstwo, n. figle kuglarskie, m. pl. zapłata za przewóz, za przeprawę, f. Taschenspielererey, f. Schifferlohn, m.
 Batelée, f. ładunek szkuty, żyży lub galarka, m. Ladung eines Flußschiffes, f. fig. jam. kupa ludzi, f. Schwarm Leute, m.
 Batelet, m. łodka, f. Rachen, Kahn, m.
 T. I.

Bateleur, m. euse, f. kuglarz, blazen, m. Taschenspieler, Gaufler, m. — inn, f.
 Batelier, m. ière, f. flis, łodnik, szkatnik, przewoźnik, m. Schiffmann, Schiffer, m. (auf einem Fluße).
 Bâtème, etc. v. Baptême etc.
 Bâter, v. a. inkami osiodłać, (ein Lastthier) satteln, fig. âne bâté, ciołek, niedożęga, m. Zöpel, m.
 Bâtier, m. siodlarz, co inki robi, m. Saumfattelmacher, m.
 Batifoler, n. fam. zartować, igrać, schäkern, tändeln.
 Bâtiment, m. budowanie, n. budynek, dom: okręt, m. Bau, m. Gebäude; Schiff, Fahrzeug, n.
 Bâtir, v. a. budować; założyć, bauen. fig. (sur qc.) spozycząć się na co, auf etwas bauen.
 Bâtisse, f. budowanie, wystawianie budynków, n. Bau, m. Bauen, n. Bauart, f.
 Bâtisseur, m. fam. budownik wielki, co lubi budować, m. Bauleibhaber, Baufüßige, m.
 Batiste, f. batyst, m. Batist, m.
 Bâton, m. laska, f. kiy, m. buława, f. drag, m. Stock, Stab, Stecken; Prügel, m. Stange, f. Commandostab, m. tour du —, obrywki, pl. Neben-vortheile, m. pl. Sporteln, f. pl.
 Bâtonner, v. a. bić, trzepać kogo kijem, laską, Prügeln, — un article, wymazać jaki artykuł jako nieważny, einen Artikel als ungültig ausstreichen. — des serviettes, serwety składać, Servietten brechen.
 Batonnier, m. starszy, co laske bractwa duchownego, cechui nosi; starszy prokuratorów, m. Stabträger einer Kunst oder Bruderschaft; Vorsteher der Advokaten, m.
 Batrachite, f. żabieniec, żabinek, m. Kroschstein, m.
 G Battage,

Battage, *f.* młócenie cepami, *n.* zapłata za to, *f.* Dreschen, *n.* Drescherlohn, *m.*

Battant, *m.* sorce w dzwonie; skrzydło u drzwi etc. *n.* Glockenfahnenengel oder — flüpfel; Thürflügel, *m.*

Battant, *ante*, *a.* schlagend, *métier* battant, krosna, na których tkacz robi, *pl.* Weberstuhl, worauf eben gearbeitet wird, *m.* porte battante, drzwi, które się same przez się zamykają, *pl.* Thüre, die von sich selbst zufällt, *f.* tout battant neuf, nowiutenki, funkelnagelneu.

Batte, *f.* klepadło, *n.* szlaga, *f.* tłuć, młot do ubijania czego, *m.* kijanka; ławka, na której chusty mydła, piora; klapaczka, *f.* Schlägel, *m.* Patysche, *f.* Stößel; Waschbläuel, *m.* Waschbret, *n.* Writsche des Harelesins, *f.*

Battement, *m.* bicie, tuczenie; klaskanie, tupanie, *n.* Klopfen, Schlagen, *n.*

Batterie, *f.* bitwa, zabijatyka, *f.* zaczepki, *pl.* Schlägerei, *f.* Pfannendeckel, *m.* T. baterya; pokrywka na panewce, *f.* Batterie, *f.* fig. sztuka, *f.* zabiecenie, *n.* fortel, sposób, *m.* droga do czego, *f.* Mittel, *n.* Anschläge, *m.* *pl.* bębnienie, *n.* Trommelschlag, *m.* batterie de cuisine, sprzęt kuchenne, *pl.* m. Küchengerät, *n.*

Batteur, *m.* fam. zawadyak, *m.* zuch, *m.* Schläger, Balger, *m.* — en grange, młóceć, *m.* Drescher, *m.* — d'or, guldzłazger; rzemieślnik, co drót srebrny albo złoty w młynie solaszcza, *m.* Goldschläger, Goldplätter, *m.* — de soute, ten, co korzenie etc. w miodzierzo tłuca, Stößer in der Apotheke, *m.* — de pavé, fig. brukowiec, włóczega, *m.* Pfahstretter, Tagedieb, *m.* — d'es-

trade, iędzdziec na wzwiady wykany, *m.* Reiter beim Recognoßiren, *m.*

Battoir, *m.* klepadło, *a.* kijanka, *f.* rakieta, pilnik do bicia piłki, *m.* cierlica, tarlica do konopi, *f.* Schlägel; Waschbläuel, *m.* Schlaggeret, *n.* Hanfbreche, *f.*

Battologie, *f.* niepotrzebne powtarzanie w mowie, *n.* wielomowność; *f.* unnütze Wiederholung in einer Rede, *f.* leeres Geschwätz, *n.*

Battre, *v. a.* bić, uderzyć, tłuć, trzepać, schlagen; stampfen, stoßen; querlen. — les ennemis, zwyciężyć nieprzyjaciela, die Feinde schlagen, überwinden. — une place, strzelać do fortecy, eine Festung beschießen. — du blé ou en grange, młócić, dreschen. — le fer, kuć, schmieden. — des oeufs, iaia bić, Eyer rühren. — du beurre, masło robić, buttern. — monnoie, bić monetę, münzen. — les cartes, tasować karty, Karten mischen. — le tambour, la caisse, bębnić, trommeln. — la campagne, latać, biegać, iędzdziec, herumstreifen, fig. niewyraźnie mówić, baciać, verwirrt reden, faheln. — n. bić; ruszać, ruchać się, (o podkowach), klopfen; schlagen; wackeln (von Hufeisen), — des ailes, bić skrzydłami, skrzydła rozpościerać, fliegen. — de l'aile, trzepotać albo trzepotać się; flattern. — des mains, klaskać rękoma, in die Hände klatschen. — en retraite, usuwać się od czego, (np. od interesu, zatrudnienia), sich zurückziehen, von etwas loszumachen suchen. se —, r. bić się, szamotać się, się schlagen, balgen; mit jemandem fechten.

Battu, *ne*, *p. et a.* bity etc., ge-schlagen etc. dufer —, blacha, *f.* Eisen-

Eisenblech, *n.* chemia —, droga bita, *f.* gebahnter Weg, *m.* fig. avoir les yeux battus, krótki mieć wzrok, matęte, trübe Augen haben.

Baudet, *m.* osiel, *m.* Esel, *m.* fig. głupiec, *m.* dummer Mensch, *m.*

Baudouin, *m.* Baldwin, Baldwin, *m.* (Name).

Baudri, *m.* Balderyk, Baldrich, *m.* (Name).

Baudrier, *m.* pas, pendent, *m.* torba, *f.* Wehrgehäk, *n.* Quersack, *m.*

Baudroie, *m.* rodzaj ryby, *f.* Groschisch, *m.*

Baudruche, *m.* T. cienki pergamin do robienia złota płatkowego potrzebny, *m.* Goldschlägerhaut, *f.*

Bauduffle, *f.* v. Toupie.

Bauge, *f.* legowisko dzików, błoto, w którym się walaia; błocisko, *n.* Lager des Schwarzwildes, *n.* Ort, wo es sich wälzt, *m.* Lache, *f.* à —, ad. fam. podostatkiem, dosyć, vollauf, in Menge.

Baume, *m.* balsam, *m.* masło, na rany, *f.* Balsam, *m.* Salbe, *f.* fig. pociecha, *f.* Trost, *m.*

Baumnier, *m.* balsamowe drzewko; *m.* Balsambaum, *m.*

Baumor, *m.* Baldomir, Baldomir, *m.* (Name).

Bavard, *m.* arde, *f.* fam. świegot, klekot, *m.* Schwäger, *n.* inn, *f.* — a. świegotliwy, szczebielliwy, geschwäßig.

Bavardage, *m.* paplotanie, bawianie, *n.* Geschwätz, *n.* Plauderei, *f.*

Bavarder, *v. n.* fam. świegotać, klekotać, paplać, schwagen, plaudern; ausplaudern.

Bavarderie, *f.* świegotanie etc., *n.* Schwachhaftigkeit, Geschwätzigkeit, *f.* Gewäsch, *n.*

Bavardise, *f.* fam. głupie gadanie, bawianie, *n.* Gewäsch, *n.*

Bavarois, *e*, *m. et a.* Bawarczyk, Bajer, *m.* Bawarski, bayerisch, *a.*

Bavaroise, *f.* herbata z syropem kapilorowym, *f.* Thee mit Syrup de Capillaire, *m.*

Bave, *f.* slina, węzów iad; piana, kleiowatość slika ślimaków, *f.* Geifer, Gift der Schlangen; Schleim der Schnecken, *m.*

Bayer, *v. n.* ślinić się; pienić się, geifern.

Bavette, *f.* fartuszek pod podbrodkiem śliniacego się przywiązany, *m.* Geifertuch, Geifertlächgen, *n.*

Baveux, *euse*, *a.* śliniasty, smar-katy, geifernd; omelette baveuse, grzybek niedoszłony, *m.* nicht ausgebackener Eyerfluchen, *m.*

Bavière, *f.* Bawaryja, *f.* Bayern, *n.* — varois, *m. a.* — rczyk, Bayer, *m.* rski, bayerisch, *a.*

Bavochoer, *v. n.* niewyraźnie, nieczytająco odznaczyć, wydrukować, unsauber abzeichnen, abdrucken.

Bavochure, *f.* błędne odznaczenie, *n.* nie czysto, nie wyraźnie wyciąniona rycina, *f.* fehlerhafte Abzeichnung der Umrisse, *f.* unsauber abgezogener Kupfersich, *m.*

Bavolet, *m.* zawicie wieśniaczek, *n.* Art Kopfschmuck der Bauernmädchen, *m.*

Bayer, *v. n.* (a go.) rozdziwiać, gebä, patrzeć na co, nach etw was gaffen. fig. (après go.) chciwie czego żądać, pragnąć czego, begierig wohnach trachten. — aux corneilles, m. lelków patrzeć, próżnować, Maulaffen feil haben.

Bayeur, *m.* euse, *f.* przypatrujący się z rozdziwioną gębą, gap, *m.* Gaffer, *m.*

Bazzo, *m.* moneta Niemiecka, *f.* Bazen, *m.* (4 Kreuzer).

Béant, ante. *a.* rozdziewiony, otwarty, kłasnęd, offen, aufgesprengt. *genles béantes*, *pl.* zarłoku, łakomo iedzący. *Leute die sehr gierig, heissungtig* essen.
Béat, *m.* ate, *f.* człowiek nabożny, bogobożny; nabożniczek, — czka, dewotka, *f.* andächtiger Mensch; Frömmling, *m.* Betschwester, *f.*

Béat, *m.* ten, co nie należąc do grania, należy do zysku z gry, *Person die nicht selbst spielt, und doch Antheil am Gewinnsie hat.*

Béatification, *f.* podniesienie do chwały wiecznej, błogosławienie; *n.* Seligsprechung, *f.*
Béatifier, *v. a.* zwać błogosławionym, błogosławić kogo, selig sprechen.

Béatifique, *a.* zbawienny, błogostawiony, selig machend.

Béatilles, *f. pl.* podrób, różne specyfikali w pasztetach, *m. pl.*; robotki wyszywane, i inne, iakie po klasztorach robia zakonnice etc. *f. pl.* al: lerlen Leckerbissen in Pasteten, *n. pl.* kleine Nonnenarbeiten, *f. pl.*
Béatitude, *f.* zbawienie, n. wieczna chwala, *f.* Seligkeit, *f.*

Beau, *bel*, *belle*, *a.* piękny; dobry; słiczny, cudny, wysmienity, schön; gut; vortreflich, *il fait beau*, piękna, dobra (jest) pogoda, *es ist schön* nes Wetter, *il fait beau* dans, — piękna, przyjemna jest... *es ist angenehm in* . . . — *ad.* *il a beau*, nie nie wskóra, nie nie sprawi, daremnie się stara, er bemüht sich umsonst. *on a beau lui dire*, daremnie mu się mówi, vergebens sagt man ihm, *il a beau parler*, dobrze może o tym mówić, er hat gut reden. *voir tout en beau*, wszystko z pięknej strony uważać, alles von der schönsten Seite sehen. *l'avoir beau*,

mieć dobrą sposobność, eine gute Gelegenheit haben. *bien et beau*, *bel et beau*, *ad. fam.* zupełnie; bez ogródki, gänzlich, ohne Umstände. *de plus belle*, na nowo, mocniéj niż wprzód, von frischem, stärker als vorher. *tout beau!* powoli! *cicho!* *grrach!* *fachte!*

Beau, *m.* piękność, przyiemność, *f.* das Schöne, *n.*

Beaucoup, *ad.* wiele; bardzo, viel; häufig; sehr. *beaucoup de fois*, często; oft, öfters; *il s'en faut beaucoup*, wcale nie, bynajmniéj, bey weitem nicht; *il s'en faut de beaucoup*, daleko ieszcze do tego, es fehlt noch viel.

Beau-fils, *m.* pasierb; zięć, *m.* Stiefsohn, Schwiegersohn, *m.*

Beau-frère, *m.* szwagier; brat z insey matki albo z inzego oycza, *m.* Schwager, Stiefbruder, *m.*

Beau-père, *m.* oyczym; teść, swiękr, *m.* Stiefvater; Schwiegervater, *m.*

Beauté, *f.* piękność, *f.* Schönheit, *f.* fig. piękna białogłowa, *f.* schönes Frauenzimmer, *n.*

Bec, *m.* dziób, *m.* Schnabel, *m.* **Spige**, *f.* fig. gęba, *f.* pysk, *m.* **Maul**, *n.* coup de bec, uszczyпка, *f.* słowa uszczypliwe, *n. pl.* Stichelrede, *f.* — *afilé*, dobrze rozprawiać — umieiać, szczebiot, *m.* gutes Mundwerk, Plauderwerk, *n.* *se defendre du —*, słowami się bronić, sich mit Worten vertheidigen. — *à —*, na ustroini, ustnie i poufale, unter vier Augen. *blanc —*, młodzik bez doświadczenia, junger Mensch ohne Erfahrung.

Becasse, *f.* bekas, *m.* Schneppse, *f.*

Bécasseau, *m.* bekasik, *m.* iunge Schneppse, Wassertschneppse, *f.*

Becassine, *f.* bekas mały, *m.* Wassertschneppse, *f.*

Beccard,

Beccard, *m.* łosos ikrzasty, *m.* Regenlachs, *m.*

Bec-de-lièvre, *m.* gęba zaięcza, *f.* szerzobate wargi, *f.* *pl.* Nasenscharte, *f.* fig. osoba z zaięcza gębą, *f.* Person mit derselben, *f.*

Bec-figure, *m.* figoiadka, *f.* Geigenschneise, *f.*

Bèche, *f.* rydel; chrzaszcz zielony, *m.* Grabseil, *n.* **Epaten**; kleiner Käfer mit grünlicher Schale, *m.*

Bèche, *v. a.* rydlem kopać, mit dem Grabseil graben.

Rèchet, *m.* szczupak; wielbłąd z dwóna garbami, *m.* Hecht, *m.* Kameel mit zwey Buckeln, *n.*

Bec-jaune, *v.* Béjaune.

Becquée, *f.* dziób paszty peken czego, *m.* Schnabel voll, *m.*

Becqueter, *v. a.* dziobać, mit dem Schnabel picken. *se —*, *r.* dziobać się, sich schnabeln; sich mit dem Schnabel herumbeissen.

Bécune, *f.* szczupak morski, *m.* großer Seehecht, *m.*

Bédaine, *f.* fam. brzuch wielki, *m.* dicke Wanst, *m.*

Bedeau, *m.* sapient akademicki; sluga kościelny, *m.* Pedell; Gamulus eines Kusters, *m.*

Bedon, *m.* przedtym zamiast, tambour, bębnek, kleine Trommel. *fig.* brzuchal, brzuch wielki, *m.* Dickbauch, *m.*

Bée, *a.* à gueule —, otworem, (iak becuka), offen stehend (von Güssen).

Belfroi, *m.* strażnica z dzwonem, *f.* dzwon, w który na trwoję biig, *m.* dzwonicie na pacierz, *n.* zrab, *m.* wiazanie w dzwonicy, *n.* Warte, *f.* Wachthurm mit einer Glocke, *m.* Sturm, Lärmglocke, *f.* Glockenstuhl, *m.*

Bégaiement, *m.* ikanie, zaiękanie, *n.* Stammeln, Stottern, *n.*

Bégayer, *v. n.* zaiękiwać się, nie dohrze słowa wymawiać, stammeln, stottern, fallen. *a.* wybać co, verstottern.

Bégue, *a.* zaiękliwy, stammelnd, stotternd. *s. m.* zaiękliwy, iakaka, *m.* Stotterer, Stammer, *m.*

Béguenule, *f.* fam. małpisko, *n.* (głupia białogłowa); Maulaffe, *m.* dummes Weibsbild, *n.*

Béguin, *m.* czapeczka dziecienna, *f.* Kinderhäubchen, *n.*

Béjaune, *m.* ptasię, ptasze, *n.* smarkacz, młodzik, *m.* Gelschnabel (Vogel), *m.* auch *fig.* *fam.* faire voir son —, wydać się, (z głupstwem), seine Unwissenheit zeigen.

Beige, *f.* materya z wełny niefarbowanej robiona, *f.* Zeug aus ungefärbter Schaaßwolle, *m.*

Beignet, *m.* ciasto pewne, *n.* (na kształt naleśników), Pfannenkuchen, *m.* Rühelchen, *n.*

Bel, *v.* Beau.

Bèlement, *m.* beczenie owiec, *n.* Blöken der Schaafe, *n.*

Bêler, *v. n.* beczuć, iak owce, bläsen.

Bel-esprit, *m.* człowiek do-wcipny, geniusz, *n.* Schöngest, *m.*

Belette, *f.* łasica, *f.* Wiesel, *f.* *et n.*

Belge, *m.* Niederlandczyk, Niederländer, *m.* — *gigue*, *a. f.* Niederlandski, niederländisch, *a.* Niederlandy, *pl.* Niederlande, *pl.* Belgien, *n.*

Belgrade, *f.* Belgrad, albo Białogrod Grecki, *m.* Belgrad; Griechisch-Weissenburg, *n.*

Beller, *m.* baran, taran, *m.* Widder, Schaafbock; Sturmbock, *m.*

Bellere, *f.* kolce, na których serce we dzwonie wisi, *f.* kolko żelazne, na którym lampa wisi, *n.* Glockenring, Lampenring, *m.*

Beli-

Belitaille, *f.* hultaystwo, *n.*
 Haufen Lumpengefindel, *m.*
 Belitre, *m.* hultay, *m.* Bettler,
 Lumpenkerl, *m.*
 Bellâtre, *a. et m.* nie bardzo
 piękny, wykwintny, gefün-
 stelt, fade; Schönling, *m.*
 Belle, *f.* piękna, śliczna kobie-
 ta, panna, dziewczyna, *f.*
 Schöne, *f.* fig. kochanka: *f.*
 Geliebte, *f.*
 Belle-fille, *f.* pasierbica, syno-
 wa, ciesć, *f.* Stieftochter,
 Schwiegertochter, *f.*
 Bellegarde, *f.* gatunek brzo-
 skwini, *f.* Art Pärche, *f.*
 Bellement, *ad. fam.* cichuten-
 ko, pocichu, powoli, gemach!
 sachte!
 Belle-mère, *f.* macocha, świe-
 kra, teścia, teściowa, *f.* Stief-
 mutter, Schwiegermutter, *f.*
 Belle-soeur, *f.* siostra przyro-
 dzona; bratowa, *f.* Stieffschw-
 ester; Schwägerin, *f.*
 Bellicerant, *ante, a.* woiujący.
 Krieg führend, kriegend,
 Belliqueux, *euse, a.* waleczny,
 kriegerisch, tapfer.
 Bellissime, *a. fam.* nadzwyczaj-
 nie piękny; *f.* gatunek gru-
 szek. (*f.*) tulipanów, (*m.*)
 überaus schön. — *f.* Art Birne;
 Art Tulpe, *f.*
 Bellone, *f.* bogini wojny, *f.*
 Kriegsgöttin, *f.*
 Bellot, *otte, a. fam.* piękny,
 nadobny, niedlich.
 Belvédér, *m.* widok piękny, *m.*
 Ort, von welchem man eine schö-
 ne, weite Aussicht hat, *m.*
 Bénarde, *f.* ramek z obustron-
 się otwierający *m.* Schloß,
 das auf beiden Seiten schließt, *n.*
 Bénate, *f.* kosz do soli, *m.*
 Salzforb, *m.*
 Bénatier, *m.* ten, co kosze ta-
 kie solą napełnia, albo ie ro-
 bi, *m.* der Salzforbe füllt oder
 ficht, *m.*
 Bénédicte, *m.* żegnanie stołu,
n. modlitwa przed używa-

niem pokarmów, *f.* Gebet vor
 Tische, *n.*
 Bénédicte, *f.* lambitywum zwol-
 na purgoiace, *n.* gelind abfüh-
 rende Lattwerge, *f.*
 Bénédiction, *m.* ine, *f.* Bene-
 dyktyn, *m.* nka, *f.* Benediktis-
 ner, *m.* — inn, *f.*
 Bénédiction, *f.* błogosławień-
 stwo, *n.* benedykcyja kościel-
 na, *f.* przeżegnanie biskupie,
 kapłańskie; powinszowanie
 szczęścia, *n.* Segen, *m.* Eins-
 segnung, *f.* Glückwunsch, *m.*
 Bénéfice, *m.* dobrodzieństwo,
 dobrodzieystwo prawne, (*be-
 neficium juris*), *n.* łaska, *f.*
 przywilej; zysk, fortel, zaro-
 bek, profit, *m.* beneficium, *n.*
 godność kościelna z docho-
 dem, *f.* benefis, *m.* Wohlthat,
 Rechtswohlthat, Freiheit, Be-
 günstigung, *f.* Gewinn, Nutzen,
 Vortheil, *m.*; Pfründe, *f.*
 Bénéficiaire, *m.* héritier, suk-
 cessor, co beneficium inventa-
 riū otrzymał, *m.* Erbe, der das
 beneficium inventarii erhalten
 hat, *m.*
 Bénéficial, *ale, a.* beneficjalny,
 kościelny, zu Pfründen gehörig.
 Bénéficier, *m.* beneficiary, *m.*
 Pfründenbesitzer, *m.*
 Bénéficier, *v. n.* (*sur qq.*) zysk
 mieć z czego, zyskać na czem,
 an etwas gewinnen, Vortheil
 daraus ziehen,
 Benêt, *a.* głupi, dumm, einfäl-
 tig. — *m.* głupiec, prostak, *m.*
 Dummkopf, Pönsel, *m.*
 Bénévole, *a.* życzliwy, przy-
 chylny, (besonders im Eher) *m.*
 günstig, geneigt.
 Benigne, *m.* Benignus, Benig-
 nus, *m.* (*Name*).
 Bénignité, *f.* dobroćliwość,
 ludzkość, łaskawość, *f.* Güte,
 Leutseligkeit, *f.*
 Bénin, Bénigne, *a.* bénigne-
 ment, *ad.* dobroćliwy, ludzki,
 łaskawy; łagodny, gütig, lieb-
 reich;

reich; gelind. *ad.* łaskawie,
 dobroćliwie.
 *Bénir, *v. a.* poświęcać, prze-
 żegnać, żegnać co; błogosła-
 wie, pobłogosławić; dobro-
 rzeczyć; chwalić, wychwa-
 lać, wystawiać; uszczęśli-
 wiać, einweihen; einsegnen, seg-
 nen; loben, preisen; beglücken.
 Bénit-ite, *a.* święcony, geweiht.
 Bénitier, *m.* kropielnica, *f.*
 kansas w kościele, *m.* Weih-
 kessel, *m.*
 Benjamin, *m.* Benjamin, Ben-
 jamin, (*Name*).
 Benne, *f.* kosz do noszenia cię-
 żarów bycia incznego, *m.*
 Tragkorb der Lastthiere, *m.*
 Benoît, *m.* Benedykt, Benedikt,
m. (*Name*).
 Béquillard, *m. fam.* kulawy, co
 na kulach chodzi, kulawiec,
m. Mensch, der an der Krücke
 geht, *m.*
 Béquille, *f.* kula, (*scil.* dla ku-
 lawego), *f.* Krücke, *f.*
 Béquiller, *v. n. et a.* na kulach
 chodzić; an der Krücke gehen.
 pulchnić ziemię na grzędzie,
 die Erde in einem Gartenbeete
 auflockern.
 Berberis, *v.* Epine — viette.
 Bercail, *m.* fig. (owczarnia, *f.*
 trzoda, *f.* Schaafstall, *m.*
 Berceau, *m.* kolébka, *f.* Wiege,
f. fig. dzieciństwo, *n.* wiek
 dziecienny; początek czego,
m. ulica w ogrodzie wysoka
 sklepisto płożona, *f.* erste
 Kindheit, *f.*; Anfang einer Sa-
 che, *m.*; Bogengang, *m.* Laube,
f.
 Bercer, *v. a.* kołysać dziecko,
 ein Kind wiegen. *fig.* — *qq.*
 ukołysać, ugłaskać, hawie
 kogo, jemanden vergeblich auf-
 halten, einschläfern.
 Berche, *f.* półdziałek okrętowy,
m. kleine Schiffskanone, *f.*
 Bergame, *f.* obicie, (*n.*) kilim,
 (*m.*) podłoga gatunku, Art
 schlechter Tapeten, *f.*

Bergamote, *f.* bergamotka, *f.*
 bergamot, *m.* Bergamotenbir-
 ne, *f.* Bergamotessenz, *m.*
 Berge, *f.* nadrzecze wysokie, *n.*
 rzeki brzeg przykry, *m.* ga-
 tunek barki, *f.* hebes oder stei-
 les Ufer, *n.* Art Barre auf Flüs-
 sen, *f.*
 Berger, *m.* ère, *f.* pasterz,
 owczarz, owczarczyk, *m.* rka,
f. Schäfer, *m.* — inn, *f.* hou-
 lette du —, *f.* kiy pasterski,
m. Schäferstab, *m.* fig. kocha-
 nek, *m.* nka, *f.* Geliebte, *m.*
 et *f.* l'heure du —, chwila
 miłośna, *f.* Schäfersünde, *f.*
 Bergère, *f.* gatunek kornetów,
m. krzesło wygodne z porę-
 czami, *n.* Art Frauenzimmer-
 haube, *f.* bequemer Lehnstuhl, *m.*
 Bergerette, *f.* sam. pastarka
 młoda owczarka, *f.* trunek z
 miodu i wina robiony, *m.*
 junge Schäferin, *f.* Trank aus
 Wein und Honig, *m.*
 Bergerie, *f.* owczarnia, Schaaf-
 stall, *m.* Schäferer, *f.* Berge-
 ries, *pl.* skotopaski, *pl.* Hir-
 tengedichte, *n. pl.*
 Bergeronnette, *f.* pliszka, *f.*
 trzęsiogonek, *m.* Nachstelze, *f.*
 Berlin, *m.* Berlin, *m.* Berlin, *n.*
 Berline, *f.* Berlinka (powóz), *f.*
 Berline, *f.* (Art Kutschen).
 Berlingot, ou Brelingot, *m.* ko-
 laska, *f.* koczyk, *m.* Halb-
 schäse, *f.*
 Berlue, *f.* sam. wzrok słaby, *m.*
 zaćmienie oczu, *n.* Blitzen vor
 den Augen, *n.* Blendung des
 Gesichtes, *f.* fig. zaćmienie ro-
 zumu, *n.* nieuwaga, *f.* Ver-
 blendung, Unachtsamkeit, *f.*
 Bernable, *a.* godzien oszukania,
 prellenswerth, *fig.* godzien wy-
 skykania, śmieszny, ausla-
 chenswerth,
 Bernard, *m.* Bernard, Bernhard,
 (*Name*).
 Bernardin, *m.* ine, *f.* Bernar-
 dyn, *m.* nka, *f.* Bernhardiner;
 mōnch, *m.* — nonne, *f.*
 Berne,

Berne, *f.* wyrzucanie kogo do góry z prześcierała etc. rozciagnionego, *n.* Fuchspresse, *f.* Pressen, *n.*

Bernement, *m.* szydzenie, drwienie z kogo, *n.* drwiny, *pl. f.* Pressen, *n.* *vid.* Berne.

Berner, *v. a.* z prześcierała etc. kogo w górę wybijać, wyrzucać, pressen. *fig. (qq.)* szydzić, drwić z kogo, wysmiewać się z kogo, einen lächerlich machen, auslachen.

Berneur, *m.* ten co co w górę kogo z prześcierała wyrzuca, *m.* Preller, *m.* *fig.* szydercz. wysmiewca, naszmiewca, *m.* Spötter, *m.*

Berniquet, *m.* *fig. fam.* ostatnie ubóstwo, żebractwo, *n.* Bettelstab, *m.*

Berie, *f.* Berta, Verta, *f.* (Name).

Bertrand, *m.* Bertrand, Bertram, *m.* (Name).

Besace, *f.* torba; mantyka, *f.* biesagi, *pl.* Quersack, Bettelsack, *m.* *fig. vid.* Berniquet.

Besacier, *m.* *fam.* co torbę ma na plecach; żebrak, *m.* der einen Quersack trägt; Bettler, *m.*

Besaigre, *a.* kwaskowaty, kwasny (o winie), säuerlich (vom Weine).

Besaigué, *f.* siekiéra obosieczna, *f.* młotek szkłański, *m.* Quersack, *f.* Glaserhammer, *m.*

Besanson, *m.* Bizanc, *m.* Bisanz, *n.* (Stadt).

Besicles, *f. pl.* gatunek okularów, *pl.* maska z szkiełkami do oczu, *f.* Art Brillen mit Bändern, *f. pl.* Larve mit gläsernen Augen, *f.*

Besogne, *f.* robota, praca, *f.* zatrudnienie, *n.* Arbeit, *f.* Geschäft, *n.* donner bien de la besogne *à qq.*, narobić komu kłopotu, roboty, einem viel zu schaffen machen, viel Mühe verursachen.

Besoin, *m.* potrzeba; rzecz potrzebna; bieda, dolegliwość,

f. ucisk, *m.* Bedürfnis, *n.* Roth, Nothwendigkeit; Nothdurft, *f.* avoir — (*de qq.*) potrzebować czego, potrzeba komu czego, etwas nöthig haben, bedürfen. qu'est-il besoin de? na cóż (się zda)? was braucht es?

Bessière, *v.* Baissière.

Bestial, *ale, a.* bestyalski, wiehisch.

Bestialité, *f.* życie, (*n.*) albo uczynek bestyalski, *m.* bezczność sodomia z bydlęciem popetrzona, *f.* viehischen Betragen, *n.* Sodomiten, *f.*

Bestiaux, *m. pl.* (von Betail), bydło, *n.* allerhand Vieh, *n.*

Bestiole, *f.* bestyika, *f.* zwierzątko, *n.* Thierchen, *n.* *fig.* młody, głupi człowiek, *m.* dummes Thierchen, *n.*

Bête, *m. fam.* un gros —, wielki wół, *m.* ein großes Rindvieh, *n.* ein großer Dummkopf, *m.*

Betail, *m.* bydło, *n.* Vieh zur Nahrung und zum Gebrauche des Menschen, *n.*

Bête, *f.* bydlę, zwierzę, *n.* zwierz, *m.* bestya, *f.* Thier, Vieh, Wildpret, *n.* *fig.* blażen, *m.* Dummkopf, *m.* — privées, domowe zwierzęta, *n. pl.* zahme Thiere, *n. pl.* — à corne, à laine; bydło rogate; bydło mniejsze, *n.* Horn-, Schaafvieh, *n.* — de charge, de somme, bydło iuczne, ciężarowe, *n.* Lastthier, Saumthier, *n.* — de voiture, bydło cugowe, robotne, *n.* Zugvieh, *n.* — féroces, dzikie zwierzęta, *n. pl.* wilde Thiere, *n. pl.* — fauves, noirs, ielenie, łanie, daniel; dziki, *m. pl.* zwierzyna, *f.* Roth-, Schwarzwild, *n.* La bête. Labet, (*gra w karty*), *n.* eine Art Kartenspiel, *n.* Bete, *f.*

Bête, *a.* głupi, durny, dumm, einfältig, albern.

Bêtement, *ad.* głupio, dummer Weise.

Betille,

Betille, *f.* gatunek maszlinu, *m.* bagazyja malowana z Bengali, *f.* Art Musselin; bengalischer Kattun, *m.*

Bêtise, *f.* głupstwo, *n.* nierozum, *m.* Dummheit, Albernheit, *f.* Unverstand, *m.*

Béton, *m.* wapno z piaskiem do zakładania fundamentu, *n.* Mörtel zum Grundlegen, *m.*

Bette, *f.* ćwikła, *f.* Bete, *f. pl.* Mangold, *m.*

Betterave, *f.* bórak, *m.* ćwikła, *f.* bóraki, *m. pl.* rotbe Rübe, *f.*

Betuse, *f.* beczka na ryby, *f.* Fischfaß, *n.*

Benglement, *m.* ryczenie, *n.* ryk wołów, *m.* Brüllen des Rindviehes, *n.*

Bengler, *v. n.* ryczeć, brüllen, bloßen.

Beurre, *m.* masło, *n.* Butter, *f.* — fondu, *m.* roztopione, rozpuszczone, *n.* Schmelzbutter, *f.* — fort, *m.* gorzkawe, stare, *n.* alte oder ranzige Butter, *f.* — noir, *m.* nad ogniem przy rumienione, braune Butter, *f.*

Beurre, *m.* baba, *f.* bera, *f.* Butterbirn, *f.*

Beurée, *f.* chleb z masłem, *m.* Butterbrod, *n.* Butterbäume, Butterstücke, *f.*

Beurrer, *v. a.* masłem nasmarować; w rozpuszczonym masle maczać; masłem okraszyć, mit Butter bestreichen; in zerlassene Butter tauchen; damit anmachen.

Beurrier, *m.* ière, *f.* przekupnik; *m.* przekupka, *co* masło przedać, *f.* Butterhändler, *m.* — tinn, *f.*

Beurrière, *f.* faska od masła, *f.* Butterfäßen, *n.*

Beveau, *v.* Biveau.

Bévue, *f.* błąd wielki, *m.* wada omyłka, *f.* Versehen, *n.* Fehler; Schitzer; Fock, *m.*

Biais, *m.* ukos, Schräge, Schiefe, *n.* Queere, *f.* *fig.* sposób, (*m.*) droga do czego, *f.* Art und

Weise, eine Sache anzusehen, *f.* biais gras, maigre, *aigu.* T. kat rozwart, ostry, *m.* stumpfer, scharfer, spitziger Winkel, *m.* de biais, *ad.* na ukos, ukośnie, krzywo; schief, schräg, *ge.* frumm.

Biaisement, *m.* ukos, *m.* krzywość, *f.* Queere, Krümme, *f.* *fig.* wybieg, wykret, *m. pl.* cegiele, *m. pl.* Umschweif, Ausweg, Nebenweg, *m.*

Biaisier, *v. n.* krzywo iść, schylać się, nachylać się na jedną stronę, schief seyn, schräge gehen. *fig.* nie szczerze postępować; wykretów, wymówek szukać, nicht offen handeln, frumme Wege, Umschweife nehmen; kurze Auswege wählen.

Biambonées, *f. pl.* płótno indyjskie z korw drzewa rebi-one, *n.* ostindischer Zeug aus Baumrinde, *m.*

Biasse, *f.* iedwabin gatunek, *m.* rohe levantische Seide, *f.*

Biberon, *m.* piak, łapikufel, koneweczka dziecienna z smockiem, *f.* Zecher, *m.* Nutsch, kännchen, *n.*

Bible, *f.* biblia, *f.* Bibel, *f.*

Bibliographie, *m.* biegły w układaniu starodawnych autorów, *m.* Bücherkenner, *m.*

Bibliographie, *f.* znajomość literatury, *f.* Bücherkenntnis; Kenntniss alter Handschriften, *f.*

Bibliomane, *m.* szalony książek przyjaciel, Bücherwart, *m.*

Bibliomanie, *f.* szalona chciwość mieć książek wiele, *f.* Bücherlust, *f.*

Bibliophile, *m.* ten, co książki lubi, *m.* Bücherliebhaber, *m.*

Bibliothécaire, *m.* bibliotekarz, *m.* Bibliothekar, *m.*

Bibliothèque, *f.* biblioteka, *f.* księżnica, *n.* Büchersammlung, Bibliothek, *f.* Büchersaal, *m.* — volante, zbiorów różnych pism, *m.* Sammlung kleiner Schriften, *f.*

Bibus,

Bibus, de —, *fam.* ladaiaiki, po-
dły mizerny, nichtswürdig,
elend.
Bicêtre, *m.* dom poprawy przy
Paryżu, *m.* Suchthaus bey Pa-
ris, *n.*
Biche, *f.* łani, *f.* Hindiu,
Hirschkuh, *f.*
Bichet, *m.* (miara zbożowa, *f.*)
korzec, *m.* gewisses Kornmaß,
n. Scheffel, *m.*
Bichetage, *ou* Bichenage, *m.*
korcowe, Auflage auf jeden
Scheffel Getraide der auf dem
Markt verkauft wird, *f.*
Bichon, *m.* onne, *f.* rodzaj ma-
łych psów kudłatych, *m.* Art
kleiner Hunde mit langen Haaren
und kurzer Nase, *m.* et *f.*
Bicoque, *f.* miasteczko nie bar-
dzo obronne, *n.* chata, ciupa,
f. kleiner schlecht besetzter Ort,
m.; Nest, Häuschen, *n.*
Bidet, *m.* jednochodnik, koń
małego wzrostu, *m.* krzesło
z poręczami, *n.* króciś, mie-
dnica, wanienska do umywa-
nia dla dam, *f.* Klepper, *m.*
Kleines Pferd, *n.* Art Lehnstuhl;
Sackpfeffer, *m.* besonderes Wasch-
wannen für Damen, *n.*
Bien, *m.* dobro; bogactwo, *n.*
dostatek; dar natury, szcze-
ścia, *m.* pocziwość, uczci-
wość; pochwała, *f.* Gut, Gu-
te, Bese, Wohl; Vermögen, *n.*
Reichthum, *m.* Glück, *n.*; Recht-
schaffenheit, *f.* Lob, *n.*; faire
du —, bydz pożytecznym,
dobrze czynić, Gutes thun,
Wohlthaten erzeigen; Vortheil
bringen; zuträglich sein. vou-
loir du — (*à qq.*), sprzyjać,
dobrze życzyć komu, einem
wohl wollen, un homme de
bien, człowiek pocziwy, *m.*
ein rechtschaffener Mann. Biens
pl. dobra, *n.* *pl.* Vermögen, *n.*
f. Güter, *n.* *pl.* Vermögen, *n.*
— passagers, doczesne dobra,
zeitliche Güter, *n.* *pl.* — éter-
nels, szczęśliwość wieczna, *f.*

ewige Seligkeit, *f.* — de l'es-
prit, przymioty rozumu,
dary ducha. S. Gaben des
Verstandes, *f.* *pl.* — de l'ame,
przymioty duszy, *m.* Tugend-
den, *f.* *pl.*
Bien, *ad.* dobrze; słusznie; si-
ła, wiele; bardzo; rad; pra-
wie, około, gut; wohl; sehr,
viel; zwar; gern; bennähe, un-
gefähr. je le veux bien, do-
brze pozwalam na to, ich er-
laube es, bien, fort bien,
bardzo dobrze, gut, ich bin es
zufrieden. hé bien! no! à-
léy! nun, wohl, an.
Bien-aimé, *m.* ée, *f.* et *a.* naj-
ukochańszy, ulubiony. — fa-
woryt, *m.* tka, *f.* wielgeliebt,
m. et *f.* der, die Vielgeliebte,
Liebling, *m.*
Bien-aise, *a.* kontent, zutrje-
den, vergnügt.
Bien-dire, *m.* *fam.* wymowa,
grzecznomowność, *f.* Wohlre-
denheit, *f.*
Bien-disant, *ante, a.* wymo-
wny; ten, ta, co każdego
chwali, heredit, beredsam; der,
die gern von Jedermann Gutes
spricht.
Bien-être, *m.* powodzenie, *f.*
szczęście, *n.* dostatek, *m.* *pl.*
Wohlstand, *m.* reichliches Aus-
kommen; Wohlbehagen, *n.*
Bien-faire, *v. a.* czynić zadosyć
swojej powinności, dobrze
czynić, sprawić, seine Pflicht
thun, wohl verrichten; wohl
thun; Gutes thun.
Bienfaisance, *f.* dobroczynność,
f. Wohlthätigkeit, *f.*
Bienfaisant, *ante, a.* dobro-
czynny, wohlthätig.
Bienfait, *m.* dobrodzieństwo, *n.*
Wohlthat, Gutthat, *f.*
Bien fait, *ante, a.* piękny; do-
brze zrobiony, rosły, wyro-
biony; wspaniały, przedzi-
wny. wohl gebildet; gut ge-
beitet; vortreflich.
Bien-

Bienfaiteur, *m.* trice, *f.* dobro-
dziey, *m.* eyka, *f.* Wohlthäter,
m. — inn, *f.*
Bienheureux, *euse, a.* szczęśli-
wy, błogosławiony, sehr glück-
lich, selig. — *m.* *pl.* zbawieni,
Seligen, *m.* *pl.*
Bien loin que, *de, c.* zamiast
żeby, daleko od tego żeby,
nie tylko nie, weit gefehlt,
weit entfernt, anstatt daß.
Bienal, *ale, a.* dwuletni, *zwey*
Jahre dauernd.
Bienque, *c.* choć, chociaż, ob-
schon, obgleich, wiewohl.
Bienséance, *f.* przysioyność,
rzecz wygodna, wygoda, *f.*
fortel, *n.* Wohlansändigkeit, *f.*
Wohlstand, *m.* was vortheilhaft,
anständig ist.
Bienséant, *ante, a.* przystoyny,
wohlansändig, schicklich.
Bien-tenant, *m.* ante, *f.* T. te-
natarusz, possessor, Inhaber,
Besitzer, *m.* — inn, *f.*
Bientôt, *ad.* zaraz, natychmiast,
bald.
Bienveillance, *f.* życzliwość, *f.*
sprzyianie, *n.* favor, *m.* Ge-
wogenheit, Gunst, *f.*
Bienveillant, *ante, a.* życzliwy
sprzyiający, gütig, gewogen.
Bienvenu, *ue, a.* miły, przyie-
mny, willkommen.
Bienvenue, *f.* przyjazd szczęśli-
wy, przywitanie, *n.* uczta
w dzień przybycia czyiego da-
na, *f.* glückliche Ankunft, *f.*
Willkommen, Antrittsmaße,
m.
Bienvoulu, *ue, a.* przyiemny,
miły każdemu, wohlgelitten,
geliebt.
Bière, *f.* trumna, *f.* mary, *pl.*
Sarg, *m.* Todtenbahre, *f.*
Bière, *f.* piwo, *n.* Bier, *n.*
Bievre, *m.* bobr; ostrzyż, (ptak
wodny), *m.* Biber; Bishaar,
m.
Biffer, *v. a.* wymazać, przekre-
ślić, wyskrobać pismo, eine

Schrift durchstreichen, austrei-
chen.
se Bifurquer, *v. r.* *fam.* roz-
dzielić się, rozłupać się, sich
in zwey Stücken theilen.
Bigaille, *f.* owad latający, *m.*
Insektengeschmeiß, *n.*
Bigame, *a.* dwóżyenny, dwie
żony razem mający, in zwey-
facher Ehe lebend. — *m.* dwóże-
nioc, dwóżyon, *m.* Mann, der
zwey Weiber zugleich hat. T.
ten, co druga po zmarłej po-
iąż żonę, der in der zweyten
Ehe lebt.
Bigamie, *f.* dwóżeństwo, mał-
żeństwo z dwiema razem żo-
nami, *n.* doppelte Ehe, *f.* T.
małżeństwo powtórne, *n.*
zweite Ehe, *f.*
Bigarade, *f.* pomarańcza wiel-
ka kwasna, *f.* große, saure
Pommeranze, *f.*
Bigarré, *ée, p.* et *a.* pstry,
upstrzony, buntscheckig.
Bigarreaut, *m.* marmurki, wi-
śnie lotowe, pstre wiśnie
wielkie, *f.* *pl.* Herzkirsche, *f.*
Bigarreautier, *m.* marmurka, *f.*
(drzew), Herzkirschbaum, *m.*
Bigarrer, *v. a.* upstrzyć, bunt-
scheckig machen.
Bigarrure, *f.* upstrzenie, *n.*
pstricina, *f.* Buntscheckige, *n.*
fig. mieszanina, *f.* wunderli-
ches Gemenge, *n.*
Bible, *m.* chart z Anglii, *m.*
englischer Jagdhund, *m.*
Bible, *a.* zezowaty, schielend.
Bigler, *v. n.* zezem patrzeć,
schielen.
Bigne, *f.* guz na głowie od u-
derzenia, *m.* Beule an der
Stirne vom Schläge ic., *f.*
Bigot, *ote, a.* obłudnie nabo-
żny, obłudny. święty; zabo-
bonny, scheinheilig, frömmelnd,
— *m.* et *f.* nabożniczek zmy-
ślony świętoszek, dewot, *m.*
tka, *f.* Scheinheilige, *m.* et *f.*
Bigoterie, *f.* obłuda; udane,
zmyślone nabożeństwo; gu-
sta,

śka, *pl. n.* zabobon, *m.* Scheinheiligkeit, *f.* Aberglaube, *m.*
 Bigotisme, *m.* nabożeństwo zabobonne, *n.* Hang zur Andacht, *m.*
 Bijon, *m.* terpentyny gatunek, *f.* Art feiner Terpentin, *m.*
 Bijou, *m.* kleynot; kamień drogi, *m.* Kleinod, *n.* Schmuck, *m.* Juwela; Kosibarkeit, *f.*
 Bijouterie, *f.* inbilerstwo, kupczenie z kleynotami, *n.* Juwelenhandel, *m.*
 Bijoutier, *m.* jubiler; kochaący się w kleynotach, *m.* Juwelenhändler, *m.*
 Bilan, *m.* bilans, balans, *m.* Bilanz, *f.* (Berechnung der Aktiv- und Passivschulden).
 Bile, *f.* żółć, *f.* Galle, *f.* fig. gniew, *m.* zaiętrzenie, *n.* Zorn, *m.*
 Bileux, euse, *a.* żółciowy, koleryczny, kolery wiele mający, gallig, gallüchtig, *fig.* gniewliwy, popędliwy, żurnig.
 Billard, *m.* bilar, *m.* laska bilarowa, *f.* Billardspiel, *n.* Billiardtafel, *f.* Billiardstock, *m.*
 Bille, *f.* gałka ze słoniowej kości, kula bilarowa, *f.* Billiardball; Pačstock, *m.* — d'acier, czworograniasta sztuka stala, *f.* viereckiges Stück Stahl, *n.*
 Billebarrer, *v. a.* *fam.* dziko upstrzyć, buntseckig bemalen oder ausmieren.
 Billebaude, *f.* *fam.* mieszanina, *f.* nieporządek, *m.* Verwirrung, *f.* ala —, nieporządek, ohne alle Ordnung, drunter und drüber.
 Biller, *v. a.* sznurkiem zciągnąć, zkrępować, mit einem Pačstricke fest zusammen ziehen.
 Billet, *m.* listek, billet, *m.* kartka; karteczka, *f.* los, *m.* billet; zapis, *m.* obligacya, *f.* paszport, *m.* Billet, Briefchen, *n.* Zettel, *m.* Lotterielos;

Billet, *n.* Einlaßzettel; Schuldchein; Pač, *m.* — de change, wexel, Wechsel, *m.* — noir, los wygrywać, *m.* Gewinnloos, *n.* — blanc, nita, *f.* los przegrywać, *m.* Nieta, *f.*
 Billeter, *v. a.* karteczki do tworów przyszywać, przywiązywać, Zettelchen an die Waren machen.
 Billevesées, *f.* *pl. fam.* głupstwo; bałanie głupie, *n.* albernes Geschwätz, *n.* Narrenspößen, *f. pl.*
 Billion, *m.* bilion, *m.* Billion, (1000 Millionen).
 Billon, *m.* bilion, drobne pieniądze; pieniądze nad ordynacya menniczą w feynie większą mające przysadę, *m. pl.* miejsce w mennicy, gdzie ie można wymienić, *n.* gałazka, roszezka winnorośli, *f.* Scheidemünze; geringhaltige, verurthe Münze; *f.* Ort, wo man sie auswechselt; *m.* Nebstammchen, das man beim Verschneiden hat stehen lassen, *n.*
 Billonage, *m.* obrywki i zyski z wywołanych pieniędzy, *pl.* Handel mit verbotenen Münzsorten, *m.* Kipperen und Wippen, *f.*
 Billonnement, *m.* bicie monety podkły ligi, *n.* Rippen und Wippen, *n.*
 Billonner, *v. n.* fałszować monetę, monetę fałszywą bić, kupczyć fałszywą monetą, mit verurtheitem Gelde wuchern, kippen und wippen.
 Billonneur, *m.* fałszerz monety, ten co fałszywe pieniądze skupia etc., *m.* Kipper und Wipper, *m.*
 Billot, *m.* kloc, pień, pniak; kawałek drewna, co psom do szyi przywiązują, *m.* przewora między koźmi na targ etc. idącemi; połapka (na myszy), *f.* Klotz, Block, Stock; Knetzel,

Knetzel, Klotzel der Hunde, *m.* Stange der Koppelherde; Mannesfalle mit einem Klotzchen, *f.*
 Bimauv, *f.* szlaf wolny pionny, *m.* Eibisch, Ibis, *m.*
 Bimbelot, *m.* cacko, *n.* zabawki, *pl. f.* Spielzeug, *n.*
 Bimbeloterie, *f.* cacko, *n.* handel cackami, *m.* Spielwerk, *n.* Handel damit, *m.*
 Bimbelotier, *m.* ten, co cacka etc. robi, der Spielzeug verfertigt, oder verkauft.
 Binage, *m.* odwracanie roli, radłowanie, *n.* zweyte Bearbeitung der Acker oder der Weinberge, *f.* Zwiebrachen, *n.*
 Binaire, *a.* podwójny, aus zwey Einheiten bestehend.
 Binard, *m.* wóz o 4 kołach równowysokich do ciężarów, *m.* Blockwagen, *m.*
 Binement, *m.* radłowanie, przerywanie, odwracanie roli etc. *n.* Zwiebrachen, *n.*
 Biner, *v. a.* przerywać, odwracać rolę, uprawiać winnicę wskopywać, das Feld zwiebrachen; den Weinberg zum zweyten Male urichten.
 Biner, *v. n.* dwa razy w jednym dniu Msza S. odprawować, zwey Messen in einem Tage lesen.
 Binet, *m.* lichtarz doreczny, *m.* profitka, *f.* Handlenchter, Lichtknecht, *n.* Profitchen, *n.*
 Binocle, *m.* perspektywa dwójrurna, *f.* Sehhrohr mit doppelten Löhren für beyde Augen, *n.*
 Biographie, *m.* życiopsis, *n.* Lebensbeschreiber, *m.*
 Biographie, *f.* życiopismo, opisanie życia, *n.* Lebensbeschreibung, Biographie, *f.*
 Bipéal, *ale.* a. dwustopny, na dwie stopy długi, szeroki, das Maas von zwey Schuh habend.
 Bipède, *a.* dwunożny, zweyfüßig.
 Bimbrot, *m.* *fam.* drobniaka z piwa, kalteson, *f.* Bieruppe; Bierkaltschale, *f.*

Bire, *f.* gatunek wierszy na ryby, *f.* Fischreue, *f.*
 Birème, *f.* gal'ra, *f.* Schiff mit zwey Ruderbänken auf jeder Seite, *n.*
 Biribi, *m.* gra pewna w karty, *f.* Biribispiel, *n.*
 Birloir, *m.* haczek, styk u okien, *m.* Fensterwirbel oder Hafen zu aufwärts geschobenen Schöfchen, *m.*
 Bis, *ad.* dwa razy, zweymal.
 Bis, *ise.* a. czarnawy (o chlebie, ciastach), schwarzbraun, (besonders vom Brode).
 Bisaienil, *m.* pradziad, *m.* Neltervater, Urgroßvater, *m.*
 Bisaiule, *f.* prababa, prahabka, Nelttermutter, Urgroßmutter, *f.*
 Bisannuel, *elle.* a. dwuletni (o roślinach), zweyjährig, (von Pflanzen).
 Bisbille, *f.* *fam.* hałas, wrzask, *m.* szemranie, *n.* Gemurre, *n.* Zänkeren, Uneinigkeit, *f.*
 Bis-blanc, *a.* pain —, chleb bielszy od szredniego chleba, halbweiß, (nur vom Brode).
 Bisché, *a.* *m.* oeuf —, iaie, w którym się już kurczą zalęgło, *n.* angebrütetes Ey, *n.*
 Biscornu, *ur.* a. *fam.* niekształtny, übel gestalter, unformlich, *fig.* smieszny, dziwny, felt; sam, wunderbar.
 Biscotin, *m.* sucharek cukrowy, *m.* Zuckerplätzchen, *n.*
 Biscuit, *m.* biszkoit biały; suchar, *m.* Zuckerbrod, *n.* Zwieback, *m.* Schiffbrod, *n.*
 Bise, *f.* pomorszczyzna, *f.* wiatr północny, *m.* spólnica, ryha morska, *f.* Nordostwind; Art Thunfisch, *m.*
 Bisciau, *m.* płaszczyna ukośna, zeszlifowana strona dyamentu, *f.* schräg ablaufende oder abgeschliffene Fläche, abgeschliffene Seite eines Diamants, *f.*
 Biser, *v. n.* w śnieć się obracać, snieć sie, spodlec, czerniec, grau,

grau, schwarz; werden, ausarten, (vom Geraide). — a. powtorne farbować, przefarbować, umfarben.

Biset, m. trukawka; gatunek bułki, f. Holztaube, Steinfauke, Fochtaube; Art Semmel, f.

Bisette, f. gatunek koronek waskich i podłych, f. geringe schmale Zwirnsige, f. Bisettiere, f. kneplarka, co ieknepluie, die sie macht.

Bismuth, m. markazyt cynowy, m. Wismuth, m.

Bison, m. zubr, m. hizon, m. Bisenochs, amerikanischer wilder Ochse, m.

Bisque, f. polówka silna, f. rosół posilaicy, m. Kraftsuppe, f.

Bissac, m. biesagi, m. torba dziadowska, f. Queersack; Vetselsack, m.

Bisseste, m. przybycień, przybysz, m. Schalttag, m.

Bissextil, ile, a. an bissextil, année bissextile, rok przybyszowy, m. Schaltjahr, n.

Bistoquet, m. laska do popychania galek na biliarze, f. runder Stock im Billardspiele, m.

Bistourner, v. a. wałaszć konia nakretniem moszenek, die Hoden eines Thieres verdrängen oder quetschen.

Bistre, f. czernidło, n. sadze do malowania i rysowania preparowane, pl. Bister, m. Rufschar, n.

Bitton, m. pal na ładzie do przyciemniania galery, m. Galeerensock (Wahl am Ufer zum Anbinden einer Galeere), m.

Bitume, m. kley ziemny, m. Erdpech, Bergharz, u.

Bitumineux, euse, a. kleisty na kształt smoły, erdpechartig.

Bivalve, f. podwójna muszla, dwuschaliges Schalthier, n.

Biveau, m. węgielnica, f. Winfelmaß, n.

Bivinaire, a. dwódrożny, wo

zwey Wege sich scheiden, Bivoie, f. rozstanie drog, n.

Bivouac ou bivac, m. warta przydana, nadzwyczajna straż nocna, f. Beywache, außerordentliche Nachtwache, f.

Bivonaquer ou bivaquer, v. n. pod gołem niebem (nie w namiocie) noc przepędzić, die Nacht ohne Bett unter freiem Himmel zubringen.

Bizarre, a. dziwny, śmieszny, uparty, selfsam, wunderbar, eigensinnig, ungewöhnlich, sonderbar.

Bizarrie, f. dziwactwo, n. upór, m. mieszanina, f. selfsame, wunderliches Betragen, n. Eigensinn, m. wunderliche Abwechslung, f.

Blafard, arde, a. blady, bledny, blaß, matt.

Blaireau, m. zbiek, iazwiec, m. Dachs, m.

Blaze, m. Błaży, Blasius, m. (Name).

Blamable, a. naganny, nagany godny, tadelhaft, tadelnswerth.

Blame, m. nagana, przygana, f. Tadel, Vorwurf, Verweis, m.

Blamer, v. a. (qq. de qq.) ganić, za złe mieć co komu, tadeln, mißbilligen, verargen. T. strofować, dać strofowanie, einen öffentlichen Verweis geben.

Blanc, blanche, a. biały, czy, sty; błyszczący się, weiß; blank; rein, nicht schmutzig. fig. niewinny, czysty, rein, unschuldig. fer blanc, blacha, f. żelazo pobielane, n. weißes Blech, n. armes blanches, biała broń (oręż). blankes Gewehr, (Degen, Säbel u.).

argent blanc, srebrne pieniądze, pl. Silbergeld, n. billet blanc, nita, f. Niete in der Lotterie, f. carte blanche, karta bez figury, f. Karte ohne Bild, f. fig. pełnomoc, pełna

pełna moc, f. volle Macht in einer Sache zu verfahren, f. magie blanche, biatoksiestwo; cudotworstwo naturalne, n. weißer Kunst; natürliche Zauberei, f. vers blancs, wiersze bez kadencyi, m. pl. reinitose Verse, m. pl.

Blanc, m. biały kolor, m. białosc, f. bielidło, n. cel (do którego strzelają), m. Weiß, n. weisse Farbe; Schminke; Schießehebe, f. — de plomb, bleywas, m. Bleyweiß, n. — d'Espagne, kręda Hiszpańska, f. spanische Kreide, f. — de baleine, sperma ceti, Wallrath, m. un blanc, m. une blanche, f. biały, m. biała, f. Weißer, m. fe, f. (von Menschen). en blanc, ad. nieoprawiony, naturalny, surowy, niezapisany, czysty, niefarbowany, uneingebunden, roh, unbeschrieben; ungefärbt.

Blanc-bec, m. fam. chłostek, m. junger Laffe, m.

Blanchaille, f. ryby małe różne, f. pl. allerlei kleine Weißfische, m. pl.

Blanchâtre, a. białawy, weißlich.

Blanche, f. blanka, blanka, f. (Name).

Blancher, m. białoskórnik, garbarz, m. Weißgerber, m.

Blancherie, f. bléch, m. folusz, młyn blacharski, gdzie żelaza pobielają, m. Bleiche, f. Weißblechhammer, m.

Blanchet, m. kaptanik biały, m. Art von weißem Kamisol, n.

Blancheur, m. biały kolor, m. białosc, f. Weiß, n. weisse Farbe, f.

Blanchiment, m. bieleń, bléchowanie; pranie; pobielanie blach etc. mincarskich blaszek, n. ceber złotniczy etc., w którym srebra etc. pobielają, m. Bleichen, Weißmachen, Weißfieden, Verzinnen, n. Ort zum Weißfieden der Münz-

stücke; Zuber der Goldschmiede zum Weißmachen, m.

Blanchir, v. a. pobielać; bieleć, bléchować; prać, weissen, weismachen, tünchen, bleichen, reinigen, waschen. fig. (qq.) wybielić się, usprawiedliwić się, Jemandes Unschuld darthun. — n. zbielec; siwiec, zsiwiec. weiß werden, graue Haare bekommen. fig. ne faire que —, nie nie wskórać, nie nie sprawić, fruchtlos seyn, nichts ausrichten.

Blaachissage, m. bléchowanie; pranie etc., n. zapłata od tego, f. Wäsche, f. Bleichen, Waschen, n. Bleicherlohn, Wäscherlohn, m.

Blanchisserie, f. bléch, m. pralnia, f. Bleiche, f. Wäschhaus, n.

Blanchisseur, m. euse, f. pracznik, m. pracznia, f. blécharz, m. rka, f. pobielacz, m. Wäscher, Bleicher, m. — inn; f. Lüncher, m.

Blanc-scelle, m. blankiet, papier niezapisany z pieczęcią pańska, m. Papier, worauf weiter nichts, als das Siegel eines großen Herrn steht, gemeinlich zur Vollmacht, n.

Blanc-signé, Blanc-seing, m. blankiet, m. Blankfett, n.

Blancides, f. pl. dissement, m. podchlebstwo, n. Schmeicheley, f.

Blandissant, sseur, diteur, m. podchlebca, m. Schmeichler, m.

Blanque, f. fortuna, f. książka z białemi i czarnemi kartami do losów, Strichbuch, n. Glückslopf, m.

Blanquette, f. pewny gatunek gruszek, f. wino białe nie bardzo dobre, n. bigos, m. Art Sommerbirn; f. geringer weißer Wein in Languedoc, m. Gracasse von Kalb; oder Lammfleisch, n.

Blaser,

Blaser, *v. a.* psuć, szkodzić, niszczyć, verderben, zu Grunde richten, (von starken Getränken und Ausschweifungen). *se* —, *r.* zdrowie swe niszczyć, tracić, się um seine Gesundheit bringen. *fig.* être blasé sur (qc.), o nie więcej nie dbać, iak o . . ., feinen Geschmack mehr an etwas haben.

Blason, *m.* tarcza herbowna; nauka herbowna, herbopismo *f.* Wappen, Wappenschild, *n.* Wappentunft, *f.*

Blasonement, *m.* wykładanie herbów, *n.* Erklärung der Wappen, *f.*

Blasonner, *v. a.* należytemi herb wymalować farbami; herby wykladać, Wappen ausmalen; erklären. *fig.* (qq.) zle o kim mówić, kogo opisywać, ganić, einen übel abschil dern, verläumdern.

Blasonneur, *m.* biegły w herbowney nauce, *m.* Wappenverständige, *m.*

Blasphémateur, *m.* trice, *f.* bluźnierca, bluźnierz, *m.* tka, *f.* Gotteslästerer, *m.* — inn, *f.*

Blasphématoire, *a.* bluźnierski, goteslästerlich.

Blasphème, *m.* bluźnierstwo, *n.* Gotteslästerung, *f.*

Blasphémier, *v. a. et n.* bluźnić, Gott lästern, suchen.

Blatier, *m.* przekupień zboża, zbożem handlujący, *m.* Kornhändler, *m.*

Blaude, *f. sam.* gziło, *n.* sukmana z płótna grubego, *f.* Fuhrmannskittel, *m.*

Blé, Bled, *m.* zboże; żyto, *n.* pszenica, *f.* Getraide, *n.* Saat, *f.* Korn, *n.* Weizen, *m.* grands blés, pszenica i ięzmiem, Weizen und Roggen; petits blés, tataraka i owies, Gerste und Haber; blé métiel, owoc mieszany, *m.* gemischte Frucht, *f.* — noir, ou sarrasin, tataraka, *f.* Buchweizen, *m.* Hai-

deform, *n.* — de Turquie, kukurca, pszenica Turecka, *f.* türkischer Weizen, *m.* blés de mars, iare zboże, Sommerfrucht, *f.* blés échaudés, żyto spalone, *n.* verbranntes Korn, *n.*

Blé he, *a. sam.* zniewiesiały, weiblich, weibisch.

Blécher, *v. n.* zniewiesieć, weibisch werden.

Blême, *a.* blady, blaß, bleich, (vom Gesicht).

Blénar, *v. n.* zblednieć, zblednąć, erblaffen, sich entfärben.

Bléreau, *v.* Blaureau.

Blessé, *m.* ranny, *a.* Verwundet, *m.*

Blessier, *v. a.* zranić, poranić, obrazić, kalęczyć; uciskać, verwunden, verlegen, beschädigen; wehe thun, drücken. *fig.* obrazić, naruszyć, ranić, be leidigen, Schaden thun, nachtheilig seyn, verlegen. *se* —, *r.* zranić się, skalęczyć się, obrazić się; porodzić płód niedoszły; poronić, sich verwunden, verlegen; sich wehe, Schaden thun.

Blessure, *f.* rana, *f.* zranienie, skalęczenie, *n.* Wunde, Verwundung, Verlegung, *f.* *fig.* uraza, obraza, krzywda, *f.* Beleidigung, Kränkung, *f.*

Blet, ette, *a.* nagiży, zwiędzły, teigicht, überreif.

Bleu, euse, *a.* modry, błękitny, niebieski, blau. parti bleu, podział, *m.* czata, partya, *f.* Streifpartien, *f.* contes bleus, bayki, *f. pl.* Altweibermährchen, *n. pl.*

Bleu, *m.* modry, błękitny kolor, *m.* farba takaz. *f.* Blau, *n.* blaue Farbe, *f.* — céleste, niebieski kolor, himmelblau. — de Prusse, Berlinerblau, *n.* — turquin, kolor ciemnomodry, granatowy, dunkelblau, hochblau. — mourant, kolor bladomodry, blaßblau.

Bleuâtre,

Bleuâtre, *a.* modrawy, bläulich. Bleuier, *v. a.* modrym robić; modro szmelcować, blau machen. — *n.* modrym się zrobić, zmodrzeć, blau werden.

Bloc, *m.* pniak, pień, kłoc, białan, *m.* bryła; kupa wielka czego, *f.* Block; Klotz; Haufen; (besonders von Baaren), *m.* en —, ogółem, überhaupt, in Hauch und Vogen.

Blocage, *m.* Blocaille, *f.* kamienie do usypiania fundamentu, *m. pl.* Bruchsteine, Füllsteine, *m. pl.*

Blocus, *m.* blokada, *f.* opasanie fortacy wojskiem, *n.* Blockierung, Einschließung, Sperrung einer Festung, *f.*

Blond, onde, *a.* płowy, żółtawy, żółtoblady, (o włosach). blond, weißgelb, (besonders von Haaren).

Blond, *m.* kolor płowy; mężczyzna płowe włosy mający, *m.* blonde Farbe, *f.* Mannsper soh mit blonden Haaren, *f.*

Blonde, *f.* gatunek iedwabnych koronek; kobieta włosy płowe mająca, *f.* Blonde, (seidene Spitze); Blondine, *f.*

Blondin, *m.* ine, *f.* osoba płowe włosu mająca, *f.* Person mit blonden Haaren, *f. fig. sam.* galant, *m.* Stutzer, *m.*

Blondir, *v. n.* płowieć; płowe dostać włosy; żółcieć, żółknąć, blond, gelb werden.

Blondissant, ante, *a. fig.* żółknący, gelb werdend.

Bloquer, *v. a.* une place, opasać fortecę, otoczyć wojskiem, eine Stadt einschließen, blockiren. — la bille, gałkę w dziurę narożną wpędzić na billarze, den Billardball durch einen starken Stoß in ein Eckloch spielen.

se Blottir, *v. r.* wcisnąć się w ką, przytulić się do ziemi, kryjąc się, (iak kuropatwy), *T. I.*

sich zusammen schmiegen, sich kauern, ducken, (wie Rebhühner).

Blouse, *f.* woreczek w billarze, *m.* dziura billarowa, *f.* Eckloch, *n.* oder Beutel am Billiard, *m.*

Blouser, *v. a.* T. gałkę w dziurę wpędzić, einen Billardball machen. — (qq.), czyja gałkę do dziury wpędzić, den Ball eines andern ins Loch spielen. *se* —, *r.* zgubić się, (własną gałkę w dziurę billarową wpędzić), sich verlaufen (auf dem Billiard). *fig. sam.* mylić się, błądzić, sich irren, sich ver sehen.

Bluet, *m.* bławatek, modrzenniec, *m.* blaue Kornblume, *f.*

Bluette, *f.* isierka, *f.* Zinkchen, *n. fig.* bluettes d'esprit, isierka rozumu, dowcipu, *f.* leichter Witz, *m.*

Bluteau, ou Blutoir, *m.* pytel, *m.* sito do przesiewania maki, *n.* Mühlbeutel, *m.* Mehl sieb, *n.*

Bluter, *v. a.* pytlować makę, Mehl beuteln.

Bluterie, *f.* pytel, *f.* Beutelsammer, *f.*

Bobèche, *f.* rurka lichtarzowa, *f.* Leuchterdille, *f.*

Bobine, *f.* cewka, *f.* kółko, *n.* Spule, *f.*

Bobiner, *v. a.* nawijać nici etc., na cewki, spule, aufwinden.

Bobineuse, *f.* ta co nici etc. nawia, zwiaa, Spulerinn, *f.*

Bobo, *m.* ból niewielki, *m.* (do dzieci małych mówiąc), (in der Kindersprache), kleiner Schmerz, *m.* Weh, *n.*

Bocage, *m.* laszek, gaik, *m.* Gebüsch, Lustwäldchen, *n.*

Bocager, ére, *a. T.* w gaikach, w lasach mieszkający, (dichterisch) in Gebüschcn wohnend.

Bocal, *m.* kubek, puhar, *m.* ku la szklanna woda napełniona, *f.* Becher, Pokal; *m.* mit Wasser angefüllte Glasugel, *f.*

H Bobine,

Bodine, *f.* tram, *m.* Schiffseil, *m.*

Boîte, *v.* Boite.

Bœuf, *m.* wół, *m.* Och, *m.* fig. wół, *m.* dummer Mensch, *m.* du —, wołowina, *f.* wołowe mięso, *n.* Rindfleisch, *n.* — à la mode, wołowina duszona, *f.* gedämpftes Rindfleisch, *n.*

Bogue, *f.* łupina, łuszczyzna od kasztanów, buczyn, *f.* äußere Kastanien; oder Bucheckerschale, *f.*

Bohème, *f.* Czechy, *f.* pl. Böhmen, *n.* hème, *m.* et *f.* Czech, Böhme, *m.* Czeszka, Böhmin, *f.* Bohémien, *m.* nne, *f.* Cygan, Zigeuner, *m.* Cyganka, Zigeunerin, *f.* (*v.* Bohème, *m.* et *f.*)

Boïard, *m.* Boïar, *m.* Bojar, *m.*

Boie, *f.* baia, *f.* Böh, *m.* (Zeng.)

Boire, *v.* a. et *n.* pić, upić się; ciągnąć w się; przebić, zalewać się, (o papierze), trunek, fauten, zechen, einfaugen, (vom Schwamme u.); durchschlagen, (vom Variere). — la oder à la santé de (*qq.*) pić na zdrowie czyje, eines Gesundheit trinken. — à (*qq.*) pić do kogo, einem zutrinken. — dans (*qq.*) pić z czego, aus etwas trinken. donner pour —, dać komu co na piwo, ein Trinkgeld geben. fig. — un affront, pokonać, strawić zwyciężę, einen Schimpf einstecken.

Boire, *m.* picie, *n.* trunek, *m.* Trinken, Getränk, *n.*

Bois, *m.* drwa, *pl.* *n.* drewno, *n.* las, bór, gay, *m.* krzaki, *m.* *pl.* drzewa, pika, lanca, *f.* Holz, *n.* Wald, *m.* Holzung, *f.* Geholz, *n.* Pife, Lanze, *f.* — blanc, drzewo miękkie, weiches Holz, *n.* — vert, drzewo zielone, mokre, *n.* grünes, nasses Holz, *n.* — neuf, drzewo nie maczane, *n.* Holz, das nicht ins

Wasser gekommen ist, *n.* — floté, tratwy, *pl.* Floßholz, *n.* — chablis, łom, *m.* Windbrüche, *m.* *pl.* — taillis, porąb, *m.* Schlagholz, *n.* — mort, drzewo na pniaku uschłe, auf dem Stamme verdorrtes Holz, *n.* mort-bois, drzewo owocowe nie rodzące, geringes Holz, Heckenholz, *n.* — de construction, drzewo do budowania, *n.* Bauholz, *n.* — de chauffage, drzewo na opał, Brennholz, *n.* — de lit, łózko drewniane, *n.* Bettgestell, *n.* — de fusil, osada u strzelby, *f.* Flintenschäft, *m.* — d'un cerf, jelenie rogi, *m.* *pl.* Hirschgeweih, *n.*

Boisé, *cc.* a. wykładany, futrowany; lesisty, knieciaty, gąsty; getäfelt; mit Holzung versehen.

Boiser, *v.* a. taslować drzewem etc., täfeln.

Boiserie, *f.* Boisage, *m.* boazeria, taslowanie etc., *f.* *pl.* Tafelwerk, Getäfel, *n.*

Boisieux, *cuse.* a. drzewisty, holzig, holzartig.

Boisseau, *m.* korzec, *m.* Scheffel, *m.*

Boisselée, *f.* korzec czego, Scheffel voll, *m.*

Boisselier, *m.* ière, *f.* rzemieślnik, co korce, sita, przetaki, pudełka robi albo niemi handluje, sitarz, *m.* Scheffel, Sieb; Schachtelmacher oder —händler, *m.*

Boisson, *f.* trunek, napój, *m.* Getränk, *n.*

Boite, *f.* pudełko, *n.* puszka, *f.* pudełko czego; pudzko, *n.* macica, panewka, *f.* moździerza mały do strzelania, *m.* Schachtel, Büchse; Schachtel voll; Kapsel, *f.* Gehäuse; Kasten, *n.* Art Boller, *m.*

Boite, *f.* czas, w którym młode wino pić można, *m.* Zeit, da junger Wein trinkbar ist, *f.*

Boiter,

Boiter, *v.* *n.* kulawiec, chromać, hinken.

Boiteux, *cuse.* a. et *s.* kulawy, chromy, hinkend; Hinkender, *m.*

Boitier, *m.* pudzko do plasterów, maści, *n.* pierściennica, *f.* Salbenbüchse, *f.* Schmuckkästchen, *n.*

Boitout, *m.* fam. kieliszek bez nóżki, *m.* Glas ohne Fuß, *n.*

Bol, *m.* rodzaj gliński, Bolus oder Gettthou, *m.*

Bologue, *f.* Bononia, Bologna, *n.*

Bombance, *f.* fam. bankietowanie, *n.* rozrzutność, *f.* schwelgerisches Gastmahl, Wohlleben, *n.* faire —, flott leben.

Bombardement, *m.* bombardowanie, *n.* bombardament, *m.* Beschießen, Bombardiren, *n.*

Bombarder, *v.* a. bombardować, bomby rzucić do miasta, bombardiren, mit Bomben beschießen.

Bombardier, *m.* bombardyer, *m.* Bombardier, *m.*

Bombasin, *m.* bombazyn, *m.* Bombasin, Bombast, *m.*

Bombe, *f.* bomba, *f.* Bombe, *f.*

Bombement, *m.* obciążystość, pękatość, *f.* Schweißung, Wölbung, Bäumung, *f.*

Bomber, *v.* a. *T.* obciążysto co naginać, wölben. — *n.* obciążystym bydź, bogenförmig, erhaben seyn, eine Wölbung haben.

Bon, bonne, *a.* dobry; wysmienity, przedziwny; prawdziwy, arcy —; mocny, silny; łaskawy; głupi, gut, vorzüglich, kräftig, stark; gnädig; gut; artig; gelinde; listig; einfältig, schwach am Geiste. — (*à qq.*) sposobny, zdolny dobry do czego, zu etwas tüchtig, tauglich, brauchbar. trouver bon, pochwalić, za dobre uznać, gut finden, billigen. de bonne heure, de bon matin, wczesnie, za wczasu, früh, zeitig.

à la bonne heure, w sam czas, własnie; dobrze; niech tak będzie: zur rechten Zeit; gut! meinemegen; de bonne foi, szczerze, prawdziwie, aufrichtig, à bon marché, tanio, wohlfeil. bonne fortune, szczęście, *n.* Glück beyn Frauenzimmer, *n.*

Bon, *m.* dobro, *n.* dobroć, *f.* zysk, profit, pożytek, *m.* uznanie za dobre, *n.* Gute, *n.*; Vortheil, Gewinn, *m.*; Genuß, mignug, *f.*

Bon, *ad.* et *i.* dobrze, ey dobrze! gut! ey recht so! tout de bon, bez żartu, prawdziwie, in allem Ernste, wirklich.

Bonace, *f.* cisza morska, *f.* Meeresstille, *f.* fig. pokój, *m.* Ruhe, *f.* und Friede, *m.*

Bonasse, *a.* fam. prosty, szczerzy; prostak, głupiec, *m.* einfältig, gut, — *m.* et *f.* guter Narr, *m.*

Bonanc, *m.* gatunek kamienia białego, *m.* Art weißer Steine, *m.* *pl.*

Bonbon, *m.* cukierek, *m.* cukierki, *pl.* *m.* Naschwerk, Zuckerwerk, *n.*

Bonbonnière, *f.* puszka lub pudełko na cukierki, Zuckerschächtelchen, *n.*

Bon-chréien, *m.* gatunek gruszek, *f.* Art Birnen, *f.*

Boneore, *m.* gatunek narcysów, *m.* Art Narzissen, *f.*

Bond, *m.* odskoczenie czego, *n.* skoki, *m.* *pl.* Wiedersprung, *m.* Abprallen, Zurückprallen; Hüpfen, *n.* Sprung, *m.* prenare la balle au bond, korzystać z pory, sich der rechten Gelegenheit bedienen.

Bonde, *f.* szpuntowa dziura, *f.* Spundloch, *n.*

Bondir, *v.* *n.* odskakiwać; skakać, abspringen, abprallen; hüpfen. fig. faire —, odbijać się; odzyskiwać się, Aufstoßen verursachen, (im Wagn.)

H 2

Bondis-

Bondissant, ante, *a.* skaczący, podskakiwający, hüpfend.
 Bondissement, *n.* skoki, *m. pl.* podskakiwanie, *n.* Hüpfen (der Ziegen etc.), *n. fig.* — de coeur, odbijanie się, *n.* cikliwość, *f.* Aufstoßen im Magen, *n.*
 Bondon, *m.* szpunt u beczki, *m.* Spund, *m.*
 Bondouner, *v. a.* zaszpuntować, zuspünden.
 Bondonnière, *f.* świder bednarski, *m.* Spundlochbohrer, *m.*
 Bonheur, *m.* szczęście, *n.* szczęśliwość, *f.* Glück, *n.* Glückseligkeit, Wohlfahrt, *f. par* —, szczęściem, glücklicher Weise.
 Bonhomie, *f. fam.* dobre serce, *n.* dobroćliwość, *f.* Gutherigkeit, Gutmütigkeit, *f.* — *pl.* nie bardzo rozsądna mowa, *f.* etwas einfältige Reden.
 Boniface, *m.* Bonifacy, Bonifaciusz, *m.* (Name).
 Bonification, *f.* bonifikacja, poprawa, *f.* Verbesserung, Vergütung, *f.*
 Bonifier, *v. a.* polepszyć, poprawić; gnić, nawozić rolę; nadgrodzić, verbessern; dungen; vergüten. — une baine, oprawić wieloryba, na tran przewarzać, Wallfischspeck einbauen.
 Bonjour, *m.* dzień dobry! guten Tag!
 Bonne, *f.* Bona; gwernantka, (w mowie dziecięcej), *f.* Bonne, (Name), Hofmeisterin, *f.* (in der Kindersprache) ma bonne, moja kochana, meine Gute, meine Beste.
 Bonnement, *ad.* szczerze, otwarcie, nieobłudnie; wprawdzie, właśnie, aufrichtig, ehrlich, redlich; eigentlich, genau.
 Bonnet, *m.* czapka, *f.* czepiec; biret doktorski, *m.* Rüge, Haube, Kappe, *f.* Doktorhut, *m.*
 Bonnetade, *f. fam.* zdejmowanie czapki, kapelusza, *n.*

ukłony, *m. pl.* Hutabziehen, *n.* tiefer Bückling, *m.*
 Bonnetier, *v. a. fam.* (a.) zdjąć kapelusza etc. przed kim, klaniać się komu, einem tiefe Bücklinge machen, sich vor einem immer bücken.
 Bonneterie, *f.* cech, kunszt czapników, *m.* Strumpfwirkerer, Strumpfwirkerkunst, *f.*
 Bonneteur, *m. fam.* szalierz, oszust, *m.* höflicher Betrüger, *m.*
 Bonnetier, *m.* czapnik, półczapnik; co niemi handluje, *m.* Strumpfwirker, Mägen; oder Hauben; Macher, oder — Krämer, *m.*
 Bonsoir, *m.* dobry wieczór! guten Abend!
 Bonté, *f.* dobroć, dobroćliwość, łaska; grzeczność, uczynność, *f.* dobre serce, *n.* Güte, Höflichkeit, Gutherigkeit, *f.*
 Borax, *m.* borax, *m.* Borax, *m.*
 Borborygme, ou Borborisme, *m.* burczenie w brzuchu, *n.* Knurren im Leibe von den Winden, *n.*
 Bord, *m.* brzeg; oblamowanie, *n.* obłoga, listwa, wstęga, *f.* galon, *m.* Rand, Bord, *m.* liser, *n.* Besezung, Einfassung, Borte, Tresse, *f.* Bord à bord, *ad.* aż do brzegu, bis an den Rand; dem Rande gleich.
 Bordayer, *n. T.* lawirować okrętem, laviren.
 Bordé, *m.* listwa, obłoga, *f.* lamówka, *f.* Bordirung, Einfassung, Besezung, *f.*
 Bordé, *ée, p. et a.* oblamowany etc. obstawiony, obsadzony, eingefasst, am Rande hin besetzt.
 Bordel, *m.* bordel, *m.* dom nierządny, kurewski, *m.* Hurerehaus, *n.*
 Boraclier, *m.* nierządnik, wszechczelnik, kurewnik, *m.* Hurenjäger, *m.*
 Bordelière, *f.* brzegownik, *m.* (ryba), Randfisch, *m.*

Border,

Border, *v. a.* obszywać, obrobować, oblamować; obsta- wić, obsadzić, einfassen, befe- gen. — (gc.), w zeszły się rozciągają, sich der Länge hin er- strecken, etwas umgeben. — un vaisseau, obiać okręt tarcia- mi, dylami; iść za okrę- tem; trzymać się pobrzeża, przy pobrzeżu żeglować; zbli- żyć się do okrętu, weyść w okręt, ein Schiff bordiren, ver- kleiden, nachsegeln; łasać dem Ufer segeln; in ein Schiff hinein steigen.
 Bordereau, *m.* kartka, na któ- re gatunki pieniędzy są za- pisane, *f.* extrakt, wyiadek rachunków, obrachunek, *m.* książka kupiecka od sum odebranych i wypłaconych, *f.* Sortenettel der Münzen; Auszug aus einer Rechnung, *m.* Rechnungsbuch, *n.*
 Bordigue, *f.* pogródka na po- brzeżu morskim na ryby trzcina ogrodzona, *f.* Fisch- jaun, *m.*
 Bordure, *f.* obrabianie, obszy- cie, oblamowanie, *n.* obrę- bek, *m.* obsadzenie, obsta- wienie, *n.* rama, ramki, *f. pl.* Einfassung, Besezung, *f.* Rand, Rahmen, *m.*
 Boréal, *ale, a. T.* północny, nördlich, pôle —, biegun pół- nocny, *m.* Nordpol, *m.* au- rore —, zorza północna, *f.* Nordlicht, *n.*
 Boree, *m.* (st. poëtyckie), wiatr północny, *m.* (in der Poësie), Nordwind, *m.*
 Borgne, *a.* jednooki, einäugig, *fig.* niesławny, finster, verdäch- tig; boshaft.
 Borgnesse, *f. fig. fam.* jedno- oka bezczna kobieta, *f.* gar- stiges, böses Weibsbild, *n.*
 Bornage, *m. T.* kopców sypa- nie, stawianie znaków gra- nicznych, *n.* Setzen der Grenz- steine, *n.*

Borne, *f.* kopiec, znak grani- czny; słup, kamień na rogu kamienicy etc., Grenzstein; Eckstein, *m.* Grenze, *f.* Bornes, *pl.* kres zamierzony, *m.* szran- ki, *m. pl.* Grenzen, Schranken, *f. pl.*
 Borner, *v. a.* kopce, granice usypać, ograniczyć, abmar- fen; begrenzen, einschränken, *fig.* określić, miarkować, ha- mować, maßigen, se —, (a gc.) w szrankach się trzymać, kon- tentować się, sich auf etwas einschränken, sich damit begnü- gen.
 Bornoyer, *v. a.* iednym okiem mierzyć, odmierzać, mit einem Auge abmessen.
 Bornoyeur, *m.* iednym okiem mierzący etc., der mit einem Auge abmisst.
 Borysthene, *m.* Niepr, Dniepr, Dnieper, *m.* (Fluß.)
 Bosan, *m.* trunek Turecki z ia- giel robiony, *m.* türkisches Ge- tränk aus Hirsen, *n.*
 Bosphore, *m.* cieśnina morska, *f.* Meerenge, *f.*
 Bosquet, *m.* gaik, lasek, *m.* Lustwäldchen, *n.*
 Bosse, *f.* garb; guz, *m.* Buckel, Höcker, *m.*; Beule, *f.* robota wypukła, *f.* erhabene Arbeit, *f.*
 Bosselage, *m.* dętowyniosła ro- bota, *f.* getriebene Arbeit auf Silber, *f.*
 Bosselé, *ée, a.* guzowaty, (o li- ściach), getrieben; voll Beulen, narbig, (von Blättern).
 Bosseler, *v. a.* bita, dęta robić robotę, getriebene Arbeit ma- chen.
 Bosselure, *f.* guzy, *m. pl.* doł- kowatość, (na liściach), *f.* das Narbige auf gewissen Blättern,
 Bosseman, *m.* podsternik, *m.* Hochbootsmann, *m.*
 Bossetier, *m.* rutgiser, mosi- żnik; szklarz hutny, hutnik, *m.* Gelbgießer; Glasbläser, *m.*

Bosselle,

Bossatte, *f.* pukiel na mousztu-
ku koniskim etc., *m.* Buckel
am Pferdegeschirre etc., *m.*

Bossu, *ue. a.* garbaty; górz-
sty, bukfellig; höckerig; bergig,
— *m. et f.* garbaty, *m. ta, f.*
Buckeliger, *m.* — *go, f.*

Bossuer, *v. a.* guzy porobić w
czem: deta robić robotę,
Beulen in Gefäße schlagen; ge-
triebene Arbeit machen.

Bosuel, *m.* tulipan pachnący,
m. wohlriechende Tulpe, *f.*

Bot, *a.* pied —, niekształtna,
krzywa noga, *f.* ungestalteter
Fuß, Klumpfuß, *m.* Person, die
einen solchen hat, *f.*

Bot, *m.* bat, *m.* Boot, *n.*

Botanique, *f.* nauka o ziołach,
o roślinach, botanika, *f.* Bota-
nik, Kräuterfunde, *f.* — *a.*
do tej nauki należący, zio-
lny, botaniczny, botanisch.

Botaniste, *m.* zielnik, ziołopis,
botanik, *m.* Botaniker, Kräu-
terverständiger, *m.*

Botanologie, *f.* ziołopismo, *n.*
opisanie zioł, *n.* Beschreibung
der Pflanzen, *f.*

Botte, *f.* wiązka, wiązań, *f.*
pek, *m.* kupa, *f.* gatunek
beczki do wina, *f.* bót;
sztych, raz, *m.* pchnięcie, *n.*
drzwi u karety, *pl.* wstopień,
m. Bund, Bündel, *n.* Häufen,
m. Art Weinfass, *n.* Stiefel,
Stoß beim Rechten; Schlag an
einer Landfursche; Einstiegetritt
an einer Kutsche, *m.* *fig.* przy-
mówka uszczyпка, *f.* Stich
im Reden, *m.* Bottes, *f. pl.*
błoto, *n.* śnieg na bótach,
pod podszewami, *m.* Roth-
flumden oder Schneeballen, die
sich an die Schuhe anhängen, *m.*
pl.

Bottelage, *m.* wiazanie siana w
wiązki, *n.* zapłata za to, *f.*
Heubinden, *n.* Lohn der Heubin-
der, *m.*

Botteler, *v. a.* wizać w wiązki,
in Bündel zusammen binden.

Botteler, *m.* ten, co wiąże
siano w wiązki, *m.* Heubin-
der, *m.*

Botter, *v. a.* bóty robić; obu-
wać kogo w bóty, Stiefel ma-
chen; einem die Stiefel anziehen.
se —, *r.* obuć się w bóty;
ubłócić się, zwałać sobie bó-
ty w błocie, śniegu, Stiefel
anziehen; sich Roth oder Schnee
an die Füße treten.

Bottier, *m.* szewc, co tylko bó-
ty robi, *m.* Stiefelschuster, *m.*

Bottine, *f.* bóci, *m.* cizmy, *pl.*
Halbstiefel, *m.*

Bouc, *m.* kozioł; wór ze skóry,
m. Bock; Ziegenbock; Schlauch,
m.

Boucan, *m.* chałupa u Amery-
kaniczków bez komina, *f.*
roszt drewniany u nich do
wędzenia mięsa, *m.* Rauch-
hütte der Wilden; Fleischbörre
derselben, *f.* *fam.* nierządny
dom; hałas straszny, *m.*
schlechtes Hurenhaus, *n.* Teu-
felslärm, *m.*

Boucaner, *v. a.* mięsiwo na ro-
szcie Amerykańskim wędzić,
piec; skóry wyprawiać takim
sposobem jak Amerykanie,
nach Art der Wilden Fleisch räu-
chern oder rösten; nach Art der-
selben Leder bereiten. — *n.* na
polowanie dzikich wołów lub
zwierza innego isdz, iedynie
tylko dla skóry; Thiere der
Felle wegen jagen.

Boucanier, *m.* Amerykanin, co
się tylko polowaniem i rabe-
waniem hawi, żywi, der wilde
Thiere jagt; amerikanischer Jä-
ger, *m.*

Boucassin, *m.* parchan do pod-
szewek, *m.* Futterbarchent,
Doppelbarchent, *m.*

Boucassiné, *ée, a.* nakształt
takowego parchanu robiony,
wie Barchent zubereitet.

Boucaut, *m.* beczka do towa-
rów, *f.* Packfass, *n.*

Bouche,

Bouche, *f.* gęba, *f.* pysk;
otwór, *m.* dziura, *f.* uyscie,
n. Mund, *m.* Maul (gewisser
Thiere); Loch, Ofenloch, *n.*
Defnung, Mündung, *f.* la bon-
ne —, przysmak, przyjemny
smak, *m.* angenehmer Nachge-
schmack, *m.* faire la petite —,
(de qc. ou sur qc.) myśli
swoje pokrywać, tać, nie
wyrażnie mówić, mit der
Sprache nicht recht herauswol-
len, de —, *ad.* ustnie, münd-
lich, prendre sur sa —,
oszczędzić sobie co z iadła,
sich am Munde ersparen. Bou-
ches à feu, armaty, *f.* działa,
n. mōdzierze, *m. pl.* Feuer-
schünde, Kanonen, Rörser, *pl.*

Bouchee, *f.* tyle czego, ile w
gębie wziąć można, kawałek
(kęs, kasek), *m.* Mund voll,
Bissen, *m.*

Boucher, *v. a.* zatkać; zagro-
dzić, zarządzać, zamurować,
zastopować, zastopować;
zatkanie, *fig.* se — les
yeux, les oreilles, zasłaniać
sobie oczy, zatykać sobie
uszy, nie chcieć czego wi-
dzieć, słyszeć, nicht sehen,
nicht hören wollen.

Boucher, *m.* rzeźnik, *m.* Flei-
scher, Metzger, *m.* *fig.* okru-
tnik, tyran; cyrulik nieumie-
iętny, *m.* blutgieriger Mensch;
unverständiger Wundarzt, *m.*

Bouchère, *f.* rzeźniczka, *f.*
Fleischerin, *f.*

Boucherie, *f.* iatki rzeźniczkie,
pl. Schlachthaus, *n.* Fleischbank,
Metzig, *f.* *fig.* rzeź, *f.* Ge-
mekel, Niedermekeln, Blutbad,
n.

Bouchet, *m.* trunek z wody,
cukru i cynamonu, *m.* Trank
aus Wasser, Zucker und Zimmt,
(Art Hypocras), *m.*

Boucheture, *f.* ogrodzenie, *n.*
zagroda, *f.* parkan, płot,
oplotki łaki, sadu, *m.* Ver-
zäunung, *f.* Gehäge, *n.*

Bouchoir, *m.* zasuwa blaszana
do pieca, *f.* Schieber, *m.*
Ofenblech, *n.*

Bouchon, *m.* korek, *m.* zaty-
czka, *f.* wiecha przed do-
mem winiarskim, *f.* Stöpsel,
Pfropf, *m.*; Wein; oder Bier;
zeihen, *n.* *fig.* karczna, *f.*
wiecheć, *m.* Wirthshaus, *n.*
Strohisch, *m.* *fam.* mon pe-
tit —, bachusek, *m.* piesci-
delko, *n.* (o dzieciach ma-
łych), mein kleines Püppchen,
n. (zu Kindern).

Bouchonner, *v. a.* *fam.* w kupę
co ścisnąć, w kłębek zwinąć,
pognieść, in einen Klumpen
zusammen drücken, zerknüllen.
— un cheval, konia wiech-
ciem obcierać, chędożyć, ein
Pferd mit einem Strohische ab-
reiben. — un enfant, piescić
się z dziećciem, ein Kind
lieblosen.

Boucle, *f.* kółka, *n.* sprzączka,
f. kędziorek, włos kręty, *m.*
Ring, *m.* Schnalle; Haarlocke,
f. — de porte, młotek na
drzwiach do kołatania, *m.*
Thürklopfer, *m.* — d'oreille,
kółczyk, *m.* zausznice, za-
uszniczki, *f. pl.* Ohrringe, *m. pl.*
Ohrehänge, *n.* — de baudrier,
blaszki u pendentu, *f. pl.* Be-
schläge am Degengehefte, *n.*

Boucler, *v. a.* zapiać sprzączkę,
zamknąć, zawrzeć; kędzierza-
wić, zuchnalcen, einschließen,
einsperren, Haare locken.

Bouclier, *m.* tarcza, *f.* puklerz,
m. Schild, *m.* *fig.* tarcza,
obrona, *f.* Stütze, *f.*

Boucon, *m.* truciźna, *f.* Gift-
bissen, Giftrank, *m.*

Bauder, *v. n.* mruczeć; nos
zwiesić, maulen, schmolzen,
trogen.

Bouderie, *f.* mruczenie, dzi-
wactwo, mruki, *m. pl.* Mau-
len, Trogen, *n.*

Boudeur, *m.* euse, *f. a.* marko-
tuy, *m. f.* mruk, dziwak, *m.*
dziwa-

dziwaczka, *f.* sauerbörsch. —
m. f. Tröpfel, Maulhänger,
m. —inn, *f.*
 Boudin, *m.* iatrznicza; kiszka
 skorzana siarczystą natkana
 zaprawą; wypukłość na dole
 u słupów, *f.* Blutwurst, Rath-
 wurst; Pulverwurst, *f.* Pfußl an
 einer Säule, *m.*
 Boudine, *f.* guzik w pośrodku
 szyby okragłej, *m.* Knöpfchen
 in der Mitte einer runden Glas-
 scheibe oder Glasplatte, *n.*
 Boudinier, *m.* kielbasnik, Wurst-
 macher, *m.*
 Boudinière, *f.* kielbasnica do
 nadziewania kiszek, *f.* Wurst-
 horn, *n.* Wursttrichter, *m.*
 Boudoir, *m.* kąt do myków
 wygodny; komórka osobna,
f. gabinet, *m.* Trökwinkel,
m. Kämmerchen, allein zu seyn,
n.
 Boue, *f.* błoto, *n.* ropa, *f.* Gaf-
 senfisch, Unflath, Schlamm; E-
 ter aus einem Geschwür, *m.*
 tirer qq. de la —, wydobyć
 kogo z biedy, w lepszym go-
 stanie postawić; einen aus ei-
 nem schlechten Zustand in einen
 bessern erheben, trainer qq.
 dans la —, podko, haniebnie
 się z kim obeysć, einem nie-
 derträchtig, schimpflich begegnen.
 une âme de —, podła dusza,
 niederträchtiges Gemüth, *n.*
 Boueur, *m.* ten, co ulice za-
 miata; śmiecie, błoto wy-
 wozi; dozorca ich, *m.* Gassen-
 fehrer; Dreckarrenmann; Auf-
 seher darüber, *m.*
 Boueux, *euse*, *a.* błocisty, bło-
 tniasty, błotny, fothig,
 Bouffant, *ante*, *a.* nadęty, bau-
 schig, aufgeblasen,
 Bouffée, *f.* pod wichru, burza
 wiatru wielkiego, *m.* wybu-
 chnienie dymu, smrodu etc.,
n. jährlinger Windstoss; jährlinger
 Rauch; jährlinger Gestank etc.,
m. fig. przystęp febry; rzy-

ganie, rzygnięcie; odbijanie
 się z zółdaka, *n.* Unfall (vom
 Fieber etc.); Rülps, *m.* Aufsto-
 ßen, *n.* par bouffées, czasem
 nie jednostajnie, ruckweise,
 dann und wann,
 Bouffier, *v. a.* nadymać, aufbla-
 sen, — *n.* nadymać się, sich pau-
 schen, sich aufblasen.
 Bouffette, *f.* kutasik, *m.* kleine
 Quaste, Troddel, *f.*
 Bouffie, *ie*, *p. et a.* napuchły,
 nadęty, aufgeschwollen, aufge-
 dunsen, fig. nadęty, o stylu,
 aufgeblasen, schwülstig.
 Bouffir, *v. a. et n.* nadymać,
 opuszczać, opuchnąć, aufblasen,
 aufschwellen.
 Bouffissure, *f.* puchlina, *f.* Auf-
 schwellen, *n.* Geschwulst, *f.* fig.
 nadętość stylu, *f.* schwülstige
 Schreibart, *f.*
 Bouffoir, *m.* rurka, którą rze-
 znik mięsiwa nadyma, *f.*
 Röhrchen, das Fleisch aufzubla-
 sen, *n.*
 Bouffon, *m.* onne, *f.* błazen;
 żartownik, ucieszny człowiek,
m. Possenteiher; Narr, Lustig-
 macher, *m.* —inn; lustige Per-
 son, *f.*; *a.* ucieszny, żartobli-
 wy, lustig, spaßhaft, drollig,
 Bouffonner, *v. n.* figle wyrabiać,
 baki strzelać, Possen reißen,
 Spaß machen.
 Bouffonnerie, *f.* figle, *m.* gimp-
 stwa, *n. pl.* żart, *m.* Narren-
 possen, *f. pl.* Spaß, *m.*
 Bouge, *m.* przepirzenie, *n.* ko-
 mórka, ciepła, ciaska, mała
 izba, *f.* Verschlag neben einem
 Zimmer, *m.* Kämmerchen, *n.*
 kleine schlechte Stube, *f.*
 Bougeoir, *m.* lichtarz niski z
 trzonkiem; lichtarz, *m.* albo
 puszka do stoczka, *f.* kleiner
 Handleuchter, *m.* Wachsstock,
 schachtel, *f.*
 Bouger, *v. n.* ustąpić, ruszyć
 się zkad, von seiner Stelle
 weichen,

Bougette,

Bougette, *f.* tłomoczek, *m.*
 taistra, *f.* kleines Felleisen, *n.*
 Reisesack, *m.*
 Bongie, *f.* świeca woskowa, *f.*
 stoczek, *m.* Wachslicht, *n.*
 Wachskerze, *f.* Wachsstock, *m.*
 Bougran, *m.* płótno gumowane,
 kleione, *n.* Streifleinwand, *f.*
 Bougrané, *ée*, *a.* tegi, gumo-
 wany, iak to płótno, steif wie
 die steife Leinwand.
 Bougre, *m.* hultaj, skurwysyn,
m. Schuft, nichtswürdiger Kerl,
m.
 Bougresse, *f.* kurwisko, *n.* lie-
 derliche Bettel, *f.*
 Bouillant, *ante*, *a.* wrzący; roz-
 palony, siedzący, kochend, fig.
 wrzący, gorący, haßig, auf-
 brausend.
 Bouilli, *m.* gotowane mięso, *n.*
 gefochtes Fleisch, *n.*
 Bouillie, *f.* papa, papka; ma-
 sa, z której papier robia, *f.*
 Brei, *m.* Papp, *f.* Haderlump,
 penbrey, *T. m.*
 *Bouillir, *v. n. et a.* wrzać, wa-
 rzyć się, gotować się, siedzieć,
 kochen, fig. wrzeć, gähren,
 brausen, aufbrausen, faire —,
 warzyć, gotować co, kochen
 lassen, kochen.
 Bouilloire, *f.* kocioł do warze-
 nia, *m.* Siedkessel, *m.*
 Bouillon, *m.* piana, *f.* war na
 warzący się wodzie; rosół
 (z mięsa), *m.* Wall, *m.* Auf-
 wallen des siedenden Wassers etc.,
n. Fleischbrühe, *f.* fig. gorą-
 cość porywczey młodości etc.
f. faidy, *pl.* fontaż z wstęgi,
m. gruba nie złota; woda
 wytryskająca, wybuchająca z
 czego, *f.* Aufwallung, Heftig-
 keit, Jugendhize, *f.*; Bausch an
 Kleidern, *m.* Bandrose, *f.*;
 dicker Goldfaden; Brudel vom
 Wasser, *m.*
 Bouillonnant, *ante*, *a.* wytry-
 skający etc., sprudelnd.

Bouillonnement, *m.* warzenie,
 wytryskanie, wybuchanie, *n.*
 Aufwallen; Sprudeln, *n.*
 Bouillonner, *v. a. et n.* wrzeć,
 warzyć się; wytryskać, wyni-
 kać, wybuchać, (o źródłach
 etc.); fontażami, różami z
 wstążek robionemi obszywać,
 aufsieden, aufwallen; sprudeln
 (von Quellen); mit Bandrosen
 besetzen. — un malade, rosół
 choremu iść kazać, einem
 Kranken Brühen verordnen,
 Bouis, *m.* v. Buis.
 Boulaie, *f.* gaik, lasak brozo-
 wy, *m.* Birkenwäldchen, *n.*
 Boulanger, *m.* ére, *f.* piekarz,
m. rka, *f.* Bäcker, *m.* —inn, *f.*
 Boulanger, *v. a.* chleb mięsiec,
 piec, Teig kneten und Brod
 backen.
 Boulangerie, *f.* piekarstwo, *n.*
 piekarnia, *f.* Bäckerei, *f.* Bä-
 ckerhandwerk; Backhaus, *n.*
 Backstube, *f.*
 Boule, *f.* kula; gałka, *f.* Kug-
 gel, *f.* Kugelspiel, *n.* tenir
 pied à boule, niespracowa-
 nym być przy robocie ża-
 kiej, unermüdet an etwas arbei-
 ten, à ou à la boule vue,
 nieostroźnie, nieuważnie, un-
 besonnen.
 Boulean, *m.* brzoza, *f.* Birke, *f.*
 Boulée, *f.* fasy łoiu, *pl.* Boden-
 saß des Talgs, *m.*
 Bouler, *v. n.* nadymać, napu-
 szać gardziel, (o gołębiach),
 u korzenia wyrastać, (o rośli-
 nach), den Kropf aufblasen (von
 Tauben); an der Wurzel aus-
 wachsen (von Pflanzen).
 Boulet, *m.* kula, kula armatna,
f. Stückkugel, Kanonenkugel, *f.*
 — rouge, kula rozpalona, glu-
 hende Kugel, *f.* — à branches,
 kula z konicami, *f.* Stangenku-
 gel, *f.*
 Boulette, *f.* gałka z mięsa ro-
 biona; galeczka, kuleczka, *f.*
 Fleischklöschen; Kugeln, *n.*
 Bouleux;

Bouleux, m. koń mały tylko do roboty dobry, m. furzes und dickes Pferd, n. Karrengaul, m.
 Boulevard, Boulevard, m. ba-szta, f. wał, m. Bollwerk, n.
 Wall, m. fig. ochrona, f. przedmurze, n. Vormauer, f.
 Bouleversement, m. zburzenie, n. nierząd, m. mieszanina, burza, f. zamieszanie, n. Umsturz, m. Zerstörung, Zerrüttung, f.
 Bouverser, v. a. zburzyć, wywrócić, zniszczyć, pomieszać, umstąpić, gwałtownie umieścić, durch einander werfen; zu Grunde richten.
 Boulrier, m. gatunek sieci do łowienia ryb, f. Art Fischernetz, n.
 Boulmie, f. wielki, wilczy głód, m. febra, f. Heißhunger, m. Greßfieber, n.
 Boulm, m. gniazdo gołębie, n. gatunek garka, m. Tauben-nest, n. irbener Topf als Tauben-nest, m. Boulins, pl. T. sztandary do roztowania, m. pl. Rüststangen, f. pl. trous-de —, dziury w murze do roztowania, f. pl. Rüstlöcher, n. pl.
 Boulmer, v. n. żeglować wiatrem pobocznym, mit einem Seitenwinde segeln. v. a. fum. kraść w obozie własnym, im Feldlager stehlen, maufen.
 Boulneur, m. złodziej, co w własnym obozie kradnie, m. Soldat, der im Felde stiehlt, m.
 Boulgrin, m. murawa, f. Rasensplatz, n. (Grasplatz in einem Garten).
 Boulmer, m. okręt wiatrem pobocznym żeglujący, pływacy, m. Schiff, das mit einem Seitenwinde segelt, n.
 Boulon, m. kół, kołek, m. Bolzen; Niegelnagel, m.
 Boulonner, v. a. przybić co kołem, palem, etwas mit Bolzen befestigen.

Bouque, f. cieśnina, f. wawóz, m. enger Paß, m. enge Durch-fahrt, f.
 Bouquer, v. a. z musu całować, gezwungen küssen (von Affen und Kindern), n. przymuszonym być do czego, z przymusu co czynić; upokorzyć się, sich gezwungen sehen, etwas zu thun; zum Kreuze kriechen.
 Bouquet, m. bukiet, bukietek, m. Blumenstrauß, Büschel, m. — de paille, wiecheć, m. ein Wisch von Stroh, fig. powin-szowanie na imieniu w wie-rszach, n. zbiór zabawnych rzeczy, m. Gedicht auf einen Namenstag, n. Sammlung arti-ger Geschichten etc., f.
 Bouquetier, m. doniczka, f. wazonik do kwiatków, m. Blumentopf, m.
 Bouquetière, f. kobieta, co bukiety robi, kwiatki przedaie, f. Straußmachersin, Blumen-verkäuferin, f.
 Bouquetin, m. kozioł dziki, m. Steinbock, m.
 Bouquin, m. kozioł stary, za-igac, królik samiec; starzec iurny, psotliwy; satyr; parkot u człowieka, m. książka stara nie wiele warta, f. alter Boß; Rammeler (von Hasen, Kaninchen); alter, geiler Mann; Satyr; Boßgestalt, m.; altes schlechtes Buch, n. alte Schat-te, f. sentir le —, parko-tem smierdzieć, bockungen, wie ein Boß stinken.
 Bouquinier, v. n. fam. stare książki skupować, czytać; łaczyć się, (o zaigacach), alte Schartenen aussuchen, sie lesen; rammeln, (von Hasen).
 Bouquineur, m. ten, co lubi stare książki nie wiele warte czytać, co ie skupuje, m. der gern alte Schartenen sucht und liest.

Bouqui-

Bouquiniste, m. ten co staremi książkami handluie, m. der mit alten Büchern handelt, m.
 Boura, f. materya pewna jedwa-bna i welniana, f. Art seide-ner und wellener Zeug, m.
 Bouracan, m. parchan, m. bur-katela, f. Berbau; zięgień; oder kameelbärner Zeug, m.
 Bouracancier, m. tkacz tychże materyi, m. Berbau; n. Fabri-kant, m.
 Bourbe, f. muł, szlam, kał w rzekach etc., m. Schlamm, Morast, m.
 Bourbeux, euse, a. młisty, ka-łuzysty, błotnisty, morastig, schlammig.
 Bourbier, m. błocisko, n. ka-łuz, f. dół błotnisty, m. Sumpf, Morast, m. Mistpfütze, f. fig. kłopot, m. sprawa za-wila, kiepska, f. schlimmer Handel, m.
 Bourbillon, m. drdzeń wrzodu ropę sprawujący, m. Eiterstock in einem Geschwür, m.
 Bourdaine, f. rodzaj wierzby, f. Faulbaum, m. Weinweide, f.
 Bourdalou, m. ou Bourdaloue, f. podługowaty urynał, m. Art länglicher Nachtgeschirre, n. gatunek materyi nie bardzo drogiej, f. gatunek płótna, n. galon, m. albo wstążka na kapeluszu z sprzączką, f. Art schlechten Zeuges, m. bunt-gewirkte Leinwand; Hutfresse, f. oder Hutband mit einer Schnalle, n.
 Bourde, f. fam. żgarstwo, kła-mstwo, n. grobe Lüge, f.
 Bourder, v. n. fam. żgać, kła-mać, lügen.
 Bourdeur, m. euse, f. fam. żgarz, kłamca, m. żgarka, f. Lügner, m. —inn, f.
 Bourdillon, m. dębowe drzewo na klepki, n. Eichenholz zu Fassbäumen, n.
 Bourdon, m. szerszeń; bas, m. piszczałki najgrubsze w or-

ganach, f. pl. Vögelstach, m. Hummel; Döhne, f. Brumm-bach; Regalung in der Orgel, m. faux —, jednostajna muzyka, f. einförmige Musik, wo die Stimmen einander Sybe für Sybe begleiten, f.
 Bourdonnement, m. bęczenie much, pszczoł etc.; szemra-nie, n. gwar, m. Summen, Ge-summe; Gebrumme; Gemur-mel, n. — d'oreille, szemra-nie, dzwonienie w uszach, n. Ohrensausen, n.
 Bourdonner, v. n. bęczeć o muchach etc., szemrać, mru-czeć, summen, sumsen, brum-men, murmeln.
 Bourg, m. miasteczko, n. Markt-flecken, m.
 Bourgade, f. miasteczko małe, podło, n. kleiner Marktflecken, m.
 Bourgeois, m. mieszczanin, Bürger, m.
 Bourgeois, oise, a. mieyski, bürgerlich.
 Bourgeoise, f. mieszcanka, f. gatunek tulipanu, m. Bürger-inn; Bürgerfrau; Tulpe, f.
 Bourgeoisie, f. mieszczenie, m. pl. Bürgerchaft, f. droit de —, prawo mieyskie, n. Bürger-recht, n.
 Bourgeon, m. latorośl, f. wy-rostek, pączek, m. Knospe, Sprösse, f. fig. krosta na twarzy, piega, f. Finne im Ge-sichte, f. Bourgeois, pl. cienka wełna, f. feine oder Rups-wole, f.
 Bourgeonné, ée, a. krostawy, piegawaty, finnie im Gesichte.
 Bourgonner, v. n. pączki, la-torośli puszczać, rozwiąć się; krostawieć, piegi na twarzy dostać, Knospen oder Sprössen treiben, anschlagen, im Gesichte finnie werden.
 Bourgmeister, m. burmistrz, m. Bürgermeister, m.

Bour-

Bourgogne, *m.* Burgundya, *f.*
Burgund, *n.* du —, *vin de* —,
wino Burgundskie, *n.* Bur-
gunder Wein, *m.* Bourguignon,
m. Burgunczyk, Burgunder,
m.

Bourguignotte, *f.* szyszak, *m.*
przybica, *f.* Art Sturmha-
u, *f.*

Bouriquet, *m.* winda, *f.* Haspel
(in Bergwerken), *m.*

Bourjassotte, *f.* gatunek fig, *f.*
Dunkelviolette Feigenforte, *f.*

Bourlet, *v.* Bourrelet.

Bourrade, *f.* rama, *f.* kułak,
m. Rahmen, *n.* Rippenstoß, *m.*
fig. donner de bonnes bourra-
des à qq., kułakować kogo
zle się z nim obeysdz, einem
derbe Puffe geben.

Bourras, *m.* *v.* Bure,

Bourrasque, *f.* nawalność, na-
walnica, *f.* wicher, *m.* plögli-
cher Sturmwind, Windstoß, *m.*
fig. przypadek nowy niespo-
dziany, *m.* burza; zapalczy-
wość, *f.* gniew, *m.* neuer hef-
tiger Anfall; Sturm, *m.* unge-
stümes Aufahren, *n.*

Bourre, *f.* sierć do wypycha-
nia, natkania czego, *f.* pa-
kuły, czop do ładunku, *m.*
Küllhaar zum Ausstopfen, *n.*
Wprowf auf die Ladung, *m.* Wor-
ladung, *f.* *fig.* sam. materye,
rzeczy w książce iakiey nie-
potrzebne, *f.* *pl.* Unnützes in
Büchern, *n.* bourre - lanice,
wyczoski, *pl.* Flock; ober Kratz-
wolle, *f.* bourre - tontice, po-
strzyżyny, *pl.* barwica, *f.*
Schearwolle, *f.* bourre de
soie, wyczoski jedwabne, *pl.*
Seidenfelle, *f.*

Bourreau, *m.* hycel; kat, *m.*
Henker, Scharfrichter, Nachrich-
ter, *m.* *fig.* okrutnik, tyran,
morderca, *m.* Henker, Penn-
ger, *m.*

Bourrée, *f.* wiązka drew, chro-
stu, *f.* taniec pewny, *m.*

Reißbund, Bund Reißig, *n.* Art
Lanz, *m.*

Bourreler, *v.* *a.* gryźć, trapić,
męczyć, katować, martern,
quälen, (besonders vom Geis-
ten).

Bourrelet, Bourlet, *m.* gurb
wypchany, *m.* czapka wy-
pchana, *f.* burlet, burlecik,
m. kółko, *n.* wieniec siercią
wytkany na głowę do nosze-
nia ciężarów; wypukłość,
guz na drzewie około szcze-
pu; pierścień, *m.* obwód ny-
ścia u dział, *n.* lina gruba
do obwinienia masztów, *f.*
chomato, *n.* zły fałd w su-
knie, *m.* nabrzmiałość, puch-
lina w bokach na puchlinę
chorującego, *f.* ausgestopfte
Wulst, *f.* Faltbut; Feggring
(auf den Kopf); Ring über dem
Pfropfreis; Ring um die Mün-
dung einer Kanone, Kopf dersel-
ben, *m.* dickes Geflecht von
Haaren und Schnüren um die
Nästen in einem Seegerichte;
Kummet, *n.*; falsche Falte im
Tuche; Geschwulst um die Len-
den der Wassersüchtigen, *f.*

Bourrelier, *m.* chomontarz, co
chomata robi, *m.* Kummetma-
cher, *m.*

Bourrelle, *f.* katowa, *f.* des
Henkers Weib, *n.* *fig.* sam. ka-
tówka, tyranka, okrutnica,
f. Henkerinn, Rabenmutter, *f.*

Bourrer, *v.* *a.* natkać, napy-
chać sierć w co, siercią co;
wbić czop, *m.* zatykadło, *n.*
na ładunek, mit Haaren aus-
stopfen; den Wprowf auf die La-
dung legen. *fig.* kułaki dawać,
wyrzepać, wybić; okrzy-
knąć, ogłuszyć kogo; derb
abprügeln, Rippenstöße geben;
starć zu Leibe gehen, wacker zu
setzen (im Disputiren).

Bourriche, *f.* gatunek koszuw
bez uszka, *m.* Art Korb ohne
Henkel, *m.*

Bour-

Bourriers, *m.* *pl.* plewy, *pl.*
Spreu, *f.*

Bourrique, *f.* osiek, *m.* oslica;
szkapa, *f.* Esel, *m.* —ina;
Schindmähre, *f.*

Bourriquet, *m.* osielek, *m.* Esel-
chen, *n.*

Bourru, *ue.* *a.* dziwaczny, dzi-
wny, mürrisch, eigenfinnig;
wunderlich; ungleich, rauh.

Boursault, *m.* rodzaj wierzby,
f. Art Weiden, *f.*

Bourse, *f.* worek, *m.* sakiewka;
giełda, bursa, *f.* dom, do któ-
rego się kupcy zchodzą; kiesa,
to jest 500 talarów lewko-
wych w Turczach; worek do
włosów; bursa, konwikt na
akademiacach, *m.* miejsce w
takim konwiktzie, *n.* sieć na
króliki, zająca, *f.* woreczek,
w którym się zółć zamyka,
m. łupina, łuszcza ziarnka,
f. puźdro do korporatu, apa-
ratu okularowego, *n.* Beutel,
m. Börse; Börse der Kaufleute;
f. in der Türkei; Beutel, *m.*
(eine Summe von 500 Löwentha-
lern); Geldbeutel, *m.*; Stipen-
dientasse, *f.* Stipendium, *n.*
Frentisch, *m.*; Kaninchen, *n.*;
Blase der Galle, *f.*; Balg, *m.*;
Hülse der Saamentörner, *f.*;
Futteral des Altartuches, *n.*;
Bourses, *pl.* moszny, *m.* *pl.*
kieszenie u siodła, Hodensack,
m. Satteltaschen, *f.* *pl.*

Bourseron, *v.* Bourson.

Boursier, *m.* rekawicznik, za-
mesznik; student ubogi, co
ma z konwiktu wyżywienie;
szafarz, syndyk w klaszto-
rach; podskarbi, skarbnik
(w Szwaycaryi), *m.* Beutler,
Eäfler, Lächner, *m.* Stipen-
diat, Convictorist; Pfennigmei-
ster (in Klöstern); Schatzmeister
(in der Schweiz), *m.*

Boursiller, *v.* *n.* składać się,
złożyć się z kim na co, bez-
stern, Geld zusammen schießen.

Boursin, *v.* Bopsin.

Bourson, *m.* kieszonka, *f.* Ho-
sentasche, Uhrtasche, *f.*

Boursonfle, *ee.* *a.* opuchły,
aufgeschwollen, aufgedunsen, *fig.*
nadaty, aufgeblasen, schwülzig.

Boursofflement, *m.* nadyma-
nie, opuchnienie, *n.* Aufbla-
sen, *n.*

Boursoffler, *v.* *a.* nadymać,
opuchłym czynić, aufblasen,
aufschwellen machen (die Backen
u. d.).

Bouse, ou Bouze, *f.* gnój od by-
dła rogatego, *m.* Kuhmist,
Ochsenmist, *m.*

Boussillage, *m.* polepa, ohlepa;
lepianka, *f.* Klebwerk, *n.*
Lehmwand, *f.* *fig.* partactwo,
n. licha robota, *f.* Pfuscher-
tey, *f.*

Boussiller, *v.* *a.* mur lepić ze
słomy i gliny; fuszrować,
po galgansku robić, mit
Stroh und Lehm mauern; pfu-
schen, schlechte Arbeit machen.

Boussilleur, *m.* lepiarz, *m.* Lehm-
flecker, *m.* *fig.* partacz, ro-
botnik pisarz etc. mizerny,
m. Pfuscher, Sudler, *m.*

Bousin, ou Boursin, *m.* skorupa

niedożrzała na kamieniu ta-
manym, *f.* weiche verwitterte
Erdruste an Bruchsteinen, *f.*

Boussole, *f.* kompas morski,
m. igła magresowa, *f.* See-
kompass, *m.* Magnetenadel desfe-
ben, *f.* *fig.* przewodnik, *m.*
Wegweiser, Führer, *m.*

Boustrophédon, *m.* pisanie od
prawey ręki do lewey, *a.* od
lewey do prawey, *n.* Schreiben
von der Rechten zur Linken, und
wieder zurück, *n.*

Bout, *m.* koniec; ostatek; ka-
wałek, kawałeczek, *m.* sztu-
czka czego; brodawka na
piersiach; okówka, skówka,
f. obicie na końcu rzeczy
iakiy, *n.* przyprawiony płą-
tek, *m.* przyszyta kanta na
końcu,

końcu rzeczy, *f.* puklerzyk, *m.* wypukłość, róża mała na sprzeczce, *f.* Ende, *n.*; Spige, *f.*; Siffel, *m.*; Ecke, *f.*; Stuckchen, Reichen, Endchen, *n.*; Brustwarze, *f.*; Beischläge an dem Ende eines Dinges, *n.*; leberner Gluckstreck, *m.*; Plättchen am Ende der Schnalle eines Degengehenskes, *n.*; — d'or, d'argent, sztaba srebra, złota, *f.* T. Gold, Silberstange zum Drathziehen, *f.* — de l'an, rocznica, *f.* aniwersarz, *m.* jährliche Seelenmesse für einen Verstorbenen, *f.* — d'un sermon, zakonniczenie kazania, *m.* Schluß einer Predigt, *m.* être à —, zginąć, nie wiedzieć, nie umieć, móżdż sobie już poradzić, pomóżdż, się nie może już pomóc, fertig sein, venir à —, (de qc.) zakonńczyć, przysięść do końca czego, dokonać, feinen Zweck erreichen; mit etwas zu Stande kommen, fertig werden, pousser (qq. à —), do ostatniego stopnia przywieść, przynusić kogo, einen aufs äußerste treiben, mettre la patience de qq. à —, do niecierpliwości przyprowadzić kogo, jemań des Geduld erschöpfen, tirer à — portant, w sam cel, w same serce strzelać, nie uchybić, einen gewissen Schuß thun, au bout du compte, od wszystkiego dobrze rozważywszy, endlich, am Ende, alles wohl erörtern.

Boutade, *f.* dzika myśl, *f.* dziwne urojenie, *n.* koncept dziwny, *m.* popędliwość umysłu, porywczność, *f.* schneller wunderlicher Einfall, *m.* Laune, *f.* par boutades, podług upodobania, nach Laune, flüchtigweise.

Boutarque, *f.* ikra rybia solona i przyprawiona octem, *f.* ge-

salzenel und in Essig eingemachter Fischrogen, *m.*

Boute, *f.* stągiew na okrętach od wody do picia, *f.* Butte, *f.* Donne zum Trunkwasser auf Schiffen, *f.*

Bouté, *ée*, *a.* prostonogi, (o koniu), geradbeinig vom Knie bis an die Krone, (von Pferden).

Boute-en-train, *m.* wabik, ptak, którego drugie ptaki do spiewania zachęca, *m.* Sängervogel, der andere zum Singen aufmuntert, *m.* fig. człek drugich rozweselaający, do roboty zachęcający, *m.* Aufmunterer zum Lustigseyn, zum Arbeiten, *m.*

Boute-feu, *m.* podpalacz; buntownik; puszczarz, *m.* Mordbrenner, Aufwiegler, Constabler, *m.* Zündrute, *f.* T.

Boute-hors, *m.* gra dziecienna; niemasz tutaj siłki, *f.* Ränntwischenspiel, *n.* Ladebaum, *m.* fig. sam. szczebielliwość, wielomówność, *f.* Fertigkeit im Reden, *f.*

Bouteille, *f.* butelka, butelka czego; bańka, *f.* babel na wodzie, *m.* flaszka; flaszka wół; Wasserblase, *f.*

Bouteillier, *v.* Boutillier.

Bouter, *v. a.* położyć, postawić, legen, stellen. — à l'eau, okręt wyprowadzić z portu, ein Schiff aus dem Hafen bringen. — à large, wypłynąć na morze, in See laufen. — n. tracić tęgość, jechać werden.

Boute-selle, *m.* trąbienie do wsiadania na koń, Zeichen mit der Trompete zum Aufstehen, *n.*

Boute-tout-cuire, *m.* sam. arcyrozrzutny człowiek, marnotrawca, *m.* Erzwerschwender, *m.*

Boutillier, *m.* grand —, podcasy koronny, *m.* Kronoberschen, *m.*

Boutique, *f.* sklep, kram, *m.* buda, *f.* warsztat; sadz na czółnie,

czółnie, *m.* Bude, *f.* Kramladen, Laden; Kram, *m.* Fischkäfen in einem Fahrzeuge, *m.* ouvrir —, zacząć działać, zu handeln anfangen, fermer —, przestać działać, aufhören zu handeln.

Boutiquier, *m.* kramarz, *m.* Leidenbesitzer, Krämer, *m.*

Bouton, *m.* paczek; guzik, *m.* guzka, *f.* Knospe, *f.* Knopf, *m.* fig. krostka na twarzy, krosty małe na ciele, finne, *f.* Hitzblättchen auf der Haut, *n. pl.* — de len, zegadło, kaute-ryum, żelazo do palenia, *n.* T. Brenneisen der Wundärzte, *n.*

Boutonné, *ée*, *p. et a.* zapięty, zugeknöpft, fig. krostowaty; nieostworthy, skryty, finny; geheimnisvoll, verschlossen.

Boutonner, *v. n.* paski puszcząć, Knospen treiben, ausschlagen. — a. na guzik, guzikiem zapiąć, zugeknöpfen.

Boutonnerie, *f.* towary, (m. pl.) rzemiosło guzikarskie, *n.* Knopfmacherwaare, *f.* — handwerk, *n.*

Boutonnier, *m.* guzikarz, *m.* Knopfmacher, *m.*

Boutonnère, *f.* dziura do zapinania guzika, *f.* Knopfloch, *n.*

Bouts-rimés, *m. pl.* kadencye na pewną materję podane, *f.* vorgeschriebene Reimsolben, *f.*

Bout saigneux, *m.* gardłokrwia zbroczone hydłecia zarzniętego, *n.* blutiger Theil vom Hals, stücke eines Hammels etc., *m.*

Bouture, *f.* latorost do sadzenia; wyrostek u drzewa, *m.* Steckreis, *n.* Ableger, Schößling, *m.*

Bouverie, *f.* wołownia, *f.* Ochsenstall, *m.*

Bovier, *m.* idre, *f.* pastuch, pasterz wołów, wołopas, wołarz, *m.* Ochsentreiber, Ochsenhirt, *m.* — inn, *f.* fig. grubia-

nin, grubian, *m.* großer Lumsel, *m.*

Bouvillon, *m.* ciółek, *m.* junger Och, *m.*

Boevrnil, *m.* gil, *m.* Dompfasse, Blutnuse, Gimpel, *m.*

Bovau, *m.* kiszka, *f.* ielito, *n.* Darm, *m.* fig. miasto, (n.) wieś iasna i długa, *f.* langer und schmaler Ort, *m.*

Boyaudier, *m.* rzemieślnik, co strony muzyczne robi; przednie, *m.* Darmsaitenmacher, — Händler, *m.*

Bracelet, *m.* manela, *f.* braselet, *m.* Armband, *n.*

Brachet, *v.* Braque.

Brachial, *a.* rękowy, do ręki należący, zum Arme gehörig.

Brachio, *m.* niedźwiedź młody; niedźwiadek, *m.* Junge eines Bären, *n.*

Bramane, Bramine, Bramin, Brami, *m.* Bramine, (indianischer Philosoph oder Priester), *m.*

Bracconier, *v. a.* ukradkiem, bez pozwolenia po cudzych lasach polować, heimlich im fremden Gehege jagen.

Bracconier, *m.* ukradkiem polujący; myśliwy, co wiele zwierzyń zabija, *m.* Wildschüze, Wilddieb, *m.* der viel Wild ohne Unterschied wegschießt.

Bractéole, *f.* blaszka złota, *f.* Goldblättchen, *n.*

Braguer, *v. n.* wesoło żyć; chełpić się, wychwalać się, lustig leben; ausschneiden, prahlen.

Brai, *m.* smoła do dychtowania okrętów, *f.* Schiffstheer, *m.*

Braie, *f.* pieluchy, *pl.* Windel, *f.* Stopflappen, *m.* Braies, *pl.* spodnie portki, *pl.* (przedtym), (ehemals) Hosen, *f. pl.* sortir les braies nettes, wywinąć się, szczęśliwie się wydobądź z czego, sich glücklich aus einer schlimmen Sache ziehen, Braillard, *m.*

Braillard, arde, Braille, ense, a. et m. et f. krzykliwy, wrzaskliwy, wrzeszczący, laut schrepend; Schreier, m. — inn.

Brailleur, v. n. wrzeszczeć, laut schrepen, plärren, pisać trzy po trzy, wiel. unnużyte Zeug red. — a. śledzić solic. Kopatką przewracać. Heringe einsetzen und mit der Schaufel umwenden.

*Braire, v. n. krzyżeć, iak osiek, wie ein Esel schrepen.

Braise, f. żar, węgle żywe, żarzyste pl. zapak, m. Gluth, glühende Kohle, f. u. fig.

Braisier, m. skrzynia, f. kocioł u piekarzów, w który węgle wygasie sypia. m. Kohlenkasten der Bäcker, m.

Braisière, f. kocioł, w którym piekarz żarzyste węgle wygasza, m. Gluthkessel, m. Gefäß der Bäcker zum Kohlendämpfen, n.

Bramer, v. n. krzyżeć, iak ielen, wie ein Hirsch schrepen.

Bramine, v. Bracmane.

Bran, m. góry człowieczy, m. gówno, n. Menschenkoth, m.

Bran, i. fe! pfuy!

Brancades, f. pl. kucuchy na galerach, m. pl. Galeerenklavenketten, f. pl.

Brancard, m. lektyka, f. dyzdel, m. nosidło, n. lektyka dla chorych, f. Tragbahre, f. Tragesseil, m. Krankensänfte, f.; Schwangbaum einer Kutsche; Steinbarren, m.

Brancardier, m. ten, co lektykę nosi, tragarz, m. Sänften-träger, Brancardführer, m.

Branchage, m. gałęzie na drzewie, f. pl. Astwerk eines Baumes, n.

Branches, f. gałąź, f. Ast, Zweig, m. fig. linia rodu poboczna; żyła z większej wychodząca, f. Nebenlinie eines Stammes, f.

Adernast, m. — de commerce, gatunek handlu, m. Handelszweig, m.

Branches, f. pl. rogi jelenie, na których są sęki, pl. drążek żelazny u uzdeczki, m. położa nożyce, f. pret, m. ramie, n. rękawice u tragi, f. Stangen des Hirschgeweihs, an einem Pferdegebisse u.; Blätter oder Arme an einer Scheere u.; Reifföcke, m. pl.

Brancher, v. a. obwiesić kogo na gałęzi, an einen Ast aufhängen. — n. siedzieć na gałęzi, auf einem Ast oder Zweige sitzen, (von Vögeln).

Branchettes, f. pl. gatunek podłych koralów, m. eine schlechte Gattung Korallen, f.

Branchier, a. m. oiseau —, gałęźnik, m. Nestling, junger Raubvogel, m.

Branchies, f. pl. skrzeme, f. pl. Kiemen, f. pl. Fischohren, n. pl.

Branchu, e, a. gałęzisty, astig.

Brande, f. krzaki, m. pl. kleines Staudenwerk auf den Heiden, n. pola, na których tylko krzaki rosną; zarośla, n. pl. Heide, f.

Brandebourg, m. Margrabstwo Brandeburskie, n. Brandeburgia, f. Mark Brandenburg, f. gatunek surduta. płaszcza; galon, m. Art Ueberrock, m.

Horte, f.

Brandebourgeois, a. et m. oise, f. Brandeburczyk, m. Brandeburski, a. Brandenburgisch, Brandenburger, m. rinn, f.

Branderie, f. gorzelnia, f. Brandweinbrennerei in Holland, f.

Brandevin, m. fam. gorzałka, wódka, f. Brandwein, m.

Brandevinier, m. ière, f. fam. winiarz, gorzelnik, co wódkę pali, pędzi, przedaie, m. Brandweinbrenner, — Verkäufer, (ben den Armeen), m. — inn, f.

Brandillement, m. kołysanie się, n. Schaukeln, Schwingen, n.

Bran.

Brandiller, v. a. kołysać, schaukeln, schwingen, schlenkern, se, r. się, sich schaukeln. — les bras, machać rękami, mit den Armen schlenkern. — les jambes, dryndać nogami; tacać się, mit den Füßen baumeln.

brandilloire, f. kołyska, chustawka, f. Schaufel, f.

Brandon, m. słoma, (f.) kucywo do świecenia, n. Stroh, Holzsockel, Gackel, f.

Branlant, ante, a. kołysający się, ruszający się, wackelnd.

Branle, m. kołysanie, ruszanie, trzęsienie, chwianie, n. n. Schwanke, Wanken, n. Schwingen, m. fig. niepewność, f. powatpiwanie, wachanie się, n. ochota do czego, f. taniec, w którym wkoło tańcuja, m. pierwsza para w tańcu; mata do zawieszania, f. Ungewissheit; Lust zu etwas, f. Rundtanz, Vorreihen, m. Hängematte, f. donner le branle à qq.; poruszyć kogo, rozruchac go, einen in Bewegung setzen, donner le branle à une affaire, rozpocząć rzecz jaką, trudnić się nią, eine Sache in Gang bringen, sie betreiben.

branlement, m. kołysanie się, chwianie się, trzęsienie, n. Wackeln, Schütteln, Schwan-

ken, n.

Branle-queue, v. Hochequene.

Branler, v. a. kołysać, kiwać, trząsać, schütteln, schlenkern, schwenken. v. n. ruszać się, kiwać się, chwiać się; ruszyć się z miejsca, ustąpić, wackeln, weichen, wanken, fig. powatpiwać, wahać się, chwiać się, zweifelhaft seyn.

branloire, f. kołyska; deska do kołysania, f. Schaufelbret, n. Schaufel, f.

Braque, m. et f. ogar, m. Brack, Art Spürhund, m.

T. I.

Braquement, m. kierowanie, nawracanie woza dyszlem; rychtowanie dział, n. Lenken, Richten nach einer Seite hin, n.

Braquer, v. a. kierować, nawrócić wóz; rychtować działo. lenken; richten, (besonders Kanonen).

Braques, f. pl. nożyce u raka, pl. Krebscheeren, f. pl.

Bras, m. ręka aż do ramienia, f. ramie, poręcz u krzesła; ramie u różnych rzeczy, n. koniec, m. lustro, n. odnoga morską, rzeczna, f. przednia noga koniska; nożyce u raka, klęszce; pletwy wielorybie, pl. der Arm, d. i. der Theil des Körpers von der Hand bis zur Achsel; Arm an einem Stuhle; Wandlenchter; Arm eines Klaffes; Vorderfuß der Pferde, m.; Krebscheere; Klossfeder des Wallfisches, f. fig. moc, pomoc, obrona: waleczność, odwaga, f. Macht, Gewalt, Tapferkeit, f. Bras, pl. wyrostek kręcony u melonów etc.

Ranken einiger Pflanzen, f. pl. à bras, ad. rękoma, mit den Händen. à tour de bras, ad. z największą usilnością, aus allen Leibeskräften. avoir gesur les —, mieć za sobą, na karku, etwas auf dem Halse haben, demeurer les — croisés, próżnować, baraszkować, ręce złożyć, składać, die Hände in den Schoos legen, müßig gehen.

Braser, v. a. lutować przy węglach, bey Kohlen löthen.

Brasier, m. żar, m. talerka do węglów, f. Gluth, Kohlen-gluth; Gluthpfanne, f. fig. zapak, płomień miłości, m. Liebesgluth, f.

Brasiller, v. a. smażyć na różnicie, auf Kohlen ein wenig rösten. v. n. świecić się, czerwona wydać blask, (o mon-

zu),

rzni, einen Kenerschein von sich geben, (vom Meere).

Brassage, *m.* część srebra etc., co się mincarzowi należy, *f.* Schlagfahrg, *m.* Münzgebühr, *f.*

Brassard, *m.* naramienica, *f.* naramiennik, *m.* Armschiene, *f.* Armstück, *n.* Ballonfaucher, *m.*

Brasse, *f.* sażeń; miara włoska. *f.* Klasten, *f.* italienisches Ellenmaß, *n.*

Brassée, *f.* nargę czego, Arm voll, *m.*

Brasser, *v. a.* mieszać, zamieszać, piwo warzyć, stark umrühren, durcheinander rühren; Bier brauen, *fig.* — une trahison; uknować zdradę, eine Verrätheren anspinnen.

Brasserie, *f.* browar, *m.* browarnia, *f.* Bierbrauerei, *f.* Braubaus, *n.*

Brasseur, *m.* euse, *f.* piwowar, *m.* rka, *f.* Bierbrauer, *m.* — inn, *f.*

Brassicourt, *a. et m.* koń od natury krzywonogi, *m.* Pferd mit natürlich gebogenen Vorder-schenkeln, *n.*

Brassières, *f. pl.* kamizoleczka, *f.* Wämschen, Nachtsäckchen, Brustlätzchen, *n.*

Brassin, *m.* kadz, *f.* war piwa, *m.* Braupfanne, *f.* Braukessel, *m.* Gebräude, *n.*

Bravache, *m.* samochwał, chełpliwiec, *m.* Großprahler, *m.*

Bravade, *m.* zuchwałość, groźba, chełpliwość, *f.* Trogbieten, Hohnsprechen, *n.*; Prahlerei, *f.*

Brave, *a.* odważny, mężny, waleczny; pocziwy, tapfer, wacker, beherzt; brav, redlich; fest, ehrlich. *fam.* ustroiony, statlich gepugt. — *m.* człowiek odważny; turyat, bravura, smintek, *m.* tapferer Mann; Schläger, Käufer, Waghals, Neuomist, *m.* un faux —,

samochwał, chełpliwiec, *m.* ein Prahlhans, *m.*

Bravement, *ad.* odważnie, mężnie; śpisko, wysmienicie, herzhast, tapfer, brav, vortreflich.

Braver, *v. a.* (qq.) zuchwalić się na kogo, urgać się komu, einem trohen, troig beegenen. (qc.) pogardzać czym; nie stać, nie dbać o co, etwas verachten. braver la mort, gardzić śmiercią, dem Tode trohen.

Braverie, *f. fam.* suknie bogate, drogie, *f. pl.* zbytek w tym, *m.* Kleiderpracht, Prahlerei mit Kleidern, *f.*

Bravoure, *f.* męstwo, *v.* odwaga, *f.* Tapferkeit, Herzhastigkeit, *f.* Bravoures, *pl.* czyny dzielne, *m.* dzieła rycerskie, albo bohaterские, *n.* Heldenthaten, *f. pl.*

Brayer, *m.* pasek, którego używa się do rapturę mający, *m.* Bruchband, *n.* Zahnengürtel, *m.*

Brayer, *v. a.* mazią smarować, theeren, mit Theer bestreichen.

Brayette, *f.* rozpór u spodni, *m.* Hosenschlitze, *m.*

Bréane, *f.* gatunek płótna, *n.* Art Leinwand in der Normandie, *f.*

Bréant, *m.* klesk, grabońsk, *m.* Kernbeisser, Goldammer, *m.*

Brébiage, *m. fam.* czo od owiec, *n.* Schaafjoll, *m.*

Brebis, *f.* owca, *f.* Schaaf, *n.*

Brèche, *f.* rysa, rozwalina muru; wata; dziura, *f.* szczerb, *m.* Bruch, Riß, Wallbruch, *m.* Breche; Desfugung; Scharte; Lucke, *f. fig.* uszczerbek, *m.* utrata, *f.* umniejszenie, *n.* Schaden, Nachtheil, Abbruch, *m.*

Brèche-dent, *a.* szczerbaty, żabulakig.

Brechet, *m.* kość mostkowa, *f.* dółek na piersiach, *m.* Brustbein, *n.* Herzgrube, *f.*

Bredi

Bredi — breda, *ad. fam.* iak nappredęć, szybko, w przedkości, in aller Eil, in Geschwindigkeit.

Bredouillement, *m.* zaiakiwanie się, *n.* Stammeln, Stottern, *n.*

Bredouiller, *v. n. et a.* zaiakiwać się, iakać się, stammeln, stottern; herstottern.

Bredouilleur, *m.* euse, *f.* iakacz, *m.* Stotterer, Stammler, *m.* — inn, *f.*

Bref, *m. T.* brewe papieskie, *n.* kalendarz kościelny, *pa* szport *m.* päpstliches Schreiben, Breve, *n.* kleiner Kirchenkalender; Daß, *m.*

Bref, brève, *a.* krótki, kurz, klein.

Bref, *ad. fam.* krótko, jednym słowem, endlich, kurz, parler bref, prędko mówić, sehr schnell reden, en —, wkrótce, jednym słowem, kurz.

Bréhaigné, *a. f.* nieplodny, (osobliwie o zwierzętach), unfruchtbar, (besonders von Thieren).

Brelan, *m.* gra pewna w karty, *f.* Trischack oder Krumpenspiel, *n. fam.* szulernia, *f.* Spielhaus, *n.*

Brelander, *v. n.* ustawicznie grać w karty, w kostki; szulować, stets Karten spielen, in Spielhäusern liegen.

Brelandier, *m.* ière, *f.* szuler, gracz, koster, *m.* Crispierer, *m.* — inn, *f.*

Brelandinier, *m.* ière, *f.* kramarz, co budę tylko ma, *m.* Standkrämer, *m.* — inn, *f.*

Breloque, *f.* fraszka, *f.* ozdóbka, *f.* artige, zierliche Kleinigkeit, *f.*

Breluche, *f.* drogię z wełny i lnu, *m.* Art Droguet, halb-mollener Zeug, *m.*

Breime, *f.* leszcz, *m.* Brassen, *m.*

Breneux, euse, *a.* gównem zwalany człowieczym, zgoiony, mit Menschenkot besudelt, beschmutzt.

Bresil, *m.* Brazylia; brezylia, *f.* Brasilien; Brasilienholz, *n.*

Bresiller, *v. a.* na trocinę porządzić, porządzić; brezylia farbować, zerbröckeln; mit Brasilienholz färben.

Breslau, *m.* Wrocław, *m.* Breslau, *n.*

Breste, *f.* różga lepem napuszczona na ptaki, *f.* Leimruthe, *f.*

Bretagne, *f.* Bretania, *f.* Bretagne, *f.* Grande-Bretagne, *f.* Wielka Bretania, *f.* Großbritannien, *n.* Breton, *m.* Bretaneczyk, einer aus Bretagne, Britte, *m.*

Bretailleur, *v. n.* ustawicznie się bić, szamotać się, öfter sechten, sich gern raufen.

Bretailleur, *m.* zawadyak, iunak, szermierz, *m.* der sich gern im Fechten übt; Käufer, *m.*

Bretander, *v. a.* uszy koniowi urządzić, za krótko albo nie równo włosy obstrzyść, (einem Pferde) die Ohren stutzen; (die Haare) kurz abschneiden; nie równo sukno postrzyż, (Tuch) ungleich scheeren.

Bretelle, *f.* pas tragarzski, *m.* Tragband, *n.* Gurtriemen, *m.*

Bretelles, *pl.* szleyki, *pl.* poduszka na piersiach u pasamannika, *f.* Hosenträger, *m.* Brustfassen des Vortenwickers, *n.*

Breton, *m.* biała muszla do okładania ścian w grotach, *f.* weiße Muschel zu Grottenwerk, *f.*

Brette, *f.* szpada długa i szeroka, *f.* breiter langer Kaufdegen, Hiebert, *m.*

Bretté, *ee, a.* zębaty, żadig.

Bretteleur ou bretteur, *v. a.* piłką obrabiać, berappen, mit einem zackigen Instrumente bearbeiten.

12

Bretteur,

Bretteur, m. napaśnik, napaśnik; zwadźca, kłótnik; iunak. m. Nauser, Bänker, Re-hommist, m.

Breure, f. zabkliwość, f. zęby u różnych instrumentów, m. karby, kréski na robocie sznycerskiej, pl. Zäcken, Zäh-ne an Werkzeugen; Zäckenfriche, m. pl.

Breulet, m. potrzask, m. sidło na ptaki, n. Sprengel, m.

Breuvage, m. trunk, napój; dekokt dla bydźcia chorego, m. Getränk, n. Trank; Rrigne-trank für krankes Vieh, m.

Brevet, m. patent, m. diploma, n. list frochtowy, m. Patent, n. list; Gnadenbrief; Frachtschein eines Schiffers, m. — d'apprentissage, kontrakt o terminowanie z rzemieślnikiem zawarty; list świadczy, że chłopiec terminował u rzemieślnika, m. Lehrkon-trakt, Lehrbrief, m.

Brevetaire, m. ten, co list od króla na urząd, godność kościelną otrzymał, der einen Gnadenbrief wegen einer geistlichen Würde erhalten hat.

Breveter, v. a. list komu na urząd etc. dać, nadać, ein Patent zu einem Amte etc. ertheilen.

Bréviaire, m. brewiarz, m. Bre-vier, n.

Bribe, f. fam. kawał, m. sztuka wielka chleba, f. großes Stück Brod, n. Bribes, pl. niedoiadki; okruchy, pl. Brocken, m. pl.

Bricole, f. I. rzemień do wstrzymania ogara, m. odbi-
anie się, odskoczenie piki
etc. od czego, n. Sprungrie-men; Widersprung, Rückprall
des Balles etc., m. fig. donner
une — (à qq.), izać, zmyślać
przed kim, einen mit Lügen be-
richten. de ou par bricole,
wykrętami, przeskokami;

durch Umwege. Bricoles, pl.
pasy, rzemieńne tragarskie,
m. pl. gatunek sieci, f. leder-
ne Tragriemen, m. pl. Art Jä-
gernetz, n.

Bricoler, v. n. odbiać, zwróć
prallen machen. fig. wykręcać
się, wykrętami, wymówkami
narabiać, Ausflüchte suchen.

Bride, f. uzda, uzdeczka, f.
cugiel, m. Zaum, Zügel, m.
I. klamerka na końcu dzi-
rki do guzika etc., m. tasie-
mka wstążka do podwiązania
pod brodą u czapki kapela-
sza etc., f. Kiesel an den
Knopfschloß etc., m. Bald zum
Zubinden der Haube oder Mütze,
n. à toute —, à — abattue,
ad. czwałem; z popuszczono-
mi cuglami, mit verhängtem
Zügel, spornstreichs, lächer la
bride à qq., dadz komu za-
pełną wolność, jemandem alle
Freiheit, allen Willen lassen.

Bridier, v. a. obuzdać; mocno
zawiazać; ścisnąć, uciskać,
ściśnię na kim leżeć, jähnen;
fest zubinden; zu fest anliegen.
fig. wstrzymywać, hamować,
einschränken. Oison bridé, fig.
gołowaś, m. geś, f. Maulaffe,
m. dumme Gans, f.

Bridoir, m. wstążka do pod-
wiązania czepka, f. Nachthau-
benband, n.

Bridon, m. uzdeczka na młode
konie; strefa płótna u welo-
na zakonnica, f. Trense, f.
Klammuch am Nonnenschleier, n.

Brief, iève, a. krótki, krótko-
trwały, kurz, von kurzer Dauer.

Brièvement, ad. krótko, kró-
tkimi słowy, kurz, kürzlich.

Brièvement, f. krótkość, f. Kürze,
kurze Dauer, f.

Brieur, v. a. fam. pożerać, po-
łykać, pochłaniać, gierig essen,
fressen.

Brieur, m. euse, f. fam. żar-
łok, m. Greßer, m. — inn, f.
Diebstrah, m.

Brigade,

Brigade, f. T. brygada, f. półk.
m. Brigade, f. (ein Corps aus
etlichen Bataillons, oder auch ein
Theil einer Kompagnie).

Brigadier, m. T. brygadyer, m.
dowodzący brygada, Brigad-
ier, der eine Brigade komman-
dirt, m.

Brigand, m. zbójca, rozbójnik,
zdzierca, łupieżca, m. Stra-
ßenräuber; Gelderpreßer; Räu-
ber, m.

Brigandage, m. rozbój, m. roz-
biciańie; dzierstwo; łupie-
stwo, n. Straßenräuberei; Er-
pressung, f.

Brigandau, m. fam. rozbójni-
czek, rabuś, m. kleiner Räu-
ber, m.

Brigander, v. n. rozbiąć na
drodze, Straßenraub treiben,
rauben.

Brigandine, f. kirys, m. Art
Panzer, m.

Brigantin, m. brygantyna,
okręt lekki wojenny. Briganti-
ne, f. leichtes Raverschiff.

Brigide, Brigitte, f. Brygita,
Brigitta, f. (Name).

Brignole, f. gatunek śliwek, f.
Prunelle, f.

Brigue, f. zachodzenie, zabie-
ganie koło czego, dopinanie
się czego przez osoby na to
wystane, n. fakeya, partya,
f. eifriges Anhalten, Bewerben
durch andere, n.; Cabale; Par-
ten, f.

Briguer, v. a. piąć się do cze-
go, wdierać się do czego,
sich um etwas eifrig bewerben.

Brigneux, m. ten co się o co
usilnie stara, der nach etwas
begierig strebt.

Brillant, ante, a. błyszczący
się, lśnący się, świeżący
się, glänzend, schimmernd, fun-
kelnd. fig. żywy, wesół; roz-
tropny, lebhaft; aufgeräumt.

Brillant, m. blask, m. dyament
rznijety, brylant, m. Glanz;

Antendiamant, Brillant, m.
fig. żywość; roztropność, by-
strość rozumu, f. Lebhaftig-
keit, f.

Brillanté, ée, p. et a. świeżący
się, błyszczący się, glänzend.
fig. pełen fałszywego blasku,
voll falschen Glanzes.

Brillanter, v. a. szlifować bry-
lanty, brillantieren. fig. błę-
szczyć, glänzen, einen äußeren
Glanz geben.

Briller, v. n. świecić się, błę-
szczyć się, lśnąć się, glän-
zen, funkeln, schimmern, blinken.
fig. wspaniale się okazywać,
celować, przewyższać, glän-
zen.

Brimbale, f. rękojeść u pom-
py, Pumpenschwengel, m.

Brimbaler, v. a. fam. nieprzy-
stojnie kiwać nogami etc.;
brząkać, dzwonić, womit
schaufeln, klumpen, klingeln.

Brimborions, n. pl. fam. fra-
szki, f. pl. Kleinigkeiten, Lum-
pereien, f. pl.

Brin, m. wyrostek, pratek,
kieł, m. ziarno, zdiebło, n.
odrobinka, f. troche; wzrost
drzewa, m. Halm, Stengel, m.
Stückchen, Halmchen, Spröß-
chen, Bischen, Körnchen, Split-
terchen, Zäserchen, n. Wuchś,
Schuß, Stamm, m. Brin à
brin, ad. po trosze; po ka-
wałeczku; jedno po drugim,
stückchenweise. Brin d'estoc,
laska, na której opiera się
przeskakujący przez rów, f.
Springstock, m. Brin de bois;
prosty pień drzewa, m. gera-
der Baumstamm, m. il n'y en
a pas un brin, wcale tu nic
z tego nie ma. es ist nicht das
mindeste davon da.

Brindille, f. kawałeczek, m.
odrobinka, f. kleines Reis;
Stückchen, n.

Brioche, f. placek pewny z iay,
masła i maki przedniey, cza-
sem

sem i z séra robiony, m. Butterkollen, m. Käsefäulen, n. (Art Gebäckes).
 Brian, m. mech, m. Moos an Bäumen, (besonders an Eichen), n.
 Briquaillons, m. pl. gruz, m. Schutt von Ziegelsteinen, m.
 Brigue, f. cegła, f. Ziegelstein, Backstein, Mauerstein, m.
 Briquet, m. krzesiwo, m. krzesiwo, n. Feuerstahl, m. battre le briquet, ogień krzesać, Feuer schlagen.
 Briquetage, m. kupa cegieł, murowana ściana, f. mur, m. malowanie na kształt cegieł murowanych, n. Ziegelarbeit, f. Haufen Ziegelsteine, m. Ziegelmauer, n. nachgemalte Ziegelsteine, m. pl.
 Briquetier, v. n. ceglami murować; ceglami okładać, obłożyć; mur na kształt cegieł murowanych pomalować, auf Ziegelart aufstreichen.
 Briqueterie, f. cegielnia, f. ceglarskie rzemiosło, n. Ziegelbrennerei, Ziegelhütte, f. Ziegelfeuer, n.
 Briquetier, m. strycharz, ceglarz, cegielnik, m. Ziegelfeuer, Ziegelbrenner, m.
 Bris, m. gwałtowne złamanie; rozbić; podruzgotanie czego, rozbić okretu, m. pl. gewaltsame Aufbrechen, n. Bruch, m. Brechen, n.; Schiffbruch, m. Stücke gescheiterter Schiffe, n. pl.
 Brisans, m. pl. rafa, skała pod wodą ukryta; fala, f. wał morski o skałę się rozbiący, m. Brandung, f. blinde Klippen; Wellen, die sich an den Felsen brechen, f. pl.
 Brise, f. wietrzyk łagodny, m. gelinder, fühler Wind, m.
 Brise, ee, p. et a. złamany, połamany; pogruchotany, zerbrochen, gebrochen.

Brise-cou, m. fam. złe, ciasne wschody, pl. zły stopień na wschodach, m. Halsbreche, f.
 Brisées, f. pl. utamki, m. pl. podłamywane gałazki na oznaczenie miejsca do polowania, f. pl. Brüche; abgebrochene Zweige zur Bezeichnung der Wildbahn, m. pl. fig. ślad, m. tropy, m. pl. Spur, f. Fußstapfen, m. pl. suivre les brisées de qq., nasładować kogo, wstępować w ślady jego, jemandes Beispiele folgen, aller sur les brisées de qq., wytropić kogo, einem ins Gefolge kommen.
 Brise-glace, m. izbica, f. Eisbock, m.
 Brisement, m. hicie, łamanie się wółw morskich od skały się odbijających, n. Anschlagen und Brechen der Wellen, n. fig. — de coeur, skruszenie serca, n. Zerknirschung des Herzens, f.
 Briser, v. a. złamać, połamać; rozbić, potłuc; podruzgotać, zerbrechen, zerstoßen, zerbrechen, fig. potargać, przewracać, zrzucić; zniszczyć, wysilić, zerbrechen; ganz ermüden, abmatten. brisons-là! brisons-là-dessus! dajmy temu pokój! genug hievon! wir wollen davon abbrechen! v. n. rozbić się, rozbić się, złamać się, (o watach morskich), scheitern; (von Wellen) sich brechen, se, r. złamać się, połamać się, stłuc się; składać się (jako okna etc.), brechen, zerbrechen, in Stücke gehen; scheitern; sich zusammenlegen lassen, (von Thüren, Fenstern etc.).
 Briseur, m. burzyciel, ten co łamie co, m. Zerbrecher, m. — d'images, obrazoborca, m. Bilderstürmer, m. — de sel; ten co sól w zapach łucze, Riecht, der die Salzklumpen zerstößt, m.

Brise.

Brise-vent, m. zasłona w ogrodzie, f. Windschirm, m.
 Brisoir, m. cierlica, miedlica, f. Glashbreche, Hansbreche, f. Käsebrecher, m.
 Britannique, a. Brytański, brytyjski.
 Broc, m. miara pewna do wina, f. dzban wielki do wina, rozen, m. Schleiffanne, f. großer Weinkrug; Bratspieß, m.
 Brocater, v. n. handlować, kupczyć obrazami starodawnymi etc., mit allerhand Kunstfachen, Bildern etc. handeln.
 Brocanteur, m. kupiec, co tym handluje, m. Kunsthändler, m.
 Brocard, m. ieleni jednoroczny, m. fam. przymówka, f. przycinek, m. Spießbüsch; beissen der Scher, m. empfindliche Sticheln, f. donner des brocards; przycinać komu, sticheln.
 Brocarder, v. n. fam. przymawiać, przycinać komu, sticheln.
 Brocarder, m. euse, f. fam. szyderz, nasmiwca, m. rka, f. beißender Spötter, m. — inn, f.
 Brocart, m. brokat, m. materya złotem lub srebrem tkana, f. Brocat, m. (Seidener Gold; oder Silberstoff).
 Brocatelle, f. brokatella, f. materya takąż sama, lecz podleysza, f. gatunek marmuru pstrego, m. Brocatell, (Art geringer Brocat); Art bunter Marmor, m.
 Broche, f. rozen, prątek do maczania świec etc.; gwoźdź we środek celu; kołeczek w beczce przy szpuncie, m. igła, f. drót do robienia pończoch, m. Bratspieß; hölzerner Spieß; Lichtspieß; Nagel der Scheibe, m.; Spille, f.; Zwick, m.; Zäpfchen am Kaffe, n.; Nadel zum Wirken, f. vendre du vin

à la broche, zaczopować wino, Wein verjapfen. Broches, pl. T. kły najdłuższe u dzika, m. pl. Hauhähne eines wilden Schweines, m. pl.
 Brochée, f. rozen pełen czego, ein Spieß voll, m.
 Brocher, v. a. haftować, wyszywać; robić pończochy, sticken, durchziehen, stricken. T. zszywać, zszyć książkę etc., ein Buch verloren heften, broschiren, fig. iak na pozbyt co robić, nagle i niedbale co czynić, nabagrad, flüchtig entwerfen, hinfudeln.
 Brochet, m. szczupak, m. Hecht, m.
 Brocheton, m. szczupaczek, m. kleiner Hecht, m.
 Brochette, f. drewniany gwoźdź, ustrugany prącik; rozenek; kawałeczki watroby etc., na nim pieczone, pl. m.; łopateczka drewniana, która iadło ptaszetom dać, f. Speiler, Spreißel; kleiner Bratspieß, m. daran gebratene Scheibchen Kalbsmilch, Stücken Leber etc., n. pl. Hölzchen, junge Vögel zu füttern, n.
 Brochetter, v. a. przybić, przypiąć, przyszpilić, anspeilern.
 Brocheur, m. euse, f. ten co książki zszywa; pończosznik, co pończochy robi, m. Bücherbester; Strumpfsrücker, m. — inn, f.
 Brochure, f. książeczka zszyta tylko i lekko oprawna, kleine Schrift, Broschüre, f.; Heften eines Buches, n.
 Brodequin, m. bóciak, obów starowiecki, m. Art Halbstiefel bey feyerlichen Gelegenheiten, oder mit hohen Absätzen für tragliche Schauspieler, m. Brodequins, pl. Zystcianki drewniane do tortury, f. pl. spanische Stiefel, m. pl. (Tortur).
 Broder, v. a. haftować, wyszywać; obszyć, oblamować kapelusz.

- pelusz, stücken, ausnähen, ein-
fassen (einen Hut). *fig.* zmy-
ślać, dodawać, przyozdabiać,
mit erdichteten Zusätzen aus-
schmücken.
- Broderie, *f.* haftarska robota,
f. wyszywanie, haftowanie, *n.*
Stickerei, gestickte Arbeit, *f.*
fig. zmyślania, *n.* zmyślane
ozdoby w opowiadaniu, *f. pl.*
erdichtete Zusätze, *m. pl.*
- Brodeur, *m.* euse, *f.* haftarz,
wyszywacz, *m.* rka, *f.* Stif-
ter, *m.* — *inn.* *f. fig.* autant
pour le —, niech wierzy, kto
chce, komu się podoba, wy-
mysł to goły, glaube es, wer es
will.
- Brodoir, *m.* kółko, cówka, do
iedwabiu, *n.* Seidenspule, *f.*
- Broie, *v.* Broye.
- Broiement, *ou* Broilment, *m.*
roztarcie, starcie, stłucze-
nie, rozcieranie, *n.* Zerreiben,
Zerklopfen, *n.*
- Bronchade, *f.* potknięcie, pot-
knięcie się, *n.* ustryk, *m.* (o
koniach), Stolpern, *n.* Ge-
tritt (der Pferde), *m.*
- Broncher, *v. n.* potknąć się,
ustryknąć się, stolpern, strau-
cheln. *fig.* zbłądzić, zaiakiwać
się w mowie, fehlen, irren; an-
stößen in der Rede.
- Bronches, *f. pl.* części rocho-
dzące się od otworu oddech-
owego, *pl.* Rüste der Luftröhre,
m. pl.
- Bronze, *m.* bronz, *m.* spiż;
bronzowa, spiżowa figura, *f.*
Ers, *n.* Glocenspeise; Figur
oder alte Denkmünze von Erz, *f.*
fig. coeur de bronze, *m.* ka-
mienne serce, *n.* hartes, un-
empfindliches Herz, *n.*
- Bronzer, *a.* bronzować, spiżo-
wy kolor dawać, eine Erzfarbe
geben, bronzieren.
- Broquart, *m.* ieleni jednoro-
czny, Spießhirsch (Hirsch von
1 Jahr), *m.*
- Broquette, *f.* świek, świeczek,
m. Zwecke, *f.* kleiner Nagel, *m.*
- Brossailles, *v.* Broussailles.
- Brosse, *f.* szczotka, *f.* Bürste,
f. T. pędzel wielki z szczeciny,
m. großer Pinsel von Schweins-
borsten, *m.*
- Brosser, *v. a.* wyczesać, wy-
chędożyć szczotką, bürsten,
ab-, ausbürsten. — *n.* biegać
po lasach; schodzić lasy, in
den dicksten Wäldern umherfreis-
chen.
- Brossier, *m.* szczotkarz, *m.*
Bürstenbinder, *m.*
- Brou, *ou* Brout, *m.* łupina zie-
lona na orzechach etc., *f.*
grüne Nusschale, *f.*
- Brouailles, *f. pl.* wnętrzości
ryb i ptaków, *f. pl.* Eingeweide
der Fische und Vögel, die
man zum Essen zubereitet, *n. pl.*
- Brouée, *f.* deszcz drobny, *m.*
mgła, *f.* feiner Regen, Nebel,
m.
- Brouet, *m.* polewki gatunek, *f.*
Art Krasssuppe, *f.*
- Brouette, *f.* taczki, *pl.* bięda,
f. wóz o dwóch kołach, *m.*
Schubkarren; Handwagen mit
zwei Rädern, *m.*
- Brouetter, *v. a.* na taczkach
wozić; iechać na biędzie etc.,
mit oder auf einem Schubkarren
fahren; in einem Handwagen
herumfahren.
- Brouetteur, *m.* ten, co wozi ko-
go na biędzie albo na wozie
o dwóch kołach, der die Leute
in einem Handwagen fährt.
- Brouettier, *m.* ten, co na ta-
czkach co wiezie, Schubkar-
ren, Karrenschieber, *m.*
- Brouhaha, *m.* wykrzyk po-
chwalaących słuchaczów, *m.*
lärrender Beifall der Zuhörer,
m.
- Brouillamini, *m. fam.* miesza-
nina, rzecz pomieszana, za-
wila, *f.* zawikłanie, *n.* Ver-
wirrung, *f.* Wirrwarr, *m.*
- Brouillard, *m.* mgła, *f.* Nebel,
m. a. papier —, bibuła, *f.*
Lüschpapier, *n.*
- Brouillement, *m. fam.* miesza-
nina, *f.* mieszanie, *n.* Ver-
wirrung, Vermischung, *f.*
- Brouiller, *v. a.* mieszać, po-
mieszać, zmieszać, unordent-
lich durcheinander mischen oder
rühren, vermengen; durch Müt-
teln trübe machen. *fig.* za-,
powikłać, pomieszzać, zawik-
łym uczynić; rozłączyć, po-
różnić, rozdwoić przyjaciół;
verwirren, veruneuhigen. — des
oeufs, wbiąć jaję; ialecznicę
robić, Eyer schlagen, rühren.
— du papier, psuć próżno
papier niedorzecznym pi-
smem, Papier verderben, un-
nützes Zeug schreiben, pomie-
szać, alles verwirren, unter ein-
ander werfen, mengen. se —,
r. pomieszzać się; zachmu-
rzyć się na deszcz, in Verwir-
rung gerathen, irre werden; sich
trüben. *fig.* powadzić się, po-
różnić się, rozdwoić się, sich
entzweien.
- Brouillerie, *f.* niezgoda, mie-
szanina; zwada, *f.* spór, *m.*
Verwirrung; Uneinigkeit, *f.*
Streit, Zwist, *m.*
- Brouillon, *onne*, *a.* awarliwy,
niespokojny podszczerwacz,
pobudzieliel, zwadzca. *m.* Un-
ruhe stiftend; unruhiger Kopf,
Zänker, *m.*
- Brouillon, *m.* koncept; notu-
larz, *m.* księga kupiecka do
zapisywania różnych rzeczy,
f. erster Entwurf, *m.* Concept,
n. Skizze, Strache der Kauf-
leute, *f.*
- Brouir, *v. a.* zwiędłym czynić,
opalić, (von der Sonne) ver-
brennen, versengen. *v. n.* zwię-
dnąć, uschnąć, verwelken.
- Brouissure, *f.* uschnienie liścia,
zboża, *n.* szeregoga, *f.* Schade
an Gewächsen von dem Reife
oder Mehlthau, *m.*
- Broussailles, *f. pl.* krzewy,
krzaki, chrościny, *pl.* Ge-
sträuch, Buschwerk, *n.*
- Broussin d'érable, *m.* paski,
pstragi na iaworze, *pl.* Mas-
sernholz (vom Ahornbaume), *n.*
- Brout, *m.* wyrostki na drzewie,
pl. Treibreis, *n.* junger Aus-
schlag am Stangenholze, *m.*
- Broutant, *ante*, *a.* bêtes brou-
tantes, *T.* zwierzęta ogryza-
jące wyrostki, gałązki, z
drzew, *n. pl.* Wild, welches
den jungen Auswuchs der Bäu-
me gern abfrisst, *n.*
- Brouter, *v. a. et n.* ogryźć, ab-
weiden, abfressen, abgrasen.
- Brouilles, *f. pl.* chróst, z któ-
rego wiązki wiąza, *m.* abge-
haunenes Reisholz, *n. fig. fam.*
graty, galgany, fraszki, *pl.*
Plunder, *m.*
- Broye, *f.* cierlica, miedlica, *f.*
Hant; oder Glashendre, *f.*
- Broyement, *m.* tarcie, stłucze-
nie, rozcieranie, *n.* Reiben,
Zerklopfen, *n.*
- Broyer, *v. a.* trzeć, rozcierać,
zetrzeć, stłuc, reiben, zerrei-
ben, zerstoßen.
- Broyeur, *m.* ten, co farby trze,
rozciera, Farbenreiber, *m.*
- Bru, *synowa*, *f.* Schwiegertoch-
ter, *f.*
- Bruges, *f.* Bryga, (miasto),
Stadt Brügge, *f.*
- Bruignon, *m.* brzożkwinia czer-
wona, *f.* Blutpflaume, *f.*
- Bruine, *f.* deszcz drobny, szro-
nisty, zadymek dżdżysty, *m.*
kalter Staubregen, *m.*
- Bruiné, *ée*, *a.* od szroni ze-
pasy, von kaltem Regen oder
Reif beschädigt.
- Bruiner, *v. i.* mżyć się, pró-
szyc się, jak deszczuik zimny
padać, rieseln, reifen.
- *Bruire, *v. n.* huczeć, szumieć,
szeleścić; mruczeć, brausen,
rauschen, fausen.
- Bruissement, *m.* huk, szum;
szelest, *m.* huczenie; szu-
mienie;

mienie; szelestanie; mruczenie, *n.* Kaufen, Braufen, Sausen, *n.*

Bruit, *m.* huk, puk; szum; szelest; pisk, trzask; wrzask; ryk, *m.* ryczenie; mruczenie, *n.* szczełk, dźwięk, *m.* brząkanie, brzmienie, *n.* sława, *f.* dobre mienie, *n.* wieść, powieść, *f.* rozruch; zgietk, swar, hałas, *m.* Geräusch, Getöse, *n.* Lärmen, *m.*; Geräffel, Gepraffel; Gemurmel; Gebrülle; Brachen; Sausen, Brausen; Gekirre; Kwarren; Gesumse, *n.*; Knall, *m.*; Aufseihen, *n.*; Auf, *m.*; Gerücht, *n.*; Sage, Rede, *f.*; Sauf, Streit, Aufkauf, *m.* faire du ~, robić wiele hałasu, Lärm, Aufsehen machen, sans ~, pocihu, ganz still, ganz sachte, à grand ~, z wielką pompą, mit stolzem Gepränge, aus Prahlerei, à petit ~ skromnie, spokojnie, ohne Geräusch, ohne Prahlerei.

Brûlant, *ante*, *a.* gorący; palający, zapalony czem, brzęcąc, hejś, hisg.

Brûlé, *m.* smak, zapach rzeczy przypaloney, *m.* Brand, brandiger Geruch oder Geschmack, *m.* *p. et a.* spalony, gebrannt, verbrannt.

Brûlement, *m.* spalanie, zapalenie, *n.* Brand, *m.* Verbrennen, *n.*

Brûler, *v. a.* palić, spalić; sparzyć; zapalić, verbrennen, in Brand stecken, brennen, *fig.* rozpalić, zapalić, stark erhitzen, entzünden, — la cervelle (*a. qq.*), palnąć, szaleć komu w łeb, einem eine Kugel durch das Gehirn jagen, *n.* palić się, spalić się, zgorzeć; rozpalić się, rozgrzać się, brennen, verbrannt werden; sehr heiß seyn, *fig.* paląc miłośćią; unosić się, zapalić się gwałtem etc.

usiłnie się o co starać, gorać, co czego żądać, pragnąć, brennen (vor Begierde). — d'a-mour, szalenie się kochać, heftig verliebt seyn, se ~, r. spalić się; sparzyć się; spalić sobie co, sich brennen, sich verbrennen.

Brûleur, *m.* de maisons, podpalacz, zapalacz, *m.* Mordbrenner, *m.*

Brûlot, *m.* brander, *m.* okręt stary rzecznym ognistemi napędzony dla zapalenia okrętów nieprzyjacielskich, *f.* Brander, *m.* Brandschiff, *n.* (dawniej) strzala ognista, *f.* (ebemals) feuriger Pfeil, *m.* *fig.* kawałeczek, kasek przesolony i przepieprzony, *m.* ein zu stark gesalzener und gepfeffter Bissen, *m.* *fam.* człowiek porywczy, *m.* Hiskopf, *m.*

Brûlure, *f.* oparzelizna, sparzelizna, *f.* Brandschaden, Brandflecken, *m.* Brandmahl, *n.*

Bumal, *ale*, *a.* zimowy, wazur Winterszeit ist.

Bume, *f.* mgła na morzu, *f.* dicker Nebel auf der See, *m.*

Bumeux, *a.* mglisty, nebelig.

Brun, *brune*, *a.* brąz. Brunatny, bai-brun, kastanienbraun, *m.* brunet, *m.* brunatny, *a.* maigcy czarniowat tward lub włosy, Braun, Braune, *n.* Person mit bräunlichem Gesicht oder braunen Haaren, *f.* Brune, *f.* brunatka, *f.* Brünnette, *f.* *fam.* sur la ~, gdy się zmierzchało, gdy zmrok padał, in der Abenddämmerung.

Brunâtre, *a.* brunatny, brązowy, *lich.*

Brunet, *ette*, *a. et s.* brunatny męczyzna, kobieta włosy brunatne maigcy, brunet, *m.* brunetka, *f.* brązowica. — *s.* *m.* schwarzbrauner Mann, *m.* schwarzbraunes Mädchen, *n.* Brünnette, *f.*

Brunet-

Brunettes, *f. pl.* piosnka miłosna, *f.* Liebesliedchen, *n. pl.*

Brunir, *v. a.* brunatno co farbować, polerować, wycierać, braun machen, braun anstreichen; poliren, glätten, *n.* zbrunanieć, brunatnieć, braun werden.

Brunissage, *m.* gładzenie, polerowanie, Glätten, Poliren, *n.*

Brunisseur, *m.* ten, co srebro etc. poleruje, *m.* Polirer der Silbergeschirre, *m.*

Brunissoir, *m.* żelazo etc. do polerowania, *n.* Polirstahl, *m.* Glätteisen, *n.*

Brunswic, *m.* Brunszwik, *m.* Braunschweig, *n.*

Brusque, *a.* porywczy, popędliwy, gruby, uporny, ungestüm, hisg, grob, trogig.

Brusquement, *ad.* ostro, hardo, auf eine rauhe, trogige Art.

Brusquer, *v. a.* (*qq.*), obchodzić się, postępować sobie z kim popędliwie, porywczo; ofukać kogo, jemandem hisg begegnen, ansfahren. — une affaire, z wielkim pedem wziąć się, rzucić się do czego, dokazać czego, zu hisg verfahren, eine Sache rasch durchsetzen. — une place, szturmem fortecę dobywać, do niey szturmować, einen Ort hisg angreifen, durch Sturm einnehmen.

Brusquerie, *f.* porywczosć, popędliwość, *f.* postępek porywczy, popędliwy, *m.* ungestüme Begegnung, *f.* Ansfahren, *n.*

Brut, *ute*, *a.* surowy; niewypolerowany, roh, unbearbeitet, *fig.* niewyrobiony, niewypolerowany, unausgearbeitet, poids ~, waga towaru w ogółności, *f.* Gemischt einer Waare überhaupt, *n.*

Brutal, *ale*, *a.* bestyalski, bydlęcy, zwierzęcy; bezrozumny, gruby, niepolityczny.

— *m.* grubianin, *m.* viehisch; grob und dumm; tollkühn. — *m.* grober, ungesitteter Kerl, *m.* Brutalelement, *ad.* po grubiansku, po brutalsku, auf eine viehische, grobe Art.

Brutaliser, *v. a.* (*qq.*), obchodzić się, postępować z kim niegrzecznie, po grubiańsku, jemanden grob begegnen, mißhandeln.

Brutalité, *f.* żądza, przychylnosć lubieżna, *f.* bestyalski nieludzki uczynek, *m.* grubianstwo, *n.* nieobyczajność, nieludzkość, *f.* viehische Begegnung; viehische Handlung; Grobheit, Rohheit, *f.*

Brute, *f.* bestya, *f.* bydlę, zwierze bezrozumne, *n.* unvernünftiges Thier, Vieh, *n.* *fig.* wół, człowiek arcygłupi, *m.* erzdummer Mensch, *m.*

Brute-bonne, *f.* gatunek gruszek, *f.* Art Trauben, *f.*

Bruxelles, *f.* Bruxella, *f.* Brüssel, *n.*

Bruyant, *ante*, *a.* huczny, hukliwy, szumny, szumiący, huczający, lärmend, rauschend, brausend, tobend.

Bruyère, *f.* zarosło, *n.* zarosła, *n. pl.* rola nieuprawiona, pełna krzaków, *f.* Heide, *f.* Heidekraut, *n.*

Buanderie, *f.* pralnia, *f.* Waschhaus, *n.*

Buandier, *m.* ière, *f.* blecharz, pracz, *m.* rka, czka, *f.* Weischer, Wäscher, *m.* — inn, *f.* (zum Auswaschen der noch ungebrauchten Leinwand).

Buhale, *m.* mały bawół, *m.* Auerbüffel, *m.*

Bube, *f.* krostka na ciele, *f.* kleine Blatter oder Blase auf der Haut, *f.*

Buberon, *v.* Biberon.

Bubon, *m.* dymienica; morówka; guz weneryczny albo powietrza morowego, Drüsenbeule, Leistenbeule, *f.*

Bubo

Bubonocèle, *f.* ruptura koła członka wstydlwego, albo nad nim, *f.* Leistenbruch, *m.*

Buccain, *m.* gatunek ślimaka, Hornschnecke, Posaunenschnecke, *f.*

Bûche, *f.* polano drzewa, *n.* kłoda, *f.* kłoc, *m.* Scheit Holz, *n.* Klok, *m.* fig. durnisko, błaznisko, *n.* dummer Mensch, *m.*

Bûcher, *m.* drwalnia; drewutnia, *f.* stos, *m.* Holzhammer, *f.* Holzfall; Scheiterhaufen; Holzstoß, *m.*

Bûcheron, *m.* rabacz (drew), *m.* Holzhauer, *m.*

Buchette, *f.* chróst; wióry, *pl.* *m.* kleines Holz, *n.* Abfall vom Holze im Walde, *m.* Späne, *m.* *pl.*

Bucolique, *a.* pastuszy, pasterki, hircnmäßig, poème — skotopaski, *pl.* Schäfergedicht, *n.* Bucoliques de Virgile, *f.* *pl.* skotopaski, *pl.* Virgile Hirtengedichte, *n.* *pl.* sam. zbiór różnych fraszek. Sammlung von allerlei geringfügigen Kleinigkeiten, *f.*

Bude, *f.* Budzyn, *m.* Buda, *f.* Budy, *pl.* Ofen, *n.* (Stadt).

Budisse, *f.* Budysyn, *m.* Bauen, *n.*

Bullet, *m.* bufet, szafa do srebra stołowego, *f.* kredens, *m.* srebro stołowe, *n.* Schrank, Silberschrank; Schenkisch, Ere-dentisch, Tafelaufsatz, *m.*

Buffeter, *v.* *a.* dziurkę wywiercił w beczce, i pić przez nią wino z niej wyciekające, (o furmanach), Weinfässer anbohren, (von Fuhrleuten).

Buffeteur, *m.* furman to czyniacy, *v.* buffeter. Fuhrmann, der den Wein auszapft, *m.*

Buffetin, *v.* Bulletin.

Buffle, *m.* bawół, *m.* skóra bawoła, bawołowa, *f.* kożet ze skóry takiej, *m.* Büffelohr, *m.*

Büffelleber; Kollet davon, *n.* fig. głupiec, bawół, *m.* Ery-dummkopf, *m.*

Buffleterie, *f.* sprząty skórzane żołnierskie, *m.* *pl.* sammtliche Lederwerk der Soldaten, *n.*

Buffletin, *m.* bawolec, *m.* bawole, *n.* skóra z niego, *f.* Büffelsalb; Gell davon, *n.*

Buire, *f.* dzban, kufel wielki do nalewania napoiów, *m.* große Schenkkanne, *f.*

Buis, *m.* bukszpan, *m.* Büschbaum, *m.*

Buisson, *m.* krzak, krzew; krzaki, krzewie, *pl.* *m.* krzewina, *f.* niziołek, *m.* drzewo niskie owocowe; *n.* Busch, Strauch, *m.* Gebüsch, *n.* Zwergobstbaum, *m.*

Buissonnet, *m.* krzaczek, *m.* Büschchen, *n.*

Buissonneux, *n.* zarosły krzakami, buszig.

Buissonnier, *ère, a.* lapins buissonniers, *pl.* króliki i ogrodzenia w lesie, *m.* *pl.* Büschkaninchen, *n.* *pl.* faire l'école buissonnière, omieścić szkołę idąc na spacer, hinter die Schule laufen.

Bulbe, *f.* cebula ziół, kwiatów, *f.* Gewächswiebel, *f.*

Bulbeux, *ense, a.* cebulowaty, cebulowy, wiebelastig, wiebelicht.

Bullaire, *m.* zbiór bul papier-skich, bularz, Sammlung päpstlicher Bullen, *f.*

Bulle, *f.* bula papieska; bulle d'or, bula Karola IV. Cesarza w Niemczech, *f.* babel, *m.* bulka złota, *f.*; bulle d'eaux, banka na wodzie, *f.* päpstliche Bulle; goldne Bulle Karls IV., Wasserblase, *f.*

Bullé, *ée, a.* pieczęciami potwierdzony, autentyczny, mit einer Bulle versehen; wohl versiegelt und bekräftigt.

Bulletin, *m.* cedulka zwinięta przy elekcji papieskiej; kar-ta,

ta; karteczka oznajmująca, donosząca co; kartka, ceduła na gospodę dla żołnierza wydana, *f.* list świadczący od zwierzchności, że kto z miejsc iedzie zdrowego, m-kartka na przepuszczenie towarów etc. wydana, gazety pisane, *f.* *pl.* Wahlzettel, (besonders bey der Wahlwahl; täglicher Berichtzettel; Rapportzettel; Einquartierungszettel, Gesundheitspaß; Passirzettel u. m. geschriebene Zeitung, *f.*

Bunette, *f.* gatunek wrobla, *m.* Heckenperling, *m.*

Bupreste, *f.* paskudnik, *m.* Stinkkäfer, *m.*

Burail, *m.* materya pewna półiedwabna, *f.* Art Sarsche, *f.* oder Katin, *m.*

Buraliste, *m.* poborca, *m.* T. Einnehmer in einer Expedition, *m.*

Burat, *m.* sukno grube do habitów kapucyńskich etc., *n.* Borat (Zeug), *m.*

Buratine, *f.* materya pewna półiedwabna, *f.* Art halbseidner Zeug, *m.*

Bure, *f.* gatunek sukna albo materyi bardzo podłej, grubey, *m.* grobe Sorte wollener Tücher und Zeuge, *f.*

Bureau, *m.* materya pewna grub-a, *f.* stół do rachowania pieniędzy; pulpit, *m.* biórko, (bióro), *n.* pisarnia; expedi-cya, izba pisarska, poczty etc. *f.* Art grober dicker Zeug; Zähl-, Schreibisch, *m.* Schreib-pult, *n.* Schreibstube, *f.* Expeditionszimmer, *n.* Commissionsstube, *f.* — d'adresse, miejsce; gdzie każdy o wszystkich sprawach dowiedzieć się może, *n.* Adresskomptoir, *n.* — de la guerre, kancelarya woj-skowa, *f.* Kriegskanzley, *f.* — des finances, skarb, *m.* skarbowoizba, *f.* Rentkammer, *f.*

fig. — d'esprit, towarzystwo uczonych ludzi, *a.* Versamm-lung schöner Geister, *f.*

Buret, *m.* szarlatnik, *m.* Putz-purschnecke, *f.*

Burette, *f.* dzbanuszek, *m.* am-pułka (przy Mszy), *f.* kleiner Krug, *m.* Rannchen, bey der Messe, *n.*

Burettier, *m.* kościelny, co am-pułki do Mszy S. przed Kie-dzem nosi, *m.* Altardiener, *m.*

Burgandine, *f.* najlepszy gatunek macicy perłowej, *f.* schönste Art Perlmutter, *f.*

Burgrave, *m.* burgrabia, *m.* Burgraf, *m.*

Burgaviat, *m.* burgrabstwo, *n.* Burgraffschaft, *f.*

Burgravine, *f.* burgrabini, *f.* Burgräfin, *f.*

Burin, *m.* rylec, *m.* dółtko, dółtko barwierskie, *n.* Grab-sichel; Zahnwiesel, *m.*

Buriner, *v.* *a.* ryć co rylcem; zęby oskrobać, mit dem Grab-sichel arbeiten, stechen, eingra-ben; die Zähne pugen.

Burlesque, *a.* żartobliwy, za-bawny, uciészny, krotofilny, traśny, *m.* pismo żartowne, traśne; possirlich, kurzweilig, lächerlich, *m.* possirliche Schreib-art, *f.*

Bursal, *a.* *m.* édit —, uniwer-sał na wybieranie pieniędzy wydany, *m.* obrigkeitliche Ver-ordnung zu einer Auflage, *f.*

Busc, *m.* brykla, *f.* Blankfheit, *n.*

Buse, *f.* sokół morski mniejszy drapieżny, *m.* Bussard, (Art Falke), *m.* fig. głupiec, du-dek, *m.* Dummkopf, *m.* buse du corps de pompe, *f.* rura u pompy, *f.* Röhre des Pumpen-körpers, *f.*

Busquer, *v.* *a.* ściagać sznórów-kę bryklą, bryklę wsadzić, ein Blankfheit in die Schnür-brust stecken, *fam.* — fortune, szczęścia

szczęścia swego szukać, usilnie o nie się starać; sein Glück zu machen suchen.
 Busquière, *f.* miejsce na bryklę w sznurówce, *n.* haczek do pasa białogłowskiego, *m.* Scheide des Blankfeits, *f.* Vorsteckelag; Girtelhafen, *m.*
 Bussard, *m.* beczka do wina, gorzałki, *f.* breite, aber kurze Donne zu Wein oder Branntwein, *f.*
 Buste, *m.* popiersie, *n.* obraz głowę aż do piersi wyrażający, *m.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*
 Bustrophe, *f.* *v.* Boustrophédon.
 But, *m.* cel, *m.* (meta, *f.*) Ziel, *n.* fig. kres, zamysł, *m.* przedsięwzięcie, *n.* Zweck, Vorsatz, *m.* Absicht, *f.* de but en blanc, *ad. fig.* nieważnie, nierozsądnie, ohne Ueberlegung, geradezu, but à but, równym sposobem, w czym przymu niemaiać, völlig gleich; ohne Vortheil, weder auf der einen, noch auf der andern Seite.
 Butte, *f.* tkacki nóż, *m.* żelazko, *n.* Wirfisen, Wirtmesser, *n.*
 Buté, *ée*, *a.* (*à qc.*) stały, nieporuszony w przedsięwzięciu, fest zu etwas entschlossen.
 Buter, *v. n.* piłka cel trafić, (na biliarze, i w piłkę gracią); zmierzać, celować do celu, das Ziel treffen (beym Billiard; und Ballspiele); zielen, *fig.* (*à qq.*) zamyslać, zachodzić koło czego, zmierzać na co, nach etwas zielen, trachten, *a. T.* podpieać, (w budownictwie), füßen, unterstützen, (in der Baufunst), se — (*à qc.*) *r.* determinować się do czego, trzymać się do czego; trzymać się czego: sprzeciwiać się, sich fest was entschließen; einander völlig entgegen sein.

Butière, *v.* Buttière.
 Butin, *m.* zdobywca, *f.* łupy wojenne, *pl.* Beute, *f.*
 Butiner, *v. n.* wyysć na zdobywca; łupy zabierać, zdobyć, auf Beute ausgehen; Beute machen.
 Butireux, *euse*, *a.* masłany, butterartig.
 Butor, *m.* bak, *m.* Rohrdommel, *f.* fig. głupiec, dudek, *m.* Dösel, *m.* Butorde, *f.* fig. błaznica, gaska, *f.* eine dumme Gans, *f.*
 Butte, *f.* pagórek; wzgórek, *m.* sciana za celem, do którego strzelaia, meta, zkąd strzelaia, *f.* celsztad, *m.* Erdhügel, *m.*; Erhöhung von Erde oder Mauerwerk hinter der Schießscheibe, *f.*; Stand der Scheibenschützen, *m.*; Schießhaus, *n.* poudre de —, proch, którym do celu strzelaia, *m.* Pulver der Scheibenschützen, *n.* fig. être en butte, (*à qc.*) byż wystawionym na co przykrego, etwas Unangenehmem ausgesetzt sein.
 Buttière, *f.* rusznica, *f.* strzelba, z której do celu strzelaia, *f.* Scheibenbüchse, *f.*
 Buvable, *a.* pity, co pić można, trinkbar.
 Buveau, *v.* Biveau.
 Buvetier, *m.* gospodarz, *m.* Herrenschenk; Schenkwirth, *m.*
 Buvette, *f.* izba, gdzie tylko piia; piwnica ratuszowa, *n.* Trunkstübchen, *n.* Rathhauskeller, *m.* Buvettes, *pl.* fam. uczta, biesiada, *f.* zwiazek, kleiner Schmaus, *m.* Kränzchen, *n.*
 Buvetier, *m.* piiać, piaczysko, *m.* Trinker, Säuser, *m.* Buvetier, *euse* d'eau, ten, ta, co tylko wodę piie, Wassertrinker, *m.* —inn, *f.*
 Buvotter, *v. n.* fam. nie wiele, ale często pić, popiać sobie, wenig, aber oft trinken, nippen.
 By,

By, *m.* przekop, rów głęboki w stawie ku upstawi idacy, Graben durch einen Teich nach dem Ständer hin, *m.*
 Byssu, *m.* len bardzo cienki i

materya z niego, w starożytności bisior, *m.* Byssus (Art seidenartigen Flachses bey den Alten); Zeug daraus, *m.*
 Byzance, *v.* Constantinople.

C.

Ca: *i.* nu tedy, nuż, nu, nun, wohlan! *ad.* day sam, poydz sam, tu sam, tutaj, her, hiers her. (*pr. fam.* to zamiast cela, für cela, das, ça et là, sam i tam, tam i sam; hier und da, hin und her, de ça et de là, tedy i owędy, z téy i z owędy strony, hin und her, disseite und jenseits, par de-ça, de de-ça, au de-ça, en de-ça, ztąd, z téy strony, disseite, hierher, par de-ça, *pp.* tedy, herwärts.
 Caable, *a.* bois —, drzewo od wiatru obalone, tom, *n.* Windfall, Windbruch, *m.*
 Cabaie, *f.* zydowska kabała, *T.*; kabały, podstępny, *pl.* fakcy, intryga, *f.* smiek, *m.* Kabbala, (geheime Weisheit der Juden); Cabale, *f.* heimliches Verstandniß, *n.*
 Cabaler, *v. n.* kabały, bunty, fakcy robić, spiknąć się na co; intrygować o co, Cabalen (schmieden); ein Complot machen, sich in einer bösen Absicht heimlich verbinden.
 Cabaleur, *m.* fakcyonista, *m.* intrygant, Cabalenmacher, *m.* Cabaliste, *m.* kabalista, *m.* intrygantka, *f.* Kabbalist, *m.* Cabalistique, *a.* kabalistyczny, kabbalistisch.
 Cabane, *f.* chata; chałupa, *f.* ptaszyniec, *m.* łózka maytków po stronach w okęcie, *n.* buda szyperska; opona, *f.* nakrycie z płótna na czóźnie

etc. *n.* Hütte, Strohhütte; Vogelhecke; Lagerstelle der Boote; Inehre; Cajüte auf kleinen Schiffen, *f.* Verdeck von Leinwand über einem Nachen, *n.*
 Cabaner, *v. a.* zaktować szata-sze, rozbiiać namioty, Hütten aufschlagen, *n.* et se —, *r.* mieszkać w iakowych, in Hütten wohnen.
 Cabaret, *m.* dom szynkowny, *m.* szynkarnia, austerya, karczma, *f.* gościniec, *m.* taca, *f.* rodzaj dzwoniców, *m.* Schenke, *f.*; Wirthshaus, Gasthaus; Kaffeebret, Theebret, *n.* Art kleiner Hänflinge, *m.* — borgne karczmisko, *n.* schlechtes Wirthshaus, *n.*
 Cabaretier, *m.* iere, *f.* szynkarz, karczmarz, gospodarz, *m.* Wirth, Schenkwirth, *m.* —inn, *f.*
 Cabaretique, *a.* do karczmy, austeryi etc., należący, (im Komischen) zum Wirthshause gehörig.
 Cabas, *m.* kosz do fig, *m.* runo der Feigenkorb von Binsen, *m.*
 Cabestan, *m.* wierzchołek maszty okrętowego, *m.* Spille, Schiffswinde, *f.*
 Caillaud, *m.* kablion, *m.* Karbliau, *m.* (Art Stockfisch, den man frisch ißt).
 Cabille, Caailah, *f.* horda Arabczyków, *m.* unter einem Oberhaupt stehender Stamm Araber, *m.*
 Cabinet, *m.* gabinet, kabinet, kabinecik, pokoik, *m.* izdebka.

bka, *f.* pokoik do nauk, do czytania; kabinet różnych widzenia godnych rzeczy, przywet, sekret, *m.* Cabinet; Nebenzimmer, Studirzimmer; Zimmer, wo eine Sammlung Kostbarkeiten und Seltenheiten ist; heimliches Gemach, *n.* Abtritt, *m.* *fig.* zbiór sam takich rzeczy, *m.* szafa wiele szufladek mająca; altanka, *f.* chłodnik, *m.* diese Sammlung selbst, *f.* Kabinet, Naturalienkabinett *re.*; Schrank mit vielen Schubladen, *m.*; Gartenlaube, *f.* *fig.* kabinet, rada tajemna; sprawy tajemne publiczne, *pl.* *f.* geheimer Staatsrath, *m.* geheime Staatsgeschäfte, *n.* *pl.* — d'orgue, lada do organ (*f.*) i organy w niej, *pl.* Kesten an einer Orgel, und diese selbst darin, *f.*

Cable, *m.* lina wielka, cuma, *f.* kiersztak, *m.* Kabeltau, Ankertau, *n.*

Cableau, *m.* lina mała na okretach, *f.* Kleines Tau, Zugseil, *n.*

Cabler, *v. a.* liny kręcić, ein Seil drehen.

Cabochard, arde, *a. fam.* wielkogłowy, wielką głowę mający, głowacz, *m.* großköpfig, Großkopf, *m.*

Caboche, *f.* gwoźdź w trzewikach; lufnal popsuty, stary, *m.* breitköpfiger Schuh Nagel; alter Hufnagel, *m.* *fig. fam.* łeb, *m.* głowa, *f.* Kopf, *m.*

Cabochon, *m.* surowy, polerowany, ale nierznięty rubin, gwoźdź mały do trzewików, *m.* polirter aber ungeschliffener Rubin oder Granat; kleiner Schuh Nagel, *m.*

Cabosse, *f.* lupina, w której są iadra kakao, *f.* Hülse, in welcher die Cacaobohnen sind, *f.*

Cabotage, *m.* żeglówka po brzegach ładu, *f.* Küstenfahrt, Schifffahrt an den Küsten hin, *f.*

Caboter, *v. n.* żeglować nad pomorzem, przy brzegach ładu, längs den Küsten hin schiffen.

Cabotier, Caboteur, *m.* Casotière, *f.* okręcił mały do żeglówki przy ładzie, *f.* Kleines Fahrzeug zur Fahrt längs den Küsten hin, *n.*

Cabrer, *v. n.* faire — le cheval, wspinąć konia, ein Pferd bändigen lassen. *fig.* gniewać drażnić kogo, Jemanden böse machen, *se —, r.* wspinąć się, sich bäumen. *fig.* rozgniewać się, sich entrüsten.

Cabri, *m.* koziołek, *m.* junge Ziege, *f.* Ziegenböckchen, *n.*

Cabriele, *f.* kozioł, koziołek, kapriol, skok, *m.* Luftsprung, *m.* Capriole, *f.*

Cabrioler, *v. n.* kapryolestroić, koziołki, kozły przewracać, skakać, Luftsprünge, Caprioles machen.

Cabriolet, *m.* mały wózek o dwóch kołach, *m.* karyołka, taradayka, *f.* Carriole, *f.* Carriol, *n.* (Kleiner zweirädriger Wagen).

Cabrioletur, *m.* ten, co kapriolet, koziołki przewraca, stroi, *m.* Capriolenmacher, *m.*

Cabron, *m.* ircha kozłowa wyprawna z młodych kozłat, *f.* junges Ziegenfell, *n.*

Cabus, *a. m.* choux —, kapusta etc. w główkach głowiasta, *f.* Kopfkohl, *m.*

Caca, *m.* *fam.* kaka, gówno, haytuś, *interj.* (do dzieci mówiąc), Kacke, *f.* Menschenkot, *m.* (in der Kindersprache).

Cacaber, *v. n.* krzyczeć jak kuropatwa, wie ein Rebhuhn schreien.

Cacade, *f.* *fam.* kakanie, *n.* Kacken, *n.* *fig.* głupstwo, *n.* dummer Streich, *m.*

Cacagogne, *m. et a. m.* masło stolec ułaczniaga, *f.* Stuhlgang befördernde Salbe, *f.*

Cacao,

Cacao, *m.* kakaowy orzech, *m.* Kakaobohne, *f.*

Cacaoyer, ou cacaotier, *m.* drzewko kakao, *n.* Kakaobaum, *m.*

Cachalot, *m.* ludojad, rodzaj wieloryba, *m.* Pottfisch, Keschalot, *m.*

Cache, *f.* *fam.* kat, tajnik, *m.* skryta miysce, skrycie, *n.* Versteckwinkel, *m.* (Heimlicher Ort etwas zu verbergen).

Cachectique, *a.* nadwężzonego zdrowia, chorowity, von übler Gesundheit wegen verdorbener Säfte.

Cacher, *v. a.* kryć, chować, tacić, okrywać, zawiać, verdecken, verbergen; verhüllen, bedecken. *fig.* kryć się z czem przed kim, tacić, pokrywać, zataić, verhehlen, geheim halten. *se —, r.* skryć się, kryć się, sich verstecken, verbergen. (*a. qq.*) kryć się przed kim, sich vor Jemandem nicht sehen lassen. *fig.* (*de qq.*) tacić swe zamysły etc., przed kim, kryć się z niemi, pokrywać swe zawody, uczynki, seine Handlungen, Absichten vor einem geheim halten, zurückhaltend seyn.

Cachet, *m.* sygnet, *m.* pieczętka, pieczęć, *f.* billet, znak nauczycielowi za lekcyą dany, *m.* Verschäft; Siegel; *n.* Marke für einen Lehrer, *f.* — volant, pieczętka tak wyćisniona, że list bez odpieczętowania otworzyć można, *f.* fliegendes Siegel, *n.* lettre de —, list królewski na poymanie czyje wydany, *m.* förmlicher Geheim- oder Verhaftungsbrief, *m.*

Cacheter, *v. a.* zapieczętować; pieczęć, pieczętkę wycisnąć, przyłożyć, siegeln, zusiegeln, versiegeln.

Cachette, *f.* *fam.* kacić; tajnik, *m.* Schlupfwinkel, *m.* Z. I.

en —, *ad.* skrycie, potajemnie, ukradkiem, heimlich, verstoßener Weise.

Cachexie, *f.* chorowitość, cęra zła od flegmy, *f.* üble Gesundheit wegen verdorbener Säfte, *f.*

Cachol, *m.* ciemnica, więzienie ciemne i niezdrowe, *n.* taras, *m.* zamknięcie, *n.* ciupka, przewora, kluzza na szalonych, *f.* Kerker, *m.* finsternes Loch, *n.*; Narrenkasten, *m.*

Cachotterie, *f.* *fam.* sekretna mina w rzeczach małownych, *f.* geheimnißvolles Verhalten bey Kleinigkeiten, *n.*

Cacique, *m.* kniaz, xiazę Meksykański; wódz hord dzikich ludzi w Ameryce etc., *m.* Titel Mexikanischer Fürsten, *m.* Oberhaupt eines Stammes Amerikanischer re. Wilden, *n.*

Cacochylie, *f.* złe trawienie, *n.* niestrawność żołądka, *f.* verdorbene Verdauungskraft, *f.*

Cacochyme, *a.* niezdrowy, chorowity, pełen flegmy, ślechy, ungesund, voll verdorbener Säfte. *fig.* dziwny, wunderbarlich, griffen fängerig.

Cacochymie, *f.* wilgotność, flegma szkodliwa w ciele, krew zepsuta, *f.* Siedheite, *f.* verdorbener Zustand der Säfte im menschlichen Körper, *m.*

Cacadémon, *m.* zły duch, diabeł, *m.* böser Geist, *m.*

Cacophonie, *f.* dźwięk słów niezgodny, nieprzyjemny, *m.* Hebelklang, Hebellaut, *m.*

Cadastre, *m.* katastr, *m.* xięgi, (*f.*) registra poborowe, podatkowe, czynszowe, *m. pl.* Steuerregister, Lagerbuch, *n.*

Cadaverieux, euse, *a.* trupiego koloru, leichenartig.

Cadavre, *m.* trup, *m.* tochter Körper, Leichnam, *m.*

Cadeau, *m.* cug, *m.* ozdoba piersarska, *f.* tierlicher Federzug, *m.* *fig.* sztuczna, przyjemna K

lecz

lecz niepożyteczna robota, rzecz; uczta, biesiada, (dla dam), *f.* podarunek, *m.* mehr angenehme als nützliche Sache; *f.* Gastmahl, (besonders dem Frauenzimmer zu Ehren); *m.* Geschenk, *n. fig.* je m'en fais un cadeau, wiele sobie rokoszy zjad obiecnie, ich verspreche mir viel Vergnügen davon.

Cadedis, *i.* do diachła! Poksaperment! (gemeiner gastomischer Glück).

Cadenas, *m.* kłótko; pochewka, *f.* futerałik na nóż, widelce i łyżkę, *m.* Vorlegeschloß; Tafelbesteck, *n.*

Cadenasser, *v. a.* na kłótkę, kłótkę co zamknąć, mitem Vorlegeschloße verschließen.

Cadence, *f.* T. kadencya, takt; dźwięk zgadzający się, *m.* melodyjne zakończenie, *n.* gładkość peryodu; kadencya w poezyi, *f.* kroki konia dobre, *pl.* chód porządny, *m.* iednostayność skoków w tańcu, *f.* Takt, *m.* Cadenz (wohlklingender Schluß oder Fall einer Musik, einer Periode); schulrechte Bewegung eines Pferdes; Gleichförmigkeit der Schritte des Tänzers, *f.*

Cadencer, *v. n.* takt, kadencya etc. zachowywać, Takt, Cadenz bebachten. *a.* — ses périodes, period gładki pisać, seine Perioden runden.

Cadène, *f.* łańcuch liny u börtu trzymający; łańcuch niewolników na galerze; gatunek kilimów, *m.* Kette an den Mafswänden, (ehemals) Gasees renflawenfette, *f.* Art Teppich aus der Levante, *m.*

Cadenette, *f.* warkocz pleciony, *m.* geflochtener Zopf, *m.*

Cadet, *m.* ette, *f.* młodszy, najmłodszy z dzieci, urzędników etc.; kadet, *m.* der, die

Jüngere oder Jüngste unter den Kindern, Geschwistern, im Amte etc. *m.* Cadet, *m.* (junger Edelmann, der die Kriegswissenschaft lernt, oder Zögling einer Kriegsschule).

Cadette, *f.* płyta do brukowania, *f.* Steinplatte (zum Pflastern), *f.*

Cadi, *m.* kady, sędzia Turecki, Cadi (türkischer Richter), *m.*

Cadis, *m.* pewna cienka materia wełniana, *f.* Art wolleuer Sarfche, *f.*

Cadise, *m.* gatunek drogietu, *m.* Art Droguet, *m.*

Cadmie, *f.* galman (galmay) kobolt, *m.* tucya, *f.* mosiężne odchódki, odmioły, *pl.* Cadmie, *f.* (Mineral), Kobalt; Galman, *m.*

Cadran, *m.* kompas, zegar słoneczny; cyferblat, *m.* tablica, tarcza zegarowa, *f.* Sonnenuhr, *f.* Zifferblatt, *n.*

Cadre, *m.* rama, ramka, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.*

Cadrer, *v. a.* kwadrować. na kwadrat przemienić, wiecieg machen. *n.* — avec (qc.) zgadzać się, stosować się, składać czyli rymować się z czem, sich zusammen schicken, passen, angemessen seyn.

Caduc, uque, *a.* słaby, chorowity, zgrzybiały; walący się, zniszczony, zły, hinfällig, alt und schwach, baufällig. *fig.* nie-trwały, znikły, marny, vergänglich. mał caduc, *m.* kaduk, *m.* wielka choroba, *f.* fallende Sucht, *f.* legs caduc, succession caduque, *f.* kadukowy, bezdziedzica zostający, majątek, *m.* verfallenes Vermächtniß, *n.* voix caduque, *f.* nieważny głos, *m.* nieważna kréska, *f.* unfrähtiges Wort, *n.*

Caducée, *m.* laska Merkurego; laska poselska, *f.* Mercuriusstab; Heroldsstab, *m.*

Cadu-

Caducité, *f.* słabość, chorowita starość; zezarzałość, *f.* Hinfälligkeit, Baufälligkeit, *f.*

Cafar, arde, *a.* obłudny, heuchlerisch, scheinheilig, *m. f.* — obłudnik, swietoszek, *m.* dewotka, *f.* Heuchler, *m.* — inn, *f.* damas —, gatunek adamszka półdzwabnego, *m.* halbscheidener Damast, *m.*

Cafarderie, *f.* obłuda, zmysłona pobożność, *f.* Heuchelen, Scheinheiligkeit, *f.*

Café, *m.* kawa; kawiarnia, *f.* kafenhaus, *m.* Kaffeebohne, *f.* Kaffee, *m.* Kaffeehaus, *n.*

Cafetière, Cafetière, Cafetier, *f.* mieysce, pole do sadzenia kawy przeznaczone, *n.* Kaffee-Plantage, *f.*

Cafetan, *m.* kaftan Turecki, *m.* Kaftan, *m.* (Ehrenkleid der Türken).

Cafetier, *m.* kawiarz, kawiarz, *m.* kafetyer, Kaffeeschenk, *m.*

Cafetière, *f.* dzbanuszek, garnuszek do kawy, *m.* Kaffee-topf, *m.* Kaffeeanne, *f.*

Cafier, *m.* kawowe drzewo, na którym kawa rośnie, *n.* Kaffeebaum, *m.*

Cage, *f.* klatka, *f.* Käfig, Vogelbauer, *m. fig.* więzienie, *n.* domek, pokój ciasny, *m.* ciupa, *n.* Gefängniß; engeß Gemach oder Häuschen; Drathgitter, *n.* — d'une maison, cztery główne ściany domu, *f. pl.* die vier Hauptmauern eines Hauses, *f. pl.* — de cloche, dzwon (bez serca), *m.* Glockengehäuse, *n.*

Cagée, *f.* klatka pełna ptaków etc., *f.* Käfig voll, *m.*

Cagnard, arde, *a. fam.* leniwy, gnuśny, nikczemny; leniwiec, leniuch, *m.* faul, liederlich, Faulenzer, Lagedieb, *m.*

Cagnarder, *v. n.* fam. próżnować, baraszkować, faulenzen.

Cagnardise, *f. fam.* gnuśność, *f.* lenistwo, próżnowanie etc. *n.* Faulenzen, *f.*

Cagneux, ense, *a.* krzywonogi, krzywogoleni, mit einwärts gebogenen Knien oder Beinen, krummbeinig.

Cagot, otta, *a. m. et f.* obłudnik, nieszczerze nabożny, nabożniczek, *m.* czka, *f.* heuchlerisch, Scheinheiliger, *m.* — lige, *f.*

Cagoterie, *f.* nieszczerza, obłudna nabożność, *f.* Scheinheiligkeit, *f.*

Cagotisme, *m.* umysł nieszczerze nabożny, obłudny, *m.* heuchlerische Gesinnung, *f.*

Cagou, *m. fam.* odludek, oszukszaniec potajemny, *m.* leutze-scheuer Mensch; lichtscheuer Betrüger, *m.*

Cague, *m.* okręt pewien Holenderski, *f.* Kaag, *n.* (Art holländischer Fahrzeuge).

Cahier, *m.* sextern, *m.* książeczka z papieru, pergaminu zsyta, *f.* arkuszy kilka drukowanych w kupę złożonych; heft, sexternik nauczyciela, *m.* Heft Papier oder Pergament; *n.* Lage eines Buches, *f.* Heft, woraus ein Lehrer diktiert, *n.* cahier des frais, spis kosztów (w sprawach sądowych), *m.* Verzeichniß der Unkosten (bey Gerichtshandeln), *n.*

Cahin-caha, *ad. fam.* iako tako, niechętnie, so so, oben hin.

Cahot, *m.* trzesienie woza, *n.* Stößen des Wagens, *n.* *fig.* niespodziane, smutne zdarzenie, *n.* przeskoda, *f.* unverssehener verdrüsslicher Zufall, *m.* Hinderniß, *n.*

Cahotage, *m.* ustawiczne woza trzesienie, *n.* vielfältiges Stößen eines Fuhrwerks, *n.*

Cahoter, *v. a.* trzęść kogo na wozie. (von einem Wagen) stoßen, zusammenrütteln.

K 2 Cahute,

Calute, *f.* *fam.* chata, *f.* cha-
łupisko, domisko, *n.* lende
Hütte, *f.* schlechtes Häuschen, *n.*
kajuta, *f.* die Kajüte, *f.*
Caic, *Caïque*, *m.* bat przy ga-
lerze idący, albo rozbójni-
ków morskich, *m.* Denschiff ein-
er Galere, *n.* Räuberbarke, *f.*
Caies, Cayes, *f. pl.* piaski, syr-
ty, skały na morzu, *pl.* Sand-
bänke, *f.* Felsen in der See, *m.*
pl.
Caieu, *m.* wyrostek (*m.*) gło-
weczka u cebulek kwiatko-
wych, *f.* kwiatek z cebulki,
m. Zwiebelbrut an Blumenzwie-
beln; Blume aus einer jungen
Zwiebel, *f.*
Caille, *f.* przepiórka, *f.* Wach-
tel, *f.*
Caille, *p. et a.* zsiadły, *m.*
zsiadłe mleko, *n.* geronnen, *m.*
geronnene Milch, *f.*
Caillebotte, *f.* kawałek mleka
zsiadłego, *m.* Stück geronnene
Milch, *n.*
Caillebottis, *m.* kraty na okrę-
tach wojennych; *f. pl.* Dampf-
gitter (auf Kriegsschiffen), *n.*
Caillement, *m.* zsiadanie mle-
ka, krwi, skrzepienie krwi,
n. Gerinnen der Milch, des Blu-
tes, *n.*
Cailler, *v. a.* mleko zsiadać t.
i. zsiadłym, krew krzepić t. i.
skrzepłą robić, gerinnen ma-
chen, gerinnen lassen. se —, *r.*
zsiadać się, skrzepnąć się,
gerinnen, zusammenlaufen.
Caillitage, *m.* peplanie, głu-
pie gadanie, *n.* läppisches
Plaudern, *n.*
Cailleteau, *m.* przepiórka mło-
da, *f.* junge Wachtel, *f.*
Caillette, *f.* śluz; peplak, be-
kot; plotka, *m.* unterer Ma-
gen wiederkäuender Thiere, *m.*;
plauderhafte Person, Klatsche, *f.*
Caillot, *m.* kawałek krwi skrze-
pley, *m.* Stück geronnenes
Blut, *n.*
Caillon, *m.* kamyk, kamyczek,
m. Kiesel, Kieselstein, *m.*

Caillontage, *m.* kupa kamy-
ków; grotta etc. z kamyków
zrobiona, *f.* Haufen Kieselstei-
ne, *m.* Arbeit von zusammenge-
setzten Kieselsteinen, *f.*
Caiman, *m.* krokodyl wielki, *m.*
Caiman, *m.* (großes Krokodill).
Caimand, *m.* ande, *f.* Caiman-
deur, *m.* euse, *f.* *fam.* wło-
czego, tułacz, leniwy żebrak,
m. Landstreicher, fauler Bettler,
m. —inn, *f.*
Caimander, *v. n.* *fam.* z leni-
stwa żebrak, aus Faulheit bet-
teln. *a.* *fig. fam.* wyżebrak,
erbetteln.
Caïque, *v. Caic.*
Caisse, *f.* skrzynia, skrzynka;
kasa do pieniędzy, *f.* beben;
m. kiste, *f.*; Kasten, *m.*; Kasse,
Geldkassette; Trommel, *f.* *fig.* pie-
niądze, *pl. m.* Geld, *n.*
Caissetin, *m.* skrzyneczka, *f.*
Kistchen, *n.*
Caissier, *m.* kasyer, *m.* Kassir-
er, *n.*
Caisson, *m.* T. wóz prowianto-
wy, *m.* prochownia skrzynka
pod koźm u karet, *f.* Mun-
itionskasten, Proviantwagen,
Pulverwagen; Kasten unter dem
Kutschersitze, *m.* — de bom-
bes, skrzynia z bombami za-
kopana, *f.* Erdmörser, *m.*
Bombenkiste, *f.*
Cajoler, *v. a.* głaskać kogo,
podchlebiać komu, liebkosen,
schmeicheln, durch Schmei-
cheln zu verführen suchen. cajo-
ler le vaisseau, przeciw wia-
trowi żeglować, gegen den
Wind fahren.
Cajolerie, *f.* podchlebstwo, *n.*
Schmeichelei, *f.*
Cajoleur, *m.* euse, *f.* podchle-
ba, *m.* —bniczka, *f.* Schmei-
cher, *m.* —inn, *f.*
Cajote, *f.* mieszkanie na okrę-
cie, *n.* Kajüte, *f.*
Cal, *m.* skóra twarda n. rogo-
etc. *f.* otret, odręt, *m.* Horn-
haut, Schwiele, *f.*

Cala-

Calament, *m.* Calamente, *f.* le-
biodka, *f.* Ackermünze, *f.* wilder
Polen, *m.*
Calaminaire, *a.* do galmanu,
do tucy należący, *zum Gal-*
man gehörig.
Calamine, *f.* galman, *m.* tu-
cya, *f.* Galmen, *m.*
Calamistrer, *v. a.* *fam.* czesać,
kędzierzawić, trefić, zawiać
włosy, Haare fränseln.
Calamite, *f.* magnet, magnes,
m. igła magnesowa, *f.* Ma-
gnet, *m.* Magnethadel, *f.*
Calamité, *f.* nieszczęście, *n.*
bięda, *f.* utrapienie, *n.* Jam-
mer, *m.* Elend, Unglück, *n.*
Noth, Trübsal, *f.*
Calamiteux, *euse, a.* nieszcze-
sny, nieszczęśliwy utrapiony,
elend, unglücklich, trübselig.
Calandre, *f.* skowronek, kołko
czarniawe około szyi mający;
wółek, robak czarny w życie,
m. wążownica do wążowa-
nia sukna etc., magiel, *m.*
Calandrerleche, *f.*; Kornwurm,
m.; Zeugrolle, Wange, *f.*
Calandrer, *v. a.* wążkować, ma-
głować, rollen, mangeln.
Calandreur, *m.* wążkarz, *m.* der
die Zeuge rollt, *m.*
Calcaire, *a.* wapnowaty, wa-
pnisty, kalkartig.
Calcedoine, *f.* kalcedon, *m.*
Calcedonier, *m.* (Edelstein).
Calcedoineux, *euse, a.* nakra-
piany na kształt kalcedonu,
wie ein Calcedonier gefleckt.
Calcination, *f.* w proch obró-
cenie, rozwiązanie kruszca
etc. kalkynowanie; *n.* Verfal-
lung, Auflösung, *f.*
Calciner, *v. a.* T. w proch obró-
cić, —rozwiązać co ogniem;
sztychwaserem, kalkynować,
calciniren, verfallen.
Calcite, *m.* koperwas od natu-
ry kalkynowany, w proch
obrócony, *m.* ruda miedziana
miedziana, *f.* T. natürlich cal-
cinirter Bitriol, *m.*

Calcul, *m.* kalkulacya, *f.* wy-
po-, zrachowanie, *n.* kamień
w nerce, w pęcherzu, *m.*
Rechnung, Ausrechnung, *f.*;
Blasen-, Nierenstein, *m.*
Calculable, *a.* co można zra-
chować, wyrachować, was
sich berechnen läßt.
Calculateur, *m.* rachownik,
kalkulator, *m.* Rechner, *m.*
Calculer, *v. a.* z-, wy-, para-
chować, zliczyć, kalkulować,
ausrechnen, berechnen, überrech-
nen.
Cale, *f.* wiór, drewno do pod-
stawek, *m.* czapka płaska, *f.*
Span, *m.* Het; *zum* Unterlegen,
n. Unterlage unter den Fuß des
Tisches; Art platte Mütze, *f.*
Locheisen, *n.* le fond de cale,
spód okrętu, pokład, *m.*
Raum, (unterster Theil eines
Schiffes), *m.*
Calebasse, *f.* bania podługow-
ata; flaszka z niey. Glaschen-
fürbis, *m.* Kürbisflasche, *f.*
Bucht, *f.* *fig.* frauder la ca-
lebasse, przy diale kogo
oszukać, einen bey einer Theil-
lung betrügen.
Calebassier, *m.* drzewo Amery-
kańskie banie podługowate
rodzące, *n.* Glaschenfürbis-
baum, *m.*
Calèche, *f.* kolaska, *f.* gatunek
kapeluszków kitaykowych, *m.*
Kalesche, leichte offene Kutsche,
f.; Art taffetner Sonnenhüte,
m.
Calcon, *m.* gatki, kalsony, *pl.*
Unterhosen, *f. pl.*
Calconnier, *m.* krawiec, co
gatki robi, *m.* der Unterhosen
macht, *m.*
Calemar, *m.* pennal, piórnik,
m. Federbüchse, *f.*
Calemare, *v.* Calmar.
Calendes, *f. pl.* dzień każdego
miesiąca pierwszy u Rzy-
mian; zjazd Plebanów na
rozkaz Biskupa złożony, *m.*
erster Tag eines jeden Monats
bey

ben den alten Römern, *m.* Versammlung der Landgeistlichen eines Kirchsprengels bey ihrem Bischof, *f.*
Calendrier, m. kalendarz, *m.* Kalender, *m.*
Calenture, f. goraczka, *f.* hizi; ges Fieber zur See, *n.*
Caler, v. a. podłożyć pod stół etc. wór, kliniek. einen Span, Keil unter den Fuß des Tisches etc. legen. spuszczać (na dół); rozpuszczać zagle. niederlassen, herunter lassen, die Seegel freilassen. *fig.* pobłażać, nachgeben. *n.* sieć do wody spuszczać, das Reg ins Wasser hinunter lassen.
Calit, m. zgrzebie z włókna lnianego, pakuły do dychtowania, zatykania okrętów; zatykanie, dychtowanie okrętu, dżóło do tego, *n.* ten co zatyka i nasmala szpary w okręcie, *m.* Werg zum Kalfatern (Verstopfen der Spalten eines Schiffes); Kalfatern; Instrument dazu, *n.* Kalfaterer, *m.*
Calfater, v. a. zatykać szpary okrętowe, ein Schiff kalfatern; die Rissen desselben verstopfen.
Calfeutrage, m. zatykanie, zalepianie dziur, szpar, *n.* zgrzebie, pakuły, *pl.* kleyster, kley do tego, *m.* Verstopfen, Verkleistern, *n.*; Werg, *n.* oder Kleister dazu, *m.*
Calfeutrer, v. a. szpary, w oknach etc. zatykać, zalepić, Nigo an Fenster etc. verstopfen, verkleistern.
Calibre, m. kaliber, *m.* wielkość, *f.* światło uścia działowego etc. *n.* przecięcie kuli, *n.* Caliber, *m.* Mündung des Geschüßes etc., *f.* Durchschuß der Kugel, *m.* *fig.* stan, *m.* wartość, *f.* dokładność, *m.* Stand, Zustand; Werth, *m.* Luchtigheit, *f.*
Calibre, v. a. mierzyć otwór działu lub przecięcie kuli; calibrieren, die Mündung eines

Stückes, die Dicke einer Kugel messen.
Calice, m. kićlich; kłobuk, kłobuczek, *m.* Kelch; Blumenkelch, *m.*
Calife, m. kalif, *m.* Calife, *m.*
Califourchon, ad. na oklep, iedząc, iadąc iak na koniu przewieszwszy nogi, reitend, rittlings.
Calin, m. kruszec z cyny i ołowiu złożony, *m.* Metall, aus Zinn und Blei zusammengesetzt, *n.*
Calin, m. (ine. *f.*). *jam.* leniwiec, leninch, *m.* träger, ein fältiger Mensch, *m.*
se Caliner, v. r. *jam.* w gnusności żyć, in Trägheit leben, faulenzeln.
Calixte, m. Kalixt, Kalist, *m.* (Name).
Calieux, ense, a. gruboskóry, twardoskóry, schwielig, dickhäutig, knorrig.
Calligraphie, m. piękna ręka piszący, Schönschreiber, *m.*
Calligraphie, f. kunszt, *m.* nauka pisania pięknego, *f.* Schönschreibekunst, *f.*
Callosité, f. twarda, gruba skóra na ręce, *f.* wilde Fleisch am Rande einer Wunde, *n.* barzte, dicke Haut auf der Hand etc., *f.*
Calmande, f. kalmanka, *f.* (materya), Kalmant, *m.* (Zeng).
Calmant, m. sposób na ulagodzienie bólu, Schmerztillendes Mittel, *n.*
Calmar, ou Cornet, m. kałamarz, *m.* kałamarka, czernica, *f.* Tintenfiß, Blackfiß, *m.*
Calme, a. cichy, spokojny, — *m.* cisza morską, *f.* still, ruhig. — *m.* Windstille, Meeresstille, *f.* *fig.* pokój, *m.* spokojność, *f.* Ruhe, Stille, *f.*
Calmer, v. a. uśmierzyć, uspokoić. ulagodzić, ukoić, stillen, besänftigen, beruhigen. *se* — *r.* uspokoić się, still und ruhig werden,
Calom.

Calomniateur, m. trice, *f.* potwarca, osławiacz, oczerniciel, *m.* Verläumber, *m.*
Calomnie, f. potwarz, *f.* osławianie, oczernienie, *n.* Verläumdung, *f.*
Calomnier, v. a. osławiać, oczerniać, potwarzać kogo, verläumden.
Calomnieusement, ad. potwarczo, obmownie, verläumderisch.
Calomnieux, ense, a. potwarliwy, verläumderisch.
Caloniere, v. Canonniere.
Calottine, f. gatunek wierszów żartobliwych, satyrycznych, *m.* Art scherzhafte und satyrische Verse, *m.* *pl.*
Calotte, f. płaska czapeczka osobliwie kardynalska, *f.* Plattmütze, *f.* Kappe, *n.* (besonders der Kardinalen etc.). *fig.* godność kardynalska; czapka, iaka białen nosi, *f.* Kardinalswürde; Narrenkappe, *f.* — *à oreilles,* kaptur, *m.* Kappe, die die Ohren bedeckt, *f.*
Calottier, m. ten, co czapki płaskie robi, der Plattmützen macht.
Calquer, v. a. kopersztich przerysować, odcnaczyć, obwody, einen Kupferstich durchzeichnen, die Umrisse nachzeichnen.
Calus, m. twarda skóra, albo narobiona na ręce, *f.* Schwiële, Verhärtung, *f.* *fig.* twardość, nieczukłość, *f.* Verhärtung des Herzens, *f.*
Calvaire, m. kalwarya, *f.* pagórek z bożą męką, *m.* Schädelstätte, *f.* kleiner Erbhügel mit einem Kreuze, *m.*
Calvanier, m. robotnik, co w stodółkach snopy na warsztwy układa, *m.* Garbensichter, Banfser, *m.*
Calville, m. gruchawka (iablko), *f.* Schlotterapfel, *m.*

Calvinisme, m. kalwińska nauka, religia, *f.* Lehre des Calvin, *f.*
Calviniste, m. kalwin, *m.* Calvinist, Reformirter, *m.*
Calvitie, f. łysina, *f.* Kahlheit, Platte, *f.*
Camafieu, m. kamea, *f.* rznięty kamień; kamień z różnemi figurami z natury, *m.* malowanie iedną farbą, *n.* Kamee (geschnittener Stein von zwey Farben); Bilderslein, *m.* einfaches Gemälde, *n.*
Camail, m. paszcz biskupi, *m.* Bischofsmantelchen, *n.*
Camarade, m. et f. towarzysz; spółnik; spółuczeń, spółmieszkaniec, *m.* Kamerad, Mitgesell, Gefährte, *m.* Gespielin, *f.*
Camard, arde, a. płaskonosy, stumpfnäsig. — *m. et f.* Stumpf, *nase, f.*
Cambage, m. czopowe od piwa, *n.* Trankfeuer, Bierauslage, *f.*
Cambiste, m. wexlarz, bankier, *m.* Wechsel, der mit Wechseln handelt, *m.*
Cambouis, m. maź z piasty wozowej cieczaca, *f.* Herabriesfende Wagenschmiere, *f.*
Cambrai, Cambrésis, m. Kamerak, *m.* Bamberk, *n.* (Stadt).
Cambrai, v. a. sklepić, oblać, czysto co robić, nakrzywiać, zginać, naginać co, bogenförmig ausarbeiten, krümmen. *se* — *r.* zginać się, rzucić się, sich krümmen, sich werfen.
Cambrure, f. obłaczystość, *f.* nakrzywienie etc. czego, *n.* bogenförmige Krümmung, *f.*
Camée, m. gatunek kamienia rzniętego, *m.* Kamee, *m.* (geschnittener Edelstein).
Caméléon, m. chameleon, wiatrożył, *m.* Chamäleon, *n.* *fig.* człowiek niestały, *m.* unbeständiger Mensch, *m.*
Camé.

Caméléopard, *m.* wielbłądorys, *m.* wielbłąd Abisyński pstry na kształt lamparta, *m.* Kameoparder, *m.*

Camelot, *m.* kamlot, (czamlot), *m.* (materya), Kamelot, *m.* (Zeng).

Camelotte, *ée, a.* na kształt kamlotu tkany, wie Kamelot gewirkt.

Camelotier, *m.* gatunek prostego, podłego papieru, *m.* Art schlechtes Papier, *n.*

Camelotine, *f.* materya cienka na kształt kamlotu, *f.* dünner Kamelotartiger Zeug, *m.*

Camerier, *m.* komornik, podkomorzy u papieża, *m.* päpstlicher Kammerer, *m.*

Cameriste, *f.* hochmistrzynie przy niektórych dworach, *f.* Kammerfrau einer Prinzessin, (oder an gewissen Höfen), *f.*

Cameringat, *m.* godność wielkiego Podskarbiego papieskiego, *f.* podskarbstwo, *n.* Würde eines päpstlichen Kammerlings, *f.*

Camerlingue, *m.* wielki podskarbi papieski, *m.* Kardinal, Kammerling, *m.*

Camisade, *f.* najazd nocny, szturm w nocy przypuszczony, *m.* nächtlicher Ueberfall, *m.*

Camisole, *f.* kamizelka, *f.* Kamisol, Westchen, *n.*

Camopard, *m.* gatunek materyi, *f.* Art Zeug von wilden Ziegenhaaren, *m.*

Camomille, *f.* rumień; rumianek, *m.* marana, *f.* Kamille, *f.* (Klause).

Camouflet, *m.* finfa, *f.* angejündete Vapordüte, wodurch man einem zum Woffen den Rauch unter die Nase bläst, *f.* fig. affront, *m.* zniewaga, zelżywość, *f.* wyłajanie, *n.* Beschimpfung, *f.* derber Berweis, *m.*

Camp, *m.* obóz, *m.* woysko, *n.* Lager, Feldlager, *n.* gelagerte Armee, *f.* — volant, woysko

letkie na podjazd lub inną wyprawę jaką wysłane, *n.* fliegendes Lager, (Kleines herumstreichendes Kriegsheer), *n.*

Campagnard, *m.* arde, *f.* et *a.* wiejski, ziemianin, *m.* ląd; lich; der, die auf dem Lande wohnet, Landmann, *m.*

Campagne, *f.* pole, *n.* trakt, *m.* wyprawa wojenna, kampania, *f.* Feld, Land, Gefilde, *n.*; Geldzug, *m.* en pleine —, na wolném miejscu, na otwartém polu, auf freyem Felde. maison de —, mieszkarnia letnie, *n.* Landhaus, *n.* piéce de —, działo polowe, *n.* półdziałek, *m.* Feldstück, *n.* aller à la —, pojechać na wieś, aufs Land gehen. aller en —, iść w pole, iechać, iść na wojnę, na wyprawę wojenną, in den Krieg, zu Felde ziehen. battre la —, ięzczyć po polu, das Feld durchstreichen. fig. wiele niepotrzebnych przytaczać rzeczy (w pismach), ausschweifen (in Schriften).

Campagnol, *m.* szczur polny, kleine Feldbrabe, *f.*

Campane, *f.* kutas, Troddel, Quaste, *f.*

Campaniforme, *a.* dzwonkowaty, do dzwona podobny, gloskfenförmig.

Campanille, *f.* dzwonica, *f.* wierzchnia część kupoły, *f.* Glockenthurm, *m.* (oberster Theil einer Kuppel).

Campanini, *m.* marmór włoski z Karary, *m.* Art hellklingenden italienischen Marmors, *m.*

Campanule, *f.* powóy, *m.* dzwonki, *pl.* Glockenblume, *f.*

Campo, *m.* drogię do sukna podobny, *m.* tuchartiger Drognet, *m.*

Campêche, *m.* drzewo kampeez Amerykańskie do farbowania, *n.* Kampeeschholz, *n.*

Campe.

Campement, *m.* obozowanie, rozstawienie obozu, *n.* obóz, *m.* Lager, Campiren; Feldlager, *n.*

Camper, *v. a.* obozem stanąć, obozem się położyć; mocno postawić, lagern, ein Lager aufschlagen; etwas fest hinstellen. fig. (qq.) opuścić, porzucić, zostawić kogo, einen sitzen lassen. — *n.* obozem stać, obozować, gelagert sein. se —, *n.* obozem stanąć, się położyć; stanąć, usieść, rozpostrzenić się, sich lagern; sich hinstellen, sich hinstellen.

Camphre, *m.* kamfora, *f.* Kampher, *m.*

Camphré, *ée, a.* kamforowany, kamfora przyprawiony, mit Kampher aromatisiert.

Camphrier, *m.* drzewo kamforowe, *n.* Kampherbaum, *m.*

Campine, *f.* kurzge mäde karmne, *n.* Art ganz kleiner gemäster junger Hühner, *f.*

Campos, *m.* rekreacya, *f.* dzień od szkoły wolny, *m.* Schulfreitag, *m.* *fam.* święta, *n.* *pl.* wakacje, Ferien, *f.* *pl.*

Camus, *m.* use, *f.* et *a.* płaskonosy, stumpfnatig; Stumpfnase, *f.* fig. *fam.* zawstydzony, zasmucony, wyłajany, der, die eine Nase bekommen hat.

Canaille, *f.* hultay, kanalia, *m.* hultaystwo, *n.* chalastra, *f.* Lumpenhund; niedrigster Pöbel, *m.* Lumpengefindel, *n.*

Canal, *m.* kanał, rów do sprowadzenia wody, *m.* koryto rzeki; przesmyk, *m.* cieśnina, *f.* wąskie między dwiema brzegami morze, *n.* Röhre, *f.* kanał, Wasserang, Graben, *m.* Bett eines Flusses, *n.* Meerenge, *f.* fig. droga, *f.* sposób, *m.* Weg, *m.* Mittel, *n.*

Canapé, *m.* kanapa, *f.* Kanapee, Ruhebett, *n.*

Canapsa, *m.* *fam.* torba, taira, *f.* tlomoczek, *m.* Schnappack, *m.* Rängel, *n.*

Canard, *m.* kaczką, *f.* kaczor; gąsiór, pies kudłaty, pływak, *m.* Ente, *f.* Entich, Gänserich; Wasserhund, *m.*

Canarder, *v. a.* z daleka, z zasadki kogo zastrzelić, zabić, ubić, von fern oder aus einem Hinterhalte niederschießen.

Canardière, *f.* chata, *f.* domek, skąd na kaczki dzikie strzelają, *m.* polowanie na kaczki; iezioro, na którym kaczki są dzikie; miejsce ukryte, z którego bezpiecznie strzelać można, *n.* Hütte zum Entensfange, *f.* Entensfang; Ententeich, sonst, bedeckter Ort, woraus man sicher schießen konnte, *m.*

Canari, rin, *m.* kanarek, *m.* Kanarienvogel, *m.*

Canaries, *f.* *pl.* wyspy kanaryjskie, *f.* *pl.* kanaryjskie Inseln, *f.* *pl.*

Canasse, ou Canastre, *m.* kuśster, (kosz do pakowania tego tytoniu), *m.* Knastertabak, *m.* (eigentlich, Torb zum Verschieden desselben).

Cancanias, *m.* atlas Indyjski, *m.* ostindischer Atlas, *m.*

Cancel, *m.* chór, *m.* kratkami ogrodzone miejsce przy oktarau wielkim; miejsce, gdzie pieczęć chować, *n.* ungitterter Chorraum bey dem hohen Altare, *m.*; Siegelkammer in der Kanzley, *f.*

Cancelle, *m.* czerwony raczek morski, *m.* kleiner Meerrebs, *m.*

Canceller, *v. a.* przemazać piśmo, za nieważne uznać, eine Schrift durchstreichen und ungültig machen.

Cancer, *m.* rak, *m.* (choroba), Krebs, *m.* (Geschwür).

Cancro, *m.* raczek morski okrągły, pałk morski, *m.* Krabbe,

Strabbe, *f.* (Meerfries). *fig.*
fam. skapiec, sknera, *m.*
Knicker, *fig.*, *m.*
Candelabre, *m.* lichtarz wielki,
swiecznik, *m.* Armleuchter,
großer Kronleuchter, *m.*
Candeur, *f.* szczerść, otwar-
tość, *f.* Redlichkeit, Aufrichtig-
keit, *f.*
Candi, *ie*, *a.* lodowaty, kandy-
zowany, kandirt. du sucre
candi, cukier lodowaty, *m.*
Kandelzucker, Kandiszucker, *m.*
Candidat, *m.* kandydat, *m.*
Candidat, *m.*
Candide, *a.* szczerý, otwarty,
offenherzig, aufrichtig, redlich.
Candie, *f.* kandy, *f.* Insel
Candia, *f.* diot, *m.* rodem z
niew, Candier.
Candir, *v. n. se* —, *r.* lodowa-
cieć, zkandyzować się, sich
kandiren, in Krystallen anschie-
ßen (von Zucker ic.).
Cane, *f.* kaczka samica, *f.* En-
te, *f.* Entenweibchen, *n. fig.*
fam. faire la —, strachać
się, bać się, sich ducken, ver-
zagt seyn.
Canepetière, *f.* ptak podobny
do dropia, tylko że mniejszy,
m. kleine Trappe, Grieltrappe,
m.
Canepin, *m.* cienka skórka ia-
guieca, wyprawna, *f.* dünnes
und zartes Schaafleder, *n.*
Canequin, *m.* bagazyja biała
Indyjska, *f.* podły kattan,
weißer indianischer Kattan, *m.*
Caneter, *v. n.* fam. dreptać,
jak kaczka chodzić, dybać,
watscheln wie eine Ente.
Caneton, *m.* kaczkę, *n.* junge
Ente, *f.*
Canetto, *f.* kaczkę, *n.* junge oder
kleine Ente, *f.*
Canevas, *m.* kanewas, *m.* płó-
tno grube, *n.* Canewas, *m.*
(grobe Leinwand); steife unge-
bleichte Leinwand, *f. fig.* układ,
plan, *m.* pierwsza delineacya
pisma, *f.* erster Entwurf, Plan,
m.

Cangrene etc., *v.* Gangrene
etc.
Caniche, *f.* suka kudłata, *f.*
Pudelhündin, *f.*
Caniculaire, *a.* jours —, kani-
kuła, *f.* Hundstage, *m. pl.*
Canicule, *f.* kanikuła, *f.* Hund-
stern, Sirius, *m.* Hundstage,
m. pl.
Canide, *m.* papuga czubata, *f.*
Art Papagey, *m.*
Canif, *m.* scyzoryk, *m.* Feder-
messer, *n.*
Canine, *a. f.* faim —, głód
wilczy, psi wielki, *m.* Wüthen;
der Heißhunger, *m.* dent —,
zab wystawiający, *m.* Hund-
zahn, *m.*
Caniveaux, *m. pl.* rząd kamie-
ni szeroki na bruku, *m.*
Reihe breiter Pflastersteine, *f.*
Cannage, *m.* mierzenie łokciem,
n. Ausmessen nach der Elle, *n.*
Cannaie, *f.* trzcina, *f.* trzini-
sko, *n.* Rohrsumpf, *m.*
Canne, *f.* miara pewna łokcio-
wa; trzcina, *f.* (ziele i laska),
gewisses Ellenmaß, (iz Pariser
Stab), *n.*; Schilf, Rohr; spa-
nisches Rohr, *n.* Spazierstock, *m.*
— à sucre, trzcina, z której
cukier warzą, *f.* Zuckerrohr, *n.*
Cannelas, *m.* cynamon w cu-
krze smażony, cukry cyna-
monowe, *pl. m.* überzuckerter
Zimmer, *m.*
Cannelle, *f.* cynamon; kurek a
beczki etc. *m.* Zimmetrinde, *f.*
Hahn an einem Fasse, *m.*
Cannellé, *ée*, *a.* cynamonowy,
zimmetfarbig.
Cannellier, *m.* drzewo cyna-
monowe, *n.* Zimmetbaum, *m.*
Canner, *v. a.* łokciem mierzyć,
mit der Elle ausmessen.
Cannetille, *f.* drót złoty czyli
srebrny, szych spleaszczony,
m. Cantille, *f.* (gedrehter Sil-
ber; oder Golddrath).
Cannette, *v.* Canette,
Canni-

Cannibale, *m.* ludożerca, ludo-
jad, *m.* Cannibale, Menschen-
fresser, *m.*
Canon, *m.* armata, *f.* działo, *n.*
głównia, rura strzelbowa;
rura, rurka; goleniowa kość
w nodze przedniej końskiej;
puszka, *f.* stoik aptekarski
wysoki, *m.* cówka podług-
wata tkacza; wędzidło, *n.*
monsztuk we śródku się
składaający, *m.* Kystcianki,
pończochy bez szkarpetek,
Kahone, *f.* schwereß Geschütz,
n.; Flinten; oder Pistolenlauf,
m.; Röhre, *f.* Rohr, *n.*; Röhre
am Beine des Pferdes; längliche
Apothekerbüchse; lange Weber-
spule, *f.*; hohles Mundstück am
Pferdegebisse, *n.*; Strumpf ohne
Fuß, *m.* coup de canon, *m.*
wystrzał z dział, *m.* Kano-
nenschuß, *m.*
Canon, *m.* T. kanon, *m.* ustawa
kościelna, *f.* Kanon, *m.* Regel,
Vorschrift, *f.* Kirchengesetz, *n.*
le droit —, prawo kanoni-
czne, kościelne, *n.* das kano-
nische Recht, *n.* — des écritu-
res, księgi kanoniczne, *f. pl.*
die kanonischen Bücher, *n. pl.*
gros —, petit —, kanon
wielki i mały, *m.* (literary dru-
karskie), die grobe, kleinere Ka-
non, *f.* Art grober Buchdrucker-
schrift). — emphytéotique,
czynsz od roli, majątności,
m. Erb; oder Grundzins, *m.*
Canonical, *ale*, *a.* kanoniczny,
kapłański, einen Domherrn an-
gehend, ihm gehörig; heures
canoniales, pacierze, godziny
kapłańskie w brewiarzu, *pl.*
Theil des Breviers, welchen die
katholischen Geistlichen täglich zu
gewissen Stunden beten müssen,
n.
Canonicat, *m.* kanonia, *f.* ka-
nonikowstwo, *n.* Domherrn-
stelle, Stifessprünge, *f.*
Canonicité, *f.* prawdziwość ka-
nonicznych xiąg etc. *f.* Eigen-
schaft dessen, was kanonisch ist.

Canonique, *a.* kanoniczny, den
Kirchengesetzen gemäß, kanonisch.
Canonisation, *f.* kanonizacya,
f. kanonizowanie, *n.* Heilig-
sprechung, *f.*
Canoniser, *v. a.* kanonizować,
w poczet świętych policzyć,
kanoniziren, heilig sprechen. *fig.*
bardzo chwalić, wychwalać,
sehr loben.
Canoniste, *m.* kanonista, *m.*
Lehrer des kanonischen Rechts,
m.
Canonade, *f.* kanonada, *f.* bi-
cie, strzelania z dział, *n.*
Kanoniren, Schießen mit Kan-
onen, Kanonenfeuer, *n.*
Canonner, *v. a.* z dział bić, pa-
lić, strzelać, kanoniren, mit
Kanonen schießen, beschießen.
Canonier, *m.* puzkarz, kano-
nier, *m.* Kanonier, Kon-
stabler, *m.*
Canonnière, *f.* namiot na
dwóch drągach rozpięty, *m.*
dziura w murze do strzela-
nia; pukawka dziecinna, *f.*
Goldarenzelt ohne Seitenwände,
Constablerzelt, *n.*; Schießscharte;
Klatschbüchse, *f.*
Canot, *m.* czółno z drzewa ca-
łego wydrążone, *n.* kleine
Boot, *n.* Rachen, *m.*
Cantate, *f.* kantata, *f.* Cantate,
f.
Cantatille, *f.* kantatka, *f.* klei-
ne Cantate, *f.*
Cantatrice, *f.* śpiewaczka, *f.*
Sängerin, *f.*
Cantharide, *f.* kantaryda, *f.*
spanische Fliege, *f.*
Cantine, *f.* puzdro do wina, *n.*
piwnica, gdzie butelki z wi-
nem stoja, *f.* szynkarz w for-
tecy, *m.* Flaschenfutter, *n.* Fla-
schenkeller, *m.* Bier; oder Wein-
schenke in Festungen, *f.*
Cantiniere, *m.* szynkarz w forte-
cy, *m.* Bier; oder Weinschenke
in Festungen, *m.*
Cantique, *m.* pieśń nabożna na
chwagę Bożą, *f.* geistliches
Lied,

Lied, *n.* Lobgesang zu Gottes Ehre, *m.* cantique des cantiques, pieśń nad pieśniami, das hohe Lied Salomomis.
 Canton, *m.* kanton, powiat, *m.* ziemia, *f.* Bezirk, Canton, Kreis, *m.*
 Cantonnade, *f.* miejsce za teatrem, *n.* innere Seite des Theaters, *f.*
 Cantonnement, *m.* kantonowanie, *n.* Cantonirung der Soldaten, *f.* Cantonirungsquartier, *n.*
 Cantonner, *v. a. et n.* kantonować, po wsiach wojsko rozłożyć, bydz rozłożonym, Truppen in Dörfern verlegen, cantonieren, *se —*, *n.* okopać się, sich an einem Orte zusammentziehen und verschanzten.
 Cantonnière, *f.* płotek u nogióżka, *f.* schmaler Bettvorhang unten am Bette, *m.*
 Cap, *m.* przyladek, *m.* nadmorska góra; przod, przodek okretu, *m.* Gorgebirge, *n.* Schiffsnabel, *m.* Vordertheil des Schiffes, *n.* de pied en cap, od piety aż do głowy, vom Fuße bis auf das Haupt.
 Capable, *a. (de qc.)* sposobny, zdalny do czego, sprawny; biegly w czym; zu etwas fähig, geschickt, tüchtig. être —, bydz w stanie, vermögend seyn. im Stande seyn. être capable de tout, mógł się na wszystko odważyć, im Stande seyn, die schlechtesten Handlungen zu begeben. avoir l'air capable, wiele rozumieć o sobie (o swojej zdatości), eine große Einbildung von seiner eigenen Geschicklichkeit haben. — (in Verbindung mit tenir und contenir), obszerny, wielki, geräumig, weit.
 Capacité, *f.* sposobność, sprawność, zdatość do czego; wielkość, obiętość, przestrzeń, *f.* Fähigkeit, Tüchtigkeit,

Zeit, Geschicklichkeit; Weite, *f.* Raum, *m.*
 Caparaçon, *m.* deka, dera, *f.* kilim na konia, *m.* Pferdedecke, *f.*
 Caparaçonner, *v. a.* kilimem, deka konia na-, okryć, dem Pferde die Decke auflegen.
 Cape, *f.* oponcza, *f.* kwef, *m.* kapa, kapica, *f.* Regenmantel, *m.* Kappe, Kapuze, *f.* fig. rire sous —, po cichu się nasmiewać, wysmiewać, ins Häusichen lachen.
 Capelan, *m.* pop. mizerny, bambiza, *m.* mała ryba morska, *f.* armsfeligier Priester, *m.* kleiner Seefisch, *m.*
 Capeline, *f.* gatunek kapelusza skomianego, *m.* Art Strohhut oder Sonnenhut, *m.*
 Capendu, *m.* pomme de —, gatunek jabłek zimowych, *n.* Name eines Winterapfels, *m.*
 Capillaire, *a.* cienki, cieniuchny, iak włos, dünn, wie ein Haar. — *m.* kobiecy włos, *m.* Frauenhaar, *n.* sirop de —, syrup od tego nazwany, *m.* Frauenhaarsyrup, *m.*
 Capillament, *m.* Capillature, *f.* liście długie cienkie albo korzonki u ziół, *m. pl.* haar: dünnes Wurzel: oder Blätterwerk an den Gewächsen, *n.*
 Capilotade, *f.* bigos, *m.* Ragout von schon gekochtem und zusammen geschnittenem Fleische, *n.*
 Capiscoul, *m.* dziekan kapitulny, *m.* Domdechant in einigen Stiftern, *m.*
 Capitaine, *m.* kapitan, wódz wielki, ienerał, *m.* Hauptmann; Capitain; großer General, Feldherr, *m.*
 Capitainerie, *f.* kapitaństwo; burgrabstwo, *n.* urząd łowczego etc.; dom iego; powiat nad którym ma dozór, *m.* Hauptmannschaft; Amt und Würde eines Schlosshauptmanns, Jagd: Capitain *n. f.* dessen Gebiet,

biet, Haus, *n.* — de chasse, knieia, *f.* obwód do łowów, *m.* Jagdrevier, *n.*
 Capitainesse, *v.* Capitane.
 Capital, *ale, a.* główny, przedniejszy, najważniejszy, wziętniejszy, wichtigste. lettres capitales, wielkie litery na początku, wersały, *pl.* große Anfangsbuchstaben, Capitälchen, *pl.* crime capital, występpek główny, *m.* Hauptverbrechen, *n.* peine capitale, kara pod gardłem, k. śmierci, *f.* Todesstrafe, *f.* ennemi capital, główny nieprzyjaciel, *m.* Todfeind, unversöhnlicher Feind, *m.*
 Capital, *m.* kapitał, *m.* isciżna, summa główna pieniędzy, *f.* nayprzedniejszy, najważniejszy punkt, *m.* Hauptsumme, *f.* Kapital, *n.* Hauptsache, *f.* Hauptwerk, *n.*
 Capitale, *f.* stolica, *f.* miasto stołeczne, *n.* litera wielka, *f.* Hauptstadt, *f.* großer Buchstabe, *m.*
 Capitaliste, *m. et f.* kapitalista, *m.* Kapitalist, *m.* — inn, *f.* Capitain, *m.* fanfaron, *m.* Großsprecher, Prahler, *m.*
 Capitane, *f.* galera hetmańska, *f.* Hauptgaleere, *f.*
 Capitation, *f.* pogłowne, *n.* Kopfsteuer, *f.*
 Capiteux, *euse, a.* głowę zawracający, in den Kopf stehend, berauschend.
 Capitole, *m.* kapitolum Rzymskie, *n.* das Kapitolum, *n.* (Festung und Tempel im alten Rom).
 Capiton, *m.* naygrubszyedwab, *m.* wyczoski iedwabne, *pl.* grobe Flockseide, *f.*
 Capitulaire, *m.* zbiór ustaw Królów Francuzkich, *m.* Sammlung von Verordnungen ehemaliger französischer Könige, *f.*

Capitulaire, *a.* należący do kapituły, kapitulny, kanoniczny, zu einem Stifte oder Kapitel gehörig.
 Capitulairement, *ad.* według praw, zwyczajów kapitulnych, nach Stiftsgebrauch, im Capitel.
 Capitulant, *m.* głos i miejsce w kapitule mający, der Sitz und Stimme im Kapitel hat.
 Capitulation, *f.* kapitulacya, *f.* Kapitulation, (Vergleich wegen Uebergabe einer Stadt *ic.*); Wahlkapitulation (bey der deutschen Kaiserwahl), *f.* fig. jeder Vergleich, *m.*
 Capituler, *v. n.* kapitulować, podać, spisać punkta o poddaniu fortecy, miasta, kapituliren, einen Vergleich treffen, (Besonders wegen Uebergabe einer Stadt *ic.*).
 Capnomance, *f.* wieszczba, *f.* wróżenie z dymu, *n.* Wahrsagerey aus dem Rauche, *f.*
 Capolin, *m.* wieśnia Amerykańska, *f.* gewisser amerikanischer Baum, dessen Frucht den Kirschschent gleicht, *m.*
 Capon, *m.* fam. dowcipny gracz; szuler okpiewacz, *m.* schlauer Spieler, *m.*
 Caponner, *v. n.* fam. okpiewać, oszukiwać, graić w karty, im Spiele betrügen.
 Caporal, *m.* kapral, *m.* Corporal, *m.*
 Capot, *m.* oponcza z kapturem, *f.* kaptur, kasztelan, *m.* sucha, burda, *f.* (grając w karty), kapota, kapotka, *f.* surout, *m.* Regenmantel mit einer Kappe, Kaputrock, Matsch (im Spiele), *m.* fig. fam. dementier —, zamięszanym i zawstydzonym bydz, beschämt und bestürzt dastehen.
 Capote, *f.* kapotka, *f.* Ueberkleid der Weiber, *n.*
 Capre, *f.* kapara, *f.* Kaper, *f.*

Capre, m. armator, kaper, fraybiter, co za zezwoleniem zwierzchności okręty nieprzyjacielskie zabiera: okręt jego, *m.* Kaper, privilegirter Seeräuber, *m.* Kaperschiff, *n.*

Caprice, m. upór, *m.* dziwaństwo, *n.* myśl dzika, *f.* koncept zabawny, *m.* Eigensinn, *m.* Grille, *f.* munterer lebhafter Einfall, *m.*

Capricieusement, ad. dziwnie, uparcie, eigensinnig, aus Eigensinn.

Capricieux, euse, a. uparty, uporny, dziwny, eigensinnig.

Capricorie, m. koziorożec, *m.* T. Steinbock (im Thierkreise), *m.*

Caprier, m. kapary, krzewina, na której kapary rosną, *f.* Kapernstrauch, *m.*

Capron, m. rodzaj poziemek wielkich; sztuka sukna podobnągą nowicjusów kapucyńskich, *f.* Art großer Erdbere, *f.* Art Gewand der Capuziner: Novizen, *n.*

Capse, f. puszka, w którą wota kładą, *f.* Kapsel oder Büchse, worin die Stimmen gesammelt werden, *f.*

Capsule, f. fateralik, *m.* komorka iablek, gruszek etc. w której są iaderka, *f.* Kapsel, *f.* Kerngehäuse, *n.*

Captateur, m. zabiegacz, łapacz dziedzictwa, *m.* Erbschleicher, *m.*

Captation, f. podeyscie, podchwycenie, *n.* sztuka, *f.* List, *f.* Kunstgriff, *m.* Erschleichung, *f.*

Captatoire, a. podeysciem nabyty, otrzymany, durch List erschlichen.

Capter, v. a. podeysciem nabydź, otrzymać, się do zum Zwecke führenden Mittel bedienen; durch List erschleichen, gewinnen.

Captieux, euse, a. zdradliwy, podchwytliwy, listig, versänglich, *lich.*

Captif, ive, a. poymany (w niewola wzięty), gefangen, coeur captif, serce w więzach miłosnych zostające, *a.* Herz in Liebesbanden, raison captive, rozum namietnościami lub przesadami osłabiony, *m.* durch Leidenschaften oder Vorurtheile unterdrückte Vernunft, tenir captif, w podległości, poddaństwie trzymać; zbytnie uległości wymagać, im großer Unterwürfigkeit halten.

Captiver, v. a. *f.* niewolić, opanować, podbić pod swoją władzę, fesseln, bezwingen, unterwerfen, se —, *r.* *f.* samego siebie iak w więzieniu trzymać, powściągać się, hamować się, sich Zwang anthun, sich mäßigen.

Captivité, f. niewola, *f.* Gefangenschaft, Sklaverey, *f.* *fig.* mus. *m.* iazmo, *n.* großer Zwang, *m.*

Capture, f. zdobywcz, *f.* plon; łupy, *m.* *pl.* zabranie zakazanych towarów; imanie, łapanie dłużnika, złoczyńcy, *n.* Gang, *m.* Deute; Wegnehmung verbotener Waaren, *f.* Einfegen eines Schuldners, Verbrechers, *n.* Verhaft, *m.*

Capturer, v. a. złapać, ułować, schwytać, verhaften; einen Gang thun.

Capuce, m. kapica, *f.* kaptur, *m.* Kapuze, Mönchskappe, *f.*

Capuchon, m. kapica podróżnych, *f.* kaptur, *m.* Kapuze, Regenkappe, *f.*

Capucin, m. Kapucyn, Kapuzinier, *m.* cine, *f.* nka, *f.* —ner: nonne, *f.*

Capucinade, f. śmieszne kapucyńskie kazanie, *n.* lächerliche Predigt, *f.* *fig.* głupstwo, *n.* dummer Streich, *m.*

Cagne, f. herzka do sledzi, prochu, *f.* Hårings: oder Pulvertonne, *f.*

Caquerolle, v. Casserolle.

Caquesangue, f. (zartuag) biegunka, *f.* dryzdzaczka, *f.* (im Romischen) Durchfall, *m.*

Caquet, m. gdakanie kokosze, *n.* Gackern der Hühner, *n.* *fig.* swiegotanie, klekotanie, *n.* Geplauder, Geschwäg, *n.*

Caqueter, v. n. gdakać, iakokury, gackern (von Hühnern), *fig.* klekotać, swiegotać, klepać, plesć, plaudern, flatschen.

Caqueterie, f. swiegotanie, klekotanie etc., *n.* Schwagen, Plaudern, *n.*

Caqueteur, m. euse, *f.* swiegot, klekot, *m.* Plauderer, Schwätzer, *m.* —inn, *f.*

Caquetoire, f. v. Babiloire.

Car, c. bo, bowiem, albowiem, denn.

Carabé, m. bursztyn, *m.* Bernsteint, *m.*

Carabine, f. karabin, *m.* Karabinier, *m.*

Carabiner, v. a. gwintować broń, karabin, ein Flintenrohr ziehen. *n.* strzelać, iak karabin, nach Art der Karabiniers schießen. *fig.* grać w dorywcza, niewytwać, etwas was gen und gleich davon eilen.

Carabinier, m. karabinier, *m.* Karabinier, *m.*

Caracol, m. T. escalier, en, m. wschody okragłe, kręcone, *pl.* Wendeltreppe, *f.*

Caracoler, v. n. wywilać się na koniu; szpryncz z nim wyrabiać, obracać konia, schnelle Wendungen mit dem Pferde machen, es herumtummeln.

Caracoli, m. gatunek tombaku, *m.* Art Tombak, *m.*

Caracouler, v. n. gruchać, guryren, girren wie eine Taube.

Caractère, m. znak, *m.* litera, *f.* charakter, *m.* reka, *f.* pismo, *n.* figury, *f.* charakte-

ry czarnoksiężskie, *m.* *pl.* wksność, *f.* przymiot; charakter, tytuł, *m.* godność, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.* Buchstabe, *m.* Schrift; Handschrift, Hand, *f.* magisches Zeichen, *n.* Eigenschaft, *f.* Stand, Charakter, Titel, *m.* Würde, *f.*

Caractériser, v. a. oznaczyć, ocechować, opisać co, den Charakter bezeichnen, schildern, ausdrücken, se — r. w prawdziwej pokazać się postaci, sich recht kenntlich machen.

Caractéristique, a. znaczący, znakomity, prawdziwy, wiastciwy, charakteristich, bezeichnend. — *f.* umioutność sądzienia o charakterze ludzkim, *f.* die Wissenschaft, den Charakter der Menschen zu beurtheilen, *f.* lettre — litera charakterystyczna, *f.* Stammbuchstabe, *m.*

Carafe, f. flaszeczek, karafinka, *f.* gläsernes Gläschen, *n.* Carafine, *f.*

Carafon, m. statek lodem napełniony; flaszka wielka, *f.* Kühleimer, *m.* große gläserne Flasche, *f.*

Carague, f. karanna, *f.* guma, Caranna: Gummi, *n.*

Caramoussail, Caramoussat, m. T. kupiecki okręt Turecki z tyłem bardzo wysokim, *m.* türkisches Kauffahrteischiff mit hohem Hintertheile, *n.*

Carapace, f. skorupa żółwia zwierzchnia, *f.* oberste Schale der Schildkröten, *f.*

Caraque, f. okragły okręt Portugalski, *m.* Karacke, (portugiesisches Schiff, *f.*

Carat, m. T. karat, *m.* Karat, *n.* (Gewicht); pewien stopień czystości złota, *m.* gewisser Grad der Feinheit des Goldes, *m.* Carats, *pl.* diamenciki małe, *m.* *pl.* kleine Diamanten, die man nach dem Gewichte verkauft, *m.* *pl.*

Caravane, *f.* karawan, *m.* wyprawa woenna kawalerów Maltańskich, *f.* Karavane, *f.* Anzahl Rauffahrtreißer, *n. pl.* Kreuzung der Waltheserritter zur See, *m.*

Caravanier, *m.* ten, co wielbłąda przy karawanie prowadzi, *m.* Kameelführer einer Karavane, *m.*

Caravanserail, *m.* dom wielki gościnny dla podróżnych w wschodnich krajach, *m.* grose öffentliche Herberge für die Karawanen etc. in Morgenländern, *f.*

Caravelle, *f.* okręt okrągły mały Portugalski; *m.* Caravelle, *f.* (Kleines Schiff).

Carbatine, *f.* skóra z bydłęcia świeżo odarta, świeżo abgezogenes Thierfell, *n.*

Carbonele, *m.* wrzód iadowity, karbunkul, *m.* Art giftiges Geschwür, *m.* Karfunkelstein, *m.*

Carbounade, *f.* na różcie pieczone mięso, *n.* karbonada, *f.* Roßbraten, *m.*

Carcailler, *v. n.* śpiewać, iak przepiórka, wie eine Wachtel schlagen.

Carcan, *m.* kuna, przegierz, *m.* *f.* Halsseifen, *n.* Pranger, *m.*

Carcasse, *f.* szkielet, *m.* kości, *f. pl.* Gerippe, *n. fig.* człek bardzo chudy, *m.* sehr magere Person, *f.* — de vaisseau, wianie, (*n.*) budynek okrętowy, *m.* Rumpf eines Schiffes, *m.*

Carcinomateux, *euse*, *a.* skancerowany, trędowaty, krebsartig.

Carcinome, *m.* rak, wrzód ciało wyiadający, *m.* Krebs, Krebschaden, *m.*

Cardamine, *f.* rzeżucha wodna, *f.* Bergkresse, *f.*

Cardamome, *m.* kardamom, *m.* raskie ziarka, *n. pl.* Cardamome, *f.*

Cardasse, *f.* T. grzpla wielka do grzplowania iedwabiu etc., figa Indyyska, *f.* Kardatsche, *f.* großer Kamm zur Flockseide; indianischer Geigenbaum, *m.*

Carde, *f.* głąb, *m.* mięso we szrodka liści niektórych roślin, *n.* essbare Ribbe in der Mitte der Blätter einiger Pflanzen, *f. T.* grepla, *f.* Wollfrage, Kardatsche, *f.*

Cardée, *f.* grepla pełna czego, *f.* Kardatsche voll, *f.*

Carder, *v. a.* wełnę, iedwab grzplować, Wollę, Seide kämmen oder fragen, Kardatschen.

Cardeur, *m.* euse, *f.* grzplownik, *m.* Wollkämmer, Seidenstreicher, *m.* — inn, *f.*

Cardialgie, *f.* boleńie żołądka, *n.* Herzgeßamm, *n.*

Cardiologie, *f.* nauka o sercu, *f.* Lehre von dem Herzen, *f.*

Cardiaque, *a.* serdeczny, serce posilający, herzstärkend.

Cardier, *m.* rzemieślnik, co grzplę robi, ten co niemi handluje, *m.* Kardatschenmacher oder — händler, *m.*

Cardinal, *ale*, *a.* główny, celny, nayprzedniejszy, hauptsächlich, vornehmste, les nombres cardinaux, liczby główne, kardynalne, *f. pl.* die Haupt- oder Grundzahlen, *f. pl.*

Cardinal, *m.* kardynał; dzięciół z dziubem czerwonym, *m.* Cardinal; Cardinalsvoegel, *m.*

Cardinalat, *m.* kardynałstwo, dostojństwo, *a.* godność, kardynalska, *f.* Cardinalswürde, *f.*

Cardinale, *f.* kwiat kardynałski, Cardinalsblume, *f.*

Cardiogme, *m.* zgaga, *f.* Eod; brennen, *n.*

Cardon, *m.* karcioch, karczoch Hiszpański, *m.* spanische Artischocke, *f.*

Carême, *m.* wielki post, *m.* kazzania wielkopostne, *n. pl.* Fasten,

Fasten, Fastenzeit, *f.* Fastenpredigten, *f. pl.*

Carême-prenant, *m.* zapusty, mięso-pusty, *pl.* die drei letzten Tage vor Aschermittwoche, *m. pl. fig.* maskarnik, mięso-pustnik, *m.* Fastnachtsnarr, *m.*

Carénage, *m.* warsztaty, gdzie okręty naprawiają; dychtowanie onych, *n.* Schiffwerft; Kalfatern, *n.*

Carène, *f.* trama, *f.* dno, *n.* spodek okrętu, *m.* Schiffskiel, Schiffsvaum, *m.*

Caréner, *v. a.* dychtować, naprawiać dno okrętu na umyślnie na iednę stronę położonego, ein Schiff auf die Seite legen, um es zu kalfatern.

Caressant, *ante*, *a.* podchlebny, podchlebiający, przymilający się, einschmeichelnd.

Caresse, *f.* podchlebstwo, przymilenie się, *n.* karezy, *m. pl.* Liebesung, Schmeicheln, schmeichelhafte Begegnung, *f.*

Caresser, *v. a.* podchlebiać, przymilać się komu, gtaskać kogo, liebföfen, streicheln, *fig.* podchlebiać mową komu, viel Schmeichelhaftes sagen.

Caret, *m.* żółwio gatunek, *m.*

Caretschildkröte, *f.*

Cargaison, *f.* ładunek okrętowy, *m.* Schiffsladung, *f.*

Caricature, *f.* Karykatura, *f.* śmieszne malowidło, *n.* Caricatur, posierliche Zeichnung, *f.* Zerrbild, *n.*

Carie, *f.* brant, zapak, *m.* spróchniałość kości, *f.* próchnienie zęba etc., *n.* Weinfraß, *m.* Gähniß der Sähe, des Getreides etc., *f.*

Carié, *ée*, *p. et a.* spróchniały; robaczywy, angeßessen, angefaul; wurmfischig.

Carier, *v. n.* kość zarazić, próchnić, toczyć; spróchniałym, robaczywym co zrobić, anßessen, (Knochen, Getreide). etc., *T. I.*

r. zżółwieć, spróchnieć, anßaulen, verfaulen.

Carillon, *m.* etc. v. Carrillon etc.

Carinthie, *f.* Karyntya, Kärnten; carinthien, enne, *a. et s.* Karyntczyk; Karyntski; z Karynty, auß Kärnten, zu Kärnten gehörig; Kärnthner, rinn.

Carisel, *m.* gatunek płótna grubego, *n.* Kirschen, *m.* (Art grobe Leinwand).

Caristade, *f.* jam. iałmużna, *f.* Almosen, *n.*

Carlet, *v.* Carrelet.

Carmagnole, *f.* Karmaniola, taniec i śpiew patryotyczny, *m.* Carmagnole, *f.* patriotischer Tanz und Gesang, petits carmagnols, *m. pl.* małe Piemontskie służalce, *m. pl.* junge piemontesische Lackayen, *m. pl.*

Carme, *m.* karmelita, *m.* Karmelitermönch, *m.* Carmes, *pl.* wszystkie czwórki, *pl.* (graiąc w kostki), alle Vierer (im Würfeln), *f. pl.*

Carmelite, *f.* karmelitka, *f.*

Karmelitermonne, *f.*

Carmin, *m.* karmin, *m.* Carmin, *m.* Carminroth, *n.*

Carnage, *m.* siekanina, rabinina, rzeź, bitwa krwawa, *f.* wybitanie zwierząt, *n.* pognata, *f.* śmierć do przynęcenia zwierząt drapieżnych, *m.* Blutbad, Blutvergießen, *n.* Wildfräße, *f.*; Ias zum Anlocken wilder Thiere, *n.*

Carnassier, *ière*, *a.* mięso iedzący; drapieżny, fleischfressend, reißend; wild. (o ludziach) wiele mięsa iedzący, (von Menschen) viel Fleisch essend.

Carnassière, *f.* torba myśliwska, *f.* Jagdtasche, *f.*

Carnaval, *m.* karawal, *m.* zapusty, *pl.* Carnaval, *n.* Fastnachtszeit, *f.*; Fastnachtslustbarkeiten, *f. pl.*

Carne, *f.* róg u stołu etc., *m.* äußerster Winkel, *m.* Kante, Ecke (eines Steines, Fisches etc.), *f.*
 Carné, *ée, a.* cielisty, to kwiatkach), fleischfarbig (von Blumen);
 Carneler, *v.* Créneler.
 Carniole, *f.* Karniola, xięstwo Krainskie, Karniolskie, *n.* Crain, *n.*
 Carnivore, *a. et m.* mięso iedzący, mięsem się żywiący, Fleisch fressend.
 Carnosité, *f.* puchlina mięsna, *f.* fleischichte Geschwulst, *f.*
 Carogne, *f.* sam. scierw, *m.* scierwo, *n.* Rabenaa, Schindluder, *n.*
 Carotique, *m.* otwór w kościach sennych, das Loch im Schlafknochen, *n.* — *a.* śpiący, niewyspany, schlafüchtig.
 Carotte, *f.* marchew; sztuka tytanu kręconego, *f.* gelbe Rübe, Möhre, Mohrrübe; Backstange, *f.*
 Carottes, *v. n.* skapo, boiazliwie grać, filzig spielen.
 Carottier, *m.* ière, *f.* gracz boiazliwy, *m.* furchtsamer Spieler, *m.* — inn, *f.*
 Caroube, Carouge, *m.* rożki, *pl.* chleb S. Jana, *m.* Johannisbrodt, *n.*
 Caroubier, *m.* chleb S. Jana, *m.* (drzewo), Johannisbrodtbaum, *m.*
 Carpe, *f.* karp, *m.* Karpfen, *m.* fig. faire la carpe panée, słabym, chorym się pokazywać, sich schwach und krank anstellen.
 Carpeau, *m.* karpik mały na zarybek, *m.* kleiner Karpfen, Segkarpfen, *m.*
 Carpettes, *f. pl.* pakłak, *m.* sukno, płótno grube do pakowania towarów, *n.* grobes gestreiftes Packtuch, *n.*
 Carpiere, *f.* sadz (osobliwie na karpie), *m.* Fischhälter (besonders zu Karpfen), *m.*

Carpillon, *m. v.* Carpeau.
 Carpin, *m.* grab, *m.* grabina, *f.* Hage; oder Steinbuche, *f.*
 Carquois, *m.* saydak, *m.* Köcher, *m.*
 Carrare, *m.* gatunek pigknego marmóru, *m.* Art schöner Marmor, *m.*
 Carre, *f.* zwierchnia, górna część kapelusza, sukni od ramion do pasa, *f.* bót etc. bez nosa, okragły, *m.* oberster Theil des Hutkopfs, des Kleides (über der Schulter), *m.* stumpfe Spitze (am Schuhe), *f.*
 Carré, *ée, a.* czworograniasty, wielokąt, bataillon carré, batalion w czworosćian ustawiony, ins Gevierte gestelltes Bataillon; partie carrée, towarzystwo dwóch mężczyzn i tyleż kobiet, Gesellschaft, die aus zwey Mannspersonen und zwey Frauenzimmern besteht; homme carré, człowiek krępy, gruby a niski, dicke, untesester Mann; homme carré des épaules, harczysty człowiek, breitschulteriger Mann.
 Carré, *m.* czworogran, czworobok, kwadrat, *m.* figura czworograniasta, *f.* Wiereck, Quadrat, *n.* Münzfämpel, *m.* — de mouton, łopatka skopowa, *n. pl.* Vorderviertel eines Hammels, *n.*
 Carré, *p. et a.* czworograniasty, czworograniasto zacieszany, wielokąt gemacht, abgeviert.
 Carreau, *m.* czworogran, czworobok, kwadrat, kwadratowy kamień; bruk, *m.* posadzka, *f.* kamienna; szyba; stępel menniczny, *m.* poduszka, *f.* żelazko, żelazo, *n.* kamień piorunowy, *m.* strzałka; strzała, *f.* wielokątne figur; wielokątne Platte, *f.*; Gassenpflaster, *n.* Gasse, *f.*; Fußboden, *m.*; Fensterscheibe, *f.*; Kissen; Bügeleisen, *n.*; Donnerkeil; Bolzen,

Bolzen, *m.* zatwardzenie w ciele, *n.* Verstopfung, Verhärtung des Unterleibes, *f.* czworogran (w grze kart), Kante, (Wiereck im Kartenspiel), *f.* étoffes à petits carreaux, materye w kostkę robione, *pl.* f. gewürfelte Zeuge, *m.* pl. brochet carreau, bardzo wielki karp, *m.* sehr großer Hecht, *m.* — de pierre, kamień ciosowy, *m.* Quaderstein, *m.* Werkstück, *n.* demeurur sur le —, zostać, paść na placu, auf dem Platze bleiben.
 Carrefour, *m.* krzyżowa droga, *f.* róg ulicy, *m.* Kreuzweg, *m.* Gassenecke, Gasse, *f.*
 Carrelage, *m.* sadzenie posadzki, *n.* posadzka; zapłata od posadzki, *f.* Pflastern mit Steinplatten; Steinpflaster selbst, *n.* Lohn dafür, *m.*
 Carreler, *v. a.* sadzić, robić posadzki kamienną; podsełować, podeszwę przyszyć, łątać bót etc., platten, mit viereckigen Platten belegen; alte Schuhe oder Stiefel besohlen.
 Carrelet, *m.* płaszczka, ryba, *f.* Plattfisch, *m.* Platteise, *f.* czworograniasty liniał, *m.* viereckiges Lineal, *n.* vierschneidige Nähnaedel, *f.*
 Carrelettes, *f. pl.* pilnik do polerowania żelaza, *m.* Polirfeile, *f.*
 Carreleur, *m.* rzemieślnik; co posadzki kamienne robi, *m.* Steinleger, *m.*
 Carrelure, *f.* nowe podeszwy u starych bótów, trzewików, *f. pl.* neue Sohlen an alten Schuhen, Stiefeln, *f. pl.* (*v.* carrelage).
 Carrément, *a.* czworograniasto, w kwadrat, ins Gevierte, viereckig.
 Carrer, *v. a.* czworograniasto robić, kwadrować, viereckig machen, *se —, r. sam.* szu-

mno stapać, nadymać się, rozpościerać się, sich breit machen, sich brüsten.
 Carrier, *m.* kamiennik, co łamie w górach kamienie, co niemi handluie, *m.* Steinhauer, Steinbrecher, Steinhändler, *m.*
 Carrière, *f.* góry, gdzie kamienie łamą; szranki, *pl.* bieg, *m.* droga, *f.* Steinbruch, *m.*; Rennbahn, Laufbahn, *f.* fig. bieg życia ludzkiego, czas urzędu, *m.* Lebenslauf, *m.* Zeit, da man ein Amt verwaltet, *f.* se donner carrière, oddać się uciezce, seiner Freude freyren Lauf lassen, seine Lust büßen. se donner carrière aux dépens de qq., żarty sobie z kogo robić, jemanden zum Besien haben.
 Carrillon, *m.* dzwiek dzwonów zgodny, *m.* dzwonienie składne; kunsztowne dzwonków granie na organach etc., *n.* Glockenspiel, *n.* Glockenklang, *m.* fig. hałas, wrzask, *m.* Lärm, *m.* Geschrey, *n.* donner à double carrillon, dyrdem biedz, aus allen Kräften läuten.
 Carrillonner, *v. n.* grać na dzwonkach; dzwonić dzwanami zgodnemi, das Glockenspiel spielen; ein schönes Geläute machen.
 Carrillonneur, *m.* ten, co na dzwonkach gra; ten co dzwoni, Glockenspieler, Glockenläuter, *m.*
 Carriole, *f.* karyolka, *f.* Carriol, *n.* unbedeckter Wagen mit vier Rädern, *m.*
 Carrosse, *m.* karéta, *f.* Kutsche, *f.*
 Carrossée, *f.* karetka pełna czego, *f.* Kutsche voll, *f.*
 Carrossier, *m.* stalmach, sioddlarz, co karety robi; koń dobry do karety, *m.* Kutschmacher, *m.*; Kutschensperd, *n.*
 L 2 CARRO-

Carrousel, *m.* karusel, *m.* igrzysko rycerskie, *pl.* miejsce do tego przeznaczone, *n.* Carrossell, *n.* (Ritterspiel, Ringelrennen), Plac dazu, *m.*

Carrousse, *fam.* faire —, iść, pść i hulać, schmausować i schwaermen.

Carrure, *f.* szerokość plec, ramion; czworograniastosc, *f.* Schulternbreite, *f.* Raum eines Vierecks, *m.*

Cartaux, *m. pl.* mappy marynarskie, *f. pl.* Seekarten, *f. pl.*

Carte, *f.* gruby, kleiony papier, *m.* karta do grania, *f.* rachunek gospodarza, *m.* Wapce; Karte, Spielkarte, *f.* Kartenblatt, *n.* Rechnung eines Wirthes, *f.* — du diner, kartka, na której stoi, jakie potrawy są na obiad, *f.* Küchenzettel, *m.* — de géographie od. géographique, mappa, *f.* Landkarte, *f.* — marine, karta, mapa marynarska, *f.* Seekarte, *f.* Cartes, *pl.* talia kart, *f.* pieniądze od kart, *m. pl.* kartowe, *n.* Kartenspiel; Kartengeld, *n.* fig. brouiller les — wasnieć, kłócić, Uneinigkeit stiften, donner carte blanche à qq., dążyć władze nieograniczoną, unumschränkte Vollmacht geben, perdre la carte, die Fassung verlieren.

Cartel, *m.* kartel, kartelusz, *m.* wyzwanie na pojedynkę, *m.* ugoda względem wydania zbiegów, ienów etc., handlu (osobliwie na morzu pod czas wojny), *f.* Ausforderungsbrief, *m.*; Cartell, *n.* Auslieferungsvertrag (wegen der Gefangenen, Ueberläufer etc.), Handelsvergleich (besonders zur See in Kriegszeiten), *m.*

Cartelet, *m.* gatunek materii wełnianej, *f.* Art wollener Zeug, *m.*

Cartelette, *a. f.* ardoise —, tabliczka z kamienia łupnego, *f.* kleiner Schieferstein, *m.*

Cartelle, *f.* tarcica gruba, *f.* forsz, *m.* drzewo do sadzonej roboty, *n.* Bohle, *f.* dickes Brett; Holz zum Einlegen, *n.*

Cartero, *m.* pugilares, pulares, *m.* Briestafche, *f.*

Carteron, *v.* Quarteron.

Cartier, *m.* kartownik, rzemieślnik karty robigcy, karciaz; papier do zawijania kart, *m.* Kartenmacher, *m.* Kartenpapier, *n.*

Cartilage, *m.* chrząstka, *f.* Knorpel, *m.*

Cartilagineux, *euse, a.* chrząstkowaty, chrząstkowy, knorpelig; knorpelicht.

Cartisane, *f.* iedwab przedzony, (*m.*) złoto, srebro nitkowe na pergaminie, karcie wyrzynane, nawiane, *n.* gepfropfene Seide, *f.* oder dergleichen Gold, Silber auf ausgeschnittenen Karten oder Pergament, *n.*

Carton, *m.* papier gruby kleiony; pudełko ukleione z papieru, *n.* arkusz, *m.* karta przedrukowana; T. delineacya, *f.* abrys, *m.* Wapce, *f.* Wappendeckel, *m.*; Schachtel von Wappendeckel, *f.* umgedrucktes Blatt, *n.* Carton, *m.* T. Nußzeichnung auf starkem Papier, *f.*

Cartonner, *v. a.* w kleiony oprawić papier; przedrukowaną kartą włożyć; in Wapce einbinden, ein umgedrucktes Blatt einlegen.

Cartonnier, *m.* papiernik, co gruby papier kleiony robi, prędaie, *m.* Wappenmacher oder —händler, *m.*

Cartonniers, *f.* rodzaj osy, *f.* Cartonwespe, *f.* (Art amerikanischer Wespen).

Cartouche,

Cartouche, *m.* ozdoba oprowa do podpisu przy obrazie, *f.* ierliche Einfassung zu einer Aufschrift eines Bildes, *f.* — f. ładunek armatni, kartacz, *m.* abszyt, urlop, *m.* Patrone, ładunek einer Kanone, eines Feuergewehrs; Kartätsche, *f.*; Urlaub; oder Abschiedschein, *m.* cartouche jaune, odpędzenie haniebne z wojska, *n.* Abschied eines mit Schimpf entlassenen Soldaten, *m.*

Cartouchier, *m.* ładownica, *f.* Patronstafche, *f.*

Cartulaire, *m.* metryka kościelna, *f.* Urkundensammlung einer Kirche etc., *f.*

Carvi, *m.* kmin, anyż polny, *m.* Feldkümmel, *m.*

Cas, *m.* przypadek, stan rzeczy; przypadek (w Gram.), *m.* czyranosć, *f.* występek, *m.* Fall, Zufall, *m.*; Lage und Umstände der Dinge, *f.*; Casus, Rennfall, *m.*; That, Handlung, *f.*; Verbrechen, *n.* cas fortuit, trafeunek, Zufall, *m.* au cas, en cas, w przypadku, na przypadek, auf den Fall, in dem Falle, en tout cas, na każdy przypadek, zawsze, auf allen Fall, auf jeden Fall; en cas de —, w razie, co się tego tyczy, was dieß betrifft. faire cas de qc., dobrze o czym sądzić, szacować co, günstige Meinung von etwas haben, etwas schätzen. cas de conscience, rzecz sumienia się tyczaca, *f.* Gewissensfall, *m.* Gewissenssache, *f.*

Cas, casse, *n.* staby, cichy, ucięty, (o głosie), gebrochen, dumpf, (besonders von der Stimme).

Casanier, *m.* ière, *f.* piecuch, domak, *m.* Stubenhocker, *m.* — a. mener une vie casanière, être d'humeur casanière, żyć samotnie, w do-

mu zawsze siedzieć, wenig ausgehen.

Casaque, *f.* płaszcz z guzikami i z rękawami, *m.* Reiserock, Reitrock, *m.* fig. tourner —, chwycić się, przyszyć do strony przeciwny; odstąpić von einer Partey zur andern übergeben, umstatten.

Casaquin, *m.* kaftan, *m.* kurzer Ueberrock, *m.*

Cascade, *f.* katarakta, *f.* spadek, spad wody, próg, *m.* Wasserfall, *m.* fig. skok, zły zwyczaj w mowie, *m.* Sprung in der Rede, *m.* apprendre une nouvelle par cascades, dowiedzieć się o czym z powieści, eine Nachricht vom Hörensagen erfahren.

Cascanes, *f. pl.* podziemny chód pod bastyonem, *m.* Waffkeller, *m.*

Case, *f.* pole na szachownicy etc., *n.* dwa warcaby w jednym stojące rzędzie, *m.* chata murzyńska, *f.* Feld auf dem Dam: oder Schachbrette; Band im Bretspiele; Haus, *n.* fam. patron de la —, gospodarz, pan domu, *m.* Hausherr, *m.*

Casemate, *f.* sklep, *m.* miejsce skryte z strzelnicami, kazemata, *f.* Mordkeller, *m.* Casemate, *f.*

Caser, *v. n.* obszyć tasiemką, Länder besetzen. se —, r. usadowić się, ustalić się, sich fesseln.

Caserette, *f.* tworzydko drewniane, forma drewniana do robienia sérów, *f.* hölzerne Käseform, *f.*

Caserne, *f.* koszary, *pl. f.* Caserne, Soldatenwohnung, *f.*

Caserner, *v. n.* mieszkać w koszarach, in Casernen wohnen — a. postawić, umieścić w koszarach, in Casernen legen.

Caseux, *euse, a.* serny, sérowy, käsig.

Casque,

Casque, *m.* hełm, szyszak; rozdzay ślimaka, *f.* Sturmhaube, *f.* hełm, *m.* Sturmhauben; schnecke, *f.*
 Cassade, *f.* *fam.* kłamstwo w potrzebie, w zarcie, *n.* stawka większa, *f.* Spaßlüge, Nothlüge, *f.* Mehrbieten im Spiele, *n.*
 Cassant, *ante*, *a.* łomisty, kruchy, zerbrechlich, spröde, brüchig.
 Cassation, *f.* zniesienie, skasowanie, *n.* Vernichtung, Aufhebung, Ungültigmachung, *f.*
 Casse, *f.* kasya, *f.* Cassia, *f.* skasowania ofiera za błąd popełniony, *f.* Cassirang, Abzankung eines Officiers wegen eines Fehlers, *f.* skrzyńka na pisma, *f.* Schriftkasten, *m.*
 Cassé, *éc.*, *p.* et *a.* złamany, połamiany; skasowany, znieszony, zerbrochen; aufgehoben, für null und nichtig erklärt; cassirt, *fig.* cichy, słaby, (co głósie); stary, słaby, gebrochen, (von der Stimme); alt, schwach.
 Casse-cou, *m.* niebezpieczne mieysce, gdzie kark złamać można, *n.* Halsbreche, *f.* (gefährlicher Ort).
 Casse-cul, *m.* *fam.* upadnienie na zadek, *n.* Fall auf den Hintern, *m.*
 Casse-museau, *m.* *fam.* uderzenie w chrząstkę nosową, w mordę, gatunek ciasta, *n.* Schlag auf die Nase oder Schnauze; Schneeballen, (Art Gebäckes), *m.*
 Casse-naisette, *m.* dziadek, (do rozłupania orzechów); dzieciok, *m.* Nussknacker; Blausprecht, *m.*
 Casse-noix, *m.* orzechokłomiec, *m.* (ptak), Nussbeißer, *m.* (Wogel).
 Casse-nole, *f.* T. galas, *m.* de-bianka, *f.* Gallapfel, *m.*

Casser, *v. a.* złamać, połamać; po-, rozłukiwać, zerbrechen, zerstoßen, zerbrechen; entzweybrechen, einschlagen, *fig.* abdankować, rozpuścić żołnierze, zwiać chorągwie; znieść, skasować; osłabić, nadwatlić, ab danken, den Abschied geben; cassiren, eines Fehlers wegen verabschieden; für ungültig erklären, vernichten; schwächen, entkräften. *n.* et *se* —, *r.* roz-, połamać się, roz-, potłuc się, zerbrechen. *fig.* osłabiec, słabiec, alt und schwach werden.
 Casserolle, *f.* rondel, *m.* Casserolle, *f.* Kastroll, *n.* (Art Pfanne ohne Füße).
 Casse-tête, *m.* niebezpieczna głowę zawierająca robota, nauka, *f.* mocne wino, *n.* pałka do zabijania, *f.* zabawa, w której łubki różnego kształtu w pewną formę się ukladają, *f.* kopibrechende Arbeit, *f.*; stärker Wein, *m.*; Mordkeule, *f.*; Stiel, wo einige Hölzchen nach verschiedenen Formen zusammengefest werden, *n.*
 Cassetin, *m.* przegroda w skrzynce na pisma, *f.* Fach im Schriftkasten, *n.*
 Cassette, *f.* skrzyneczka; szkatulka, *f.* Kästchen, *n.* Schatulle, *f.*
 Casseur, *m.* grand — de raquettes, *fig.* *fam.* fanfaron, *m.* Prähler, *m.*
 Cassie, *f.* kasya (drzewo), *f.* Cassie, *f.*; Cassienbaum, *m.*
 Cassier, *m.* kasya, *f.* (drzewo), Cassienbaum, *m.*
 Cassis, *m.* porzecza, *f.* Johannisbeerstraße, *f.*
 Cassolette, *f.* fajerka do kadzenia, kadzielniczka, *f.* wonny z niej zapach, *m.* Räucherpfännchen, *n.* Geruch daraus, *m.*
 Cassonade, *f.* faryna biała, *f.* Farinucker, *m.*

Casta-

Cassure, *f.* załomek, szczerb, *m.* Bruch, *m.* (Ort, wo etwas entzwey ist).
 Castagnette, *f.* gatunek materyi, *f.* Art Zeug, *m.* Castagnettes, *pl.* grzechotka do tanca, *pl.* Klapper zum Tanze, *f.*
 Castagneux, *m.* rodzaj nurka, *m.* Art Taucher, Arschfuß, *m.* (Vogel).
 Caste, *f.* kasta, *f.* ród pewnych wschodnioindyjskich ludów, Kaste, *f.* Stamm oder Geschlecht gewisser ostindischer Völker.
 Castellane, *f.* kobyły, kobyłki, śliwki zielone, *f.* Art grüner Pflaumen, *f.*
 Castelogne, *f.* gatunek kołdry z bardzo cienkiewy wełny, *f.* Art gewirkter Bettdecken von sehr feiner Wolle, *f.*
 Castille, *f.* Kastylia, *f.* Castilien, *n.* *fam.* swar, spór, *m.* Zwiß, *m.* kleine Zänkeren, *f.*
 Castor, *m.* bóbr; kapeluszkastorowy, *m.* sukno takież, *n.* Bieber; Hut, Tuch von Bieberhaaren, *m.* *n.*
 Castoreum, *m.* bobrowe stroie, *pl.* Biebergeril, *n.*
 Castrat, *m.* kastrat, rzeźaniec, *m.* Castrat, entmannter Sänger, *m.*
 Castration, *f.* kastracya, *f.* rzeźanie, kastrowanie, *n.* Entmannung, *f.*
 Casualité, *f.* przypadek, trafunek, *m.* Zufall, *m.*
 Casuel, *elle*, *a.* przypadkowy, trefunkowy, niepewny, zufällig, ungewiß.
 Casuel, *m.* dochód przypadkowy, zufälliges Einkommen, *n.* Sporteln, Accidenzien, *f.* *pl.*
 Casuite, *m.* kazniata teolog, *m.* Theolog, der Gewissensfragen entscheidet, *m.*
 Catacombes, *f.* *pl.* pieczary, lochy podziemne, a oraz i groby dawne we Włoszech, *pl.*

Begräbnisgräfte der Alten, *f.* *pl.* unterirdische Gänge mit Gräbern, *m.* *pl.* Leichengewölbe, *n.* *pl.*
 Catafalque, *m.* katafalk, *m.* Leichengerüst, *m.*
 Catalecte, ou Catalectique, *a.* vers —, wiersz, któremu jedna albo więcej sylab niedostaie, *m.* Vers, an dessen Ende eine oder mehrere Sylben mangeln, *m.*
 Catalepsie, *f.* T. paraliż głowę napadający, *m.* Starrsucht, Art konvulsivischer Schlafsucht, *f.*
 Cataleptique, *a.* paraliżem takim ruszony, von der Starrsucht befallen.
 Catalogne, *v.* Catalogne.
 Catalogue, *m.* katalog, spis, registr, *m.* Verzeichniß, *n.*
 Catalotique, ou remède —, *m.* lekarstwo blizny wygładzające, *n.* Mittel, die Narben von der Haut zu vertreiben, *n.*
 Cataplasme, *m.* plaster zmiekczaący, *m.* erweichender Umschlag, *m.*
 Cataplexie, *f.* nagłe zdrętwienie iakiego członka, lub części ciała, *n.* plögliche Erstarrung eines Theiles oder Gliedes des menschlichen Körpers, *n.*
 Cataracte, *f.* katarakta, błonka na oku, *f.* skaz; spadek, spad, próg wody, *m.* Augensaar; großer Wasserfall, *m.*
 Cataractes, *pl.* rozbicie się obłoków; stawidło u upustu, *n.* krata żelazna, *f.* Wolkenbrüche, *m.* *pl.*; Gallgatter, Gatter, *n.*
 Cataracté, *éc.*, *a.* błonkę na oku maiaący, mit dem Staar behaftet.
 se Cataracter, *v.* *r.* skaz, błonkę na oku dostać, den Staar bekommen.
 Catarre, ou catharre, *m.* katar, rumatysm, *m.* Fluß im Körper, Katharr, *m.*

Catar-

- Catarrenx, ou catarrheux, euse, a. na katar, rumatyzm chory, skłonny do tej choroby, mit śluzem befaftet, dazu geneigt.
- Catastrophe, f. zakończenie, n. koniec smutny tragedyi, m. lezte Hauptbegebenheit in einem Trauerspiele, f. fig. koniec smutny, żalony, m. niespodziana smutna odmiana, f. trauriges Ende, n. unvermuthete traurige Hauptveränderung, f.
- Cataut, ton, tin, f. Katarzynka; Kasia, f. Catbrinchen, n.
- Catéchèse, f. katechizm, m. Katechismuslehre, f.
- Catéchiser, v. a. katechizmu uczyć katechizować, den Katechismus lehren. fig. namawiać, różnemi sposobami nakłaniać do czego, napominać, do czego naprowadzać, recht unterrichten, vortpredigen; auf alle mögliche Art zu bereden suchen.
- Catéchisme, m. katechizm, m. (książka i nauka), katechizacya, f. Katechismus, m. Katechismuslehre, Kinderlehre, f.
- Catéchiste, m. katechista, katechizmu uczący, m. Kinderlehrer, Katechet, m.
- Catéchistique, a. podług katechizmu, nach dem Katechismus.
- Catéchumenat, m. czas uczenia się wiary Chrześcijańskiej, m. Zeit, da man Katechumen ist, f.
- Catéchumène, m. f. uczący się katechizmu, m. (przed chrztem S.). der, die im Christenthume unterrichtet wird; Katechismus Schüler, m.
- Catégorie, f. T. kategoria, f. Kategorie, (systematische Klassenordnung), f. fig. gatunek, rodzaj, m. klasa, f. Art, Klasse, f.
- Catégorique, a. katégoriczny, pewny, własny, kategorisch, bestimmt, passend.
- Catereux, v. Catarrenx.
- Catéroles, f. pl. iamy królików, f. pl. Kaninchenhöhlen, f. pl.
- Cathédrale, f. et a. église —, katedra, f. katedralny kościół, m. Kathedral —, Stifts- oder Domkirche, f. Dom, m.
- Cathédral, m. prezydent w disputacyi; docent, uczący na katedrze, m. Präses bey einer Disputation; Dozent auf dem Katheder, m.
- Cathédral, m. prezydent w disputacyi; docent, uczący na katedrze, m. Präses bey einer Disputation; Dozent auf dem Katheder, m.
- Cathérétique, a. remède —, gryzące lekarstwo, n. ägendes Arzneimittel, n.
- Catherine, f. Katarzyna, f. Katharina, f. (Name).
- Catholicisme, m. T. wiara katolicka, zasady wiary katolickie, pl. Grundsätze des katholischen Glaubens, m. pl.
- Catholicité, f. wiara katolicka, f. kościół katolicki, m. prawdziwość wiary, f. narody katolickie, m. pl. katolickie Glauben, m. katholische Kirche; Rechtgläubigkeit, Richtigkeit der Lehre, f. gesammte katholische Länder, n. pl.
- Catholicon, m. lekarstwo uniwersalne, n. dykeyonarz uniwersalny, powszechny, m. Universalarznei, f. Universalwörterbuch, n.
- Catholique, a. powszechny; katolicki, m. katolik, m. allgemein, überall ausgebreitet; katholisch. — m. f. Katholik, m.
- en Catimini, ad. sam. skrycie, pokrytym, ukradkiem, dybkim, im Verborgenen, heimlich.
- Catin, f. hultayka, nierządnicą, f. lieberliches Weibsbild, n.
- Catir, v. a. prasować, sukna lustr nadawać, pressen, dem Luche oder Zeuge durch die Presse einen Glanz geben.
- Catoptrique, f. nauka o robieniu zwierciadeł i ich promieniach, f. Katoptrik, f.
- Cauchemar, m. mara, f. dnożenie marzy, n. Alp, m. Alp drücken,
- drücken, n. fig. sam. homme qui donne le —, natrętny, uprzykrzony człowiek, langweiliger, lästiger Mensch.
- Caudataire, m. ten, co ogon u sukni za kim nosi, m. Schlepenträger, m.
- Cauris, Coris, m. małż czyli muszla, która zamiast pieniędzy w Afryce etc. służy, m. kleine Muschel, deren man sich in Afrika etc. statt des Geldes bedient, f.
- Causalité, f. skutek przyczyny, m. Wirkungsart einer Ursache, f.
- Causant, ante, a. świegotliwy, gadatliwy, szczebietliwy, gern plaudernd.
- Cause, f. przyczyna, racya, f. powód; początek, m. sprawa, strona; partya; sprawa, f. proces, m. Ursache, f. Beweggrund; Ursprung, m. Sache, Angelegenheit; Partey; Rechtsache, f. Prozeß, m. à — de, prp., dla, wegen, um ... willen, von wegen. à — que, c. gdy, że, ponieważ, bo, weil. pour —, ad. sam. z różnych, pownych przyczyn, aus gewissen Ursachen. à ces causes, z tego względu, aus diesem Betracht.
- Causier, v. a. przyczyna bydz czego, uczynić, sprawić co, bydz powodem do czego, verursachen, veranlassen. — n. klekotać, swiegotać, rozprawiać, schwätzen, plaudern. otwarcie mówić z kim, zle o kim lub o czém mówić, vertraulich mit jemand reden; übel von einer Person oder Sache reden.
- Causerie, f. sam. swiegotanie etc., n. Plaudern, Schwätzen; Geplauder, Gewäsche, n.
- Causeur, m. ensr, f. swiegot, klekot, m. Schwätzer, m. — inn, f. — ad. swiegotliwy, gadatliwy, plauderhaft, schwätzerhaft, v. causant.
- Causticité, f. skłonność mowa lub pismem szczypania drugich, f. Neigung, andere in Reden und Schriften durchzuhecheln; Aegkraft, Aegbarkeit, f.
- Caustique, a. wygryzaący, wypalaący, ägend, brennend, beifend. fig. uszczypliwy, beifend, satyrisch.
- Cauteleux, euse, a. chytry, zdradliwy, fałszywy, hinterlistig, arglistig.
- Cautère, m. zégadło, kauteryum, n. dziurka przepalona, f. T. Fontanell, Aeg; oder Brennmittel, n.
- Cautérisation, f. kauteryzowanie, przepalenie, apertury, przegryzienie, n. Brennen der Haut, Wegbeizen, n.
- Cautériser, v. a. kauteryzować, aperturę, w skórę przepalać. gryźć, przegryźć, ein Fontanell setzen; wegbeizen, aufessen.
- Caution, f. rękojemstwo, zareczenie, n. poręka, zarepka, f. rękoimia, zarecznik, m. Bürgschaft, f. Bürge, m. fig. j'en suis caution, ia za to ręczę. odpowiem za to, ich stehe dafür.
- Cautionnement, m. reczenie, zareczenie, n. Bürgleistung, f.
- Cautionner, v. a. (gg.) reczyć, zareczyć za kogo, für Jemanden Bürgschaft leisten, sich verbürgen.
- Cavagnole, m. gatunek gry hazardowney, f. Art Hazardspiel, Art Biribi, n.
- Cavalage, m. stanowienie klaczy; parzenie się żółwiów, n. Zulassen des Henages zur Stute; Begatten der Schildkröten, n.
- Cavalcade, f. kalwakata, kalwalkada; przejażdżka, f. prächtiger Aufzug zu Pferde; Spazierritt mehrerer, m.
- Cavalcadour, a. m. ecuyer —, koninazy nadworny, m. Hofstallmeister, m.

Cavale, *f.* klacz, kobyła, *f.* Stute, *f.*

Cavalerie, *f.* jazda, konnica, kawaleria, *f.* Reuterei, *f.*

Cavalier, *m.* jeździec, kawalerzysta, konny; kawaler, *m.* Reuter; Cavalier, *m.*

Cavalier, *iére, a.* kawalerski, grzeczny; swawolny, rozpustny, trochę pyszny, dumny, artig; fien, ungewungen; ein wenig stolz, trozig. à la cavalier, *ad.* po kawalersku, wie ein Cavalier.

Cavalierement, *ad.* grzecznie, przystojnie; dumnie, uparcie, auf eine artige, höfliche Art, mit mehr Anstand als Kunst; auf eine stolze, trogige Art.

Cavalot, *m.* koń młody, *m.* gatunek armaty żelaznej, *f.* junges Pferd, *n.* Art eiserner Kanonen, *f.*

Cavalquet, *m.* trąbienie pewne na cignienie wojska, *n.* Art Trompetenmarsch, *m.*

Cave, *f.* piwnica, *f.* grób murywany, *m.* puzdro do wina, *n.* skrzyneczka do gotowalni, *f.* pieniądze przed graczem leżące, *pl.* bank, *m.* Keller, *m.* Gewölbe, *n.* Gruft, *f.*; Flaschenfutter; Toilettenkästchen; vor sich hingelegtes Spielgeld, *n.*

Cave, *a. T.* veine —, żyła wia trobna naywiększa, *f.* Hohlader, *f.* lune —, miesiąc żyzyczny, *m.* Mondenmonat (von 29 Tagen), *m.*

Caveau, *m.* piwniczka, *f.* grób murywany, *m.* kleiner Keller, *m.* Todtengruft, *f.*

Cavée, *f.* wawóz, *m.* Hohlweg, *m.*

Caver, *v. a.* wydrażyć, wykopać, aushöhlen. *fig.* odważyć się na wszystko, sein Aeußerstes wagen.

Caverne, *f.* iaskinia, *f.* loch, *m.* Höhle, *f.*

Caverneux, *euse, a.* iamisty, lochowaty, voll Höhlen.

Cavernosité, *f.* próżne miejsce, *n.* leerer Raum eines hohlen Körpers, *m.*

Cavesson, *m.* kaganiec, *m.* Kappzaum, *m.*

Caviar, *m.* kawiar, *m.* Caviar, gesalzener Störrogen, *m.*

Cavillation, *f.* zły argument, dowód podły, *m.* Sophisterei, *f.*

Cavin, *m.* wawóz, rów suchy, *m.* hohler Weg oder Graben (im Kriegswesen), *m.*

Cavité, *f.* dółkowatość, iamka, *f.* Höhlung, Höhle, *f.*

Ce, *cet, m.* cette, *f.* *pr. dim.* et a. ten, ta, to, dieses, diese, dieses; das, dasjenige; ce que, ce qui, co, wa, welches; das, dasjenige, was, c'en est fait, skończyło się; już koniec, darmo, es ist aus damit. c'en est trop, to już nadto, es geht zu weit.

Céans, *ad.* tu, na tym miejscu, w tym domu, hier in diesem Hause, hierin.

Ceci, *pr.* ten, tu, to, dieses hier.

Cécile, *f.* Cecylia, *f.* Cecilia, *f.* (Name).

Cécité, *f.* ślepota, *f.* Blindheit, *f.*

Céder, *v. a.* ustąpić, prawo swoje złać na kogo, abtreten, überlassen. — *n.* (à qq.) ustępować komu w czem, pofolgować, einem reichen, nachgeben; (à qc.) sich in etwas schiffen. céder oder le —, (à qq. en qc.) pierwszeństwo dać komu w czem, einem in etwas nachstehen.

Cédille, *f.* haczek zowie się tak pod literą c; (ç) w którym razie wymawia się iak s; das Häkchen unter dem c (ç).

Cédrat, *m.* cytryny gatunek, *f.* drzewo cytrynowe takie, *n.* wohlriechende Citrone, *f.* der Baum selbst, *m.*

Cèdre.

Cèdre, *m.* cedr, *m.* drzewo cedrowe, *n.* Cedar, *f.* Cedarbaum, *m.* Cedernholz, *n.*

Cédrie, *f.* żywica cedrowa, *f.* Cedernharz, *n.*

Cédule, *f.* kartka, cedułka, *f.* zapis; karta, obligacya, *f.* oblig, *m.* kleiner Zettel, *m.* Handschrift, *f.* *fig.* plaidier contre sa cédule, przeciw sobie samemu mówić, gegen sich selbst sprechen.

Céindre, *v. a.* opasać, przypasać; otoczyć, ohwodzić, gürten, umgürten, anlegen; umgeben.

Céinture, *f.* pas, *m.* opaska, przepaska, *f.* pas u spodni etc. *m.* Gürtel, Gürt; Bund, an Hosen und Weiber Röcken, *m.* lamówka, *f.* Einfassung, *f.* *fig.* biodra, *n. pl.* Lendzie, *pl.* Lenden, *f. pl.*

Céinturette, *f.* rzemyczek u traby myśliwskiej, *m.* ledernier Riemen am Jägerhorne, *m.*

Céinturier, *m.* pasnik, *m.* Gürtelmacher, Gürtler, *m.*

Céinturon, *m.* pas, pendent, kruczek do szpady, *m.* Degengehänge, Degenkoppel, *n.*

Cela, *pr. dim.* to, ta rzecz, dieses, das; jenes.

Céladon, *m.* seledynowy, iablonkowy kolor, *m.* Celadon: grün, *n. fig.* umizgant ku pici biały bardzo grzeczny, *m.* galanter, gegen das Fronzengiumer sehr artiger Mann, *m.*

Célébrant, *m.* xiadz w kościele solennizujący, celebrujący, *m.* Priester, welcher die Messe liest, oder das Hochamt verrichtet, *m.*

Célébration, *f.* solennizowanie, odprawowanie czego; święcenie, obchodzenie, celebra-cya, *f.* Feier, feyerliche Begehung, feyerliche Verrichtung, *f.*

Célébre, *a.* sławny; uroczysty, berähmt, rühmlich bekannt; merkwürdig; feyerlich.

Célébrer, *v. a.* solennizować, odprawować; święcić, obchodzić, uroczystie celebrować; wystawiać, wychwalać, feiern, feyerlich begeben; sehr rühmen, preisen, mit Lob erheben. célébrer la messe, celebrować, mieć msza, Messe lesen.

Célébrité, *f.* celebracya, *f.* święcenie, *n.* wziętość, sława, *f.* Feyerlichkeit, *f.* Ruhm, *m.*

Céler, *v. a.* tać, kryć, zamilać, verbergen, verschweigen, verhehlen, verheimlichen. se faire —, kazać się zataić, sich verläugnen lassen.

Célerie, *f.* selera, *f.* Sellerie, *f.* (m.)

Célerin, *m.* rodzaj sardellów czyli płodków morskich, *m.* Art Seesardelle, *f.*

Célérité, *f.* prędkość, *f.* pośpiech, *m.* Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f.*

Céleste, *a.* niebieski; cudny, himmlisch, eig. fig.

Célestin, *m.* Celestyn, zakonnik, *m.* Celestinermönch, *m.*

Célique, *f. et a.* flux, gatunek biegunki, *f.* Bauchfluß, *m.* artère —, żyła pulsowa pod brzuchom, *f.* Bauchpulsader, *f.*

Célibat, *m.* bezżeństwo, *n.* eheloser Stand, *m.*

Célibataire, *m.* bezżeny, kawaler, *m.* der im ehelosen Stande lebt, Hagestolz, *m.*

Cellerage, *m.* czopowe od wina w piwnicach, *n.* Lagergeld, *n.* (Auflage auf den Wein im Keller).

Cellererie, *f.* szafarstwo, *n.* urząd piwnicznego i szafarza w klasztorze, *m.* Amt eines Kellners oder einer Kellnerin in Klöstern, *n.*

Cellier, *m.* iére, *f.* piwniczny, *m.* — na, *f.* (w klasztorze), Kellner, *m.* — inn, *f.* (in Klöstern).

Cellier, *m.* szpiżarnia; piwnica, w której jest szpiżarnia, *f.* Speise

Speisegewölbe, *n.* Speisekeller, *m.*

Cellule, *f.* cela, *f.* Zelle, *f.*

Celtique, *a.* celtyski, celtisch.
— *m.* Celtische, *n.*

Celui, celle, *pr.* ten, ta, ów, derjenige, diejenige, dasjenige; dieser, diese, dieses; der, die, das. celui-ci, ten-tu, dieser hier. celui-là, ów, tamten, dieser oder der da, dort.

Cimetierial, *a.* do cmentarza należący, zum Kirchhofe gehörig.

Cendre, *f.* popiół, *m.* Asche, *f.* — de plomb, szrót drobny na ptaki, *m.* Vogeldunst, *m.* Vogelschrot, *n.* — verte, bergryn, *m.* (farba zielona), Berggrün, *n.* — gravelée, popiół z wazystynu, *m.* Weinsteinsche, *f.* Cendres, *pl.* T. popielec, Aschermittwoch, *f.* popiół poświęcony, *m.* geweihte Asche (in der katholischen Kirche), *f.* réduire une ville, un royaume en cendres, w perzynę obrócić miasto królestwo, eine Stadt verbrennen, ein Königreich verheeren.

Cendré, *ée, a.* popielaty, popielisty, myszaty, aschfärbig.

Cendrée, *f.* piana ółowiana, *f.* szrót drobniachny na ptaki, *m.* Bley Schaum; Vogeldunst, *m.*

Cendreaux, euse, *a.* pełen popiołu, popiołowy, popielasty, popielisty, voll Asche, aschericht.

Cendrier, *m.* miejsce w piecu do popiołu; *n.* statek do popiołu; popielnik. co popiół przedaie, *m.* Aschenloch; Aschengesäß, *n.*; Aschenbrenner, *m.*

Cendrilla, *f.* iaskółka popielata, *f.* aschgraue Lerche, *f.*

Cène, *f.* wierzera pańska czyli, wielka Chrystusa Pana, *f.* umywanie nóg ubogim, *n.* komunja, *f.* Chrysti Abendmahl; Fußwaschen; Abendmahl, *n.* T.

Cénobite, *m.* zakonnik, *m.* Klostermönch, *m.*

Cénobitique, *a.* zakanny, mniszy, zum Klosterleben gehörig.

Cénotaphe, *m.* grób prózay, *m.* trumna próżna, *f.* T. leśres Grab, Ehrenggrabmal (ben den Alten), *n.*

Cens, *m.* czynsz od gruntu, *m.* Lehnzins, Grundzins, *m.*

Censal, *m.* faktor kupiecki, *m.* Mäfler, Censal, *m.*

Censé, *ée, a.* oszacowany, mianny, wofür gehalten, geachtet, geschätzt.

Censerie, *f.* faktorstwo, *n.* zapłata za nie, *f.* litkup, *m.* Mäfleren, *f.* Mäflerlohn, *m.*

Censeur, *m.* censor, *m.* Censor (ben den alten Römern), Richter, Tadler, Beurtheiler, Bücherrichter, Kunstrichter, *m.*

Censier, *a.* m. seigneur —, Pan czynszu, *m.* Zinsherr, *m.*

Censier, *m.* ière, *f.* arendarz, *m.* Pächter, *m.* eines Meierhofes).

Censitaire, *m.* czynszownik, *m.* Zinsmann, *m.*

Censive, *f.* czynsz z gruntu, gruntowy; grunt czynszowy, *m.* Grundzins; zinsbarer Distrikt, *m.*

Censuel, elle, *a.* czynszowy, co czynsz daie, zum Grundzins gehörig; zinspflichtig; terre —, *f.* zinsbarer Bezirk, *m.*

Censurable, *a.* naganny, nagany, strofowania godny; censure podpadający, tadelhaft, tadelnswerth; der Censur unterworfen.

Censure, *f.* urząd censora, *m.* censura, nagana, *f.* strofowanie, *n.* Amt eines Censors, *n.* Beurtheilung, Censur, *f.* Tadel, *m.* — ecclésiastique, kara kościelna, *f.* Kirchenstrafe, *f.*

Censurer, *v. a.* ganić, przygniać; sądzić o czym; ostro cenzurować (xiążkę), tadeln, beur-

theilen; für verwerflich erklären (ein Buch).

Cent, *a.* sto, *a.* et *n.* hundred.
— *m.* Hundert, *n.*

Centaine, *f.* sto, *n.* sto sztuk, setnia, setnia, *f.* Hundert, *n.* a centaines, par centaines, stami kupami, w wielkich tłumach; bey Hunderten, in großer Menge.

Centaur, *m.* centaur, *m.* T. Centaur, *m.* (fabelhaftes Thier, auch ein Gestrir).

Centaurée, *f.* centurzya, *f.* iasieniec, *m.* Tausendguldenskraut, *n.*

Centenaire, *a.* stoletni, hundred-jährig, nombre —, setny, *f.* Hundert, — *m.* stoletni starzee, *m.* hundred-jähriger Greis.

Centène, *f.* urząd setnika, *m.* Würde eines Centenier, *f.*

Centenier, *m.* setnik, *m.* Hauptmann über 100; Bürgerhauptmann, *m.*

Centiare, *m.* setna część miary zwany Ar, *f.* hundredste Theil einer Are, *m.* (Flächenmaaß).

Centieme, *a.* setny, der 100. Hundertste.

Centigramme, *m.* Centygram (setna część wagi nazwany gram *f.*) *m.* hundredster Theil eines gramme *m.* (Gewicht).

Centime, *m.* setna część franka *f.* hundredster Theil eines Franc, *m.*

Centimètre, *m.* Centymetr *m.* (setna część miary zwany metr *f.*) hundredster Theil eines Mètre (Längenmaaß).

Centon, *m.* porczy z wierszów innych poetów złożona, *f.* ein aus den Versen anderer Poeten zusammengesetztes Gedicht, *n.*

Central, *ale, a.* centralny, pośredni, central, (in oder um den Mittelpunkt, dahin gerichtet).

Centralisation, *f.* Centralizacya, *f.* Zusammenziehung, Zusammenbringung auf einen Mittelpunkt, *f.*

Centraliser, *v. a.* koncentrować, zgrumadzić w jedno miejsce, auf einen Mittelpunkt vereinigen.

Centre, *m.* środek, punkt, *m.* centrum, *m.* Mittelpunkt, *m.* — de gravité, średni punkt ciężaru, na którym sam przez się stać może, *m.* Schwerpunkt, *m.* fig. il est dans son centre, znajduje się na swém ulubioném miejscu, er ist an dem Orte, wo er am liebsten ist.

Centrifuge, *a.* do szrodka oddziały, od szrodka oddający, vom Mittelpunkt abweichend.

Centripète, *a.* do szrodka ciagnący, ciagnący, idący, gegen den Mittelpunkt hinfirebend.

Centumvir, *m.* setnik, *m.* Centumvir, *m.* setnik, *m.* Centumvirat, *m.* setnictwo, zgrumadzenie, *n.* godność setników, *f.* Versammlung der Hundertmänner; Würde derselben, *f.*

Centuple, *a.* stokrotny, hundredfach, *m.* stokrotnie mnożyć, hundredfach vermehren.

Centurie, *f.* setnia, rota, centurya; rota ze stu człowieka złożona, *f.* Centurie, Anzahl von Hundert, *f.*

Centurion, *m.* setnik Rzymski, *m.* Hauptmann über 100, (ben den alten Römern), *m.*

Cep, *m.* macica winna, *f.* Weinstock, *m.* Rebe, *f.* Ceps, *pl.* pęta na nogi i ręce, *a.* pl. ehedem, Fesseln an Händen und Füßen, *f.* pl.

Cépée, *f.* wyrostki u pniaków, *pl.* m. Busch von Schößlingen aus einem Stamme, *m.*

Cépendant, *ad.* tym czasem, iednak, zarazem; choć, chociaż, unterdessen; dessen ungeachtet, gleichwohl, doch; mittlerweile; nichts desto weniger.

Céphalalgie, *f.* gwałtowny ból głowy, *m.* heftiges Kopfschmerz, *n.*

Céphalalogie, *f.* nauka o mózgu, *f.* Hirnlehre, *f.*
 Céphalique, *a.* główny, do głowy należący, zum Haupte geh'ig
 Céraste, *m.* wąż dwóyrogi w Afryce, *m.* afrikanische Hornschlange, *f.*
 Cérat, *m.* cerat, *m.* cerata, *f.* masę z wosku i oliwy, *f.* Wachsfalbe, *f.*
 Cerbère, *m.* cerber, pies tróygłowy piekielny, *m.* Höllenhund, *m.* fig. niegrzeczny o dzwierny, *m.* unfreundlicher Wächter, *m.*
 Cerceau, *m.* obręcz, pałak, sieć na ptaki, *m.* Gafreiß, Reif zum Wassertragen; Sprengkel, *m.* Art Vogelnetz, *n.* Cerceaux, *pl.* pipy, pióra największe w skrzydłach ptaków drapieżnych, *pl.* äußerste Schwungfedern der Raubvögel, *f. pl.*
 Cercelle, *f.* cyranka, *f.* Kriechente, *f.*
 Cercle, *m.* cyrkuł, *m.* koło, *n.* krag, okrag; obwód, *m.* lub powierzchnia, *f.* koła, obręcz, *m.* Zirkel, *m.* Zirkelfläche, *f.* Kreis; Ring, Reif, *m.* Kreislinie, *f.* fig. kompania, *f.* Gesellschaft, *f.* Zirkel, *m.* cercles goudronnés, wieniec smolone (smołą napuszczane, do podpalania) *m. pl.* Vechfränge, *m. pl.*
 Cercle, *v. a.* pobijać bezczkę, etc. Reifen um etwas legen.
 Cercier, *m.* bednarz, ziemieśnik, co obręcz robi, *m.* Reifmacher, *m.*
 Cercueil, *m.* trumna, trumna, *f.* Sarg, *m.*
 Cérémonial, *m.* agienda kościelna, księga ceremonialna, *f.* obrządki, *m. pl.* Ceremonienbuch; Ceremoniel, *n.*
 Cérémonial, *ale, a.* obrzędny, obrządkowy, ceremonialny, podług obrządków, die Ceremonien betreffend, dem Ceremoniel gemäß.

Cérémonie, *f.* obrządy, obrządki kościelne, *m.* ceremonie, *pl.* pompa, *f.* ceremonie, *f. pl.* Ceremonie, *f.* äußerlicher Gottesdienst, *m.* Gepränge, *n.* Complimente, *n. pl.* obiedz, opasać wojskiem. Höflichkeit; bezeugungen, *f. pl.* sans —, bez ceremonii, ohne Umstände.
 Cérémonieux, *euse, a.* ceremoniat, w ceremoniach się kochający, zu viel Ceremonien, Umstände machend.
 Cérif, *m.* ielen, *m.* Hirsch, *m.*
 Cérif-volant, *m.* ielonek; latawiec z papieru, *m.* Hirschfächer, Schröter; papierner Drache, *m.*
 Cerfeuil, *m.* Corefolium (zioło) *n.* Kerbel, *m.*
 Cérisaie, *f.* ogród wiśniowy, *m.* Kirchgarten, *m.*
 Cerise, *f.* wiśn, *f.* Kirsche, *f.*
 Cerisier, *m.* wiśnia, drzewo, *f.* Kirschbaum, *m.*
 Cerne, *m.* krag, okrag na ziemi, piasku, (osobliwie czar-noxięski); krag, okrag niebieski, siniawy pod oczami, około rany, *m.* Kreis auf der Erde oder im Sande; Zauber-kreis; blauer Rand um die Augen oder um eine Wunde, *m.*
 Cerné, *ée, a.* siny pod oczami, vom blauen Ringe um die Augen.
 Cerneau, *m.* połowa iadra orzechy Włoskiego, cale iadro tegóż, *n.* Hälfte des Kerns einer frischen Wallnuß, *f.* ganzer frischer Wallnußkern, *m.* vin de cerneaux, gatunek winna, które pod czas dozyrzewania orzechów Włoskich piętrzeba, *n.* Art rosenrother Wein, gut zu trinken zur Zeit der welschen Reife, *m.*
 Cerner, *v. a.* okrażyć co iak, otoczyć, obwieść, obrzynać; wyrzynać do koła (orzechy wykuszczając), einen Kreis um etwas machen; in die Rinde einschneiden, rund herum ausschnei-

schneiden, (Rüsse auskern). — une forteresse, twierdzę, eine Festung einschließen, mit Truppen umgeben.
 Céropisse, *f.* plastr ze smoły i wosku zrobiony, *m.* Pflaster von Pech und Wachs, *n.*
 Cerquemanieur, *m.* komornik, geometra przysięgły, *m.* geschwornen Grenscheider, *m.*
 Cerre, *m.* dąb liście dłuższe i cieńsze od pospolitego maigcy, *m.* Zirneiche, *f.*
 Certain, *aie, a.* pewny, nieomylny, niepochybny; pewny, opisany, gwiś, wahr, zuverlässig; bestimmt. — *pr.* pewny, nieiaki, niektóry, ein gewisser, eine gewisse, *m. et f.* — *m.* Gewisse, *n.*
 Certainement, *ad.* pewnie, bez wątpienia, oczywiście, gwiś, in Wahrheit, zuversichtlich.
 Certes, *ad.* pewno, zapewne, niechybnie, gwiś, in Wahrheit.
 Certificat, *m.* zaświadczenie, świadectwo, *n.* list świadczy, *m.* schriftliches Zeugnis, *n.* Schein, *m.*
 Certificateur, *m.* świadectwo dający; rękoinia, *m.* der ein Zeugnis ausstellet, Bürge, *m.*
 Certification, *f.* świadectwo, *n.* certifikacya, *f.* Bescheinigung, *f.*
 Certifier, *v. a.* zapewniać, zaświadczać, bescheinigen, versichern. — une caution, ręczyć za kaucyę; Rückbürge werden.
 Certitude, *f.* pewność, nieomylnosć, stateczność, stałość, *f.* statek, *m.* Gewißheit; Bestimmtheit, *f.*
 Cérumen, *m.* błoto z uszu, *n.* Ohrenschmalz, *n.*
 Céruse, *f.* bleywas, *m.* bielidło, *n.* feines Bleiweiß, *n.*
 Cerveau, *m.* cervelle, *f.* mózg, *m.* Gehirn, Hirn, *n.* fig. rozum, *m.* Verstand, Kopf, *m.* cerveau de bête, słaba głowa, *f.* próżna mózgownica, *f.* Menich von schwachem Verstande, *m.* cer-

veau mal bâti; osobliwszy człowiek, dziwak, *m.* wunderlicher Kopf, *m.* (Wenn vom Gehirn der Thiere die Red: ist, sagt man Cervelle; o mózgu zwierząt mówi się cervelle;) tenir qq. en cervelle, zostawić kogo w niepewności; einen in Ungewißheit lassen; mettre en cervelle, niespokojności kogo naba-wić; einen in Sorgen und Unruhe setzen; cervelle de palmier, sok słodki w górze na pniu palmowego drzewa, *m.* das süße Mark oben auf dem Stamme des Palmbaums, *n.*
 Cervelas, *m.* cervelada, gatunek kiebasek, *f.* Hirnwurst, *f.*
 Cervelet, *m.* część tylna mózgu, *m.* hintere kleine Theil des Gehirns, *m.*
 Cervelle, *v.* cerveau.
 Cerver, *m.* loup —, rys, ostrowidz, *m.* Luchs, *m.*
 Césas, *m.* Cezar; Cesarz, *m.* César; Kaiser, *m.*
 Césarienne, *a. f.* opération — sectio cesarea u Medyków; Kaiserschnitt, *m.*
 Cessant, *ante, a.* przestawiający, aufhörend.
 Cessation, *f.* przestanie, przestawanie, ustanie, ustawanie, *n.* Aufhören, *n.* Stillstand, *m.*
 Cesse, *f.* przestanie, *m.* Aufhören, *n.* sans —, bez brze-stanku, unaufhörlich, *fam.* n'avoir point de cesse, nie mieć odpoczynku, nicht aufhören, nicht ruhen.
 Cesser, *v. a. (qc.) et n.* przestać, propzestać, ustać; zatrzymać, wstrzymać, aufhören; nachlassen, einhalten.
 Cessionnaire, *m.* cesyonarz, *m.* ten co ceduje, ustępuje czego, der sein Recht oder seine Güter abgetreten hat.
 Cession, *f.* cesya, *f.* odstąpienie, zdanie czego komu, *n.* Abtretung, Ueberlassung, *f.* faire —, *ou faire* — des biens, do-bra

bra oddać za długi, seine Güter seinen Gläubigern überlassen. C'est, i, to jest, es ist, das ist, das heißt. C'est moi, to ja, ich bin es. C'est fait, c'en est fait, stało się, es ist geschehen, beschlossen; es ist darum geschehen. C'est fait de lui, zginął, es ist um ihn geschehen, er ist verloren. C'en est trop, to już nadto, das geht zu weit. c'est pourquoi, c. ztąd, dla tego, zaty, deswegen; darum. c'est que, c. gdy, że, ponieważ, z przyczyny że, weil; das macht, die Ursache ist, daß, ce n'est pas que, c. nie dla tego, iak gdyby; nie dla tego, że, nicht als wenn, nicht als ob, nicht darum weil. si ce n'est, c. chyba że, jeżeli, wyjąwszy, es sey denn daß, ausgenommen, si ce n'étoit que, c. jeżeli nie, kiedy nie, wenn nicht, qu'est-ce que je vois? cóż to ja widzę? was sehe ich? qu'est-ce qu'on a volé? kogoż to okradziono? wen hat man bestohlen?

Ceste, m. wyzwanie do bitwy, n. pas Wenery. m. Streit; handschuh; Gürtel der Venus, m.

Cet, cette, v. Ce.

Cétacé, ée, a. m. et f. do rodzaju zwierząt wielkich morskich, osobliwie wieloryba należący, zum Geschlechte der großen Seethiere, besonders der Walische gehörig.

Chableur, m. rotman, przewodnik, co szkuty przez niebezpieczne miejsca przeprowadza, m. Schiffsführer auf Glisfen, m. (Art Lotse).

Chablis, m. łom, m. drzewo w lasach od wiatru wyrwane, n. Windbruch, Windfall in Wäldern, m.

Chabot, m. kielb, kielbik, m. Kaulkopf, m. (Fisch).

Chacelas, v. Chasselas.

Chacun, une, pr. każdy, każdy człowiek, jeder, jede, jeder mann.

Chafouin, ine, a. et m. f. sam. szczupły, mizerny, schwächlig, klein und mager, unaussehlich.

Chagrin, m. kłopot, frasunek, smutek, smutek, m. troski, pl. zgryzota, f. utrapienie, n. skóra twarda chropawa, f. szagryn, kummer, Gram; Verdruß, Aerger, Unwille; Schagrin, m. (Leder).

Chagrin, ine, a. markotny, smutny, strapiiony, ponury, verdrießlich, unlustig, unwillig.

Chagrinant, ante, a. przykry, markotny, ärglich; was Aerger, Verdruß erweckt.

Chagriner, v. a. gryźć, kłopotać, troszczyć, zasmucać; gniewać kogo, bekümmern; Verdruß, Gram, Unwillen verursachen; ärgern. se —, r. troszczyć się, kłopotać się, gryźć się, sich grämen, sich ärgern.

Chaine, f. łańcuch, m. okowy, kaydany, pl. Kette, f.; Gefesseln, f. pl. fig. niewola, f. iarżmo; pasmo, źródło, n. taniec tak zwany m. Gefangenschaft, Eklat; verey; ununterbrochene Reihe, f. Kettentanz, m. — de pierres, kamienie ciosowe spoione, m. pl. auf einander gefegte Quadernsteine, m. pl. — de montagnes, góry pasmem się ciągnące, f. pl. Gebirgsfette, f.

Chainetier, m. rzemieślnik, co łańcuszki robi, iglarz, m. Kettler, Nadler, Gürtler, m.

Chalnette, f. łańcuszek, m. Kettchen, n. Uhrfette, f.

Chalnon, m. ogniwo, n. Glied einer Kette, m.

Chair, f. mięso, n. mięsiłość, f. Fleisch, n. fig. ciało, człowieczeństwo, n. słabość, ułomność; żądze cielesne, pl. f. T.; ciało, n. pleć, skóra na ciecie,

ciele, f. (in der Bibel) menschliche Natur; menschliche Schwachheit; Fleischslüste, pl. Haut, Hautfarbe, f.

Chaire, f. stolica apostolska, (Biskupia) katedra; ambona, kazalnica: katedra, f. bisköflicher, päpstlicher Stuhl, m. Kanzel, f. Lehrstuhl, Katheder, m. fig. urząd Profesorski, m. Professor, f.

Chaise, f. krzesło, n. stółek, m. lekiyka: gatunek kolaski, f. Stuhl, Sessel; Tragsessel, m. Gäufte; Schafe, (Art leichter Rutschen), f. — percée, stolec, m. Nachtstuhl, m. — à dos, f. Lehnstuhl, m.

Chaland, m. ande, f. znajomy, kupiec, co u kogo zwykł kupować, m. Kunde, Kundmann; Käufer, m.

Chaland, Chalant, m. czółno płaskie i długie, n. Art Bark, f.

Chaland, a. m. pań —, chleb gruby biały, m. Art hart gebackenes weißes Brod, Kundenbrod, n.

Chalandise, f. kupowanie u iednego kupca, n. Kundschaft, f. Chalcite, v. Calcite.

Chaldée, f. Chaldea, f. Chaldaa, n. —éen, m. —deyczek, —dair, m. —daïque, a. —deyski, —daïsch, a.

Chale, m. szal, m. Schawl, m. Leibuch, n.

Chalet, m. szałas, m. chałupa, chata w której sery robia, f. (w Szwajcaryi), Käsehütte, f. (in der Schweiz).

Chaleur, f. ciepło, n. ciepłość; gorącość, f. upał, m. palenie się, n. gwałtowna namietność, f. zapoż, m. Wärme, Hitze; Brunn, f. fig. gorącość, gorliwość, ochota, f. Eifer, m. Feuer, n. feurige Leidenschaft; heftige Begierde, f. T. I.

Chalauraux, ense, a. goracy, bicia (Besonders nur von Menschen).

Chalon, m. gatunek sieci rybicy wielkiej; gatunek materii wełnianey, f. Art großer Fischernetze, n. Art wollenen Zeug, m.

Chaloupe, f. bat przy okręcie, Schaluppe, f. Schiffsboot, n.

Chalumeau, m. rurka; piszczałka pasterska, albo na dudach, f. Rörbrchen, n.; Halm, m.; Schäferpfeife, Schallmeyer; Pfeife am Dudelsack, f.

Chamailler, v. n. et se —, r. bić się, tuc się, szamotać się, rabać się, sich herum schlagen, balgen, fig. wadzić się, swarzyć się, sich herum zanken, streiten.

Chamaillis, m. fam. bitwa, biatyka, rabanina, f. Gefecht, Gebalge, n. fig. swar, m. zwada, f. Zank, Streit, m.

Chamarrer, v. a. bramować, oblamować, obszyć, verbrämen, besetzen.

Chamarrure, f. bramowanie etc., n. Verbrämung, Besetzung, f.

Chambellan, m. podkomorzy, m. szambellan, m. stół marszałkowski, Kammerherr, m.; Marschallstafel, f.

Chambertin, m. gatunek dobrego wina Burgundskiego, n. gute Art Burgunder Wein, m.

Chambre, f. izba, komora, f. pokój, gnach; sklep, m. pokój królewski; wszyscy urzędnicy królewscy pokojowi, pl. m. imię różnych izb sądowych, sądów etc. n. rówiek zlobkowaty u siódła, m. Kammer, Stube, f. Zimmer, Gemach, n.; hohler Raum, m. Höhle, f.; Zimmer des Fürsten, n. zum Kammerdienste gehörige Hofleute, f. pl.; Name verschiedener Bureaus und Gerichte, m.; Kammer beim Sattel, f.

Chambre

chambre haute ou des Pairs, izba Parów, *f.* senat, parlamentu Angielskiego wyższa izba, Oberhaus, *n.* Pairskammer, *f.* — des députés, Kammers der Volksvertreter. — basse ou des communes, niższa izba, *m.* Unterhaus (im englischen Parlamente), *n.* — garnie, pokój wymeblowany, *m.* amüßliches Zimmer, *n.* robe de —, szlafrok, *m.* Schlafrock, *m.*

Chambre, *f.* współczesność, towarzystwo w wspólnym mieszkaniu, *n.* spółmieszkaniec, *m.* pl. pokój pełny czego, *m.* kompania spektatorów na komedyi; summa pieniężna od niey na komedyi wybrana, *f.* Kameradschaft; eine Etube voll; Anzahl der Zuschauer bey einem Schauspiele; Einnahme davon, *f.*

Chambrelan, *m.* *fam.* partacz; komornik, pokomornik, *m.* Wuscher; Bewohner eines Zimmers, *m.*

Chambrelant, ante, *a.* presses chambrelantes, prasy drukarskie pokatne, *f.* pl. Winkelpressen, Winkeldruckereyen, *f.* pl.

Chambrier, *v.* *n.* mieszkać z kim w jednej izbie, beyammen wohnen; Kameradschaft machen. *a.* (gg.) zamykać kogo w izbie etc. więzić; na bok kogo wziąć, einen in einem Platz etc. eingeflossen halten; einen beyseite führen, um mit ihm zu sprechen etc. — une selle, wyzłobkować łęką u siódła, gdzie uciśnięta konia, einen Sattel da, wo er das Pferd drückt, hohl machen.

Chambre, *f.* szafarstwo, kanalarstwo w klasztorze, *n.* Amt eines Verwalters in Kloster, *n.*

Chambrette, *f.* *fam.* izdebka, komórka, *f.* Stübchen, Kammern, *n.*

Chambrier, *m.* szafarz, kanalarz, w klasztorze, *m.* Verwalter in Klöstern, *m.*

Chambrière, *f.* izdebna, służebna, *f.* Kammernmagd, *f.*

Chame, *v.* Creme.

Chameau, *m.* wielbłąd; kameleot, *m.* Kameel; Kameelhaar, *n.*

Chamelier, *m.* wielbłądnik, *m.* Kameeltreiber, *m.*

Chamois, *m.* koza dzika, gienza; skóra z kozy dzikiej, *f.* kolor izabelowy, *m.* Gemse, *f.* Gemshaut; Art Isabelfarbe, *f.*

Chamoiserie, *f.* garbarstwo zamszowe, skóra zamszowa, *f.* Samischgärbererey, *f.* samisches Leder, *n.*

Chamoiseur, *m.* zamesznik, *m.* Samischgärber, *m.*

Champ, *m.* rola, ziemia, *f.* grunt, *m.* pole, *n.* Ufer, *m.* Land, *f.* *z.* — przestrzeń, którą można widzieć przez perspektywę, *f.* Raum, den man mit einem Fernglaße übersieht, *m.* *fig.* pora, sposobność, okazya, *f.* powód, *m.* pole otwarte, *n.* Anlaß, *m.* Gelegenheit, *f.*; pole, *n.* grunt, na którym się rysuje, *m.* *z.* *z.* Grund (worauf man zeichnet etc.), *m.* sur le —, *ad.* natychmiast, niezwłocznie, zaraz, bez długiego rozmyślenia, auf der Stelle, sogleich, unverzüglich. en plein —, w wolnym polu, auf freyem Felde. champ de bataille, miejsce potyczki, *n.* Schlachtfeld, *n.* Wahlstatt, *f.* champ de federation, miejsce związku, marsowe pole, *n.* Bundesfeld, Marsfeld, *n.* champ clos, tamy zawady, *f.* pl. Schranken, *pl.* Champs, *pl.* pola, *pl.* pole otwarte, *n.* das Land, freye

freye Feld, *n.* Flur, *f.* battre aux champs, marsz bębnić, *t.* i. na ciagnienie woyska, den Feldmarsch schlagen. *fig.* mettre (gg.) aux —, rozgniewać kogo, einen zornig machen. à travers les champs, w przek pola, quer Feld ein. à chaque bout de champ, à tout bout de champ, co moment, raz po raz, alle Augenblicke, einmal über das andere.

Champagne, (du), *m.* wino szampańskie, *n.* Champagnerwein, *m.*

Champart, *m.* wytyczna dziesięcina, wytycz, *f.* Rehrzehent, *m.*

Champarter, rtir, *v.* a. wybierać, wytykać snopy na dziesięcinę, lub na czynsz, Rehrzehenten einnehmen, erheben.

Champarteresse, *f.* stodoła pańska do snopów czyszowych, *f.* Rehrzehentenscheune, *f.*

Champarteur, *m.* wytykacz, wytycznik, *m.* Rehrzehenteneinnehmer, *m.*

Champeaux, *m.* pl. łąki, *f.* pl. Wiesen, *f.* pl.

Champêtre, *a.* polny, wiejski; chłopski, wieśniacki, prosty, *n.* zum Felde gehörig; ländlich. — *m.* pole, *n.* Gehölz, *n.* kwiecieście błonie, *n.* Flur, *f.*

Champi, *m.* gatunek papieru do ram okiennych, *m.* Art Papier zu Fensterrahmen, *n.*

Champignon, *m.* grzyb, *m.* pieczarka, *f.* rodzaj wrzodu, *n.* Erdschwamm, Pilz; Gliederschwamm, *m.* — de lampe, grzybek na knocie u lampy, świecy, *m.* Rose am brennenden Dochte, *f.*

Champignonnière, *f.* inspektor, na których pieczarki rosną, Mistbeet zu Erdschwämmen, *n.*

Champion, *m.* *fam.* rycerz, moczars, walecznik, wojownik; rycerz zastępca, *m.* Kämpfer, Streiter, Held, *m.*

Chance, *f.* gatunek gry w kostki, *f.* pasz, *m.* oka w tey grze, *pl.* rzucenie samo kostek, *n.* Art Würfelspiel; aufgegebene Augen darin, *n.* der Wurf selbst, *m.* *fig.* szczęście, *n.* Glück im Spiele, *n.* livrer chance à gg., do dysputy kogo wyzwać, einen zum Streit auffordern, um mit ihm zu disputiren. contre sa chance, swoje zdarzenia opowiadać komu, seine Begebenheiten, Zufälle erzählen.

Chancelant, ante, *a.* chwiejący się, wahaający się, taczający się, wankend, taumelnd. *fig.* odmienny, niestateczny, wankelmüthig, unentschlossen.

Chanceler, *v.* *n.* chwiać się, tacać się, potacać się. potknąć się, wahać się, wanken, straucheln, taumeln. *fig.* chwiać się, niestatecznym być, wankelmüthig, unbeständig, unentschlossen seyn.

Chancelier, *m.* kanclerz, *m.* Kanzler, *m.*

Chancelière, *f.* kanclerzyna, (rzowa); skrzyneczka, *f.* koszyk do grzania nóg, *m.* Kanzlerin, *f.*; Fußkassen *m.* oder Fußbörchen (zur Erwärmung), *n.*

Chancellement, *m.* chwanie się, taczanie się, potaczanie się; *n.* Wanken, Taumeln, *n.*

Chancellerie, *f.* kancelarya, *f.* Kanzley, *f.*; sämtliche Kanzleibediente, *m.* pl.

Chanceux, euse, *a.* *fam.* szczęśliwy w czem, nieszczęśliwy, glücklich, unglücklich.

Chancre, *v.* *n.* et se —, *r.* spleśniać, schimmeln, schimmelig werden.

Chancissure, *f.* pleśń, *f.* Schimmel, *m.*

Chancre, *m.* T. rak, (wrzód), *m.* krosta nabrzmiała na języku, na wargach; nieczystość

stość na zębach; wilk, *m.* rdza na korze drzew, *f.* Krebs, *m.* freßartiges Geschwür, *n.* Hishlatrer an der Zunge oder den Lippen; Unreinigkeit an Zähnen, *f.* Krebs an Bäumen, *m.* fig. manger comme un —, pako-wać, iedź bez miary, über-mäßig essen.

Chancreux, *euse*, *a.* rakiem za-rażony, freßartig.

Chandeleur, *f.* gromnice, *f. pl.* Lichtmesse, *f.* Fest der Reinigung Mariä, *n.*

Chandelier, *m.* mydlarz, świe-carz; lichtarz, *m.* Lichtzieher; Leuchter, *m.* chandeliers, *pl.* świecznik ukryty, *m.* Blend-leuchter, *m. pl.*

Chandelle, *f.* świeca, *f.* Licht, Talglucht, *n.* — de veille, świeca nocna, *f.* Nachtlucht, *n.* travailler à la —, przy świe-cy pracować, bey Licht arbei-ten.

Change, *m.* zamiana, przemia-na, *f.* wexel, *m.* wexlarstwo, *n.* bank, *m.* płaca, *f.* zysk od wexlu; kurs wexlowy, *m.* Tausch; Wechsel, *m.* Wechsel-bank; Wechselhandlung, *f.* Wechselerlohn, Aufwechsel, Wech-selkurs, *m.* fig. prendre le —, oszukać się, dać się wywieść w pole, eines für das andere nehmen, sich täuschen lassen. donner le —, (*a qq.*), od-wieść kogo od czego, wy-wieść kogo w pole, einen listig von etwas abbringen, ihn täu-schen, rendre le —, oddać wet zawet, Gleiches mit Gle-ichem vergelten.

Changeant, *ante*, *a.* odmienny, niestaty, mieniaczy farbę, mie-niony, Veränderlich, unbestän-dig; schielend (von Farben).

Changement, *m.* udmiana, przemia-na, *f.* Veränderung, Abwechslung, Verwandlung, *f.*

Changer, *v. a.* zamienić, prze-mienić, tauschen. (*qc.*) pour

oder contre (*qc.*), mieniać się na co, pomieniać co za co, zmienić, (p)ieniądże; od-mienić; przemienić, etwas ge-gen etwas vertauschen; (Geld) wechseln, verwechseln; ändern, verändern; verwandeln. — *n.* (*de qc.*) odmienić; przemie-nić się, ändern, umwechseln, sich ändern, sich verändern. — d'habit, przebrać się ina-czety, sich umkleiden, — *abs.* so viel als changer de linge, anderes Hemd anziehen.

Changeur, *m.* wexlarz, *m.* Geld-wechsler, *m.*

Chanoine, *m.* kanonik, *m.* Ka-nonikus, Stiftsherr, Chorherr, Domherr, *m.* mener une vie de chanoine, spokojne pro-wadzić życie, ein stilles, ruh-iges Leben führen.

Chanoinesse, *f.* kanoniczka, *f.* Kanonissin, *f.* Stiftsfräulein, *n.*

Chanoine, *f.* kanonia, godność kanoniczka, *f.* kanoniko-wstwo, *n.* Kanonikat, *n.* Stifts-herrnstelle, *f.*

Chanson, *f.* pieśń, piosnka, *f.* Lied, *n.* — bacchique, pieśń pijacka, *f.* Trinklied, *n.* — éro-tique, pieśń miłosna, *f.* Lie-beslied, *n.* fig. brednie, baj-ki, plotki, *pl.* leeres Geschwäg, *n.* Pöffen, *f. pl.*

Chansonnier, *v. a.* (*qq.*) piosen-kę, pieśń na kogo napisać, Lieder auf Jemanden machen.

Chansonnette, *f.* piosenka, pio-snka, piosneczka, *f.* Liedchen, *n.*

Chansonnier, *m.* ière, *f.* fam. pisarz pieśni, pieśniotwórca, *m.* książka z pieśniami, *f.* Liederbuch, *n.* Liederbuch, *n.*

Chant, *m.* śpiewanie, pienie, *n.* pieśń, melodia, nota, *f.* Gesang, *m.*; Weise, Melodie, *f.* — du coq, pranie koguta, *n.* Hahnengescrev, *n.* — de la ci-gale, świerczenie świercza, konika,

konika, *n.* Zirpsen, Schwirren der Grille, *n.* plein - chant, chant d'église, zwyczajne śpiewanie kościelne, *n.* ge-wöhnliche Kirchengesang, *m.*

Chantant, *ante*, *a.* łatwo do śpiewania, leicht zu singen, sing-bar, *fig.* langue chantante, mowa miła, przyjemna, *f.* wohlklingende Sprache, *f.*

Chanteau, *m.* kawatek chleba nadkraiowego, chleba świę-conego; kawatek matery, sukna odkroionego, klin, (*u* sukni, koszuli etc.), *m.* Brod-anschnitt, *m.* oder Stück vom Brode; Stüchken geweihtes Brod; abgeschnittenes Stück Tuch oder Zeug, *n.* Zwickel an Mänteln, Kleidern etc., *m.*

Chanter, *v. a. et n.* śpiewać, nócić; pisać (kogut); świer-czyć; wysławiać, wychwalać, opiewać, śpiewać; krążyć, żyć; pen; öffentlich loben, besingen, preisen. *fam.* mowić; sagen. pain à —, hostia, *f.* Hostie, Oblate, *f.* chanter des inju-res, chanter injures à qq. szkalować kogo, auf jemand schimpfen.

Chanterelle, *f.* kwinta, (strona na instrumencie muzycznym). *f.* wabik, wab, *m.* Quinte (auf einem Saiteninstrumente), *f.* Lockvogel, *m.*

Chanteur, *m.* euse, *f.* śpiewak, śpiewacz; śpiewak (ptak), *m.* Sänger, *m.* — rium, *f.* Singod-gelchen, *n.*

Chantier, *m.* wiozysko, wie-rzysko, miejsce gdzie drwa składowa i przedawaja, *n.* warsztat ciesielski; brzeg, *m.* miejsce gdzie okręty budują, *m.* wały, *pl. m.* kętnar, *m.* wozownia, szopa do karet etc. *f.* Holzhof, Bauhof, Zim-merhof, Zimmerplaz; Werst; Stapel; Lagerbaum, *m.* Kell-erlager, *n.* Wagenschoppen, *m.*

Chantourné, *m.* ozdoba u głów łózka, *f.* zierliches Haupterstück an einer Bettstelle, *n.*

Chantre, *m.* kantor, śpiewak kościelny; śpiewak, *m.* Kan-tor, Vorsänger, Kirchensänger, Sanger, *m.* fig. śpiewak, poe-ta, *m.* Sanger, Dichter, *m.*

Chantre, *f.* kantorka (w kla-sztorze), *f.* Vorsängerin in ei-nem Nonnenkloster, *f.*

Chantrerie, *f.* urząd kantorski, *f.* kantorstwo, *n.* Kantorey, Kantorstelle, *f.*

Chanvre, *m.* konopie, *f. pl.* Hanf, *m.*

Chanvrier, *m.* ten, co konopie wybiia; co niemi handluie, *m.* Hanfbereiter; Hanfhändler, *m.*

Chaos, *m.* chaos, *m.* Chaos, *n.* fig. zamieszanie, *n.* niepo-rządek, nieład, *m.* Wirrwarr, *m.* Verwirrung, verworrene, dunkle Sache, *f.*

Chape, *f.* płaszcz obszerny długi, *m.* alba kapłańska, *f.* płaszcz kardynański, *m.* ka-pica, kapa; blaszana pokry-wka na półmiski, *f.* serce u sprzączki, *n.* langer und wei-ter Mantel; Chorrock; Cardi-nalsrock, *m.* Kappe; blecherne Stürze, *f.* Herz einer Schnal-le, *n.* fam. chercher chape-chute, samochod zmartwie-nia szukać, sich so betragen, daß man sich Verdrießlichkeiten zugieht. trouver chape - chute, omylić się w rachubie, w nadziei, sich in einer Erwartung betriegen.

Chapeau, *m.* kapelusz, *m.* Hut, *m.* mettre chapeau bas, zdiać kapelusz, den Hut abziehen fig. dostojenstwo kardynański, kardynaństwo, *n.* Cardinals-würde, *f.* fam. mészczyna, *m.* Mannsperson, *f.* frère cha-peau, sacyusz (w klasztorze), *m.* Mönch, der einen höhern Ordens

Ordensgeistlichen begleitet, *m.* chapeau de fleurs, wieniec z kwiatków uwity, *m.* Blumenkranz, *m.* — d'escalier, poręcze na wierzchu wschodów, *n.* Treppengeländer oben herum, *n.* — de lucarne, gzyms nad dymnikiem, *m.* Sims über einem Dachfenster, *m.*

Chapelain, *m.* kapelan, *m.* Kapellan, *m.*

Chapelier, *v. a.* — du pain, oskrobać, oberznąć skórkę u chleba, die oberste Rinde des Brodes abschaben oder abraupeln.

Chapelet, *m.* różaniec, *m.* rze-myki do strzemiion nad siodłem spięte, *n. pl.* krosty małe na czole, *f. pl.* Rosenkranz, *m.* Paternoster, *n.*; ein Paar auf dem Sattelnopfe befestigte Steigbügelriemen, *f. pl.* Reihe kleiner Blätterchen an der Stirn, *f.* — de marrons, wieniec kasztanów pieczonych, *m.* Schnur gebratener Kastanien, *f.*

Chapelier, *m.* ière, *f.* kapelusznik, *m.* Hutmacher, der Hüte verkauft, *m.*

Chapelle, *f.* kaplica; kapela, *f.* duchowieństwo i sprzęty srebrne do niego należące, *n.* przykrywa alembika, *f.* Kapelle, *f.*; die Geistlichen zu deren Bedienung, *m. pl.*; sammtliches Silbergerath einer Kapelle, *n.*; Deckel, Helm einer Destillirblase, *ic.*, *m.* — ardente, katafalk świecami i lampami obstawiony, *m.* erleuchtetes Trauergerüst, *n.* fig. *fam.* jouer à la chapelle, szczerze się zatrudniać drobnostkami, sich ernsthaft mit unnützen Dingen beschäftigen.

Chapellenie, *f.* probostwo kapelana, *n.* Wstrędy eines Kapellans, *f.*

Chapelure, *f.* oskrobiny, okrawki ze skórki chleba, *pl.* Abgeschabte vom Brode, *n.*

Chaperon, *m.* zawój starowiecki, *m.* kapica, *f.* haftowanie ornata etc., *n.* Hauptdecke; Kappe, *f.* gestickte Pierath auf den Mänteln der Prälatten etc., *m.* fig. stara dozorczyni młodej panienki, *f.* Matrone, die einem jungen Frauenzimmer zur Aufsicht gegeben wird.

Chapier, *m.* duchowny w albie kapłański, do Mszy świętej ministrujący, *m.* szafa w zakrystyi na ornaty etc. *f.* Kirchen-diener in einem Chorbemden dem hohen Amte; Chorbemdenschrank, *m.*

Chapiteau, *m.* kapitel, mako-wica, *f.* nagłówek słupa; gzyms na szafach, *pl. m.* Säulenknäuf, *m.* Gesimse eines Schrankes; Lichthütchen, *n.* Kassettenkappe; Stüchkappe, *f.*

Chapitre, *m.* rozdział; (w książce) kapitał, *m.* kapituła, *f.* Kapitel, *n.* Abschnitt, *m.*; Domkapitel, *n.* fig. punkt, *m.* rzecz, materya, *f.* przedmiot rozmowy, *m.* Punkt, *m.* Sache, *f.* Gegenstand des Gesprächs, *m.*

Chapitrer, *v. a.* *fam.* kapitułę wyrzucić komu, wytłumaczyć komu, einen Verweis geben, das Kapitel lesen.

Chapon, *m.* kapłon, *m.* sztuka chleba w garnku z potrawą gotowana, *f.* Kapaun, *m.*; im Fleischtopfe gekochtes Stück Brod; Keeschoß zum verpflanzen, *n.*

Chaponneau, *m.* kapłunek, *m.* junger Kapaun, *m.*

Chaponner, *v. a.* kogutka kapłunąć, Hähne kappen, kapaunen.

Chaponnière, *f.* gatunek panwi do warzenia kapłonów, *f.* Art

Art Pfanne zum Kochen der Kapannen, *f.*

Chaque, *pr.* każdy, *a, e, jeder, jede, jedes.*

Char, *m.* wóz, *m.* T. wóz tryumfalny, *m.* zweyräderiger Wagen der Alten bei ihren Spielen, Schlachten und im Triumphe; (poetisch) prächtiger Wagen, *m.*

Charade, *f.* szarada, zagadka z sylab złożona, *f.* Epigramm, *n.*

Charancon, *m.* wołek, robak w życie, *m.* Kornwurm, *m.*

Charavari, *m.* szarawary, *pl.* weite und lange Beinkleider der Ungarn, *n. pl.*

Charbon, *m.* węgiel; wrzód zapowietrzony krwisty, *m.* strzęzoga, *f.* Koble; Pestbeule, *f.* Blutgeschwür, *n.*; Brand im Getreide, *m.* v. Carboncle. — de terre, ziemny czyli kamienny węgiel w górach kopany, *m.* Steinkohle, *f.* — de saule, węgiel do rysowania, *m.* Reißkohle, *f.*

Charbonnée, *f.* pieczenia na rozście pieczona, *f.* Rostbraten, *m.*

Charbonner, *v. a.* czernić co węglem; rysować, pisać, węglem malarskim, mit Kohlen schwärzen; mit Kohlen schreiben, *m.*

Charbonneux, *a.* do wrzodu morowego podobny, pestbeulenartig.

Charbonnier, *m.* węglarz, (co węglem pali, przedaie), *m.* węglarnia, gdzie palą albo chowają węgle, *f.* Kohlenbrenner, Köhler; Kohlenträger, Kohlenmann; Kohlenhändler, *m.* Kohlenhaus, *n.*

Charbonnière, *f.* węglarka; węglarnia, *f.* Köhlerin; Kohlenfrau; Kohlenbrennerin, *f.*

Charboniller, *v. a.* T. strzęzoga sparzyć, zepsuć, durch Weithau verderben.

Charbucle, *f.* śniedz zboża, *f.* Weithau, *m.*

Charcuter, *v. a.* siekać miesiwo, (chewals) Fleisch klein hacken, *fig.* przy stole nie do-brze rozkładać, rozbić, unge-schickt vorschneiden, übel zer-schneiden.

Charcuterie, *f.* niezgrabne rozkrawanie, rozbiwanie, *n.* garkuchnia, *f.* miejsce gdzie słoninę i kielbasy przedaia, *n.* ungeschickte Verschneidung; Garfische, *f.* Speck; und Wurst-handel, *m.*

Charcutier, *m.* ière, *f.* garkuchniarz, słoniniarz etc., *m.* Garfisch; Speckfrämer, *m.* — in, *f.*

Chardon, *m.* oset, *m.* Distel, *f.* Chardonneret, *m.* szczygieł, *m.* Distelfink, Stieglitz, *m.*

Chardonnette, *f.* gatunek karcichu dzikiego, *m.* Golddistel, Art wilczej Artischoken, *f.*

Chardonnière, *f.* zarosł, *f. et m.* pole osetem zarosłe, *n.* Distelfeld, *n.*

Charée etc., *v.* Charrée etc.

Charge, *f.* ciężar; ładunek; wóz, *m.* fur, *f.* Last, Bürde; Ładung, Tracht, *f.* Fuder, *n.* fig. ciężar, *m.* ciężkość, przykrość, *f.* dźwóz, zlecenie, *n.* podatek; urząd, *m.* godność, *f.* Last, Beschwerlichkeit; Sorge, *f.*; Auftrag, *m.*; Auflage, Abgabe, *f.*; Amt, *n.* Dienst, *m.* être en la charge de qq., bydz pod czym dozorem, unter jemandes Aufsicht seyn, femme de charge, klucz-nica, *f.* Beschlefferin, *f.* La charge, uderzenie na nie-przyaciela, *n.* nabiwanie (np. armat, strzelby), *n.* Angriff, *m.* Losgehen auf den Feind, *n.* Ładung (einer Kanone, Flinty, eines Dens etc.), *f.* sonner la charge, dąć znak do bitwy, do uderzenia, zum Angriff ble-sen.

sent. *fig.* revenir, retourner à la charge, na nowo próbować, powtórnie doświadczać, einen neuen Versuch machen, ein Geschäft wiederholen. Charges *pl.* delata, *f.* obwinienie, domiesienie występkę do sądu, *n.* Anzeigen und Beweise gegen einen peinlichen Beklagten, *f. et m. pl.* à la Charge, *c.* (de oder que), pod tą kondycją, unter der Bedingung, à la charge d'autant, *ad.* pod zobowiązaniem obowiązkiem, auf Wiedervergeltung.

Chargé, *ée, p. et a.* obciążony, nabit, beladen, geladen, *fig.* nadto obciążony, überladen. temps chargé, niepogoda, *f.* pochmurne niebo, *n.* trübes Wetter, *n.* chargé d'affaires, *m.* plenipotent, *m.* Geschäfts-träger, *m.*

Chargement, *m.* ładunek okretowy, frochtbryf, list frochtowy, *m.* Schiffsladung, *f.* Frachtbrief, *m.*

Charger, *v. a.* ładować, obciążać, ciężar nakładać, nabić stempel; ciężyc, cisnąć; uderzyć na nieprzyjaciela, beladen, beladen, belästigen; befrachten; schwer auflegen, drücken, beschweren; den Feind angreifen, *fig.* przesadzać (w opowiadaniu), übertreiben, zu viel von etwas sagen. — *qq.*, oder *qq.* de coups, wytłuc kogo, co, einen abprügeln. — *qq.* d'injures, szkalować kogo, einen mit Schimpf belegen. — à belle, ostro nabić, scharf laden. — une pipe, fajkę nałożyć, eine Tabackspfeife stopfen. — *qq.* de qc., dadz komu jaki komis, einen mit etwas beauftragen, ein Geschäft übertragen. — *qq.*, świadczyć przeciw komu, gegen einen zeugen. — un registre, un compte de tel article, zapisać co w książkę, wciągnąć w rachunek,

einen Posten in ein Buch eintragen, in Rechnung bringen. se —, *r.* obciążyć się czem, wzięć na siebie jaki trudny interes, sich mit etwas belästigen, beladen; eine Last, ein Geschäft übernehmen. se — de marchandises, obładować się towarami, sich mit Waaren überladen.

Chargeur, *m.* drażnik, tragarz; puszkarz, co działo nabija; oficer, który każe nabijać; miernik, układacz drew, *m.* Auflader; Befrachter, Stück-lader; Offizier, der die Ladung kommandirt; Aufseher beym Holzmessen, Holzleger, *m.*

Chariage, *m.* powóz, *m.* woźba, *f.* wożenie, *n.* powóz, wóz; furion, *m.* zapłata od fury, *f.* Zuhre, *f.* Zahren, Zühren auf einem Wagen; Fuhrwerk, *n.* Fuhrlohn, *m.*

Charier ou charrier, *v. a.* wieźć; prowadzić z sobą, fahren; herben oder mit sich führen. iszć, puszcząć, (o łodzi na rzekach), (von Flüssen) mit Grundeis gehen. *n. fam.* charrier droit, iszć prostą drogą, robić co przynależy do kogo, den geraden Weg fahren, seine Schuldigkeit thun.

Chârier, *m. v.* Charrier.

Chariot, *m.* wóz, wózek (dziecinny), wóz na niebie, *m.* Wagen, Bauernwagen; Kinderwagen; Himmelswagen, *m.*

Charitable, *a.* dobroczynny, miłosierny, litościwy, guthätig, liebreich, milde, mildthätig.

Charitablement, *ad.* łagodnie, po ludzku, liebreich, auf eine liebreiche, mildthätige Art.

Charité, *f.* miłość bliźniego, chrześcijańska; iakmużna, *f.* szpital, dom ubogich, *m.* christliche Liebe, Liebe gegen Gott und den Nächsten; Menschenliebe, *f.* Liebeswerk, *n.* milde Gabe,

Gabe, *f.* Almosen; Hospital, Armenhaus, *n.* frères, soeurs de la charité, bracia miłosierdzia (Bonifratry), *m. pl.* Panny miłosierne, *f. pl.* barmberzige Brüder, Schwestern, (Orden zur Versorgung der Kranken), *dames de la charité*, towarzystwo dobroczynności ptei żeńskię, *n.* mildthätige Frauenzimmersgesellschaft, *f. fig. fam.* prêter une charité, des charités à qq., nagać na kogo, einem etwas andichten, aufbürden.

Charivari, *m.* kolatanie, bicie w kotły, i inne naczynia kuchenne przed drzwiami wdowcy, która za mąż idzie, zamiast muzyki nocney, *n.* verwirrter Lärm mit Tesseln, Pfannen etc. vor dem Hause einer alten Wittve etc. die sich wieder verheirathet, Polterabend, *m.* *fig.* hasas, swar, *m.* muzyka ladaiaaka, kiepska, *f.* gewaltthätiger Lärm, *m.* elende Musik, *f.*

Charlatan, *m.* ciarlatan, iarmarkowy lekarz, *m.* Markt-schreyer, Quacksalber, *m.* *fig.* iunak, fanfaron, *m.* Aufschneider, Windbeutel, *m.*

Charlataner, *v. a.* *qq. fam.* przypodchlebiać komu; podchlebiać, aby co urwać, beschwagen, zu überhöpfeln suchen. Charlatanerie, *f.* oszukaństwo; iunactwo, *n.* chluba, *f.* Marktschreyerey, Aufschneidererey, Großsprecheren, *f.*

Charlatanisme, *m.* sposób postępowania chlubnego etc., *m.* Marktschreyerwesen, *n.*

Charles, *m.* Karol, Karl, *m.* lot, *m.* Karolek, Karlus, *m.* Karlsen, *n.* —lotte, *f.* Karolina, Karlusia, *f.* Karolina, Lotte, *f.* Lottchen, *n.*

Charmant, *ante, a.* powabny, przyjemny, miły, reizend, al-terliebß, bezaubernd.

Charme, *m.* czary, *m. pl.* oczarowante, *n.* Zauberen, *f.* Zaub-ber, *m.* Zauberwerk; Zaubermittel, *n.* *fig.* powab, wdziek wrodzony, *m.* przyjemność, pousta, *f.* grab, *m.* grabina, (drzewo), *f.* Reiz, *m.* Anmuth, Hagebuche, Weisbuche, *f.*

Charmer, *v. a.* oczarować, be-zaubern, beheren, besprechen, *fig.* podchwycać, wabić, uno-sić, serce, niezmiernie się komu upodobać, zranic serce; ukoić, usmierzyć żal, ein-nehmen, sehr gefallen; wegwau-bern, être charmé (de qc.), niezmiernie się z czego cie-szyć, über etwas entzückt, sehr erfreut seyn.

Charmeur, *m.* czarownik, *m.* Zauberer, *m.*

Charmeuse, *f. fam.* kochanka, rywalka, *f.* Zuhlerin, *f.*

Charmille, *f.* grab młody, *m.* miejsce tym osadzone, *n.* junge Hagebuche, *f.* damit be-pflanzter Ort, *m.*

Charmoie, *f.* grabowina, gaiek grabowy, *m.* Hagebuchenhecke, *f.*

Charnel, *elle, a.* zmysłowy, cielesny; lubieżny, fleischlich; den sinnlichen Menschen betref-fend.

Charneux, *a.* cielesny, mięsny; mięsisty, fleischig, fleischicht, dem Fleisch ähnlich.

Charnier, *m.* kościelnica; komórka do chowania mięsiwa, *f.* miejsce w kościele, gdzie lud komunikuie, *n.* pek ty-czek do winnic, *m.* Weinhaus, *n.* Fleischkammer; Gallerie um eine Pfarrkirche, wo das Abend-mahl ausgerichtet wird, *f.*; Bund Weinpfähle, *n.*

Charniere, *f.* nit, *m.* zanitowa-nie, *n.* gwint, *m.* Scharnier, Gewinde, Gewebe, *n.*

Charnu, *ue, a.* mięsisty; cie-listy, fleischig.

Charnure,

Charnure, *f.* cielistość; mięsistość; skóra na ciele, *f.* Fleischtheile, *m. pl.* Fleisch, *n.* Charogné, *f.* szcierwo, *n.* zdechłina, *f.* łas, Łubet, *n.* Charoyeur, *m. v.* Charretier. Charpente, *f.* cębrownina, *f.* cębrownia, *n.* Zimmerwerk, *n.* fig. skład kości, *m.* Knochengeriist, *n.* bois de —, *m.* cębrownina, *f.* cębry, *pl.* Zimmerholz, Bauholz, *n.* Charpenter, *v. a.* ciesać, zimern. fig. niezgrabnie przeciąć, zersegen, ungeschickt zer schneiden. Charpenterie, *f.* ciesielstwo, *n.* robota ciesielska, *f.* Zimmerkunst, *f.* Zimmerhandwerk; Zimmerwerk, *n.* Zimmerarbeit, *f.* Charpentier, *m.* ciesla, *m.* Zimmermann, *m.* Charpie, *f.* fleytuch, *m.* szarpie, *f. pl.* skubane płótno, *n.* Charpie, gęzupke leinwand, *f.* Charrée, *f.* łuzyny, *pl.* żoła, *f.* Langenafche, *f.* Charretée, *f.* karra pełna czego, fura, *f.* Karren voll, *m.* Charretier, *m.* karownik, woźnica, *m.* Kärner; Fuhrmann, *m.* Charrette, *f.* karra, *f.* Karren, *m.* Charrier, *m.* płachta do przedczadania ługu, *f.* Laugentuch, *n.* Charroi, *m.* woźba, *f.* wożenie, *n.* fura, *f.* furlon, *m.* Fahren, *n.* Fuhrre, *f.* Fuhrlohn, *n.* —rois, *pl.* podwozy, *m. pl.* Grohnfuhrer, *f. pl.* Fuhrwesen der Armer, *n.* Charron, *m.* stalmach, kołodziej, *m.* Wagner, Stellmacher, *m.* Charronnage, *m.* kołodziejska robota, *f.* Wagnerarbeit, *f.* Charrue, *f.* plug, *m.* kawałek ziemi, jaki plugiem obrócić można, *m.* Pflug, *m.* so viel

Land als man mit einem Pfluge umackern kann. *fig. fam.* mettre la charrue devant les boeufs, przewrotnie robić, eine Sache verkehrt anfangen. Charte, Chartre, *f.* stare papieru na dowód czego; es, *pl.* listy, nadania dawne stare, *m. pl.* alie Urkunde, *f.* alie Briefschaften, *pl.* charte constitutionnelle, konstytucya, *f.* Constitution, Staats-Urkunde, *f.* charte partie, umowa między kłodnikami i ładuiacymi statki, Certaparten, *f.* Vertrag zwischen Schiffer und Schiffsbesitzer, *m.* Chartil, *m.* wasąg; wóz do zwożenia zboża etc., *m.* wozownia, *f.* Wagengefelle, *n.* Werdetewagen, Wagenfchoppen, *m.* Chartre, *f.* wiezienie, *n.* Gefängniß, *n.* (alt). *fig.* Auszehrung, *f.* Chartreuse, *f.* kartuza, *f.* klasztor kartuzyński, *m.* kartuzyanka, *f.* Carthause; Carthausen, *f.* Chartreux, *m.* kartuz, kartuzyanin, *m.* Carthäuser, *m.* Chartrier, *m.* metryka klasztorna, kościelna, *f.* metrykant, *m.* Archiv einer Kirche, eines Klosters, *n.* Archivär, *m.* Chas, *m.* uszko (u igły), *n.* szlichta, *f.* kléy z maki i wody, *m.* szródwaga mularska, *f.* Nadelöhr, *n.* Schlichte, *f.* Weberkleister, *m.* Mlenwaage, *f.* Chaseret, *m. v.* Chaserette. Chasse, *f.* relikwiarz, *m.* okularów etc. oprawa, *f.* okładki u brzytwy, *pl.* klnba u wagi, *f.* futorialik, *m.* blaszka z guzikami u sprzączki, *f.* Reliquienfächchen; Scheermesserheft, *n.* Waagefloben, *m.* Brilleinfassung; Kapsel, *f.*; Gewebe einer Schnalle, *n.* Chasse, *f.* polowanie, myśliwstwo, *n.* łowy, *pl.* Jagd, Jägerrey, *f.* Jäger, Hunde etc. alles

alles was zur Jagd gehört. *fig.* ucieczka, *f.* Flucht, *f.* Spielraum, *m.* donner la chasse aux ennemis, polować na nieprzyjaciół, gonić ich; Jagd auf die Feinde machen, sie verfolgen. Chasse, *m.* krok tak zwany w tańcu, *m.* Seitenschritt, *m.* (im Tanzen). Chasse-avant, *m.* dozorca, co robotników dogląda, *m.* Arbeitsvogt, *m.* Chasse-coquin, *m.* psiarz, wyganiać, co psy, dziadów z kościoła wygania, *m.* Hundeweitscher, Bettelvogt, *m.* Chasse-cousin, *m.* fam. wino podłe, *n.* rapier nie zginający się, *m.* schlechter Wein, *m.* freies Rappier, *m.* Chasselas, *m.* gatunek winnego szczepu, *m.* Gutedel, Art Weinstöcke. Chasse-marée, *m.* rybak, co ryby morskie na sprzedaż przywozi, *m.* der frische Seefische geschwind verführt, *m.* fig. aller d'un train de chasse-marée, wielkie kroki robić, szybko iść, sehr schnell gehen, große Schritte machen. Chasse-morte, *f.* fig. daremny układ, projekt, *m.* daremna praca, *f.* aufgegebenen Aufschlag, *m.* verlorne Mühe, *f.* Chasse-mouches, *m.* klepaczka, oganka, *f.* Fliegennetz, *n.* Fliegenwedel, *m.* Chasse-mulet, *m.* mularz, mułnik w młynie, *m.* Mäuleseltreiber in einer Mühle, *m.* Chasse-pointe, *f.* młoteczek do lutowania, *m.* Niethammerchen, *n.* Chasser, *v. a.* gonić, rozpedzić, rozproszyc, rozeznac, wygnać, wypędzić; gonić, pędzić przed sobą; whiiać, jagen, weg-, ver-, fortjagen, verreiben; in etwas einschlagen. —n.

polować, łowić, strzelać, jagen. Chasseur, *m.* euse, *f.* myśliwy; łowczy, *m.* Jäger; Jagdliebhaber, *m.* —in, *f.* Chasseresse, *f.* myśliwa, *f.* (poetisch) Jägerin, *f.* Chassie, *f.* ptynienie oczu, *n.* Augentriefen, *n.* Chassieux, *euse. a.* oczu pływających, trübsäugig. Chassis, *m.* ramy, ramki, *pl.* rama, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.* Formrahmen (ben Buchdruckern) *m.* Gatter Gum Figurenzeichnen, *n.* double —, okno dubeltowe, podwójne. Vorfenster, *n.* — de papier, okno papierowe, *n.* Papierfenster, *n.* — d'osier, kratka z pręcików pleciona przed oknami, *f.* Fensterford, *m.* — dormant, rama przybita, nie otwierająca się, *f.* festgemachter Rahmen, *m.* — de table, podstawa u stołu, *f.* Tischgestell, *n.* Chaste, *a.* czysty, niewinny, keusch, züchtig, sittsam. Chastement, *ad.* niewinnie; skromnie, czysto; auf eine keusche, züchtige Art. Chasteté, *f.* czystość, *f.* Keuschheit, *f.* Chasuble, *f.* ornat kapłański, *m.* Messgewand, *n.* Chasublier, *m.* rzemieślnik, co ornaty takie robi; kupiec co niemi handluie, *m.* der Kirchenschmuck macht und verkauft. Chat, *m.* Chatte, *f.* kot, *m.* Kage, *f.* Kater, *m.* (das Männchen: Matou, Kocior, *m.* Kater, *m.*; das Weibchen; chatte, kotka, kicia, kyzia, *f.* Kitz, Kätzin, *f.*) chats, *pl.* kotki, *pl.* Kätzchen an den Haselftauden, Weiden, *f. pl.* fig. fam. emporter le chat, wylknąć się; sich wegschleichen; jeter le chat aux jambes à qq., na kogo zganiać, składać winę; die Schuld auf jemanden schieben. Châtaigne,

Châtaigne, *f.* kasztan, *m.* Ka-
stanie, *f.* — d'eau, wodny
orech, *m.* Wassernuß, *f.*
Châtaigneraie, *f.* kasztanowy
lasek, gaik, *m.* Kasztanienwald,
m.
Châtaignier, *m.* kasztan, *m.*
kasztanowe drzewo, *n.* Kas-
tanienbaum, *m.*
Châtain, *u. m.* ciemny, (o wło-
sie ludzkim), kasztanowaty
(o maści koni), kasztanienbrunn
(von Haaren).
Château, *m.* zamek; kasztel,
pałac okrętowy, *m.* Schloß,
n. Burg, *f.* Kastell auf Schif-
fen, *n. fam.* faire des châteaux
en Espagne, złote góry sobie
obietować; Schloßer in die Luft
bauen; unausführliche Pläne ent-
werfen.
Châtelain, *m.* kasztelan, *m.*
Kastellan, Burgvogt, *m.*
Châtellenie, *f.* kasztelania, *f.*
Kastellanej, *f.*
Chat-huant, *m.* sowa, *f.* pu-
chacz, *m.* Nachteule, *f.* Käuz-
chen, *n.*
Châtiable, *a.* karania, strofo-
wania godny, straszbar, schelt-
würdig.
Châtier, *v. a.* karać, zuchtigen,
strafen, bestrafen, *fig.* wydosko-
nalić, poprawić (styl), wohl
ausfeilen (den Styl).
Châtierre, dziura, przez którą
koty przełazą, *f.* Katzenloch,
n.
Châtiment, *m.* kara, *f.* karane-
nie, *n.* Zuchtigung, Strafe, *f.*
Chaton, *m.* kocię, *n.* kotek, *m.*
piersceniowa głowica, żu-
szczyna orzechowa, żółędzia;
gałeczka nasenna w tulipa-
nie, *f.* Köpfchen, *n.* Kasten des
Ringes, worin der Stein sitzt;
m. Eichel, Nussküsse; Saamen-
hülse einer Tulpe, *f.* Chatons,
pl. v. Chats.
Chatouillement, *m.* łechtanie,
łaskotanie, *n.* Kigeln, *n.* Ki-
gel, *m.*

Chatoniller, *v. a.* łechtać, łas-
kotać, kigeln, *fig.* łechtać,
przyjemnie sprawować uczu-
cia, angenehm reizen.
Chatouilleux, *ense, c.* łechci-
wy, łaskotliwy, łeskiwy, *fig.*
lich, *fig.* delikatny, uciążliwy,
niebezpieczny, empfindlich, be-
denklich, mislich.
Chat-pard, *m.* zwierz drapie-
żny do kota i lamparta podo-
bny. Katzenpardel, *m.*
Chatré, *m.* rzeźnicę, kastrat,
Verschnittener, Kastrat, *m. part.*
et *a.* rzezany; verschnitten.
Châtrer, *v. a.* rzezać, kastrować;
czyszczyć, wałaszyć, ka-
plunić, kastrir, entmannen,
verschneiden, *fig.* ukroć, obe-
rznać, uciąć, etwas wegschnei-
den, wegnehmen; verstümmeln.
Châtreur, *m.* rzeźnicę, rabin;
ten, co czyści wałaszy, *m.*
Verschneider; Schweinschneider,
m.
Chatte, *v.* chat.
Châtée, *f.* gniazdo kociąt, *n.*
Wurf junger Katzen, *m.*
Chattemite, *f. fam.* nabożni-
czek, hypokryt, obłudnik, *m.*
Scheinheiliger, Schleicher, *m.*
Gleichnerin, *f.*
Chatter, *v. n.* okocić się, junge
Katzen werfen.
Chaud, *aude, a.* gorący, cie-
pły, warm, heiß, *fig.* uporny,
krwawy; rozpálny, wście-
kły, (o zwierzętach), bigig,
łufig, rożig, brünstig; bigig,
auffahrend.
Chaud, *ad.* gorąco, ciepło,
warm, heiß, *fam.* tout — na-
tychmiast, zaraz, sogleich.
Chaud, *m.* ciepło, gorąco, *n.*
ciepłość, gorącość, *f.* Wärme,
Hize, *f.*
Chau-de, *f. T.* żar, ogień, *m.*
rozpalenie, *n.* starkes Feuer,
n. Glühung, Glühe, *f. à la —*
ad. fam. w pierwszym zapa-
le, zapędzie, in der ersten Hize.

Chaudéau,

Chaudéau, *m.* polówka dla no-
wożeńców, *f.* Brautsuppe, *f.*
Chaudement, *ad.* gorąco, cie-
pło, warm, *fig.* upornie, bi-
gig, *fam.* natychmiast, schnell,
auf der Stelle.
Chaud-pisse, *f. fam.* gonorea,
płynienie nasienia popsutego,
n. Tripper, *m.*
Chaudier, *v. n.* grzać się, be-
stwić się, (o sukach), łufig
werden (von Jagdhunden).
Chaudière, *f.* kocioł wielki, *m.*
großer Kessel, *m.*
Chaudron, *m.* kocioł, *m.* Kessel,
m.
Chaudronnée, *f.* kocioł pełny
czego, *m.* Kessel voll, *m.*
Chaudronnerie, *f.* naczynia, (*a.*)
statki miedziane, *m. pl.* Kup-
fergeschirr, *n.* Kesslerarbeit, *f.*
Chaudronnier, *m.* kotlarz, *m.*
Kupferschmied, Kessler, *m.*
Chaufage, *m.* opał, *m.* palenie,
n. Feuerung, *f.* bois de —,
drwa na opał, *n. pl.* Brenn-
holz, *n.* droit de —, wrab
wolny na opał w lesie cu-
dzym, *m.* Recht, eine gewisse
Quantität Brennholz im Walde
zu hauen, *n.*
Chaufrage-chemise, *m.* kosz do
grzania bielizny, (koszuł-
grzezy), *m.* Wärmeforb, *m.*
Chaufrage-cire, *m.* siłwa w kan-
celaryi, co wosk do pieczę-
towania rozpuszcza, *m.* Kan-
zeldiener, der das gefärbte
Wachs zu den Siegeln wärmt,
m.
Chaufrage-lit, *m.* żożogrzey, *m.*
Bettwärmer, *m.*
Chaufrage-pied, *m.* fairerka do
rozgrzewania nóg, Fußwärmer,
m.
Chaufrage, *v. a.* grzać, rozgrzać,
palić, opalać, wärmen, erwär-
men, heißen, — *qq.* natrzeć
na kogo; einem warm machen,
bey einem Streite stark zusetzen.
— un poste, einen Posten stark

beischießen, *n.* rozgrzać się, roz-
palić się, warm werden, warm
sehn, se —, *r.* grzać się, sich
wärmen.
Chaufrage-rette, *f.* fairerka do roz-
grzewania nóg, *m.* Feuerfuß-
chen, *n.* Feuerfiske, *f.*
Chaufrage, *f.* ognisko, *n.* Esse,
f. Heerd, *m.* (einer Schmiede
etc.)
Chaufrageur, *m.* ten, co niecha-
mi robi, *m.* Blasebalgzieher,
m.
Chaufrage, *m.* izba napalona;
chustka rozgrzana, do obcie-
rania, do grzania członka
chorego, *f.* Wärmehube, *f.* war-
mes Tuch zum Abwischen, Er-
wärmen etc., *n.*
Chaufrage, *m.* wapiennica, *f.*
piec wapienny, *m.* komórka
do chowania wapna, *f.* Kalk-
ofen, *m.* Kalkbehälter, *n.*
Chaufrage, *m.* wapiennik,
m. Kalkbrenner, *m.*
Chaufrage, *m.* ściernie, *n.* et *pl.*
rżysko, *n.* stoma do poszycia
dachów, *f.* Stoppel, *f.* Stop-
pelfeld, Stroh zu Dächern, *n.*
Chaufrage, *v. a.* wyrwać, kosić
ściernie z zagonów, die Stop-
peln ausreissen oder abschneiden.
Chaufrage, *f.* chałupa z poszy-
ciem, Strohhütte, *f.*
Chaufrage, *f.* chałupka poszyta
f. kleine Strohhütte, *f.*
Chaufrage, *m.* zapłata na obu-
wie, trzewiki i pończochy,
pl. ohnwie, *n.* Schuhgeld, *n.*
Schuh und Strümpfe, *m. pl.*
Chaufrage, *ante, a. fam.* zazu-
wisty, (o pończochach) leicht
anzuziehen (von Strümpfen).
Chaufrage, *f.* — d'Hypocras, ce-
dziworek, *m.* Filtrierfack, *m.*
— d'aisance, rura w prewe-
cie, *f.* Abtritttröhre, *f.* — pied,
wcągacz (rzemyk do wciągania
trzowików), *m.* Anzieher,
m. (Riemen zum Anziehen der
Schuhe).

Chaus-

Chaussée, *m.* czo, myto, *n.* od drogi robionej, Wegegeleß, *n.*

Chaussée, *ée, a.* w trzewikach, obuty, beschuht.

Chaussée, *f.* tama, grobla; droga ubita, *f.* gościniec, *m.* aufgeworfener Damm; Hochweg, Dammweg; gepflasterter Weg, *m.* v. Rez-de-

Chausser, *v. a.* wdziać, obuwać (trzewiki etc.) Schuhe oder Strümpfe anziehen. (*qq.*) robić dla kogo trzew. *ki.* für Jemanden Schuhe machen. *n.* dobrze leżeć na nodz. (*n.* trzewikach etc.) anliegen (von Schuhen und Strümpfen). — à tant de points, trzewiki tak a tak długi nosić, Schuhe tragen, die so und so viel Stiche lang sind. se — r. obuwać się, obuwie włożyć na nogi. seine Schuhe und Strümpfe anziehen.

Chausses, *f. pl.* portki, spodnie, *pl.* Hosen, *f. pl.* Beinkleider, *n. pl.*

Chaussetier, *m.* pończosznik; ten, co pończochami handluje, *m.* Strümpfmacher, — Händler, *m.*

Chausse-trape, *f.* angliczka; samolówka, *f.* Fußangel; Wolfsfalle, *n.* Fuchseisen, *n.*

Chaussette, *f.* onóżka, pończocha płócienna, *f.* Unterziehstrumpf, *m.*

Chausson, *m.* szkarpetka, *f.* trzewik do tańcowania, fechtowania, *m.* Fußsohle, *f.* Fuß, Gedrückt, *m.*

Chausure, *f.* obuw, *m.* obuwie, *n.* Fußwerk, *n.* Befleckung der Füße, *f.*

Chauve, *a.* łysy, kahl.

Chauve-souris, *f.* nietopéř, niedopéř, *m.* Fledermaus, *f.* Chauvete, *f.* łysina, *f.* olysienie, *n.* Kahlheit, *f.*

Chauvir, *v. a.* — des oreilles, nastórzyć uszy, die Ohren spigen (von Pferden etc.)

Chaux, *f.* wapno, *n.* Kalk, *m.* — vive, *m.* niegaszone, ungelöschter, — éteinte, *w.* gaszone, *n.* gelöschter Kalk, *m.* — d'étain, popiół z cyny, *m.* Zinnasche, *f.* — d'airain, miedź spalona, *f.* gebranntes Kupfer, *n.*

Chavirer, *v. n.* wywrócić się (o statkach na wodzie) umschlagen, umfallen, (von Schiffen).

Chef, *m.* głowa człowiecza, świętego etc., *f.* Menschenkopf, *m.* Haupt, *n.* fig. głowa, *f.* przedmowy, starszy, wódz, *m.* Oberhaupt, *n.* Vornehmste; Anführer; General; Befehlshaber, *m.* — de file, pierwszy żołnierz w szeregu, *m.* Flügelmann, *m.* General —, naczelnik, hetman wielki, *m.* Obergeneral, *m.* de son —, *ad.* z swojej własnej mocy, swą głową, aus eigenem Triebe, aus eigener Macht und Gewalt.

Chef-d'oeuvre, *m.* sztuka, robota doskonała, *f.* Meisterstück, *n.*

Chef-lieu, *m.* stolica, *f.* miasto stołeczne, główne, Hauptort, Hauptort, *m.*

Ché Gros, *m.* dratwa, *f.* Schuhdrath, *m.*

Chemier, *v. n.* et se — r. schnąć, mager werden, abnehmen.

Chemine, *m.* droga, *f.* Weg, *m.* Strasse, *f.* fig. sposób, *m.* droga, *f.* Mittel, *n.* Weg; Lauf, Fortgang einer Sache, *m.* le grand —, gościniec, *m.* die Landstrasse, *f.* en — faisant, w drodze, unter Wegeß. Chemine faisant, *ad.* fig. po drodze, przy zdarzonej porze, auf einem Wege, im Vorbeigehen, nebenher. fig. faire son — doysz do szczęścia, sein Glück machen. couper — à qc. przeskodę, zawadę komu postawiać

wie w czém, den Gang einer Sache hemmen.

Cheminée, *f.* homin: dymnik, *m.* Kamin; Schornstein, *m.*

Cheminer, *v. a.* wędrować, iść, wędrować, auf dem Wege fortgehen; zu Fuß gehen. fig. postępować; plynąć, brzmieć, (o stylu), vorwärts gehen, (vom Style) fließend seyn. — droit, bacznie, uczerwie sobie postępować, vorsichtig und unsträflich wandeln.

Chemise, *f.* koszula, *f.* Hemd, *n.* fig. mettre qq. en — do koszuli kogo obedrzeć, zniszczyć zupełnie; einen bis aufs Hemd ausziehen, gänzlich zu Grunde richten.

Chemisette, *f.* półkoszulka; załóżka, kamizelka, *f.* Halbhemde; Futterhemde; Kamisölchen, *n.*

Chêne, *f.* dąbrowa, dębina, dębowy las, Eichwald, *m.*

Chénapan, *m.* złodziej, hultaj, *m.* Schnapphahn, Strauchdieb, *m.*

Chêne, *m.* dąb, *m.* Eiche, *f.* Eichbaum, *m.*

Chêneau, *m.* młody dąb, *m.* junge Eiche, *f.*

Chéneau, *m.* rynna, *f.* Dachrinne, *f.*

Chenet, *m.* wilk (kuchenny), *m.* Feuerbock, Brandbock, *w.*

Chénetaan, *m.* dąb młody, *m.* junge Eiche, *f.* Laupreis, *n.*

Chêne vert, *m.* wierzoz łód, *m.* Steineiche, Stediche, *f.*

Chénevière, *f.* zagon konopny, *m.* konopisko, *n.* Hanfacker, *m.*

Chénevis, *m.* siemię konopne, *n.* Hanfsaame, *m.*

Chéneville, *f.* październik, *pl.* październik, *m.* Hanfstengel, *m.* Schäbe, Achel davon, *f.*

Chéneville, *v. n.* szczupłym pracikiem wschodząc, schwa- ches, dünnes Holz treiben.

Chenil, *m.* psiarnia, *f.* Hundes- stall, *m.* fig. chlew, *m.* nie- chłuyne mieszkanie, *n.* un- saubere Wohnung, *f.*

Chenille, *f.* gasienica, gasien- ka, liszka; ozdoba z iedwa- bin kręconą do bramowania, *f.* gatunek surduta, *m.* Kau- pe, *f.* auf Sammetart gewirkte seidene Borten oder Schnüre, *f. pl.* Art Oberrock, *m.* paquet de —, gasienicze gniazdo, Raupennest, *n.*

Chenu, *ue, a.* siwy, osiwiły, eißgrau vor Alter, fig. (w poe- zyi) biały, iak śnieg, (poetisch) schneeweiß.

Cher, *ère, a.* miły, kochany; drogi, lieb, werth; kostbar, theuer. Cher, *ad.* drogo, then- er.

Chercher, *v. a.* szukać; starać się o co, suchen, nachsuchen, aufsuchen, forschen. — sa vie, son pain, za chlebem cho- dzić, szukać sposobu do życia; sein Brod suchen, betteln.

Chercheur, *m.* ewse, *f.* szukacz, *m.* Sucher, *m.* — inn, *f.*

Chère, *f.* siód, *m.* iedenie, ia- dzo; częstowanie, przyimo- wanie łaskawe; *n.* Mäßigkeit, *f.* Essen, *n.* gute Kost, Bewir- thung, *f.*

Chèrement, *ad.* serdecznie, dro- do, herzlich, theuer.

Chéri, *ie, p.* et a. serdecznie kochany, nayukochańszy, herz- lich, zärtlich geliebt.

Chérir, *v. a.* serdecznie kochać, zärtlich lieben, sehr lieb und werth halten.

Chérissable, *a.* kochania go- dny, liebenswürdig.

Cherté, *f.* drogość, drożyzna, *f.* Dteuerung, *f.*

Chérubin, *m.* cherubin, *m.* Cherub, Cherubim, *m.*

Chétif, *ive, a.* mizerny, podły, ubogi, elend, armselig, schlecht.

Chétivement, *ad.* mizernie, złe, po gałgańsku; *schlecht*, gering, auf eine armselige Art.

Cheval, *m.* koń, *m.* Pferd, Ros, *n.* Gaul, *m.* — entier, ogier, *m.* Hengst, *m.* — de frise, ostrwie, ostrze, *n.* rogatka, *f.* hiszpański Reiter, *m.* — fondu, gróździennia, w której jeden drugiego na barkach nosi, *f.* Sriel der Knaben, da sie auf einander reiten. — *n.* monter à —, wsiadł na konia, reiten. monter un —, konia niezdając, ein Pferd reiten. aller à —, iechać na konia, reiten. monter un — à poil, jeździć konia na oklep, ein Pferd ohne Sattel reiten. partir à —, wyiechać konno, ausreiten. être à —, na koniu iechać, reiten. — de bois, koń drewniany, do skokania na niego, osiek drewniany, na którym każą za karę siedzieć, *m.* hólzernes Pferd zum volstigiren, *n.* Straßesfel (für Soldaten), *m.* — marin, koń morski, Seepferd, Walross, *n.* fig. être mal à —, w złym położeniu zostawać, in schlechten Umständen seyn, übel stehen. être à — sur sa grandeur, bydz dumnym z wysokiego stanu; auf seinen vornehmen Stand trocken. — de bataille, to, o czym kto zawżem mówi, do siebie stosując; Sache, woyon jemand immer spricht, worauf er sich bezieht. Cheveaux, *pl.* konie. *m.* pl. konnica, *f.* Pferde, *f.* pl. Mannschaft zu Pferde, Reiterey, *f.* Cheval-légers, konnica lekka, *f.* leichte Reiterey, *f.* un Cheval-léger, konny z teyże, lekko-konny, *m.* ein leichter Reiter, *m.*

Chevalier, *v. n.* tam i sam iędzić, biegać, oft hin und her reiten oder laufen. — *a.* podpierać ścianę, eine Wand zum Unterbauen stützen.

Chevalerie, *f.* dostojenstwo kawalera orderu iakiego, *n.* Ritterwürde, *f.* l'ordre de —, order kawalerski, *m.* Ritterorden, *m.*

Chevalet, *m.* (przed tym) tortura, *f.* (ehemals) Folterbank. *f.* T. koń drewniany, osiek (na karę); podstawek u skrzypców etc., *m.* podpora. *f.* kozły, *pl.* kozieł, *m.* das hölzerne Pferd, *n.* Esel; Steg auf den Instrumenten, *m.*; Baumstübe, *f.* Rüstbock, *m.*; jedes Gerüst, worauf die zu bearbeitende Sache gelegt wird, *n.*

Chevalier, *m.* kawaler (orderu iakiego), *m.* Ritter, Ordensritter, *m.* T. konik, *m.* (w szachach), Springer im Schachspiele, *m.* — du guet, porucznik straży nocney, Hauptmann der Scharwache, *m.* — de l'arquebuse, towarzysz strzelecki, Schützenbruder, *m.* fam. se faire le — de qq., bronić kogo z zapalem, uiać się za nim, jemandes Vertheidigung übernehmen; sich jemandes mit Eifer annehmen. — d'industrie, filut, oszust, *m.* feiner Betrüger, Gauner, *m.*

Chevaucher, *v. n.* — court ou long, przypiąć strzemiona długo, krótko; długo, krótko wisieć, mit kurzen oder langen Steigbügeln reiten.

à Chevauchons, *ad.* fam. iędzić, przewiesiwszy nogi, na oklep, rittlings.

Chevelu, *ne.* a. długowłosy, langhaarig, racines chevelues, korzenie kosmate, *m.* pl. Haarwurzeln, *f.* pl. comete chevelue, kometa promienisty, *m.* strahlender Komet, *m.*

Chevelu, *m.* korzonki, *m.* pl. kosmacyń u korzeniów, *f.* pl. Fasern an den Wurzeln, *f.* pl.

Chevelure,

Chevelure, *f.* włosy, *m.* pl. (na głowie), Haupthaar, *n.* fig. promienie okoła komety; korzonki cienkie; liście na drzewie, *m.* pl. Strahlen des Kometen, *m.* pl. Wurzelsfasern, *f.* pl. Laub der Bäume, *n.*

Chevet, *m.* poduszka pod głowę, *f.* wężgłowie, *n.* podgłówek; to, co się pod głowę kładzie, *m.* głowy u łózka, *f.* pl. Kopfkissen; alles, was man, um zu ruhen, unter den Kopf legt; Kopfsende des Bettes, *n.*

Chevêtre, *m.* uzdźnica, *f.* (alt) Halfter, *f.*

Cheveu, *m.* włos, *m.* (na głowie), Haar (vom Menschenhaupt), *n.*

Chevillage, *m.* zagwożdżenie, zaklinowanie, *n.* Verkeilung, *f.*

Chevile, *f.* gwoździ, kołek; kołek u skrzypców, *m.* Pflock, Bolzen, hölzerner Nagel; Wirbel einer Geige etc., *m.* fig. tatanina w poezyi, *f.* Glückwort, *n.* — ouvrière, szpaga, *f.* eiserne Schlusnagel, *m.* — à tourniquet, *f.* knebel, Reitel, Pfackstok, *m.* — du pied, kostka u nogi, *f.* Knöchel, *m.*

Chevillé, *ée.* a. gwoździami drewnianemi spięty, przybity, angepflockt, mit Pflocken befestigt. vers chevillés, mizerne wiersze, tatanina; Verse, worin viel Glückwörter sind.

Cheviller, *v. a.* gwoździami drewnianemi spiąć, przybić, anpflocken, verpflocken, mit hölzernen Nägeln befestigen.

Chevillure, *f.* koniec, sek na rogu jeleniowym, *m.* Gehörn des Hirsches, *n.*

Chevir, *v. n.* fam. (de qq.), dōysdz z kim sprawę, iadu, mit einem fertig werden.

Chevre, *f.* koza; winda, *f.* Ziege, Geiß, *f.*; Hebebock, *m.*

T. 1.

fig. prendre la chèvre, bez przyczyny się gniewać, sich ohne Ursache erzürnen.

Chevreau, *m.* kozłę, *n.* koziołek, *m.* junge Ziege, *f.*

Chevre-pied, *a.* kozionogi, zięguszyg.

Chevreter, *v.* Chevroter.

Chevrette, *f.* sarna samica, *f.* mazinnet, macinet, raczek morski, wilk mały (na kominku); *m.* Reh, *n.* Rehziege, Hindinn, *f.* Art kleiner Meerkrebs; kleiner Feuerbock, *m.*

Chevreuil, *m.* rogacz, sarn, *m.* sarna, *f.* Rehbock, *m.* faon de —, sarnie, *n.* Rehkalb, *n.*

Chevrier, *m.* koziaż, koziaż, *m.* Ziegenhirt, *m.*

Chevillard, *m.* sarnie, *n.* Rehkalb, *n.*

Chevron, *m.* krokiew, *f.* Sparren, Dachsparren, *m.*

Chevrotage, *m.* podatek od kóz, *m.* Ziegenzins, *m.*

Chevroter, *v. n.* okocić się (o kozach), zicelnić, junge Ziegen versen. *fig.* fam. skakać, iak koza; mruczeć, narzekać; skrzepić, łamać głos w śpiewaniu, hüpfen wie eine Ziege; ungeduldig werden; mekern im Singen.

Chevrotin, *m.* skóra kozła, z kozłecia, *f.* zubereitetes Ziegenfell, *n.*

Chevrotrine, *f.* srót sarni, *m.* Rehschrot, Ziegenschrot, *n.*

Chez, *prp.* u, do, w domu, bey, zu, in Hause. chez vous, u ciebie, w twoim kraju, bey Ihnen, in Ihrem Lande. avoir un chez soi, mieć własne mieszkanie, eine eigene Wohnung haben.

Chiasse, *f.* piana kruszcowa, *f.* zußel; gnóy much, komarów, *m.* Metallschaum; Mückenfoth, Würmerdeck, *m.* fig. wyrzut, *m.* Auswurf, *m.*

Chicane, *f.* subtelności, *pl.* prześladowanie, *n.* wykręty, *n.*

(w

- (w sprawach), *pl.* zwada, *f.* swar, *m.* wybiegi, *pl. m.* Schifane, versängliche Spitzfindigkeit, Nechtsüßdrehung, (besonders bey Prozeßen); unnütze Säntzen, *f.* betrüglische Kunst, Ränke, *n. pl.*
- Chicaner, *v. n. et a.* przesładować, wykrętów używać, kłócić, wykreczać, zaczepiać kogo, kłócić się; wszystko bez przyczyny ganić, schikanieren, betrüglische Spitzfindigkeiten, Ränke gebrauchen; unnötig Streit, Handel anfangen; Alles ohne Grund tadeln. *fig.* gryźć, kłopotać kogo, ärgern, zu schaffen machen.
- Chicanerie, *f.* wykrętarstwo, *n.* wykręty, *pl. m.* mieszanie, pieniactwo, *n.* spiszfindige Streitigkeiten, *f. pl.* Advokatenranke, *m. pl.* Rabulisten, *f.*
- Chicaneur, *m.* euse, *f.* zaczepiacz, zwadzca, wykrętarz, machlarz, pieniacz, *m.* Schikanenmacher, *m.*
- Chicanier, *m.* ière, *f.* fam. kłótnik, zwadzca, człowiek swarliwy, *m.* der, die über Streitigkeiten Handel anfangt, *a.* przykry, ärgertlich.
- Chiche, *a.* skąpy, sknérówaty, karg, knauserig, *fig.* oszczędny w słowach, sparsam in Worten. pois chiches, ciecioraka, ciecierzka ogrodna, *f.* Kichererbsen, *f. pl.*
- Chicoracée, *a.* do cykoryi podobny, tak smakujący, cichorienartig.
- Chicorie, *f.* cykorya, *f.* Cichorie, *f.*
- Chicot, *m.* pień, odziomek drzewa; koniec, (gałęzi ulamanej); karz; guz sęk, (na drzewie), *m.* drzazga, *f.* pień, opienek, trzonek, kielek (zęba spróchniałego), *m.* Stumpf, Sturz (von einem Baum oder Zweige); Knoten (am Baumstamme), Holzsplitter; Stiff von einem Zahne, *m.*
- Chicoter, *v. n.* fam. o małą rzecz się wadzić, über Kleinigkeiten janken.
- Chien, *m.* chienne, *f.* pies, *m.* suka, sobaka, *f.* Hund, *m.* Hündin, *f.* chien marin, *m.* pies morski, *m.* Seehund, *m.* T. kurek u strzelby, *m.* Hahn am Schlosse eines Gewehrs, *m.* blaszka do hamowania, wozu, *f.* Hemmschuh, Radschuh, *m.* prov. entre chien et loup, zmierzchem, in der Dämmerung.
- Chiennier, *v. n.* oszczenić się, junge Hunde werfen.
- Chier, *v. n.* srać, Nothdurft verrichten; scheissen.
- Chieur, *m.* euse, *f.* sral, srala, *m.* einer der seine Nothdurft verrichtet; Scheißer, *m.*
- Chiffe, *f.* paieczyna, cienka podła materya, *f.* dünner schlechter Zeug, *m.*
- Chiffon, *m.* płat, gałgan, *m.* Lumpen, Lappen, *m.*
- Chiffonner, *v. a.* zgnieść, pognieść, zerkrumpeln, zerknittern, zerdrücken. *fig.* fam. naprzykrzać się; gnieść, macać, szarpać (białogłową), beunruhigen; herumzerren (ein Frauenzimmer).
- Chiffonnier, *m.* ière, *f.* zbieracz gałganów, gałganiarz, *m.* Lumpensammler, *m.* fig. plotkarz, gazeciary; ganićiel, *m.* Märchenthräger, Krittler, *m.*
- Chiffre, *m.* liczba; cyfra, *f.* znak, *m.* pismo tajemne, *n.* Biffer, Zahlfigur, *f.*; Zeichen, *n.*; Geheimschrift, *f.* fig. cytra imienia, *f.* Namenszug, *m.*
- Chiffrier, *v. a.* liczbami znaczyć, liczby pisać, numerować co; znakami co pisać, cyfrować, mit Zahlen bezeichnen; mit geheimen Zeichen schreiben. — *n.* piórem co rachować, mit der Feder rechnen.
- Chiffrer, *m.* rachmistrz, liczby piszący, Rechner, *m.*
- Chignon, *m.* kark; włosy w górę przypięte, na grzbień wzięte u kobiet, *pl. m.* Nakęfen, *m.* hinaufgeschlagene Hinterhaare der Frauenzimmer, *n. pl.*
- Chimère, *f.* zwierz wymysłony, *m.* erdichtetes Wunderthier, *n.* fig. wymysł goły, chymera, *f.* Hirngespinnst, *n.* Grille, *f.*
- Chimérique, *a.* zmysłony, chymeryczny, eingebildet, grillenhaft.
- Chimériser, *v. n.* chymerycznemi głowami nabijać myślamy, wunderliche Grillen hegen.
- Chimie, *f.* chymia, *f.* Chemie, Scheidekunst, *f.*
- Chimique, *a.* chymiczny, chemisch.
- Chimiste, *m.* chymik, chymista, *m.* Chemiker, Scheidekünstler, *m.*
- China, *f.* korzeń Chiny, *m.* Chinawurzel, *f.*
- Chine, *f.* Chiny, *pl.* China, *n.*
- Chinfreneau, *m.* fam. guz, m. blizna, *f.* (na głowie od uderzenia etc.), Schmarre, Flatsche (von einem Hiebe oder Schlage im Gesicht), *f.*
- Chinois, oise, *a.* chiński, ska, chinefisch. S. Chineser, *m.* — ruih, *f.*
- Chinquer, *v. n.* fam. pić tego, derb jechen.
- Chiourne, *f.* rudnicy na iakiej galerze, *m. pl.* gesammte Ruderknechte einer Galeere, *m. pl.*
- Chipage, *m.* wyprawa skór na Duński sposób, *f.* Zubereitung des Leders auf dänische Art, *f.*
- Chiper, *v. a.* wyprawiać skórę po Duńsku, Felle auf dänische Art zuverreiten.
- Chipot, *m.* fam. fraszka, *f.* Kleinigkeit, *f.*
- Chipoter, *v. n.* fam. guzdrać, żać, klizać, ogryzać tylko potrawy; o fraszki się wadzić, jandern, tändeln; beim Essen nur knaupeln; um Kleinigkeiten janken.
- Chipotier, *m.* ière, *f.* guzdracz; swarliwy człowiek, kłótnik, *m.* Jauderer, Tändler; Janker, *m.*
- Chique, *f.* robaczek okrągły na wypach Antylskich, który się w ciało wgrzyza, *m.* filizanecka; galeczka, kułka do grania, *f.* Art Milbe oder Reitel auf den Antillen; sehr kleine Kaffeetasse, *f.* Schnellfäulchen, *n.* Schusser, *m.*
- Chiquenaude, *f.* szczotka (w nos), *f.* Nasenstäber, *m.*
- Chiquet, *m.* fam. kawateczek, *m.* troche, ein Bißchen, *n.* chiquet à chiquet, *fam.* inatemi ratami, po trochu, nach und nach, in kleinen Summen.
- Chiquette, *f.* ukroyka, ukrakwa, *f.* urzynek od skóry, *m.* vom Schaaffsheerer abgeschnittenes Stüchchen Fell, *n.*
- Chiragre, *f.* łamanie w rękę, chyragra, *f.* Bicht, *f.* Zipperslein in den Händen, *n.* — *m.* łamanie w rękę cierniacy, der die Bicht in den Händen hat.
- Chirographaire, *a.* créancier, wierzyciel na gołą kartę, na zapis ręczny, Gläubiger, dessen Recht sich nur auf eine Handschrift gründet, *m.*
- Chirologie, *f.* mowa przez migi, *f.* Fingersprache, *f.*
- Chiromancie, *f.* rehowieszczenie, Wahrsageren aus den Händen, *f.*
- Chiromancien, *m.* enne, *f.* rehowieszczek, wieszczbiarz z ręki, *m.* der, die aus den Händen wahrsagt.
- Chirurgical, ale, *a.* cyrulicki, chirurgisch.
- Chirurgie, *f.* cyrulictwo, *n.* Wundarzneikunst, Chirurgie, *f.* N 2

Chirurgien, *m.* cęralik, felczer, *m.* Chirurg, Wundarzt, Feldscherer, *m.*

Chirurgique, *a.* cyrulicki, chirurgisch.

Chière, *f.* gnóy much, *m.* Glied, *m.*

Choc, *m.* uderzenie, naiechanie, *n.* najaż, *m.* natarczyka, *f.* Stos; Unfall, Angriff, *m.* fig. utrata, *f.* niezcześnie, *n.* Verlust, *m.* Unglück, *n.*

Chocailleur, *v. n.* sam. upić się, sich voll saufen.

Chocailon, *f.* sam. pińczka, *f.* versoffenes Weibsbild, *n.*

Chocolat, *m.* czekulata, *f.* Schokolade, *f.*

Chocolatier, *m.* ten, co czekulatę robi, ią szynkuje, czekulatnik, *m.* Schokoladenmacher, -schent, *m.*

Chocolatiere, *f.* czekulatniczka, *m.* Schokoladenkanne, *f.*

Choeur, *m.* chór, *m.* Chor, *n.* et *m.* enfant de —, choralista, Chorführer, Chorist, *m.*

*Choir, *v. n.* upasnąć, podupaścić, fallen.

Choisi, *ie, p. et a.* obrany, wybrany, gewählt, ausgesucht, ausersuchen.

Choisir, *v. a.* obrać, wybrać, wählen, aussuchen, auslesen.

Choix, *m.* wybór, *m.* obieranie, wybieranie, *n.* wolność obierania, *f.* Wahl, Auswahl, *f.* faire — (*de qq.*), obrać kogo, einen wählen.

Chômable, *a.* święty, uroczysty, co obchodzić trzeba (święto), zu feiern (von Festen).

Chômage, *m.* odpocznienie od roboty, próżnowanie etc., *n.* Feiern, *n.*

Chômer, *v. n.* próżnować, nie robić, nie mieć roboty, (o rzemieślnikach); odłogiem leżeć, feynern, ohne Arbeit seyn, brach liegen. — *de qq.*, nie mieć czego, Mangel an etwas

haben. — *a.* obchodzić święto, święcić, (ein Fest) feiern.

Chopine, *f.* półkarty, *n.* Schoppen, *m.* Nösel, *n.* fig. sam. mettre pinte sur chopine, tapfer zechen.

Chopiner, *v. n.* sam. pić mało, ale często, schöppeln, oft und viel trinken.

Chopinette, *f.* kwatarka, *f.* Schöppchen, Nöselchen, *n.*

Choppement, *m.* usterk, *m.* potknięcie się, *n.* Stolpern, Straucheln, *n.*

Chopper, *v. n.* potknąć się, ustyrknąć się, stolpern, straucheln.

Choquant, *ante, a.* urażliwy, obrazliwy, aufösig, widerwärtig, beleidigend.

Choquer, *v. a.* trącić co, o co, anstoßen. fig. obrazić; urazić; niepodobać się, beleidigen; misfallen; zuwider seyn. se —, r. spotkać się, zeyśdź się, (o dwóch wojskach), auf einander stoßen, (von zwey Armeen).

Chorévéque, *m.* szulragan, *m.* Chorbischof, *m.*

Choriste, *m.* choralista, *m.* Chorsänger, *m.* soeurs choristes, panny do chóru, *f. pl.* Chorsängerinnen, *f. pl.*

Chorographie, *f.* opisanie kraju, krajoopisanie, *n.* Beschreibung eines Landes, *f.*

Chorographique, *a.* krajoopisarski, zur Landesbeschreibung gehörig.

Chorus, *m.* faire —, śpiewać razem, einen Chor anstimmen, mit einander singen.

Chose, *f.* rzecz; sprawa, *f.* Sache, *f.* Ding, *n.* sam. rzecz, osoba, którą kto swym nazwiskiem nazwać nie chce lub nie może, *f.* Sache, Person, die man nicht nennen kann oder will, *f.* — publique, rzeczpospolita, *f.* das gemeine Wesen, *n.* Staat, *m.* ce n'est pas

pas grand chose, nie wielkie to cuda, das hat nicht viel zu bedeuten, quelque chose, *m.* coś, cości, Etwas, *n.* entre autres choses, pomiędzy innymi, unter andern. rien autre chose, nic więcej, nie innego, *n.* nichts anders, sonst nichts, c'est peu de chose, to bagatela, das ist eine Kleinigkeit. la belle chose! a to pięknie! (ironisch) das ist was Schönes!

Chou, *m.* kapusta, *f.* iarmuż, *m.* Kohl, *m.* Kraut, *n.* — fleur, karafioł, *m.* Blumenkohl, *m.* — cabus, *v.* cabus. — navet, kalarepa, *f.* Kohlrübe, *f.* — rave, od. Chou de Siam, brukiew, Kohlrabi, *m.* petit —, ciasta gatunek, Art Gebäckes. chou! chou! —! pus! husz! (na psa), such! such! (Jäger zum Hunde).

chou-paille! łapay! fasz an! pack an!

Choucas, *m.* kawka, z dziobem i nogami czerwonymi, *f.* Art Krähen, Dohle, *f.*

Chouette, *f.* sowa, *f.* Nachteule, *f.* Raub, *m.*

Choyer, *v. a.* sam. pieścić się z czym, zärtlich mit etwas umgehen, sorgfältig in Acht nehmen. se —, r. dogadzać sobie, sich pflegen und warten.

Chrême, *m.* Chryzam, *n.* Chrysm, *n.*

Chrêmeau, *m.* czapczka dziecięcia do chrztu, *f.* Taufmützchen, *n.*

Chréten, *m.* enne, *f.* chrześcianin, *n.* anka, *f.* Christ, *m.* inn, *f.* — *a.* chrześciański, christlich.

Chrétiens, *m.* Chrystyan, *m.* Christian, *m.* (Name).

Chrétienné, *f.* chrześcianstwo, *n.* Christenheit, *f.*

Chrisimal, *m.* flaszcza, puszcza do oleju świętego,

f. Gefäß zu dem geweihten Oele, *n.*

Chrismation, *f.* bierzmowanie, namaszczenie oleiem świętym, *n.* Firmelung, Salbung mit dem Chrysm, *f.*

Christ, *m.* Chrystus Pan; obraz Chrystusa Pana na krzyżu ukrzyżowanego, *m.* Chrystus; Gemälde, *n.* oder Kupferstich, der den Heiland am Kreuze vorstellt, *m.*

Christianisme, *m.* chrześcianstwo, wiara, nauka chrześciańska, *f.* Christenthum, *n.*

Christine, *f.* Krystyna, *f.* Christine, *f.* (Name.)

Christophe, tophle, *m.* Kryštof, Christoph, *m.* (Name.)

Chronique, *f.* kronika, *f.* dzieje, *m.* pl. Chronik, Zeitgeschichte, *f.* fig. chronique scandaleuse, zła nowina, *f.* böse Gerücht, *n.*

Chronique, *a.* maladie —, ciągła choroba, *f.* chronische, anhaltende Krankheit, *f.*

Chronologie, *f.* chronologia, *f.* czasopisanie, *n.* Zeitrechnung, *f.*

Chronologique, *a.* chronologiczny, czasopisarski, zur Zeitrechnung gehörig, chronologisch.

Chronologiste, Chronologue, *m.* chronolog, czasopis, *m.* Zeitrechner, *m.*

Chronomètre, *m.* czasomierz, *m.* Zeitmesser, *m.*

Chronométrie, *f.* czasomierstwo, *n.* Zeitmessung, *f.*

Chrysalide, *f.* poczwarka, *f.* z której motyl się robi, Puppe einer Raupe, *f.*

Chrysocolle, *f.* bergryn, *m.* materia do lutowania złota etc. *f.* gatunek kamienia drogiego, *m.* Berggrün, *n.* Goldstein, *m.*

Chrysolite, *f.* chryzolit, (kamień złotawy, *m.* Chrysolit, *m.* (Edelstein.)

Chrysomèle, *m.* chrabaszcz żółtawy, *m.* Goldfäfer, *m.*
 Chrysoprase, *f.* Chrysoprasin, *m.* chrzopas, beryl zielonawy, *m.* Chrysopras, *m.* (Edelstein.)
 Chuchoter, *v. n.* świergotać, wie ein Sperling schreien, jirren.
 Chuchoter, *v. n.* szeptać komu w ucho, flüstern, heimlich ins Ohr reden.
 Chuchoterie, *f.* sam. szeptanie, *n.* flüstern, Zischeln, *n.*
 Chuchoteur, *m.* euse, *f.* szepciarz, *m.* Person, die immer flüstert, *f.*
 Chut! *i. sam.* cyt! still! St!
 Chute, *f.* upadnienie, *n.* upadek, *m.* Fall, *m.* Gallen, *n.* fig. nieszczęście, *n.* upadek, *m.* Unglück, *n.* Unfall, *m.*
 Chyle, *m.* chil, sok pożywny, *m.* Milchsaft, Nahrungsaft, *m.*
 Chypre, *v.* Cypre. (Cypr)
 Ci, *ad. tu, tutaj, hier, ci-git, tutaj* spoczywa; hier liegt (bez graben), hier ruhen die Gebeine des. par ci, par là, tu i o wdzie, mieyscami; hier und dort, hin und wieder, ci-devant, wyżej wymieniony, wspomniany; vorhin, kurz vorher; vormals, ehemals, ci-après, *ad.* potem, nach diesem, hernach.
 Ciboire, *m.* cyborium, *n.* monstrancya, *f.* Monstranz, *f.*
 Ciboule, *f.* rodzaj cebulek, *f.* kleine Zwiebel, Zipolle, *f.*
 Ciboulette, *f.* cebulka, *f.* kleine Zipolle, *f.*
 Cicatrice, *f.* blizna, *f.* Narbe, *f.* fig. plama, *f.* piętno, *n.* Schandfleck, *m.*
 Cicatricele, *f.* blizienka etc. *f.* mały biały krążek na skórze w żółtkniia, *m.* Märchen, *n.* kleiner weißer Kreis auf dem Datterhäuten des Eies, *m.*
 Cicatrizer, *v. a.* sikać, blizny robić, Narben machen, se —, r. zagoić się, w bliznę się abierać, vernarben, zubeilen.

Cicerole, *f.* cieciorka, cieciorzyca, *f.* kleine Art Stichererbsen, *f.*
 Cicle, *v.* Cycle.
 Cidre, *m.* iabłecznik, gruszczyk, *m.* Apfelwein, Cider.
 Ciel, *m.* niebo, *n.* okolica, *f.* kray, *m.* powietrze, *n.* pogoda, *f.* Himmel, Himmelsrich, *m.* Luft, *f.* fig. pawilon; baldachin, *m.* Bett, Traghimel, *m.*
 Cierge, *m.* świeca woskowa; gromnica, *f.* Wachskerze, *f.*
 Cigale, *f.* konik, skoczek, *m.* Heuschrecke, *f.*
 Cigare, *m.* tytuń w trąbkę kręcony, którą to trąbkę bez lukki palić można, *f.* Sorte Rauchtabak in Röllchen, welche man gewöhnlich ohne Pfeife raucht, *f.*
 Cigne, *v.* Cygne.
 Cigogne, *f.* bocian, *m.* Storch, *m.*
 Cigogneau, *f.* bocianię, *n.* bocianek, *m.* junger Storch, *m.*
 Ciguë, *f.* swinia wesz szaleń, szaleń, *m.* ziele, Schierling; Gifttrank davon, *m.*
 Cil, *m.* włos u powieki, *m.* ein Härchen am Augensiede, *n.*
 Cils, *pl.* rzęsy, *pl.* Augenwimper, *f.*
 Cilice, *m.* włosienica, *f.* hårnes Hemd, Bußkleid, *n.*
 Cilié, *ée, a.* kosmaty, mszysty, (o liściach), borstig, gestraut, (von Blättern).
 Cilindre, *v.* Cyindre.
 Cillé, *ée, a.* cheval —, koń biały mający brwi, *m.* Pferd mit weißen Augenbraunen, *n.*
 Cillément, *m.* mruganie oczu, blinzen mit den Augen, *n.*
 Ciller, *v. a.* mrugać, blinzen, blinzeln.
 Cime, *f.* wierzch, wierzchołek, szczyt, *m.* Gipfel, *m.*
 Ciment, *m.* kit, *m.* mortel, *m.* wapno z piaskiem etc. zmieszane, *n.* Cement, *n.* Art Mörtel, Kitt, *m.*

Ci-

Cimenter, *v. a.* wapnem takim co murować; zakładać, mit Cement mauern, verkiten. fig. umocnić utwierdzić, befestigen, dauerhaft machen.
 Cimentier, *m.* rzemieślnik, co kit robi i przedaie, *m.* Cementirer, Cementmacher, *m.*
 Cimeterre, *m.* szabla długa, *f.* pałasz, *m.* Säbel, Dallsch, *m.*
 Cimetière, *m.* cmentarz, *m.* Kirchhof, Gottesacker, *m.*
 Cimir, *m.* caber wołowy, *m.* sztuka krzyżowa, *f.* Lendenstück, *n.* Ziemer, *m.*
 Cinabre, *m.* cynober, *m.* Sinnober, *m.*
 Cinéraire, *a.* urne —, *f.* urna, *f.* Aschenkrug, *m.*
 Cinération, *f.* Cinéfaction, *f.* obrócenie w popiół, *n.* Verbrennung zu Asche, *f.*
 Cinérier, Cinéfier, *v. a.* w popiół obrócić, veräschern, *T.*
 Cingler, *v. n.* rozwiniętemi, pełnemi żaglami płynąć, mit vollen Segeln fahren. — *a.* sieć, smagać, biczować; sieć, rznąć, (iako wiatr etc.), mit einer Peitsche, Eriepruthe hauen; in das Gesicht schneiden, (vom Winde).
 Cinique, *v.* Cynique.
 Cinnamome, *m.* cynamon, *m.* Cinnamonet, *m.*
 Cing, *a.* pięć, fünf, — *m.* pięść, *f.* Günter, *m.*
 Cinqain, *m.* szyk wojska z pięciu batalionów, *m.* Art Schlachtordnung von 5 Bataillons, *f.*
 Cinquantaine, *f.* liczba pięćdziesiąt, *f.* pięćdziesiątek, *m.* Zahl von fünfzig, *f.*
 Cinquante, *a.* pięćdziesiąt, fünfzig.
 Cinquanténier, *m.* pięćdziesiątnik, *m.* der 50 Mann kommandirt, *m.*
 Cinquantième, *a.* pięćdziesiąty, (der, die, das) fünfzigste. —

m. część pięćdziesiąta, *f.* der fösste Theil, *m.*
 Cinquidème, *a.* piąty, fünfte. — *m.* piąta część, *f.* uczeń z piątej szkoły, *m.* — *f.* piąta szkoła, *f.* fünfte. — *m.* fünf, *tel, n.* Quintaner, *m.* — *f.* Quinta, die fünfte Klasse, *f.*
 Ciquille, *f.* lumber, w którym 5 osób gra, *m.* L'hombrespel zu 5 Personen, *n.*
 Cintre, *m.* obłaczystość *f.* sklepienie; rusztowanie mularskie do budowania sklepienia, *a.* Bogen, *m.* Gewölbe, *n.* Bogenrüstung, *f.*
 Cintré, *ée, p. et a.* sklepiony, gewölbt.
 Cintrer, *v. a.* sklepić, sklepienie robić, einen Bogen machen, wölben.
 Cioutat, *m.* gatunek winogrona białego, *n.* Peterfilientraube, *f.*
 Cipollini, *m.* marmur włoski zielony, *m.* grüner italienischer Marmor, *m.*
 Cippe, *m.* słupek, mały posąg, *m.* Halbsäule, *f.* tortura, *f.* Torturinstrument der Alten, *n.*
 Cirage, *m.* wosk do bótów, *m.* woskowanie, *n.* Wachsen, *n.* Wische, *f.*
 *Circoncire, *v. a.* obrzezać kogo, beschneiden.
 Circoncis, *a.* obrzezany, beschnitten. — *m.* obrzezaniec, *m.* Beschchnittener, *m.*
 Circonciseur, *m.* obrzeźciel, obrzezacz, der die Beschneidung verrichtet.
 Circoncision, *f.* obrzezanie, *n.* Beschneidung, *f.* fête de la — obrzezanie, *n.* (święto) Fest der Beschneidung Christi, *n.*
 Circonférence, *f.* okrąg, obwód, *m.* Umfang, Umkreis, *m.*
 Circonflexe, *a.* accent daszek, accent daszkowaty nad literą iaką; Circumflex, *m.* (das Tonzeichen).
 Circonlocution, *f.* opisywanie, *n.* Umschreibung mit Worten, *f.* Cir-

Circonscription, *f.* okréslenie, ograniczenie, *n.* Umgrenzung, Einschließung in gewisse Grenzen, *f.*
 *Circonscrire, *v. a.* okréslić, otoczyć, opisać co wkoło, umgrenzen, in Grenzen einschließen.
 Circonscriit, *ite, a.* umgrenzt, umschrieben.
 Circonspect, *ecte, a.* ostróžny, baczoj, przezorny, behutsam, vorsichtig, bedächtig.
 Circonspection, *f.* ostróžność, baczość, przezorność, *f.* Behutsamkeit, Vorsichtigkeit, Bedachtsamkeit, *f.* Bedacht, *m.*
 Circonstance, *f.* okoliczność, *f.* Umstand, *m.*
 Circonstancier, *v. a.* wyokoliczniać, wyszczególniać, umständlich erzählen oder beschreiben.
 Circonvallation, *f.* okopy, szan-ce obozowe, na okół, *pl.*
 Circumvallationslinie, *f. T.*
 *Circonvenir, *v. a.* podeysdź, oszukać kogo, listig hintergehen.
 Circonvention, *f.* podeyscie, oszukanie, *n.* Hinterlist, *f.* listiger Betrug, *m.*
 Circonvoin, *ine, a.* okoliczny, przyległy, umliegend, benachbart.
 Circuit, *m.* okrag, obwód, *m.* okolica, *f.* Umfang, Umkreis, *m. fig.* — de paroles, okoliczność, *f.* wielomowność, *f.* Umschweif mit Worten, *m.*
 Circulaire, *a.* okragły, jirkelrund, kreisförmig. — *f.* oder lettre —, listy okólne, universaly, *m. pl.* Circularschreiben, *n.* Umlauf, *m.*
 Circulateur, *m.* włóczęga, włoka, *m.* herumstreicher, Landstreicher, *m.*
 Circulation, *f.* cyrkulacya; krencyja, *f.* kurs, *m.* Umlauf, Kreislauf, *m. fig.* kurs pieniędzy, *m.* Geldumlauf, *m.*
 Circuler, *v. n.* cyrkulować, przechodzić; toczyć się, kursować, kurs mieć dobry, um-

laufen, im Umlaufe seyn, sich im Kreise bewegen.
 Cire, *f.* wosk, *m.* świeca woskowa; pieczęć wosku; gnoy z ucha, *m.* Wachs, Wachselicht, Kanzeleyseigel; Ohrenschnal, *n.* — d'Espagne, lak (do pieczętowania), *m.* Siegellack, *m. et n.*
 Cirer, *v. a.* woskować co, wischen.
 Cirier, *m.* stoczkarz, blecharz, woskownik, ten co woskiem handluje, *m.* Wachseier, —bleicher, —bossirer, —händler, *m.*
 Ciron, *m.* robaczek zaskórny biały i okragły, *m.* krosta od tego, *f.* Milbe, Miete, Reitelauś, kleine Blatter davon, *f. fig.* kropka, kropeczka, *f.* punkt, punkcik, *m.* kleiner Punkt, *m.*
 Cirque, *m.* okrag, *m.* koło, *n.* po którym się przechodzaia, *m.*
 Circus, *m.* (großer, mit Gängen und Sitzen umgebener Schauplatz bey den Römern).
 Cirure, *f.* woskowanie, *n.* wosk, szuwak do bótów, *m.* Wischen, *n.* Wische, *f.*
 Cisailler, *v. a.* postrzydz, pokraiać co nożycami, mit einer großen Scheere in Stücke zerschneiden.
 Cisaillies, *f. pl.* nożyce; obrzynki, okrawki, *pl. T.* große Scheere, *f.*; das Abgeschnittene von Münzen, *n.*
 Cisalpin, *a.* z téy strony Alp (bedący), diesseits der Alpen gelegen, wohnend.
 Ciseau, *m.* dźółto, *m.* Meißel, *m.* Ciseaux, *pl.* nożycki; nożyce, *pl.* Scheere, *f.*
 Ciseler, *v. a.* ryć, rzezać, dźubać, rznąć, mit dem Meißel oder Grabstichel arbeiten.
 Ciselet, *m.* dźółtko, *n.* rylec, *m.* Grabmeißel, *m.*
 Ciseleur, *m.* ten, co dźółtkiem w srebrze etc. ryje; wyrzyna, der ausgestochene Arbeit macht. Ci-

Ciselure, *f.* dźubana, rznięta, ryta robota, *f.* ausgestochene Arbeit, *f.*
 Cismountain, *a.* z téy strony Alp (bedący), diesseits der Alpen.
 Cissite, *f.* Cyssyt, *m.* Cissit, Baumachar, *m.*
 Ciste, *m.* kozilep, *m.* Eistenrösch, *n.*
 Cistre, *v.* Sistre.
 Citadelle, *f.* zamek, *m.* forteca mała, cytadela, *f.* Citadelle, kleine Festung in oder bey einer Stadt, *f.*
 Citadin, *m. inc.* *f.* mieszczanin (po niektórych miastach we Włoszech) *m.* Bürger, *m.* — rin, *f.* (gewisser Städte Italiens).
 Citateur, *m.* ten, co z pisma innego co przytacza, dowodzi, der Schriftstellen anführt, *m.*
 Citation, *f.* przytaczanie, dowodzenie (z książek etc.) zapozwanie, *n.* pozew, *m.* Anführung (einer Schriftstelle); Vorladung (vor ein Gericht), *f.*
 Cité, *f.* miasto, *n.* (poetisch) Stadt; Altstadt, *f.* droit de — prawo obywatelstwa, *n.* Bürgerrecht, *n.*
 Citer, *v. a.* przytoczyć, przywozić, dowodzić; pozwać do sądu; powiedzieć, wymienić tego, od którego co mamy, Stellen anführen; vorladen; bescheiden; den nennen, von dem man etwas hat.
 Citérieur, *eure, a.* z téy strony leżący, diesseitig.
 Citerne, *f.* krynica, *f.* Cisterne, *f.* Wasserfangkasten, *m.*
 Citerneau, *m.* kryniczka przy wielkiej krynicy, *f.* kleines Wasserbehältniß neben einer Cisterne, *n.*
 Citole, *m.* gatunek cytry, *f.* Art Zither (bey den Alten), *f.*
 Citoyen, *m.* eime, *f.* mieszczanin; obywatel, *m.* Bürger,

freyer Staatsbürger, *m.* — rin, *f.*
 Citragon, *m.* miętkiew, miętka cytrynowa, *f.* Citronenmelisse, *f.*
 Citrin, *ine, a.* cytrynowy, koloru cytrynowego, citronenfarbig.
 Citron, *m.* cytryna, *f.* Citrone, *f.* — *a.* cytrynowego koloru, citronenfarbig.
 Citrounat, *m.* cytrynat, *m.* (skórki cytrynowe w cukrze), Citrouat, *m.* (eingemachte unreife Citronenschalen).
 Citronné, *ée, a.* cytrynowany, cytrynami przyprawiony, smakuący, pachniący, mit Citrone gewürzt, darnach schmeckend, riechend.
 Citronnelle, *f.* miętkwi, miętki rodzaj; wódka cytrynowa, *f.* Melissenkraut, *n.* Citronenbranntwein, *m.*
 Citrounier, *m.* cytrynowe drzewo, *n.* Citronenbaum, *m.*
 Citrouille, *f.* bania, dynia, *f.* Kürbis, *m.*
 Cive, *f.* szczypior, *m.* rodzaj cebulek, *f.* Schnittlauch, *m.*
 Givet, *m.* zaigac z iuszką, z czarnym sosem gotowany, *m.* Hasenschwanz, *n.* Hasenpfeffer, *m.*
 Givette, *f.* szczypiorek; zybet, *m.* kleiner Schnittlauch, *m.* Zibethkage, *f.* Zibeth, *m.*
 Givibre, *f.* nosidło, *n.* Tragebahre, *f.*
 Civil, *ile, a.* domowy, mieyski; grzeczny, obyczajny, bürgerlich; hōslich, *T.* cywilny, civil, *fig.* mort civile; śmierć cywilna, *f.* wyłączenie z obywatelstwa, *n.* Civiltod, *m.* Aus-schließung aus der bürgerlichen Gesellschaft, *f.*
 Civilement, *ad.* stosownie do prawa cywilizacyi, grecczym sposobem, dem bürgerlichen, Civilrechte gemäß; hōslich, auf eine hōsliche Art.
 Civilisation, *f.* cywilizacya, *f.* Sittenverbesserung, *f.*

Civiliser, *v. a.* obyczać, uoby-
czaić, wykrzesać, okrzesać,
wypolerować, hōslich, geistlich
machen.

Civilité, *f.* grzeczność, chyczay-
ność, *f.* hōslichkeit, *f.* Civili-
tés, *pl.* komplementy, grze-
czności, ukłony, pokłony, *m.*
pl. Complimente, *n. pl.* Grüße,
m. pl.

Civique, *a.* ohywatelski, bür-
gerlich, dem Bürger zukommend.

Clabaud, *m.* ogar, co nie w
czas szczeka, *m.* klaffer, *m.*
fig. peplacz; kapelus z ob-
wiesiem brzegami, *m.* dum-
mer grober Schwäger, Schlapp-
hut, *m.*

Clabaudage, *m.* szczekanie psów,
n. Klaffen der Hunde, *n. fig.*
halas, wrzask o fraszki, *m.*
Lärm über Kleinigkeiten, *m.*

Clabauder, *v. n.* szczekać, klaf-
fen, *fig.* wrzeszczć, halasować
bez przyczyny, ohne Ursache
lärmen und schreien.

Clabauderie, *f.* wrzask, krzyk,
halas niepotrzebny, *m.* unnüt-
zes Geschren, Gefreische, *n.*

Clabauder, *m.* euse, *f. fam.*
wrzaskal, wrzaskun, *m.*
Schreier, Kreischer, *m.* — inn, *f.*

Claie, *f.* plotka, plecionka, *f.*
sanice, *pl.* Hürde, Flechte,
Schleife, *f.*

Clair, aire, *a.* iasny, świetny;
klarowny, przezroczysty, po-
lerywany, glancowny; cien-
ki, klar; hell; polirt; glänzend;
dłun, *fig.* iasny, wyraźny, wi-
doczny, pewny, nieodbity,
klar, deutlich, verständlich, un-
längbar, augenscheinlich.

Clair, *ad.* wyraźnie, iasnie, wi-
docznie, głośno, klar, hell, deut-
lich, *fig.* voir —, entendre —,
durchdringenden Verstand, aufge-
klärten Kopf haben. parler clair
et net; wyraźnie wyrozumia-
ło mówić, deutlich und verständ-
lich reden, frey von der Brust
weg reden.

Clair, *m.* światło, *n.* świet-
ność, światłość, *f.* Helle, Licht,
n. — de lune. światło księ-
życa, *n.* Mondschein, *m.* clairs
pl. światło (w malar), *n.* Licht,
n. pl. (Maler).

Claire, *f.* Klara, Clara, *f.* Klar-
schen, (Name.)

Clairement, *ad.* iasno, wi-
docznie, wyraźnie; deutlich, ver-
ständlich, augenscheinlich.

Clairet, ette, *a.* czerwony, czer-
wonawy, rōthlich, vin clairet,
m. klarer wino, *m.* bleichrother
Wein, *m.* eau clairette, *f.*
gorzalki czerwonej gatunek,
f. wiśniak, *m.* Art rother
Brannwein, Kirschbrannwein,
m.

Claire voie, *f.* otwór w murze
zakratowany, vergitterte Öff-
nung in einer Mauer, *f.* semer
à —, siac drobno, ganz dünn
besien, tissu fait à —, mate-
ryja delikatna, przezroczyta,
f. ganz dünn gewebtes, durch-
sichtiges Zeug, *n.*

Clairon, *m.* puzan, *m.* traba
krzykliwa, *f.* naygłosniejszy
u organ registra, *pl.* Klarin,
f. Sinfonregister in der Orgel, *n.*
Clair-semé, *ce, a.* rzadko sia-
ny, dünn gesät.

Claïtures, *f. pl.* rzadkość wsuk-
nie materyi, *f.* dünne Stellen
im Tuche it., *f. pl.*

Clair-voyance, *f.* bystrość ro-
zumu, przezorność, roztro-
pność, *f.* Scharfsichtigkeit, *f.*

Clair-voyant, ante, *a.* bystry,
roztropny, przezorny, scharf-
sichtig.

Clamesi, *m.* gatunek stalu, *m.*
Limousiner Stahl, *m.*

Clameur, *f.* wrzask, krzyk, *m.*
großes Geschrey, *n.*

Clameuse, *a. f.* chasse —, po-
lowanie z krykiem odprawia-
ne, *n.* geräuschvolle Jagdlust,
f.

Clamp, *m.* żelazo, *n.* obręcz
żelazna u czego, *m.* Wange
am

am Mastbaume, *f.* eisernes
Band, *n.*

Clamponier, oder Claponier,
m. et a. boeuf —, wół no-
gi za długie, i za cienkie ma-
racy, *m.* Ochse, dessen Füße zu
lang und dünn sind, *m.*

Clan, *m.* gromada pod wodzem
własnym, *f.* Horde, die ihr
eigenes Oberhaupt hat, *f.*

Claudin, ine, *a.* potajemny,
pokatny, heimlich, nach den
Gesetzen verboten.

Clandestinement, *ad.* potajem-
nie, heimlich, heimlicher Weise.

Clandestinité, *f.* pokatność,
potajemność, *f.* heimliche und
verbotene Art etwas zu unterneh-
men.

Clapet, *m.* klapka, zapadka, po-
krywka, *f.* Klappe, *f.* Art
kleiner Ventile).

Clapier, *m.* nōra, iama króli-
ków; królikarnia, *f.* krolizy-
niec; królik tam wychowany,
mizerny, *m.* Kaninchengang,
m. Kaninchenhaus, *n.* darin auf-
gezogenes oder schlechtes Kanin-
chen, *n.*

Clapir, *v. n.* wrzeszczć, iak
królik, wie ein Kaninchen
schreien. so —, *r.* kryć się,
wleźć w nōrę, (o królikach),
sich verbergen, sich verstecken,
(besonders von Kaninchen).

Claque, *f. fam.* plask, klask,
kurpie, gatunek trzewików,
m. Klatsch, *m.* Art Ueberschu-
he, *m. pl.*

Claquebois, *m.* cymbalki sło-
miane, *pl. m.* Strohpfedel, *f.*

Claquedent, *m. fam.* hultay,
galgan; świegot, peplacz,
Lumpenhund; Schwäger, *m.*

Claquement, *m.* szczekanie,
zgrzytanie zębami, *n.* klask,
plask, trzask, *m.* Zähnkloppen,
Klatschen, *n.*

Claquemurer, *v. a. fam.* zam-
knąć, zawrzeć do ciemnicy,
einfenstern, einsperren.

Claque-oreille, *m. fam.* kape-
luszysko z wiszacami brzegami,
m. Schlapphut, *m.*

Claque, *v. n.* rzaskać, kla-
skać, szczekać, zgrzytać zę-
bami. klatschen, klappern mit
den Zähnen.

Clagnet, *m.* grzechotka w mły-
nie, *f.* Klapper, Mühlklapper,
f.

Clarification, *f.* klarowanie cze-
go, *n.* Läuterung, Abklärung, *f.*

Clarifier, *v. a.* klarować, läu-
tern, abklären.

Clarine, *f.* dzwonek dla krowy
etc., *m.* Rührschelle, *f.*

Clarinetto, *f.* klarynet, *m.* Cla-
rinette, *f.*

Clarté, *f.* iasność, światłość,
f. światło, *n.* przezroczystość,
f. Klarheit, *f.* Schein, *m.*
Helle; Durchsichtigkeit, *f. fig.*
wyraźność, *f.* Deutlichkeit, *f.*

Clas, *v.* Glas.

Classe, *f.* rzad, *m.* klasa;
szkoła, *f.* Klasse, Ordnung oder
Einteilung von Personen oder
Sachen, *f.* lekcyja, *f.* Lehr-
stunde, *f.*

Classement, *m.* nporządkowa-
nie, *u.* porządek, *m.* nastę-
stwo rzędów, *n.* Ordnung der
Fächer, worin etwas abgetheilt
ist.

Classer, *v. a.*, na klasy, rze-
dy, dzielić, in Classen, Ord-
nungen abtheilen, classificiren.

Classification, *f.* klasyfikowa-
nie, *n.* klassifikation, *f.* Ab-
theilung in Classen und Ordnung,
Classificierung, *f.*

Classique, *a.* klassyczny, klas-
sisch.

Clatir, *v. n.* szczekać ustawi-
cznie, belfern, oft und viel bel-
len.

Claude, *m.* Klaudyusz, Claus
dius, *m.* — dine, *f.* Klaudya,
Clandia, *f.* (Name.)

Claude, *a.* głupi, durny; dumm,
albern.

Clandication, *f.* kulawienie, *n.* Hinken, *n.*
 Clause, *f.* klauzula, *f.* warunek, *m.* okoliczność rzeczy, *f.*
 Clausel, Bedingung, *f.* Vorbe-
 halt; Umstand, *m.*
 Claustral, *ale, a.* klasztorny,
 zakonny, klösterlich.
 Claveau, *m.* ogień piekielny,
m. Schaafpöcken, *f. pl.*
 Clavecin, *m.* klawikort, *m.* Clav-
 ier, *n.*
 Clavelé, *ée, a.* piekielnym
 ogniem zarażony (o owcach)
 poſtig (von Schaafen).
 Clavelée, *f. v.* Claveau.
 Clavicule, *f.* zab u klucza, *m.*
 Schlüsselbein, *n.*
 Clavier, *m.* kółko na klucze,
n. klawiatura u organ etc. *f.*
 Schlüsselring, *m.* Clavier an
 einer Orgel, an einem Clavier
 etc. *n.*
 Claye, *v.* Claié.
 Clayer, *m.* pleciana wielka, *f.*
 große Flechte, Hürde, *f.*
 Clayon, *m.* pleciana do susze-
 nia sów etc., *f.* séraik, *m.*
 geſtochtener Forb, beſonders dar-
 auf zu trocknen; Käseforb, *m.*
 Clayonnage, *m.* oplecienie, *m.*
 plot, *m.* opłotek, *m.* Hür-
 dung, *f.* geſtochtener Zaun, *m.*
 Clef, *f.* klucz, *m.* Schlüssel, *m.*
fig. fortca graniczna, *f.*
 Grenzſetzung, *f.*; klucz do cze-
 go, *m.* rozwiązanie, wyia-
 śnienie czego, *n.* Aufſchluß,
m. Erklärung, *f.* fauſſe —, wy-
 trych, *m.* Nachſchlüſſel, Die-
 terich, *m.* à —, na klucz, klu-
 czem, mit dem Schlüssel. sous
 la —, zamknięty, pod kluczem,
 verſchloſſen.
 Clémence, *f.* łaska, łaskawość,
f. Gnade, Huld, *f.*
 Clément, *m.* Klemens, Clemens,
m. (Name.)
 Clément, *ente, a.* łaskawy, gład-
 bíg.
 Clenche, *v.* Clinche.

Clepsydre, *f.* klepsydra, *f.* Waſ-
 seruhr, Sanduhr, *f.*
 Clerc, *m.* kleryk duchowny, pi-
 sarz; (przed tym) człowiek
 uczony, *m.* Geiſtlicher; Schrei-
 ber; (ehedem) Gelehrter, *m.*
 Clergé, *m.* duchowieństwo, *n.*
 xieża, *pl. m.* Clerſey, Geiſt-
 lichſeit, *f.*
 Clérical, *ale, a.* duchowny, kle-
 rycki, geiſtlich.
 Cléricat, *m.* Cléricature, *f.*
 stan duchowny, *m.* geiſtliche
 Stand, *m.*
 Cleromancie, *f.* wrózenie z ko-
 ſtek, Wahrsageren aus den Wür-
 ſeln, *f.*
 Cleves, *f.* Kliwia, *f.* Cleve, *n.*
 Clichage, *m.* leynia drukars-
 kich matryc, *f.* Metallguß-
 druckerey, *f.*
 Clicher, *v. a.* matryce (drukars-
 kie wyciskać, metallene Guß-
 abdrücke machen, Matrizen ab-
 drucken).
 Clidomancie, *f.* wrózenie z klu-
 czów, *n.* Wahrsageren anſden
 Schlüſſeln, *f.*
 Client, *m.* ente, *f.* klient, *m.*
 strona, *f.* Client, *m.* — tin, *f.*
 Schutzensoß (bey den Römern), *m.*
 Clientéaire, *a.* do strony, do
 klienta należący, die Clienten
 betreffend.
 Clientele, *f.* klienci wszyscy
 Pana, Patrona iakiego, *pl.*
 ſämmtliche Clienten eines Pa-
 trons, *m. pl. fig.* protekcya,
f. Schutz, *m.*
 Clifoire, *f.* sikawka z bzu zro-
 biona, *f.* Sprige von Hollun-
 der, *f.*
 Clignement, *m.* mruganie ocz-
 mi, *n.* Blinzen mit den Augen,
n.
 Cligne-musette, *f.* ciuciubab-
 ka, ślepa babka, blinde Kuh,
f. (Spiel.)
 Cligner, *v. a.* zmrużyć oko,
 mrugać oczami, blinzen, blin-
 zeln.

CLI

Clignotement, *m.* mruganie
 oczami ustawiczne, *n.* beſtändi-
 ges Blinzen, *n.*
 Clignoter, *v. n.* często oczami
 mrugać, oft blinzen.
 Climat, *m.* powietrze, *n.* kray,
m. okolica, *f.* Klima, *n.* Him-
 melsſtrich, Erdrich, Landſtrich,
m.
 Climatérique, *a.* an ob. année
 —, rok podeyrzany, klima-
 teryczny, *m.* Stufenjahr, *n.*
 Clin, *m.* — d'oel, oka mgnie-
 nie, *n.* Augenwink, Augenblick,
m.
 Clincaille, Clincaillerie etc. *v.*
 Quincaille etc.
 Clinche, *f.* rekoieſć u klamki,
f. Drucker an einer Thürklinke,
m.
 Clinique, *a.* chory, choroba
 złożony, bettlägerig; kliniſch.
 Clinquant, *m.* drót srebrny,
 złoty ſpłaszczony, *m.* blaſzka,
f. Lahn, *m.* Rauschgold, Glit-
 tergold, *n. fig.* fałszywy blask,
 pozor omylny; strój nikcze-
 mny, *m.* falſcher Glanz; Glit-
 terſtaat, *m.*
 Clinquant, *v. a.* wykładać
 złotem, ſlitrować, mit Lahn,
 Glittergold beſetzen.
 Cliquant, *m.* gatunek kamieni
 łamanych, *m.* Art Bruchſtein,
m.
 Clique, *f.* fam. kupa, gromada,
f. Morſe, *f.*
 Cliquet, *v.* Clauet.
 Cliqueter, *v. n.* klekotać, ſlap-
 pern.
 Cliquetis, *m.* szczyk, dźwięk
 broni, *m.* Geſöße, Geſtirre,
 (von Waſſen), *n.*
 Cliquette, *f.* grzechotka, kle-
 kotka ze dwóch kości, dre-
 wieniek, *f.* Klapper, *f.* Cli-
 quettes, *pl.* kamienie u na-
 włoki sieci, *m. pl.* Steine am
 Saſgarne, *m. pl.*
 Clisse, *f.* plecionka, krata z pra-
 cików pleciona, łupki, *f.* Kä-
 ſchorde, Hürde, Schiene, *f.*

Clissé, *ée, p. et a.* opleciony;
 w łupki; leszczotki obwiza-
 ny, umſtochten, geſchient.
 Cloaque, *f.* kloaka, *f.* wychód,
 ſzek poſpólny podziemny, *m.*
 Cloake, Schleufe unter der Er-
 de (zum Ablaufen des unreinen
 Waſſers), *n.* Miſſgrube, *f.*
 Cloaque, *m.* dom nieczysty,
 człowiek nieochodźny, ſchmut-
 ziges, unreines Haus, *n.* unſä-
 thiger Menſch, *m. fig.* hanie-
 bny wyſtpek, *m.* ſchändliche
 Laſter, *n. pl.*
 Cloche, *f.* dzwon, *m.* bania ze
 szkła do nakrywania roślin
 w ogrodzie, *f.* pryszczel, pe-
 chertz, *m.* Gloſſe; Glasgloſſe;
 Blaſe auf der Haut, *f.*
 Clochement, *m.* kulawienie, *n.*
 Hinken, *n.*
 Cloche-pied, *m.* gatunek ie-
 dwabiń ze trzech nitek krę-
 conego, *m.* materya z tegoż,
f. drendrathige Organiſeide, *f.*
 Art Stoff davon, *m.* —, *ad.*
 na jedney nodze, auf einem
 Beine.
 Clocher, *m.* dzwonnica, *f.* Gloſ-
 ſenthurm, *m. fig.* parafia, *f.*
 Kirchſpiel, *n.*
 Clocher, *v. n.* kulawieć, hinken.
fig. niedokończonym bydź, man-
 gelhaft ſeyn. — *a.* przykryć co
 w ogrodzie bania szklana, mit
 einer Glasgloſſe bedecken.
 Clocheton, *m.* dzwonek, *m.*
 kleine Gloſſe, *f.*
 Clochette, *f.* dzwonek, dzwon-
 czek; powóy płotowy, dzwon-
 ki płotowe, *pl. m.* Gloſſchen,
n. Schelle, Klingel; Glocken-
 blume, *f.*
 Cloison, *f.* przegroda; zagroda,
f. przepirzenie, *f.* ogrodze-
 nie, *n.* płot, mur około cze-
 go, *m.* Verſchlag, *m.* Zwi-
 ſchenwand, Scheidewand, *f.* —
 de serrure, obwód zamku, *m.*
 Kaſten eines Schloſſes, *m.*
 Cloisonnage, *m.* przegrody ró-
 żne, *pl. f.* obwodzenie, pło-
 tem

tem etc. obmurowanie, przegrodzenie, przepirzenie, *n.* afterband, Scheidewand, *f. pl.* Verschlagen, *n.*
 Cloisonné, *ee, a.* z przegródka, (o ślimakach etc.) mit einer Scheidewand (von Muscheln etc.)
 Cloisonner, *v. a.* przegrodzić, obwieść co czem, verschlagen, einen Verschlag machen.
 Cloître, *m.* klasztor; korytarz, *m.* Klostler, *n.* Krongang, *m.*
 Cloître, *v. a.* wsadzić, oddać kogo do klasztoru, in ein Kloster stecken, *se—*, *r.* wstąpić do klasztoru, sich in ein Kloster begeben.
 Cloitrier, *m.* mnich, zakonnik *m.* Klostermönch, *m.*
 Clopin-clopant, *ad. fam.* kulawo, hinkend.
 Clopiner, *v. n. fam.* kulawieć, chromać, ein wenig hinken, lahmen.
 Cloporte, *m.* stonóg, *m.* Uffel, *f.* Kellerwurm, *m.*
 *Clorre, *ciore, v. a.* zamknąć; otoczyć, ogrodzić, obmurować; zakonczyć, skończyć, zuschließen; einschließen, umgeben, schließen, zu Ende bringen, *n.* zamknąć się, schließen, zugehen.
 Clos, *ose, p. et a.* zamknięty, verschlossen, eingeschlossen.
 Clos, *m.* młysce ogrodzone, *n.* eingeschlossenes Stück Land, *n.*
 Closeau, *m.* ogrodzony ogród, dom na wsi, *m.* zagroda, *f.* umschlossenes Baumgärtchen, *n.* kleine Mehren, *f.*
 Cloussement, *v.* Gloussement.
 Closser, *v.* Glousser.
 Clôture, *f.* ogrodzenie, *n.* mur, płot, rów, *m.* krata, zagroda, *f.* Einfassung, Einzäunung, Befriedigung, Mauer, *f.* Zaun, Graben, *m.* Gitter, *n.* Verschlag, *m.* fig. klauzura klasztorna, *f.* ślub, zakon, *m.* Clausur, *f.* Klostergelübde, *n.* — d'an compte, ukończenie

rachunku, *n.* Abschluß einer Rechnung, *m.*
 Clou, *m.* gwoździć, *m.* Nagel, *m.* fig. szyska, *f.* wrzód w ciecie, *m.* Blutgeschwür, *n.* — de girofle, gwoździć, *m.* Gewürznelke, *f.* — d'encens, troleczka, *f.* Räucherkerzen, *n.*
 Cloué, *p. et a.* przybity gwoździem, angenagelt, *fig. être—*, zawsze bydz przy czem, be ständig bey etwas seyn.
 Clouer, *v. a.* przybić, zbici gwoździami, annageln, nageln.
 Clouter, *v. a.* gwoździami, sztyfcami obić, mit Nägeln beschlagen, mit Stiften versehen.
 Clouterie, *f.* kuźnia, gdzie tylko gwoździe kuja, *f.* handel gwoździami, *m.* robota gwoździarska, *f.* Nagelschmiede, *f.* Handel mit Nägeln, *m.* Nagelschmiedsarbeit, *f.*
 Cloutier, *m.* gwoździarz, *m.* Nagelschmied, *m.*
 Cloutier-épinglier, *m.* szpilkarz, *m.* Nadler, *m.*
 Cloutière, *f.* kuźnia gwoździarska, *f.* Nagelschmiedswerkstatt, *f.* *v.* Clouvière.
 Clouvière, *f.* żelazo z dziurkami do robienia gwoździ, *n.* Nagelisen, *n.*
 Club, *m.* klub, *m.* towarzystwo osób w pewnych czasach się zgromadzaących, Club, *m.* Gesellschaft von Personen, die sich zu gewissen Zeiten versammeln, *f.*
 Clubiste, *m.* klubista, *m.* Clubist, *m.* Mitglied eines Clubs, *n.*
 Glystère, *m.* enema, *f.* Klystier, *n.*
 Co-accusé, *f.* współobwiniony, — oskarżony, *m.* Mitbeflagter, *m.*
 Coactif, *ive, v.* przymuszający, zwingend.

Coaction, *f.* przyniewolenie, *n.* Zwang, *m.*
 Coadjuteur, *m.* trice, *f.* koadiutor; pomocnik, *m.* Coadjutor, *m.* Amtgehilfe, *m.* — inn, *f.* Coadjutorerie, *f.* koadiutorstwo, Würde eines Coadjutors oder einer Coadjutorin, *f.*
 Coagulation, *f.* zsiadanie, skrzepienie czego, *n.* Gerinnen, *n.* Coaguler, *v. a.* zsiadać, skrzepiać co, gerinnen machen, *se—*, *r.* zsiadam się, skrzepnąć, gerinnen.
 Coalescence, *f.* zrosnienie, *n.* Zusammenwachsen, *n.*
 se Coaliser, *v. r.* łączyć się, zwiazek robić, zusammen treten, sich verbinden, vereinigen.
 Coalition, *f.* zrastanie się dwóch rzeczy, *n.* zwiazek, *m.* koalicya, *f.* Zusammenwachsen zweier Theile, *n.* Verbindung, Zusammentretung der Mächte, *f.* Fürstenverein, *m.*
 Coassement, *m.* rzekot, *m.* rzekotanie żab, *n.* Quaken der Frösche, *n.*
 Coasser, *v. n.* rzekotać, iak żaby, quaken.
 Cobalt, *m.* kobalt, wilk kruszcowy, *m.* Kobald, *m.*
 Cocarde, *f.* kokarda, *f.* Cocarde, *f.* Maszke oder Bandtschleife am Hute, *f.*
 Cocasse, *a. fam.* wesoty, żartobliwy, smieszny, spaszasty, drolig, lustig.
 Coche, *m.* landara, *f.* Landkutsch, *f.* — d'eau; szkuta, *f.* statek, co iak poczta od miasta do miasta idzie, *m.* Marktschiff, Botschiff, *n.*
 Coche, *f.* herb, *m.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.* fam. swinia, maciora, *f.* Sau, *f.*
 Cochemar, *v.* Cauchemar.
 Cochenille, *f.* czerwiec, *m.* szarłatowy robaczek, *m.* karmazynowa jagoda, *f.* Cochenille, *f.* Purpurwurm, *m.* Scharlachbeere, *f.*
 Cochenillier, *m.* szarłat (drzewo), *m.* Cochenillenbaum, *m.*
 Cocher, *m.* stangret, woźnica) *m.* Kutscher, *m.*
 Cocher, *v. a.* łączyć się, depać, (o kogucie i innych ptakach), treten (vom Hahne oder von Vögeln).
 Cochère, *a. f.* porte—, brama, *f.* wrota, *pl.* Thorweg, *m.* Hausthor, *n.*
 Cochet, *m.* kogutek, *m.* junger Hahn, *m.*
 Cochevis, *m.* dzierlatka, *f.* Hausbentlerche, *f.*
 Cochon, *m.* wieprz, *m.* Schwein, *n.* — de lait, prosię, *n.* Spauferkel, *n.* — d'engrais, wieprz karanny, *m.* Maßschwein, *n.* — d'Inde, swinka, swineczka morska, *f.* Meerschwein, *n.* da— wieprzowina, *f.* Schweinsfleisch, *n.*
 Cochonnée, *f.* gniazdo prosiat jednej maciory, *n. pl.* Wurfkerkel, *m.*
 Cochonner, *v. n.* oprosić się, ferkeln.
 Cochonnerie, *f.* fam. swinstwo, niechluystwo, *n.* Schweinerei, Unreinigkeit, *f.*
 Cochonnet, *m.* kostka dwunastościenna; kula do celu rzucana, *f.* (we grze), prosię, *n.* Kugel mit 12 Seiten (zu einem gewissen Spiele); ausgeworfene Kugel zum Ziele, *f.* Ferkel, *n.*
 Coco, *m.* orzech kokosowy, *m.* drzewo kokosowe, *n.* Cocosnuß, *f.* Cocosbaum, *m.*
 Cocoon, *m.* poczwarka iedwabnicy, *f.* przędza iedwabnicy, *f.* Puppe des Seidenwurms, *f.* Seidengehäuse, *n.*
 Cocotier, *m.* drzewo kokosowe, *n.* Cocosbaum, *m.*
 Coction, *f.* gotowanie, palenie, warzenie, trawienie, *n.* Kochung; Verdauung; Zubereitung, *f.*
 Cocu, *m.* rogacz, któremu żona rogi pazyprawia, *m.* ku-

kukawka, *f.* Hahnrey; Kur-
fuß, *m.*
Cocuage, *m.* przyprawienie ro-
gów, *n.* Hahnreyschaft, *f.*
Coculier, *v. a.* rogi komu przy-
prawić, zum Hahnrey machen.
Code, *m.* zbiór praw, *m.* Coder,
m. Gesetzbuch, *n.*
Codébiteur, *m.* współwinoway-
ca, *m.* Mitschuldner, *m.*
Codécimateur, *m.* ten, co z
kim oraz dziesięcinę wybie-
ra, *m.* Theilnehmer am Zehnt-
ten, *m.*
Codicille, *m.* kodycyll, *m.* pi-
smo dodatkowe do testamen-
tu, *n.* Codicill, *n.* Zusatz, An-
hang zum Testament, *m.*
Coiffe, *v.* Coiffe.
Coégal, *ale.* a. we wszystkim
równy. równy godnością, in
allen Stücken gleich, in Würde
gleich.
Coemption, *f.* wspólne kupno,
n. Mitkauf, *m.*
Coercible, *a.* do zamknięcia,
sperrbar.
Coercitif, *ive.* a. puissance,
pouvoir —, prawo przymusu,
n. Zwangrecht, *n.* Zwanggerech-
tigkeit, *f.*
Co-état, *m.* wspólny stan, *m.*
Mitstand, *m.*
Coeur, *m.* serce, *n.* czasem
znaczy: żóładek, *n.* Herz, *n.*
zwykle dla Magen, als: mal-
de —, Uebelkeit, *f.* fig. męstwo,
n. odwaga, *f.* szrodek, *m.*
komórka igłerek w owocach,
f. drzeń w drzewie, *m.* Ger-
danken, Empfindungen, Neigun-
gen der Seele; Muth, *m.* Herz-
haftigkeit, *f.* Mitte, *f.* Inwen-
dige in einer Sache, *n.* Griefs;
Kern des Holzes, *m.* avoir à
— une affaire, szczerze się
czem trudnić, eine Sache zu
Herzen nehmen. avoir qc. sur
le —, mieć przykrość, ein An-
liegen, Verdruß haben. avoir
du — mieć serce, odwagę,
beherzt seyn. faire qc. de bon

—, z dobrego serca czynić,
etwas aus gutem Herzen thun.
par —, ad. na pamięć, aus-
wendig, aus dem Gedächtniß.
fig. fam. diner par —, po ha-
rapie przyjdź, nie zastać nie
do iedzenia, nichts zu essen be-
kommen, weil man zu spät kommt.
Coévêque, *m.* sufragan, *m.*
Weibbischof, *m.*
Coexistence, *f.* wspólny byt, *m.*
koexistencya, *f.* Mitdaseyn,
n. Coexistenz, *f.*
Coexister, *v. n.* w ten sam czas,
oraz bydź, zu gleicher Zeit mit
etwas vorhanden seyn.
Coffine, *a.* ardoise —, rodzaj
kamienia łupnego, *m.* gewölbt-
ter Schieferstein, *m.*
se Coffiner, *v. r.* kurczyć się,
wiednąć, (o liściach kwia-
tków); paczyć się, skrzywić
się, (o deskach), sich krüm-
men, (von Blumenblättern), sich
werfen, (von Brettern).
Coffre, *m.* kufer, *m.* Koffer,
Kasten, *m.* wystawa u skrzy-
pców, *f.* wypukłość w klawi-
kordzie, Bauch einer Geige;
hohle Raum eines Claviers, *m.*
— fort, skrzynia do pienię-
dzy, *f.* Geldkasten, *m.* — du
roi, skarb królewski, *m.*
königliche Schatzkammer, *f.*
Coffrer, *v. a.* fam. wsadzić ko-
go do więzienia, ins Gefäng-
niß werfen.
Coffret, *m.* skrzyneczka, *f.* ku-
ferek, *m.* Kästchen, *n.* kleiner
Koffer, *m.*
Coffretier, *m.* rzemieślnik, co
kufrę robi, *m.* Koffermacher, *m.*
Cognasse, *f.* pigwa, *f.* wilde
Quitte, *f.*
Cognassier, *m.* pigwa, *f.* (drze-
wo), wilder Quittenbaum, *m.*
Cognat, *m.* powinowaty osobli-
wie po matce, *m.* Seitenver-
wandter, besonders mütterlicher
Seite, *m.*
Cognition, *f.* powinowactwo
osobliwie po kadzieli, *n.* Ver-
wandt-

wandtschaft, besonders von der
mütterlichen Seite, *f.*
Cogue, *f.* sickiera, *f.* Beil, *n.*
Art, *f.*
Cogne-fétu, *m.* fam. człowiek
daremnie sobie wiele pracy
zadający, *m.* der bey vieler
Mühe nichts ausrichtet.
Cogner, *v. a.* wbić, einschlagen,
einfesteln. — *n.* fam. uderzyć,
trącić, kołatać, schlagen, sto-
ßen, klopfen, fig. se — la tête
contre le mur, chcieć mur
głową przebić, uparcie co-
robić, mit dem Kopf wider die
Wand rennen, einen Zweck hart-
näckig verfolgen.
Cohabitation, *f.* cielesna spra-
wa, współkowanie małżeń-
skie, *n.* eheliche Beirathung.
Cohabiter, *v. a.* mieszkac (jak
mąż z żoną), ehelich bewohnen.
Cohérent, *a.* trzymać się ku-
py, związek mający, zusam-
menhängend.
Cohériter, *m.* ière, *f.* spół-
dziedzic, *m.* Miterbe, *m.* — in, *f.*
Cohésion, związek, *m.* Zusam-
menhängen, *n.*
Cohier, *m.* dab z małż żołą-
dzia, *m.* Eiche mit kurzen Ei-
cheln, *f.*
Cohorte, *f.* kohorta, część le-
gii u Rzymian, *m.* römische
Kriegeschaar, *f.* fig. gromada,
kupa, *f.* Trupp, *m.*
Cohue, *f.* fig. gromada ludzi
hałasujących, *f.* thum, gwar,
m. Hausen lärmender Leute, *m.*
Gewühle, *n.*
Cois, *ite.* a. spokojny, cichy, kur-
hig, still.
Coiffe, *coiffe.* *f.* koronet, czé-
pek, *m.* podszewka w czapce,
w kapeluszu, siatka w peruc-
ce, *f.* Haube, Kappe, *f.* Müs-
sen, Hutsutter, Perucken, *n.*
Coiffé, *coiffé.* *ée.* *p. e.* a. u-
stroiony, ubrany, (nagłowie)
aufgesetzt, gedugt, (von dem Ko-
pfe). fig. (de) omamiony, u-
wiedziony, eingenommen.

Coiffer, coeffer, *v. a.* ubrać,
ustroić, głowę, włożyć na
głowę; dobrze fryzować, das
Haupt bedecken; aufsetzen, put-
zen, gut frisiren. — une bouteil-
le, zawiązać, zatkać dobrze
butelkę, um den Pfropf herum
wohl vermachen. — une liqueur,
zmieszać jeden trunk z dru-
gim. einen Saft vermischen. —
un livre, nitki na grzbiecie
książki skleić, ein Buch kaputlen.
— le sanglier, psa za uszy
ciągnąć, das Schwein bei den
Ohren packen. fig. (qq.) głowę
komu zawrócić, rogi komu
przyprawić, upoić kogo, ei-
nem etwas in den Kopf setzen;
Hörner aufsetzen, einen betrun-
ken machen. — *n.* do twórcy
bydź. (o peruce etc.) gut frisiren,
sieben, (von Perücken etc.) se —,
r. koronet etc. włożyć na gło-
wę; głowę ubrać, sich die Haub-
be, Mütze aufsetzen, sich den Kopf
zurecht machen. fig. (de) sprzy-
jać komu bardzo, zbył ko-
chać ślepo kogo, für etwas ein-
genommen seyn.
Coiffeur, coeffer, *m.* euse, *f.*
co stroie damskie robi, co da-
my na głowie opina, ubiera,
der, die den Damen den Kopfschmuck
macht, sie aufsetzt; Putzma-
cherin, *f.*
Coiffure, coeiffure, *f.* opięcie,
strój każdy na głowie kobiet,
m. Kopfschmuck, *f.* Kopfschmuck, Auf-
satz, *m.* Kopfschmuck, *n.*
Coignée, *v.* Cognée.
Coin, *m.* kąt, róg, *m.* piątno,
n. steipel wybity, wycisłany,
m. osekła masła, *f.* klin, (do
łupania etc., na ponczosze),
m. szafeczka w kacie stojąca, *f.*
Winkel, *m.* Ecke, *f.* Ende, *n.*;
Stempel, Münzstempel, *m.* Ger-
präge, *n.* Beck, (Butter); Reil;
Zwickel, *m.* Eckstränken, *n.*
regarder qq. du coin de l'oeil,
z loku na kogo patrzeć, einen
Seiten-

Seitenblick auf jemanden werfen, *fig.* homme marqué au bon coin, człowiek zacny, Mann von gutem Schlags, *m.*

Corn. (Coing), *m.* pigwa, *f.* Quitte, *f.*

Coincider, *v. n.* zchodzić się, zusammentreffen, übereinstimmen; auf einander passen.

Cointeressé, *ée, a.* współinteresowany, wspólny interes z kim mający, theilnehmend, theilhabend.

Coïon, *m. fam.* piecuch, tchórz, *m.* Bärenhäuter, *m.*

Coïonner, *v. a. fam.* kpać, fukać, schimpflich behandeln, huzdeln. — *n.* Grobheiten fügen.

Coïonnerie, *f. fam.* tchórzostwo, *n.* gnusność, *f.* kpanie, fukanie, *n.* Bärenhäuterei, Grobheit, Hudeley, *f.*

Coit, *m.* łączenie, przypuszczenie bydlęcia, *n.* Węgartung, *f.*

Cojusticier, *m.* współwierzchnik sądowy, Mitgerichtsherr, *m.*

Col, *m. v. Cou;* węższa część przy czem, *f.* alszuk; kołnier; wawóz, *m.* Hals; (szmalere Theil gewisser Dinge,) *m.* Halsbinde, *f.* Kragen, enget Paß, *m.*

Colachon, *m.* gatunek lutni, *f.* Art Laute, *f.*

Colaphiser, *v. a.* policzkować, ohrfeigen, Ohrfeigen geben.

Colarin, *m.* kolarin (na słupach), *m.* Fries, *m.* (an tośca: nischen und dorißen Säulen).

Colas, *m.* Mikołaj, Claus, *m.* (Name).

Colature, *f.* cedzenie, przece-dzanie, *n.* rzecz przecedzona, Durchseigung; durchgeseigte Sache, *f.*

Colera - morbus, *m.* zółciowa choroba, *f.* Gallenkrankheit, *f.*

Colbre, *f.* gaiów, *m.* Born, *m.* entrer en colbre, wpaść w gaiów, joinig werden. se met-

tre en colbre contre qq., rozgniewać się na kogo, joinig auf jemand werden. être en colbre, w gniewie być, joinig seyn. *fig.* (o morzu, vom Meer) szumieć bałwanami, toben. — *a.* gniewliwy, joinig.

Coleret, *m.* siód iakaś na ryby, *f.* Art Fischekes, *n.*

Colérique, *a.* choleryczny, gniewliwy, zum Borne geneigt.

Colibri, *m.* kolibryt, *m.* Colibri, *m. fig.* trzpiot, *m.* kleiner flatterhafter Mensch, *m.*

Colifichet, *m.* fraszki, ozdoby proste; pstrociny, błyskotki, *pl.* geringe Zierrathen, *f. pl.* Glitterfram, *m.*

Colin, *m.* Mikołajek, *m.* Clauschen, *n.* (Name).

Colin, Colimbe, *m.* nurek, *m.* (ptak), Taucher, *m.* (Vogel).

Colin-maillard, *m.* ciucin babka, ślepa babka, *f.* Blindfuhspiel, *n.*

Colin-tampon, *m.* uderzenie w bęben, bębnienie po Szwaycarsku, *n.* Schweigertrommel-schlag, *m. fig.* błażenstwo, *n.* nichtswürdige Sache, *f.*

Colique, *f.* kolka, *f.* ślimaczek pewny, *m.* Bauchschneipen, *n.* Kolik, Darmgicht; Art kleiner Porzellanschnecke, *f.*

Collaborateur, *m.* trice, *f.* kolaborator, pomocnik, *m.* Mitarbeiter, *m.* — *iu, f.*

Collage, *m.* klaystrowanie, klejenie, *n.* Leimen, Aufleimen, *n.*

Collataire, *m.* ten co otrzymał probostwo, *m.* der eine Pfründe erhalten hat.

Collatéral, *ale, a.* poboczny, (o powinowatych); pokrewny po oycu, powinowaty po matce, *m.* zur Seitenlinie gehörig; Seitenverwandte, *m. et f.*

Collateur, *m.* kollator, podawca prebendy kościelnej, *m.* der

der eine Pfründe zu vergeben hat; Collator, *m.*

Collatif, *ive a.* bénéfice — (o preb.) podawczy, Pfründe, die nur durch den Collator vergeben werden kann.

Collation, *f.* kollacya, *f.* porównanie, przyzrzenie oryginału z przepisem; podawanie prebendy kościelnej; *n.* lekkieś Abendessen, Vesperbrod, *n.*; Gegeneinanderhaltung der Abschrift gegen das Original; Vergebung einer Pfründe, *f.*

Collationner, *v. n.* iść kolarczy, podwieczorek; *a.* porównać, przyrzyć oryginał z przepisem kopią, ein geringes Vesperbrod oder Abendessen zu sich zu nehmen; *a.* die Kopie gegen das Original halten.

Colle, *f.* klej, klayster, *m.* Leim, Kleister, *m. fam.* igrastwo, kłamstwo, *n.* plotki, *pl.* Ługa, *f.* blauer Dunst, *m.*

Collé, *part. et a.* klaystrowany, klejony, geleimt. *fig.* être collé sur qq., nie odrywać się od czego, siedzieć nad czem jak przyrosty, auf etwas fest sitzen; stets über etwas seyn.

Collecte, *f.* wytieranie podatków, poborów, *n.* składka, *f.* kolekta, *f.* Kollekte oder Einsammlung der Steuern; milde Beisteuer, *f.*

Collecteur, *m.* poborca, *m.* Einnehmer, *m.*

Collectif, *tive, a. nom.* —, słowo zbiorowe, *n.* Nennwort, das eine Menge in der einfachen Zahl bedeutet, *n.*

Collection, *f.* zbiór, *m.* Sammlung, *f.*

Collégataire, *m. et f.* spółlegataryusz, *m.* der, die mit Antheil an einem Vermächtnis hat.

Collège, *m.* kollegium, zgromadzenie, *n.* szkoła, *pl.* szkoła, *f.* Kollegium, *n.* Versammlung, *f.*;

öffentliche Schulgebäude, *n.* Schulanstalt, *f.*

Collégial, *ale, a.* église collégiale, oder collégiale, *f.* kollegiata, *f.* Kollegialkirche, Stiftskirche, *f.*

Collègue, *m.* kolega; spółurządownik, *m.* Kollege, Amtsge-nosse, *m.*

Coller, *v. a.* kleić; przykleić; przyklaystrować, leimen, anleimen, ankleistern, zusammen leimen; mit Leimwasser tränken. — du vin, klarować wino, Wein mit Hausenblase klären. — la bille, pod bandę zagnąć kulę bilarową, den Billardball dicht an die Bande stoßen. se —, r. przykleić się, przylepić się, anleben. *fig. fam.* wspierać się, leżeć na czem. Ignąć do czego, się dicht anlehnen zc.

Gollerette, *f.* chustka wiesniaczek, *f.* Art Halstuch der Bäuerinnen, *n.*

Collet, *m.* kołnier u płaszcz etc., *m.* sidło na różne zwierzęta, *n.* kollet, *m.* Halsfragen, Ueberichlag der Geißeln etc., *m.*; Schlinge um Füchse zc. zu fangen, *f.* — de buffle, kollet, *m.* Koller von Büffelleder, Kollet, *n.* sauter au — à qq., na kark komu wleśdź, napaśdź go, einem an den Hals springen, einen anfallen. *fig.* nadspodziewanie spaść na kogo (jak dziedzictwo), einem unvermuthet zusallen, (Erbchaft zc.)

Colleter, *v. a.* porwać, uchwycić kogo za szyję, za łeb, beim Halse oder Kragen fassen, anpakten. — *n.* sidła nastawiać, Schlingen stellen. se —, r. porwać się za tby; za pasy z kim chodząc, einander beim Halse oder Kragen packen.

Colletier, *m.* rzemieślnik, co kołnierze, kolety robi, Kollet-, Kollermacher, *m.*

Colletin, *m.* kamizela, *f.* skórzany płaszcz, pielgrzymki, *m.* Wamiasz, *ohne* Kermel; lederen Mantelchen der Pilgrime, *n.*
 Collier, *m.* sznurek pereł etc. Łanćuszek na szyję, *m.* chomato; kółko przyrodzone na szyi niektórych zwierząt, *n.* Halschmuck, *f.* Halsband; Kummel, *n.* natürlicher Ring um den Hals einiger Thiere, *m.* — de misère, iazmo, *fig.* *n.* przymuszona praca, *f.* Elendjoch, *n.* gezwungene Arbeit, *f.*
 Colline, *f.* pagórek, *m.* Hügel, *m.* pod. double colline, Parnas, *m.* Parnas, *m.*
 Colliquation, *f.* roztopienie, topienie, *n.* Schmelzung, Auflösung des Blutes, *f.*
 Collision, *f.* tuczenie się iednego o drugie, zeyście się dwóch rzeczy niezgodnych; a dla tego zayście, *n.* sprzeczka, *f.* Zusammenstoßen, *n.* Collision, *f.*
 Collocation, *f.* kollokacya, *f.* urzędowa ustawa względem porządku zapłacenia kredytorom, *f.* gerichtliche Classification der Gläubiger, *f.* — utile, wierzyciele, którzy się zupełney wypłaty długu spodziewają, Classe der Gläubiger welche volle Bezahlung zu hoffen haben. — de l'argent, oddanie pieniędzy na procent, *n.* Anlegung des Geldes auf Zinsen, *f.*
 Colloque, *m.* rozmowa, *f.* Unterredung, *f.* Gespräch, *n.*
 Colloquer, *v. a.* umieścić, położyć, posadzić, postawić, sejen, stellen, aufnehmen.
 Colluder, *v. a.* tajemnie się porozumieć, ein heimliches Verständniß haben.
 Collusion, *f.* tajemne porozumienie się, *n.* heimliche Verständniß, *n.*
 Collusoire, *a.* co się zdradliwem wydaniem staie; was durch

heimliches Verständniß, verrätherischer Weise geschieht.
 Collyre, *m.* masę na oczy, *f.* äußerliche Augenarzneyen, *f.*
 Cologne, *f.* Kolonia (miasto nad Renem), *f.* Cölln, (Stadt am Rhein).
 Colombe, *f.* gołąb, *m.* gołębic, *f.* Taube, Taubin, *f.*
 Colombier, *m.* gołębnik, *m.* Taubenhause, *n.* *fig.* attirer les pigeons au —, zwabiać do siebie, Kunden anziehen.
 Colombin, *m.* truda, z ktorey ołów topią, *f.* Bleyert, *n.*
 Colombin, *ine.* *a.* czerwono-siolkowy, colombinfarbig, zwischten roth und vielblau.
 Colombine, *f.* gnóy gołębi; orlik, cynowód, *m.* kwiatek, Taubenmilch, *m.*; Akeley, *f.* (Pflanze).
 Colon, *m.* kmieć, chłop; osadnik, *m.* Bauergrundbesitzer; Kolonist, Pflanzburger, *m.* T. Grimus darm, *m.*
 Colonel, *m.* pułkownik, *m.* Obrist, Oberster, *m.* Lieutenant-colonel, pułkownik dowodzący, *m.* Oberlieutenant, *m.* colonel général, Jenerał dowodzący, *m.* commandirende General einer Waffengattung, *m.*
 Colonel, *elle.* *a.* pułkownikowski, pułkowniczy, dem Obersten gehörig. (la compagnie) colonelle, leybkompania, pierwsza regimentu kompania, *f.* die Leibkompanie.
 Colonial, *ale.* *a.* kolonialny, osadniczy, zur Colonie gehörig; aus der Colonie kommend.
 Colonie, *f.* osada, (wola), *f.* Kolonie, Pflanzstadt, *f.* Pflanzbürger, *m.* pl.
 Colonnade, *f.* filarowanie, *n.* filarów rząd, *m.* Säulengang, *f.* Säulengang, *m.*
 Colonne, *f.* skup. filar, *m.* kolumna, *f.* Säule, *f.* Pfeiler, *m.* *fig.* podpora, *f.* Stütze, *f.* T. kolu-

kolumna, strona w xigłkach, *f.* szyk, pułk woyska, *m.* Kolonne, Seite in Büchern; Reihe, *f.* Haufen Truppen, *m.*
 Colophane, *f.* kolofonia, *f.* Beigenharz, *n.*
 Coloquinte, *f.* ośli ogórek, kolokwintyda, *f.* Coloquinte, (Art Gurke), *f.*
 Colorant, *ante.* *a.* farbniący, färbend.
 Coloré, *p.* et *a.* farbowany, gefärbt, farbig. *fig.* pozorny, scheinbar.
 Colorer, *v. a.* farbować, färben. *fig.* kolorować, pokrywać, udawać co pod pozorem pięknym, bemänteln, beschönigen. se — r. farbować się, Farbe bekommen.
 Colorier, *v. a.* farby na obrazie dobrze wyrazić, wybrać, rozłożyć, kolorować, die Farben gutmischen, auftragen; colorieren.
 Coloris, *m.* rozłożenie, *n.* wybor farb, *m.* Kolorit, *n.* Farbengebung, *f.* *fig.* farba żywa, iasna, *f.* natürlich frische, schöne Farbe.
 Colorisation, *f.* T. odmiana farb przez fermentacya, *f.* Veränderung der Farben durch Fermentation u. s. w.; Färbung, *f.*
 Coloriste, *m.* malarz znający się dobrze na farbach, *m.* Kolorist, *m.* (der in seinen Gemälden die natürlichen Farben trifft).
 Colossal, *ale.* *a.* kolosalny, wielkości olbrzymiskiej, kolossalisch (von Riesengröße).
 Colosse, *m.* kolos, *m.* Koloß, *m.* Riesenstatue, *f.* *fig.* człowiek słuszny, nadzwyczajnie wysoki, *m.* sehr großer Mensch, *m.*
 Colportage, *m.* baraszkowanie, chodzenie po domach etc. z drobnymi na sprzedaż towarami, *n.* Umhertragen der Waaren, Hausiren, *n.*

Colporteur, *v. a.* baraszkować t. i. z drobnymi towarami po domach etc. chodząc, Waaren zum Verkaufe herumtragen, hausiren.
 Colporteur, *m.* barasznik, barysznik, kramarz, co po domach towary drobne roznosi, co ustawy urzędowe drukowane, xigłki przedaie, *m.* Taubsetzträger, Hausirer; Ausrüster und Verkäufer gedruckter obrigkeitlicher Befehle; Büchertrödler, *m.*
 Columelle, *f.* wewnętrzny skład skorupy ślimaczey, *m.* das Innere eines Schneckengehäuses.
 Colure, *f.* cyrkuł obrotu słonecznego, *m.* Sonnenwendkreis, *m.*
 Colza, *m.* rzepak, *m.* Rübsaat, *f.* Rübsen, Rebs, *m.*
 Coma, *f.* spiączka, *f.* Schlafsucht, *f.* — atoux, euse, *a.* spiączkę maigcy, sprawuiący; was dieselbe verursacht, schlaffüchtig.
 Combat, *m.* walka, potyczka, bitwa; woyna, *f.* Kampf, Streit, *m.* Gefecht, Treffen, *n.* présenter le — à qq., provoquer qq. au — wyzywać kogo do spotkania się, jemanden zum Kampf herausfordern. *fig.* être hors du combat, byz bezbronnym, nie móz zwycięż walczyć, außer Stande seyn den Kampf fortzusetzen, wehrlos seyn.
 Combattant, *m.* wojownik, walecznik; bitny, ożezny żołnierz, *m.* Kämpfer, Streiter, *m.*
 *Combattre, *v. a.* et *n.* bić, walczyć; nacierać (na kogo); bić się, potykać się, streiten, fechten, schlagen, kämpfen. *fig.* wstret czynić, odpór dawać; zniesć, zbiiać dowody czyis etc., kämpfen, widerstehen, nicht derschlagen.
 Combien, *ad.* siła, iak wiele, iak bardzo, iak, wie viel, wie sehr, wie.

Combinaison, *f.* kombinacya, skład, związek, wniosek, *m.* składowanie, *n.* Zusammenfügung, Zusammenfügung, *f.*

Combiné, *p. et a.*, związany, złożony, złożony, verbunden, Zusammengefest. — *m. T.* złączenie, *n.* związek, *m.* Verbindung, Vereinigung, *f.*

Combiner, *v. a.* składać, przystosować, gatunkować; przekładać, przestawiać, wnioskować, zusammen setzen, zusammen verbinden, vielfältig verändern oder versehen.

Comble, *m.* nadmiar, *m.* przysypka, dosypka, *f.* szczyt, wierzch, *m.* (u kamienicy), Uebermaß, *n.* Zugabe, *f.*; Dachwerk, Dach, *n.* fig. najwyższy stopień, szczyt, *m.* höchster Grad, Gipfel, *m.* pour —, dla zwiększenia, zur Vergrößerung. de fond en —, całkiem, zupełnie, gänzlich, durchaus.

Comble, *a.* pełny, z przysypką, z koroną, z wienicem, über voll, gehäuft.

Comblement, *m.* napełnienie, *n.* Häufung; Ausfüllung, *f.*

Combler, *v. a.* z dosypką, z wienicem mierzyć; zasypać, wyrównać, häufen, gehäuft voll machen; ausfüllen; verschütten. *fig. (de qc.)* wylewać, walać na kogo co, przymykać kogo czem, einen womit überhäufen.

Comboursgeois, *m.* spółmieszczanin; Pan okretny spółny, *m.* Mitbürger, Mitbesitzer eines Schiffes, *m.*

Combriere, *f.* niewód, gatunek sieci na ryby, *f.* großes Fischernetz, *n.*

Comburer, *v. a.* polewać, namoczyć beczkę, Kasser einquellen.

Combustibilité, *f.* palność, *f.* Brennbarkeit, *f.*

Combustible, *a.* palny, brennbar, verbrennlich.

Combustion, *f.* spalanie, *n.* Verbrennung, *f.* fig. powstanie, bunt, Aufstand, Tumult, *m.*

Côme, *m.* Kosmus, Cośmus, *m.* (Name).

Comédie, *f.* komedia; krotosila, *f.* przypadek ucieszny, *m.* komedyalna, *f.* Lustspiel, *n.* Komödie; jede theatralesche Vorstellung, *f.* Komödienhaus, *n.* fig. figle, sztuki, żarty, *pl.* udawanie, *n.* scherzhafte, lächerliche Handlungen, Possen, *f.* *pl.* Vorstellung, *f.*

Comédiens, *m.* ienne, *f.* komediant, *m.* Schauspieler, *m.* fig. szalbierz, obłudnik, *m.* Heuchler, *m.*

Comestible, *a.* śniedny, iadalny, co iść można, essbar. Comestibles, *m.* *pl.* żywności, *f.* *pl.* Esswaren, *f.* *pl.*

Comète, *f.* kometa, miotła na niebie, *f.* Komet, Schwanzstern, *m.* (gra komet, *f.* Kometenspiel, *n.*)

Comices, *m.* *pl.* sejm u Rzymian, *m.* Staatsversammlung der alten Römer, *f.*

Cominge, *f.* gatunek bomb wielkich, *f.* große Art Bomben, *f.*

Comique, *a.* komiczny, do komedii należący, komisch, zum Lustspiel gehörig, *fig.* krotosilny, wesoty, śmieszny, komisch, lustig, scherzhafte, lächerlich. — *m.* akt wesoty, komediant, *m.* das Komische; komischer Schauspieler, *m.*

Comitat, *m.* Woiwodztwo, *n.* Gespannschaft, *f.*

Comite, *m.* dozorca wioskarców, położony nad niewolnikami na galerze, *m.* Rudermeister auf den Galeeren, Galeerenvogt, *m.*

Comité, *m.* wybór osób o czem naradzających się, *m.* delegacya do czego wyznaczona, *f.* Auschuss (berathschlagender Personen,) *m.* Untersuchungskommission, *n.*

tion, *f.* sam. małe towarzystwo, *n.* kleine Gesellschaft, *f.*

Comma, *m.* kresła, *f.* Komma, Abtheilungszeichen: (,) *n.*

Commandant, *m.* oder officier —, komendant, *m.* Befehlshaber in einer Festung etc., Kommandant, *m.*

Commande, *f.* zlecenie do kupienia, uczynienia czego komu dane, *n.* Bestellung, Vollmacht, *f.* oder Auftrag etwas zu kaufen oder zu betreiben, *m.* de —, obstalowany, nakazany, befohlen, bestellt, verordnet, *fig.* maladie de —, zmysłowa choroba, *f.* verstellte Krankheit, *f.*

Commandement, *m.* rozkaz, *m.* przykazanie, *n.* komenda, władza woenna, *f.* Befehl, *m.* Gebot; Kommando, *n.* avoir qd. à son — znać co doskonałe, mōdz z czem podług upodobania postępować, einer Sache nach Belieben sich bedienen können; etwas vollkommen verstehen.

Commander, *v. a.* kazać, rozkazać; nakazać; zamówić, obstalować; rządzić, prowadzić, komenderować wojsko, befehlen, gebieten, verordnen; bestellen; kommandiren, anführen. — *n.* władać czem, rozkazywać swym żądom etc., beherrschen, herrschen; in Gehorsam halten.

Commanderie, *f.* komendostwo, *n.* Comthurey, *f.*

Commandeur, *m.* orderu kawalerskiego komendor, *m.* Comthur, Ordensritter, *m.*

Commandite, *f.* T. towarzystwo kupieckie, w którym jeden pieniądźmi drugich handluje, prowadzą, *n.* Handlungsgesellschaft, wo einer oder einige das Geld herschießen, andere die Handlung führen, *f.* — taire, *m.* kupiec z tego towarzystwa, *m.*

Mitglied einer solchen Gesellschaft, *n.*

Commue, *ad.* iak tak; iakby, iakoby gdy; niby prawie, wie, gleichwie; als; gleichsam, bey nahe, fast; so sehr als. — *c.* *ad.* ponieważ, ze, gdy, weil, da. — si, iak gdyby; właśnie iakby, als wenn, als ob. — aussi, równie iak; podobnie iak, wie auch; gleichfalls. — cela, tak, so, so.

Commémoraison, *f.* święto na pamiątkę Świętego iakiego ustanowione, *n.* Gedächtnisfest eines Heiligen, *n.*

Commémoratif, *ive, a.* przypominający, erinnernd.

Commémoration, *f.* pamięć, pamiątka zmarłych, (osobliwie w modlitwie), *f.* Gedächtnis, Andenken der Verstorbenen (besonders im Gebete), *n.* *fam.* wzmianka, *f.* Erwähnung, *f.*

Commencant, *m.* ante, *f.* początkujący, *m.* Anfänger, *m.* — in, *f.*

Commencement, *m.* początek, *m.* Anfang, *m.* au —, z początku, anfangs, anfänglich. Commencemens, *pl.* nauka początkowa, *f.* erste Unterricht, *m.* Anfangsgründe, *m.* *pl.*

Commencer, *v. a.* zacząć, pozać, aufangen, den Anfang machen. — (99) w początkach nauki kogo ćwiczyć, nauki początkowe dawać komu, einem den ersten Unterricht ertheilen. — *n.* się, aufangen, einen Anfang nehmen, angehen.

Commendataire, *m.* komendarz, der die Einkünfte einer Komende auf Lebenszeit genießt.

Commende, *f.* T. komenda, *f.* probostwo, *n.* Kommende, geistliche Pfrunde, *f.*

Commensal, *m.* stółownik, razem z kim iadający, *m.* Tischgenoss, *m.*

Commensurable, *a.* współmier-ny; ermesslich. — bilité, *f.* współ-

współmierność, *f.* Ermesslich-
keit zweier Größen, *f.*
Comment? *ad.* jak? co? jakim
sposobem? dla czego? cze-
mu? wie? warum? wie kommt es,
daß?
Commentaire, *m.* wykład, Ko-
mentarz, *m.* Auslegung, Er-
klärung, *f.* Commentar, *m.* fig.
złotliwe wykładanie czego,
n. boshafte Auslegung, Ausbeu-
tung, *f.* Commentaires, *pl.*
niegł pamiętne, *f. pl.* dzien-
nik, *m.* historische Nachrichten,
f. pl.
Commentateur, *m.* wykładacz,
tłumacz, Ausleger, *m.*
Committer, *v. a.* wykładacz, tłu-
maczyć, adnotacye, przypisy
do czego pisać, dodawać, aus-
legen, erklären, durch Anmerkun-
gen erläutern. — *n.* przydawać,
zmyslać, źleć auslegen, hinzu-
setzen. — (*sur qc.*) złotliwe
uwagi robić na co, boshafte
Anmerkungen auf etwas machen.
Commer, *v. n.* *fam.* przyrówny-
wać co złe do czego, źle
Vergleichung anstellen.
Commercable, *a.* przedawny, co
łatwo przedać można, handels-
bar, verkäuflich.
Commerçant, *m.* kupiec hurtem
handlujący, hurtownik, *m.*
Handelsherr, Kaufmann, der im
Großen handelt, *m.* Commer-
çante, *f.* kupcowa, *f.* Han-
delsfrau, *f.*
Commerçant, ante, *a.* przeda-
jący, przedawający, handlu-
jący, handelnd.
Commerce, *m.* handel, *m.* kup-
czenie, kupiectwo, rzemiosło,
n. Handlung, *f.* Handel, *m.*
Gewerbe, *n.*; sämtliche Han-
delsleute, *fig.* obchodzenie, ob-
cowanie z kim, *n.* Umgang, *m.*
— de lettres, koresponden-
cja, *f.* Briefwechsel, *m.* avoir
—, être en — avec une fille,
być z panną jaką w poufa-

tem porozumieniu, vertrau-
ten, verbotenen Umgang mit ei-
nem Mädchen haben, *fam.* être
d'un — agréable, przyjemnym
bydź w towarzystwie, angeneh-
mer Gesellschafter seyn, il est
d'un — sûr, można mu wszy-
stko powierzyć, man kann ihm
alles anvertrauen.
Commercer, *v. n.* handlować,
kupczyć, Handlung treiben, han-
deln.
Commère, *f.* kuma, kmotrka,
f. Gevatterinn, *f.* *fam.* wści-
bka, plotka, *f.* Stadtklatsche, *f.*
bonne —, dobra kobieta, *f.*
gutes Weib, *n.*
Committant, *m.* zlecający ko-
mu sprawę jaką, Kommissent
m. (der einen Auftrag giebt).
Committre, *v. a.* popełnić
grzech etc. dopuścić się wy-
stępku; grzechu, begehen, aus-
üben, verüben, (einen Fehler, ein
Verbrechen). — (*qc. a. qc.*)
powierzyć, zlecić komu co,
einem etwas auftragen, anver-
trauen. — (*qc. a. oder pour
faire qc.*) przeznaczyć, posta-
wić, osadzić kogo do czego,
einen wozu bestellen, ernennen, ei-
nem eine Sache auftragen. —
deux personnes l'une avec l'autre,
powadzić, podszczewać
iednego na drugiego, zwey
Personen zusammenhegen. — (*qc.*)
nabawić kogo kłopotu, nie-
bezpieczeństwa, einen in Ver-
legenheit oder Gefahr setzen, ei-
nem Verderb ziehen. — le nom
et l'autorité de qq., naduży-
wać czyiego imienia i powagi,
jemandes Namen und Ansehen
mißbrauchen, in Mißcredit setzen.
— (*r.* wystawić się na nie-
bezpieczeństwo, narazić się,
sich einer Verlegenheit aussetzen.
— (*avec qq.*) wdawać się z
kim, sich mit einem einlassen.
Comminatoire, *a. T.* (clause —)
groźny groźący, drohend, be-
drohlich.

Commis,

Commis, *m.* faktor kupiecki,
czeladnik; sprawca; pisarz,
m. Faktor, Handlungsdiener,
Commis, Sekretär, Schreiber,
m.
Commisération, *f.* miłosierdzie,
n. litość, *f.* Erbarmung, *f.* Er-
barmen, *n.*
Commissaire, *m.* komisarz, *m.*
Kommissär, Beauftragte, Bestell-
te, Verordneter, *m.*
Commissariat, *m.* komisyja,
expedycja t. i. izba, *f.* Expe-
ditionsstube; Faktorey der Com-
missarien, *f.*
Commission, *f.* Komis, *m.* zle-
cenie komu dane, *n.* sprawa;
komisyja, *f.* obstalunek, spra-
wunek, *m.* Auftrag, *m.* Ge-
schäft, *n.* Kommission, *f.* Befehl
ein Geschäft auszurichten, *m.* — mi-
litaire, Patent wyskowy, *m.*
Patent eines Kriegsbedienten, *n.*
droit de —, należytości za ko-
misyja, *f. pl.* Commissionsge-
bühr, *f.* péché de —, grzech
uczynkowy, *m.* Begehungs-
sünde, *f.* par —, przez zlece-
nie, auftrageweise.
Commissionnaire, *m.* faktor,
sprawca, sprawiciel, *m.* Com-
missionär, Geschäftsverwalter,
faktor, *m.* — de voituriere,
starający się o podwoły, *m.*
Güterbesteller, *m.*
Commissionner, *v. a.* dadź ko-
mis, zlecenie, beauftragen, ei-
nen Auftrag geben.
Commissaire, *a. T.* clause —,
warunek, którego niedopeł-
nienie niszczy umowę, Klausel
deren Nichterfüllung den Con-
tract aufhebt.
Commissure, *f.* spoienie części
między sobą (ciała ludzkiego),
Vereinigungspunkt gewisser Theile
des menschlichen Körpers, *m.*
Commodat, *m.* pożyczka, poży-
czona rzecz do używania, *f.*
unentgeltliches Darlehn, *n.* — tai-

re, *m.* pożyczający dłużnik,
der ein unentgeltliches Darlehn
bekommen hat.
Commode, *a.* wygodny; lago-
dny, niesutrowy, bequem, sug-
lich; zu gelinde, allgütig.
Commode, *f.* komoda, *f.*
Schrank mit Schubladen, *m.*
Kommode, *f.*
Commodément, *ad.* wygodnie,
łatwo, bequem, bequémlich.
Commodité, *f.* wygoda; pora,
sposobność, *f.* czas wygodny,
m. Bequemlichkeit, Gemächlich-
keit, gute Gelegenheit, *f.* *fam.*
dogodny czas, *m.* bequeme, ge-
legene Zeit, *f.* chaise de —,
stołek wielki z poręczą, *m.*
Großvaterstuhl, *m.* Commodi-
tés, *pl.* przywet, *m.* das heim-
liche Gemach, *n.*
Commotion, *f.* T. wstrząśnie-
nie mocne, *n.* Erschütterung
durch einen Fall oder Schlag, *f.* po-
ruszenie umysłu, Gemüthsbe-
wegung, Bestürzung, *f.*
Cominuer, *v. a.* (une peine),
karę zamienić (na inną), ver-
wandeln, (eine Strafe in eine an-
dere).
Commun, *une, a.* pospolity;
powszechny; społeczny, spólny;
zwyczajny, pospolity,
prosty, gemein, gemeinschaft-
lich; allgemein; gewöhnlich,
häufig, von geringem schlech-
tem Werthe, lieux communs
T., powszechna zdania, ogólne
(loci communes), allgemei-
ne Sätze, Aitagsgedanken, *m. pl.*
sens commun, rozum ludzki,
m. allgemeine Menschenverstand,
m. année commune, licząc
rok w rok, ein Jahr ins andre
gerechnet, *fig.* expédier qq. en
forme commune, wytkwić ko-
mu pieniądze (w krótkim cza-
sie), einem in kurzem sein Geld
abgewinnen; (von Verzten) fur-
zen Prozeß mit einem machen.
Gram, nom commun, mię-
dwa.

dwupłciście, Wort beiderlei Geschlechts.
Commun, *m.* dobra, rzeczy wspólne, *pl.* gmin, *f.* lud pospolity, *m.* pospółstwo, *n.* czeladź, *f.* gemeinschaftliches, gemeines Gut, *n.*; größte Haufen, *m.*; gemeine Volksklasse, *f.*; Gefinde, *n.* en —, *ad.* spólnie, społecznie, w społeczności, gemeinschaftlich.
Communal, *ak.* do gromady należący, zur Gemeinde gehörig, terrain —, dobra gminy, *n.* *pl.* Gemeindegut, *n.*
Communauté, *f.* gromada, *f.* bractwo, *n.* cech, *m.* społeczność, *f.* Gemeinde, Gesellschaft, Zunft, Gemeinschaft, *f.*
Communaux, *m.* *pl.* pastwiska, *n.* *pl.* lasy, bory wspólne, *n.* *pl.* Gemeinbeweiden, — wadungen, *n.* *f.* w. *f.* *pl.* Almände, *f.*
Communauté, *f.* gromada we wsi etc. *f.* Gemeinde einer Stadt, eines Dorfs, *f.* Gemeindehaus, *n.*
Communes, *pl.* lud, *m.* pospółstwo ze wsi; pospolite dobra, *pl.* *n.* Landvolf; Gemeingut, *n.*
Communément, *ad.* zwyczajnie, pospolicie, powszechnie, gemeiniglich, überhaupt, insgemein.
Communiant, *m.* ante, *f.* komunikant, *m.* Kommunikant, *m.*
Communicabilité, *f.* zarazliwość; sposobność, *f.* sposób złączenia czego, *m.* Mittheilbarkeit, Möglichkeit, Art etwas zu vereinigen, *f.*
Communicable, *a.* zarazliwy; przystępny; łatwy do złączenia, mittheilbar, vereinbarlich.
Communicatif, *ive*, *a.* zarazliwy; łatwo komu czego udzielający, przystępny, sich leicht und geru mittheilend.
Communication, *f.* udzielenie komu czego, *n.* związek, *m.* kommunikaça; zaraza, zarazliwość, społeczność, *f.* obcowanie, obchodzenie z kim,

porozumienie, *n.* przechód, prziąd, *m.* Mittheilung; Gemeinschaft, *f.* Umgang, *m.* Vertraulichkeit; Vereinigung, Zusammenstoßung zweier Dinge, *f.* donner —, doniesić o czym, Nachricht geben, ertheilen.

Communier, *v.* *n.* komunikować, przystępować do stołu Bożego, kommunizieren. — *a.* dawać komu Sakrament Przenajświętszy, das Abendmahl reichen.

Communion, *f.* zbór, *m.* zgromadzenie ludzi jednej religii, *n.* komunja, *f.* Glaubensgemeinde, *f.* Genuß des Abendmahls, *m.*

Communiquer, *v.* *a.* udzielić czego (np. wiadomości i. t. d.) mittheilen, theilhaftig machen, *fig.* — ses pensées, ses desseins, odkryć, obawić komu swoje myśli, zamiary, seine Gedanken, Absichten entdecken, mittheilen. — *un secret*, odkryć tajemnicę, ein Geheimniß offenbaren. — *n.* (de q. avec qq.), umawiać się z kim o co, sich mit jemandem wegen einer Sache unterreden. (avec qq.), obcować z kim, Umgang mit jemandem haben. (à) bydz z czym połączonym, ztykać się (jak izby), mit einander verbunden seyn, an einander stoßen (von Zimmern) etc. se —, r. pospolitować się, uniazać, upadlać; bydz otwartym, sich mittheilen; herablassen, gemein machen; offenberzig seyn, sich offenbaren.

Commutatif, *ive*, *a.* justice —, *f.* sprawiedliwość, *f.* rzetelność, Gerechtigkeit im Handel und Wandel, *f.*

Compact, *m.* umowa Papieża z Kardynałami, *f.* Compact, *n.* Uebereinkunft zwischen dem Papi und den Cardinälen.

Com-

Compacte, *a.* dychtowny, gęsty, dicht, fest, *fig.* ciasny, napechany, gedrängt, eng.

Compagne, *f.* towarzyska; rowienniczka, pomocniczka, matzonka, *f.* Gesellschafterin, Gespielinn, Gefährtin, Gattinn, *f.* *fig.* Gefährte, *m.*

Compagnie, *f.* towarzystwo, *n.* kompania, *f.* ziażd, *m.* zgromadzenie, collegium; towarzystwo kupieckie, *n.* kompania regimentowa, *f.* Gesellschaft, Versammlung; Handlungs-gesellschaft; **Compagnie**, *f.* versammlerte Richter, *m.* *pl.* bête de —, wieprz maizacy dopiero kilka lat, *m.* jwey oder dreißähriges Schwein, *n.* *fig.* człowiek nadto grzeczny, miły, *m.* ein gar gefälliger Mensch, *m.* — de Jésus, *f.* OO. Jezuiti, *m.* *pl.* Jesuitenorden, *m.*

Compagnon, *m.* wspólnik, towarzysz; rówieśnik; czeladnik, *m.* Kamerad, Genos, Mitgenos, Mitgeselle; Gesellschafter; Gefährte; Gehülfe, Begleiter; Handwerksgejelle, *m.* *fig.* wesoły człowiek; człowiek niebezpieczny; chudy pacholek, golec; rodzaj gwoździaków, *m.* lustiger Brüder; schlimmer Gast; armer Schelm, *m.* gewisse neßlerartige Blume, *f.*

Compagnonnage, *m.* stan czeladniczyrzemieslnika, *m.* zgromadzenie rzemieślniczków, *n.* Gesellenjahre, *n.* *pl.* Versammlung der Handwerksgejellen, *f.*

Comparable, *a.* do porównania (zdalny), co można z czym porównać, vergleichbar, vergleichlich.

Comparison, *f.* porównanie, przyrównanie czego z czym, podobieństwo, przystosowanie czego do czego, *n.* Vergleich, *m.* Vergleichung, *f.*; Gleichniß, *n.* Gleichnißrede, *f.* en — de, w

porównaniu z czym, wględem, in Vergleichung mit, gegen. par —, porównywać co do czego, co z czym, veraleichungsweise. sans —, unvergleichlich.

Comparatif, *m.* drugi stopień przymiotników, *m.* Comparativ, *m.* *T.* *a.* porównywać, vergleichend.

Comparativement, *ad.* stopniując, vergleichungsweise.

Comparer, *v.* *a.* (à) przyrównywać co do czego, z czym, vergleichen; gleichschätzen.

Comparaître, *v.* *n.* stanąć przed sądem, vor Gericht erscheinen.

Comparaitre, *v.* *n.* stawić się, stanąć u prawa, sich vor Gericht stellen.

Comparses, *f.* wystąpienie rycerzów do turnowania na plac, Eintritt einer Quadrille Ritter auf den Turnierplatz, *m.* comparses, *pl.* figuranci (przy teatrze), Figuranten (stumme Personen auf dem Theater), *m.* *pl.*

Compartment, *m.* kunsztowny podział, *m.* ułożenia, *n.* jierliche Ein-, Ab- oder Vertheilung, *f.*

Compartir, *v.* *a.* podzielić na różne figury, rozkładać, in verschiedene Abtheilungen bringen.

Compartition, *f.* stawienie się, stanie przed sądem, *n.* Erscheinung vor Gericht, *f.*

Compas, *m.* cyrkiel, *m.* miara szewska, *f.* kompas, *m.* Zirkel, *m.*; Maßlade der Schuster, *f.* Kompaß, *m.* *fig.* avoir le — dans l'oeil, dobra mieć miarę w oku, ein richtiges Augenmaß haben.

Compassement, *m.* odcyrkłowanie, *n.* Abzirkelung, *f.* Abzirkeln, *n.* *fig.* wymuszona regularność (np. w mowie), kalte und erzwungene Regelmäßigkeit, (in der Rede, Handlung u. *f.* w. *f.*

Com-

- Compasser**, *v. a.* cyrklować, odcyrklować, abcyrklować. *fig.* przymierzyć, narządzić; rozrządzać, łożyć; rozważyć co dobrze, wohl einrichten; genau überlegen; gut eintheilen.
- Compassion**, *f.* litość, *f.* miłosierdzie, *n.* Mitleiden, *n.* *fig.* cela fait compassion, mizer-na to rzecz, das ist erbärmlich.
- Compaternité**, *f.* kumowstwo, powinowactwo duchowne, *n.* Gebatterschaft, *f.*
- Compatibilité**, *f.* zgadzanie się jednej rzeczy z drugą, *n.* Verträglichkeit zweyer Dinge, Ver-bindungsfähigkeit, *f.*
- Compatible**, *a.* zgadzający się z drugim, verträglich, verein-bar.
- Compatir**, *v. n.* (a) zlitować się, użalić się nad kim; pokładać komu, znosić cierpliwie; w zgodzie z kim żyć, Mitleiden haben oder empfinden; mit Je-mand's Schwachheiten Geduld haben; sich vertragen.
- Compatisant**, *ante, a.* miłosierny, litościwy, mitleidig.
- Compatriote**, *m. et f.* ziomek, *m.* Landsmann, *m.* Landsmännin, *f.*
- Compendium**, *m.* krótkie wyobrażenie, *n.* zbiór, *m.* kurzer Begriff, Auszug, *m.*
- Compensation**, *f.* nadgroda kompensacya, *f.* Ersatz, *m.* Ersetzung, Vergütung, *f.*
- Compenser**, *v. a.* nadgrodzić; porachować, wytracić komu dług, ersezen; gegen einander aufheben oder vergleichen.
- Compérage**, *m.* kumostwo, powinowactwo duchowne, *n.* Gebatterschaft, *f.*
- Compère**, *m.* kum, kmotr, *m.* Gewatter, *m.* *fig.* filut; łepski, zabawny człowiek, *m.* schlauer Osk, lustiger Gesellschaftler, *m.*
- Compétemment**, *ad.* należycie, słusznie, gehöriger Weise, auf rechtmäßige Art.
- Compétence**, *f.* przynależność sadu, należność urzędu, *f.* Competenz des Richters, *f.* *fig.* sposobność, moc, *f.* Fähigkeit, Gewalt, *f.*
- Compéter**, *v. n.* należeć, przynależeć, zu kommen, zustehen. *T.*
- Compétiteur**, *m.* kompetytor, konkurent o co, *m.* Mitwerber, *m.*
- Compilateur**, *m.* zbieracz (z książek), *m.* Compiler, Sammler, *m.*
- Compilation**, *f.* zbieranie z różnych książek, *n.* zbiór, *m.* Sammeln und Zusammentragen aus andern Schriften, *n.* Sammlung, *f.*
- Compiler**, *v. a.* zbierać z różnych książek, aus Schriften sammeln, und in ein Werk zusammen tragen.
- Compisser**, *v. a.* oszczać, be-pissen, bescheissen.
- Complainant**, *m. te, f. a. et S.* skarżący, strona powodna, *f.* powód, *m.* klagend; Kläger, *m.* Klägerinn, *f.*
- Complaindre**, *v. a.* żałować, opłakiwać, beklagen, beweinen.
- Complainte**, *f.* skarga, *f.* zażalenie, *n.* Klage wegen erlittenen Unrechts, *f.* *fig.* treny, *m. pl.* Klageklage, *f.* complaints, *pl.* uskarżanie się, *n.* skargi, *f. pl.* Beklagen, *f. pl.*
- Complaire**, *v. n.* dogadzać, przypodobać się komu, sich gefällig erweisen, willfahren. *se —, r.* sobie samemu się podobać, sich selbst gefallen.
- Complaisance**, *f.* dogadzanie, przypodobanie się komu, *n.* grzeczność, uczynność, *f.* Gefälligkeit, *f.* complaisances, *pl.* grzeczności, *f.* przypodobanie się, *n.* Gefälligkeiten, *f. pl.* Wohlgefallen, *n.*
- Complaisant**, *ante, a.* uczynny, grzeczny, gefällig, willfährig, dienstfertig. — *S.* heidownik, zabiegający o łaskę, przyjaźni-czy, *m.* Wohldiener, Augen-biener, *m.*
- Complant**, *m.* flancowanie winnych szczepów, *n.* Pflanzung von Weinreben, *f.*
- Complément**, *m.* dopełnienie, *n.* Ergänzung, *f.* Ergänzungstück, *n.*
- Complémentaire**, *a.* dopełniający, ergänzend.
- Complet**, *ete, a.* cały, zupełny, ganz, vollständig, vollkommen. *m.* zupełność, *f.* Vollständigkeit, *f.*
- Complètement**, *ad.* zupełnie, gänzlich, vollkommen. *m.* uzupełnianie, *n.* Vollzählig-machung, Ergänzung, *f.*
- Compléter**, *v. a.* dodać, dołożyć, ergänzen; vollzählig, vollständig machen.
- Complexe**, *a.* składany, złożony, zusammengesetzt, mehrere Dinge in sich fassend.
- Complexion**, *f.* ułożenie ciała, przyrodzenie, *n.* natura, *f.* temperament, umysł, *m.* Leibesbeschaffenheit, Natur, *f.* Temperament, *n.*
- Complication**, *f.* zbieg rzeczy różnogatunkowych, *m.* Zusammenfluss mehrerer Sachen verschiedener Art, *m.*
- Complice**, *m. et f.* uczestnik, współwystępca, *m.* Mitschuldige, *m. et f.* — *a.* spółwinny, mit-schuldig.
- Complicité**, *f.* uczestnictwo, *n.* współwystępek, *m.* Theilnahme an einem Verbrechen, Mitschuld, *f.*
- Compliment**, *m.* ukłon, kom-pliment, *m.* grzeczność, *f.* Kompliment, *n.* Ehren- oder Höflichkeitsbezeugung durch Worte, *f.*
- Complimenter**, *v. a.* wiuszować komu, mile, grzecznie
- witać, przywitać, przyjmować, przyjać, komplementować, seinen Glückwunsch absetzen; höflich empfangen; Komplimente machen. — *qq.* szacunek komu okazywać mową, einem seine Achtung durch Worte bezeugen.
- Complimenteur**, *m. euse, f. w.* komplementach się kochający, cremoniat, *m. der,* die, viele Komplimente macht.
- Complicqué**, *ée, a.* zawidy, pomieszany, verwickelt, verworren.
- Complot**, *m.* bunt, spisek, *m.* böser und heimlicher Anschlag, *m.* Komplot, *n.*
- Comploter**, *v. a. et n.* spiknąć się, zbuntować się, einen bösen Anschlag aufspinnen, ein Komplot machen. (*qc.*) uknować co przeciw komu, heimlich auf etwas ausgehen.
- Componction**, *f.* skrucha, *f.* zal, *m.* Zerknirschung des Herzens, *f.*
- Comporter**, *v. a. et n.* cierpieć, znosić, przypuścić co na kogo, leiden, zulassen, gestatten. *se —, r.* postępować, sprawa-wać się, zachowywać się, sich auführen, betragen, benehmen.
- Composé**, *m.* rzecz złożona z wielu innych, *f.* zbiór, skład, *m.* zusammengesetztes Ding, *n.* — *p. et a.* zusammengesetzt. *fig.* avoir l'air —, mieć poważną postawę, ein sittsames, ernsthaftes Ansehn haben.
- Composer**, *v. a.* składać, zbierać; składać, pisać, robić; zmyślać, wynaleźć, udawać, zusammen setzen; verfertigen, ausarbeiten, erdenken, erfinden, vorgeben. *T.* komponować (w muzyce); składać słowa etc. (z liter drukarskich); (in der Musik und bey den Buchdruckern) zusammen setzen, (compo-niren.) — des vers, wiersz

robić, Verse machen. — *n.* (*avec qq.*) ułożyć się, ugodzić się kim, uspokoić kogo; kapitulować, kapitulacya układać, umówić się z kim, się ugodzić, abfinden, vergleichen, capituliren. *se —, r.* minę, postawę jaką przybrać, sobie dać, w postawę etc. się przybrać, eine gewisse Miene, Stellung etc., den Umständen gemäß annehmen; sich anstellen, begeben.

Composant, *m.* autor, *m.* (szydząc), (ironisch) Verfasser, *m.*

Compositeur, *m.* komponista; składacz, *m.* Tonsetzer, Komponist; Seher, *m.* amiable —, iednacz, roziemca, *m.* der einen Streit gütlich beylegt.

Composition, składanie, złożenie, złączenie; pisanie, *n.* kompozycya, *f.* składanie liter etc., (w drukarni), Zusammensetzung, Vermischung, Composition, *f.*; Ausarbeitung, *f.* Aufsat, *m.*; Sekunst, *f.* Saz, *m.* fig. ułoga, umowa, *f.* Vertrag, gütliche Vergleich, *m.* homme de —, uprzejmy; człowiek, *m.* gefälliger Mensch. *T.* kapitulacya, unowa względem poddania fortocy, *f.* Kapitulation, *f.*

Comporteur, *m.* Katomiar, *m.* Winkelhaken, *m.* Winkelmaß, *n.*

Compote, *f.* owoce duszone albo pieczone, cukrem przyprawione; duszone gotabki, *m.* pl. mit Zucker eingemacht oder gedämpft Obst, *n.* Zurechtung junger Tauben auf gedämpfte Art, *f.*

Comprehensible, *a.* pojętny, łatwy do pojęcia, begreiflich.

Comprehension, *f.* pojętliwość, *f.* pojęcie rozumem, *n.* Zafungskraft, *f.*

*Comprendre, *v. a.* zawierać, zamykać co w sobie; wspomnieć, donosić o czym, enthalten, begreifen, in sich fassen;

Meldung, Erwähnung thun, *fig.* pojąć, zrozumieć, verstehen, fassen, begreifen, einsehen.

Compre, *f.* plątek płócienny w kółko złożony na rąg, *m.* Bauschön auf Wunden, *n.*

Compressibilité, *f.* zgietkość, gibkość, *f.* co się da ścisnąć, zbić do kupy, Eigenschaft, sich zusammen drücken zu lassen, *f.*

Compressible, *a.* ścisnąć, utłoczyć się dający, giętki, ścisliwy, was zusammen gedrückt werden kann.

Compression, *f.* ścisnienie, utłoczenie, *n.* Zusammendrückung, Zusammenpressung, *f.*

Comprimer, *v. n.* ścisnąć, utłoczyć, zusammenpressen, zusammen drücken *fig.* ścisnąć, (serce), beklommen (das Herz).

Compris, *p. et a.* zrozumiany, pojęty, begreifen. *y —*, należący do czego, wliczony w co, mit darunter begriffen, verstanden; mit dazu gerechnet.

*Compromettre, *v. n.* zdać się na, poddać się pod rozsądek, sąd roziemcy, mit einander ein werden, eine streitige Sache dem Anspruche eines Schiedsrichters zu überlassen. — *a.* (*qq.* oder *qc.*) nabawić kogo kłopotu etc., der Gefahr eines Verdrusses etc. aussetzen, seine Würde, sein Ansehen aufs Spiel setzen. *se —, r.* zniewozić się, szkodzić sobie, sich etwas vergeben; seine Ehre wagen; (*avec qq.*) wdawać się z kim, sich mit einem in einen unanständigen Streit einlassen.

Compromis, *m.* kompromis, *m.* (zdanie się na sąd kompromisarski), Kompromis, *n.* (einge willigte Ueberlassung der Sache an einen Schiedsrichter). *fig.* mettre (*qq.* oder *qc.*) en —, wystawić kogo na niebezpieczeństwo, narażać, einen, oder etwas

etwas einer Gefahr, Verlegenheit etc. aussetzen.

Compromissaire, *m.* iednacz, roziemca, kompromisarz, *m.* Schiedsrichter, *m.*

Comprotecteur, *m.* spółobronca, *m.* Mitschutzherr, *m.*

Comptabilité, *f.* rachunki, *m.* pl. rachowanie, *n.* Rechnungswesen, Rechnungsgeschäft, *n.*

Comptable, *a. et m.* zdawaniu rachunków podległy; ten co się komu sprawi, odpowiadając za co, powinien, *m.* der die Rechnung ablegen muß, Rechnungsbeamter, *m.* quittance —, kwit do zdawania rachunków potrzebny, *m.* Belegquittung, *f.*

Comptant, *a. m.* gotowy, gotowe pieniądze, *pl.* gotowy grosz, *m.* bar, *m.* bares Geld, *n.* Barschaft, *f.*

Compte, *m.* rachunek, *m.* rachunków zdawanie; zachowanie, *n.* liczba, *f.* liczenie, *n.* zysk, pożytek, *m.* Rechnung, Berechnung; Zahl, *f.* Zählen, *n.*; Vorthell, *m.*; Cents, *n.* rendre — (*de qc.*), sprawi, komu z czego, odpowiadając za co, donosić, Rechnung von etwas ablegen, *fig.* zdawać sprawę, Rechenschaft ablegen, Red und Antwort geben, passer, mettre en —, en ligne de —, policzyć co, etwas in Rechnung bringen. — faits, gotowe rachunki, *m.* pl. fertige Ausrechnungen, *f.* pl. avoir, faire bon —, dobrze co sprzedać, zyskać, guten Kaufs haben, geben. à —, na rachunek, do odroczenia, auf Abschlag, abschläglic; auf Abrechnung. prendre une chose sur son —, wziąć co na siebie, odpowiadając za co, die Verantwortung einer Sache auf sich nehmen. faire son —, spustić się na co, spodziewać się korzyści, auf etwas rechnen, etwas sicher

erwarten, hoffen; Vorthell von einer Sache haben. avoir son —, dobrze stać. mieć dosyć dla siebie, so viel haben daß man zufrieden seyn kann; sich gut stehen. faire —, *de qq.*, *de qc.*, o kim dobrze trzymać, viel von einer Person, einer Sache halten. au bout du —, na koniec w końcu rachunku, am Ende der Rechnung, endlich.

Compter, *v. a.* rachować, liczyć; policzyć między... mieć, trzymać za co; zapłacić, wyliczyć, zaliczyć, abziehen, rechnen; schätzen, dafür halten; bezahle. — *n.* rachunek, zdać, oddać, rechnen, Abrechnung halten. sur *qq.*, *qc.* spustić się na kogo, co; szczyścić się czem; spodziewać się czego, Rechnung machen; sich verlassen; sich vornehmen, denken.

Compteur, *m.* ten, co rachuje, liczy, einer, welcher rechnet, zählet.

Comptoir, *m.* stolik do rachowania pieniędzy, *m.* kantor, (kantor), *m.* pisarnia, *f.* skład, dom handlowy, *m.* Zähl- oder Rechentisch; *m.* Comtor, *n.* Schreibstube; Niederlage, Faktoren, *f.*

Comptoriste, *m.* buchhalter; człowiek, co księgi kupieckie utrzymuje, *m.* Buchhalter; der in der Schreibstube arbeitet, *m.*

Compulser, *v. a.* przymusić urzędownie do przedstawienia aktów, Vorlegung der Akten durch obrigkeitlichen Befehl bewirken.

Computiste, *m.* ten, co w kalendarzu kościelnym potrzebne rzeczy rachunkiem wysledza, *m.* der die im Kirchenkalender gehörigen Sachen ausrechnet.

Comtal, *ale.* a. hrabiowski, gräflich.

Comte,

wnosić, schließen, abschließen, folgern; erkennen.

Conclusif, *a.* wnoszący, folgernd.

Conclusion, *f.* wniosek, *m.* zdanie; zakończenie, *n.* koniec, *m.* Schluß, *m.* Folgerung, *f.* Beschluß, *m.*

Concoction, *f.* trawienie, *n.* strawność, *f.* Verdaunung, *f.*

Concombres, *m.* ogórek, *m.* Gurke, *f.*

Concomitance, *f.* Towarzystwienie, *n.* Mitbegleitung, *f.* paratowarzysząc, *g.* begleitungsweise.

Concordance, *f.* zgadzanie się, *n.* zgodność, *f.* (osobliwie w biblii); register wszystkich słów pisma świętego, *m.* Uebereinstimmung, *f.* besonders der heiligen Schriftsteller, *f.* biblisches Concordanzbuch, *n.*

Concordancier, *elle, a.* na kształt takiego rejestru układany, concordanzmäßig.

Concordant, *a.* zgodny, übereinstimmend.

Concordat, *m.* ugoda, *f.* konkordat, *m.* Concordat, *n.*

Concorde, *f.* iednomysłność, zgoda; konkordya, *f.* Einigkeit, Eintracht; Concordia, *f.* (Name).

Concorder, *v. n.* zgadzać się, einstimmig seyn.

*Concourir, *v. n.* (*à qc.*) przykładać się, przyczynić się do czego, wchodzić w co, mitwirken, beitragen. (*pour qc.*) ubiegać się wraz z kim, o urząd etc.; zabiegać z kim o nadgrode etc., gleiche Ansprüche auf etwas machen, um etwas mitwerben; mit einander streiten (um den Preis).

Concours, *m.* zbieg, tłum, *m.* przykładanie się, przyczynianie się do czego; zabieganie, *n.* konkurrencya, *f.* Zusammenlauf, *m.* Zusammenkunft Mitwirkung, Mitbewerbung, *f.*

Concret, *a.* stały, gęsty, zgnięty, concret, verdickt, fest.

Concretion, *f.* połączenie wielu części, Anhäufung, Vereinigung vieler Theile, *f.*

Concubinage, *m.* małżeństwo, *n.* Concubinat, *m.* Keksse.

Concubinaire, *m.* małżnik, *m.* der sich eine Beyschläferin hält.

Concubine, *f.* nałożnica, *f.* Beyschläferin, *f.* Keksweib, *n.*

Concupiscence, *f.* żądza, chęć do czego, pożadliwość, *f.* böse Begierde, *f.*

Concupiscible, *a.* appetit —, pożadliwość, *f.* Begehrungs trieb, *m.*

Concurrement, *ad.* konkurując z kim; wspólnie, współ, w społeczeństwie, mitbewerungsweise, gemeinschaftlich; in gleichem Rang.

Concurrence, *f.* wspólne zabieganie do czego; ubieganie się z drugim o co; staranie się o co, *n.* Mitbewerbung, Konkurrenz; häufige Nachfrage, *f.*; Gleichheit des Rechtes, *f.*; Zusammentreffen, *n.* jusqu'à —, oder jusqu'à la — de . . ., względem pewney summy, w summie tylko pewney, bis auf die Summe von . . .

Concurrent, *m.* ente, *f.* konkurent, rywal, o to się starający, co i drugi, *m.* Mitwerber, Nebenbuhler, *m.* — inn, *f.*

Concussion, *f.* uciemiężenie, uciążenie, zdzierstwo, *n.* Expreßung, Plackerey, *f.*

Concussionnaire, *m.* łapieca, zdzierca, *m.* Placker, Schinder, *m.*

Concussionner, *v. a.* uciemiężać, uciskać, zdzierać, plackać, schinden.

Condamnable, *a.* ukarania, straszenia godny, przyganny, verdammlich, strasbar, verwerflich.

Con

Condamnation, *f.* osądzenie, skazanie, *n.* Verurtheilung, *f.* Urtheil, *n.* fig. passer —, przysądzić się do krzywdy wyrażonej, sein Unrecht eingestehen.

Condamnatoire, *a.* do osądzania należący; kary godny, was zur Verurtheilung gehört; straffällig.

Condamner, *v. a.* potępiać, osądzić, skazać; ganić, odrzucać co, verdammen, verurtheilen; tadeln, mißbilligen, verwerfen. fig. zamurować, zabić. (okno etc.) vermauern, vernageln, (sein Fenster etc.) se —, *r.* fig. potępiać, osądzić, siebie samego, wyznawać winę swoją, sich schuldig geben.

Condensabilité, *f.* przymiot rzeczy dających się stłoczyć, zgęścić. Eigenschaft eines Körpers, der sich verdichten, verdichten läßt.

Condensation, *f.* stężenie, zgęszczenie, *n.* Verdickung, *f.* Verdichtung, *f.* Dickwerden, *n.*

Condenser, *v. a.* stężyć, zgęścić, verdicken, verdichten.

Condescendance, *f.* pobłażanie, folgowanie; dogadzanie, uniżenie, *n.* Nachgeben, *n.* Nachgiebigkeit, Willfährigkeit, Herablassung, *f.*

Condescendant, *ante, a.* folgujący, pobłażający, uniżający się, nachgebend, willfährig, herablassend.

Condescendre, *v. n.* (*à*) dogadzać, folgować, pobłażać komu; zniżać się; przez szpary patrzeć, nachgeben, sich gefallen lassen, willfahren; sich herablassen, Nachsicht haben.

Condictio, *f.* skarga o wydanie skradzioney rzeczy, *f.* Zurückforderung einer gestohlenen Sache, *f.*

Condigne, *a.* stosowny, angemessen.

Condisciple, *m.* spółuczeń, *m.* Mitschüler, *m.*

Condition, *f.* stan, *m.* okoliczność, własność, *f.* stan, *m.* życie, *n.* służba; usługa: kondycja, *f.* warunek, *m.* Zustand, *m.* Eigenschaft, Beschaffenheit, Lage, *f.*; Stand, *m.* Herkommen, *n.*; Dienst, *m.* Bedienung; Bedingung, *f.* à, sous — que —, *c.* pod tą kodycya, pod tym warunkiem, żeby, mit oder unter der Bedingung, daß —

Conditionné, *ée, p. et a.* sporządzony, opatrzone, beschaffen.

Conditionnel, *elle, a.* warowny, bedinglich.

Conditionner, *v. a.* obwarować, warować co; przysposobić, opatrzyć co, mit den gehörigen Eigenschaften versehen.

Condolence, *f.* uzalenie, oświadczenie żalu, *n.* Beileidsbezeugung, Condolenz, *f.*

Condor, *m.* rodzaj orłów największych, *m.* gryf, *f.* Condor, *m.* (großer Vogel), Vogel Greif, *m.*

Conducteur, *m.* trice, *f.* wódz, przewodnik, dozorca, *m.* Führer, Aufseher, *m.* konduktor na pocztę, *m.* Schirrmeister, *m.* T. skaziciel przy cięciu kamienia, *m.* Wegweiser beym Steinschnitte, *m.* odgrom (konduktor elektryczny), *m.* Ableiter, Blitzableiter, *m.*

Conduction, *f.* naicie czego, *n.* Nührung, *f.*

*Conduire, *v. a.* wieszać, prowadzić; odprowadzić; mieć dozór, prowadzić; rządzić czem, führen, leiten; begleiten; Aufsicht haben; anführen, regieren. fig. — à la perfection, wydoskonalić, zur Vollkommenheit bringen, vollenden. se —, *r.* sprawać się, postępować sobie, sich auführen, sich betragen.

P 2

Con

Conduit, *m. rura, rynna, f. kanał, rów, m. Ableitung, Röhre, Rinne, f. Kanal, m.*

Conduite, *f. prowadzenie, przewożenie; odprowadzanie, n. dozór; postępki, m. sprawowanie się, n. Führung, Leitung; Begleitung; Anführung, Aufführung, Lebensart; Röhre, Leitung, f.*

Cône, *m. kregiel (metalowy), m. Kegel, Metallkegel, m.*

Confabulateur, *m. fam. rozmawiający się z kim poufale, der sich vertraut unterhält.*

Confabulation, *f. fam. rozmawianie, n. rozmowa przyjacielska, poufala, f. vertrautes Gespräch, n.*

Confabuler, *v. n. fam. rozmawiać się z kim, bawić, mit einander schwätzen.*

Confection, *f. konfekt, m. Latwerge, f. zrobienie, ukończenie czego, n. Fertigstellung, Vollenbung, f.*

Confectionner, *v. a. zrobić, zdziałać, verfertigen, machen.*

Confédératif, *a. związkowy, zum Bündnis gehörig, das Bündnis betreffend.*

Confédération, *f. sprzymierzenie, n. związek, m. Konföderacya, f. Bündnis, n. Bund, m.*

Confédéré, *ée, a. związkowy, sprzymierzony, skonfederowany, verbündet. Confédérés, m. pl. konfederaci, sprzymierzeni, związkowi, m. pl. Verbündeten, Bundesgenossen, m. pl.*

se Confédérer, *v. r. skonfederować się, związek uczynić, in ein Bündnis treten, sich verbünden.*

Conférence, *f. równanie, porównanie, znoszenie; schodzenie się, znoszenie się z kim, m. konferencya, umowa, f. układ, m. Vergleichung, Gegenseitigabhaltung; Zusammenkunft zur Berathschlagung oder*

Unterhandlung; diese Unterhandlung selbst, f.

Conférencier, *m. ten, który na konferencyi przyjdzie, który co wnosi, mówi, der bei einer Konferenz den Vorschlag oder den Vortrag hat.*

Conférer, *v. a. porównywać, znosić, co z czem; dać, nadać, vergleichen, gegen einander halten; verleihen, gewähren, ertheilen. — n. mieć konferencyę z kim, naradzać się, znosić się, eine Unterredung halten; Unterhandlung pflegen; sich besprechen, berathschlagen.*

Confesse, *S. spowiedź, f. Beichte, f.*

Confesser, *v. a. et se —, r. wyznać, przyznać się, spowiadać się, bekennen, gestehen, beichten, seine Sünden bekennen.*

Confesseur, *m. wyznawca wiary chrześcijańskiej; spowiednik, m. Bekenner der christlichen Religion; Beichtvater, m.*

Confession, *f. wyznanie; przyznanie się do czego, n. spowiedź, f. Bekenntnis, Geständnis, n.; Beichte, f. — de foi, wyznanie wiary prawowiernej, konfesyja, f. Glaubensbekenntnis, n. — d'Augsbourg, wyznanie Augsburskie, n. augsburskie Confession, f.*

Confessionnal, *m. konfesyonał, spowiednia, f. Beichtstuhl, m.*

Confessionniste, *m. dyssydent Augsburskiego Wyznania m. der sich zur Augsburschen Confession bekennt.*

Confiance, *f. ufanie, zaufanie, n. ufność; śmiałość, duma, zuchwałość, f. Vertrauen, n.; Zuversicht, f. Zutrauen, n.; Dreistigkeit, f.; Selbstvertrauen, n. Einbildung, f. homme de —, zantany człowiek, m. vertrauter sicherer Mann, Vertrauter, m.*

Confiant, *ante, a. dumny, uprzedzony o sobie; poufaly; łatwowierny, eingebildet; zufräulich; leichtgläubig.*

Confidement, *ad. poufale, im Vertrauen.*

Confidence, *f. ufność, poufalskość, f. zwierzenie tajemnicy; trzymanie prebendy, m. Vertrauen, Zutrauen, n.; Anvertraung eines Geheimnisses, f. Besitz einer Pfründe woyon die Einkünfte ein anderer erhält, m.*

Confident, *m. ento, f. poufaly przyjaciel, m. Vertrauter, m. — te, f.*

Confidentiaire, *m. possessor prebendy kościelney zmwony, m. der eine Pfründe für einen Andern besitzt.*

Confidentiel, *elle, a. poufaly, vertraulich.*

Confidentiellement, *ad. poufale, w poufalskości, vertraulich, mit Zutrauen.*

Confier, *v. a. (gc. d q.) powierzyć, zwierzyć, poruczyć komu, vertrauen, anvertrauen se —, r. (en qq. oder qc.) zwierzyć się komu w czem, inieć w kim zaufanie, spuścić się na kogo, ufać, zaufać komu, sich einem vertrauen, sein Vertrauen auf einen setzen, sich auf einen oder etwas verlassen.*

Configuration, *f. powierzchnia, postać, powierzchowność, f. äußerliche Gestalt oder Bildung, f.*

Confiner, *v. n. graniczyć z czem, angrenżen, anstoßen. — a. wywołać, postać kogo na wygnanie dokąd, an einen Ort verweisen. se —, r. isdz, udać się na samotne miejsce etc., sich in die Einsamkeit etc. begeben.*

Confins, *m. pl. granice, f. pl. pogranicze, n. Grenzen, f. pl. *Confire, v. a. zaprawiać, smażyć, eimmachen, beigen.*

Confirmatif, *ive, a. approbujący, potwierdzający, bekräftigend, bekräftigend.*

Confirmation, *f. potwierdze-*

nie, hierzmowanie, n. Bestätigung; Firmelung, Einsegnung, Confirmation, f.

Confirmer, *v. a. potwierdzić, utwierdzić; umocnić; hierzmować, bekräftigen, befestigen; bekräftigen, bekräftigen; firmeln, einsegnen. se —, r. umocnić się, utwierdzić się, upewnić się; potwierdzić się, fester, dauerhafter werden; sich bekräftigen.*

Confiscable, *a. konfiskowaniu podległy, verfällig, confiscirlich.*

Confiscation, *f. konfiskata, skonfiskowanie, zagrabienie, zabranie do skarbu, n. rzeczy zabrane, zagrabione, f. pl. Einziehung der Güter; Wegnehmung verbotener Waaren, f. confiscirte Dinge, n. pl.*

Confiserie, *f. Cukiernictwo, n. Zuckerbäckerei, f.*

Confiseur, *m. cukiernik, m. Zuckerbäcker, Conditor, m.*

Confisquer, *v. a. konfiskować, skonfiskować, zagrabieć, zabrac, gerichtlich einziehen, confisciren.*

Confit, *ite, p. et a. smażony, przyprawiany, zaprawiany czem, eingemacht. fig. — en dévotion etc., pełen nabożeństwa etc., ganz voll Andacht etc.*

Confitéor, *m. modlitwa, którą przed spowiedzią mówi, f. Gebet, welches vor der Beichte, bey der Messe etc. gebetet wird, n.*

Confiture, *f. konfitury, owoce smażone, przyprawiane, pl. Zuckerwerk, Konfekt, n.*

Confiturier, *m. iere, f. cukiernik, (co konfitury robi), m.*

Zuckerbäcker, *m. — inn, f.*

Conflit, *m. starcie się, spotkanie się, n. klótnia, f. Stoß, Anfall; Streit, Ranz, f.*

Confluent, *m. zeyście, zbieg rzek, n. Ort des Zusammenflusses zweyer Flüsse, m. —, a. spły-*

- spływający się, zusammenfließen.
Confluer, *v. n.* zbiegać się, schodzić się, zusammenfließen.
Confondre, *v. a.* mieszać, pomieszać, zmieszać; omijając się w czym, brnąć rzecz jaką zamiast innej; zawstydzić, zmieszać kogo, vermengen, vermischen; verwechseln; verwirrt, bestürzt machen, beschämen, se —, *r.* zmieszać się, zbladzić, zaplątać się, sich verwirren, verwickeln; irren werden. se —, en cérémonie, wiele ceremonii robić, zu viel Umstände machen.
Conformation, *f.* ułożenie, n. skład, pomiar ciała, *m.* Bildung, Einrichtung der Theile eines Körpers, *f.*
Conforme, *a.* stosowny, równy czemu, zgadający się z czym, gleichförmig.
Conformément, *ad.* stosownie, jednostajnie, auf gleichförmige Art, gemäß, angemessen.
Conformer, *v. a.* przyrównać, przystosować, przysposobić co do czego; uczynić, ułożyć co podług czego, gleichförmig machen; einrichten. se —, *r.* (aux façons de qq.), stosować się do kogo, sich nach jemandem bequemen.
Conformiste, *m.* Konformista (w Anglii do panujących religii przywiązany), *m.* Conformist, *m.* (der in England herrschenden Religion zugehörig).
Conformité, *f.* podobieństwo, n. równość, *f.* Gleichförmigkeit, Gleichheit, *f.* en —, *ad.* stosownie, podług, gemäß, zu Folge.
Confortatif, *a.* wzmacniający, stärkend. — *m.* lekarstwo wzmacniające, n. Stärkungsmittel, *n.*
Conforter, *v. a.* wzmacniać, u-macniać, zachęcać, cieszyć, stärken, Stärke verleihen; aufmuntern, trösten.
Confratrie, *f.* bractwo, n. Konfraternia, *f.* Bruderschaft, *f.*
Confraterniser, *v. a.* bratać, verw. brüdern. se —, *r.* bratać się z kim, sich verbrüdern, in genaue Verbindung treten.
Confraternité, *f.* bractwo duchowne, n. Konfraternia; u-mowa względem sukcesyj uczyniona, *f.* geistliche Bruderschaft; Erbverbrüderung, *f.* T.
Confrère, *m.* brat; kolega, *m.* Mitbruder; Amtsbruder, Amts-genos, *m.*
Confrontation, *f.* konfrontacja, *f.* przekonanie oskarżonego przez stawienie świadków naocznych; porównanie, znoszenie pisma, *n.* Abhörnung der Zeugen in Gegenwart des Beklagten; Gegeneinanderhaltung, Vergleichung, *f.*
Confronter, *v. a.* przeświadczać, przekonywać kogo świadkami (porównywać, znosić pismo), dem Beklagten die Zeugen unter die Augen stellen; gegeneinanderhalten, vergleichen.
Confus, *se*, *a.* zamieszany, zawity, pomieszany; nieporządkny; niejasny, niewyraźny; zekniiony, pomieszany; zawstydzony, vermisch; verwirrt; unordentlich; dunkel; bestürzt; beschämt, *fig.* zawikłany, ciemny, nie do zrozumienia, verworren, dunkel, unverständlich.
Confusion, *f.* zamieszanie, n. Konfusion, *f.* nieład, *m.* pomieszanie, zawstydzenie, n. Verwirrung; Unordnung; Bestürzung, Beschämung, *f.* wielkie mnóstwo (rzeczy, ludzi), n. großer Ueberschuß von Sachen, *m.* Menge Leute, *f.* en —, nieporządek, zawieć, w nieporządku, unordentlich, verwirrt, in Unordnung.
Congé, *m.* urlop; abszyt, *m.* odprawa, (ze służby), *f.* wypowiedzenie mieszkania, *n.* re-
recreacya w szkołach, *f.* Urlaub; Abschied, *m.* Entlassung aus dem Dienste; Aufsagung der Wohnung, *f.* Schulfesttag, *m.* prendre —, oddalić się, rozłączyć się, Abschied nehmen, sich beurlauben.
Congédiér, *v. a.* abszytować, rozpuścić wojsko; odprawić, wypuścić ze służby; dać urlop; żegnać się z kim, verabschieden, Abschied geben; beurlauben, entlassen, ab danken; von sich lassen.
Congélation, *f.* zmarznięcie, skrzepnienie; zgęszczenie, n. Gefrierung, Gerinnung; Verdickung, *f.*
Congeler, *v. a.* zamrozić, zamrozić, skrzepić, lodem ściąć, zamrznać, zamarznąć; *act.* zgęszczać, gefrieren, gerinnen lassen, verdicken. se —, *r.* skrzepnąć, zamrznać, zamarznąć, gerinnen, gefrieren.
Conglobation, *f.* skupianie, n. Zusammenhäufung, Beweishäufung, *f.*
Conglomérer, *v. a.* skupiać, zusammenhäufen.
Conglutination, *f.* sklejenie, n. Zusammenleimung, Verdickung, *f.*
Conglutiner, *v. a.* skleić, zlepnić; zgęścić, osłiznąć, kleiowatym co robić, leimen; ząbe machen. se —, *r.* kleiowatym się zrobić, ząbe werden.
Congraturation, *f.* powinszowanie, n. Glückwunsch, *m.*
Congrätuler, *v. a.* winszować, Glück wünschen.
Congre, *m.* węgorz morski, *m.* Meeraal, *m.*
Congrégation, *f.* bractwo, zgromadzenie duchownych, n. Kongregacya, *f.* sady kardynalskie w Rzymie, *m. pl.* katholische Bruderschaft; Versammlung der Geistlichkeit, *f.* päpstliche hohe Gerichte, *n. pl.* — des fide-
les, towarzystwo wiernych, Gesellschaft der Gläubigen, *f.*
Congrés, *m.* zjazd posłów dla zawarcia pokoju etc., Zusammenkunft von Gesandten, einen Frieden zu schließen, *f.*
Congru, *ue*, *a.* przyzwoity, podług reguł języka gramatycznego; należyty, przyzwoity, richtig, nach den Regeln der Grammatik; schicklich, gehörig, zutänglich, geziemend.
Congruité, *f.* stosowność, *f.* Schicklichkeit, *f.*
Congruement, *ad.* przyzwoicie, należycie, füglich, schicklich, richtig.
Conifère, *a.* kregla kształt mający, kegelförmig.
Conique, *a.* stożkowy, ostrokręgowy, koniczny, kegelförmig, conisch.
Conjectural, *ale*, *a.* domyslny, muthmaßlich.
Conjecture, *f.* domysł, *m.* dorozumienie się, n. Muthmaßung, Vermuthung, *f.*
Conjecturer, *v. a.* domyslać się, dorozumiewać się, dochodzić czego przez domysł, muthmaßen, vermuten.
***Conjoindre**, *v. a.* spoić, złączyć, związać, zusammenfügen, vereinigen, mit einander verbinden.
Conjoint, *e. a.* złączony, spoiiony, verbunden. conjoints *pl.* m. małżonkowie; krewni, *pl.* Eheleute; Anverwandte, *pl.*
Conjointement, *ad.* spółnie, współ, razem z kim, mit einander, gemeinschaftlich.
Conjonctif, *tive*, *a.* wiążący, verbindend, particule conjunctive, spójnik, *m.* Bindewort, *n.* — *S. m.* tryb łączący, *m.* Conjunctiv, *m.* T. — *S. f.* skórka formująca białmo w oku, *f.* angewachsene Haut, welche das Weiße des Auges bildet, *f.*
Con-

Conjunction, *f.* związek, *m.* społeczność, *f.* złączenie, *n.* Zusammenfügung, Verbindung, Vereinigung; Zusammenkunft, *f.*

Conjuncture, *f.* okoliczność, *f.* przypadek, *m.* Umstand, *m.* Lage, Beschaffenheit, *f.*

se Conjourir, *v. r.* kosztować czego z kim, mitgenießen.

Conjouissance, *f.* wspólne kosztowanie (niechcy i t. d.), *n.* Mitgenuß, *m.* Mitfreude, *f.*

Conjugaison, *f.* czasowanie, *n.* koniugacya, *f.* Abwandlung der Zeitwörter, *f.*

Conjugal, *ale, a.* małżeński, ehehlich.

Conjuguer, *v. a.* czasować, koniugować słowo, ein Zeitwort abwandeln.

Conjurateur, *m.* sprysiężony; zaklinacz duchów, *m.* Verschwörer; Geisterbeschwörer, *m.*

Conjuration, *f.* sprysiężenie się, *n.* spisek, *m.* zaklanie duchów, *n.* prózba usilna, *f.* Verschwörung; Geisterbeschwörung; heftige Bitte, *f.*

Conjurer, *v. a.* spiskać się, sprysięgać się, spisek zrobić, sich verschwören, zusammen verschwören. (*qc.*) do czego, o co, na co. zu einer Sache mit einander verschwören. — contre *qq.* spisek zrobić na kogo, Verschwörung wider einen errichten. — zaklinać, usilnie prosić, beschwören, inständig bitten. — duchów, czarta etc. zaklinać, Geister etc. beschwören, bannen.

Conjurer, *m. pl.* sprysiężeni, *m. pl.* Verschwörnen, *m. pl.*

Connaissable, Connaissance, Connaître, *v.* Connoissable etc.

Connétable, *m.* (przed tym): hetman wielki Francuzki, *m.* — *f.* żona jego, *f.* (ehemals) Kronfeldherr in Frankreich, *m.* — dessen Gemahlinn, *f.*

Connétable, *f.* sady hetmańskie, *m. pl.* Marschallsgericht, *n.*

Connexion, *f.* związek, *m.* Zusammenhang, *m.* Verbindung, *f.*

Connexité, *f.* związek, *m.* związanie dwóch rzeczy na siebie się ściągających, *n.* Verbindung zweyer auf einander sich beziehender Sachen, Verwandtschaft, *f.*

Connivence, *f.* dopuszczenie, dozwoleństwo, wybaczenie, przebaczenie, *n.* folga, *f.* pobłażanie, *n.* Nachsicht, *f.* Uebersehen und Dulden, *n.*

Conniver, *v. n.* przebaczyć, wybaczyć; dopuszczać, dozwalać, pobłażać, zulać, übersehen, dulden. *fam.* (*d.*) przez spary patrzeć, durch die Finger sehen.

Connoissable, *a.* znaczny, można poznać, kennbar, kenntlich; merklich, merkbar.

Connoissance, *f.* wiadomość, umiejętność, *f.* uznanie, poznanie, zrozumienie, *n.* przytomność; znajomość, *f.* Kenntnis, *f.*; Bewußtseyn, *n.*; Bekanntschaft, *f.* prendre —, wywiadywać się o co, poszukiwać czego, sich um eine Sache erkundigen, eine Sache untersuchen. — de cause, znajomość rzeczy, *f.* Sachkenntnis, *f.* — charnelle, współkowanie (cielesne), *n.* Wespisław, *m.*

Connoissement, *m.* list frochtowy, *m.* T. Frachtbrief zur See, *m.*

Connoisseur, *m.* euse, *f.* znaący się na czém, *m.* Kenner, *m.* — inn, *f.*

*Connoître, *v. a.* znać, poznać, widzieć, rozumieć, umieć co, kennen, erkennen. — *qq.* mieć z kim znajomość, mit jemandem bekannt seyn, uznać, rozsądzić co iako sędzia, erkennen, als Richter in einer Sache sprechen. se —, *r.* znać siebie samego, sich selbst kennen. (en *qc.*) znać

sig

się na czém, umieć co, sich worauf verstehen. se faire —, dacz się poznać, sich bekannt machen, zu erkennen geben. *fam.* il ne se connait point, sam siebie nie zna dla pychy, er kennt sich nicht vor Hochmuth. il ne se connait plus, prze-maga go gniew, er ist außer sich, der Zorn überwältigt ihn.

Connotation, *f.* znaczenie ieszcze inne potoczne, *n.* Nebenbedeutung, *f.*

Connu, *re, p. et a.* znaiomy, znany; poznany; sławny, gefannt, erkannt, bekannt.

Conque, *f.* ślimak wielki morski, *m.* czyli skorupa ślimacza, *f.* große Seemuschel oder SchneckenSchale, *f.*

Conquérant, *m.* zwycięzca, mo-carz narodów, wojownik, *m.* Eroberer, *m.*

*Conquérir, *v. a.* podbić, za-wojować, zwojować, dobyć, erobern. *fig.* pozyskać (przy-izn), gewinnen, (die Freundschaft).

Conquêt, *m.* T. zarobek (mał-żonków w ciągu małżeństwa), *m.* Errungenschaft, (was Eheleute während des Ehestandes erworben haben), *f.*

Conquête, *f.* zdobycz, *f.* nabytek orężem, *m.* podbicie, za-wojowanie, zwojowanie, *n.* kray, naród podbity, *m.* Eroberung, *f.* (eigentlich und *fig.*)

Conquis, *p. et a.* zdobyty, erobert.

Consacrant, *a. et m.* biskup na biskupstwo kogo poświęcający, *m.* Bischof, der einen andern einweiht, *m.*

Consacrer, *v. a.* poświęcać, poświęcić, ofiarować, weihen, einweihen, einsegnen; widmen. se —, *r.* (*à pc.*) poświęcić się, ofiarować się komu, czemu, sich einer Sache widmen.

Consanguin, *ine, a.* krewny; po oycu, *m.* Blutsverwandter, von einem Vater her verwandt, *m.*

Consanguinité, *f.* krewność, *f.* pokrewieństwo, *n.* Blutsfreundschaft, Anverwandschaft vom Vater, *f.*

Conscience, *f.* sumnienie, *n.* Ge-wissen; Bewußtseyn, *n.* remords de —, zgrzyoty sumnienia, *f. pl.* Gewissensbisse, *m. pl.* en — ad., sumniennie, pocziwym sposobem, auf eine gewissenhafte Art, auf Treu und Glauben. — en ma —, sur ma —, (zaklani-nie się) na sumnienie, w praw-dzie, (Bethuerung), auf mein, dein etc. Gewissen; wahrhaftig.

Consciencieux, euse, *a.* sum-nienny, gewissenhaft.

Conscription, *f.* Konskrypcya, *f.* spis ludności do woyska, *m.* Einschreiben der Bürger zum Kriegsdienst, *n.*

Conscrit, *m.* zapisany do woyska, zum Kriegsdienst aufgezeich-net. pères —, Senat Rzymski, (Patres conscripti), *m.* ver-sammelten römischen Senatoren, *m. pl.*

Consécrateur, *m.* kensekurator, poświęciiciel, *m.* der die Wei-he giebt.

Consécration, *f.* poświęcenie, *n.* Einweihung, Einsegnung, *f.*

Consécutive, *ive, a.* ciągły, nie-przerwany, po sobie następu-jący, der Zeit nach auf einander folgend.

Consécutivement, *ad.* ciągiem, nieprzerwanie, bez przerwy, nach einander.

Conseil, *m.* rada, porada; rada, *f.* (mieysce radzieckie), wy-rok, *m.* postanowienie, usta-nowienie, *n.* radca, *m.* Rath, Rathschlag, *m.*; Rathversammlung, *f.*; Entschluß; Rathschluß; Rathgeber, *m.*

Conseiller, *v. a.* radzić, poradzić co komu, raten, Rath geben.

Con-

- Conseiller, *m. ere, f. rayca*, radny; radzca; radzieli, *m. konsyliarz, Rath; Rathgeber, m. — inn; Rathin, f.*
- Consentant, *a. zezwalający, einwilligend.*
- Consentement, *m. zezwolenie, pozwolenie, n. Einwilligung, Bestimmung, f.*
- Consentir, *v. n. (d. qe.)* pozwolić, zezwolić co; zezwalać na co, einwilligen, bepflichten.
- Conséquentment, *ad. podług rzeczy, do rzeczy; stad, więc, der Vernunft und Sache gemäß, vernünftig; folglich, dem zu Folge.*
- Conséquence, *f. wniosek, m. następstwo, następowanie, n. ważność, waga, f. Folgerung, f. Schluß, m. Folge; Wichtigkeit, Bedeutung, f. de —, ważny, von Wichtigkeit, wichtig. sans —, nie wiele znaczący, ohne Folge, ohne Bedeutung; unbedeutend. en —, ad. podług tego, za . . . , zu Folge, dem zu Folge.*
- Conséquent, *ente, a. ten, co* zawsze do rzeczy, rozumnie mówi, czyni, der Natur der Sache gemäß, folgerecht. — *m. Folge, f. Folgesatz, m. par conséquent, ad. ztąd, zatem, folglich, demnach, mithin.*
- Conservateur, *m. trice, f. obrońca, obromiel, m. Erhalter, m. Titel von verschiedenen Aemtern.*
- Conservation, *f. zachowanie, utrzymanie, n. całość, f. Erhaltung, f.*
- Conservatoire, *m. dom opatrności, m. szkoła muzyczna bezpłatna, f. Versorgungshaus; Schule worin die Musik unentgeltlich gelehrt wird. — a zachowujący, erhaltend.*
- Conserve, *f. konserwa, f. skrzynia rumusowa, Conserve, f. Kräutersucker; Wasserbehälter, m.*
- conserves, *pl. okulary na wzmocnienie wzroku, pl. Brillen zur Stärkung der Augen, f.*
- Conserver, *v. a. przechowywać, konserwować; zachowywać, utrzymywać, strzedz co, et: halten; behalten; aufbewahren, beibehalten. se —, r. chować się, konserwować się; utrzymać się; szanować się, sich erhalten, frisch und gesund bleiben; sich woben erhalten.*
- Considérable, *a. znaczny; ważny, beträchtlich, ansehnlich, wichtig.*
- Considérablement, *ad. znacznie, bardzo, beträchtlich, stark, sehr.*
- Considérant, *ante, a. sam. ostróżny, baczný, bedächtigt, bedachtam, vorsichtig. m. powody, m. pl. Beweggründe, m. pl. Consideration, f. rozważa, uwaga, bacność, ostróżność, f. cel, pochóp, m. poszanowanie, uszanowanie, n. waga, ważność, f. wzgląd, m. Ueberlegung, Betrachtung; Behutsamkeit; Absicht, f. Beweggrund, m. Hochachtung; Wichtigkeit, f. Ansehn, n. Rücksicht, f. en —, ze względu na, względnie do, in Rücksicht, rücksichtlich. sans —, bez namysłu, ohne Ueberlegung, unbedachtsam. de peu de —, nieznaczący, unbedeutend.*
- Considérer, *v. a. rozważyć, rozbiierać co; pomyśleć; mieć wzgląd; szanować. betrachten; überlegen, erwägen; Rücksicht nehmen; hochachten, schätzen.*
- Consignataire, *m. mający pewną sumę w schowaniu, der eine gewisse Summe verwahrt.*
- Consignation, *f. poręka, f. złożenie sądowe pieniędzy, n. Hinterlegung, Niederlegung einer Summe, f. T. consignatione, pl. miejsce, na które się składała pieniądze, Ort wo die Gelder niedergelegt werden, m.*
- Consigne, *f. rozkaz, m. pisarz przy branie w fortęcy. Verfehl, m. Ordre, f. Thorschreiber in Festungen, m.*
- Consigner, *v. a. złożyć co u kogo, powierzyć, dać co komu do schowania; wpisać, vers. wahrlich niederlegen; aufzeichnen. strażom wojskowym rozkazy dawać, der Schildwache Befehle ertheilen.*
- Consistance, *f. zgęszczanie, n. gęstość, krzepkość, tęgosc; przynależność, f. utrzymanie się, n. trwałość, f. Festigkeit, Verdickung, Haltbarkeit, f.; Bestand, m. Dauer, f.*
- Consistant, *ante, a. zawierający w sobie, składający się z, bestehend.*
- Consister, *v. n. (en, dans qe.)* składać się z czego, zawierać w sobie, bestehen, in, aus et: was bestehen. (d) na czym polegać, zawisnąć, worauf ankommen, in etwas bestehen.
- Consistoire, *m. konsystorz, m. Consistorium, n.; Kirchenrath, m.*
- Consistorial, *ale, a. konsystorski, zum Consistorium gehörig.*
- Consolable, *a. łatwy do uspokojenia, do cieszenia, tröstlich, m.*
- Consolant, *ante, a. pocieszny, tröstend, tröstlich, tröstreich.*
- Consolateur, *m. trice, f. pocieszyciel, m. Tröster, m. — inn, f.*
- Consolatif, *ive, a. sam. pocieszający, tröstlich, tröstreich.*
- Consolation, *f. pocieszenie, cieszenie, n. pociecha, f. Trost, m.*
- Consolatoire, *a. pocieszający, tröstend.*
- Console, *f. stolik na zwiertadko, m. Kragstein, m.; Spiegeltischen, n.*
- Consoler, *v. a. cieszyć, pocieszyć, uspokoić, trösten, Trost zusprechen. se —, r. uspokoić się, utulić się, zal swój ukoić, sich trösten.*
- Consolidant, *a. gojący, heilend, zusammenheilend, die Heilung befördernd.*
- Consolidation, *f. zagojenie, spojenie rany; utwierdzenie, zmocnienie; złaczenie, Zuhilung einer Wunde; Befestigung, Vereinigung, f.*
- Consolider, *v. a. goić, spojować, zagoić. fig. złączyć, utwierdzić, zmocnić, vereinigen, befestigen.*
- Consommateur, *m. pożerca, trawiciel; dokończyciel, m. Verzehrer, Vollender, m.*
- Consummation, *f. dokończenie, dokonanie, wypełnienie, strawienie, n. konsumpcja, f. Vollendung, Erfüllung; Verzehung, f. Verbrauch, m.*
- Consomme, *m. rosół tęgý, m. Kraftbrühe, f.*
- Consomme, *ée, p. et a. dokonany, doskonały, zupełny, vollendet, vollkommen.*
- Consommer, *v. a. wypełnić, dokończyć; strawić, konsumować, vollenden; vollziehen, erfüllen; verbrauchen, verzehren. — son droit, T. swoje prawo wykonywać, sein Recht ausüben.*
- Consumptif, *a. niszczący, trawiący, verzehrend.*
- Consumption, *f. strawienie; schnięcie od suchoty, n. gąnć, liche Aufsehung, f.; Verbrauch, m. Auszehrung, f.*
- Consonance, *f. zgodny dźwięk; jednaki brzmienie słów, m. Zusammentönung, f.; Gleichlaut der Buchstaben, m.*
- Consonnant, *a. m. zgodny, zusammenstimmend.*
- Consonne, *a. f. spółbrzmiający, — f. spółgłoska, f. mitlautend. — f. Mitlauter, m.*

- Consort, *m.* współnik, towarzysz; uczestnik, *m.* Mitgeselle, Mitgenos, *m.*
- Conspirant, *a.* równocześnie działający, *zu gleicher Zeit* wirkend
- Conspirateur, *m.* sprysięźnik, sprysięgły, *m.* Verschworne, Mitverschworne, *m.*
- Conspiration, *f.* spisek, *m.* sprysiężenie, spiknienie się, *n.* Verschwörung, *f.* heimliches Bündniß, *n.*
- Conspirer, *v. n.* bydz w spisku iakim, należeć do niego; zmówić się, spiknąć się, sprysięć się na spisek, *zu irgend einem Zwecke mit einander verbunden seyn*; się zusammen verschwören, *fig. (à qc.)* pomagać, sprysięć komu w czém, do czego, się *zu etwas vereinigen, mitwirken. — a. à la ruine etc., (de qq.)* zachodzić koło czego, dybać, czuwać na zgubę czyja etc., einem dem Unterzgang *u. schwören.*
- Conspuer, *v. a.* opluć kogo, planować na kogo, anspuehen, *fig.* pogardzić kim, verachten.
- Constamment, *ad.* statecznie; pewnie, bez wątpienia, standhaft, beständig; gewis, sicherlich.
- Constance, *f.* stateczność, stałość; trwałość; Konstancya, *f.* Standhaftigkeit, Beständigkeit, Beharrlichkeit; Constantia, *f.* (Name).
- Constant, *ante, a.* stateczny, stały; trwały; pewny, niewątpliwy, standhaft, beständig; gewis.
- Constater, *v. a.* potwierdzić, dowieść, dartożun, beweisen, bekräftigen, bekräftigen, außer allen Zweifel setzen.
- Constellation, *f.* gwiazd pewna liczba, konstelacya, *f.* znamie niebieskie, *n.* Gestirn, Sternbild, *n.*
- Conster, *v. n. imp. T.* bydz pwném, gewis seyn, erhellen.
- Consternation, *f.* zadumienie, *n.* struchłałość, *f.* przestach, *m.* Bestürzung, *f.*
- Consterner, *v. a.* zadumiałym, struchlałym czynić, przelęknąć, przestraszyć, bestürzen, bestürzt machen.
- Constipation, *f.* zatwardzenie żołądka, *n.* konstypacya, *f.* Verstopfung, Hartleibigkeit, *f.*
- Constipé, *éc, p. et a.* zatwardzenie cierpiący, verstopft, hartleibig.
- Constiper, *v. a.* zatwardzać, zatwardzenie sprawić, verstopfen, hartleibig machen.
- Constituant, *ante, a.* ustanawiający, stanowiący, pełnamocniący, der, die einem Procurator Vollmacht wozu ausgefellt hat. — *m.* Członek pierwszego narodowego zgromadzenia, Mitglied der ersten Nationalversammlung.
- Constitué, *éc, p. et a.* ustanowiony etc., bestehend *u. bien ou mal —* dobrego, złego ułożenia, dobrego etc. natury, von guter oder schlechter Beschaffenheit.
- Constituer, *v. a.* stanowić, ustanawiać, składać, wynosić, czynić; postanowić; nakazać, (ein Ganzes) ausmachen; setzen, bestehen lassen (in...) ; einsetzen, bestellen; erheben; verordnen. — une rente etc., dać pieniądze w czynsz nieodkupny, eine Rente stiften. — *qq.* prisonnier, uwięzić kogo, einen gefangen setzen, in Verhaft nehmen. se —, *r.* z własney mocy się czego iść, czém zostać, sich selbst zu etwas machen, einsetzen. se — prisonnier, oddać się w niewolę, sich der Gefangenschaft überliefern.
- Constitution, *f.* skład, *m.* ułożenie; założenie czynszów dożywo-
- żywotnych, pensyi, *n.* ustawa, konstytucya, *f.* ułożenie ciała; postanowienie, *n.* Zusammensetzung, Anordnung; Einrichtung einer Leibrente, Pension *u.;* Verordnung, *f.* Gesetz, *n.;* Constitution, Staatsverfassung; Leibesbeschaffenheit; Einrichtung, *f.*
- Constitutionnel, *elle, a.* Konstytucyjny, verfassungsmäßig.
- Constriction, *f.* ściąganie części ciała, *m.* Zusammenziehung der Theile eines Körpers, *f.*
- Constringent, *ente, a.* ściągający, zusammenziehend.
- Constructeur, *m.* budownik, *m.* Bauer, Erbauer, *m.*
- Construction, *f.* budowanie, wystawianie; ułożenie, *n.* skład, *m.* składowanie, konstruckya, *f.* Bau, *m.* Erbauung; Anordnung; Verfügun, *f.*
- *Construire, *v. a.* budować, składać, pisać; składać słowa, bauen, fertigen; konstruieren.
- Consubstantialité, *f. T.* iedność trzech osób Bóstwa. Einheit des Wesens der drey Personen der Gottheit, *f.*
- Consubstantiel, *elle, a.* iedney istoty, eines Wesens, einig im Wesen.
- Consul, *m.* konsul; radzca, barmistrz; agent; sędzia przy sądach kupieckich, *m.* Consul: Bürgermeister; abgesandter Agent oder Handelsrichter in einem Handlungsplaze, *m.* Consuls, *pl.* sądy kupieckie, *m. pl.* Handelsgericht mit seinem Bezirk, *n.*
- Consulaire, *a.* konsularny, zur Würde, zum Ante des Consuls gehörig, consularisch.
- Consulat, *m.* urząd konsula, *m.* Amt des Consuls, *n.* Stelle eines Richters im Handelsgericht, *f.*
- Consultant, *a. et m.* poradny, poradnik, konsulent, *ten co*
- się kogo radzi, *m.* Rathgeber, Consulente, der Rath erteilt, *m.*
- Consultation, *f.* rada, *f.* naradzanie się; zdanie, *n.* konsulta, *f.* Berathschlagung, *f.* Gedanken, Gutachten, *n.* Consultations, *pl.* izba w sądach konsulentów, *f.* (przed tem), (ehedem) Ort der Consulanten im Gerichtshofe, *m.*
- Consultative, *a. f.* avoir voix —, prawo dać swe zdanie, das Recht haben, in einem Collegio seine Meinung zu eröffnen.
- Consulteur, *v. a. (qq.)* radzić się kogo, um Rath fragen, zu Rathe ziehen. *(qc.)* pytać się, radzić się względem czego; rozważać, (etwas, auch wegen etwas) sich Raths erholen; erwägen. — *n.* naradzać się z kim, berathschlagen, mit einander überlegen. se —, *r.* rozważyć co sobie, mit sich selbst zu Rathe gehen; seinen Verstand zu Rathe ziehen.
- Consulteur, *m.* doradca, radca, *m.* Rathgeber, Ordensrath, *m.*
- Consumer, *v. a.* trawić; psuć, niszczyć, verzehren; nach und nach zerstören; durchbringen. — beaucoup de temps (*à qc.*), strawić, mitreżyc wiele czasu nad czém, viel Zeit auf etwas verwenden. se —, *r.* znikać, gasnąć, trawić się; niszczyć, odznąć, sich verzehren; sich abzehren, kraftlos, mager werden.
- Contact, *m.* dotknięcie się, *n.* Berührung, *f.*
- Contadin, *m.* wieśniak, *m.* Landmann, *m.*
- Contagieux, *euse, a.* zaraziwy, ansteckend.
- Contagion, *f.* zaraza; powietrze morowe, *n.* Ansteckung; Seuche, Pest, *f.* fig. zniszczenie, *n.* Verderbniß, *n.*
- Contailles, *a. f. pl.* soies —, iedwab naypodlejszy, *m.* Flockseide, *f.*

Conte, *m.* bajka; powieść, *f.* Erzählung, *f.* Märchen, *n.* — bleu, *v.* Bleu. — en l'air, *n.* darenna mowa, *n.* Erzählung ohne allen Grund, *f.* — gras, *bajka plugawa*, *f.* schmutzige Erzählung, *zote*, *f.*

Contemplateur, *m.* trice, *f.* rozmyślający, rozważający co, nad czem, der, die über etwas tief nachsinnt.

Contemplatif, *ive*, *a.* rozmyślający, rozważający, tief nachsinnend, beschaulich.

Contemplation, *f.* rozważanie, rozmyślanie, *n.* tiefe Betrachtung, *Beschauung*, *f.* en —, względem, in Betracht, in Rücksicht.

Contempler, *v. a.* rozważać, uważać co, aufmerksam betrachten. — *n.* myśleć, rozmyślać nad czem, nachsinnen.

Contemporain, *aune*, *a.* współczesny, rowienny, współczesnik, rowiennik, gleichzeitig. — *m.* *f.* Zeitgenoss, *m.*

Contenance, *f.* treść, wewnętrzność; postawa, *f.* skład ciała, *m.* trzymanie się, *n.* powaga, mina, *f.* ułożenie, *n.* stałość, *f.* Inhalt; körperliche Anstand, *m.* Haltung, Stellung, Fassung, *f.* perdre —, zmieszanie, aus der Fassung kommen, in Verwirrung, Verlegenheit gerathen.

Contenant, *ante*, *a.* zawierający w sobie, enthaltend.

Contenant, *m.* wewnętrzność, *f.* przestrzeń wewnętrzna, innere Raum, *m.*

Contendant, *ante*, *a.* sporny, Streitig. Contendants, *m. pl.* strony sprawę o co wiodące, *f. pl.* Streitende Partheien, *f. pl.*

*Contenir, *v. a.* zamykać, zawierać w sobie, in sich halten, enthalten; einschließen, begreifen. *fig.* wstrzymać, hamować, zu-

rückhalten, im Zaume halten. se —, *r.* zataić; zawstrzymać; wstrzymać się, hamować się, an sich halten, sich maßigen, sich enthalten.

Content, *ente*, *a.* (de) kontent z czego, przedstawiając na czem, vergnügt, zufrieden (mit, über). être — de *gc.*, kontent byż z czego, pozwalając na co, mit einer Sache zufrieden seyn, in eine Sache willigen.

Contentement, *m.* ukontentowanie, *n.* rozkosz, *f.* kontentowanie się czem, przedstawianie na czem, *n.* spokojność, *f.* Zufriedenheit, *f.* Vergnügen, *n.*

Contenter, *v. a.* dogodzić, za dosyć uczynić, zaspokoić; zaspokoić, befriedigen, Genüge leisten. *fig.* zapłacić, bezahlen. se —, *r.* (de *gc.*) przedstawiać na czem, kontentować się czem, sich mit etwas begnügen, damit zufrieden seyn.

Contentieux, *euse*, *a.* swarliwy, sporny, Streitig, zänkisch; worüber gestritten wird, oder gestritten werden kann; streitsüchtig, zankfüchtig.

Contention, *f.* spór, swar, *m.* sprzeczka, popędliwość, *f.* zapat, *m.* Streit, Zank, *m.* Heftigkeit; Anstrengung des Geistes, *f.*

Contenu, *m.* treść, materya, *f.* Inhalt, *m.*

Contenu, *ue*, *p. et a.* zamykający w sobie etc., enthalten z.

Contenir, *v. a.* powiadać, opowiadać, erzählen. en — (à *gc.*), zgadzać, zmyślać, bając co przed kim, einem etwas weiß machen. en — à une femme, kobiecie wiele zmyślonych grzeczności powiadać, einem Frauenzimmer viel Schönes vorsagen.

Contestable, *a.* sporny, Streitig.

Con-

Contestant, *ante*, *a.* sporny swarliwy, zankfüchtig. strona sporna, *f.* Streitende Parthei, *f.*

Contestation, *f.* spór, *m.* sprzeczka, *f.* Streit, *Hader*, *m.*

Conteste, *f.* T. spór, *m.* Streit, *m.*

Contester, *v. a.* spór o co, wiesdz, dysputować, streiten, befreien, Streitig machen, eine Sache anfechten.

Conteur, *m.* euse, *f.* opowiadacz; bajacz, *m.* Erzähler, Schwäger, *m.* — inn, *f.*

Contexture, *f.* związek, *m.* związanie, spoienie, *n.* Zusammenfügung, *f.* Gewebe, *n.* *fig.* związek mowy, *m.* Zusammenfügung, Verbindung einer Rede, *f.*

Contigu, *ue*, *a.* przyległy, pograniczny, dotykający się, anstößend, angrenzend.

Contiguité, *f.* przyległość, *f.* graniczenie, *n.* Anstößen, Anstößen, *n.*

Contenance, *f.* wstrzemięźliwość, powściągliwość, *f.* Enthaltbarkeit, Maßigung im Genusse sinnlicher Vergnügen, *f.*; Inhalt des Raumes, *m.*

Continent, *ente*, *a.* powściągliwy, wstrzemięźliwy, enthaltend, keusch.

Continent, *m.* ląd stały, albo ciągły, *m.* das feste Land.

Continental, *ale*, *a.* lądowy, zum festen Lande gehörig.

Contingence, *f.* przypadek, *m.* Zufälligkeit, *f.*

Contingent, *ente*, *a.* przypadkowy, zufällig.

Contingent, *m.* porcja, część na kogo przypadająca, *f.* Antheil, Beitrag, *m.*; Contingent, *n.*

Continu, *ue*, *a.* nieprzerwany; ustawiczny, an einander hängend, fortlaufend; fortwährend, ununterbrochen. Continu, *m.* całość, *f.* Ganze, *n.*

Continueur, *m.* kontynuator, *m.* Fortsetzer, *m.*

Continuation, *f.* kontynuacja, *m.* bezszy ciąg, *m.* trwanie, nieustawianie, *n.* Fortsetzung; Fortdauer, *f.*

Continue, *f.* ciągłe trwanie, *n.* bestanntheit, *f.* Anhalten, *n.* ununterbrochene Fortdauer, *f.* à la —, z czasem, na potem, in die Länge, mit der Zeit.

Continuel, *elle*, *a.* ustawiczny, nieprzerwany, immerwährend, beständig, unaufhörlich, fortwährend.

Continuement, Continument, *ad.* bez przestanku, nieprzerwanie, ununterbrochen, ohne Unterlaß, *stätt.*

Continuer, *v. a.* daley ciągnąć, daley popierać, daley prowadzić, kontynuować, nieprzystawać; przedłużać, fortsetzen, fortsetzen; verlängern, weiter fortsetzen, fort dauern lassen. — *n.* trwać, nieustawać, fort dauern, anhalten. se —, *r.* ciągnąć się, fortgesetzt werden, fortgehen.

Continuité, *f.* ciągłość, *f.* wciąż idący związek, *m.* nierozdzielność, trwałość, *f.* trwanie, *n.* Zusammenhang, *m.*; Stätigkeit, *f.* beständiges Anhalten, *n.*

Contontant, *a.* gniotący, quetschend.

Contorsion, *f.* przekręcenie, wykrzywienie, *n.* Verdrehung, Verzerrung, *f.*

Contour, *m.* obwód; okrag, *m.* okrażenie, *n.* skład, *m.* Umriß; Umfang, Umkreis, *m.*

Contourné, *ée*, *p. et a.* przekręcony, krzywy, nagięty, verdreht, krumm. bien —, wyraźny, dobrze rysowany, gut gezeichnet.

Con-

Contourner, *v. a.* rysować, obwo-
dzić, wyrazić, części figury;
nakrzywiać, naginać, einen
Umriß machen oder geben; bie-
gen, wenden. *fig. (qq.)* wypy-
tywać się, wybadywać kogo,
Jemanden auszuforschen suchen.

Contractant, *ante, a.* umowę
czyniący. *m.* Contrahent, *m.* der
oder die einen Vertrag mit Je-
mandem macht.

Contracte, *f. et a. f.* skrócony,
(o sylabach), zusammen gezo-
gen (von Sylben).

Contracter, *v. a. et n.* ugodzić, u-
mówić, ugodzić się, kontrak-
tować, umówić się, einen Ver-
trag u. m. machen oder schließen.
— des dettes, długów narobić,
zadłużać się, Schulden machen.
— une maladie, nabawić się
choroby, sich eine Krankheit
zuziehen. — une obligation,
podjąć na siebie obowiązek,
eine Verpflichtung eingehen. —
une habitude, przyjąć (oby-
czaj jaki etc.) przyzwyczaić
się do czego, sich etwas ange-
wöhnen. — amitié, familiari-
té avec qq., zawrzeć z kim
poufłą przyjaźń, Freundschaft,
vertrauten Umgang mit Jemand
errichten. *se —, r.* sciągać się,
sich zusammen ziehen.

Contraction, *f.* ściąganie, *n.*
Zusammenziehung, *f.* Zusammen-
ziehen, *n.*

Contractuel, *elle, a.* ugodny,
umowny, kontraktowy, kon-
traktmäßig.

Contradicteur, *m.* przeciwnik,
m. Widersprecher, Gegner, *m.*

Contradiction, *f.* przecznosc,
przeczenie, *n.* kontradykcyja,
f. Widerspruch, *m.*

Contradictoire, *a.* przeczny,
niegodny, nie zgadzający się,
sprzeczniający, widersprechend.

*Contraindre, *v. a.* przymusić,
przyniewolić do czego, zwin-
gen, nöthigen, zu etwas bewer-

gen; einschränken. *fig.* trapić,
męczyć, dręczyć; uciskać,
drücken. *fig.* cela me contraint,
nie chcę to robić, ich thue
das nicht gern, es ist mir lästig.
se —, r. męczyć się z czem,
przymuszać się, sich Zwang an-
thun; sich zurückhalten.

Contraint, *a. ante, a.* przymu-
szony, przyniewolony, przes-
adny, wymysłowy, nie natural-
ny; weisliwy, utłoczony,
gezwungen; unnatürlich; einge-
preßt.

Contrainte, *f.* gwałt, wstąpi-
mus, *m.* przymuszanie, *n.*
niewola niechęć, *f.* Zwang, *m.*
Zurückhaltung, *f.* *fig.* uciska-
nie; przymuszenie sądowe
wzięciem etc., *n.* Ungemäch-
lichkeit, *f.* Drücken; gerichtliches
Zwangsmittel, *n.*

Contraire, *a.* przeciwny, sprze-
czny, szkodliwy, entgegenge-
setzt, zuwider, schädlich.

Contraire, *m.* rzecz przeciwna,
f. Gegentheil, *n.* contraires,
pl. dwa przymioty przeciwnie,
m. pl. zwin entgegenge-setzte Ei-
genschaften, *f. pl.* au —, *ad.*
przeciwnie, przeciwnym spo-
sobem, im Gegentheile.

Contrariant, *ante, a.* sprzeci-
wiający się, opierający się,
sprzeczny, widerwärtig, wider-
sprechend.

Contrarier, *v. a.* sprzeciwiać
się, opierać się, przeczyć,
przeszkadzać, widersprechen;
hindern.

Contrariété, *f.* przeciwnosc,
rzecz przeciwna; zawada, tru-
dność, *f.* Widerspruch, *m.*; Hin-
dernis, *n.*

Contraste, *m.* przeciwnosc, zna-
czna różnica, niezgoda. *f.*
Contrast, auffallende Abstand,
Abstand, *m.*

Contraster, *v. a. et n.* niezgadzać
się, różnić się; rozłożyć, uło-
żyć

żyć co przeciwnie, różnie,
contrastiren, gegen einander ab-
stehen.

Contrat, *m.* kontrakt, *m.* umo-
wa, *f.* Contract, Vertrag, Ver-
gleich, *m.* — de vente, —
d'achat, kontrakt kupna, *m.*
Kaufbrief, *m.*

Contravention, *f.* niezachowa-
nie, gwałcenie umowy etc., *n.*
kontrawencyja, *f.* Zuwiderhan-
deln, *n.* Uebertretung, Verle-
zung, *f.*

Contre, *prp. et ad.* przeciw,
przeciwno; przy, blisko kogo,
wider, gegen, dagegen; neben,
nahe dabei; zunächst neben, *m.*
racya, *f.* zdanie przeciw ko-
mu będzie, *n.* was wider eine
Sache ist oder gesagt werden
kann.

Contre - allée, *f.* ulica pobo-
czna z drzew usadzona, *f.* Nei-
ben- oder Seitenallee, *f.*

Contre-amiral, *m.* trzeci ad-
mirał floty; okręt jego, *m.*
dritter Flaggensoffizier, *m.* des-
sen Schiff, *n.*

Contre-approches, *f. pl.* fosy
przeciwnie, *f. pl.* Gegenlauf-
gräben, *m. pl.*

Contre-balancer, *v. a.* tyle co
drugie ważyć, odważyć, w ró-
wnej wadze odważyć, powie-
sić, dadz, położyć etc., ge-
geneinander wägen, abwägen im
Gleichgewichte. *fig.* tyle ważyć,
znaczyć, die Waage, das Gleich-
gewicht halten.

Contrebande, *f.* przemycenie,
towarów zakazanych, zakaza-
ne towary, rzeczy. *pl.* Schleich-
handel, *m.*; verbotene Waare, *f.*;
Unterschleif, *m.*

Contrebandier, *m. ière, f.* ten-
ta co zakazanymi towarami
handluje, albo je wprowadza,
przemycza, der, die mit verbot-
enen Waaren handelt, Schleich-
händler, *m.*

Contre-bas, *ad.* z dołu na gó-
rę, von unten herauf.

Contre-basse, *f.* basetla, *f.*
große Bassgeige, *f.* Contrabaß, *m.*

Contre-batterie, *f.* przeciwnie
baterye, *f. pl.* Gegenbatterie,
f. fig. układy przeciwnie,
wzajemne, *m. pl.* Gegenan-
schläge, *m.*, Gegenanstalten, *f. pl.*

Contrebouter, *v. a.* podpie-
rać na przeciwnych stronach,
stützen, mit Gegenpfeilern ver-
sehen.

Contrecarrer, *v. a.* sprzeci-
wiać się, przeszkadzać, za-
biegać, opierać się komu w
czem, einem zuwider arbeiten,
zuwider seyn.

Contre-charme, *m.* odczarowa-
nie, *n.* wzajemne wdzięki,
pl. m. Gegenzauber, *m.*

Contre-chassis, *m.* okno po-
dwoyne, *n.* Vorfenster, Winkel-
fenster, *n.*

Contre-cœur, *m.* tylna ściana
w kominie, *f.* Rückenblatt im
Kamin, *n.* a —, z niechę-
cią, mit Widerwillen.

Contre-coup, *m.* uderzenie
czego o co; odbicie się,
odskoczenie, *n.* Gegenstoß,
Rückprall, *m.* *fig.* żal wzai-
emny, *m.* Mitempfindung, *f.*

Contre-danse, *f.* taniec, w
którym wielu na przeciwko
sobie tańcuje, *m.* Contratanz,
m.

*Contredire, *v. a. (q.)* przeczyć,
sprzeczać się komu, einem wi-
dersprechen; Einwendungen ma-
chen. *se —, r.* nie przestawać
na jednej mowie, sich wider-
sprechen.

Contredisant, *ante, a.* sporny,
sprzeczny, widersprechend, der
oder die gern widerspricht.

Contredit, *m.* spór, *m.* przecze-
nie, *n.* Widerspruch, *m.* sans
—, pewnie bez sprzeczki,
ohne Widerspruch; gewiß. Con-
Q treddits

trebits. *pl.* pisma zbiirajace.
n. pl. Widerlegungsschriften, *f. pl.*
 Contreé. *f.* okolica, ziemia, *f.* powiat, trakt, *m.* Landschaft, Gegend, *f.*
 Contre-écaille. *f.* spodnia skorupa; spodnia część uszczki, *f.* untertheil der Schale, der Schuppe, *n.*
 Contre-échange. *m.* zamiana, *f.* Gegentausch, *m.*
 Contre-enquête. *f.* poszukiwanie wzajemne, *n.* Gegenuntersuchung, *f.*
 Contre-espallier. *m.* szpalera na przeciw innej postawiona, gegenüber stehendes Spallier, *n.*
 Contrefaçon. *f.* zrobienie czego podług czego bezprawnie, zakazane; przedrukowane książki przeciw przywilejowi, *n.* betrüglisches Nachahmen, *n.* Nachdruck, *m.*
 Contrefacteur. *m.* przedrukowacz, ten co książki drukuje przeciw przywilejowi im nadanemu. Nachdrucker, *m.*
 Contrefaction. *f.* przedrukowanie książek bezprawne, *n.* Nachdruck, *m.*
 *Contrefaire. *v. a.* naśladować, podług czego zrobić; udawać kogo, co: przedrukować książki przeciw przywilejom im nadanym, nachahmen, nachmachen; nachspotten; verfälschen, verfälschen; nachdrucken. *se —, r.* udawać, zmyślać, sich verfälschen.
 Contrefaiseur. *m.* naśladowca, udawca udawacz: obłudnik, *m.* Nachahmer; Heuchler, *m.*
 Contrefait. *adj.* a. niekształtny, ungestaltet, häßlich.
 Contre-fenêtre. *f.* okno podwójne, *n.* okiennica, *f.* Doppel Fenster, *n.*; Fensterladen, *m.*
 Contre-finesse. *f.* zdrada. *f.* podejście wzajemne, *n.* Gegenlist, *f.*

Contre-fort. *m.* przeciwna ściana, *f.* Widerlage einer Mauer, Wand, Strebemauer, *f.*
 Contre-gage. *m.* zastaw wzajemny, *m.* Gegenpfand, *n.*
 Contre-garde. *f.* warownia przeciwna, *f.* Bollwerkswehr, *f.*
 Contre-hâtier. *m.* wilk kuchenny wielki, *m.* großer Bratbod, *m.*
 Contre-baut. *z góry na dół, von oben herunter.*
 Contre-indication. *f.* T. wzajemne doniesienie, *n.* Gegenanzeige, *f.*
 Contre-jour. *m.* jasność przeciwna, *f.* Gegenlicht, *n.* a —, przeciw światłu, gegen das Licht.
 Contre-jumelles. *f. pl.* dwa rzędy wielkich kamieni we źródła rynsztoku, *m. pl.* doppelte Reihe Steine in der Mitte der Straßenrinne, *f.*
 Contre-latter. *v. a.* łąty przybić, mit Gegenlatten versehen.
 Contre-lattes. *f. pl.* łąty wzdłuż między krokami leżące, *pl.* Gegenlatten, *f. pl.*
 Contre-lettre. *f.* rewers, *m.* Gegenverschiebung, *f.* Rückschein, Gegenrevers, *m.*
 Contre-mailler. *v. a.* dwa rzędy nałęczów (fontazów), robić na czém, doppelte Maschen machen.
 Contre-maitre. *m.* dozorca robotników w fabryce, *m.* Hochbootsmann, Aufseher über die Arbeiter in einer Fabrik, *m.*
 Contremandement. *m.* odkaz, rozkaz inny pierwszy znoszący, *m.* Gegenbefehl, *m.*
 Contremander. *v. a.* odkazać, inny rozkaz dać; odobstalać, odmówić, Gegenbefehl erteilen; absagen, abbestellen.
 Contre-marche. *f.* marsz przeciwy, *m.* Gegenmarsch, *m.*

Contre-

Contre-marée. *bieg, pod wody przeciwny, m.* Gegenfluth, *f.*
 Contre-marque. *f.* znak, billet dany za inszy, Gegenzeichen, Zeichen, zwentes Billet gegen Abgebung des ersten, *n.*
 Contre-marquer. *v. a.* swoim co także znakiem oznaczyć, naznaczyć, mit einem Zeichen versehen.
 Contre-mine. *f.* podkop przeciwny, *m.* zdrada wzajemna, przeciwna, *f.* zabieg przeciwny, *m.* Gegenmine; Gegenlist, Gegenaufsatz, *f.*
 Contre-miner. *v. a.* podkopać się przeciw minom nieprzyjacielskim, gegenminiren. — les desseins de (qq) zabiegać zamyśłom czyim, Jemandes Absichten vorhaben, zu vereiteln suchen.
 Contre-mont. *ad.* w górę, na górę, ku górze, wzgórze, aufwärts, Berg; an. a —, przeciw wody, wzwode, gegen den Strom.
 Contre-mur. *m.* podmurek, przymurek mur wspierający, *m.* Gegenmauer, *f.*
 Contre-murer. *v. a.* podmurować, przymurować przymurek, eine Gegenmauer machen.
 Contre-ordre. *m.* odkaz, rozkaz inny pierwszy znoszący, *m.* Gegenbefehl, *m.*
 Contre-partie. *f. T.* partya przeciwna, *f.* Gegenstimme, *f.*
 Contre-percer. *v. a.* wiercić na przeciwy dziurze niedowierconey, entgegen bohren.
 Contre-peser. *v. a. fig.* w równy wadze trzymać; równać się; ważyć tyle, iak, das Gleichgewicht halten; aufwiegen.
 Contre-pied. *m.* opaczność rzeczy etc., rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.*; widrige, verkehrte Sache, *f.*
 Contre-poids. *m.* przeciwwaga, waga równość utrzymująca, *f.* drag powrozobiegunów, *m.* Ge-

gengewicht; Ubrgewicht, *n.*; Balancierpange, *f.*
 Contre-poil. *m.* nie po włosie, przeciw włosom, Gegenstrich des Haars, *m.* a —, w górę, przeciw włosom, gegen den Strich, *fig.* na opak, przewrotnie, verkehrt.
 Contre-point. *m.* punkt przeciwny, Gegenpunkt, *m.*
 Contre-pointer. *v. a.* przeszywać, stepnować, steppen, durchnähen, *fig.* sprzeciwiać się, widersprechen.
 Contre-poison. *m.* lekarstwo na truciznę, *n.* Gegengift, *n.* *fig.* sposób, *m.* lekarstwo na co, *n.* Gegenmittel, *n.*
 Contre-porte. *f.* podwójne wrota, drzwi, *pl.* doppelte Thüre, *f.* ober Thor, *n.*
 Contre-porter. *v. a.* des marchandises, *v.* colporter.
 Contre-poser. *v. a.* źle, nienależycie co zapisać (w księdze kupieckiej), unrecht eintragen (in Handlungsbücher).
 Contre-poseur. *m.* posługacz podręczny, *m.* Handlanger, *m.*
 Contre-position. *f.* omylne zapisanie czego w księdze kupieckiej, *n.* unrichtes Eintragen in die Handlungsbücher, *n.*
 Contre-révolution. *f.* rewolucya wzajemna, *f.* Gegenrevolution, *f.*
 Contre-révolutionnaire. *a.* przeciwiący się rewolucyi, tionswidrig.
 Contre-ruse. *f.* podejście, *n.* sztuka wzajemna, *f.* Gegenlist, *f.*
 Contre-sanglon. *m.* rzemyk do przywiązania popręgu, *m.* Gengurri am Sattelbogen, *m.*
 Contre-scel. *m.* pieczęć na przeciw innej położona, *f.* Gegeniegel, *n.*
 Contre-sceller. *v. a.* przypieczętować, przyłożyć pieczęć

- mała naprzeciwko wielkiej, ein Gegenriegel ausdrücken.
- Contre-seing, *m.* podpis sekretarza etc. naprzeciw innego dodany, *m.* Gegenunterschrift, Unterschrift des Sekretärs, *f.*
- Contre-sens, *m.* myśl przeciwna, *f.* znaczenie przeciwnie, nice, nice, *n.* Widersinn; *m.* unrechte Seite, *f.* a —, *ad.* przeciwnie, przewrotnie, opacznie, widersinnig, verkehrt.
- Contre-signal, *m.* znak wzajemny na inшы dany, *m.* Antwort auf ein gegebenes Zeichen, *f.*
- Contre-signer, *v. a.* podpisać się z kim. mit unterschreiben, contrasignieren.
- Contre-temps, *m.* przypadek niespodziany, nieprzyjemny; czas do czego niesposobny, *m.* unvermutheter, verdrüsslicher Vorfall, *m.* Unzeit, *f.* tomber dans un —, nie w czas co czynić, etwas zur unrechten Zeit unternehmen, a —, *ad.* nie w czas, nie na czas, zur Unzeit.
- Contre-tenant, *m.* przeciwnik, *m.* Gegner, *m.*
- Contre-terrasse, *f.* wzgórek z ziemi usypany nad terasą, czyli podwyższeniem ziemi, Erhöhung über einer Terrasse, *f.*
- Contre-tirer, *v. a.* odrysować na oknie, przez papier olejem napuszczony; wybić kopier szych; Widerdruck machen, abziehen; nachzeichnen.
- Contrevaluation, *f.* szanice obowozowe, *pl.* Gegenverschanzung, *f.*
- Contrevenant, *m.* ante, *f.* gwałciciel, przestępca prawa etc. *m.* Uebertreter, *m.*
- *Contrevenir, *v. n.* (a. q. c.) gwałcić, łamać prawa etc. wystąpić, wykroczyć przeciw czemu, übertreten, entgegen handeln.
- Contrevent, *m.* okiennica; podpora pod krokwami, *f.* Fensterladen, Windladen, *m.* Stützunter den Dachsparren, *f.*
- Contre-vérité, *f.* rzecz, mowa przeciwna prawdzie; pochwała szyderska, *f.* szyderstwo, *n.* Rede wider die Wahrheit, Ironie, *f.*
- Contribuable, *a.* podatkuicy, poborowy, pobór płacący, Steuerbar. — *m. et f.* podatek płacący, der, die der Steuer unterworfen ist.
- Contribuer, *v. n.* et *a.* (à q. c.) przyłożyć się; dopomóc do czego; podatkować, podatki opłacać; opłacać się, kontrybuja dawać, beitragen, mitwirken, mithelfen; steuern, besteuern; Brandschätzung geben.
- Contributif, *ive, a.* przynoszący korzyść, płacący podatek, bestragend, steuerbar.
- Contribution, *f.* składka, *f.* składanie się na co, *n.* podatki, *m. pl.* kontrybuja, *f.* Beitrag, *m.* Steuer, Kriegssteuer; Brandschätzung, *f.*
- Contributer, *v. a.* zasmucić, żali, zmartwienie komu sprawić, betrüben, bekümmern, Gram und Sorgen verursachen.
- Contrit, *ite, a.* skruszony, smutny, strapiony, zerknirscht, betrübt, reuig.
- Contrition, *f.* skrnica serca, *f.* Zerknirschung des Herzens, *f.*
- Contrôle, *m.* rachunki, rejestra powtórne, *pl.* urząd takiego pisarza, *m.* wpisywanie powtórne w księgę czego dla większej pewności, *n.* Gegenregister, Gegenbuch, *n.* Gegenrechnung, *f.*; Amt eines Gegenreichters, *n.*; Gegenreichters, *f.* T. ziennik majora, *m.* Tagebuch eines Majors über die Offiziere beim Regimente, *n.* stempel srebra, złota, *m.* Silber-, Goldstempel, *m.*

Con-

- Contrôler, *v. a.* T. zapisać w księgę inną powtórnie, ins Gegenregister einschreiben, stepłować złoto, srebro; Gold-, Silbergeschirr stempeln, *fig.* ganić, strofować, tadeln, durchziehen.
- Contrôleur, *m.* pisarz, co drągi raz co zapisuje, dozorca, rewizor rachunkowy, *m.* Geschreiber; Aufseher; Rechnungsführer; Haushofmeister, *m.* — *m. euse, f.* fig. fam. ganić, m. Tadler, *m.* — inn, *f.*
- Controuver, *v. a.* wymyśleć, zmyśleć, wynaleźć co, erdichten, erfinden (eine Unwahrheit).
- Controverse, *f.* sprzeczka, kontrowersja, *f.* roztrząsanie wątpliwości, *n.* (w teologii, filozofii), Streit, *m.* Streitfrage, (besonders in der Theologie und Philosophie), *f.*
- Controversé, *ée, a.* sprzeczny, zaprzeczony, wątpliwy, niepewny, streitig.
- Controversiste, *m.* sprzecznik, kontrowersista, *m.* der Glaubensstreitigkeiten abhandelt.
- Contumace, *f.* kontumacja, nieposłuszeństwo, *f.* niestawanie u prawa, *n.* Außenbleiben vor Gericht, *n. T.* par —, za niestawienie się, in contumaciam, wegen Nichterscheinung.
- Contumacer, *v. a.* wzdadać, kondemnować, osądzić niestawiającego przed sądem, wegen Außenbleiben verurtheilen, *T.*
- Conumax, *m.* niestawiający przed sądem, ein Ungehorsamer, *m. T.*
- Contusion, *f.* stłuczenie, zgniecenie, *n.* Quetschung, *f.*
- Convaincant, *ante, a.* przeświadczaający, przekonywający, dowodny, nieodbit, überzeugend, überführend.
- *Convaincre, *v. a.* (q. de q. c.) przekonywać kogo czem; do-
- wodzić na kogo co, überführen, überzeugen, se —, r. przekonać się, sich überzeugen, überführt werden.
- Convalescence, *f.* ozdrowienie, *n.* Genesung, *f.*
- Convalescent, *ente, a. et s.* ozdrowiały, der aber die auf dem Wege der Genesung ist.
- Convenable, *a.* przyzwoity; należyty; potrzebny, schicklich, wohlständig; verhältnismäßig; zuträglich, rathsam.
- Convenance, *f.* zgoda, umowa, równość, przyzwoitość, *f.* podobieństwo, *n.* przystoynność, *f.* Uebereinkunft, Gleichheit, *f.* Verhältniß, *n.*; Schicklichkeit, Wohlständigkeit, *f.* Wohlstand, *m.*
- *Convenir, *v. n.* (de q. c.) zgodzić się do czego, na co; zgadzać się w czem, übereinkommen, eins werden, verabreden; eingestehen, einräumen, zugeben, a. q. c. (ou q. c.) stosować się do czego, zdoić kogo, skrzyć komu, sich schicken, anständig seyn; rathsam, dienlich seyn, se —, r. stosować się do siebie na wzajem; sich für einander passen, schicken.
- Conventicule, *m.* schadzka potajemna, *f.* heimliche Versammlung, *f.*
- Convention, *f.* umowa, ugoda, *f.* Uebereinkunft, *f.* Vertrag, Vergleich, *m.* — nationale; zgromadzenie narodowe, *n.* Sejm, *m.* Nationalversammlung, *f.*
- Conventionnel, *elle, a.* ugoda stwierdzony, według ugody, auf einem Vergleiche beruhend; seymowy, zur Nationalversammlung gehörig.
- Conventionnellement, *ad.* z umowy, z ugody, mittelst eines Vertrags.
- Conventualité, *f.* stan, *m.* zgromadzenie, życie żyjących w klas-

- klasztorze, *n.* Stand der im Kloster Lebenden, *m.*; Klosterleben, *n.*
- Conventuel, *elle, a.* klasztorny, zakonny, klösterlich.
- Conventuel, *m.* zakonnik, co zawsze w jednym moze zostać klasztorze, *m.* Conventuel (der immer im nämlichen Kloster zu bleiben das Recht hat), *m.*
- Convergent, *ente, a.* zbiegaący się (o liniach), zusammenlaufend (von Linien).
- Convers, *erse, a.* odwrotny, na odwrot, umgekehrt.
- Conversation, *f.* rozmowa, *f.* obchodzenie się, *z kim, n.* Gespräch, *n.* Unterredung, *f.*; Umgang, *m.*
- Converser, *v. n. (avec qc.)* rozmawiać się; obchodzić, bawić się *z kim, sich mit Jemandem im Gespräche unterhalten*; Umgang haben, umgehen.
- Conversion, *f.* obrócenie, przeobrażenie, przeistoczenie czego w co, nawrócenie, *n.* odmiana wiary, *f.* obrót, *m.* obrócenie się, *n.* Verwandlung, Veränderung; Befeherung, Veränderung des Glaubens; Schwenkung, *f.* — des espèces; przebijanie pieniędzy, *n.* Umprägen der Münzsorten, *n.* — des propositions; przełożenie jakiego zdania, *n.* Umkehrung eines Satzes, *f.*
- Converti, *ie, p. et a.* obrócony w co; nawrócony, verwandelt, befehrt.
- Convertible, *a.* dający się przemienić, was sich verwandeln, umkehren läßt.
- Convertir, *v. a.* obrócić, przeobrazić, przeistoczyć co w co; odmienić, zamienić, przemienić; przekuć, przetopić, verwandeln; umtauschen, umsetzen; umschmelzen, umprägen, *fig.* nawracać ko-
- go, befehren. *se —, r.* nawrócić się, sich befehren, bessern.
- Convertissement, *m.* obrócenie czego w co; przekucie, przetopienie; przemienienie, *n.* Verwandlung, Veränderung; Umschmelzung, Umsetzung, *f.*
- Convertisseur, *m. fam.* nawróciciel, *m.* Befehrer, *m.*
- Convexe, *a.* wypukły, rund w haben.
- Convexité, *f.* wypukłość, *f.* Wölbung, äußere Rundung, *f.*
- Conviction, *f.* przekonanie, przeświadczenie, przekonanie, *n.* Ueberzeugung, Ueberführung, *f.*
- Convie, *m.* gość, zaproszony, *m.* Gast, Eingeladener, *m.*
- Convier, *v. a.* zaprosić, laden, einladen. *fig.* zachęcać, wabić, anreizen, anlocken.
- Convive, *m.* spółzaproszony, gość, *m.* Mitgast, Gast, *m.*
- Convocation, *f.* zwołanie, *n.* Zusammenberufung, *f.*
- Convoi, *m.* kondukt, *m.* duchowni umarłego do grobu prowadzący, *pl.* pogrzeb, *m.* załoga, *f.* konwój, przy flocie, *m.* flota kupiecka pod konwojem, *t. i* pod strażą, załoga zbroynych, wojennych okrętów; żywności lub inne zapasy pod załogą do wyska idące, Leichenbegleitung, *f.* Leichenbegängnis; Geleitschiff, *n.* Kauffartenslotte mit demselben; Zufuhr mit ihrer Bedeckung, *f.* Geleit, *n.*
- Convoiter, *v. a.* żądać czego, mieć chętkę na co, gelüsten, sich gelüsten lassen, begehren.
- Convoitise, *f.* żądza, pożądlwość, chęć, *f.* Lusternheit, Begierde, *f.*
- Convolver, *v. n. (en secondes notions)* do powtórnego postąpić małżeństwa, zur zweyten Ehe schreiten.
- Convoyer, *v. a.* zwołać, zusammen berufen.
- Convoyer, *v. a.* odprowadzać, bronie, strzedz, iako załoga, konwój (okrety lub zapasy iakie), begleiten, escortiren (Schiffe oder Zufuhr).
- Convulsif, *ive, a.* gwałtowny; kurczący, łamiący, convulsyjski, mit Zuckungen begleitet; was diese verursacht.
- Convulsion, *f.* skurczenie, łamanie członków, *n.* Zuckung der Glieder, *f.*
- Convulsionnaire, *m.* ten, ta, co na kurcz choruje, der die mit Zuckungen behaftet ist.
- Coobligé, *m.* spółobowiązany, *m.* Mitverpflichtete, *m.*
- Coopérateur, *m. ice, f.* spółsprawca, spółrobotnik, pomocnik, *m.* Mitwirker, Mitarbeiter, *m.* — inn, *f.*
- Coopérer, *v. n. (à qc.)* wspólnie robić, dopomagać; przykładać się, wchodzić do czego, mitwirken, woran mitarbeiten.
- Cooptation, *f.* obieranie, przyjmowanie członka do towarzystwa, *n.* Wahl, Aufnahme eines Mitgliedes, *f.*
- Coopter, *v. a.* obierać, przyjmować kogo do towarzystwa, ein Mitglied wählen, aufnehmen.
- Coordonner, *v. a.* porządkiem układać, stawiać, sporządzać co; złączać, wiązać co z czém, zusammen ordnen, mit einander verknüpfen, verbinden.
- Copain, *m.* beaume de —, Copahu-Balsam, *m.*
- Copal, *m.* gumi kopal, *m.* Kopal, Kopalgummi, *m.*
- Copartagant, *eante, a.* spółuczesny, theilnehmend. — *m.* f. spółuczesnik, *m.* Theilhaber, *m.*
- Copeau, *m.* wiór, *m.* heblowiny, *pl. f.* Span, Hobelspan, *m.* vin de —, wino heblowinami klarowane, *n.* Wein, der mit Hobelspänen klar gemacht ist, *m.*
- Copee, *m.* kopyka, *f.* (moneta) Kopeke, *f.* (Münze).
- Copie, *f.* kopia, *f.* Kopie, Nachahmung, Nachzeichnung, *f.* Nachsich, *m.* Abschrift, *f.* T. rekonpism podług którego się drukuje, Handschrift, wornach der Saker fest, *f.* — figurée, kopia oryginałowi we wszystkich równa, *f.* dem Originale vollkommen gleiche Copie, *f.*
- Copier, *v. a.* przekopiować, przepisać; podług czego formować, rysować, malować, robić co etc., abschreiben; nachbilden; nachzeichnen, nachahmen, nachmachen. — 97. wysławiać kogo, einem nachspotten, ihn lächerlich machen.
- Copieusement, *ad.* obficie, häufig, viel, in Ueberfluß.
- Copieux, *ense, a.* obfity, dostateczny, häufig, reichlich, überflüssig.
- Copiste, *m.* kopista, pisarz przepisujący co; ten co podług czego robi etc., *m.* Kopist, Abschreiber, Nachahmer, Nachzeichner, *m.*
- Copou, *m.* bisior z Chin, *m.* Art seiner Leinwand aus China, *f.*
- Copreneur, *m.* spółarendarz, spółnaemnik, *m.* Mitpächter, Mitmiether, *m.*
- Copropriétaire, *m.* spółdzierzawca, Pan maiętnosci spółny, *m.* Miteigenthümer, *m.*
- Copter, *v. a.* bić w dzwon sercem tylko z iedney strony, mit dem Glockenklöppel nur auf einer Seite anschlagen.
- Copulatif, *tive, a.* wiążący co w co, z czém, verbindend, *T.*
- Copulation, *f.* cielesna sprawa, *f.* ślub, *m.* fleischliche Vermischung; Trauung, *f.*
- Copule, *f.* spójnyk, *m.* Verbindungswort, *n.*
- Coq, *m.* kogut, *m.* choraziewka na dachu etc., *f.* Hahn; Wetterhahn, *m.* *fig.* — du vil-lage,

lage, de la paroisse, nay-
maistniejszy, nayznaczniejszy
we wsi, w gmienie, Vornehm-
ste, Reichste eines Dorfes, einer
Gemeinde, m.
Coq-à-l'âne, m. mowa niery-
mowna, zdrożna, niezani-
ma, f. ungereimte Rede, f.
Quodlibet, n.
Coquant, m. papla, baydyga,
m. alberner Schwäger, m.
Coquatre, m. kapłan nie nale-
życie kapłaniony, m. halb fa-
stirter Hahn, m.
Coque, f. skorupa z iaia; Tu-
pina migdała, orzecha; Łu-
szczka; przedza, komorka
iedwabnicy, f. Eyer, Man-
del-, Rupschale, f.; Bälglein,
Gebäude der Seidenraupe, n.
Coquelicot, m. maczek, m. wil-
der Mohu, m. Klapperrose, f.
Coqueliner, v. n. fam. piąć,
iako kut, wie ein Hahn krähen.
Coqueluche, f. kapica mniska,
Mönchskappe, f. fig. kaszel
ciężki, m. heftiger Husten, m.
osoba wszędzie miła, f. Per-
son, die überall wohl gelitten ist,
f.
Coqueluchon, m. kapica, f.
Art Kappe oder Kapuze, f.
Coquemar, m. flasza balwier-
ska, f. naczynie u góry w-
ższe, iako dołu do warzenia
wody etc., n. Flaschenkeffel, m.
Gefäß, welches oben enge ist mit
einer Handhabe, worin man
Wasser etc. heiß macht, n.
Coqueret, m. wiechunki, zora-
winy, garliczki, pl. f. Juden-
fische, f. Judenfirschbaum, m.
Coquerico, m. kukuryka, pia-
nie koguta, n. Krähen des
Hahnes, n.
Coqueriquer, v. a. piąć (ko-
gut), krähen wie ein Hahn.
Coqueron, m. kuchnia na prze-
dzie okretu, f. Kammer oder
Küche im Vordertheile des Schif-
fes, f.

Coquesigruue, f. zmysłony ptak,
m. fraszka, f. fabelhafter Vo-
gel, m.; fig. Kinderposse, Chi-
märe, f.

Coquet, m. łódka, f. czółno
nauke, n. Art kleiner Flußschif-
fe, n.

Coquet, ette, a. gamracki, ga-
chowski, zaletny, gefallsüch-
tig, buhlerisch. — m. f. galant,
gach, gamrat, m. Gefallsüch-
tiger, m. — inn, f.

Coqueter, v. n. starać się przy-
podobać, umizgać się, zu ge-
fallen suchen, buhlen.

Coquetier, m. przekupnik, co-
kury, iaia przedaie, m. mise-
czka do gotowanych iay, f.
Eyer-, Hühnerhändler im Gro-
ßen, m.; Schälchen zu gefotte-
nen Eiern, n.

Coquetterie, f. gachowstwo, sta-
ranie się przypodobać komu,
n. miłostki, pl. Gefallsucht,
Buhleren, f.

Coquillage, m. ślimaki, pl. m.
Muschelwerk, n. Schalthiere, n.
pl. Muschel, f.

Coquille, f. skorupa ślimacza,
f. ślimak, m. skorupa z iaia;
Tupina, f. Muschelschale, Mu-
schel, f.; Schneckengehäuse, n.
zerbrochene Eyer; oder Muscha-
le, f. fig. rentrer dans sa —,
na osobności siedzieć, sich zu-
rückziehen.

Coquillier, m. gabinet ślima-
ków, m. miejsce na to, n.
Muschelsammlung, f.; Ort da-
zu, m. Conchyliensammlung, f.

Coquin, ine, a. hultayski, nik-
czemny, liederlich, nichtswür-
dig, schurkisch.

Coquin, m. hultay, m. Schurke,
Schelm, m. Coquine, f. hul-
tayka, f. liederliches Weibchen, n.

Coquinaille, f. hultaystwo, n.
gołota, f. Lumpengesindel, n.

Coquiner, v. n. życie prowadzić
hultayskie, ein liederliches Leben
führen.

Coqui-

Coquinerie, f. fam. hultaystwo,
n. nikczemność, f. Schurken-
streich, m.

Cor, m. traba, trąbka, f. od-
gniotek, Horn, Waldhorn;
Hühnerauge, n. sonner du —,
dać w róg, das Horn blasen;
donner du —, trąbić, ins
Horn stoßen. — a —, et à cri,
ad. trąbiąc i krzycząc, mit
Blasen und Schreien. fig. gwał-
tem, ze wszecch sit, mit Unge-
stüm.

Corail, m. koral, m. Koralle, f.
Corailleur, v. n. krakać, kru-
kać, schreien wie ein Rabe.

Corailleur, m. koralokówca, m.
Korallenfischer, m.

Corallin, ine, oder coralloide,
koralowy, korallenartig, koral-
lenfarbig.

Corassin, m. karaś, m. Karau-
sche, f. (Fisch).

Corbeau, m. kruk, m. Rabe,
m. fig. ten, co umarłych pod
czas powietrza morowego cho-
wa. Todtengraber zur Pestzeit, m.
Pestmänner, m. pl.

Corbeille, f. kosz, koszyk, m.
Korb, m. Körbchen, n.; Brant-
schmuck, m. Corbeilles, pl.
kosze (ziemia napełnione), pl.
T. mit Erde gefüllte Schan-
körbe, m. pl.

Corbeillee, f. kosz pełny cze-
go, m. Korb voll, m.

Corbillard, m. wóz wielki ple-
ciony, m. großer Korbwagen,
m. fam. Todtenwagen, m.

Corbillat, m. kruczek, n. kru-
czek, junger Rabe, m.

Corbillon, m. koszyk bezuszek;
koszyk do gry, m. Körbchen
ohne Henkel; Körbchenspiel, n.

Cordage, m. liny, postronki,
powrozy, pl. mierzenie drew
podług szańi. n. Seil-, Strick-,
Tauwerk; Tau; Messen nach
Klaffern, n.

Cordager, v. n. liny etc. kre-
cić, Seile drehen.

Corde, f. lina, f. postronek,
powróż, m. cięciwa u łuku
etc. strona (do instrumen-
tów), f. sznur u wędku, m.
sažen, f. Strick, m. Seil, Tau, n.;
Schnur, f.; Sehne am Hagen
etc. Saite; Angelschnur; Klastier,
f. fig. szabienica, f. Strang,
Galgen, m. tabac en —, ty-
tuł skręcany, gesponnener Ta-
bac, m. fig. se rendre la —
au cou, poddać się na łas-
kę czyją, sich auf Gnade und
Unnade ergeben; demüthig um
Gnade bitten. toucher la —,
wspomnieć o czym, den Punkt
berühren. toucher la grosse
—, namienić o nayważniey-
szym punkcie, die Hauptsache,
den wichtigsten Punkt berühren.
— à son arc, srodku doyscia do
swego celu. Mittel zu seinem
Zwecke zu gelangen, n.

Cordé, ée, p. et a. pleciony,
kręcony; mierzony etc. (o
drwach); tykowany, sparciały,
(o rzepie etc.), gesponnen, ge-
dreht; gemessen (vom Holze);
pelzig (von Ruten).

Cordeau, m. lina, f. powróż;
sznur mierniczy, m. Schnur,
Messschnur, f.

Cordeler, v. a. pleść, flechten.

Cordlette, f. sznureczek, m.
Strickchen, Schnürchen, n.

Cordelier, m. bernardyn, (za-
konnik, m. Franciszkanermönch,
m. lière, f. bernardynka, f.
Franciszkanernonne, f.

Cordelière, f. powróż z węzła-
mi, m. Knotenstrick, m. Corde-
lières, pl. kordeliery (góry
w Ameryce południowej), f.
pl. Cordilleras, Gebirgskette im
südlichen Amerika.

Cordelle, f. fig. sznureczek, m.
Schnürchen, Strickchen, n. fig.
attirer qq. à sa —, przecią-
gnąć kogo na swoją stronę,
jemanden auf seine Seite, an sich
ziehen.

Corder,

- Corder, v. a.** sznury, powrozy kręcić; tutaj kręcić w trabki, w role; drwa mierzyć, w sznury układać; skrepować, związać co, Seile drehen; Taback spinnen; Holz messen, in Klastern aufstehen; beschneiden, umbinden, se —, r. twardnieć, twardzić, tykowacieć, parcieć, tykowatym się robić (o owocach ogrodowych, pelzig, faserig werden (vom Wurzelwerke)).
- Corderie, f.** warsztat powroźniczy, m. Seilerbahn, f.
- Cordial, ale, a.** serdeczny, serce posilający, herzfärkend, fig. serdeczny, szczerzy, aufrichtig, herzlich.
- Cordial, m.** kordyak, m. Herzstärkung, f.
- Cordialité, f.** serdeczność, szczerść, f. Aufrichtigkeit, Herzlichkeit, f.
- Cordier, m.** powroźnik, m. Seiler, m.
- Cordon, m.** sznurek, pasek, (do kapelusza etc.); pas, m. wstęga; zawiązka, f. Schnur, Hutschnur, f.; Band; Bändchen, Schnürchen, m. T. kordon, (na granicy etc.), Kordon, (von Truppen), m.
- Cordonner, v. a.** skrecić, spleść, zusammen brechen, flechten.
- Cordonnerie, f.** szewstwo, n. targ szewski, m. Schuhsterhandwerk, n.; Schuhmarkt, m.
- Cordonnet, m.** sznureczek, m. Schnürchen, n.
- Cordonnier, m.** szewc, m. Schuhster, Schuhmacher, m.
- Cordouan, m.** korduan, korduban, m. Korduan, m.
- Cordouanier, m.** kordybannik, m. Korduanmacher, m.
- Corée, Chorée, m.** Choreus (rodzaj metru poetycznego), m. Choreus, (Versfuß) m.
- Coriace, a.** twardy, jęty, fig. skąpy, łakomy, geizig, hart.
- Coriacee, a.** jak skóra, skorzany, lederartig.
- Coriandre, f.** Koleandra, f. Koriander, m.
- Corinthe, f.** Korynt, m. Korinth, n. — thien, a. m. ryński, thisch, ńczyk, thier, m.
- Coris, f.** Cyprys polny, m. Erdkiefer, m.
- Corlieu, v.** Courlis.
- Corme, m.** jarzębiny, f. pl. Speyerling, m.
- Cormier, m.** jarzębina, f. (drzewo), Speyerlingbaum, m.
- Cormorán, m.** kruk morski, m.
- Coerabe, m.** fig. popul. szczupły, chudy człowiek wysokiego wzrostu, m. langer, hagerer Mensch, m.
- Cornać, m.** ten, co w Indyach stoniów wodzi, Elephantenführer in Indien, m.
- Cornaline, f.** Karneol, (Kamień), m. Carneol, m. (Edelstein).
- Cornard, m.** jam. mąż z przyprawionemi od żony rogami, m. Hühner, m.
- Cornardise, f.** noszenie rogów od żony przyprawionych, n. Hühnerschaft, f.
- Corne, f.** róg, (na głowie, u róg), m. kopyto, u. Horn am Kopfe oder an den Füßen, n.; Huf, m. — de cerf, róg ieleni, m. verarbeitete Hirschhorn, n. — d'abondance, T. róg obfitości, m. Füll, Fruchtthorn, n. cornes, pl. rogi; kanty, m. pl. Hörner, n. pl. Ecken, f. pl.
- Corné, eg, a.** rogowy, hornig, hornicht.
- Cornée, f.** błonka rogowa (w oku), f. Hornhaut, f. (im Auge).
- Corneille, f.** wrona, f. Krähe, f. Koneliusz — eli (imie), Cornelius, (Nahme).
- Cornemuse, f.** dudy, gaydy, pl. Dudelsack, m.
- Corner, v. a.** trąbić; wrzeszczyć komu w uszy, auf einem Horne blasen; in die Ohren schreien, blasen. fig. naprzykrzać się komu mówieniem, auf eine ungestüme Art zureden, in den Ohren liegen. n. dzwonić, (w uszach komu); smierdzied, cuchnąć, (o mięsiwie), klingen (von Ohren); müßig stehen, a. fig. trąbić, ogłaszać, rozgłaszać, ausposaunen, unbedachtam ausplaudern.
- Cornet, m.** róg do trąbienia, m. trąba, trabka; trabka głuchych do słuchania, f. kalamarz rogowy z kołcem, kubbek rogowy kosterski; papier w rurkę zwinięty, m. trabka, f. ciasto formiane w trabkę zwite, n. bańka cyrulicka, f. róg, rówek do prochu, m. Hörnchen, Horn, n.; Sprachtrichter; Zintenfächer, m. Zintenfächer, n.; Wurfelbecher, m. Lüte; Hippe (dünner Kuchchen, f.); Schöpfkopf, m. Pulverhorn, n.
- Cornetier, m.** rogownik, m. Hornarbeiter, m.
- Cornette, f.** kornet; sztandara, chorągiew; bandera biała na okręcie, ostrożka, f. Cornette, Weibermüge, f.; Standarte; weiße Flagge, f.; Ritterhorn (Blume), m. cornettes, pl. końce, kolce u ielenich rogów, m. pl. Zacken an Hirschgeweihen, m. pl.
- Cornette, m.** kornet, chorąży, m. Cornet, Standartenträger, m.
- Corneur, m.** trębacz (na rogu), m. Hornbläser, m.
- Corniche, f.** gźemzy, kornesy, pl. cyga, fryga, f. Kranz, m. Karmies, n. Kreisel, m.
- Cornichon, m.** rówek; ogóreczek zaprawiany w occie etc. m. Hörnchen, n.; eingemachte kleine Gurke, f.
- Cornière, f.** rynna (na dachu), f. Kehlrinne, Dachrinne, f.
- Cornillas, m.** wronię, n. junge Krähe, f.
- Cornouille, f.** dereniowa iagoda, f. Kornellirsche, f.
- Cornouiller, m.** deren, m. Kornellirschebaum, m.
- Cornu, ue, a.** rogaty, gehörnt, hornig, rogaty, weglassy, kantny, kończaty, viele Ecken und Spigen habend. fig. niezgrabny śmieszny, ungereimt, lächerlich.
- Cornuet, m.** rogal, m. Art Gebäckenes in Gestalt zweyer Hörner, n.
- Corollaire, m.** T. dodatek, m. wniosek, m. Zusatz, m.
- Coronaire, a.** T. w kształcie wieńca, fransförmig.
- Coronille, f.** Koronilia (roślina), f. Kronwicke, (Pflanze), f.
- Coronoide, a.** T. w kształcie korony, fransförmig.
- Corporal, m.** Korporal na oktarzu, m. Altartuch zur Messe, n.
- Corporalier, m.** puzderko, n. woreczek do chowania korporala, m. Futteral der Messer, n.
- Corporation, f.** złączenie, n. związek, m. Vereinigung, Verbindung, f.
- Corporité, f.** cielesność, f. Körperlichkeit, f.
- Corporel, elle, a.** cielesny, ciało mający, materyalny, förperlich; leiblich, sinnlich.
- Corporifier, v. a.** nadać istocie iakiey ciało, obrócić w swą własność materyalną, einem Wesen einen Körper belegen, verfürpern. se —, r. zmieszać się, ziednoczyć się, wcielić się, sich einer Sache einverleiben.
- Corps, m.** ciało; towarzystwo, zgromadzenie, bractwo, n. cech, m. gromada; rota żołnierzy, f. hufiec, zbiór, m. rzecz naygłównieysza, f. korpus, m. kęga, f. Körper, Leib; Leichnam, m.; Gröfte, Vornehmste, n. Haupttheil, m. Gesellschaft, Gemeine, Innung, f.; Haufen Krieger, m. Corps, n.; Sammlung Schriften, f. fig. siła, dobroć, moc, gestosć rzeczy,

rzeczy, *f.* Stárke, Dichtigkeit, *f.*
— de logis — dynek główny,
m. Hauptgebäude, *n.* — de gar-
da, warta straż; kordygar-
da, *f.* Wache, *f.* Wachhaus, *n.*
Wachstube, *f.* — de jupe, szno-
rowka, *f.* Schnürbrust, *f.*
Schnürleib, *m.* — de balaine,
obcisły stanik, *m.* steife Schnür-
brust, *f.* — de cuirasse, ky-
rys na piersi, *m.* Brusthar-
nisch, *m.* — saint, ciało Świę-
tego, Körper eines Heiligen.
— pour — głowa za głowę,
Mann für Mann, einen für den
andern, *a.* — perdu, *ad.* oslep,
na oslep, ohne Schonung, mit
Ungeßüm; ohne Schen, blind-
lings, *a.* son — defendant, ad
niechac, z musu, nierad, mi-
mo woli, wider seinen Willen,
aus Noth.
Corpulence, *f.* otyłość, *f.* Cor-
pulen, Körperdicke, Statur, *f.*
Correct, *ecte, a.* doskonały,
bezbłędny, czysty, wytworny,
(w pisanii i w mówieniu)
fehlerfrei, richtig (im Schreiben
und Sprechen).
Correcteur, *m.* poprawiacz; ten
co w szkole dzieci bity, karze,
m. Verbesserer; Kunst: Sprach-
richter, Ruchtiger (in Schulen),
m. — d'imprimerie, korek-
tor, poprawiacz korekty dru-
karskiej, *m.* Korrektor, *m.*
Correctif, *m.* łagodzenie, *n.*
poprawa, *f.* Milderung, *f.*
Temperirmittel, *n.* fig. wyraz
łagodzący, Milderungswort, *n.*
Correction, *f.* poprawa, napra-
wa, *f.* polepszenie; strofowa-
nie; kaźnianie, karanie, *n.* kar-
ność; doskonałość, wytwor-
ność; kamera do rewizji ra-
chunków, *f.* przeznaczona,
Verbesserung, *f.*; Berweis, *m.*
Ermahnung; Sucht; Strafe;
Richtigkeit; Rechnungskammer,
f. T. korekcia, korrektura, *f.*
(druku), Korrektur, *f.* maison

de —, dom poprawy, *m.* Sucht-
haus, *n.* sauf oder sous —,
ad. za pozwolenie, b z ora-
zy, mit Günst, mit Erlaubnis.
Correctionnel, *elle, a.* do po-
prawy się ściągający, popra-
wiający, verbessernd.
Correctrice, *f.* poprawiaczka,
ta która poprawia, karze, *f.*
eine, welche verbessert, züchtigt.
Corrègence, *f.* spółrzad, *m.*
spółrzadzenie, *n.*; Mitregie-
rung, *f.*
Corrègent, *m.* spółrzadzca, *m.*
Mitregent, *m.*
Corregidor, *m.* sędzia mieyski
w Hiszpanii, *m.* Stadtrichter
in Spanien, *m.*
Correlatif, *ive, a.* ściągający
się na co, sich worauf beziehend.
Correlation, *f.* ściąganie się
na co, *n.* wechselseitige Bezie-
hung, *f.*
Correspondance, *f.* zgodność,
zgoda, *f.* zgadzanie się, *n.*
znanomość, społeczność; kor-
respondencya, *f.* korespon-
dent, *m.* Uebereinstimmung;
Verbindung; Correspondenz, *f.*
Briefwechsel; Correspondent, *m.*
Correspondant, *ante, a.* odpo-
wiadający, zgadzający się z
sobą, was sich zusammen schickt;
in Verbindung stehend.
Correspondant, *m.* korespon-
dent, *m.* Correspondent, *m.*
Correspondre, *v. n.* (*a. g.* oder
à g.) postępować, sprawo-
wać się według czego, odpo-
wierać czemu, übereinkommen,
entsprechen; gleich, gemäß seyn.
se —, *r.* zgadzać się; na prze-
ciwko leżeć, stać; byż złą-
czonym z czym, in symmetri-
schen Verhältnissen mit einander
stehen; auf einander zutreffen;
mit einander verbunden seyn.
Corridor, *m.* ganek, *m.* gale-
rya, *f.* Gang an, in einem Gebäu-
de, *m.*

Corriger, *v. a.* poprawiać; ga-
nić, strofować, napominać,
verbessern; tabeln, strafen. se —,
r. poprawić się, polepszyć się;
sich verbessern, seine Fehler ab-
legen.
Corrigible, *a.* co się poprawić
może, co poprawić można,
verbesserlich.
Corroboratif, *ive, a. et m.* po-
silaący, posil iace lekarstwo,
n. stärkend. Stärkungsmittel, *n.*
Corroborer, *v. a.* posilać, stär-
ken.
Corrodant, *ante, a. v.* Cor-
sif.
Corroder, *v. a.* gryźć, zgryźć,
skruszyć; zgryźć, pogryźć,
beżen, wegbeżen; zernagen, zer-
stossen.
Corroi, *m.* garbowanie, *n.* osta-
tnia wyprawa skóry, *f.* Ger-
ben, Garmachen, *n.* letzte Zub-
ereitung des Leders, *f.*
Corrompre, *v. a.* popsuć; ska-
żować, verderben, verschlim-
mern, verfälschen. fig. przeku-
pić; psuć, zwodzić kogo, be-
sznien; verföhren. se —, *r.*
psuć się, gnić, botwieć; pr-
chnieć, verderben, schlimmer
werden, faulen.
Corrosif, *ive, a.* gryzący, wy-
gryzający, ostry, ätzend, freß-
fend.
Corrosion, *f.* wygryzająca wła-
ność, *f.* wygryzienie, *n.* Ät-
zung, *f.* Durchfressen, *n.*
Corroyer, *v. a.* garbować, wy-
prawiać ostatni raz skórę, Le-
der zubereiten, zurichten.
Corroyeur, *m.* garbarz, wypra-
wiciel skór, *m.* Lederbereiter,
m.
Corrude, *f.* polny szparag, *m.*
wilder Spargel, *m.*
Corrupteur, *m.* trice, *f.* zwodzi-
ciel; fałszerz; przekupiciel,
m. Verderber; Versführer; Be-
stecher, *m.* — *a.* szkodliwie,

zdradliwie, verderblich, versüh-
rerisch
Corruptibilité, *f.* skazytelność;
zgnatność, zbutwiałość, spru-
chniałość, *f.* Verderblichkeit;
Verweslichkeit, *f.*
Corruptible, *a.* skazytelny, ze-
psuciły etc. podległy, verderb-
lich, verweslich. fig. przeday-
ny, przekupny, ten co się da
przekupić, bestechlich.
Corruption, *f.* zepsucie, *n.* zgni-
łość, zbutwiałość, spruchnia-
łość, Verderbniß; Fäulniß, Ver-
wesung, *f.* fig. zepsucie oby-
czajów dobrych, *n.* skaza, *f.*
przekupienie; zwodzenie, *n.*
Sittenverderbniß, Verderbtheit,
Bestechung, Verführung, *f.*
Cors, *m. pl.* konie jelenich ro-
gów, *m. pl.* Enden des Hirsch-
geweihs, *n. pl.*
Corsage, *m.* wzrost, *m.* postać
człowieka, *f.* Leibesgestalt, *f.*
Leib, *m.*
Corsaire, *m.* rozbójnik mor-
ski; okret rozbójniczy, *m.*
Corsar; Seeräuber, *m.*; Raub-
schiff, *n.* fig. łowca, dzier-
ca, *m.* Leuteschinder, *m.*
Corse, *m. et f.* Korsykanin,
Corsica; Corsicaner, *m.* — inn,
f. — *a.* po korsykańsku, cor-
sicanisch.
Corselet, *m.* kirys, *m.* blacha
na piersi, *f.* Bruststück, *n.*
Brustschild, *m.*
Corset, *m.* gorset, *m.* Corsett,
Leibchen, Nieder, *n.*
Cortège, *m.* orszak, *m.* Staats-
gefolge, *n.*
Corrical, *ale, a.* podobny do
kory, rindenartig.
Coruscation, *f.* blyszczzenie, *n.*
Strahlen, Schimmern, *n.*
Corvéable, *a.* pańszczyzniany,
roboczy, do pańszczyzny obo-
wiązany, pańszczyzny odby-
wający, *a. m.* frohnbar. — *m.*
Fröhner, *m.*

Corvée, *f.* pańszczyzna, robo-
cizna, *f.* Frohne, *f.* Frohn-
dienst, Hofedienst, *m.*
Corvette, *f.* okręt długi z wio-
slami, *m.* Renschiff, *n.* Cor-
vette, *f.*
Corybante, *m.* Korybant, (Ka-
plan Cybelli), *m.* Corybant,
(Priester der Cybele), *m.*
Corymbe, *m.* pęk kwiatów, *m.*
Blumenbüschel, *m.*
Coryphée, *m.* herzt, wódz, *m.*
głowa, *f.* Vornehmste; Ober-
haupt, *n.*
Coryse, *m.* Katar w głowie, *m.*
Kopfschnupfen, *m.*
Cosaque, *m.* Kozak, *m.* Kosak,
m.
Co-seigneur, *m.* spółwierz-
chuik lenności, *m.* Mitlehns-
herr, *m.*
Cosmétique, *a. et m.* co cerę,
ciało białym, pięknym robi,
was die Haut schön macht, Mit-
tel dazu, *n.*
Cosmogonie, *f.* nauka o utwo-
rzeniu świata, *f.* Lehre von der
Entstehung und Bildung der
Welt, *f.*
Cosmographie, *m.* światopis,
światopisarz, *m.* Weltbeschrei-
ber, *m.*
Cosmographie, *f.* światopisar-
stwo, Weltbeschreibung, *f.* — phi-
que, *a. rski, a.* was dazu ge-
hört, cosmographisch.
Cosmologie, *f.* nauka o świe-
cie, *f.* Lehre von der Welt, *f.* —
logique, *a. co do nieynale-
ży, zur Cosmologie gehörig.*
Cosmopolite, *m. f.* oder Cos-
mopolitain, *m. aine, f.* oby-
watel świata, na świecie ży-
jący, *m.* Weltbürger, *m.* — inn, *f.*
Cosse, *f.* łuszcza, łupina na
grochu etc. *f.* Schote, Hülse
(von Erbsen etc.), *f.*
Cossier, *v. n.* oder se —, trykać
się, tryksać się (iako kozy),

mit den Hörnern gegen einander
stoßen, fügen.

Cosson, *m.* wótek, robak w ży-
cie; paczek na winorośli, *m.*
Kornwurm, *m.*; Auge am Wein-
stocke, *n.*

Cossu, *c. a.* łupiniasty, bichul-
fig. *fig.* bogaty, mający,
wohlhabend.

Costume, *m.* rzecz zwyczajna,
moda. *f.* sposób noszenia się,
m. Uebliche, *n.* Modegebrauch,
m.; Art sich zu tragen, *f.*; Co-
stüme, *n.*

Costumer, *v. a.* ubrać podług
mody, nach dem Costume klei-
den.

Cote, *f.* litera, cyfra (na znak).
f. Buchstabe, *m.* Ziffer, *f.* (zum
Bezeichnen). — part, udział,
Antheil, *m.*

Côte, *f.* żebro; pomorze, *n.*
brzeg morski, pagórek, *m.*
górk, Rirpe; Secküste, *f.* Ge-
stade, *n.*; Abhang, Hügel, *m.*; *fig.* rod, *m.* pokolenie, ple-
mie, *n.* Abkunft, Abstammung,
f. — rouge et — blanche, ga-
tunki sera dobrego, *m.* Arten
guter Käse, *m.* — rôtie, gatu-
nek wina czerwonego Fran-
cuzkiego, *n.* Art rother Franz-
wein, *m.*

Côte à côte, *ad.* przy boku,
obok, neben einander. à mi-côte,
ad. na szrodku pagórka,
góry, auf der Mitte der Anhöhe.

Côté, *m.* bok, *m.* strona, *f.*
Seite, Geschlechtslinie; Par-
then, *f.* à —, *pp.* przy bo-
ku, obok, wpodłe, blisko cze-
go, auf der Seite, zur Seite,
neben. *ad.* z boku, seitwärts.
donner à —, uchybić celu,
mimo strzelać, das Ziel ver-
fehlen, vorbeischießen. être,
marcher à — de qq., równym
bydź komu, nie nie ustępo-
wać komu, einem gleich seyn, ei-
nem nichts nachgeben. de —, *ad.* w
bok, z boku, ukośnie, na u-
kos; von der Seite, seitwärts,
schief.

schief. de ce —, ci z tej
strony, diesseits. de ce — là,
z tamtej strony, jenseits; von
dort her; dort hinaus. *fig.* re-
garder qq., qc. de —, bokiem,
zyzem na kogo patrzeć. von
der Seite, mit Verachtung an-
sehen. mettre qq. de —, odło-
żyć co na stronę, etwas auf
die Seite zurücklegen. laisser
de —, zaniebdać, verlassen,
vernachlässigen. sur le —, bo-
kiem, ukośnie, seitwärts. *fig.*
slaby; wypróżniony; nie ma-
jący łaski, frank; außer Gunst;
ausgeleert. jeter qq. sur le —,
trupem kogo położyć, einen
vermundet, todt zur Erde strecken.

Côteau, *m.* pagórek, *m.* Hügel,
Abgang, *m.*

Côtelette, *f.* żeberko cielece,
etc. *n.* Rippen von einem Kal-
be etc., mit dem Fleisch daran, *n.*

Coter, *v. a.* naznaczyć krótko
treść listu na brzegu; przy-
toczyć, den Inhalt eines Brie-
fes etc. kurz an der Seite bemer-
ken; anführen, mit Buchstaben,
Ziffern bezeichnen.

Coteret, *m. v.* Cotret.

Coterie, *f.* związek, *m.* scha-
dzka, *f.* geschlossen Gesellschaft,
f. Kränzchen, *n.*

Cothurne, *m.* obawie staro-
świeckie komedynie, *n.* Art
Theaterstiefeln der Alten. *f.* fig.
nadęty styl, *m.* hochtrabender
Styl, *m.*

Coti, *ie, p. et a. v.* Cotir.

Côtier, *m.* sternik, rotman, zna-
jący dobrze przegi ladu, *m.*
Seuermann, der die Küsten gut
kennt, Lötse, *m.*

Côtière, *f.* brzeg, *m.* pomorze,
n. grzęda w ogrodzie przy
murze, *f.* Reihe von Küsten
am Meere, *f.*; Gartenbeet an
einer Mauer, *n.*

Cotierement, *ad. T.* wspólnie,
gemeinschaftlich.

Cotigniac, *m.* chłeh pigwowy,
m. Quittenbrod, *n.*

Cotillon, *m.* spódnica, *f.* weib-
licher Unterrock, *m.* (taniec,
Art Tänze).

Cotir, *v. a.* przygnieść, natnąć,
(o owocach), beschädigen, quet-
schen (vom Obste).

Cotisation, *f.* układ, anszlag,
m. rozkład podatków, *f.* oce-
nienie, oszacowanie, *n.* sza-
cunek, *m.* Anschlag, *m.* Schät-
zung, *f.*

Cotiser, *v. a.* oszacować, uło-
żyć, iak wiele każdy płacić
ma, einen Anschlag machen,
schätzen, was ein Jeder zahlen
soll. se —, *r.* złożyć się, daß
swaia część seinen Antheil bey-
tragen, zusammenschließen.

Cotissure, *f.* jam, nagniecenie,
stłuczenie (na owocach), *n.*
Anstoß, Glech am Obste, *m.*

Coton, *m.* bawełna, *f.* mech, *m.*
kosmacizna (na owocach etc.),
f. kosmki, *pl. m.* Baumwolle,
f.; Wolliche (auf Blättern etc.),
n. fig. mech, *m.* (na brodzie),
Milchhaare, *n. pl.*

Cotonné, *ée, a.* kosmaty, weł-
nisty, wollicht, kraus.

Cotonnée, *f.* materya półba-
wełniana, *f.* halbbaumwollen-
ner Zeug, *m.*

Cotonner, *v. a.* bawełna pod-
szywać, mit Baumwolle füt-
tern. se —, *r.* kosmacić,
wollicht; rauch, faserig werden;
Milchhaare bekommen.

Cotonneux, *euse, a.* łykowany,
wełnisty, (o owocach etc.)
pelig, stockig, faserig, (vom
Obste etc.)

Cotonnier, *m.* krzak bawełnia-
ny, *m.* Baumwollpflanze,
Baumwollenschaude, *f.*

Cotonnine, *f.* gatunek materyi
grubej na żagle, *f.* Art eines
groben Zeuges zu Segeltuch, *m.*

Côtoyer

- Côtoyer, *v. a.* brzegu etc.; się trzymać, nad podbrzeżem żeglować etc. obok z kim, przy boku czymś chodzić, längs einer Sache hin und her gehen oder fahren; einem zur Seite gehen.
- Cottet, *m.* chróst, *m.* wiązka chróstu, *drew. f.* Reissig, Bund Brennholz, *n.*
- Cotte, *f.* spódnica, *f.* gemeiner Weiberrock, *m.* — d'armes, zbroia, *f.* Waffenerock, *m.* — morte, puścizna po mnichu, *f.* Verlassenschaft eines Mönchs, *f.*
- Cotteron, *m.* krótka kusa spódniczka, *f.* kurzes Weiberrockchen, *n.*
- Cotuteur, *m.* spółopiekun, *m.* Mitvormund, *m.*
- Cotyle, *f.* miara Rzymska płynów, *f.* römisches Maß zu flüssigen Sachen. — *m.* stawy przy kości (w ciele), *f.* Pfanne, (an Gelenken), *f.*
- Cotyloide, *a. cavité* — wklęsłość stawów w ciele, *f.* Pfannenhöle, *f.*
- Cou, *m.* szyja, *f.* Hals, *m.* v. Col.
- Couchant, *m.* zachód, *m.* zęście słońca, *n.* Niedergang der Sonne; Westen; Abend, *m.* — *a.* zachodzący, untergehend, *chien* —, pies legawy, wyżeł, *m.* Hühnerhund, *m.* fig. podły podchlebca, *m.* niedziğer Schmeichler, *m.*
- Couche, *f.* łóżko; łóże małżeńskie, *n.* połóg, *m.* pieluchy, *pl.* warszta, *f.* Bett, Bettgestelle; Ehebett; Kindbett, *n.* Niederkunft, Entbindung; Bindel; Lage, Schicht, *f.*; Beet, *n.*; Gründung, *f.* erste Farbenlage, *f.*; Einslag, *m.* fausse —, niewczesny płód, *m.* unzeitige Geburt, *f.* Mißfall, *m.*
- Couchée, *f.* nocleg, *m.* Nachtberberge, *f.* Nachtlager, *n.*
- Coucher, *v. a.* położyć; położyć w łóżko, kładz kogo spać; porzucić, obalić; stać w grze, legen, niederlegen; ins Bett legen, zu Bette bringen; hinfrecken, niederwerfen; niederwärts richten, beugen; auftragen (von Farben); im Spiel setzen. — *en joue* (*qc. ob. q.*) zmierzać, mierzyć strzelbą do czego, przyłożyć strzelbę; mieć chętkę, zmierzać na co, aufschlagen, das Gewehr anlegen, nach etwas zielen; *fig.* etwas auf dem Korne haben. — *sur le papier*, napisać, aufschreiben, niederschreiben, eintragen. *fig.* — gros, na wiele się odważać; chęć się, viel wagen, großsprechen. — *n.* leżeć; spać; nocować, przenocować, liegen; schlafen; übernachten. *se* —, *r.* położyć się; iść spać, kładz się spać; zachodzić (gwiazdy, słońce), sich niederlegen; zu Bette gehen; untergehen; (von der Sonne und andern Gestirnen), schließen, anliegen.
- Coucher, *m.* czas, gdy spać idą; nocleg, *m.* koszuła nocna, *f.* zachód, *m.* zęście gwiazd, *n.* Schlafengehen; Nachtlager; Bettzeug, *n.* Untergang der Gestirne, *m.*
- Couchette, *f.* podłże, małe łóżeczko, *m.* geringes Bettchen, *n.*
- Coucheur, *m.* ense, *f.* spółspiający, *m.* Schlafesell, *Ben.* schläfer, *m.* — inn, *f.*
- Couchis, *m.* T. podkładka, *f.* Unterlage, *f.*
- Concon, *m.* kukulka, kukawka, *f.* Kukuk, *m.*
- Coude, *m.* łokieć; zawrót, zakręt, *m.* zakrzywienie, *n.* Ellbogen, *m.*; *fig.* Krümme, Biegung, *f.* Winkel, *m.*
- Coudee, *f.* długość od łokcia aż do końca palca średniego; miara téj długości, *f.* łokieć
- Łokieć, *m.* Länge vom Ellbogen bis an die Fingerspitzen, *f.* Maß von solcher Länge, *n.* fig. avoir ses condées, franches, mieć wolne ręce nie mieć żadnej przeszkody, freie Hände haben, ungehindert sehn.
- Coude-pied, *m.* zakrzywienie nogi, *n.* Fußbieg, *f.*
- Couder, *v. a.* zakrzywić, iak kolano; łokieć do sukni przykrawać, zzywać, knieförmig umbiegen; den Ellbogen am Kleide schneiden, nähen
- Coudoyer, *v. a.* łokciem tracać, szturchać, mit dem Ellbogen stoßen.
- Coudraie, *f.* leszczyna, *f.* Haselnußgebüsch, *n.*
- Coudran, *m.* etc. *v.* Goudron etc.
- Coudre, *v. a.* szyć, zszywać, nähen, heften. *fig.* latać, składać, zusammenstücken.
- Coudre, Coudrier, *m.* leszczyna, Haselnußtrauch, *m.*
- Couenne, *f.* skóra świni, szperka słoniny, *f.* Schweinshaut, Speckschwarte, *f.*
- Couenneux, *euse, a* słoninowaty, dickhäutig, speckhäutig.
- Couhage, *m.* rodzaj grochu, *m.* Art Bohnen, gut gegen die Wassersucht, *f.*
- Couille, *f.* sam. członek wstydlivy, *m.* männliches Glied, *n.*
- Couillon, *m.* sam. iadro, *n.* Testikel, *m.*
- Coulage, *m.* odchód, *m.* strata, *f.* Abgang, Verlust, *m.*
- Coulamment, *ad. fig.* płynnie, ślisko, geläufig.
- Coulant, *ante, a.* płynący; płynny, ślisko, eig. u. fig. noed —, tontaż, Schleife, Schlinge, *f.*
- Coulant, *m.* diament na sznurku pomykający się do noszenia na szyi, *m.* Anhänger (ein oder mehrere Edelsteine, die die Frauenszimmer am Halse tragen), *m.*
- Coule, *f.* habit zakonny, *m.* Kutte, *f.*
- Coulé, *m.* zawieszenie (głosu w śpiewaniu etc.), *n.* Schleifung, (einer Note), *f.* Schleifer, (Note, Tanz), *m.*
- Coulée, *f.* przeście zęczne (w śpiewaniu i t. d.), *n.* pochylte pismo; zhorzenie okretu, *n.* geschobene Schrift; Ausschweifung des Schiffs, *f.*
- Coulement, *m.* płynienie, cieczenie, *n.* Fließen, *n.*
- Couler, *v. n.* płynąć; ciec, upływać, znikać, schodzić, ztoczyć się, wysliznąć się, zemknąć się; posunąć się; wkładać się, zmykać się, przysuwać się dokąd; opadać, (o owocach), fließen, sinken, herunterrollen, laufen; rinnen; verfließen; abrutschen; schmelzen ausgleiten; unreif abfallen (von Früchten). *fig.* upłynąć (czas), verfließen, (von der Zeit). — *sur qc.* napomknąć tylko o czymś, leicht über eine Sache hinfahren, nur oberhin berühren. — *bas oder à fond*, tonąć, zatonać, untersinken. *fig.* — *après*, zgubić się (w bilar), sich mit einem Ball verlaufen, Bill. — *a.* przece-dzić, seigen, seihen, durchseihen, filtriren; gießen; schleifen, (im Sängen, Tanzen). *fig.* wsunąć, włożyć, wsunąć, wemknąć, unvermerkt hinein bringen, stecken, schieben. — *en plomb*, um-cować wlaniem ołowiu, mit eingegossenem Blei befestigen. — *à fond*, rzadno spędzić, versenken. *fig.* zniszczyć, zu Grunde richten *se*, *r.* wkładać się, sich unvermerkt einschleichen.
- Couleur, *f.* farba, *f.* kolor, *m.* cera, *f.* Farbe, *f.* fig. kolor, pozor, *m.* Schein, Vorwand, *m.* Couleurs, *f.* pl. fig. liborya, *f.* Lioree, *f.* fig. pre-n-are —

dre —, przystać do jakiej partyi, się erklären, zu einer Parthey bekennen.
 Couleuvre, *f.* wąż, *m.* Ratter, Schlange, *f.*
 Couleuvreau, *m.* wężyk, *m.* junge Ratter oder Schlange, *f.*
 Couleuvreine, *f.* śmieszność, węzownica, *f.* Felschlange, *f.* T.
 Coulis, *m.* rosół przedczany, *m.* durchgeseigte Kraftbrühe, *f.*
 Coulis, *a.* *m.* vent —, wiatr przewiewający, *m.* Zugwind, *m.*
 Coulisse, *f.* wycięcie, *n.* karb, *m.* okno, *n.* albo okiennica do zasuwania; ściana na teatrze, która odsunąć można, kulisa, *f.* Gali, *m.* Fuge, *f.* Schiebfenster, *n.* Schiebladen, *m.*; Theaterwand, *f.*
 Couloir, *m.* sitko do cedzenia, *n.* durszlak; leiek, *m.* Seiber, *m.* Seibstuch, *n.* Durchschlag; Seibrichter, *m.* fam. ganek, przechód wąski, *m.* Schlupfgang, *m.*
 Couloire, *f.* koszyk do przedczania; durszlak, *m.* Seibkorb, Durchschlag, *m.*
 Coulpe, *f.* wina, *f.* błąd, *m.* Sündenschuld, Schuld, *f.*
 Coup, *m.* raz, cios, mach, sztych, pocisk, postrzał, *m.* nderzenie; ciecie; nacięcie; rzucenie; pchnięcie, wystrzelenie, *n.* łyk, *m.* połykanie, picie, *n.* Schlag, Stoß, Hieb, Stich, Schnitt, Strich; Wurf; Streich; Schuß, Knall; Trunk; Zug, *m.* — sauré, podstępny, czyn, *m.* heimtückischer Streich, *m.* — de pied, stąpienie, *n.* Tritt, *m.* — de feu, wystrzał, *m.* Schuß, *m.* — de canon, wystrzał z armaty, *m.* Kanonenschuß, *m.* — de fortune, los, przypadek, *m.* Glücksfall, *m.* — de malheur, nieszczęśliwy przypadek, *m.* Unglücksfall, *m.* —

d'oeil, rzut oka, *m.* spowzienie, *n.* widok, *m.* miara oka, *f.* Blick, Anblick, *m.* Ausicht, *f.* Augenmaas, *n.* — de théâtre, niespodziany przypadek, *m.* Theatereseffect, *m.* — de grâce, dobika, *f.* Gnadenstoß, *m.* — d'essai, próba, *f.* Probefuß, *n.* un etc. —, le premier etc. —, raz, ein x Mal, das erste x. Mal tout à —, *ad.* niespodzianie, raptownie, *r.* raptem, plötzlich, tout d'un —, *ad.* razem, od razu, auf ein Mal. à — sur, *ad.* pewnie, bez wątpienia, gewiß, unfehlbar. — sur —, raz po raz, jedno po drugim, hintereinander. après —, *ad.* za późno, po czasie, nach geschehener That. pour le — à ce —, *ad.* tego razu, diesmal, für diesmal. à tous coups, co moment ustawicznie, zawsze, alle Augenblicke. *fig.* manquer son —, nie osiągnąć celu, seinen Zweck, seine Absicht verfehlen.

Couable, *a.* winny, schuldig, strafbar. — *m.* winny, winowayca, *m.* Schuldige, *m.*

Coupe, *f.* kraianie, narzynanie, nacięcie, narznięcie, przernięcie, przekrojenie, *n.* cios, *m.* zbieranie kart, *n.* Schneiden, Einschnneiden, *n.* Schritt, Durchschnitt, *m.*; Zerschneiden; Abheben der Karten; Behauen der Steine, *n.* — de bois, rabanie drew w lesie, *n.* Holzfällen, *n.* Schlag, *m.* *fig.* être, se trouver sous la — de qq., zależę od kogo, bydz mu polległym. unter jemandem stehen, von einem abhängen.

Coupe, *f.* kubek, czaszka z nóżką, czarka; czaszka złotodziowa, *f.* kielich (do komunii), *m.* Trinkschale, Schale, *f.*; Rappchen der Eischen, *n.*; Kelch beim Abendmahle, *m.*

Coupé.

Coupé, *ée*, *p.* et *a.* kraiany, pokraiany, ucigty etc. geschnitten etc. cheval —, koń kastrowany, *m.* Wallach, *m.* *fig.* węzłowaty, krótki; rowami, rzekami etc. poprzedzielany, kurz, lakonisch: mit Gräben, Flüssen etc. durchschnitten.

Coupeau, *m.* szczyt, wierzch, wierzchołek góry, *m.* Gipfel eines Berges, *m.*

Coupe-bourgeon, *m.* mały robak pączki drzew ogryzający, *m.* Knospenfäßer, *m.*

à Coupe-cu, *ad.* jouer —, raz na zawsze, bez dania satysfakcyi, nur ein Spiel, nur eine Parthie spielen.

Coupe-gorge, *m.* zbójarnia, iaskinia zbóyców, *f.* lochy zhozieckie, *pl.* Räuberneist, *n.* Mördergrube, *f.* *fig.* każde miysce, gdzie tylko ludzi zawsze oszukują, ich zdzierają, *n.* je der Ort, wo man bestohlen, betrogen wird etc., *m.*

Coupe jarret, *m.* zbójca waigty, bandit, *m.* Straßenräuber, Mordmörder, Strauchdieb, *m.*

Coupele, *f.* miseczka do wytapiania (srebra, złota) *f.* Caspelle, *f.* Ziegel zum abtreiben des Goldes, Silber, *m.* *fig.* mettre, passer qq. à la —, wystawić kogo na próbę, do świadcząc go, einen, etwas auf die Probe setzen, genau untersuchen.

Coupe pâte, *m.* kółeczko mościeżne na trzonku się obracające do kraiania ciasta, *n.* Teigmesser, Teigrädchen, *n.*

Couper, *v.* *a.* kraiać, rząpać, odciąć, odrzynać, nadrzynać, przyrzynać, przecinać; przerywać (się przez) co, schneiden, abschneiden, beschneiden, verschneiden, zerschneiden abnehmen, ablösen; zuschneiden; bauen, abhauen; durchschneiden, quer durch etwas gehen. *fig.* prze-

łamać, zepsuć, wykluć, zerbrechen, übel zurecht aufspringen; fischen, ausfischen; (von Karten) abheben, fischen. — avec la scie; przepiliować, zersägen, durchsägen. — un cheval, wykastrować konia, ein Pferd wallachen. *fig.* — la bourse à qq., ukradź komu pieniądze; przymusić go do dania pieniędzy. einem heimlich den Geldbeutel stehlen; ihn nöthigen Geld herzugeben. — qq., przebiez kogo, ubiedz, wyprzedzić go, einem den Weg abrennen, zuvorkommen. — chemin à qq., zabiedz komu drogę; przeciać drogę, einem den Paß verrennen, verhindern weiter zu gehen; Hindernisse in Weglegen. — par le plus court, najkrótszą drogą iść, den kürzesten Weg nehmen. — pied à un abus, zapobiedz nadużyciu, einem Mißbrauch steuern. — court; krótki; dadz odpowiedź, kurz abbrechen; mit wenig Worten antworten. — la parole à qq., przerwać komu mowę, kazać mu milczć, einem in die Rede fallen; einem schweigen heissen. — les vivres à qq., ograniczyć kogo, einen einschränken. — le vin etc., zmieszać wino i t. p., den Wein etc. vermischen. — v. n. ostrem bydz, (ostro) kraiać schneiden, scharf seyn. se —, r. zarażać się; przerywać się, przecinać się, sich schneiden; einander durchschneiden. *fig.* przeciwko sobie mówić, sieb sieb samego zbijać, sich wider sprechen.

Coup ret, *m.* siekacz, *m.* Hackmesser, *n.*

Couperose, *f.* koperwas, Kupferwasser, *n.* Bitriol, *m.*

Couperosé, *ée*, *a.* trędowny na twarz, kufpiąg, finig.

R 2

Coupe-

Coupe-tête, *m.* gra dziecinna, w której ieden przez drugiego na rączku stojącego przeskakuje, *f.* Spiel der Knaben, wobei sie einander über die Köpfe springen, *n.*

Coupeur, *m.* euse, *f.* ten, ta co rżnie, urzyna; zeniec, kosiarz etc.; na spółkę grający w pewney grze, *m.* der, die etwas schneidet; Weinleser, Schnitter; Wirtspieler im Lande; knechte, *m.* — de bourse, rzemieślniczek, *m.* Beutelschneider, *m.*

Coupis, *m.* bagażya Indyjska, *f.* ostindischer Kattun, *m.*

Couple, *f.* para; sfora, *f.* rzemień do story, *m.* Paar, *n.* Koppel, *f.* Koppelriemen, *m.*

Couple, *m.* para rozkochanych, *f.* stadko małżeńskie, *m.* Paar, Verliebte oder Eheleute, *n.*

Coupler, *v.* a. parami związać, złączyć; sforować, paarweise zusammen thun, zusammen koppeln, *fig.* dwie osoby w iednę umieścić izbę, iwen Personen zusammen in ein Quartier legen.

Couplet, *m.* strofa, *f.* wierszów kilka, Strophe, *f.*

Coupleter, *v.* a. *fam.* wiersze na kogo satyryczne pisać, skomponować, einen in Versen durchziehen.

Coupoir, *m.* nożyce do kraiania blachy etc. Münz-, Blechschere, *f.*

Couple, *f.* kopuła, Kuppel, *f.*

Coupon, *m.* reszta, *f.* ostatek, *m.* Reschen von Tuch, Zeug, etc., *n.* coupons, *pl.* kupony (papierowe pieniądze), *pl.* Versicherungsscheine, *m.* *pl.*

Coupure, *f.* nacięcie, narsnięcie, *n.* cios, *m.* Schnitt, Einschnitt, *m.*; abgeschnittene Stück, *n.*

Cour, *f.* podwórze, *n.* dwór; trybunał, *m.* sądy państwa

pl. *m.* Hof, *m.* Hofhaltung, *f.* Hofstaat; Gerichtshof, *m.* *fig.* faire la — oder sa —, (*ad qq.*) wizyty oddawać, unizonomé swaig oświadczyć, okazować komu, einem seine Aufwartung machen; einem schmeicheln.

Courage, *m.* odwaga, otucha, *f.* męstwo serce, *n.* Herzhaftigkeit, *f.* Muth, *m.*; Eifer, *m.*; Empfindlichkeit, heftige Reizung; Härte, Unbarmherzigkeit, Grausamkeit, *f.* — i żywo! zwawol munter! lustig!

Courageux, *euse*, *a.* odważny, mężny, śmiały, muthig, herzhast, beherzt.

Couramment, *ad.* prędko, biegle, bez zaiaknienia się, geläufig; ohne Anstoß, fertig.

Courant, *ante*, *a.* płynący, ciekący, laufend, stehend, chien — chart, *m.* Windhund, *m.* *fig.* płatny, kurencyja mający, zwyciężny, gangbat. tout, *ad.* prędko, biegle, bez zaiaknienia się, fertig, ohne Anstoß, leicht.

Courant, *m.* płynienie, *n.* spław, pad, zatop, wir, *m.* Gluth, *f.* Strom, Lauf, *m.* *fig.* — du marché, cena targowa, *f.* Marktpreis, *m.*

Courbatu, *ue*, *a.* wypracowany, zmachany, przecharsty (kon), steif, herzhäftig.

Courbature, *f.* przecharstłość, *f.* (o koniach), Steifigkeit, Hergshäftigkeit, *f.*

Courbe, *a.* krzywy, nagięty, obłączysty, krümm, gebogen.

Conrbé, *ée*, *p.* et *a.* v. Courber.

Courber, *v.* a. *naginać*, *zginać*, *nakrzywiać*, *krümmen*, *biegen*. — *n.* oder se —, *r.* *zginać się*, *naginać się*, *nachylać się*, *schylać się*, *sich krümmen*, *bücken*, *biegen*.

Cour.

Courbette, *f.* korwet, *m.* korweta, *f.* Courbette, *f.* Mittelsprung des Pferdes, *m.* *fig.* nikczemne podchlebstwo, *n.* niedrige Schmeichelei, *f.*

Courbette, *v.* *n.* korwetować, Curbetteu machen.

Courbure, *f.* krzywość, *f.* nagięcie, *n.* Krümmung, Krümme, *f.* Bug, *m.*

Courcaillet, *m.* (śpiewanie przepiórki, *n.*); wabik do wabienia przepiórek, *m.* Schlägen der Wachtel, *n.* Wachtelpfeife, *f.*

Coureur, *m.* biegun; biegacz; włóczęga, *m.* Läufer; Kenner, *m.* *fig.* włuka, biegus, *m.*; Mensch der viel herum läuft. — de nuit, nocny włuka, *m.* Nachtschwärmer, *m.* Coureurs, *pl.* konni na wzwiady albo podjazd wysłani, *m.* *pl.* Reuter zum Streifen oder Kundtschaften, *m.* *pl.*

Coureuse, *f.* tułaczka, włóczęga, nierządnicza, hultayka, *f.* Landläuferinn, Gassenhure, *f.*

Courge, *f.* dynia, bania, *f.* pałak, drog do noszenia wody, *m.* Kürbis, *m.* Wasserfange, *f.* Courier, *v.* Courrier.

*Courir, ou courre, *v.* *n.* *biedz*, *lecieć*, *pedzić*, *biegać*, *latać*; *rozmoczyć się*; *gruchnać*, *chodźć* po ludziach etc.; *ieździć*; *płynąć*, *ciec*; *biedz*, *ubiegać*, *schodzić*, (o czasie etc.) *laufen*, *rennen*; *jagen*; *hin und her*, *herum laufen*; *gangbar seyn*; *reisen*; *stieben*, *strömen*; *verfliegen*; *fahren*, *segeln*. *fig.* *dażyć* do czego; *spieszyć się*, *eilen*; *nach etwas laufen*, *nachlaufen*; *verfliegen*, *vorbeistreichen*. *a.* *gonić*; *biegać*, *latać* po tańczących etc.; *włóczyć się*, *ieździć*, *przeieźdzać*; *leżeć*, *ciagnąć się*, *T.* im Laufe verfolgen oder jagen; *durchreisen*, *durchstreichen*; *nach einer Gegend gerichtet seyn*, *laufen*, *sich erstrecken*. *fig.* *prze-*

biedz, *przeżyć*, *przezczytać* co; *ubiegać się* za czem, *zabiegać* czego, *schnell durchlaufen*, *durchsehen*; *wornach begierig streben*. — *après qq.* *biedz* za kim, *einem nachlaufen*. — *aux armes*, *do broni się porwać*, *zu den Waffen greifen*. — *le pays*, — *le monde*, *przeieźdzać*, *obieźdzać*, *reisen*, *herumreisen*, *durchstreifen*. — *la poste*, *poczta ieździć*, *iechać*, *mit der Post reisen*. — *sus*, *napiasć kogo*, *anfallen*, *über jemand herfallen*. *fig.* *à sa perte*, *gubić się*, *in sein Verderben rennen*. *faire — un bruit*, *rozszewać wieść* iaka, *ein Gerücht verbreiten*.

Courlis, Couleu, *m.* ptak pewny wodny czarnoczerwonymi nakrapiany plamami, *m.* Brachvogel, Wettervogel, *m.*

Couronne, *f.* wieniec, *m.* korona, *f.* Kranz, *m.*; Krone, *f.* *fig.* korona, *f.* królestwo, *n.* korona u katolickich księży na głowie: koronka, *f.* różaniec; papier —, *regalowy ze znakiem korony*, *m.* Staat, *m.* Königreich, *n.* panowanie, *n.* godność (Cesarska, Królewska), *f.* Regierung, Kaiserliche, Königlische Würde, *f.* Platte der katholischen Geistlichen, *f.*; *kleiner Rosenkranz von zehn Kügelchen*, *m.*; *Kronenpapier*, *n.* *fig.* *de rayons*, *korona promienista*, *chwała*, *Strahlenkrone*, *Glorie*, *f.*

Couronné, *ée*, *p.* et *a.* *koronowany* etc., *gekrönt* etc. *cheval* —, *koń na kolanach iśsy*, *Pferd*, *das durch öfteres Fallen an den Knieen eine kahle Stelle hat*, *m.*

Couronnement, *m.* koronacja, *f.* koronowanie, *n.* Krönung, *f.* *fig.* *doskonalność*, *f.* Vollkommenheit, *f.*

Couronner, *v.* a. *koronować*; *uwienczyć*, *krónen*, *bekränzen*. *fig.*

fig. opasać, otoczyć; nadgro-
dzić, uszanować; chwalebnie
dokonać, otoczyć; otoczyć;
beehren; rühmlich beendigen,
se —, r. starzeć, nie rosnąć
wzrost, (drzewach), alt wer-
den (von Bäumen).

Courre, v. a. biegać, lecieć; go-
nić, laufen, jagen, donner —
à qq. rozruchać kogo, einen
laufen machen. v. Courir.

Courrier, m. kuryr, goniec;
każdy extrapoczta iadacy, m.
Kourier, Eilbote, jeder der Ex-
trapost reitet oder fährt, m.

Courroie f. rzemień, m. lebers-
ner Riemen, m. fig. étendre,
alonger la —, wychodzić z
granic władzy swojej, sich
weiter ausdehnen als man be-
rechtigt ist; sich nach der Decke
strecken.

Courroucer, v. a. rozgniewać,
bestig erjürnen, razgniewać ko-
go, zornig machen, aufbrühen.
fig. szumić burzami (o
morzu), wüthen, toben (vom
Meere), se —, r. rozgniewać
się, sich erjürnen.

Courroux, m. gniew, m. sro-
gość, f. heftiger Zorn, Grimm,
m. fig. Zorn, (des Meeres), n.

Cours, m. bieg; spacer, m.

przechadzka, f. Lauf, Gang, Aus-
flug, Spazierplatz, m. fig. upły-
wienie, n. bieg; kurs, m. ku-
rencyja pieniędzy, f. używanie,
n. zwyczaj, n. długość nie-
których towarów, f. Verlaufs,
Fortgang, m. Gangbarkeit;
Breite, f.; Gang, m. Wending,
f. T. kurs, czas do nauki ia-
kiej potrzebny, m. notacye
do tej nauki należące, f. pl.

Zeit zur Erlernung einer Wissen-
schaft, f. Hefte darüber, f. pl.

Cursus, m. — de ventu, bie-
gunka, f. Bauchflug, Durchfall,
m. — du marche, targ, m.

cena zwyczajna na targu, f.

Marktpreis, m. fig. stan rze-

czy, m. Zustand, m. Lage einer
Sache, f. — de change, kurs
wexlowy, m. Wexselfurs, m.
arriéter le, — wstrzymać bieg,
den Lauf, Fortgang hemmen,
avoir —, być w modzie, im
Gebrauch, Mode seyn. mon-
noies ayant —, beta kur-
sujaça, gangbare Münzen, f. pl.
voyages à long —, dalekie
podróże morskie, f. pl. weite
Seereisen, f. pl.

Course, f. bieg, m. bieganie,
n. gonitwa; droga, f. podróż,
f. naziad, m. wtargnięcie
nieprzyjacielskie; wyprawa,
zabór okrętów na morzu, n.
nadgroda kuryera, f. Lauf, m.
Laufen, Rennen, n.; Wettlauf,
m.; Reife, f. Gang, Ritt, Weg,
m.; Streiferey, Kaperey, f.;
Lohn des Kuriers, m. fig. dro-
ga, f. cel, m. Laufbahn, f.

Coursier, m. rumak, koń mo-
cny, togi, m. Renner, m.
Schlachtroß, n.

Coarson, m. winorośl, pobo-
czna, gałązka u drzew, f.
Zapfen am Weinstock; Neben-
ast an Bäumen, m.

Court, courte, a. krótki, kurz,
klein. fig. mało, szczupło, ge-
ring, wenig. Court. ad. krótko,
kurz. demeurur oder rester —,
urwać, nagle przestać mówić,
(w mowie); zamilknąć, stecken
bleiben (in der Rede); verstum-
men. fig. tout —, natych-
miast, gleich, auf der Stelle.

Courtage, m. litkupnictwo, n.
litkup, m. litkupnicze, n. a.
Mäkler, f. Mäklerlohn, m.

Courtaud, ande, a. ucięty, ku-
szy, abgefürzt, m. f. człowiek
otyły niskiego wzrostu, m.
kurze unterfeste Person, f.

Courtaud, m. kuoyk, pies, koń
z obciętymi uszami, z obcię-
tym ogonem, koń angliczowa-
ny, m. piszczałka wielka w du-
dach, f. Hund, m. Pferd mit
abge-

abgeschnitten Ohren und Schwanz,
n. Wappseife am Dudsacke,
f.

Courtauder, v. a. psom, ko-
niom uszy, ogon obcinać;
konja angliczować. Pferden
und Hunden den Schwanz oder
die Ohren stutzen.

Court - bouillon, m. zaprawa,
przyprawa do czego, oesbli-
wie do ryb, f. kurze Brühe,
besonders zu Fischen, f.

Court - bouton, m. drewniany
kolek, do którego woły do
dyszla zaprzęgaia, m. hölzer-
ner Nagel zur Befestigung der
Ochsen an die Deichsel, m.

Court-botte, f. sam. karzek, ni-
ziołek, m. kurzer dicker Mensch,
m.

Courte-boule, f. gra pewna w
kregle, f. Kurzbofseln, n. (Spiel).

Courte-haleine, f. dychawica, f.
krótki oddech, m. Engbrüstig-
keit, f.

Courte-paille, f. słomek wy-
ciaganie, n. (gra pewna),
Hälchenziehen, n. (Spiel).

Courte-paume, f. gra pewna w
piłkę, f. Art Ballspiel, n.

Courte-pointe, f. kotdra prze-
szywana, f. gesteppte oder ab-
genähte Bettdecke, f.

Courte-pointier, m. ten, co ta-
kie kotdry robi, der solche
Bettdecken macht.

Courtier, m. machlerz, bary-
sznik, litkupnik, rayfur, na-
stręzczytel, m. Mäkler, Sen-
sal, Unterhändler, m. sam. —
de mariage, swat, družba, m.
Grenwerber, m.

Courtillere, f. robak pewny
korzonki zboża etc. ugrzyzi-
cy, m. Reitwurm, m. Werra, f.

Courtine, f. mur, wał między
dwoma basztami, m. Mittel-
wall, m. (v. Rideau).

Courtisan, m. dworzanin; pod-
chlebca, f. Hofmann, Höfling,
m.

Courtisane, f. nierządnicza z
niepodległego stanu, f. Buhle-
rin, vornehme Hure, f.

Courtiser, v. a. sam. dla zysku
swego podchlebiać; kobietom
posługować, zalecać się, aus
Gewinnsucht schmicheln; dem
Frauenzimmer den Hof machen.

Courtois, oise. a. grzeczny, u-
przejmy, höflich, freundlich, at-
tig.

Courtoisie, f. sam. grzeczność,
f. Höflichkeit, f.

Courton, m. konopie najkrót-
sze, m. pl. kurzer Hanf, m.

Couru, ue, p. et a. goniony
etc., gejagt, gehetzt ic. fig. être
fort —, do czego bardzo czę-
sto chodzą, czego często szu-
kaia etc., stark gesucht werden,
starkem Zulauf haben.

Cous, m. osetka, ośka, f. Weh-
stein, Schleiffstein, m.

Cousin, m. brat stryjeczny, wu-
jeczny; komar; gatunek pla-
cka, m. Better, m.; kleine
Mücke, Schnacke, f.; Art Ku-
chen, m. — germains, pl. stryie-
czne, wujeczne dzieci, f. pl.
Geschwisterkinder, n. pl.

Cousinage, m. stryieczne, wu-
ieczne pokrewieństwo, n. Bet-
terschaft, f.

Cousine, f. siostra cioteczna,
wujeczna, stryieczna, f. Was-
se, Muhme, f.

Cousiner, v. a. wuiac, wuiem
bratać, bratem etc., kogo
zwać, Jemanden Better nen-
nen. se —, r. wuiac, bratać
się, sich Better nennen.

Cousiniere, f. zastakia z gazy,
gaza do zastakienia twarzy od
komarów, f. Mückenflor; Bett-
vorhang davon, m.

Coussin, m. poduszka, f. wę-
zgłowie, n. Kissen, Polster, n.

Coussinet, m. poduszczyk, f.

kleines Kissen oder Polster, n.

Cousu, ue, p. et a. szyty etc.
genähet ic. fig. bardzo chudy,
p-kny,

- peźny, pełnintenki, sehr ma-
ger; gani; voll. bouche cou-
sue! proszę o sekret! proszę
sekret zachować! reinen Mund
gehalten!
- Cout. m. koszta, f. pl. Kosten,
m. pl.
- Coutant, a. et p. kosztować kosztend,
m. prix —, cena, co kogo same-
go kosztuje, f. Einkaufspreis, m.
- Coutarde, f. katanek ciasta, n.
Art Gebäckenes, n.
- Couteau. m. nóż, m. szpada,
szabelka, f. Messer; kurtz
Seitengewehr, n. — de chas-
se, kordelas, m. Hirschfänger,
m. Waidmesser, n. — de tri-
pière, nóż obosieczny, m.
zweischneidiges Messer, n. —
à rogner, nóż do obrzynania,
m. Beschneidehobel, m.
- Coutelas, m. kordelas, m.
Hirschfänger, m.
- Coutelier, m. nożownik, m.
Messerschmied, m. — ière, f. żo-
na nożownika, f. Messerschmie-
din, f. futerał do chowania
nożów, m. Futteral zum Messer-
besteck, n.
- Coutellerie, f. nożownictwo, n.
warsztat, sklep nożowniczy,
m. robota jego, f. Messer-
schmiedhandwerk, n. dessen La-
den, m. dessen Arbeit, f.
- Couter, v. n. kosztować koszt.
fig. pracy, trudów, kosztów
przyczyniać, Mühe, Sorge,
Kosten verursachen. — cher
przytłaczć czego, czém, theu-
er zu stehen kommen. fig. tout
lui coûte, wszystko mu za-
drogo, z niechęcią wszystko
podeymnie, es ist ihm alles zu
viel, er thut alles ungern.
- Couteux, ense, a. kosztowny,
kostspielig, kostbar.
- Coutier, m. tkacz, co cwełich
robi, m. Zwillichweber, m.
- Coutil. Coutis, m. cwełich, m.
Zwillich, m.
- Contre, m. lemiesz, m. Pfug-
eisen, Sech, n.
- Cou ume, f. zwyczaj, nałóg;
obyczaj; (w prawie): zwy-
czaje: podatki, pl. m. daniny
zwyczajne, f. pl. Gewohnheit,
f. Gebrauch, m. Herkommen;
Gewohnheitsrecht, n.; berge-
brachte Gefälle, Abgaben, f. pl.
avoir —, zwyknać, mieć zwy-
czaj, gewohnt seyn, pflegen.
comme de —, iak zwyczaj-
nie, iak za zwyczaj, wie ge-
wöhnlich, wie sonst.
- Contumier, ière, a. sam. przy-
zwyczajony, zwykły, gewohnt.
zwyczajny, dawny, zum alten
Herkommen gehörig.
- Contumier, m. prawo ziemskie,
n. statut, zbiór praw i zwy-
czajów ziemi, powiatu, mia-
sta, m. Land, Stadtrecht, n.
- Couture, f. szew, m. szycie, n.
szyta robota; blizna, kręsa,
f. Naht; Nähterei, f. Nähen,
n.; Narbe, f.
- Couturier, m. ten, co dobrze
szycie; krawiec wiejski, m.
der gut näht; Bauernschneider,
m.
- Couturière, f. szwaczka, f. Näh-
terinn, f.
- Couvaia, m. plemię pluskw. lub
innych owadów, n. junge Brut
von Wanzen und andern Insek-
ten, f.
- Couvée, f. gniazdo (wyłęgłe i
niewylęgle), n. junge Brut,
f.; Nest voll Eyer, n. fig. ple-
mię obrydlive, n. Brut, f.
- Covent, m. klasztor, m. Klo-
ster, n.
- Couver, v. a. siedzieć na ia-
iach, wysiedzieć, wyłęgac;
fig. knuć, pokrywać niena-
wić etc., brüten, ausbrüten.
fig. — qq. des yeux, kogo z oczu-
nie spuszczać, einen nicht aus
den Augen lassen. — n. fig.
bydź ukrytym, utajonym,
verborgen stecken. se —, r. fig.
tłec

się, (iako ogień w po-
piele), bydź w robocie, un-
ter der Asche glimmen etc., im
Werke seyn.

Couvercle, m. nakrywka, po-
krywka, f. wieko, n. Deckel,
m.

Couvert, erte, p. et a. przykry-
ty etc.; odziany, ubrany, be-
deckt, zugedeckt, überzogen; ge-
kleidet, bekleidet. fig. skryty,
tajemny, verdeckt, heimlich.
vin —, wino ciemnoczerwone,
n. dunkelrother Wein, m.
pays —, kray lasem okryty,
m. waldiges Land, n. temps —,
pochmurna pogoda, f. trübes
Wetter, n.

Couvert, m. dach, dom, m. go-
spoda, f. cień, m. miejsce
cieniste, n. koperta listu, f.
potrzeby stołowe, iako; obrus,
serwety, noże etc. Obdach, n.
Herberge, f. schattiger Ort; Um-
schlag eines Briefes, m.; Tisch-
geräth, Tischzeug; Gedeck; Be-
steck, n. mettre le —, nakryć
de stołu, die Tafel decken. à
—, ad. bezpiecznie, bedeckt,
sicher, geborgen.

Couverte, f. polewanie, n. gla-
zura, f. pokład okrętu, m.
T. Glasur, f.; Verdeck (eines
Schiffes der Levantefahrer), n.
Couvertement, ad. skrycie, po-
kryciu, tajemnie, heimlich,
verborgener Weise.

Couverture, f. nakrycie, n. koł-
dra, f. dach, m. Decke, Bett-
decke, f.; Dach, n. fig. pozór,
pretext, m. pokrywka, f. Vor-
wand, Deckmantel, m.

Couverturier, m. rzemieślnik,
co kilimy, kołdry robi; nie-
mi handluje, m. Deckenmacher,
— händler, m.

Couvet, m. v. Chaufferette.

Couveuse, f. kokosz na iaiach,
f. Bruthenne, f.

Couvi, a. m. oenf —, zapar-
stek, m. iaię zaległe, n. an-

gebrütetes Ey; verdorbenes Ey,
n.

Couvre-chef, m. rątnuch, m.
podwika wieśniaczek, f. za-
wiesz na głowie, n. Art
Schleier der Bauernweiber, m.
Kopfhülle, f.

Couvre-feu, m. ekram, blacha,
zasłona od ognia, f. dzwo-
nienie na nieszpory, n. Zent-
erblech, m. Kohlendekel; Brat-
schirm, m. Abendgeläute, n.

Couvre-pied, m. przykrycie na
nogi, n. Fußdecke, f.

Couvreur, m. ten, co dachy
nakrywa, m. Dachdecker, m.

Couvreuse, f. żona tegoż; ro-
gożniczka, co stołki ze słom-
ny plecie, f. des Dachdeckers
Frau; Stuhlfllechterinn, f.

Couvrir, v. a. przykryć, pokryć,
nakryć; okleić; powlec co-
czém; ubierać, decken, bedek-
ken, zudecken; überziehen, be-
setzen; kleiden, bekleiden. fig.
pokrywać co, kryć się czém;
(o koniach etc.) stanowiąc,
ukrywać kogo. beherbergen;
heimlich halten, verbergen; (oon
Pferden etc.) bespringen, bele-
gen. — d'or, d'argent, obsa-
dzić złotem srebrem, porzoc-
cić, posrebrzyć, mit Gold,
Silber besetzen, vergolden, ver-
silbern. — une carte, stawic
na kartę, auf eine Karte setzen.
— une enchère, wyższą cenę
nad drugiego podać na licy-
tacji, in der Auction einen an-
dern überbieten. fig. — qq. de
honte, d'opprobre, hanba ko-
go okryć, einen mit Schimpf,
Schmach bedecken, überhäufen.
— sa marche, ukrywać się,
swe zamiary tajić, sich ver-
stellen, seine Absichten verbergen.
— la joue à qq., komu poli-
czek wyciąć, einem eine Ohrfeige
geben. se —, r. nakryć się,
przykryć się; kapelusz wło-
żyć na głowę; zachmurzyć
się,

się, schronić się, zabezpieczyć się, się bedecken; den Hut aufsetzen; sich umwölken; sich decken, sicher stellen.

Coyer, v. Cous.

Coyon etc., v. Cozon.

Crabe, m. rak morski, m. Krabbe, f. Taschenkrebß, m. Garnel, f.

Crabier, m. czapla rakami się żywiąca, f. Krebsfresser, m. (Vogel).

Crac, m. fam. trzask, łomot, huk, m. Krachen, Gefräch, n. — i. nagle, plóglích, auf einmal.

Crachat, m. ślina, f. plwociny, pl. Auswurf, Speichel, m.

Crachement, m. plucie, plwanie, wyplwanie, n. Auspucken, n. — de sang, pluć krwi, Blutspucken, n.

Cracher, v. a. et n. plwać, pluć, wyplwać, charchać, auspucken, auswerfen. — sur qq, pluć na kogo, uragać się, einen auspeien. — sur qq, opluć, et: was bespeien fig. — contre le ciel, bluźnić, Gott lästern. — des injures, lżyć, szydzić z kogo, Schimpfworte ausstoßen. fam. — du latin, łaciny ustawicznie używać w mowie, mit lateinischen Brocken um sich werfen. — au bassin, workiem przyplącić, in die Büchse blasen.

Cracheur, m. euse, f. plwacz, m. der, die oft auspucket.

Crachoir, m. plwalki, m. Spuckenapf, Spucknapf, m.

Crachotement, m. plwanie, charchanie, n. öfteres Auspucken, n.

Crachoter, v. n. wyplwać często, chrachać, charchać, öfteres auspucken.

Cracovie, f. Kraków, m. Etacau, n. (Stadt).

Craie, f. kreda, f. Kreide, f.

*Craindre, v. a. bać się czego, kogo; obawiać się czego; wzdrygać się na co, fürchten; befürchten, besorgen; scheuen.

Crainte, f. bojaźń, f. obawianie się, n. Furcht, Besorgnis, f. de — de, de — que, z bojaźnią, aby nie, aus Furcht u.

Craintif, ive, a. bojaźliwy, trwożliwy, fürchtam, ängstlich.

Cramoisi, m. karmazyn, m. Carmesin, Carmesinroth, n.

Cramoisi, ie, a. karmazynowy, carmesinroth.

Crampe, f. kurcz, m. Krampf, m. goutte —, podagry nie długo trwającego rodzaju, f. Art kurzdauerndes Podagra, n.

Crampon, m. klamra, f. Krampe, Klammer, f.

Cramponné, ée, p. et a. klamrami spięty etc., angeklammert.

Cramponner, v. a. klamrami spiąć, klamrować; (konja) ostro podkuć, mit Klammern befestigen; (ein Pferd) scharf beschlagen. se —, r. mocno się czego trzymać, sich anklammern.

Cramponnet, m. klamerka, mała klamra, f. klein: Krampe oder Klammer, f.

Crane, m. karb, wrab, m. zacięcie, narznięcie, n. Kerbe, f. Einschnitt (in Eisen u.), m.

Crâne, m. czaszka (głowy), f. Hirnschale, f.

Crapaud, m. ropucha, f. Kröte, f.

Crapaudière, f. kałuża, w której tylko są żaby i ropuchy, f. Krötenpfütze, f. fig. fam. miejsce nieczyste, wilgotne, n. schmutziger Ort, m.

Crapaudille, v. Crépodaille.

Crapaudine, f. żabi kamień, m. Krötenstein, m.

Cra-

Crapoussin, m. ine, f. fam. kałeka, m. poczwara, f. Krüppel, kleiner übel gestalteter Mensch, m.

Crapule, f. pijaństwo, n. pijałyka, f. Böllerey, Schwelgerey, f.

Crapuler, v. n. fam. hulać, pić, knia pilnować, faufen und schwelgen.

Crapuleux, euse, a. pijaństwu podległy, der Böllerey ergeben.

Craquelin, m. obwarzanek, m. Brezel, f.

Craquelot, m. śledź świeżo wędzony, m. Bückling, m.

Craquement, m. trzeszczenie, n. łoskot, huk, m. Krachen, Knacken.

Craquer, v. n. trzeszczeć, trzaskać, huczeć, krachen, knacken, knarren. fig. fam. łągać, wychwalać się, chełpić się, lügen, prahlen.

Craquerie, f. fam. łągarstwo, klamstwo, chełpienie się etc., n. chluba, f. Lügen, n. Prahlen, lerey, f.

Craquètement, m. zgrzytanie zębami, n. Zähnfirschen, n.

Craqueter, v. n. trzeszczeć, huczeć, krachen, prasseln, knistern. — des dents, zgrzytać zębami, mit den Zähnen knirschen.

Craqueur, m. samochwał, trzpiot, wietrznik, m. Prahler, Windmacher, m.

Crassane, f. rodzaj smacznych gruszek, f. Art guter Birnen, f.

Crasse, f. brud, m. plugastwo, n. piana, f. zuzel kruszców, m. Schmutz, Kotz, m.; Unreinigkeit, f.; Metallschaum, m. fig. skepticism, sknerstwo, n. podły stan, m. schmutziger Geist, m.; schlechte Herkunft, f.

Crasse, a. gruby, biał, stark, grob. fig. ignorance crasse, ciemnota gruba niewiado-

mość, f. grobe, unverzeihliche Unwissenheit, f.

Crasses, f. pl. uderzenie młotem, Hammerschlag, m.

Crasseux, euse, a. brudny, plugawy, schmutzig, kotzig. — m. fig. sknera, skąpiec, m. Fils, Geizhals, m.

Cratère, m. czasza, czara, (u Rzymian); czelustka, f. pl. Trinkschale bey den alten Römern, f.; Krater eines Vulkan, m.

Craticuler, v. a. pokratkować, w kraty podzielić, übergattern.

Cravan, m. rodzaj gęsi, (f.) i ślimaków, m. Baumgans; schotische Gans; Art Seemuscheln, f.

Cravate, m. Kroata, m. koń Kroatki, m. Croat, m. croatisches Pferd, n.

Cravate, f. alztuch, krawat, Halsbinde, Halskrause, f. Halstuch der Mannsperfonen, n. wstęga, prega na chorągwi, f. Zahnenstreife, f.

Crayon, m. ołówek, m. rubryka, kreda iak ołówek uskrobana, f. rysunek, m. rysowanie tym zrobione, n. Stift zum Zeichnen u.; Röthel, Bleystift, m.; Zeichnung damit, f. fig. abrys, układ, m. erster Entwurf, m.

Crayonner, v. a. rysować ołówkiem etc.; określić, wyrysować, mit einem Stifte zeichnen; entwerfen, skizziren.

Crayonneur, m. rysujący ołówkiem, der mit einem Stifte zeichnet.

Crayonneux, euse, a. kredowaty, kredzisty, freidig, freidicht.

Créance, f. rozkaz, m. zlecenie sekretne, n. instrukcyja ministra, f. diag. m. geheimer Auftrag, m. Instruktion eines Ministers, f.; dług należny, m. należność, f. ausstehende Schuld,

Schuld

Schuldbforderung, *f.* lettre de —, list świadeczny postowi dany, *m.* Kredyt, Beglaubigungsschreiben, *n.* chien de bonne —, pies dobrze uczony, wprawiony, *m.* wohlabbgerichtetes Hund, *m.*

Créancier, *m.* ière, *f.* wierzyciel, *m.* Gläubiger, *m.* — inn, *f.*

Créat, *m.* podbercyter, *m.* T. Unterbereiter bei einer Akademie, *m.*

Créateur, *m.* stwórzyciel, stwórcza, *m.* Schöpfer, *m.* fig. wynalazca, *m.* Urheber, *m.*

Création, *f.* stworzenie, *n.* Schöpfung, *f.* fig. ustanowienie, wyznaczenie, mianowanie, *n.* nominacya, *f.* Errichtung, Ernennung, *f.*

Créature, *f.* kreatura, *f.* stworzenie, *n.* Geschöpf, *n.* Kreatur, *f.*

Crébebe, *m.* gatunek korzeniów do pieprzu podobny, *m.* Eibebe, *f.* Pfefferartiges Gewürz, *f.*

Crécelle, *f.* grzechotka, *f.* Schnarre, Klapper, *f.*

Crécercelle, *f.* pustotka, *f.* (ptak), Wannenweiber, *m.*

Crèche, *f.* żłob, (nie dla koni); żłob, (Chrystusa Pana), *m.* iasła, iasły, *pl.* Krippe (nicht von Pferden); Krippe des Heilandes, *f.*

Crédence, *f.* stolik mały przy ołtarzu stojący, *m.*; Kredenz; Tisch zur Seite des Altars, *m.*

Crédibilité, *f.* T. godność wiary, *f.* podobieństwo, Glaubwürdigkeit, *f.*

Crédit, *m.* kredyt, borg, *m.* powaga, sława, *f.* Credit, gute Ruf, *m.*; Creue, *f.* und Glaub, *m.*; ausstehende Schuld, *f.*; Ansehen, *n.* Macht, *f.* faire —, pożyczac, kredytować, Credit geben, borgen, *l.* lettre de —, list dla kredytu komu dany, *m.* Creditbrief, *m.* à —, na

kredyt, na borg, auf Borg, *fig.* daremnie, niegruntownie, niedowodnie, za nic, na próżno, unsonst, vergebens, ohne Grund.

Créditer, *v.* a. T. zapisać, kredytować, créditiren, gut schreiben.

Créditeur, *m.* T. wierzyciel, *m.* Gläubiger, *m.*

Crédo, *m.* wyznanie wiary apostołskie, *n.* apostolisches Glaubensbekenntniß, *n.*

Crédule, *a.* lekkowierny, leichtgläubig.

Créulité, *f.* lekkowierność, *f.* Leichtgläubigkeit, *f.*

Créer, *v.* a. stworzyć, utworzyć, schaffen, erschaffen, *fig.* tworzyć, ustanowić, obrać; fundować; założyć; wynaleźć, erfinden; einsetzen, errichten, stiften; anlegen. — des dettes, długów narobić, Schulden machen.

Crémaillère, *f.* kuchenny hak, (do zawieszania kotła w kominie), *m.* żelazo karbowane do różnych rzeczy, *n.* Kesselhaken, *m.*; geferbtes Eisen an verschiedenen Dingen, *n.*

Crémaillon, *m.* hak kuchenny mniejszy, *m.* kleiner Kesselhaken, *m.*

Crème, *f.* śmietana, śmietanka, *f.* Milchrahm, *m.* Sahne, *f.* fig. wybór, *m.* sama tresć rzeczy, das Beste. — de tartre, wazyszyn w ogniu oczyszczony, *m.* gereinigter Weinstein, *m.*

Crèmeau, *v.* Chrémeau.

Cremence, *f.* wzrost, *m.* pomnożenie, *n.* Anstuf, Anwuchs, *m.*

Crémer, *v.* n. w śmietanie się zbierać, śmietany dostawać, Rahm geben, sahen.

Crémière, *f.* kobieta, co mleko przedaie, *f.* Sahnenfrau, *f.*

Créneau, *m.* blanki, kramzansy, *pl.* Zinne, Schießscharte, *f.* Cré-

Crénelage, *m.* wycinać brzegi monety obwód, brzeg monety, *m.* Rändern, Rändern der Münzstücke, *n.*

Creneler, *v.* a. karbować, naciąć, narzynąć; blankami, kramzansam opatrzyć, ferben; mit Zinnen oder Schießscharten versehen.

Crénelure, *f.* zębikowatość, *f.* zabki, *pl.* narzynanie, *n.* ausgearbeitete Arbeit, *f.*

Créole, *m.* et *f.* człowiek od Europejczyków w Ameryce zrodzony, *m.* Creole, *m.* Creolin, *f.* (von europäischen Völkern in Amerika Geborne).

Crépage, *m.* kutnerowanie, barwienie kropy, *n.* Krausmachung des Flors, *n.* Krausung desselben, *f.*

Crêpe, *m.* krepa, *f.* Flor, Crepp, *flor, m.*

Crêpe, *m.* gatunek fryzury, *f.* Krepp, Art Frisur, *f.*

Crêper, *v.* a. staperzyć, kędzierzawić, strzępić, krauseln, kraus machen. se —, *r.* kędzierzawić się, strzępić się, kraus werden, sich krauseln.

Crêpi, *m.* tynkowanie chropowate ściany, *n.* krause Lünche, *f.* Kalkwurf, *m.*

Crépin, *m.* Saint —, S. Kryszpin; kłomoczek wędrującego szewca, *m.* der heil. Crispin; Handwerksack der wandernden Schuhler, *m.* fig. Jamchudoba, *f.* Wischen Habseligkeiten, *n.*

Crépine, *f.* gatunek frandzli; odziezka, błona ciepleca, baranka, *f.* T. Art Franzen, *f.*; Lamm, Kalb, Reg, *n.*

Crépir, *v.* a. ścianę chropawo tynkować; skórę chropowato wyprawiać, eine Mauer überlünchen; Leder frispeln.

Crépissure, *f.* chropowate tynkowanie ściany, *n.* Bewerfen einer Mauer, *n.* Kalkwurf, *m.*

Crépodaille, *f.* krepa, gaza cienka do czepków, *f.* dünner Haubenflor, *m.*

Crépon, *m.* baia, *f.* krepon, *m.* (materya wełniana), Art krauser wollener Zeug, *m.*

Crépu, *ue, a.* kędzierzawy, (o włosie), kraus (von Haaren).

Crépuscule, *m.* zmierzch, swit, *m.* Dämmerung, *f.*

Cresson, *m.* rzezucha, *f.* Kresse, Brunnenkresse, *f.*

Cressonnier, *f.* mieysce, gdzie wiele rzezuchy rośnie, *n.* Ort, wo viel Kresse wächst, *m.*

Crétaacé, *ée a.* kredowaty, kretdenartig.

Crête, *f.* grzebień, (u koguta etc.); czub, czubek (u niektórych ptaków), *m.* korona, (węża) *f.* rząd ości grzbietowych, u niektórych ryb, *m.* ziemia wykopana przy rowie, *f.* Ramn (Der Hähne etc.); Schopf, Federbusch (gewisser Vögel), *m.*; Krone der Schlangeng; Reihe Gärten am Rückgrath einiger Fische; aufgeworfene Erde neben einem Graben, *f.* fig. lever la —, wynosić się, pysznić się, stoli, übermüthig werden. baisser la —, stracić żywość, ochotę, seine Munterkeit verlieren. rabaisser la — à qq., zniżyć, pokorzyć kogo, einen demüthigen.

Crételer, *v.* n. gdakać, (o kurach), fackern, (vom Beschren der Henne).

Cretonne, *f.* gatunek płótna białego, *n.* Art weißer Leinwand, *f.*

Creuser, *v.* a. et *n.* kopać, wykopać, wydrążyć, graben, ausgraben; aushöhlen. *fig.* badac, roztrząsać, dociekać, ergründen. *fig.* se — le cerveau

- veau à gc., głowę sobie łamać nad czem, sich den Kopf über etwas zerbrechen.
- Creuset, *m.* tygiel do topienia kruszców, *m.* Schmelztiegel, *m.* fig. mettre au —, doświadczać, dociekać, próbować.
- Creux, *ense*, *a.* próżny, głęboki, wydrążony, hohl; *tief*, *fig.* głupi, leer, eitel; verwirrt, närrisch. — *ad.* songer —, rozmyślać o rzeczach próżnych, über Hirngespinnste nachdenken.
- Creux, *m.* dół, *m.* iama, *f.* bas gruby, *m.* Höhle, Grube, Vertiefung, *f.*; tiefer Ton, Bass, *m.* — *T.* forma ludwisarzy, *f.* Modell, *n.* form der Sieber, *f.*
- Crévaile, *f.* jam. obzarstwo, *n.* bankiet, *m.* Gresserey, *f.*
- Crevasse, *f.* rysa, rozpadlina, *f.*; Riß, Spalt, *m.*; Schrunde, *f.*
- Crevasser, *v. a.* rysy, rozpadliny robić, Risse machen, *n. et se* —, *r.* rozpadać się, rozpekać, rysy dostawać, Risse bekommen, aufreissen, aufspringen.
- Crévé, *se p. et a.* rozpaść etc., geborsten, *fig.* an gros —, une grosse —, pampuch, *m.* Dickwast, *m.*
- Crève-cœur, *m.* żal, żałość, *f.* utrapienie, *n.* Herzeleid, *n.*
- Crever, *v. a.* rozsądzić, rozpechnąć, rozzerwać, bersten machen, zersprengen, zerreißen. — *une bube*, peche z, wrzód wycisnąć, eine Blase aufdrücken. — *les yeux*, wytupać, wykłóć oczy, die Augen aufstechen, *fig.* cela vous crevé les yeux, wpada to W. Panu w oczy, das liegt Ihnen vor Augen, cela crevé le cœur, przenika, przeraża to serce, wzbudza litość, odraża, das geht durchs Herz; erregt Mitleiden, Abscheu. — *un cheval*, spędzić, zmachać konia, ein Pferd zu Tode reiten, *fig. q.* (q. —) napchać, natadować kogo, komu żołądek aż do rozpeknięcia, einen zum Zerplatzen mit Essen und Trinken überladen. — *n.* pękać, rozpekać, rozpadać się, bersten, zerplazen, zerspringen, *fig.* zdechnąć, freipiren, *se* —, *r.* rozpekać, rozpadać się; łamać się, zerładać się, sich überladen; bersten, zerspringen.
- Crevette, *f.* rodzaj raczków morskich, *m.* Steuerkrabbe, *f.* (Kleiner Seekrebs).
- Cri, *m.* krzyk, *m.* krzyczenie; hasło wojenne; wywoływanie publiczne, *n.* Schrey, *m.* Geschrey, Schreyen; Kriegssgeschrey; öffentliches Ausrufen, *n.* *fig.* powszechne życzenie, narzekanie, płacz, *m.* głos, *m.* allgemeine Verlangen; Jammern, Wehklagen, *n.*; Ruf, *m.* Stimme, *f.*
- Criailler, *v. n.* *fam.* ustawicznie wrzeszczeć; głośno, mruczeć, łaić, stets schreyen, schmälen und keifen.
- Criaillerie, *f.* *fam.* wrzask, krzyk, *m.* wrzeszczenie, krzyczenie, *n.* wiederholtes Geschrey, Gezänke, *n.*
- Criaillieur, *m.* *ense*, *f.* *fam.* człowiek wrzaskliwy, swarliwy, kłótnik, *m.* Schreyer, Zänker, *m.* — *inn*, *f.*
- Criant, *ante*, *a.* krzyczący, schreend, himmelschreend.
- Criard, *ard*, *a.* krzykliwy, schreend, zänktisch, dettes criardes, *f. pl.* długi drobne, *m. pl.* Lapperschulden, *f. pl.* — *m. f.* człowiek wrzaskliwy, *m.* Schreyer, *m.* — *inn*, *f.*
- Criarde, *f.* płótno bardzo glancowane, *n.* raschelnde Leinwand, *f.*
- Crible, *m.* przetak, *m.* rzeszoto, *n.* Sieb, Kornsieb, *n.*
- Cribler, *v. a.* przesiewać, siew, sichten, *fig.* être criblé de coups, osypany ranami, voller Wunden seyn.
- Cribleur, *m.* przesiewacz, *m.* Sieber, *m.*
- Cribloux, *a. m. T.* sitowaty, siebförmig.
- Criblure, *f.* przesiewki, podsiewki, *pl.* Weggesiebte, *n.*
- Cric, *m.* winda, *f.* kafar, *m.* Hebewinde, Wagenwinde, *f.*
- Cric crac, *i.* trzask, łoskot rzeczy łamiącej lub tłuczącej się, rix tag vom Geräusch einer Sache die man zerbricht).
- Cric, *f.* wywoływanie urzędowe, *n.* gerichtlicher Ausruf, *m.*
- Crier, *v. n.* krzyczeć, wrzeszczeć, wołać, schreien, Geschrei machen, *fig.* płakać, głośno się uskarżać, utyskiwać, publiczne ganić, kłócić się, żyć kogo, obwoływać, podawać do publicznej wiadomości, weinen, sich laut beklagen, beschweren; öffentlich tadeln; janken, schmälen; knarren; öffentlich ausrufen, bekannt machen, *T.* przewraskiwać, wołać, wrzyczeć, (o psach), ansetzen, bellen (von Jagdhunden). — *a. v.* wywołać, publicznie okrzyknąć, ausrufen, öffentlich ausschreien.
- Crierie, *f.* wrzask, krzyk, *m.* Geschrey, *n.*
- Crieur, *m.* *ense*, *f.* człowiek wrzaskliwy; obwoływacz, wywoływacz, *m.* Schreyer; Ausruf, *m.* — *inn*, *f.*
- Crime, *m.* zbrodnia, *f.* występki, *m.* Verbrechen, *n.* Greuel, *m.*; grzech, grzech śmiertelny, *m.* Sünde; Todsfünde, *f.*
- Crimée, *f.* krmino, *m.* Crimm, crimmische Tartarei, *f.*
- Criminaliste, *m.* kryminalista, *m.* Schriftsteller über das peinliche Recht, Rechtsgelehrter darin, *m.*
- Criminel, *m.* *elle*, *f.* złoczyńca, zbrodnic, *m.* Verbrecher, Missethäter, *m.* — *n.* godny kary, winny; kryminalny, występny, straszny, schuldig; peiniglich, verbrecherisch; criminal. prendre *gc.* au —, mieć sobie co za złe, obrazzić się czem bardzo, eine Sache sehr übel aufnehmen, sich durch etwas sehr beleidigt finden.
- Crin, *m.* włosy konskie i inne długie, *m. pl.* langes Haar der Pferde und anderer Thiere, *n.* Crins, *pl.* grzywa, *f.* Mähne der Pferde, *f.*
- Crinier, *m.* ten, co włosy do materaców etc. wyprawia, Haarbereiter, *m.*
- Crinier, *f.* grzywa, *f.* zawicie, w które grzywa konńska zawiniona bywa, *n.* Mähne; Halskappe, *f.* Mähnenstück am Fliegenneze, *n.* *fig.* włosy rozczochrane, *pl. m.* peruka mizerna, störrige Menschenhaare, *n. pl.* schlechte Perücke, *f.*
- Crinon, *m.* robak włosowy, *m.* gatunek krótkich czarnawych włosów, Haarwurm, *m.* Dürrmade, *f.* Ritzesser, *m.*
- Crique, *f.* port mały od natury, *m.* kleiner natürlicher Seehafen, *m.*
- Criquet, *m.* żmudziak, (konie małego wzrostu), *m.* Kracke, *f.* (schlechtes Pferd).
- Crise, *f.* odmiana, zmiana, rozstrzygnięcie, *n.* Crisis, *f.* Wechsel der Krankheit, *m.*; Scheidung, Entscheidung, *f.*
- Crispation, *f.* kędzierzawienie, *n.* trefnienie włosów, Kräuseln, Krauswerden, *n.* *T.* zmarszczyć skupić, zgnieść co, Zusammenschrumpfen, *n.*
- Crisper, *v. n.* kędzierzawić, ścięgnąć się, krąsować, sich zusammenziehen.
- Crisser, *v. a.* zgrzytać zębami, mit den Zähnen knirschen.
- Crystal, *m.*

Croquant, ante, a. trzeszczący, chrupiący (między zębami), frachend (unter den Zähnen). Croquante, f. gatunek torty chrupiący między zębami, f. Sorte, welche unter den Zähnen fracht, f.

Croquer, f. manger (qc.) à la —, au sel, tylko z solą bez wszelkiej przyprawy co iedzą, et: was bloś mit Salz essen.

Croquer, v. n. chrupać, under den Zähnen frachen. — a. chrupać; chciwie iedzą, fnarpeln; gierw. essen. fig. schwycić, sprzągnąć, wegschnappen. — son bien, maialek prędko stracić, sein Vermögen schnell verthun. fig. grubo tylko odrysować; prędko, niedbale co robić, grob hinzeichnen, hinwerfen; schlechtweg machen.

Croquet, m. piernik cienki, suchy, m. dünner und harter Pfefferkuchen, m.

Croquignole, f. szczutka, f. Nasenstüber, m.

Croquignoler, v. a. fam. szczutki komu dawać, Nasenstüber geben.

Croquis, m. zaczęty, nakreślony dopiero rysunek pierwezy malaza, m. erster Gedanke, Entwurf eines Malers, m.

Crosse, f. pastorał, m. galka, pałka u laski do gry pewney, f. Bischofsstab, Krummstab; Kolben zum Spielen, m. — de fusil, kolba (u łuzi), f. Flintenfesfen, m. — d'aiguier, ucho zakrzywione u nalówki do polewania, n. krummer Handgriff einer Gießkanne, m.

Crosé, ée, pastorał maiaący, einen Bischofsstab tragend.

Crosser, v. n. T. popychać kulę laską zakrzywioną na wierzchu, mit den Kolben spielen. fig. fam. c'est un homme à —, jest to człowiek pogardy go-

dny, es ist ein verächtlicher Mensch.

Grossette, f. latorośl, f. Schößling, m. Schößreis, n.

Crosseur, m. popychający kulę nakrzywioną laską w grze pewney, Kolbenpieler, m.

Crotaphite, a. muscle —, muskuł skroniowy, m. Schlafmuskel, f.

Crotte, f. błoto, n. gnóy, (niektórych zwierząt), bobek kosi, owozy, m. Gassenkoth; Koth gewisser Thiere, m.

Crotte, ée, p. a. a. błotnisty, zbryzgany, zabłocony, kothig; befudelt.

Crotter, v. a. zaszarzać, błotem zwałać zbłocić, kothig, schmutzig machen. se —, r. zaszarzać się, zbryzgać się, sich im Gehen voll Koth machen, sich schmutzig machen, befudeln.

Croûtin, m. gnóy suchy, m. trockener Mist, m.

Croûlant, ante, a. zły, stary, walący się, baufällig.

Croulement, m. obaliny, pl. zapadanie, obalenie się domu, n. Einsturz, m.

Crouler, v. n. zapadź, obalić się, nachylać się, einstürzen, sich senken. — a. T. spuszczać okręt w wodę, (ein Schiff) vom Stapel lassen.

Croulier, ére, a. miążki, bagnisty, was under den Füßen nachgiebt.

Croulière, f. trzęsawica, f. Erde, in welche man sinkt, f.

Croupe, f. krzyż, (u konia etc.), wierzch, wierzchołek góry, m. nalężenie do summy iakięy, n. Kreuz der Pferde und Kastiane, n. Bergspitze, f. Gipsel; Antheil an einem Goldgeschafte, m. monter en —, wsiść w tył za iezdźcem na konia, sich hintennach, hinter den Reiter setzen.

Croupé.

Croupé, a. cheval bien —, koń z pięknym krzyżem, m. Pferd mit einem schönen Kreuze, n. à Croupetons, ad. kuczać się, skuczywszy się; na zadku się czotgać, beczend; auf dem Hintern fortrutschend.

Croupier, m. szuler w spółce z drugim, z bankierem; współnik w kupiectwie, m. Gehülfe des Banquiers im Spiele; Theilhaber an dem Gewinnsie von einer Unternehmung, wozu er Geld mit beyschleßt, m.

Croupière, f. podogonio, n. Schwanzriemen, m. fig. tailer des croupiers à qq. przesiadować, nęczać kogo, einen hart verfolgen, einem viel zu schaffen machen.

Croupion, m. kuper, m. guzica, gastrzyca, knistryca, f. Steißbein, n. Steiß, Bürgel, m.

Croupir, v. n. stać, nie plynąć (o wodach), still stehen (vom Wasser). fig. dans qc. walczyć, gnąć w czem, in etwas stecken bleiben und verderben.

Croupissant, ante, a. stiający, gniający, still stehend und dem Verderben ausgesetzt.

Croupon, m. skóra wyprawiona bez głowy i brzucha, f. zubereitete Ochsenhaut ohne Kopf und Bauch, f. 2.

Croustille, f. skórki chleba kawatek; ozdoba pewna u kornetów, f. Rindchen Brod, n.; Art Verzierung an Kopsfingern, f.

Croustiller, v. a. f. m. iedzą kawatek skórki chleba piąc co, przekasć chleba, ein Rindchen Brod beim Trinken essen.

Croustilleux, euse, a. fam. śmieszny, zabawny, brolig, kurzweilig, spaßhaft.

Crouste, f. skórka, (na chlebie, pastecie etc.), f. kawał chleba, skórki w rosole gotowaney, m. Rinde, Kruste (am

Brode, an Pastete etc.), f.; großes Stück Brod mit viel Kruste in Fleischbrühe gekocht, n. fig. skornpa, f. kozuch, strap, m. Kruste, Rinde, Schale, f.; swierzba, parchy, pl. f. Kräfte, f. Grund, m.

Croustette, f. kawaleczek skórki chleba, m. Brodrindchen, n. Croûtier, m. tandciarz, staremi handiający obrazami, m. Trödler mit alten schlechten Gemälden, m.

Croûton, m. kawaleczek skórki chleba, f. Stückchen Brodrinde, n.

Croyable, a. wiary godny, podobny do prawdy, glaublich, glaubwürdig.

Croyance, f. religia, wiara, f. zdanie, wierzanie czego, n. Glaube, m. Meinung, Glaubenslehre, f.

Croyant, m. ante, f. wierny, prawowierny, m. Gläubige, m. f.

Cru, m. grunt, m. ziemia, na której się owoc zrodził, f. urodzaj, m. Boden, worauf et: was wächst, m.; Gewächs, n.

Cru, ue, a. surowy; niewyprawiony, niewyrobiony; niestrawny, roh; ungekocht; unearbeitet; unverdaulich. fig. grubzy, niedoskonaly, niegrzeźny, grubianski, grob, hart, unhöflich. couleurs crues. dziki, jaskrawy kolor, m. grelle Farben, f. pl. à Cru, ad. bosso na gołe ciało; oklep, barfuś; auf der bloßen Haut; ohne Sattel.

Craute, f. okrucienstwo, n. srogość, f. Grausamkeit, f.

Cruche, f. dzban, dzbanek, Krug, m. fig. dadek, m. dummer Mensch, m.

Cruchée, f. dzban pełen czego, m. Krug voll, m.

Crucherie, f. fam. głupstwo wielkie, n. große Dummheit, f. S 2 Cru.

Cruchon, *m.* dzhaneczek, dzbanuszek, *m.* Krügelchen, *n.*
 Crucial, *ale, a. T.* na krzyż, w kształcie krzyża, Kreuzformig.
 Crucifère, *a.* co krzyż nosi, Kreuztragend.
 Crucifement, *m.* ukrzyżowanie, *n.* Kreuzigung, *f.*
 Crucifier, *v. a.* krzyżować, Kreuzigen.
 Crucifix, *m.* krucifix, *m.* Crucifix, *n.*
 Crud, *e, a. v.* Cru.
 Crudité, *f.* surowizna; niestrawność, *f.* Rohheit, Unverdaulichkeit, *f.* grubość obyczajów, *f.* grubianstwo, *n.* rohes Wesen, *n.*
 Crue, *f.* rośnienie, przybywanie; dorosnięcie, *n.* dorosłość, *f.* wzrost, *m.* pomnożenie, *n.* Wuchs, Anlauf, Anwachs, Zuwachs, *m.* Vermehrung, *f. T.* Aufschlag, *m.*
 Cruel, *elle, a.* okrutny, srog, surowy, grausam, hart. — *m.* *f.* okrutny, *a.* der die Grausame.
 Crument, *ad.* grubo, po grubianisku, auf eine grobe, rauhe Art.
 Crural, *ale, a.* udowy, do uda należący, zum Schenkelbeine gehörig.
 Crustacé, *ée, a.* animaux crustacés, ptasz skorupiasty, *m.* Schalthiere, *n. pl.*
 Crypte, *f.* pieczary, *pl. f.* loch podziemny, *m.* unterirdische Höhle, Gruft, *f.*
 Cryptographie, *f.* nauka pisania znakami, literami tajemnymi, *f.* Geheimschreibkunst, *f.*
 Cryptographique, *a.* do téj nauki należący, zu der Geheimschreibkunst gehörig.
 Cu, *m. v.* Cul.
 Cube, *m.* sześciąt, kostka, *f.* liczba kubiczna, *f.* Würfel, *m.*; Cubifahl, *f.* Cube, Cubique, *a.* sześcienny, kubiczny, würfelig; Kubisch.

Cubébe, *f.* kubeba, *f.* Eubebe, *f.*
 Cubital, *m.* poduszka pod łokieć, *f.* Ellbogenpolster, *n.* — *a.* do łokcia należący, zum Ellbogen gehörig.
 Cubitus, *m.* łokciowa rura, *f.* Ellbogenröhre, *f.*
 Cucurbitain, Cucurbitaire, *m.* robak podobny do pestki melonowej, *f.* Wurm, der wie ein Melonenkorn aussieht, *m.*
 Cucurbite, *f.* alembik, kolba, *f.* Destillirkolben, *m.*
 Cueilleret, *m.* register czynszów, podatków, *m.* Zinsregister, Steuerbuch, *n.*
 Cueillette, *f.* składka (dla ubogich); (przed tym) żniwo, zbieranie owoców, *n.* Kollekte; (ehemals) Aerndte, *f.*
 Cueilleur, *m.* ease, *f.* zbieracz, *m.* Einsammler, *m.* — inn, *f.*
 *Cueillir, *v. a.* zbierać, sprzątać, rwać, zrywać, odłamywać, einsammeln, lesen, pflücken, abbrechen (Früchte, Blumen *ic.*) *fig.* dostąpić, nabyć sławy, honora, einernten (Ruhm, Ehre).
 Cueilloir, *m.* koszyk, (do owoców, kwiatków), *m.* Obst-, Blumenkorbchen, *n.*
 Guider, *m.* kosz podługowaty do owoców, *m.* langer Obstkorb, *m.*
 Cuiller, *f.* łyżka; warzachew; kielnia, *f.* podosek, *m.* (żelazo pod osia będące) Löffel, *m.*; Kelle, *f.*; Eisen vorn um die Achse am Wagen, *n.*
 Cuillerée, *f.* łyżka pełna czego, *f.* ein Löffel voll, *m.*
 Cuilleron, *m.* czaszka u łyżki, *f.* Schale des Löffels, *f.*
 Cuillier, *m.* groszaka płaskonosa, *f.* Löffelgans, *f.*
 Cuine, *f.* naczynie, do dystylowania, Destillirflug, *m.*

Cuir,

Cuir, *m.* skóra, *f.* Haut, *f.* Fell, Leder, *n.* — de Russie, de roussi, skóra juchtowna, *f.* Juchtenleder.
 Cuirasse, *f.* kirys, *m.* Kürass, *m.*
 Cuirassé, *ée, a.* kirys na sobie mający, uzbrojony, geharnischt, *fig.* przygotowany, vorbereitet.
 Cuirasser, *v. a.* kirys na kogo włożyć, mit einem Kürass versehen.
 Cuirassier, *m.* kirysnik, kirasyer, *m.* geharnischter Reuter, Kürassier, *m.*
 *Cuire, *v. a. et n.* gotować, warzyć; pieć; palić; grzyć; trawić; boleć, kochać, siedzieć; baf; fen; braten, brennen; verdauen; schmerzen. *fig.* doyrzeć, reif werden.
 Cuisant, *ante, a.* gryzący, gryzliwy, ostry, bardzo bolący, brennend, heftig schmerzend.
 Cuisine, *a.* kuchnia, *f.* kucharstwo, *n.* czeladź kuchenna; korzennica, skrzyneczka z przegródkami, *f.* Küche; Kochkunst, *f.*; zur Küche gehörige Bediente, *m. pl.* Gewürzhad; tel, *f.* faire la —, kuchni doyrzeć, potrawy gotować, die Küche bestellen, die Speisen zubereiten.
 Cuisiner, *v. n.* fam. kucharyć, warzyć i gotować, die Küche besorgen; kochen.
 Cuisinier, *m. ière, f.* kucharz, kuchmistrz, *m.* Koch, *m.* (kucharka, Köchin, *f.*)
 Cuissart, *m.* żelazne nabiodrki, *pl.* Beinharnisch, *m.*
 Cuisse, *f.* udo; udko, *n.* Schenkel, *m.*; Reule, *f.*
 Cuissou, *f.* gotowanie, warzenie; pieczenie, gotowanie potraw, *n.* bół, *m.* palenie, kłócie (w ranie), *n.* Kochen, Gieden, Braten, Backen, *n.* Zubereitung der Speisen, *f.* Schmei, *m.* Brennen, *n.*

Cuissot, *m.* udziec, *m.* Reule von einem Wildpret, *f.*
 Cuistre, *m.* kucharzyko; bakalarz, *m.* Pfaffenkoch; Schulschuch, *m.*
 Cuit, *ite, p. et a.* gotowany, pieczony *etc.*, gefocht, gebast, *ic.* *fig.* doyrzały, reif, *v.* Cuire.
 Cuite, *f.* palenie, (cegieł, wapna *etc.*), *n.* cegły jedna raz palone, *pl.* Breunen (der Ziegel, des Kalks *ic.*), *n.*; Brand, (Ziegel *ic.*), *m.*
 Cuivre, *m.* miedź, *f.* Kupfer, *n.* — jaune, mosiądz, *m.* Messing, *n.* — vierge, surowy kruszec miedziany, *m.* Kupfererz, *n.*
 Cuivrette, *f.* klapka na instrumentach, dętych, *f.* Klappe an blasenden Instrumenten, *f.*
 Cul, *m.* zadek, pośladek, *m.* dupa, *f.* Hintere, Steiß, Bürzel, *m.* *fig.* tył, *spodek, m.* dno, *n.* Hintertheil, *n.* Boden, *m.* — de basse fosse, wiggienie, *n.* Kerker, *m.* — de jatte, kaleka, co nog nie ma i w niecułce siedząc na zadku się czołga, *m.* Krüppel an Beinen und Schenkeln, der in einer Mulde sitzend auf dem Hintern fortruscht, *m.* — de sac, ulica katna bez wyjazdu, *f.* Gasse ohne Ausgang, *f.* Saß, *m.*
 Culasse, *f.* duo działowe, *n.* szruba tylna u strzelby, *f.* Hintertheil (einer Kanone *ic.*), *n.* Schwanzschraube, *f.*
 Culbata, *f.* koziołek przewrócony, *m.* upadnięcie nogami do góry, *n.* upadek, *m.* Burzelbaum; Fall, *m.*
 Culbuter, *v. a. et n.* koziołka przewrócić, upaść, obalić kogo nogami do góry, uderzyć kim o ziemię, burzeln, überstürzen, über den Haufen werfen. *fig.* zwyciężyć, zwalić, popaść

popaść w niełaske, szyć; in Ungnade fallen.

Culier. a. m. boyau —, kiszka odbytowa, f. Mastdarm, m.

Culière, f. kamień wielki wyciosany, z którego woda deszczowa z dachu w rynsztok ścieka, m. Gofstein unter der Dachtraufe, m.

Culmination, f. T. górowanie, przechód przez południk. Durchgang durch den Mittagskreis, m.

Culot, m. najmłodsze, ostatnie ptaszę, kucze etc., n. leste Junge, Nestfuchlein, n. fig. sam, najmłodsze, ostatnie dziecko, n. najmłodszy w towarzystwie, cechu m. lestegeborenes Kind, n.; Jungste in einer Gesellschaft, m. T. spod lasy, wety, Szaz, Bodensaz; unterste runde Theil von verschiedenen Sachen, m.

Culotte, f. spodnie, portki, pl. Hofen, f. pl. Beinkleider, n. pl. — de pigeon, kuper gołębi, m. Büzel einer Taube, m.

Culottin, m. gatunek ciasnych spodni, pl. Art enger Hofen, f. pl. fam. dziecko, co zaczyna w portkach chodzić, n. Kind, das anfängt Hofen zu tragen, m.

Culte, m. nabożeństwo, n. czesć, f. czczenie, n. Gottesdienst, m. Verehrung, f. — des idoles, bałwochwalstwo, n. Abgötterei, f.

Cultivateur, m. oracz, rolnik, m. Ackermann, Landwirth, Bauer, m.

Cultivation, f. rolnictwo, n. uprawa roli, f. Anbauen der Landereyen, n.

Cultiver, v. a. uprawiać rolę; siać, sadzić; wychować, das Feld bauen; anpflanzen; anbauen, ziehen. fig. ćwiczyć; wydoskonalić, wykształtować; szanować, ubog, be-

beiten, ausbilden, in Ehren halten, — les sciences, trudnić się naukami, ćwiczyć się w naukach, den Wissenschaften obliegen, sie fleißig treiben. — l'amitié, la bienveillance de qq., starać się o stałą przyjaźń lub przychylność kogo, jemandes Freundschaft, Gewogenheit zu erhalten suchen.

Culture, f. uprawianie, n. uprawa roli, f. sadzenie, sianie, n. Bau, Anbau, m. Pflanzung, f. fig. wydoskonalenie, wykształtowanie, n. Ausbildung, Verfeinerung, f.

Cumia, m. kwin, m. Kummel, m.

Cumuler, v. n. kupić, skupiać, zbierać, gromadzić, häufen, zusammenhäufen; vereinigen.

Cunégonde, f. Kunigunda, Kunigunde, f. (Name).

Cupide, a. chiwy, pragnący, lustern, begierig; habgierig.

Cupidité, f. (de qq.) chciwość, żądza, chad, Gierigkeit, Lüsterheit, f. (nach etwas).

Cupidon, m. kupidyn, m. Liebesgott, m.

Curable, a. mogący bydź leczony, heilbar.

Curage, m. czyszczenie, chodzenie, n. Reinigen, Säubern, n.

Curatelle, f. kuratela, f. opieka, f. opiekunstwo, n. Pflege, Pflegschaft, Curatel, f.

Curateur, m. opiekun, kurator, m. Pfleger, Curator; Vermund, m.

Curatif, ive, a. zleczysty, zgoisty, heilend.

Curation, f. leki, pl. leczenie, n. Heilart, Cur, f.

Curatrice, f. opiekunka, kuratorka, f. Pflegerinn, Curatorin; Verminderinn, f.

Curcuma, m. kurkoma, f. Curcumen, Gelbwurz, f.

Cure,

Cure, f. leki, pl. leczenie, n. parafia, plebania, f. dom plebanski, m. lekarstwo लाखие dla ptaków, n. Cur, Heilung, Pfarre, f. Pfarrhaus; Abführungsmittel für Vögel, n.

Curé, m. xiadz, pleban, m. Pfarrer, Prediger, m.

Care-dent, m. drewienko, niórko etc. do zębów, n. Zahnstocher, m.

Curée, f. T., co się psom rzuca z uszczałego zwierza, was den Hundem vom gejagten Thiere vorgeworfen wird. mettre en —, roziaszyć psy, begierig machen (Jagdhunde). fig. rozgniewać, zapalać, auch von Menschen.

Cure oreille, m. uszka, żyteczka do usz, f. Ohrstössel, m.

Curer, v. a. chędożyć, wychędożyć, wy-, czyścić, austräumen, ausfegen. se — les dents, les oreilles, dũać. wydmuwać sobie w zębach: wychędożyć sobie uszy, sich die Zähne fuchern, die Ohren austräumen.

Curette, f. narzędzie do uprzatania lub czyszczenia, n. Räumer, Austräumer, m.

Curer, m. — de puits, studziennik, m. Brunnenseger, m.

Curial, ale, a. plebanski, zur Pfarre gehörig.

Curieux, euse, a. ciekawy, rzadki, dziwaczny, begierig, neugierig, wifbegierig; neu, selten; vorreflich, anferor; dentlich. — m. et f. ciekawiec, ciekawy, m. ciekawa, f. zbieracz rzeczy sztucznych ciekawych, m. der, die Neugierige; Kunstliebhaber, m.

Curiosité, f. ciekawość; reprezentacye, ciekawe, optyczne, f. pl. Neugierde; Wifbegierde; Liebhaberei, f.; Worwiz; Raritätenkaften, m. Curiosités, pl. różne widzenia

godne rzeczy, f. pl. Seltenheiten, f. pl.

Curoir, Curon, m. kozica, f. patyk do chędożenia radła, m. Pflugreute, f.

Cursive, a. lettre, écriture, — na ukos, krzywo leżące pismo, n. schief liegende Schrift, f.

Curures, f. pl. kał, muł z stawów etc. wydobyty, m. aus einem Teiche zc. ausgeworfener Schamm, Unrath, m.

Curvité, f. krzywienie się, n. Krümme, f.

Cussoné, ée, a. robaczkliwy, robaczowy, wurmfichig.

Custode, f. puszka do N. Sakramentu; kapa przy olstrach; poduszcza w karęcie; firanka u ołtarza, f. Hostiengefäß, n.; Pistolenhalterklappe, f.; Ohrkissen in einer Kutsche, n.; Altarvorhang, m.

Custode, m. kustosz, namiestnik prowincyała kapucynskiego etc.; podskarbi kościelny; xiadz, (przy niektórych kościołach), m. Custos, oder Verweser des Provinzialbenedictiner Kapuzinern und Barfüßern; Aufseher des Kirchenschatzes zc.; Pfarrer (bey einigen Kirchen), m.

Custodial, a. namiestniczy, do kustosza etc. należący, was einem Custos zukommt.

Custodie, f. dozór nad częścią prowincyi duchowney, m. Aufsicht über einen Theil einer geistlichen Provinz, f.

Cutané, ée, a. zaskórny, na skórze będący, zur Haut gehörig, in der Haut.

Gutter, m. statek pewny z iednym żagle, m. Kutter, m. (englisches Fahrzeug mit einem Segel).

Cuve, f. kadz, stągiew, wanna, f. Kuße, f. Bottich, m. Bütte, Wanne, Kuße, f.

Cuveau,

Cuveau, *m.* kadź mała, *f.* klej-
ne Kufe, *f.*

Cuvé, *f.* kadź pełna czego, *f.*
Kufe voll, *f.*

Cuveler, *v. a.* wycembrować
miny, *T.* die Einfahrt der
Schachte verzimmern.

Cuver, *v. n.* zostać, wyleżeć się
w kadzi. (o winogronach), i
der Kufe oder Butte stehen blei-
ben (vom Weine). *fig.* — *a.* son-
vin, wyspać się, wyrzeźwić
się, seinen Rausch ausschlafen.

Cuvette, *f.* wanienka do wy-
płókiwania kieliszków, *f.* pe-
wny statek do zbierania wo-
dy, *m.* Schwänkfessel, *m.* Art
Wassergefäß, *n.*

Cuvier, *m.* wanna, zołnica, *f.*
Lauge, Bäuch, Waschfaß, *n.*

Cycle, *m.* przeciąg, bieg, cyr-
kuł lat wyznaczonych, *m.*
Zirkel, *m.* (eine gewisse Anzahl
Jahre.)

Cyclique, *a.* o wierszopisach
przy okazji piszących, lub
wierszach w ten czas pisa-
nych, von Gelegenheitsdichtern
und Gedichten.

Cygne, *m.* łabędź, *m.* Schwan,
m. *fig.* chant de —, ostatnie
dzieło wielkiego poety, letzte
Werk eines großen Dichters, *n.*

cygnes, *pl. fig.* sławni Pisarze,
pl., berühmte Schriftsteller, *m.*
pl.

Cylindre, *m.* wał, wałek, słup
okrągły, *m.* Cylinder, *m.* Wal-
ze, *f.*

Cylindrique, *a.* wałkowaty, o-
krągłostupisty, walzenförmig,
cylindrisch.

Cymbale, *f.* cymbały, *pl. m.*
Cymbel, *f.*

Cynique, *a.* niechlunny, bez-
wstydy, niewstydlivy, cy-
nisch; unverschämt, unflätig,
unzüchtig. — *m.* bezwstydnik,
niechluy, *m.* unflätiger Mensch,
m.

Cynisme, *m.* bezwstydnosc, *f.*
niechluystwo, *n.* cynisches Be-
tragen, *n.*

Cypres, *m.* cyprys, *m.* Cypresse,
f.

Cyprien, *m.* Cyprian, Cyprian,
m. (Name).

Cystique, *a.* do żółciowego pe-
cherza należący, zur Gallen-
blase gehörig.

Czar, *m.* car, *m.* Zar, russischer
Kaiser, *m.*

Czarine, *f.* carowa, *f.* Zarine,
f.

Czarowitz, *m.* carewicz, *m.* Sohn
der Zaren, Großfürst, *m.*

D.

Da, *i.* oni-da, przecie, iednak,
ey ja, ja doch, ja freylich, nen-
ni-da, nie, przecie nie, ey
nein, nicht doch.

D'abord, *v.* Abord.

Dactyle, *m.* daktyl, miara trzy-
zgłoskowa, Dactylus, (drey-
sybliger Versfuß), *m.*

Dactylolalie, Dactylogie, *f.*
mowa, *f.* rozmawianie się na
palcach, *n.* Fingersprache, *f.*

Dactylonomie, *f.* rachowanie

na palcach, *n.* Rechnen an den
Fingern, *n.*

Dada, *m.* konik, koń, *m.* (w
mowie dzieciuney), Stecken-
pferd, Pferd (in der Kinder-
sprache), *n.*

Dadais, *m.* sam. gap, dudek,
m. Dummkopf, Schöps, *m.*

Dagorne, *f.* krowa jednoroga,
f. einhörnige Kuh, *f.* sam. ba-
ba swarliwa, maskara, *f.* al-
tes mürrisches Weib, *n.*

Dague,

Dague, *f.* gatunek puginaku,
m. Art Dolch, *m.* — de pré-
vôt, cuma, która na okre-
tach biła, *f.* Das des Schiffs-
profos (Lau zur Zuchtigung), *n.*

Dagner, *v. a.* szpada przebie-
parzyć się (o ieleniach), er-
delchen; bespringen (von Hir-
schen). — le lia, trzeci len,
den Glachs schwingen.

Dagues, *f. pl.* końce, *pl. f.* ro-
gi ielenie, *pl.* Spieße, (erste
Behörn eines zweijährigen Hir-
sches), *f.*

Daguet, *m.* ielen o drugim ro-
gu, *m.* Spießhirsch, *m.*

Daigner, *v. a.* raczyć, uczynić
łaskę, łaskawym być, wür-
digen, geruhen, die Gewogenheit
haben.

D'ailleurs, *v.* Ailleurs.

Daim, *m.* daniel, *m.* Damm-
hirsch, *m.*

Daine, *f.* danielica, samica, da-
niela, *f.* Dammhirschkuh, *f.*

Dais, *m.* baldachin, *m.* Thron-
himmel, Altarhimmel, Trag-
himmel, *m.*

Dalle, *f.* tablica kamienna;
rynną; osetka do ostrzenia
kosy, Steinplatte; Rinne, *f.*
Gossstein, Wegstein der Mäher,
m. — de poisson, *v.* Darne.

Dalmatie, *f.* Dalmacya, *f.* Dal-
matien, *n.* tique, *a.* acki, *tisch.*
— te, *m.* *f.* aczyk, *m.* atka, *f.*
tier, *m.*

Dalmatique, *f.* dalmatyka, *f.*
Art Neßgewand, *n.*

Dalot, *m.* rynna do spuszcza-
nia wody, Speigatt, *n.* Rinne
zum Abfließen des Wassers, *f.*

Dam, *m.* à son —, na iego,
etc. szkoda, zu seinem Scha-
den. peine du —, nieogła-
danie, niewidzenie twórcy, *n.*
Geraubung des Anschauens Got-
tes, *f.*

Damas, *m.* damaszek (miasto);
adamaszek (materya), *m.* da-

mascena, śliwa; szabla z gło-
wnią damaszkową, *f.* Damas-
kus (Stadt in Syrien), *n.*;
Damast (Zeng), *m.*; Damascener
Pflaume, *f.* Säbel mit einer Da-
mascener Klinge, *m.*; acier de
—, stal z Damaszku, *m.* Da-
mascener Stahl, *m.*

Damasquine, *v.* Damasquinure.

Damasquiner, *v. a.* blachmalo-
wać, złotem nabijać, damas-
ciren, *d. i.* in Eisen oder Stahl
Gold oder Silber einlegen; blau
anlaufen lassen.

Damasquineur, *m.* rzemieślnik,
co blachmalową robi robo-
tę, *m.* Damascirer, *m.*

Damasquinure, *f.* blachmal, *m.*
blachmalowa robota, *f.* da-
mascirte Arbeit, *f.*

Damassé, *éc. p. et a.* na kształt
adamaszku tkany, adamaszko-
wy, damastien.

Damasser, *v. a.* tknąć na kształt
adamaszku, auf Damastart we-
ben.

Damassure, *f.* adamaszkowa ro-
bota, *f.* Damastarbeit, *f.*

Dame, *f.* dama, pani; szlache-
tna pani, *f.* rządzielka, *f.* da-
ma w warcabach, *m.* kró-
lowa w szachach, w kartach,
f. król w kręglach, *m.* pró-
bowanie, *n.* (graiac w pik-
kę), Dame, Frau, Edelfrau,
Stiftsdame; Gebieterinn, *f.*;
Bretstein, *m.*; Königinn im
Schach und in der Karte, *f.*;
König der Regel, *m.*; Probe-
schlag im Ballsiele, *m.* Da-
mes, *pl.* tama, grobla, *f.*
Kloßdamm, *m.* Notre-Dame,
Nasza Pani, Nayswietsza Ma-
rya Panna, unsre liebe Frau,
die heilige Jungfrau Maria.

Dame, *i. sam.* wprawdzie! pra-
wdziwie! ey! wahrlich! postau-
send!

Dame-dame, *m.* gatunek séra,
m. Art Käse, *m.*

Dame-

- Dame - damée, *f.* pani wyokiej godności, *f.* sehr vornehmme Frau, *f.*
- Dame - Jeanne, *f.* fam. gasior, gasiorek do picia, *f.* große Trunkflasche, *f.*
- Damer, *v. a.* nakryć damę, (gracie w warcaby), eine Dame machen, aufdamen. *fig. prov.* — le pion à qq, przewyższyć kogo usiłować, eiken in einer Sache zu übertreffen suchen.
- Dameret, *m.* gach, gamrat, *m.* Jungfernknecht, Pugnarr, *m.*
- Damier, *m.* warcabuica, *f.* Damentbret, *n.*
- Damnabie, *a.* przeklęty, potępienia godny diabełki, verdammlich; abscheulich, schändlich.
- Damnation, *f.* potępienie, *n.* Verdammnis, *f.*
- Damnée, *ee, p. et a.* potępiony, verdammt. — *m.* potępieniec, *m.* Verdammitte, *m.*
- *Damner, *v. a.* potępić, verdammen, die Verdammnis zuziehen. *se —, r.* w piekło, do piekła na łeb lecieć, sich in die Verdammnis stürzen.
- Damoiseau, Damoisel, *m.* (przed tym) młody szlachcic, *m.* (ehemals) junger Edelmann, eheer Ritter ward, *m.* fam. gach, gamrat, *m.* Jungfernknecht, *m.*
- Damoiselle, *f.* panna szlachecka, (w Szlachach), adeliches Fräulein (im Gerichtssinn), *n.*
- Dandin, *m.* fam. *v.* Dadais.
- Dandinement, *m.* głupie kołysanie nogami, rękami, *n.* Schankeln, *n.*; alberne Bewegung, *f.*
- Dandiner, *v. n. et se —, r.* kołysać się, kołysać głupio nogami, rękami, sich albern hin und her bewegen; wackeln.
- Danemarc, *m.* Dania, *f.* Dänemark, *n.* — nois, *m.* Dunczyk, Däne, *m.* Duński, dänisch, *a.*
- Danger, *m.* niebezpieczeństwo, *n.* Gefahr, *f.* dangers, *pl.* niebezpieczne miejsca w morzu, gefährlichen Stellen im Meere.
- Dangereux, *euse, a.* niebezpieczny, gefährlich.
- Daniel, *m.* Daniel, Daniel, *m.* (Name).
- Dans, *pr. w, we; u;* podług, według, in; bey; nach. — peu, krótko, w krótkości, in Kürzem.
- Danse, *f.* taniec, *m.* Tanz, *m.* Tanzen, *n.* *fig.* commencer la —, zacząć taniec, den Anfang machen.
- Danser, *v. a.* tańcować, tańczyć, tanzen. *fig.* faire danser qq., zatrudnić, dręczyć kogo, einem viel zu schaffen machen, einen plagen.
- Danscur, *m.* euse, *f.* tanecznik, *m.* Tänzer, *m.* — de corde, powrobiegun, *m.* Seiltänzer, *m.*
- Dauhe, *m.* Donay, *m.* Donau, *f.*
- Danzick, *m.* Gdańsk, *m.* Danzig, *n.*
- D'après, *v.* Après.
- Dard, *m.* dziryt, *m.* dzida, *f.* Wurfspieß, Wurfspieß, *m.* *fig.* décocher ses — contre qq., złość wywierać przeciw komu, seine Bosheit an jemand auslassen.
- Dards, *m. pl. T.* rozki, waziki w kwiatach, *pl. m.* Staubfäden der Blumen, *m. pl.*
- Dardanaire, *m.* zakupien, skupuicy zboże, *m.* (ehedem) Noopolist, Kornwucherer, *m.*
- Darder, *v. a.* dzirytem rzucać, ciskać, robić; nim przeszyć, przebić, einen Wurfspieß werfen, damit durchstoßen. *fig.* rzucać promienie, Strahlen werfen. — un regard, okiem rzucić, einen Blick werfen.
- Dardeur, *m.* dzirytnik, *m.* der einen Wurfspieß abschießt.
- Dariole, *f.* placuszek smietankowy, *m.* Rahmtorte, *f.* Sahntörtchen, *n.*
- Dariolette, *f.* (przed tym) pokoiowa panna, przyjaciółka, której pani swe sekretne zwierzęta miłośki, *f.* (ehedem) Vertraute einer Romanheldinn, *f.*
- Darne, *f.* dzwoń, dwonko ryby, *n.* Schnitt von einem Fische, *m.*
- Darse, *f.* wewnętrzna część portu, inhere Theil eines Hafens, *m.*
- Dartre, *f.* liszay, *m.* Schwinde, Flechte, *f.*
- Dartreux, *euse, a.* liszaiem zarazony, mit Flechten behaftet.
- Dataire, *m.* prezydent kancelaryi papieskiej, *m.* päpstlicher Kanzleypresident, *m.*
- Date, *f.* data, *f.* Datum, *n.* de vieille —, w staremu, alt, de nouvelle —, nowo, po nowemu, neu.
- Dater, *v. a.* datę położyć, napisać, datować, datiren.
- Daterie, *f.* kancelarya papieska w Rzymie, *f.* urząd prezydenta kancelaryi teyże, *m.* päpstliche Kanzley, *f.* Amt eines päpstlichen Kanzlers, *f.*
- Datif, *m. T.* trzeci przypadek, *m.* Dativus, *m.*
- Datisme, *m.* nudne powtarzanie jednoznacznych słów, langweilige Wiederholung gleich bedeutender Wörter.
- Datte, *f.* daktyl, *m.* Dattel, Dattelpflaume, *f.*
- Dattier, *m.* daktyl, *m.* daktylowe drzewo, *n.* Dattelbaum, *m.*
- Dature, *f.* szale, *m.* Stechapfel, *m.*
- Daube, *f.* duszenie potrawy; mięso duszone, *n.* Dämpfen der Speisen; gedämpftes Fleisch, *n.*
- Dauber, *v. a.* dusić mięso, Fleisch dämpfen, *fam.* pigściami bić;
- drwić, szydzić z kogo, mit Häuten schlagen, veriten.
- Daubeur, *m.* fam. szyderca, szyderz, drwici z drugich, *m.* der Andere durchzieht,
- Daucus, *m. v.* Carotte.
- Dauphin, *m.* delfin (ryba morska); tytuł przedtem królówców następców Francuzkich, *m.* małżonki tychże Dauphine zwano, Delfin, (Seefisch); Titel des französischen Kronprinzen, *m.* dessen Gemahlin Dauphine heißt.
- D'autant, *v.* Autant.
- D'avantage, *ad.* więcej, bardziej, mehr, noch mehr, darüber, *ber.*
- David, *m.* Dawid, David, *m.* (Name).
- Davier, *m.* pelikan, obcęgi do rwania zębów, Pelikan, *m.* Zahnzange, *f.*
- De, *art. et prp. z, ze; od; przez,* pod czas, w; z, (z piątym przypadkiem); o, von, bey, über, zu, mit. de près, w bliskości, in der Nähe. de loin, zdaleka, von weitem. de travers, przewrotnie, z boku, verkehrt, überwerch. de côté, pobocznie, z boku, seitwärts. de concert, podług ugody, vers abredeter Maßen. de par, w imieniu, na rozkaz, im Namen, auf Befehl.
- Dé, *m.* kostka, *f.* naparsztek, *m.* Würfel, Fingerhut, *m.* — de fer, zelazo czworograniaste do nabitania karciecz, *n.* viereckiges Stück Eisen zum Laden der Kartischen, *n.*
- Débacle, Débâclement, *m.* puszczanie rzek zamarzłych; rumowanie, wyprzatanie portu, *n.* Eisbruch, Eisgang, *m.*; Räumung eines Hafens, *f.*
- Débâcler, *v. n.* isdz, puszczając, (o rzekach zamarzłych), loszgeben, aufgeben (vom Eise). —

a. wyprowadzać, wyprzątać co z czego, sprzątać, zbierać, auffbrechen, aufsträumen.

Débagnouler, v. n. fam. pluć, spien, fig. fam. baiać, pluć, klekotać, unbesonnen reden.

Débagnouler, m. fam. baiać, klekot, m. unbesonnener Plauderer, m.

Déballer, v. a. wypakować, rozpakować, auspacken.

à la Débandade, ad. w największym nieporządku, in der größten Unordnung, zerstreut.

Débandement, m. rozszpikawosko, żołnierzy, m. unordentliches Auseinanderlaufen der Soldaten, n.

Débander, v. a. spuścić; odwiązać, rozwiązać, odiać, abspannen; losbinden, eine Binde abnehmen. se —, r. spuścić się, spuścić; zwolnić; rozchodzić się, rozypać się, (o żołnierzach), losgehen; nachlassen; aus einander laufen, (von Soldaten).

Débanquer, v. a. bank wygrać, die Bank im Spiele sprengen.

Débaptiser, v. a. przekrzyżć, umtaufen, einen andern Namen geben. se faire —, dać się przekrzyżć, dem Taufbunde entgehen.

Débarhouiller, v. a. zmywać brud, myć, (ręce, twarz), abwaschen, reinigen (von Gesicht und Händen).

Débarcadour, m. przystań, f. przyhrzecz, n. przykład na wyładowanie towarów sposobny, m. Ort zur Abladung eines Schiffes, m.

Débardage, m. wyładowanie drzewa etc. z okrętu, n. Ausladen des Holzes aus einem Schiffe oder Flusse, n.

Débarder, v. a. drzewa, drwa, (towary) wyładować z okrętu, Holz (oder Waaren) aus dem Schiffe ausladen, aus Land bringen.

Débardeur, m. tragarz, co drwa z okrętu na ląd wynosi, m. Auslader des Holzes, m.

Débarqué, m. nouveau —, przybyś, przybyć, przychodzić do miasta stołecznego z prowincyi, m. Ankömmling aus der Provinz in die Hauptstadt, m.

Débarquement, m. wyładowanie, przybicie, wylądowanie z okrętu; wyładowanie na ląd, n. Landung; Auschiffung, f.

Débarquer, v. a. wyładować z okrętu, wyładować, auschiffen, ausladen. — n. przybić, przyplynać do lądu, wysiadać z okrętu, landen, aus Land steigen.

Débarras, m. uwolnienie, n. Befreiung, f.

Débarasser, v. a. uwolnić, oswobodzić, wybawić kogo od czego; uprzątnąć, sprzątnąć; uwolnić, odwrócić, oderwać serce, myśli od czego; von Verwirrung, Hindernis, Unruhe befreien; aufsträumen, frey machen. se —, r. (de qd) wypłatać się, wykrecić się, z czego, von etwas sich los machen. fig. — son esprit, swoy umysł rozweselić, sein Gemüth erheitern.

Débarrier, v. a. rogatki etc. otworzyć, zasuwkę odsunąć, odemknąć, den Schlagbaum etc. wegnehmen, aufriegeln.

Débat, m. spór, m. sprzeczka, f. Streit, m. Streitigkeit, f. Wortstreit, m.

Débâter, v. a. rozsiadać, zdiąć siódło, abfattern, den Sattel abnehmen.

Débatte, v. a. kłócić się, sprzeczać się, bestreiten, mit Worten anfechten. se —, r. bić, robić rękami, nogami, sich sträuben, heftig bewegen; zapeln. fig. kłopotać się, tro-

szczyć

się, męczyć się, sich quälen.

Débattu, ne, p. et a. sprzeczny, dobrze rozważony, besritten, genau untersucht.

Débauche, f. nierząd, m. rozpusta, f. wstępczość, n. biesiada, f. Schwelgerei, Ausschweifung, f. lieblerches Leben, n.; Schmaus, m. Lustbarkeit, f. lieu de —, nierządne miejsce, n. lieblercher Ort, m.

Débauché, m. nierządnik, wstępcznik, rozpustnik, m. Schwelger, lieblercher, ausschweifender Mensch, Wüstling, m. agréable —, miły, wesóły człowiek, m. angenehmer Tischgesellschaft, m.

Débaucher, v. a. rozpuścić, rozwieźć, papsuć, kogo, verführen; abwendig machen. se —, r. rozpuścić się, pnieć się; rozhulać się, rozhulać się, lieblerch werden.

Débet, m. należytość, f. dług, m. reszta, f. Soll, n. Schuld, f. Rest, Rückstand, m.

Débiter, v. a. fam. zepsuć, zniszczyć, schwächen, verderben, zerrütten.

Débile, a. słaby, schwach, matt, kraftlos.

Débilitation, f. słabość, f. osłabienie, n. Schwächung, Entkräftung, f.

Débilité, f. słabość, f. Schwachheit, Schwäche, f.

Débilité, v. a. osłabiać, schwächen.

Débiller, v. a. wyprzegać konie statek treluace, die Zugpferde eines Schiffes abspannen.

Débit, m. obdyt, pokup, m. skupność, f. Verkauf, Absatz, Abgang, Vertrieb, m. fig. wymowa, wymowność, f. Vortrag, m.

Débitant, m. ante, f. kramarz, m. Krämer, m. — inn, f.

Débiter, v. a. przedawać, rozprzadawać, zbywać towary, verkaufen, absetzen, vertreiben. fig. opowiadać, powiadać, vortragen, erzählen.

Débiteur, m. euse, f. fig. gazeciarz, babiarz, m. Neugierter; Krämer, m. — inn, f.

Débitur, m. trice, f. dłużnik, m. Schuldner, m.

Déblai, m. wywózenie ziemi wykopaney, n. Wegschaffung ausgegrabener Erde, f. fig. fam. uwolnienie, n. konie kłopotu, m. Befreyung, Luftmachung; Endigung einer Verdrießlichkeit, f.

Déblatérer, v. a. powstać na kogo, sich heftiger Ausdrücke gegen jemand bedienen.

Déblayer, v. a. gruz, ziemię wykopaną wywozić, Schutt wegführen, wegträumen, aufsträumen. fig. fam. pozbyć się czego, Luft machen.

Déboire, m. niesmak, smak przykry po czem, m. widrige Nachgeschmack, m. fig. niesmak, kłopot, m. niechęć, f. Ekel, Verdruss, m. Unlust, f.

Déboite, ée, p. et a. wywiniony (ze stawu), verrückt.

Déboitement, m. wywinienie członka, n. Verrenkung, f.

Déboiter, v. a. wywinąć ze stawu członka; wyjąć, wyrwać z fugi z dziury czopowej, verrenken; aus den Fugen bringen.

Débonder, v. a. stawidło otworzyć, zastawkę wyjąć (u spustu) staw spuścić; odzpunktować, den Paffen ausziehen; ablassen. — n. et se —, r. wylucnąć, wylewać się, rozlewać się, heraus strömen, sich ergießen.

Débondonner, v. a. odzpunktować, szpunt wyjąć, aufspunden.

Débonnaire, a. łagodny, łaskawy, sanftmütig, gutmütig, gutig.

Débon

Débonnaireté, *f.* dobrotliwość, *f.* łagodność, *f.* Güteigkeit, Sanftmuth, *f.*

Débord, *m.* T. wylanie, *n.* wezbranie, *n.* Ergießung, *f.*

Débordé, *éé, part. et a.* rozpustny, lieberlich.

Débordement, *m.* wylanie, wezbranie wody, zalanie, *n.* powódź, *f.* Ergießung, Ueberschwemmung, *f.* Austreten, *n.* *fig.* — *a* injuries, strumień obelg, *Ström* von Schmähen; *m.* nalaźd, *m.* wiaragnie nie nieprzyjacielskie, *n.* niezład, *m.* rozpusta, swawola, *f.* Einbruch der Barbaren in ein Land, *m.*; Ausgelassenheit, *f.*; unordentliches Leben, *n.*

Déborder, *v. a.* odpruć galony etc., odciąć, oderznąć od czego brzeg, den Rand, die Borte etc. abtrennen, abnehmen. — *n. et se —, r.* wylewać, wzbiierać, (*o* wodach); rozlewać się; zalewać, wystawać, wybiegać; oderwać się od okrętu nieprzyjacielskiego, austreten, sich ergießen; überlaufen; hervorragen oder stehen: sich vom Bord eines Schiffes losmachen. *fig.* *se — en injures*, obelga wywierać przeciw komu, eine Menge Schimpfwörter gegen jemand ausstoßen. *se — en toutes sortes de vices*, walać się w niepotach, sich in allen Lastern wälzen.

Débotté, *m.* wyrzucie, rzucenie bótów, *n.* Ausziehen der Stiefeln, *n.*

Débouter, *v. a.* (*qq.*) zeznać, wyrzucić komu bót, einem die Stiefeln ausziehen. *se —, r.* sobie samemu wyrzucić, sich die Stiefeln ausziehen.

Débouche, *m.* wychód, *m.* zboczenie z drogi, Ausweg, Ausgang, *m.* *fig.* środek, *m.* wybieg, *m.* *fig.* *n.* Weg, einen Zweck zu erreichen, *m.*

Débouchement, *m.* otwarcie, *n.* uchYLENIE, *n.* Eröffnung, Beschaffung, *f.*; Ausweg, *m.* *fig.* środek do odzyskania, *n.* *fig.* *n.* Mittel eine Waare abzugeben, *n.*

Déboucher, *v. a.* odykać, otwierać, etwas Versopfes öffnen; etwas aufmachen, freymachen. — *n.* przebyć, przejsz, aus einem engen Passe hervorücken.

Déboucler, *v. a.* odpiąć; kędziorki wyczesać, ausschnallen, losschnallen; die Haarlöcher auskämmen.

Débouiller, *v. a.* próbować farby jakiej materji, die Farbe eines Zeugs probiren.

Débouquement, *m.* wychodzenie okrętów z kanałów, z odnóg morskich, *n.* Heraus-schiffen aus den Meerengen, Kanälen etc., *n.*

Débouquer, *v. n.* z kanałów, z odnóg morskich wychodzić, aus Kanälen und Meerengen herausfahren.

Débouter, *v. a.* z błota wyciągnąć, dobyć, ochedożyć; wynućić, wysłanować, aus dem Kothe ziehen, davon reinigen, anschlänmen.

Déboursier, *v. a.* nageruśz siersz wybrać, die größte Wolsie wegnehmen. — *un fusil*, zatyk z fuszy wyciągnąć, Vorladung, *f.* Pszopf aus der Flintie zu ziehen. *fig.* wywiczyc, wypolerować, zusuwać, abhobeln. *se —, r.* wypolerować się, sich zu bilden anfangen.

Déboursé, *m.* wyłożone pieniądze, *pl.* nakład, wydatek, *m.* ausgelegtes Geld, *n.* Auslage, *f.* Vor-schub, *m.*

Déboursement, *m.* wypłacenie, wyłożenie pieniędzy, *n.* wydatek, *m.* Auszahlungen, *n.* Auslage, *f.* Vor-schub, *m.*

Débours.

Déboursier, *v. a.* wypłacić, wydać, pieniężne wydać; wydać, wyłożyć za kogo, aus-zahlen, Geld ausgeben, den Beutel ziehen; auslegen, vorschreiben.

Débout, *ad.* prosto, stojąc, stojąc, aufgerichtet, stehend, aufrecht, auf. — *tomber —, n.* nogi ugnać, so halten daß man auf die Füße zu stehen kommt. *T.* wiatr, pod wiatr, ku wiatrowi, dem Winde entgegen. — *i.* wstawaj! auf! sich auf!

Débouter, *v. a.* sądownie odmówić, gerichtlich abweisen.

Déboutonner, *v. a.* rozpiąć; rozpiąć, aufknöpfen. *se —, r.* rozpiąć, rozpinąć, sich also sobie co, sich aufknöpfen. *fig.* wyzalić się, poufać, otwarto z kim mówić, sein Herz ausschütten. *Rire, manger à ventre déboutonné*, śmiać się, jeść do rozpuku, aus vollem Halbe lachen, sich recht satt essen.

se Débrailler, *v. r.* piersi obnażyć, z gołemi chodzić, pierśiami, sich den Hals und die Brust entblößen.

Débrider, *v. a.* wyuzdać, abdać, *fig.* *sam.* przebież, iak na gabyt co robić, in Eile verrichten. *sans —, fig. sam.* nieodporczywać, bez przesłanki, in einem fort, ununterbrochen.

Débris, *m.* ostaki; rozwaliny, runy, *pl.* Trümmer, *f.* *pl.* Brack, *m.* *fig.* ostatek, *m.* reszta, *f.* szatki, *f.* *pl.* Ueberrest, *m.*; Ueberbleibsel, *n.* *pl.*

Débrouillement, *m.* wywikłanie, rozwijzwanie, wyłożenie, *n.* Entwickelung, Auseinandersehung, *f.*

Débrouiller, *v. a.* wywikłać, rozporządzić, urządzić, in Ordnung bringen. *fig.* wywikłać, rozróżnić, aus einander setzen, entwickeln.

Débrutir, Débroutir, *v. a.* polerować, wyszlifować, poliren, abschleifen.

Débusquement, *m.* spędzenie etc., *n.* Westreiben, Vertreiben, *n.*

Débusquer, *v. a.* spędzić, zagnąć, wypędzić, wygnąć, vertreiben, *fig.* (*qq.*) wyrugować kogo, z korzyści kogo ogołocić, einen austreiben; ihn eines Vortheils berauben.

Début, *m.* pierwsze rzucenie, pchnięcie, *n.* (we grach), erster Wurf, Schlag etc. im Spielen, *m.* *fig.* początek; wstęp, *m.* Anfang, *m.*; rola pierwszy raz grana, Antrittsrolle, *f.*

Débuter, *v. a.* zacząć, (w niektórych grach), den Anfang machen in gewissen Spielen. *fig.* (*o* innych rzeczach), auch in andern Dingen. — *a.* od celu rzucić kulę, seine Kugel vom Ziele abschießen.

Déca, *v. ga.*

Décacheter, *v. a.* odpieczętować, entriegeln, das Siegel erschneiden.

Décade, *f.* dziesięć dni, *m.* T. dziesięć dni, *n.* Zehend, *n.* Decade, *f.* T.

Décadence, *f.* upadek, podupadek, schyłek, *m.* Werfall, *m.* Abnahme, *f.*

Décadi, *m.* dziesiąty dzień dekad, *m.* zehnte Tag einer Decade, *m.*

Décagone, *m.* dziesięciobok, *m.* Zehneck, *n.* — *a.* dziesięcioboczny, zehneckig.

Décagramme, *m.* waga dziesięciogrammów, Gewicht von zehn Grammen, *n.*

Décaisser, *v. a.* wypakować, przesadzać ze skrzyń, z ziemie, anspacken; aus den Kästen thun.

Décalitre, *m.* miara dziesięciolitrów, Inhaltsmaß von zehn Litres, *n.*

Déca-

Décalogue, *m.* dziesięcioro przykazania Boskiego, *n.* die zehn Gebote Gottes, *n. pl.*

Decalquer, *v. a.* powtórnie od drukować, einen Wiederdruck machen.

Décameron, *m.* Dekameron, *m.* dzieło, historia dziesięciodniowych zdarzeń. Decameron, Werk dessen Begebenheiten zehntägig abgetheilt sind, *n.*

Décamètre, miara długości dziesięciu metrów, 5 sążni i 9 cali, Längemaß von zehn metres, *n.*

Décampement, *m.* ruszenie, zwinienie obozu, Aufbruch des Lagers, *m.*

Décamper, *v. n.* obóz zwinąć, obozem ruszyć, aus dem Lager aufbrechen. *fig. fam.* uciec, umknąć, sich fortmachen, aus dem Staube machen.

Décanal, *ale, a.* dziekański, dem oder zu dem Dechant gehörig.

Décanat, *m.* dziekaństwo, *n.* dziekania, Dechantstelle, *f.* Decanat, *n.*

Décanter, *v. a. T.* wyklarować ciecz z usadzonego gruntu powoli zlewać, abklären, eine Flüssigkeit vom Bodensatz langsam abgießen.

Décaper, *v. a. T.* z grynszpanu miedź oczyszczać, den Grünspan vom Kupfer abnehmen. — *n. T.* przezełować mimo góry nadmorskiej, vor einem Vorgebirge vorbeifahren.

Décapitation, *f.* ścięcie, *n.* ucięcie głowy; oczyszczenie miedzi z grynszpanu, Entkopfung; Reinigung des Kupfers vom Grünspan, *f.*

Décapiter, *v. a.* ścinać kogo, enthaupten.

Décarrelé, *v. a.* kamienie, ślizy wymować, wyłamywać, die Pflastersteine, Fliesen aufheben.

Décasyllabe, *a.* dziesięciosylabny, zehnsyllbig.

Décédé, *éc, n.* zmarły, umarły, verstorbener, todt. — *m. et f.* zmarły, *a.* umarły, *a.* verstorbener, todt.

Décéder, *v. a.* umrzeć, verschieden, sterben.

Déceindre, *v. a.* odpasać, abgürten.

Décelement, *m.* objawienie, wyjawienie, ohwieszczenie, *n.* Offenbarung, Bekanntmachung, *f.*

Déceler, *v. a.* wydać, odkryć, wyjawić, entdecken, verrathen.

Décembre, *n.* grudzień, *m.* December, Christmonat, *m.*

Décevoir, *m.* Decemvir, *m.* Zehnherr, *m.*

Décevirat, *m.* Decemvirat, *m.* Zehnherrschaft, *f.*

Décey, *f.* przystoynność, *f.* Wohlstandigkeit, *f.* Wohlstand, *m.*

Décennal, *ale, a.* dziesięcioletni, zehnjährig.

Décent, *ente, a.* przystoyny, anständig, wohlstandig; schicklich.

Deception, *f. T.* chytrość, *f.* oszukanie, *n.* Arglist, *f.* występlicie Betrug, *m.*

De ce que, *c. ze,* dla tego że, ponieważ, weil, deswegen, daß.

Décercle, *v. a.* obręcze zdjąć, odjąć; abreiben, die Reife abnehmen.

Décerner, *v. a.* przysądzić, przypisać; osądzić stanowić, postanowić, erkennen; gerichtlich beschließen; querkennen.

Décès, *m.* śmierć, *f.* zycie światła, *n.* Absterben, *n.* Tod, Hintritt, *m.*

Décevant, *ante, a.* omylny, fałszywy, betrüglisch, verführerisch.

Décevoir, *v. a.* oszukać, zwieść, zawieść, betrogen, hintergehen, täuschen.

Déchalnement, *m. fig.* kaianie, *n.* gniew, iad, *m.* Ausbruch

bruch heftiger Erbitterung, *m.* Wüthen, Toben, *n.*

Déchainer, *v. a.* rozpetać, kancuchy zdjąć z kogo, loskietten. *fig.* podszczuwać kogo na kogo, aufheizen. se —, *r. fig. (contre q.)* kaiać; iad, gniew swój na kogo wylewać, wywierać, heftig auf einen losziehen, toben, wüthen.

Déchalander, *v. n.* Désachalander.

Déchanter, *v. n.* ustąpić od czego, powolniejszym się okazać, von seinen Forderungen nachlassen, nachgeben. il y a bien à —, daleko do tego, es fehlt noch viel daran, es geht noch viel davon ab.

Décharge, *f.* wyładowanie; wystrzelenie, wypalenie; wyzwoleńie, uwolnienie; ulżenie, *n.* ulga, *f.* kwit, rewers, *m.* komórka do chowania gradientów, *f.* gniewisko, *n.* spław, *m.* Abladen, Ausladen; Löschen; Abfeuern, Abschießen, Löschen; neu des Geschüßes, *n.* Salve; Lösprechung; Erleichterung; Befreiung; Entladung, Entledigung; Quittung; Kumpelkamer, *f.* Reichtswinkel; Abfluß, Abgang, *m.* — de coups de bâton, zbicie, zwalenie kiiem, *n.* Tracht Schläge, *f.*

Déchargement, *m.* wyładowanie, odładowanie, *n.* Abladen, *n.* Abladung, *f.* Ausladen, *n.*

Décharger, *v. a.* wyładować; zwać, składać; ulżyć; wyprowadzić, wyprowadzić; ładunek wyjąć, wyzwolić, uwolnić; niewinnym kogo osadzić; skwitować, wymazać dług, ausladen, abladen; entladen, entledigen, erleichtern; abfeuern, loschießen; die Ladung herausziehen; frey sprechen; quittiren. — un registre, un compte, z regestru z rachunku wyznaczyć, etwas in einem Rech-

nungsbuch, in einer Rechnung auslösen. — un accusé, swiadczyć na korzyść oskarżonego, ein Zeugniß zum Vortheil eines Beschlagten ablegen.

fig. — le plancher, opuścić izbę, wyjść z pokoju, das Zimmer verlassen. — son coeur, ulżyć sercu, sein Herz ausschütten. — sa colère sur qq., gniew wyrzucić na kogo, seinen Zorn an jemanden auslassen. — un coup de poing, pięścią uderzyć; einen Faustschlag geben. se —, *r.* zdjąć, złożyć z siebie ciężar; wypróżnić się; wpadać, wpywać (o rzekach); zblakować (o kolorach), sich erleichtern, sich entladen; eine Last, Bürde ablegen; (von Flüssen) sich ergießen, (von Farben) verschöpfen. *fig.* le tems se décharge, zaczyna padać; es fängt an zu regnen. se —, d'un soin, d'une affaire sur qq., staranie, zatrudnienie na kogo zwać, eine Sorge, ein Geschäft einem andern aufbürden. se — de qc., pozbyć się rzeczy iakię, oddać od siebie, eine Sache von sich abwälzen.

Déchargeur, *m.* ten, co wyładuje, zładuje, *m.* Ab-, Ausläder, *m.*

Décharmer, *v. a.* odczarować, entzandern.

Décharné, *éc, p. et a.* chudy; wychudły etc.; entfleisch; hager, mager, abgezehrt. *fig.* style —, suchy styl; trockener Styl, *m.*

Décharner, *v. a.* kość z mięsa obierać; chudzić; wychudzić, das Fleisch ablösen, mager machen; abzehren. *fig.* — une langue, język z powabu ogółać, einer Sprache ihre Anmuth benehmen.

Décharpir, *v. a. fam.* rozrywać za zęb się biotących, Schla-

- Schlagende aus einander bringen.
- Déchasser, *v. a.* wybić gwoździ, einen Nagel heraus schlagen.
- Déchassé, *ée, p. et a.* bosy, barfuß.
- Déchaussement, *m.* okopanie, wzruszanie ziemi koło korzenia drzewa, *n.* umgraben und Aufhacken der Erde um die Wurzeln der Bäume herum, *n.*
- Déchausser, *v. a.* wyzuć, zuć trzewiki etc., zdiąć ponczo-chy komu z nóg; okopać, wzraszać ziemię. *T.* Schuhe und Strümpfe anschieben, die Wurzeln lüften. — *un mur.* fundament muru odkryć, die Fundamente einer Mauer entblößen.
- Déchéance, *f. T.* strata, upadek prawa, *m.* Verlust, Verfall eines Rechts, *m.*
- Déchet, *m.* umniejszenie, *n.* utrata, strata, *f.* Abfall, Abgang, Verlust, *m.*
- Déchevelé, *ée, a.* z rozpuszczonemi włosami, mit fliegenden Haaren.
- Décheveler, *v. a.* roztargać, rozczochrać włosy komu; czépek z głowy zdebrać, die Haare zerkaufen; die Haube herunter reißen.
- Déchevêtrer, *v. a.* wyzudać z uździenicy, die Halfter abnehmen.
- Déchiffrable, *a.* łatwy do odcyfrowania, was sich entziffern läßt.
- Déchiffrement, *m.* odcyfrowanie, *n.* Entzifferung, *f.*
- Déchiffrer, *v. a.* decyfrować, entziffern, erklären. *fig.* odkryć co, dowszć czego, aufklären, entdecken, enträthseln. *(gg.)*, wystawić, opisać kogo, einen abmalen.
- Déchiffreur, *m.* decyfrant, odcyfrowujący pismo, Entzifferer einer Geheimschrift, *m.*
- Déchiqueter, *v. a.* narzynać, karbować; wycinać, wyrzynać (w zakki), Einschnitte machen, ausackern.
- Déchiqueture, *f.* narzynanie etc., *n.* jäckiger Ausschnitt, *m.*
- Déchirage, *m.* bois de —, drzewo z starych okrętów, *n.* Holz von alten Schiffen, *n.*
- Déchiré, *ée, p. et a.* podarty rozdarty, obdarty, zerissen, aufgerissen, zersumprt.
- Déchirement, *m.* rozdarcie, rozrywanie, *n.* Zerreißung, *f. fig.* — d'entrailles, rzniecie w brzuchu, *n.* Reißen im Leibe, *n.* — de coeur, ból serca, *z.* utrapienie, *n.* Herzensangst, *f.* heftiger Kummer, *m.*
- Déchirer, *v. a.* rozerać, rozdrzeć, rozszarpać; oderwać, oderzeć, rozkozyć, zerreißen, aufreißen, zerlegen. *fig.* abnawiać, oczerniać, verlästern, herunter machen. — *le coeur*, kraiać, gryźć serce, męczyć das Herz zerreißen, mächtig angreifen.
- Déchirure, *f.* rozdarcie, *n.* dziura, *f.* Riß, *m.* Loch, *n.*
- Déchoir, *v. n.* podupaść, spaść z czego; schudnąć, versallen, in Verfall gerathen; abnehmen; verlieren.
- Déchouer, *v. a.* okręt wydobyć z piasków, ein Schiff vom Strande abarbeiten.
- Décidé, *ée, p. et a.* gotów, męźny, *v. verb.*, entschlossen.
- Décidément, *ad.* męźnie; wyraźnie, mianowicie, auf eine entschiedene bestimmte Art; fest entschlossen; ausdrücklich.
- Décider, *v. a.* (gc.) rozsądzić; rozwiązać, entscheiden. *(gg.)*, przywiesić, przyprowadzić kogo do czego, einen bestimmen, zum Entschluß bringen. — *n.* (de gc.) sądzić o czym,
- rzadzić czém, oznaczyć; udzielić, etwas entscheiden, bestimmen; urtheilen. *se —, r.* namyslić się, rozmyślić się, sich entschließen.
- Déciller, *v.* Dessiller.
- Décigramme, *m.* waga zamykająca dziesiątą część grammu, *f.* Gewicht den zehnten Theil eines Gramme enthaltend.
- Décilitre, *m.* miara dziesięciu litrów, *f.* Inthaltesmaß den zehnten Theil einer Litre enthaltend.
- Décimable, *a.* dziesięcinny, dziesięcinie podległy, zehntbar, zehntpflichtig.
- Décimal, *e, a.* należący do dziesięciny, dziesiętny, den Zehnten betreffend, *T.* was aus Zehnteln besteht.
- Décimateur, *m.* dziesięcinę wybierający, Zehnhert, *m.*
- Décimation, *f.* dziesiątkowanie; losowanie o dziesiątego żołnierza; dawanie dziesięciny, *n.* Aushebung des zehnten Mannes; Losung um den zehnten; Abgebung des Zehnten, *f.*
- Décime, *f.* dziesiąty grosz z dóbr duchownych czasem wybierany, *f.* Zehntstücker von den Einkünften der Geistlichen bey besonders wichtigen Vorfällen, *f.* (Décimes, *pl.* lepiey), pieniądz zamykający dziesiątą część franka, Münze welche den zehnten Theil eines Franken ausmacht.
- Décimer, *v. a.* dziesiątkować dziesiątego na karę, um den zehnten Mann lösen.
- Décimètre, *m.* miara długości dziesięciu metrów, Längenmaß den zehnten Theil eines Metre enthaltend.
- Décintrer, *v. a.* buksztelunek sklepienia zebrać, Bogengerüst eines Gewölbes wegnehmen.
- Décirer, *v. a.* wosk z czego zdeymować, das Wachs abmachen.
- Décisif, *ive, a.* finalny; ważny, entscheidend.
- Décision, *f.* rozsądzenie, rozwiązanie, *n.* Entscheidung, *f.* Ausspruch, *m.*
- Décisoir, *a.* serment —, *T.* decydująca przysięga, *f.* Entscheidungseid, *m.*
- Décistère, *m.* dziesiąta część sternu, zehnte Theil eines sternu.
- Déclamateur, *m.* mówca, deklamator, *m.* Redner oder Vortrager (in Ansehung des Tons und Ausdrucks), *m.* — *a.* ton, style —, krasomowski ton, styl, *m.* rednerische Ton, Styl, *m.*
- Déclamation, *f.* mowa, deklamacja, *f.* Rede, *f.* Vortrag, (in Ansehung der Aussprache, des Tons etc.) *m.* *fig.* mowa nadęta, *f.* klanie, kpanie, *n.* Wortgeplänge, *n.* heftiger Ausfall mit Scheltworten etc., *m.*
- Déclamatoire, *a.* deklamacyjny, deklamatorisch.
- Déclamer, *v. a.* mówić, mieć, deklamować, declamiren, eine Rede halten, öffentlich vortragen. — *n.* (contre qq.), mówić przeciw komu, wider jemanden heftig losziehen; schimpfen.
- Déclaration, *f.* oświadczenie się, świadczenie, oznaczenie, obwieszczenie, oznaymienie, okazanie, *n.* deklaracya; ustawa; *f.* wystawienie; obziasnienie, *n.* Erklärung, Bestimmung; Bekanntmachung; Verordnung; Darstellung, Darstellung, *f.* T. spis *m.* zadanie na piśmie, Verzeichniß, *n.* schriftliche Aufsatz, *m.*
- Déclaratoire, *a.* acte —, formalne oświadczenie woli, *n.* förmliche Willenserklärung, *f.*
- Declarer, *v. a.* świadczyć, oświadczyć, zeznawać, oznaymnić, obwieścić, deklarować; *T. 2* epo-

- opowiedzieć, donieść; *chwiesić*, ogłosić (kogo generałem etc.), wyłuszczyć objaśnić, *erklären*; *deutlich machen*; *ankündigen*, *kund thun*; *angeben*, *entdecken*; *erneuhen* (zum General etc.); *se —*, *r.* powiedzieć wola swoje; oświadczyć się; (o chorobie) pokazać się, wyskoczyć na członku pewnym, *sich erklären*; (von Krankheiten) *sich zeigen*, *ausbrechen*.
- Déclencher, *v. a.* otworzyć klamkę, *aufflinken*.
- Déclie, *m.* baba do wbiiania palów, *f.* *Namme*, *f.*
- Déclin, *m.* schyłek; *schöd*, *m.* zysać, *ubywanie*, *n.* upadek, *m.* *Abnehmen*, *Sinken*, *n.* *Verfall*, *m.* *Reise* *f.* *T.* *cyngiel* przy fuzy do szczuszczenia zamku, *Schneller*, *m.* *Schlagsfeder*, *f.* (am Schlosse der Flinten).
- Déclinaire, *a. T.* odmienny, *abänderlich*.
- Déclination, *f.* *delinacya*, *przypodkowanie*, *Uänderung*.
- Déclinant, *a. m.* *cadran —*, *ustępujący*, *ustępny kompas*, *m.* *abweichende Sonnenuhr*, *f.*
- Décliner, *v. n.* *nachylać się*, *na schyłku być*; *podupaść*, *spodlec*; *ubywać*; *ustępować*, *uchodzić*, *abnehmen*, *zu Ende gehen*; *abweichen*. — *a. T.* *przypadkować* (rzeczowniki etc.); *odwracać*, *co od siebie*, *wyprowadzić się z czego*, (ein Nenn- oder Furwort) *abändern*, *decliniren*; *von sich leihen*. — *son nom*, *imie swoje* *powiedzieć*, *seinen Namen an sagen*, *annehmen*.
- Déclivité, *f.* *schyłek*, *m.* *pochyłość*, *f.* *Abhang*, *m.* *Abhängigkeit*, *f.*
- *Déclorre et Déclorre, *v. a.* *rozrzuć*, *rzucić*, *znieść płot*, *ogrodzenie*, *die Umzäunung*, *den Zaun niederreißen*.
- Déclor, *ose*, *p. et a.* *otwarty*, *nieogrodzony*, *offen*, *nicht mehr umzäunt*.
- Déclouer, *v. a.* *odbić*, *oderwać* *co przybitego*, *das Angenagelte losmachen*, *losbrechen*.
- Décochement, *m.* *wypuszczenie strzały*, *n.* *Abziehen eines Pfeiles*, *n.*
- Décocher, *v. a.* *wypuścić strzałę*, *wystrzelić z łuku*, *einen Pfeil abschießen*.
- Décoction, *f.* *dekokt*, *m.* *abgekochter Trank*, *m.*
- Décoiffer, *v. a.* *kornet z głowy zdjąć*; *włosy poczuć*, *den Kopfschmuck abnehmen*, *die Haare in Unordnung bringen*, *fig.* *zwykle i pęcherz z korka z butelki zdejmować*, *eine mit Blase und Pech vermachte Bouteille aufmachen*.
- Décollation, *f.* *ściąganie* (S. Jana), *n.* *Entscheidung* (Johannis des Täufers), *f.*
- Décollement, *m.* *odkleśnienie*, *n.* *Losgehen* *oder* *Losmachen* *des Leims*, *n.*
- Décoller, *v. a.* *odkleić*, *oder* *drzeć co przykleione*; *piłkę na billarze od krawędzi*, *od hrzegu odepchnąć*, *odpędzić*, *enthaupen*; *das Geleimte losmachen*; *die Billardkugel von der Bande abspielen*. *se —*, *r.* *odkleić się*, *losgehen* (vom Geleimten).
- Décolleter, *v. a.* *piersi*, *szyję odkryć*, *den Hals* *oder* *die Brust entblößen*.
- Décolorée, *ée*, *p. et a.* *blady*, *zblakły*, *zblakowaty*, *zblakowany*, *blasz*, *bleich*, *verschossen*.
- Décolorer, *v. a.* *blakować*, *bladym robić*, *die Farbe benehmen*, *blasz machen*. *se —*, *r.* *zblaknąć*; *zbladać*, *die Farbe verlieren*, *erblaffen*.
- Décombrer, *v. a.* *gruz zkad wywieźć*, *wyprzątnąć*, *den Schutt wegräumen*.
- Décombres, *m. pl.* *gruz*; *wióry*. *m. pl.* *heblowiny*, *pl.* *Schutt*; *Abraum von Holz*, *m.*
- Décomposer, *v. a.* *rozwiązać*, *rozłożyć*, *auflösen*; *zersegen*, *zerlegen*; *zerteilen*, (*v. Déconcerter*).
- Décomposition, *f.* *rozwiązanie*, *rozłożenie*, *rozłaczanie*, *n.* *Auflösung*; *Zerteilung*, *Zerlegung*; *Scheidung*, *f.*
- Décompte, *m.* *wytracenie*, *f.* *reszta*, *f.* *Abrechnung*, *f.*; *Abzug*, *Rückstand*, *m.*
- Décompter, *v. a.* (*et n. fig.*) *wytracić*, *odrachować*, *abrechnen*, *abziehen*.
- Déconcerter, *v. a.* *pomięszać w muzyce kogo*, *przerwać*, *ein Concert irre machen*, *unterbrechen*. *fig.* *pomięszać*, *verwirren*, *bestürzen*, *aus der Fassung bringen*. — *qq.*, *les mesures de qq.*, *przedsiewzięcie*, *zamiany zniszczyć*, *jemandes Vorhaben*, *Abichten zu nichte machen*. *se —*, *r.* *pomięszać się*, *zdmieć*, *odeyść od siebie*, *aus der Fassung kommen*.
- Déconfire, *v. a.* *do szczeru położyć*, *znieść* (*nieprzyjaciół*), *gänzlich schlagen* (*die Feinde*). *fig.* — *qq.*, *w pomięszanie bez wszelkiej przytomności kogo wprawić*, *einen in Verwirrung*, *aus aller Fassung bringen*.
- Déconforter, *v. a.* *serce komu psuć*, *odjąć*, *upokorzyć*, *trwózliwym uczynić kogo*, *den Muth benehmen*, *niederschlagen*, *verzagt*, *muthlos machen*. *se —*, *r.* *serce tracić*, *zwątpić o sobie*, *den Muth verlieren*, *kleinmüthig werden*.
- Déconseiller, *v. a.* *odradzać*, *abratheuen*, *widerrathen*.
- Déconstruire, *v. a.* *rozebrać*, *aus einander nehmen*, *zerlegen*, *vern.*
- Décontenancer, *v. a.* *pomięszać kogo*, *aus der Fassung bringen*. *se —*, *r.* *prawytność stracić*, *aus der Fassung kommen*.
- Déconvenue, *f. fam.* *nieszczęście*, *złe powodzenie*, *n.* *Uderwärtigkeit*, *f.* *Unfall*, *m.*
- Décorateur, *m.* *ozdobiciel* (*artysta przyozdobienia na uroczystości*, *do teatrów przysposobiający*, *Verzierer*, (*Künstler welcher Verzierungen für Feste, Theater etc. anordnet*).
- Décoration, *f.* *dekoracya*, *f.* *przyozdobienie*, *n.* *ozdoba*, *f.* *Ausierung*, *Verzierung*, *f.*; *Embleme*, *n.*
- Décorer, *v. a.* *ozdobić*, *przyozdobić*, *verzieren*, *ausieren*, *zieren*.
- Décortication, *f.* *obłupienie kory etc. z czego*, *n.* *Abdalen der Rinde*, *Schale etc.*, *n.*
- Décorum, *m. fam.* *garder le —*, *zachowywać przystojność*, *należytą*, *den Wohlstand beobachten*.
- Découcher, *v. n.* *se —*, *r.* *nie w domu*, *w inszem łóżku spać*, *auswärts* *oder* *außer seinem gewöhnlichen Bette schlafen*. *a.* *z łózka kogo wyrugować*, *wygnąć*, *aus seinem Bette vertreiben*.
- *Découvre, *v. a.* *od*, *rozpruć*, *ab*, *austrennen*. — *n. en —*, *fig. fam.* *idź przeciw komu*, *odważyć się na co*, *eins gegen einander wagen*, *darauf losgehen*. *se —*, *r.* *odpruć się*, *aufreißen* (*von einer Naht*). *fig.* *złe*, *gorzcy się mieć*. (*raczy*, *interesa*), *schlimmer werden* (*von Umständen*).
- Déculant, *v. a.* *odpływający*, *herabfließend*.

Découlement, *m.* ściekanie, *n.* spław, *m.* Abfluß, Ablauf, *m.*
Découler, *v. n.* ściekać, spły-
wać, herab stieken, tröpfeln;
abtrießen.

Découper, *v. a.* poroz, rozrzy-
nać, po —, rozkrawać; wy-
rżynać, wycinać, zerschneiden,
zerstückeln; ausschneiden.

Découpeur, *m.* ense, *f.* wyrzy-
naiący co, Ausschneider, *m.* —
inn, *f.*

Découple, *m.* rozsforowanie
psów, *n.* Loslassen der Hunde,
n. (lepiej Découpler).

Découpler, *v. a. et n.* odwia-
zać, rozwiązać, rozsforować,
loskoppeln, *fig.* postać, pu-
ścić w pogoń za kim, komu
na kark kogo postać, einem
jemanden über den Hals schicken.
— *m. v.* Découple.

Découpure, *f.* wyrzynanie, *n.*
robota wyrzynana, *f.* Auf-
schnitt, *m.* ausgeschnittene Ar-
beit, *f.*

Décourageant, eante, *a.* wiatla-
cy, trwożący, serce psuяcy,
muthlos machend.

Découragement, *m.* utracenie
serca, zwatpienie o sobie,
niedufanie, *n.* Muthlosigkeit,
Beragtheit, *f.*; Kleinmuth, *m.*

Décourager, *v. a.* serce komu
psuć, odejmować, trwożyć
kogo; odstraszyć, muthlos, ver-
zagt, kleinmüthig machen; ab-
schrecken, die Lust benehmen. se
—, *r.* serce, odwagę stracić,
muthlos werden, den Muth ver-
lieren.

Décours, *m.* zachód, schód, *m.*
ubywanie się, *n.* schylek
choroby, *m.* Abnehmen des
Mondes, einer Krankheit, *n.*

Décousu, ue, *p. et a.* odpró-
ć, abgetrennt, *fig.* związku
niemający, powikłany, unzu-
sammenhängend, zerrissen.

Décousure, *f.* rozprócie, *n.*
szew rozpróty, *m.* aufgetrennte
Naht, *f.*

Déouvert, erte, *p. et a.* odkry-
ty, goły, aufgedeckt; bloß, of-
fen; entdeckt. à —, *ad.* nie
okryto; pod niebem; z gołą
głową, bez dachu, *fig.* unde-
ckst, offen, frey: mit entblö-
stem Haupte; ohne Dach. *fig.*
otwarto, szczerze, bez ogro-
dki, unverhohlen, freimüthig.

Découverte, *f.* wynalezienie,
n. wynalazek, *m.* Entdeckung,
Erfindung, *f.* T. aller à la —,
iść na wywiady, auf Kund-
schaft gehen.

Découvreur, *m.* odkrywacz, *m.*
Entdecker, *m.*

*Découvrir, *v. a.* odkryć; wy-
naleźć, dośzć, postzedz,
aufdecken, abdecken; entblößen;
bloß stellen; entdecken, erfinden,
gewahr werden, erblicken. —
son jeu, swoją grę wydadz,
sein Spiel verrathen. *fig.* swój
sposób myślenia, swoje za-
miary wydadz, seine Gesin-
nungen, Absichten verrathen. —
un secret, tajemnicę wydadz,
ein Geheimniß offenbaren. se —,
r. odkryć się, kapelusz, cza-
pkę zdjąć, sich entblößen, den
Hut abnehmen. dadz się zła-
pać, wyjaśniać się (o powie-
trzu), eine Blöße geben; sich
aufklären (vom Wetter). *fig.*
zwierzyć się, wydać się ko-
mu; nie strzedz się, sich ent-
decken, sich bloß geben.

Décrasser, *v. a.* chędożyć, ocie-
rać, ścierać brud, säubern,
reinigen. *fig.* ocisosać, okro-
sać kogo, gestittet machen. se
—, *r.* *fig.* wynieść się, pod-
nieść się. sich aus dem Stau-
be empor heben.

Décréditement, *m.* utrata po-
wagi, wiary, (kredytu), *f.*
Verlust des Ansehns, Credits,
m.

Décréditer, *v. a.* uymować,
psuć odebrać komu wiarę
(kredyt), um den Credit brin-
gen,

gen, außer Credit setzen. *fig.* (99).
uszczerbić, uymować komu
sławy, Jemandes Ansehen schwä-
chen. se —, *r.* tracić wiarę
(kredyt), sławę, sich um sei-
nen Credit, sein Ansehn bringen.
fig. pochwagę, wziętość stracić,
Ruf, Beyfall verlieren.

Décrépité, ite, *a.* starzuchny,
zgrzybiaty, sędziwy, betagt,
steinalt.

Décrépiter, *v. a.* T. zgrzybić,
verknistern lassen, abknistern.

Décrépitude, *f.* wiek zgrzybia-
ły, zeszły, *m.* sędziwość, *f.*
hohes Alter, *n.*

Décret, *m.* dekret, *m.* ustawa
sądowa, *f.* rozkaz, ukaz, *m.*
wyrok. *m.* Decret, *n.* obrigkeit-
liche Verordnung, *f.* Befehl,
Schluß, *m.* décrets du ciel,
pl. wyroki nieba, *pl. m.* Schlü-
ße, Rathschlüsse des Himmels,
m. pl.

Décréter, *v. a. et n.* dekreto-
wać, dekret wydać, postano-
wić, wyrok uynić, wydać,
gerichtlich beschließen, verordnen,
decretiren. — une maison, de-
kret na przedanie kamienicy
etc. wydać, ein Haus gericht-
lich zum Verkauf anschlagen.

Décri, *m.* wywołanie urzędo-
wne, (zakazanych pieniędzy,
towarów). *n.* Verrufung, (der
Münzen, Waaren), *f.* *fig.* nie-
sława, *f.* ostawienie, złe mie-
nie, *n.* übler Ruf, *m.*

Décrier, *v. a.* wywołać, zaka-
zać, (towary etc.), verrufen,
öffentlich verbieten. *fig.* osta-
wiać, niesłusznie, złe mówić
o czem, verschreyen, in übeln
Ruf bringen.

*Décrire, *v. a.* opisać, beschrei-
ben.

Décrocher, *v. a.* zdjąć co z ha-
ku, loshafen, loshafeln.

Décroire, *v. a.* nie wierzyć, za-
przeczać, nicht glauben, läugnen.

Décroissement, *m.* ubywanie,
umnieyszenie, *n.* Abnahme, *f.*
Abnehmen, *n.*

*Décrotte, *v. n.* ubywać, zmniej-
szać się, abnehmen, sich ver-
mindern; fallen

Décrotter, *v. a.* z błota co o-
chędożyć, vom Kothe säubern,
putzen.

Décrotteur, *m.* ten, co trzewi-
ki, bōty chędoży, Schuhputzer,
m.

Décrottoire, *f.* szczotka do bō-
tów etc., *f.* Schuhbürste, *f.*

Décruer, *v. a.* — le fil, przędz
wyługować, w ługu wymyć,
daß Garn ablaugen.

Décruser, *v. a.* kokon odpło-
kać, Seidengehäuse abschweifen.

Déçu, ue, *p. et a.* oszukany,
zawiedziony, betrogen; ge-
täuscht.

Décuire, *v. a.* rozrzedzać, rzad-
szym robić, verdünnen, (Sy-
rup, Konfituren). se —, *r.*
rozrzednieć, dünner werden.
T.

Décuple, *m.* dziesięć razy tyle,
zehnmal so viel. — *a.* dziesięć
razy większy, zehnmal größer.

Décupler, *v. a.* dziesięć razy
pomnożyć, zehnmal vergrößern.
Décurie, *f.* dekurya (rota dzie-
sięciu ludzi u Rzymian). Dé-
curie, (Rotta von zehn Mann
bey den Römern), *f.*

Décurion, *m.* dekuryon dowo-
dzący dziesięciu żołnierzom,
Decurio, der zehn Mann com-
mandirt, *m.*

Déclaration, *f.* zeyście, spotka-
nie dwóch linii w iednym
punkcie, Zusammentreffen zwey-
er Linien auf einem Punkte, *n.*

Dédaigner, *v. a. et n.* gardzić,
pogardzać kim, czem, verach-
ten; verschmähen.

Dédaigneux, euse, *a.* gardzący,
pogardy godzien etc. czem,
wzgardiwy, verächtlich, höh-
nisch,

- nisch, verschmähend. faire le —, udawać, grymasić, się zierren, się spróde stellen.
- Dédain, *m.* wzgarda, pogarda, *f.* geringszätzung, stolze Verachtung, *f.*
- Dédale, *m.* labirynt. *m.* Labirynt, *n.* Zurgarten, Zruggang, *m.*
- Dédamer, *v. n.* warcab z damy zdigć, eine Dame aufmachen.
- Dédans, *ad. w.* we, wewnątrz, darin, hinein, inwendig. en —, we wódku, inwendig. par —, z wewnątrz, wewnątrz, przez, von innen, inwendig; durch. là —, w czem, w co, dort hinein, do —, z części wewnątrz, von innen heraus. — *m.* wnątrze, wnątrze, *n.* część wnątrza czego; galeria, *f.* ganek w piarni, *m.* Junere, Inwendige; *n.* Gallerie eines Ballhauses, *f.*
- Dédicace, *f.* poświęcanie kościoła, przypisanie xiążki komu, *n.* dedykacja, *f.* Einweihung, Kirchmesse; Zueignung, Zueignungsschrift, *f.*
- Dédicatoire, *a. f.* épître —, przypisanie xiążki, *n.* dedykacja, *f.* Zueignungsschrift, *f.*
- Dédier, *v. a.* poświęcać, (kościoł), poświęcić, przeznaczyć co do czego; przypisać, dedykować xiążkę komu, einweihen, widmen; zueignen (ein Buch). se —, *r.* (d. qc.) poświęcić się czemu, sich einer Sache widmen.
- Dédire, *v. a.* (qq.) odwoływać, zhiadć, nie uiszcząc słowo czyić, na kłamco kogo wystawić, Jemandes Wort umstossen, nicht gelten lassen; einen zum Lügner machen. se —, *r.* (d. qc.) odwołać, nie dotrzymać słowa danego; odstąpić, opuszczać co, sein Wort widerrufen oder zurücknehmen, zurücktreten.
- Dédit, *m.* odwoływanie, *n.* nieuiszczenie słowa, Widerruf; Neukauf, *m.*
- Dédommagement, *m.* nadgrozdzenie, *n.* nadgroda, *f.* Entschädigung, Schadloshaltung, *f.* Abtrag, *m.*
- Dédommager, *v. a.* (qq. de qc.) szkodę komu nadgrodzić za co, einen für etwas schadlos halten, entschädigen. se —, *r.* wynadgrodzić sobie szkodę, odwetować szkodę, wyisć z bi- dy, sich schadlos halten, seines Verlustes erholen.
- Dédorer, *v. a.* pozłotić z czego oskrobać, odetrzeć, die Vergoldung wegmachen, abnügen. se —, *r.* pozłotić tracić, die Vergoldung verlieren.
- Dédormir, *v. n. jam.* faire — de l'eau, wodę zagrzać trochę, Wasser ein wenig verschlagen lassen.
- Dédoubler, *v. a.* wypruć, wyjąć podszewkę, das Unterfutter abtrennen, wegnehmen. — un régiment, zmniejszyć regiment o połowę ludzi, ein Regiment um die Hälfte vermindern.
- Déduction, *f.* wytracenie (summy); wywodenie, dowodzenie czego, *n.* Abzug von der Summe, Abschlag, *m.* ausführliche Vorstellung oder Erzählung, *f.*
- Déduire, *v. a.* wytracić, odra- chować, uiać; wywodzić, dowodzić, abziehen, abrechnen, ausführlich erzählen.
- Déesse, *f.* bogini, *f.* Göttinn, *f.*
- Défacher, *v. r. jam.* spon- koić się, z gniewu opłonać, udobruchać się, wieder gut werden (nach dem Zorne).
- Défaillance, *f.* osłabienie na siłach, amdlewanie, *n.* młodość, *f.* Schwachheit, Ohnmacht, *f.* T. rospuszczenie się ciała iakiego przez wilgoć powie- trza,

trza, *n.* Zerfließen eines Kör- pers durch die Feuchtigheit der Luft, *n.*

*Défaillir, *v. n. o.* Manquer; osłabić, młdeć, schwach, matt werden, an Kräften abnehmen.

*Défaire, *v. a.* rozwiązać; roze- brać; rozrzuć; w niwecz, obrócić, zruinować; zabić, stracić; wyciąć w pień, zni- szczyć, (woysko), schudnąć, losmachć, auflösen, aufmachen, trennen, zerlegen; vernichten, zerstören; umbringen, tödten; gąsiłschlagen; abziehen, ma- ger werden. fig. — qq. prze- chodzić kogo, wygórować nad kogo w czem. Jemanden verdunkeln, seine Verdienste, Vor- züge übertreffen. (qq. de qc.) wyzwoić, wybawić kogo z czego, einem etwas von Halse schaffen. se —, *r.* wschodzieć, rospuszczać się, tegości stracić, wywietrzyć (o winie) fig. aufgehen, sich auflösen; die Kraft verlieren, absteigen, (vom Weine). fig. wpaszyć w pomieszczenie, zmieszać się, in Verwirrung gerathen. se — de qc., uwol- nić się od czego, pozbawić się czego, sich von etwas los- machen, etwas von sich werfen. se — d'une personne, po- zbyć się kogo, zabić kogo. sich eine Person vom Halse schaf- fen, sie umbringen. se — de soi-même, zabić się, sich selbst umbringen. se — d'une chose, pozbyć się czego, prze- dać, eine Sache veräußern, verkaufen.

Défait, *aite, p. et a.* rozwią- any etc.; chudy, wyschły, auf- gelöst etc.; mager, abgezehrt.

Défaite, *f.* klęska, rozsyпка, *f.* rozprószenie woyska, *n.* od- byt towarów, *m.* Niederlage, *f.* Abgang der Waaren, *m.* fig. wymówka, *f.* wykryty, pl.

pozor, *m.* Ausrede, Ausflucht, *f.* Vorwand, *m.*

Défalcation, *f.* wytracenie (sum- my), *n.* Abzug einer Summe, *m.*

Défalquer, *v. a.* wytracić, uiać, abziehen, abrechnen.

Défaut, *m.* niedostatek czego; bład, *m.* wada, niedoskona- łość, *f.* przywara, *f.* Mangel, Fehler, *m.* Unvollkommenheit, *f.* Gebrechen, *n.* — des cotes, stąbizna pod zębami, *f.* Weiche, *f.* au défaut, *ad.* w niedostatk, zamiast, miasto, in Ermangelung, an Statt. T. faire —, nie stawić się na zaproszenie, auf geschene Einladung nicht erscheinen. par —, dla niepostusznego nie- stawienia się, wegen ungehor- samen Ausbleibens.

Défaveur, *f.* niełaska, *f.* nodey- rzenie, *n.* Ungunst, *f.* Misere; bit, *m.*

Défavorable, *a.* niełaskaw; szkodliwy, nieprzychylny, un- günst, nachtheilig, abgeneigt.

Défection, *m.* odstąpienie, od- padnienie, *n.* Abtrünnigkeit, *f.* Abfall, *m.*

Défectueux, euse, *a.* niedosta- teczny, niedoskonały, nieca- ły, niezupełny, mangelhaft, fehlerhaft, unvollständig.

Défectuosité, *f.* wada; *f.* bład, *m.* przywara; niedoskonałość, *f.* Mangel, Fehler, *m.* Unvollständ- igkeit, *f.* Gebrechen, *n.*

Défendable, défensible, *a.* co się da, co można bronić, was vertheidigt werden kann. fig. à son corps —, z musu, przy- muszonym sposobem, niechę- tnie, gezwungener Weise, mit Widerwillen.

Défendeur, *m.* deresse, *f.* T. strona odporna, oskarżona, *f.* der, die Beklagte.

Défendre, *v. a.* bronić, zabro- nić, zakazać, vertheidigen; schügen;

schützen; untersagen, verbieten. se —, *r.* bronić się, z oskarżenia się niewinnić, przeżyć. sich wehren, sich verteidigen; eine Beschuldigung von sich ablehnen, etwas läugnen; sich enthalten, etwas unterlassen. (*de qc.*) wymawiać się, wzbraniać się od czego; targować się, nartargować się; wstrzymać się, powściągać się od czego; zaskaniać się od czego, etwas von sich ablehnen, sich weigern, sich es verbitten; Einwendungen machen (gegen einen Preis); sich einer Sache enthalten; sich gegen etwas schützen.

Défends, défens, m. T. être en —, na niejaką czas bydź zakazanem, auf eine Zeitlang verboten seyn.

Défense, f. obrona, *f.* odpór, wstręt; zakaz, *m.* zakazanie czego, *n.* Wertheidigung; Rechtferigung, *f.* Verbot, *m.* hors de —, nie bydź w stanie bronięcia się, außer Stand sich zu verteidigen. — *pl.* usprawiedliwienie się na piśmie oskarżonego, *n.* szance zaskaniające, schriftliche Verantwortung des Beklagten, *f.* Schirmwerke einer Festung, *n. pl.* kły dzika, *pl. m.* Hauzähne des wilden Schweins, *m. pl.*

Défenseur, m. obrońca, obrońca, *m.* Wertheidiger, Beschützer, *m.*

Défensif, ive, a. odporny, do obrony, odporu służący, zur Wertheidigung dienend. — *m. T.* środek zapobiegania, *m.* Vorbauungsmittel, *n.*

Défensive, f. odpór, *m.* obrona, *f.* Gegenwehr, *f.*

Déférant, ante, a. powolny, grzeczny, nachgebend, gefällig.

Déference, f. powolność, *f.* wzgląd, respekt, *m.* Nachgiebigkeit aus Gefälligkeit und Achtung, *f.*

Déférer, v. n. (d) ku woli czynić, dogadzać komu, szanować wolę, zdanie czyje; bydź zdania czyiego; słuhać rady czyjej etc., aus Achtung nachgeben, bepflichten, sich Jemandes Einsichten unterwerfen. — *a.* ofiarować, przynąć (przy sięg), dać, (komu urząd); donosić, oskarżyć, zwerkennen; antragen; angeben. — *le serment à qq.*, wymagać przysięgi od kogo, den Eid von jemand fordern.

Déferrer, v. a. podkowę odebrać; żelazo iakie od czego odiać, die Hufeisen abreißen, den Eisenbeschlag abmachen. *fig. (qq.)* pomięzać, zmięzać kogo, aus der Fassung bringen, irze machen. se —, *r.* podkowę zgubić, das Eisen verlieren. *fig.* pomięzać się, zmięzać się, aus der Fassung kommen.

Défet, m. defekt, *m.* brakujący lub zbywający arku-z iakiey książki, Defect, (fehlende oder überflüssige Bogen in einem Buche), *m.*

Défi, m. wyzywanie, (na poiedynek), *n.* Ausforderung, *f.*

Défiance, f. podeyrzenie, powątpiewanie, niedowiarstwo, *n.* Mißtrauen, Argwohn, *m.*

Défiant, ante, a. podeyrzliwy, niedowierzący, mißtrauisch, argwöhnisch.

Déficit, m. to, czego nie ma (w rachunku, w kassie), niedobór, niedostatek, *m.* das Fehlende (besonders in Rechnung oder Kasse).

Défier, v. a. wyzywać (na poiedynek) wyzywać kogo od czego na co; z kim ładu doysć, uragać się z czego; pogardzać czeć, nie dbać o co, heraus fordern, auffordern; es mit jemand aufnehmen, Trost bieten. se —, *r. (de qq. de qc.)* nie dowie-

dowiedzieć komu; mieć kogo, co w podeyrzeniu; nie nfać czemu, obawiać się czego; przewidywać co, einem nicht trauen, argwöhnen, Mißtrauen in einen oder etwas setzen; mutmaßen, voraussagen.

Défigurer, v. a. zepsuć, oszpecić, verunstalten, entstellen, verderben.

Défiler, m. wawóz, *m.* droga, przeprawa ciasna, *f.* enger Weg, Paß, *m.*

Défiler, v. a. zdeymować ze sznurka; rozplatać, abreiben, einen Faden wieder abgiehen. *fig.* rozstać się, sich trennen. — *n.* idź długim rzędem ieden po drugim, nach einander in einer Reihe gehen, defilieren. se —, *r.* zsnać się, spaść, (ze sznurka), rozpleść się, rozerwać się, sich abreißen; losgehen, aus einander fallen.

Défini, m. rzecz opisana, *f.* definierte Ding, *n.*

Défini, ive, p. et a. opisany; postanowiony, erklärt, bestimmt, entschieden.

Définir, v. a. opisać, określić; malować, *fig.* postanowić, uznać; przeznaczyć, bestimmen; genau beschreiben, schildern, kennbar machen; erklären; entscheiden, festsetzen.

Définitur, m. definitur, *m.* radca Jenerała zakonu, Definitur, Besizer eines Ordensvorsiebers, *m.*

Définitif, tive, a. ostateczny, finalny, zupełny, entscheidend. en définitive, ad. ostatecznie, finalnie, finalna sentencja, ostatecznym wyrokiem, durch ein Endurtheil.

Définition, f. opisanie, *n.* opis, *m.* definicya; uchwała, *f.* dekret, *m.* Erklärung, Bestim-

mung, eigentliche Beschreibung, Entscheidung, *f.*

Définitivement, ad. ostatecznie, finalnie, zupełnie, entscheidend, gänzlich.

Déflagration, f. T. spalanie ciała, *n.* Verbrennung eines Körpers, *f.*

Déflagration, f. T. spuszczenie wody, *n.* Entwässerung, *f.*

Déflourir, v. n. okwitnąć, przekwitnąć, verblühen. — *a.* ogłodzić z kwiecia drzewo, obertried ze sliwki dozwaleć kolor niebieskawey, die Blüthe abfallen machen; das Blaue von den Pflaumen etc. wegwischen.

Déflexion, f. T. odstępianie, Abweichung, *f.*

Défloration, f. zgwałcenie wianka panienskigo, *n.* Veranbung der Jungfernschaft, *f.*

Déflorer, v. a. zgwałcić pannę, dziewczynę, paniństwo odebrać, eine Jungfernschaft nehmen, schwächen.

Défoncement, m. wybiecie dna z beczi, *n.* Einschlagen eines Fußbodens, *n.*

Défoncer, v. a. wybić dno z beczi, den Boden einschlagen, einstoßen. se —, *r.* wypaść, (o dnie beczi etc.), den Boden verlieren.

Déformer, v. a. zepsuć, zniekształcić, aus der Form bringen.

Défourner, v. a. wyjąć z pieca, aus dem Backofen nehmen, auschieben.

Défray, m. zapłacenie za kogo, *n.* Freyhaltung, *f.*

Défrayer, v. a. (qq.) utrzymać kogo, zapłacić za kogo, einen frey halten. *fig. fam.* — la compagnie, bawić, rozwieszać kompanię, die Gesellschaft angenehm unterhalten, derselben etwas zu lachen geben oder zum Gelächter dienen.

Défri-

Défrichement, *m.* karczowanie, uprawianie, wyrabianie nowiny, *n.* Urbarmachen, *n.*

Défricher, *v. a.* karczować, uprawiać, wyrabiać nowinę, umbrachować, urbar machen, anbauen. *fig.* rozwikłać, wywikłać mieszanie, wyjaśnić, wyłożyć, aus einander setzen; erklären; verbessern.

Défricheur, *m.* karczownik, uprawiacz roli, *m.* Anbauer, *m.*

Défriser, *v. a.* kędzierzawość włosów wygładzić, zepsuć, die Krause der Haare benehmen oder verderben. — *une perruque*, wyczesać włosy, papiloki peruki, eine aufgewickelte Perrücke austämmen.

Défroncer, *v. a.* wygładzić, wymarszczyć fałdy, die Falten ausmachen, austreichen. *fig.* — *les sourcils*, weselsza, przyjemniejsza przybrać minę, czoło, twarz wypogodzić, die Stirn entrunzeln, das Gesicht erheitern.

Défroque, *f.* puścizna po zakonniku, *m.* Verlassenschaft eines Ordensbruders, *f. fam.* pozostałość, puścizna po kim *f. pl.* nachgelassene Mobilien, Effecten, *f. pl.*

Défroquer, *v. a.* zrzucić suknią zakonną, kapiec, die Mönchskutte ablegen. *fig.* ogołocić, odrzec kogo ze wszystkiego, ausplündern, ausziehen. *se —*, *r.* z klasztoru wystąpić, den Mönchsstand verlassen.

Défunt, *unte, a.* zmarły; nieboszczyk, *m.* testator, zostawiający po sobie dziedzictwo, *n.* ułangst verstorben; der, die Verstorbene; Erblasser, *m.* — *inn, f.*

Dégagé, *éc, p. et a.* wolny, niezamysłony; otwarty, zuchwa-

ły, frey, los, ungezwungen, offsen, freymüthig.

Dégagement, *m.* wykupienie, *n.* wolność, *f.* uwolnienie, *n.* swoboda, *f.* wypieknięcie, dotrymanie, albo odwołanie słowa swego, *n.* osobny wychód, *m.* drzwi poboczne, *pl. f.* Auslösung, Losmachung, Befreyung; Erleichterung; Erfüllung oder Zurücknehmung (seines Wortes); besondere Ausgang, *m.* Nebenthür, *f.* zręczność, *fig.* otwartość, zuchwałość, *f.* Ungezwungenheit, Fertigkeit, *f.*

Dégager, *v. a.* wykupić; uwolnić, oswobodzić, einfösen, auslösen, losmachen, erleichtern, frey machen. *fig.* — *sa parole*, uwolnić się od słowa danego; dotrzymać, wypełnić słowo dane, sein Wort zurück nehmen oder erfüllen. *se —*, *r. (de qc.)* uwolnić się, wyswobodzić się, wywikłać się z czego, sich von etwas losmachen, befreien, heraus helfen.

Dégaine, *f. fam.* d'une belle —, śmiesznym, niezgrabnym sposobem, auf eine ungeschickte, plumpe Art. *voilà une belle —*, wielkie to gupstwo, das ist ein dummer Streich.

Dégainer, *v. a.* dobyć szpady z pochwy, den Degen aus der Scheide ziehen. rzucić się do broni, vom Leder ziehen. *fig.* brave jusqu'à —, ten który się stawia mężnym a nie jest nim, kto wiele obiecuje a nie nie dotrzymuje, der sich brags stellt, und es nicht ist; der viel verspricht, und nichts hält.

Déganter, *v. a. et se —*, *r.* zdjąć rękawiczki, die Handschuhe ausziehen.

Dégarnir, *v. a.* ozdoby, sprzęty znieść, zdjąć; (fortecę) ogołocić z żołnierza, załogę, garnizon sciagnąć, den Zierrath, die Möbeln, die Besetzung wegnehmen;

nehmen; (eine Festung) von Soldaten entblößen. — *un bois, bór*, las wyciąć, einen Wald stark aushauen. *se —*, *r.* lekko się ubrać, wyłysieć, sich leichter als gewöhnlich kleiden; fahl werden (vom Kopfe ic.)

Dégât, *m.* spustoszenie, zniszczenie; rozszafowanie czego, strawienie czego niepotrzebne, *n.* Verwüstung, Verheerung, *f.* unnöthiger Verbrauch, *m.*

Dégaucher, *v. a.* przygotować, sporządzić, zuriichten.

Dégel, *m.* odwilż, odmież, *f.* taienie, *n.* Aufthauen, Thauwetter, *n.*

Dégeler, *v. a. n. et i. se —*, *r.* tajać, rozmarzać, aufthauen.

Dégénération, *f.* wyrodzenie się, zgorzenie się, *n.* Ausartung, *f.*

Dégénérer, *v. n. (de-en qc.)* wyrażać się, przemienić się w gorsze, zgorzyć się, ausarten, schlechter werden, sich verschlimmern.

Dégingandé, *ée, a. fam.* niezgrabny, kiwaący się w chodzeniu, der, die schlotterlich geht, lendenlahm.

Dégluer, *v. a.* z lepu odrywać, vom Vogelleime losmachen, von der Leimruthe abnehmen. *se —*, *r.* z lepu się oderwać, ulecieć, sich vom Vogelleime losmachen. *se — les yeux*, wytrzeć sobie oczy, die Augenbutter auswischen.

Déglutition, *f.* połknięcie, *n.* Verschlucken, *n.*

Dégohiller, *v. a. fam.* wywomitować, wybluć, speyen, herausbrechen.

Dégobillis, *m. fam.* wybluty wymiot, *n.* Gelpiene, *n.*

Dégoiser, *v. a.* śpiewać, świegotać, singen, zwitschern, wie die Vögel. *fig.* wygadać, wypleść,

in den Tag hinein schwagen; ausplaudern.

Dégorgement, *m.* rozlanie, wyłanie; wpadnienie (rzeki w morze); rumowanie, wyszlamowanie, *n.* Ergießen, Losbrechen, Austräumen, Ausschlämmen, *n.*

Dégorger, *v. a. et n.* rumować, wyszlamować, chędożyć; wypłókać, (wężę etc.) austräumen, aufthun, reinigen; abschwemmen, abspülen (Wolle ic.) — *n.* oddech sobie zrobić, o-twor znaleźć, sich Luft machen, einen Ausfluß bekommen, sich ergießen. *faire — le poisson*, przesadzić rybę w wodę żywą z wody szlamowatej, den Fisch aus einem schlammigen Wasser in ein reines versetzen. *se —*, *r.* wpadać (o rakach); wyczyszczyć się (o rybach), sich reinigen (von Fischen.)

Dégoter, *v. a. fam.* wyrugować kogo z miejsca, von seinem Platsen vertreiben.

Dégourdi, *a.* ten któremu gętkość przywrocona, wieder gelenk gemacht. — *m. fig.* chytry, ożywiony, verschmitzter Kopf, *m.*

Dégourdir, *v. a.* odziebić, ożywić (członki zdętwiałe), das Erstarren benehmen, wieder Leben und Bewegung bekommen. *faire — de l'eau*, zagrzzać trochę zimną wodę, kaltes Wasser verschlagen lassen. *fig. (qq.)* ociosać, zwawszym, grzeczniejszym kogo zrobić, einem das steife Wesen abgewöhnen, ihn munterer, manierlicher machen. *se —*, *r.* ożywić, odziebić się, wieder warm und gelenk werden, aufthauen. *fig.* zwawszym, grzeczniejszym, politizniejszym się zrobić, zotac, munter, manierlicher werden.

Dégourdissement, *m.* ożywie-
nie, odzienie zdrętwiałych
członków, *n.* Benennung der
Erstarrung, *f.*

Dégout, *m.* brzydzenie się, *n.*
obrzydlivość; ochyda, *f.*
obrzydzenie sobie, *n.* Ekfel,
Abſcheu, *m.* fig. niechęć, *f.*
nieszmac, *m.* nieukontentowa-
nie, *n.* Widerwillen, Verdruss,
m. Mißvergnügen, *n.*

Dégoutant, *ante, a.* obrzydli-
wy, ekfelhaft. *fig.* odrażający,
widerwächtig, unangenehmlich.

Dégouter, *v. a.* obrzydzić, obrzy-
dlivość sprawować, apetyt
komu zepsuć, Ekfel verursa-
chen, den Appetit benehmen. *fig.*
(*q. de qc.*) odrażać kogo od
kogo; psuć komu ukontento-
wanie w czem, odrażać spra-
wić, zuwider, unangenehm ma-
chen, verleiden, einen Wider-
willen erregen. *se —, r. (de*
qc.) obmierzać sobie, uprzy-
krzyżować sobie co, eine Abneigung
gegen etwas bekommen, über-
drüssig werden.

Dégoutant, *ante, a.* ściekający,
cieczący, trisząc, trisząc,
trifend.

Dégoutter, *v. n.* kapać, ciec,
ściekać, triszczyć, triszczyć, ab-
trifend.

Dégradation, *f.* odsadzenie czci,
wyzucie, zrzucenie z godno-
ści; poniżenie, oddalenie, *np.*
z urzędu, *n.* spustoszenie, *n.*
szkoda (w lesie poczyniona),
f. upadek, zniszczenie, pu-
szczenie, wyblaknienie kolo-
ru, *n.* schimpfliche Herunterset-
zung, Herabwürdigung, Entse-
zung von einer Würde oder Eh-
re, *f.*; Schade in einem Walde,
m. Beschädigung, Verschlechter-
ung, *f.* Verfall, *m.*; Verschlei-
ßen der Farben, *n.*

Dégrader, *v. a.* od czci, godno-
ści odsadzić, wyzucić, zrzucić
kogo z godności, poniżyć
kogo, uwiaczać sławie, czyić,

kalczyć sławę czyją; psuć,
ustoszyć, seiner Würden und
Ehren entsetzen; nicht gebüh-
rende Achtung erweisen, herab-
heruntersetzen; herab würdigen;
beschädigen, verschlimmern.

Dégraffer, *v. a.* rozpiąć, od-
piąć (haftki), loshaken, auf-
haben.

Dégraissir, *v. a.* tłustość zbie-
rać z czego, plamy z tłusto-
ści pochodzące wywabiać; z
tłustości obierać, czyścić co,
das Fett abschöpfen, die Fett-
flecken ausmachen, vom Fett
reinigen. *fig. fam. (qq.)* osku-
bać bogatego, einem einen
Theil seines Reichthums nehmen,
ihn rupfen.

Dégraissir, *m.* wywabiacz
plam, Fleckausmacher, *m.*

Dégravolment, *m.* podbiera-
nie, podmywanie, *n.* Abspü-
len des Sandes, der Erde am
Fuße einer Mauer *ic.*, *n.*

Dégravoyer, *v. a.* podbierać,
podrywać brzegi (o rzekach),
den Sand, die Erde unten weg-
spülen und dadurch beschädigen.

Dégré, *m.* wschody, *pl.* stopień,
m. Treppe, Stufe, Staffel, *f.*
fig. Grad, *m.*

Dégréer, *v. a.* — un vaisseau,
okręt żaglowy pozbawić, ein
Schiff rhedelos machen.

Déringoler, *v. a. fam.* szybko
na dół lecieć, biec, ge-
schwind herunter springen oder
laufen.

Dégrossir, *v. a.* wycierzać,
wykrzesać, aus dem Größten
arbeiten. *fig.* do porządku
przyprowadzać, anfangen in
Ordnung zu bringen.

Déguenillé, *ée, a.* obdarty, ob-
szarpany, zerżnięty, zerlumpt,
lummig.

Déguerpier, *v. a. et n. T.* opu-
ścić, porzucić co, wyrzucić się
czego, sein Vermögen verlassen,
den Gläubigern überlassen. *fig.*
fam. uciec, umknąć, aus Furcht
einen

einen Ort verlassen, sich davon
machen.

Déguener, *v. n. fam.* womito-
wać, sich brechen, speyen.

Déguisement, *m.* przebranie
się; *a.* Werkleidung, *f.* fig.
zmyślanie, pokrywanie czego,
n. ułożona postawa, *f.* Wer-
stellung, *f.*

Déguiser, *v. a.* przebrać kogo,
verkleiden. *fig.* zmyślać, uda-
wać; pokrywać co czem, taie,
verstellen, verbergen, verhehlen.
se —, r. przebrać się, sich
verkleiden. *fig.* inszając wziąć,
przybrać na siebie postać,
udawać, sich verstellen.

Dégustation, *f.* kosztowaanie,
probowanie napoiu, *n.* Kö-
sten, Versuchen eines Getränkes,
n.

Déhaler, *v. a. et n.* ogorzałość
spędzić, cerę wybielić, den
Sonnenbrand vertreiben. *se —,*
r. wybielić, wieder weiß wer-
den.

Déhanché, *ée, a.* słaby na le-
dźwie, lendenlahm.

Déharnachement, *m.* rozebra-
nie konia z szoru, wyprzęże-
nie, *n.* Abschirren, *n.*

Déharnacher, *v. a.* rozebrać
konia z szoru, wyprządz, ab-
schirren.

Dehors, *ad.* na dwór, na dwo-
rze, hinaus, draußen, auswärts.
par —, powierzchnie, ze-
wnątrz, z wierzchu, zewne-
trznie, von außen, außen vor-
bey. *prp. z za,* (o miejscu
mówiąc), von außen, herau-
s.

en —, zewnątrz, heraus, her-
vor, auswärts. *de —,* ze dwo-
ru, von draußen herein. — *m.*
powierzchność, *f.* Außere, *n.*
Außenseite, *f.* an —, zewnątrz,
z wierzchu, äußerlich.

Dehors, pl. wały, i różne po-
wierzchnie obrony forticy,
pl. Außenwerke einer Festung, *f.*

pl. fig. pozor, *m.* okazłość,
f. äußerlicher Schein, *m.*

Deicide, *m.* bogobójstwo, zabi-
cie syna Bożego, *n.* popeł-
niający ie, *m.* Gottesmord (am
Heilande); der ihn verurteilt, *m.*

Deification, *f.* policzenie mię-
dzy bogów, *n.* Vergötterung,
f.

Deifier, *v. a.* policzyć między
bogów, część boską oddawać,
vergöttern, göttliche Ehre erwei-
sen.

Deisme, *m.* wiara w Boga, *f.*

Deismus, *m.*

Deiste, *m. et f.* w Boga wierzą-
cy, deista, *m.* Deist, *m.* (der
keine Offenbarung annimmt).

Déité, *f.* Bóstwo, *n.* istota Bo-
ska, *f.* Gottheit, (Poes.), *f.*

Déjà, *ad.* już, schon, bereits.

se Déjeter, *v. r.* skrzywić się,
wypaczyć się, (o drzewie)
sich werfen, krummen (vom Hol-
ze).

Déjeuner, *oder Déjeûner, m.*
śniadanie, *n.* Frühstück, *n.* ta-
ca z filiżankami, i co do tego
należy, Thee; Kaffeebrett mit
Tassen und übrigen Zubehör, *n.*

Déjeûner, *v. n.* śniadanie ieszć,
frühstücken.

*Déjoindre, *v. a.* rozłączyć,
rozbić, rozdrzeć, rozłupać,
aus einander machen, spalten,
aus den Fugen reißen. *se —, r.*
odłączyć się, odłupać się
rozchodzić się, aus einander
gehen, losgehen.

Déjouer, *v. a. (qq.)* stać komu
na przeszkodzie, einem hinder-
lich seyn. — *un projet, com-*
plot, zamiar, przedsięwzięcie
czyli zniweczyć, einen Voratz,
eine Verbindung vereiteln. — *v. n.*
obracać się za powiewaniem
wiatru, sich nach dem Winde
drehen, (von Wetterbähnen *ic.*)
zegrać się, zlegrać, schlecht
spielen.

Déjucher, *v. a. et n.* kury etc.
spędzić z grzędą; zlecieć, ze-
skoczyć

skoczyć z niego, Hühner etc. von der Stange jagen: von derselben hüpfen oder fliegen. *fig. fam.* spędzić, wygnać, herunter treiben.

Dela, *v.* La.

Délabré, *ée, p. et a.* obdarty; popsuty etc., zerrissen; im schlechten Zustande.

Délabrement, *m.* spustoszenie, *n.* nierząd, podnapadek, nieład, *m.* zerrütteter Zustand, Verfall, *m.*

Délabrer, *v. a.* zepsuć, popsuć, rozedrzeć, verderben; zerreißen. *fig.* zruinować, w niwecz obrócić, popsuć, verderben, zerrütten; in schlechte Umstände versetzen.

Délacer, *v. a.* rozsznurować, aufschnüren.

Délai, *m.* odwłoka, zwłoka, *f.* przeciagnienie się, *n.* Aufschub, *m.* Verzögerung, *f.* Verzug, *m.* T. czas sądownie przeznaczony, *m.* gerichtliche Frist, *f.* sans —, bez odwłoki, niezwłocznie, ohne Aufschub, unverzüglich.

Délaissement, *m.* opuszczenie w biedzie, *n.* Hülflosigkeit, *f.* T. opuszczenie, ustąpienie, *n.* Verlassung, Abtretung, *f.*

Délaisser, *v. a.* opuścić, verlasen. T. zostawić, odstąpić, überlassen, abtreten.

Délarder, *v. a.* T. krawędź obciąć, okragłym robić, eine Kante abstoßen, abrunden.

Délassement, *m.* odpoczynek, *m.* przerwanie roboty dla nabrania sił, *n.* Ausruhen, *n.* Erholung, *f.*

Délasser, *v. a.* posilić, pokrzepić kogo, odpoczynek dać komu, die Müdigkeit benehmen, Erholung verschaffen, erquicken. *se —*, *r.* odpocząć, siłą nabrać po robocie, posilić się, ausruhen, sich erholen.

Délateur, *m.* trice, *f.* donosićiel, oskarżyciel, *m.* Angeber, heimlicher Ankläger, *m.* — inn, *f.*

Délation, *f.* doniesienie; oskarżenie; obwinienie, *n.* Angebung bey der Obrigkeit, *f.*

Délatier, *v. a.* łąty odrywać, zdejmować, die Latten losmachen, abbrehen.

Délavé, *ée, a.* hlady, (o kolorach), blasi, bleich, (von Farben).

Délaver, *v. a.* blado malować, bladym robić, eine Farbe schwächen.

Délayment, *m.* rozczynienie; rozpuszczenie; zarobienie, *n.* Verdünnung, *f.* Einrühren, Erweichen, *n.*

Délayer, *v. a.* rozczynić; zarobić; rozpuścić, einrühren, verdünnen. — la chaux, wapno gasić, Kalk löschen.

Délectable, *a.* przyjemny, miły, angenehm, lieblich.

Délectation, *f.* rozkosz; uciecha, *f.* Ergötzung, Lust, *f.*

Délecter, *v. a.* rozweselić, cieszyć, cieszyć, erfreuen, ergötzen. *se —*, *r.* rozweselić się, cieszyć się, sich ergötzen. *fam. (à qc.)* cieszyć się z czego, mieć swe ukontentowanie w czym, an etwas Vergnügen finden.

Déléation, *f.* komisya do rozsadzenia czego etc.; assignacya (przekaz); na spłacenie długu innym długiem, *f.* Abordnung, (zur Entscheidung, Unternehmung); Anweisung eines Schuldners auf einen andern Schuldner, *f.*

Délégué, *m.* komisarz, deputat, *m.* Abgeordnete, *m.*

Délégner, *v. a.* zesłać, deputować na komisya, mianować, przeznaczyć, abordnen, abschieken; anweisen, bestimmen.

Délester, *v. a.* balast lest wyładować, den Ballast ausladen. Déletère,

Délétère, *a.* śmiertelny, o śmierć przyprawiający, tödend, tödtlich, (von Pflanzen, Säften etc.)

Délibérant, *ante, a.* watpliwy, niepewny, überlegend, unentschlossen.

Délibératif, *tive, a.* poradny, deliberacyjny, głos mający, zur Berathschlagung gehörig, eine Stimme habend.

Délibération, *f.* rada, *f.* naradzanie, *n.* deliberacya, *f.* rozważanie, namysłanie się, *n.* uchwała, *f.* Berathschlagung, Ueberlegung, *f.* gefasster Schluß, *m.*

Délibéré, *ée, p. et a.* rozważony etc.; wolny; odważny, niestraszony, überlegt, beschlossen etc. *freij, ungewungen;* entschlossen, beherzt. *de propos délibéré*, umyślnie, mit gutem Bedachte, mit Vorlag. — *m.* urzędowa odpowiedź, *f.* postanowienie, *n.* gerichtlicher Bescheid, *m.*

Délibérement, *ad.* mężnie, odważnie; umyślnie, unverzagt, beherzt, entschlossen; mit gutem Bedachte.

Délibérer, *v. n.* namysłać się o czym, rozważać co, rathschlagen, berathschlagen, überlegen. postanowić, widersprechen, sich entschließen, einen Entschluß fassen.

Délicat, *ate, a.* smaczny; subtelny; delikatny, köstlich, lieblich von Geschmack; *fig.* zart, fein, zärtlich, niedlich; schwächlich, weichlich. *fig.* urazliwy, dotkliwy, wymyslny, wygodny; czuły; rozkoszny; słiki, niebezpieczny, empfindlich; eitel, sehr eigen, fein fühlend; sinnreich; mißlich, figlich.

Délicater, *v. a.* pieścić się z kim, pieścić, rozpieścić ko-

go, zärteln, verzärteln. *se —*, *r.* pieścić się, sich zu zärtlich halten.

Délicatesse, *f.* smak wyborny, *m.* subtelność; delikatność; pieszczota, *f.* Wohlgeschmack, *m.* Feinheit, Zartheit, Schwachlichkeit, Weichlichkeit, *f.* *fig.* urazliwość, dotkliwość, czułość, *f.* Empfindlichkeit, *f.* Zartgefühl, *n.* Delicatesses, *pl.* — de la langue, subtelności języka, *pl.* Feinheiten der Sprache, *f.* *pl.* — de la table, wymyslny, wyborne potrawy, *f.* *pl.* köstliche Speisen, *f.* *pl.*

Délice, *m.* rzecz przyjemna, *f.* etwas Köstliches, Liebliches, *gem. ces, pl. f.* rozkosz, uciecha, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *Donne, f.*

Délicieux, *euse, a.* delikatny, przyjemny, miły, köstlich, lieblich, sehr angenehm.

Délicoter, *v. a.* uździeniec zdjąć z konia, die Halfter abnehmen. *se —*, *r.* uździeniec zemiąć, zrzucić, die Halfter abwerfen.

Délié, *ée, p. et a.* rozwiązany etc.; cienki, wysmukły, zgrabny, subtelny; losgebunden etc. dünne, zart, schlank. *fig.* ostry, bystry; dowcipny, fein, prüffig, lustig.

Déliér, *v. a.* rozwiązać, losbinde, aufbinden, aufmachen; *fig.* lösen.

Délineation, *f.* abrys, model, kontur, *m.* Riß, Abriß, Entwurf, *m.*

Délinquant, *m.* złoczyńca, winowayca, zbrodniarz, *m.* Delinquent, Missethäter, Verbrecher, *m.*

Délinquer, *v. n.* (tylko délinqué używane) występować, wykroczyć, etwas begehen, verbrechen. T.

Déli-

Délivrescence, *f.* rozpuszczenie, rozpiętywanie się, *n.* Zerściebbarkeit, *f.* Zerfließen, *n.*

Délire, *m.* szaleństwo, szaleństwo, *n.* zawrót głowy, *n.* Wahnwitz, Wahnsinn, *m.* Phantastien, *n.*

Délit, *m.* występki, *m.* zbrodnia, *f.* Verbrechen, *n.* Frevel, *m.* T. arbre de —, drzewa skrycie ścięte, *n.* Bäume die heimlich umgehauen worden sind.

Délivrance, *f.* wybawienie, uwolnienie, ratowanie kogo; porozdzenie, powicie; podawanie, wydawanie, *n.* Befreyung, Errettung, Erlösung; Entbindung einer Schwangern; Liefierung, Auslieferung, *f.*

Délivre, *m.* sam. mieysce, *n.* błona, w ktorej się dziecię rodzi, *f.* Nachgeburst, *f.*

Délivrer, *v. a.* wyhawic, uwolnić, wyzwolic, ratować; dać, wydać, podać, dostawić, wręczyć, wyliczyć, wypłacić; dopomagać rodzaycy, befreien, erlösen, retten; ausliefern, überliefern; zustellen, einhändigen; in Kindesnöthen beistehen. *se —, r.* uwolnić się, sich befreien, sich entledigen. (*d'un enfant*), porodzić, powić, entbunden werden.

Délivreur, *m.* dostarczający, wydawający co, liwerant, *m.* Ablieferer, Auslieferer, *m.*

Délogement, *m.* wyciągnięcie, Ausziehung, *n.* Veränderung der Wohnung, *f.* — des gens de guerre, wyciągnięcie, wyszerowanie woyska, der Abzug, Ausbruch der Soldaten aus ihren Quartieren. przeprowadzanie się; odciągnięcie, ruszenie woyska, *n.* Abzug der Truppen, *m.*

Déloger, *v. n.* wyprowadzić się; przeprowadzić się; obozem ruszyć, dalej ciągnąć, ausziehen; aufbrechen, abmarschi-

ren. — *a.* *qq.* spędzić, wyrugować, wygnąć kogo z kąd, vertreiben, verjagen.

Déloyal, *ale, a.* niewierny, ungetreu, treulos.

Déloyauté, *f.* niewierność, *f.* Treulosigkeit, *f.*

Déluge, *m.* potop świata, *m.* Sündfluth, allgemeine Ueberschwemmung, *f.* *fig.* powódź, *f.* zatopienie, *n.* strumień, potok, *m.* Fluth, *f.* Strom, Schwall, *m.*

Démagogue, *m.* wódz, zwodzić ludu, *m.* Demagog (Anführer einer Parthey aus dem Volke), *m.*

Démaigrir, *v. n.* schudnąć, magerer werden. — *a.* cieńszym szczupleyszym zrobić, zacieńczyć, dünner machen.

Démaitlotter, *v. a.* dziecię z pieluch wywłazić, ein Kind auswickeln, aus den Windeln nehmen.

Demain, *ad.* jutro, morgen. — *matin, soir, iutro rano, iutro wieczór, Morgen früh, Morgen Abend.* *de — à —*, od dnia do dnia, von einem Tag zum andern. *après —*, pojutrze, übermorgen. *fig. prov. à —*, na drugi raz, na potem, auf ein andermal.

Démancer, *v. a.* wyigąć trzonek, rękoiść, toporzyisko, den Stiel oder Hest abmachen. *se —, r.* wypaść z rękoiści etc., vom Stiele, Heste losgehen. *fig.* chwiać się, niestatecznym bydz, hapern.

Demande, *f.* proźba, *f.* żądanie; pytanie, uskarżenie się, *n.* Bitte, *f.*; Gesuch, Begehren, Anliegen, *n.* Frage, *f.* T. Klage, *f.*

Demander, *v. a.* prosić kogo o co, żądać czego od kogo; wyciągać, wymagać, potrzebować, pytać się kogo o co, einen

einen um etwas bitten, fragen; verlangen, begehren, fordern; fragen, sich erkundigen; erfordern, nötig haben; bedürfen; wünschen. *qq.* pytać się o kogo, nach jemand fragen, verlangen. — *son pain*, prosić, zebrać, betteln.

Demandeur, *m.* euse, *f.* żebrak, *m.* ustawianie o co proszący, Bettler, (der beständig um etwas bittet), *m.* — *inn, f.*

Demandeur, *m.* eresse, *f.* T. powód, *m.* powodowa strona, *f.* Kläger, *m.* — *inn, f.*

Démangeaison, *f.* świerzbienie, *n.* Jucken, *n.* Kitzel, *m.* *fig.* chuc, namętność, *f.* Begierde, *f.* Gelüsten, *n.*

Démanger, *v. n.* świerzbic, jufsen.

Démantèlement, *m.* rozwalenie, zniesienie murów miasta, *n.* Abreissen der Ringmauer, *n.*

Démanteler, *v. a.* zwalić, rozwalić, zniesić mury miasta, eine Ringmauer niederreißen.

Démantibuler, *v. a.* *fig.* rozetrwać, popsuć, zkamać, aus den Fugen bringen, aus einander reißen.

Démarcation, *f.* ligne de —, graniczna, demarkacyjna linia, *f.* Grenz, Scheidelinie, *f.*

Démarche, *f.* chod, krok, *m.* chodzenie, *n.* Gang, *m.* *fig.* postępek, sposób postępowania, *m.* zachowywanie się, *n.* obchodzenie się, *n.* Schritt, *m.* Verfahren, Verhalten, Betragen, *n.*

Démarrer, *v. a.* rozwodzić, die Ehe trennen, scheiden. *se —, r.* rozwieszać się, wiać rozwód, sich scheiden lassen.

Démarquer, *v. a.* z wyznaczyć znak jaki, das Zeichen wegnehmen, auslöschen — *n.* znakowanie (o koniach), die Kennung verlieren (von Pferden).

Démarrer, *v. a.* odcumować, odwiązać, von den Lauen losmachen. *fig. fam.* z mieysca ruszyć, von der Stelle bringen. — *n.* odbić od brzegu, podnieść kotwicę, absegeln. *fig. fam.* ruszyć się z mieysca, von der Stelle weichen.

Démasquer, *v. a.* zdjąć maskę z twarzy; odkryć, wyjawic, entlarven. *fig.* — *qq.* kogo właściwy jego postaci wystawić, einen Menschen in seiner wahren Gestalt darstellen. *se —, r.* zdjąć maskę z twarzy, seine Larve oder Maske abnehmen.

Démastiquer, *v. a.* kit zdjąć z czego, den Kitt von etwas abmachen.

Démâter, *v. a.* maszt zbić, z masztu okręt ogłodzić, entmasten. — *n.* maszt utracić, mastlos werden.

Démêlé, *m.* spór, *m.* zwada, wasn, *f.* Streit, Zank, *m.* Händel, *m. pl.*

Démêler, *v. a.* rozplatać, rozwić, rozpleść, wywikłać, wyszukać, aus einander machen, suchen; von einander absondern. *fig.* rozeznąć; doysdz, docić, odkryć; wyjaśnić, uspokoić, zakończyć, erkennen; unter scheiden; aus einander setzen; auflären, aufdecken. (*qc. avec qq.*) mieć z kim sprawę, mieć z kim co do czynienia, Händel mit jemand haben, etwas mit ihm ausmachen haben. *fig. prov.* — *une fusée*, rzecz lub sprawę zawikłaną wyprowadzić, wywiesdz, eine verwickelte Sache ins Reine bringen. *se —, r.* wywikłać się, wykreść się z czego, sich herauswickeln, heraus helfen.

Démembrement, *m.* *fig.* rozbiwanie, rozrywanie, rozszarpanie etc., *n.* podział *m.* część oderwana, *f.* Bergliederung,

zung, Zerstückung, Vereinzelung, Zertheilung, *f.*; abgetrenntes Stück, *n.*

Démembrer, *v. a.* rozbierać, rozszarpać, zergliedern, zerfücken. *fig.* rozierać, podzielić, zertheilen, zertrennen.

Déménagement, *m.* wyprowadzanie się, *n.* wyprowadziny, *pl.* Ausziehen, Ausräumen aus einem Hause, *n.*

Déménager, *v. a.* wywozić, wynosić, ausräumen. — *n.* wyprowadzić się, przeprowadzić się, (aus einem Hause) ausziehen. *fig.* przymuszonym sposobem zkąd się oddalić, się gezwungener Weise von einem Orte wegmachen.

Démence, *f.* szaleństwo, *n.* zawrót głowy, *m.* Wahnsinn, *m.* Verrücktheit, *f.*

se Démener, *v. a.* uwiać się koło czego, napracować się, usilnie się o coś starać, trapić się, się heftig hin und her bewegen, sich zerarbeiten, sich quälen.

Démenti, *m.* zadanie fałszu, *n.* zarzut kłamstwa, *m.* Beschuldigung einer Lüge, *f.* donner un —, (*à qq.*) zadać, zarzucić komu kłamstwo, fałsz, Jemanden Lügen strafen. recevoir un —, wstyd za kłamstwo ponieść, Lügen gestraft werden. *fig.* wstyd z zamysłu nie dopiętego, *m.* Schimpf von einem mißlungenen Unternehmen, *m.*

*Démentir, *v. a.* (*q.*) zadać, zarzucić komu fałsz, kłamstwo, Jemanden Lügen strafen. *fig.* zapierać się czego; upierać się, dowodzić co przeciwnie, verläugnen; widerlegen, zurecht weisen; etwas widersprechen. — sa naissance etc., zaprzeczyć szlachectwa etc., podkemi obywatelami, szpecić, znie-

ważyć stan swój etc., seine Geburt etc. verläugnen; Dinge thun, die derselben nicht gemäß sind. — un acte, dowód, dokument za fałszywy osądzić, zarzucić, eine Urkunde als falsch verwerfen. se —, *r.* przeciw sobie samemu mówić, się widersprechen. słowa swego nie dotrzymać; swój sposób myślenia znieważać, sein Wort nicht halten; seinen Charakter verläugnen. *fig.* ustawać w czym, ustanać; psuć się, rozpadać się, abweichend von seiner Güte etc.; schadhast werden, Risse bekommen.

Démérité, *m.* występki, czyny, nek kary godny, *m.* Verschuldung, *f.* das Strafbare in einer Handlung.

Démériter, *v. n.* zasłużyć na coś, zarzeszyć, verschulden etwas bey Jemandem.

Dépensur, *é*, *a.* niezmierny, udermässig, unmäßig.

*Démétre, *v. a.* zsadzić, zrzuć z urzędu, oddalić od urzędu; wywinać rękę etc., absetzen, eines Amtes entsetzen; verrenken. se —, *r.* d'une charge, złożyć urząd; wywinać, sobie rękę etc., ein Amt, eine Ehrenstelle niederlegen; sich ein Glied verrenken.

Démeublement, *m.* wyprzatanie sprzętów z domu, *n.* Ausräumung des Hausraths, *f.*

Démeubler, *v. a.* wyprzatać z domu sprzęty, den Hausrath wegräumen.

Démourant, *ante*, *a.* mieszkający gdzie etc., wohnhaft.

au Démourant, *ad. fam.* w reszcie, übrigens.

Demeure, *f.* mieszkanie, przebywanie, bawienie się gdzie, *n.* trwałosc, *f.* Wohnung, *f.* Wohnort, Aufenthalt, *m.* Dauer, *f.* T. zwłoka, *f.* Aufschub, *m.* Demeu-

Demeurer, *v. n.* mieszkać, przebywać; bawić się gdzie; zostać się; długo się bawić; zostać, pozostać, wohnen; bleiben; sich aufhalten, sich verweilen; ausbleiben; übrig bleiben. *fig.* — confus, bydz zawstydzonym, zmieszając się, beschämt, bestürzt seyn. — d'accord, bydz z kim jednakowego zdania, przyznać co, pozwolić na co, mit jemandem einerlei Meinung über etwas bleiben; etwas zusehen, zugeben. en — là, poprzestać, przestać na czym, es dabei bewenden lassen.

Demi, *ie*, *a.* pół, halb, *a* —, *ad.* pół, na pół, halb, zur Hälfte.

Demie, *f.* pół godziny, halbe Stunde, *f.*

Demi-lune, *f.* T. połowa księżyca, *f.* (gatunek szaniec zewnętrznych), halbe Mond, *m.* (Art Außenwerk).

Demi-métal, *m.* półkruzca, *n.* półmetal, *m.* Halbmetall, *n.*

Demi-pont, *m.* T. pół mostu na okręcie, Halberdeck, *n.*

Demi-setier, *m.* pół sester (gatunek miary), halber Sester, *m.* (Maas).

Démision, *f.* składanie, złożenie urzędu, *n.* Abdanfung, Niederlegung eines Amtes, *f.*

Démisionnaire, *m.* któremu co ustapiono, zu dessen Gunsten eine Abtretung geschehen.

Démocratie, *f.* gminowładztwo, *n.* Volksregierung, *f.*

Démocratique, *a.* gminowładny, demokratisch.

Demoiselle, *f.* panna; szlachcianka, *f.* Jungfer, *f.* Fräulein, Frauenzimmer, *n.*

Démolir, *v. a.* zwać, zburzyć, rozwalić, obalić, znosić, znieść, niederreißen, einreißen, abbrechen, abtragen.

Démolition, *f.* zwalenie, rozwalenie etc., *n.* Niederreißen, Abbrechen, *n.*

Démon, *m.* duch; czart, diabeł, *m.* Dämon, böser Geist; Teufel, *m.* *fig.* człowiek niespokojny, złośliwy, *m.* böser Mensch; Geist, *m.*

Démoniaque, *a.* et *m.* *f.* opętany, vom Teufel besessen. *fig.* szalony, zły, rasend, toll.

Démonomanie, *f.* rozprawa o złych duchach, czary, zaklinanie złych duchów, wierzenie w zaklinanie duchów, Abhandlung über böse Geister, Zaubereien etc.; Thorheit an Teufelsbeschwörungen etc. znglauben, *f.*

Démonstrateur, *m.* dowódca, *m.* Erklärer, *m.*

Démonstratif, *ive*, *a.* dowodny, nieodbity, beweisend, bündig, überzeugend.

Démonstration, *f.* dowód, *m.* okazywanie, *a.* T. wyjaśnienie, świadczenie, *n.* Beweis, *m.* Bezegung, *f.* Vorlesung, *f.*

Démonter, *v. a.* zsadzić z konia; zrzuć z siebie (o koniu); konia komu zabrać; rozbierać, rozkładać, rozbiąć, einen Reiter abwerfen, ihm sein Pferd nehmen; aus einander legen oder nehmen. *fig.* pomylić, aus der Fassung bringen, in Verwirrung setzen. — un canon, zdiąć armatę z lewaty, zepsuć ją, nieużyteczną uczynić, die Kanone von der Kaffette abnehmen; sie unbrauchbar machen. se —, *r.* *fig.* okazywać się, udawać, verfallen; sich verstellen.

Démontrable, *a.* dowodny, erweislich.

Démontrer, *v. a.* dowodzić, wywodzić, beweisen, erweisen.

Démoraliser, *v. a.* psuć obyczaje, niemoralnym kogo uczynić, die Sitten verderben, ungesittet machen.

Démor-

- Démordre**, *v. n.* puścić, upuścić (co zębami uchwyconego), loslassen (aus den Zähnen). *fig. (de qc.)* odstąpić czego, von etwas abstehen.
- Démouler**, *v. a.* z formy wyjąć, aus der Form nehmen.
- Démonvoir**, *v. a. T.* odwrócić kogo, jemanden abwendig machen.
- Démunir**, *v. a.* огоłocić z murów, z żywności etc. miasto, von Munition und Lebensmitteln entblößen.
- Démurer**, *v. a.* przebić drzewo, okna zamurowane, eine zugemauerte Thüre, ein Fenster wieder aufbrechen.
- Dénaire**, *a.* dziesiętny, dziesiętkowy, gezeheud.
- Dénantir**, *v. a.* zastaw lub bezpieczeństwo utracić, sein Unterpfand, seine Sicherheit aus den Händen geben.
- Dénatter**, *v. a.* zdjąć matę z czego, rozpleść, ausflechten.
- Dénaturé**, *éc. q.* nieludzki, okrutny, unnatürlich, unmenschlich.
- Dénaturer**, *v. a.* naturę, właściwe znaczenie iakięś rzeczy zmienić, die Natur einer Sache, einer Bedeutung verändern. — *un fait*, czyn iaki odmienić, seszpecić, eine That, Sache entstellen.
- Dénégation**, *f.* przeczenie, zaprzeczenie, zapieranie się czego, *n. T.* Läugnen vor Gericht, *n.* Abhängung, *f.*
- Dénier**, *m.* zaprzeczenie, zapieranie się czego; odmówienie komu czego, *n.* Weigerung, Läugnung; Versagung des Rechts, *f.*
- Déniaisé**, *m.* frant, filut, *m.* listiger, durchtriebener Mensch, *m.*
- Déniaissement**, *m.* ociosanie, wykrzesanie czyie, drwiny, głupiego rozumu uczące, *pl.* Klügermachen, *n.*
- Déniaiser**, *v. a. (qq.)* mędrszym kogo zrobić, ociosać, okrzesać; oszukać, podejść kogo, einen Klüger machen; wigić, übertölpeln.
- Dénicher**, *v. a.* z gniazda wybierać, aus dem Neste nehmen. *fig. — qq.* wyrzucić, wygnąć kogo z kąd, wypędzić, verjagen, vertreiben. — *n.* wylecieć, ausfliegen, *fig.* umknąć, uciec z kąd, sich aus dem Staube machen.
- Dénier**, *v. a.* zaprzeczać, zapierać się czego, odmówić czemu, läugnen, abläugnen; verweigern, abschlagen.
- Denier**, *m.* denar, fenik; przewyższa *f.* Denier, Pfennig, Heller; Silberling, *m.* Interessent, *f. pl. — a Dieu*, zadatek, grosz świętojański, grosz boży, *m.* Gottespfennig, *m.*; Handgeld, Draufgeld, *n. — de pénitent*, pieniadze pokutne, za pokutę, *f. pl.* Weichtgeld, *n. — de la veuve*, wdowi pieniązek, *m.* Scherstein der Witwe, *n. — commun*, *pl.* wspólne pieniadze, *f. pl.* Gemeingeld, *ber, f. pl. — de fin*, oder de loi, feyn złota, srebra, *m.* Gehalt einer Silbermünze *ic.*, *m.* à douze deniers, srebro naysprzednieysze, *n.* sechsheildig, — *de monnoye*, moneta każda w mennicy bita, *f.* ausgeprägtes Silber, *n. — de boile*, pieniadze w mennicy na próbę chowane, *m. pl.* Probemünze, *f.* Deniers, *pl.* pieniadze, *pl.* Geld, *n.*
- Dénigrement**, *m.* czernienie, oczernienie, osławianie, *n.* hańba, ochyda, *f.* Anschwärzung, Verläumdung, Verachtung, *f.*
- Dénigrer**, *v. a.* czernić, osławiać; pogardliwym kogo robić, bić, obszkalować, upodlać, anschwärzen, verläumdern, verächtlich machen.
- Denis**, *m.* Dionizy, Dionysius, *m. se, f. — sia*, — zya. (Nasme).
- Denombrement**, *m.* wyliczanie; liczenie, odliczenie, *n.* Zählung, Abzählung, *f.*
- Dénombrer**, *v. a.* liczyć, wyliczyć, odliczyć, zählen, abzählen.
- Déominator**, *m.* mianownik, *m. Nenner*, *m. T.*
- Dénomination**, *f.* zwanie, nazwanie, mianowanie, *n.* mianowiny, *pl.* Benennung, *f.*
- Dénommer**, *v. a.* zwać, nazwać, imieniem mianować, benennen, namhaft machen.
- Dénoncer**, *v. a.* obwieścić, ogłosić, obwołać, opowiadać; donosić, doniesić, oskarżyć kogo, anfündigen, anzeigen; gerichtlich angeben.
- Dénonciateur**, *m.* donosiciel, oskarżyciel, *m.* Ankläger, Angeber, *m.*
- Dénonciation**, *f.* obwieszczenie, ogłoszenie etc.; oskarżenie; doniesienie, *n.* Anfündigung; Angebung, Anzeige, *f.*
- Dénotation**, *f.* oznaczenie, znaczenie etc., *n.* Bezeichnung, *f.*
- Dénoter**, *v. a.* oznaczać, naznaczyć, znaczyć, bezeichnen, beschriften, anzeigen.
- Dénouement**, ou *denouement*, *m.* rozwiązanie, roztrąsanie, *n.* koniec, *m.* Auflösung, Entwicklung, *f.* Ausgang, *m.*
- Dénouer**, *v. a.* rozwiązać (węzeł), (einen Knoten) auflösen, lösen. *fig.* rozwiązać, rozwikłać; sposobniejszym, obrotniejszym zrobić, okrzesać kogo, auflösen, entwickeln; geschmeidiger, gelenker machen. *se — r.* rozwiązać się, sich auflösen. *fig.* skrzętniejszym, obrotniejszym się zrobić, zostać; rosnąć; skończyć się, gelenker, geschmeidiger werden; sich entwickeln.
- Denrée**, *f.* żywność na targu, *f.* towar, Eswaare, *f.* andere Waare. — *pl.* żywności, *pl.* Lebensmittel, *f. pl.*
- Dent**, *f.* ząb, *m.* Zahn, *m. fig.* ząb, szczerb, *m.* Zacke, Echarre, *f.* prendre le frein. le mors aux dents, wzięść wędzidło na kiel, zbiegać się, durchgehen (von Pferden). *fig.* wyrzucić, rozpuścić się, rzucić iarzmo, zigellos werden; das Joch abschütteln. *fig. fam.* manger de toutes ses dents, iść oboma stronami ust, iść za wiele, auf beiden Valfen essen. parler entre ses dents, nie głośno i nie wyraźnie mówić, nicht laut und deutlich genug reden. parler de grosses dents, zuchwałą mowę prowadzić, trohige Reden führen. avoir une dent contre qq., nieprzyjaźń z kim prowadzić, utrzymywać, Feindschaft gegen jemand hegen. montrer les dents à qq., opierać się, wzbraniać się komu, sich einem widersetzen. être sur les dents, nie móc z mieysca, znużyć się, nicht mehr fort können, sehr müde, ermattet seyn. donner un coup de dent à qq., szczypać, przycinać komu, auf jemanden sicheln.
- Dentale**, *a. f.* lettre —, litowa przez zęby wymawiana, *f.* Zahnbuchstabe, *m.*
- Denté**, *éc. a.* zębaty ząbkowaty, gezähnel, zackig, ausgezackt.
- Dentée**, *f.* uderzenie, nkaszenie zębami, *n.* Hieb mit den Zähnen, *m.*
- Dentelé**, *éc. a. v.* Denté.
- Denteler**, *v. a.* ząbkować naciąć, wycinać, wyrzynać, auszacken, ausferben.
- Den-

Dentelle, *f.* koronki, *pl.* Spige; Kante, *f.*

Dentelure, *f.* króy w ząbki, *m.* ząbkowata robota, *f.* Zahnschnitt, *m.* ząbkige Arbeit, *f.*

Dentier, *m.* *fam.* rząd zębów, *m.* Reihe Zähne, *f.*

Dentifrice, *m.* proszek etc. na zęby, *m.* Zahnmittel, Zahnpulver, *n.*

Dentiste, *m.* dentysta, *m.* cyrulik, co zęby wyrzywa, *m.* Zahnarzt, *m.*

Dentition, *f.* wyrastanie zębów, *n.* Zahnen, *n.*

Denture, *f.* rząd zębów, zęby, *m.* *pl.* Gebiß; Zahnwerk, *n.*

Dénué, *ée*, *u.* et *a.* оголоzony, sam, bez, entblößt, ohne, — *d'assistance* bez pomocy, bez ratunku, gani; hüßlos. — *d'esprit*, bez rozumu, ohne Verstand, geistlos.

Dénouement, ou dénouement, *m.* оголоczenie, *n.* Entblößung, *f.*

Dénuer, *v.* *a.* оголоzić, obnażyć kogo ze wszystkiego, entblößen, berauben.

Dépaqueter, *a.* wypakowywać, wykładac, auspacken.

Déparager, *v.* *a.* wydać dziewczynę za męża stanu nierównego ein Mädchen unter ihren Stand verheyrathen.

Déparalyser, *v.* *a.* z paraliżu wyprowadzić, die Lähmung benehmen. *fig.* — une armée, wojsko nieczynne, do ruchu, do czynności przyprowadzić, eine unthätige Armee wieder in Bewegung setzen.

Dépareiller, *v.* *a.* rozłączyć, rozerwać, zusammen gehörende Sachen von einander trennen; unvollständig machen.

Déparer, *v.* *a.* obrać co z ozdoby; szpecić, oszpecić, den Schmuck von etwas wegnehmen; verstellen, verunstalten.

Déparier, *v.* *a.* parę rozłączyć, rozerwać, paarweise zusammen gehörige Dinge trennen.

Déparler, *v.* *n.* zmówić, przestać mówić, aufhören zu reden.

Départ, *m.* odjazd, *m.* Abreise, Abfahrt, *f.* *T.* rozstanie, rozłączenie się, *n.* Scheidung, *f.* eau de —, woda do rozłączenia, Scheidewasser, *n.*

Départager, *v.* *a.* znieść równość głosów, die Gleichheit der Stimmen aufheben.

Département, *m.* podział, dział, wydział; powiat, obwód, département, wydział, *m.* Theilung, Auftheilung; Abtheilung, *f.*; Bezirk, Kreis, *m.* Département, *n.* *fig.* urząd, powinność, *f.* Verwaltungssach, Sach, Amt, *n.* — tal, *e.* *a.* powiatowy, zum Département gehörig.

Départir, *v.* *a.* rozdać, podzielić; zlecić, austheilen, vertheilen. se —, *r.* (*de qc.*) ustąpić czego, odstąpić od czego; zaniechać, zaniedbać, von etwas abstehen, abgehen; aus den Augen setzen, vernachlässigen.

Dépasser, *v.* *a.* wyciągnąć; wyiąć, wieder heraus ziehen. — *qq.* uprzedzić kogo w biegu, einem im Laufen zuvor kommen.

Dépaver, *v.* *a.* odbrukować, bruk zdjąć, das Pflaster aufreißen.

Dépayser, *v.* *a.* (*qq.*) wysłać kogo, oddać do oczyzny, einen in die Fremde schicken. *fig.* oduczyć, odzwyczaić kogo od wad czystych; wyrugować, spędzić żkąd; omamić, w błąd kogo wprowadzić, einem seine Landesart abgewöhnen, manierlicher machen; einen von einem vortheilhaften Orte wegziehen; einem fałszyże Begriffe von etwas beibringen, einen blauen Dunst vormachen. — se —, *r.*

r. opuścić byczyżnę, udadz się w cudze kraie, sein Vaterland verlassen, in die Fremde ziehen.

Dépéceement, *m.* rozsiekanie, pokraianie etc., *n.* Zerstückeln, Zerhauen, *n.*

Dépécer, *v.* *a.* rozsiekać, pokraiać, porąbać, zerstückeln, zerstückeln, zerhacken, zerschneiden.

Dépêche, *f.* list w sprawach publicznych, *m.* Brief über Staatsangelegenheiten, *m.* ważne papiery, listy, *m.* *pl.* wichtige Brieffschaften, Papiere, *f.* *pl.*

Dépêcher, *v.* *a.* przynaglić, kwapić się, spieszyć się; wygotować, zrobić co zaraz, beschleunigen, fördern, geschwind fertig werden. (*qq.*) wyprawić, wysłać kogo dokąd, Jemanden eilig absenden, abfertigen. *fig.* sprzągnąć z świata, pozabawić kogo życia, in die andere Welt schicken. se —, *r.* spieszyć się, nie bawić się, eilen.

*Dépeindre, *v.* *a.* odmalować, opisać, schildern, beschreiben, abmalen.

Dépenaillée, *ée*, *a.* obdarty, zerlumpt.

Dépendamment, *ad.* przez, za wolę za pomocą czyją, vermittelst, mit Hülfe.

Dépendance, *f.* nieswoboda, niewola, podległość, *f.* mus, *m.* Abhängigkeit, Unterwürfigkeit, *f.* Dépendances, *pl.* przynależności, przynależności, Vertinientien, Vertinientstücke, *n.* *pl.* *fig.* okoliczności, *f.* *pl.* Umstände, *f.* *pl.*

Dépendant, *ante*, *a.* poddany, podległy; pochodzący, należący, abhängig.

Dépandre, *v.* *a.* spuścić, zdjąć co wiszącego, abhängen, das Ausgehängte herab nehmen. — *n.*

(*de*) należeć komu, do kogo, podlegać, byż komu podległym, poddanym; zawisnąć od woli czyjey, pochodzić, płynąć zkad, abhängen, abhängig, unterwürfig seyn; aus etwas folgen.

Dépens, *m.* koszt, nakład, *m.* expensa, *pl.* Kosten, Unkosten, *f.* *pl.* *T.* koszty sądowe, *m.* *pl.* Gerichtskosten, *f.* *pl.*

Dépense, *f.* wydatek, koszt, *m.* spizarnia, *f.* Ausgabe, *f.*; Aufwand, *m.*; Speisefammer, *f.* se mettre en —, wielkie wydatki czynić, wydawać wiele, sich in Unkosten setzen.

Dépenser, *v.* *a.* wydawać niepotrzebnie, rozrzucac, sypać pieniądze, lożyć na co pieniądze, Geld ausgeben, auf etwas verwenden, verzehren.

Dépensier, *ière*, *a.* rozrzutny, marnotrawny, *ider*, die viel Geld verthut, verschwenderisch. — *m.* *f.* rozrzutnik, marnotrawca; szafarz klasztorny, *m.* Verschwender, *m.*; Speisemeister (in einigen Klöstern), *m.*

Déperdition, *f.* ochód, *m.* szkodliwe zmniejszenie, *n.* Abgang, *m.* nachtheilige Verminderung, *f.*

Dépérir, *v.* *n.* psuć się, niszczyć, ginać, znikać, ubywać, w niwecz się obracać, podupadać; zapadać się, sich vermindern, schwächer, schlechter werden; zu Grunde gehen, verderben, in Verfall gerathen; baufällig werden.

Dépérissement, *m.* ubywanie etc., *n.* upadek, *m.* zguba, *f.* Verfall, *m.* Abnahme; Verminderung, *f.*

Dépêtrer, *v.* *a.* wypłacać nogi, die Füße loswickeln. se —, *r.* *fig.* *jam.* (*de qc.*) pozbyć się kogo, uwolnić się od kogo, sich von Jemanden losmachen, einen vom Halse schaffen.

Dépen-

Dépoulement, *m.* spustoszenie, ogołocenie krain z ludności, *n.* Entvölkerung, Verödung, *f.*

Dépoupler, *v. a.* spustoszyć, ogołocić kraj z obywatelów; wyrabac, spustoszyć (las); wylowić (sadzawkę), entvölkern; wrodoć (einen Wald); entblößen (einen Feind von seinen etc.)

Dépêcher, *v. a.* *v.* Dépêcer et Démembrer.

Dépilatif, *ive, a.* opadanie włosów sprawujący, die Haare wegnehmend.

Dépilation, *f.* opadanie włosów, *n.* Wegnehmen oder Ausfallen der Haare, *n.*

Dépiler, *v. a.* łysym robić, opadanie włosów sprawić, die Haare ausfallen machen. *se —*, *v.* włosy utracić, wyłysieć, die Haare verlieren.

Dépiquer, *v. a.* *fam.* uśmierzyć żal, frasunek, uspokoić, cieszyć kogo, den Verdruß, Groll benehmen, wieder gut machen.

Dépister, *v. a.* wysłodzić, wyszporadzić odkryć, ausspüren, auf die Spur kommen.

Dépit, *m.* kłopot, gniew, frasunek, *m.* niechęć, *f.* Verdruß, Merger, Unruhe, *m. en —*, (*de qq.*) na złość komu, einem zum Troste, zum Pöffen.

se Dépiter, *v. e.* gniewać się, gryźć się, dasad się, sich ärgern, verdrüsslich, unwillig, böse werden.

Déplacé, *ée, p. et a.* ruszony z miejsca swego; nie na miejscu swoim położony, prztawiony, von seinem Platz gerückt; am unrechten Orte, übel angebracht, verstellt.

Déplacement, *m.* ruszenie z miejsca, przestawianie, *n.* Verückung, Verstellung; Verfehlung, *f.*

Déplacer, *v. a.* ruszyć, co z miejsca swego, verschieben, verrücken. (*qq.*) wyrugować kogo, Jemandem seinen Platz nehmen.

*Déplaire, *v. n.* nie podobać się komu; urazić kogo, przykrość komu czynić, missfallen, Unlust erwecken; Verdruß machen. *se —*, *r.* nie podobać się, czuć nieukontentowanie; nudzić się gdzie, nie chować się, nie przyjać się, (*o zwierzętach i roślinach*), missvergnügt, unzufrieden sein; nicht gut an einem Orte fortkommen (von Pflanzen und Thieren). *fam.* ne vous déplaiss, ne vous en déplaiss, za pozwoleniem, proszę o przebaczenie, mit Ihrer Erlaubniß; vergehen Sie; nehmen Sie mir nicht übel.

Déplaisance, *f.* niechęć, *f.* niesmak, *m.* nieukontentowanie, *n.* Widerwille, *m.* Abneigung, *f.* Mißfallen, *n.*

Déplaisant, *ante, a.* przykry, nieprzyjemny, unangenehm, widerlich.

Déplaisir, *m.* kłopot, frasunek, niesmak, niesnasek, *m.* niechęć, *f.* nieukontentowanie, *n.* Unlust, Betrüßniß, *f.* Kummer, *m.*; Mißvergnügen, *n.* Verdruß, *m.*

Déplanter, *v. a.* przesadzić (roślinę), verpflanzen, versetzen.

Déplicher, *v. a.* rozwiać, rozkładać, rozpościerać, aus einander legen, entfalten.

Déplicher, *v. a.* fałdy wymarszczać, die Falten heraus machen. *se —*, *r.* wymarszczać się, stracić fałdy, die Falten verlieren.

Déplorable, *a.* żałosny, opłakany, bedauernswürdig, erbärmlich; kläglich, bejammerenswerth.

Déplo-

Déplore, *v. a.* opłakiwać co, żałować czego, beweinen, bedauern, bejammern.

Déploier, *v. a.* rozwiać, rozpościerać, entfalten, ausbreiten. — les drapeaux, chorągwie rozwiać, die Fahnen fliegen lassen. — les voiles, napiąć żagle, die Segel aufspannen, aufspannen. — le pavillon, banderę wywiesić, die Flagge aufstecken, wehen lassen. *fig.* wystawiać, wylewać (erudyty swą), ausframen, zeigen. — toute son éloquence, całęj swojej wymowy użyć, dołożyć, alle seine Beredsamkeit aufbieten. rire à gorge déployée, śmiać się na głos do rozpuku, aus vollem Halse lachen.

Déploier, *v. a.* wyrwać pierzę, rąpić, ausrupfen (die Federn). *se —*, *r.* piera stracić, pierzyć się, die Federn verlieren.

De plus, *v.* Plus.

Dépolir, *v. a.* glanc zepsuć, den Glanz benehmen.

Dépopulariser, *v. a.* *qq.* pozbawić kogo łaski u ludu, einen um die Gunst des Volkes bringen.

Dépopulation, *f.* spustoszenie, ogołocenie krain z ludzi, *n.* Entvölkerung, *f.*

Dépot, *m.* sans — *T.* bezzwłoki, niezwłocznie w tym momencie, ohne Aufschub, unverzüglich, auf der Stelle.

Déportation, *f.* wywołanie, wygnanie z krain, *n.* Landesverweisung, Verbannung, *f.*

Déporter, *v. a.* (osobliwie, *pl.*) nierząd, *m.* zła sprawowanie się, *n.* złe postępy, *m. pl.* sprawowanie się, *n.* Aufführung, *f.* Betragen, *n.* (gewöhnlich schlecht).

Déporter, *v. a.* wypędzić, wygnać, wywołać z krain, aus

dem Lande verbannen, verweisen. *se —*, *r.* odstąpić jakiej rzeczy, von einer Sache abstehen.

Déposant, *te, a. et m. f.* świadek, *m.* der, die vor Gericht als Zeuge aussagt, *m. T.* świadek wystuchany, *m.* abgehörter Zeuge, *m.*

Déposer, *v. a.* złożyć, składać; dać do schowania; powierzyć, świadczyć, urzędownie zeznać, absetzen, entsetzen; hinsterlegen, niederlegen, deponieren; übertragen, anvertrauen; gerichtlich aussagen. — un corps, złożyć ciało gdzie przed pogrzebem, einen Leichnam beisetzen. *T.* do ośnienia się o przyprowadzić, Bodensatz machen.

Dépositaire, *m.* pokładnik, pokład przymuający, *m.* Wahrer, *m.*

Dépositeur, *m.* ten który co u kogo składa, który co komu powierza, der etwas bei einem andern niederlegt; der einem etwas anvertraut.

Déposition, *f.* złożenie z urzędu; świadectwo, *n.* Absetzung; Zeugenaussage, *f.*

Déposséder, *v. a.* (*qq. de qc.*) wyzuc z własności, posiadłości, odjąć, odebrać komu posiadłość (possession), einen aus dem Besitze einer Sache treiben.

Dépossession, *f.* wyzucie z possessioni etc., *n.* Vertreibung aus dem Besitze, *f.*

Dépoter, *v. a.* (*qq.*) spędzić, wyrugować z ką, einen von seinem Posten vertreiben.

Dépôt, *m.* dobro powierzone, *n.* pokład, *m.* miejsce, *n.* skrzynia do chowania mętryki zakonnej, *f.* skład, *m.* wilgotności, humory w części pewnej ciała, *pl.* męty

W

w urynie, *m.* anvertrautes Gut, *n.*; Hinterlegung, *f.*; Verwahrungsort; Kasten zu dem Kloferarchib, *m.*; Niederlage; Sammlung gewisser Feuchtheiten an einem Orte des Leibes, *f.* (Wodenlag des Urins), *m.*

Dépoter, *v. a.* z donicy przesadzać, Gewächse aus den Töpfen thun.

Dépoudrer, *v. a.* puder obcierać, otrzasać z czego, den Pudr abwischen, abschütteln.

Dépouille, *f.* skóra z zwierzęcia zdarta; wylina; suknie znoszone, *pl. f.* żniwo, *n.* zdobycz, *f.* łup; spadek, *m.* puszczyna, *f.* abgestreifte Haut, *f.* Balg, *m.*; abgezogenes Fell, *n.* abgelegte Kleider, *n. pl.*; Ernte; Beute; Verlassenschaft, *f.* Nachlaß, *m.* — mortelle, śmiertelna zwłoka, *f. pl.* sterbliche Hülle, *f.*

Dépouillement, *m.* wstrzymanie się dobrowolne od czego, zapieranie się czego, *n.* wypis krótki z rachunków, protokołu etc., *m.* freiwillige Herausgabe, Enthaltung des Gehusses einer Sache, *f.*; Auszug aus einer Rechnung, einem Protokolle etc., *m.*

Dépouiller, *v. a.* zrabować, wyzuc kogo z sukien; obłupić, odrzeć ze skóry, obnazyć; zerwać, otrząść liście z drzewa, ausziehen, der Kleider berauben; die Haut abziehen; entblößen; entlauben, *fig.* ogołocić, wyzuc kogo z czego; składać; sprzątać zboże z pola, zwozić: krótki wypis z rachunków etc. zrobić, rachunki rewidować, przegladzać, berauben; ablegen; abernten, einernten; einen Auszug aus einer Rechnung etc. machen, eine Rechnung unterziehen. se —, *r.* składać, zdjąć z siebie suknie; odmieniac skórę; li-

ście tracić, seine Kleider ausziehen; sich häuten; die Blätter verlieren, *fig.* złożyć, ablegen, niederlegen.

*Dépouvoir, *v. a.* obnazyć, ogołocić kogo z czego, entblößen. se —, *r.* obnazyć, ogołocić się, sich entblößen. se — d'argent, wszystkie pieniądze wydać, alles vorräthige Geld ausgeben.

Dépouvu, *ue, a.* ogołocony, obnażony z czego, entblößt, beraubt. an —, *ad.* niespodzianie, znienacka, unversehens.

Dépravation, *f.* zepsucie, psucie dobrych obyczajów, *n.* Verderbniß, Verderbtheit, *f.*

Dépraver, *v. a.* psuć, zepsuć, verderben.

Déprécation, *f.* przeproszanie, *n.* życzenie, *n.* Abbitte; Anmündung, *f.*

Dépréciation, *f.* spuszczenie, zmniejszenie ceny, *n.* Heruntersetzung des Werthes, *f.*

Déprécier, *v. a.* za mało co cenić, zmniejszyć, spuścić cenę, zu gering schätzen, herabwürdigen, herab setzen.

Déprédator, *m.* łupieżca, pustoszyiciel, *m.* Räuber, Verwüster, *m.*

Déprédation, *f.* łupiestwo, dzierstwo, plondrowanie; pustoszenie; oszukiwanie, wyciskanie, wydzieranie pieniędzy i innych własności, *n.* Rauben und Plündern, *n.* Verheerung, Verwüstung dadurch; Beruntreuung, Unterschlagung der Gelder; Erpressung, *f.*

Dépréder, *v. a.* plondrować, pustoszyć; okraść, plündern und verwüsten, berauben.

*Déprendre, *v. a.* oderwać, odciągnąć, losmach. se —, *r.* odłączyć się, oderwać się, sich losmachen.

De

De près, *v. Près.*

Dépression, *f.* przyciskanie, *n.* Druck, *m. fig.* ucisk, *m.* ucimieganie, *n.* Unterdrückung, *f.*

*Déprévenir, *v. a.* wybić komu z głowy fałszywe zdanie, oświecić kogo, ein Vorurtheil benehmen. se —, *r.* uwolnić się od swych fałszywych zdań, sich von seinen Vorurtheilen freymachen.

Dépri, *m.* prozba o uwolnienie opłaty za nadanie lenne, *f.* podanie towarów na piśmie na komorze, Bitte um Erlassung der Lebensgebühren; schriftliche Anzeige der Waaren im Steueramte, *f.*

Déprier, *v. a.* wymówić się z czego n zaproszonego, odmówić podziękować, einem wozu Eingeladenen wieder absagen; ugodzić się względem kosztów za nadanie lenne; podać towary na komorze, sich wegen der Lebensgebühr absinden; die Waaren im Steueramte ausgeben.

Déprimer, *v. a.* uciskać, gnębić; poniżać, unterdrücken; erniedrigen; verächtlich behandeln.

Dépriser, *v. a.* lekce co cenić, ważyć, gering schätzen, verin-
gern; verachten.

Dépuceller, *v. a.* panieństwo odebrać, entjungfern.

Dépucellement, *m.* odebranie panieństwa, *n.* Entjungferung, *f.*

Depuis, *prp.* od, seit, von, an, *ad.* potem, od tego czasu, seitdem, seither. — que, c. od tego czasu, odtąd iak, seitdem. — peu, nie dawno, seit kurzem, unlängst.

Députation, *f.* oczyszczenie, *n.* Reinigung, *f.*

Dépuratoire, ou dépuratif, *ive,* *a.* czyszczący, reinigend.

Dépurar, *v. a.* oczyścić, reinigen.

Députation, *f.* deputacya, *f.* wysłanie, *n.* deputaci, *m. pl.* Absendung; Deputation, *f.*; Abgeordneten, *m. pl.*

Député, *m.* deputat, *m.* Abgeordneter, *m.*

Députer, *v. a.* deputować, wysłać, abordnen, absenden.

De quoi, *v. Quoi.*

Déracinement, *m.* wykorzeniecie, wyrwanie z korzeniem, *n.* Ausreißen mit der Wurzel, *n.* Ausrottung, *f.*

Déraciner, *v. a.* wykorzenieć, z korzeniem wyrwać, entwurzeln, mit der Wurzel ausreißen, *fig.* wykorzenieć, zupełnie zniszczyć, wgubić, anrotten, ganz vertilgen.

Dérason, *f.* nierozum, *m.* Unvernuft, *f.*

Dérasonnable, *a.* nierozumny, unvernünftig.

Dérasonner, *v. n.* nierozumnie mówić, gadać, unvernünftig reden.

Dérangement, *m.* nieład, nieporządek, *m.* Unordnung, *f.* *fig.* nierząd, *m.* pomieszanie, *n.* Zerrüttung, *f.*

Dérangé, *ee, p. et a.* nieporządny, pomieszany, in Unordnung gebracht, unordentlich; zerrüttet.

Déranger, *v. a.* rozrzucić, pomieszać; pomylić, in Unordnung oder aus der Ordnung bringen, verrücken; stören, verwirren. *fig.* zniszczyć, vereiteln.

Dératé, *ee, a. fig. fam.* żwawy, żywy; chytry, munter, lustig; schlau.

Derechef, *ad.* znova, abermals, von neuem.

Dérégler, *ee, a.* nieporządny, rozpustny, unordentlich, liederlich.

Déréglement, *m.* nieporządek, pomieszanie, pomieszanie, zamieszanie, *n.* Regellofigkeit, Unordnung, Unregelmäßigkeit, Ver-

Derwirmung, f. fig. nierząd, m. rozpusta, f. Liederlichkeit, f.
Dérèglement, ad. nieporządkie; rozpustnie, unordentlich.
Déréglé, v. a. pomieszać, psuć, in Unordnung bringen, verderben. se —, r. pomieszać się, psuć się, in Unordnung kommen, gerathen.
Déridé, v. a. zmarzczyć, wymarszczać, entkränzeln, entfallen. fig. — le front, twarz, czoło wypogodzić, das Gesicht erheitern. se — le front, wymarszczyć, wypogodzić czoło, seine Stirn entkränzeln, sein Gesicht aufheitern.
Dérision, f. posmiech, m. posmiewisko, wysmianie, n. Hohnelächter, n. Spott, m. Verachtung, f.
Dérivation, f. pochodzenie, wywodzenie, n. Abstammung, Ableitung, f.
Dérive, f. schybień, złądzenie okrętu z swej drogi, n. Abfall, m. Abweichen eines Schiffes, n.
Dérivé, m. słowo pochodzące, n. abgeleitetes Wort, n.
Dérivé, v. n. z brzegu odpechnąć, odpaść, oddalić się, pchnąć, pochodzić, herkommen, abstammen: vom Ufer abstoßen; abfallen. — a. wywiesić, wywozić, ab-, herleiten, entspringen, entstehen.
Dernier, ère, a. ostatni; najwyższy, der, bie, das letzte, vorige; äußerste, höchste. en — lieu, na koniec, zum letzten, zuletzt, endlich. au — point, w najwyższym stopniu, im höchsten Grad, aufs Äußerste. au — mot, ostatniem słowem, mit dem letzten Worte. ne vouloir jamais avoir le —, nie znosić ostatniego ciosu, niemals den letzten Schlag, und fig. słowa ostatniego zawsze się napierać, das letzte Wort haben wollen.

Dernièrement, ad. nie dawno, ostatniego razu, neulich, leghin, jüngst, unlangst.
Dérobé, èe, p. et a. ukradziony; skryty, gestohlen; heimlich, verborgen. à la dérobée, ad. skrycie, potajemnie, ukradkiem, heimlich, verstohlener Weise.
Dérober, v. a. kraść, ukradzić; kryć, tać; ukryć, wyrwać, złupić, wyłupić, skórę lub łupinę zdjąć, stehlen, entwenden; verbergen; entziehen; geheim halten; schalen, abhäuten. se —, r. odeymować sobie czego, wstrzymać się od czego, oddalać się od czego, sich entziehen; entfernen. (à qc.) uwalniać się od czego, unikać czego, einer Sache ausweichen. — d'une compagnie, wykraść się, uciec, sich untermerkt weggleichen, — un repas, wstrzymywać się od obiadu, sich eine Mahlzeit versagen. — à la vue, zniżyć z oczu, zniknąć, sich den Augen entziehen, aus dem Gesichte verlieren.
Dérocher, ou déroquer, v. a. pędzić zwierzę, aż z góry ze skały skoczy; plawić, czyścić złoto, vom Felsen herab stürzen (von Thieren); (Gold) reinigen.
Dérogation, f. zniesienie lub ścieśnienie iakiego prawa lub ustawy, uszkodzenie, ścieśnienie, n. Gültigkeitserhebung, f. Eintrag, m. Kränkung, Schmälerung, f.
Dérogance, f. uyma, uszkodzenie, (w urzędzie lub godności), Abbruch, Nachtheil (an seinem Stand, seiner Würde), m.
Dérogeant, eante, a. uwłaczający, uymuający ważności, nachtheilig.

Déro-

Dérogé, v. a. (à qc.) uwłaczając, uymować czego, szkodzić czemu, znosić co, ungültig machen, schmälern, Abbruch thun, wieder aufheben, zuwider handeln. — aux droits de qq., naruszyć, gwałcić czyje prawo przywilej, Eingriff in jemandes Rechte thun. — à la noblesse, oder déroger, tracić przez co szlachectwo, sich seines Adels verlustig machen.
Déroider, v. a. uiać tęgości, rozwolnić. die Steife benehmen, schlaff machen.
Dérougir, v. a. czerwoność (z twarzy) spędzić, die Röthe benehmen. — n. u. se —, r. zbladnąć; opłonać. die Röthe verlieren, bleich werden.
Dérouiller, v. a. rdzę odkrobać, wycierać, den Rost abputzen, abreiben. fig. wypolerować, okrzosać kogo, gestetter machen, bilden. se —, r. rdzę zgubić, den Rost verlieren. fig. grzeczniyszem etc. zostać, wypolerować się, gebildet, verfeinert werden.
Dérouler, v. a. rozwijać, aufwickeln, ab-, auf-, aus einander rollen. se —, r. rozwijać się, sich abwickeln, aufrollen.
Déroute, f. klęska, rozsypka wojska, f. anordentliche Flucht einer Armee, f. fig. nieporządek; podupadek, m. Unordnung, Derwirmung, f. Versall, m. mettre qq. en —, pomieszać kogo, w zamieszanie wprowadzić, einen aus der Fassung bringen.
Dérouter, v. a. odwiesić kogo z prawej drogi, vom rechten Wege abbringen. fig. pomieszać kogo; oddalić, odwrócić kogo od celu swego, aus der Fassung bringen, verwirren machen; Jemandes Plan verstellen.

Derrière, prp. za, hinter. laisser qq. — soi, wyprzedzić ko-

go, za sobą zostawić, einen hinter sich zurück lassen. fig. przeżyć, przewyższyć kogo, einen weit übertreffen. — ad. nazad, wzad, w tył, w tyle, hinten, hinten nach, zurück. — tył; zadek, m. Hintertheil, n. Hintere, m.
Derviche, f. taniec pewny, m. Art Tanz, m.
Dervis, Derviche, m. derbisz, m. Derwisch (türkischer Mönch), m.
Des, art. tych, (w polskim igrzysku drugi przypadek, pl.) der; einige.
Dés, prp. od, z, ze, seit, von — an. — que, c. skoro tylko, iak tylko, sobald, als; weil.
Désabusement, m. naprowadzenie obłąkanego, wyprowadzenie z błędów; odstąpienie błędu, n. Zurechtweisung, Ablegung eines Irrthums, f.
Désabuser, v. a. (q. de qc.) wywiesić kogo z błędu, den Irrthum benehmen, eines Besseren belehren. se —, r. odstąpić błędu, den Irrthum fahren lassen.
Désaccord, v. Discorde.
Désaccorder, v. a. przestroić instrument, verstimmen.
Désaccoupler, v. a. rozsworować, rozwiązać, loskoppeln, von einander machen.
Désaccontumer, v. a. (q. de qc.) odzwyczaić, oduczyć kogo czego, einem etwas abgewöhnen, ihn von etwas entwöhnen. se —, r. (de qc.) odzwyczaić się czego, sich etwas abgewöhnen.
Désachalander, v. a. odstręczać, odrażać komu kupców, um die Kundschaft bringen.
Désagencer, v. a. pomieszać, popsuć porządek, aus der zierlichen Ordnung bringen.

Désa-

- Désagréable**, *a.* przykry, nie miły, unangenehm, widerlich, verdräulich.
- Désagréer**, *v. n.* nie podobać się, być dla nieprzyjemnym, missfallen, unangenehm seyn.
- Désagrément**, *m.* przykrość; wada, *f.* Unannehmlichkeit, *f.*; Fehler, Mifstand, *m.*
- Désajuster**, *v. a.* pomieszać, porozrzucić, in Unordnung bringen, verrücken. *fig.* przeskodzić, zatrzymać, aus dem Gange bringen.
- Désaltérer**, *v. a.* gasić, ugasić pragnienie, den Durst löschen. *fig.* napoić, orzeźwić, tranken, erfrischen.
- Désancher**, *v. a.* zdjąć monszturk z instrumentu, das Mundstück von einem Blasinstrumente wegnehmen.
- Désancrer**, *v. n.* podnieść kotwice, den Anker lichten.
- Désappareiller**, *v.* Dépareiller.
- Désappétiser**, *v. a.* apetyt zepsuć, den Appetit benehmen. *fig.* ochotę komu odebrać, pozabawić kogo ochoty, die Lust zu etwas benehmen.
- Désappliquer**, *v. a.* odrywać, odwozić kogo od pilności, von dem Fleiße abziehen.
- Désappointer**, *v. a.* żołnierza z listy wymazać i jego traktament do skarbu obrócić, einen Soldaten von der Rolle ausstreichen und seinen Gehalt einziehen.
- ***Désapprendre**, *v. a.* zapomniać co, czego się kto nauczył, verlieren.
- Désapprobateur**, *m.* trice, *f.* osoba z nałogu wszystkiemu przyganiająca, *f.* Person die aus Gewohnheit alles mißbilliget.
- Désapprobation**, *f.* przygana, nagana, *f.* Mißbilligung, *f.*
- Désappropriation**, *f.* wyrzekanie się własności dóbr, *n.* Begebung des Eigenthums, *f.*
- Désappropriier**, *v. r.* (de qc.) wyrzec się własności dóbr, dem Eigenthume entfagen.
- Désaprouver**, *v. a.* nie chwalić, ganić, mißbilligen.
- Désarçonner**, *v. a.* wysadzić i siodła, rzucić z konia, aus dem Sattel heben, abwerfen. *fig.* gość komu zatkać, pomieszać kogo, beim Disputiren zum Stillstehenden bringen.
- Désargenter**, *v. a.* scierać, oskrobywać z czego srebro, die Versilberung abmachen. *fig.* (qq.) oskubać kogo, einen ausbeuteln.
- Désarmement**, *m.* rozbrojenie; odejmowanie broni, złożenie broni; rozpuszczenie wojska, *n.* Entwaffnung; Abdanfung der Soldaten, *f.*
- Désarmer**, *v. a. et n.* rozbroić, odjąć, odebrać komu broń, oręż; rozpuścić wojsko, entwaffnen; Truppen abdanfen. *fig.* ubliżać, uspokoić, besänftigen.
- Désarroi**, *m.* nieporządek, *m.* pomieszanie, (w interesach etc.). *n.* Unordnung, (Verwirrung in Geschäften etc.), *f.*
- Désassembler**, *v. a.* rozbiierać, rozłożyć, zerleżen, aus einander nehmen.
- Désassocier**, *v. a.* rozrwać, rozłączyć towarzystwo, odebrać, odłączyć od niego, eine Gesellschaft oder von derselben trennen. *se —*, *v.* wystąpić z towarzystwa, rozłączyć, rozstać się z nim, von einer Gesellschaft abgehen.
- Désassorti**, *ie, p. et a.* rozrwany etc.; niedoskonały, zertrümtert etc.; unvollständig.
- Désassortir**, *v. a.* rozrwać, rozłączyć, zusammen gehörige Dinge trennen, zertrümtern.
- Désastre**, *m.* zawisły wyrok, *m.* nieszczęście, *n.* Unstern, *m.* Unglück, *m.* Unfall, *m.*
- Désastreux**, *euse, a.* nieszczęsny, zawisły, unglücklich, traurig.
- Désattrister**, *v. a.* rozweselić, die Traurigkeit benehmen.
- Désavantage**, *m.* krzywda, *f.* uszczerbek, *m.* utrata, uyma; szkoda, *f.* szkodowanie na czym, przykre położenie, *n.* minderer Vortheil; Nachtheil, Verlust, *m.*; Unbequemlichkeit, *f.*
- Désavantager**, *v. a.* ukrzywdzić dziecię, (w testamentcie), ein Kind verkürzen, zu seinem Nachtheile andere begünstigen.
- Désavantageux**, *euse, a.* przykry, szkodę przynoszący, szkodliwy, niefortelny, nachtheilig, ungünstig; unbequem.
- Désayer**, *m.* zaprzeczka, *f.* odwoływanie; zaparcie, zapieranie się czego, nieprzyznawanie się do czego, *n.* Läugnen, *n.* Abläugnung; Widerrufung; Nichterkennung, *f.*
- Désaveugler**, *v. a.* *fig.* obiaśnić kogo, oczy komu otworzyć, die Augen öffnen.
- Désavouer**, *v. a.* zapierać się czego, nieprzyznawać się do czego; odwoływać, läugnen, widerrufen, nicht anerkennen, sich nicht zu etwas bekennen.
- Désceller**, *v. a.* z kitu etc. wyrwać, odrywać; (odpieczętować) vom Kitte etc. lösen; entriegeln.
- Déscendance**, *f.* familia, *f.* rod, *m.* urodzenie, *n.* Herkunft, Abstammung, *f.*
- Déscendant**, *ante, a.* zstępniacy, schodzący, absteigend, niedergehend.
- Déscendant**, *m.* potomek, *m.* Abstammeling, *m.*
- Déscendants**, *pl.* potomkowie, *pl.* *m.* Nachkommen, *m. pl.*
- Descendre**, *v. n. et a.* zstępować z góry, schodzić, na dół iechać, isść etc.; sciekać, spływać; zsiadać, wysiadać; siggać, isść, wysieść; spuścić, zwiesić, zdiąć; spuścić, popuścić strony, niżej nastroić; wyładować, przybić do lądu, wtargnąć wkroczyć w kraj, absteigen, herab, herunter steigen, gehen, fahren etc.; herab reichen, herab hangen, niederlassen, herunter lassen, nehmen, hängen etc.; niedriger stimmen (Saiten); eine Landung thun, ans Land steigen, einen Einfall zu Lande thun. *fig.* pochodzić; podupaść; zniżać się, poniżać się, abstimmen; erniedrigt werden; fallen; sich herablassen, sich erniedrigen. — la garde, zysać z warty złowacz wartę, von der Wache abziehen, eine Wache ablösen.
- Descente**, *f.* zstępowanie, schodzenie, wysiadanie, zsiadanie etc., spuszczenie etc.; miejsce pochodziste; wyładowanie, wtargnięcie nieprzyjacielskie, *n.* Herabsteigen, — fahren; Herunternehmen; *n.*; Niederfahrt, *f.*; Abhang, *m.*; Landung, *f.* feindlicher Einfall, *m.* T. przepaśnienie, *n.* Bruch, *m.* à la —, zsiadanie, przy zsiadaniu, beim Absteigen. — de la garde, (o warte) zsiagnąć z warty, zlużowanie warty, Abziehen, *n.* Ablösung der Wache, *f.*
- Descriptif**, *ive, a.* opisniacy, beschreibend, schriftlich darstellend, ausführlich.
- Description**, *f.* opis, *m.* opisanie; spisanie, *n.* reiser, spis, *m.* Beschreibung, Zeichnung, Schilderung, *f.*
- Désemballage**, *m.* wypakowanie, *n.* Auspacken, *n.*
- Désemballer**, *v. a.* odpakować, wypakować, auspacken.

Désembarkement, *m.* wyładowanie, wyładowanie z okrętu, *n.* Wiederausfischen, *n.*

Désembarquer, *v. a.* wyładować, wysadzić, wyładować z okrętu, wieder ausschiffen, ausladen.

Désembarrasser, *v.* Débarrasser.

Désembourber, *v. a.* z błota wydobyc, aus dem Kotze helfen.

Désemparement, *m.* ustąpienie zkad, opuszczenie miejsca; ustąpienie czego, *n.* Räumung, Verlassung eines Ortes; Wiederaufsetzung, *f.*

Désemparer, *v. a. et n.* ustąpić zkad, opuścić miejsce; ustąpić czego, abziehen, räumen, verlassen. *fig. sans —*, natychmiast, auf der Stelle.

Désempeser, *v. a.* krochmal z bielizny wypłókać, die Stärke wieder auswaschen.

Désempirer, *v. a.* odlać, wypróżnić aż do kąd, abfüllen, abgießen, zum Theile ausleeren. — *n. et se —*, *r.* wypróżnić się, próżnym zostać, leer werden.

Désempirer, *v. a.* fam. z więzienia wypuścić, uwolnić, auf freien Fuß stellen.

Désemparement, *m.* odczarowanie, *n.* Entzauberung, *f.*

Désemparer, *v. a.* odczarować, entzaubern. *fig. (qq.)* uwolnić kogo od namiętności, einen von einer heftigen Leidenschaft befreien.

Désenclouer, *v. a.* wyrwać, wyjąć gwoździ, einen Nagel heraus ziehen.

Désendormir, *ie, a.* rozespany, nie ze wszystkim obudzony, schläft, halb wach.

Désenfleur, *v. a.* puchling spędzić, die Geschwulst vertreiben. *n. et se —*, *r.* puchling str-

cić, pozbyć się iey, die Geschwulst verlieren.

Désenfleur, *f.* ubywanie, opadanie puchling, *n.* Abnehmen der Geschwulst, *n.*

Désenger, *v. a.* ochędożyć co z owadu, vom Ungeziefer reinigen.

Désenivrer, *v. a.* trzeźwić, o trzeźwić kogo, den Rausch vertreiben, nüchtern machen. — *n. otrzeźwić się*, nüchtern werden.

Désenlacement, *m.* wyjęcie z siatki, *n.* losmachen von einer Schlinge, *n.*

Désenlacer, *v. a.* wyjąć z siatki, von der Schlinge losmachen.

Désennuyer, *v. a.* bawić, zabawić (dla przepędzenia czasu etc.) die lange Weile vertreiben. *se —*, *r.* bawić się, sich die lange Weile vertreiben.

Désenrayer, *v. a. et n.* hamulec zdjąć, die Hemmkette losmachen.

Désenrumer, *v. a.* kataru pozbyć kogo, den Schnupfen vertreiben. *se —*, *r.* kataru się pozbyć, pozbyć się, sich den Schnupfen vertreiben, den Schnupfen verlieren.

Désenrôlement, *m.* wymazanie z rejestru, *n.* Ausstreichen aus der Rolle, *n.*

Désenrôler, *v. a.* wymazać z rejestru, abszyt dać, aus der Rolle oder Liste austreichen, Abschied geben. *se —*, *r.* abszyt wziąć, seinen Abschied nehmen (beides von Soldaten).

Désenrouer, *v. a.* chrapki pozbyć, pozbyć kogo, die Heiserkeit vertreiben. *se —*, *r.* chrapki się pozbyć, pozbyć się, die Heiserkeit verlieren.

Désensevelir, *v. a.* wyjąć trupa, ciało z prześcieradła, z płótna, w które był obwiniony,

niony, einen Leichnam aus dem Leichentuche nehmen.

Désensorceler, *v. a.* odczarować kogo, von Zauberen, oder *fig.* od miłości, heftiger Liebe befreien.

Désensorcellement, *m.* odczarowanie, *n.* Entzauberung, *f.*

Désentêter, *v. a.* (qq. de qc.) wybić co komu z głowy, ein nem etwas aus dem Kopfe bringen.

Désentortiller, *v. a. v.* Détortiller.

Désentraver, *v. a.* rozpuścić konia spętanego, die Fesseln oder Spannschritte von den Füßen eines Pferdes losmachen.

Désenvenimer, *v. a.* trucić z czego wyciągnąć, die Vergiftung benehmen.

Déséquipper, *v. a.* rozbroić okręt, rozbroić, ein Schiff entwaffnen, abtasteln.

Désert, *erte, a.* pusty, wüste, öde. *T.* nikczemny, wygasty, nichtig, erloschen.

Désert, *m.* pustynia, puszcza, *f.* dzikie pole, *n.* Wüste, Einsöde, Wildnis, *f.*

Désertir, *v. a.* opuścić; spustoszyć, verlassen; verwüsten. — *n.* oddalić się, wyciągnąć, wyludnić, spustoszyć, sich wegbegeben, ausziehen, wegziehen; entwölfen, verwüsten u. c. woy-ska, austreiben, heersüchtig werden. — *qq. T.* poniewolnie kogo na obcym brzegu, wyspie zostawić, einen wider Willen auf einer fremden Küste, Insel, zurücklassen.

Déserteur, *m.* zbieg, *m.* Ausreißer, *m.* *fig.* odszczepieniec, *m.* Abtrünniger, *m.*

Désertion, *f.* ucieczka od woy-ska, *n.* Ausreißer, *n.* Heersücht, *f.* *fig.* odstąpienie, *n.* Weggehen, Abtrünnigwerden, *n.*

T. — d'appel, nieważność appellacyi, *f.* Ungültigkeit einer Appellation, *f.*

à la Désespérance, *f. ad. fam.* po desperacku, desperacko, wie ein Rasender, ganz verzweifelt; unsinnig.

Désespérant, *ante, a.* desperacki, verzweifelt.

Désespéré, *ée, a.* zwatpiony, będący bez ratunku; desperacki, rozpaczny, gwałtowny, verzweifelt schlimm; der, die in einem verzweifeltm Zustande ist. *fig. je suis —*, barzo mi żal, es thut mir außerordentlich leid. — *m. desperat, m.* Verzweifelter, Wüthender, *m.*

Désespérance, *ad.* po desperacku; w wielkim stopniu, verzweifelt; in einem hohen Grade.

Désespérer, *v. n. (de qc.)* zwatpić, powatpić o czym, nadzieję tracić, rozpacząć, auf etwas verzweifeln; alle Hoffnung aufgeben. — *a. (qq.)* przywiesić kogo do rozpacz, einen zur Verzweiflung bringen, plagen, quälen. *se —*, *r.* rozpacząć, uralpić się, smucić się, gryźć się, z zmartwienia nie wiedzieć o sobie, verzweifeln, in Verzweiflung seyn oder gerathen; vor Kummer aufersich seyn.

Désespoir, *m.* rozpacz, *f.* zwatpienie, *n.* Verzweiflung, *f.* être au —, w rozpacz bycz, in Verzweiflung seyn. *fig. barzo* żałować czego, barzo się o co martwić, smucić, recht sehr bedauern, äußerst verdrüßlich seyn. (de . . . über . . .)

Désahillé, *m.* sukna białogłowska domowa, nocna, *f.* Nachkleid, Nachzeug, Hauskleid, *n.*

Deshabiller, *v. a.* rozbierać kogo, auskleiden, entkleiden. *se —*, *r.* rozbierać się; złożyć, *złożyć*

- habit, się auskleiden; den priesterlichen Schmuck ablegen.
- Deshabite, *ée, a.* pusty, unbewohnt.
- Deshabituer, *v. a. (qq. de qc.)* odzwyczaić, odnaczyć kogo czego, einem etwas abgewöhnen. *se —, r. (de qc.)* odzwyczaić się czego, sich etwas abgewöhnen.
- Deshériter, *v. a.* wydziedziczyć, enterben.
- Déshonneur, *v. a. qq. godziny* do pracy przeznaczone komu przerywać, jemandes gewöhnliche Arbeitsstunden unterbrechen.
- Deshonnête, *a.* nieprzystoyny, nieprzyzwoity, nieobyczajny, nieehrbar, unaufrichtig, unfittlich; ungeziemend.
- Deshonnêteté, *f.* nieprzystoynosc, nieobyczajność, Unehrbarkeit, Unfittlichkeit, *f.*
- Deshonneur, *m.* zływość, nieśława, *f.* wstyd, *m.* Unehre, Schande, *f.*
- Dehonorable, oder Déshonorant, *ante, a.* honorowi szkodziący, nieuczciwy, entehrend, schimpflich.
- Deshonorer, *v. a.* w niesławę podać, wstydu nabawić, zniewazyć, złożyć, entehren, veruehren, beschimpfen; schänden, schänden.
- Deshumaniser, *v. a.* odmawiać, odbierać komu ludzkie przyimoty, unmenschlich machen.
- Désignatif, *ive, a.* oznaczający, bezeichnend.
- Désignation, *f.* oznaczenie, opisanie; naznaczenie, przeznaczenie kogo do czego, *n.* Bezeichnung, Ernennung, *f.*
- Désigner, *v. a.* oznaczyć, opisać; naznaczyć, przeznaczyć co, kogo do czego, na co, bezeichnen, kenntlich machen, anzeigen; bestimmen; ernennen.
- Désincorporer, *v. a.* rozłączyć co w jedno ciało spojęne, das Einverleibte absondern.
- Désinfatuer, *v. a. (qq. de qc.)* wywieść, wyprowadzić kogo z błędu, von einer Thorheit heilen.
- Désinfecter, *v. a.* zaraźliwość zatrzymać, hamować, die Ausbreitung hemmen.
- Désinfection, *f.* uwolnienie od iakiey zarazy, *n.* Befreyung von einer Seuche, *f.*
- Désintéressé, *ée, a.* bezstronny, bezinteresowny, ungenüßlich, unparteyisch.
- Désintéressement, *m.* bezstronność, *f.* Ungegenüßlichkeit, *f.*
- Désintéresser, *v. a.* zapokoić kogo. Jemanden befriedigen, abfinden.
- Désir, *m.* żądanie, życzenie, *n.* Verlangen, *n.* Wunsch, *m.* Begierde, Sehnsucht, *f.* *T. au—*, stosownie do tego, zu Folge, gemäß.
- Désirable, *a.* pożądany, przyjemny, wünschenswerth.
- Désirer, *v. a.* żądać, pragnąć, życzyć sobie czego; nie dostawać, verlangen, wünschen, begehren, sich nach etwas sehnen; vermissen, aussehn.
- Désireux, *euse, a.* pożadliwy, chciwy czego, usilnie pragnący, begierig, sehnlich verlangend.
- Désistement, *m.* ustąpienie czego, *n.* Verzicht auf ein Recht *ic), m.*
- se Désister, v. r. (de qc.)* ustąpić, zaniechać czego, von et was absehen, ablassen.
- Dés-lors, *ad. v. Lors.*
- Désobéir, *v. n. (d. qq.)* nieposłusznym bydź komu, nie słuchać kogo, ungehorsam seyn, nicht gehorchen.
- Désobéissance, *f.* nieposłuszeństwo, *n.* Ungehorsam, *m.* — *p.* dziwaczne postępowanie, *n.* widerspännige Betragen, *n.*
- Désobéissant, *ante, a.* nieposłuszny, ungehorsam.
- Désobligeant, *ante, a.* nieobyczajny, niepolityczny, niegrzeczny, unhöflich, unartig.
- Désobliger, *v. a. (qq.)* nie przysłużyć się komu; urazić, obrazić kogo, einem einen schlechten Dienst, schlechten Gefallen thun; etwas thun was einem andern mißfällt; ihn vor dem Kopf stoßen.
- Désobstruer, *v. a. T.* zatkania doznawać, eine Verstopfung heben.
- Désoccupation, *f.* próżnowanie, *n.* Geschäftlosigkeit, *f.*
- Désoccupé, *ée, p. et a.* wolny od pracy, roboty, próżnujący, unbeschäftigt, müßig.
- se Désoccuper, v. r.* uwolnić się od roboty, pracy, sich der Geschäfte entschlagen.
- Désoeuvre, *ée, a.* próżnujący, müßig.
- Désœuvrement, *m.* próżnowanie, *n.* Müßiggehen, *n.* Unthätigkeit, *f.*
- Désolant, *ante, a.* smutny, nieznośny, betrübt, traurig, unleidlich.
- Désolateur, *m.* pustoszyiciel, hurzyiciel, *m.* Verwüster, Zerstörer, *m.*
- Désolation, *f.* spustoszenie, *n.* smutek, fraszunek; żal, żal serdeczny, *m.* Verwüstung, Zerstörung; Trostlosigkeit, große Betrübniß, *f.*; Herzeleid, *n.*
- Désolé, *ée, p. et a.* spustoszony; zasmucony, skłopotany, verwüstet; sehr betrübt, trostlos.
- Désoler, *v. a.* spustoszyć, zburzyć, zniszczyć; zasmucić, trapić kogo, dokuczyć komu, verwüsten, verheeren; schmerzlich betrüben, empfindlich fränken. — *qq.* gniewać kogo, martwić kogo, einen ärgern, ihm Aergeriß verursachen.
- Désopiler, *v. a.* ruszyć, skutkować, purgować, die Verstopfung heben. *fig. fam.* la rate, smiech sprawić komu, herzlich lachen machen.
- Désordonné, *ée, a.* nieporządkny; niezmierny, unordentlich, licherlich, unmäßig.
- Désordre, *m.* nieporządek, niezład, *m.* zmieszanie, zamieszanie, życie rozpustne, *n.* rozpusta; niezgoda, *f.* Unordnung; Bestürzung, Verwirrung; Ausschweifung; Uneinigkeit, *f.*
- Désorganiser, *v. a.* organizczność, urządzenie znieść, w nieporządek wprowadzić; do nieporządku przywieść, die regelmäßige Einrichtung, Anordnung ausheben; in Unordnung bringen.
- Désorienter, *v. a.* pomieszać; zwieszać, wzdlem strony świata, in Absicht der Himmelsgergend irre machen. *fig.* pomieszać kogo, aus dem Gleise, aus der Fassung bringen. *se —, r.* zabłąkać się, zblądzić, sich verirren.
- Désormais, *ad.* na przyszłość, potem, od tego czasu, künftig, in Zukunft, von nun an.
- Désosser, *v. a.* kości oberać; ości wybierać, ausbeinen, ausgräten.
- Despote, *m.* samowładca, *m.*
- Désot, *m.* unumśkränkter Beherrscher, *m.*
- Despotique, *a.* samowładny, despotisch, willkürlich, unumśkränkt.
- Despotisme, *m.* samowładztwo, *n.* samowładność, *f.* unumśkränkter Gewalt, *f.* Despotismus, *m.*
- Despumer, *v. a. T.* odzsumować, abschäumen.
- Dessaisir, *v. a.* z własności, z dzierzawy wyzuć, wyrzucić, aus

aus dem Besitze setzen. se —, r. (de qq.) oddać co, ustąpić czego, wypuścić z rąk, etwas abtreten, aus den Händen geben.

Dessaisissement, m. Dessaisie, f. ustąpienie, czego, n. wydanie czego, n. Abtretung, f. Herausgeben, n.

Dessaisonner, v. a. T. pole w nieprzyzwyczajony porze roku nie podług pospolitego zwyczaju uprawić, das Feld zur ungewöhnlichen Jahreszeit, nicht nach der gewöhnlichen Ordnung bestellen.

Dessalé, m. frant, m. durchtriebener Wursche, m.

Dessaler, v. a. moczyć; na-
wyozyć. wassern; ein, aus-
wässern; das Salz aus etwas ziehen.

Dessangler, v. a. roz-, odgurtować ab, aufgurten.

Dessaouler, v. a. v. Dessouler.

Desséchant, ante, a. wysuszający, austrocknend.

Desséhemment, m. wyschnienie; wysuszenie, n. Austrocknung, Ausdörrung, f. Trocknen, n.

Dessécher, v. a. suszyć, wysuszyć, austrocknen, ausdörren.

Desséin, m. zamiysł, zamiar, m. myśl, wola, f. przedsięwzięcie, n. plan, abrys, model; wzór. wzorek, m. Vorhaben, n. Absicht, f.; Vorfas, Entwurf, m.; Zeichnung, n., f. v. Dessin.

à Desséin, ad. umysłnie; w tym zamiarze, aby, żeby, mit Vorfas, mit Fleiß; in der Absicht, absichtlich à quel —? na co, do czego? zu welchem Ende?

Desseller, v. a. rozsiewać, rozkulać, abfarteln.

Desserre, f. popuszczanie, spuszczenie etc., n. Losmachen, n.

fam. être dur à la —, bydz skapym, sábe, geizig seyn.

Desserrer, v. a. popuszczać, rozpuszcząć, spuszczać coś sciagnionego etc., los, lösen, von einander machen, nachlassen. fam. — un souflet etc. (à qq.) dać komu w pysk, uderzyć kogo w twarz, einem eine Ohrfeige geben.

Dessert, m. wety, pl. Nachtisch, n.

Desserte, f. patrawy ze stołu zebrań, pl. m. abgetragene Speisen, f. pl. odprawianie nabożeństwa, opatrzenie służby kościelnej, Vernehmung eines Kirchendienstes, f.

Dessertir, v. a. — une pierre précieuse, kamień drogi, klejnot wyjąć z pudełka, wydobydz, einen Edelstein aus dem Kasten (der Fassung) in welchen er eingesezt war herausnehmen.

Desservant, m. xiadz zastępcy miejsc, stellvertretender Priester, m.

*Desservir, v. a. sprzątać, zbierać ze stołu, die Speisen abtragen. (qq.) psikus komu wyrządzić, zle się komu przysłużyć, einem böse Streiche spielen, einem schaden. odprawiać za kogo nabożeństwo, einen Kirchendienst an jemandes Stelle versehen.

Dessiccatif, ive, a. T. wysuszający, austrocknend.

Dessiccation, f. T. wysuszenie, osuszenie, n. Austrocknung, f.

Dessiller, v. a. otworzyć oczy, die Augen öffnen. fig. — les yeux à qq., z błędu kogo wywieść, einem einen Irrthum benehmen.

Dessin, m. rysunek, abrys, model, m. rysowanie, n. Zeichnung, f.; Riß, Entwurf, m.; Zeichenkunst, f.

Dessinateur, m. rysownik, m. Zeichner, m.

Dessi-

Dessiner, v. a. rysować, rysy zakreślić, naznaczyć, zeichnen; Umrisse entwerfen.

Dessoler, v. a. podeszwę z kopyta konia wyjąć, otworzyć, die Sohle am Hufe eines Pferdes etc. ausnehmen, aufreissen.

Dessouder, v. a. odlutować, ab-
lößen. se —, r. się, puszcząć, losgehen (von gelötheten Sachen).

Dessouler, v. a. otrzeźwić, nüchtern machen. — n. otrzeźwić, otrzeźwić się, nüchtern werden.

Dessous, ad. et prp. na dół, pod, pod czem; na dół, z, ze, darunter, unten, unter. — m. spód, spodek, m. część spodnia czego, f. Untere, n. untere Theil, m. — du pied, podeszwa u nogi, Fußsohle, f. fig. savoir le — des cartes, dostatecznie bydz o rzeczy uwiadomionym, genauer von einer Sache unterrichtet seyn. avoir le —, stracić, mieć strate, den Kürzeru stehen, Verlust haben. au —, na dół, na dole, niżej, między, unterhalb: tiefer, niedriger; unter; darunter. fig. être au — de qq., nie wyrównywać komu, einem nachsehen, nicht gleich kommen.

Dessus, ad. et prp. na, na górze, nad, auf, oben, darauf, über. — m. wierzch, m. część wierzchnia czego, f. tytuł, podpis, napis, m. Obertheil, m. Aufschrift, Ueberschrift, f. T. dyskant, dyskantysta, m. Discant, Discantist, m. fig. pierwszeństwo, prym, m. góra, f. zwycięstwo, n. Oberhand, f. Sieg, m. avoir le —, na wysokości miejscu się znajdować, oben an stehn. par —, także, nad, nadto, nadto jeszcze, auf, über; überdieß; noch außerdem. au —, nad co,

zwnieść się, bydz wyższym jak rzecz iaka, über, über eine Sache erhaben. fig. être au —, przeysć, przewyszyć, bydz nieczułym, übersteigen; unem; pfündlich seyn. la —, ad. na to, dar, hierüber, darauf, hierauf.

Destin, m. wyrok, los, m. przeznaczenie, n. Schicksal, Verhängnis, Geschick, n.

Destination, f. naznaczenie, przeznaczenie, n. Bestimmung, f. koniec, m. Endzweck, m.

Destinée, f. wyrok, los, m. przeznaczenie, n. Schicksal, Verhängnis, Geschick, n. finir sa —, swe życie zakończyć, sein Leben endigen.

Destiner, v. n. postanowić, przedsięwziąć, beschließen, sich vornehmen. — a. na, przeznaczyć, poswięcić, bestimmen, widmen.

Destituable, a. ten co z urzędu złożony, zrucony bydz może, absetzbar.

Destitué, ée, a. złożony z urzędu; ogolony, opuszczony, abgesetzt; beraubt, entblößt.

Destituer, v. a. z urzędu złożyć, zrzucić, absetzen, entsetzen.

Destitution, f. złożenie z urzędu, n. Absetzung, Entsetzung (von einem Amte, f.).

Destrier, m. kon woyzkowy, Schlachtferd, n.

Destructeur, m. trice, f. pustoszyciel, niszczyciel, m. Verwüster, Zerstörer, m. fig. Zerstörer, Vertilger, m. — inn, f.

Destructibilité, f. zepsucie, n. Zerstörbarkeit, f.

Destructif, ive, a. psuający, niszczący, pustoszący, zerstörend, verwüstend.

Destruction, f. spustoszenie, niszczenie, burzenie, niszczanie, zburzenie, n. Zerstörung, Verwüstung, f. fig. ruina, f. upadek,

- upadek, *m.* zaguba, *f.* zupełny upadek, *Unteranga*, *m.* Verderben, *n.* gänzliche Verfall, *m.*
- Désuétude, *f.* zniesienie, ustanienie iakiego prawa lub zwyczajin, *n.* Abkommen eines Gesetzes, einer Gewohnheit, *n.*
- Désunion, *f.* rozdzielenie, zniszczenie związku, *n.* Trennung, Aufhebung der Verbindung, *f.* fig. niezgodność, niezgoda, Uneinigkeit, Zwietracht, *f.*
- Désunir, *v. a.* dzielić, rozdzielić, oddzielać, trenować, fig. poróżnić, pokłócić, poróżnić, entzweien. se —, *r.* rozierać się, puszczać; powadzić się, rozdzielić się, sich trennen, uneins werden.
- Détachement, *m.* oddalenie się, uwolnienie, *n.* wstrzymanie się od namysłności iakiey etc., *n.* oddział wojska, *m.* Losmachung, Befreiung, *f.* (von einer Leidenschaft, Meinung ic.); Detaschement, kleines Truppenkorps, *n.*
- Détacher, *v. a.* rozłączyć, rozdzielać, oderwać, losmachować, losbinden, losreißen; ablösen, abmachen, rozdzielić, trenować; detaschieren, *fig.* wybić komu co z głowy, aus dem Sinne schlagen, aus dem Kopfe bringen, se —, *r.* rozdzielać się, oderwać się etc., sich losmachen, losgehen, aufgehen ic.
- Détacheur, *v.* Dégraisseur.
- Détail, *m.* handel na łokcie, na funty, *m.* kupno od ręki, *n.* obszerne, dokładne opowiadanie, rozbiernie, *n.* wszystkie rzeczy okoliczności *pl. f.* Einzelne Verkauf, Handkauf, *m.* umständliche Erzählung, *f.* besondere, nähere Umstände derselben, *m. pl. en* —, na łokcie, funty, po części, sztuki, in Kleinen, einzeln.
- Détailler, *v. a.* na łokcie, na funty, przedawać, obszerne opowiadać, rozbiernie, einzeln, stückweise verkaufen; umständlich erzählen.
- Détailleur, *m.* kramarz, kupiec na łokcie etc. przedawający, *m.* Krämer, Kaufmann im Kleinen, *m.*
- Détalage, *m.* składanie, sprzątanie towarów, *n.* Einlegen, Wegpacken der Waaren, *n.*
- Détaler, *v. a. et n.* towary rozłożone składać, sprzątać, einräumen, einlegen, *fig. fam.* einpacken, *fam.* umknąć, uciec, wyciągnąć, sich fortpacken, ausziehen.
- Détaper, *v. a. v.* Déboucher.
- Déteindre, *v. a.* wyciągać, zmieniać, psuć kolor, die Farbe benehmen, se —, *r.* zblaknąć, zblakować, verschiefen.
- Dételer, *v. a.* wyprzęgać, ausspannen.
- Détendre, *v. a.* spuszczać, zdjąć, zwiąć co rozwitego; rozbiernie, abspannen, losmachen und herab nehmen; aus einander nehmen, *fig.* — son esprit, życzyć, dopuszczać słom swoim rozrywki, seinem Geiste Erholung gönnen, se —, *r.* ustawać, nachlassen, schlafen werden.
- Détenir, *v. a.* przy, zatrzymać; trzymać w więzieniu, vorenthalten; gefangen halten.
- Détente, *f.* cyngiel (do spuszczenia kurka), *m.* spuszczenie kurka, wystrzelenie, *n.* Drücker am Gewehre, *m.* Losdrücken, *n.*
- Détenteur, *m.* T. dzierzawca, possessor, *m.* dermalige Besitzer, *m.*
- Détention, *f.* więzienie; zatrzymanie, przytrzymanie, *n.* Verhaft, *n.* Gefangenschaft; Vorenthaltung, *f.*
- Détenu, *ue, p. et a.* zatrzymany; w więzieniu trzymany; chory, vorenthalten; in Verhaft; bettlägerig.
- Détarger, *v. a.* T. oczyścić, wychodzić, zcierać, reinigen, abführen.
- Détériorer, *v. a.* zgorszyć, psuć, verschlimmern, verderben.
- Déterminant, *ante, a.* przeznaczający, bestimmend.
- Détermination, *f.* rozmyśl, *m.* determinacya, *f.* wyrok, *m.* uchwała, *f.* postanowienie, *n.* Entschliesung, *f.* Entschluß, *m.* Bestimmung, *f.*
- Déterminé, *ée, p. et a.* przeznaczony, ustanowiony; zuchwalt, odważny, entschieden, beschloßen, bestimmt; entschlossen, verwegen, beherzt, kühn.
- Déterminé, *m.* zuchwalec, *m.* tollkühner Mensch, *m.*
- Déterminer, *v. a.* przeznaczyć, określić, rozsądzić, ustanowić, entscheiden, fest setzen; beschließen; bestimmen. — qq., do namyslenia się kogo przynieść, einen zum Entschluß bringen. — *n.* postanowić co, beschließen. se —, *r.* (à qc.), postanowić sobie co, przed sięwziąć, sich zu etwas entschließen, einen Entschluß fassen.
- Déterrer, *v. a.* wykopać, ausgraben, *fig.* dociec czego, odkryć, entdecken, aus Licht bringen.
- Détérable, *a.* bezecny, obrzydliwy, szkaradny, abscheulich; verabscheuungswürdig; erbärmlich.
- Détestation, *f.* obrzydliwość; nienawiść, pogarda, *f.* Grauel, Abscheu, *m.* Verabscheuung, *f.*
- Détester, *v. a.* brzydzić się czem, wzdragać się na co; przeklinać, verabscheuen, verabscheuen.
- Détirer, *v. a.* rozciągać, rozpiąć, recken, durch Ziehen ausdehnen.
- Détiser, *v. a.* wy-, zagasić, aus einander schüren.
- Détonation, *f.* wypadnienie z tonu, *a.* falsches Singen, *n.*
- Détouer, *v. a.* T. dać się wytrzeszczyć kruszcowi iakiemu, verpuffen.
- Détonner, *v. n.* wypaść z tonu, falsch singen, *fig.* nie równie byź dobroci, nicht im gleichen Tone seyn.
- Détordre, *v. a.* rozkręcać, rozwiać, aufdrehen. se — le pied, le bras, wywinąć sobie rękę etc., sich den Fuß, den Arm verdrehen, verrenken.
- Détorquer, *v. a.* wy-, przekręcać, kręcić, verdrehen, einen falschen Sinn belegen.
- Détorse, *f.* T. przekręcanie, *n.* wywinienie, *n.* Verdrehung, Verrenkung, *f.*
- Détortiller, *v. a.* rozwikłać, rozkręcać, rozmotać, rozplatać, aus einander wickeln oder drehen, aufwickeln.
- Détouper, *v. a.* odykać, czop, korek wyciąć, das Zugestopfte aufmachen.
- Détour, *m.* nakręt, zawrót; zatok, manowiec, *m.* Krümme, *f.* Umweg, *m.* fig. okrażenie, szarzenie się, *n.* wymówka, *f.* wykręty, *pl. m.* Umschweif, *m.* Ausflucht, Ausrede, *f.*
- Détourné, *ée, p. et a.* z prawej sprowadzony drogi etc.; na ustroniu leżący, abgebracht ic., abgelegen, *fig.* chemin —, droga poboczna, manowiec, *m.* Nebenweg, Umweg, *m.* louange detournée, nieznaczną delikatną pochwałą, *f.* unmerklich seines Lob, *n.*
- Détourner, *v. a.* z prawej sprowadzić drogi, odwozić; odwrócić, sztucznie co ukradź, sprzą-

sprzątnąć, abwenden, abbringen: abścić, abścić; auf die Seite schaffen. — les yeux, odwrócić oczy, die Augen wegwenden. *fig.* — le sens d'une loi etc., wyprzekręcać prawo, einem Gesetze u. einem andern Verstand geben. (*qq. de qc.*) odwracać, odciągać, odwodzić kogo od czego; od radzać komu co, einen von etwas abbringen, abhalten; einem etwas widerrathen. — n. z prawy zeydź, zjechać drogi, w bok się udać, umleń, seitwärts gehen. *se* — r. iść manowcami, zstąpić, z drogi; odstąpić, opuścić, odwracać się, zboczyć, się wygrywać, abwenden; ausweichen; einen umwieć, nehmen; etwas fahren lassen. *fig. se* — de ses vices, swych występków porzucić, poprawić się, von seinen Lastern ablassen; sich bessern.

Détracter, v. a. (*de qc.*) osłabiać, oczerniać kogo, einen verleumdern, verkleinern.

Détracteur, m. osławiacz, o czerniciel, m. Verleumder, m.

Détraction, f. osławianie etc., n. potwarz, f. Verleumdung, f.

Détranger, v. a. T. wypędzić, wygnąć (krety), vertreiben, vertreiben, (Maulwürfe etc.)

Détriquer, v. a. zepsuć, przekreślić, verderben, verrücken: (konja) od zwykłego biegu odwieść, (ein Pferd) aus dem regelmäßigen Gange bringen. *fig.* odwodzić od cnoty etc. zwozić, verföhren. *se* — r. nie do brze iść (jako zegarek); zepsuć się, unrichtig gehen; schlecht werden.

Détrinpe, f. farba malarska wodna, f. obraz nia malowany, m. Wasserfarbe; Malerey, damit, f.

Détrinper, v. a. rozczyniać, zaxobić; odhartować, zmię-

kzyć stal, einrühren; den Stahl weich machen.

Détresse, f. niespokojność, smutek, žal, m. utrapienie, Bangigkeit, Herzensangst, Beklemmung, f. signal de — T., znak ratunku, wystrzał na znak ratunku, m. Nothzeichen, n. Nothschuss, m.

Détriment, m. szkoda, f. uszczerbek, m. Schade, Nachtheil, m.

Détroit, m. cieśnina, f. wąz; powiat, m. ziemia, f. Meerenge, f.; enger Paß, m.; Gerichtsbarkeit, f.

Détromper, v. a. wywiesić, wyprowadzić kogo z błędu, einem den Irrthum benehmen. *se* — r. postrzedz się błędu swego, seinen Irrthum erkennen.

Détrôner, v. a. z tronu zrzucić, von dem Throne stoßen.

Détrousser, v. a. spuścić (co podkaszane, podpiętego), abstoßen, abschürzen. — *qq.* zrabować, einen ausplündern.

Détruire, v. a. niszczyć, pustoszyć, psuć, burzyć, einreissen, zerstören, verderben. *fig.* w niwecz obracać, psuć, wykorzenić, czernić, osławiać, zu Grunde richten; umgłoszani austrotten; anschürzen. *se* — r. psuć się, niszczyć się; zapadać, eingehen, einfallen. *fig. se* — de soi-même, przestąpić przez się, upaść przez się, von sich selbst aufstören, in sich selbst zerfallen. *se* — mutuallement, niszczyć się wzajemnie do szczytu, sich unter einander aufreiben.

Dette, f. dług, m. Schuld, f.

Deuil, m. smutek, m. żałoba, f. pogrzeb, obchód pogrzebny, m. Traurigkeit, f. Leidwesen, n. Trauer, f.; Trauerkleid, n.; Leidenzug, m.

Deu-

Détronome, m. piąta książka Mojżesza, fünfte Buch Moses, n.

Deux, a. dwa; obadwa; iwei; beide; dwojako; niektóre; iweiterley; etliche. — m. dwa; dwójka, f. Iwei, f. piquer des — T.; obydwoja ostrogami konia spiąć, dem Pferde beide Sporen zugleich geben.

Deuxième, a. drugi, iweite.

Deuxième ment, ad. po wtóre, iweiterens.

Deux ponts, m. Bipont, m. Dwumosty, pl. Zweibrücken, (Stadt), n.

Dévaler, v. a. spuścić, herunter lassen, herablassen. — n. zeyść, zstąpić, hinunter gehen, stiegen.

Dévaliser, v. a. zrabować, splundrować, plündern, ausplündern, berauben.

Devancer, v. a. (*qq.*) poprzędzić; kogo; iść przed kim, zuvorkommen; vorbegehen; vorgehen. *fig.* przewyższać, przechodzić kogo w czem, über treffen.

Devancier, m. ière, f. poprzednik, m. Vorgänger, Vorfahrer, m. Devanciers, m. pl. przodkowie, m. pl. Vorfahren, m. pl.

Devant, *prp.* przed, przy, na przeciwko, vor; gegenüber. w obecności, w przytomności, in Gegenwart, in Beyseyn. — *ad.* wprzód, wprzód, przodkiem, na przedzie, vorne, voran. — m. część przednia czego, f. prząd, m. Vorderste, n. Vordertheil; Vordergrund, m. *fig.* prendre le —, wprzód iechać, przody od iechać, voran reisen, eher ab reisen. prendre les devans, uprzędzić, zuvorkommen. au —, przeciwko, entgegen. *fig.* aller au —, uprzędzić, zuvor-

kommen. par —, w przytomności w obecności, in Gegenwart, in Beyseyn.

Devantier, m. jam. fartuch, m. Schürze, f.

Devantière, f. spódnica do iza zdy kobietom służąca, f. Knecht der Weiber, m.

Devanture, f. strona przednia, część przednia, f. Vorderseite, f. Vordertheil, m.

Dévastateur, trice, a. pustoszący, verwüstend, verheerend. — m. et f. pustoszciciel, niszczyciel, m. Verwüster, Verheerer, m. — inn, f.

Dévastation, f. spustoszenie, n. Verwüstung, Verheerung, f.

Devaster, v. a. pustoszyć, niszczyc, verwüsten, verheeren.

Développement, m. rozwijanie etc. n. Entwicklung, f.

Développer, v. a. roz-, wywijać, aufwickeln, loswickeln. *fig.* rozwiązać, wykładać, wyjawiać, odkryć, entwickeln, erklären. *se* — r. rozwijać się; wydobyć się czego, sich loswickeln. *fig.* wyjawiać się, wydać się, sich entwickeln.

Devenir, v. n. zostać, stać się, hydz czem, werden.

Dévergondé, ée, a. fam. bezwstydy, niewstydlivy, unverschäm, schamlos.

Déverrouiller, v. a. rygiel, zasuwkę odemknąć, odsunąć, aufriegeln.

Devers, par —, *prp.* ku, do, przed, u, gegen, vor, bey.

Dévers, se, a. pochyły, ukośny, schief.

Déverser, v. n. nie prosto stać, nachylać się, schief stehen, auf eine Seite hängen. — a. *fig.* le mépris, pogardę rozszerzyć, rozgłosić, Verachtung verbreiten.

se Dévétir, v. r. rozbiegać się, sich auskleiden. *fig. se* — de ses

- ses biens, rzec się dóbr swoich, się seiner Güter begeben, ihnen entsagen.
- Déviation, *f.* zboczenie, *n.* Abweichung, *f.*
- Dévider, *v. a.* zwiać, abhaseln.
- Devideur, *m.* euse, *f.* zwiaacz, nawiaacz, co nici etc. zwia, *m.* Haspler, Garnwinder, *m.*
- Dévidoir, *m.* szpulka, *f.* motowidło, *n.* Haspel, *m.* Garnwinde, Weife, *f.*
- Dévier, *v. n.* *fig.* zeyśdź z drogi, obłakać się, opuścić drogę, abwiechen. — *a. (qq.)* oddać, odwozić kogo z drogi, vom rechten Wege abbringen, abwendig machen.
- Dévin, Devineur, *m.* wieszczbiarz, wrózek, *m.* Wahrsager, *m.*
- Deviner, *v. a.* wróżyć; zgadnąć, domyslić się czego, wahr sagen; raten, errathen.
- Devineresse, *f.* wieszczka, wróżka, *f.* Wahrsagerinn, *f.*
- Devis, *m.* rachunek, *m.* obrachowanie do wystawienia budynku należące, *n.* (przed tém) rozmowa, *f.* Anschlag, Bauanschlag, *m.*; (ehedem) Unterredung, *f.*
- Dévisager, *v. a.* twarz podrapać, das Gesicht schäben, zerfragen.
- Deviser, *f.* obraz z napisem przyłożonym; napis, *m.* godło, hasło, *n.* Sinnbild, *n.*; Wahlspruch, *m.*
- Déviser, *v. n.* rozmawiać się, (przed tém) (ehedem) sich unterreden.
- Dévisser, *v. a.* odszrubować, abschrauben, aufschrauben.
- Dévolement, *m.* biegunka; dysenteria, *f.* Durchfall, *m.* Ruhr, *f.*
- Dévoilement, *m.* *fig.* odkrycie, wyjawienie, *n.* Enthüllung, *f.*
- Dévoiler, *v. a.* zdiać, odkryć, zaskoń, entschleiern. *fig.* odkryć, wyjawić, enthüllen, entdecken.
- Devoir, *v. a.* bydź winnym komu co; obowiązany być do czego, musieć, mieć, schuldig, verbunden seyn; zu verdanden haben; sollen, müssen, mieć wola, Willens seyn. — *m.* powinność, *f.* Schuldigkeit, Pflicht, *f.* *fig.* uniżoność, *f.* Aufwartung, *f.* se mettre en —, gotować się do czego, sich anschicken, Anstalt machen, derniers devoirs, *pl.* ostatnia powinność, *f.* ostatni honor, *m.* letzte Pflicht, letzte Ehre, *f.*
- Dévolu, *ue, a.* spadły, heimgesfallen.
- Dévolatif, *a. m.* appel —, appellacya, przez którą sprawa do wyższego sądu się dostaje, *f.* Appellation, wodurch ein Prozeß vor ein höheres Gericht gelangt, *f.*
- Dévolution, *f.* spadek, spadanie sukcesy, *n.* Heimfall, *m.*
- Dévora, ante, *a.* pożerać, trawiący, freßend, reißend, *fig.* nienasycony, unersättlich.
- Dévorateur, Dévoreur, *m.* *fig.* pożeracz, połykacz, *m.* Greßer, Verschlinger, *m.* *fig.* — de livres, chciwy i szybki czytelnik książek, begieriger und geschwinder Bücherleser, *m.*
- Dévorer, *v. a.* pożerać, żreć, połykać; trawić, niszczyć, freßen, zerreißen; verschlingen; *fig.* verzehren.
- Dévo, ote, *a.* nabożny, pobożny, andächtig, fromm. — *m.* *f.* nabożny, bogobojny; nabożniczek, *m.* Andächtige, Scheinheilige, *m. et f.*
- Dévotion, *f.* pobożność, bogobojność, *f.* nabożeństwo, *n.* Andacht, Frömmigkeit, *f.* *fig.* powolność, aprzeżność, *f.* völlige Ergebenheit, *f.*
- Dévoüé, *ée, p. et a.* poświęcony, oddany etc., gewidmet, ergeben.
- Dévouement, *m.* oddanie się, poddanie się, poświęcenie się, *n.* gänzliche Ergebenheit; Aufopferung, *f.*
- Dévouer, *v. a.* poświęcać, ofiarować, widmen, weihen, se —, *r.* oddać się, poddać się, ofiarować się, sich widmen, sich aufopfern.
- Dévoyer, *v. a.* od prawej drogi odciągać, odwozić, zwozić, vom rechten Wege abbringen, irre führen. *T.* żołądek zepsuć, den Magen verderben.
- Dextérité, *f.* sposobność, zręczność, sprawność, *f.* Geschicklichkeit, Fertigkeit, *f.*
- Dia! i, sa! sa! ksobie! (u farmerów) na lewą rękę, w lewo, wist! schwudel! (Zuruf der Fuhrleute an ihre Pferde, links zu gehen).
- Diable, *m.* diabeł, czart, *m.* Teufel, *m.* *fig.* złośliwy człowiek, złośnik, bössartiger Mensch, *m.* pauvre —, biedak, nieborak, *m.* armer Tropf, *m.* en —, *ad.* mocno, bardzo, nadzwyczajnie, stark, außerordentlich.
- Diablement, *ad. fam.* po diabelsku, diable, vertenselt.
- Diablerie, *f.* diabelstwo, *n.* czary, *pl.* Teufelen, Hererey, *f.* *fig.* złość, figiel, kawałek diabli, *m.* Bosheit, *f.* Teufelsstreich, *m.*
- Diabliesse, *f.* diabolica, *f.* vertenseltes Weib, *n.*
- Diablot, *i. fam.* nie jestem takim głupcem, so ein dummes Teufel bin ich nicht.
- Diablotin, *m.* diabełek, cukierek z czekolady zrobiony, *m.* Teufelchen; überzuckertes Schokolatentüchelchen, *n.*
- Diabolique, *a.* diabelski, teufelisch, *fig.* w najwyższym stopniu złośliwy, diabli, im höchsten Grade bösshaft, vertenselt.
- Diacarthame, *m.* T. wycyszczające lambitywum, abführende Latwerge, *f.*
- Diachilon, *m.* plaster z soku, Gasspflaster, *n.*
- Diaconat, *m.* dyakonia, *f.* dyakonstwo, *n.* Diaconat, *n.*
- Diaconesse, *f.* xieni, *f.* Diaconissin, *f.*
- Diaconie, *f.* szpital, *m.* kaplica, *f.* Hospital, *n.*; Art Kapelle, *f.*
- Diacon, *m.* dyakon, *m.* Diaconus, *m.*
- Diadème, *m.* korona, *f.* königliche Hauptbinde, *f.* Diadem, *n.* Krone, *f.*
- Diagonal, *ale, a.* ukośny, schräg, ligne diagonale, oder diagonale, *f.* linia przekatna, diagonalna, *f.* Diagonallinie, *f.*
- Dialecte, *m.* dyalekt, *m.* różność języka jednego narodu, *f.* Mundart, *f.*
- Dialectique, *f.* dyalektyka, logika, *f.* Dialektik, Logik, *f.* — ticien, *m.* dyalektyk, logik, *m.* Dialektiker, Logiker, *m.*
- Dialectiquement, *ad.* dyalektycznie, logicznie, dialektisch, *lo:* gisch.
- Dialogisme, *m.* nauka pisana rozmów, *f.* Kunst, Gespräche zu machen, *f.*
- Dialogne, *m.* rozmowa, *f.* Gespräch, *n.*
- Dialoguer, *v. a.* na kształt rozmowy pisać, mehrere Personen verbind einführen.
- Diamant, *m.* dyament, *m.* Diamant, Demant, *m.*
- Diamantaire, *m.* jubiler, *m.* Diamantschneider, —bändler, *m.*
- Diamétral, *ale, a.* dyametralny, zum Durchmesser gehörig, ligne diamétrale, średnica w kole, *f.* Durchschnittslinie, *f.*

- Diamétralement**, *ad.* przez śródnicę, przez śródek, den Kreis mittlen durchschneidend. *fig.* sobie bardzo przeciwny, w brew czemu będą, v. einander gerade entgegengesetzt.
- Diamètre**, *m.* śródnica, *f.* diameter, *m.* Durchmesser, *m.*
- Diane**, *f.* Dyana, bogini łowów; podobna, *f.* I. Diane, Göttin der Jagd; T. Reveille, *f.*
- Diantre**, *m.* fam. kaduk, czart, m. Teufel, Henker, *m.*
- Dianicum**, *m.* sok z smażonych zielonych orzechów. *m.* Saft von eingemachten grünen Nüssen, *m.*
- Diapalme**, *m.* T. odmiękczający plaster, *m.* erweichendes Pflaster, *m.*
- Diaplasme**, *m.* T. proszek wonny, m. wohlriechendes Pulver, *n.*
- Diapason**, *m.* T. przeciąg tonów głosu lub instrumentu od najniższego do najwyższego, Umfang der Singstimme, eines Instruments, *m.*
- Diaphane**, *a.* przezroczysty, durchsichtig.
- Diaphanéité**, *f.* przezroczystość, *f.* Durchsichtigkeit, *f.*
- Diaphénie**, *f.* T. wyczyszczające lambitywum, *n.* abführende Latwerge, *f.*
- Diaphorétique**, *a.* T. na poty służący, poty sprawniający, Schweiß treibend.
- Diaphragme**, *m.* otoczyna, *f.* osierdzie, *n.* Zwerchfell, *n.*
- Diapré**, *ée*, *a.* rozmaity, pstry, mannigfaltig, bunt.
- Diarrhée**, *f.* biegunka, *f.* Durchfall, *m.*
- Diasotique**, *f.* T. nauka o lekarstwie na strawność, *f.* Lehre von den Verdauungsmitteln, *f.*
- Diastase**, *m.* T. gwałtowne rozłączanie kości. *n.* gewaltsame Trennung der Knochen, *f.*
- Diatessaron**, *m.* kwarta z muzyki, *f.* Quarte in der Musik, *f.* lekarstwo powne przeciw zaziębieniu, Viechtheriak, Mittel gegen Erkältung, *f.* m.
- Diatonique**, *a.* diatoniczny, podług skali, diatonisch, nach der Tonleiter.
- Diatribe**, *f.* v. Dissertation.
- Dicelles**, *f.* pl. wolne, swobodne sceny w komedjach dawnych, freie, muthwillige Scenen in den Schauspielen der Alten, *f.* pl.
- Dichotome**, *a.* połowę pełni, (o księżycu), halb voll, (vom Monde).
- Dictamen**, *m.* — de la conscience, przepis, natchnienie sumienia, *n.* Vorschrift des Gewissens, *f.*
- Dictateur**, *m.* rzadca najwyższy Rzymski, dyktator, *m.* Dictator (oberster Befehlshaber bei den alten Römern), *m.*
- Dictature**, *f.* dyktatura, *f.* (dotyczący, urząd jego), Würde oder Amt des Dictators, *f.* n.
- Dictée**, *f.* dyktowanie; dyktowane, *n.* rzecz dyktowana, *f.* Dictiren, Dictirte, *n.*
- Dictér**, *v.* a. dyktować; dać, stanowić; natchnąć, dictiren, vorsagen, eingeben. *fig.* powiadać, rozkazać, sagen, befehlen.
- Diction**, *f.* sposób mówienia, pisania, przekładania rzeczy, *n.* Vortrag, *m.* Schreibart, *f.*
- Dictionnaire**, *m.* słownik, *m.* Wörterbuch, Lexicon, *n.*
- Dicton**, *m.* sentencya, powieść poważna, *f.* spruchwörtliche Redensart, *f.*
- Dictum**, *m.* zalecenie wyroku, treść wyroku, *f.* Weisung eines Ausspruchs, *f.* kurzgefaßte Ausspruch, *m.*
- Didactique**, *a.* uczyć, nauczający, didaktisch, belehrend. — *f.* nauka uczenia, *f.* Lehrkunst, *f.*
- Dideau**, *m.* sieć wielka, *f.* großes Fischernetz, *n.*
- Didier**, *m.* Dezyderyusz, Desiderius, *m.* — ére, *f.* — derya, — deria, *f.*
- Dierése**, *f.* T. rozłącznik, rozdzielanie dwugłoski na dwie sylaby; rozdzielanie zrosniętych części ciała, *f.* Trennung eines Doppeltones in zwei Sylben; Trennung zusammenwachsender Theile des Körpers, *f.*
- Dière**, **Diésis**, *m.* T. znak podwyższający notę o pół tonu. *m.* Bezeichnen, welches die Note um einen halben Ton erhöht, *n.*
- Diète**, *f.* mierność, *f.* pożycie pomiarowane, *n.* Lebensordnung, Diät, *f.* seym, *m.* zarządzenie stanów, *n.* Reichstag, *m.* Versammlung der Stände, *f.*; Landtag, *m.*
- Diététique**, *a.* do mierności etc. należący, zur Diät gehörig. — *f.* nauka o utrzymaniu zdrowia przez mierność, *f.* Diätetik, *f.*
- Diétine**, *f.* seymik, *m.* odbywający się w Woiewództwie przed głównym seymem. *f.* besonderer Landtag, Vorlandtag in einer polnischen Starostey, *m.*
- Dieu**, *m.* Bóg, *m.* najwyższa istność, *f.* Gott, *m.* das höchste Wesen, *n.* tête —, Boze ciało, *n.* Grohnleichnamstest, *n.* *fig.* faire d'une chose son —, mieć co za Boga, aus etwas seinen Gott, Abgott machen. — *poet.* bóg, bóstwo pogani, *n.* Gott, *m.* Gottheit der Heiden, *f.* faux dieux, *pl.* bożki, *pl.* *f.* Götzen, *m.* *pl.* Dieu-donné, od Boga darowany, ae-
- slany, (przydomek) von Gott beschert, (Beyname).
- Diffamant**, *ante*, *a.* haniebny, osławiający, schimpflich, ehrenrührig.
- Diffamateur**, *m.* osławiający, obmowa, potwarz, *m.* Verleumder, *m.*
- Diffamation**, *f.* osławianie, *n.* obmowa, potwarz, osława, *f.* Verleumdung, böse Nachrede, *f.*
- Diffamatoire**, *a.* osławiający, potwarliwy, ehrenrührig, verleumderisch.
- Diffamer**, *v.* a. osławiać, obmawiać, zelżyć, znieważać, verschreien, in üblen Ruf bringen; beschimpfen; verleumden, entehren.
- Différemment**, *ad.* różnie, różnym sposobem, inaczey, verschiedentlich; anders.
- Difference**, *f.* różnica, różność, *f.* Unterschied, *m.* Verschiedenheit; Differenz, *f.*
- Différencier**, *v.* a. czynić między czym różnicę, różnić co od czego, rozeznawać co, unterscheiden, den Unterschied bestimmen.
- Diférent**, *ente*, *a.* różny, nierówny, różniący się od czego, unterschieden, verschieden von ungleicher Art.
- Diférent**, **Diférend**, *m.* spór, *m.* sporka, sprzeczka; rzecz sporna, *f.* Streit, *m.* Streitigkeit, *f.* Zwist, *m.*; streitige Sache, *f.*
- Differential**, *elle*, *a.* calcul —, rachunek różniczkowy, *m.* Differentialrechnung, *f.* quantité différentielle, ilość różniczkowa, *f.* Differentialgröße, *f.*
- Diférer**, *v.* a. odkładać, zwłaczać, przeciągać co, aufschieben, verschieben. sans —, niezwłocznie, niezabawnie, ohne Aufschub, unverweilt. — *n.* różnym

żnym bydź. różnić się. unterschieden, verschieden seyn.

Difficile, *a.* ciężki, trudny, schwer, mühsam. *fig.* uparty, azywny, eigenfinnig, wunderlich.

Difficilement, *ad.* ciężko, trudno, z trudnością, schwer, schwermlich, mit vieler Mühe.

Difficulté, *f.* trudność, *f.* zarzut, *m.* zawada, przeszkoda; spórka, różność, *f.* Schwierigkeit; Einwendung, Bedencklichkeit, *f.*; Hindernis, *n.*; Beschwierlichkeit; kleine Streitigkeit, *f.* sans —, niemylnie, zapewne, ohnfehlbar, ohne Zweifel.

Difficultueux, *euse*, *a.* czyniący wiele trudności, der, die viel Schwierigkeiten macht.

Difforme, *a.* niekształtny, nieforemny; brzydki, szpetny, unförmlich, ungestaltet, häßlich.

Difformer, *v. a.* niekształtnieć, niemylnie czynić, unförmlich, unkenntlich, unbrauchbar machen.

Difformité, *f.* niekształtność, brzydłość, szpetność, *f.* unförmlichkeit, ungestalttheit; Häßlichkeit, *f.*

Diffus, *use*, *a.* rozciągnięty, obszerny, weitläufig, weitgeschweifig.

Diffusément, *ad.* rozciągnięto, obszernie, weitläufig.

Diffusion, *f.* *fig.* rozszerzanie się, rozpościeranie się, *n.* Weitläufigkeit, *f.*

Digame, *v.* Bigame.

Digérer, *v. a.* trawić, verdauen. *fig.* rozważać, rozgadyć; znieść, sciępieć, pójknąć, überdenken; verschmerzen.

Digeste, *m.* Dygesta, Pandekta, *pl.* *f.* wyroki najsławniejszych rzymskich prawników, Pandecten, Entscheidungen der berühmtesten römischen Rechtsgelehrten, *f.* *pl.*

Digestif, *ive*, *a.* dopomagający trawieniu, die Verdauung befördernd. — *m.* lekarstwo na trawienie, Verdauungsmittel, *n.*

Digestion, *f.* trawienie, *n.* strawność, *f.* Verdauung, *f.* *fig.* trudność, *f.* Schwierigkeit, große Mühe, *f.*

Digne, *a.* (*de qc.*) godny, werth, würdig.

Dignement, *ad.* godnie, przystojnie, nach Würden, gebührend.

Dignitaire, *m.* dignitarz, urzędnik kapitulny, *m.* Canonikus, der eine besondere Würde bekleidet, *m.*

Dignité, *f.* godność, *f.* dostojenstwo, *n.* zasność, wspaniałość, powaga, *f.* Würde, Ehrenstelle, *f.*; Ansehen, *n.*

Digression, *f.* odstępianie od rzeczy, opuszczenie materyi, *n.* Abschweifien, Abweichen von der Hauptsache, *n.*

Digue, *f.* grobla, tama, *f.* Damm, *m.* *fig.* zawada, przeszkoda, *f.* Hemmung, *f.*

Dilacération, *f.* przerwanie gwałtowne, *n.* gewaltsame Zerreißung, *f.*

Dilacerer, *v. a.* przerwać; zerzeißen.

Dilapidation, *f.* rozrzutność, *f.* marnotrawstwo, *n.* Verschwendung, Vergeudung, *f.*

Dilapider, *v. a.* marnotrawić, rozrucić, verschwenden, durchbringen, vergeuden.

Dilatation, *f.* rozprzestrzenienie, rościagnienie, *n.* Ausdehnung, Erweiterung, *f.*

Dilatatoire, *m.* narzędzie cyrulickie do rozpinania, rozzwierania rany, *n.* Sperrreißer, *m.* Sperreisen, *n.*

Dilater, *v. a.* rozprzestrzenić, rozciągać, rozpościerać, *erweitern*, ausdehnen. *se* —, *r.* rozpościerać się, rościagać się, *sich* erweitern.

Dila-

Dilatoire, *a.* *T.* spóźniający, aufzöglich, verzögernd.

Dilection, *f.* miłość chrześcijańska, *f.*; chrześcijańska miłość, *f.*

Diligence, *f.* pilność, prędność, *f.* pośpiech; powóz prędey iadący iak zwycięzynie, *diligans*, *m.* Emfigkeit, Eifertigkeit, Geschwindigkeit; *f.* Gleichm.; Geschwindigkeit, *f.* en —, spiesznie, pilnie, geschwind, emsig; faire — spieszyc się z czem, uwiać się, *sich* eilen, geschwind fortmachen, *sich* fördern.

Diligent, *ente*, *a.* pilny; prędki, emsig, fleißig, hurtig, geschwind.

Diligenter, *v. a.* przy, pośpieszyć, przynaglić, beschleunigen, fördern. — *n.* oder *se* —, *r.* spieszyc się, kwapic się, *f.* Gleich anwenden, *sich* fördern.

Dimanche, *m.* niedziela, *f.* Sonntag, *m.*

Dime, *f.* dziesięcina, *f.* Zehent, *m.* *v.* Dimerie.

Dimension, *f.* pomiarzenie, *n.* wymiar, *m.* Ausmessung, Ausdehnung, *f.*

Dimer, *v. a.* dziesięcinę wybierać, zehenten, den Zehenten nehmen, auflegen.

Dimerie, *f.* okolica dziesięcinę podległa, *f.* Zehentflur, *f.*

Dimeur, *m.* wybierający dziesięcinę, wytykacz, *m.* Zehentner, *m.*

Dimier, *m.* podległy dziesięcinie, *m.* Zehentknecht, *m.*

Diminuer, *v. a.* umniejszać, zmniejszać, ścieśniać, vermindern, verringern, schmälern. — *n.* ubywać, zmniejszać się, wolnieć, geringer werden, abnehmen, *sich* vermindern.

Diminutif, *ive*, *a.* zmniejszający, verringern, verkleinern. — *m.* słowo zdrobniałe, *n.* Verkleinerungswort, *n.*

Diminution, *f.* umniejszenie, ubywanie, *n.* nyma, *f.* spunt. I.

szczenie, ustapienie summy, *n.* Verminderung, *f.* Nachlag, Abschlag, *m.* — des *pr* x; spanne ceny, *n.* Fallen der Preise, *n.*

Dimissoire, *m.* oder lettres dimissoriales, *f.* *pl.* zezwolenie Biskupa na pismo na poświęcanie na kapłanstwo w inszedy dycezyi; zezwolenie na ślub bez zapowiedzi lub na branie ślubu u inszego księdza, *n.* schriftliche Einwilligung eines Bischofs, daß ein zu seiner Diöces gehöriger Geistlicher von einem andern Bischof ordinirt werden könne, *f.*; Erlaubnißschein, *sich* ohne Aufgebot, oder auch von einem andern Geistlichen trauen zu lassen, *m.*

Dinanderie, *f.* towary mosiężne, *pl.* *m.* Messingwaare, *f.*

Dinander, *m.* mosiężnik, *m.* Messingschläger, Rothgießer, *m.*

Dinatoire, *a.* heure, czas obiadu, *m.* Stunde der Mittagesszeit, *f.* déjeuner —, wielkie smadanie, *n.* großes Frühstück, *n.*

Dinde, *f.* iędyczka, *f.* Falefutische, walsche Henne, Truthenne, *f.*

Dindon, *m.* iędyk, *m.* (samiec) falefutischer Hahn, Truthahn, *m.*

Dindonneau, *m.* iędyczka, *n.* junger falefutischer Hahn, *m.*

Dindounier, *m.* *ère*, *f.* męszczyna, kobieta, co iędyki pasie, niemi bandlaue, Person, die mit walschen Hühnern handelt, sie hütet, wartet. *fig.* szlachcic, szlachcianka na wsi wychowana, wiesniak, *m.* wiesniaczka, *f.* Dorfjunker, *m.* Dorfschwein, *n.*

Diné, *Diner*, *m.* obiad, *m.* Mittagesszeit, *f.* Mittagessen, *n.* à l'heure ou —, w południe, Mittags; après —, po południu, Nachmittags; après le —, Y

Je —, po obiedzie, nach dem Mittagessen.

Dinée, *f.* zapłata za obiad, *f.* popas w południe, *m.* Mittagseße, *f.* Mittagseßquartier, *n.*

Diner, *v. n.* obiad iedź, obiadować, zu Mittag speisen. donner à —, dać obiad, gości, ucztować, Mittagseßmahlzeit geben, Gäste bewirthen.

Dineur, *m. fam.* gość na obiad zaproszony; obżerca, *m.* Mittagseßer, starker Esser, *m.*

Diocésain, *aine, a.* dycezański, do biskupstwa należący, zur Diöcese gehörig.

Diocése, *m.* dyceza, *f.* powiat duchowny, *m.* Diöcese, *f.* Kirchsprang, *m.*

Diphthongue, *f.* dwugłoska, *f.* Doppellauter, *m. T.*

Diplomatie, *f.* dyplomatyka, *f.* Staatsverhandlungskunst, *f.*

Diplomatique, *f.* nauka o starożytnych dokumentach, dyplomatyka, *f.* Wissenschaft von den alten Urkunden, Diplomatie, *f.* — *a.* dyplomatyczny, diplomatisch, *corps* —, kollegium polityków, całe ciało zgromadzenia posłów, *n.* Collegeium der Staatsmänner, *n.* Gesammtheit der Gesandten, *f.*

Diplome, *m.* nadanie, *n.* dokument starożytny, *m.* Diploma, *n.* Urkunde, *f.* Diplom, *n.* Befallungsbrief, *m.*

Dipsas, *m.* Dipsade, *f.* rodzaj węża, którego ukąszenie niebezpieczne sprawuje pragnienie, *m.* Dürfschlange, *f.*

*Dire, *v. a.* powiedzieć, powiadać, mówić, rzec, kazać; dać znać, znaczyć; uznać, stanowić, *T.* sagen, reden, sprechen, herfagen; heißen, befehlen, bedeuten; gerichtlich erkennen, *fig.* dać do poznania, zu cząć, zu erkennen geben, bedeuten. — la messe, msza czytać, Messe lesen. trouver à —, postrzedz

że czego nie dostaie, nie ma, brakuie; ganić co, finden, daß etwas fehlt, vermissen; etwas woran auszufehen haben. — adit. powiadać, wieść niesie, man sagt, es geht das Gerücht. se —, *r.* bydz powiedzianym, nazywać się, gesagt werden, sich nennen. — *m.* świadectwo, *n.* mowa, *f.* Aussage; Sage, *f.*

Direct, *ecte, a.* prosty, wciaż, gerade, in grader Richtung, *f.*; unmittelbar.

Directement, *ad.* prosto, wciaż, wprost, gerade, in gerader Linie, *fig.* prosto, bezpośrednio, geradezu, unmittelbar.

Directeur, *m.* trice, *f.* rzadzca, dozorca, dyrektor, prezydent, *m.* Führer, Vorsteher, Direktor, *m.* — de la conscience, rada, *(f.)* natchnienie sumienia, *n.* Gewissenrath, *m.*

Direction, *f.* zawiadowanie, sprawowanie, dogladanie czego, *n.* dozór, *m.* wyprostowanie, *n.* bieg, *m.* Führung, Leitung, Anführung, Oberaufsicht, Direktion; Richtung, *f.*

Directorre, *m.* prezydentostwo, *n.* Direktorium, *n.*

Diriger, *v. a.* zawiadować czém, rozporządzać, sprawować co; naklonić, nakierować, führen, leiten; vorsehen; wohin richten.

Dirimant, *ante, a.* przeskadzający, zrywający, was eine Sache hindert, ungültig macht.

Disceputation, *f.* dysputa, dysputacja, *f.* Streit über eine Frage, die untersucht wird, *m.*

Discernement, *m.* różnica, *f.* Unterschied, *m.* fig. rozrządek, *m.* rozcznianie, *n.* Unterscheidungskraft, *f.*

Discerner, *v. a.* rozoznać, rozszadzić, unterscheiden.

Disciple, *m.* uczeń, *m.* Schüler; Jünger, *m.*

Disciplinable, *a.* pojętny, posłuszny, gehorlich, folgsam.

Disci-

Discipline, *f.* ćwiczenie, *n.* karliwość, nauka; dyscyplina, *f.* Zucht, Lehre; Geißel, *f.* — militaire, wojskowa karność, *f.* Mannszucht, *f.*

Discipliné, *ée, p. et a.* wyćwiczony, gezogen, abgerichtet.

Discipliner, *v. a.* ćwiczyć, trzymać w karności, wprawić w porządek; bić, ćwiczyć dyscypliną, in Zucht und Ordnung halten, dazu anführen; geißeln.

Discontinuation, *f.* przerwanie, poprzestanie, *n.* Unterbrechung, Aussetzung, *f.* sans —, nieprzerwanie, ununterbrochen.

Discontinuer, *v. a. et n.* przerwać, przestać, aufhören, nicht fortsetzen, liegen lassen; aussetzen, einstellen.

Disconvenance, *f.* nierówność, *f.* nieporozumienie, *n.* Ungleichheit, *f.* Mangel an Uebereinstimmung, *m.*; Mißverhältniß, *n.*

*Disconvenir, *v. n. (de . . .)* zapierać się, mówić że nie, nie zgadzać się, króźnie się w czém, läugnen, in Abrede seyn.

Discord, *a. m.* przestroiony, verstimmt, nicht übereinstimmend. (*v.* Discorde).

Discordant, *ante, a.* przestroiony, niezgodny, nicht stimmend, falsch. *fig.* niezgodny, nicht zusammen stimmend.

Discorde, *f.* niezgoda, *f.* rosterk, *m.* Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* Streit, *m.*

Discorder, *v. n.* nie zgadzać się, falsch klingen, nicht stimmen.

Discoursur, *m. euse, f.* święgot, gadacz, papla, *m.* Schwätzer, Windmacher, *m.*

*Discourir, *v. n.* mówić, gadać, rozmawiać się, reden, Gespräche halten, plaudern.

Discours, *m.* mowa, rozmowa; rozprawa, prelekcya, *f.* Rede, *f.* Gespräch, *n.* Abhandlung, *f.* Vortrag, *m.* fig. gadanie, bałanie, *n.* Geschwäg, *n.*

Discredit, *m.* podopadek, schyłek rzeczy, *m.* umniejszenie sił etc., utracenie kredytu, *n.* Mißcredit, Verfall des Credits, *m.*

Discredité, *ée, a.* osławiony, bez zaufania będący, verrufen, im üblen Credit,

Discret, *ète, a.* skromny, rozumny, sekreiny, ostrożny, bescheiden, versändig, verschwiegen, vorsichtig.

Discrètement, *ad.* skromnie, ostrożnie, bescheiden, vorsichtig.

Discretion, *f.* skromność, ostrożność, *f.* milczenie, zamilczenie; upodobanie, *n.* wola, *f.* Bescheidenheit; Vorsichtigkeit, Behutsamkeit; Verschwiegenheit, *f.*; Belieben, *n.* Willkühr, *f.* à —, podług upodobania, bez ładu, bez porządku, nach Gefallen, ohne Zucht und Ordnung; se rendre à —, poddać się na dyskretya nieprzyaciela, sich auf Gnade und Ungnade ergeben. se mettre à la — de qq., oddać się zupełnie woli iakię osoby, sich gänzlich dem Willen einer Person überlassen; se remettre à la — de qq., z przyczyny iakię rzeczy na czyją roztropność, skusność spuścić się, sich wegen einer Sache auf jemandes Klugheit, Billigkeit verlassen. gager, jover une —, grać, założyć się o rzecz niewyznaczoną, um einen unbestimmten Preis wetten, spielen. âge de —, rozropny, rozumny wiek, *m.* verständige, vernünftige Alter, *n.*

Disculper, *v. a.* usprawiedliwiać, oczyszczać, rechtfertigen.

Y 2

se —,

se —, *r.* się, *sich* rechtfertigen, seine Unschuld beweisen.

Discussif, *ive*, remède —, rozdzielający, rozpedzający środek, *m.* zerzeczające, auslösendes Mittel, *n.*

Discussion, *f.* roztrząsanie, rozbieganie; oszacowanie i sprzedanie sądowe dóbr dłużnika, *n.* Untersuchung, *f.*; Wortwechsel, *m.*; gerichtliche Schätzung und Veräußerung der Güter eines Schuldners, *f.*

Discuter, *v. a.* roztrząsać, rozbiierać; oszacować dobra dłużnika na zapłacenie długów, *u.* untersuchen; die Güter eines Schuldners gerichtlich schätzen.

Disert, *erte*, *a.* wymowny, gadatliwy, beredt, redselig.

Disette, *f.* niedostatek, *m.* niedza, bieda, *f.* Mangel, *m.* Armut, Noth, Dürftigkeit, *f.*

Diseur, *m.* euse, *f.* opowiadacz, powiadacz, *m.* Erzähler, Sprecher, *m.* — de bons mots, mędrek, trefnia, *m.* Witzling, *m.* — de nouvelles, gazetciarz, *m.* Neuigkeitskrämer, *m.* — de bonne aventure, wieszczbiarz, wróżek, *m.* Wahrsager, *m.*

Disgrace, *f.* niełaska, nieszczęście, *n.* Ungnade, *f.* Unglück, *n.* Unfall, *m.*

Disgracie, *ée*, *p. et a.* w niełascie zostający, in Ungnade gefallen. *fig.* niewdzięczny, nieprzyjemny, ungestaltet.

Disgracier, *v. a.* niełaskę komu okazać, z niełaski kogo oddalić, Ungnade auf Jemanden werfen.

Disgracieux, *euse*, *a.* nieprzyjemny, przeciwny, unangenehm, widerwärtig.

Disgrégation, *f.* rozsypanie, rozproszenie, rozchodzenie się, roztargnienie, zaslepienie, *n.* Zerstreuung, Blendung, *f.*

*Disjoindre, *v. a.* rozłączać, odłączać, rozerwać co od czego, trennen (unkörperliche Dinge).

Disjonctif, *ive*, *a.* T. rozdzielający, zerzeczający.

Disjonction, *f.* rozdzielnosć, *f.* odłączenie, *n.* Zertheilung, Trennung, *f.*

Dislocation, *f.* wywichnienie członka, Verrenkung, *f.*

Disloguer, *v. a.* wywichnąć członek, wybić ze stawu, verrenken; *fig.* — la cervelle, głowę zawrócić, den Verstand verrücken. se —, *r.* wywichnąć sobie członek iaki, sich etwas verrenken.

Disparate, *f.* nieprzystoynosć, zdroznosć, nieprzystwoitość; różnosć osobliwsza umysłu, *f.* Unschildlichkeit, Ungereimtheit; seltsame Ungleichheit des Charakters, *f.* — *a.* niezadający się, ungereimt, sich nicht zusammen schiedend.

Disparité, *f.* nierównosć, różnosć, *f.* Ungleichheit, *f.* Unterschied, *m.*

Disparition, *f.* zniknięcie, *n.* Verschwindung, *f.* Unsichtbarwerden, *n.*

Disparoitre, *v. n.* zniknąć, verschwinden, niewidocznym się stać, odbiegnąć, unsichtbar werden; sich eilig davon, aus dem Staube machen.

Dispendieux, *euse*, *a.* kosztowny, kosztbar, kostspielig.

Dispensateur, *m.* trice, *f.* dawca, rozdawca, udzielnacz, *m.* Ausstheiler, Auspendender, *m.*

Dispensation, *f.* rozdawanie, udzielanie, *n.* Ausspendung, Austheilung, *f.*

Dispense, *f.* odpuszczenie, wyłączenie od zakazu, ustawy; pozwolenie, *n.* Erlassung, Entbindung; Dispensation, Erlaubnis, *f.*

Dispen-

Dispenser, *v. a.* rozdawać, udzielać, austheilen. (*qq. de qc.*) uwolnić kogo od czego, odpuszczyć komu co, befreien, erlassen, verschonen.

Dispenser, *v. a.* rozsypanie, rozdawać, udzielać; rozproszyć, rozpedzić, austreuen, austwerfen; austheilen; vertheilen, zerstreuen.

Dispersion, *f.* rozproszenie, *n.* rozsypanie, *f.* Zerstreuung, *f.* Auseinandertreiben, *n.*

Disponible, *a.* woli i mocy czyiey podległy, worüber man frey schalten und walten kann.

Dispos, *a. m.* zwawy, żywy, prędki, munter, aufgeräumt, behend.

Disposé, *ée*, *a.* (*pour qq.*) przychylny do czego, gotów, gezeigt, gesinnt, geordnet, in Ordnung gebracht.

Disposer, *v. n.* rozporządzać; ułożyć, ustawić, ordnen, anordnen, (*qq. à qc.*) przysposobić, przywieszyć, przygotować kogo do czego, einen zu etwas vorbereiten, vermögen, bewegen. (*pour qc.*) przygotować, ułożyć, einrichten, zubereiten, veranstalten, besorgen; zurecht machen. — *n.* (*de qq. oder de qc.*) według woli swęjczem władac, rzadzić; sprządać, schalten und walten, verfahren; verordnen, verfügen, disponiren; veräußern. se —, *r.* (*à qc.*) wybierać się, przygotować się do czego, sich anschicken, sich bereit oder gefast machen (*zu*).

Dispositif, *ive*, *a.* przysposobiający, vorbereitend. — *S. m.* wyrok, dekret sądziego, wniosek uchwały, *m.* Ausspruch eines Richters, Schluß eines Edictes, *m.*

Disposition, *f.* porządek czyniony, *m.* ułożenie, rozpo-

rządzenie; postanowienie, ustanowienie, *n.* wola, moc, wolność; skłonność, sposobność; chęć; przychylnosć; myśl, *f.* stan; zamysł, *m.* przedsięwzięcie, *n.* Einrichtung, Anordnung; Veranstaltung, Verfügung, Verordnung; freye Macht und Gewalt; Anlage, natürliche Fähigkeit; Lust, Neigung; Gesinnung, *f.* Zustand; Voratz, *m.* Vorhaben, *n.* être en bonne ou mauvaise —, mieć się dobrze, źle; bydz w dobrym lub złym humorze, sich wohl oder übel befinden, nicht wohl auf seyn. être en — dans la —, bydz w pogotowiu, im Begriff seyn.

Disproportion, *f.* nierównosć, proporcya zła, *f.* Ungleichheit, *f.* ungleiches Verhältniß, Mißverhältniß, *n.*

Disproportionné, *ée*, *a.* nierówny, nieproporcjonalny, ungleich.

Disproportionner, *v. a.* nierównym robić, z proporeyi należytę wyrwać, ungleich machen, aus dem gehörigen Verhältnisse setzen.

Disputable, *a.* sporny, streitig.

Disputaillerie, *f.* spór o frazskę, *m.* leeres Gezänk, *n.*

Dispute, *f.* spór, *m.* zwada; dysputacja, *f.* Streit, Wortwechsel, *m.*; Streitübung, *f.*

Disputer, *v. n.* bronić zdania iakiego, odbiać dowody, streiten; widersprechende Sätze behaupten, öffentliche Streitsübungen halten, disputiren. le — à qq. en, przymować z kim w czem spór, es mit einem aufnehmen in. — *a.* (*à qc.*) spór wiedz o co, nie ustępować komu w czem; bronić czego, um etwas streiten, streitig machen. *fig.* — le terrain, bro-

bronie się mężnie, się tapfer wehren, se —, r. wadzić się, swarzyć się, się streiten. (qc.) wadzić się o co, einander et was streitig machen.

Disputeur, m. swarliwy człowiek, m. der gern streitet und widerspricht, Streitsüchtige, m.

Disque, m. krag, m. tarcz, f. Scheibe, f. — du soleil, de la lune, tarcz słońca, xieżyca, f. Sonnen, Mondscheibe, f.

Disquisition, f. roztrząsanie, rozbiernie; pismo co roztrząsające, n. Unterfuchung, Abhandlung, f.

Dissecteur, v. Disséqueur.

Dissection, f. rozbiernie trupa etc., n. Öffnung, Zergliederung eines Körpers, ic., f.

Dissimilable, a. niepodobny, różny, unähnlich.

Dissemblance, f. niepodobieństwo, n. różność, f. Unähnlichkeit, f.

Disséminer, v. a. rozsypać, rozsiać, rozgłosić, zerstreuen, verbreiten.

Dissension, f. niezgoda, f. rosterk, m. Uneinigkeit, Mißhelligkeit, f.

Disséquer, v. a. rozbiierać ciało etc. (rozkrawać), einen Körper ic. öffnen, zergliedern.

Disséqueur, m. rozbiieracz, m. Zergliederer, m.

Dissertateur, m. o każdej rzeczy piszący, der über alles schreibt.

Dissertation, f. roztrząśnienie materji iakiędy uczone, n. gelehrte Abhandlung, f.

Dissertier, v. n. pisać o czém, roztrząsać, rozbiierać co, abhandeln, eine Abhandlung machen.

Dissidence, f. scyssya, f. rosterk, m. odłączenie, n. Spaltung, Trennung, Uneinigkeit, f.

Dissident, m. dyssydent, m. Dissident, m. (so nennt man die Lutheraner, Reformirten und Griechen in Polen.)

Dissimilaire, a. nie jednego rodzaju, niejednokowy, ungleichartig.

Dissimulateur, m. zmyslać, pokrywacz, udawacz, m. einer der sich zu verstellen weiß.

Dissimulation, f. zmyślanie, udawanie, pokrywanie, n. Verstellung, f.

Dissimulé, ée, a. skryty, pokryty, fałszywy, verstellt, heimtückisch. — S. m. f. ten, ta co zakrywa, udaje, obłudnik, der, die sich verstellt, Duckmäuser.

Dissimuler, v. a. pokrywać, ukrywać, udawać, zmyślać co, verbergen, nicht merken lassen, sich verstellen.

Dissipateur, m. trice, f. marnotrawca, rozrzućnik, m. Verschwender, m. — inn, f.

Dissipation, f. rozrzutność, f. marnotrawstwo, n. strata, f. roztargnienie, n. Verschwendung, unnütze Verwendung; Zerstreuung, f.

Dissiper, v. a. przemarnować, rozproszyć, oddalić, verschwenden, durchbringen; zerstreuen, zertheilen. fig. przytłumić, zadusić, dämpfen, unterdrücken.

Dissolu, ue, a. rozpuszny, wszetaczny, niewstydlivy, liederlich, ausschweifend; schändlich.

Dissoluble, a. co rozwiązać można, auflösbar.

Dissolutif, ive, a. T. rozwiązujący, auflösend.

Dissolution, f. rozwiązanie, n. śmierć; rozpusta, f. nierząd, m. Auflösung, Trennung, Scheidung; Liederlichkeit, Ausschweifung, f.

Dissolvant, ante, a. T. rozwiązujący, auflösend. — m. środek

dek rozwalniający, m. Auflösungsmittel, n.

Dissonance, f. T. dźwięk niezgodny, m. zadzieranie, n. Mißklang, m.

Dissonant, ante, a. niezgodny, zadzieraący, falsch klingend.

Dissoudre, v. a. rozpuszczać, roztopiać, rozwiać, rozetrwać, auflösen; trennen. se —, r. rozpuszczać się, rozplynąć, roztopnąć; rozwiać się, rozetrwać się, sich auflösen, sich trennen, auseinandergehen.

Dissuader, v. a. (qq. de qc.) odradzać, wymówić komu co, abreden, widerrathen, abrathen.

Dissuasion, f. odradzanie, n. odrada, f. Abrathen, Widerathen, n.

Dissyllabe, a. dwusylabny, zweisilbig.

Distance, f. odległość, f. oddalenie, n. Abstand, m. Weite, Entfernung, f. przeciąg czasu, m. przerwa czasu, f. Zeitraum, m. Zwischenzeit, f. fig. różnica, różność, f. Unterschied, Abstand, m.

Distant, ante, a. odległy, oddalony, entfernt.

Distillateur, m. dystylator, m. Destillirer, m.

Distillation, f. dystylowanie, palenie wódek, n. Destilliren, Abziehen; abgezogenes Wasser, n.

Distiller, v. a. dystylować, palić wódki, abziehen, destilliren. fig. — sa rage etc., wylać, wywrzeć gniew, iad swój na kogo, seinen Zorn ausschütten, auslassen. — n. cieć, kapać, tropfen, tröpfeln.

Distinct, incte, a. różny; jasny, wyraźny, unterscheiden, deutlich, vernehmlich, klar.

Distinctif, ive, a. istotna różnicę czyniący, unterscheidend.

Distinction, f. rozczuwanie, rozdzielanie, n. część; różnica, różność, f. respekt, m. uszanowanie, n. godność, ważność, f. wysoki stan, m. Unterscheidung, Abtheilung, f.; Unterschied, Vorzug, m. Achtung, f. vornehmer Stand, m. T. dokładniejszy przeznaczenie, n. genauere Bestimmung, f.

Distingué, ée, p. et a. różny; szanowany, czczony więcej nad innymi; wysoki, znaczny, verschieden; ausgezeichnet, angesehen, vornehm.

Distinguer, v. a. (qc. d'avec qc.) rozczuwac, rozdzielić, czynić różnicę w czém, między czém; w większym mieć kogo uszanowaniu, bardziej szanować od innych, unterscheiden, erkennen, auszeichnen. se —, r. różnić się, popisywać się w czém, sich auszeichnen, hervorthun.

Distorsion, f. kurezowe przekręcenie, wykrzywienie członka, geby, n. fränkische Verdrehung, Verzerrung eines Gliedes, f.

Distraction, f. roztargnienie; rozzerwanie, rozdzielanie, n. Zerstreuung; Zerstückelung, Zertheilung, Zertrennung, f.

Distraine, v. a. rozrywać kogo, przeszkadzać komu; odwozzyć kogo od czego; rozłazić, oderwać, rozdzielić, zerstreuen, unterbrechen, stören; abhalten; zerstückać, zertheilen; absondern. se —, r. dacz się od czego odwieść; nie uważać; szukać rozrywki. zabawy. sich abwendig machen, sich zerstreuen.

Distrain, ante, a. roztargniony, niedbały, unachtsam, zerstreut.

Distribuer, v. a. rozdawać; podzielić, porozdzielać, podzielać, austheilen, vertheilen; eintheilen, abtheilen. T. odo-

- żyć, odkładać, rozkładać literę, ablegen, (die Schrift). — un proces, sprawy między assessorów do referowania podzielić, rozdać, den Rathen die Akten zum Vertheile übergeben.
- Distributeur, *m.* trice, *f.* rozdawca, *m.* Austheiler, *m.*
- Distributif, *ivo.* *a.* rozdawający, austheilend, zutheilend, eintheilend.
- Distribution, *f.* rozdawanie etc., *n.* Austheilung, Vertheilung, *f.*
- District, *m.* powiat, dystrykt, *m.* Gebiet, *n.* Bezirk, Distrikt, *m.*
- Dit, *m.* słowo, *n.* przypowieść, *f.* Spruch, *m.* sinnreiches Wort, *n.*
- Dit, *ite.* *p.* *et a.* rzeczony, wspomniany, nazwany, besagt, bemeldet, benannt, mit dem Bepnamen genannt.
- Dithyrambe, *m.* gatunek pieśni na cześć Bacchusa, *f.* dwoicipny liryczny wiersz *m.* Dithyrambe, Lieder und Oden zu Ehren des Bacchus, kühnes lyrisches Gedicht.
- Diurétique, *a.* *et s. m.* ou remède —, środek uryny podzający, *m.* harntreibendes Mittel, *n.*
- Diurnal, *m.* T. brewiarz, dyurnal, *m.* katolisches Gesangbuch, Tagezeitenbuch, *n.*
- Diurne, *a.* codzienny, täglich.
- Divaguer, *v.* *n.* rozwodzić się nadto, auschweifen (im Reden und Schreiben).
- Divan, *m.* dywan, (rada wielka w Turczek). Divan, *m.* (geheimer Rath des türkischen Kaisers).
- Divergence, *f.* T. rozchodzenie się dwóch linii, *n.* Auseinanderlaufen zweier Linien, *n.*
- Divers, *erse.* *a.* różny, rozmaity, verschieden, mancherley.
- Diversifier, *v.* *a.* rozmaitym sposobem odmieniać, robić, rozkładać, rozstawić; odmieniać, auf mancherley Art verändern, machen oder vorstellen; abwechseln.
- Diversion, *f.* odciagnienie, odwrócenie, odwiedzenie kogo, czego, *n.* Ablenkung (von einem Gegenstande), *f.* faire —, T. zaczepkę odwrócenia czynić, eine Diversion, einen Ablenkungs-Angriff machen.
- Diversité, *f.* różność, rozmaitość *f.* Verschiedenheit, Mannigfaltigkeit, *f.*
- Dvertir, *v.* *a.* odciągać, odprawiać; rozweselać, bawić; kradz, na swoje potrzeby cudze wydawać pieniądze; odwodzić, odciągać, odwracać, abziehen, ablenken, abbringen, belustigen, ergötzen; Geld entwenden, unter schlagen, anders wohin verwenden, *se* —, *r.* weselić się, cieszyć się, bawić się, sich ergötzen, belustigen. (*deqq.*) drwić sobie z kogo, sich über Jemanden lustig machen.
- Divertissant, *ante.* *a.* ucieśny, zabawny, wesoly, belustigend, ergötzlich, lustig, spaßhaft.
- Divertissement, *m.* uciecha, zabawa, rozrywka, *f.* obrócenie pieniędzy na złe: ukradnienie, zeniknienie czego, *n.* Belustigung, Ergötlichkeit, Lustbarkeit; üble Verwendung, Unterschlagung, Entwendung, *f.*
- Dividente, *m.* T. liczba która podzielić chcemy, *f.* część, *f.* ndział, *m.* Zahl welche man dividiren will; Rathen, *m.*
- Divin, *ine.* *a.* boży, boski, göttlich, *fig.* wyborny, nieporównany, übernatürlich, sehr vortheillich.
- Divination, *f.* wieszczba, *f.* wieszcznienie, *n.* Wahrsagerkunst, Wahrsagung, *f.*
- Divinatoire, *a.* baguette —, różga rosochata do szukania, skarbow etc., *f.* Wünschelruthe, *f.*
- Divinément, *ad.* bosko, mocą Boga, göttlich, durch Gottes Kraft, *fig.* wybornie, wyśmienicie, vortreflich. — bien, przednio, zupełnie dobrze, ganz vortreflich, außerordentlich gut.
- Diviniser, *v.* *a.* czcić iak Boga, göttlich verehren, vergöttern.
- Divinité, *f.* bóstwo, *n.* Gottheit, *f.*
- Divis, *ad.* par —, T. rozdzielnie, zertheilt.
- Diviser, *v.* *a.* dzielić, roz-, podzielić; powadzić, pokłócić kogo z kim, theilen, zertheilen, trennen; eintheilen, abtheilen; vertheilen; uneins machen *se* —, *r.* dzielić się; pokłócić się, powadzić się, sich theilen, sich trennen; uneins werden.
- Diviseur, *m.* T. dzielnik, *m.* Theiler, *m.*
- Divisibilité, *f.* rozdzielność, *f.* Theilbarkeit, *f.*
- Divisible, *a.* rozdzielny, theilbar.
- Division, *f.* po-, roz-, dzielenie, *n.* podział, *m.* część, *f.* Theilung, Zertheilung; Eintheilung, Abtheilung; Vertheilung, Austheilung, *f.* *fig.* niezgoda, *f.* rosterk, *m.* Spaltung, Uneinigkeit, *f.*
- Divorce, *m.* rozwód, *m.* niezgoda, zwada, *f.* Ehescheidung; Uneinigkeit, *f.* *fig.* dobrowolne zerzeczenie się, *n.* freywillige Entsagung, *f.*
- Divorcer, *v.* *n.* rozwodzić, rozłączać się, sich scheiden, trennen.
- Divulgarion, *f.* rozgłoszenie etc., *n.* Ausbreitung, Bekanntmachung, *f.*
- Divulguer, *v.* *a.* rozgłosić, roznieść, unter die Leute bringen, ausbreiten, ausplaudern.
- Dix, *a.* dziesięć, zehn, zehn. — *m.* liczba dziesięć; dziesiątka, *f.* Zehne, *f.* Zehner; Zehnte, *m.*
- Dixième, *a.* dziesiąty, zehnte, — *m.* jedna dziesiąta część, *f.* Zehntel, *n.*
- Dixièmeement, *ad.* po dziesiąte, zehntens.
- Dixme, etc., *v.* Dime, etc.
- Dizain, *m.* poezya z dziesięciu wierszów złożona; koronka, *f.* różaniec z dziesięciu paciorków, *m.* Gedicht von 10 Versen, *n.*; Rosenkranz von 10 Korallen, *m.*
- Dizaine, *f.* dziesiątek, *m.* dziesięciorko czego, *n.* liczba dziesiątka, *f.* Zehner, *m.* Zahl von zehn.
- Dizeau, *m.* dziesiątek snopów, *m.* Haufen von 10 Garben, von 10 Bündel Heu, *m.*
- Dizenier, *m.* dziesiątnik, *m.* der über zehn gesetzt ist.
- Docile, *a.* pojętny; posłuszny, gelehrt; lenksam, folgsam.
- Docilité, pojętność, *f.* posłuszeństwo, *n.* Gelehrigkeit, Folgsamkeit, *f.*
- Docte, *a.* uczony, gelehrt; les doctes, *m.* *pl.* uczeni, *m.* *pl.* Gelehrten, *m.* *pl.*
- Docteur, *m.* doktor, *m.* Doktor, Lehrer, *m.* *fam.* mędrzec, *m.* Gelehrter, *m.*
- Doctoral, *ale.* *a.* doktorski, zur Doktorwürde gehörig, *fig.* ion — decydująca powaga, *f.* entscheidender Ton, *m.*
- Doctorat, *m.* doktorstwo, *n.* Doktorwürde, *f.*
- Doctorerie, *f.* promocya na doktora, *f.* T. Doktorwerden (in der Theologie), *n.*

Doctrinal, ale, *a.* uczony, *jur.* Gelehrsamkeit gehörig, gelehrt. *v. Avis.*
 Doctrine, *f.* umiejętność, nauka, *f.* Gelehrsamkeit, Wissenschaft; Lehre, *f.*
 Document, *m.* dokument, *m.* Urkunde, *f.* Document, *n.*
 Dodécagone, *m.* dwunastokąt, dwunastokąt, *m.* Zwölfeck, *n.*
 Dodine, *f.* sos pewny do kaczek, *m.* Art Sauce zu Enten, *f.*
 Dodiner, *v. n.* kołysać się, *sich hin und her bewegen* — *r. fam.* pieścić się, *sich pflegen.*
 Dodo, *n.* (w mowie dziecięcej), (in der Kindersprache), faire —, spać, *schlafen.*
 Dodu, *ne, a. fam.* tłusty, otyły, nie tak fett, *fleischig.*
 Dogat, *m.* dożostwo, dostojenstwo doży, *n.* czas panowania jego, *m.* Würde eines Doge; Zeit seiner Regierung, *f.*
 Doge, *m.* doża, *m.* Doge, *m.* Dogesse, *f.* dożyni, małżonka jego, *f.* dessen Gemahlin, *f.*
 Dogmatique, *a.* nauczałający, do nauczania służący, dogmatyczny, *lehramäßig, dogmatisch.* ton —, stanowczy ton, *m.* entscheidende Ton, *m.*
 Dogmatiser, *v. n.* nauki fałszywe rozsiewać, uczyć; mówić tonem stanowczym, uczyć, nauki dawać, eine falsche Religionslehre aufbringen; im entscheidenden Tone sprechen; unschicklicher Weise andre belehren wollen.
 Dogmatiseur, *m.* rozsiewacz nauk fałszywych; medrak, *m.* Irrelehrer, *m.* der Alles besser wissen will
 Dogmatiste, *m.* utrzymujący pewne nauki, der gewisse Lehrsätze behauptet.
 Dogme, *m.* nauka, reguła, nauka wiary iakię, *f.* Lehre, *f.* Lehrlang, *m.* Glaubenslehre, *f.*
 Dogre, *m.* okręt Holenderski do łowienia śledzi przeznac-

zony, *m.* holländisches Fahnzeug zum Feringfang, *n.*
 Dogue, *m.* brytan, *m.* Dogge, *f.* (Hund).
 se Doguer, *v. r.* trykać się, boszć się, (o baranach etc.) sich fressen (wie die Hammel etc.)
 Douai, *m.* ine, *f.* brytanig, *n.* kleine Doge, *f.*
 Dougt, *m.* palec; pazur, *m.* trochę, odrobina, *f.* naparstek, *m.* Zinger, *m.* Zehe Kralle, *f.* Zingerhut voll, *m. fig.* — de Dieu, Boski palec, *m.* moc Boska, *f.* Gottes Zinger, *m.* Gottes Macht, *f.* être à deux doigts de qc., byźć bliskim iakię, rzeczy, einer Sache ganz nahe seyn. semordre les doigts de qc., żałować czego bardzo, *sich et was sehr gereuen lassen.*
 Doigtier, *v. n. T.* przebierać palcami, Applicatur haben — *m.* przebieranie palcami, *n.* Applicatur, *f.* Zingerfah, *m.*
 Doigtier, *m.* paluch, palec od rękawiczki na chorym palcu, *m.* Fingerling, Däumling, *m.*
 Doléances, *f. pl.* skargi, *pl. f.* żalenie się, utyskiwanie, *n.* Leid, Beßklagen, *n.* Betrübnis, *f.*
 Dolent, ente, *a.* smutny, żałobny, boleśny, traurig, wehmüthig, kläglich.
 Doler, *v. a.* hablować, hobeln.
 Doliman, *m.* dołoman, ubiór pewny, osobliwie na teatrze używany, *m.* Dolman, *m.* Theaterkleid).
 Doloire, *f.* rzezak, *m.* także narzędzie bednarskie do gładzenia drzewa, *n.* Schnittmesser, *n.*
 Dom, Don, *m.* Pan, *m.* (tytuł Hiszpański), Herr, *m.* (Ehrentitel in Spanien und Portugal).
 Domaine, *m.* dobra dziedziczne, królewskie, *n. pl.* królewszczyzna, ekonomia, *f.* Gut, Erbgut, Kammergut, National-

tionalgut, *n.* — de la couronne, dobra koronne, *n. pl.* Kronsgüter, *n. pl.*
 Domanial, ale, *a.* ekonomiczny, do królewszczyzny należący, zu den Domainen gehörig.
 Dôme, *m.* kopuła, *f.* kościół katedralny, *m.* Kuppel; Haube; Domkirche, *f.*
 Domerie, *f.* nazwisko niektórych opactw, *n.* Name gewisser Abteyen, *m.*
 Domesticité, *f.* stan domowników, *m.* Hausgenossenschaft, *f.*
 Domestique, *a.* domowy; chorwany; oswojony, häuslich, zum Hause gehörig; einheimisch; jahn, — *m.* sługa, służący, *m.* czeladź, *f.* gospodarstwo, *n.* domownicy, *pl. m.* Bedienter, *m.* sämtliche Bedienten, *m. pl.* Gefinde; Hauswesen, *n.* Hausgehoß, *m. pl.*
 Domicile, *m.* mieszkanie, miejsce mieszkania, *n.* Wohnung, *f.*
 Domicilié, ée, *a.* osiadły, mieszkający gdzie, ansässig, wohnhaft.
 se Domicilier, *v. r.* osiedzić, osadzić się, postanowić się gdzie, sich häuslich niederlassen.
 Dominant, ante, *a.* panujący etc., herrschend.
 Dominateur, *m.* rzadca, monarcha, pan, *m.* Beherrscher, *m.* — trice, *a.* panujący, herrschend. l'esprit dominatrice, duch panujący, *m.* Herrschgeist, *m.*
 Domination, *f.* panowanie, *n.* moc, władza, *f.* Herrschaft, Oberherrschaft, Gewalt, *f.*
 Dominer, *v. n.* panować, rządzić, władać czem; przechodzić, przodkować w czem; herrschen, gebieten; die Oberhand haben. *fig.* osobliwie wpadź komu w oczy, podobać się, podpadać zmysłom,

przodkować, göröwad, vorzöglich in die Sinne fallen, hervorragen. — *a.* rządzić, panować, opanować, beherrschen.
 Dominicain, *m.* aine, *f.* dominikan, *m.* — nka, *f.* Dominicaner, *m.*
 Dominicale, *a. f.* oraison —, Oycze nasz, (modlitwa pańska), Vater unser, *n. lettre* —, niedzielna litera, *f.* Sonntagsbuchstabe, *m.* — *f.* ewangelia niedzielna, *f.* Sonntagsewangeliem, *n.*
 Dominique, *m. f.* dominik, *m.* ka, *f.* Dominik, *m.* — fa, *f.* (Name).
 Domino, *m.* domino, *n.* gra w domino, *f.* Ballkleid; Dominospiel, *n.*
 Dommage, *m.* szkoda, ntrata, *f.* Schade, Schaden, Verlust; m. Verletzung, *f.*
 Dommageable, *a.* szkodliwy, schädlich, nachtheilig.
 Domptable, *a.* uszkromić, oswoić się dać, bezwingly; zu bändigen, zahmbar.
 Dompter, *v. a.* zwyciężyć, usmierzyć, uszkromić; oswoić, ułaskać, bezwingen, bezähmen, bändigen.
 Dompteur, *m.* zwycięzca, uszkromiciel, *m.* Bezwinger, Uebervinder, *m.*
 Don, *m.* podarunek, dar, talent, *m.* uszanowanie, *n.* Geschenk, *n.* Gabe, Verehrung, *f.*
 Donataire, *m.* podarunek odbierający, donataryusz, Donatarius, *m. T.*
 Donateur, *m.* trice, *f.* dawca, darodawca, *m.* Schenker, *m. T.*
 Donation, *f.* darowizna, *f.* darowanie, *n.* Schenkung, *f.*
 Donc, *conj.* więc, przeto, zatem; tedy, demnach, also; folglich, denn, doch.
 Dondon, *f. fam.* dziewczyna wzrostu zwiażłego z rumieńcem, *f.* dicke,

- f. dicke, rothbäckige, lustige*
 Weibsperson, *f.*
 Donjon, *m.* wieża na zamku;
 altana na dachu, *f.* Schloß-
 thurm, *m.* Thürmchen mit ei-
 nem Zimmer auf dem Dache, *n.*
 Donnant, *ante, a.* hojny, szczo-
 drobliwy, gern gebend, frey-
 gebig.
 Donne, *f.* dawanie kart, *n.*
 stawka, *f.* Kartengeben, *n.*;
 Einsatz, *m.*
 Donner, *v. a.* darować, poda-
 rować; dadz, podadż; do-
 starczyć, dostawić, wręczyć;
 bydz przyczyna, sprawić.
 nastreścić; wydawać, przy-
 nosić; przypisywać komu co,
 geben; schenken, verschenken;
 hergeben; überliefern; zustellen,
 einhändigen; verurfachen, ver-
 schafen; hervorbringen; beymie-
 sen, zuschreiben. — *n.* (contre, *a. ge.*), bić w co, o co odbić,
 uderzyć, tłuć, an, gegen et-
 was stoßen, anrallen, anschla-
 gen). (o wiatrze) dać, dmu-
 chać, wiać, (vom Winde) bla-
 sen. *fig.* — du nez en terre,
 minąć się zamiarem, seinen
 Zweck verfehlen. — à tout,
 wszystko przedsięwziąć, wszy-
 stko ważyć, alles unternehmen,
 alles wagen. — à pleines vo-
 les dans *gc.*, z wielką gorli-
 wością, z wielkim zapalem
 rzecz zacząć, mit vieler Hitze,
 vielem Eifer eine Sache an-
 fangen. — dans le sens de
gc., zgadywać czyje myśli,
 stosować się do nich, jeman-
 des Mesung richtig errathen,
 ihr beppflichten. se — à *gc.*,
 poddać się, poruczyć się,
 poświęcić komu, sich einem
 ergeben, unterwerfen, sich je-
 mand widmen. se — de la
 tête contre le mur, niepo-
 dozne rzeczy przedsięwziąć,
 unmögliche Dinge unternehmen.
 Donneur, *m. euse, f.* dawca, *m.*
 czyną, czyni, *f.* Geber, *m.*
 — *iii, f.*
- Dont, *pp.* którego, którego,
 czego, o którym, o której,
 których, o czym, dessen, de-
 ren, davon, von welchem, wo-
 mit, wovon, davon *ic.*
 Donzelle, *f. fam.* kocheta ztych
 obyczajów, *f.* verdächtiges Frau-
 enzimmer, *n.*
 Dorade, *f.* złotobrew, *m.* (ry-
 ba), Goldfisch, *m.*
 Doré, *éc, a.* porzłacany; iasno-
 żółty, vergoidet; hellgelb.
 Dorée, *f.* kowal ryba, *f.* Pe-
 tersfisch, *m.* (w mowie dzie-
 cinnéy), chleb z masłem, *m.*
 (in der Kindersprache) Butten-
 brod, *n.*
 Dorénavant, *ad.* na potem, po-
 tém, na przyszły raz, künftig,
 ins künftige; hinfort, hinfür.
 Dorer, *v. a.* złocić, wyzłacać,
 porzłacać, vergolden.
 Doreur, *m. euse, f.* porzłotnik,
m. Vergolder, *m.*
 Dorique, *a.* doryczny, dorisch.
 Dorloter, *v. a. fam.* pieścić,
 rozpieścić, verzärteln.
 Dormant, *ante, a.* śpiący, we-
 śnie; stojący na mryscu, ci-
 chy, schlafend; stehend, unbe-
 weglich.
 Dormeur, *m.* śpioch, ospalec,
m. Schläfer, Langschläfer, *m.*
 Dormeuse, *f.* śpioszka, *f.* ga-
 tunek czepka nocnego, *m.*
 Langschläferin; Art Nachthaube,
f.
 *Dormir, *v. n.* spać, schlafen.
fig. bydz nieczynnym, spo-
 czywać, untthätig seyn, ruhen.
 — dessus, wziąć co na u-
 wagę, dobrze rozważyć, eine
 Sache beschlafen, recht über-
 legen. — *m.* sen, *m.* spanie, *n.*
 Schlaf, *m.* Schlafen, *n.*
 Dormitif, *a.* sprawniający sen,
 schlafmachend. — *m.* ou remède
 — *m.* lekarstwo senu spr-
 awniające, *n.* Schlafmittel, *n.*

Dortoir,

Dortoir, *m.* sypialnia w kla-
 sztorach, *f.* Schlafzimmer im
 Kloster, *n.*

Dorure, *f.* poztota; żółtość na-
 ciastach, *f.* Vergoldung, *f.*;
 gelber Anstrich des Gebäckenen,
m.

Dos, *m.* grzbiet, *m.* Rücken, *m.*
fig. faire le gros —, wielkim
 czynić, wynosić się, groß thun.
 avoir *gc.* sur le —, bydz od ka-
 go obczajonym, von jemand belä-
 stigt werden. avoir *gc.* à —,
 mieć kogo nieprzyjacielem,
 jemand zum Feinde haben. —
 à —, tylem ieden do drugie-
 go obrócony, mit den Rücken
 gegen einander gefehrt.

Dose, *f.* dozys, miara, porcyja,
f. Dosis, Quantität, *f.* T.

Dossier, *m.* wspora, *f.* tył w
 karecie; fascykał aktów: na-
 pis na tymże, *m.* Lehne, Rück-
 wand, *f.*;
 Paßt Akten; Um-
 schlag darum, *m.*

Dossière, *f.* pasy kouskie, w
 których dyszle od woza o
 dwóch kołach wiszą, *m. pl.*
 Tragriemen (am Geschirre der
 Karrenpferde), *m.*

Dot, *f.* posag, *m.* Heyrathsgut,
n. Brautschlag, *m.* Aussteuer, *f.*
 Dotai, *ale, a.* posagowy, pos-
 azny, zum Heyrathsgute gehörig.

Dotation, *f.* nadanie kościoła
 etc. dochodami, Ausstattung;
 Węgabung (einer Kirche *ic.* mit
 Einkünften), *f.*

Doter, *v. a.* posag dać, wypo-
 sażyć; kościół etc. czém ob-
 darować, aussteuern; eine Kir-
 che *ic.* mit gewissen Einkünften
 versehen.

Douaire, *m.* oprawa wdowia,
f. dozycowie, *n.* Wittum,
 Leibgebing, *n.*

Douairier, *m.* dziecię oprawy
 a nie oyczystych dóbr się
 trzymające, *n.* der dem väter-
 lichen Erbe entzagt, und bloß

mit dem Leibgebinge seiner Mut-
 ter zufrieden ist.

Douairière, *f.* wdowa oprawę
 znaczna mająca, *f.* Wittwe
 von Stande, *f.*

Douane, *f.* cło, *n.* komora
 gdzie cło opłacaia, *f.* skład,
m. Zoll, *m.* Zollhaus; Zollamt;
 Kaufhaus, *n.* Packhof, *m.*

Douaner, *v. a. v.* Plomber.

Douanier, *m.* celnik, *m.* Zöll-
 ner, Zolleinnehmer, *m.*

Double, *a.* podwójny, dwaisty,
 dappelt, zweyfach. *fig.* chytry,
 fałszywy, fałsz, betrüglisch. —
ad. podwójnie, dwa razy,
 doppelst. — *m.* tyle drugie,
 ieszcze raz tak wiele; dupli-
 kata, kopia podwójna, *f.*
 szeląg Francuzki miedziany,
m. Doppelte; Dupliat, *n.*
 Doppel, (Heller), *m.* au —,
ad. we dwójnasób, dwa razy
 tyle, doppelst.

Double, *f.* żwacz, *m.* Bansen,
 (erster Magen wiederkäuender
 Thiere), *m.*

Doublement, *ad.* wedwójna-
 sób, podwójnie, doppelst. —
m. podwoienie, *n.* Verdopp-
 lung, *f.*

Doubler, *v. a.* dwa razy po-
 mnożyć, tyle drugie przydać;
 podszyc; podbić, obić, ver-
 doppeln; füttern. — une poin-
 te, T. ponad przykładem
 żeglawać, über eine Landspitze
 hinaus segeln. — *v. n.* po-, mno-
 żyć się, sich mehren, mehr wer-
 den.

Doublet, *m.* kamień fałszywy
 z kryształu; dublet, dwa, *m.*
 (graiac w kostki). Dublette,
f. (fałszywy Edelfstein); Pasch (im
 Würfelspiele), *m.*

Doubleur, *m.* podwaiacz, *m.*
 Verdoppeler, *m.*

Doubleton, *m.* pewna moneta
 Hiszpańska, *f.* Dublone, *f.*
 (Münze).

Dou-

- Doublure**, *f.* podszewka, *f.*
Gutter, Untersutter, *n.* Futter-
rung, *f.*
- Doucain**, *m.* rodzaj jabłoni, *f.*
Eüpfelbaum, *m.*
- Douceâtre**, *a.* słodkawy, süß-
lich.
- Doucement**, *ad.* cicho, powoli;
skromnie, łagodnie, mile,
leise, sachte, gelind, gemächlich;
behutsam, vorsichtig, langsam,
in der Stille, heimlich, ohne
Aufsehen, tout —, iako ta-
ko, so, so ziemlich, leidlich.
- Douceur**, *f.* sam. kobieta na
pozor skromna, *f.* ein dem
Scheine nach sanftes, bescheiden-
es Mädchen, *n.*
- Doucereux**, *euse*, *a.* przykro-
słodki; miłośniczy, łagodny,
nikczemny, czczy, głupi, süß-
lich; fade.
- Doucet**, *a.* słodkawy, trochę
słodki; grzeczny a przytém
miłośny, rozkochany, ein we-
nig süß; sanft, freundlich und
dabei etwas schalhaft und ver-
liebt.
- Douceur**, *f.* słodkość, słodycz;
przyjemność, łagodność; skro-
minność, cichość, nadzroda, *f.*
podarunek, *m.* Süßlichkeit;
Lieblichkeit, Freundlichkeit, An-
nehmlichkeit; Sanftmuth; Er-
kenntlichkeit; kleine Verehrung,
f. Geschenk, Trinkgeld, *n.* Dou-
ceurs, *pl.* słowa łagodne, pod-
chlebstwa, *n.* *pl.* Süßlichkeit-
ten, Schmeicheleyen, *f.* *pl.*
- Douche**, *f.* leżca kąpiel, *f.*
Gießbad, *n.*
- Doucine**, *m.* woda ładowa z wo-
da morską zmieszana, *f.* süß-
ses Wasser mit Seewasser ver-
mischt, *n.* *v.* Douçain.
- Douëgne**, *f.* hofmistrzyni, *f.*
Hofmeisterinn, *f.*
- Douer**, *v.* a. obdarzyć, bewitt-
hen; begaben.
- Douille**, *f.* rurka do wsadze-
nia czego, *f.* Dille, kurze Roh-
re zu einem Stiele etc., *f.*
- Douillet**, *ette*, *a.* miękki, łago-
dny; pieśczośliwy, delika-
tny, zart, weich, sanft; weich-
lich, zärtlich. — *m.* niewie-
śnuch, *m.* Weichling, *m.*
- Douleur**, *f.* ból; żal, smutek,
m. Schmerz, *m.* Weh, *n.*
- Douloureux**, *euse*, *a.* bolesny;
żakosny, smutny, schmerzhaft,
schmerzlich, jämmerlich.
- Doute**, *m.* wątpliwość, bojaźń,
f. wątplenie, powatpiewanie,
n. Zweifel, *m.*; Kummer, Gram,
m. Traurigkeit, Betrübnis, Be-
sorgnis, Ungewissheit, *f.* sans
—, *ad.* bez wątpienia, pe-
wnie, ohne Zweifel, ganz gewis.
- Douter**, *v.* *n.* (de qc.) wątpić o
czém, zweifeln (an etwas), et-
was bezwieseln, se —, *r.* (de
qc.) spodziewać się, przeczu-
wać, obawiać się, domyslać
się czego, etwas vermuten,
denken, sich vorstellen, sich ab-
bilden lassen.
- Douteux**, *euse*, *a.* wątpliwy,
niepewny; dwuznaczny, po-
dewzliwy, zweifelhaft, unge-
wiß; zweideutig, verdächtig.
- Douvain**, *m.* wanczoś, *m.* Jasi-
daubenholz, Stabholz, *n.*
- Douve**, *f.* klepka do beczki, *f.*
wanczoś; rów około zamka,
m. Jasihaube, Doube, *f.* Schloß-
graben, *m.*
- Doux**, *douce*, *a.* słodki, przy-
jemny, łagodny, skromny, ci-
chy, miły, süß; angenehm,
lieblich; gelinde, sanft; weich,
zart. *fam.* faire les yeux
—, przywilać się komu oczami,
liebäugeln. — *ad.* powo-
li, cicho, zwolna, sachte, ge-
mäch.
- Douzain**, *m.* moneta stara Fran-
cuzka 12 deniers w sobie za-
wierająca, *f.* wiersz z 12 ry-
mów złożony, *m.* alte Scheide-
münze von 12 Deniers, *f.* Ge-
dicht von 12 Versen, *n.*
- Douzaine**, *f.* tuzin, *m.* Duzend,
n.
- Douze**, *a.* dwanaście, zwölf. —
m. dwunasty, *m.* Zwölfte, *m.*
Dwölfte, *a.* dwunasty, zwölfte.
— *m.* dwunasta część, jedna
z dwunastych, *f.* Zwölftel, *n.*
Douziement, *ad.* po dwunna-
ste, dwunasty raz, zwölfstens.
- Doxologie**, *f.* (w brewiarzu)
chwala Bogu Oycu etc., *f.*
ostatni wiersz pieśni iakięj
na chwałę Boską pisaney, *m.*
(im Brevier) das Gloria Pa-
tri, *n.* letzter Vers eines Lobge-
sanges, *m.*
- Doyen**, *m.* starszy; dziekan, *m.*
Älteste, Dechant, Diaconus, *m.*
- Doyenne**, *f.* xieni w zakonach
n. ektórych, *f.* Decanissim, De-
chantin, *f.*
- Doyenné**, *m.* dziekania, *f.* dzie-
kanstwo, *n.* Dechaney, *f.* De-
canat, *n.*
- Drachme**, *f.* T. drachma, *f.*
kwintel, *m.* Drachme, *f.* Quen-
tchen, *n.*
- Dracuncule**, *m.* robak zaskórny,
m. Hautwurm, *m.*
- Dragée**, *f.* drobne cukry, *m.*
cukrowe ziarnka, *n.* *pl.* szrót
gruby, sarni szrót, *m.* wyka,
f. Zuckerförner, *f.* *pl.* kleines
Zuckerwerk, *n.*; Schrot, Reh-
posten, (zum Schießen), *m.*
Rangform, *n.*
- Dragoire**, *f.* fuga, wkładka, *f.*
Jarge, *f.* Jalg, *m.*
- Dragon**, *m.* wyrostek, *m.* Knos-
pe, *f.* Schößling, *m.*
- Dragonnier**, *v.* *n.* wyrostki pu-
szyć, Sproßlinge treiben.
- Dragon**, *m.* smok; dragon, *m.*
plama na zrzeniu, *f.* Drache;
Dragonier; Flecken am Augapfel,
m.
- Dragonne**, *f.* marsz dragoniński;
kutas u szpady, *m.* Dragoner-
marsch, *m.* Degenquaste, *f.*
- Dragonneau**, *v.* Dracuncule.
- Drague**, *f.* szufła, łopata, *f.*
Scharfschäufel, *f.* Maßtrager, *m.*
- Dramatique**, *a.* teatralny, ko-
medyjny, dramatyczny, zum
Schauspiele gehörig, dramatisch.
— *m.* dramatyka, *f.* dramatis-
sche Fach, *n.*
- Dramatiste**, *m.* poeta dramat-
yczny, *m.* Schauspieldichter, *m.*
- Drame**, *m.* drama, *n.* wiersze
teatralne, *m.* *pl.* Schauspiel,
Drama, *n.*
- Drap**, *m.* sukno; prześcieradło,
n. Tuch; Bettuch, *n.* — d'or,
d'argent, de soie, złotogłów,
m. materya złotem, srebrem
tkana, materya iedwabna, *f.*
Goldstoff, Silberstoff, seidener
Stoff, *m.*
- Drapé**, *ée*, *p. et a.* czarno obi-
ty; włochaty, (o liściach etc.)
schwarz ausge schlagen; wellicht,
(von Blättern etc.) bas drapés,
welkiane pouczochy waiko-
wane, *f.* *pl.* gewalkte wollene
Strümpfe, *m.* *pl.*
- Drapeau**, *m.* płatek, płat, gal-
gan, *m.* chorgiew, *f.* Lum-
pen, Lappen, *m.*; Fahne, *f.*
Drapeaux, *pl.* pieluchy, *m.*
pl. Windeln, *f.* *pl.* fig. se ran-
ger sous les drapeaux de qq.,
nchwycić się czyiej partyi,
jemandes Partei ergreifen.
- Draper**, *v.* a. obić, powłoc co
suknem czarnym; odzież ma-
lować, w odzież przyobierać,
mit schwarzem Tuche ausschla-
gen; (eine Figur) drapieren, be-
kleiden. *fig.* *fam.* nicować ko-
go, drwić z kogo, durch die
Hechel ziehen.
- Draperie**, *f.* sukiennictwo, *n.*
manufaktura sukienna, *f.* han-
del sukienny, *m.* sukna, *pl.*
malowanie odzieży, *n.* Tuch-
manufaktur, *f.* Tuchhandel, *m.*
Tuchwaaren, *pl.*, Bekleidung,
f. Gewand der Figuren, *n.*

- Drapier, m.** sukiennik, *m.*
Zuchmacher; Tuchhändler, m.
- Drasique, a.** T. drastyzny, przedko skutkujący, drastisch, schnell wirkend.
- Drayure, f.** oskrobiny ze skór, *pl.* oskrobowanie skór, *n.* Abschabel vom Leder, *n.* Abschaben der Häute, *n.*
- Drèche, f.** skód, *m.* skózdiny, *pl.* Malz, *n.*
- Drège, f.** powłok, włók, *m.* Schleppgarn, Schleppnet, *n.*
- Dreger, v. a.** len bie, Glasz risseln.
- Dresser, v. a.** prostować, wyprostować; wy-, postawić; ociosać, ubierać, równym robić; przysposabiać; (potrawy) przygotować, przyprawiać; ćwiczyć, uczyć; wprawiać, richten, gerade richten; aufsetzen, aufrichten; platten; ebenen; inrichten; (Speisen) anrichten; unterrichten, abrichten. — *un plan, un projet, plan, projekt włożyć, einen Plan, ein Project entwerfen. fig.* — *un piège à qq.*, sidła na kogo zastawić, einem eine Falle stellen, hinterlistig nachstellen. — *n.* stać do góry, powstać (o włosach), in die Höhe stehen (von Haaren).
- Dressoir, m.** ławka do postawienia naczyń wypłuczonych, *f.* kredens, *m.* Abtropfbank, *f.* Credenzisch, *m.*
- Drille, f.** gałgany, płatki do robienia papieru, *m. pl.* Lumpen (zum Papiermachen), *m.* — *m. fam. bon* —, dobry człek, *m.* guter Kerl, *m.*
- Driller, v. n.** fam. biedzić; uwiązać się, geschwind laufen; sich hurtig umwenden und drehen.
- Drillier, m.** zbierający gałgany i płatki na papier, *m.* Lumpensammler, *m.*
- Drogman, m.** tłumacz, *m.* Dolmetscher (in der Levante), *m.*
- Drogué, f.** korzenie, *m. pl.* materje do potraw, malowania, lekarstwa etc. służące, *f. pl.* Material; oder Specereyware, Farbenware, Apothekerware, *f. n.* brak, drobniarz, *m.* Schlechte Waare, *f.*
- Droguer, v. n.** fam. wiele lekarstwa komu dawać, zapisywać, zu viel Arznei verordnen oder eingeben.
- Droguerie, f.** korzenie, *m. pl.* Materialwaaren, *f. pl.*
- Drognet, m.** drogiet, *m.* (materya półwełniana), Drognett (halbwollener Zeug), *m.*
- Droguier, m.** szafa z przegródkami; apteczka, *f.* Materialschrank, *m.* Arzneikästchen, *n.*
- Droguiste, m.** korzennik, *m.* Specereyhändler, Materialist, *m.*
- Droit, ite, a.** prosty; dobry, szczerzy, nieobłudny, gerade; recht, gerecht, redlich, aufrichtig, rechtschaffen. — *ad. prosto; szczerze, nieobłudnie, gerade, gerades Weges; aufrichtig.* — *m.* prawo, *n.* gwałt, pobór, podatek, dochód, muskuł, *m.* Recht, *n.* Rechtsgelehrsamkeit; Gewalt, Befugnis; Gerechtsame, Gebühr; Auflage, Abgabe; Muskel, *f. de* —, prawnie, stosownie, gefegmäßig, *à bon* —, *de plein* —, *ad.* słusznie, sprawiedliwie, mit allem Recht, billig, rechtmäßig, *à tort ou à* —, *ad.* nierozsądnie, słusznie lub niesłusznie, recht oder nicht; unbedachtam, *de bon* —, prawnie, słusznie, rechtmäßig.
- Droite, f.** prawa ręka, prawa strona, *f.* rechte Hand, rechte Seite, *f.* fig. pierwsze miejsce, *n.* Oberstelle, *f.* à —, w prawo, rechts, rechter Hand; rechts; um!
- Droitier, ière, a.** ten, ta co nie jest małkutem, der, die rechts ist.
- Droiture, f.** szczerłość, prostota, słusność, Geradheit, Redlichkeit, Rechtschaffenheit, Aufrichtigkeit, *f.* avec —, szczerze, ze słusnością, redlich, nach Recht und Billigkeit, *en, ad.* prosto dokąd, geradezu, gerades Weges.
- Drôle, a.** uciészny, zabawny, trafny, drollig, lustig, schalkisch, possierlich. — *m.* człowiek uciészny, *m.* drolliger Kerl, *Butte, m.*
- Drôlerie, f.** fam. figiel, żart, *m.* lustiger Streich, Schwanke, *m.*
- Drôlesse, f.** fam. łaydaczka, *f.* Büdin, Bettel, *f.*
- Dromadaire, m.** dromedarz, *m.* Dromedar, Trampelhier, *n.*
- Dronte, m.** ptak pewny do strusia podobny, *m.* Straußfasuar, *m.*
- Dropax, m.** plaster wy-, ściągający, *m.* Zugpflaster, *n.*
- Drossart, m.** komissarz, *m.* Drost, Oberamtmann, *m.*
- Drouine, f.** torba kotlarska, *f.* Kesselsickersack, *m.*
- Drouineur, m.** kotlarz, co kołoty naprawia, *m.* Kesselsicker, *m.*
- Drouettes, f. pl.** gręple, *f. pl.* Wollkämme, *f. pl.*
- Drousseur, m.** gręplarz, *m.* Grobkämmmer der Wolle, *m.*
- Dru, ue, a.** niepiasty, dorosły; wesoły; gęsty, flüch. fig. munter, lustig, aufgeräumt; dicht. *Dru, ad.* gęsto, dick, häufig, stark.
- Druide, m.** druida, *m.* Druide, *m.*
- Dryade, f.** bogini kniei, *f.* Waldnymphe, *f.*
- Dù, ue, p. et a.** winny, należyty, schuldig, gebührend.
- Dù, m.** dług, *m.* powinność, *f.* Schuld, Forderung; Pflicht, *f.* T. I.
- Dubitatif, ive, a.** wątpliwy, wątpliwość pokazujący, was einen Zweifel anzeigt.
- Duc, m.** książę; puchacz, *m.* Herzog, Heerführer, *m.* Horn-eule, *f.*
- Ducal, ale, a.** książęcy, herzoglich.
- Ducat, m.** czerwony złoty, dukat, *m.* Dukaten, *m.*
- Ducaton, m.** moneta srebrna z dukata wynosząca, *f.* Dukaton, *m.* (Silbermünze von $\frac{1}{2}$ Dukaten.)
- Duché, m.** księstwo, *n.* Herzogthum, *n.*
- Duchesse, f.** księżna, *f.* Herzogin, *f.* kanapa z tylnymi i poboczniemi poręczami, *f.* Canapee mit Rücken; und Seiten-Lehnen.
- Ductile, a.** ciągiły, gibki, dehnbar, geschmeidig.
- Ductilité, f.** ciągliwość, gibkość, *f.* Dehnbarkeit, Geschmeidigkeit, *f.*
- Duel, m.** pojedynk, *m.* Zweykampf, Duell, *n.*
- Duelliste, m.** pojedynkownik, *m.* Duellant, Schläger, *m.*
- Duire, v. n.** fam. (obs.) przystać, przydać się, podobać się komu. (alt) zuträglich seyn, dienen, gefallen.
- Dulcification, f.** T. osładzanie, złagodzenie, *n.* Versüßung, Milderung, *f.*
- Dulcifier, v. a.** osłodzić, osładzać, versüßen, abfüßen.
- Dulie, f.** culte de —, cześć, która się Świętym daie, *f.* Verehrung der Heiligen, *f.*
- Dûment, ad.** należycie, wie sich gebührt, gehörig.
- Dune, f.** pagórek piaszczysty na przymorzu, *m.* Düne, *f.* (Sandhügel an der Seefüste).
- Dunette, f.** najwyższe piętro w tylnych części wielkich okrętów, oberste Stockwerk am Hinterteile großer Schiffe.
- Dupe, m.**

Dupe, *f.* dudek, błazen, *m.* gra pewna w karty, *f.* Betrogene, *m. et f.* Narr, *m.* der oder die leicht zu betrügen ist; gewisses Kartenspiel, *n.*

Duper, *v. a.* zwieszczyć, oszukać, betrügen, anführen.

Duperie, *f.* oszukaństwo, szalbierstwo, *n.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f.*

Duplicata, *m.* podwójny skrypt czego, *m.* doppelt ausgefertigte Schrift, *f.* Duplicat, *n.*

Duplication, *f.* podwojenie, *n.* Verdoppelung, *f.*

Duplicature, *f.* T. podwojenie, *n.* Verdoppelung, *f.*

Duplicité, *f.* dwoistość, *f.* Doppelheit, *f.* Doppelseyn, *n.* fig. obłuda, nieszczerość, *f.* Falschheit, *f.*

Duplique, *f.* odpowiedź, *f.* odpis, *m.* Gegenantwort, *f.*

Dur, dure, *a.* twardy; niemiłosierny; niegładki, nieprzyjemny; nieczuły; ciężki, hart; rauh; streng; unempfindlich; schwer; unbarmherzig; beleidigend. Dur, *ad.* ciężko, trudno, hart, schwer.

Durable, *a.* trwały, dauerhaft.

Duracine, *f.* gatunek brzośkwii, *f.* Herzpflanze, *f.*

Durant, *prp.* przez, während. sa vie —, póki żyć będę, lebenslang.

Durcir, *v. a.* stwardzać, hartować, härten. — *n. et se* —, *r.* stwardnieć, hart werden.

Dure, *f.* twarda, goła ziemia, *f.* harte, bloße Erde, *f.*

Durée, *f.* trwanie, *n.* trwałość czego, *f.* Dauer, *f.*

Durer, *v. n.* trwać; wytrzymać, dauern, währen; aushalten.

Durel, ette, *a.* twardawy, härtslich.

Durété, *f.* twardość, *f.* zatwardzenie, *n.* odret, *m.* Härte; Verhärtung, *f.* fig. nieczułość, miłościwość, Steifheit; *f.*

Unbarmherzigkeit, Unempfindlichkeit, *f.* Dureté, *pl.* grubianstwa, *n. pl.* Grobheiten, *f. pl.* Durillon, *m.* odret, *m.* Schwiele, *f.*

Durillonner, *v. n.* twardnieć, hart werden.

Durioscule, *a.* twardawy, trochę twardy, härtslich, ein wenig hart.

Dusil, oder Dusi, *m.* czop u beczi, *m.* hölzerner Zapfen an einem Fasse, *m.*

Duumvirs, *m. pl.* dwaj mężowie, *m. pl.* Zweymänner, *m. pl.*

Duvet, *m.* puch; (o brodzie) mech, *m.* kosmacizna na owocach niektórych, *f.* Flaumfeder, *f.*; Mitsbart, *m.*; Wollichte an Früchten, *n.*

Duveteux, euse, *a.* wiele puchu mający, kosmaty (o owocach), viel Flaumfedern habend; wollicht (von Früchten).

Dynamique, *f.* nauka o mocy poruszającej ciała, *f.* Dynamik, *f.*

Dynaste, *m.* pan, rzadca, *m.* Dynast, *m.* (Woherrscher eines kleinen Staates).

Dynastie, *f.* państwo; następstwo rządzców z jednego pokolenia, *n.* Herrschaft; Folge von Regenten, *f.*

Dyscole, *m. f.* mruk, dziwny człowiek, *m.* mürrische Person, *f.* Sonderling, *m.*

Dyspepsie, *f.* złe trawienie, *n.* üble Verdauung, *f.*

Dyspnée, *f.* przykre, trudne oddychanie, *n.* beschwerliche Athemholen, *n.*

Dysenterie, *f.* biegunka krwawa, dysenteria, *f.* rothe Ruhr, *f.*

Dyssentérique, *a.* do niej podobny, należący, ruhrartig, zur Ruhr gehörig.

Dysurie, *f.* rozpalenie, *n.* gorączka uryny, *f.* Harnstrenge, *f.*

E.

E.

Eau, *m.* woda; *f.* dészcz, glanc na perlach etc., *m.* Wasser, *n.*; Regen; Glanz der Edelsteine etc., *m.* Eaux, *pl.* wody; cieplice, *f. pl.* Bäder, *n. pl.* Gesundbrunnen, *m.* Brunnenkur, *f.*

Eaux-et-Forêts, *f. pl.* trybunał leśniczy i wodniczy, *m.* Oberforstamt, *n.*

Ebahir, s'ebahir, *v. n. et r.* zadziwiać, zdumiewać się, erstaunen, sich verwundern.

Ebarber, *v. a.* obrobić, wygładzić, beschneiden, das Rauhe, den Hart von etwas wegnehmen.

Ebat, *m.* uciecha, zabawa, *f.* przeprowadzenie czasu, *n.* Freude, *f.* Zeitvertreib, *m.*

Ebattre, s'ebattre, *v. n. et r.* zabawić się, uraczyć się, sich ergötzen.

Ebaubi, ie, *a.* zdumiały, verwundert, erstaunt.

Ebauche, *f.* pierwszy abrys, model, wizerunek, *m.* erster Entwurf, *m.*

Ebaucher, *v. a.* naznaczyć, odrysować; wy-, obrobić z grubego, wykształcić; na ochlicy albo szcietce pierwszy raz konopie wycesać, słusztig entwerfen; aus dem Groben bearbeiten; den Hanf durch die größte Hechel ziehen.

Ebaudir, s'ebaudir, *v. n. et r.* rozweselać się, sich lustig machen.

Ebe, *f.* odlew, *m.* Ebbe, *f.*

Ebène, *f.* heban, *m.* drzewo hebanowe, *n.* Ebenholz, *n.*

Ebener, *v. a.* hebanować, nakształt hebanu farbować, schwarz wie Ebenholz beizen.

Ebenier, *m.* heban, (drzewo), *m.* Ebenholzbaum, *m.*

Ebeniste, *m.* stolarz, tokarz od hebanowój roboty, *m.* Kunsttischler, Ebenist, *m.*

Ebenisterie, *f.* stolarstwo hebanowój roboty, *n.* Kunsttischlerarbeit, *f.*

Eblouir, *v. a.* w oczy bić, blask czynić, przerażać oczy, blenden, fig. omamić, zaslepić, zwieszczyć kogo, täuschen, verblenden, verführen.

Eblouissant, ante, *a.* w oczy biący etc. blendend.

Eblouissement, *m.* przerażenie, zaćmienie oczu od słońca etc., *n.* Blendung, *f.* fig. omamienie, zaćmienie, *n.* Verblendung, *f.*

Eborgner, *v. a.* wykluczyć, wyłupać komu oko, eindringig machen, fig. odgnać światło, das Licht benehmen.

Ebouillir, *v. n.* wywarzyć się, einkochen.

Eboulement, *m.* obalenie się, zapadnięcie, *n.* Einfallen, Einsinken, *n.*

Ebouler, *v. n. et s'* —, *r.* obalić się, zapadnąć, einfallen, einsinken.

Eboulis, *m.* rozwaliny, obaliny, *f. pl.* Schutt, Steine von einer eingefallenen Mauer, *m.*

Ebourgeonnement, *m.* obrywanie, obcinanie wilków, latorośli niepotrzebnych, *n.* Abbrechen der überflüssigen Knospen etc., *n.*

Ebourgeonner, *v. a.* obrywać, obcinać wilki, latorośle niepotrzebne, überflüssige Knospen oder Schosfreiser abbrehen.

Ebouriffé, ée, *a.* rozstargany, rozczochrany, zerzaust.

Ebousiner, *v. a.* skrapować z kamienia obcinać, zbierać, die Steinrinde abhauen.

Ebran-

Z 2

Ebranchement, *m.* obcinanie wilków, *n.* Ausästen, *n.* Abästung, *f.*

Ebrancher, *v. a.* obcinać, obrzynać wilki, gałęzie niepotrzebne, abästen, ausästen, beschneiden.

Ebranlement, *m.* zatrzęsienie, obruchanie; poruszenie etc., *n.* Erschütterung, *f.* fig. — de la fortune, zamach który okoliczności szczęścia znośzą, Stoß den die Glücksumstände erleiden.

Ebranler, *v. a.* zatrzęsnąć czem, obruchać, poruszyć co, erschüttern, stark bewegen. fig. nadwrażlić, wankend machen. *s'* —, *r.* zatrzęsnąć się; poruszyć się, erschüttern. fig. chwiać się, cofać się; przelęknąć się, wankend werden.

Ebracement, *m.* rozszerzenie wewnętrznego otworu do okna, *n.* Erweiterung der inneren Oeffnung zu einem Fenster, *f.*

Ebrécher, *v. a.* wyszczerbić, szczerb w czem zrobić, schattig machen, ausbrechen.

Ebrener, *v. a.* oczyścić, opatrzyć dziecię powite, ein Kind, das sich unrein gemacht hat, säubern.

Ebronement, *m.* sapanie konia, *n.* Schnauben eines Pferdes, *n.* s'Ebrouter, *v. r.* sapać, schnauben, (o koniach). *T.*

Ebruiter, *v. a.* rozgłosić, roznieść, ausplaudern, ruchbar machen. *s'* —, *r.* się, ruchbar werden.

Ebuard, *m.* klin do łupania drew, *m.* Keil zum Holzspalten, *m.*

Ebullition, *f.* *T.* wrzanie, poruszanie się cieczy gdy wre przy ogniu; wystąpienie od gorąca małych czerwonych krostów na skórę, *n.* Auswühlung; *f.* Ausfahren kleiner Hitzblättchen, *n.*

Ecaché, *ée, a.* płaski, platt, breit.

Ecachement, *m.* roz-, zgniecenie; spłaszczanie, *n.* Zerquetschung, *f.*

Ecacher, *v. a.* roz-, zgnieść; spłaszczyć, quetschen, zerquetschen, platt drücken oder schlagen.

Ecacheur d'or, *m.* goldszlagier, *m.* Goldschläger, *m.*

Ecaille, *f.* łuszcza; skorupa; skorupa z żółwia, *f.* Schuppe; Schale; SchildkrötenSchale, *f.*

Ecaillé, *ée, p. et a.* ołuszczone; łuszczkowaty, łuszczaawy, geschuppt, schuppig.

Ecailler, *v. a.* ołuszczyć, oskrobać, schuppen. *s'* —, *r.* łuszczyć się, odpadać, odłupywać się, sich schuppen, sich schälen.

Ecailler, *m.* ère, *f.* kupiec ostrzygami handlujący, *m.* Austerhändler, *m.*

Ecailleur, *m.* *v.* Ecailler.

Ecailleux, *euse, a.* łuszczaawy; łupiący się, lupny, schuppicht, schiefericht.

Ecaillon, *m.* kiel u konia, *m.* Hakenzahn eines Pferdes, *m.*

Ecale, *f.* skorupa na iaiu; łupina na orzechu; łuszczyzna, łuska, *f.* Eberschale; Rüsschale; Hülse, Schale, *f.*

Ecaler, *v. a.* wyłupywać, wyłuszczać, aus der Schale machen, schälen, abhülsen. *s'* —, *r.* łuszczyć się, obłupywać się, sich schälen, die Hülsen verlieren.

Ecarbouiller, *v. a.* fam. zgnieść, potłuc, pogruchotać, zerquetschen, zerschlagen.

Ecarlate, *m.* szarłat, *m.* Scharlach, *m.*

Ecarlatin, *m.* jabłecznik czerwony, *m.* Art Aepfelwein, *m.*

Ecar-

Ecarquillement, *m.* fam. rozkraczenie nóg; wywalenie oczu, *n.* Auseinandersperren, *n.*

Ecarquiller, *v. a.* fam. rozkraczyć nogi; wywalić, wytrząszyć oczy, aus einander sperren, aufsperrn, aufreissen.

Ecart, *m.* odwrót, *m.* odwrócenie się; odstąpienie od rzeczy; odskoczenie, *n.* Seitenwendung, *f.* Ausweichen, *n.* Seitensprung, Seitenschritt, *m.* fig. wykroczenie, *n.* niestatek. *m.* Auschweifung, *f.* (Karlsruhe), weggeworfene Karte, *f.* droit d' —, *T.* prawo odtrącenia, *n.* Abzugsrecht. à l' —, *ad.* na ustroju, osobno, na stronę, bey Seite; abwärts.

Ecarté, *ée, p. et a.* odległy, daleki; oddalony etc., entfernt etc., abgelegen.

Ecarteler, *v. a.* ewiertować, wiertelować.

Ecartement, *m.* odłączenie, oderwanie, *n.* ucieczka, *f.* opuszczenie urzędu iakiego, *n.* Absonderung, Trennung, Entweichung, *f.* Abtritt von einer Bedienung, *m.*

Ecartier, *v. a.* oddalić, odłączyć, oderwać; rozprószyć; odwrócić, entfernen; absundern; zerstreuen; entwenden, (Kartenspiel) ablegen. fig. odwieść, odprowadzić, abwenden. *s'* —, *r.* oddalić się, ustąpić; odstąpić od czego, opuszczać drogę, rzecz; zabłąkać się, sich entfernen, sich verirren, abweisen. fig. *s'* — de son devoir, swoją powinność zaniedbać, seine Schuldigkeit vernachlässigen.

Echolique, *a.* remède —, środki które do porodzenia pomagają, Mittel welche die Geburt befördern.

Ecclésiaste, *m.* kaznodzieja Salomon, *m.* der Prediger Salomo, *m.*

Ecclésiastique, *a.* duchowny, kościelny, geistlich. — duchowny, *m.* xiegi Jezusa, Syna Syrachowego, *f.* pl. Geistlicher, *m.* das Buch Jesus Sirach, *n.*

Ecervelé, *ée, a.* bez mózgu, bezrozumny, głupi, hirnlos, unverständlich, unbefonnen, dumm.

Echafaud, *m.* teatr, *m.* rósztowanie, *n.* rósztowanie na stracenie złoczyńcy wystawione, *n.* Gerüst, Blutgerüst, Schaffot, *n.* Blutbühne, *f.*

Echafaudage, *m.* wystawienie rósztowania; rósztowanie, *n.* Aufschlagen eines Gerüsts, dieß selbst, *n.* fig. wielkie przygotowanie, große Zubereitung, *f.*

Echafauder, *v. n.* rósztować, wystawić rósztowanie, ein Gerüst aufrichten. fig. fam. *s'* —, *v. r.* dla nikczemnych rzeczy znaczne czynić przygotowania, große Zubereitungen zu einer unbedeutenden Sache machen.

Echallas, *m.* pal, *m.* tyczka do wina, *m.* Weinpfafl, Pfahl, *m.*

Echalasement, *m.* wbicie palów w winnicy, *n.* Einstecken der Pfähle, *n.*

Echalasser, *v. a.* pale wbijać, mit Pfählen versehen.

Echalier, *m.* płot z palów albo z chróstu, *m.* Zaun von Pfählen oder dürrem Reisig, *m.*

Echalotte, *f.* rodzaj małych cebulek do potraw, *f.* Schalotte, *f.*

Echampeau, *m.* koniec wedy do łowienia stokiszu, *m.* Ende der Angelschnur (beym Stockfischfange), *n.*

Echancier, *v. a.* obłączyć, okrążyć co wierzynąć, wykrajać, bogenartig ausschneiden, ausschweifen.

Echancrure, *f.* wyrżnięcie, wycięcie obłączone, *n.* runder Ausschnitt, *m.*

Echan-

Echandole, *f.* gont, *m.* Dachschindel, *f.*
 Echange, *m.* zamiana, *f.* frymark, *m.* Tausch, *m.* Bertauschung, Auswechslung, *f.* en —, *ad.* z drogięj strony, w nadgródę, w zamian, dagegen, dastur.
 Echanger, *v. a.* frymarczyć, zamieniać co za co, vertauschen; auswechseln.
 Echanson, *m.* podczaszy, *m.* Mundschenk, *m.* grand —, wielki podczaszy, cześnik najwyższy, Oberschenk, Erzschenk, *m.*
 Echansonnerie, *f.* podczastwo, *n.* Echentamt, *n.*; Hofkellerey, *f.*
 Echantillon, *m.* próbka, próba, *f.* model, *m.* Probe, *f.* Muster, *n.*
 Echantillonner, *v. a.* korzec wymierzony etc. cechą urzędową znaczyć, aichen, visiren.
 Echarvier, *v. a.* len, konopie czyścić, wybiiać, Hanf oder Glachs schwingen.
 Echanvoir, *m.* opatka do przewiewania lnu, konopi, *f.* Hanf; oder Glachs schwinde, *f.*
 Echappatoire, *f.* sam. wykrety, przeskoki, *m.* pl. Ausflucht, *f.* Vorwand, *m.*
 Echappé, *m.* mieśzaniec, (o koniach), *m.* Zwitterpferd, *n.* Bastard, *m.* fig. szaleniec, gorączka, *m.* Tollkopf, *m.*
 Echappée, *f.* lekkomyślność, popędliwość, *f.* Unbesonnenheit, *f.*
 Echapper, *v. a.* wymknąć się, ułodzić, entgehen, entriunen, entlaufen. — *n.* uciec, entwisphen, entlaufen, entkommen, entziehen, entspringen. (d. . .) zemknąć, wykradź się komu, einem unmerklich entwisphen, nicht bemerkt werden. (do . . .) wymknąć się, uysdz, uni-

knąć niebezpieczeństwa, spóźnić verrathen, versäumen, von wo entwisphen, einer Gefahr entgehen. *fig.* zdradzić, wydadz, (mit avoir), poydz w zapomnienie, entfallen, przestyszeć, überhören. (mit être), wymknąć się, wysliznąć, uysdz, entfahren, entfallen, entgehen; bez zastanowienia się mówić, unvorsichtiger Weise sagen. *s' —*, uciec, wymknąć się, entwisphen, entziehen, entlaufen. *fig.* zapomnieć się, zapamiętać się, słowem wyiechać; odpruć się; w gałęzie rosnąć, chrzęcieć, wybiegać, sich vergeffen, sich übereilen; sich löstrennen; zu sehr ins Holz schießen; ausreisen.

Echarbot, *m.* orzech wodny, *m.* Wassernuß, Stachelnuß, *f.*

Echarde, *f.* drzazga, *f.* ciern, *f.* Dorn, Splitter, *m.*

Echardonner, *v. a.* oset wypiełać, wyrwać, Disteln austäten.

Echardonnoir, *m.* sierp do wyrwania ostu, *f.* Distelhacke, *f.*

Echarner, *v. a.* wyskrobywać mięso ze skóry, *n. p.* u garbarza skrobakiem, aussteischen, das Fleisch von den Häuten schaben.

Echarnoire, *m.* Skrobak, *m.* Schabemesser, *n.*

Echarnure, *f.* oskrobywanie, czyszczenie skór z mięsa, *n.* odrobiny garbarskie, *f. pl.* Aussteischende Häute; Abschabf, *n.*

Echarpe, *f.* szarpa; binda, *f.* Schärpe, Binde, *f.* fig. changer d' —, odmienić służbę; brać służbę w obcym wojsku, in andre Dienste treten. — *ad.* na ukos, ze strony, słozem, schief, seitwärts, schräg. écharpes, *pl.* liny na okrę-

okrętach do kierowania, Lentseile, *n. pl.*

Echarper, *v. a.* słozem ciąć; nderzyć, einen Querhieb geben. *T. —* un ouvrage, uchwycić co, chwycić się czego z hoku, ubocznie, ein Werk seitwärts, von der Seite angreifen.

Echars, arse, *a.* (obs.) sknérwaty, skapy, farg, (alt). *T. vents —*, mase, niesiawe wiatry, *m. pl.* schwache, unbekändige Winde, *m. pl.*

Echarseté, *f.* umniejszenie należytęj pieniędżom ligi i wartości, *n.* Geringhaltigkeit einer Münze, *f.*

Echasses, *f. pl.* szczudła, *n. pl.* podpory w roztowaniu. *f. pl.* calnica mularska, *f.* Stelzen; Rüstbäume, *f. pl.* hölzerner Raupstab der Maurer, *m.* fig. monté sur des —, nadto górnych, nader wyniosłych używać wyrazów, sich hochtrabender, übertriebener Ausdrücke bedienen.

Echaoulé, *ée, a.* krostawy, voll Hühnblattern.

Echaoulure, *f.* krostka, *f.* Hühnblatter, *f.*

Echaudé, *m.* gatunek ciasta, *n.* Art Gebäckenes, *n.*

Echander, *v. a.* o-, wy-, sparzyć, brühn, aus-, ab-, verbrühen. *se' —*, *r. fig.* sam. sparzyć się, sich die Finger mobey verkennen.

Echaudoir, *m.* kocię do wyparzania czego *m.* mieysce do wyparzania, czego. *n.* Brühfessel, Brührog, *m.* Brühhaus, *n.*

Echauffaison, *f.* rozgrzanie krwi, *n.* Erhitzung, *f.* (Krankheit).

Echauffé, *m.* sentir l' —, bydz przydymionym, brandigt riechen.

Echauffement, *m.* grzanie, zaprzewanie czego; zapalenie krwi, *n.* Erwärmung; Erhitzung, *n.*

Echauffer, *v. a.* grzać, nagrzać, rozgrzać; zapalać, wzniecać, wärmen, erwärmen; erhizen. *s' —*, *r.* zgrzać się, sich erhizen. *fig.* hizić, zornig werden.

Echauffourée, *f.* sam. popędliwość, *f.* postępek popędliwy, złupi, *m.* potyczka, *f.* unbesonnenes Unternehmen; ungefabres Zusammentreffen, Handgemenge, *n.*

Echauffure, *f.* krostka na ciele, *f.* Hühnblatter, *f.*

Echaugnette, *f.* strażnica, *f.* Warte, *f.*

Echéance, *f.* termin, dzień, czas zapłaty etc., *m.* Versfall, *m.* Verfallzeit, *f.*

Echec, *m.* T. szach! Schach! *fig.* klęska, utrata, *f.* Verlust, Schaden, *m.* fig. tenir en —, ściśle, w posłuszeństwie trzymać, in Furcht halten. Echecs, *pl.* szachy: figury w szachach, *pl.* Schachspiel, *n.* Steine oder Figuren dazu, *f. pl.*

Echelette, *f.* drabinka, *f.* kleine Leiter, *f.*

Echelier, *m.* ostrwia, *f.* Kranzleiter, *f.*

Echelle, *f.* drabina, *f.* Leiter, *f.* Raupstab.

Echelon, *m.* szczebel, *m.* Sprosse, *f.* fig. stopień, *m.* Stufe, *f.*

Echenal, Echeneau, Echenet, *m.* rytna drewniana dachowa, *f.* hölzerne Dachrinne, *f.*

Echeniller, *v. a.* obrać, ochędożyć drzewo z gasienic, raupen, abraupen.

Echeveau, *m.* pasmo, *n.* wiązka, *f.* Strähn, *m.* Gebinde Draht, *n.*

Eché-

Teller von Binsen to. zum Räumemachen, *m.*
Eclisser, v. a. w łubki wsta-
 wie, schienen.
Ecloppé, ée, a. fam. kulawy,
 chromy; chorowity, ein wenig
 hinfend; frastlos, kränklich.
**Ecloré, n.* wykluc się, wyle-
 gać się; wschodzie, rozwiać
 się, rozpuknąć, aufstiegen,
 aufblühen. *fig.* zacząć; na law
 wychodzić, anbrechen; an den
 Tag kommen.
Eclos, ose, p. wyległy; rozwi-
 ty, rozpukły, ausgekrochen,
 aufgeblüht.
Ecllosion, f. wylegnięcie, wy-
 klucie; rozkwit, rozpuknie-
 nie, *n.* Ausfrieren, Aufblühen,
n.
Ecluse, f. ślōza; brama, *f.* wro-
 ta w ślōzie, *pl.* Schleuse, *f.*
 Schleusenbohr, *n.*
Eclusee, f. tyle wody ile się
 w ślōzie zmieścić może, so
 viel Wasser als eine Schleuse
 durchläßt oder lassen kann, *n.*
Eclusier, m. słuznik, *m.* Schlei-
 senmeister, *m.*
Ecolrai, écolroi, m. warsztat,
m. krawalnica, *f.* Werkstisch,
 Zuschneidebrett, *n.*
Ecolâtre, m. scholastyk, *m.*
 Scholaster, *m.*
Ecole, f. szkoła, *f.* Schule, *f.*
prov. faire l' — buissonnière,
 opóźnić się do szkoły, pōysdz
 za szkołę, die Schule ver-
 säumen. *fig.* zapominać o
 swoich obowiązkach, seine
 Amtsgeschäfte versäumen.
Ecolier, m. ière, f. uczeń, dy-
 scypuł, *m.* Schüler, *m. — inn, f.*
 Scholar, *m. — en droit, en*
théologie, en médecine, u-
czący się praw, teologii me-
dycyny, a. m. ein der Rechts-
 gelehrsamkeit, Gottesgelehrtheit,
 Arzneiwissenschaft Beflissener, *m.*
faute d' —, głupstwo przez

ucznia popełnione, dziecia-
 stwo, *n.* Schülerfreich, *m.*
**Econduire, v. a.* zbydź się,
 pozbydź się kogo, odmówić
 co komu, abweisen.
Economat, m. zawiadowanie
 dobrami iakimi, ekonom-
 stwo, *n.* Verwaltung der Gü-
 ter, *f.*
Econome, a. oszczędny, haus-
 hältig, ökonomisch, sparsam. —
m. f. ekonom, administrator,
 gospodarz, *m.* Defonom, Haus-
 hälter, Verwalter, Landwirth, *m.*
Economie, f. ekonomika, *f.* gos-
 podarstwo, *n.* oszczędność,
f. Defonomie, Haushaltung,
 Wirtschaft; Verwaltung; Spar-
 samkeit, *f.* *fig.* porządne, do-
 bre ułożenie, *n.* zawiadowa-
 nie, zarządzanie, rząd, *m.*
 zweckmäßige Anordnung, *f.* —
rurale, gospodarstwo zię-
 mianskie, rolnicze, roln, *n.*
 Landwirthschaft, *f.* — *forestie-*
re, gospodarstwo leśne,
 Forstwirtschaft. — *politique,*
 rząd, *m.* ekonomia polity-
 czna, *f.* Staatswirtschaft,
 Staatsverwaltung, *f.*
Economique, a. gospodarski,
 ekonomiczny, *a.* zur Haushal-
 tung, zur Wirtschaft gehörig.
Economiquement, ad. ekono-
 miczny, gospodarski, haus-
 hältig, wirtschaftlich, ökono-
 misch.
Economiser, v. a. gospodaro-
 wać, oszczędzać, wirtschaften,
 haushalten, sparen.
Ecope, f. czerpak, *m.* szufla do
 wyczerpania wody, *f.* Wasser-
 schaukel, *f.*
Ecorce, f. kora, skóra na drze-
 wie; skórka, *f.* Rinde, Baum-
 rinde, Schale, *f.* *fig.* jager le
 bois par l'ecorce, sędzić po-
 wierzchnie, nur nach dem
 äußern Ansehen urtheilen.

Ecor-

Ecorcer, v. a. obłupić, schälen,
 abschälen, abruben.
a Ecorche-cu, ad. na zadku
 się czółgać, auf dem Hin-
 tern rutschend. *fig. fam.* nie-
 rad, niechętne, z nieochotą,
 mit Gewalt, mit Verdruss.
Ecorcher, v. a. odzierać, łupić
 ze skóry, zadrzeć, zdrapać,
 die Haut abziehen, schinden, be-
 schädigen. — *qq.* zadrzeć ko-
 go, zanadto żądać od kogo,
 einen schinden, übernehmen. —
la gorge, le palais, drapać,
(w garde), im Halse frähen.
— les oreilles, uszom krzyw-
dę robić, den Ohren wehe
thun. — en frottant, roze-
trzeć, tarcie zranić, aufre-
iben, wund reiben. fig. — une
langue, łamać język, sło-
wa źle wymawiać, eine Spra-
che radebrechen. s' —, r. za-
 drzeć się o co, zadraskać się,
 zdrapać sobie skórę czem.
 osednić się, sich schinden, sich
 die Haut aufreißen, sich wund
 reiten.
Ecorcherie, f. ściérwisko, miey-
 sce, gdzie zdechling odziera-
 ją, *n.* Schindgrube, *f.* Schin-
 denger, *m.*
Ecorcheur, m. hycel; zdzierca,
 łupieżca, odzieracz, odrzy-
 skóra, *m.* Schinder, *m. fig.*
 Leutschinder, *m.*
Ecorchure, f. zadziereg, *m.* za-
 darcie, *n.* zdrapana skóra na
 ciele, *f.* sedno od iezdzenia,
n. Abreibung der Haut, *f.* Wolf
 vom Reiten, *m.*
Ecore, f. brzeg ostry, spadzi-
 sty, *m.* jächer Ort am Meerufer,
m.
Ecorner, v. a. rogi ullać,
 utraćić; utraćić; utraćić,
 die Hörner, die Ecken abstoßen,
 bestoßen. *fig.* nadwalać, osła-
 biac co, naruszyć co, schmä-
 lern, verringern, schwächen.

Ecornifler, v. a. podchlebiać,
 schmälern.
Ecornifleur, m. euse, f. pod-
 chleba; pasobrzuch, *m.*
 Schmaroger, Zellerlecker, *m.*
Ecornure, f. odtupek, *m.* abge-
 stożenes Stück von der Ecke ei-
 nes Steins, *n.*
Ecosse, f. łuszczyzna, łupina;
 Szkoça, *f.* Hülse der Erbsen
 etc., *f.*; Schottland, *n.* — *ssois,*
e, a. Szkocki, Schottisch. —
m. Szkot, Schotte, *m.*
Ecosser, v. a. wyłuszczać, aus-
 hüllen.
Ecosseur, m. euse, f. wyłu-
 szczający groch etc., *m.* Aus-
 hüller, *m.*
Ecot, m. karb, dżug w kar-
 czmie, w austeryi, *m.* Zech;
 geschlossene Gesellschaft im
 Wirthshaus, *f.*
Ecouane, f. gatunek pilników
 do rązpławiania cienkiego,
 Feinraspel, *f.*
Ecouer, v. a. ogon urrezać,
 uciąć, den Schwanz stutzen.
Ecoufle, m. kania, *f.* Hühner-
 geher, *m.*
Ecoulement, m. odpływ, spływ,
 wypływ, ściek, *m.* Abfluß,
 Ablauf, Ausfluß, *m.* Auslau-
 fen, *n.*
Ecouler, v. n. faire —, laisser,
 spuszczać, wylewać, zlewać,
 abfließen, ablaufen lassen. *s' —,*
r. ściekać, spływać; rosplý-
 wać się, abfließen, ab-, aus-
 laufen. *fig.* schodzić, upły-
 wać; wykradać się. ukrad-
 kiem uchodzić, verfließen, ver-
 laufen, sich wegschleichen.
Ecourter, v. a. przyciąć, uciąć,
 skrócić, abkürzen, flugen.
Ecountant, ante, a. stuchający,
 podsłuchujący, zuhörend.
Econte, f. miejsce do podstę-
 chywania sposobne, *n.* Horch-
 winkel, *m. fig. fam.* être aux-
 szpiegować, czatować, auf der
 Lauer seyn.

Ecou-

Ecounter, *v. a.* słuchać; pod słuchywać; przysłuchiwać się, słuchać, słuchać; borychen, borychen, borychen, borychen, borychen. *fig.* słuchać na co, byż posłuszny, borychen, borychen. *s' —*, *r.* zbytnie staranie mieć o zdrowie swoje, zu anglistich für seine Gesundheit besorgt seyn.

Ecouteux, *a.* cheval —, koń bojaźliwy, którego ladaco straszny, Pferd, welches durch alles was ihm auffällt zerstreut wird, *n.*

Ecouvillon, *m.* szczotka do wycierania dzieła, *f.* pomiotło do chodzenia pieca, *n.* Stück wischer, Ofenwischer, *m.*

Ecouvillonner, *v. a.* wycierać, wychodzić dzieło, piec, mit dem Wischer ausputzen.

Ephrastique, *a. et m.* ou remède —, lekarstwo rozwalniające, do utworów się przyczyniające, eröffnende Arzney, mittel, *n. pl.*

Ecraigne, *f.* kompanie, (*f. pl.*) towarzystwa wieczorne po wsiach, *n. pl.* Abendgesellschaften auf den Dörfern, *f.*

Ecran, *m.* cionnik, *m.* zasłona, *f.* Feuerschirm, Ofenschirm, *m.*

Ecrancher, *v. a.* fałdy wygładzać, wymarszczać, Falten ausstreichen.

Ecrasé, *ée*, *p. et a.* po-, zgruchotany; zerschmettert, platt eingebrückt.

Ecraser, *v. a.* po-, zgnieść, zdeptać, potrzaskać, zerschmettern, zerquetschen, zermalmen, zerdrücken. *fig.* zniszczyć, wniwecz obrócić, ganz zu Grunde richten.

Ecrémer, *v. a.* smietanę z mleka zbierać, abrahmen, abfahren. *fig.* wziąć z czego najlepsze, das Beste von einer Sache wegnehmen.

Ecréner, *v. a.* T. obrzynać lity lane, die gegossenen Lettern beschneiden.

Ecréter, *v. a.* T. odczesać, wierzchożek muru, lub czego kolwiek zapomocą dział (strzelaniem z takowych) zrzucać, abkammen, den obersten Theil einer Mauer etc. abschießen.

Ecrevisse, *f.* rak, *m.* Krebs, *m.* s'Ecrier, *v. r.* krzyżać, wołać, zawołać, schreien, ausrufen.

Ecrille, *f.* pogródka, *f.* ogrodzenie przed upustem, *n.* Fischwehr, *n.*

Ecrin, *m.* pierściennica, *f.* Schmuckkästchen, *n.*

*Ecrire, *v. a. et n.* pisać, napisać, schreiben.

Ecrit, *a.* pisany; popisany, zapisany, geschrieben; beschrieben, voll geschrieben, — *m.* pismo, *n.* skrypt; zapis. cyrograf, *m.* Schrift, Handschrift, *f.* écrits, *pl.* rękopisma, pisma, dzieła, *n. pl.* schriftlichen Aufträge, *m. pl.* Schriften, *f. pl.* Werke, *n. pl.*

Ecritéau, *m.* napis, *m.* kartka przyklepiona z napisem, *f.* Aufschrift, *f.* angeschlagener Zettel, *m.*

Ecritoire, *f.* kałamarz, *m.* szkatułka, *f.* Schreibzeug, *n.*

Ecriture, *f.* pismo, *n.* skrypt; charakter, *m.* ręka, *f.* Schrift; Handschrift, Hand, *f.* — sainte, pismo święte, *n.* Biblia, *f.* heilige Schrift, Bibel, *f.* écritures, *pl.* pisma, *n. pl.* okupacye na piśmie, *f. pl.* Schriften, geschriebene Aufsätze, *f. pl.*

Ecrivailleur, *v. a.* pisać wiele, bazarzyć, gryzmolić, viel schreiben, schmieren.

Ecrivassier, *m.* gryzmoła, gryzmolarz, *m.* Schmierer, *m.*

Ecrivain, *m.* pisarz; pisomistrz, autor, *m.* Schreiber; Schreibmeister; Schriftsteller, *m.*

Ecrou,

Ecrou, *m.* macica ślolarska, *f.* reistr więźniów, *m.* Schraubenmutter; Liste der Gefangenen, *f.*

Ecrouelles, *f. pl.* wół, *m.* Kropf, *m.*

Ecrouer, *v. a.* zapisać imię więźnia w reistr, in das Register der Gefangenen einschreiben.

Ecroutes, *f. pl.* dziennik, reistr wydatków dworskich, *m.* Gazette über den Aufwand bey Hofe, *m.*

Ecrouir, *v. a.* hartować, młotem zbijać kruszce, Metallen durch Schlagen härten.

Ecrouissement, *m.* hartowanie, zbijanie młotem kruszców, *n.* Härten der Metalle durch Schlagen, *n.*

Ecroulement, *m.* obalenie się, zapadanie, wzruszenie, *n.* Einstürzen, *n.* Einsturz, *m.*

s'Ecrouler, *v. n. et r.* walić się, obalić się, zapadnąć, sygnąć się, einfallen, einfallen, zusammenstürzen.

Ecrouter, *v. a.* skórkę z chleba poobrzynać, zdiąć, abrinde, (vom Brode).

Ecru, *ue*, *a.* surowy (o iedwabiu, płótnie etc.), roh, (von der Seide, Leinwand etc.)

Ecrues, (*de bois*), *f. pl.* wyrostki, krzewiny, *pl.* neugewachsenes Holz auf artbarem Lande, *m.*

Escarcome, *m.* wyrostek mięsny, *m.* Fleischgewächs, *n.*

Ectymose, *f.* T. podeyscie krwii, *n.* siny, *f. pl.* Blutunterlaufung, *f.* blaue Flecken, *m. pl.*

Ectyloque, *a.* remède —, T. lekarstwo na zatwardzenie skóry, *n.* Mittel gegen Verhärtung der Haut, *m.*

Ectype, *f.* wypukłe wybiecie się pieczątki etc., *n.* erhabe-

ner Abdruck eines Petschaftes etc., *m.*

Ecu, *m.* tarcza, *f.* talar, *m.* Schild; Thaler, *m.*

Ecueil, *m.* skała, rafa, *f.* Klippe, *f.*

Ecuelle, *f.* czara, głęboka miska, *f.* Napf, *m.* tiefe Schale, *f.* fig. mettre tout par —, wydawać wiele, częstować, viel aufgeben lassen.

Ecuelle, *f.* miska pełna czego, *f.* Napf voll, *m.*

Ecuissier, *v. a.* potrzaskać drzewo, drzazgami od odziemku odrabac, einen Baum splitterweise abhauen.

Eculer, *v. a.* trzewik, bót wydeptać, (Schuhe, Stiefel) übertreten, niedertreten, herabtretens' —, *r.* wydeptać się, przekożyc się, sich übertreten, sich zurücklegen.

Ecumant, *ante*, *a.* pieniący się, schäumend.

Ecume, *f.* piana, *f.* szumowiny, *pl. f.* Schaum, *m.* — de mer, morska piana, *f.* Meerschaum, — *m.* T. Nieczystość wychodząca na wierzch przytopieniu kruszców, *f.* Unreinigkeit welche sich beim Schmelzen der Metalle auf der Oberfläche sammelt, *f.* kostka fałszywa, *f.* falscher Würfel, *m.*

Ecumer, *v. n. et a.* pienie się, pianę zrzucac; szumować, szumowiny zbierać, schäumen, abschäumen. *fig.* — un héritage, un livre, z posagu, z książki wziąć co najlepsze, von einer Erbschaft, aus einem Buche das Beste nehmen. — les mers, les côtes, rozbiąć po morzu, Seeräubern treiben.

Ecumier, *m.* — de marmite, podchlebca, *m.* Schmaroger, *m.* — de mer, pirata, rozbojnik morski, *m.* Seeräuber, *m.*

Ecu-

Ecumeux, euse, *a.* pieniaczy się, pienisty, schäumend, schäumig.
 Ecumoire, *f.* warzachew do szumowania, *f.* Schäumlöffel, *m.*

Ecurer, *v. a.* szorować, pomywać; rumować, czyścić, Scheuern, reinigen, fegen.

Ecureuil, *m.* wiewiórka, *f.* Eichhörnchen, *n.*

Ecurer, *m.* studziennik, co studnie rumuie; przywetnik, *m.* Brunnenfeger, Secretfeger, *m.*

Ecureuse, *f.* pomywaczka, *f.* Scheuerfrau, — magd, *f.*

Ecurie, *f.* stajnia; masztalnia, *f.* Stall, Pferde stall, Mar stall, *m.*

Ecusson, *m.* tarcza herbowa, *f.* Wappenschild, *m.* T. enter en —, zaszczyć, szczepić, okuliżować, in die Rinde pflanzen, okuliren.

Ecussonner, *v. a. v.* enter en ecusson.

Ecussonnoir, *m.* nożyk do okuliżowania, *m.* Okulirmesser, *f.*

Ecuyer, *m.* (przedtem) giermek; szlachcic, który nie miał jeszcze tytułu *chevalier*; koniuszy; przełożony szkół rycerskich, kawalkator; dworzanin damie służący, *m.* (ehedem) Wappenträger, Schildträger, Titel der Heugedeelten; Stallmeister; Vereiter; Damenbegleiter, *m.* — en tranchant, kraczy, *m.* Vorschneider, *m.* — de bouche, de cuisine, kuchmistrz, *m.* Küchenmeister, *m.*

Edda, *f.* (Zbiór mitologiczny narodów północnych), Edda, (mythologische Sammlung der norddeutschen Völker), *f.*

Eden, *m.* ray, *m.* Eden, Paradies, *n.*

Edenté, *ée*, *a.* bezzęby; wyzębiony, zahuloś.

Edenter, *v. a.* wyzębić; powyrwać zęby, die Zähne ausbrechen, verderben.

Edifiant, ante, *a.* budniący, erbaulich.

Edificateur, *m.* budownik, Bauherr, *m.*

Edification, *f.* budowanie; zbudowanie, *n.* Erbauung, *f.*

Edifice, *m.* budynek, Gebäude, *n.*

Edifier, *v. a.* budować, budynek wystawić, bauen, aufbauen. *fig.* zbudować; uspokoić, erbaun; zufrieden stellen.

Edile, *m.* Pan budowy, *m.* (osoba magistratowa Rzymska mająca dozór nad Budynekami, grami i t. d.) Bauherr, (römische Magistratsperson welche die Aufsicht über die Häuser, Spiele u. hat.)

Edit, *m.* edykt, rozkaz publiczny, *m.* Edikt, *n.* öffentlicher Befehl, *m.*

Editeur, *m.* wydawca, *m.* Herausgeber, *m.*

Edition, *f.* edycja, *f.* wydanie, *n.* druk książki, *m.* Ausgabe, Auflage eines Buchs, *f.*

Edouard, *m.* Eduard, Eduard, *m.*

Edredon, *m.* puch zimorodków, *m.* Eiderdunen, *f. pl.*

Education, *f.* edukacja, *f.* wychowanie, *n.* Erziehung, *f.*

Edulcoration, *f.* T. osłodzenie, *n.* Absüßung, *f.* Süßmachen, *n.*

Elaufiler, *v. a.* rozstrzępić, ausfasen, ausfasern.

Effacable, *a.* łatwy do wymazania, auslöslich.

Effacer, *v. a.* wymazać, przekreślić, wyskrobać, ausstreichen, auslöschen, austradiren. *fig.* zaćmić, przechodzić; wygładzić, zatrzeć, zniszczyć, verwischen, austilgen, verblenden.

Effacer, *ses péchés*, pokutować za grzechy, seine Sünden abbüßen.

abbüßen. — le corps, les épaules, głowę etc. zaskaniać, okrywać od stychu, Kopf und Schultern ein wenig einziehen, T.

Effacure, *f.* wymazane, wyskrobane, *n.* mazanina etc., *f.* das Ausgestrichene.

Effaner, *v. a.* liście osmagać, ogołocić z liścia, abfaulen, abblatten.

Effaré, *ée*, *a.* pomieszany, zdumiały, bestürzt, außer sich.

Effarer, *v. a.* pomieszać, przestraszyć, bestürzt machen. *s'—*, *r.* pomieszać się, zdumieć, bestürzt werden.

Effaroucher, *v. a.* przestraszyć, okrzyknąć, verschrecken, scheu machen. *fig.* odrażać, spłoszyć, abschrecken.

Effectif, *ive*, *a.* istny, prawdziwy, rzeczywisty, wirklich, baar.

Effectivement, *adv.* prawdziwie, w istocie, in rzeczy saméj, wirklich, in der That.

Effectuer, *v. a.* skutecznie, do skutku przyprowadzić, sprawić, dokazać; wypełnić, bewerkstelligen, bewirken, zu Wege bringen, ausrichten, erfüllen.

Efféminé, *ée*, *a.* zniewiesiały, niewieści, weibisch. — *n.* niewieściuch, pieściuch, *m.* Weichling, *m.*

Efféminer, *v. a.* zniewiesić, psuć, pieścić, weibisch, schwach und feig machen; schwächen. *s'—*, *r.* zniewiesić, sich weibisch machen, weibisch werden.

Effendi, *m.* uczonej Prawnik turecki, *m.* Effendi, türkischer Rechtsgelehrter, *m.*

Effervescence, *f.* kipienie, *n.* Aufbrausen, *n.*

Effet, *m.* skutek, *m.* rzecz sama, *f.* dokazanie, dokonanie; ruchome dobra, *n. pl.* Wirkung, That, *f.*; bewegliches Gut, *n.* — oder effets, *pl.* majątek, sprzęty, *pl.* Vermögen, *n.*; Effekten, *pl.*; Wexel,

m. Wechselbrief, *m.* pour cet —, a cet —, na ten koniec, w tym zamiarze, zu diesem Ende, in dieser Absicht. a l'—, de... w tym celu, zamiarze, aby, in der Absicht, daß... en —, w rzeczy saméj, w istocie, istotnie, in der That, wirklich.

Effeuiller, *v. a.* obrywać liście z drzewa, ablauben, entblättern. *s'—*, *r.* liście tracić; odkleić się, das Laub verlieren, sich blättern; sich spalten, sich ableimen.

Efficace, *a.* skuteczny, silny, kräftig, wirksam. — *f.* moc, siła, skuteczność, *f.* skutek, *m.* Kraft, Wirkung, Wirksamkeit, *f.*

Efficacement, *ad* mocno, tego, poważnie, ostro, z accentem, kräftig, mit Ernst und Nachdruck.

Efficacité, *f.* siła, moc, tęgość, *f.* Kraft, *f.*

Efficient, *te*, *a. f.* cause —, skutek sprawiaczy, skutkujący, wirkende Ursache, *f.*

Effigie, *f.* obraz, *m.* wyobrażenie, malowanie, *n.* Bild, Bildnis, *n.*

Effigier, *v. a.* wypełnić dekret na obrazie, im Bildnisse hinrichten, T.

Effilé, *m.* frędzla; chustka założona z frędzlami, *f.* Franze, *f.* Franeruch mit Franzen, *n.*

Effilé, *ée*, *p. et a.* wystrzępiony; chudy, szczupły, ausgefädelt; hager, zu schlanke.

Effiler, *v. a.* wysnuć, wystrzępić, ausfasern, ausfädeln. *s'—*, *r.* strzępić się, wysnuć się, sich fasern, ausfädeln.

Effiloquer, *v. a.* wystrzępić, wysnuć, ausfasern, ausfaseln.

Effolier, *v. a.* T. zarosć trawą, vergrasen.

Effilure, *f.* wystrzępione nici u materyi iakiéj, *f. pl.* das Ausgefaserne an einem Zeug, *n.* Efflan-

Efflanqué, *ée, p. et a.* zbieżny, zgłodzony; chudy. wychudy, abgemergelt; mager.

Efflanquer, *v. a.* zmordować, spędzić, zbieżać konia, wymorzyć, ein Pferd abmergeln.

Effleurier, *v. a.* dotknąć, natarcić; zdrzeć, zadrasnąć, streifen, rísen, schrammen. *fig.* naruszyć co, wspomnieć, tylko o czém, nur obenhin berühren.

Effleurir, *v. n. de chim.* formować kwiaty, plesnieć, wietrzeć, Blumen ansetzen, verwitern.

Efflorescence, *f. de chim.* zbieranie się kwiatów, to jest: przyczepianie się części słonych na kształt, plesni, wietrzenie, *n.* Beschlag, *f.* Verwitern, *n.*

Effluence, *f.* spływ, *m.* wypływanie, *n.* Abfluß, *m.* Ausfließen, *n.*

Effondrement, *m.* głębokie wskopanie ziemi, *n.* tiefe Untergrabung, *f.*

Effondrer, *v. a.* głęboko wskopać; wytłamać, wybić, wydeptać; wypatroszyć, wyprowadzić (ptaka), tief umgraben; einstoßen, eintreten, einschlagen; (Vögel) ausnehmen.

Effondrilles, *f. pl.* szlam, muł, *m.* Bodensatz, *saß*, Schlamm, *m.*

Efforceur, *v. r.* usiłować, starać się, sich anstrengen, sich bemühen, sich bestreben.

Effort, *m.* usiłowanie, usilne staranie, *n.* moc, siła. *f.* Anstrengung, Gewalt, Bemühung, Mühe, *f.* — de l'art, sztuka doskonała na próbę mądrostwa, *f.* Meisterstück, *n.* faire un —, usiłować, angreifen.

Effraction, *f.* gwałtowne drżenie, wyłamanie, *n.* Einbruch, *m.*

Effrayant, *ante, a.* straszny, straszliwy, fürchterlich, schrecklich.

Effrayer, *v. a.* przestraszyć, erschrecken, in Furcht setzen. *s'—, r. (de qc.)* przestraszyć się, zleknać się, über etwas erschrecken.

Effréné, *ée, a. fig.* wynudzany, rozczelniany, unbändig, ungelos, ungezähmt, frech.

Effriter, *v. a.* (une terre) zająłować, wypłenić, (rola, ziemię), (einen Acker) ausfaugen, ausmergeln.

Effroi, *m.* strach, postrach, *m.* Schrecken, *m.*

Effronté, *ée, a.* niewstydlivy, bezwstydný, zuchwały, unver schämt, frech.

Effronterie, *f.* niewstyd, *m.* niewstydlivość etc., *f.* Unverschämtheit, Frechheit, *f.*

Effroyable, *a.* straszny, srogi, niestychany, erschrecklich, entsetzlich, fürchterlich. *fig.* do za stanowienia, nadzwyczajnie, erstaunlich, außerordentlich.

Effusion, *f.* wylanie, rozlanie, *n.* Ausgießung; Vergießung; *fig.* Ergießung, *f.*

Efourceau, *m.* taczki wielkie do wożenia ciężarów, *pl. t. f.* Blaskarren, *m.*

Egal, *ale, a.* równy, prosty, gleich, gleichförmig, eben. *à l'—de—*, równie iak, eben so sehr, so wie. *d'—à—*, iakby równego stanu, wie seines Gleichen. — *m.* równy, równego stanu, równienny, *m.* seines Gleichen.

Egalement, *ad.* równie; równo, gleich; eben so.

Egalier, *v. a.* równać, gleich oder eben machen. (*qq. à qq.*) wyrównać, porównywać co z czém, vergleichen. — *n.* (*qq.*) równać kogo w czém, einem gleich kommen. *s'—, r. (à qq.)* równać się, porównać się komu, sich einem gleich stellen.

Egalité,

Egalité, *f.* równość, *f.* Gleichheit, Gleichförmigkeit, *f.*

Egard, *m.* poszanowanie, *n.* wzwład, respekt, *m.* Achtung, Rücksicht, *f.* *à l'—de—*, względem; w porównaniu, in Ansehung, in Betreff; in Vergleichung, mit. *en —à—*, względem, in Betrachtung, in Rücksicht. *à mon —*, co się mnie tyczy, was mich betrifft. *à tons égards*, w każdym przypadku, in allen Fällen. w każdym względzie, in jeder Rücksicht.

Egaré, *ée, p. et a.* zblądzony, verirrt. *fig.* pomieszany, zbalamucony, verwirrt.

Egarement, *m.* zblądzenie, zbląkanie, *n.* Irregehen, *n.* Verirrtung, *f.* *fig.* rozpusta, *f.* niezad; błąd, *m.* Ausschweifung, *f.* Irthum, *m.* — *d'esprit*, pomieszanie zmysłów, pomieszanie, *n.* Verwirrung des Verstandes, Verückung, *f.*

Egarer, *v. a.* z drogi prawdy kogo sprowadzić, zabłąkać, irre führen. *fig.* pomieszać; zgubić, zarzucić, zbalamować, irre machen; verwirren. — (*qc.*) verlegen. *s'—, r.* zabłąkać się, z drogi zstąpić, zeydź; zblądzić, sich verirren. *fig.* wpaść w błąd, in Irthum geraten.

Egayer, *v. a.* różweselić; weselszym, przyjemniejszym robić. aufmuntern, aufheitern, ermuntern, angenehmer machen. *s'—, r. (sur qq.)* drwinkować, żartować sobie z kogo, sich über Jemand lustig machen.

Egée, (*la mer*). *f.* morze Greckie, *n.* Aegeische Meer, *m.*

Egide, *f.* tarcza. *f.* Schild, *n.* *fig.* Obrona, *m.* Beschützer, *m.*

Egilops, *m.* wrzód oczu, *m.* Augengeschwür, *n.*

Eglantier, *m.* róża polna, *f.* wilder Rosenstock, *m.*

T. I.

Eglantine, *f.* głóg, *m.* wilde Rose, *f.*

Eglise, *f.* kościół, *m.* gromada, *f.* Kirche; Gemeinde, *f.*

Eglogue, *f.* sielanka, *f.* skotopaski, *pl.* Hirtengedicht, *n.*

Egohine, *f.* ręczna piła, piłka, *f.* Handsäge, Lochsäge, *f.*

Egoiser, *v. n.* za wiele o sobie mówić, za wielkie o sobie mieć zdanie, zu viel von sich selbst sprechen, selbstüchtig seyn.

Egoïsme, *m.* samoistwo, samochwalstwo, *n.* własna chwala, *f.* samolubstwo, *n.* Selbstsucht, *f.* Egoismus, *m.* Selbstgefälligkeit, *n.*

Egoïste, *m.* samochwalca, samoisiec, *m.* Selbstgefällige, Egoist, *m.*

Egorger, *v. a.* przetrząć gardło, zardnąć, zabić, zadusić, die Kehle abschneiden; schlachten, würgen; abwürgen, erwürgen, umbringen. *fig.* wniwecz kogo obrócić, zniszczyć, zu Grunde richten, stürzen.

Egosiller, *v. r.* ochrzypieć, ochrzypnąć od wrzesczenia, sich heiser schreien. (o ptakach) bez ustanku, ze wszystkich sił swiegotać, (von Vögeln) in einem fort, aus allen Kräften singen.

Egout, *m.* ściekanie wody, *n.* rynn, *f.* ostatnie gonty, dachówki na dachu trochę wypuszczone, *pl.* ryusztok, stek, spław, *m.* Abfluß des Wassers; *m.* Traufe, Dachrinne; Gasse; Abucht, Eloafe, *f.* skaza otwarta, rana otwarta, *f.* offerner Schaden, *m.* offene Wunde, *f.* *fig.* schadzka samego hultajstwa, *f.* Sammelplatz von lichterlichem Gesindel, *m.*

Egoutter, *v. n.* faire —, laisser —, osuszać, wyszczać, abtropfen lassen. *s'—, r.* ściekać, abtropfen.

A a

Egout-

Egouttoir, *m.* ławka do oszaczania, *f.* durszlak, *m.* Drosf; Brett, *n.* Durchschlag, *m.*
 Egrapper, *v. a.* iagody od winogranu obrywać, Weintrauben abbeeren.
 Egratigner, *v. a.* drapać, drapać, podrapać, frągać, rągać. *s* —, *r.* drapać, drasnąć się, się frągać.
 Egratignure, *f.* zadziernie, *m.* rana od drapania pochodząca, *f.* Riß, *m.* Schramme, *f.*
 Egrenier, *v. a.* nasienie, iadrika, ziarenka wybierać, auskörnen. *s* —, *r.* wypadać, opadać; kruszyć się, ausfallen, abfallen, abbeeren, sich zerbröckeln.
 Egrenoire, *f.* klatka mała, *f.* Kleiner Käft, *m.*
 Egrillard, *arde, a. fam.* wesóły, żywy, żwawy, lebhaft, lustig, aufgeweckt.
 Egrilloir, *m.* krata, przegródka w stawach, *f.* Rechen in einem Teiche, *m.*
 Egriser, *v. a.* (un diamant) szlifować dyament z grubszego, einen Diamant aus dem Größten schleifen.
 Egrugeoir, *m.* moździerz, *m.* drewniany, *m.* tarka, *f.* Stampfbüchse, *f.*; Reibeisen, *n.*
 Egruger, *v. a.* tłuc; trzeć, klein stoßen, stampfen, reiben. (o zbożu) szrotować, (o mące) schrotten.
 Egrugure, *f.* rzecz utłuczona, *f.* das Gefößene, Zerößene, *n.*
 Eguelement, *m.* T. wywiercenie błędne, *m.* dziur, *m.* fehlerhafte Erweiterung der Mündung einer Kanone, *f.*
 Egueuler, *v. a.* dziub, szyję od statka utrać, utłamać, die Schnauze oder den Hals von einem Gefäße abbrechen. *s* —, *r.* T. rozszerzyć się, stać się większym, (o otworze dział, armaty), weiter werden, sich

erweitern, (von der Mündung einer Kanone. *fam.* schrypsieć, ochrzypnąć od wrzesczenia, sich ganz heiser schreien.
 Egypte, *f.* Egipt, *m.* Egipten, *n.* Tien, *nne, a.* Egipski, ptśch. — S. Egipczyk, *m.* pter, *m.*
 Eh! i, hey! ey, ey doch!
 Ehanché, *v.* Déhanché.
 Eherber, *v.* Sarcler.
 Ehonté, *ée, a.* niewstydlawy, schamlos. znieważony, skrzywdzony; zchąbiony, entehrt, geschändet.
 Ehouper, *v. a.* wierchołek z drzewa ściąć, Bäume köpfen.
 Ejaculation, *f.* wytrysnięcie nasienia zwierzęcego, *n.* krótka modlitwa z biedy niebiańska przebiegająca, *f.* Auswurfung des thierischen Saamens, *f.* Stößgebethe, *n.*
 Elaboration, *f.* T. wyrobienie, *a.* Ausarbeitung, *f.*
 Elaborer, *v. a.* T. wyrobić, ausarbeiten. *s* —, *r.* wyrobić się (o krwi), sich ausarbeiten (vom Blute).
 Elaguer, *v. a.* drzewo obcinać, einen Baum ausschneiden, auspußen. *fig.* skrócić, abfürzen.
 Elan, *m.* łos; skok, *m.* Eleuthier, *n.*; Sprung, *Satz, m.*
 Elans, *pl.* uczucia, uniesienia serca, *n. pl.* zapędy, *m. pl.* schnelle Bewegungen, Gefühle der Seele, *f. pl.*
 Elancé, *ée, a.* chudy, dünnleibig, lang und hager.
 Elancement, *m.* kłócie, *n.* ból w ciele, *m.* westchnienie do Boga, *n.* Stechen im Körper, *n.* Erhebung der Seele zu Gott, *f.* Stößfeusser, *m.*
 Elancer, *v. n.* kłóć, stęchać. *s* —, *r.* rzucić się na kogo; skoczyć na co; podskoczyć; zerwać się, auf etwas zu springen, rennen, springen &c.; sich

hinauf schwingen; schnell aufspringen; hervor prellen.
 Elargir, *v. a.* rozprzestrzenieć, rozszerzyć; uwolnić, wypuścić z więzienia, erweitern, weiter, breiter machen; in Freiheit setzen. — *n. et s* —, *r.* rozszerzyć się, szzerzyć się; rozprzestrzenieć się, breiter werden, sich erweitern; sich ausdehnen. (o okrętach) chronić się nieczeka, (von Schiffen) die Flucht ergreifen.
 Elargissement, *m.* rozszerzenie, rozprzestrzenienie, uwolnienie, *n.* Erweiterung; Loslassung, Befreiung, *f.*
 Elargissure, *f.* rozprzestrzenienie, popuszczenie sukni, *n.* angelegtes Stück zur Erweiterung, *f.*
 Elasticité, *f.* sprężystość, *f.* Schnellkraft, Federkraft, *f.*
 Elastique, *a.* sprężysty, elastisch, federhart.
 Electeur, *m.* elektor, *m.* Wahlherr, Churfürst, *m.* — *pl.* elektorowie, głosujący, *m. pl.* Wahlmänner, *m. pl.* — trice, *f.* torka, *f.* — fürstinn, *f.* — torat, *m.* elektorstwo, *n.* Churwürde, *f.* Churfürstenthum, *n.* — toral, *e. a.* elektoralny, churfürstlich.
 Electif, *ive, a.* przez elekcyę, przez głosy, was durch Wahl geschieht.
 Election, *f.* elekcyja, *f.* obieranie, *n.* Wahl, Erwählung, *f.* urząd poborowy, Steueramt. faire — de domicile, naznaczyć miejsce gdzie kogo za stać można, einen Ort bestimmen wo man anzutreffen ist.
 Electricité, *f.* elektryczność, *f.* elektryczna siła, *f.* Elektrizität, *f.*
 Electrique, *a.* elektryczny, elektrisch.
 Electrisation, *f.* elektryzowanie, *n.* elektryzacja, *f.* Elektrifizierung, *n.*

Electriser, *v. a.* elektryzować, elektrifizieren. *fig.* przerwodzić, wzruszyć, in Feuer setzen; angenehmerschüttern.
 Electromètre, *m.* elektromiar, elektromierz, *m.* Electricitätsmesser, *m.*
 Electuaire, *m.* lambitywum, *n.* Latwerge, *f.*
 Elegamment, *ad.* pięknie, glądco, elegancko, schön, tierlich.
 Elegance, *f.* piękność, glądcość, *f.* Schönheit, Tierlichkeit, *f.*
 Elegant, *ante, a.* piękny, glądki, grzeczny, elegancki, ziewlich, schön, artig. — *m.* elegant, *m.* winosić się pysznym, ein Mensch der etwas Gesuchtes in seinen Manieren, seiner Art sich zu fleiden hat.
 Elegiaque, *a.* trenowy, elegiczny, elegisch.
 Elégie, *f.* treny, *pl.* Elegie, *f.* Klagegedicht, *n.*
 Element, *m.* żywioł, *m.* Element, *n.* Urstoff, *m.* *fig.* zostawanie w najmilszym sobie stanie, *n.* bydz w swoim żywiole, Element, *n.* der Zustand in dem man sich am liebsten befindet. Eléments, *pl.* początki; fundamenta, *pl.* Anfangsgründe; Grundsätze, *f. pl.*
 Elémentaire, *a.* żywiołowy, elementarisch.
 Elémi, *m.* klę z oliwnego drzewa, *m.* Delbaumharz, *n.*
 Eléphant, *m.* słon, *m.* Elephant, *m.*
 Eléphantiasis, *f.* trąd, *m.* Art von Aufzass oder Krätze, *f.*
 Eléphantin, *e.* tiaoque, *a.* słoniowy, den Elephanten betreffend.
 Eleonore, *f.* Eleonora, *f.* Eleonora, *f.*
 Elevation, *f.* wy-, podwyższenie, *n.* wysokość, *f.* pagórek, *m.* miejsce wyniosłe, *n.* Erhöhung; Höhe, Anhöhe, *f.* T.

Rys budowy, *m.* Aufriß, Entwurf eines Gebäudes, *m.* fig. podniesienie, podwyższenie, *n.* wspaniałość, wyniosłość, *f.* Erhebung; Erhabenheit, Größe, *f.*

Eleve, *m. et f.* uczeń, wychowaniec, *m.* Zögling, Schüler, *m.*

Elever, *v. a.* podwyższać, wyżej zrobić, — posadzić, — kładź, — stawiać, pójść w górę, ciągnąć do góry; stawiać, wystawić (budynki) wychować, edukować, wychować; uczyć, erhöhen, höher machen, setzen, legen, stellen &c., in die Höhe treiben, ziehen; auf-führen, aufbauen, errichten; auf-ziehen; erziehen, Unterrichts-ertheilen; aufziehen. — sa voix, głos swój podnieść, przemówić, seine Stimme erheben. *fig.* — son style, pisać, erhabener schreiben. *s'—*, wstąpić, wznieść się, isść do góry, nabrzmieć, przybierać, wzrastać, sich er-heben, aufsteigen; auslaufen. *fig.* wynikać, wstąpić się, rodzic się, pochodzić, powstać, entstehen, stolz werden. — contre qq. powstać, buntować się przeciw komu; oskarżyć, zalić się na kogo, wider jemand aufstehen; sich wider einen auflehnen; jemand anklagen.

Elevure, *f.* krostka na ciele, *f.* Hissblatter, *f.*

Elider, *v. a.* samogłoskę, literę wyrzucić, einen Buchstaben anlassen, verbeissen. *T.*

Eligibilité, *f.* sposobność do obrania, *f.* Wahlfähigkeit, *f.*

Eligible, *a.* sposobny do obrania, *f.* Wahlfähig.

Elimer, *v. r.* przetrzeć się (osukniać) popsuć się przez używanie, zuzytkować, sich abtragen, abnutzen.

Elire, *v. a.* obrać; wybrać, wählen, erwählen.

Elision, *f.* wyrzucenie litery ze słowa, *n.* Auslassung eines Buchstabens, *f.* T.

Elisabeth, *f.* Elżbieta, *f.* Elisabeth, *f.*

Elite, *f.* wybór, *m.* sama treść, *f.* das Auserlesenste, *n.* Kern, *m.* Auswahl, *f.*

Elixation, *f. T.* zmięknienie przez gotowanie, *n.* Erweichung durchs Kochen, *f.*

Elixir, *m.* lekarstwo posilające, lekarstwo wzmacniające, *n.* Elixir, *n.*

Elle, *pr. ona*, sie.

Elle bore, *m.* ciemierzycza, *f.* Niesewur, *f.*

Elipse, *f. T.* elipsa, *f.* opuszczenie, wypuszczenie słowa, *n.* Weglassung, Auslassung eines Wortes; *n.* Elipse, *f.*

Elocution, *f.* wniosek, *m.* wystawienie, *n.* wymowa, *f.* Vortrag, *m.*

Eloge, *m.* pochwała, *f.* wychwalanie, wystawianie, *n.* Lob, *n.* Lobspruch, *m.* Lobeserhebung, Lobrede, *f.*

Elogiste, *m.* fam. wystawiacz, wychwalacz, *m.* Lobredner, *m.*

Eloignement, *m.* odległość, *f.* oddalenie, *n.* nieprzytomność, niebytność; odrazą, niechęć, *f.* niesmak, *m.* Entfernung; Ferne, Entlegenheit, *f.*; Abstand, *m.* Abwesenheit; Abneigung, *f.* Widerwille, *f.*

Eloigner, *v. a.* oddalić; odkładać, odwłaczać; odrażać, odstręczać, entfernen, aufschieben, verzögern; abwendig machen. *s'—*, *r.* oddalić się; dalekin być od, nie mieć ochoty do czego, sich entfernen; abgeneigt seyn. *fig.* zaniechać czego, zapominąć o czem, aus den Augen setzen.

Elo-

Eloquence, *f.* wymowa, *f.* krasomowstwo, *n.* Beredsamkeit, *f.*

Eloquent, ente, *a.* wymowny, beredt.

Elu, *m.* wybrany, obrany; konsyliarz poborowy, *m.* Auserwählter; Untersteuergrath, *m.*

Elucidation, *f.* wyjaśnienie, objaśnienie, tłumaczenie, *n.* Aufklärung, Erweiterung, *f.*

Elucubration, *f.* dzieło z wielką pracą w nocy wyrobione, *n.* bey vielen Nachtwachen ausgearbeitetes Werk, *n.*

Eluder, *v. a.* zniszczyć, odwrócić, przekreślić, wykreślić, vereiteln, fruchtlos machen, listig ausweichen.

Elysée, *m.* elizyum, *m.* Elysium, *n.* Champs élysées oder élysiens, elizejskie pola, *n. pl.* die elysäischen Felder, *n. pl.*

Email, *m.* szmelc, *m.* robota szmelcarska, *f.* Schmelz, *m.* Schmelzwerk, *n.* fig. kolor pigmny, lazur, *m.* Glasur, *f.*

Emailleur, *v. a.* szmelcować, emailiren, in Schmelzwerk arbeiten. *fig.* zdobić, piekryć, schmücken.

Emailleur, *m.* szmelcarz, *m.* Schmelzarbeiter, *m.*

Emailure, *f.* robota szmelcarska; sztuka ię robienia, *f.* Schmelzarbeit; Kunst derselben, *f.*

Emanation, *f.* spływanie, pochodzenie, *n.* wychodzenie, *n.* (Ducha świętego), Ausfluß, *m.* Ausgehen, *n.*

Emancipation, *f.* wyzwolenie, wypuszczenie syna, córki z mocy oycowskiej lub opiekunskiej, *n.* Losprechung, Freilassung von der väterlichen oder vormundschaftlichen Gewalt, *f.*

Emanciper, *v. a.* wypuścić syna, córkę z mocy ięz, für mündig erklären, frey sprechen.

s'—, *r.* fig. za wiele sobie pozwalając, sich zu viel herausnehmen; nadto śmiać, nadto zachwalać, bydz, zu dreist, zu verwegen seyn.

Emaner, *v. n.* wyptywać, wynikać, pochodzić, ausfließen, herrühren, entstehen; ausgehen.

Emargement, *m.* zapisanie, zanotowanie czego na brzegu, *n.* Auswerfen, Aufzeichnen am Rande, *n.*

Emarger, *v. a.* zapisać, zanotować na brzegu, am Rande aufzeichnen, auswerfen.

Emasculer, *v. a.* kastrować, rzezać, wyrzezać, entmannen.

Embahouiner, *v. a.* fam. omamić, zwieść, namówić, mit List beschwagen.

Emballage, *m.* obszycie; zapakowanie towarów; płótno etc. do tego potrzebne, *n.* zapłata do tego, *f.* Einballen; Zubehör dazu, *n.*; Packerlohn, *m.*

Emballer, *v. a.* obszyć, obwinąć, zapakować, einballiren, einpacken.

Emballeur, *m.* robotnik, co się tem zatrudnia, *m.* Walfenbinder, *m.* fam. pedziwiatr, swiszczypałka, *m.* Windbeutel, *m.*

Embarcadere, *m.* port, *m.* Ort zum Einschiffen, *m.*

Embarcation, *f.* statek mały, *m.* kleines Fahrzeug, *n.*

Embargo, *m.* zatrzymanie okrętów, *n.* Beschlagnahme der Schiffe, *m. T.*

Embarille, *ée*, *a.* w baryłki ułożony, pakowany, in Fässer eingepackt.

Embarquement, *m.* wsiadanie, ładowanie na okręt, *n.* Einschiffung, Einladung, *f.*

Embarquer, *v. a.* ładować na okręt, einschiffen, einladen. *fig.* wplatać, wciągać kogo w co, in eine Sache verwickeln. *s'—*, *r.* (pour)

(pour) wsiadać na okręt (do) ... się einschiffen (nach...) fig. (dans oder à qc). wdawać się, wplatać się w co, się in etwas einlassen.

Embarras, m. zawikłanie, n. przeszkoda, f. Hinderniß, n. Sperrung im Wege, f. fig. niepokój, nieporządek, m. pomieszanie, n. zawikłość, trudność, f. Unruhe, Verwirrung; Verlegenheit; Schwierigkeit, f. Hinderniß, n.

Embarrassant, ante, a. zawikłany, przeszkodliwy, przeszkadzający, troszczący, beschwerlich, lästig, in Verlegenheit setzend.

Embarrasser, v. a. zawikłać, przeszkadzać; zatrzymać, hamować; pomieszać; kłopotu kogo nabawić, verwirren, hemmen, hindern; verwirren, verwirren; in Verlegenheit setzen. s'—, r. kłopotu się nabawić, kłopotać się, frasować się; zawikłać się w co; osieść na piersiach, (o flegmie), się Verlegenheit verursachen, sich beunruhigen; sich verwickeln in ...; sich auf die Brust werfen, (vom Schleime.)

Embarrer, v. a. kratami opasać, ogrodzić, zakratkować, eingittern, eingattern.

Embasement, m. podwalina, f. Grundmauer, f.

Embatage, m. okucie, obicie koła szynami, n. Beschiene der Räder, n.

Embâter, v. a. bydło iuczne okulbaczyć, den Saumfattel auflegen. fig. fam. włożyć na kogo co, beschäftigen.

Embatonner, v. a. opatrzyć się laską, mit dem Stabe bewaffnen.

Embatre, v. a. obić, okuć koło wozowe, Räder beschlagen, beschiene.

Embattes, m. pl. wiatry coroczne pewnego czasu na szrodiemnym morzu wiejące, m. pl. Winde, welche gewöhnlich auf dem mittelländischen Meere nach den Hundstagen wehen, m. pl.

Embauchage, m. naraianie, nastroczenie czeladnika na robotę, n. konsolacya, f. Verdingen eines Gefellen, n. Schmaus dabei, m.

Embaucher, v. a. naraić, nastroczyć czeladnika, einen Gefellen in Arbeit bringen. fam. chytrym sposobem werbować, durch List werben.

Embaucheur, m. starszy czeladnik, co czeladników nastrocza, naraia, Altgefelle, der den Gefellen Arbeit verschafft, m. fam. werbownik chytry, m. listiger Werber, m.

Embaumement, m. balsamowanie umarłego, n. Einbalsamierung, f.

Embaumer, v. a. balsamować; przekadzić, balsamieren, einbalsamieren; durchräuchern.

Embégüiner, v. a. zawigzać głowę chustką etc., den Kopf mit einer Beguine, einem Tuche u. verhüllen. fig. fam. (qq. de qc.) zawrócić komu czem głowę, einem etwas in den Kopf setzen. être embégüiné d'une femme, bydz zakochanym, zalepionym w kobietę, in eine Frau genarrt seyn.

Embellir, v. a. zdobić, ozdobić, stroić, verschönern, schmücken, zieren. — n. et s'—, r. piękniejszym się zrobić, zostać, schöner werden.

Embellissement, m. strój, m. ozdoba, f. Verschönerung, Aus schmückung, Zierde, f.

Emberlucquer, v. a. fam. nabieć sobie czem głowę, sich etwas

etwas närrischer Weise in den Kopf setzen.

Embesogné, ée, a. (zartem) zatrudniony, (im Scherze) beschäftigt.

Emblaver, v. a. (une terre) zasłać pole żytem, ein Feld mit Korn besäen, bestellen.

d'Emblée, ad. za pierwszym uderzeniem, szturmem, im ersten Anfall, wie mit Sturm.

Emblématique, a. emblematiczny, sinnbildlich.

Emblème, m. malowanie sensu jakiego moralny mający, n. Sinnbild, n.

Embler, v. a. potajemnie, gwałtem skraść, wzięść, heimlich, oder mit Gewalt entwenden.

Emboire, v. a. poić, napoić, napawać, trąknąć. s'—, r. udać się, poszczęścić się, (o farbach, kolorach), einschlagen von den Farben).

Emboiser, v. a. fam. namówić do czego, zu etwas bereben.

Emboiseur, m. ensee, f. namawiacz, m. der, die zu etwas beredet.

Emboitement, m. spojenie, wfügowanie, skupienie, n. Fügung, f.

Emboiter, v. a. wstawić, wprawić członkę wywinioną; wprawić, włożyć, wfügować, fügen, hineinpassen, einpassen. s'—, r. wfügować się, zwierać się, wchodzić, sich in einander fügen.

Emboiture, f. wfügowanie, złączenie etc., n. fuga, f. Füge, Einfügung, f. — d'une porte, ramy do drzwiów, f. pl. Rahmstücke einer Thüre, m. pl.

Embonpoint, m. otyłość, f. Wohlbeleibtheit, Völligkeit des Körpers, Fleischigkeit, f.

Embourrer, v. a. w ramę, w ramki oprawić, in einen Rahmen einpassen.

Embonchement, m. przyłożenie, n. przykład, m. (o instrumentach muzycznych). Ansehen, n. Ansaß, m. (von Blasinstrumenten).

Emboucher, v. a. okiełzać konia, przyłożyć do gręby instrument muzyczny. ein Geiß anlegen; ein Blasinstrument ansetzen. fig. (qq) kłaść komu słowa w usta, nauczyć kogo co mówić, einem die Worte in den Mund legen. s'—, r. wpadać, (o rzekach), sich ergießen, fallen; (von Flüßen).

Embouchoir, m. prawidło, n. Stiefelholz, n.

Embouchure, f. uyscie, n. wpływ, wiaź; monsztuk, m. wgdzidło, n. czelusz do pieca, f. monsztuk do instrumentów muzycznych, m. Mundung, f. Einfluß, Ausfluß, m.; Mundloch, Mundstück; Ofenloch, n.; Ansaß (bey der Blöte etc.), m.

Embourher, v. a. wprowadzić, wwieźć w błoto, w błocie uwieźć, in den Roth oder Morast hinein führen. fig. fam. zawikłać, uwieźć kogo w co, in eine schlimme Sache verwickeln. s'—, r. zabznąć, wpaść w błoto, uwnięzać, ugnąć w błocie, im Rothe stecken bleiben. fig. fam. zawikłać się, zabznąć w sprawę jaką, sich einlassen in einem schlimmen Handel.

Embourrer, v. Rembourrer. Embourser, v. a. schować, włożyć do worka etc., in den Beutel stecken.

Emboutir, v. a. T. wybić, robić wypukłą, dęta robotą, treiben; ausbauchen.

Embranchement, m. przeplatanie gałęzi, n. Durchflechtung von Zweigen, f.

Embrancher, v. a. przeplatać gałęzi, mit Zweigen durchflechten. s'—, r. przewlić się,

się, przechodzić; zamotać się, zawikłać się, się durch einander schlingen; sich verwickeln.

Embrasement, *m.* pożar, ogień, *m.* pogorzenie, zgorzenie, *n.* Feuersbrunst, *f.* Brand, *m.* fig. rozruch, bunt, *m.* Aufbruch, Aufrüst, *m.*

Embraser, *v. a.* zapalić; wznieść, pobudzać, anzünden, entzünden, in Brand stecken. *s.* —, *r.* zapalić się, sich entzünden.

Embrassade, *f.* przyciśnięcie do serca, uściskanie, *n.* herzliche Umarmung, *f.*

Embrasement, *m.* ściśnienie, przyciśnięcie do serca, *n.* Umarmung, *f.* mens, *pl.* obcowanie z kobietą, *n.* eheliche Bewohnung, *f.*

Embrasser, *v. a.* objąć co, chwycić rekoma; otoczyć, obwiesić, opasać, umarmić, umfassen, *fig.* przedsiębrać, obemywać, zaimować; zawiązać w sobie, podejmować się, objąć co, wziąć co na siebie, einen Raum einnehmen; enthalten, begreifen; unternehmen, übernehmen. — *un parti*, chwycić się strony iakięj, eine Partie ergreifen.

Embrasure, *f.* dziura w murze do wypalenia działa, *f.* Schießscharte, *f.* przestwór wewnętrzny muru z obydwoh stron okna, lub drzwi, inwendiger Raum einer Mauer an beiden Seiten eines Fensters, einer Thüre.

Embrenner, *v. a.* *fam.* zwałć gównem, osrać, besudeln (mit Menschenoth), *fig.* *s.* —, *r.* dans *qq.* affaire, wdać się w szkaradny układ, sich in einen schmutzigen Handel einlassen.

Embrèvement, *m.* wfügowanie, *n.* Kerbenfügung, *f.*

Embréver, *v. a.* wfügować, in eine Fuge oder Kerbe einpassen.

Embroucation, *f.* *T.* kąpiel kroplowa, *f.* Tropfbad, *n.*

Embroucher, *v. a.* wsadzić na rożen, an den Spieß stecken. *fam.* — *qq.* przebieć kogo szpada, einen mit dem Degen durchstoßen.

Embrouillement, *m.* zamięszanie, *n.* Verwirrung, *f.*

Embrouiller, *v. a.* mieszać, zawikłać, verwirren, in Unordnung bringen. *s.* —, *r.* wdać się, uwikłać się w co, zawiązać się w czem, sich verwickeln, irre werden, sich verwickeln (in . . .)

Embruiner, *v. a.* zwarzyć, zepsuć, (iako mróz owoce), durch Frost, Reif beschädigen.

Embrumé, *ée, a.* mglisty, neblig.

Embryologie, *f.* *T.* nauka o płodzie w żywocie macierzyńskim, *f.* Lehre von der Frucht im Mutterleibe, *f.*

Embryon, *m.* płód w żywocie macierzyńskim, *m.* Frucht im Mutterleibe, *f.* Embryo, *m.*

Embryotomie, *f.* *T.* przerznięcie, przecięcie nowoczesnego płodu w żywocie macierzyńskim, *n.* Zerschneidung einer unzeitigen Frucht im Mutterleibe, *f.*

Embryulkie, *f.* *T.* pomoc akuszerska przy dobywaniu płodu nieżywego, Geburtshülfe bei Herausziehung der todtten Leibesfrucht, *f.*

Embuche, *f.* legowisko zwierza, *n.* Lager eines wilden Thieres, *n.* *fig.* zasadzka, *f.* sidla, *n.* *pl.* hinterlistige Nachstellung, Schlinge, Falle, *f.*

Embuscade, *f.* zasadzka, *f.* Hinterhalt, *m.*

s'Em-

Embusquer, *v. r.* zasadzić się na kogo, na zasadzce czatować, sich in einen Hinterhalt legen.

Emender, *v. a.* sądownie odmienić, poprawić, gerichtlich abändern, verbessern.

Emeraude, *f.* szmaragd, *m.* Schmaragd, *m.*

Emergent, *a. m.* (o promieniach) rozchodzący, (von Strahlen) ausfahrend, ausgehend.

Emeri, *m.* szmergiel, *m.* Schmergel, *m.*

Emerillon, *m.* drzemlik, kobussek, *m.* Schmerl, Lerchenfalk, *m.*

Émérillonné, *ée, a.* *fam.* żywy, czerstwy, zdrowy, munter, lustig.

Émérite, *a. m.* wysłużony, *m.* der sein Amt altershalben nicht mehr verwalten kann.

Emersion, *f.* *T.* (o ciałach niebieskich) wystąpienie z ciemnia, *n.* (von Himmelskörpern) Austritt aus dem Schatten, *m.*

Emerveiller, *v. a.* zdumieć, zadziwić, zastanowić, in Verwunderung setzen. *s.* —, *r.* (de *qq.*) zdumieć, zadziwić się, zastanowić się, sich verwundern.

Émétique, *m.* lekarstwo na wymity, *n.* Brechmittel, *n.* — *a.* na womity służący, zum Brechen.

Émettre, *v. a.* wydawać, rozrzucać, ausgeben, austreten. — *son opinion*, dacz swoją opinią, mysl swą wynurzyć seine Meinung äußern.

Émeute, *f.* rozruch, tumult, *m.* Aufrüst, Aufrüst, *m.*

Émier, Émietter, *v. a.* kruszyć, pokruszyć, zerbroć, krümeln.

Émigrant, *m.* ante, *f.* emigrant, zbieg, *m.* der, die auswandert, Emigrant, *m.*

Emigration, *f.* wyście z krain, *n.* Auswanderung, *f.*

Émigré, *m.* *ée, f.* ten, co z krain wyszedł, co kray opuścił, Ausgewanderte, Emigrirte, *m. et f.*

Émigrer, *v. n.* wysiść, wywędrować z krain, aus dem Lande ziehen, auswandern.

Émincée, *f.* kawałek mięsa cienko odkroionego, *m.* Schnittchen Fleisch, *n. pl.*

Émincer, *v. a.* cienko krajać mięso, Fleisch in dünne Stücke schneiden.

Éminence, *f.* pagórek, *m.* dostojność, *f.* (tytuł), Anhöhe; Eminenz, *f.* (Titel).

Éminent, *ente, a.* wyniosły, wysoki, erhaben, hoch. *fig.* wysoki, wyniosły, znaczny; oryzysty, groźący, vortreflich, vorzüglich; bevorstehend, drohend.

Éminentissime, *a. m.* Naydosłowniesz, (tytuł kardynałski) Hochwürdigster (zu Kardinalen).

Émissaire, *m.* wysłaniec, *m.* Rundschaffter, Emissär, *m.*

Émission, *f.* wypychanie, wypchnienie, *n.* wypływ, *m.* Ausstoßen, *n.* Ausfluß, *m.* — des vœux, uroczyste złożenie slubu klasztorowego, *n.* feierliche Ablegung des Klostersgelübtes, *f.*

Émagasiner, *v. a.* w magazynie złożyć, in ein Magazin bringen.

Émaigrir, *v.* Amaigrir.

Émailloter, *v. a.* powić w pieluchy, einwindeln, in Windeln wickeln.

Émancher, *v. a.* wprawić w rekojęść, trzonek, osadzić, mit einem Stiele oder Hefte versehen, stifeln.

Émancheur, *m.* osadnik, co w rekojęści etc., co osadza, *m.* Stiel- oder Heftmacher, *m.*

Emman-

Emmantelée, *a. f.* corneille —, rodzaj wrony, *f.* Nebelkrähe, *f.*

Emmariné, *ée, a.* w maytki etc. opatrzone; do morza przywczasione, bemannt; der See gewohnt.

Emmariner, *v. a.* w maytki, żołnierze okręt opatrzyć, ein Schiff bemannen.

s'Emmarquiser, *v. r. fam.* Markizem zostać; Markiza udawać, Marquis werden; den Marquis spielen.

Emménagement, *m.* ułożenie gospodarstwa, *n.* Einrichtung der Wirthschaft, *f.*

s'Emménager, *v. r.* ułożyć gospodarstwo swoje, sich einrichten, sich Hausgeräthe anschaffen.

Emmener, *v. a.* zabrać, wziąć z sobą, weg-, fortführen, mitnehmen.

Emmenotter, *v. a.* kaydany naręce włożyć, Handfesseln anlegen.

Emmiellé, *ée, a.* posmarowany miodem, miodem osłodzony, mit Honig bestrichen, süß gemacht, *fig. paroles emmiellées, f. pl.* mowy słodczy pełne podchlebiające, *f. pl.* Honigsüße, schmeichehafte Reden, *f. pl.*

Emmieller, *v. a.* miodem posmarować, przyprawić, mit Honig bestrichen oder anmachen.

Emmitouffler, *v. a. fam.* zakryć, zawinąć, *s'—, r.* zakryć, zawinąć się, sich einhüllen.

Emmuseler, *v. a.* kaganiec włożyć, einen Mautsford anlegen.

Emoëller, *v. a.* szpik wyimować, das Mark herausnehmen.

Emoi, *m. (obs.)* niespokojność, *f.* pokój, *m.* uruhe, *f.* Rummel, *m.*

Emmortaiser, *v. a.* wprawić kawał drzewa, zaspuntować,

ein Stück Holz einpassen, verzapfen.

Emollient, *ente, a. T.* zmiękczający, rozwalniający, erweichend.

Emolument, *m.* pożytek, zysk, *m.* Nutzen, Vortheil, *m.* Emolumens, *pl.* dochody poboczne, *m. pl.* Accidensien, *f. pl.*

Emolumenter, *v. n.* o swoim zysku i pożytku myśleć, obrywać, auf seinen Nutzen bedacht seyn, seinen Schritt machen.

Emontoire, *m. T.* kanały przez które nieczystość z ciała wychodzi, Abführungswege, *m. pl.* Reiniigungswege, *m. pl.*

Emonder, *v. a.* obrzynać niepotrzebne gałęzie, wyrostki, einen Baum auspugen.

Emondes, *f. pl.* chróst, *m.* gałęzie z drzewa wycięte, *f. pl.* Reisholz; von beschnittenen Bäumen, *n.*

Emotion, *f.* poruszenie niernaturalne, wrzanie, *n.* zapół, *m.* außerordentliche Bewegung, sowohl im Körper, als im Gemüthe, Wallung, *f. fig.* wrzawa, *f.* rozruch, *m.* Gährung, *f.*

Emotter, *v. a.* grudy tłuc, potłuc, die Erbschollen zerschlagen.

Emoucher, *v. a.* muchy oganiać, odganiać, die Fliegen abwehren.

Emouchette, *f.* sieć pleciana do łapania much i komarów, *f.* Fliegennetz, Mückengarn, *n.*

Emouchoir, *m.* oganka od much, *f.* Fliegenwedel, *m.*

*Emoudre, *v. a.* ostrzyć, szlufować, szlifować, schleifen.

Emouleur, *m.* szlufierz, szlifierz, *m.* Schleifer, *m.*

Emoulu, *ue, pr. et a.* wyostrzony, ostry, geschliffen, scharf, *fig. frais—, wyćwiczony w czém, nauczony czego, a czém doskonałe*

skonale obeznany, darauf abgerichtet, ganz damit bekannt.

Emousser, *v. a.* tępić, przytepić, tępm zrobić, stumpf machen, abstumpfen, *fig.* tępić, słabić; z mechu obierać, schwächen; vom Moose reinigen. *s'—, r.* stępieć, stumpf werden.

*Emouvoir, *v. a.* wzruszać, rozruchać; obruchać, trząsać; oburzyć, wzniecać, ruszyć, bewegen, in Bewegung setzen; erregen, rege machen; rühren; reizen. *s'—, r.* ruchać się, zdignąć, wzruszonym być; oburzyć się, buntować się, powstać, rozgniewać się, sich bewegen, bewegt, gerührt werden; unruhig, aufrührerisch werden; sich erheben, in Zorn gerathen.

Empailler, *v. a.* słomą natkać, napchać, przekładać, w słomę obwinąć, mit Stroh ausstopfen, umwinden, in Stroh einwickeln oder einpacken.

Empailleur, *m.* euse, *f.* teu, ta, co słomą natyka etc., der, die mit Stroh ausstopft ic.

Empalement, *m.* na pal wbić, *n.* Spießen, *n.*

Empaler, *v. a.* na pal wbić, spiesien.

Empa, *m.* pigdź, *f.* Spanne, *f.* Empanacher, *v. a.* piórami, kitką przyozdobić, wystroić, mit einem Federbusche versehen.

Empaqueter, *v. a.* pakować, układać, einpacken. *s'—, r.* uwinąć się w co, sich einhüllen.

s'Emparer, *v. a. (de qc.)* opanować, obiać, osieść, zabrać co, sich bemächtigen, bemätern. — de l'esprit de *qc.* ująć kogo, einen einnehmen.

Empasme, *m.* proszek pachniący, woniający, *m.* wohlriechendes Pulver, *n.*

Empatement, *m.* lepkość, klejowatość, *f.* Klebrige, *n.*

Empäter, *v. a.* lepkim, klejowatym robić; teigig, flebrig machen.

Empater, *v. a.* sprychy wprawić, sprychować koło, Speichen einzapfen.

Empaumer, *v. a.* dłonią w co uderzyć, bić, odbić, mit der flachen Hand oder mit dem Daumen auffangen und wegschlagen, *fig.* ująć, chwycić, uchwycić, wohl angreifen, packen, sich einer Sache bemächtigen. — *qc.* zacząć kogo, opanować, pokonać całkiem osobę jaką, einen packen, sich einer Person ganz bemächtigen.

Empaumure, *f.* część rękawiczki wewnętrzna, *f.* innwendiger Theil eines Handschuhs, *m.*

Empêché, *ée, p. et a.* przeszkodzony; verhindert; zatrudniony, mit Geschäften überhäuft, *fam.* zmięszany, verlegen.

Empêchement, *m.* zawada, przeszkoda; *f.* Hinderniß, *n.* Verhinderung, *f.*

Empêcher, *v. a.* przeszkodzić, zawadzać, hindern, verhindern. — *qc. de qc.* przeszkadzać komu, wstrzymywać kogo od czego, jemand an etwas hindern, von einer Sache abhalten. *s'—, r. (de qc.)* wstrzymać się, hamować się od czego, sich einer Sache enthalten, etwas unterlassen.

Empaigne, *f.* przyszwia (u trzewika, u bota), Oberleder (an Schuhen), *n.*

Empenner, *v. a.* pióra przyprawić do strzały, einen Pfeil besiedern, mit Federn versehen.

Empennes, *f. pl.* pióra u strzały, *n. pl.* Pfeilgefieder, *n.*

Empereur, *m.* Cesarz, *m.* Kaiser, *m.*

Empesage, *m.* krochmalenie białizny, *n.* Stärken der Wäsche, *n.*

Empesé,

Empesé, *é. p. et a.* krochmalony, gestärkt. *fig.* nienaturalny, wymysłny, stęps, gezwungen.

Empeser, *v. a.* krochmalic chusty, Leinwandzeug stärken.

Empesour, *m. ense, f.* krochmalnik, *m. der,* die Leinwandzeug stärkt.

Empester, *v. a.* zarazić; powietrzyć zarazić, aufstecken, vergiften, verpesten.

Empêtrer, *v. a.* spętać konia etc. die Füße binden. *fig. (qq. dans qc.)* uwikłać, usidlić kogo w co, einen wozem verwickeln. *s'—, r.* uwikłać się, usidlić się, sich verwickeln.

Emphase, *f.* moc w wyrazie, w mowieniu, *f.* Nachdruck im Reden, *m.*

Emphatique, *a.* moc mający, ważny, nachdrücklich.

Emphrastique, oder emplastique, *a.* otwory parowe ciała zatykający, transpiracya hamujący, was die Schweisslöcher verstopft.

Emphyseme, *m. T. de medic.* puchlina wietrzna, *f.* Windgeschwulst, *f.*

Emphytéose, *f.* emfiteuzys, *f.* kontrakt wieczno dzierżawny, *m.* Erbpacht; Erbzins-Contract, *m.*

Empiêter, *v. a. et n.* przywłażczać sobie co, sich etwas zu eignen, zu weit um sich greifen. (*sur qc.*) wtaczać się w prawa czyje, wślazować co komu, Eingriff in etwas thun.

Empiêtrer, *v. a. fam.* karmić, tuczyć, napchać i dżonieniem kogo mit Essen vollstopfen, dick und fett machen. *s'—, r.* napchać się; tuczyć się, sich voll stopfen; dick und fett werden.

Empiler, *v. a.* w kupę, w stos nakładać, in einen Haufen aufsetzen, aufstellen.

Empirance, *f.* unnieyszenie li-gi i waloru w monecie, *n.* utrata na towarach, *f.* Versingerung der Münzen, *f.*; Schade an Waaren, *m.*

Empire, *m.* władza; moc, *f.* panowanie; państwo, cesarstwo, *n.* Gewalt, Herrschaft, Macht; Regierung, *f.* Reich; Kaiserthum, *n.* avec —, pyszny, dumny; zbytkujący, stół, übermüthig.

Empirer, *v. a.* nadpsuć, psuć, gorszym robić, verschlimmern. — *n.* gorszym, podleyzým się robić, psuć się, schlimmer werden, sich verschlimmern.

Empirique, *m.* medyk z doświadczenia leczący; ciarlatan, *m.* (Myst, der nach bloßen Erfahrungssätzen furirt); Quacksalber, *m.* — *a.* empiryczny, empirisch.

Empirisme, *m.* nauka lekarska z doświadczenia, *f.* empirische, medizinische Kenntniss, *f.*

Emplacement, *m.* plac, *m.* miejscena budynek przeznaczone; schowanie czego, *n.* Baustelle, *f.* Platz, *m.* Hinlegung zur Aufbewahrung, *f.*

Emplacer, *v. a.* schować, sypać na kupę do schowania, (*sól.*) hinlegen, aufschütten, (*Salz ic*)

Emplâtre, *m.* plastr, *m.* Plaster, *n.* *fig.* mettre un — à une affaire, nieprzyjmość jaką utaić, eine schlimme Sache zu hemänteln, zu veruschen suchen.

Emplâtrier, *m.* skrzynka do chowania plastrów, plastrownia, *f.* Plasterkasten, *m.*

Emplette, *f.* kupno, *n.* kupione rzeczy, *f. pl.* Einkauf, *m.*

Emplir, *v. a.* napełnić, anfüllen. *s'—, r.* napełnić się, sich anfüllen, voll werden.

Emploi, *m.* obrócenie, łożenie czego na co, zażywanie czego do czego, *n.* urząd, *m.* Gebrauch, *n.* Anwendung, Verwendung; Anlegung; Bedienung, *f.* Amt, *n.* Dienst, *m.*

Employé, *m.* urzędem opatrzonny, urząd iaki mający urzędnik, *m.* der eine Bedienung hat, Angestellter, *m.*

Employer, *v. a.* łożyć, obrócić co na co, zażyć, używać co do czego; opatrzyć, obmyślić kogo urząd; umieszczyć, anwenden, verwenden, gebrauchen, anstellen, unterbringen. — (*qc.*) *s'—, r.* stażyc się, sich bedienen. — *qq.* polecić co komu, einen anstellen, einem etwas auftragen. (*à qc.*) bawić się czym, pilnować czego, sich auf etwas legen, zu et-was brauchen lassen. (*pour qq. ou qc.*) nymować się za kim, wspierać kogo, sich für einen, für etwas verwenden.

Emplumer, *v. a.* w pióra opatrzyć, besiedern, befeilen.

Empocher, *v. a. fem.* włożyć do kieszeni, einstecken.

Empoigner, *v. a.* uchwycić, chwycić, ująć co ręką, mit der Hand oder Faust ergreifen, auffassen.

Empois, *m.* krochmal, *m.* Stär-ke, *f.* (zum Leinwandzeug).

Empoisonnement, *m.* otrucie, etc. *n.* Vergiftung, *f.*

Empoisonner, *v. a.* truć, otruć; zarazić, vergiften. *fig.* zepsuć, zarazić, verderben, anstecken.

Empoisonneur, *m. ense, f.* truciiciel, truciiznik, *m.* Giftmischer, *m.* *fig.* kopsiuch, kucharz niedoskonały; zwodzi-ciel, *m.* schlechter Koch; Berführer, *m.*

Empoisser, *v. a.* na, osmolić, smolą, na, omazać, theeren, pichen.

Empoisonnement, *m.* zarybie-nie stawu, *n.* Befestigung eines Teiches mit Brut, *f.*

Empoisonner, *v. a.* zasadzić staw rybami, zarybić staw, mit jungen Fischen oder Brut besetzen.

Emporté, *é. a.* popędliwy, porwoczy, szalony, auffahrend, heftig, jähörnig, hisig, toll.

Emportement, *m.* popędliwość, porwyczność, *f.* gniew porwoczy; zapak, *m.* gorliwość, żarliwość, *f.* heftige Bewegung, *f.* Auffahren, *n.* Jähorn, *m.* Wut, Ueberreißung, *f.* Unge-stüm, *m.* noble —, zapak gorliwy, *m.* edler Eifer, *m.*

Emporte-pièce, *m.* narzędzie kończące do wyrzynania, *n.* spigiges Werkzeug zum Ausschneiden, *n.* *fig.* satyryk, szyderca, *m.* Satiriker, *m.*

Emporter, *v. a.* odnieść, wziąć, wynieść; urwać, zabrać z sobą, zarwać, odmalıć, oderwać; dopiąć (zamiaru swego) wygrywać; pociągać za sobą, weagtragen, weagnehmen, weagbringen; weagreißen, mit sich fort reißen, weagschwemmen; erlangen, gewinnen; nach sich ziehen. *fig.* spędzić, rozpedzić; przemądz, przemagać, zachwycać, vertreiben; überwältigen, hinreißen — une place, dobyć fortece, eine Festung einnehmen. *v'— sur qq. qc.*, celować, górować nad kim, nad czym; mieć zalety, einen, et-was übertreffen; Vorzüge besitzen; mehr wiegen. *fig.* zwyciężyć, stracić równowagę, das Uebergewicht bekommen. *fig. fam.* autant en emporte le vent, to są czcze słowa, próżne wymówki, das sind leere Worte. *s'—, r.* rozgniewać się, zapalić się, uniesić się, sich erzürnen, sich ereifern. *s'— contre qq.*, rozgniewać się

- na kogo, się über jemand er-
gürnen. *T.* — (o drzewach)
nado wyrastać w gałęzie,
(von Bäumen) zu sehr ins Holz
treiben.
- Empoter, *v. a.* doniczki prze-
sadzacz, sadzić, in Töpfe legen
oder setzen.
- Empourprer, *v. a.* (u poetów),
purpurować, rumienić, (po-
etisch) purpurroth färben.
- Empreindre, *v. a.* wycisnąć,
aufrücken. *fig.* wyrazić, prä-
gen, einprägen.
- Empreinte, *f.* wyrażenie, wy-
cisnienie pieczęci, stępla,
wyrzucie, sztychowanie na pie-
częcie etc.; *n.* Abdruck, *m.*
Gepräge, *n. fig.* ślad, *m.* Spur,
f.
- Empressé, *ée, a.* pilny, uwia-
jący się, eifrig, emsig, geschäft-
tig.
- Empressionement, *m.* pilność wiel-
ka, *f.* usilne staranie, usiło-
wanie, *n.* Eifer, Fleiß, *m.*
avec —, pilnie, nagle, usil-
nie, eifrig, dringend, inständig.
- Empresser, *v. r.* usilnie się
o co starać, domagać się
czego, uwiać się, kręcić się
około czego, się eifrig bemü-
hen, sich bestreben.
- Emprisonnement, *m.* osadze-
nie, wsadzenie do więzienia,
więzienie, *n.* Gefangensetzung,
f. Verhaft, *m.*
- Emprisonner, *v. a.* osadzić wię-
źnia, wsadzić do więzienia,
więzić, in Verhaft nehmen,
einsetzen.
- Emprunt, *m.* rzecz pożyczona,
f. pieniądze pożyczone, *m.*
pl. Entlehnung; Anleihe, *f.*
Darlehen, *n. fig. d'—*, poży-
czony, wzięty z czego, ge-
borgt, gelohnt, entlehnt.
- Emprunter, *v. a.* (gc. de oder
q.) pożyczyc czego u kogo;
mieć, brać co od kogo, leihen,
leihen, entleihen.
- Emprunteur, *m.* euse, *f.* poży-
czający co u kogo, der, die
etwas lehneth.
- Empuantir, *v. a.* sam smrodem
napelnić, zasmrodzić, mit Ge-
stank erfüllen, Gestank verbreiten.
s'—, r. zasmrodzić się,
wstęchnąć się, stinkend werden.
- Empuantissement, *m.* zasmiar-
dzenie, *n.* Stinkendwerden, *n.*
- Empyème, *m.* wrzód na pier-
siach, *m.* Brustgeschwür, *n.*
- Emulateur, *m.* trice, *f.* Emule,
m. et f. naśladowca, *m.* Nach-
eiferer, *m.*
- Emulation, *f.* naśladowanie, *n.*
emulacja, *f.* Nacheiferung, *f.*
Nacheifer, Wettseifer, *m.*
- Emule, *m.* naśladowca, współu-
biegający się o co, rywal,
m. Nacheiferer, Wettseiferer, *m.*
— *f.* rywalka, *f.* Nebenbuh-
lerin, *f.*
- En, *prp.* w, we, na, do; przez,
podczas, w; za, w przeciagu
etc., in, an, nach, bey, auf, in-
nerhalb, mit, zu, unter, über,
vor ic. — *prp. rol.* ziąd, ztamtąd,
to, tego, o tym, od tego
etc.; iako, po . . . na
kształt, davon, daher, damit,
dafür, daraus, darüber, deswe-
gen, dessen, deren ic.
- Enarrher, *v.* Arrher.
- Encadrement, *m.* oprawienie w
ramki, *n.* Einfassung, *f.*
- Encadrer, *v. a.* oprawić w ram-
ki, w ramy, mit einem Rah-
men einfassen. *fig.* złączyć, zu-
sammen vereinigen.
- Encager, *v. a.* w klatkę wsadzić,
in einen Käfig setzen. *fig.*
wsadzić do więzienia, gefan-
gen setzen.
- Encaissement, *m.* układanie,
pakowanie czego w skrzynię;
przesadzanie drzewa w skrzy-
nię etc.; koryto rzeki wą-
skie między górami, wysypa-
nie gościenca piaskiem, *n.*
Einpacken in Kisten; Segen ei-
nes
- nes Baumes in einen Kasten ic.,
enger Paß eines Stroms zwis-
schen Gebirgen, *m.* Ausfüllung
einer Landstraße mit Kies, *f.*
- Encaisser, *v. a.* układać, pako-
wać w skrzynię, chować, za-
mykać pieniądze w skrzyni;
przesadzać drzewo w skrzy-
nię etc., in Kisten packen, Geld
in eine Kiste verschließen; Bäu-
me in Kasten oder in ein Loch
setzen.
- Encan, *m.* sprzedaż publiczna,
licitacya, *f.* Versteigerung,
Auktion, *f.*
- s'Encanailler, *v. r.* z hultajami,
nieczemnikami obchodzić,
upodlać się, się zu schlechten
Leuten halten, sich gemein ma-
chen.
- s'Encapuchonner, *v. r.* sam, za,
okapturzyć się, sich vermu-
men.
- Encaquer, *v. a.* w beczi kłaść,
pakować, in Tonnen, in Fässer
schlagen, packen.
- Encarter, *v. a.* w papier zawi-
nąć, in ein Papier einwickeln.
- Encastelure, *f.* wykopycenie,
n. Hufswang, *m.* Wollhufigkeit,
f.
- Encastillement, *v.* Enchâssure.
- Encastiller, *v.* Enchâsser.
- Encastrement, *m.* wfügowanie,
spoienie, *n.* Einfügung, *f.*
- Encastrer, *v. a.* wfügować,
spoić; wprawić, wbić co w
co, einfügen, zusammenfügen.
- Encaustique, *f.* oder peinture,
malowanie woskowe, *n.* Wachs-
malerey, *f.*
- Encavement, *m.* zstawienie do
piwnicy, *n.* Einlegen in den
Keller, *n.*
- Encaver, *v. a.* zstawiać, spu-
szczać do piwnicy, in den Kel-
ler einlegen, einschütten.
- Encaveur, *m.* robotnik co be-
czki z winem etc., w piwni-
cę spuszcza, *m.* Schröter,
Wein-, Bierschröter, *m.*
- *Enceindre, *v. a.* ogrodzić, oto-
czyć, umgeben, einschließen.
- Enceinte, *a. f.* brzemienina, w
ciążu, schwanger.
- Enceinte, *f.* okrąg, obchód ko-
ło czego, *m.* otoczenie, *n.*
Umkreis, Umfang, *m.* Einschlie-
ßung, *f.*
- Encens, *m.* kadzidło, *n.* Weih-
rauch, *m. fig.* pochwała, *f.*
Lob, *n.*
- Encensement, *m.* kadzenie w
kościół, *n.* Räuchern in der
Kirche, *n.*
- Encenser, *v. a.* kadzić; okadzić,
räuchern, beräuchern. *fig.* chwalić,
wychwalać, podchlebiać,
sehr loben, schmeicheln, anpreis-
sen.
- Encenseur, *m. fig.* podchlebeca,
m. Schmeichler, *m.*
- Encensoir, *m.* kadzidlnica, *f.*
turybularz, *m.* Rauchfäß, *n.*
fig. znaczenie, *n.* moc duchtowa,
f. Ansehen, *n.* Macht der
Geistlichkeit, *f.*
- Encéphale, *a.* vers —, robaki
w głowie, *m. pl.* Kopfwürmer,
m. pl.
- Enchainement, *m.* związek, An-
fettung, *f. fig.* związek, węzeł,
Zanuech, *m.* Verfertigung, Kette,
Verbindung, *f.*
- Enchainer, *v. a.* Zlanuechy na
kogo kłaść, w Zlanuechy
okuć, an die Kette legen, an-
legen. *fig.* spaiać, złączyć,
wiązać; usidlić, an einander
ketten, fesseln.
- Enchanté, *ée, p. et a.* oczaro-
wany, bezaubert. *fig.* przedzi-
wny, podziwienia godny, be-
zaubernd, reizend.
- Enchanteler, *v. a.* na legary,
ketnary kłaść; układać w
stos drzewo, auf Lagerbäume
legen; (Holz) schichten.
- Enchantement, *m.* oczarowa-
nie, omamienie, *n.* czary, *m.*
pl. Bezauberung, *f.* Zauber, *m.*
Zauberer, *f.*
- Enchan-

- Enchanter**, *v. a.* oczarować; omamić, bezaubern, beheren, beschwören. *fig.* zachwycenie, podziwienie uczynić, sprawić, reizen, einnehmen, entzücken.
- Enchanteur**, *m.* eresse, *f.* czarownik, *m.* — nieczka, *f.* Zauberer, *m.* Zauberin, *f.* — a, przyemny, przedziwny, bezaubernd.
- Enchaperonner**, *v. a.* w kapiec głowę uwinąć, verkappen.
- Enchâsser**, *v. a.* oprawić, wprawić co w co, fassen, einfassen, (Steine etc.) *fig.* położyć, umieścić co gdzie, einschalten.
- Enchâssure**, *f.* oprawa, obsada kamienia drogiego etc., *f.* Fassung eines Edelsteines etc., *f.*
- Enchère**, *f.* podkup, *m.* podkupowanie na publiczney licytacji, *n.* Gebot, Höherbieten bey öffentlichen Versteigerungen, *n.* folle —, przepłacenie rzeczy, *n.* Neukauf, *m.* *fig.* payer la folle —, beknąć, przepłacić, büßen.
- Encherir**, *v. a.* podadzić, postępować więcej, iak drudzy; zdrożyć, höher bieten, steigern, vertheuern. (sur qq.) podkupować, przekupić kogo, einen überbieten. *fig.* przechodzić, übertreffen, zuvorthun. — *n.* zdrożyć, w górę pójść, (ocenienie), theurer werden, aufschlagen.
- Enchérissement**, *m.* podwyższenie ceny, zdrożenie etc., *n.* Erhöhen der Preise, Vertheuern, *n.*
- Enchérisseur**, *m.* podkupnik, podawca ceny, *m.* Steigerer, Meistbietende, *m.*
- Enchevêtrer**, *v. a.* za-, okiełznać konia, die Halfter anlegen. *s' —*, *r.* uwikłać się w uzdzienię, sich verhaseln. *fig.*
- zabrnąć w sprawy zawikłe, sich verwickeln.
- Enchiffrement**, *m.* sam. ryma, *f.* katar, *m.* Verstopfung in der Nase, *f.*
- Enchiffrener**, *v. a.* katar sprawować, den Schnupfen verursachen.
- Enclave**, *f.* kray, *m.* okolica, wioska, *f.* kray cudza okolicą otoczony, *m.* Bezirk, Baun, *m.* eingeschlossenes Stück Land, *n.*
- Enclavement**, *m.* wprawienie, wpuszczenie czego w co; ułożenie, *n.* sytuacja w pośrodku krain, klucza, *f.* Einschließen, Liegen innerhalb eines Bezirks, *n.*
- Enclaver**, *v. a.* otoczyć; położyć, umieścić w pośrodku krain; wprawić, wfügować, einschließen (in einen Bezirk); einfügen.
- Enclin**, *ine*, *a. c.* (d. qc.) skłonny do czego, geneigt zu etwas.
- Enclotirer**, *v. a.* do klasztoru oddadzić, w klasztorze kogo zamknąć, ins Kloster sperren.
- Enclorre**, *v. a.* otoczyć, opasać, einschließen, umgeben.
- Enclos**, *m.* miejsce murami etc. otoczone; *n.* innterer Platz oder Bezirk zwischen Mauern etc.; *m.* Gehäge, *n.* Befriedigung, *f.*
- s'Enclotir**, *v. r.* kryć się w tamę, sich in ein Loch verstecken.
- Enclôture**, *f.* brzeg obrabiony, obrębek koło haftowany roboty, *m.* Einfassung einer Stiften, *f.*
- Enclouer**, *v. a.* zagwoździć, (konia, działo), vernageln (von Pferden und Kanonen.)
- Enclouure**, *f.* zagwożdzenie konia, *n.* rana zład pochodząca, *f.* Vernageln eines Pferdes, *n.* Schaden daher, *m.* *fig.* zawada, przeszkoda, trudność, *f.* Hinderniß, *n.* Schwierigkeit, *f.*
- Enclume**, *f.* kowadło, *n.* Amboß, *m.* — meau, *m.* dim.
- Encochement**, *m.* nałożenie cięciwy w fugę strzały, *n.* Einlegen der Sehne in die Kerbe, *n.*
- Encocher**, *v. a.* cięciwę w fugę strzały nałożyć, włożyć; karbować, nakroić, in die Kerbe legen, einferben.
- Encoffrer**, *v. a.* w skrzynię schować, zamknąć, in einen Kasten schließen. *fig.* wsadzić do więzienia, einsperren.
- Encoignare**, *f.* kąt, *m.* szafka katowa, *f.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* Eckstrank, *m.*
- Encolure**, *f.* szyja końska, *f.* Hals eines Pferdes, *m.* *fig.* postać, mina, *f.* äußerliche Ansehen, *n.*
- Encombrement**, *m.* zawalenie drogi etc. gruzem, *n.* przeszkoda zład pochodząca; narodość, *f.* upór, *m.* Versperren eines Weges etc. durch Schutt, *n.* Hemmung daher, *f.*; sperriges Weisen, *n.*
- Encombrer**, *v. a.* zawalić, zasypać drogę etc. gruzem, mit Schutt anfüllen, verschütten, dadurch versperren.
- Encontre**, *f.* obs. *v.* Aventure, *fig.* aller à l'—, (de qc.) sprzeciwiać się, byż przeciwnym rzeczy iakiey, sich einer Sache widersetzen, ihr entgegen arbeiten.
- Encore**, **Encor**, *ad.* jeszcze; jeszcze raz; dalej, dłużej, przynajmniej, noch, noch einmal, fernur, wenigstens. — que, *c.* chociaż, obgleich, obwohl, niewioli.
- s'Encornailleur**, *v. r.* sam. wstać w stan rogi od żon przyprawione noszarych, sich in die Zahl der Hörnerträger begeben.
- Encorné**, *ée*, *p. et. a.* rogaty, gebärnt.
- Encorner**, *v. a.* w róg oprawić, mit Horn beschlagen.
- Encouragement**, *m.* zachęcanie, *n.* pobudka, *f.* Aufmunterung, *f.*
- Encorrager**, *v. a.* zachęcać, pobudzać, zapalać, aufmuntern, wozu ermuntern.
- *Encourir**, *v. a.* (qc.) nabawić się czego; wpasnąć w co. sich etwas zuziehen, in etwas verfallen.
- Encrasser**, *v. a.* zwałać, zbrudzić, schmutzig machen. *s' —*, *r.* zwałać się, zbrudzić się, schmutzig werden, sich beschmutzen. *fig.* pogardliwym się stać, zostać, sich verächtlich machen.
- Encre**, *f.* atrament, inkaust, *m.* czernidło drukarskie, *n.* Tinte, *f.* Druckschwärze, *f.* — de la Chine, tusz, *m.* Tusche, *f.*
- Encrier**, *m.* kałamarz, *m.* Dintenfaß, *n.*
- s'Encrasser**, *v. r.* stwardnieć od brudu, vom Schmutze ganz steif werden.
- Encrusement**, *m.* namoczenie, włożenie w każdą skór etc., *n.* Schütten in eine Kufe, *n.*
- Encuver**, *v. a.* włożyć, kładź w każdą, namoczyć, in eine Kufe thun, darin einweichen.
- Encyclopedie**, *f.* okrag wszystkich nauk, wiadomości i kunsztów (zbiór takowych) czyli różnych z osobna jednego gatunku, *m.* encyklopedya, *f.* Inbegriff aller Wissenschaften überhaupt, oder mehrerer Wissenschaften einerlei Art, *m.* Encyclopädie, *f.* — pédique, *a.* encyklopedyczny, encyclopädisch.
- Endenter**, *v. a.* w zęby wycinać, wprawić, ząbnić, mit Zähnen oder Zacken versehen.
- Endetté**, *ée*, *p. et. a.* zadłużony, verschuldet.
- Endetter**, *v. a.* zadłużyć, mit Schulden beladen, in Schulden setzen.

sejen. s' —, r. się, w długim
zabrnać, sich in Schulden ste-
len, Schulden machen.

Endévé, ée, a. sam. markotny,
niespokojny, störrisch, ver-
drücklich.

Endéver, v. n. sam. szaleć, roz-
gniewać się, unwillig werden,
toben.

Endiable, ée, a. szalony, opę-
tany, teuflisch, verzeufelt.

s'Endimancher, v. r. sam. ustroić
się, ubrać się w niedzielne
suknie, seinen Sonntagsstaat
anziehen.

Endoctriner, v. a. uczyć, unter-
richten.

Endommager, v. a. za-, u-
szkodzić, beschädigen.

Endormeur, m. fig. oszukaniec,
oszust. m. Einschläferer, m.

*Endormir, v. a. uspić, zasnąć,
zdrętwieć; fig. zamydlić ko-
mu oczy, einschläfern. s' —, r.
zasnąć, usnąć; zdrętwieć;
niebaczym, ospałym zostać,
einschlafen.

Endosse, f. sam. ciężar, kłopot,
trudy, m. pl. Last, Mühe,
f.

Endossement, m. podpis, napis,
m. Rück, Auf, Heberschrift, f.

Endosser, v. a. podpisać, napi-
sać; oblec, wdziać co, na
grzbiecie nosić, zawiesić, auf
den Rücken schreiben, überschrei-
ben; auf den Rücken nehmen,
anlegen. fig. sam. zwalić na
kogo co, aufbürden.

Endroit, m. miejsce, n. plac,
m. strona, okolica, f. lice, n.
strona prawa materyi, f. Ort,
m. Stelle, Stätte, f. Platz, m.
rechte Seite eines Beuges, f.

*Enduire, v. a. tynkować; na-
puścić czym, überziehen, über-
streichen, bewerfen.

Enduit, m. tynk, m. Anwurf, m.
Tünche, f.

Endurant, ante, a. cierpliwy,
geduldig.

Endurcir, v. a. hartować, za-
twardzić, härten, härter ma-
chen. fig. wprowdź, przyzwy-
czaić kogo do zniesienia
wszalkich przeciwności, ab-
härten, verhärten. s' —, r. har-
tować się, twarzyć, stwar-
dzać, hart werden. fig. (d qe)
przywyknąć do pracy etc.;
zakamienieć, zatwardzieć się
gegen etwas abhärten; sich bei
etwas verhärtet.

Endurcissement, m. fig. upór,
m. zakamienialość, f. Ver-
stockung, Herzhärte, f.

Endurer, v. a. cierpieć, znosić,
leiden, aushalten, erdulden, er-
tragen.

Energie, f. moc, siła, f. Nach-
druck, m. Kraft, f.

Energique, a. silny, skuteczny,
kraftvoll.

Energumène, m. et f. opętany,
opętaniec. m. opętana, f.
der, die Besessene.

Enervar, v. a. osłabiać, wysilać;
siłę odjąć, entnerven, enträf-
fen, schwächen.

Enfanteau, m. gasior, m. da-
chówka szeroka wierzchowa,
f. Hohlziegel, Forstziegel, m.

Enfance, f. dzieciństwo, n.
Kindheit, Kinderey, f.

Enfant, m. et f. dziecię, n.
Kind, n.

Enfantement, m. poródzenie,
n. połów, m. Gebären, n. Ge-
burt, f.

Enfanter, v. a. rodzić, gebären.

Enfantillage, m. dzieciństwo,
f. kindisches Wesen, n. Kinde-
rey, f.

Enfantin, ine, a. dziecianny,
kindisch.

Enfariné, ée, p. et a. mąka
obsypany, mit Mehl bestreut.
fig. sam. ugięty, uwiedziony
ad

od . . . pełen czego, einge-
nommen, voll.

Enfariner, v. a. mąka obsypać,
umaczyć, mit Mehl bestreuen.

Enfer, m. piekło, n. Hölle, f.
Enfers, pl. dusz mieszkanie,
n. Reich der Schatten, n.

Enfermé, ée, p. et a. zamknię-
ty etc., eingeschlossen ic. sen-
tir l'enfermé, stechlich
stierdzied, dumpfig riechen.

Enfermer, v. a. zamknąć; zamy-
kać, zawierać w sobie, ein-
schließen, verschließen; einsper-
ren; enthalten. s' —, r. zam-
knąć się, sich einschließen.

Enfermer, v. a. pchnąć, przebić,
durchstechen, durchbohren. s' —,
r. przebić się, wpaść na
szpadę etc. sich den Degen ic.
in den Leib stoßen. fig. swemi
słowami sobie szkodzić, prze-
tew sobie samemu mówić,
sich im Reden verhaun.

Enfilade, f. rząd (pokoiów), m.
Reihe (Zimmer), f.

Enfiler, v. a. nawlec igłę; na-
wlec, zebrać na nitkę perły,
 paciorki, einfädeln; anreihen.
fig. weyśdź, wiechać (na dro-
gę, na ulicę), wszczynać,
przytoczyć, (dyskurs) prze-
bić, przestrzelić. (einen Weg)
einschlagen; (ein langweiliges Ge-
spräch) anfangen; durchbohren.
s' —, r. wpaść, wbić, zapuścić się
gdzie; głęboko w co zabznąć,
zainurzyć się, tief in etwas
hineingehen; sich vertiefen.

Enfiler, ad. na koniec, na osta-
tek; skowiem, w reszcie, enb-
lich, zuletzt; full, mit einem
Worte.

Enflammer, v. a. zapalić, entzün-
den, in Flammen setzen. fig. za-
palać, wzniecać, pobudzać,
erhizen, entflammen. s' —, r.
zapalić się, sich entzünden.
fig. rozpalic się, wpaść w
zapal, entbrennen.

Enfler, v. a. nadymać, wzie-
rać się, (rzeka) aufblasen,
aufschwellen. fig. dodawać ser-
ca, nadziei; nadymać, Muth,
Herz machen; stolz machen. — n.
et s' —, r. wzbiąć, rosnąć;
nadywać się; napuchnąć,
schwellen, anlaufen. fig. py-
sznić się, nadymać się, stolz
thun, aufgeblasen werden.

Enflure, f. puchlizna, f. Ge-
schwulst, f. fig. — du style,
nadszłość mowy, f. Schwulst,
m. — du coeur, pycha, f.
Aufgeblasenheit, f. Stolz, m.

Enfonçage, m. zasadzenie dna
beczkowego, raspuntowanie
onegoż, n. Einsetzen der Bō-
den in die Fässer; Zuschlagen
derselben, n.

Enfoncement, m. wbitanie,
wbicie, wepchnienie etc., n.
tępbokość, dolina, f. oddale-
nie, n. Einschlagen, Einstoßen,
Einbrechen, n.; Tiefe, Vertief-
ung, f.; Hintergrund, m.

Enfoncer, v. a. wbić, wpędzić,
wepchnąć, wtłoczyć; pogra-
żyć; wybić, wyłamać, prze-
łamać; głębokim, głębszym
zrobić, einschlagen, einstoßen,
eintreiben; vertiefen. — n. za-
tonąć, na dno iść, sinken,
versinken. s' —, r. (v. n.) głą-
boko wchodzić, zapuścić się
gdzie; głęboko w co zabznąć,
zainurzyć się, tief in etwas
hineingehen; sich vertiefen.

Enfonceur, m. fig. — de por-
tes ouvertes; człowiek chę-
pliwy, m. Großräbler, m.

Enfonçure, f. dno beczki, n.
deszczki do dna, pl. dotko-
watość, f. dół, m. Boden, m.

Bodenbreiter; n. pl. Grube,
Tiefe, Vertiefung, f.

Enforcer, v. a. posilić, zmo-
cnić, siłę dodawać, verstärken,
stärker machen. — n. et s' —, r.
zmocnić, silnym zostać,
stärker werden.

Enformer, *v. a.* na formę wbić, włożyć, über die Form schlagen.

Enfonir, *v. a.* zakopać, vergraben.

Enfourcher, *v. a.* *fam.* — un cheval, oklep iechać, steneć na koniu, mit übergeschlagenen Beinen sitzend reiten.

Enfourner, *v. a.* w piec wsadzić, włożyć, in den Ofen schieben. *fig. fam.* zacząć, den Anfang machen.

*Enfreindre, *v. a.* łamać, gwałcić, nadwalać, übertreten, brechen.

Enfroquer, *v. a.* *fam.* (qq.) mnichem kogo zrobić, w klasztorze zamknąć, einem die Mönchskutte anziehen, einen ins Kloster stecken.

*s'Enfair, *v. r.* uciekać, tyż padać, entfliehen, davon laufen. *fig.* wykipieć, auslaufen, überlaufen.

Enfumer, *a.* dymić, kopcić, okopcić; gnoić rolę, räuchern, einkräutern, räucherig machen; düngen.

Enfutailler, *v. a.* kłosać, pakować w beczki, in Fässer packen.

Engageant, *ante, a.* uymiający serce, einnehmend.

Engagement, *m.* zastawienie czego u kogo, *n.* zastaw; obowiązek, *m.* obowiązywanie; przyłączenie; spojenie, *n.* związek, *m.* zawierowanie, *n.* werbunek, *m.* kapitulacya, *f.* zadatek, *m.* potyczka, utarczka, *f.* Verpfändung, *f.* Pfand; *n.* Verbindlichkeit; Verbindung, Einlösung; Anwerbung; Kapitulation, *n.* Handgeld; Handgemenge, Treffen, *n.*

Engager, *v. a.* zastawić, w zastaw dać, zawierować, verpfänden, versetzen; anwerben. (*à qc.*) obowiązać, przymusić, przymusić kogo do czego,

zu etwas vermögen, nöthigen, veranlassen, verbinden. *s'—, r.* (*à qc.*) obowiązać się do czego; przystać do kogo, służbę przysięgać; przystać do żołnierzy, sich zu etwas verbindlich machen; sich verbinden; sich anwerben lassen. (*pour qq.*) zaprzytyć za kogo, sich für einen verbürgen. (*dans qc.*) uwikłać się, uplątać się w co, sich in etwas verwickeln. *fig.* uwikłać się, zaplątać się, wdać się w sprawę jaką, sich in eine Sache verwickeln, sich einlassen. — dans un bois etc., gęboko, daleko wysiść w las etc., sich zu weit in einen Wald etc. wagen.

Engainer, *v. a.* w pochwę włożyć, in die Scheide stecken.

Engaller, *v. a.* galasem farbować, mit Galläpfeln färben.

Engance, *f.* rodzaj, *m.* ziemia, *n.* Art, Brut, *f.* eig. *fig.*

Engelure, *f.* odmróz, *m.* Frostbeule, *f.*

Engendrer, *v. a.* spłodzić, zeng, erzeugen *fig.* rodzic, czynić, sprawić, verursachen, veranlassen. *s'—, r.* powstać, rodzic się, entstehen, sich erzeugen.

Eger, *v. a.* *fam.* zarazić, obdarzyć kogo czem, anstecken, beladen mit etc.

Engerber, *v. a.* w snopy wiązać; na kupę układać, in Garben binden; auf einander legen.

Engin, *m.* winda, *f.* kołowrotek do obracania wietrznego młyna; każdy instrument rzemieślniczy, *m.* Winde, Mühle, welle bey der Windmühle, *f.* jedes Werkzeug, *n.*

Englober, *v. a.* łączyć, związać, mehrere Sachen mit einander vereinigen.

Engloutir, *a.* połknąć, pochłoniąć, verschlucken, verschlingen. *fig.* przemarnować, verschwenden.

Engluer, *v. a.* lepem namazać, posmarować, mit Vogelkleim bestreichen *s'—, r.* ulegać na lepie, an der Leimruthe kleben bleiben.

Engoncer, *v. a.* oszpecić suknią zle zrobioną, durch übelgemachte Kleider verunstalten.

Engorgé, *ée, a.* zatłany, zu voll, verstopft.

Engorgement, *m.* zatkanie, zamulenie (*rury*), *n.* Verschleimung, Verstopfung (einer Röhre), *f.*

Engorger, *v. a.* zatkać, zamulić, zapchać, verschleimen, verstopfen. *s'—, r.* zatkać się, zamulić się, sich verstopfen, vollstopfen.

Engouement, *m.* *fam.* dawienie, dawienie się, *n.* Würgen, *n.* *fig.* uporczywe uprzedzenie, *n.* hartnäckiges Vorurtheil, *n.*

Engouer, *v. a.* *fam.* dawić, die Kehle oder den Schlund verstopfen, würgen. *s'—, r.* dawić się, sich verschlucken, würgen. *fig.* (*de qc.*) nabić sobie czem głowę, byź o czem uprzędzonym, für etwas hartnäckig eingenommen seyn.

*Engouffrer, *v. r.* zatkać się, tłoczyć się, kręcić się; wpadać w przepaść, sich verfangen; sich in einen Abgrund verlieren.

Engouler, *v. a.* *fam.* połknąć, verschlingen.

Engourdir, *v. a.* zdrewnieć, zdrewniałym czynić, ośluszyć; tepić, erstarrten machen, betäuben. *s'—, r.* drewnieć, zdrewnieć, erstarren. *fig. z.* gausnieć; stępieć, erschlaffen.

Engourdissement, *m. z.* drewnienie etc., *n.* Erstarrung, *f.*

Engrais, *m.* opas, *m.* paszenie, karmienie, tuczenie, *n.* gnoy, *m.* Mast, Mastung, *f.* Dünger, *m.*

Engraissement, *m.* uprawa, *f.* ungojenie gruntu, *n.* Düngung, *f.*

Engraisser, *v. a.* tuczyć, karmić, pasć; gnoić rolę; stłuszczać, kustosć zwałować, mąszyć; düngen; mit Fett beschmieren, beschmugen. — *n. tyć, utyc, tuczyć się, fett werden. s'—, r. tyć, utyc, tuczyć się, zgruszczać, dick und fett werden; sich maffen; beschmugen; fettig, sasse werden.*

Engranger, *v. a.* do stodoły zwiźć, sprowadzić, in die Scheuer bringen.

Engraver, *v. a.* wpisać, mit dem Schiffe auf den Sand treiben.

Engrener, *v. a.* *etn. z.* — w, nasycać (we młynie); tuczyć ziarnami, aufschütten (in der Mühle); mit hartem Futter füttern. *fig. fam.* — bien ou mal, zle, dobrze zacząć, gut oder schlecht einleiten, aufangen. — *n. et s'—, r.* zaczynać, wpadać w żeby hoła drugiego, in einander greifen (von Rädern).

Engrosser, *v. a.* *fam.* obciążać kobietę, schwängern.

*Engrouler, *v. r.* skrupieć, zgrusłowacieć, gerinnen.

Enguenillé, *ée, a.* *fam.* obdarły, gerumpt.

Enhardir, *v. a.* serca, męstwa dodawać, odważnym czynić, beherzt machen. *s'—, r.* odważyć się, osmielić się, serca nabrać, sich erlühnen, ein Herz fassen.

Enharnachement, *m.* osiodłanie, zakiełznanie; uhranie konia, *n.* Sattel und Zäumen; Anschirren, *n.*

Enharnacher, *v. a.* ubrać konia, szory na konia włożyć, osiodłać, anschirren, satteln.

Enigmatique, *a.* niezrozumiały, räthselhaft.

Enigme,

Engluer,

- Enigme**, *f.* gadka, zagadka, *f.* Räthsel, *n.* *fig.* rzecz nie do pojęcia, *f.* unerklärbare Sache, *f.*
- Enivrant**, *ante*, *a.* głowę zawracający, trunken machend, berauscheid.
- Enivré**, *ée*, *p. et a.* pijany, be-trunken, berauscht.
- Enivrement**, *m.* pijaństwo, upicie się, *n.* Trunkenheit, *f.* *fig.* zasiepienie, omamienie, *n.* Zauhmel, *m.*
- Enivrer**, *v. a.* poić, upoić, pijanym czynić, zawrócić głowę, trunken machen, berauschen, *fig.* zagłuszyć; zasiepić, omamić, beduhen; verblenden, *s.* —, *n.* upić się, sich betrinken.
- Enjabler**, *v. a.* zaszczyć dno w statek, den Boden eines Gefäßes einfalten.
- Enjambée**, *f.* krok, *m.* Schritt, *m.*
- Enjambe**, *v. n. et a.* przekroczyć, wielkie kroki robić, überschreiten, lange Schritte machen, *fig.* wkraczać, wbiegać, über etwas hinaus gehen, (*surs.* *gc.*) wkraczać, mięsząc się w co niesprawiedliwie, Eingriff thun, (*gc.*) przywłaszcząc sobie co, sich etwas anmaßen.
- Enjaveler**, *v. a.* pokos na kupę kłosa, Getreide in Haufen legen.
- Enjeu**, *m.* stawka, *f.* (we grze), Sak im Spiele, Einfaß, *m.*
- Enjoindre**, *v. a.* przy-, nakładać, einschärfen, scharf anbefehlen, *fig.* nałożyć, auflegen, befehlen.
- Enjoler**, *v. a.* łudzić, wabić, zwodzić, durch Schmeicheln auflocken, hintergehen.
- Enjoleur**, *m.* euse, *f.* zwodziciel, *m.* listiger Betrüger, *m.*
- Enjolivement**, *m.* ozdoba, *f.* Zierrath, *m.* Verzierung, *f.*
- Enjoliver**, *v. a.* przyozdobić, ozdobić, herrichten.
- Enjoliveur**, *m.* rzemieślnik, *m.* różne ozdoby robi, *n. p.* koralki etc., der kleine Biersthen macht.
- Enjolivre**, *f.* różne ozdoby, *f.* pl. kleiner Biersthen, *m.*
- Enjonné**, *ée*, *a.* wesoly, zabawny, lustig, aufgeweckt, fröhlich, aufgeräumt, munter, scherzhaft.
- Enjouement**, *m.* umysł wesoly, *m.* wesolosc, *f.* Munterkeit, Lustigkeit, Fröhlichkeit, *f.*
- Enkiridion**, *m.* krótki zbiór, *m.* kurze Ausleitung, *f.* Handbuechlein, *n.*
- Enlacement**, *m.* wplatanie, zawiątywanie, wplatanie etc., *n.* Flechten, Einstechen, Verflechten, *n.*
- Enlacer**, *v. a.* w-, przeplatać; zawiązać, usidlić; zhaftować, zszyć, flechten, in einander schlingen, an einander heften.
- Enlaidir**, *v. a.* szpecić, oszpecić, häßlich machen, entstellen, verunstalten. — *n.* szpecnieć, oszpecnieć, häßlich werden.
- Enlèvement**, *m.* wykradzenie panny, zabranie, zagrabienie, *n.* Entführung, gewaltsame Bemächtigung; Wegnehmung; Aufhebung; Sprengung, *f.*
- Enlever**, *v. a.* podnosić, ciągnąć wciągać w górę; wyrwać, oderwać, wysadzić, obalić; wykraść, porwać pannę; porwać, zabrać; spedzać, wywabiać (plamę), skupować, aufheben, in die Höhe heben; weg-, fortreißen; entfernen; wegführen, wegtragen, wegnehmen; wegraffen, entreißen; weg-, aufraufen, *fig.* unosić, uymować, hintreiben, entzücken, *s.* —, *r.* złazić, (o skórze), sich ablösen, schälen, (von der Haut).
- Enligner**, *v. a.* pod sznur, podług sznura stawiać, nach der Schnur richten.
- Enlaminer**, *v. a.* illuminować, oświecać, ausmalen, illuminiren, *fig.* sam. zapalić, zarmienić, twarz, das Gesicht feuerroth machen.
- Enlumineur**, *m.* euse, *f.* malarz, co kopersztuchy illuminuje, *m.* der, die etwas illuminiert.
- Enluminure**, *f.* sztuka illuminowania; figura farbami illuminowana, *f.* Ausmalen, *n.*; Illuminirkunst; illuminirte Arbeit, *f.*
- Ennemi**, *m.* ie, *f.* nieprzyjaciel, przeciwnik, *m.* Feind, *m.* — *a.* nieprzyjacielski, przeciwny, feindselig, feindlich.
- Ennobler**, *v. a.* wykształcić, wydoskonalić, wyrobić, veredeln.
- Ennui**, *m.* nudy, pl. tęsknota, *f.* kłopot, frasznek, *m.* lange Weile, *f.* Verdruss, Kummer, *m.*
- Ennuant**, *ante*; **Ennuieux**, *euse*, *a.* nudny, przykry, langowity, verdrießlich, überläßig.
- Ennuier**, *v. a.* nudzić, lange Weile verursachen; durch die Länge ermüden, *s.* —, *r.* nudzić się, tęsknić, lange Weile haben.
- Enoncer**, *v. a.* wyrazić, przedłożyć, oświadczyć, ausdrücken, vorbringen, aussagen, *s.* —, *r.* oświadczyć się, zdanie swoje powiedzieć, sich ausdrücken, sich erklären.
- Enouciation**, *f.* wyrażenie, przedłożenie, obwieszczenie, *n.* Ausdruck, Vortrag, *m.*
- Enorgueillir**, *v. a.* nadymać, pysznym czynić, stolz, hochmüthig machen, *s.* —, *r.* pysznąć się, nadymać się, spysznić, stolz, hochmüthig werden.
- Enorme**, *a.* (Enormément, *ad.*) wielki, niezmierny, ogromny, ekrutny, gruby, übermäßig, unmäßig; ungeheuer, erstaunlich groß, dick etc. *fig.* straszny, srogi, niesłychany, abscheulich, unerhört.
- Enormité**, *f.* wielkość, niezmierność, *f.* Uebermäßigkeit, ungeheure Größe, *f.* *fig.* srogosc, szkaradność, *f.* Abscheulichkeit, *f.*
- Enquerant**, *ante*, *a.* sam. ciekawy, wścibski, vorwizig.
- *s'Enquérir**, *v. r.* (*à q. de qc.*) do, wywiadywać się, wypytywać się, zasięgnąć wiadomości, sich erkundigen, nachfragen, Nachricht einziehen.
- Enquête**, *f.* inkwizycja sądowa, *f.* rostrzasanie; zuchowanie świadków, dowiadywanie się, sledztwo, *n.* gerichtliche Untersuchung, *f.* Beugenverhör, *n.* Erkundigung, Nachforschung, *f.*
- *s'Enquêter**, *v. r.* (*de qc.*) pytać się, dowiadywać się, sich erkundigen, nachfragen.
- Enquêteur**, *m.* spdzia indagujący, *m.* Untersuchungsrichter, *m.*
- Enraciner**, *v. n. et s.* —, *r.* wkorzenieć, anwurzeln, *fig.* wkorzenieć się, einwurzeln.
- Enragé**, *ée*, *p. et a.* szalony, wściekły, rasend, toll, wüthend.
- Enragé**, *m.* *v. a.* Rasender, toller Mensch, *m.*
- Enrageant**, *ante*, *a.* sam. szaleństwa nabawiający, toll machend.
- Enrager**, *v. n.* oszaleć, wściec się; zaleć, rasend, toll werden; rasen, toben.
- Enrayer**, *v. a.* sprychować koło; hamować wóz łańcuchem, Speichen in ein Rad machen; (die Hemmfette) einhängen, *fig.* zatrzymać się, položić tamę, Einhalt thun.

Enrayure, *f.* zapora, *f.* kanchuch do hamowania woza, *m.* pierwsza brzoza, *f.* Kadsperre, Hemmkette; erste Furche, *f.*
 Enrégimenter, *v. a.* formować półk. regiment, ein Regiment bilden.
 Enrégistrement, *m.* wpis, *m.* wpisanie, *n.* Protokolliren, *n.*
 Enrégistrer, Enregitrer, *v. a.* wpisać, zapisać w protokół, ins Protokoll einschreiben.
 Enrhumér, *v. a.* katar sprawować, den Schnupfen verursachen. *s'—*, *r.* kataru dostać, den Schnupfen bekommen.
 Enrichir, *v. a.* bogacić, z bogacić; przydać pomnożyć, bereichern. *fig.* przy-, o-, zdobić, zieren, schmücken. *s'—*, *r.* z bogacić się; namnożyć się, sich bereichern, reich werden.
 Enrichissement, *m.* z bogacenie; przyozdobienie, *n.* ozdoba, *f.* Bereicherung; Zierde, Ausschmückung, *f.* Verschönerung.
 Enrôlement, *m.* werbanek, zaciąg; rejestr werbunkowy, *m.* wpisanie w tenże, *n.* Werbung, Werbeliste, Einschreibung in dieselbe, *f.*
 Enrôler, *v. a.* werbować, za-werbować, w rejestr werbunkowy wpisać, werben, anwerben. *s'—*, *r.* przystać do żołnierzy, sich anwerben lassen.
 Enrôleur, *m.* werbownik, *m.* Werber, *m.*
 Enroué, *ée*, *a.* chrapliwy, o chrapiały, heiser.
 Enrouement, *m.* chrapka, ochrypłość, Heiserkeit, *f.*
 Enrouer, *v. a.* chrapkę etc. sprawić, heiser werden. *s'—*, ochrzypnąć, ochrapieć, heiser werden.
 Enrouiller, *v. a.* zardzewiać, roztęgnać. *fig.* tępić, trągać, *s'—*, *r.* zardzewieć,

roztęgnać, verrosten. *fig.* tępić, stumpf werden.
 Enrouler, *v. a.* zwinąć, zusammenrollen.
 Enrue, *f.* szeroka, głęboka brzoza, *f.* breite, tiefe Furche, *f.*
 Ensablement, *m.* piaski, *m. pl.* Sandhaufen, *m.*
 Ensabler, *v. a.* wpędzić statek na piaski, auf den Sand setzen (von Schiffen).
 Ensacher, *v. a.* w wór włożyć, wsypać, einfüllen.
 Ensaisiner, *v. a.* wprowadzić, oddać komu lenność, wprowadzić kogo do possessyi, osadzić, einweisen, einsetzen (in den Besitz).
 Ensanglanter, *v. a.* skrwawić, krwią zboczyć, blutig machen, mit Blut besudeln.
 Enseigne, *f.* znak, *m.* chorągiew, *f.* Merkmal, Kennzeichen; Schild an Häusern, *n.* Fahne, *f.*
 Enseigne, *m.* chorąży, *m.* Fähnrich, *m.*
 Enseignement, *m.* nauka, *f.* przykazanie, *n.* Unterweisung, Lehre, *f.* Unterricht, *m.*
 Enseigner, *v. a.* (*qc. à q.*) uczyć, nauczyć kogo, czego, pokazać, powiedzieć komu, co, lehren, unterrichten, unterweisen, zeigen.
 Ensellé, *ée*, *a.* cheval, koń z grzbiem wgiętym, Pferd mit einem eingebogenen Rücken.
 Ensemble, *ad.* razem, oraz, z sobą, zugleich, mit einander, zusammen. *tous—*, wszyscy razem, allesamt, insgesamt. — *m.* całość, *f.* das Ganze, *n.*
 Ensemencement, *m.* za-, sianie, *n.* Säen, *n.*
 Ensemencer, *v. a.* zasiać, besäen, ansäen.
 Enserer, *v. a.* zamknąć na klucz, verschließen, einschließen.

Ense-

Ensevelir, *v. a.* pochować u martwego, begraben, beerdigen. *fig.* schować, zagrzebać, skryć, verbergen, vergraben.
 Ensevelissement, *m.* pochowanie martwego, *n.* Beerdigung, *f.* Begraben, *n.*
 Ensorceler, *v. a.* oczarować, zaubierać, behexen. *fig.* ugiąć, zachwycić, bezaubern, einnehmen.
 Ensorceleur, *m.* czarownik, *m.* Zauberer, *m.*
 Ensorcellement, *m.* oczarowanie, *n.* czary, *m. pl.* Bezauberung, Zauberei, *f.*
 Ensotrer, *v. a.* siarkować, nasiarkować, siarką napuszczać, schwefeln, einschwefeln.
 Ensuite, *pp.* *de—* et *ad.* wedlug, podlug, nach, laut, potem, hernach, hierauf.
 Ensuiuant, *n.* następnie, nächst, folgend, darauffolgend.
 Ensuiivre, *v. r.* iść za cze-m, następować, folgen, darauf folgen. (*de qc.*) pochodzić, aus etwas folgen.
 Etablissement, *m.* T. gryms, *m.* Gimn., *m.* Gefimn., *n.*
 Entaille, Entaillure, *f.* karb, *m.* fuga, *f.* nacięcie, *n.* Züge, *f.* Einschnitt, *Falz*, *m.*
 Entailler, *v. a.* nacinać, nakarbować, einschneiden.
 Entamer, *v. a.* napocząć, odkroić; drasnąć, zadrasnąć; zranieć, anschneiden: rizen; angreifen, verlegen. *fig.* zacząć, anfangen. *se laisser—*, dążyć się odwieść od czego, dążyć się uwieść, sich mißbrauchen, hinführen, verführen lassen.
 Entamure, *f.* brzezek, *m.* kromka, *f.* zadziern, *m.* zadrasnie-nie, *n.* Einschnitt, *m.* Schramme, *f.*
 En tant que, *c.* ile, iako, so fern, in so weit, als.

Entassé, *ée*, *p. et a.* w kupe ułożony, skupiony, gehäuft. *fam.* homme entassé, człowiek otyły małego wzrostu, *m.* kurzer, untersehter Mensch, *m.*
 Entassement, *m.* układanie w kupe, skupienie etc., *n.* Aufhäufung, *f.*
 Entasser, *v. a.* w kupe układać, skupić, gromadzić; pomnażać, aufhäufen, anhäufen.
 Ente, *f.* zraz, *m.* latorośl do szczepienia, *f.* szcep, *m.* drzewo szczepione, *n.* Pfropfreis, *n.* gepfropfter Baum, *m.*
 Entendement, *m.* rozum, *m.* zrozumienie, pojęcie, *n.* rozsadek, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, Beurteilungskraft, *f.*
 Entendre, *v. a.* słyszeć; rozumieć, zrozumieć, pojąć; myśleć, spodziewać się, hören, anhören; vernehmen; verstehen, begreifen; meinen. — *n.* chcieć, wollen. (*à qc.*) zezwolić, pozwolić na co, in etwas einwilligen. donner à —, dążyć znać, dążyć do zrozumienia co komu, zu verstehen geben, merken lassen. *s'—*, *r.* znać się, rozumieć się, dążyć poznać, einander hören oder verstehen; sich verständigen. (*à* oder *en qc.*) znać się na czem, bytż w czem biegły, sich worauf verstehen, Kenntnisse davon haben. (*avec qq.*) porozumiewać się, mit einem verstehen, sich verständigen. cela s'entend, to się rozumie. przytém żadney nie masz wątpliwości, das versteht sich, daran ist kein Zweifel.
 Entenda, *ue*, *p. et a.* słuchany, zrozumiany, pojęty etc.; biegły; rozłożony, rozporządzony, gehört, verstanden etc.; erfahren, geschickt; eingerichtet, angeordnet. faire l'—, udawać mądrego, trzymać wiele

o so-

o sobie. *sich* atkflug stellen, *sich* hiel einbilden. *mal* — niewyrozumienie, *n.* Mißverständnis, *n.* bien — *ad.* bardzo iak naylepiey, allerdings. bien — que, c. pod tym warunkiem, żeby, mit dem Bedinge, oder wohl zu verstehen, daß.

Entente, *f.* sens, *m.* znaczenie słowa, *n.* Verstand eines Wortes, *m.*

Enter, *v. a.* szczeplić drzewo: wfgować; zczopować, pfszpen, inpsen; *T.* einfügen; einzapfen.

Entériner, *v. a.* sądownie przyiąć, potwierdzić, gerichtlich annehmen, bestätigen.

Entérocele, *f.* *T.* kiła, ruptura, *f.* Darmbruch, *m.*

Entérologie, *f.* nauka o wnętrznościach, *f.* Lehre von den Eingeweiden, *f.*

Entérotomie, *f.* operacja kiszki, *f.* Darmchnitt, *m.*

Enterré, *éc.* *p. et a.* pochowany; nisko leżący, begraben; niedrig liegend.

Enterrement, *m.* pochowanie umarłego, *n.* pogrzeb, *m.* Bererdigung, *f.* Begräbnis, *n.* Leichenzug, *m.* Leichenbegängnis, *n.*

Enterrer, *v. a.* pochować umarłego; zakopać, beerdigen, begraben, vergraben. *fig.* troskliwe chować, sorgfältig bewahren. — *qq.* przeżyć kogo, einen überleben. *s'—, r.* oddalić się od świata, sich von der Welt absondern.

Entété, *éc.* *a.* (*de qc.*) nieuty, zaslepiony czym, eigensinnig, eingenommen.

Entêtement, *m.* upór, *m.* dźwięwość, *n.* Eigensinn, Starrköpfigkeit, *f.*

Enteter, *v. a.* zawrócić, pomieścić głowę, den Kopf einnehmen. *fig.* zaslepić, omamić, blenden, stolz machen. *s'—, r.*

(*de qc.*) zaprzatnąć, nabić sobie czym głowę; upornie na czym obstawać, sich etwas in den Kopf setzen; eigensinnig dabey beharren.

Enthousiasme, *m.* zapal, *m.* natchnienie, zachwycenie, fanatyczne uprzedzenie czego, *n.* Begeisterung, Entzückung; Schwärmercy, schwärmerische Vorliebe, *f.*

Enthousiasmer, *v. a.* zachwycić, w zachwycenie wprawiać, entzücken, begeistern.

Enthousiaste, *m. et f.* fantastyk, *m.* Schwärmer, *m.*

Entiché, *éc.* *a.* nagnity, aufgefaukt. *fig. fam.* (*de qc.*) zarazony czym, angeekft.

Entier, *ière, a.* cały; nierozdzielony, zupełny, doskonały; uporny, uparty, ganz, unzertheilt; gąsłlich, völlig; halsstarrig, eigensinnig. *cheval* — Ogier, *m.* Hengst, *m.* en son — en leur, nieodmiennie, w całkowitości, ganz unverslegt. — *m.* liczba całkowita, *f.* die ganze Zahl, *f.*

Entièrement, *ad.* wcale, zupełnie, doskonałe, ganz, völlig, gąsłlich.

Entoilage, *m.* płótno cienkie koronkami obszyte, *n.* koronki na krosnach robione, *f. pl.* feine Leinwand, woran man Spigen näht; gewirkte Spigen, *f. pl.*

Entoilier, *v. a.* płótno etc. obszyć koronkami; podkleić płótnem, Leinwand etc. mit Spigen beenden; auf Leinwand ziehen (einen Kupferstich etc.)

Entoir, *m.* nożyk do szczepienia, *m.* Pfropfmesser, *n.*

Entoiser, *v. a.* sążniami mierzyć, układać, aufklästern, klästern.

Entologie, *f.* nauka o owadach, *f.* Insektenlehre, *f.*

Enton-

Entonnement, *m.* nafasowanie, układanie etc. w beczki, *n.* Fassen, Füllen in Fässer, *n.*

Entonner, *v. a.* nafasować, układać, wlewać, wyspać w beczki; zacząć pieśń, zanosić, fassen, in Fässer füllen; anstimmen, den Ton angeben. *s'—, r.* zatrzymać się (o wiatrze), sich fangen, (vom Winde).

Entonnaire, *m.* leciek, *m.* Trichter, *m.*

Entorse, *f.* wywinienie członka, *n.* Verrennung eines Gliedes, *f.* *fig.* donner une — à qq., spełnić zamiary czyie, jemandes Vorhaben vereiteln.

Entortillé, *éc.* zawinięty; kędzierzawy, w loczki ułożony, (o włosach) eingewickelt; fraus, lockig (von Haaren). *a. fig.* zawiły, verwickelt, verwirrt.

Entortillement, *m.* winienie się, *n.* Binden, Krümmen, *n.* *fig.* zawiłość w stylu, *f.* Verwirrung der Schreibart, *f.*

Entortiller, *v. a.* obwijać, okrecać, umwickeln, umwinden, umschlingen. *fig.* zawiło pisać, verwickeln. *s'—, r.* wic się, obwijać się; zawiklać się, sich einwickeln, um etwas herumwickeln.

Entourer, *v. a.* opasać, otoczyć, ogrodzić, umgeben, umringen.

Entourure, *f.* króy, *m.* wykroienie rękawa, *n.* Ausschnitt am Ärmel, *m.*

Entours, *m. pl.* okolica, *f.* umliegende Gegend, *f.* *fig.* najbliższe otoczenie, *n.* nächste Umgebung, *f.* à l'entour, *ad.* wokoło, w okrogu, w obwodzie, in der Runde, im Umkreise.

s'Ent'accuser, *v. n.* wzajemnie się oskarżać, einander anklagen.

Entr'acte, *m.* scena inna między dwiema aktami, *f.* Zwischenspekt, *m.* Zwischenpiel, *n.*

s'Entr'aider, *v. r.* dopomagać sobie wzajemnie, einander helfen, beistehen.

Entrailles, *f. pl.* wnętrzności, *f. pl.* Eingeweide, *n. pl.* *fig.* liłość, miłość, *f.* Mit leiden, *n.* Liebe, *f.* — de la terre, wnętrzności ziemi, *n. pl.* Innere der Erde, *n.*

s'Entr'aider, *v. r.* wzajemnie się kochać, einander lieben.

Entr'ainant, *ante, a. fig.* uymuający, hinreißend.

Entrainement, *m.* zaięcie, zabranie, uymowanie, uiećie, *n.* Fortreißung, Hinreißung, *f.*

Entrainer, *v. a.* zawlec, zabrać, odpędzić, fortreiben, fortschleppen, forttreiben. *fig.* uiać, wabić, ciagnąć do siebie, hinreissen, an sich ziehen. — avec soi. prowadzić z sobą, mieć skutek, nach sich ziehen, zur Folge haben.

Entrant, *ante, a.* miły, nprzezy, einnehmend, einschmeichelnd.

s'Entr'appeler, *v. r.* wzajemnie się wołać, einander zurufen.

Entraver, wyprężyć, ściagać, związać, zawiązać, zwięzywać, spannen, festbinden. *fig.* wolność, bieg rzeczy iakię hamować, die Freiheit, den Gang einer Sache hemmen.

s'Entr'avertir, *v. r.* wzajemnie się uwiadomiać, sobie donosić, einander Nachricht geben.

Entraves, *f. pl.* peta, *n. pl.* hamulec, *m.* Geseß, Spannfette, *f.* *fig.* Entrave, przeszkoda, zawada, *f.* Hindernis, *n.* Zügel, *m.*

Entre, *pp.* między, zwischen, unter, *in.* entr'autres, pomiędzy innemi, unter andern d'—, z, aus, von.

Entre-

Entre-bâillé, *a.* na pół otwarty, halb offen.
 s'Entre-baiser, *v. r.* całować się wzajemnie, einander küssen.
 Entrebandes, Entrebates, *f. pl.* krayka, *f.* Sahleiste, *f.* Sahleende, *f.*
 Entrebas, *m.* niejednakowa robota materyi tkaney, *f.* ungleiches Gewebe, *n.*
 Entrechat, *m.* zakładanie nóg na krzyż w podskoku, *n.* Kreuzkapriole, *f.* Kreuzsprung, *T.*
 s'Entre-choquer, *v. r.* wzajemnie na się udziżyć, się trącić, einander stoßen, *fig.* wzajemnie się sprzeciwiać, na wzajem bydzć sobie przeciwnym, szkodzić sobie, einander entgegen, zuwider seyn; zu schaden suchen.
 Entre-colonne, Entre-colonnement, *m.* międzystupie, międzysłupie, *n.* Säulenweite, *f.*
 Entre-côte, *m.* sztuka żebrowa ze środka, *f.* Mittelrippenstück, *n.*
 Entrecouper, *v. a.* przerzynać, durchschneiden, *fig.* przerywać, unterbrechen, *s'—*, *r. fig.* przerywać sobie, einander unterbrechen. — la gorge, karki sobie łamać, kłócić się, einander die Hälse brechen.
 Entre-deux, *m.* międzymiejsce, *n.* rzecz między dwiema rzeczami znajdującą się, ściana przegradzająca, przegrada, *f.* przepirzenie, *n.* Zwischenraum, *m.*; Mittelstück, *n.* Scheidewand, *f.* od. między, zwischen inne, dazwischen.
 s'Entre-donner, *v. r.* na wzajem sobie dawać, einander geben.
 Entrée, *f.* wchód, wstęp, wjazd; przystęp; przetwór, *m.* wejście; wstąpienie; zaczęcie, *n.* początek, *m.* pierwsze potrawy, *f. pl.* Eingang, *m.* Einfahrt,

f.; Eintritt; Eingang; Zutritt, *m.* Doreffen, *n. fig.* okazya, *f.* powód, pochód; początek *m.* Gelegenheit, *f.* Anlaß, *m.*; Anhang, *n.* d'—, de jen, *ad.* z początku, zaraz na początku, gleich im Anfange, sogleich. entrées, *pl.* czo. od inwekt, *n.* Eingangsroll, *n.*

Entrefaites, *f. pl.* dans ces—, sur ces—, tym czasem, w tym, pod ten czas, mittlerweile, unterdessen.

s'Entre-frapper, *v. r.* na wzajem się bić, einander schlagen.

Entregent, *m. fam.* sposób postępowania, *m.* grzeczność, *f.* Art sich zu betragen, Artigkeit, *f.*

s'Entr'égorgier, *v. r.* na wzajem się zabijać, einander umbringen.

Entrelacement, *m.* przeplatanie, *n.* przeplatanka, *f.* durchschlingen, Geschlungenes, *n.*

Entrelacer, *v. a.* przeplatać, in einander schlingen, durchflechten, *fig.* wmięszając, einmischen.

Entrelacs, *m.* przeplatanka; floryzowana robota, *f.* durchflochtene Arbeit, *f.* Kettenzüge, *f. pl.*

Entrelardé, ée, *a.* przerastały, durchwachsen.

Entrelarder, *v. a.* szpikować, durchspicken.

Entre-ligne, *f.* miejsce między dwoma wierszami, *m.* wiersz między dwiema wpisanymi, *m.* Raum zwischen zwey Linien, *m.* das dazwischen Geschriebene, *n.*

Entre-luire, *v. n.* świecić się przez co, przenikać, zwischen durchscheinen.

s'Entre-manger, *v. r.* wzajemnie się pożerać, einander auffressen.

Entremêler, *v. a.* przymieszać, przyczynić, dodadź co do czego, untermengen, untermischen, *fig.* pomieszać z czem, mit einander vermengen. s'—, *r. fam.* (de qc.) mieszać się w co, sich in etwas mischen.

Entremets, *m.* noszenie potraw ostatnie, *n.* Zwischenspeisen, *f. pl.* Beessen, *n.*

Entremetteur, *m.* pośrednik, *m.* Unterhändler, *m.*

Entremetteuse, *f.* pośredniczka, *f.* Kupplerinn, *f.*

s'Entremettre, *v. r.* wdawać się, wtracać się w co, sich ins Mittel schlagen. (de qc.) udadź się za czem, mieszać się w co, sich für etwas vernehmen, sich in etwas mischen.

Entremise, *f.* pośrednictwo, *n.* Vermittelung, *f.*

s'Entremuere, *v. r.* wzajemnie sobie szkodzić, einander schaden.

Entrepas, *m.* kłus koński, *m.* Mittelpaß der Pferde, *m.*

s'Entre-percer, *v. r.* wzajemnie się przebić, przerwać, einander durchstechen, durchbrechen.

Entreposer, *v. a.* złożyć w skład towary, in eine Niederlage legen.

Entreposeur, *m.* dozorca składu, *m.* Aufseher einer Niederlage, *m.*

Entrepôt, *m.* skład, *m.* Niederlage, *f.*

Entrepreneur, *ante*, *a.* odważny, śmiały; zuchwały, unternehmend, kühn, verwegen.

Entreprendre, *v. a.* podjąć się czego; przedsięwziąć, postanowić, unternehmen, übernehmen. (qq.) napastować, napadać kogo, sich an einen machen, ihm zu Leibe gehen. (sur qc.) dybać, czuwać na co; wdzierać się, wrywać się w co, targać się na co, sich et-

was anmaßen; sich an etwas vergreifen. — sur la vie de qq., stać komu na życie, na gardło, einem nach dem Leben stehen.

Entrepreneur, *m. euse*, *f.* podejmujący się czego, naysmacz, *m.* Unternehmer, *m.*

Entrepris, *ise*, *p. et a.* podjęty, przedsięwzięty; opanowany; chromy; kulawy; uziemiony; zc.; eingenommen; labm.

Entreprise, *f.* podjęcie się czego, *n.* zamysł; uszczerbek, *m.* Unternehmen, *n.* Unternehmung, *f.* Eingriff, *m.*

s'Entre-quereller, *v. r.* wadzić się, kłócić się z sobą, sich mit einander zanken.

Entrer, *v. n.* wchodzić, wstępować, wchodzić, wbiegać etc., hinein oder herein gehen, treten, fahren, reiten, laufen etc.; einlaufen. — en qc., zacząć co, wdać się w co, etwas anfangen, sich in etwas einlassen.

— dans l'esprit, przysięść do głowy, na myśl przychodzić, in den Sinn kommen. — en

comparaison, poyadź w porównanie, in Vergleichung kommen. — dans le detail de qc.,

wchodzić w naydrobniejsze szczegóły, sledzić iaknaydokładniey, etwas genau untersuchen. — à table, zasiedzieć do stołu, sich zu eben zu Tische setzen. — en religion, wstąpić do zakonu, in einen geistlichen Orden treten. — en chaire,

wstąpić na ambonę, auf die Kanzel treten. — en colbre, rozgniewać się, in Zorn geraten. — en charge, wstąpić na godność, ein Amt antreten. — en exercice, zacząć urząd,

dem zawiadywać, anfangen sein Amt zu verwalten. — en jeu, dostać się do dobity, zabić w grze, an den Stich kommen.

s'Entre-

*Entre-répondre, *v. r.* odpowiadać sobie, einander antworten.

*Entre-séjourir, *v. r.* wzajemnie się wspierać, przyjeżdżać na pomoc, pomagać, einander unterstützen, zu Hülfe kommen, bestehen.

Entre-sol, *m.* międzypiętrze, *n.* Zwischenstock, *m.*

Entre-sourcil, *m.* miejsce między brwiami, *n.* Raum zwischen beiden Augenbraunen, *m.*

*Entre-suivre, *v. r. na-* postępować po sobie, auf einander folgen.

Entretemps, *m.* czas między dwiema czasami, *m.* Zwischenzeit, *f.* tym czasem, inzwischen, mittlerweile.

Entretènement, *m.* wyżywienie, *n.* Unterhalt, *m.*

*Entretienir, *v. a.* trzymać co w kupie, do kup; żywić, opatrywać, w dobrym stanie trzymać, utrzymywać; zachowywać; bawić; zatrzymywać, zusammen halten; unterhalten, erhalten; aufhalten. — *gg.* bawić kogo, czas skraćć komu, einen unterhalten; einem die Zeit verkürzen. *s'—, r.* bawić się, rozmawiać się; utrzymywać się, sich unterhalten, sich erhalten; sich nähren. *s'—de gg.* mówić, rozmawiać o czem, sich von etwas unterhalten.

Entretien, *m.* wikt, *m.* wyżywienie; utrzymywanie, opatrywanie, *n.* zabawa, rozmowa, *f.* Unterhalt, *m.*; Erhaltung; Unterhaltung, Unterredung, *f.* Gespräch, *n.*

Entretoise, *f.* Rygiel, *m.* Riegel, *m.*

*Entrevoir, *v. a.* postrzedz, zobaczyć, nur halb, nur im Blicke sehen. *fig.* pomarkować, poczuc, von weitem merken. *s'—, r.* wzajemnie się odwiedzać,

widzieć, sich einander besuchen; zgromadzić się celem umawiania się o co, eine Zusammenkunft halten.

Entrevue, *f.* schadzka, rozmowa, *f.* widzenie się z kim na umowę czego, *n.* Zusammenkunft, *f.*

*Entr'ouvrir, *v. a.* usłyszeć co niewyraźnie, nur halb, undeutlich hören.

Entr'ouvert, *erte, a.* na pół otwarty, halb offen.

*Entr'ouvrir, *v. a.* troche, na pół otworzyć, odemknąć, otworzyć, rozłozować się (o ziemi i t. d.), halb oder ein wenig öffnen, sich aufstun, einen Ritz bekommen, (von der Erde etc.)

Enture, *f.* zarznięcie w drzewie w które się latorośl szczepi, *n.* Spalt, Einschnitt, wo man das Pfropfreis hineinsetzt, *m.*

Enumeration, *f.* opowiadanie, liczenie, *n.* Erzählung, Beschreibung, *f.*

Ennumérer, *v. a.* w porządku liczyć; opowiadać, der Reihe nach herzählen, erzählen.

Envahir, *v. a.* najeżdżać, napadnąć, wtargnąć; zabrać, dobyć mocą, überfallen, einfallen; mit Gewalt an sich reissen.

Envahissement, *m.* najeżdżanie, napadnięcie etc., *n.* gewaltsamer Einfall, Eingriff, *m.*

Envelope, *f.* powłoka, *f.* obwicie, okrycie, *n.* koperta, *f.* Umschlag, *m.* Decke, *f.*

Enveloppement, *m.* obwinienie, uwinienie, *n.* Umwickeln, Einwickeln, *n.*

Envelopper, *v. a.* uwinąć, obwinąć co w co, einwickeln, umwickeln; einen Umschlag um etwas machen. *fig.* pokrywać, einhüllen, verdecken, verbergen.

— *gg.* obtoczyć, zawikłać, weznąć w co kogo, einschließen, verwickeln, hineinziehen.

Env-

Invenimer, *v. a.* truć, iadem napuszczać, vergiften. *fig.* psuć, gorzszym robić; podszuwać, rozstrzyżć, rozniewać, verschlimmern, erbittern.

Envers, *prp.* ku; gegen. — *m.* nice sukna etc., *pl.* unrechte Seite des Tuches etc., *f.* à l'—, ad opak, na opak, opacznie, verkehrt, rückwärts. tomber à l'—, upadź w znak, auf den Rücken fallen. *fig.* aller à l'—, rozbić się, poyśdź na powrót, podupadać, niktąć, ubywać, rückgängig werden, ins Abnehmen gerathen.

Envi, *m.* à l'—, ad. ubiegać się, na wyszyci, um die Wette.

Envie, *f.* nienawieść, zazdrość; żądza, chęć, pożądliwość, *f.* znanie, *n.* zanokcica, *f.* Neid, *m.* Mißgunst; Lust, Begierde, *f.* Verlangen; Muttermaal, *n.* Neidnagel, *m.*

Enviell, *ie, a.* zestarzały, veraltet. *fig.* zastarzały, wkorzeniony, alt, eingewurzelt.

Envier, *v. a.* zazdrościć co komu; pragnąć, żądać czego, beneiden, mißgönnen; mit Sehnsucht verlangen.

Envieux, *euse, a.* zazdrośny, zazdrościwy, heidisch, mißgünstig.

Envilasse, *f.* gatunek hebanu, *m.* Art Ebenholz, *n.*

Enviné, *ee, a.* winem pachnący, nach Wein riechend.

Environ, *ad. et prp.* około, koło; do, umgibt.

Environner, *v. a.* otoczyć, opasać, obwodzić, obstać, umgeben, umringen.

Environs, *m. pl.* okolica, *f.* umliegende Gegend, *f.* Umgebung, *f. pl.*

Envisager, *v. a.* w oczy komu spojrzeć, patrzeć, ins Gesicht sehen. *fig.* przypatrzeć się czemu, wskrosz przeyrzeć, ansehen, betrachten.

Envoi, *m.* za-, prze-, postanie, *n.* Versendung, Sendung, *f.*

*Envoyer, *v. r.* skrzywić się, zgąć się (o żelazie), krumm werden (vom Eisen).

Envoisiné, *ee, a.* fam. sasiady mający, Nachbarn habend.

*Envoler, *v. r.* wy-, od-, ulecieć, davon fliegen, fort fliegen.

Envoûtement, *m.* oczarowanie woskowym obrazkiem, *n.* Besetzen mit einem Wachsbildchen, *n.*

Envouter, *v. a.* przez czary woskowym obrazkiem kogo zgubić, durch Zauberei mit einem Wachsbildchen tödnen.

Envoyé, *m.* poseł, *m.* Gesandte, Abgesandter, *m.*

Envoyée, *f.* posłowa, *f.* dessen Gemahlinn, *f.*

Envoyer, *v. a.* za-, prze-, wy-, posłać, senden, schicken, abschicken, übersenden, zuschicken.

Epacte, *f.* Epakta, liczba dni iedenastu, którym rok stołeczny przewyższa rok księżycy *f.* Epacte, *f.* Unterschied zwischen dem Sonnen- und Mondjahre, *m.*

Epagneul, *m.* eule, *f.* pies Bonończyk, *m.* Art jottiger Jagdhunde, *m. pl.*

Epais, *a.* gęsty, gruby, rzęśisty, dick, dicht. *fig.* prosty, nieobczayay, głupi, grob, bumm.

Epaisseur, *f.* grubość; gęstość, rzęśistość, głębokość, *f.* Dichte, Dichte, Vertiefung, *f.*

Epaisir, *v. a.* zgęszczać, verdicken. — *n. et s'—, r.* z- gęścić, zgęstnić, zsiadać się, dick oder dichter werden.

Epaisissement, *m.* zgęśnienie, zgęszczanie, *n.* Verdickung, *f.*

Epamprement, *m.* obrywanie liscia winnego, *n.* Ablauben des Weinstockes, *n.*

Epam-

- Epamprer**, *v. a.* obrywać liście winne, den Weinstock ablauben.
- Epanchement**, *m.* wyrozlanie, *n.* Ergießung, *f.* fig. — du coeur, wylanie serca, poufale udzielenie, wynurzenie swych myśli, *n.* Auschüttung des Herzens, vertrauliche Mittheilung der Gedanken, *f.*
- Epancher**, *v. a.* wy-, rozlać, ausgießen, verschütten. *fig.* — son coeur, wylać swoje serce przed kim, wynurzyć swe myśli, sein Herz ausschütten, seine Gedanken offenbaren.
- Epancre**, *v. a.* rozproszyc, rozsytać; rozposcierać, rozszczać; rozgłaszać, ausbreiten, austreuen; dadz wybiec, ausfließen lassen, *s'—*, *r.* rozlewać się; szerzyć się; rozgłaszać się, sich ergießen, sich ausbreiten.
- Epanouir**, *v. a.* fig. — la rate, cieszyć się, ucieszyć się, sich lustig machen. *s'—*, *r.* rozkwitać się, rozpuścić się, rozkwitnąć, aufblühen, aufbrechen. *fig.* rozmarszczać się, rozweleć się, sich entfalten; sich erheitern.
- Epanouissement**, *m.* rozwiitanie się kwiatów, roskwintnienie, *n.* Aufblühen, Aufbrechen, (der Blumen) *n.* fig. wylanie serca, *n.* Ergießung, Ausschüttung, *f.*
- Eparnant**, *ante*, *a.* oszczędny, sparsam, haushälterig.
- Eparque**, *f.* oszczędność; rzecz oszczędzona, *f.* Sparbarkeit, *f.* Ersparte, *n.* Ersparniß, *f.*
- Epargner**, *v. a.* oszczędzać, chować, sparać, ersparen; erübrigen. *fig.* — qq., ochraniać kogo, uwolnić kogo od czego, ochraniać, zachować, einen schonen, verschonen. *s'—*, *r.* szanować się, ochraniać się, sich schonen.
- Eparpiller**, *v. a.* rospraszać, rozrzucać, rozwięwać, zer-
- verstreuen; aus einander werfen. *fig.* trwonić, nichterzehnie wydawać, unnütz verthun.
- Epar**, *arse*, *a.* rozproszony, zerstreut. — *m.* drag proporczy, banderowy, *m.* Flaggenstange, *f.* — d'une ridelle, szczeble przy drabinie wozowej, *m. pl.* Sprossen an einer Wagenleiter, *m. pl.*
- Epaté**, *ée*, *a.* nez —, nos gruby, płaski, *m.* dicke und platte Nase, *f.* verre —, kieliszek z odłusczoną nóżką, *m.* Glas mit einem abgebrochenen Fuße, *n.*
- Epaule**, *f.* ramię. *n.* Łopatka, *f.* Schulter, Achsel, *f.* Bug, *m.* fig. prêter l' — à qq., byż komu pomocnym, einem behüllich seyn.
- Epaulee**, *f.* potrącanie, popychanie ramieniem, *n.* Schieben mit der Schulter, *n.*
- Epaulement**, *m.* przódpiersiś, przedramię, *m.* Schulterwehr, *f.*
- Epauler**, *v. a.* ramię, łopatkę wywinać, buglaum machen. *fig.* wspierać, dopomagać, helfen, beistehen. — un camp, zastąpić obóz, ein Lager decken.
- Epaulette**, *f.* ramiączko u sznurki etc., *n.* naramiennik, *m.* szlufa, *f.* szew naramienny, *m.* Achselstück, Achselband, *n.* Achselnacht, *f.*
- Epave**, *a.* błędny, opuszczone, verlaufen, herrlos. — *f.* rzecz opuszczona, nieczyja, *f.* herrlose Sache, *f.* droit d'—, prawo na rzecz od morza wyrzucone, *n.* Strandrecht, *n.*
- Epeantre**, *m.* orkisz, *m.* szpełta, *f.* Spelt, Spels, Dinkel, *m.*
- Epée**, *f.* szpada, *f.* Degen, *m.* fig. żołnierka, *f.* żołnierstwo, *n.* Soldatenstand, *m.* mettre l' — à la main, dobyć szpady, den Degen ziehen. — de mer, ostropysk, *m.* (ryba), Schwertsfisch, Sägesfisch, *m.*
- Epeiche**, *f.* gatunek dzieciola, Rothspecht, *m.*
- Epeler**, *v. a.* sylabizować, buchstabiren
- Epellation**, *f.* sylabizowanie, *n.* Buchstabiren, *n.*
- Eperdu**, *ue*, *a.* zdumiały, przełaniany, erstaunt, bestürzt, ganz außer sich.
- Eperditment**, *ad.* strasznie, okrutnie, szalenie, heftig, äußerst.
- Eperon**, *m.* ostrogą, *f.* kóguta pazur wielki, *m.* marszczki przy oku, *f. pl.* Sporn, *m.*; Künzel am Augenwinkel, *f.*
- Eperonné**, *ée*, *a.* marszczki maiały; przy ostrogach, gespornt; was Spornen (Künzeln) hat.
- Eperonnier**, *m.* ostrogarz, *m.*
- Eperer**, *m.*
- Epervier**, *m.* krogulec, *m.* sieć siatka do łowienia ryb, *f.*
- Eperber**, *m.*; Wurfgarn der Fischer, *n.*
- Ephèbe**, *m.* młodzieniec, *m.* junger mannbarer Mensch, *m.*
- Ephèdre**, *m.* zapasnik niemający przeciwnika, (u Greków) *m.* Ringer der keinen Begner hat, (bei den Griechen) *m.*
- Ephelids**, *s. f. pl.* piegi, *pl.* Sommersäcken, *m. pl.* Sommersprossen, *f. pl.*
- Ephemère**, *a.* dzień tylko ieden albo. *fig.* krótki czas trwający jak jętko, *f.* eintägig, das nur einen Tag und nur kurze Zeit dauert — *m.* robaczek jednodniowy, *m.* Haft, *n.* (Insekt).
- Ephémérides**, *f. pl.* dziennik, *m.* Tagebuch, *n.*
- Ephialtes**, *m. v.* Cauchemar.
- Epi**, *m.* kłos, *m.* czupryna u konia, *f.* Aehre, *f.*; Pferdeschopf, *m.* épi, *pl.* haki, kolce zelazne u krat etc., *pl.* eiserne Haken, Spigen an Mauern etc., *pl.*
- Epiale**, *a. f.* fièvre —, T. goraca febry, *f.* bigiges Fieber, *n.*
- Epice**, *f.* korzenie, *m. pl.* Gewürz, *n.* Würze, *f.* pain d'—, piernik, *m.* Pfefferkuchen, Lebkeuchen, *m.* Epices, *pl.* fig. sadowe, pamiętne, *n.* Gerichtssporteln, *f. pl.*
- Epicède**, *m.* pieśń żałobna; mowa pogrzebowa, *f.* Trauergedicht, *n.* Leichnede, *f.*
- Epicer**, *v. a.* korzeniami przypawic, würgen. *fig.* wygórować kosztu sadowe, die Gerichtssporteln hoch ansehen.
- Epicérastique**, *a.* remèdes —, T. lekarstwa usmierzaiające, *n. pl.* lindernde Mittel, *n. pl.*
- Epicerie**, *f.* korzenie, *pl.* handel korzenny, *m.* Specerey; waare, *f.* Gewürzhandel, *m.*
- Epicier**, *m.* iere *f.* korzennik, *m.* Specerey; ober Gewürzhändler, *m.*
- Epicurien**, *m.* Epikureczyk, *m.*
- Epikurder**, *m.* Anhänger des Epikur, *m.*
- Epidémie**, *f.* zaraza, *f.* Seuche, *f.*
- Epidémique**, *a.* zaraźliwy, epidemisch, ansteckend.
- Epidémie**, *m.* T. skóra zwierchnia, *f.* Oberhaut, *f.*
- Epier**, *v. n.* kłós puszczać, in Aehren schießen.
- Epier**, *v. a.* wy-, spiegiować, betauern, auspähen. — l'occasion, upatrzeć czas, porę, die Gelegenheit abpassen.
- Epierrer**, *v. a.* wybierać kamienie z czego, von Steinen reinigen
- Epien**, *m.* oszczep łowczy, *m.* Jangseifen, *n.* Gauspieß, *m.*
- Epigastre**, *m.* T. stąbna brzuchowa, *f.* Oberschmeibau, *f.*
- Epiglote**, *m.* T. czopek, czech, *m.* Kehdeckel, *m.* Zäpflein, *n.*
- Epi-**

Epigramme, *f.* fraszka, *f.* Sinn-
gedicht, *n.* — matique, *a.*
fraskopisarski, epigramma-
tisch, — matiste, *m.* frasko-
pisarz, der Sinngebichte macht.
Epigraphe, *f.* napis, *m.* moto,
n. Ueberschrift, *f.* Motto, *n.*
Epilepsie, *f.* Epilepsya, *f.* Ka-
duk, *m.* wielka choroba, *f.*
fallende Sucht, *f.*
Epileptique, *a.* wielka choro-
bę cierpiący, do niey nale-
żący, mst der fallenden Sucht
behaftet, epileptisch.
Epiler, *v.* Dépiler.
Epilogue, *m.* Epilog, *m.* zakoń-
czenie mowy, *n.* zakończenio-
ca mowa, *f.* zakończenie, *n.*
Schluß einer Rede *ic.*, *m.*
Schlußrede, *f.*
Epiloguer, *v.* *n.* *et a.* sam. gani-
ciel, przysganiac, krytykować,
tadeln, Anmerkungen über etwas
machen.
Epilogueur, *m.* sam. ganiiciel,
przysganiacz, *m.* Tadler, *m.*
Epinards, *m.* pl. szpinak, *m.*
Spinat, *m.*
Epine, *f.* cierni, *m.* Dorn, *m.*
— du dos, kość pacierzowa,
f. Rückgrath, *m.*
Epinette, *f.* szpinet, *m.* Epi-
nett, *n.*
Epineux, *euse, a.* ciernisty, dor-
nia, szachelig. *fig.* przytrodny,
niebezpieczny, bedenklich,
schwer, gefährlich.
Epingles, *f.* szpilka, *f.* Steckna-
del, *f.* Epingles, *pl.* poroka-
wiczne, szpilkowe, *n.* Trinf-
geld, Nadelgeld, Schlüsselgeld,
n.
Epinglier, *m.* ière, *f.* iglarz,
szpilkarz, *m.* Nadler, *m.*
Epimère, *a.* *f.* moëlle — śpi-
w pacierzowy kości, *m.* Rús-
femmar, *n.*
Epiniers, *m.* pl. ciernie, *m.* pl.
ciernisko, *n.* Dorngebüsch, *n.*

Epinoche, *f.* iazgarek, *m.* (ry-
ba), Stichling, *m.* (Fisch). —
m. najlepszy gatunek kawy,
f. besta Sorte Koffee, *m.*
Epiphanie, *f.* zjawienie Pań-
skie, *n.* Fest der Erscheinung
Christi, *n.*
Epiphonème, *m.* wykrzyka-
nie przy końcu mowy,
myśl zakończenio-
ca, *f.* Aus-
spruch am Ende einer Rede, *f.*
Schlußgedanke, *m.*
Epiphore, *m.* ronienie łez, *n.*
Dhränen, Rinnen der Augen, *n.*
Epiplocèle, *m.* kiła kaźdono-
wa, *f.* Nęzbruch, *m.*
Epiplonphale, *f.* kiła pępkowa,
f. zerwanie pęcherza pę-
kowego, (siatki pępkowej), *n.*
Nęznabelbruch, *m.*
Epiploon, *m.* siatka kiszkowa,
kaźdonowa, *f.* Nęz, *n.*
Epique, *a.* heroiczny, rycerski,
zum Heldengedicht gehörig, episch.
Episcopal, *ale, a.* biskupi, bi-
schöflich.
Episcopat, *m.* biskupstwo, *n.*
bischöfliche Würde, *f.*
Episcopisant, *m.* sam. o bi-
skupstwo się starający, *m.*
der nach einem Bisthame strebt.
Episcopiser, *v.* *n.* sam. o bi-
skupstwo się starac, się za-
biegać, biskupa udawać, nach
der bischöflichen Würde fireben,
den Bischof machen.
Episode, *f.* wplatanie materyi
nienależący do rzeczy, *n.*
Episode, *f.* — dier, *a.* prze-
platać tém sposobem, Epis-
oden einschalten. — dique, *a.*
przeplatany, mieszaný, epis-
odisch.
Epispastique, *a.* *et m.* lekar-
stwo, plastr wyciągający,
Zugmittel, Zugpflaster, *n.*
Epistolaire, *a.* do stylu listo-
wnego należący, listowny,
zum Briefstyle gehörig. Epis-
tolaires, *m.* pl. autorowie w
listach

listach piszący, *m.* pl. Schrift-
steller in Briefen, *m.*
Epitaphie, *f.* nadgrobek, *m.*
Grabchrift, *f.*
Epithalame, *m.* wiersze wesel-
ne, *m.* pl. Hochzeitgedicht, *n.*
Epithème, *m.* plastr lékarski
na żołądek, *m.* Magenpflaster,
n.
Epithète, *f.* przymiotnik, *m.*
nazwisko, *n.* Beywort, *n.* Bey-
nahme, *m.*
Epitome, *m.* krótki zbiór, *m.*
kurzer Begriff, Auszug, *m.*
Epir, *m.* list, *m.* Brief, *m.*
Epistel, *f.*
Epitrope, *m.* iednacz, pogodzi-
ciel, rozjemca u chrześcian
obrzydaku greckiego, *m.*
Schiedsrichter bey den griechi-
schen Christen, *m.*
Eploré, *ée, a.* łzami zalany,
zapłakany, ganz in Thränen.
Epluchement, *m.* wy-, obrywa-
nie, obrzynywanie, wybieranie,
n. Ausrupfen, Abrupfen, Aus-
pflücken, Ausflauben, *n.*
Eplucher, *v.* *a.* obierać, ob-
wyrwać, obskubywać, obrzy-
nać, flauben, herausflauben, le-
sen, säubern, reinigen, heraus-
rupfen. *fig.* roztzasac, roz-
bierać, genau untersuchen. *s'—*,
r. suknie swoje przeglądac i
z owadu czyścić, wiskac, is-
karac się, seine Kleider durch-
suchen und vom Ungeziefer rein-
igen, sich lausen.
Eplucheur, *m.* euse, *f.* obie-
rający etc., *co, der die etwas*
säubert. fig. zbieracz, wybie-
racz słów, *m.* Wortflauber,
Sylbenstecher, *m.*
Epinchoir, *m.* rzezak, nóż sny-
cerski, *m.* Schnitzmesser, *n.*
Epluchures, *f.* pl. obierki,
okrawki, obrzynki etc., *pl.*
Begelelene, Abgeputzte, *n.*
Epoiné, *ée, chromy* na krzyż,
zapadający, chramięcy na

biodra, Freuzlahm, Hüften-
lahm.
Epointer, *v.* *a.* koniec u-, odła-
mac, die Spitze abbrechen.
Epois, *m.* pl. zwierzętnie ga-
ięzie rogu ieleniego, *f.* pl.
obersten Zacken am Hirschgeweih,
m. pl.
Eponge, *f.* gąbka, *f.* Schwamm,
m. *fig.* passer p — sur qc.,
wytrzeć pamiątkę rzeczy i-
akię. zapomniec o czém, das
Andenken einer Sache auslö-
schen, etwas vergessen.
Eponger, *v.* *a.* gąbka obetrzeć,
mit einem Schwamme abwischen.
Epopée, *f.* wiersz heroiczny, *m.*
Heldengedicht, *n.*
Epoque, *f.* epoka, *f.* Epoche, *f.*
Zeitpunkt, *m.*
Epoudrer, *v.* *a.* o-, wytrzeć,
ab-, ausflauben.
s'Epouffer, *v.* *r.* sam. wykradź
się, niecież zkąd, heimlich da-
von laufen.
Epouiller, *v.* *a.* wy-, iskać, laus-
sen.
Epouillu, Epouillet, *m.* szpul-
ka, *f.* Weberspule, *f.*
Epoumoner, *v.* *a.* spędzić, zgo-
nić, zmachać, außer Athem
setzen. *s'—*, *r.* nakrzyżce się,
nabiegać się, etc., sich außer
Athem laufen, schreiben *ic.*
Epousailles, *f.* pl. ślub, *m.*
Trauung, Vermählung, *f.*
Epouse, *f.* małżonka, żona;
panna młoda, *f.* Gattin, Ge-
mahlin; Braut, *f.*
Epousée, *f.* panna młoda, *f.*
nowożeńnica, *f.* Braut,
Neuvermählte, *f.*
Epouser, *v.* *a.* zenic się, oze-
nić się, heyrathen, ehelichen.
fig. uac się, przysięgać,
trzymać stronę czyją, anneh-
men, beystreten. *s'—*, *r.* pówad-
za kogo, ożenić się, einander
heyrathen.

Eponsent, *m.* zaletnik, *m.* der wirklich heyrathen will.

Epousseter, *v. a.* wytrzeć: zmyć kurzawę, austauben, austehren. *fig.* wytrzeć kłębem kogo, abprügeln.

Epoussette, *f.* szczotka do sukien, *f.* Rehrbürste, *f.*

Eponti, *m.* kurz na suknie etc., *m.* Schmutz im Tuche etc., *m.*

Epouvantable, *a.* straszny, straszliwy, erschrecklich, fürchterlich, entsetzlich.

Epouvant-ail, *m.* straszdydło, *n.* Schreckenbild, *n.*; Scheuche, *f.*

Epouvante, *f.* strach, przestach, *m.* bojaźń, *f.* Entsetzen, *n.* Schrecken, *m.*

Epouvante, *v. a.* przestraszyć, erschrecken, in Schrecken setzen. *s. —, r. przestraszyć, zleknać się, erschrecken, in Schrecken gerathen.*

Epxux, *m.* małżonek, mąż, *m.* Mann, Ehemann, Gatte, Gemahl, *m.* Epoux, *pl.* małżonkowie, *m. pl.* Eheleute, *f. pl.*

*Epreindre, *v. a.* wyciskać sok, andruden, (Saft).

Epreinte, *f.* zatwardnienie, zapchanie, zapieczenie żołądka, wydymanie się, *n.* próżna chęć na stolec, *f.* Stuhlzwang, Leibzwang, *m.*

Epreuve, *f.* próba, *f.* próbowanie, *n.* Probe, *f.* Versuch, *m.*

Epris, *ise, a. (de)* ujęty, uniesiony, eingenommen, verliebt.

Eprouver, *v. a.* próbować; doświadczać, doznawać, próbować, prüfen, versuchen; erfahren, empfinden.

Eptacorde, *f.* lira z 7 strunami, *f.* Leier mit 7 Saiten, *f.*

Eptagone, *n.* siedmiokąt, *m.* Siebeneck, *n.*

Epuicer, *v. a.* pchły szukać, fdben.

Epuisement, *m.* wyczerpanie, przebranie, wysilenie, *n.* Er-

schöpfung, Entkräftung, Ermattung, *f.*

Epuiser, *v. a.* wyczerpać, przebrać; gruntownie rostrząść, rozbierać, ausschöpfen, erschöpfen. *fig.* osłabić, wysilić, entkräften.

Epusette, *f.* siateczka na ptaki, *f.* Art kleiner Vogelneze, *n. pl.*

Epulie, *f.* wrzód na dziąśle, *m.* fistula, *f.* Zahngeschwür, *n.*

Epre, *f.* Rysunek, Rys wielki, *m.* Zeichnung, *f.* Riß im Großen.

Epuier, *v. a.* czyścić: klarować, przedczuć, reinigen, idutern. *s. —, r. czyścić się, oczyszczać się, sich reinigen. fig. wydostanąć się, sich veredeln.*

Equarrir, *v. a.* w kostkę, w kanty orzosać, viereckig behauen, schneiden

Equateur, *m.* Ekwator, *m.* linia porównywalna, *f.* srodek, *m.* Gleichungslinie, *f.* Equator, *m.*

Equerie, *f.* węgielnica, *f.* Winkelmaß, *n.* à l'—, prostokątny, geradenwinkelig.

Equestre, *a.* rycerski; na koniu sięgający konny, (o posagach), ritterlich; zu Pferde, (von Bildsäulen)

Equangle, *a.* równokątny, gleichwinkelig.

Equidistant, *ante, a.* równo odległy, gleichweit von einander abstehend.

Equilateral, *ale, a.* równoboczny, równostronny, gleichseitig.

Equilibre, *m.* waga równa, równość wagi, siły etc., *f.* Gleichgewicht, *n.*

Equinoxe, *m.* porównanie dnia z nocą, *n.* Tag und Nacht gleiche, *f.*

Equinoxial, *ale, a.* równonocny i równodzienny, zur Tag und Nacht,

Nachtgleiche gehörig. cercle —, zakr. *s. m.* linia ekwinokcyalna. Equinoctialkreis, *m.*

Equipage, *m.* potrzeby, sprzęty podrózne, narzędzia, *pl.* kareta i konie, *f.* orszak; ubiór, *m.* czeladz okretowa, *f.* Reisegefährte, *n.* Geräthschaft, *f.*; kareta i konie, *f.* *pl.*; Aufzug, *m.*; Kleidung, *f.* Schiffsvolk, *n.*

Equipée, *f.* głupstwo, *n.* głupieczynek, *m.* Unbesonnenheit, *f.* alberner Streich, *m.*

Equipement, *m.* opatrzenie okrętu rynsztunkiem i żywnością, *n.* Ausrüstung eines Schiffes, *f.*

Equiper, *v. a.* opatrzyć kogo, co czem, w co, obmyślić kogo czem, ausrüsten, ausstatten.

Equipollence, *f.* równo-znaczenie, *n.* równość waloru, wartości, *f.* Gleichhaltigkeit, Gleichheit am Werthe, *f.*

Equipollent, *ente, a. (à qc.)* równy w siłach, równy, gleichen Werth habend, gleich. — *m.* wartość jednakowa, (to samo), *f.* gleiche Werth, *m.* à l'—, *ad.* w proporcji, w umiarkowaniu, nach Verhältniß.

Equipoller, *v. a. (qc.) et n. (à qc.)* równym byź w wadze i walorze, równać się, dem Werthe nach gleich, gleichgeltend seyn.

Equitable, *a.* słuszny, sprawiedliwy, billig, gerecht.

Equitation, *f.* jazda, sztuka jechania na koniu, *f.* Reitkunst, *f.*

Equité, *f.* słuszność, sprawiedliwość, Billigkeit, *f.*

Equivalent, *ente, a.* równy w cenie, gleichgeltend, von gleichem Werthe.

Equivalent, *m.* równa cena, rzecz równy ceny i wagi, *f.* Equivalent, *n.* Gegenwerth, *m.*

Equivalent, *v. n.* jedno znaczyć, na jedno wychodzić, gleich viel gelten.

Equivoque, *a.* obojętny, dwuwykładny, zweideutig, doppelt-sinnig; verdächtig. — *m.* obojętność, dwóyznaczność, *f.* Zweideutigkeit, *f.*

Equiviquer, *v. n.* obojętnie, dwuwykładnie mówić, pisać, zweideutig reden oder schreiben. *s. —, r. jam. omyleć się w mówieniu, sich versprechen.*

Erable, *m.* jawór, *m.* Ahorn, Ahornbaum, *m.*

Eradicatif, *ive, a.* guerison —, kuracya gruntowna, dokładna, *f.* gründliche Cur, *f.*

Eradication, *f.* wykorzenienie, *n.* Entwurzelung, *f.* *fig.* wytepienie, wykorzenienie, *n.* gänzliche Vertilgung, *f.*

Erafler, *v. a.* rozdrasnać, zadrasnać, pokręrować, aufziehen, schrammen.

Eraflure, *f.* zadziernie, *m.* rana, *f.* Riß, *m.* Schramme, *f.*

Eraillure, *ée, p. et a. s.*, wykrzywiony; czerwony, rospalony, (o oku), verschoben; rethstreichig, (von Augen).

Erailler, *v. a. s.*, wykrzywić; przedrapać, zadrasnać, verschieben, verzerrern; schlißen.

Eraillure, *f.* skrzywienie, rozzerwanie nitki w materji, *n.* das Verschoebene (im Zeug).

Erater, *v. a.* śledzić, wyznaczać, die Milz ausschneiden. *fig.* rozweselić, aufmuntern, lustig machen.

Ere, *f.* początek czasu, epoki, *m.* Anfang einer Zeitrechnung, *m.* und diese selbst.

Erection, *f.* podwyższenie, podniesienie, *n.* Aufrihtung, Errihtung; Erhebung, *f.*

Ereinter,

- Ereinter, *v. a.* zbić, potłuc, krzyż przetrząść, złamać, freuzlahm, lendenlahm machen, den Rückgrath zerbrechen.
 Erémétique, *a.* pustelniczy, ein-siedlerisch.
 Ergo, *c.* ztąd, zatem, więc, folglich, also. — *m. fam.* za-konczenie, *a.* konkluzja, *f.* Schluß, *m.*
 Ergot, *m.* ostroga, ostrożka u kognuta, *f.* kopyto, nadkopycie, *n.* pazur tylny u nogi psięty etc., *n.* Sporn beim Hahne *ic.* *m.* weiches Horn über dem Hufe der Pferde, *n.* Klau am Fuße des Hundes *ic.*, *f.*
 Ergoté, *ée, a.* ostrogi, kopytka mający, mit Spornen oder Nebentlaueu. seigle ergoté, sniedz. *f.* Mutterkorn, *n.*
 Ergoter, *v. a.* kłócić się o ka-żda fraszke, über jede Kleinig-keit streiten.
 Ergoterie, *f.* kłótnie o fraszki, *f. pl.* Zanen über Kleinigkeiten, *n.*
 Ergoteur, *m. fam.* niespokoy-nik, zwadzca, kłótnik, *m.* Widersprecher, Haberecht, Zän-kerer, *m.*
 Eriger, *v. a.* wystawiać, usta-wiać: podwyższyć, wynieść, aufrichten, errichten; erheben, *s' — n. (en)* czynić się czem, poyśdź na co, sich in etwas aufwerfen.
 Erminette, *f.* topór stolarski z zakrzywionym blutem, *m.* Hohlheil, *n.*
 Ermitage, *m.* pustelnia, *f.* Einsiedelej, *f. fig.* ustronie, mieysce samotne, *n.* einsamer Ort, *m.*
 Ermite, *a.* pustelnik, *m.* Einsiedler, Klausner, *m.*
 Erotique, *a.* do miłości na-leżący, z nięj pochodzący, zur Liebe gehörig, davon her-rührend.
 Errant, ante, *a.* błąkający się, tułający się, błędny, irrend, herumirrend. — *m.* błąkający się, fałszywy czyli błędną wiarę wyznający, *m.* Irrender, Irsgläubiger, *n.*
 Errata, *m. pl.* omyłki drukar-ski, *m. pl.* Druckfehler: Verzeich-niß.
 Erre, *f.* chód, *m.* chodzenie, *n.* Gang, *m.* Gehen, *n. fig.* aller grand! — zyc po pańsku, viel Aufwand machen. erres, *pl.* ślad, trop ielenia, *m.* Fährte, Spur der Hirche, *f.* Fuß. trop, *m.* stopy, *f. pl.* Fußstapfen, *m. pl.*
 Errer, *v. a.* błąkać się, tułać się; zblądzić, omylić się, ir-ren, irre gehen, herumirren.
 Erreur, *f.* błąd, *m.* omyłka, *f.* Irrthum, Versehen, *n.* Verstoß, Fehler, *m.* Erreurs, *pl.* błą-kanie, *n.* błędy, rozpusty, *m. pl.* Verirrungen, Ausschwei-fungen, *f. pl.*
 Errhine, *f.* T. lekarstwo na katar, *n.* Schnupfmittel, *n.*
 Erroné, *ée, a.* błędny, błędli-wy, irrig, unrichtig.
 Eructation, *m.* odbijanie się, Aufstoßen, *n.*
 Erudit, *a.* uczony, gelehrt, — *m.* uczony; niedouczony, *m.* Gelehrter, Halbgelehrter, *m.*
 Erudition, *f.* umiejtność, nau-ka, *f.* przypisy, *m. pl.* Gelehr-samkeit; gelehrte Anmerkung, *f.*
 Ergineux, euse, *a.* zaspiędzia-ły, grunrofig.
 Eruption, *f.* wybuchnienie, *n.* krosty, *f. pl.* trąd, edu, *m.* Ausbruch, Auschlag, *m.*
 Erysipèle, *m.* róża, (choroba), *f.* Rose, *f.* Rothlauf, *m.*
 Escabeau, *m.* Escabelle, *f.* pod-nózek, *m.* ławeczka, *f.* Fuß-schemmel, *m.*
 Escabellon, *m.* Escabellon, *m.* podstawek pod posągim, *m.* Fuß eines Brustbildes, *m.*
 Escache, *m.* wędzidło podług-o-wato okrągłe, *n.* ovales Ge-biß am Pferdezaume, *n.*
 Escadre, *f.* eskadra, część flo-ty, *f.* Geschwader, *n.*
 Escadron, *m.* szwadron, *m.* ro-ta, *f.* Schwadron, *f.*
 Escadronner, *v. n.* stanąć rota-mi, na rotę podzielić się, sich schwadronenweise stellen.
 Escalade, *f.* szturmowanie, do-bycie szturmem, *n.* Erstei-gung mit Sturmleitern, *f.*
 Escalader, *v. a.* dobyć sztur-mem, szturmować, mit Sturm-leitern ersteigen.
 Escalier, *m.* wschody, *pl.* Trepp-e, Stiege, *f.*
 Escamote, *f.* galeczka kuglar-ska, *f.* Muskat, *f.* Taschen-spielerfingerring, *n.*
 Escamoter, *v. a.* kuglarskie sztuki robić pokazywać, Tas-chenpielerstreiche machen, *fam.* myszować, krasdż, maufen.
 Escamoteur, *m.* kuglarz, *m.* Taschenpieler, *m. fam.* szal-bierz, złodziey dowcipny, li-ster Dief, *m.*
 Escamper, *v. a.* uciec, zem-knąć, entwischen, ausziehen, fliehen.
 Escampette, *f. fam.* prendre la poudre — uciekać, zmy-kać, das Hasenpanier ergreifen.
 Escarbillard, *arde, a. fam.* we-soly, swawolny, lustig, aufge-räumt, munter.
 Escarbot, *m.* chrabaszcz, *m.* Käfer, *m.*
 Escarboucle, *f.* karbunkul, *m.* Karfunkel, *m.*
 Escarcelle, *f.* woreczek z sprę-żyną, *m.* Bügeltasche, *f. fam.* kieszeń, *f.* Schußsack, *m.*
 Escargot, *m.* ślimak w skoru-pie, *m.* Schnecke mit einem Ge-bäuse, *f.*
 Escarmonche, *f.* potyczka, u-tarczka, *f.* Scharmügel, *n.*
 Escarmoucher, *v. n.* potykać się, harcować, scharmuziren.
 Escarmoucheur, *m.* harcownik, *m.* der auf Scharmügel ausgeht.
 Escarpé, *ée, a.* przepaścisty, spadzisty, steil, iáhe, schroff.
 Escarper, *v. a.* przepaścisto ro-bić, stawiać, steil, iáhe machen.
 Escarpin, *m.* trzewik lekki, *m.* leichter Schuh, Zauschuh Es-carpins, *pl.* krepulec, *m.* (torijury gatunek), spanische Stiefel, (Art Tortur), *m. pl.*
 Escarpolette, *f.* chustawka z powrozów zrobiona, *f.* Strick-schaukel, *f.*
 Escarre, *f.* strup, *m.* rysa, roz-padlina, dziura, *f.* Grund, Schorff; *fig.* Rib, *m.* Łódź, *f.*
 Escient, *m.* a sou —, z dobrą wiedzą, umysłnie, wissentlich, vorsätzlich.
 Escandré, *m. fam.* przypadek niezczesny, uszczerbek ho-noru, *m.* verdrisslicher und schimpflicher Zufall, *m.*
 Escalivage, *m.* niewola, *f.* Esla-veren, *f.*
 Esclave, *m. et f.* niewolnik, *m.* nica, *f.* Sclave, *m.* vinn, *f.* — a. niewolniczy, (slavisch).
 Esclavonie, *f.* Sławonia, Skla-wonia, *f.* Sclavonien, von, a słowiański, sclavonisch. — *m.* Sławak, słowak, sławianin, słowianin, *m.*
 Escoffion, *m. fam.* czépek pro-stych kobiet, *m.* Haube einer gemeinen Frau, *f.*
 Escogriffe, *m.* co rad bierze, chwyt i t. d. człowiek duży niezgrabny, *m.* der gern zu-graift, großer plumper Mensch, *m.*
 Escompte, *m.* dyskontowanie, dyskonto, *n.* pozostałość, pu-ścizna, *f.* odrzucenie, petra-cenie, *n.* Discoutiren, *n.* Dis-conto, Nachlaß, Abzug, *m.*
 Esco-

Escoperche, *f.* stępel, drag w
różstowaniu, *m.* Gerüststange,
f.
Escopette, *f.* karabinek, *m.*
Stusbüchse, *f.* Stuß, *m.*
Escorte, *f.* konwoj, orszak, *m.*
Geleit, *n.* Bedeckung, *f.*
Escorter, *v. a.* konwojować,
zbrojną ręką prowadzić, od-
prowadzać, begeleiten, geleiten,
decken.
Escouade, *f.* kapralstwo, *n.*
Korporalschaft, *f.*
Escourgée, *f.* bicz rzemienny,
harapnik, *m.* lederne Peitsche,
f.
Escourgeon, *m.* sześciórak, ga-
tunek ięczymentu; rzemień,
m. Art Frühgerste, *f.* lederner
Riemen, *m.*
Escousse, *f.* fam. zawodzenie
się, zasadzenie, *n.* Anlauf, *n.*
Escrime, *f.* nauka fechtarska,
f. fechtowanie, *n.* Fechtkunst,
f.
Escrimer, *v. n.* fechtować, fech-
ten. *fig.* sprzeczać się o rze-
czach uczonych, über gelehrte
Sachen streiten. *s'—, r. — z*
kim, rabać się, targać się,
mit einander fechten, sich schla-
gen, raufen. *fam. (de qc.)*, znać
się na czym, mit etwas umzu-
gehen wissen.
Escrimeur, *m.* fechtarz, *m.*
Fechter, *m.*
Escroc, *m.* oszust, szalbierz,
m. Gaudieb, Gauner, *m.*
Escroquer, *v. a.* oszukiwać ko-
go sztućnie, durch List bevo-
rtheilen. *fig.* przymilać się,
podchlebiać, schmachten.
Escroquerie, *f.* oszukaństwo,
oszukanie, szalbierstwo, *n.*
Gaunerei, Prellerei, *f.*
Escroqueur, *m.* euse, *f.* oszust,
szalbierz, *m.* listiger Betrüger,
m.
Espace, *m.* miejsce, *n.* prze-
stwór, plac, *m.* prazstrzen, od-

ległość, *f.* przeciąg, bieg
czaru, *m.* Raum; Zeitraum, *m.*
— *f. T.* międzywiersze, *n.* li-
nia średnia, *f.* Zwischenlinie,
f.

Espacement, *m.* międzymie-
sce, *n.* Zwischenraum, *m.*

Espaceur, *v. a.* w równy odle-
głości co porostawiać, roz-
sadzić, gebürigen Raum zwis-
schen etwas lassen.

Espadon, *m.* multan, miecz
wielki; oszropysk, *m.* (ryba),
Haudegen; Schwertsch, *m.*

Espadonner, *v. a.* bić, sieć
multanem, mieczem wiel-
kim, mit dem Haudegen fech-
ten.

Espagne, *f.* Hiszpania, *f.* Spa-
nien, *n.* anol, e, a. S. — pań-
ski, spanisch. —ńczyk, *m.*
Spanier, *m.* nouvelle —,
nowa Hiszpania, *f.* Mexyk,
m. Neuspanien, Mexiko.

Espalier, *n.* szpaler, *m.* Spa-
lier, *n.*

Espalmé, *ée, p. et a.* kojem po-
smarowany, mit Unschlitt über-
strichen.

Espatule, *f.* szpatela barwier-
ska, aptekarska, *f.* Spatel, *m.*
Espèce, *f.* gatunek, rodzaj, *m.*
Gattung, Art, *f.* Espèces, *pl.*
gatunek pieniędzy, *m.* rzecz
wartość mająca, *f.* Münzfor-
ten, Geldsorten, Sachen von
Geldeswerth.

Espérance, *f.* nadzieia, otucha,
f. spodziewanie się, *n.* Hoff-
nung, Erwartung, *f.*

Espérer, *v. a.* spodziewać się,
hoffen, erwarten. — *n. en qc.*,
pokładać w czym nadzieję,
mieć nadzieję, auf etwas hof-
fen, seine Hoffnung setzen.

Espiegle, *a. et m. fam.* chytry;
trafny; swawolny, figlarz,
swawolnik, *m.* schlau, ver-
schmitzt; possierlich, muthwillig;
der possierliche Streiche machr.

Espie-

Espiegle, *f. fam.* figiel, *m.*
swawola, *f.* Muthwill, Eulen-
spiegelstreich, *m.*

Espion, *m.* onne *f.* spiegi, *m.*
Kundschafter, Espion, *m.*

Espionner, *v. a.* wy-, spiego-
wać, spionieren, auskundschaften.

Esplanade, *f.* plac równy, wy-
równany, otwarty, freyer ebe-
ner Platz, *m.*

Espoir, *m.* nadzieia, *f.* Hoff-
nung, *f.*

Espringale, *f.* proca jaka sta-
rzy używali, *f.* Schläuder der
Alten, *f.*

Esprit, *m.* rozum, *m.* myśl, *f.*
duch; sens; dowcip; umysł;
duch, strach, *m.* Geist, *m.*
Gele, *f.* Verstand, Sinn,
Einsicht, *f.* Gemüth; Gespenst,
n. esprits, *pl.* sok nerwowy,
m. duchy żywiołowe, *m. pl.*
Lebensgeister, *m. pl.*

s'Esquicher, *v. r. fig.* omiać
co, zapobiegać czemu, einer
Sache ausweichen.

Esquit, *m.* bat okrętowy, *m.*
Boot, *n.* Kahn, *m.*

Esquille, *f.* odłupek kości, *m.*
Knöchelsplitter, *m.*

Esquiman, *m.* pomocnik ster-
nika, *m.* Bootsmanngehilfe, *m.*

Esquipot, *m.* skarbonka w bar-
wierni, *f.* Sparbüchse der Bar-
bieregesellen, *f.*

Esquisse, *f.* pierwszy abrys,
model, *m.* Skizze, *f.* erster Ent-
wurf, *m.*

Esquisser, *v. a.* pierwszy abrys,
model zrobić, skizziren, ent-
werfen.

Esquiver, *v. a. et n.* unikać,
uchodzić czego, behend aus-
weichen; vermeiden. *s'—, r.*
wykradać się, wymknąć się,
sich fachte davon schleichen.

Essai, *m.* próbowanie, doświad-
czenie, *n.* próba, *f.* Versuch,
m. Probe, *f.*

Essaim, *m.* rój pszczół, *m.*
Bienenschwarm, *m.* fig. tłum,
hurm, *m.* Schwarm, *m.*

Essaimer, *v. n.* roić się, (o
pszczokach), schwärmen, (von
Bienen).

Essanger, *v. n.* chusty namo-
czyć, Wäsche einweichen.

Essarter, *v. a.* karczować, wy-
cinać krzaki, wyrwać ciera-
nie z gruntu, urbar machen,
(durch Ausrottung des Holzes
u. d.)

Essayer, *v. a. et n.* próbować,
doświadczając, versuchen, probi-
ren. *s'—, r.* próbować się,
dochozić sposobności swo-
iej, seine Kräfte versuchen.

Essayeur, *m.* probierz mince-
ski, *m.* Münzwardein, *m.*

Esse, *f.* lon w osi, *m.* Lünse am
Nade, *f.* Achsenegel, *m.*

Esseau, *m.* gont; toporek, *m.*
Dachschindel; kleine gekrümmte
Art, *f.*

Essence, *f.* istność, istota, natu-
ra; esencya, *f.* Wesen, *n.*
Essenz, *f.*

Essentiel, *v. a.* wonna wódka
pokropić, przyprowadzić, mit
wohlriechender Essenz besprengen,
anmachen.

Essentiel, *elle, a.* istotny, głó-
wny, potrzebny, wesentlich,
durchaus nothwendig.

Essentiel, *m.* grunt, funda-
ment, *m.* Wesentliche, *n.* Haupt-
sache, *f.*

Esseulé, *ée, a.* opuszczony, sa-
motny, sam a sam, verlassen,
ganz allein.

Essien, *m.* os wozowa, *f.* Achse
am Nade, *f.*

Essimer, *v. a. fig.* wygładzić,
schudzić, wychudzić sokoła
dla tém lepszego latania.
(den Falken) mager werden las-
sen.

Essor, *m.* lot ptaka, *m.* Flug,
Schwung (eines Vogels), *m.*
bieg wolny, *m.* wolność, *f.*
freie Lauf, *m.*

Essorer,

Essorer, *v. a.* na wietrze suszyć, an der Luft trocknen. *s'—*, *r. n.*, podciąć, się in die Luft schwingen, steigen.

Essoriller, *v. a.* uszy urznąć, die Ohren, und *fam.* włosy przyszliznąć, die Haare fügen.

Essoucher, *v. a.* wykopywać pnie, austrocknen.

Essouffler, *v. a.* zmordować, aus dem Athem bringen.

Essui, *m.* suszarnia, *f.* plac do suszenia czego, *m.* Trocknplatz, *m.*

Essui-main, *m.* ręcznik, *m.* Handtuch, *n.*

Essuyer, *v. a.* o-, obcierać; suszyć, wysuszać, wytrzymać, znosić, cierpieć, abtrocknen, abnischen; austreten, aushalten, leiden, erdulden. *s'—*, *r.* obetrzeć, osuszyć się, sich abtrocknen.

Est, *m.* wschód, *m.* Ost, *m.*

Estacade, *f.* zapalowanie, zapallisadowanie, *n.* Verpfählung, *f.*

Estafiette, *f.* sztafeta, *f.* Stafette, *f.*

Estafier, *m.* lokaj, sługa, *m.* Bedienter, Nachtreter, *m.*

Estafilade, *f.* cięcie, *n.* raz, *m.* rozdarcie, *n.* dziura, *f.* Schmarre, *f.* Riß, *m.*

Estafilader, *v. a.* posiekać komu twarz, eine Schmarre ins Gesicht machen, zerfetzen.

Estame, *f.* półkoszowa robota z wełny, *f.* gestrickte wolene Arbeit, *f.*

Estaminet, *m.* *v.* Tabagie.

Estampe, *f.* kopersztych, *m.* wyciśnienie pieczęci etc., *n.* Kupferstich; Abdruck, *m.*

Estamper, *v. a.* wycisnąć, wybić, wyprassować; bić, prążyć; abdrucken, abziehen; stämpeln.

Estampille, *f.* stempel z cyfra etc. *m.* Stempel mit dem Namenzüge etc., *m.*

Estampiller, *v. a.* stoplować, stämpeln.

Estampure, *f.* dziury w podkowach, *f. pl.* Löcher im Hufeisen, *n. pl.*

Ester, *v. a.* T. stanąć, stawieć się obojętnie, in Person erscheinen.

Estère, *f.* rogoża, *f.* Schilfmatte, *f.*

Esthétique, *f.* T. estetyka, *f.* Aesthetik, Geschmackslehre, *f.* — *a.* estetyczny, ästhetisch.

Estimable, *a.* poszanowania godny, schätzbar, geschätzt.

Estimateur, *m.* szacownik, rzecz szacujący, *m.* Schätzer, Beurtheiler, *m.*

Estimation, *f.* oszacowanie, *n.* szacunek, *m.* Schätzung, *f.*

Estime, *f.* poszanowanie, *n.* szacunek, respekt, *m.* Achtung, Hochachtung, *f.*

Estimer, *v. a.* szanować, w respekcie mieć; o-, szacować, taxować; rozumieć, trzymać, schätzen, den Werth bestimmen; hochachten; meinen, dafür halten; muthmaßen.

Estoc, *m.* rzpada przedtem długa, *f.* (ehedem) Stoßdegen, *m.* *fig.* tablica, linia pokolenia, *f.* Geschlecht, *n.* Stammbaum, *m.* faire l'—, wolę robić, die Wolte schlagen.

Estocade, *f.* sztych, zamach, *m.* pchnięcie, *n.* weit ausgestoßter Stoß, *m.* *fig.* *fam.* naprzykrzanie się o pieniądze, zebrać, *n.* beschwerliches Ansuchen um Geld, *n.* Bettel, *f.*

Estocader, *v. n.* fechtować, na sztych się bić, mit einem Stoßdegen fechten. *fig.* w sprzeczce uczonów, w sporze uczonym mocno nacierać, in einem gelehrten Streit stark zusehen.

Estomac,

Estomac, *m.* żołądek, *m.* Mägen, *m.*

s'Estomaquer, *v. r. fam. (de qc.)* gniewać się, dąsać się, oburzyć się o co, sich über etwas ärgern, ungehalten werden.

Estompe, *m.* papier w trąbkę zwinięty do tarcia czyli rozcierania ołówka w rysunkach; Wischer der Zeichner, *m.*

Estrade, *f.* miejsce w pokoju podwyższone, *n.* (przedtem) droga, *f.* erhöhter Platz in einem Zimmer, Antritt, (ehedem) Weg, *m.* battre l'—, czatować, podciądząć, wpadać, streifen.

Estrapade, *f.* szubienica do estrapady, *f.* Wippsalgen, *m.* *fig.* donner l'— à son esprit, łamać sobie głowę nad czemś, sich den Kopf über etwas zerbrechen.

Estrapasser, *v. a.* zmachać, zmordować konia, (ein Pferd) sehr abmatten.

Estraper, Estrapoire, *v.* Erta-per, etc.

Estrapontin, *v.* Strapontin.

Estrasse, *f.* iedwab gruby, *m.* Klockseide, *f.*

Estropia, *m.* *fam.* kaléka, *m.* Krüppel, *m.*

Estropié, *é. p. et a.* skalęczony, chromy, verkrüppelt, verkrümmelt, gelähmt.

Estropier, *v. a.* skalęczyć, ochromić kogo, zum Krüppel machen; lähmen, verkrümmeln.

Esturgeon, *m.* iesiotr, *m.* (ryba), Stör, *m.* (Fisch).

Esule, *f.* wilczy młecz, *m.* wilcze młoko, *n.* Wolfsmilch, *f.* (Pflanze).

Et, *c. i. a.* und, et, et, tak, iak; i, i, sowohl, als auch, et caetera (etc.). i tym podobne (i t. p.), i tak daley, (i t. d., und dergleichen, und so weiter.

Etablage, *m.* stajenne; targowe, iarmarkowe, *n.* Stallgeld, Standgeld, *n.*

Etable, *f.* obora, *f.* chléw, *m.* (stajnia), *f.* Stall, *m.*

Etabler, *v. a.* bydło do obory, konie do stajni zaprowadzić, einfallen.

Etableries, *f. pl.* stajnia, obory, *f. pl.* Stallungen, *f. pl.*

Etablier, *m.* warsztat, *m.* Werkstisch, *m.*

Etablier, *v. a.* u-, po-, stanowić, postawić, fest setzen, stellen, — *qq.* opatrzyć kogo w co, na urząd wsadzić, umieszczać, jemand versorgen; in ein Amt setzen, anstellen. — *qc.*, wprowadzić, ustanowić co, wprowadzić na nowo; fundować, wystawić, założyć, etwas einführen, aufbringen; stiften, errichten, anlegen. — les fondemens, fundament zakładać, den Grund legen. — sa demeure, zakładać, obierać swe mieszkanie, usadowić się gdziekolwiek. seine Wohnung aufschlagen, sich an einem Orte festsetzen. — un droit, un fait, prawo, rzecz iaką udowodnić, ein Recht, eine Sache beweisen. *s'—*, *r.* osieść; postanowić się gdzie; nastać, w zwyczaj wejść, sich wohnhaft niederlassen, sich setzen, sich einrichten; ankommen.

Etablissement, *m. n.*, po-, stanowienie; założenie, *n.* fundacya, *f.* wprowadzenie; opatrzenie; osadzenie się gdzie, *n.* Befestigung; Errichtung, Gründung, Stiftung; Unfall; Einrichtung, Einsetzung, Verfertigung; Niederlassung, *f.* — d'un fait, d'un droit, wystawianie, przedstawianie czynu istotnego, przytaczanie dowodów, *n.* Darlegung einer Thatsache, Beybringung der Beweise.

Etagé,

Etage, *m.* piętro, *n.* Geschöß,
Stockwerk, *n.* fig. stopień, *m.*
Stufe, *f.*

Etager, *v. a.* — les cheveux,
włosy nierównie obszygati,
zbierać, die Haare stufenweise
schneiden

Etai, *m.* Etaie, *f.* podpora, *f.*
Stütze, *f.*

Etalement etc., *v.* Etalement.

Etaim, *m.* gatunek wełny cien
kiey, *f.* feine Welle, *f.*

Etain, *m.* cyna, *f.* Zinn, *n.*

Etal, *m.* kramnica w iatkach,
f. Fleischbank, *f.*

Etalage, *m.* wykładanie towa
ru na sprzedaż: iarmarkowe,
targowe, *n.* Auslegen; Stand;
geld, *n.* fig. strój, *m.* chetpiu
wość, *f.* Ausputz, *m.* faire —
de son esprit, wydobywać
się z swym dowcipem, seinen
Witz ausframen, faire — de
ses richesses, szczyć się py
sznić się bogactwami swymi,
mit seinen Reichthümern prah
len.

Etaler, *v. a.* wy. poroskładać;
pokazywać, wystawiać, ausle
gen, ausframen. — son jeu,
odkryć swą grę, sein Spiel
auslegen.

Etaleur, *m.* kramarz mały, *m.*
kleiner Standfrämer, *m.*

Etalon, *m.* stadnik koni, ogier,
m. waga, miara pomierna, *f.*
lokalne, główny, *m.* Hengst,
Beschäler, *m.*; Arche, *f.* Ach
maas, *n.* T.

Etalonneur, *v. a.* wagi wywa
żać, miary wymierzać, ab
schen, wägen, *T.*

Etalonneur, *m.* miara i waga
urzędowa inasze wyważający i
wymierzający, Wäger, Wägmess
er, *m.* T.

Etamage, *m.* pobielenie cyną,
n. Verginnen, *n.*

Etamer, *v. a.* cyną pobielać,
pocynować, verginnen.

Etameur, *m.* pobielaący cyną,
m. Verginner, *m.*

Etamine, *f.* pytel; etamine, *m.*
(materya wełniana, Siebtuch,
Beuteltuch, *n.* Etamin, Zeug),
m. — de brin, sito, *n.* Haars
sieb, *n.* fig. passer par l' —,
wyrzynać próbe, eine harte
Prüfung ausstehen. Etamines,
pl. T. oile pytu, *f.* pl. Staub
fäden, *m.* pl.

Etamineur, *f.* pobielenie cyną, *n.*
Verginnung, *f.*

Etanchement, *m.* zatamowanie,
zatrzymanie, zatkanie, *n.*
Stillen, *n.*; Hemmung, *f.*

Etancher, *v. a.* zatamować, za
trzymać; zatkanie; zagasić,
stille, hemmen, verstopfen. —
les larmes, przestać płakać,
aufhören zu weinen

Etangon, *m.* podpora, *f.* Stütz
st., *f.*

Etangonneur, *v. a.* podpierać,
stützen.

Etang, *m.* staw, *m.* sadzawka,
Teich, Weiher, *m.*

Etant, *m.* bois en —, drzewo
w kłodach, *n.* kłoda, *f.*
Stammholz, *n.*

Etape, *f.* skład; dom prowian
towy, magazyn, *m.* porcja,
rata codzienna dla żołnierza,
f. Etapel, *m.* Niederlage, *f.*; Pro
vianthaus, *n.* tägliche Rat
tion an Brod, Fleisch etc., Har
ter, Heu für Soldaten, *f.* drost
dł —, skład, *m.* prawo na
skład, *n.* Stapelrecht, *n.*

Etapier, *m.* prowiantmajster,
m. Proviantmeister, *m.*

Etat, *m.* stan, byt, *m.* okoli
czność, *f.* położenie, ułoże
nie, postanowienie, *n.* reistr,
poczet, sztab, *m.* kalkulacya,
f. rachunek; rzady, *m.* pl.
państwo, *n.* godność, *f.*
Stand, Zustand, *m.*; Liste, *f.*
Register, Verzeichniß, *n.* Uebers
schlag; Stab, Staat, *m.* Land, *n.*
Stand,

Stand, Rang, *m.* fig. faire —,
(de qq.) szarować, wysoko co;
kogo ważyć, przyznać, jemand
achten, hochschätzen, faire — de
qq., uważać miłą wzgląd na
co, auf etwas achten, faire (que),
son zèle se —, woryć, wy
słać, vermuten, gedenken. l' —
major, sztab, generalny, *m.*
Generalstab, *m.* Etats, *pl.* Sta
ny, die Stände, *m.* pl. Land
tag, *m.* on — ad. w stanie;
zdolny, im Stande, fähig.

Etau, *m.* szrubstok: kram, *m.*
buda, kramnica; *f.* Schraube
stok; Stand, *m.*; Fleischbank,
f.

Etayement, *m.* podpieranie, *n.*
Stützen, *n.* Unterstützung, *f.*

Etayer, *v. a.* podpiąć, wspie
rać, unterstützen, stützen.

Êté, *m.* lato, *n.* Sommer, *m.*

Eteignoir, *m.* rożek, kapturek
do zagazania świecy, *m.*
Dämfer, *m.* Löschhorn, Lösch
büchsen, *n.*

Eteindre, *v. a.* z., za, wyga
szyć; uśmierzyć, przytłumić,
löschen, auslöschen, ablöschen;
dämpfen, schwächen. fig. wy
kazać, zniszczyć; wygubić,
filan, vertilgen. — *n.* wyga
szyć, pożyć stać być, erlös
schen; aufhören zu sein. s' —,
r. zgasnąć, zgaść, zniknąć;
wytrzeć, vertilgen, erlöschen;
aussterben.

Eteint, einte, *p. et. a.* zgaszo
ny etc., zgasły, wygasły, aus
gestorben, erloschen.

Etiendart, *m.* szlendaria; flaga
galeryowa, *f.* Standarte, Fah
ne; Platte einer Galeere, *f.*
porte — ch razy, ego, *m.*
Standartenjunker, *m.* fig. su
vre les — de qq., być na
czyją stronę, chycić się par
tyi czyjej, jemandes Partie er
greifen.

Etendre, *v. a.* rozciągać, roz
poscierać, rozpinąć, rozprze
strzeniać, pomykać, przedłu
żyć; smarować, ausbreiten;
strecken, ausdehnen, ausspannen,
verlängern; streichen, strecken,
ausstrecken; erweitem, vergröß
ern; verlängern — und hom
me sur le carreau, człowie
ka na mieyscu (placu) za
bić, einen Menschen auf dem
Platz tödten. s' —, r. rozcią
gać się, zagaść się, szę
rzyć się, sich ausbreiten, aus
dehnen; sich erstrecken; währen.

Etendue, *f.* przeciąg; przetwór,
m. rozległość; rozciągłość,
wielkość, *f.* bieg, przeciąg
czasu, *m.* Ausdehnung, Weite;
Größe, Strecke, *f.* Strich; Um
fang; Zeitraum, *m.*

Eternel, elle, *a.* wieczny, ewig;
fig. długo trwający, bezstan
ny, eine lange Zeit währen
d, unaufhörlich. Eternel, *m.* Bóg
prz. wieczny, *m.* der Ewige,
Gott, *m.*

Eterniser, *v. a.* uwiecznić, ver
ewigen.

Eternité, *f.* wieczność, *f.* Ewig
keit, *f.*

Eternuer, *v. n.* kichać, nresen.
Eternument, *m.* kichanie, *n.*
Niesen, *n.*

Etésien, ou Etésien, vents, *a.*
pl. — *m.* pl. wiatry miko wie
jące, *m.* pl. sanfte Winde,
f. pl.

Etelement, *m.* ścięcie wierz
chołka, *n.* Abköpfen, Koppen,
n.

Eteiler, *v. a.* ścinać wierzchołek
z drzewa, abköpfen, koppen,
(Bäume).

Eteul, *m.* piłeczka do grania,
f. kleiner Ball zum Spielen, *m.*

Eteule, Esteuble, *f.* ryzsko,
ściernie, ściernisko, Stopp
pel, *f.*

beschäftigt sein. soit, niech będzie. jestem kontent z tego, es sey, ich bin es zufrieden. soit... soit niechże li będzie, albo... albo, es sey nun, entweder... oder. Etre, m. istota, f. iestestwo, n. Wesen; Daseyn, n. Etres, pl. katy, przechody skryte, pl. Gelegenheiten in einem Hause, f. pl. Etrécir, v. a. zwężyć, ścieśnić, enger, schmaler werden. s' —, r. się, zstępować się, enger, schmaler werden, einlaufen. Etrécissement, m. Etrécissure, f. zwięzienie, ścieśnienie. n. cieśń, cieśnia, f. Węzowina, f. Etrein, m. poszanie, n. pościełka, f. Etrein, f. Etreindre, v. a. mocno ścisnąć, ścisnąć, fest zusammenbrücken oder ziehen. fig. — les liens de l'amitié, węzeł przyjaźni ścisły spajać, die Bande der Freundschaft fester knüpfen. Etreinte, f. ściskanie etc. n. Zusammendrücken, n. Etrene, f. kolenda, f. pierwszy targ, m. pierwsze sprzedanie, n. Neujahrgeschenk, Handgeld, n. fig. pierwsze rzeczy używanie, n. erster Gebrauch von einer Sache, m. Etrener, v. a. dadz komu kolendę, co na kolendę; pierwszy targ, początek mieć, dadz; pierwszy raz rzecz użyć, ein Neujahrgeschenk geben; Handgeld zu lösen geben; zum erstenmale eine Sache gebrauchen. Etrésill, n. m. podpora, f. Etrebe, f. Stütze, f. — nner, v. a. podpierać, stützen, T. Etrier, m. strzemie, n. Steigbügel, m. fig. avoir le pied à l' —, bydz na drodze zostania szczęśliwym, zrobienia swęy fortany, auf dem Wege

seyn, ein Glück zu machen. faire perdre les — à qq., zmieścić kogo, einen aus der Fassung bringen. ferme dans ses —, stale obstawać na przedsięwzięciu swóiem, standhaft bey seinem Entschlus beharren. Etrière, f. rzemyk do przywiązania strzemiom do siodła, m. Steigbügelriemen, m. Etrille, f. grzebło, n. Striegel, f. fam. gościć lichey, w którym za nadto zdzieraia, schlechtes Wirthshaus, wo man sehr übernommen wird. Etriller, v. a. czasa, chędożyć grzeblem, striegeln, fig. fam. wybić, wytrzepać, abprügeln. Etriper, v. a. wypatroszyć, ein Thier annehmen. fig. aller à étripe — cheval, galoppni jechać kouno, im vollen Galopp reiten. Etrivière, f. pusłisko, n. rzemienia do strzemiom, m. Steigriemen, m. (pl.) bicz, m. Peitsche, f. Etrouit, oite, a. wązki, ciasny, enge, schmal. fig. ścisły; ostrzy, surowy, gęsty, strenge. à l' —, ad. ciasno, enge. fig. hędznie, w nobstwie, gęsto, dürftig, armfelig. Etron, m. gówno, n. Koth, Dreck, m. Etronçonner, v. a. obciąć wszystkie gałęzie z drzewa, einen Baum ganz köpfen. Etude, f. T. uczenie się, ćwiczenie się w naukach, n. nauki pl. nba do nauk, do pisanja przeznaczona, f. Studiren, n. Wissenschaft, Gelehrsamkeit; Studirstube, Schreibstube, f. fig. rozysłanie, n. Nachsinnen, Nachdenken, n. Etudiant, m. student, uczący się, Student, Studirender, m.

Etudié,

Etudié, és, p. et a. fig. wytworny, kunsztowny; zamyślowy, afektowany, studirt, künstlich ausgefounen; gezwungen, erdichtet. Etudier, v. a. et n. uczyć się, ćwiczyć się w naukach; myśleć o czem; uczyć się na pamięć, studiren, sinnen, auswendig lernen. s' —, r. (à qc) usiłować, starać się, przyłożyć się do czego, myśleć na co, namyslać się, pilnować ścisłe rzeczy iakię, siebie samego poznawać, sich befeistigen; auf etwas sinnen, sich eine Sache sehr angelegen seyn lassen, sich selbst kennen lernen. Etudiale, f. szafka z przegródkami na biurku stojąca, f. Schränkchen auf einem Schreibtische, n. Etui, m. puzdro, puzderko, n. szluciec, m. Futteral; Westeck, n. Etuve, f. łaźnia; kąpiel sucha, f. Schweißstube, Badstube, f. Schweiß; Dampfbad, n. Etuvé, f. duszenie, smażenie potraw, n. potrawa duszona, f. Dämpfen, Schmoren der Speisen, n. gedämpfte Speise, f. Etuvement, m. naparzenie, rozgrzewanie, n. Bähung, f. Etuver, v. a. naparzać, rozgrzewać, bähnen. Etuviste, m. łaźnielnik, m. Bader, m. Etymologie, f. źródłosłów, m. Etymologie, Wortführung, f. Etymologique, a. T. źródłosłowny, etymologisch. Etymologiste, m. źródłosłownik, m. Wortführer, m. Eucharistie, f. wczeczka pańska, f. das heilige Abendmahl, n. — stique, a. do niego należący, dazu gehörig. Eucologe, m. agienna, f. Kirchenloge, f.

T. I.

Eucrasie, f. dobry skład ciała, m. gute Leibesbeschaffenheit, f. Euménide, f. Eumenida, jedza piekielna, furya, f. Eumenide, Furie, f. Eunucus, m. kastrat, rzezaniec, m. Verschüttene, m. Euphemisme, m. wyraz uśmierzający, m. Milderungsausdruck, m. Euphonie, f. gładkość, f. wdzięczność, f. dzwięk, głos przyjemny, m. Wohlklang, m. Euphonique, a. gładki, wdzięczny, przyjemny, wohlklingend. Europe, f. Europa, f. Europa, n. péen, nne, a. S. peyski, pätsch, peyczek, päer, m. Eurythmée, f. równowaga, f. równomiar, m. Ebenmaß, n. Eux, pr. m. pl. oni, sie. Evacuation, f. ustąpienie wojska zkad, opuszczenie, n. wypróznienie, laxowanie, n. Näumung, Ausleerung, f. Evacuatif, ive, Evacuant, ante, a. wyprózniający, laxujący, ausleerend, abführend. Evacuer, v. a. opuścić miejsce, ustąpić, wyisdz z wojskiem, wypróznzić, laxować, ausleeren, abführen. — n. laxować, Ausleerungen haben. Evader, v. r. umknąć, uciec, wykradź się, entwisphen, durchgehen, flüchtig werden. Evagation, f. nieprzytomność myśli, f. bujanie myślan, n. Herumflattern der Gedanken, n. Ausschweifung, f. Evaltonner, v. r. fam. pozwałać sobie za wiele, silić się, zbyt nie pracować, sich allzu viel Freiheit heraus nehmen, sich übernehmen. Evaluation, f. oszacowanie, laxowanie, n. Schätzung, Würdigung, f. Aufsat, m.

D d

Eva-

Evaluer, *v. a. o.*, szacować, taxować, wyrachować, schätzen, anschlagen, würdigen, berechnen.
 Evangélique, *a.* ewangeliczny, ewangelisch.
 Evangeliser, *v. a. et n.* ewangelizować, ewangelii uczyć, das Evangelium predigen.
 Evangeliste, ewangelista, *m.* Evangelist, *m.*
 Evangile, *m.* ewangeliia, *f.* Evangelium, Evangelienbuch, *n.*
 s'Evanouir, *v. r.* zemleć, omdleć; zniknąć, ohumaczyć, werden, vergehen.
 Evanouissement, *m.* omdlenie, zemlenie, *n.* Ohumacht, *f.*
 Evaporation, *f.* wychodzenie pary etc., *n.* Ausdünstung, *f.* fig. lekkomyślność, nieuwaga, nierozmysłność, *f.* Leichtsin, *m.* Unbedachtsamkeit, *f.*
 Evaporé, *ée*, *p. et a.* wywie-trzały, verdunstet, *fig.* lekkomyślny, leichtsinnig, lustig.
 s'Evaporer, *v. r.* wy-, zwie-trzeć; wychodzić, (o parze etc.) verdunsten, vertauchen, versiegen, *fig.* rozpuścić się, ausschweifen. évaporer son chagrin, sa bile, ukoić smutek, gniw, seinen Kummer, seiner Galle Luft machen.
 Evaser, *v. a.* rozprzestrzeniać, rosciagać, eine Öffnung erweitern. s' —, *r.* rozprzestrzeniać, rozzszerzać się, sich erweitern.
 Evasion, *f.* ucieczka, *f.* Entweichung, *f.*
 Evêché, *m.* biskupstwo, *n.* rez-ydencya biskupia, *f.* pałac biskupi, *m.* Bisthum, *n.* biskopiecka Würde, *f.* Sitz eines Bischofs, dessen Pallast, *m.*
 Evel, *m.* fam. doniesienie, przestrzeżenie, *n.* Nachricht, Warnung, *f.*
 Eveillé, *ée*, *a. fig.* wesóły, żyw, żywy; baczny, ostrożny,

aufgeweckt, lustig, munter, lebhaft, eifrig, achtsam.
 Eveiller, *v. a. o.*, budzić, wek-sen, aufwecken. *fig.* pobudzić, wzbudzić, rozzwieselić aufmun-tern. s' —, *r.* obudzić się, ocucić się, erwachen.
 Evénement, *m.* koniec sprawy; przypadek, *m.* Ausgang einer Sache, *m.* Begebenheit, *f.*
 Event, *m.* smak, zapach z zgni-lizny pochodzący, *m.* świeże powietrze, miejsce, *n.* fau-ler Geruch oder Geschmack, *m.*; frische Luft, *f.* Spielraum, *m.* fig. avoir la tête à l' —, nieważnym, nierozsądnym, lekkomyślnym bydź, unbesonnen, leichtsinnig seyn. Events, *pl.* oddech. *m.* oddechowe dziury; skrzela. *pl.* Zuglöcher; Riemen oder Fischohren, *f. pl.*
 Eventail, *m.* wachlarz, *m.* Fächer, *m.*
 Eventailiste, *m.* ten, co wa-chlarze robi; Fächermacher, *m.*
 Eventaire, *m.* kosz do owoców, *m.* Obstkorb, *m.*
 Eventé, *ée*, *a.* wywietrzały, schaal, verschlagen, *fig.* lekko-myślny, leichtsinnig.
 Eventer, *v. a.* wachlować, po-wiewać, wiatr robić; prze-wiewać, przewietrzyć, fächeln, Luft machen, lüften, auslüften. *fig.* zwietrzyć, zwagać, wy-sledzić, wittern, auf die Spur kommen. s' —, *r.* wachlować się wachlarzem; wywietrzeć, sich fächeln; an der freien Luft verderben, schaal werden.
 Eventoir, *m.* wachlarz kuchen-ny, wachel, *m.* Feuerwedel, *m.*
 Eventrer, *v. a.* wypatroszyć, ausnehmen, ausweiden.
 Eventuel, *elle*, *a.* na przyszłe do prawdy podobieństwo mające, lecz niepewne przy-padki przysposobiony, auf künftige wahrscheinliche aber un-gewisse Fälle eingerichtet.
 Even.

Eventuellement, *ad.* na przy-padek, w przypadku, auf den Fall, in dem Falle.
 Evêque, *m.* biskup, *m.* Bischof, *m.*
 Everrer, *v. a.* wyrwać psu ro-baka, żyłę z pod języka, (el-nem Hunde) den Wurm schnei-den.
 Eversion, *f.* zburzenie, spusto-szenie, *n.* Umsturz, *m.* gänzliche Zerstörung, *f.*
 s'Evertner, *v. r.* usiłować się, wszystkich się do czego przy-kozyć, sich angreifen, sich et-mannen.
 Eviction, *f. T.* sądowe wyrugo-wanie (spędzenie) z posiedz-twa, *n.* gerichtliche Austreibung aus dem Besitze, *f.*
 Evidence, *f.* oczywistość, ia-sność, pewność. *f.* Augenschein-lichkeit, Klarheit, offenbarte Ge-wisheit, *f.*
 Evident, *ente*, *a.* oczywisty, iawny, iasny, augenscheinlich, klar, offenbar.
 Evider, *v. a.* rzecz kształtniejszą, piękniejszą robić, wy-drażać, wykrawać, einer Sa-che ein leichteres, anziehendes Ansehen geben, aushöhlen, aus-schneiden. *T.*
 Evier, *m.* pomywalnik, *m.* Gufs-stein, Wasserstein, *m.*
 Evincer, *v. a. T.* sądownie wy-sadzić z posiadztwa dobra iakiego, gerichtlich aus dem Besiz eines Gutes setzen.
 Eviter, *v. a.* unikać, strzedz się czego, meiden, vermeiden, ent-gehen. s' —, *r.* mijać się, ustępować, einander vermeiden, ausweichen.
 Evocation, *f.* zaklinanie du-chów, *T.* przeniesienie spra-wy przed insze sądy, *n.* Ver-schwörung der Geister; Abfor-dung einer Rechtsache vor ein anderes Gericht, *f.*

Evolution, *f. T.* obroty woy-skowe, *m. pl.* ewolucya, *f.* Bewegung, Evolution, *f.*
 Evoquer, *v. a.* zaklinać, wzy-wać duchy; *T.* sprawę zkad wytoczyć, przed insze sądy przenieść, Geister citiren, er-scheinen lassen; einen Prozeß vor ein anderes Gericht ziehen.
 Ex-, *prp.* (w sł. skład.), ex-, przeszły, dawny, (in Zusam-mens.) ehemals, als: Ex Jésuit-e, *m.* exiezuita, *m.* ehemaliger Jesuit, *m.*
 Exact, *acte*, *a.* pilny, punk-tualny, doskonały, genau, pünktlich; sorgfältig.
 Exacteur, *m.* zdierca, kupiezca poborowy, *m.* harter Gefällens-nehmer, Leuteschinder, *m.*
 Exaction, *f.* zdzierstwo, kupie-stwo poborowe, *n.* Eintreib-ung der Gefälle, Erpressung, *f.*
 Exactitude, *f.* pilność, punk-tualność, doskonałość, *f.* Ge-nauigkeit, Pünktlichkeit, Sorg-falt, *f.*
 Exagérateur, *m.* zwiększający rzecz iaką, der eine Sache über-treibt.
 Exagératif, *ive*, *a.* zwiększony, rozzszerzony, übertrieben.
 Exagération, *f.* zwiększanie słowami czego, *n.* Uebertrei-bung, *f.*
 Exagerer, *v. a.* zwiększać, wię-kszym co, iak w rzeczy sa-miej jest, udawać, übertreiben, vergrößern.
 Exaltation, *f.* podniesienie, podwyższenie, czyszczenie, u-szlachetnienie, poprawienie; wyniesienie na godność pa-piezką, *n.* Erhöhung; Reini-gung, Veredlung; Erhebung zur päpstlichen Würde, *f. fig.* wy-noszenie, *n.* Ueberspannung, *f.*
 Exalter, *v. a.* wynosić, wy-chwalać, wystawiać, erheben, rühmen, preisen. *fig.* zapalczy-

ożywić, natchnąć, erzygnąć, begeistern. *s'—, r.* zagrzeć sobie głowę, wpaść w fanatyzm, fanatykiem zostać. *sich den Kopf erhitzen, in Schwärmeri geraten.*

Examen, *m.* examin, *m.* Průsługa, Untersuchung, *f.*

Examineur, *m.* examiner, *m.* einer der da prüfer, Untersucher, *m.*

Examiner, *v. a.* examinaować; rozstrząsać, rozważać; oglądać, prüfen, untersuchen; genau betrachten. *s'—, r.* badać się siebie samego, doświadczać się, próbować się, się selbst prüfen.

Exanthème, *m.* T. krosty, *f. pl.* Hautausschlag, *m.*

Exaspération, *f.* gniew, *m.* zawziętość, *f.* Erbitterung, *f.*

Exasperer, *v. a.* rozziatrzyć; ostrzyść, schłimmer machen; erbittern. *s'—, r.* rozgniewać, rozziatrzyć się, się hart, bitter herauslassen.

Exaucer, *v. a.* wysłuchać, erhören.

Excavation, *f.* wydrążenie, *n.* dół, *m.* Ausbuchtung, Vertiefung, *f.*

Excédant, *ante, a.* resztujący, zostający, was über eine Quantität geht, überschüssig.

Excédant, *m.* reszta, rzecz zbywająca, *f.* Ueberschuss, *m.*

Excédé, *ée, a.* wysilony, abgemattet.

Excéder, *v. a.* prze-, wykroczyć, przestąpić; przechodzić, über-, überschreiten, übersteigen. *T.* bić, zbijać kogo, schlagen, übel zutichten. *jam. (gg)* *s'—, r.* krzywdzić kogo, einem zu viel thun, *s'—, r. (de qc.)* przesilić się, nie zachowywać miary w czem, einer Sache zu viel thun, übertreiben.

Excellence, *f.* wysmienitość; zaszcześć; Mość, *f.* (w tytuł.), Vortrefflichkeit; Excellent, *f.* par—, osobliwie, vorzugsweise.

Excellent, *ente, a.* wysmienity, zoczy, wyborny, vortreflich, vorzüglich gut.

Excellentissime, *a. fam.* bardzo wysmienity, ganz vortreflich.

Exceller, *v. n. (en, dans qc.)*, bydź wyborym etc. przechodzić, przodkować, celować w czem, vortreflich seyn, weit übertreffen, sich besonders worin auszeichnen.

Excentricité, *f.* w Astronomii: oddalenie środka eliptycznego toru planetowego od ogniska, Excentricität, *f.*

Excepté, *prp.* wyjąwszy, oprócz, ausgenommen, außer.

Excepter, *v. a.* zachować, wyimować, wymawiać sobie co, ausnehmen, ausschließen.

Exception, *f.* wyjęcie, zachowanie etc. sobie czego, *n.* wybieg, zarzut, *m.* odpowiedź *f.* Ausnahme; Einwendung, Ausflucht, *f.* à l'—, de, wyjąwszy, oprócz, ausgenommen, mit Vorbehalt.

Excès, *m.* przebranie, niezachowanie miary, *n.* zbytek; nierząd, *m.* rozpusta; swawola, *f.* Uebermaß, *n.*; Ausschweifung, *f.*; Greuel, Ruthwille, *m.* avec —, à l'—, jusqu'à l'—, zbytecznie, bez miary, übertrieben über alle Maßen, auf höchste.

Excessif, *ive, a.* zbyteczny, bezmierny, unpomarkowany, übermäßig, unmäßig; übertrieben.

Excitaff, *ive, a.* poruszający; zachęcający etc., erregend, anstrebend.

Exci-

Excitation, *f.* poruszenie wzruszenie, pobudzenie etc., *n.* Erregung, Aufmunterung, *f.*

Exciter, *v. a.* poruszyć, wzruszyć; pobudzać, zachęcać, erregen, rege machen; reizen, anreizen; aufmuntern.

Exclamation, *f.* ekklamacja, *f.* okrzyki, *pl.* wybuchnienie, *n.* Ausrufung, *f.* Ausruf, *m.*

*Exclure, *v. a.* wyłączać, oddalić, ausschließen, austreiben.

Exclusif, *ive, a.* wyłączający, oddalający, ausschließend.

Exclusion, *f.* wyłączenie, oddalenie, *n.* Ausschließung, *f.*

Exclusivement, *ad.* wyłączając, z wyłączeniem, ausschließend, mit Ausschluss.

Excommunication, *f.* kłątwa kościelna, *f.* Kirchenbann, *m.*

Excommunier, *v. a.* kławe kościelną na kogo włożyć, in den Kirchenbann thun.

Excoriation, *f.* T. przetarcie skóry, *n.* Aufreiben der Haut, *n.*

Excrément, *m.* plugastwo, gówno, *n.* gnój, *m.* Koth, Auswurf, *m.* natürliche Unreinigkeiten, *f. pl.* — teux, teuse. *a.* do tego należący, dazu gehörig.

Excescence, Excroissance, *f.* T. guz, wrzód, *m.* Gewächs, *n.* (Auswuchs am Körper), *m.*

Excrétion, *f.* T. odbył, *m.* Auswurf der natürlichen Unreinigkeiten, *m.*

Excrétoire, *a.* T. odbytny, ausführend.

Excroissance, *f.* wyrostek, narostek, *m.* Auswuchs, *m.*

Excursion, *f.* wycieczka, *f.* wtargnienie w kray, *n.* Streiferey, *f.*

Excusable, *a.* wymówki, przebaczenia godny, zu entschuldigen.

Excusation, *f.* T. wymówka, exkuza, *f.* wymawianie się i przytaczanie dowodów, *n.* Entschuldigung und Anführung der Gründe, *f.*

Excuse, *f.* wymówka, *f.* Entschuldigung, *f.*

Excuser, *v. a.* wymawiać kogo z czego; wy-, przebaczyć, entschuldigen, verzeihen. (*de qc.*), uwolnić od czego, womit verschonen. *s—, r. (de qc.)* wymawiać się z czego; zabraniać, nie dozwalać, sich wegen etwas entschuldigen; sich etwas verbitten. (*sur qc.*) wymawiać się czem, dawać czemu winę, sich womit entschuldigen. (*sur qq.*) składać na kogo winę, die Schuld auf einen schieben. *s'— de faire qc.*, wymawiać się z czego, etwas von sich ablehnen.

Exécration, *a.* przeklęty, szkaradny, przemierzły, abscheulich.

Exécration, *f.* przekleństwo, *n.* szkaradność, *f.* Abscheu, Gluth, *m.*

Exécutoire, *a.* przeklęty, verflucht, verflucht.

Exécuteur, *v. a. (obs.)* przeklinać, verfluchen, verfluchen.

Exécuteur, *v. a.* wypełnić, wykonać, spełnić, sprawić; grać, pokazywać; stracić, rantować, wyfantować; gwałtem wybierać, pobierać podatki, vollziehen, vollstrecken, ausführen, bewerkstelligen; auführen; hinrichten; pfänden, auspfänden; mit Gewalt eintreiben.

Exécuteur, *m.* trice, *f.* wykonawca, wykonywacz, sprawca, *m.* Vollzieher, Ausführer, *m.* — de la haute justice, kat, mistrz, *m.* Scharfrichter, *m.*

Execution, *f.* wykonanie etc., *n.* sposób śpiewania, grania, *m.* exekucja, *f.* stracenie, *n.* exeku-

- exekucya sądowa, *f.* zabranie dóbr dłużnika, *n.* Vollstreckung, Vollziehung, Ausführung; Auführung Hinrichtung; gewaltsame Eintreibung, *f.*
 Exécutoire, *a.* exekucyjny, wykonawczy, do wykonania, executorisch, vollstreckbar. — *m.* rozkaz urzędowy na przymuszenie kogo, *m.* obrigkeitlicher Befehl zur gerichtlichen Hülfe, *n.* T.
 Exégèse, *f.* T. wykładanie, tłumaczenie, *n.* Erklärung, Auslegung, *f.* — gête, *m.* wykładacz, Ausleger, *m.* — gétique, *a.* do wykładania służący, wykładający, exegetisch, erklärend.
 Exemplaire, *a.* przykładowy, exemplarisch. — *m.* wzór, przykład; exemplarz, *m.* Muster; Exemplar, *n.*
 Exemple, *m.* przykład, wzór, *m.* Exempel, Muster, Beispiel, *n.* par —, na przykład, zum Beispiel.
 Exemple, *f.* wzór do pisania, *m.* pisanie według wzoru takiego, *n.* Vorschrift, *f.* das darnach Geschriebene.
 Exempt, empte, *a.* (*de qc.*) wolny, wyięty od czego, befreit, frey, verschont.
 Exempt, *m.* gefreiter, *m.* Befreiter, *m.*
 Exempter, *v. a.* (*q. de qc.*) u wolnić, wyzwolić chłopca, wyięć kogo od czego, einen von etwas befreien, frei sprechen; womit verschonen. *s'* —, *r.* (*de qc.*) uwolnić się od czego, zaniechać, nie czynić czego, sich von etwas los machen, etwas unterlassen.
 Exemption, *f.* uwolnienie, wyięcie kogo od czego, *n.* Befreyung, Erlassung, *f.*
 Exercer, *v. a.* (*qq. à qc.*) wyprawiać, przysposobić, ćwiczyć; bawić się czém; sprawać, zawiadować, odziewać, üben, abrichten; treiben; verwalten, bescheiden. *s'* —, *r.* (*a.*) ćwiczyć się w czém, wprawiać się w co, sich worin üben.
 Exercice, *m.* ćwiczenie się w czém etc., exercerunek, *m.* sprawowanie, zawiadowanie; wykonywanie, *n.* agitacja, *f.* Übung; Kriegsübung, Ausübung; Leibesbewegung; Verwaltung, *f.* faire l' —, ćwiczyć się w robieniu bronii, sich in den Waffen üben. *fig.* donner de l' — à qq., zrobić do czynienia, naprzykrzyć się komu, einem zu schaffen machen. Exercices, *pl.* ćwiczenia rycerskie, *n.* pl. ritterliche Übungen, *f.* pl.
 Exfoliation, *f.* T. odłupywanie kości, *n.* Abschieferung der Knochen, *f.*
 Exhalaison, *f.* wypuszczanie par, wychodzenie zaduchów, *n.* Ausdünstung, *f.* Dampf, *m.*
 Exhaler, *v. a.* wydawać parę, wypuszczać zaduchy, ausdünsten, ausdüften. *fig.* — sa colère, wylać gniew swój, seinen Zorn auslassen. *s'* —, *r.* wychodzić, wywietrzeć, w górę iść (o parze, zaduchach); ukoić się, usmierzyć się, verdünsten, verauschen.
 Exhaussement, *m.* podwyższenie budynku etc., Erhöhung des Gebäudes etc., *f.* T.
 Exhausser, *v. a.* podwyższyć mur etc., erhöhen eine Mauer etc. T.
 Exhéredation, *f.* wydziedziczenie, *n.* Enterbung, *f.*
 Exhéreder, *v. a.* wydziedziczyć, enterben.
 Exhortation, *f.* napominanie, zachęcanie, *n.* Ermahnung, *f.*
 Exhorter, *v. a.* (*à qc.*), napominać, zachęcać, ermahnen, — *qq.*
 — *qq.* à la mort, przysposobić kogo do śmierci, einen zum Tode bereiten.
 Exhumation, *f.* wykopanie trupa, *n.* Wiederausgrabung einer Leiche, *f.* — mer, *v. a.* wykopać trupa, eine Leiche ausgraben.
 Exigeant, eante, *a.* wymagający, wyciągający, viel verlangend.
 Exigence, *f.* potrzeba, *f.* Erfordernis, Nothdurft, *f.*
 Exiger, *v. a.* wymagać, wymagać; wybierać, fordern, verlangen; eintreiben, erfordern.
 Exigible, *a.* o. co się prawnie można upominać, upominalny, was mit Recht gefordert werden kann.
 Exigu, ué, *a.* sam. szczupły, podły, mały, gering, klein.
 Exiguité, *f.* nikczemność, szczupłość, małość, *f.* Geringsheit, *f.*
 Exil, *m.* wywołanie, wygnanie z kościoła; miejsce wywołania, *n.* bieda, *f.* Verweisung an einen gewissen Ort, *f.* dieser Ort selbst, *m.* Elend, *n.*
 Exiler, *v. a.* wywołać z krain, wygnąć z krain, verweisen; ins Elend schicken. *s'* —, *r.* oddalić się, sich freiwillig von einem Orte entfernen.
 Existant, ante, *a.* znaydujący się, vorhanden.
 Existence, *f.* bytność, *f.* Ieststwo, *n.* Daseyn, *n.* Existenz, *f.*
 Exister, *v. n.* znaydować się, byż, wirklich da, vorhanden seyn, existiren.
 Exomphale, *f.* puchlina pępowa, *f.* Nabelgeschwulst, *f.*
 Exorable, *a.* ubłagany, erbitlich.
 Exorbitant, ante, *a.* zbyt, miarę przechodzący, übermäßig, außerordentlich.
 Exorciser, *v. a.* zaklinać czarta, beschwören.
 Exorcisme, *m.* zaklinanie czarta, *n.* Beschwörungsformel, *f.*
 Exorciste, *m.* zaklinacz czarta, *m.* Beschwörer, Teufelsbanner, *m.*
 Exorde, *m.* wstęp, początek, *m.* Eingang einer Rede, *m.*
 Exostose, *f.* puchnienie kości, *n.* puchlina na kości się osadzająca, *f.* Beingeschwulst, *f.*
 Exotique, *a.* cudzoziemski, fremd, ausländisch.
 Expansabilité, *f.* ciągłość, rozciąganie się, *n.* Ausdehnbarkeit, *f.*
 Expansif, ive, *a.* rozciągający, ausdehnend.
 Expansion, *f.* przeciąg, *m.* rozciągłość, *f.* Ausdehnung, *f.*
 Expatriation, *f.* opuszczanie dobrowolne oyczyzny, wygrodowanie, *n.* freiwillige Verhannung aus dem Vaterlande, Auswanderung, *f.*
 Expatrier, *v. a.* wywołać, wygnąć z oyczyzny, aus dem Vaterlande vertreiben. *s'* —, *r.* porzucić oyczyznę, wyiszd z nię, auswandern.
 Expectant, *m.* ekspektatyw, maigcy, wakausu oczekujący, der eine Anwartschaft auf etwas hat.
 Expectatif, ive, *a.* ekspektatyw dający, so das Recht der Anwartschaft giebt.
 Expectative, *f.* ekspektatywa, *f.* Anwartschaft, *f.*
 Expectoant, ante, *a.* piersi z flegmy czyszczący, brustreinigend.
 Expectoration, *f.* wyrzucanie flegmy z piersi, *n.* Auswurf des Schleimes von der Brust, *m.*
 Expectorer, *v. a.* flegmę wyrzucać, wyprowadzać, den Schleim abführen, auswerten.
 Expé-

- Expédient**, *m.* sposób, *m.* droga. *f.* Mittel, *n.* Ausweg, *m.* — *a.* przyteczny, *sposobny*, wygodny, rathsam, dienlich, zu tráglich.
- Expédier**, *v. a.* przyspieszyć, pospieszyć; przedko sprawić; wyprowadzić, dokonać, zrobić; wygotować; odesłać, posłać; na tamten świat przedko kogo wysłać, fördern, befördern; geschwind mit etwas fertig werden; abfertigen, absenden; ausfertigen; geschwind aus der Welt schaffen.
- Expéditeur**, *m.* posyłający towar, *m.* Expéditeur, Güterversender, *m.*
- Expeditif**, *ive*, *a.* sprawny, prędki, geschwind, hurtig.
- Expédition**, *f.* przyspieszenie, *n.* pospiech, *m.* sprawienie, wyprawienie; odesłanie etc., *n.* woienna etc. wyprawa, odprawa, *f.* Beförderung; Abfertigung; Ausfertigung, Versendung; kriegerische u. Uniernehmung, *f.* Expéditions, *pl.* wyprawy woienne, *f. pl.* Geldzüge, *m. pl.*
- Expérience**, *f.* doświadczenie, doznanie, *n.* próba, *f.* Erfahrung, *f.*; Versuch, *m.*
- Experimental**, *ale*, *a.* na doświadczeniu zawisły, auf Erfahrung gegründet.
- Expérimente**, *ée*, *p. et a.* doświadczony, doznany; biegly, doszły, versucht, erfahren.
- Expérimenteur**, *v. a.* spróbować, einen Versuch machen. — *n.* doświadczyć, doznac, die Erfahrung machen, daß u.
- Expert**, *erte*, *a.* doświadczony, biegly, świadomy, erfahren, geschickt, geübt.
- Expert**, *m.* człowiek na czém znający się, doświadczony w czém, Kunst, Werkverständiger, *m.*
- Expertise**, *f.* oglądanie, doświadczanie przez znawców, biegłych w sztuce, *m.* Besichtigung durch Werkverständige, *f.*
- Expiation**, *f.* pokuta, *f.* odpokutowanie, *n.* Büßung, Abbüßung, *f.*
- Expiatoire**, *a.* oczyszczający od grzechów, ausföhnend, versöhnend.
- Expier**, *v. a.* odpokutować, büßen, abbüßen.
- Expilation**, *f. T.* — d'hérédité, skradzenie niektórych rzeczy sukcesyjnych, *n.* Entwendigung einiger Stücke von der Erbschaft, *f.*
- Expiration**, *f.* zeyście, upływanie czasu etc.; oddychanie, *n.* dech ostatni, zycia zgon, *m.* Ablauf, *m.*; Aushauchen des Athems, *n.*
- Expirer**, *v. n.* skonać, konać, umierać, den Geist aufgeben, vergehen, sterben. *fig.* konczyć się, wychodzić, upływać, zu Ende gehen; verstreichen, verfließen. — *a.* ducha, dech wypuścić, aushauchen, (den Athem.)
- Explicable**, *a.* wykładny, erklärbar.
- Explicatif**, *ive*, *a.* wykladający, erklärend.
- Explication**, *f.* wykład, *m.* wykładanie, *n.* Erklärung, Auslegung, *f.*
- Explicite**, *a.* iasny, wyraźny, deutlich, klar.
- Exploitemment**, *ad.* iasnie, wyraźnie, mit klaren Worten.
- Expliquer**, *v. a.* wykładać, tłumaczyć; dadz do zrozumienia, erklären, auslegen; zu erkennen geben; übersetzen. *s'* — *r.* powiedzieć zdanie swoie, sich erklären, ausdrücken.
- Exploit**, *m.* czyn wielki, *m.* dzieło rycerskie, *n.* wypatnienie rozkazu sądowego przez wóznego, *n.* tapfere That, Heldenthat; gerichtlich verordnete Verrichtung des Gerichtsdieners, *f.*
- Exploitation**, *f.* użytek z majątkości jakiej, *m.* Nutzung eines Gutes, *f.*
- Exploiter**, *v. n.* wypełniać nakazy urzędowe (o wóznym), gerichtliche Aufträge vollstrecken, (von Gerichtsdienern).
- Explorateur**, *m.* spiegi, badacz, *m.* Kundschafter, *m.*
- Explosion**, *f.* wybuchnienie powietrza ścisnionego, *n.* hok zład pochodzący, *m.* wybuchnienie wulkanu, *n.* Aus-einanderfabren der zusammenge-drückten Luft, *n.* Knall daher; Auswurf eines Vulkans, *m.* — électrique, uderzenie elektryczne, elektryczny Schlag, *m.*
- Exportation**, *f.* wywóz, *m.* wywożenie, *n.* Ausfuhr, *f.*
- Exporter**, *v. a.* wyprowadzać, ausführen.
- Exposé**, *m.* przedstawienie, *n.* wniosek, *m.* Vorstellung, *f.* Anbringen, *n.*
- Exposer**, *v. a.* wystawić, wyłożyć; roznosić, wydawać, fałszywe pieniądze; budować, obrócić etc. leżąc ku wschodowi etc.; wystawiać, przekładać, respowiadać, wykładać, tłumaczyć; wystawiać na niebezpieczeństwo, aussetzen, aussetzen; ausgeben, (falsche Münze); bauen, stellen, liegen gegen ...; auslegen; vorwerfen, preis geben; vor Augen legen, vorstellen, darlegen, zu erkennen geben; erklären, darthun; ausführlich erzählen; in Gefahr setzen, ploß stellen. *s'* — *r.* wystawiać się na niebezpieczeństwo, sich einer Gefahr aussetzen.
- Exposition**, *f.* wystawianie, wykładanie, tłumaczenie; położenie; obszerne opowiadanie etc., *n.* Ausstellung, Auslegung, Lage, ausführliche Erzählung, *f.*
- Expres**, *m.* posłaniec umysłny, *m.* eigener Bote, *m.*
- Expres**, *esse*, *y.* umysłny, osobliwy; iasny, wyraźny, ausdrücklich, deutlich, bestimmt. *Expres*, *ad.* wyraźnie, umysłnie, ausdrücklich, mit Gleich, vorfäglich.
- Expressément**, *ad.* wyraźnie, umysłnie, ausdrücklich.
- Expressif**, *ive*, *a.* wyraźny; pełny wyrażenia, dobitny, nachdrücklich, ausdrucksvoll.
- Expression**, *f.* wyrażanie, wytłaczanie, *n.* wyraz, *m.* wyrażenie, *n.* Ausprechen, Ausdrücken, *n.*; Ausdruck, *m.*
- Exprimable**, *a.* co słowami wyrazić można. das mit Worten ausgedrückt werden kann.
- Exprimer**, *v. a.* wycoiskać, wytkać; wyrazić, ausdrücken, ausprechen.
- Ex-professo**, *ad.* z wszelką pilnością, umysłnie, mit allem Fleiße, eigend, besonders.
- Expulser**, *v. a.* wygnać, wypędzić; wyrzucić, wyprowadzić, austreiben, austreiben; abführen.
- Expulsif**, *ive*, *a.* wyrzucający etc., austreibend, abführend. *T.*
- Expulsion**, *f.* wygnanie etc., *n.* Vertreibung, Abführung, *f.*
- Exquis**, *ise*, *a.* wyborny, przedni, anselesen, vortreflich.
- Extase**, *f.* zachwylenie, *n.* Entzückung, *f.*
- Extasié**, *ée*, *a.* zachwycony w zachwyleniu będący, entzückt.
- Extasier**, *v. a.* w zachwylenie wprawiać, entzücken. *s'* — *r.* w zachwylenie wpadać, odchodzić od siebie, entzückt sein oder werden.
- Extatique**, *a.* zachwycony w zachwyleniu będący, zład pochodzący, entzückend, daher herrührend.

Extensibilité, *f.* rościągłość, *f.*
Dehnbarkeit, *f.*
Extensible, *a.* rościągły, dehn-
bar.
Extension, *f.* ros-, wyciąganie,
n. Ausdehnung, *f.*
Exénuation, *f.* obywanie sił,
n. słabość, *f.* Entkräftung, *f.*
Exténué, *ée.* *a.* osłabiony,
schudły, entkräftet, abgezehrt.
Exténuer, *v. a.* osłabić, wysi-
lić, uymować siły, entkräften,
abzehren; verringern.
Extérieur, *eure, a.* powierzo-
wny, powierzchny, pozorny,
äußerlich, auswendig.
Extérieur, *m.* powierzchnowa
postać, powierzchność etc.,
f. pozor, *m.* das Neßere.
Exterminateur, *m.* pustoszy-
ciel, niszczyiciel, *m.* Ausrot-
ter, Vertilger, *m.*
Extermination, *f.* zniszczenie,
wyglądzenie etc., *n.* Ausrot-
tung, Vertilgung, *f.*
Exterminer, *v. a.* niszczyć, wy-
glądzić, wykorzenieć, ausrot-
ten, vertilgen.
Externe, *a.* powierzchnowy, po-
wierzchni, äußerlich.
Extinction, *f.* za-, wygaszenie,
n. Auslöschung, Löschung, *f.*
fig. zgaśnienie, wygaszenie;
zniesienie, *n.* Erlösung, Tilg-
ung, *f.*
Extirpateur, *m.* znosiciel, ni-
szczyciel, *m.* Ausrotter, *m.*
Extirpation, *f.* wykorzeniecie,
wyglądzenie, *n.* Ausrottung, *f.*
Extirper, *v. a.* wykorzenieć;
wyglądzić, ausrotten, vertil-
gen.
Extorquer, *v. a.* wymuszać, wy-
ciskać co na kim, erpressen,
abdringen.
Extorsion, *f.* wymuszenie, wy-
ciskanie, zdzierstwo, *n.* Er-
pressung, *f.*
Extraction, *f.* wyciąganie, do-
bywanie; pochodzenie, *n.*

ród, dom, *m.* Ausziehen, *n.*;
Herkunft, Abkunft, *f.*
Extraire, *v. a.* wyciągać, do-
bywać; wypisać, wypis, zbiór
zrobić, ausziehen, einen Aus-
zug machen.
Extrait, *m.* wypis, zbiór, *m.*
Auszug, *m.* T. ekstrakt, *m.* Ex-
trakt, *m.*
Extrajudiciaire, *a.* niesądowy,
außergerichtlich.
Extraordinaire, *a.* nadzwyczaj-
ny, niezwyczajny, außeror-
dentlich. — *m.* rzecz niezwy-
czajna, *f.* przypadek nad-
zwyczajny; wydatek niezwy-
czajny; przydatek do gazety,
m. Außerordentliche, *n.* seltener
Fall, *m.*; Nebenausgabe, *f.*;
außerordentliches Zeitungsblatt,
n. Beilage, *f.*
Extravagance, *f.* głupstwo, *n.*
brednie, *pl.* Thorheit, Unge-
reimtheit, *f.*
Extravagant, *ante, a.* głupi,
błazenski, bałamucki, nāt-
rış, ungereimt, albern, aus-
schweifend.
Extravaguer, *v. a.* bałamucić,
bredzić, plesć, ungereimt re-
ben oder handeln, faheln, schwär-
men.
Extrême, *a.* straszny, niezmier-
ny; przesadzony, äußerst, aus-
nehmend, übertrieben.
Extrêmes, *m. pl.* rzeczy sobie
przeciwnie, *f. pl.* einander ent-
gegengesetzte Dinge, *f. pl.*
Extrêmement, *ad.* nadzwyczaj,
nadzwyczajnie, iak naybar-
dziej, äußerst, überaus.
Extrême-onction, *f.* ostatnie
pomazanie, *n.* letzte Oelung, *f.*
Extrémité, *f.* ostatnia (rzecz)
f. koniec; ostatni moment,
czas, *m.* ostatnia bieda, *f.*
Neueste, äußerste Ende, *n.*;
lester Augenblick, *m.* äußerste
Noth, *f.*

Ex-

Extrinsèque, *a.* powierzchni,
äußerlich.
Exubérance, *f.* zbyteczna obfi-
tość, *f.* unnöthiger Ueberfluß, *m.*
Exulcération, *f.* iązrenie, *n.*
Schwärung, *f.*

Exulcerer, *v. a.* roz-, iązryć,
schwären, Geschwüre verursachen.
Ex-voto, *m.* fundacya etc., z
uczynionego ślubu pocho-
dząca, *f.* durch ein Gelübde,
gemachte Stiftung etc., *f.*

F.

Fable, *f.* bajka; mytologia;
powieść, baśń, plotka, *f.* Fa-
bel, Fabellehre, *f.* Märchen, *n.*
Fabliau, *m.* (*obs.*) bajki, fra-
szki wierszem pisane, *pl.* Er-
zählung in Versen, *f.*
Fabricant, *m.* fabrykant, *m.*
Fabrikant, *m.*
Fabricateur, *m.* robiący co;
mincarz fałszywe biłacy pie-
niądze, *m.* der etwas verfertigt,
(besonders falsche Münzen).
Fabrication, *f.* robienie czego,
n. robota, *f.* Verfertigung, *f.*
Fabrique, *f.* fabryka; robota,
f. robienie; budowanie bu-
dynków kościelnych, *n.* do-
chody, pieniądze na to prze-
znaczone, *m. pl.* Fabrik; Ver-
fertigung, Arbeit, *f.*; Bau ei-
ner Kirche, *m.*; Einkünfte der
selben, *f. pl.* mennica, *f.* Mün-
ze, *f.*
Fabriquer, *v. a.* robić; bić pie-
niądze; knuć, wymysleć, ver-
fertigen, fabrizieren.
Fabuleux, *euse, a.* baieczny,
fabelhaft, erdichtet.
Fabuliste, *m.* bajkopis, *m.* Fa-
belichter, *m.*
Facade, *f.* facyata, ściana prze-
dnia budynku, *f.* Vordertheil
(eines großen Gebäudes), *m.*
Face, *f.* twarz, *f.* oblicze, *n.*
strona rzeczy, płaszczyzna;
facyata, ściana, strona prze-
dnia, *f.* Angesicht, *n.* Seite,
Fläche, *f.*; Vordertheil, *m.*
Vorderseite, *f.* *fig.* okoliczność,

postać, *f.* położenie, *n.* Anse-
hen, *n.* Gestalt, *f.*
Facé, *a.* *fam.* bien —, mal —,
(człowiek) pigknę, brzyd-
kię twarzy, von guter, übler
Gesichtsbildung.
Facétie, *f.* żart, *m.* trefność, *f.*
Wisse, *f.* Spaß, *m.*
Facétieux, *euse, a.* żartobliwy,
trefny, scherzhaft, drollig, lu-
stig, kurzweilig.
Facette, *f.* strona rzeczy mała,
szybka, *f.* kleine Seite oder
Fläche, *f.*
Facetter, *v. a.* w szybki ka-
mien rznąć, szlufować, Stei-
ne nierenig oder rautenweise
schneiden.
Fâché, *ée, a.* markotny, roz-
gniewany, unwillig, verdrieß-
lich.
Fâcher, *v. a.* rozgniewać; gnie-
wać, kłopotać, martwić; za-
żłować czego, böse machen, er-
zürnen, ärgern, leid thun, s'—,
r. gniewać się, gryźć się,
martwić się, rozgniewać się,
sich ärgern, böse werden.
Fâcheux, *euse, a.* przykry, cig-
ki, trudny; niespokojny,
markotny, ärgerlich, verdrieß-
lich, beschwerlich, wunderbarlich.
Faciende, *f.* *fam.* facyenda, *f.*
Kabale, Intrigue, *f.*
Facile, *a.* łatwy; miły, przy-
jemny; powolny, zbyt fol-
gujący, leicht, gefällig, allzu
nachgebend, nachsichtig.

Facilité,

- Facilité**, *f.* łatwość; przyimność; powolność, *f.* Leichtigkeit, allgrosse Nachsicht, Gefälligkeit, *f.*
- Faciliter**, *v. a.* ułatwiać, erleichtern, befördern.
- Facon**, *f.* gatunek, sposób, kształt, wzór, *m.* forma; posiadać; zapłata od roboty; uprawa, *f.* sposób robienia, *m.* Art, Gestalt, Form, *f.* Ansehen; Nachlohn, *n.* Bearbeitung, *f.*
- Fagons**, *pl.* zbyteczne komplementa, ceremonie, wątpliwości, *pl.* Umstände, *m. pl.* Ceremonien, *f. pl.* Ziererei, *f.* de facon que, *ad.* tym sposobem, w ten sposób, tak iż, że, so daß, dergestalt daß.
- Fagonner**, *v. a.* formować, kształtować; uprawiać, formen, bilden, modeln, bearbeiten, *fig.* wypolerować, wyrzeszać, ausbilden, (*à qc.*) przyzwyczaić do czego, zu etwas gewöhnen. — *n. fam.* komplemента stroić, Umstände machen.
- Fagonnier**, *iére, a.* komplemencista, *m.* der, die viel Umstände macht.
- Facteur**, *m.* faktor; listy z poczty roznoszący, *m.* Faktor; Briefträger, *m.* — d'orgues, de clavecin, organista, co organy, klawikorty robi, *m.* Orgelbauer, Klaviermacher, *m.*
- Factice**, *a.* kunsztowny, robiony, nachgemacht, gefünstelt.
- Factieux**, *euse, a.* burzliwy, niespokojny, buntowny, aufrührisch. — *m.* buntownik, *m.* Auführer, *m.*
- Faction**, *f.* warta, straż; strona, fakcja, *f.* bunt, *m.* Schildwachtstehen, *n.*; Partey, *f.*
- Factionnaire**, *m.* żołnierz na warcie stojący, *m.* Soldat, der Schildwacht steht, *m.*
- Factorerie**, *f.* faktorstwo, *n.* Faktorey, *f.*
- Factoton**, *m.* kochanek, faworyt, *m.* der Alles in Allem ist.
- Faculté**, *f.* siła, własność, moc, *f.* przymiot; dar, *m.* prawo, *n.* oddział nauczycielów na akademii, *m.* natürliche Kraft; Gabe; Eigenschaft, *f.*; Recht; Fakultät, *f.* Facultés, *pl.* majątność, *f.* Vermögen, *n.*
- Fadaise**, *f.* głupstwo, błazenstwo, *n.* abgeschmacktes Zeug, *n.* Albernheit, *f.*
- Fade**, *a.* niesmaczny, ungeschmackhaft, *fig.* niestosowny, przykry, słaby, śmieszny, abgeschmackt; fade, langweilig.
- Fadeur**, *f.* niesmak, *m.* Unschmackhaftigkeit, *f.* fig. głupstwo, *n.* chwała nieprzyzwoita, śmieszna, *f.* abgeschmacktes Wesen, abgeschmacktes Lob, *n.*
- Fagot**, *m.* wiązka drew, chróstu, *f.* Reisbündel, *n. fam.* pak, *m.* wiązka, *f.* fagot, *m.* Bündel; Fagott, *n.* Fagots, *pl.* fig. *fam.* głupstwo, błazenstwo, *n.* dummes Zeug, *n.*
- Fagotage**, *m.* drew, chróstu wiązanie w wiązki, *n.* zapłata od tego, *f.* Helgebünde machen, *n.* Lohn dafür, *m.*
- Fagoter**, *v. a.* chróst, drwa w wiązki wiązać, *f.* Reisbündel machen, *fig. fam.* pomieszać; śmiesznie ubierać, unter einander werfen; lächerlich kleiden.
- Fagoteur**, *m.* drwa etc. w wiązki wiążący, der Bündholz macht.
- Fagotin**, *m.* mała w suknie ubrana, *f.* blazen u ciarkatana, *m.* gerukter Affe; Bedienter des Marktschreyers, *m.* fig. Hahlarz, żartownik, *m.* Possenreißer, *m.*
- Fagone**, *f.* gruczoł, *m.* Brustdrüse, *f.*
- Faguenas**, *m.* smród z potu pochodzący, *m.* garstiger Geruch von Schweiß, *m.*
- Faible**, *a.* słaby; lekki, schwach, leicht. — *m.* słabość, słabizna, *f.* słabe miejsce, *n.* Schwäche, schwache Seite, *f.*
- Faiblesse**, *f.* niedola, słabość, wada, niemość; młodość, *f.* omdlewanie, *n.* Schwachheit, Ohnmacht, *f.*
- Faibler**, *v. n.* o-, słabieć o-, słabnąć, schwach werden, nachlassen.
- Faience**, *f.* farfury, *pl.* farfura, *f.* Fayence, *f.* Halbporzellan, *f.*
- Faïencerie**, *f.* fabryka farfurowa, *f.* Fayencefabrik, *f.*
- Faïencier**, *m. iére, f.* farfura-mi handlujący, *m.* der, die mit Fayence handelt.
- Failli**, *m.* bankrot, *m.* Bankerottirer, *m.*
- Faillibilité**, *f.* omylność, *f.* Möglichkeit zu irren, *f.*
- Faillible**, *a.* omylny, co zbłądzić może, der, die irren kann.
- Faillir**, *v. n.* zbłądzić, zgrzeszyć, wykroczyć; oszukać się, omylić się; skontzyć się, wygasnąć; o-, słabieć, fehlen, irren, sich vergehen, sich betragen; zu Ende bringen; schwach werden. (*à...*) bez mała...; prawie, ledwo co nie...; zbankrotować, auf dem Punkte seyn; Bankerott machen.
- Faillite**, *f.* zbankrotowanie, *n.* Falliment, *n.* Bankerott, *m.*
- Faim**, *f.* głód, *m.* chciwość, *f.* Hunger, *m.*
- Faim-valle**, *f.* wilcza choroba, *f.* głód wilczy, *m.* (o koniach), Greßhuch der Pferde, *f.*
- Faine**, *f.* buczyna, *f.* Bucheichel, *f.*
- Fainéant**, *ante, a.* leniwy, gnuśny, müßig, faul.
- Fainéanter**, *v. n. fam.* próżnować, gnuśnieć, faulenzen.
- Fainéantise**, *f.* gnuśność, *f.* próżnowanie, *n.* Müßiggang, *m.* Faulheit, *f.*
- Faire**, *v. a.* robić, czynić; sprawić, cenić, przedawać; dążyć, sprawić, że...; machen, thun, verursachen, verschaffen; fordern oder bieten; lassen. faire, kazać, dążyć co zrobić, machen lassen. (*q. à qc.*) przyzwyczaić kogo do czego, einen zu etwas gewöhnen, avoir à —, (*de*), potrzebować, brauchen. n'avoir que —, (*de*) nie potrzebować, nicht brauchen. ne que...; nie nie robić, iak tylko...; nichts thun als... ne que de...; dopiero, nie długo temu, że...; nur etwas gethan haben. — *n.* zgadzać się, stosować się, gut oder schlecht zusammentehen. il fait, *v. i.* (znaczy jest, lecz rozmaicie się tłumaczy), es ist. se —, *r.* zostać, stać się, zdarzyć się; robić się; wykreszać się, dobrych nabywać obyczajów; ndawać, geschehen, werden; gemacht werden; sich bilden; sich anstellen. (*à qc.*) przyzwyczaić się, przywyknąć do czego, sich was zu gewöhnen.
- Faisable**, *a.* podobny, potrzebny, co uczynić, zrobić trzeba, można, thunlich, rathsam.
- Faisan**, *m.* bażant, *m.* Fasan, *m.* poule faisane, *f.* b. samica, *f.* Fasanhenne, *f.*
- Faisandeau**, *m.* bażancię, *n.* junger Fasan, *m.*
- Faisander**, *v. n. et se —, r.* zwierzyzna cuchnąć, smakować. Wildpretgeruch und Geschmack annehmen.
- Faisanderie**, *f.* bażantarnia, *f.* Fasanerie, *f.* Fasanenhaus, *n.*

Faisandier, *m.* bażantarnik, *m.*
 Fasanenwärter, *m.*
 Faisceau, *m.* pek, *m.* wiązka,
f. Bund, Bündel, *n.*
 Faiseur, *m.* euse, *f.* robotnik,
 twórca, robiący rzecz iaką,
m. Arbeiter, Macher, *m.*
 Faiselle, *f.* tworzydło (do sę-
 rów), *n.* Rüseform, *m.*
 Faisserie, *f.* robota koszykowa
 przezroczysta, *f.* durchbrochene
 Korbmacherarbeit, *f.*
 Faissier, *m.* koszochnik, *m.*
 Korbmacher, *m.*
 Fait, *site.* *p.* zrobiony, gotowy,
 uczyniony; przystoyny, pie-
 kny, wzrostu iakiego, doro-
 sły gemacht, *Urban,* geschehen;
 gebildet; erwachsen.
 Fait, *m.* uczynek, przypadek,
m. That, Sache, *f.* de —, *ad.*
 zapewne, pewnie, w rzeczy
 samej, in der That, gewiß,
 en — de, *ad.* względem, co
 się tyczy, co do, in Sachen
 betreffend. si —, *ad.* sam. nie
 inaczej, pewnie! o ja! ja
 freudlich!
 Faite, *m.* szczyt, wierzch da-
 chu; wierzchołek, szczyt, *m.*
 Gort; Siebel, Gipfel, *m.*
 Faltière, *f.* gasior, (na dachu),
m. Hohlziegel, *m.*
 Faix, *m.* ciężar, *m.* Last, Bürde,
f.
 Faibala, *m.* fałbana, *f.* Fabel, *f.*
 Fallace, *f.* obs. *v.* tromperie
 fourberie, fraude.
 Falloir, *v. i.* musieć, potrzebo-
 wać, trzeba, potrzeba, muß-
 sen, nöthig haben, brauchen.
 s'en —, brakować, nie dosta-
 wać, fehlen, mangeln. il s'en
 faut beaucoup, peu, que, wie-
 le do tego brakuie, o włos,
 mało co nie . . . , es fehlt
 viel, wenig, daß . . .
 Falot, *m.* latarnia wielka (na
 trzonku), *f.* kaganiec, *m.* gro-
 ße Laterne, Stöcklaterne; Woch-
 Pfanne, *f.*

Falot, *ote.* *a.* sam. śmieszny,
 głupi, lächerlich, härrisch.
 Falotier, *m.* człowiek latarnie
 zapalający, *m.* Laternenanzün-
 der, *m.*
 Falourde, *f.* pek drewna, *m.* Bund
 Knüttel; oder Floßholz, *n.*
 Falsificateur, *m.* fałszerz, *m.*
 Verfälscher, *m.*
 Falsification, *f.* zfałszowanie,
n. Verfälschung, *f.*
 Falsifier, *v. a.* zfałszować, verfäls-
 chen, nachmachen.
 Faue, *f.* T. ogłos, *m.* wieść, *f.*
 mienie, *n.* Ruf, *m.*
 Famé, *éc.* *a.* bien ou mal —,
 dobry, zły sławy, in einem
 guten oder übeln Rufe.
 Faméque, *a.* głodny, hungrig,
 nimmer saft.
 Fameux, euse, *a.* sławny, za-
 wolany; ośławiony, berühmt;
 berühmigt.
 se Familiariser, *v. r.* poznać się
 z czem, przywyknąć do cze-
 go; wdawać się, bratać się,
 vertraut werden; sich gemein
 machen. (gc.), wprawić się w
 co, poznać co zupełnie, sich
 mit etwas vollkommen bekannt
 machen.
 Familiarité, *f.* poufałość, *f.*
 Vertraulichkeit, *f.*
 Familier, ière, *a.* poufały; za-
 twy, snadny, vertraulich, ver-
 traut, bekannt, geläufig.
 Famille, *f.* familia, *f.* dom,
 ród, *m.* Familie, Verwandtschaft,
f. Geschlecht, *n.*
 Famine, *f.* głód wielki, po-
 wszechny, *m.* Hungersnoth, *f.*
 Hunger, *m.*
 Fanage, *m.* przewracanie, su-
 szenie siana, *n.* Heumachen, *n.*
 Fanaison, *v.* Fenaision.
 Fanatique, *a.* fanatyczny, fana-
 tisch, Schwärmerisch. — *m.* fa-
 natyk, *m.* Schwärmer, Fan-
 tist, *m.*

Fana-

Fanatisme, *m.* fanatyzm, *m.*
 Schwärmeren, *f.* Fanatismus,
m.
 Fanchon, *m.* Franus, *m.* Fränz-
 chen, *n.* (Name).
 Fane, *f.* listek rośliny iakię,
m. Blatt einer Pflanze, *n.*
 Faneur, *v. a.* przewracać, rozru-
 cać siano, pokos na łacie;
 suszyć, zwiędłym robić, Heu
 machen; welf machen. se —, *r.*
 usychać, schnąć, wędznąć,
 verwelken.
 Faneur, *m.* euse, *f.* robotnik
 siano na łacie przewracający,
m. Heumacher, *m.*
 Fausse, *m.* *f.* sam. dzieciątko,
n. Kind, *a.*
 Fanfare, *f.* trąbienie, *n.* dźwięk
 trąby, kotłów etc., *m.* Trom-
 petenstück, Runda, *n.*
 Fantaron, *m.* samochwalca,
 fanfaron, *m.* Prahlcr, *m.* —
a. chełpliwy, prahlcrisch.
 Fantaronnade, Fantaronnerie,
f. chełpliwość, *f.* chęłpienie,
 się, *n.* Prahlerei, Großspreche-
 rei, *f.*
 Fantreluche, *f.* T. bagatelki,
 frazki do stroju, *f.* pl. Glit-
 terstaat, *m.*
 Fange, *f.* błoto, *n.* kał, muł,
m. Roth, *m.*
 Fangeux, euse, *a.* błocisty, ka-
 łuzysty, kotlig.
 Fanion, *m.* chorągiew przed
 zawodami wojennymi niesio-
 na, *f.* Baggagcfahne, *f.*
 Fantaisie, *f.* fantazja; myśl,
 wola, chęć, ochota; kma-
 brność, *f.* upór, *m.* Fantafie,
 Einbildungskraft, *f.* Sinn, Ein-
 fall, Eigensinn, *m.*
 Fantasque, *a.* głupi, fantasty-
 czny; dziwny, uporny; fan-
 tistisch, härrisch, wunderlich.
 Fantassin, *m.* żołnierz pieszy,
m. piechota, *f.* Soldat zu Fuß,
m.
 Fantastique, *a.* fantastyczny,
 zmyślony, fałszywy, fanta-
 stisch, eingebildet.

Fantôme, *m.* strach, *m.* Ge-
 spenst, *n.* fig. wiatr, dym,
m. cien, *f.* Hirngespinnst, Schat-
 tenwerk, *n.* Schatten, *m.*
 Fanum, *m.* boży zez, *n.* heid-
 nischer Tempel, *m.*
 Faon, (fan), *m.* ielonek, danie-
 lek, *m.* Hirschkalb, *n.*
 Faonner, (fanner), *v. n.* ocielić
 się, (o łaniach, sarnach),
 Junge sehen, (von Hirschfüßen
 und Diebstehlen).
 Faquin, *m.* holtay, *m.* verächts-
 licher Kerl, Schurke, *m.*
 Faquinerie, *f.* podły, nikczem-
 ny uczynek, *m.* Schurken-
 streich, *m.*
 Farailon, *m.* hak mały, *m.*
 brodowina w morzu, *f.* kleine
 Sandbank, *f.*
 Farais, *m.* sieć do wydobywa-
 nia koralów z morza, *f.* Netz
 zum Korallen fischen, *n.*
 Farce, *f.* nadzewanie, *n.* sie-
 kanka, *f.* figiel, przypadek
 śmieszny, *m.* krótka zabawna
 sztuka po komedyi grana, *f.*
 Güllst, *n.* Gülle, *f.* Possenspiel,
 lustiges Nachspiel, *n.*
 Farceur, *m.* biazen, figlarz, *m.*
 Possenreißer, *m.*
 Farcin, *m.* bolączka, *f.* (choro-
 ba końska), Wurm, *m.* (Krank-
 heit der Pferde) — neux, euse,
a. na męchory, mit dem Wurm
 behaftet.
 Farcir, *v. a.* nadziewać, füllen.
 fig. natkać; napełnić, an-
 füllen.
 Farcissure, *f.* nadziewanie, *n.*
 Füllen mit einem Güllst, *n.*
 Fard, *m.* malowidło, *n.* Schmin-
 ke, *f.* fig. ozdoba fałszywa,
 nadętość; obłudność, nieszcze-
 rość, *f.* Prunk, *m.* Verstellung,
 Falschheit, *f.*
 Fardeau, *m.* ciężar, *m.* Last,
 Bürde, *f.*
 Farder, *v. a.* malować, (twarz),
 schminken. fig. przyozdobić,
 upstrzyć, einen falschen Anstrich
 geben.

Farfadet,

- Farfadet, *m.* mara, poczwara, *f.* diabeł, *m.* Robold, *m.* *fig.* sam. pusta głowa, sowiadrał, *m.* lechisinniger Mensch, *m.*
- Farfouiller, *v. a. et n.* szpérac; powierzać, porozrzucac, her- umbühlen, durchsuchen.
- Faribole, *f.* *m.* bayka, baśń, *f.* albernes Zeug, *n.* Posse, *f.*
- Farine, *f.* mąka, *f.* Mehl, *n.*
- Fariner, *v. a.* posypać mąką, mit Mehl bestreuen.
- Farinet, *m.* kostka na iednę tylko stronę oka mająca, *f.* Würfel, der nur auf einer Seite Augen hat, *m.*
- Farineux, *euse, a.* mączny, z mąki robiony; umaczony; mączysty, męhlig, mehlicht.
- Farinier, *m.* przekupiec mąki, *m.* Mehlhändler, *m.*
- Farinière, *f.* skrzynia, komórka do chowania mąki, *f.* Mehlfasten, *m.* — Kammer, *f.*
- Farlouse, *f.* dzierlatka, *f.* Hei- delerche, *f.*
- Farouche, *a.* dziki, drapieżny, wild, menschenfeind.
- Fascie, *ée, a.* strefisty, pasko- waty, (o ślimakach etc.), ge- streift (von Muschelschaalen etc.)
- Fascies, *f.* *pl.* strefy, paski na ślimakach etc., *pl.* Streifen auf Muschelschaalen etc., *m. pl.*
- Fascinage, *m.* faszyny, *f.* *pl.* robienie faszyn, *n.* Faschinen- werk, Faschinenmachen, *n.*
- Fascination, *f.* omamienie; za- ślepienie, *n.* Verblendung, *f.*
- Fascine, *f.* faszyna, *f.* Faschine, *f.*
- Fascinet, *v. a.* omamieć, zaślepić, oczarować, verblenden, bezän- bern.
- Faseole, *f.* fazole, *pl.* Gaseole, Schminkebohne, *f.*
- Faste, *m.* okazałość, wspania- łość, pompa; duma, *f.* Ge- pränge, *n.* Pracht, *f.* Prunk; Hochmuth, *m.* *fig.* nadętość stylu, *f.* Schwellst, *m.*
- Fatidieux, *euse, a.* nudny, nieznosny, przykry, langwei- lig, verdrießlich.
- Fastueux, *euse, a.* okazały, wspaniały, dumny, nadęty, prunkvoll, hochstrabend.
- Fat, *m.* głupiec, błazen, *m.* Laffe, Geck, *m.* — *a.* głupi, bezrozumny, läppisch, albern.
- Fatal, *ale, a.* niebezpieczny, za- wiśny; nieuchronny, nieuchy- bny, unglücklich, unvermeidlich.
- Fatalité, *f.* przeznaczenie, *n.* los; wyrok niebezpieczny, przy- pad k niebezpieczny, *m.* Ver- bängniß, *n.* unglücklicher Zufall, *m.*
- Fatidique, *a.* prorocki, weissa- gend.
- Fatigant, *ante, a.* przykry, nu- dny, ciężki, trudny, ermü- dend, beschwerlich.
- Fatigue, *f.* fatyga, praca, *f.* trudy, *pl.* Ermüdung, Beschwer- lichkeit, *f.*
- Fatigue, *ee, p. et a.* sfatygowa- ny etc., ermüdet.
- Fatiguer, *v. a.* sfatygować, spra- cować, zmordować, o-żabić, ermüden, abmatten, *fig. n.* na- przykrzać się komu, beschwer- lich fallen. — *n. et se —, r.* sfatygować się, zmordować się, spracować się, sich ermü- den, sich abmatten.
- Fatras, *m.* graty, szpargały, *pl.* Haufen Blunder, *m.* *fig.* — de paroles, słowa niepotrzebne, próżne, *pl.* Wortfram, *m.*
- Fataire, *m.* wieszczek, *m.* In- spiriter, Wahrsager, *m.*
- Fatuité, *f.* głupstwo, błazeń- stwo, *n.* nierozum, *m.* Abge- schmacktheit, *f.* läppisches Zeug, *n.*
- Fatum, *m.* los, wyrok, *m.* Schick- sal, *n.*
- Faubourg, *m.* przedmieście, *n.* Vorstadt, *f.*
- Fauchage, *m.* koszenie, *n.* Ab- mähen, *n.*
- Fauchaison, *f.* czas koszenia, *m.* Mähezeit, Heurndte, *f.*
- Fauche, *f. v.* fauchage, (fau- chaison).
- Fauchée, *f.* tyle siana, łaki, ile na dzień człowiek skosić może, so viel Gras als ein Mann in einem Tage mähen kann; Diesen Tagewerk *n.*
- Faucher, *v. a.* kosić, mähen. — *n.* (o koniach), chromać na nogę przednią, włóczyć ją, (von Pferden) den Vordersehen- kel nachschleppen.
- Fauchet, *m.* grabie, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*
- Faucheur, *m.* kosiarz, *m.* Mä- her, *m.*
- Faucheux, *m.* pałk z długie- mi nogami, *m.* Habermann, *m.* (langbeinige Spinne.)
- Faucille, *f.* sierp, *m.* Sichel, *f.*
- Faucillon, *m.* nóż krzywy ogra- dniczy, *m.* Hippe, *f.* Kneip, *m.*
- Faucon, *m.* sokół, *m.* Falke, *m.*
- Fauconneau, *m.* sokół, *n.* jun- ger Falke, *m.*
- Fauconnerie, *f.* sokolnictwo; myślistwo sokolami; miey- sce, gdzie sokóły schowają, *n.* sokolnia, *f.* Falkenierkunst; Falkenbeize; Falkneren, *f.*
- Fauconnier, *m.* sokolnik, *m.* Falkenier, *m.*
- Fauconnière, *f.* taistra sokol- nicza, *f.* Falkenierstasche, *f.*
- Faufiler, *v. a.* fastrygować, verloh- ren, heften, anschlagen, *se. — r.* être faufilé avec (qq. . .), w- ściśle związek wstąpić, w- ściśle żyć przyjaźni, sich mit einem genau verbinden.
- Fauldes, *f.* *pl.* węgielnia, *f.* piec węglarski, *m.* Weiler- plag, *m.*
- Fau-perdrien, *m.* sokół na ku- ropatwy, *m.* Rebhühnerfalk, *m.*
- Faussaire, *m.* fałszerz, *m.* Ver- fälscher, *m.*
- Fausse-clef, *f.* wytrych, *m.* Nach- schlüssel, Dietrich, *m.*
- Fausse-couche, *f.* poronienie, *n.* frühzeitige Geburt, *f.*
- Fausse-fenêtre, *f.* okno ślepe, *m.* blindes Fenster, *n.*
- Faussement, *ad.* fałszywie, fälschlich.
- Fausse-porte, *f.* fórtka skryta, tylua, *f.* Hintertüre, *f.*
- Fausser, *v. a.* pogiać, skrzywić, pozaginać; nie dotrzymać, łamać, verdrehen; verbiegen; brechen, nicht erfüllen.
- Fausset, *m.* fałset, *m.* fistuła, *f.* głos muzyczny; czopek, *m.* Falsettstimme, Pfeifel, *f.* kleiner Zapfen, *m.*
- Fausseté, *f.* fałsz, *m.* kłam- stwo, *n.* niedostateczność, *f.* Unrichtigkeit, Unwahrheit, Falsch- heit, *f.*
- Faute, *f.* błąd, *m.* omyłka, wa- da, wina, *f.* Fehler, Mangel, *m.* — de . . ., w niedostatk, aus Mangel an . . . sans —, nieuchybnie, zapewne, un- fehlbar, ganz gewiss.
- Fauteuil, *m.* krzesło z porę- czami, *n.* Lehnstuhl, Armstuhl, *m.*
- Fauteur, *m.* trice, dopomagacz, sprzyjający, *m.* Begünstiger (einer Parthey etc.), *m.*
- Fautif, *ive, a.* pełen błędów, obłądliwy; ułomny, fehler- haft.
- Fauve, *a.* płowy, fałb, fahl. — *m.* bêtes fauves, zwierzęta jeleniego rodzaju, *n.* *pl.* ro- tbes Wildpret, *n.*
- Fauvette, *f.* piegża, *f.* Graś- mücke, *f.*
- Faux, *f.* kosa, *f.* Sense, *f.*
- Faux, *fausse, a.* fałszywy; zfał- szowany, fałsch, nachgemacht, verfälscht. — *m.* fałsz, *m.* das Falsche, Unwahre, *n.*
- Faux, à Faux, *ad.* fałszywie, fałsch, fälschlich.
- Fauxbourg, *v.* Faubourg.

Faux-brillant, *m.* kamień drogi fałszywy, *m.* fałszywy Edelstein, *m.* fig. koncept pozorny, *m.* okazałość fałszywa, *f.* blesz szimierender Gedanke, *m.*

Faux-étui, *m.* powłoka na puzdro, koperta wierzchnia, *f.* Uebergehäuse, *n.*

Faux-frais, *m. pl.* wydatki drobne, *pl.* kleine Unkosten, *f. pl.*

Faux-fuyant, *m.* wymówka, *f.* wykręty, *pl.* Ausflucht, Ausrede, *f.*

Faux-germe, *m.* płód poroniony, niedożyźnięty, *m.* unzeitige Geburt, *f.*

Faux-jour, *m.* przeciwne światło, *n.* falsches Licht, *n.* Schein, *m.*

Faux-pas, *m.* ustyryk, *m.* potknięcie się, *n.* Fehltritt, *m.*

Faux-pli, *m.* zmarsk, fałd, *m.* zagięcie, *n.* unrechte Falte, *f.*

Faux-saunage, *m.* wprowadzanie soli zakazanej, *n.* heimliche Einfuhr verbotenen Salzes, *f.*

Faux-saunier, *m.* wprowadzający skrycie sól zakazaną, *m.* der verbotenes Salz heimlich einführt, *m.*

Faux-sel, *m.* sól zakazana, *f.* verbotenes Salz, *n.*

Faux-semblant, *m.* pozor obłudny, *m.* okazałość fałszywa, *f.* fałszywy Schein, *m.*

Faveur, *f.* życzliwość, łaska, *f.* sprzyjanie, kredyt, respekt, *m.* Gunst, Gewogenheit, Gefälligkeit, *f.* Ansehen, *n.* Kredit, *m.* en — de . . . , względem, z życzliwości, na dobro, in Rücksicht, zum Besten. à la — de . . . , za pomocą, za pośrednictwem, unter Begünstigung, durch Hülfe. Faveurs, *pl.* oświadczenie, okazanie przychylności, przyjaźni, *n.* gątowne wstążek wąskich, *f.*

Gunstbezeugungen, *f. pl.* Art sehr schmales Band, *n.*

Favorable, *a.* łaskawy, życzliwy, przychylny, gładki, geheißt.

Favori, *m.* ite, *f.* faworyt, kochanek, *m.* Gunstling, Liebbling, *m.* — *a.* ulubiony, upodokany, najmilszy, Lieblings- . . . Leib . . .

Favoriser, *v. a.* sprzyjać, bydz przychylnym; wspierać, begünstigen, gładki seyn.

Féage, *m.* lenność, *f.* lenno, *n.* Lehn, *n.*

Fébricitant, *ante, a.* na febrę chorujący, mit dem Fieber befaßt.

Fébrifuge, *m.* lekarstwo na febrę, *n.* Fieber vertreibendes Mittel, *n.*

Fébrile, *a.* febryczny, febrę sprawujący, sieberhaft.

Fécale, *a. f.* matiere —, gnóy człowieczy, *m.* gówno, *n.* Excremente, *f. pl.* Menschenoth, *m.*

Fécer, *v. n.* (fusy etc.) ustawać się, einen Bodensatz machen.

Fèces, *f. pl.* fusy, drożdże ustoiny, *pl.* Bodensatz, *m.*

Fécond, *onde, a.* płodny, żyzny, urodzajny, fruchtbar.

Fécondation, *f.* przyjęcie się, ożywienie, *n.* Befruchtung, *f.*

Féconder, *v. a.* ożywiać, żyznym robić, befruchten.

Fécondité, *f.* żyzność, urodzajność, *f.* Fruchtbarkeit, *f.*

Fécule, *f.* część korzeni niektórych maczysa, *f.* fusy, *pl.* nieczystość, *f.* męchlicie und unschmackhafte Theil einer Wurzel; Bodensatz, *m.*

Féculent, *ente, a.* nieczysty, drożdżysty, mętny, einen Bodensatz machend, unrein.

Fée, *f.* wieszczka, czarownica, *f.* Fee, Zauberin, *f.*

Féer,

Féer, *v. a. obs.* oczarować, begaubern.

Féerie, *f.* czary, *pl.* Zauberkunst der Feen, *f.*

*Feindre, *v. a.* udawać, zmyślać, wymyslać, sich vorstellen, vorgeben; erdichten. — *n.* ociągac się, namyslać się, wzbraniać się, Bedenken tragen. sam. chromać, ein wenig hinfelen.

Feint, *einte, p. et a.* udawany, versteilt, erdichtet, falsch.

Feinte, *f.* udawanie, zmyślanie, *n.* chytróść, *f.* Verstellung; List, Ginte, *f.*

Feintise, *f. obs.* zmyślanie, *n.* obłuda, *f.* Verstellung, *f.*

Félatier, *m.* hutnik, co szkło robi, *m.* Glasblaser, *m.*

Fêle, *f.* rurka do robienia szkła, *f.* Blasrohr desselben.

Fêler, *v. a.* porysować, popekać, spalten, zerspringen. se —, *r.* pęknąć, zerspringen.

Félice, *m.* Szczęsny, Felix, *Fe-lix, m.* (Name).

Félicitation, *f.* po —, winszowanie, *n.* Glückwünschnng, *f.*

Félicité, *f.* szczęśliwość, *f.* Glückseligkeit, *f.*

Féliciter, *v. a.* (qq de qc.) powin-szować, Glück wünschen.

Félon, *onne, a.* niewierny, tre-tre, los, meineidig, *T.*

Félonie, *f.* niewierność, *f.* Untreue des Vasallen, *f. T.*

Félonque, *f.* okręt mały z wiosłami, *m.* kleines Ruderschiff, *n.*

Félure, *f.* rysa, *f.* Riß, Spalt, *m.*

Femelle, *f.* samica; (żart.) kobieta, *f.* Weibchen, *n.* — *a.* żeński, weiblich.

Féminin, *ine, a.* żeński, weiblich, *f.*

Féminiser, *v. a.* słowo rodzaju męskiego obrócić w słowo rodzaju żeńskiego, ein Wort weiblichen Geschlechts machen.

Femme, *f.* białogłowa, niewiasta kobieta, zona, *f.* Weib, *n.* Frau, *f.* Frauenzimmer, *n.*

Femmelette, *f.* małpa, *f.* ein-sältiges Weibsbild, *n.*

Fenaison, *f.* czas koszenia siano, pokos, *m.* Heurndte, *f.*

Fendeur, *m.* łupacz, *m.* Spalt-ter, *m.*

Fendre, *v. a.* roz-, łupać, szczepać; rozdzielić; rozedrzeć, rozszarpać, spalten, zerspringen; durchschneiden; aufreißen. — *n.* sz. pęknąć, rospadać, zerspringen, bersten. se —, *r.* łupać się, rospadać się, pęknąć, sich spalten, Risse bekommen.

Fenêtrage, *m.* okna, *n. pl.* Fenêsterwerk, *n.*

Fenêtre, *f.* okno, *n.* Fenster, *n.*

Fenil, *m.* siennica, *f.* Heuboden, Heuschuppen, *m.*

Fenin, *m.* fenik, *m.* Pfennig, *m.*

Fenouil, *m.* kopr włoski, *m.* Fenchel, *m.*

Fenouillette, *f.* wódka koprowa, *f.* gatunek jabłek, *n.* Fenchelbranntwein, *m.* Gattung Apffel, *f.*

Fente, *f.* rysa, rospadlina, *f.*

Fenspör, *m.* Spalt, Riß, Schlig, *m.*

Fénu-grec, *m.* Boża trawa, *f.* griechisch Heu; Bockshorn, *n.*

Féodal, *ale, a.* lenny, lehubar, zum Lehne gehörig.

Féodalité, *f.* lenność, *f.* Lehn-barkeit; Lehnspflicht, *f.*

Fer, *m.* żelazo, *n.* Eisen, *n.* Hufeisen, *n.* (— à repasser), żelazko do prasowania, *n.* Bü-gelisen, *n. fig.* pugań, *m.* szpada etc., *f.* Dolch, Degen, *m.* Fers, *pl.* kaydany; okowy, kancuchy, *pl.* Ketten, Fesseln, *f. pl.*

Fer-blanc, *m.* blacha pobiela-na, *f.* weißes oder versinnetes Blech, *n.*

E e 2

Fer.

Ferblantier, *m.* blacharz, *m.*
Blechschmied, *m.*

Fer-chaud, *m.* zgaga, *f.* Ede-
brennen, *n.*

Férial, *ale, a. T.* powszedni,
zu den Wochentagen gehörig.

Férie, *f. T.* dzień powszedni,
(oprócz soboty), *m.* Wochen-
tag außer Sonnabend und Sonn-
tag (in der katholischen Kirche), *m.*

Féries, *pl.* wakacje, *pl.* Ge-
rien, *f. pl.*

Férir, *v. a. sans coup* — bez
wstrętu, bez dania odporu,
ohne das geringste zu wagen,
ohne Schwertschlag.

Fermage, *m.* pieniądze za aren-
dę, *pl.* arenda, *f.* Pachtgeld,
n.

Fermaillé, *m.* krata żelazna, *f.*
eisernes Gitter, *n.*

Fermant, *ante, a. à jour* —
wieczorem, mit Ende des Ta-
ges. à portes fermantes, pod-
czas zamykania bram miey-
skich, mit Thorschluß.

Ferme, *f.* folwark, *m.* arenda,
Meieren, *f.* Pachtgut, *n.* Wacht,
f.

Ferme, *a.* mocny, nieruchomy;
twardy, fest, unbeweglich, stark.
fig. nieporuszony, trwały,
stały, standhaft. — *ad.* mo-
cno, bardzo, silnie; state,
trwale, fest, stark, hart. — *i.*
śmiało! Muth gefaßt!

Ferment, *m.* materya do kisze-
nia, *f.* Gährungsmittel, *n.*

Fermentatif, *ive, a.* kiszący,
gähren machend.

Fermentation, *f.* kiszzenie; bu-
rzenie się, *n.* Gährung, *f.*
(auch *fig.*)

Fermenter, *v. n.* kisieć, gähren.

Fermentescible, *a.* do kisenia
zdalny, zur Gährung geschikt.

Fermer, *v. a.* zamknąć; zawrzeć;
skończyć, zakończyć; zatkać;
otoczyć, opasać, obwiesić,
zumachen, zuschließen, verschließen,

ßen, schließen; zustopfen; ver-
sperren; umgehen, einschließen.
— *n. et se* —, *r.* zamykać
się; bydz zamkniętym, zawar-
tym, schließen; zugeben; ge-
schlossen werden.

Fermeté, *f.* moc, twardość, *f.*
Festigkeit, *f. fig.* stałość, *f.*
umysłnienustraszony, *m.* Stand-
haftigkeit, *f.*

Fermeture, *f.* zamknięcie, za-
warcie, *n.* Verschließung, *f.*
Schluß, *m.*

Fermier, *m.* iare, *f.* arendarz,
m. Pächter, *m.*

Fermeoir, *m.* klanzura (u książ-
ki), *f.* dźwó ostre, *n.* Clausur,
f. (Beschläge an Büchern);
scharfer Reißel, *m.*

Fernambouc, *m.* bryzelia cze-
rwona, *f.* Brasilienholz, *m.*

Féroce, *a.* dziki, drapieżny,
srog, okrutny, grimmig, wild.

Férocité, *f.* dzikość, srogość;
niełudzkość, *f.* okrucieństwo,
n. Wildheit, Grausamkeit, *f.*

Ferraille, *f.* stare żelaza, *n.*
pl. altes Eisenwerk, *n.*

Ferrailleur, *v. n.* brzdąkać, bić
głównia szabli etc., fucheln.
fig. kłócić się, gorąco dy-
sputować, heftig streiten.

Ferrailleur, *m.* zabijacz, napa-
stnik; handlujący starym że-
lazem, *m.* Renommist, der mit al-
tem Eisen handelt, *m.*

Ferrant, *a. m.* maréchal —
kował, *m.* Hufschmied, *m.*

Ferrement, *m.* drag żelazny do
wyłaniania czego, instrument
żelazny, *m.* Grechzeug; eisernes
Werkzeug, Eisenwerk, *n.*

Ferrer, *v. a.* obić żelazem etc.
okuć, beschlagen (mit Eisen,
Eisler etc.)

Ferret, *m.* okówek u tasiemki,
m. Nessel, Senkelsift, *m.*

Ferretier, *m.* młot kowalski,
m. Schmiedehammer, *m.*

Ferreur,

Ferreur, *m.* obiiacy żelazem,
der mit Eisen beschlägt.

Ferron, *m.* żeleznik, *m.* (szy-
nami handlujący), Eisenhän-
dler, (mit Stangeneisen), *m.*

Ferronnerie, *f.* huta, kuźnia,
f. Eisen Schmiede, *f.*

Ferroannier, *m.* iare, *f.* że-
lnik, *m.* Eisenhändler, *m.*

Ferrugineux, *euse, a.* żelazo w
sobie zawierający, żelazny,
eisenhaltig.

Ferrure, *f.* oków, *m.* obicie, *n.*
okówka, *f.* obiianie, okowa-
nie, *n.* Beschlag, *m.* Beschlä-
gen, *n.*

Fertile, *a.* żyzny, obfity, Frucht-
bar.

Fertiliser, *v. a.* żyznym czynić,
użyźnić, Fruchtbar machen.

Fertilité, *f.* żyzność, obfitość,
f. dostatek, *m.* Fruchtbarkeit, *f.*

Férule, *f.* palmatka szkolna, *f.*
Pläßer, *m.* Ruthe, *f.*

Fervent, *ente, a.* gorliwy, go-
racy, eifrig, brünstig.

Ferveur, *f.* gorliwość; gora-
ność, *f.* Eifer, *m.* Inbrunn,
Hize, *f.*

Fesse, *f.* zadek, *m.* Hinterba-
fen, *m.*

Fesse-cahier, *m.* fam. przepi-
sywacz płatny, *m.* Abschreiber
(um Lohn), *m.*

Fesse-mathieu, *m.* fam. li-
chwiarz, *m.* Bucherer, *m.*

Fessée, *f.* fam. plagi w dupe-
różę, ręka dane, *pl.* Strei-
che auf den Hintern, *m. pl.*
Schilling, *m.*

Fesser, *v. a.* bić kogo w zadek,
den Hintern schlagen.

Fessier, *m.* fam. zadek, *m.* Hin-
tere, *m.*

Fessu, *ne, a.* fam. dupiasty,
dickearschig.

Festin, *m.* ucztę, *f.* bankiet, *m.*
Gastmahl, Fest, *n.*

Festiner, *v. a.* fam. bankietować,
częstować, traktiren.

Festivité, *f.* uroczystość, *f.*
Feyerlichkeit, *f.*

Festoyer, *v. a.* fam. częstować,
traktować, herrlich bewirthen.

Fête, *f.* dzień weselości, *m.*
święto, *n.* imieniny, *pl.* Fest,
n. Feyertag; Namenstag, *m.*

Fêter, *v. a.* zachowywać, obcho-
dzić święto, feyern, *fig.* dobrze
przyjąć kogo, wohl empfangen.

Fétide, *a.* śmierdzący, smro-
dliwy, stinkend.

Fétu, *m.* dzidzieło, *n.* Strohz-
balm, Splitter, *m.*

Fétus, *m.* płód w żywocie ma-
cierzyńskim, *m.* Frucht im
Mutterleibe, *f. T.*

Feu, *m.* ogień; pożar, *m.*
światło, *n.* blask, *m.* Feuer;
Licht, *n.* Glanz, *m. fig.* ży-
wość, rzeźwość, żywawość, *f.*

zapał, *m.* Hize, Lebhaftigkeit,
f. Feux, *pl.* domy, kominy, *m.*
pl. ogniska, *n.* piece, komi-
ny, *m. pl.* Feuerstätte, *f. pl.*

Defen, *m. pl.* Kamine, *n. pl.*

Feu, *eue, a.* nieboszczyk, nie-
boszczka, zmarły, unlängst ver-
storben, selig.

Feuillage, *m.* liście, *pl.* liść, *f.*
Laub, *n. T.* liście rznięte,
malowane, *pl.* Laubwerk, *n.*

Feuillantine, *f.* francuskie cia-
sto, *n.* Blättergebackenes, *n.*

Feuille, *f.* liść, *f.* arkusz pa-
pierni, *m.* folga pod kamie-
niem, *f.* Blatt, *n.* Vogen Pa-
pier, *m.* Folie, *f.*

Feuillée, *f.* chłodnik, *m.* Laube,
f.

Feuille-morte, *a. et m.* blad-
żółty, braungelb.

Feuillet, *m.* karta papieru, *f.*
Blatt von einem Vogen, *n.*

Feuilletage, *m.* v. feuillantine.

Feuilleter, *v. a.* przeyrzeć, prze-
glądać książkę; zobaczyć, po-
szukać czego w nię; ciasto
francuskie zagnieść, cienko
kraiać,

krajać, blättern, durchblättern; nachschlagen; blätterig machen.
 Feuillette, *f.* beczka do wina, *f.* Weinfäß (von ungefähr 120 Kannen), *n.*
 Feuillu, *uo, a.* liściasty, dość be-
 laubt.
 Feuillure, *f.* brzeg, kant u
 drzwi, okien w fage ramowa
 wpadałacy, *m.* Aufschlag (an
 Thür- und Fenstereinfassungen),
m.
 Feurre, *m.* słoma dla bydła, *f.*
 Gutterstroh, *n.*
 Feutrage, *m.* natkanie czego
 pilśni; pilśnowanie, *n.* Gilt-
 sen, *n.*
 Feutre, *m.* pilśni, *f.* kapeluszy-
 sko, *n.* Gilt, *m.* eig. fig.
 Feutrer, *v. a.* pilśnować; natkać
 co pilśni etc., filzen; mit
 Wolle, Haaren etc. ausstopfen.
 Feutrier, *m.* pilśniarz, *m.* Gilt-
 macher, *m.*
 Feve, *f.* bób, groch biały etc.,
 Bohne, *f.*
 Féverole, *f.* bób mały, groch
 biały, *m.* kleine Bohne, weiße
 Bohne, *f.*
 Février, *m.* luty, *m.* Februar,
 Hornung, *m.*
 Fi! i. fe! pfe! pfui!
 Fiacre, *m.* karéta, *f.* pojazd
 do najeżdż; powoźnik téż, *m.*
 Mietheutsche, *f.* Miethkut-
 scher, *m.*
 Fiangailles, *f. pl.* zareczyny,
pl. Verlobung, *n.*
 Fiancé, *m. éc, f.* zareczony,
 pan młody, *m.* Verlobter, *m.*
 Fiancer, *v. a.* une personne, zare-
 czyć kogo z kim; poślubić
 komu; zareczyć się z panną,
 eine Person verloben, sich mit
 ihr verloben.
 Fibre, *f.* nitka, żyłka w mię-
 sie, w cieple; kosmaciny, włó-
 chacziny, *f.* korzonki, *m. pl.*
 Fiber, Faser, *f.*
 Fibreux, *euse, a.* żyłkowaty;
 kosmaty, włochaty, faserig.

Fibrille, *f.* żyłka, *f.* Fäserchen,
 Fäschen, *n.*
 Ficeler, *v. a.* szpagatem związać,
 mit Bindfaden binden.
 Ficelle, *f.* szpagat, *m.* Bindfa-
 den, *m.*
 Ficellier, *m.* szpalka z szpaga-
 tem, *f.* Bindfadenrolle, *f.*
 Fiche, *f.* czop z zawiasami, *m.*
 marka podługowata do grania,
f. Tischband an Thüren
 etc., *n.* längliche Spielmarke, *f.*
 Ficher, *v. a.* wbić, wścibić, wło-
 żyć, wetknąć, eintreiben, hin-
 eintreiben.
 Fichoir, *m.* drewienko rozszcze-
 piono do przypięcia czego,
n. Klemmhölzchen, *n.* Klammer,
f.
 Fichu, *ue, a.* fam. mizerny, nie
 wiele warty, sehr schlecht, sehr
 erbärmlich.
 Fichu, *m.* chustka skośna, *f.*
 dreieckiges Halstuch, *n.*
 Fictif, *ive, a.* zmy, wymysłony,
 erdacht, erfonnen.
 Fiction, *f.* zmy, wymyslenie,
n. Wymysł, *m.* Erdichtung, *f.*
 Fiddle, Fidelle, *a.* wierny;
 szczery; prawdziwy; prawo-
 wierny, treu, getreu; gläubig.
 les fidèles, prawowierni, die
 Gläubigen.
 Fidelité, *f.* wierność, szcze-
 rość; pewność, *f.* Treue, *f.*
 Fief, *m.* lenność, *f.* lenno, *n.*
 Lehn, *n.*
 Fieffant, *m.* Pan lenny, Lehn-
 herr, *m.*
 Fieffataire, *m.* man, *m.* Lehn-
 mann, *m.*
 Fieffé, *éc, pl.* lennym prawem
 nadany, co trzymający; len-
 ny; zupełny, arcy-, *n. p.* be-
 lehn; vom Lehn abhängig; im
 höchsten Grade, Erz-, als;
 tripon —, arcyfilut, arcy-
 złodziei, *m.* Erzgandieb, *m.*

Fieffer.

Pieffer, *v. a.* dądz co lennym pra-
 wem, in Lehn geben.
 Fiel, *m.* zółć, *f.* Galle, *f.* fig.
 nienawidzieć, *f.* iad, gniew, *m.*
 Haß, Zorn, *m.*
 Fienie, *f.* gnój, *m.* (hydłocy),
 Mist vom Viehe, *m.*
 Fienter, *v. n.* gnoić, misten.
 Pier, *v. a.* (qc. à qq.) zwierzyć, an-
 vertrauen. se —, *r.* (à qq. mieć
 ufność, ufać komu, dowie-
 rzać, sich einem vertrauen, ihm
 trauen. (sur qc.) spuścić się
 na co, sich auf etwas verlassen.
 Pier, *ère, a.* dumny, zachwały,
 hardy, stolz, muthig, süß.
 Pier-à-bras, *m.* fam. fanfaron,
 brawura, *m.* Prahler, *m.*
 Fierté, *f.* duma, zachwałność,
 hardość; wspaniałość umy-
 sku; bystrość, (o koniach), *f.*
 Stolz; Muth (der Pferde), *m.*
 Fièvre, *f.* febra, *f.* Fieber, *n.*
 Fiévreux, *euse, a.* febrę spra-
 wiający; febryczny, Fieber
 verurachend; fieberhaft.
 Fiévroite, *f.* mała febra, *f.* Klei-
 nes Fieber, *n.*
 Fifre, *m.* piszczałka, *f.* fayfer,
m. Querpfiffe, *f.* Querpfiffer,
m.
 Figest, *m.* zgeszczenie, *n.*
 Gerinnung, Verdickung, *f.*
 Figer, *v. a.* zgeszczać, zsiadłym,
 skrzypłym robić, verdicken,
 gerinnen lassen. se —, *r.* zsia-
 dać się, skrzepnąć się, gerin-
 nen, sich verdicken.
 Figue, *f.* figa, *f.* Feige, *f.*
 Figuerie, *f.* figarnia, *f.* Feigen-
 garten, *m.*
 Figuier, *m.* figowe drzewo, *n.*
 figa, *f.* Feigenbaum, *m.*
 Figuratif, *ive, a.* na wzór przy-
 szkły rzeczy wystawiony, vor-
 bildlich, figürlich.
 Figure, *f.* figura, postać, *f.*
 kształt, wzór, obraz, *m.* Fi-
 gur, *f.* Gestalt, *f.* Bild, *n.*

Figuré, *éc, p. et a.* formowany
 etc., abgebildet etc.

Figurément, *ad.* niewłaściwie,
 przenośnie, figürlich.

Figurer, *v. a.* kształtować, for-
 mować; wystawiać; znaczyć,
 abbilden, vorbilden. — *n.* zga-
 dzać się z sobą; paraować,
 wohl oder schlecht zusammen ste-
 hen; Figur machen. se —, *r.*
 wystawiać sobie, sich vorstel-
 len.

Fil, *m.* nić, nitka; nici, *pl.*
 przędza, *f.* drót, *m.* ostrze,
n. nurt rzeki, *m.* Gaden;
 Zwirn, *m.* Garn, *n.* Drath, *m.*
 Schneide, *f.* Strom, *m.*

Filage, *m.* przędzenie, *n.* przę-
 dza, *f.* Spinnen; Gespinnst, *n.*

Filament, *m.* żyłka, *f.* korzo-
 nek, *m.* Faser, Faser, *f.*

Filamenteux, *euse, a.* żyłkowa-
 ty; korzonkowaty, faserig, fas-
 sig.

Filandière, *f.* prząka, *f.* Spin-
 nerinn, *f.*

Filandes, *f. pl.* lato, *n.* (paig-
 czyna); żyłki w mięsie, *f. pl.*
 Sommerfäden, *m. pl.* Fleischfa-
 sen, *f. pl.*

Filandreux, *euse, a.* żyłasty,
 żyłkowaty, faserig.

Filardeau, *m.* ryba do smaże-
 nia, *f.* drzewko proste, wy-
 sokie, *n.* Wackisch; junger
 hater Baum, *m.*

Filardeux, *euse, a.* żyłowaty,
 (o kamieniach), aderig, (von
 Steinen).

Filasse, *f.* len wyrobiony, *m.*
 konopie wyczesane, *pl.* ge-
 hechelter Glads ober Hauf, *m.*

Filassier, *m.* iere, *f.* len, konopie,
 przyprawiający, tym
 handlujący, *m.* Glads; oder
 Hanfbereiter, — Händler, *m.*

File, *f.* szereg, *m.* Reihe, *f.*

Filé, *m.* złoto, srebro nitkowe,
n. Gold-, Silberdrath, *m.*

Filer.

- Filer, *v. a.* prządz; ciągnąć, robić. (stóczek etc.), spinnen; (Drath, Wachsstock) ziehen. — *n.* ciągnąć się, wypływać; w szeregu, szeregiem ciągnąć, się jak ein Faden ziehen; in einer Reihe hinter einander hergehen.
- Filerie, *f.* gdzie konopie przędzą, Hanfspinneren, *f.*
- Fillet, *m.* nitka; żyłka, nitka; poledźwica; sieć; siatka; linia, *f.* pasek, *m.* kleiner dünner Faden, *m.* Fädchen, Gäserchen: Zungenband; Leidenfäden, *n.* Leidenbraten, *m.* Netz, Garn; netzförmig gestricktes Gewebe, *n.* Streif, *m.* Linie, *f.*
- Filleur, *m.* euse, *f.* przędzca, *m.* przedka, *f.* Spinner, *m.*
- Fil-gros, *m.* dratwa, *f.* Wachsdrath, *m.*
- Filial, *ale, a.* synowski, kindlich.
- Filiation, *f.* synowstwo, *n.* Abkunft eines Kindes in Ansehung seiner Aeltern etc., *f.*
- Filigrane, *m.* subtelna, kraciasta, przezroczysta robota, *f.* seine Dratharbeit, *f.*
- Fille, *f.* córka; panna, dziewczyna, *f.* Tochter; Jungfer, *f.* Mädchen, *n.*
- Fillette, *f.* dziewczynka, *f.* junges, kleines Mädchen, *n.*
- Filleul, *m.* enie, *f.* chrzestny syn, *m.* u. *f.* chrzestna córka, *f.* Pathe, *m.* u. *f.* Taufling, *m.*
- Filon, *m.* żyła kruszcowa, *f.* Erzgang, Gang, *m.*
- Filoselle, *f.* gatunek iedwabiu grubego, *m.* Floretseide, *f.*
- Filon, *m.* kotr, oszust, kłódziy, *m.* Spitzbube, Gauner, *m.*
- Filouter, *v. a.* myszkować, szpicznie kradz; oszukać, listig fohlen, betrügen.
- Filouterie, *f.* szalbierstwo, *n.* kradzież sztuczna, *f.* Beutelschneiderei, Spitzbüberei, *f.*
- Fils, *m.* syn, *m.* Sohn, *m.*
- Filtration, *f.* cédzenie, *n.* Durchseihung, *f.*
- Filtre, *m.* cédziworek, *m.* Stüch Tuch, Zeug, Papier etc., zum Filtriren, *n.*
- Filtre, *v.* Philtre.
- Filtrer, *v. a.* cédzić, przecédzać, durchsiehen. se —, *r.* przeciekać, durchsiefern.
- Filure, *f.* przędziwo, *n.* przędza, *f.* Gespinnst, *n.* Faden, *m.*
- Fin, *f.* koniec, *m.* Ende, *n.* fig. koniec, zamiar, cel, *m.* Zweck, *m.* Absicht, *f.* à la —, ad. na ostatku, na koniec, endlich.
- Fin, *m.* wybór, *m.* sama treść, głowa, *f.* Hauptpunkt, *m.* das Wichtigste, *n.*
- Fin, fine, *a.* subtelny, łagodny, miękki, cienki, fein, dünn, zart. fig. dowcipny, ostry, chytry, fein, listig, schlau.
- Final, *ale, a.* ostateczny, ostatni, endlich. letzte finale, litera ostatnia, *f.* Endbuchstabe, *m.* la finale, sylaba ostatnia, *f.* Endsilbe, *f.*
- Finance, *f.* gotowizna, *f.* grosz gotowy; podatek, *m.* dan, *f.* Baarschaft; Auflage, Abgabe, Steuer etc., *f.* Finances, *pl.* dochody publiczne, *m.* pl. nauka o tychże, *f.* landesherrliche Einkünfte, Finanzen, *f.* pl. Finanzwissenschaft, *f.*
- Financer, *v. a. et n.* do skarbu płacić, in die Schatzkammer zahlen.
- Financier, *m.* urzędnik dochodów publicznych; kameralista; arendarz dochodów publicznych, *m.* Beamter beim Finanzwesen; Kameralist; Finanzpachter, *m.*
- Finasser, *v. n.* sam. sztuką postępować, oszukiwać, arglistig handeln.
- Finasse, *f.* sam. przeskoki, praktyki, *pl.* sztuka, *f.* Ränke, *m.* pl.
- Finasseur, *m.* euse, *f.* sztuka postępujący sobie, der, die mit Ränken umgeht.
- Finâtre, *f.* nappodlęszy gatunek iedwabiu, *m.* schlechteste Sorte Seide, *f.*
- Finaud, *ande, a.* sam. pełen przeskoków, chytry, ränkevoll in Kleinigkeiten.
- Finesse, *f.* chytrósć, *f.* podeyscie, *n.* Feinheit, List, *f.*
- Finet, *ette, a.* chytry, ver-schmigt, schlau.
- Finir, *v. a.* za-, do-, s' —, kończyć, endigen, beschließen, vollenden. — *n.* kończyć się, skończyć się; umrzeć, sich endigen, zu Ende gehen, ein Ende nehmen.
- Fiole, *f.* słoik, *m.* flaszeczka, *f.* gläsernes Fläschchen, *n.*
- Firmament, *m.* firmament, *m.* przestrzeń nieba, *f.* Stern-Himmel, *m.*
- Fisc, *m.* skarb publiczny; instygator, *m.* Fiskus, öffentlicher Schatz, *m.* Fiskale, *m.* pl.
- Fiscal, *ale, a.* fiskalny, skarbowy, fiskalisch.
- Fistule, *f.* fistuła, *f.* Fistel, *f.*
- Fistuleux, *euse, a.* fistułowaty, rurkowy, fistelartig.
- Fixe, *a.* nieodmienny, ustawiczny, ustanowiony, pewny, fest, unbeweglich, gewiß, bestimmt.
- Fixer, *v. a.* postanowić, naznaczyć, zatrzymać; wlepić oczy swe na co, festsehen, bestimmen; besten, (die Augen auf...), se —, *r.* (à qc.) przeznaczyć się, postanowić sobie, determinować się do czego; przedstawiać na czym, sich zu etwas entschließen, dabey bleiben.
- Flagellation, *f.* biczowanie (Chrystusa), *n.* Geißelung (Christi), *f.*
- Flageller, *v. a.* biczować, geißeln.
- Flagorner, *v. a.* sam. podchlebiać, fuchschwänzen.
- Flagornerie, *f.* sam. podchlebstwo; zausznictwo, *n.* Fuchschwänzeren; Ohrenbläseren, *f.*
- Flagorneur, *m.* euse, *f.* sam. podchlebca; zausznik, *m.* Fuchschwänzer; Ohrenbläser, *m.*
- Flagrant, *a.* m. en — delit, na iawnym, gorącym występku, auf frischer That.
- Flaine, *f.* gatunek cwelichu, *m.* Art Zwilich, *m.*
- Flairer, *v. a.* po-, prze-, wachać, riechen.
- Flaireur, *m.* sam. — de cuisine, pasobrzuch, *m.* Schma-roger, *m.*
- Flambant, *ante, a.* gorejący, płomienisty, flammend.
- Flambart, *m.* węgiewłacy się; ogień powietrzny z zaduchów i waporów pochodzący, *m.* nicht recht ausgebrannte Kohle, *f.* Irrlicht, das sich an den Rauch anhängt, *n.*
- Flambeau, *m.* pochodnia, *f.* ogień, płomień, *m.* świeca wielka woskowa etc., *f.* licht-tarz wysoki, *m.* Fackel, *f.* gro-ßes Wachslicht etc., *n.* hoher Leuch-ter, *m.*
- Flambé, *ée, a.* fig. stracony, zepsuty, verderben, verloren.
- Flamber, *v. n.* gorzeć, palić się, rzucać płomienie, flammen, fackeln. — *a.* trzymać nad ogniem, zagrać; opalić; roz-topioną stoninę polować, über die Flamme halten, durch dieselbe ziehen; sengen; mit zer-lassemem Specke begießen.
- Flamboyant, *ante, a.* błyszczący się, płomienisty, blinkend, bliegend.
- Flacon, *m.* flaszka, *f.* Flasche, *f.*

Flamboyer, *v. n.* błyszczyć się, błysnąć, błysnąć.

Flamme, *f.* płomień, *m.* Flamm, *m.*

Flammèche, *f.* płomienik, *m.* iskierka, *f.* Glämmchen, *n.* Loherasche, *f.*

Flan, *m.* placek nadziewany, *m.* Gladen, (Kuchen), *m.*

Flanc, *m.* składowa, *f.* Weiche, Seite, Dünnung, *f.* fig. żywot macierzyński, *m.* Mutterleib, *m.*

Flanchet, *m.* szrot, pas wołowy, *m.* połowa stokfisz, *f.* Seitenstück (von einem Stockfische, Döfsele etc.), *n.*

Flandre, *f.* Flandrya, *f.* Flamborn, *n.* Flaminand, *a.* Sdryiski, *br.* dryiczek, *m.* derer, *m.*

Flandrin, *v. m.* fam. dragal, gibal m. (verächtl.) langer hagerer Mensch, *m.*

Flanelle, *f.* flanela, *f.* Flanel, *m.*

Flanquer, *a. fam.* dadz komu pięścią etc. wyciąć; przybudować; T. bronić, geben; (eine Ohrfeige etc.); anbauen; T. bedeczek, bestreichen. se —, *v. fam.* rozwalić się, usieść, się hinpflanzen.

Flaque, *f.* bagnisko, *n.* Nüße, Lache, *f.*

Flaquée, *f. fam.* oplusnięcie, woda etc., *n.* Guß Wasser etc., *m.*

Flaqner, *v. a. fam.* oplusnąć, beschnitten, besprizen.

Flasque, *a.* słaby, bezsilny, schlaff, matt, kraftlos.

Flasque, *f.* prochownica, *f.* Pulverbentel, *m.*

Flatter, *v. a.* podchlebiać, pieścić się, schmeicheln, liebfofen.

Flatterie, *f.* podchlebstwo, *n.* Schmeichelei, *f.*

Platteur, *euse, a.* podchlebný, schmeichelhaft, liebfofend. — *m. f.*

podchlebný, podchlebnik, *m.* Schmeichler, *m.*

Flatueux, *euse, a.* wzdymający, wiatry sprawujący, blühend.

Flatuosité, *f.* wzdymanie, *n.* wiatry, *m. pl.* Blähung, *f.*

Fléau, *m.* cepy, *m. pl.* Dreschflegel, *m.* fig. plaga, kara, *f.* kołowrot, *m.* zasnuwa u wrót, *f.* Landplage, Geißel, Plage, *f.* Wegbalken; Riegel am Thorwege, *m.*

Flèche, *f.* strzała, *f.* dach kończący; wieżchołek; koniec, *m.* podwora u woza; waga, balka u mostu spuszczonego, *f.* zóraw, *m.* Pfeil, *m.* Thurmspitze, Spitze, *f.* Baum einer Kutsche; Zugbaum an einer Zugbrücke, *m.* — de lard, poleć słoniny, *m.* Speckseite, *f.*

Fléchir, *v. a. n.* zginać, biegać, biegać, fig. zmieknąć, ugiąć, przerazić, skłonić, bewegen, rühren. *n. n.* zginać się, się biegać, się zmieknąć, fig. bydz ugięty, zmieknąć, ustępować, skłaniać się, bewegt werden, nachgeben.

Fléchissement, *m.* ugięcie, ugięcie, kłokanie, *n.* Beugung (der Kniee), *f.*

Flegmatique, *a.* flegmatyczny, powolny, phlegmatisch.

Flegme, *m.* T. flegma; powolność, *f.* Phlegma, *n.* Schleim, *m.* fig. oziębłość, spokojność, *f.* Kaltblütigkeit, *f.*

Flegmon, *m.* wrzód, *m.* Blutgeschwür, *n.*

Flegmoneux, *euse, a.* krwawy, podeszły, mit Blut unterlaufen.

Flétrir, *v. a.* zwiędłym czynić, welfen, welf machen. *f.* znieżyć, zelżyć; piatnować, beschimpfen, brandmarken. se —, *r. z.* wędznąć, verwelfen.

Flétrissure, *f.* zwiędnięcie, *n.* Verwelfen, *n.* fig. hańba, zelżywość, *f.* piatno, *n.* Schandfleck, *m.* Brandmal, *n.*

Fleur-

Fleur, *f.* kwiat, *m.* kwiecie na drzewie, *n.* farba na niektórych owocach, *n. p.* na sliwkach, *f.* Blume; Blüthe, *f.* das Blaue, der Reif auf Pfäusen etc. fig. wybór, *n.* samotreść, *f.* blask, *m.* das Beste, Kern; Glanz, *m.* (à — de —); ad. równo, w jednę równość, wagerecht, horizontal.

Fleuraison, *f.* kwitnienie, *n.* Flor, Blumenzit, *f.*

Fleurdeliser, *v. a.* liniami zdobić, piatnować, mit Linien zieren; brandmarken.

Fleurir, *v. n.* pachnąć, wonia, zapach wydawać, riechen, ausduften.

Fleuret, *m.* rapir, floret; gatunek iedwabiu podłego, *m.* wstażka z takiego iedwabiu robiona, *f.* Rappier, *n.* Floretseide, *f.* Floretband, *n.*

Fleurette, *f.* kwiatek, *m.* (w skotopaskach), Blümchen (in Schäfergedichten), *n.* fig. pl. łagodne słowka, podchlebstwa, *n. pl.* Galanterien, Schmeicheleien, *f. pl.*

Fleuri, *ie, a.* kwitnący, blühend. fig. przepyszny, nagięty, blühend.

Fleurir, *v. n.* kwitnąć, blühend. fig. w tym sensie mówi się: florissait, florissant, kwitnąć, stynać, krzewić się, im blühenden Zustande seyn.

Fleurissant, *ante, a.* kwitnący, blühend.

Fleuriste, *m.* kwiatois; lubiący kwiaty; malarz, co kwiaty maluje, *m.* Blumist; Blumenmaler, *m.*

Fleuron, *m.* kwiaty, *m. pl.* kwiecista, ozdoba, *f.* Blumenwerk, *n.* Blumenzierath, *m.*

Fleuve, *m.* rzeka, *f.* großer Fluß, *m.*

Flexibilité, *f.* gibkość; powolność, *f.* Biegsamkeit, *f.*

Flexible, *a.* gibki, biegsam. fig. powolny, lenksam.

Flexion, *f.* naginanie, odmiennianie, Biegung, *f.*

Flibot, *m.* mały okręt, *m.* Kleines Schiff von nicht über 100 Tonnen, *n.*

Flibustier, *m.* Amerykański rozbójnik morski, *m.* Freibeuter in den amerikanischen Gewässern, *n.*

Flin, *m.* kamień piorunowy, *m.* Donnerstein, *m.*

Flocon, *m.* kosm, kosmek, *m.* gwiazdka śniegu, *f.* Flocke, *f.* Flocken, *m.*

Floraison, *f.* kwitnienie drzew, kwiecie na drzewach, *n.* Baumblüthe, *f.*

Florée, *f.* gatunek indychnu, *m.* Art Indigo, *m.*

Florence, *f.* Florencia; kitayka z miasta tego, *f.* Florentin, *n.* Florentiner Tassent, *m.* — ntin, *e. a. S.* Florentski, florentinisch,ńczyk, *m.* tiner, *m.* Flores, *fam.* faire —, szumić, hulać sobie, flott leben.

Florin, *m.* złoty, *m.* Gulden, *m.*

Florissant, *ante, a.* fig. kwitnący, blühend. (cf. fleurir).

Flot, *m.* fala, *f.* wał; wylew morza; potok, *m.* Welle, Woge, Fluth, *f.*

Flottable, *a.* traftopławny, flottbar.

Flottage, *m.* spuszczenie traft, flisówek, *n.* flößen, *n.*

Flottant, *ante, a.* pływający; rospuszczony, schwimmend, schwebend. fig. niepewny, chwiejący się, wankelmüthig.

Flottation, *f.* pływanie, *n.* Schwimmen, *n.*

Flotte, *f.* flota, *f.* Flotte, *f.*

Flotté, *a. m.* bois —, trafty, pl. flisówka, *f.* Flößholz, *n.*

Flotter, *v. n.* pływać; chwiać się od wiatru, igrać, schwimmen, fliegen, schweben. fig. waić, chwiać

chwiać się, schwanken. — a. trafty etc. spuszczać, schießen.
 Flottille, *f.* flota mała, *f.* kleine Flotte, *f.*
 Fluant, *a. m.* papier —, bibuła, *f.* Löschpapier, *n.*
 Fluor, *v. n.* cięć, płynąć, fließen.
 Fluor, *ette*, *a.* słaby, słabowity, schwächlich, kränzlich.
 Fluide, *a.* ciekawy, płynny, flüssig. — *m.* płyn, *m.* flüssige Körper, *m.*
 Fluidité, *f.* cieczenie, płynienie, *n.* płynność, *f.* Flüssigkeit, *f.*
 Flûte, *flet*; okręt przewozowy, *m.* Flöte, *f.* Transportschiff von nicht über 40 Kanonen, *n.*
 Flûte, *ée*, *a.* voix flûte, głos fletowy, przyjemny, *m.* Flötenstimme, *f.*
 Flûter, *v. n.* (pogardliwie:) grać na flecie, auf der Flöte blasen. *sam.* pić, saufen.
 Flûteur, *m. ense*, *f.* (pogardliwie:) na flecie grający, Flötenspieler, *m.*
 Flux, *m.* wylew, *m.* wzbieranie morza, *n.* Fluth, *f.*
 Fluxion, *f.* reumatyzm, *m.* rwanie, *n.* Fluß im Körper, *m.*
 Fluxionnaire, *a.* reumatyczny, in Flüssen geneigt.
 Facile, *m.* rura, kość łokciowa, *f.* Armbeinröhre, *f.*
 Foène, *f.* tróyzab do łowienia ryb, *m.* Drehsack zum Fischfange, *m.*
 Foerre, Foarre, *m.* słoma w wiązkach, w snopkach, *f.* Schüttenstroh, *n.*
 Foi, *f.* wiara; obietnica, *f.* przyobiecanie, słowo dane; portwierdzenie, *n.* dowód, *m.* Glaube, *m.* Treue, Zusage, *f.* Wort, *n.* Beglaubigung, *f.* en bonne, de bonne —, w prawdzie, prawdziwie, szczerze, aufrichtig, treulich. ma —, par ma —, na słowo. na poczetność, bey meiner Treue.

Foible etc., *v.* Faible etc.
 Foie, *m.* wątroba, *f.* Leber, *f.*
 Foin, *m.* siano, *n.* Heu, *n.* — *i.* sam, se! do kata! psui! poß Stern!
 Foire, *f.* jarmark, *m.* Messe, *f.* Jahrmorkt, *m.* sam. biegunka, *f.* Durchfall, *m.*
 Foirer, *v. n.* sam. biegunkę mieć, den Durchfall haben.
 Foireux, *euse*, *a.* biegunkę mający, der die den Durchfall hat.
 Fois, *f. raz*, *m.* Mal, *n.* à la —, razem, zugleich, auf einmal.
 Foison, *f.* obfitość, *f.* dostatek, *m.* Ueberfluß, *m.* à —, ad. pełno, obficie, im Ueberflusse.
 Foisonner, *v. n.* opływać w co, dostatek mieć czego, mnożyć się, Ueberfluß haben; sich stark vermehren.
 Fol, *v.* Fou.
 Folâtre, *a.* swywolny, zabawny, wesoly, muthwillig, leichtfertig, lustig.
 Folâtrer, *v. a.* figle stroić, swywolić, Muthwillen treiben.
 Folichon, *onne*, *a.* sam. smieszny, zabawny, narriß, lustig.
 Folie, *f.* nierozum, *m.* głupstwo, *n.* Wahnsinn, *m.* Nartheit, Thorheit, *f.*
 Folio, *m.* strona półarkuszowa; wielkość arkuszowa, *f.* Bogengröße, *f.* Folio, *n.*
 Follet, *ette*, *a.* dziecinny, swywolny, kindisch, possenhaft. poil —, mech na brodzie, *m.* Milchhaar, *n.* feu —, ogień powietrzny, *m.* Irrewisch, *m.* esprit —, mara, *f.* strach, *m.* Poltergeist, *m.*
 Fomenter, *v. a.* naparzać, grzać, rozgrzewać, bāben, durch Umschläge stärken. *fig.* wzniecać, roskrzewiać, przedłużać, utrzymywać, unterhalten, hegen.

Fon-

Fongailles, *f. pl.* deski n kółka, *f. pl.* Brettbretter, *f. pl.*
 Foncé, *ée*, *a.* bogaty, maiętny; biegly, gruntowny; ciemny (o kolorach), reich; geübt in einer Kunst u.; dunkel (von Farben).
 Foncer, *v. a.* dno wsadzić, wprawdzie, einen Boden einsegen. — une couleur. ciemniejszym robić, eine Farbe dunkeln. — *n.* à l'appointement, dadz, wypłacić komu pieniądze po trz-bne, zu Jemandes Ausgabe das Geld herschießen. — sur l'ennemi, rzucić się na nieprzyjaciela, über den Feind herfallen.
 Foncier, *ière*, *a.* gruntowny; gruntowny, zum Gute, zum Grund und Boden gehörig; gründlich.
 Foncièrement, *ad.* gruntownie, z fundamentu; w rzeczy samej, gründlich; im Grunde.
 Fonction, *f.* urząd, *m.* powinność; robota, *f.* Amtsverrichtung, *f.* Geschäft, *n.*
 Fond, *m.* grunt, *m.* dno, *n.* spodek; głąb, *m.* Grund, Boden, *m.* à —, *ad.* gruntownie, zupełnie, gründlich, aus dem Grunde. au —, w rzeczy samej, im Grunde.
 Fondamental, *ale*, *a.* gruntowny; gruntowny, fundamentalny, główny, zum Grunde gehörig; dazu dienlich.
 Fondant, *ante*, *a.* soczysty, (o owocach), schmelzend, saftig (vom Obste).
 Fondateur, *m.* trice, *f.* fundator, założyciel, *m.* Stifter, *m.*
 Fondation, *f.* fundament, grunt, *m.* fundacya, *f.* założenie, *n.* początek, *m.* Gründung, Stiftung, *f.*
 Fondement, *m.* grunt, fundament, *m.* założenie, *n.* początek, *m.* Grundgraben, *m.* Fundament, *n.* fig. grunt, *m.*

przyczyna; dziura w zadku, *f.* odbył, *m.* Grund, *m.* Loch, des Hintern, *n.*
 Fonder, *v. a.* grunt, fundament kłaść, zaczynać budowanie; założyć, fundować, gründen, stiften. *fig.* kłaść fundament, gruntować na czem, pokładać; opatrzyć, worauf gründen, versehen. se —, *r.* (sur qc.) gruntować się, zasadzać się na czem, sich auf etwas gründen.
 Fonderie, *f.* Indwisarnia; hutnia; rutgiserstwo, *n.* woskownia, *f.* Gießerey; Gießkunst; Schmelzhütte; Schmelzkunst; Wachs-schmelze, *f.*
 Fondeur, *m.* ludwisarz, giser, rutgiser, *m.* Gieser, Schmelzer, *m.*
 Fondis, *m.* ziemia zapadła, *f.* dół, *m.* gesunkene Erde, *f.*
 Fondonir, *m.* miejsce, gdzie rzecznicy łóy etc. topia, *n.* Schmelzerey der Schlächter, *f.*
 Fondre, *v. a.* et *n.* topić, rostopić, rospuścić; lać; psuć się, wniwecz się obracać, podupadać; chudnąć; walić się, zapadać, schmelzen; gießen; vergehen; aduehmen; einsinken; einstürzen. sur . . . rzucić się, nderzyć na kogo, napaść kogo, losstürzen auf . . . , plöglich an; oder überfallen. *fig.* — en larmes, rospływać się we łzach, in Thränen zerfließen. se —, *r.* topić się, topnieć, rospuszczać się, taieć, schmelzen.
 Fondrière, *f.* zapadlina, *f.* dół, *m.* bagnisko, *n.* Schluchte, *f.* tiefes Schlammloch, *n.*
 Fondrilles, *f. pl.* fasy, *pl. m.* Bodensack, *m.*
 Fonds, *m.* dobra, *n. pl.* osiadłość, maiętność; summa pieniędzy, *f.* kapitał; skład towarów; dostatek, *m.* gotowizna, *f.* Grund und Boden, *m.* Geld.

Geldsumme, *f.* Kapital; Waa-
rentlager, *n.* Vorrath, *m.*
Fonger, *v. n.* przebić (o papie-
rze), durchschlagen (vom Pa-
piere).
Fongueux, *cuse, a.* gąbczasty,
schlammicht.
Fontaine, *f.* źródło, *m.* fontana;
machina do prowadzenia wo-
dy; stągiew, *f.* kurek u stu-
dii etc., *m.* Quelle, *f.* Spring-
brunnen, *m.* Wasserfont, *f.*
Wasserfaß, *n.* Wasserfändler;
Wah an einem Brunnen etc., *m.*
Fontange, *f.* fontaż u korneta
etc., *f.* Wandschleife auf einem
Kopfschmuck, *f.*
Fonte, *f.* topienie, roztopienie,
rozpuszczenie; lanie, *n.* Iszpi-
za, *f.* Schmelzen, *n.* Guß, *m.*
Metall, *n.*
Fontenier, *m.* rormistrz, *m.*
Brunnenmeister, Röhrenmeister, *m.*
Fonts, *m. pl.* chrzcielnica, *f.*
Taufstein, *m.*
Forain, *a.* obcy, cudzo-
ziemski, fremd, ausländisch.
Forban, *m.* rozbójnik morski,
m. Seeräuber, *m.*
Forçage, *m.* cięższa moneta
waga nad ordynacya menni-
czną, *f.* Heberwichtigkeit einer
Münze, *f.*
Forçat, *m.* niewolnik na gale-
rze, *m.* Kuder knecht, Galeeren-
slave, *m.*
Force, *f.* moc, siła, *f.* gwałt,
ped, *m.* Kraft, Stärke, Macht,
Gewalt, *f.* fig. męstwo, *n.*
mężność, *f.* Muth, *m.* Stand-
haftigkeit, *f.* à —, de —, par
—, ad. gwałtem, mit Gewalt,
f. à — de, z, przez, za pomo-
cą; od wielu, od zbytecznego
etc., durch, wegen, vermittelst,
viel. — *a. fam.* wiele; moc, ku-
pa, *f.* viel. Forces, *pl.* potę-
ga, moc, *f.* wojska, *n.*
Macht, Kriegsmacht, *f.*

Forcé, *ée, p. et a.* przymuszo-
ny etc., gezwungen etc. *fig.*
wymuszony, wysilony, nie-
naturalny, unnatürlich. For-
cement, *ad.* musen, gwałtem,
aus Zwang.
Forcené, *ée, a.* szalony, wście-
kły, rasend, toll.
Forcer, *v. a.* przymusić, przymu-
szyć; szturmować, mocą do-
być; wy-, przełamać, rozer-
wać; przekroczyć; zgwałcić,
zwingen, nótigen; mit Sturm
einnehmen; erbrechen, aufspre-
ngen; verdrehen; Gewalt anthun.
Forcettes, *f. pl.* nożyczki su-
kiennicze, owczarskie, *pl.*
kleine Luch, Schafschere, *f.*
Forer, *v. a.* wiercić, świderać,
bohren.
Forestier, *m.* leśnik, leśniczy,
m. Förster, *m.*
Forestier, *iére, a.* leśny, leśni-
czy, borowy, zu einem Forste
oder Wald gehörig.
Foret, *m.* świder, *m.* Zwickboh-
rer, *m.*
Forêt, *f.* las, bór, *m.* Wald,
Forst, *m.*
*Forfaire, *v. n.* wykroczyć, dopu-
ścić się czego, pflichtwidrig
handeln. — *a.* utracić, vermir-
ten.
Forfait, *m.* zbrodnia, *f.* wystę-
pek, *m.* złoczyństwo; zamo-
wienie i obieranie roboty ja-
kiędy, *n.* naiem; sprzedaż o-
gólna, *f.* Freveltthat, Schand-
that, Mißthat; Verbindung ei-
ner Arbeit, *f.* Afford; Bausch-
kauf, *m.*
Forfaiture, *f.* występki prze-
ciw swęj powinności etc.
przeciw prawu leśniczemu, *m.*
Pflichtvergessenheit, *f.* Forstfre-
vel, *m.*
Forfante, *m. fam.* szalbierz,
oszust, *m.* Windbeutel, Betrü-
ger, *m.*

For

Forfanterie, *f. fam.* szalbier-
stwo, *n.* Windbeutel, Betrü-
ger, *f.*
Forge, *f.* kuźnia; huta, *f.*
Schmiede, *f.* Eisenhammer, *m.*
Hammerwerk, *n.*
Forgeable, *a.* co się kuć daie,
schmiedbar.
Forger, *v. a.* kuć, schmieden, *fig.*
kuć, kleić, zmyślać, erdich-
ten.
Forgeron, *m.* kowal, *m.* Schmied,
m.
Forgeur, *m.* kowal, *m.* der et-
was schmiedet, *fig.* zmyślacz,
m. Erdichter.
se Formaliser, *v. r. (de qc.)* obu-
rzyć się, urazić się czem,
gniewać się o co, etwas übel
aufnehmen, sich beleidigt finden.
Formaliste, *m.* formalności sei-
dle zachowujący, der sich ge-
nau an die Formalitäten bindet.
fam. ceremoniant, *m.* viel Um-
stände macht.
Formalité, *f.* formalność, *f.*
komplementa, ceremonie, *pl.*
Formalität, Formalien; Cere-
monien, *f. pl.*
Format, *m.* format, *m.* wiel-
kość książki, *f.* Format eines
Buches, *n.*
Formation, *f.* formowanie,
kształtowanie, *n.* Bildung, *f.*
Forme, *f.* kształt, *m.* postać,
forma, *f.* model, *m.* kopyto,
n. ławka wysłana; forma,
stała w kościele, *f.* Gestalt,
Form, *f.* Leisten, *m.* ausgestopfte
Bank, *f.* Chorstuhl, *m.*
Formel, *elle, a.* obrządkowy;
istotny; wyraźny, förmlich;
wesentlich.
Former, *v. a.* formować, kształ-
tować; sprawić, czynić, ro-
dzić, być przyczyną; ufor-
mować, ułożyć, ustanowieć,
formen, bilden, hervorbringen,
machen, errichten.
Formez, *f.* samica sokół etc.,
Weibchen von Falken etc., *n.*

Formicant, *a. m.* poul —, puls
prędko ale słabo bijący, *m.*
geschwinder aber schwacher Puls,
m.
Formidable, *a.* straszny, stra-
szliwy, furchtbar.
Formier, *m.* kopyciarz, *m.* Lei-
stenschneider, *m.*
Formulaire, *m.* formularz, *m.*
Formular, *m.*
Formule, *f.* forma; recepta, *f.*
Formel, *f.* Rezept, *n.*
Formuler, *v. n.* recepty pisać,
Recepte schreiben.
Formaliste, *v.* Formaliste.
Fornicateur, *m.* trice, *f.* wsze-
tecznik, nierządnik, *m.* — ni-
ca, *f.* Hurer, *m.* Hure, *f.*
Fornication, *f.* wszeteczeństwo,
n. nierząd, *m.* Hurerei, *f.*
Fors, *prp. (obs.)* oprócz, wyia-
wszy, aufgenommen, außer.
Fort, forte, *a.* mocny, silny;
gruby, gesty, tęg; wielki,
ciężki, silny; duży; męzny;
ćwiczony, biegły, starf, fest;
dłg, długi; ciężki; heftig; groß,
mächtig; herhaft; erfahren. se
faire de fort, (de qc.), bynaj-
mnię nie wątpić, ufać,
mieć nadzieję, gut für etwas
seyn, sich getrauen.
Fort, *m.* najwyższy stopień, *m.*
część najmocniejsza, naj-
grubsza; fortica, *f.* szanie;
głęb lasu etc., *m.* Stärke, *f.*
stärkster Grad, *m.* Festung,
Schanze, *f.* Dickicht, *n.* — *ad.*
bardzo, mocno, starf; sehr.
Fortement, *ad.* mocno, usilnie,
bardzo, starf, heftig, nachdrück-
lich.
Forteresse, *f.* fortica, *f.* twier-
dza, *f.* Festung, *f.*
Fortifiant, *ante, a.* posilający,
posilny, stärkend.
Fortificateur, *m.* architekt wo-
jenny, *m.* Kriegsbaumeister, *m.*
Fortification, *f.* stawianie, bu-
dowanie twierdzy, *m.* fortyfi-
kacja

- kacya etc., *f.* Befestigung; Kriegsbaufunst, *f.* Festungs-
werk, *n.*
- Fortifier, *v. a.* umocnić, ufortyfi-
kować; posilić, pokrzepić,
umocnić; potwierdzić, bese-
stigen, stärken, bestärken, se —
r. zmocnić się, posilić się;
umocnić się, stärker werden;
sich bestärken.
- Fortin, *m.* szanie, *m.* kleine
Schanze, *f.*
- Fortraire, *v. a.* zgonić, zbieżać
konia, überjagen, übertreiben
(ein Pferd).
- Fortrait, *aite, a.* zgoniony,
przecharsły (o koniu), abge-
mergelt (von Pferden).
- Fortraitur, *f.* zgonienie etc.,
Abmangelung, *f.*
- Fortuit, *ite, a.* przypadkowy,
zufällig.
- Fortuitement, *ad.* przypad-
kiem, zufälliger Weise.
- Fortunal, *m.* wir, *m.* burza,
nawałność, *f.* Windbraut, *f.*
Wirbelwind, *m.*
- Fortune, *f.* szczęście, *n.* Glück,
n.
- Fortuné, *ée, a.* szczęśliwy, u-
szczęśliwiony, beglückt, glück-
lich.
- Fortvêtu, *m.* nad stan swój u-
brany, *m.* über seinen Stand
gekleideter Mensch, *m.*
- Forure, *f.* dziura wywiercona;
dziura w rurze kluczowej, *f.*
Wechloch; Loch im Schlüssel-
rohre, *f.*
- Fosse, *f.* dół, *m.* dziura, *f.*
grób, *m.* Grube; Grust, *f.*
Grab, *n.*
- Fossé, *m.* rów, *m.* fossa, *f.* Gra-
ben, *m.*
- Fossette, *f.* dołek, *m.* Grüb-
chen, *n.*
- Fossil, *m.* rzecz kopalna, *f.*
Fossil, *n.*
- Fossoyer, *v. a.* rowami opasać;
kopac, mit Gräben einschließen;
graben.
- Fossoyeur, *m.* grobownik, *m.*
Todtengräber, *m.*
- Fou, Fol, Folle, *a.* głupi, bez-
rozumny, nierozsądny, nár-
risch. (*de*) szalenie rozkocha-
ny, nárrißch verliebt. — *m. f.*
głupiec, błazen *m.* błaznica,
f. Narr, *m.* Narrinn, *f.*
- Fouace, *f.* baba, *f.* Aischfuchen,
m.
- Fouage, *m.* podymne, *n.* Rauch-
fanggeld, *n.*
- Fouailler, *v. a. sam.* bić, chło-
stać biczem etc., immer fort
peitschen.
- Foudre, *m. et f.* piorun, *m.*
Blitz, Blitzstrahl, Donner, Don-
nerschlag, Donnerkeil, *m.*
- Foudroiemet, *m.* uderzenie,
zabicie piorunem, *n.* raz pio-
runowy, *m.* Erschlagen vom
Donner; Einschlagen, *n.*
- Foudroyant, *ante, a.* iak pio-
run huczący, piorunami mio-
tający, donnernd. *fig.* straszli-
wy, groźny, schrecklich, drohend.
- Foudroyer, *v. a.* piorunem ude-
rzyć, zabić; łamać, walić,
gruchotać, mit dem Donner er-
schlagen, erschmettern. *fig.* fa-
kać; przenikać, prerażać,
schelten, donnern.
- Fouène, *v. Fouéne.*
- Fouet, *m.* bicz; *m.* różga, *f.*
sznurek na końcu bicia przy-
pleciony, *m.* smaganie pod
pręgierzem, *n.* Peitsche, Ru-
the, Dorschur, *f.* Staupbesen,
m.
- Fouetté, *ée, p. et a.* różgami
smagany; strefisty, (o owo-
cach), gepeitscht, streifig (von
Früchten).
- Fouetter, *v. a.* siąć, smagać, bić
różgami, różga; rozbić, (iaia
etc.), peitschen; stäuben; schla-
gen, in Schaum schlagen. —
n. fig. siąć, rznąć, (wiatr),
przymować, przechodzić,
bestig gegen etwas anschlagen,
durchstreichen.
- Fouet-
T. I.
- Fouetteur, *m.* bić lubizcy, der
gern peitscht.
- Fougue, *f.* porywczosć, pope-
dliwosć, *f.* gniew nieumiar-
kowany, *m.* zawziętosć, *f.*
Jähzorn, *m.* aufbrausende Hitze;
Jugendbize; Wuth, *f. fig.* na-
chmienie duchem, *n.* Begei-
sterung, *f.* Fougues, *pl. ga*
tunek szmermelów, *m.* Art
Schwärmer, *pl. m.*
- Fougueux, *euse, a.* porywczy,
popeдлиwy, prędki do gnie-
wa, dzik, jähzornig, hzigig, auf-
brausend, wild.
- Fouille, *f.* wy-, prze-, kopanie,
n. Ausgraben, Aufwühlen, *n.*
- Fouille-au-pot, *m. sam.* ku-
chcik, *m.* kleiner Küchenjunge,
m.
- Fouille-merde, *m.* krówka, *f.*
Dreckkäfer, *m.*
- Fouiller, *v. a. et n.* kopac, wyko-
pac, przekopać; ryć; szukać,
szperac, aufwühlen, ausgraben;
wühlen, durchwühlen, durchsu-
chen.
- Fouine, *f.* tchórz, *m.* widły do
siana etc., *pl.* Hausmarder, *m.*
Gabel zum Aufhaben von Heu
etc., *f.*
- Fouir, *v. a.* kopac; wykopać, gra-
ben, ausgraben.
- Foulage, *m.* układanie śledzi w
beczki, *n.* Einschlagen der He-
ringe in Tonnen, *n.*
- Foule, *f.* kupa, gromada, moc
wielka (czego) ciżba, *f.* tłum,
m. Haufen, *m.* Gedränge, *n.*
fig. ucisk, *m.* uciemiężenie,
n. Bedrückung, *f.*
- Fouler, *v. a. z., po-,* deptać,
zgiąć; wałkować, niederreten,
niederdrücken; walzen. *fig.* na-
cisnąć, nagnieść; uciskać,
uciemięzać, verlegen, drücken;
durch Erpressungen mitnehmen.
— aux pieds, po-, deptać;
fig. znieważać, łamać, gwał-
- cić, unter die Füße treten (auch
fig.)
- Foulerie, *f.* wałkownica, *f.* fo-
lusz, *m.* Wałkmühle, *f.*
- Fouloire, *f.* stągiew, *f.* stół do
wałkowania, *m.* Wałkfaß, *n.*
Wałktafel, *f.*
- Foulon, *m.* folarz, wałkarz, *m.*
Walker, *m.*
- Foulque, *f.* łyska, *f.* Wasser-
buhn, *n.*
- Foulure, *f.* naciśnienie, nagnie-
cenie, *n.* Quetschung, Drük-
kung, *f.*
- Four, *m.* piec do pieczenia
chleba; piec cegielny etc., *m.*
piekarnia, *f.* Backofen, Brenn-
ofen, *m.* Backhaus, *n. fig.* o-
kóy, ciemny, *m.* dunkler Ort,
m.
- Fourbe, *a.* szalbierski; fałszy-
wy, betrüglich, schelmisch; fałsz-
— *m.* szalbierz, oszust, *m.*
Schelm, Spigbube, Betrüger,
m. — *f.* szalbierstwo, *n.* Be-
trügerey, *f.*
- Fourber, *v. a.* oszukać, betrügen.
- Fourberie, *f.* szalbierstwo, *n.*
Betrügerey, *f.*
- Fourbir, *v. a.* polerować, chęda-
żyć (broń etc.), pugen, polir-
ten.
- Fourbisseur, *m.* miecznik, *m.*
Schwerdtfeger, *m.*
- Fourbissure, *f.* polerowanie
etc., *n.* Pugen, Poliren, *n.*
- Fourbu, *ne, a.* ochwacony. (o
koniach); rebe, versagen (von
Pferden).
- Fourche, *f.* widły, *pl.* große Ga-
bel, *f.* à la —, *ad.* ladaiaiko,
niedbale, nur obenhin.
- Fourcher, *v. n. et se —, r.* rozso-
chacieć, rozsochacieć się. roz-
stawać się, sich gabelweise thei-
len, sich spalten.
- F f Four-

Fourchette, *f.* widelce; widelcy, *m. pl.* Sacken, *m.* Zinke einer Gabel, *f.*

Fourchu, *ue, a.* rozsochaty, widłowy, gabelicht, gespalten.

Fourchue, *f.* rozsochatość, *f.* Ort, wo sich etwas theilt, *m.*

Fourgon, *m.* wóz z drążkami; kosiór, ożog, *m.* Gabelwagen, *m.* Ofengabel, *f.*

Fourgonner, *v. n.* ogień, węgla rozniecać, das Feuer schüren, *fam.* przewracać, rozrzucać, herumstören.

Fourmi, *f.* mrówka, *f.* Ameise, *f.*

Fourmilère, *f.* mrowisko, *n.* Ameisenhaufen, *m. fig. fam.* rój, *m.* kupa, *f.* Haufen, Schwarm, *m.*

Fourmi - lion, Fourmica - leo, *m.* mrówkolew, *m.* Ameisenlöwe, *m.*

Fourmillement, *m.* swierzbień, *n.* Arießeln oder Jucken der Haut, *n.*

Fourmiller, *m.* mrówkojad, *m.* Ameisenfresser, *m.*

Fourmiller, *v. n.* ruchać się, sytać się, roić się, wimmeln, triebeln, swierzbieć, jucken.

Fournage, *m.* czynsz od pieczywa, *m.* zapłata piekarzowi za toż, *f.* Backofenins, *m.* Bäckerlohn, *n.*

Fournaise, *f.* piec, *m.* kuta, *f.* Schmelzofen, Brennofen, *m.*

Fourneau, *m.* piec, *m.* Ofen, *m.*

Fournée, *f.* pieczywo, *n.* piec pełen czego, *m.* Ofen voll, *m.* Gebäck, *n.* Brand, *m.*

Fourni, *ie, p. et a.* opatrzone, versehen, versorgt, geliefert; wohl besetzt.

Fournier, *m.* idre, *f.* piekarz, którego cała gromada chleb

piec powinna, *m.* Zwangsbäcker, *m.*

Fournil, *m.* piekarnia, *f.* Backhaus, *n.* Backstube, *f.*

Fourniment, *m.* prochownica, *f.* Pulverflasche, Pulverhorn, *n.*

Fournir, *v. a. (qq. de qc.)* opatrzyć kogo czem, w co, versehen, versehen. (*qc. à qq.*) dowozić, dostawać komu czego, liefern, verschaffen. (*à qc.*) dawać, składać się na co, hergeben, beitragen. (*qc.*) dopełnić lichby, voll machen. — *n.* (*à qc.*) wystarczyć, dostarczyć czemu, bestreiten, genug seyn.

Fournissement, *m.* kapitał wyłożony, *m.* hergeschaffenes Kapital, *n.*

Fournisseur, *m.* liwerant, *m.* Lieferant, *m.*

Fourniture, *f.* dostatek, *m.* gotowizna, *f.* liwerunek, *m.* potrzeba do czego, *f.* ziółka różne do sałaty, *n. pl.* przyśmak, *m.* Vorath, *m.* Lieferung, Zuthat, *f.* Beykräuter zum Salate, *n. pl.*

Fourrage, *m.* słoma i siano dla bydła; furaz, *f.* żołnierzom wyśłani, *m. pl.* Viehfutter, Futter; Futter schneiden; zur Bedeckung dienendes Kommando, *n.*

Fourrager, *v. n.* furazować, auf Fütterung ausgehen, fouragiren. — *a.* kray postosiżyć niszczyć, alles Futter wegnehmen, verheeren.

Fourageur, *m.* furazier, furaznik, *m.* der auf's Futterhohlen ausreitet.

Fourré, *ée, p. et a.* wścibiony etc., hinein gesteckt etc. payé fourré, kray lesny, *m.* waldy ges Land, *n.* bois —, ciernisko, *n.* gęstec, las gęsty, *m.* buschig

buschiger Wald, *m.* coup —, raz, cios na wzajem dany, *m.* wechselseitiger Stoß etc., *m.* fig. figiel, psikus, *m.* Streich, heimtückischer Streich, *m.* paix fourré, pokój pozorny, *m.* Scheinfriede, *m.* fourré de malice, pełen złości, voller Bosheit.

Fourreau, *m.* powłoka; pochwa, *f.* pokrowiec, *m.* puzdro; olstro, *n.* Ueberzug, *m.* Futter, Futteral, *n.* Kappe, Scheide, Halfter, *f.*

Fourrelier, *v.* Galtier.

Fourrer, *v. a.* wścibić, wetknąć, wepchnąć, włożyć, podzucić, skrycie komu dodawać; podszyć futrem, szyć, hin-einstecken etc.; zupieścić; mit Pelz füttern. *fig.* przepłatać, wpiatać; wiać co komu w głowę, einstecken, eintrichtern. etc., *r.* cisnąć się, wciskać się, wkładać się, skryć się; wtracać się, wdawać się w co; cieplotę się odzierać, sich stecken, sich verbergen, sich eindringen, sich mischen in etc., sich warm anziehen.

Fourreur, *m.* kusznierz, *m.* Rauchhändler; Kürschner, *m.*

Fourrier, *m.* stanowiczy, *m.* Futter, *m.*

Fourrière, *f.* dozór nad opalem dwornym; skład dzw., *m.* Hofstall, *n.* Helihof, *m.* mettre en —, zagrabić bydło, pflanzen (ein Stück Vieh).

Fourrure, *f.* futro, *n.* Pelzwerk, *n.*

Fourvoyer, *v. a.* zabłąkać, z drogi kogo sprowadzić, irre führen. se —, *r.* zabłąkać się, zabłądzić, sich verirren.

Fauteau, *m.* buk, *m.* Buche, *f.*

Fontaine, *f.* bukowina, *f.* Buchenwald, *m.*

Foyer, *m.* ognisko, *n.* izba w komedyalni napalona, *f.* Herd, *m.* Wärmstube auf dem Theater, *f.*

Fracas, *v. m.* pogruchotanie, pogruchotanie etc., *n.* trzask, huk, koskot, *m.* Zerschmetterung, *f.* Geprassel, *n.* Lärmen, *m.*

Fracasser, *v. a.* pogruchotać, pogruchotać, na drzazgi rozbić, zerschmettern.

Fraction, *f.* frakcja, liczbałamana, *f.* Bruchrechnung, *f.*

Fracture, *f.* wyłamanie; złamanie kości, nogi, *n.* Aufbrechen, *n.* Bruch, Beinbruch, *m.*

Fragile, *a.* kruchy, zerbrechlich. *fig.* ulomny, niedołężny; skazitelny, gebrechlich, vergänglich, *lich.*

Fragilité, *f.* łomistość, kruchosc, *f.* Zerbrechlichkeit, *f.* *fig.* ulomność, niedołężność etc. *f.* Vergänglichkeit, Hintzlichkeit, *f.*

Fragment, *m.* fragment, ulomek, *m.* Bruchstück, *n.*

Frai, *m.* ikra, *f.* skrzek żabi, *m.* tarlisko, tarcie ryb, *n.* plód żywy rybi, *m.* wytarcie monety z używania, *n.* Laich, *m.* Laichen, *n.* Laichzeit; junge Fischbrut; Abnutzung der Münzen, *f.*

Fraicheur, *f.* chłód; żywy kolor, *m.* świeżość owoców etc., *f.* Kühle; frische, lebhaftes Farbe, *f.*

Frairie, *f.* *fam.* kompania wesola, biesiada, *f.* Schmaußgesellschaft, *f.*

Frais, fraîche, *a.* chłodny; świeży, frisch, kühl. *fig.* świeży; zdrowy, czerstwy; żywy, hoży, zwawy, neu, gesund, lebhaft, munter. *ad.* dopiero, nie dawno, neulich, vor kurzem.

Frais, *m.* chłód, *m.* powietrze chłodne, *n.* Kühle; frische Luft, *f.*

Frais, *m.* pl. koszta, pl. Kosten, Unkosten, *f. pl.*

Fraise, *f.* poziomka, *f.* kruszki, pl. kołnierzyk, *m.* kręta, *f.* brodawka, *f.* Erdbeere, *f.* Geiß, *n.* Halskrause; Warge in Gestalt einer Erdbeere, *f.* — *es.* pl. izbice, *f. pl.* Eisbäde, *f. pl.*

Fraiser, *v. a.* fałdować, w fałdy układać, frausen, falten.

Fraisette, *f.* kołnierzyk fałdowany, *m.* kleiner Krügen, *m.*

Fraisier, *m.* ziele poziomkowe, *n.* Erdbeerpflanze, *f.*

Framboise, *f.* malina, *f.* Himbeere, *f.*

Framboisier, *m.* krzak malinowy, *m.* Himbeerenstrauch, *m.*

Franc, *m.* (moneta Francuska), Franke, *m.* (Münze.)

Franc, anche, *a.* wolny od czego; szczerzy, otwarty; poufali; jawny; prawdziwy; cały, zupełny, szczepiony, (o drzewach), frey, los: redlich, aufrichtig, offenherzig, freymüthig; wahr; ganz; zahm, (von Thieren).

Franc, Franchement, *ad.* szczerze, otwarcie, poufale, bez ogródki, frey, frey herab.

Franc arbitre, *m.* wolność woli, *f.* freyer Wille, *m.*

France, *f.* Francya, *f.* Frank-

reich, *n.* — *cais, aise, a.* Francuski, französisch. — *S.* Francuz, Franzose, *m.*

François, *m.* Franciszek, Franz, *m.* — *coise, f.* Franciszka, Franziska, *f.* Franchon, *m.* Franus, *m.* Fränchen, *n.* (Namen).

Franchir, *v. a.* przeskoczyć, przebydż, przebiec, przepłynąć, przeleźć etc. hinüber springen, übersezen, übersteigen, überschreiten. *fig.* przebydż, zmódrz, zbić, zwyciężyć, überwinden.

Franchise, *f.* wolność, swoboda, *f.* uwolnienie, *n.* szczerze, otwartość, *f.* Freyheit, Befreyung; Freymüthigkeit, *f.*

Franciscain, *m.* Franciszkan, m. Franziskaner, *m.*

Franciser, *v. a.* słowujszego języka przyczepić zakonzenie Francuskie, einem fremden Worte eine französische Endung geben. *fig.* podług Francuskich obyczajów wszystko robić, czynić, nach den französischen Sitten richten, einrichten.

Franc-maçon, *m.* Framason; m. Freymaurer, *m.*

François, *v.* Français.

Francolin, *m.* jarząbek, *m.* kleiner Berghaselhuhn, *n.*

Frangé, *f.* frandzla, *f.* Franze, *f.*

Franger, *v. a.* frandzlami obszyć, obfrandzlować, mit Franzen besetzen. — *m.* szmuklerz, m. Franzenmacher, —

Franquette, *fam.* à la —, szczerze, bez ogródki, freymüthig.

Frappant, *ante, a.* znaczny, wpadający w oczy, auffallend, Frapper,

Frapper, *v. a. et n.* bić, uderzyć, kolatać, schlagen, stoßen, klappen. *fig.* wzruszyć, poruszyć, przerazić, zadziwić, rühren, auffallen.

Frappeur, *m.* euse, *f.* fam. biący etc., Schläger, *m.*

Frasque, *f.* fam. figiel, psikus, m. Schabernack, Streich, *m.*

Frater, *m.* cyruliczek, *m.* Barbiere, *m.*

Fraternel, *elle, a.* braterski, brüderlich.

Fraterniser, *v. n.* po bratersku, w przyjaźni żyć, brüderlich leben.

Fraternité, *f.* bractwo, *n.* przyjaźń, *f.* związek, *m.* sprzymierze, *n.* Brüderschaft; Verbrüderung, *f.*

Fratricide, *m.* bratobójca, m. bratobójstwo, *n.* Bruder-, Schwestermörder; Bruder-, Schwestermord, *m.*

Fraude, *f.* szalbierstwo, oszustwo, *n.* Betrug, *m.*

Frauder, *v. a.* oszukać, betrugem.

Frandeur, *m.* euse, *f.* szalbierz, oszust, *m.* Betrüger, *m.*

Frauduleux, *euse, a.* szalbierski, zdadliwy, betrüglich.

Framer, *v. a.* torować, obijać drogę, gościć; opierać co, tracić o co, tknąć się czego, bahnen; streifen. — *n.* trzeć się, ikrzyć się; wycierać się, streichen, laichen; się abreiben. *fig. fam.* zgadzać się, sich vertragen.

Frayeur, *f.* strach, *m.* Schrecken, *m.*

Fredaine, *f.* figiel, *m.* głupstwo, *n.* muthwilliger Streich, *m.*

Frédéric, *m.* Frydrych, Friedrich, *m.* (Name).

Fredon, *m.* T. trela, *f.* Triller, *m.*

Fredonner, *v. n.* trelować, trillern.

Frégate, *f.* fregata, *f.* Fregatte, *f.*

Frein, *m.* wędzidło, *n.* Gebiß, *n.* Zaum, *m.* fig. hamulec, *n.* wodze, cugle, *pl.* Zaum, *m.*

Frelampier, *m.* fam. kulty, m. Lumpenhund, *m.*

Frelater, *v. a.* sfałszować (wino), verfälschen (Wein).

Frêle, *n.* łomisty, kruchy, spróchnieć, zerbrechlich. *fig.* słaby, schwach.

Frêle, *f.* panienka, szlachcianka, niezamężna, *f.* Fräulein, *n.*

Frelon, *m.* szerszeń, *m.* Hornisse, *f.*

Freluche, *f.* kutasik, *m.* seiderne Quätschen, *n.*

Freluquet, *m.* fam. świeżczopalka, *m.* Hasenfuß, Stücker, *m.*

Frémir, *v. n.* drętwieć, truchleć, wzdrygać się; wrzeć, burzyć się; szumić, huczyć, schäumen, erhitzen; jischen, brausen.

Frémissement, *m.* poruszenie, przerażenie; drżanie, *n.* szum, dźwięk, *m.* Schauer, Schauer, *m.* zitternde Bewegung, *f.*

Frêne, *m.* iesion, *m.* Esche, *f.* Eschenbaum, *m.*

Frénésie, *f.* szalenie, *n.* Hirnwuth, *f.* fig. szaleństwo, *n.* Raserey, *f.*

- Frénétique, *a.* szalony, unfin-
nig, wahnfinnig.
- Fréquentement, *ad.* często, of-
tę, häufig.
- Fréquence, *f.* częstość, go-
tość, kupa *f.* oftere Wiederho-
lung, Menge, *f.*
- Fréquent, *ente.* *a.* częsty, zwy-
czajny, pospolity, of, häufig,
gemein.
- Fréquentatif, *a. m. T.* — ver-
bo słowo częstotliwe, *n.*
Zeitwort, das eine oftere Wie-
derholung ausdrückt, *n.*
- Fréquentation, *f.* przebywanie,
obchodzenie z kim, *n.* Um-
gang, *m.*
- Frequentier, *v. a. et n.* odwiedzać,
prze-, bywać często gdzie,
uczęszczać dokąd; obchodzić
z kim, of, besuchen, mit einem
umgehen.
- Erère, *m.* brat, *m.* Bruder, *m.*
- Frérot, frérotin, *m.* bratizsek,
m. Brüderchen, *n.*
- Fresaie, *f.* kozodój, *m.* Kirch-
eule, Kaugule, *f.*
- Pressure, *f.* wnętrzości bydle-
ce, *pl.* Geschlinge, *n.*
- Fréter, *v. a.* naigć, dadź do naig-
cia okręt, ein Schiff vermie-
then oder mietzen.
- Fréteur, *m.* Pan okrętu, *m.*
Schiffsvermietther, *m.*
- Frétillant, *ante.* *a.* niespokoy-
ny, kręcący się, unruhig, stets
hüpfend und springend.
- Frétilement, *m.* skakanie, krę-
cenie się, *n.* Hüpfen und
Springen, *n.*
- Frétiller, *v. n.* skakać, kręcić się,
witać się, in bekändiger Be-
wegung seyn, hüpfen und springen.
- Frétin, *m.* narybek, *m.* Fisch-
brut, *f.* *fig. fam.* drobniak,
- brak, odrutek, *m.* Ausschuß,
m.
- Freux, *m.* gawron, *m.* kawka,
f. Saatfrähe, *f.*
- Friabilité, *f.* kruchość, *f.* Zer-
reiblichkeit, *f.*
- Friable, *a.* kruchy, zerreiblich.
- Friand, *ande.* *a.* łakotliwy;
smaczny, lecher, lecherhaft,
naschhaft. — *m. f.* łakotnik,
m. Leckermantel, *n.*
- Friander, *v. n.* łakotki lubić,
jadać, łakocić, gern naschen.
- Friandise, *f.* łakotliwość, *f.*
Leckerey, Nascherey, *f.* Frian-
dises, *pl.* łakotki, *pl.* Nasch-
werf, *n.*
- Fricandean, *m.* cielęcina spiko-
wana i duszona, *f.* gepickte
und gedämpfte Kalbfleischstük-
ke, *f.*
- Fricandelles, *f. pl.* cielęcina z
bulką i korzeniami posieka-
na i w maśle smażona, *f.*
Art Buttergebackenes aus Kalb-
fleisch etc., *n.*
- Fricassée, *f.* frykas, bigos, *m.*
Frikassée, *n.* (Art Fleischgericht).
- Fricasser, *v. a.* frykas, bigos ro-
bić, frikassieren, *fig. fam.* prze-
marnować, przehultać, lie-
derlich durchbringen.
- Fricasseur, *m.* kucharzysko, *m.*
Eudelkoch, *m.*
- Friche, *f.* odłóg, *m.* pole odłó-
giem leżące, *n.* Brache, *f.*
Brachfeld, *n.* en —, *ad.* odłó-
giem, brach.
- Frigéfiar, *v.* refroidir.
- Frigotter, *v. n.* świegotadziak zie-
ba, zwischern, wie eine Zinke.
- Erileux, *ense.* *a.* zimny, zimna
niecierpiący, frostig.
- Frimas, *m.* szron, *m.* Reif, *m.*
(gefrorenner Thau).
- Prime, *f. fam.* pozor, *m.* po-
stać, mina, *f.* Miene, *f.*
- Fringant, *ante.* *a. fam.* weso-
ły, żywy, żwawy, lustig, sehr
lebhaft.
- Fringuer, *v. n.* obs, tańcować i
skakać ustawicznie, immer
tanzen und springen. — *a.* un-
verre, *v.* Rincer.
- Friolet, *m.* gatunek gruszek, *f.*
Art Birnen, *f.*
- Friper, *v. a.* wytrzeć, rozsnuć,
popsuć, zertrümpeln; uder-
ben; abnugen, *fig.* przemarno-
wać, przehulać, wykraść,
ukraść; zaniedbać; omie-
szkać, verthun; abstreifen; ver-
säumen.
- Friperie, *f.* wendeta, *f.* Trödel,
Trödelmarkt; Trödelram, *m.*
- Fripe-sauce, *m. fam.* podchlę-
ca, pasorzyt, *m.* Zellerlecker,
m.
- Fripier, *m.* iere, *f.* wendetarz,
m. Trödler, *m.*
- Fripon, *m.* okne, *f.* szalbierz,
oszust, złodziey, *m.* Schelm,
Spitzbube, *m.* Epigbubinn, *f.*
— *a.* szalbierski, zdradziwy,
schelmisch, schaltsthaft.
- Friponneau, *m. fam.* filucik,
złodzieiek, *m.* kleiner Schelm, *m.*
- Friponner, *a.* schwycić, zmy-
szkować, oszukać, entwenden;
betrügen. — *n.* szalbierować,
hultać, Schelmstreiche machen.
- Friponnerie, *f.* szalbierstwo, *n.*
Schelmerey, *f.* Schelmstreich, *m.*
- Friquet, *m.* rądry wróbla, *m.*
kopateczka do mieszania jaj,
f. Wadspaz, *m.* (Vogel); Ey-
erschaukel, *f.*
- Friré, *v. a.* smażyć na patelni,
in der Pfanne backen.
- Frise, *f.* kuczbaja, *f.* Grieg, *m.*
(Zeng). cheval de —, osłwie,
pl. spanischer Reuter, *m. T.*
- Friser, *v. a.* kędzierzawić, trefić,
kräuseln, frisiren, *fig.* stry-
cinąć, tracić a co, streifen.
- *n.* kędzierzawić się, sich
kräuseln.
- Frison, *m.* spódnica krótka z
kuczbaj, *f.* kurzer Unterrock,
Griesrock, *m.*
- Frisotter, *v. a.* kędzierzawić, trefić;
sztucznie składać, feid-
ować, fein kräuseln; zierlich fal-
ten.
- Frisson, *m.* ograżka, *f.* drze-
nie, wzdryganie się, *n.* Schau-
er, Frost, Schauder, *m.*
- Frissonnement, *m.* zadżnienie,
n. droszcz, *m.* leichter Schau-
der, *m.*
- Frissonner, *v. n.* ograżkę mieć;
drzeć, zadżać, wzdrygać się,
schauern, schauern.
- Frisre, *f.* kędzierzawienie etc.,
n. kędzierzawość; fryzura, *f.*
Kräuseln; Gefräuselle, *n.* Fri-
sur, *f.*
- Friture, *f.* smażenie na patel-
ni, masło do smażenia, *n.*
smażale, olej do tego, *m.* ry-
by smażone, *f. pl.* Backen in
der Pfanne, *n.* Schmelzbutter,
f. oder Oel zum Backen, *n.* ge-
bratene Fische, *m. pl.*
- Frivole, *a.* ladaiaki podły, pró-
żny, nikczemny, gering, un-
tauglich, eitel, nichtig, leer.
- Frivolité, *f.* ladaiałość, pró-
żność, nikczemność, *f.* das
Leere, Unnütze, *n.*
- Frœ, *m.* kapica, *f.* habit, *m.*
Mönchskappe, — Kutte, *f.*
- Frocard, *m.* mnich, *m.* Mönch,
m.
- Froid, *m.* zimno, *n.* mróz, *m.*
oziębłość, *f.* Kälte, *f.* Frost,
m.
- Froid, oide, *a.* zimny, kält, *fig.*
oziębły, zimny, kaltblütig,
kältfinnig, frostig. à froid, *ad.*
na zimno, bez ognia, kalt,
ohne Feuer.
- Froidar, *f.* zimno, *n.* Kälte, *f.*
Froidir.

Froidir, *v. n. et se —, r. ostygnąć, oziębnać, kalt werden.*

Froidure, *f. zimno, n. mróz, m. Kälte der Luft, f. fig. zima, f. Winter, m.*

Froidureux, *euse, a. sam. zimny, zimna nie cierpiący, frostig.*

Froissement, *m. ściśnienie, zgniecenie, stłuczenie, n. Quetschung, Zerquetschung, f.*

Froisser, *v. a. ścisnąć, zgnieść; potłuc; przetrzeć do żywego: po-, zgnieść, quetschen, zerquetschen; wund reiben; zerfnüllen, zerkrümpeln.*

Froissure, *f. zgniecenie etc. rzecz zgnieciona, f. Quetschung, f.*

Frolement, *m. dotknięcia, trącenie, n. Streifen, Anstreifen, n.*

Froier, *v. a. dotknąć się czego, trącić, streifen.*

Fromage, *m. sér, m. Kąse, m.*

Fromager, *m. ére, f. sér, robiący, przedający, Käsmacher, — framer, m.*

Fromager, *m. statek do sérów, m. Alt Käsehorde, f.*

Fromagerie, *f. sérnika, m. Käs, haus, n.*

Fromageux, *euse, a. sérnny, sérowaty, kąsny, kąsicht.*

Froment, *m. pszenica, f. Weizen, m.*

Fromentacée, *a. pszeniczny, pszenicowaty, weizenartig.*

Fromental, *m. dziki owies, owsik, m. Habergraß, n.*

Fromentée, *f. kasza pszeenna, f. Weizengries, m.*

Frontement, *m. zmarszczenie czoła, n. Runzeln (der Stirne), n.*

Frontier, *v. a. faldować, w faldy składać, falten. — le sour-*

cil, z., marszczyć czoło, die Stirne runzeln.

Francis, *m. Frongure, f. faldy, pl. faldzistość, f. Falten an einem Kleide etc., f. pl.*

Frontle, *v. Furancle.*

Frontle, *f. proca, f. Schleuder, f.*

Frontier, *v. a. proca, z procy ciskać; rzucić, cisnąć, schleudern, werfen. fig. ganić, nicować, frey tadeln. — n. sam. na rząd krajowy łaiąc, gadać, auf die Regierung schimpfen.*

Fronteur, *m. procarz, procownik; ganić, rząd krajo-*

wego, m. Schleuderer, m. der immer auf die Regierung schimpft.

Front, *m. czoło, n. część, strona przednia, f. przodek, m.*

Stirn, *f. Vordertheil, m. T. strona budynku przednia, f.*

Fronte, *f. fig. niewstydy, m. bezczelność, f. Frechheit, f. de —, ad. z przodu, z przodu;*

obok, iedno przy drugim, von vorne, neben einander.

Frontal, *m. binda, chustka do związania głowy, f. powróz do skrepowania głowy, m.*

Stirne, *f. Kopfstuch, n. Stern; Knebel, m.*

Frontal, *ale, a. czelny, zur Stirn gehörig.*

Frontail, *m. Frontail, m. naczelnik żydowski i u uzdeczki; kaptur żałobny na konia, m. Stirnband der Juden; Stirnuch der Trauerpferde, n.*

Stirnriemen, *m.*

Frontière, *f. granica, f. Grenze, f. — a. pograniczny, an der Grenze liegend.*

Frontignan, *m. frontyniak, (winno), m. Frontignac, m. (Wein),*

Frontispice, *m. facjata, ściana domu przednia, f. tytuł książki,*

książki, m. Vordertheil eines Gebäudes, m. Titelblatt, n.

Fronton, *m. wierzch, wierzchołek, m. Giebel, m.*

Frottage, *m. tarcie etc., woskowanie, n. Reiben, Scheuern; Bohnen, n.*

Frottement, *m. tarcie; nacieranie, n. Reiben zweyer Körper an einander Reiben, n.*

Frotter, *v. a. na-, po-, o-, ścierać, trzeć; woskować; natrzeć co czém, reiben, scheuern; boh-*

nen; bestrichen. fig. sam. wytrząpać, wytłuc kogo, prü-

geln, se —, r. trzeć się; natrzeć się czém, sich reiben.

fig. (à qq.) ocierać się o kogo zacząpiąć kogo, sich an jemanden reiben, sich an ihn ma-

chen.

Frottoir, *m. ścierka; chustka, szcztotka do ocierania czego, f. Reibelappen, m. Wischtuch, n.*

Reibebürste, *f.*

Frouer, *v. a. wabić ptaki pieszczalka, Vögel mit der Locke pfeife locken.*

Fructifere, *a. owocorodny, fruchtbringend.*

Fructifier, *v. n. owace rodzić, Frucht bringen. fig. udadź się, pożytki z siebie wydawać, gedeihen.*

Fructueux, *ense, v. a. pożyteczny, einträglich.*

Frugal, *ale, a. mierny, mäßig, sparsam, genüßsam.*

Frugalité, *f. mierność, f. Geüßsamkeit, Mäßigkeit, f. (bes- des im Essen und Trinken).*

Fruit, *m. urodzay, owoc; plód; owoce, m. pl. Frucht, f. Obst, n. fig. pożytek; skutek, m.*

Vorteil, Nutzen, Ertrag, *m.*

Fruitage, *m. sam. owoce, m. pl. Baumfrüchte, f. pl. Obstwerk, n.*

Fruitager, *v. a. fig. pożytek z czego mieć, Nutzen von etwas ziehen.*

Fruiterie, *f. schowanie na owocce, n. Obstkammer, f.*

Fruitier, *m. ière, f. owocnik, m. Obsthändler, m.*

Fruitier, *a. m. owocorodny, Obsttragend. — S. m. sad, m. Obstkarten, m.*

Frusquin, *m. sam. maiać, m. Habseligkeit, f.*

Frustrer, *v. a. oszukać, zwieść, podsydź, täuschen, hintergehen. (q. de qc.) oszukać kogo o co, einen um etwas bringen.*

Fugitif, *m. zbieg, m. Flüchtling, m.*

Fugitif, *ive, v. a. uciekający, flüchtig.*

Fuite, *f. gołębniczek, m. kleiner Taubenschlag, m.*

Fuir, *v. a. et n. uciekać, zmykać, uchodzić; ubiegać, upływać; unikać, wystrzegać się, fliehen, entfliehen meiden.*

Fuite, *f. ucieczka, f. unikanie, wystrzeganie się czego, n. Flucht, f. fig. wymówka, f. wybiegi, pl. Ausflucht, f.*

Fulminant, *ante, a. piorunujący, fürchterlich tobend.*

Fulminer, *v. n. łaiąc, lakać strasznie, piorunować, fürchterlich schmälen, donnern.*

Fumage, *m. podymne, n. Rauchgeld, n.*

Fumant, *ante, a. dymiący się; pieniacy się od gniewu, rauchend, schneubend.*

Fumée, *f. dym, m. para, f. wapory, pl. Rauch, Dampf, Dunst, m.*

Fumer, *v. n. dymić się, kurzyć się, rauchen, dampfen. — a. wędzić; tytuć palić; gnoić, uprawiać rolę gnoiem, düngen.*

- chern; (Tabak rauchen); dūn-
gen.
- Fumeron, *m.* Czerziel iarczy-
się, *m.* Damszochle, *f.*
- Fumet, *m.* przyjemny zapach
wina, potraw, *m.* angenehmer
Geruch von gewissen Weinen und
Speisen, *m.*
- Fumetaux, *m. pl.* gnóy w kup-
kach po roli leżący, nawóz,
m. ausgebreitete Düngerhaufen,
m. pl.
- Fumeur, *m.* tytuń palący, *m.*
Tabakssraucher, *m.*
- Fumeux, *euse, a.* głowę za-
wracający, berauschend. (*v. fu-*
mant.)
- Fumier, *m.* gnóy, *m.* Mist, *m.*
- Fumigation, *f.* kopcenie, dy-
mienienie, wędzenie, *n.* Räu-
chern, Veräuchern, *n.*
- Funèbre, *a.* pogrzebowy. —
bny, żm Leichenbegängnis ge-
hörig, Leichen. *fig.* smutny
straszny, okrzepny, traurig,
düster.
- Funérailles, *f. pl.* pogrzeb, *m.*
Leichenbegängnis, *n.*
- Funéraire, *a.* pogrzebowy.
das Leichenbegängnis betreffend.
- Funeste, *a.* smutny, nieszczę-
sny, traurig, unglücklich.
- Fur, *ad. fam.* au oder à et à
mesure, tak wiele iak w pro-
porcyi, iak, je nachdem, nach
dem Maße als.
- Furat, *m.* łasica leśna, *f.* Frett,
Frettchen, *n. v.* Fureteur. *fig.*
- Fureter, *v. z.* króliki z iak łasi-
ca leśną wypędzać, mit ei-
nem Frette jagen. *fig.* pilnie
szukać, przeglądać, szperać;
wypytywać się, dowiadywać
się, badać, genau durchsuchen,
herumstöbern; vorwiegend nachfor-
schen.
- Fureteur, *m.* łasica leśną kró-
liki z iak wypędzający, der
- mit einem Frette jagt. *fig.*
wścibski, einkawier, *m.* vor-
wiegend, inengieriger Mensch, *m.*
- Furcur, *f.* furja, zapalczywość,
f. zapał, zapał, *m.* Wuth, *f.*
Ortum, *m.* Sucht, *f.*
- Furibond, *onde, a.* zapalczy-
wy, srog, szalony, rozgiazny,
wuthend, rasend.
- Furie, *f.* furja, srogość, zapal-
czywość, *f.* Wuth, Hige, *f.*
- Furieusement, *ad. fig.* stra-
sznie, niezmiernie, okrutnie,
gewaltig, sehr.
- Furieux, *euse, a.* zapalczy-
wy, srog, straszny, wściekły,
szalony, rasend, wuthend, grim-
mig, heftig. *fig.* straszny, o-
krutny, niezmierny, erstaun-
lich.
- Furilles, *f. pl.* ognie powie-
trzne z waporów pochodzące,
m. pl. feurige Dünste, *f. pl.*
- Furoncle, *m.* wrzód, guz bol-
cy, *m.* Blutgeschwür, *n.*
- Furtif, *ive, a.* skryty, pok-
rany, verstohlen, heimlich.
- Furtivement, *ad.* skrycie, po-
krycie, verstohlener Weise.
- Fusain, *m.* trzmiel, *m.* Spindel-
baum, *m.*
- Fuseau, *m.* wrzeciono, *n.* pał-
eczka do robienia koronek, *f.*
Spindel, Spille, *f.* Kloppe zum
Spinnmachen, *m.*
- Fusée, *f.* wrzeciono czego, *n.*
raca, *f.* Spindel voll; Rakete,
f.
- Fusée, *a. f.* de la chaux —, wa-
pno zepsute, rozsypujące się,
n. verwitterter Kalk, *m.*
- Fusibilité, *f.* topnistość, *f.*
Schmelzbarkeit, *f.*
- Fusible, *a.* topnisty, schmelzbar.
- Fusil, *m.* stal do krzesiwa, *m.*
krzesiwo, krzesiwko, *n.* stal
do ostrzenia czego, *m.* furja,
f. dekiel, na panewce. *m.*
Feuer.
- Feuerstahl, *m.* Zetterzeug, *n.*
Beststahl, *m.* Flint, *f.* Deckel
der Zündpfanne, *m.*
- Fusilier, *m.* fusilier, *m.* Fus-
lier, *m.*
- Fusiller, *v. a.* flintą zastrzelić,
mit der Flinte erschießen.
- Fusion, *f.* rozpuszczenie, topie-
nie, odlewianie, *n.* Fluss, *m.*
Schmelzen, *n.*
- Fustigation, *f.* smaganie pod
pręgierzem, sieczenie różgą,
n. Auspeitschen, *n.*
- Fustiger, *v. a.* smagać, sie-
c różgami, auspeitschen.
- Fût, *m.* łożo u strzelby etc.,
n. słupiec, *m.* drzewo, z któ-
rego heczka etc. zrobiona, *n.*
Schaft; Säulenschaft, *m.* Holz-
werk an einem Fasse etc., *n.*
- Futaie, *f.* las wysoki, *m.* hoher
Wald, *m.* de haute —, wy-
soki, (o drzewie, hochstämmig).
- Futaille, *f.* heczka, *f.* statek, *m.*
Fas, *n.* Tonne, *f.* Gefäß, *n.*
- Futaine, *f.* barchan, *m.* Bar-
chent, *m.*
- Futainier, *m.* barchannik, *m.*
Barchentweber, *m.*
- Futé, *ee, a. fam. v.* rusé, fin,
adroit.
- Futée, *f.* kit stolarski, *m.* Kitt
der Tischler, *m.*
- Futile, *a.* próżny, nikczemny,
untauglich, schlecht, unbedeutend.
- Futilité, *f.* nikczemność, pró-
żność, frazka, *f.* głupstwo,
n. Untauglichkeit, Nichtswür-
digkeit; nichtsbedeutende Sache,
f.
- Futur, *ure, a.* przyszły, künft-
ig, zukünftig. — *m. f.* pan
młody, *m.* panna młoda, *f.*
Bräutigam, *m.* Braut, *f.*
- Futar, *m.* T. czas przyszły (*v.*
gram.). künftige Zeit (in der
Sprachlehre), *f.*
- Fuyant, *ante, a.* échelle —,
f. podziałka mniejsza, *f.*
verjüngter Maßstab, *m.*
- Fuyard, *arde, a.* uciekający,
zbiegły, ściebend, flüchtig.
- Fuyard, *m.* zbieg, uciekający,
m. Flüchtling, *m.*
- Fuye, *v. Fuie.*

N o u v e a u
D i c t i o n n a i r e
p o r t a t i f

François, Polonois et Allemand.

Nouvelles éditions augmentées.

G — Z.

N o w y
S ł o w n i k
kieszonkowy

Francuzko - Polsko - Niemiecki.

Nowa Edycja poprawiona.

G — Z.

à B r e s l a u,
chez Guillaume Théophile Korn.
1 8 2 0.

JAN KANTY
TRZEBINSKI
wRadomiu.

G.

Gabare, *f.* Gabara, *f.* statek szeroki, płaski, *m.* Gabare, *f.* breites, plattes Fahrzeug, *n.* Gabatine, *f.* fam. donner de la —, (*à qq.*) podeyśdź, oszu kać kogo, einem eine Nase drehen.
 Gabelage, *m.* suszenie soli, *n.* Lagerzeit des Salzes, *f.*
 Gabeler, *v. a.* sól suszyć, Salz auf den Salzspeichern gehörig trocknen lassen.
 Gabeleur, *m.* solnik, *m.* Salzbedienter, *m.*
 Gabelle, *f.* cło od soli, *n.* żupa, *f.* Salzsteuer, *f.* Salzhaus, *n.*
 Gabellum, *m.* koziół na czole, *m.* miejsce pomiędzy obydwojma brwiami, Raum zwischen den zwey Augenbraunen, *m.*
 Gabet, *m.* chorągiewka na dachu, *f.* Wetterbahn, *m.*
 Gabie, *m.* bocianie gniazdo na maszcie, *n.* Mastkorb, *m.*
 Gabier, *m.* straż w bocianiem gnieździe na okręcie, *f.* Mastwächter, *m.*
 Gabion, *m.* kosz szancowy, *m.* Schanzkorb, *m.*
 Gabionnade, *f.* oszańcowanie, zastawienie koszami szancowými, *n.* Verschanzung mit Schanzkörben, *f.*
 T. II.

Gabionner, *v. a.* oszańcować, zastawieć koszamiszańcowými, durch Schanzkörbe decken.
 Gâche, *f.* kluczka, zapadka, *f.* hak żelazny w murze, *m.* Schließkappe an Schlössern, *f.* eiserner Hafen in der Mauer, *m.*
 Gâcher, *v. a.* roszczyniać wapno, wiośtem robić, Kalk *re.* einrühren, verdünnen; rudern. *fig.* za tanio towary przedawać, mit seinen Waaren schlendern.
 Gâcheur, *m.* roszczyniający wapno, der Kalk einrührt. *fig.* za tanio towary przedawający, der mit seiner Waare schlendert.
 Gâcheux, *euse, a.* błotnisty, ślizki, smarowny, smolny, schlammig, schmierig, kothig.
 Gâchis, *m.* błocisko, *n.* kałuża, *f.* płynący koth, *m.* Pfütze, *f.*
 Gadèle, *f.* agrest, *m.* Stachelbeere, *f.*
 Gadelier, *m.* krzak agrestowy, *m.* Stachelbeerstrauch, *m.*
 Gadouard, *m.* prewetnik, *m.* Sekretfeger, Schundkönig, *m.*
 Gadoue, *f.* gówno, gnój w prewetach, *n.* Unflath in Abtrittten, *m.*
 Gaffe, *f.* bosak, *m.* Bootshafen, *m.*
 A

Gaf-

Gaffer, *v. n.* bosakiem zaczepić, zatrzymać, mit dem Bootshafen fassen und fest halten.

Gagate, *f.* gagatek, gagat, *m.* Gagath, *m. v.* Jais.

Gage, *m.* fant, zastaw, *m.* stawka w zakładzie, *f.* zakład, *m.* nadgrada w zakładzie, *f.* Pfand, Unterpfand, *n.* Ertrag, Ertrag bei einer Wette, *m.* fig. zaak nieomylny, *m.* upewnienie, *n.* Versicherung, *f.* — touché, *gra w fanty, f.* Pfänderspiel, *n.* Gages, *pl.* myto, *n.* zółd, zakład, *m.* zapłata, *f.* Lohn, *m.* Befoldung; Wette, *f.*

Gager, *v. a.* (*qq. avec ou contre qq.*) założyć się z kim o co; myto, zółd płacić, mit einem um etwas wetten; besolden.

Gagerie, *f.* saisie, — *I.* sadowne załantowanie, załacie dóbr ruchomych, *n.* realitische Pfändung beweglicher Güter, *f.* Gager, *m.* enser, *f.* zakładnik, co się z drugim o co zakłada, *m.* Wetter, *n.*

Gageure, *f.* zakład, *m.* Wette, *f.*

Gagiete, *m.* zółdownik, *m.* der in Jemandes Gold steht.

Gagnable, *a.* terre —, rolanie-uprawna, którą uprawić można, pracę po uprawie nadgradzająca, *f.* unbebanter Acker, der urbar gemacht werden kann, *m.*

Gagnage, *m.* pasza, *f.* pastwisko, *n.* Wiedweide, *f.* Gagnages, *m. pl.* mroźne polne, *m. pl.* Früchte eines besetzten Acker, *f. pl.*

Gaguant, *m.* wygrywacz, *m.* Gewinner, *m.*

Gagne-denier, *m.* tragarz, dragnik, *m.* Tagelöhner, Lastträger, *m.*

Gagne-pain, *m.* robota, *f.* narzędzie, którym kto sobie zarabia na chleb, *n.* Brodverdienst, *m.*

Gagne-petit, *m.* szlifierz, szlifierz, *m.* Scheerschleifer, *m.*

Gagner, *v. a. et n.* wygrać; zyskać, pozyskać, zarobić; dosiagnąć, doscignąć; dostać; szerzyć się, dochodzić, (ogień, woda), opanować co, zwyciężyć, zostać Panem czego, nad czym; gewinnen, verdienen, erwerben; erreichen; erhalten; um sich greifen; sich bemächtigen, Meister werden; (*sur qq.*) górę brać, über einen den Vortheil erhalten. (*sur soi.*) wstrzyt sobie czynić, sich Gewalt anthun. — *qq.* ograć, ogrywać kogo, wygrywać z kogo pieniądze; einem sein Geld abgewinnen. *fig.* dostać kogo na swoją stronę, przekupić kogo, einen gewinnen, auf seine Seite bringen; besiehen. — *le devant, naprzód idź, iechać konno, iechać; voraus gehen, reiten, fahren, re. fig. u.* —, wyprzedzić kogo, einem zuvorkommen. — *les champs, uci-kać, umykać, die Flucht ergreifen.*

Gagui, *f.* sam, otyla, ładna i zwawa kobieta, *f.* dicke, hübsche und lustige Weibsperson, *f.* Gai, *zie, a.* wesoly, zwawy, lustig, munter, fröhlich. Gai, *ad.* wesoly, zwawo, munter, fröhlich, frisch. Gaiac, *m.* gwaiak, *m.* Franzosenholz, *n.*

Gaiement, Gaiement, *ad.* wesoly; chętnie, z ochotą, lustig, munter; gern, mit Freuden.

Gaieté, Gaieté, *f.* wesolosc, zwawosc; swawola, *f.* Lustigkeit, Fröhlichkeit, Heiterkeit; *f.* Muthwille, *m.* de — de coeur, z umysłu i bez przyczyny, umysłnie; mit Vorsatz und ohne Ursache, vorsätzlich.

Gaillard, arde, *a.* wesoly, zwawy, rzadzy, zuchwały, bezczelny wolny; nierostropny; podochocony, trochę pijany, lustig, aufgeräumt, munter; fribu, frech,

frech, frey; ein wenig unbesonnen; berauscht.

Gaillard, *m.* człowiek wesoly, *m.* lustiger Bruder, *m.*

Gaillarde, *f.* kokietka, lubieżnica, kurwa, *f.* Buhlschwester, Buhlbirne, *f.*

Gaillardise, *f.* wesolosc; swawola, *f.* figiel, *m.* Fröhlichkeit, Lustigkeit, *f.* Muthwille, *m.*

Gain, *m.* zysk, pożytek, *m.* Gewinn, Gewinn, *m.*

Gaine, *f.* pochewka, nożenki, *pl. f.* Schwid, Messerschneide, *f.*

Gainer, *m.* rzemieślnik, co puzdra, pokrowce robi, pochewnik, *m.* Scheidenmacher, *m.*

Gala, *m.* gala, *f.* Gala, *f.*

Galamment, *ad.* grzeczne, polubiecznie, etc. lubieźny, galant, attig, höflich, gefällig, fein, brav; von guter und feiner Lebensart, verliebt, verbulht.

Galant, *m.* galant, kothanek, *m.* Verliebter, Liebhaber, *m.* sam swawolnik, trant, *m.* loser Vogel, *m.*

Galanterie, *f.* obyczaynosc, grzeczność; galanteria, *f.* miłostki, *pl.* podarunek miły, *m.* seine Lebensart, Höflichkeit, Artigkeit, *f.* Liebeshandel, *m.* kleines Geschenk, *n.* sam choroba weneryczna, *f.* venerische Krankheit, *f.*

Galantin, *m.* gach, *m.* lächerlicher Liebhaber, *m.*

Galantiser, *v. a.* umizgać się, gachować, den Liebhaber spielen.

Galbanum, Galbanon, *m.* Galban, — *u.* *m.* gatunek opichu, Mutterharz, *n.* (roślina Afrykańska, małego sok pachnący w sobie, który zgęstwiony, iest wspomniane Galbanum, czyli sok albo olejek Galbanowy.); *fig.* donner du —, zbywać kogo próżnemi nadziejami, pocieszać i einen

mit leeren Hoffnungen abspesen, vertrosten.

Gale, *f.* parch, trad, *m.* Kräge, Räude, *f.*

Galéace, Galéasse, *f.* galera wielka, *f.* Galeasse, große Galeere, *f.*

Galetretier, *m.* sam, hultay, laydak, *m.* Lumpenhund, *m.*

Galène, *f.* galena, kruszec otowiany, Bleiglanz, *m.* Bleyerz, *n.*

Galénigue, *a.* galeniczny, podług Galenus; galenisch, nach Art des Galenus.

Galer, *v. a.* skrobać, drapać, frągać, schaben. se —, r. się, sich —.

Galère, *f.* galera, *f.* Galeere; Galeerenarbeit, *f.* fig. provogue la —, niech się stanie co chce, niech idzie iak chce, es gehe, wie es gehe.

Galerie, *f.* galerya, *f.* ganek, przysionek, przechód, *m.* Zbiór malowideł, *m.* (sala obymniaca takowy). Gallerie, *f.* langer zierlicher, oder bedeckter Gang, *m.* langes Zimmer, *n.* Bildersaal, *m.*

Galerien, *m.* niewolnik na galercze, *m.* Galeerenselave, *m.*

Galet, *m.* kamyczek; brzeg morski niemi osypany, m. dzierce, *pl.* (gra), Strandstein, damit bedeckter Strand, *m.* Weisse, Pflaster, *f.*

Galeas, *m.* poddasze, *n.* komórka pod samym dachem, *f.* Dachstube, Dachkammer, *f.*

Galette, *f.* placek płaski z maki żytniej, suchar, *m.* Plag oder Brodkuchen, *m.*

Galoux, *v. a.* parszywy, rądnij, frągnij. — *s.* parszywy, *m.* parszywa, frągnij, *m.* et *f.*

Galice, *f.* Galicya, *f.* (prowinca w Hiszpanii), Galizien, *n.* (Provinz in Spanien). — *cien, enne, a.* Galicyyski, *A 2*

gallisch. — S. Gallicyanin, m.
nka, f. Gallizier, m. — inn,
f.
Galimafrée, f. bigos, m. Art
Griffasse von übrig gebliebenem
Fleische, n.
Galimatias, m. mieszanina, mo-
wa zawiła, f. unverständliches,
verwirrtes Geschwätz, n.
Galion, m. wielki okret hi-
szpanski, m. Galione, f. (gro-
ßes Schiff).
Galiole, f. galera mała, f. Ga-
liote, f. (leichtes Fahrzeug).
Galipot, n. żywica biała do
kadzenia, f. weißer Weibrauch,
m.
Galle, f. wyrostki na liściach,
pl. Galle, f. (Auswuchs an
den Baumblättern), noix de —,
galas, m. dębiana, f. Gall-
apfel, m.
Gallican, ane, a. tyczący się
Francuskiego kościoła, die
französische Kirche betreffend.
Gallicie, f. Galicya (Provincia
polska), f. Gallizien, n. (Pro-
vinz in Polen).
Gallicisme, m. własność Fran-
cuskiego języka, Francuszczy-
zna, f. eigene französische Re-
densart, f. Gallicismus, m.
Gallinacées, f. pl. rodzaje kur,
pl. Hühnerarten, f. pl.
Gallinasse, f. kruk Meksykań-
ski, m. mexikanischer Rabe,
m.
Galloche, f. trzewik wierzchni,
m. Ueberschuh, m.
Galon, m. galon, m. Galone,
Tresse, Borte, f.
Galonner, v. a. galonami ob-
szyc, mit Galonen u. besetzen.
Galop, m. galop, m. Galopp,
m.
Galopade, f. galopowanie, n.
droga przegalopowana, n.
Galoppiren, n. Weg, den man
im Galoppiren zurück legt, m.
Galoper, v. n. galopować, ga-
loppiren, fig. sam, latać, bie-
gać, herumlaufen. — a. ga-

lopem iechać, galoppiren las-
sen, fig. sam. (qq.) gonie-
ścić, wszędzie kogo szu-
kać, einen verfolgen, überall
auffuchen.
Galopin, m. chłopiec do po-
syłania dokąd; kuchcik, m.
Besläufer, Junge zum Verschü-
cken; Küchenjunge, m.
Galvanisme, m. elektryczność
galwanizmowa, f. galvanische
Elektricität, f.
Galvauder, v. a. sam. wyłazić,
wyburkać, aussteigen.
Gambade, f. skok, m. skaka-
nie, n. Luftsprung, m.
Gambader, v. a. skakać, lustige
Sprünge machen.
Gambage, n. czopowe, n.
Bierfeuer, f.
Gambiller, v. n. nogami koły-
sać, kiwać, mit den Beinen
bammeln.
Gamelle, f. rondel przez żo-
nieczy lub maytków używany,
m. Eßtopf der Soldaten, Ma-
trofen, m.
Gamme, f. skala, f. Tonleiter,
Scala, f. fig. chanter la —
à qq. wyburzyć kogo mocno,
einem einen derben Verweis geben.
mettre qq. hors de —, zmię-
szać kogo, einen aus der Fas-
sung bringen.
Ganache, f. haki końskie, pl.
Ganasse, f. untere Kinnlade ei-
nes Pferdes, fig. głupiec, pśa,
m. Dummkopf, m.
Ganche, f. szubienica do estra-
pady, f. Wippgalgen, m.
Ganglion, m. gruczoł nerwo-
wy, m. martwa kość, martwa
kostka, f. gruczoł martwy
goleniowy, m. Nervenknotten,
m. Ueberbein, n.
Gangrene, f. gangrena, f.
ogień piekielny, m. Brand,
m. (Krankheit.) gangrené, ée,
p. et a. w gangrenę, przeszły,
vom Brand ergiften. fig. ska-
żony, befallen. se gangrener,
v. r. tym się zarazić, brandig,
freß-

freßartig werden. Gangreneux,
euse, a. tym zarazony. vom
Brande angestekt, entzündet.
Ganivet, m. nóżek cyruliczny,
m. kleines Messerchen der Wund-
ärzte, n.
Ganse, f. sznurek iedwabny
etc. petlica, f. Rundschnur;
Schleife davon, f.
Gant, m. rekawiczka, f. Hand-
schuh, m. fig. jeter le —, wy-
zywać kogo, einen herausfor-
dern.
Gantelet, m. żelazna rękawi-
ca do zbroi; skóra na rękę
u rzemieślników; binda do
obwiązania ręki cyrulicza, f.
Panzerhandschuh, m. Hand-
leder, n. Handbinde der Wund-
ärzte, f.
Ganter, v. a. wdziać rękawi-
czki, Handschuhe anziehen. —
n. leżeć dobrze, (o rękawi-
czkach), passen, (von Hand-
schuhen). se —, r. wdziać re-
kawiczki, seine Handschuhe an-
ziehen.
Ganterie, f. towary rękawi-
cznicze, pl. rękawicznictwo,
n. Handschuhmacher: Arbeit, f.
Handschuhmacher: Handwerk, n.
Gantier, m. ière, f. rekawi-
cznik, m. Handschuhmacher, m.
Garantage, m. farbowanie re-
tą, n. Färben mit Krapp, n.
Garance, f. reta, marzana, f.
Färberöthe, f. Krapp, m.
Garancer, v. a. retą farbować,
mit Krapp färben.
Garant, m. ante, f. warownik,
zastępca, isćciec, m. Gewährs-
mann, m.
Garantie, f. warunek, m. gwa-
rancya, f. Gewährleistung, Ge-
währ, f.
Garantir, v. a. (qc. à q.) ręczyć
za co, warować, ostrzegać
co komu, die Gewähr leisten,
für etwas haften, gut seyn, bü-
rgen; gut sagen, (q. de qc.) bro-
nić, strzedz, zaskaniać kogo

od czego, einen vor etwas ver-
wahren, sichern, schützen.
Garce, f. kurwa, f. Hure, f.
Garçon, m. chłopiec, chło-
peczyk; bezwieniec, młodzia-
nin; rzemieślniczek, czela-
dnik; chłopiec do usługi, m.
Knabe, Bube, Junge; Junge-
felle; Handwerksgefelle; Ladens-
diener; Aufwärter, Bursche, m.
Garçonnière, f. sam. sprośni-
ca, f. junges liebreiches Mäd-
chen, n.
Garde, f. warta, straż; gwar-
dya; pielęgnująca chorego;
opieka, obrona, piecza, f.
strzeżenie, chowanie czego.
n. ostrożność, baczność, f.
remblak, g. ka, m. napiér-
śnik szermierski, m. postawa
fechtującego, f. Bache; Leib-
wache, Garde; Wärterin; Auf-
sicht, Verwahrung, Bewachung,
f. Schutz, m. Obhut; Acht,
Achtung, f. Stichblatt am De-
gengefäße, n. Stellung eines
Fechtenden, f. grand —, straż
wojskowa, poczta, f. Feld-
wache, f. prendre —, uwa-
żać, mieć baczność; wystrze-
gać się, Achtung geben; sich in
Acht nehmen, Vorsicht gebrau-
chen. être od. se tenir sur ses
gardes, mieć się na pieczy,
auf seiner Hut seyn, sich vorse-
hen. se donner de —, mieć
baczność, wystrzegać się, sich
vorsehen. n'avoir —, de faire
(qc.) bynajmniej nie mieć
ochoty do czego, nie bydź
w stanie, gar nicht Willens, im
Stande seyn, etwas zu thun. fig.
monter une — à qq. wybur-
zyć kogo mocno. jemandem
einen scharfen Verweis geben.
pl. ingrycht w zamku, m. Ge-
wirr in einem Schlosse, n.
Garde, m. gwardyakt; stróż,
m. Gardist, Soldat von der Leib-
wache; Wächter, m.
Garde-bois, m. leśnik, m.
Holzförster, m.

Garde-boutique, *m.* zależały, nieskupny towar. *m.* Ładny, huter, *m.* (verlegene Waare).
 Garde-chasse, *m.* stróż pola myśliwskiego, *m.* Wildmeister, Jägerreiter, *m.*
 Garde-côte, *m.* straż na brzegu morskim, *f.* Küstenbewahrer, *m.* (Kriegsschiff an der Küste, *n.*) — *f.* Küstenwache, *f.*
 Garde-feu, *m.* krata okolo komina, *f.* Feuergatter, *n.*
 Garde-fou, *m.* poręcz, *n.* kołczyca, Gelande an Gräben etc. *n.*
 Garde-magasin, *m.* dozorca magazynu, *m.* Magazinverwalter, *m.*
 Garde-malade, *m.* et *f.* posługacz chorego, *m.* Krankenwärter, *m.* inn, *f.*
 Garde-manche, *m.* zarekawie, *n.* Heberdarmel, *m.*
 Garde-manger, *m.* spiżarnia, *f.* Speisekammer, *f.*
 Garde-menble, *m.* komórka do chowania sprzętów, *f.* Werdstammer, *f.*
 Garde-nappe, *m.* prawda (stółowa), *f.* Schlüsselring, Strohteller, *m.*
 Garde-nationale, *f.* gwardya narodowa, Nationalgarde, *f.* — national, *m.* gwardysta, gardysta narodowy, *m.* Nationalgardist, *m.*
 Garder, *v. a.* chować, schować; otrzymać; nrymac; strzedz; bronić; pilnować, pielegnować; paść; zachowywać. do-trzymywać. verwahren, aufbehalten; behalten; erhalten; bewahren; bewachen, beschützen; war-ten, hüten, beschachten, halten. en donner à —, (*de qq.*) zmysleć co przed kim, einem et- was weiß machen. — *se*, *r.* (*de qq.*) strzedz się, wystrze-gać się; ubezpieczyć się; trwać, chować się (o owo-pach), sich hüten, sich in Acht

nehmen, sich verwahren vor et- was; sich halten, (vom Obste).
 Garde-robe, *f.* garderoba; komórka do stolca, *f.* Gar-derobe, Kleiderkammer, *f.* sämt-liche Kleider, *f. pl.* und Wäsche darin. Verschlag zum Nachschub- le, *m.*
 Garde-robe, *m.* szorc robotni-ków, fartuch, *m.* Haus-, Kü- chenschürze, *f.*
 Garde-vaisselle, *m.* kreden- cerz, *m.* Silberdiener, *m.*
 Gardeur, *m.* euse, *f.* pastuch, *m.* Hüter, Hirt, *m.*
 Gardien, *m.* enne, *f.* stróż, dozorca: gwardyan, *m.* Be- währer; Guardian, *m.*
 Gardiennat, *m.* gwardyanstwo (klasztorne), *n.* Amt eines Guardians, *m.*
 Gardiennerie, *f.* komora pu- szkarska, *f.* Constabelskam- mer, *f.*
 Gardon, *m.* kielb, *m.* Kresse, *m.* (Fisch).
 Gare! *i.* z drogi! aufgeschaut! vorgehen!
 Gare, *f.* wybrzeże, *n.* zatok, *m.* Bay, Bucht, *f.*
 Garenne, *f.* króliczynec, *m.* królikarnia, *f.* Kaninchengebä- ge, *n.*
 Garennier, *m.* stróż królików, *m.* Kaninchenwärter, *m.*
 Garer, *v. a.* do brzegu przybieć, założyć; przywizać, anbin- den, (ein Fahrzeug) se —, *r.* *fam.* z drogi ustąpić, umknąć się, sich vorsehen, aus- weichen.
 se Gargariser, *v. r.* gardło wy- płókać, sich gurgeln.
 Gargarisme, *m.* wypłókania gardła; woda, *f.* likwor do tego, *m.* Gurgeln; Gurgelwas- ser, *n.*
 Gargotage, *m.* niechlujne go- towanie, przyprawianie po- traw, *n.* Sudelkocherey, *f.*
 Gargote, *f.* garkuchnia, *f.* Gar- füche, *f.*

Gar-

Gargoter, *v. n.* wgarkuchni ia- dać; po chudopacholsku iedzą i pić, in einer Garfüche freisen; schlecht essen und trin- ken.
 Gargotier, *m.* ière, *f.* garku- chniarz; kucharzysko, *m.*
 Garkoch; Sudelkoch; *m.* — kö- chinn, *f.*
 Gargouille, *f.* rynna, *f.* Tranf- röhre, Schnauze einer Dachrin- ne, *f.*
 Gargouiller, *v. n.* pluszczać, pluskać się w wodzie, im Wasser plätschern.
 Gargouillis, *m.* szum wody z rynny etc. spadający, *m.* Ge- räusch des Wassers aus der Schnauze einer Dachrinne etc., *n.*
 Gargoulette, *f.* flaszka, *f.* dzban do wody, *m.* Wasserkrug, *m.* Wasserflasche, *f.*
 Gargousse, *f.* ładunek arma- tny, *m.* Stückpatrone, *f.*
 Gargoussière, *f.* ładownica na takie małe ładunki, *f.* Pa- trontasche für die kleinen Stück- patronen, *f.*
 Garnement, *m.* *fam.* wisus, hultay, *m.* Tangemüts, Gal- genstrick, *m.*
 Garni, *ie. p. et a.* opatrzony etc., versehen etc. chambre gar- nie, pokój umeblowany, *m.* möblirtes Zimmer, *n.*
 Garnir, *v. a.* (*qq. de qq.*) opa- trzyć; osadzić; a-, zdobić; powlec; obszyć co czem. podszyc, podłożyć, versehen; besetzen; zieren; überziehen. se —, *r.* (*de qq.*) zabrać. przy- właszczyć sobie co, sich einer Sache bemächtigen. contre (*qq.*) opatrzyć się czem przeciw czemu, sich vor etwas bewah- ren.
 Garnison, *f.* osada, *f.* Besat- zung, *f.*
 Garniture, *f.* potrzeby do cze- go należą, *f. pl.* garnitur, *m.* ozdobienie, osadzenie etc.; obicie, *n.* Garnitur, *f.* Zube-

hör; *n.* Auszierung; Besetzung, *f.* Ausrüstung, *m.* Beschläge, *n.*
 Garouage, *m.* *fam.* aller od- ière en —, po zamtnach cho- dzić, biegać, schlechte Häuser besuchen.
 Garrot, *m.* kłb u konia; kre- pullec; tek u siodła, *m.* Wi- derriß der Pferde; Knebel, Knüttel, Packstiel; Sattelbogen, *m.*
 Garotter, *v. n.* krepulcem skrg- nować, mocno zwiazać, flue- beln. *fig. fam. (qq.)* usidić kogo, einem die Hände binden, ihn einschränken.
 Garum, *m.* woda słona, *f.* Lake, Salzbrähe, *f.*
 Garzette, *f.* czapla biała, *f.* weißer Reiher, *m.*
 Gascon, *m.* oane, *f.* *fig.* sa- mochwalca, człowiek cheł- pliwy, *m.* Prahler, Aufschnei- der, Windbeutel, *m.*
 Gasconnade, *f.* chełpliwość, pochlubka, *f.* Aufschneideren, *m.*
 Gasconner, *v. n.* *fam.* chełpić się, zmyslać, aufschneiden.
 Gaspillage, *m.* marnotrawstwo, *n.* rozrzucność, *f.* Verschlen- dern, unnütze Verthun, *n.*
 Gaspiller, *v. a.* przemarnować, przetrwonić; pomieszać; po- pnać. verschleudern, verthun; verzetteln, verderben.
 Gaspilleur, *m.* euse, *f.* marno- trawca, *m.* Verschwender, *m.*
 Gastadour, *m.* naprawiacz dróg, *m.* Schanagaraber, der die Wege bessert, *m.*
 Gastriloque, *m.* et *f.* brzuchogadacz, *m.* Bauchredner, *m.*
 Gastrolâtre, *m.* rokosznik, pa- sibrzech, *m.* Bauchdiener, *m.*
 Gastromanie, *f.* bruchopa- stwo, *n.* Bauchsorge, *f.*
 Gâteau, *m.* placek, *m.* Kuchen, *m.*
 Gâte-métier, *m.* *fam.* partacz szkodliwy, *m.* Handwerksver- derber, Preisverderber, *m.*

GA-

- Gâte-papier, *m.* bazgracz, *m.* Schmirer, *m.*
- Gâter, *v. a.* psuć; szkodzić, pustoszyć; walać, verderben, verwüsten; beschmutzen. *fig.* — 99. psuć, zwodzić, przyzwyczajać do złego, verzeihen, verwöhnen, *se* —, *r.* ze —, psuć się, verderben, untuglich werden, sich verschlimmern.
- Gauche, *a.* lewy, link. *fig.* głupi, krzywy, opaczny, przewrotny. *ui* zgrabny, schief, ungeschickt, verkehrt. *a* —, *ad.* w lewo, po lewéj stronie, linkś. *fig.* opacznie, przewrotnie, verkehrt.
- Gaucher, *ère, a.* mankut, der, die linkś ist.
- Gaucherie, *f.* niezgrabność, *f.* głupstwo, *n.* ungeschicktes Wesen, *n.* dummer Streich, *m.*
- Gauchir, *v. n.* uchylić się, umknąć się, odskoczyć, sich ein wenig auf die Seite wenden, ausweichen. *fig.* sztuka, podstępem narabiac, isdz, obłudnie postępować, nicht aufrichtig zu Werke gehen.
- Gauchissement, *m.* uchylenie się, umknienie, *n.* Ausweichen mit dem Leibe, *n.*
- Gaulre, *f.* plaster miodu, *m.* węża: wassa, *f.* Honigwabe, *f.* Waffelnucken, *m.*
- Gaufre, *v. a.* figury na materji robić, einen Zeug modeln. — reur, *m.* figury na materji robiący, Modelirer, *m.*
- Gaufrier, *m.* żelazo do pieczenia wassli, *n.* Waffeleisen, *n.*
- Gaufrare, *f.* robienie figur na materji, *n.* wzór, model, *m.* figura, *f.* Modeln eines Zeuges, *n.* Model, *m.*
- Gaule, *f.* zerdz, *f.* drag; pracik, *m.* różga, *f.* lange Stange; Gerte, Reitzerte, *f.*
- Gauler, *v. a.* owoco. orzechy z drzewa obiać, Früchte, Nüsse abschlagen.
- Gaulette, *f.* pracik, *m.* Gerten, *n.*
- Gaulis, *m.* wyrostek, *m.* lato-rośl, Schosfreiser, *f. pl.*
- Gaulois, *oise, a.* (Gaulle, *f.* Galia, *f.* Gallien, *n.*) Galivski. Galiyczyk, *m.* gallisch, Gallier, *m.* *fig.* vrai, bon —, człowiek pocziwy, *m.* braver Mann, *m.*
- Gauche, *f.* fam. maskara, *f.* Schlampe, *f.*
- se Gausser, *v. r. fam. (de q.)* szydzić, drwić sobie z kogo, einen schrauben, foppen.
- Gausserie, *f.* fam. drwiny, *pl.* szyderstwo, *n.* Schrauben, *n.* Spott, *m.*
- Gauseur, *m.* euse, *f.* szyderca, szyderz, *m.* Spötter, *m.* — inni, *f.*
- Gautier, *m.* Gwalter, Walter, *m.* (Wahne.)
- Gavache, *m.* hultay. *m.* schlechter Kerl, *m.*
- Gavion, *m.* fam. gardło, *n.* Kehle, Gurgel, *f.*
- Gavon, *m.* komórka w rusie okrętowej, *f.* Kaue, *f.* (Râm: merchen im Hinterteile des Schiffes).
- Gayac, *v.* Gaïac.
- Gaze, *f.* gaza, *f.* Gaze, *f.* (Art leichten Gewebes).
- Gazelle, *f.* koza dzika, *f.* Gazelle, *f.* (Art wilder Ziegen.)
- Gazer, *v. a.* gaza powlec, obczyć, mit Gaze überziehen. *fig.* zaskończyć, zakwestić, verschlepern.
- Gazetier, *m.* gazetnik, gazetciarz, *m.* Zeitungschreiber, Zeitungsträger, *m.*
- Gazetin, *m.* gazetka pisana, *f.* kleine geschriebene Zeitung, *f.*
- Gazette, *f.* gazety, *f. pl.* Zeitung, *f.* Zeitungsblatt, *n.*
- Gazier, *m.* tkacz gazy, *m.* Gazeweber, *m.*
- Gazon, *m.* darń, *f.* Rasen, *m.*
- Gazonnement, *m.* pokrycie darnią, *n.* Belegen mit Rasen, *n.*
- Gazonner, *v. a.* pokryć, ustać darnią, mit Rasen belegen.
- Gazouillement, *m.* swiegotanie ptaków; szemranie, *n.* szum, zdroj, *m.* Zwitschern der Vögel; Rauschen eines Baches, *n.*
- Gazouiller, *v. a.* swiegotać; szumić, szemrać, mrużać, (o wodzie), zwitschern; saust rauschen. *fig.* gadać, (o dzieciach), lallen.
- Geai, *m.* sówka, *f.* Häher, *m.* Elster, *f.*
- Géant, *m.* ante, *f.* olbrzym, *m.* Niese, *m.*
- Geindre, *m.* piekarczyk starszy, *m.* Werkmeister bei den Bäckern, *m.*
- *Geindre, *v. n.* fam. ięczyć, stękać, krächzen.
- Gélatineux, *euse, a.* galareta-owy, gallertartig.
- Gelée, *f.* mróz, *m.* galareta, *f.* Frost, *m.* Gallerte, *f.* — blanche, szron, *m.* Reif, *m.*
- Geler, *v. a.* zmarzłym co czynić; pomrozić; zimno robić, sprawić, zum Gefrieren bringen; durch den Frost beschädigen, verderben; Kälte verursachen. — *n. et i. za, z,* —, marznąć, frieren, zu Eis werden.
- Géline; *f. (obs.)* kokosz, kura, *f.* Huhn, *n.*
- Gélinotte, *f.* kurczę tłuste, *n.* junges fettes Huhn, *n.* — de bois, iazabek, *m.* Haselhuhn, *n.*
- Gélivure, *f.* dół pełen lodu, *m.* Eiskluft, *f.*
- Gémir, *v. n. (de sur qc.)* ięczyć, stękać, utyskiwać, żalić się; gruchotać, senzen, stöhnen, ächzen; girren.
- Gémissant, *ante, a.* ięczący, stękający, etc., skwierkliwy, żałosny, ächzend, senzend, winmernd, kläglich.
- Gémissement, *m.* ięczenie, stękanie; gruchotanie, *n.* Senzen, Ächzen; Girren, *n.*
- Génant, *ante, a.* przykry, natrętny, nieznosny, beschwerlich, lästig.
- Gencive, *f.* dziąsło, *n.* Zahnfleisch, *n.*
- Gendarme, *m.* konny z gwardyi, *m.* Gendarme, Gardereiter, *m.* — mes, *pl.* iskierki; kropki, plamki nadyamencie, na oku, *pl.* kleiner Funken, *m.* *pl.* Löffelchen in Diamanten, *n.* *pl.* Augenstich, *n.*
- se Gendarme, *v. r. fam.* rozniewać się, oburzyć się, sich ereifern, entrüsten.
- Gendarmerie, *f.* gwardye konne, *pl.* straż, *f.* Corps der Gendarmes, *n.* Polizeiwache, *f.*
- Gendre, *m.* zięć, *m.* Schwiegersohn, Eidam, *m.*
- Gène, *f.* tortura, męka, *f.* Folter, Tortur, *f.* *fig.* męka, przykrość, *f.* wstręt, *m.* Warter, Quaal, *f.* Zwang, *m.*
- Généalogie, *f.* rodopisanie, *n.* Geschlechtsregister, *n.* Genealogie, *f.*
- Généalogique, *a.* rodopisarski, genealogisch.
- Généalogiste, *m.* rodopis, *m.* Geschlechtsbeschreiber, — Famili-ger, *m.*
- Gèner, *v. a.* u-, ścisnąć, gnieść, rznąć, szczypać, trzeć; przymuszać, drczyć, męczyć, trapić, drücken, pressen, spannen, zwingen; beschwerlich seyn, zwingen, Gewalt anthun, einschränken.
- Général, *ale, a.* powszechny, ogólny, allgemein. *en* —, *vd.* ogółem, powszechnie, in powszechności, im Allgemeinen, überhaupt, insgemein.
- Général, *m.* wódz, hetman, generał, *m.* rzecz główna, naywiększa, *f.* General, Feldherr, *m.* das Allgemeine, der größte Theil.
- Généralat, *m.* hetmanstwo, generalstwo, *n.* Feldherrenwürde, *f.*
- Générale, *f.* generałowa, Generalin, *f.* generałmarsz, *m.* Generalmarsch, *m.*

Généralement, *ad.* ogółem, powszechnie, w powszechności, allgemein, überhaupt.

Généraliser, *v. a.* spowszechnić, powszechnym uczynić; sciagać wnosić, przynosić na rzecz całą, allgemein machen; anwenden, aufs Ganze übertragen.

Généralissime, *m.* naczelnik, najwyższy, *m.* pierwszy Befeehlshaber einer Armee, *m.*

Généralité, *f.* powszechność, pospolitość, *f.* generalatowie, hetmani wszyscy wojska całego, *m.* Allgemeinheit; Generalität, *f.*

Généralité, *tive, a.* rodzajny, rodzeniu służący, zur Zeugung gehörig.

Génération, *f.* rodzenie, pochodzenie rzeczy; płodzenie, wydawanie płodu; pokolenie, potomstwo, *n.* ród, *m.* Zeugung; Erzeugung, *f.* Geschlecht, *n.* Nachkommenschaft; Geschlechtsfolge, *f.* Geschlechtsalter, *n.*

Généreux, *euse, a.* wspaniały, wspaniałomyślny; hojny, dobroczynny; śmiały, odważny, (o niektórych zwierzętach), großmüthig, edelmüthig; freymüthig; freygebüg; muthig, kühn, (von einigen Thieren).

Générosité, *f.* wspaniałość, wspaniałomyślność; hojność etc. *f.* Großmuth, Edelmuth; Freygebügheit, *f.*

Genet, *m.* żmudzinek, *m.* Aleyper, *m.*

Généralogue, *m.* gwiazdarz, *m.* Natigatisteller, *m.* — *a.* tycający się urodzin, was auf eigen Geburtstag Bezug hat.

Genetin, *m.* gatunek winn białego, *n.* Art weißer Wein, *m.*

Genette, *f.* kot dziki, *m.* Genette, *f.* (wilde Kage). aller à cheval à la —, z krótko podpiętymi strzemionami ie-

chać na koniu, mit sehr kurzen Steigriemen reiten.

Genre, Genièvre, *m.* łąkowiec, *m.* Wachholderbeere, *f.* v. Genévrier.

Genévrier, *m.* krzak łąkowcowy, *m.* Wachholderbaum, *m.*

Génie, *m.* anioł, duch stróż, *m.* skłonność przyrodzona, sposobność; głowa, *f.* rozum, dowcip, *m.* własność języka etc., *f.* Genius, Schutzengel, Schutzgeist; Geist, *m.* Genie, *n.* Naturgabe, Neigung, *f.* Kopf, *m.* das Eigenthümliche, *n.* Génisse, łąłowica, *f.* junge Kuh, Kälbe, *f.*

Genital, *ale, a.* rodzajny, rodzeniu, płodzeniu służący, do tego należący, zur Zeugung gehörig.

Genitif, *m.* T. drugi przypadek, *m.* Genitivus, *m.*

Genitoires, *m, pl.* łądra, moszenka, moszenki, *pl.* Hoden, *f. pl.*

Genou, *m.* kolano, *n.* Knie, *n.* Genouille, *f.* kolanko na słonce, *n.* Schutz (zwischen zwey Absätzen eines Halbes), *m.*

Genouillère, *f.* nakolannek u zbroi, *m.* sztylpa u bota, *f.* podkolannek; rżemyk na kolano, *m.* Kniechiene; Stolpe am Stiefel, *f.* Knieleder, *n.* Knieriemen, *m.*

Genre, *m.* rodzaj, gatunek, *m.* Geschlecht, *n.* Gattung; Art, Weise, Gewohnheit, *f.*

Gens, *m. et f. pl.* ludzie, *pl.* czeladź, *f.* Leute, *f. pl.*

Gent, *f.* naród, *m.* Volk, *n.* droit des gens, prawo narodów, *n.* Völkerecht, *n.*

Gentil, *ile, a.* pogański, heidniński, — *m.* poganin, *m.* Heide, *m.*

Gentil, *ile, a.* ładny, piękny, artig, hübsch, fein.

Gentilhomme, *m.* szlachcic, *m.* Edelmann, Hofsavallier, *m.*

Gentilhomme, *f.* szlachectwo,

ctwo, *n.* stan szlachecki, *m.* Adel, Adelsstand, *m.*

Gentilhomme, *f.* dwór szlachecki, *m.* Edelhof, *m.*

Gentilité, *f.* poganstwo, *n.* poganie, *m. pl.* religia pogańska, *f.* Heidenthum, *n.* heidniśkie Religion, *f.*

Gentillaire, *m.* szlachcina, szlachcic nieprawy, *m.* Strohs Junker, *m.*

Gentillesse, *f.* przyjemność, uprzejmość, *f.* Artigkeit, *f.* Gentillesse, *pl.* trzaski ładne, *f. pl.* figiel, żarcik, *m.* allerlei artige Kleinigkeiten, *f. pl.* artiger Spaß, *m.* Posse, *f.*

Gentiment, *ad. sam.* ładnie, grzecznie, artig, hübsch, allerliebst.

Génuflexion, *f.* zginanie kolan, klęknięcie, *n.* Kniebeugung, *f.*

Géode, *f.* gatunek kamienia orlego, *m.* Klapperstein, *m.*

Géodésie, *f.* miernictwo polne, *n.* Feldtheilungskunst, Feldmesskunst, *f.*

Géographe, *m.* kraiopis, *m.* Erdbeschreiber, *m.*

Géographie, *f.* kraiopisanie, *n.* Erdkunde; Erdbeschreibung, *f.*

Géographie, *a.* kraiopisarski, geographisch.

Géolage, *m.* tarasowe, *n.* Schließgeld, *n.*

Géole, *f.* więzienie, *n.* taras, *m.* Gefängniß, Stockhaus, *n.*

Géolier, *m.* ier, *f.* dozorca nad więzieniem, *m.* Kerkermeister, Stockmeister, *m.*

Géomance, *od.* Géomancie, *f.* kropkowiezczenie, *n.* Punktirkunst, *f.* — cien, *m.* enoe, *f.* kropkowieczek, *m.* Wahrsager, *m.* — inn, *f.* (aus dem Punktiren).

Géomantique, *a.* kropkowieczy, zur Punktirkunst gehörig.

Géométral, *a. m.* plan —, plan mierniczy, *m.* geometrischer Grundriß, *m.*

Géomètre, *m.* miernik, *m.* Feldmesser, *m.*

Géometrie, *f.* miernictwo, *n.* nauka miernicza, *f.* Erdmesskunst, *f.*

Géométrique, *a.* mierniczy, geometrisch.

Géogonique, *a.* rolniczy, zum Feldbaue gehörig.

Georg, *m.* Jerzy, Georg, *m.* (Name.)

Géorgiques, *f. pl.* pisma o rolnictwie, *n. pl.* Schriften vom Feldbaue, *f. pl.*

Gerant, *m.* sprawca, *m.* Geschäftsträger, *m.*

Gerbe, *f.* snop, *m.* Garbe, *f.*

Gerbée, *f.* snop słomy na półwymłóconey, *m.* Hund halb ausgedroschenes Stroh, *n.*

Gerber, *v. a.* w snopy, snopy wiązać; heczki układać, in Garben binden; (Fässer) übereinander legen.

Gerce, *m.* mól, *m.* Bücherwurm, *m.* Kleidermotte, *f.*

Gercer, *v. a.* sieć, ranać; popękać, rysować, rysy robić, aufzugen, aufreißen. — *n. et se —, r.* pękać, rospadać się, pierzgać, aufspringen, aufbrechen, *sten.*

Gerçure, *f.* rysa, rospadlina, *f.* Riß, Riß, *m.*

Gerlant, *m.* białozór (sokół), Gersfalke, *m.*

Germain, *aine, a.* rodzony, leiblich.

Germandréo, *f.* ożanka, niezapominayka, *f.* Gamander, *m.*

Germanie, *f.* Niemcy, *pl.* Germanien, Deutschland, *n.*

Germanique, *a.* Niemiecki, germanisch, deutsch.

Germanisme, *m.* sposób mówienia w języku Niemieckim, *m.* deutsche Redensart, *f.*

Germe, *m.* kiel, *m.* Reim, *m.* fig. źródło, *n.* zdroj, początek, *m.* Ursprung, *m.* Quelle, *f.*

Germer, *v. n.* wyrastać, krzewić się, wschodzić, keimen, anwachsen.
 Germination, *f.* wyrastanie, wschodzenie, *n.* Keimen, *n.*
 Germinoir, *m.* stodołnia, *f.*
 Maltzsteller, Maltzboden, *m.* Maltztenne, *f.*
 Gésir, *m.* wół ptaszy, *m.*
 Kropf des Geflügels, *m.*
 Gésine, *f.* (*obs.*) połóg, *m.*
 Kündbette, *n.*
 *Gésir, *v. n.* (*obs.*) leżeć, spoczywać, liegen.
 Gesse, *f.* cieciorka, ciecierzka, *f.* Blatterbse, *f.*
 Gestation, *f.* czas noszenia płodu, *m.* Zeit des Trächtigkeit, *f.*
 Geste, *m.* giest, *m.* giesta, *pl.*
 Gebährde, deklamatorische Bewegung, *f.*
 Gesticulatour, *m.* giesta zbytnie robiący, der zu viel Gebehrden und Bewegungen macht.
 Gesticulation, *f.* giestykulacja, *f.* übertriebene Bewegung beim Reden, *f.*
 Gesticuler, *v. n.* zbyttnie robić giesta, zu viel Gebehrden machen.
 Gestion, *f.* zawiadowanie, sprawowanie, *n.* Führung, Verwaltung, *f.*
 Gibbon, *m.* gibbon, *m.* der langarmige Affe, *m.*
 Gibbosité, *f.* wypukłość, *f.*
 pukiel, *m.* buckelige Gestalt, *f.*
 — bbeux, *euse, a.* buckelig, erhaben, *T.*
 Gibciere, *f.* taistra, torba myśliwska, kuglarska, *f.* trzos, *m.* Jagdtasche; Taschenspieler; tasche; Geldkase, *f.*
 Gibelet, *m.* świderak żłobkowaty, *m.* Zwickbohrer, *m.*
 Gibelotte, *f.* bigosik z kurczak, *m.* Frikassée von jungen Hühnern, *n.*
 Giberne, *f.* ładownica, *f.* Grapenentafche, Patronentafche, *f.*

Gibet, *m.* szubienica, *f.* Galgen; *m.* Hochgericht, *n.*
 Gibier, *m.* zwierzyna, *f.* Wild, Wildpret, *n.*
 Giboulée, *f.* deszcz wielki nagły, *m.* Plagregen, *m.*
 Giboyeux, *euse, a.* obfity w zwierzynę, reich an Wild.
 Gigante, *f.* figura wielka narusie galerowey, *f.* Riesenfigur auf dem Hintertheile einer Galeere, *f.*
 Gigantesque, *a.* olbrzymiski, riesenformig.
 Gigot, *m.* udziec skopowy, *m.* Hammel; Schöpseule, *f.* Gigots, *pl.* posłednia noga końska, *f.* Hinterschensel eines Pferdes, *m.* *pl.*
 Gigotté, *ée, a.* udziasty, mit guten Schenkeln.
 Gigotter, *v. n.* drygać nogami, mit den Füßen jappeln.
 Giguier, *v. n.* jam. tańcować, skakać, uwiać się, hüpfen und springen, tanzen.
 Gilet, *m.* załozka bez rękawów, *f.* Gilet, *n.* Brustflak, *m.*
 Gille, *m.* sieć pewna, *f.* Art Fischernetz, *n.*
 Gilles, *m.* Idzi, Egidius, *m.* (Name).
 Gimblette, *f.* placuszek okrągły, *m.* Kugelgebäckenes, *n.*
 Gingembre, *m.* imbir, *m.* Ingwer, *m.*
 Ginguet, *ette, a.* podły, posłedni, schwach, schlecht.
 Ginguet, *m.* wino nietęgic, podłe, *n.* schwacher schlechter Wein, *m.*
 Giore, *m.* jam. żyd, *m.* żydówka, *f.* z żyda i z nowowierki albo przeciwnie spłodzony, pochodzący, Jude, *m.* Jüdin, *f.* geboren von einem Juden und einer Proselitin oder umgekehrt.
 Girafe, *f.* wielbłądorys, *m.* Kameelparder, *m.*

Gi-

Girande, *f.* gatunek fontan szt. cznych, *f.* feyerwerk, *m.* Art künstlicher Springbrunnen, *m.* Girandofeuer bey Feuerwerken, *n.*
 Girandole, *f.* lichtarz z prętami; stróy diamentowy etc., *m.* koło z rac, *n.* Armleuchter; Schmuck von Diamanten etc., *m.* Feuerzrad, *n.*
 Girasol, *m.* kamień gatunku opalowego, *m.* Girasol, Sonnenstein, *m.*
 Girofle, Girofle, *m.* od. clou de —, gwoździk, (do potraw), Gewürznelke, *f.* Gewürzngel, *n.*
 Giroflée, *f.* lewkonii, *f.* Lewkoje, *f.*
 Girofler, *m.* macica gwoździkowa, *f.* Würzngelbaum, *m.*
 Giron, *m.* łono, *n.* Schooß, *m.*
 Girouette, *f.* chorągiewka nad dachu etc., *m.* Wetterfahne, *f.* Wetterbahn, *m.*
 Gisant, *ante, a.* choroba złożony; leżący, liegend.
 Git, *leży, odpoczywa, liegt.* (*v. Gésir.*)
 Gite, *m.* nocleg, *m.* legowisko, łozysko, *n.* Nachtherberge, *f.* Lager; Schlafgeld, *n.*
 Giter, *v. n.* jam. nocować, noclegować, übernachten, Nachtlager halten.
 Givre, *m.* szron, *m.* sadz, *f.* Raubreif, *m.*
 Glace, *f.* lód, *m.* szkło do zwierciadeł, okien karciowych, *n.* tasma; plamka na dyamencie, *f.* Eis; Gefrorenes; Spiegelglas; Kutschenfenster, *n.* kleiner Fleck im Diamant, *m.* fig. oziębłość, lodowatość, *f.* Kältsinn, *m.*
 Glacé, *ée, p. et a.* zmarzły; polerowany, glancowny, gefroren; glazir, sehr glänzend.
 Glacier, *v. a.* w lód obrócić, zmarzłym czynić; oziembiac,

lodowacić, gefrieren machen; erstarren, oder eiskalt machen; glazuren; glaziren. — *n. et se —, r.* marznąć, lodowacić; sein, nać się, gefrieren, zu Eis werden.
 Glacière, *f.* sztuka robienia szkła do zwierciadeł, *f.* Kunst Spiegelglas zu machen, *f.*
 Glaceux, *euse, a.* ciemny, mglisty, nieiasny (o kamieniach drogich), unrein, wolfig, (von Edelsteinen).
 Glacial, *ale, a.* lodowaty, zmarzły, beständig gefroren, eiskalt.
 Glacière, *f.* lodownia, *f.* Eisgrube, *f.* izba bardzo zimna, *f.* sehr kaltes Zimmer, *n.*
 Glaciers, *m.* *pl.* góry lodowate, *f.* *pl.* Eisberge, Glatscher, *m.* *pl.*
 Glacis, *m.* pochodziłość, spadzistość, *f.* Abgang, *m.* Feld; brustwehr, *f.*
 Glaçon, *m.* kra lodu, *f.* sopel, *m.* Eisscholle, *f.* Eiszapfen, *m.*
 Gladiateur, *m.* szermierz; napaśnik, *f.* Fechter, Klopffechter, *m.*
 Glafeul, *m.* mieczyk, *m.* (zielenie), Schwertlilie, *f.*
 Glaire, *f.* kleiowata materya, ślamowatość, smarkociny, *f.* *pl.* biało iasia, *n.* Schleim, *m.* Eyweiß, *n.*
 Glairer, *v. a.* białkiem co pomazać, posmarować, mit Eyweiß überstreichen.
 Glairaux, *euse, a.* kleiowaty, lepki, ślamowaty, schleimig, zaje.
 Glaize, *f.* glina biała, *f.* Thonerde, *f.* Letten, *m.*
 Glaiser, *v. a.* glina obzalepić, mit Letten bekleiden.
 Glaisieux, *euse, a.* gliniasty, thonig, lettig.
 Glaisière, *f.* doły, gdzie glinę kopią, *m.* *pl.* Thongrube, *f.*
 Glaive, *m.* miecz, *m.* Schwert, *m.*

Gla-

Glama, oder Clama, *m.* lama, *f.* peruviansches Schaafkameel, *n.*
 Glanage, *m.* zbieranie kłosów, pokłosie, *n.* Aehrenlese, *n.* Nachlese, *f.*
 Glana, *m.* żołędź, *f.* Eichel, *f.*
 Glonde, *f.* gruczoł, gruzoń, *m.* Drüse, *f.*
 Glandé, *ée*, *a.* ociekły, napuchły od gruczołów. (o koniach), geschwollene Drüsen habend, (von Pferden).
 Glandée, *f.* zbieranie żołędzi, *n.* żer żołędzi wy. *m.* Eichel-ärndte, Eichelmast, *f.*
 Glanule, *f.* gruczołek, *m.* Kleine Drüse, *f.*
 Glanduleux, *euse*, *a.* gruczołowaty, drüsig.
 Glane, *f.* pokłosie, *a.* snopek kłosów, rzad. pęk (gruszek etc.); wieniec cebul. *m.* Hand voll Aehren, *f.* Büschel (Wien); Bund (Zwiebeln), *n.*
 Glaner, *v. a. et n.* pokłosie, kłosy zbierać; zbierać, Aehren lesen, nachkoppeln.
 Glaneur, *m.* *euse* *f.* zbieracz kłosów, *m.* Aehrenleser, *m.*
 Glanis, *m.* sum. *m.* (ryba), Wels, *m.* (großer Raubfisch), *m.*
 Glanure, *f.* zbieranie kłosów, pokłosie, *n.* Aehrenlese, *f.*
 Glapir, *v. n.* szczekać, skowyczeć; krzyżeć, kląssen; freisprechen.
 Glapissant, *ante*, *a.* skowyczący, szczełkający; krzyżący, kląssend; freisprechend.
 Glapissement, *m.* szczekanie, skowyczenie, *n.* krzyk, *m.* kląssen; freisprechen, *n.*
 Glas, *m.* dzwonienie umarłego, *n.* Anschlagen mit dem Todtenglocken, *n.*
 Glaucome, *m.* łuszcza na oku, *f.* grüne Staar, *m.*
 Olabe, *f.* bryła ziemi, *f.* Klumpen Erde, *m.*

Glette, *v.* Litharge.
 Glissade, *f.* posliznienie się, *n.* Gleiten, Ausgleiten, *n.*
 Glissant, *ante*, *a.* śliski, śluppy, *glatt*.
 Glisser, *v. n.* posliznąć się, śliznąć się; wysliznąć się. gleiten, ausgleiten, ausglitschen; entwischen. *fig. (sur qc.)* dotknąć, natrzeć, nomienić, leicht über etwas hingehen. — *a. (qc. dans)* wezmknąć, wetknąć, wścibić; wtargnąć: *n.* poić, wrazić, unnermerkt hinein thun, hinein bringen, hinein schieben. — *r.* wkładać się, sich hinein schleichen.
 Glissoire, *f.* ślizgawka, *f.* Gleitbahn, Schleifbahn, *f.*
 Glöbe, *m.* kula, gałka, *f.* Kugel, *f.*
 Globule, *m.* gałeczka, kulka, *f.* Kugeln, *n.*
 Globuleux, *euse*, *a.* z gałeczek złożony, aus kleinen Kugeln zusammen gesetzt.
 Gloire, *f.* sława, cześć, chwala; wspaniałość, świetność, *f.* Ruhm, *m.* Ehre; Herrlichkeit; Ruhmsucht, *f.* Stolz, *m.* Glorie, *f.*
 Glorieux, *euse*, *a.* sławny, chwalebny; uwielbiony, wielbny; dumny, pyszny, rühmlich, glorreich; rühmvoll, rühmwürdig; rühmsüchtig, stolz.
 Glorification, *f.* uwielbienie, *n.* Verklärung, *f.*
 Glorifier, *v. a.* uwielbić; wielbić, wychwalać, verklären, verherrlichen. — *se*, *r. (de qc.)* chlubić się, chełpić się; szczycić się czem, sich einer Sache rühmen, stolz auf etwas seyn.
 Glose, *f.* wykład, *m.* tłumaczenie, *n.* przypis, *m.* Glossé, Auslegung, Erklärung, *f.* Zusatz, *m.*
 Gloser, *v. a. et n.* tłumaczyć, wykladać, przypisy do czego pisać, Glossen machen, erklären. *fig.*

fig. nicować, krytykować co, sich über etwas aufhalten, Anmerkungen machen.
 Gloseur, *m.* *euse* *f.* ganieciel, krytyk, *m.* Tadler, Kritiker, *m.*
 Glossaire, *m.* słownik, zbiór wykładów podług abecadła ułożony, *m.* Glossarium, alphabetisches Erklärungsbuch, *n.*
 Glossateur, wykładacz, *m.* Ausleger, *m.*
 Glougou, *m.* bełkotanie, (napoiu z flaszki ciśnień ciecącego), *n.* Gluckgluck, *n.* (Geräusch).
 Gloulouter, Glouloter, *n.* bełkotać, gluckać, kolkern.
 Glousser, *v. n.* kwokać, gluckać, glucken.
 Glouteron, *v.* Bardane.
 Glouton, *onne*, *a.* żarłoczy, obżarty, gefräßig, freßgierig. — *m.* żarłok, obżartus, *m.* Vielfraß, *m.*
 Gloutonnerie, *f.* obżarstwo, *n.* Gefräßigkeit, *f.*
 Glu, *f.* lep na ptaki, *m.* Vogelkleim, *ante*.
 Gluant, *ante*, *a.* kleisty, lepki, klebrig.
 Gluan, *m.* różga lepem pomazana, *f.* Leimruthe, *f.*
 Gluer, *v. a.* lepem pomazać; lepkiem robić, mit Vogelkleim besreichen, klebrig machen.
 Glui, *m.* sioma gruba, *f.* grobeß Moosenstroh, *n.*
 Glutinatif, *m.* *et a.* remède — ściągające, gojące lekarstwo, *n.* zusammenheilendes Mittel, *n.*
 Glutineux, *euse*, *a.* kleisty, lepki, klebrig.
 Gnome, *m.* Gnomide, *f.* duch podziemny, *m.* Erdgeist, *m.*
 Gnomique, *a.* obfity w przestrogi, przysłówia, spruchreich.
 Gnomon, *m.* pręt, styl u kompasu etc., *m.* Stif, Zeiger der Sonnenuhr etc., *m.*
 Gnomonique, *f.* nauka o robieniu kompasów, *f.* Sonnen-

uhrkunst, *f.* — *a.* do tego należący, dazu gehörig.
 Go, tout de go, *ad. fam.* bez ogródki, bez ceremonii, ganz frey, ohne viel Umstände.
 Gobbe, *f.* truczna w czem podzruczona, *f.* vergifteter Biss, *m.*
 Gobelet, *m.* kubek, *m.* (przedtem) podczastwo etc., *n.* Becher, *m.* (ehemals) Schenkamt etc., *n.* Bediente dazu, *m.* pl.
 Gobelotter, *v. n.* pić, kieliszki wytrząsać, jechen, bechern.
 Gobe-mouche, *m.* muchozów, *m.* (ptak), Fliegenschnapper, *m.* (Vogel).
 Gober, *v. a.* chciwie połykać; iayko wypić, gierig hinunterschlucken; (ein Ey) ausschlucken. *fig.* łatwo czemu uwierzyć, poizę predko, leichtgläubig seyn, schnell aufpassen.
 Goberge, *f.* gatunek stokkisa, *m.* Schellfisch, *m.*
 se Goberger, *v. r. fam. (de qc.)* szydzić, nasміwać się z czego, sich über einen lustig machen; sich gütlich thun.
 Goberges, *f. pl.* dno łożka, *n.* Bettbreiter, *n. pl.* Boden einer Bettstelle, *m.*
 Gobet, *m.* *fam.* kawałek, *m.* Bissen, *m.*
 Gobeter, *v. a.* zalepić; zarzuć, (wappnem etc.) verkleben; verwerfen (mit Mörtel etc.)
 Gobin, *m.* garbus, *m.* Bückling, *m.*
 Gobin, *m.* trach. *m.* poczwara, *f.* Robold, Mummel, *m.*
 Godailler, *v. n.* *fam.* pić, trąbić, viel saufen.
 Gode, *m.* kolik, ptak morski, *m.* Seememe, *f.*
 Godelurean, *m.* *fam.* galant, *m.* Stücker, *m.*
 Godenot, *m.* łaleczka kuglarska, *f.* Taschenpielerpüppchen, *n.* *fig. fam.* straszdydo, *n.* maskara, *f.* kleiner ungestalteter Mensch, *m.*

Goder, *v. n.* niekstałnie się
fałdować, się fałdzić, się fe-
lerhaft falten, sich runzeln.

Godet, *m.* czaszka, *f.* kubek,
m. kleiner halbkugeliger Becher,

Godron, *m.* fałd okragły, *m.*
runde Falte, *f.*

Godronner, *v. a.* w fałdy skła-
dać okragłe, runde Falten ma-
chen.

Goëlette, *f.* okręt mały Angielski, *m.* kleines englisches
Fahrgeschiff von 50 bis 100 Ton-
nen, *n.*

Goëmon, *m.* porost, mech-
morski, *m.* Art Seegras, *n.*

Goëtie, *f.* czary powne, *pl.*
Art Zauberei, *f.*

Goffe, *a. fam.* niezgrabny, gru-
by, niekstałnie, plump, töl-
pisch, grob.

Gogaille, *f. fam.* uczta, bie-
siada, *f.* Gelag, *n.* Schmaus,
m.

Gogo, *f. fam.* vivre à —, hu-
cznie i szumnie żyć, herrlich
und in Freuden leben.

Goguenard, *arde, a.* grubo
zartniący, niezgrabny, niedrig
und plump scherzend.

Goguenarder, *v. n.* grubo, nie-
przyzwyczajenie żartować, niedrig
und rübelhaft scherzen, spaßen.

Goguenarderie, *f.* żarty, figle
grube, nieprzyzwyczajone, *pl.* nie-
drige Possen, *f. pl.*

Goguettes, *f. pl. fam.* weso-
łość, *f.* figle, żarty, *pl.* et-
was luźnego, *n.* Schwänke,
m. pl.

Goinfrade, *f. fam.* biesiada
rospustna, *f.* Freßfeyer, *f.*

Goinfre, *m. fam.* marnotra-
wca, obzerca, *m.* Schwelger,
Prasser, *m.*

Goinfrer, *v. n. fam.* hulać, mar-
notrawić, marnować, schwel-
gen, schlemmen.

Goinfrerie, *f. fam.* rospusta,
f. marnotrawstwo, *n.* Schwel-
gerey, *f.*

Goitre, *m.* wół, *m.* Kropf, *m.*
Goitreux, *euse, a.* wółaty,
wół mały, Kropfig.

Golfe, *m.* wyrzeźbienie, *n.* odno-
ga morska, *f.* Meerbusen, *m.*

Golgas, *m.* gatunek flaneli, *f.*
Golgas, *n.* (Art Flanel.)

Golile, *f.* kołnierz Hiszpan-
ski, *m.* spanischer Halskragen,
m.

Golis, *m.* drzewo 20 lat ma-
jące, *n.* drwa z tego, *pl.*
Baum von 20 Jahren, *m.* des-
sen Holz, *n.*

Gomme, *f.* żywica, Gummi, *n.*
— résine, *f.* gumi, guma, *f.*
Gummiharz, *n.*

Gommier, *v. a.* gumować, gum-
mieren, mit Gummi bestreichen.

Gommeux, *euse, a.* klejowa-
ty, gumisty, Gummi gebend,
gummiartig.

Gommier, *m.* drzewo gumę
wydawaające, *n.* Gummibaum,
m.

Gond, *m.* hak, czop, *m.* Thü-
angel, Haspe, *f.*

Gondole, *f.* gondola, *f.* czol-
no, *n.* czarka, *f.* kubek, *m.*

Gondel, *f.* Art Trinkgeschirr,
n.

Gondolier, *m.* gondolnik, *m.*
Gondelier, *m.*

Gonflement, *m.* puchlina, na-
brzmiałość, *f.* Aufblähen, Auf-
schwellen, *n.*

Gonfler, *v. a.* nadymać, na-
brzmiałość sprawiać, blähen,
aufblähen, aufblasen. — *n. et*
se, r. na, o. puchnąć;
nabrzmić, schwellen, aufschwel-
len.

Gonin, *a. m. fam.* maître —
frant, filut, *m.* verschmitzter
Kerl, *m.*

Gonne, *f.* beczka okretowa do
napoiów etc., *f.* Faß (zum
Getränk auf Schiffen oder zum
Lachs), *n.*

Gonorrhée, *f.* gonorea, *f.* ply-
nienie nasienia, *n.* Tripper,
m.

Gor-

Gorge, *f.* gardło, *n.* Krtan;
szyja; piersi, *f. pl.* wół u
ptaków; wąwóz, przechód
ciasny, *m.* Kehle; Gurgel, *f.*
Hals, *m.* Luftröhre; Brust, *f.*
Busen; Kropf der Vögel; enger
Ein-, Durchgang, *m.*

Gorgé, *ée, a.* natkany, natka-
dowany, pełny; nabrzmiaty,
vollgestopft; geschwollen.

Gorge-de-pigeon, *f.* kolor go-
łębi złotoszarawy, *m.* Tau-
benhalsfarbe, *f.*

Gorgée, *f.* łyk, *m.* łyknięcie,
n. Schluck, *m.*

Gorgier, *v. a.* natkać, napchać
zółdek czemi, przeladować,
mit Speisen vollstopfen, überla-
den, fig. przeladować, obsy-
pać, überhäufen. *se, r.*
obeznać się, obieszczyć się, na-
tkać się, sich mit Speisen etc.
überladen.

Gosier, *m.* gardło, *n.* Krtan,
gardziel, *f.* Schlund, Hals, *m.*
Kehle, *f.*

Gossampin, *m.* drzewo bawełne
rodzące, *n.* Bauntwollenbaum,
m.

Gothique, *a.* Gotski, gotyjski,
fig. starożytny, altwäuerisch.

Gouache, Gouassé, *f.* malowanie
wodnymi farbami, *n.* Wasser-
malerey, *f.*

Goudron, *m.* smoła; maź, *f.*
Theer, *m.*

Goudronner, *v. a.* osmolic, smo-
łą osmarować, theeren.

Gouffre, *m.* przepaść, *f.* odmet,
wir, *m.* Abgrund, Strudel, *m.*

Gouine, *f. fam.* kurwa, *f.* Nis-
kel, *m.*

Goujat, *m.* luzak, *m.* Troßbube,
Packknecht, *m.*

Goujon, *m.* kielb, *m.* (ryba);
gwóźdź, *f.* czop, *m.* otwór
wygięty, *n.* Gründling, *m.*

Gouffe, *f.* (Risch) Stif, Pflock,
Döbel, *m.* kleiner Hohlmeißel,
m.

T. II.

Goujonner, *v. a.* sztyftami,
gwóździkami zbić, soiać; mit
Stiften an einander befestigen.

Goulée, *f. fam.* kąs, *m.* großer
Bissen, *m.*

Goulet, *m.* ciasny wjazd portu,
m. enger Eingang eines Seeha-
fens, *m.*

Goulafre, *a. fam.* chciwy, gier-
rig.

Goulot, *m.* szyja ciasna u fla-
szki etc., *f.* enger Hals einer
Flasche etc., *m.*

Goulu, *ne, a.* żarłoczy, obżar-
ty, gefräßig, gierig.

Goulu, *m.* rosomak, *m.* Viel-
fraß, *m.* (Thier.)

Goupille, *f.* sztyfcik, gwóździk;
czop; sworzeń, *m.* Stift,
Pflock, Vorsteher, *m.*

Goupiller, *v. a.* sztyfcik zało-
żyć, zasadzić, czopem zakli-
nać, einen Pflock oder Stift vor
etwas stecken.

Goupillon, *m.* kropidło, *n.*
szczotka na trzonku do che-
dzenia flasz, *f.* Sprengwedel,
Weißwedel, *m.* Kannenbürste, *f.*

Goupillonne, *v. a.* szczotką
flaszę etc. wycierać, chedo-
żyć, mit einer Kannenbürste rei-
nigen.

Gourd, *ourde, a.* zdrętwiały od
zimna, vor Kälte erstarrt, steif.

Gourde, *f.* korbal, *m.* Kürbis-
flasche, *f.*

Gourdin, *m. fam.* pałka, *f.*
kiy, *m.* Knüttel, Prügel, *m.*

Gourdinier, *v. a. fam.* bić kiiem,
pałką, prügeln.

Goure, *f.* towar korzeniowy sfał-
szowany, *m.* verfälschte Mate-
rialwaare, *f.*

Goureux, *m.* rodzaj fig wiel-
kich, *f.* große Art Feigen, *f.*

Goureux, *m.* korzeniowy towar
sfałszowany, *m.* Waarenver-
fälscher, *m.* (von Materialisten.)

Gourgandine, *f. fam.* kurwa,
f. Straßenhure, *f.*

Gourgane, *f.* rodzaj bobu, *m.*
Art kleiner Feldbohnen, *f.*

Gour-

Gourgourau, *m.* gatunek materyi iedwabney, *f.* Art ostinischen Seidenzeuges, *m.*
 Gourmade, *f.* uderzenie pięścią, *n.* Faustschlag, Puff, *m.*
 Gourmand, *and.* *a.* żarłoczy, obżarty, gefräßig, gierig, unmäßig im Essen.
 Gourmander, *v. a.* żałać, fu-kać, auschelten, hart behan-deln. *fig.* — ses passions, u-smierzyć, przytłumić, hamo-wać swe namiętności, seine Leidenschaften bändigen.
 Gourmandine, *f.* rodzaj gruszek, *f.* große Art Birnen, *f.*
 Gourmandise, *f.* obżarstwo, żarłoczwo, *n.* Gefräßigkeit, Greßbegierde, *f.*
 Gourme, *f. fig.* plugastwo, *n.* Unreinigkeit, *f.*
 Gourmer, *v. a.* pięściami bić; podpiąć, założyć koniowi łańcuszek pod brodę, mit Hän-den schlagen; die Kinnkette dem Pferde anlegen.
 Gourmet, *m.* znający się na winie, Weinkenner, *m.*
 Gourmette, *f.* łańcuszek u u-deczki, *m.* Kinnkette, *f.*
 Gousse, *f.* lupina, łuszcza, łuszczyzna, *f.* Hülse, Schote, *f.* Balg, *m.* — d'ail, *m.* czą-stka główki czosnkowey, *f.* Knoblauchzehen, *f.*
 Gousset, *m.* podpaszo, *n.* parkociny, *pl.* kieszonka w spo-dniach, *f.* Achselhöhle, *f.* Schweiß unter den Armen; Ge-ruch daher, *m.* Achselruch, *n.* kleine Hosentasche, *f.*
 Gout, *m.* smak, gust, zapach, *m.* Geschmack, Geruch, *m.*
 Gouter, *v. a.* kosztować, sma-kować, schmecken, kosten, *fig.* skosztować, doznac, doświa-dczyć; potwierdzić; zasmako-wać sobie w czém, versu-schen; billigen; Geschmack wor-an finden, — *n.* podwieczor-ek iedzą, Vesperbrod essen,

podwieczorek, *m.* Vesperbrod, *n.*
 Goute, *f.* kropla; podagra, *f.* Tropfen, *m.* Gicht, *f.* Podagra, *n.* *fam.* ne —; weale nie, nie nie, gar nichts.
 Gouttelette, *f.* *fam.* kropelka, Tröpfchen, *n.*
 Goutteux, *euse, a.* podagryczny, gichtisch.
 Gouttiere, *f.* ryna dachowa, *f.* rowek, *m.* wycięcie na przodzie xiazki, *n.* Dachtraufe, *f.* vorderer hohler Schnitt am Bue-che, *m.*
 Gouvernail, *m.* stér, *m.* Steuer-runder, *n.*
 Gouvernante, *f.* wielkorządczyni, małżonka wielkorządcy; ochmistryni; gospodyni, *f.* Statthalterin; Hofmeisterin; Haushälterin, *f.*
 Gouvernement, *m.* wielkorządy, *m. pl.* gubernatorstwo; mieszkanie wielkorządcy; rzządzenie, zawiadowanie, spra-wowanie, *n.* rządy, *m. pl.* Statthaltschaft; Statthalte-ry; Wohnung des Statthalters; Regierung, Verwaltung; Regie-rungsform; Aufsicht, *f.*
 Gouverneur, *v. a.* rządzić, spra-wować, władać, zawiadować; dozór mieć, regieren; vörste-hen; verwalten. *fam.* (qq.) wła-dać kim, mieć kogo we swęj mocy, mit einem auf einem ge-wissen Fuße stehen. se —, *r.* po-stopować, sprawować się, sich auführen.
 Gouverneur, *m.* wielkorządca; rządcza, gubernator, guber-ner, güwerner; dozorca, *m.* Statthalter, Gouverneur; Hof-meister; Vorseher, *m.*
 Grabat, *m.* barłóg, *m.* schlechtes Bett, *n.*
 Grabataire, *a.* choroba do-łózka przyciśniony, besträuf-riq.
 Grabuge, *m.* *fam.* swár, spór, *m.* kleiner Streit, Zwist, *m.*

Gra-

Grâce, *f.* łaska, życzliwość, *f.* upodobanie, przyjęcie do łas-ki, odpuszczenie kary, *n.* przyjemność, *f.* wdziek, *m.* przystoynść, *f.* Gnade, Ge-neigtheit, Gefälligkeit, Gunst, Gewogenheit, *f.* Gefallen, *m.* Begnadigung; Grazie; Anmuth, *f.* Anstand, *m.* de —, *ad.* pro-szę, ich bitte; wenn ich bitten darf. Graces, *pl.* dzięki, *pl.* *m.* Dank, *m.*
 Gracieuser, *v. a.* *fam.* mile, ła-skawie przyjąć, się z kim ob-chodzić, liebreich, freundlich begegnen.
 Gracieuseté, *f.* *fam.* grzeczność, *f.* podarunek, *m.* Höflichkeit, *f.* Geschenk, *n.*
 Gracieux, *euse, a.* miły, przy-jemny; ludzki, łagodny, ła-skawy, anmuthig, hold; ange-nehm, liebreich, freundlich; gna-dig.
 Gracilité, *f.* przyjemny głos, *m.* Klarheit der Stimme, *f.*
 Gradation, *f.* stopniowanie, *n.* Stufengang, *m.*
 Grade, *m.* stopień godności, *m.* Ehrenstufe, Würde; Rangord-nung, *f.*
 Gradeau, *m.* ryba pewna, *f.* Königsfisch, *m.*
 Gradin, *m.* schódki, *pl.* stop-ień, *m.* ławki stopniasto ro-bione, *f. pl.* kleiner Aufsatz von Stufen auf einem Altare; Tritt, *m.* stufenweise erhöhte Bänke, *f. pl.*
 Gradué, *m.* godność mający akademicką, *m.* graduirte Per-son, *f.*
 Graduel, *elle, a.* stopnisty, stu-fenweise.
 Graduer, *v. n.* po-, dzielić na stopnie, in Grade abtheilen.
 Graillement, *m.* głos chrapliwy, *m.* dumpfe, heifere Stimme, *f.*
 Grailler, *v. a.* trabić trąbą my-sliwską, in das Hifthorn sto-ßen.

Graillon, *m.* niedojadki; odłu-pki, ocinki marmurowe, *pl.* Ueberbleibsel von einer Mahlzeit, *n.* Abgang von Marmor, *m.*
 Grain, *m.* ziarno, ziarno; zbo-że, *n.* Jagoda, *f.* Korn; Ge-traide, *n.* Beere, *f.*
 Grainé, *f.* ziarno, ziarno, na-sienie, *n.* Saamenkorn, *n.*
 Saame; Kern, *m.* Korn, *n.*
 Grainer, *v.* Grener.
 Graiss, *v.* Grès.
 Graisse, *f.* tłustość, *f.* sadło, *n.* tłustość, żywność ziemi, *f.* Fett, *n.* Schmeer, Schmalz, *m.* Fettigkeit, *f.*
 Graisser, *v. a.* tłustością sma-rować, natłuścić; (mit Fett) schmieren.
 Graisset, *m.* żaba zielona, *f.* Laubfrösch, *m.*
 Graissenx, *euse, a.* tłusty, śmierzg, fettig.
 Gramen, *m.* trawa, *f.* zielsko, *n.* Stas, Queckengras, *n.*
 Graminées, *a. f.* trawisty, do trawy podobny, grasartig.
 Grammaire, *f.* gramatyka, *f.* Sprachkunst; Sprachlehre, Gram-matik, *f.*
 Grammairien, *m.* gramatyk, *m.* Grammatiker, *m.*
 Grammatical, *ale, a.* gramaty-czny, grammatisch.
 Grammatiste, *m.* gramatyko-uczący, der in der Grammatik Unterricht giebt.
 Granadille, *v.* Grenadille.
 Grand, *and.* *a.* wielki, długi, wysoki, groß, lang, hoch; er-wachsen. *fig.* wielki, znaczny; ważny, silny, mocny, wspaniały, szlachetny, ansehnlich; vornehm; viel, sehr; wichtig, hauptsächlich; stark, edel; ver-traut, en grand, *ad.* w wiel-kiéj formie, im Großen, à la Grande, *ad.* wspaniale, groß, vornehm. Grand, *m.* wspania-łość, wyniosłość, *f.* das Gro-ße, Erhabene, les Grands. Pa-nowie wielcy, die Großen.
 B 2

Gran-

Grandelet, ette, *a. fam.* dość wysoki, podrosty, ziemlich groß, ein wenig erwachsen.

Grandesse, *f.* godność Senatora Hiszpańskiego, *f.* Würde eines Grands in Spanien, *f.*

Grandeur, *f.* wielkość, wysokość; wspaniałość, powaga; ważność, waga, *f.* Größe, Höhe; Herrlichkeit, Wichtigkeit, *f.*

Grandir, *v. n.* rosnać, rość, groß werden, aufwachsen.

Grandissime, *a. fam.* bardzo znaczny, sehr groß, sehr ansehnlich.

Grand-oeuvre, *m.* robienie złotą, *n.* Goldmachen, Laboriren, *n.*

Grange, *f.* stodoła, *f.* gumno, *n.* Scheuer, Schenue, *f.*

Granit, *m.* granit, *m.* Granit, *m.* Stein, *m.*

Granitelle, *a.* granitowaty, granitowy, granitartig.

Graphique, *a.* niewłaściwy, bildlich.

Grappe, *f.* winagrono, *n.* korzonek tegoż caly, *m.* Traube, *f.* Traubenkamm, *m.*

Grappillage, *m.* zbieranie wina pozostałego, *n.* Nachlesen in den Weinbergen, *n.*

Grappiller, *v. n. et a.* wino pozostałe zbierać, im Weinberge nachlesen, *fig. fam.* oberwać co z czego, zbierać, zyskać co po kim, einen kleinen Gewinn bey etwas haben.

Grappilleur, *m.* euse, *f.* zbieracz pozostałych winogron, *m.* Nachleser, *m. fig. fam.* obrywający co z czego, der, die sich überall einen kleinen Gewinn macht.

Grappillon, *m.* winogronko, *n.* Traubchen, *n.*

Gras, grasse, *a.* tłusty; otyły; gęsty, kleisty, ciągły, lepki, fett, feist, fettig, schmierig, garstig, schmierig, ölig; schwer, dick, sähe.

Gras, *ad.* tłusto, gesto, fett, schwer. — *m.* tłustość, *f.* das Fette, *n.* — de la jambe, *lyka, f.* Wade, *f.*

Grasset, ette, *a. fam.* trochę otyły, ein wenig fett.

Grassement, *m.* szeplunienie, *n.* Anstößen im Reden, Schnarren, *n.*

Grasseyer, *v. n.* szeplunąć, mit der Zunge anstoßen, schnarren.

Grasseyeur, *m.* euse, *f.* szeplun, *m.* der, die schnarrt.

Grassouillet, ette, *a.* trochę otyły, quatschlich, fleischig.

Grat, *m.* pogrzebisko kurze, *n.* Ort, wo die Hühner scharren, *m.*

Gratification, *f.* podarunek, dar łaskawy, *m.* nadgroda, *f.* dobrodzieństwo, *n.* Gnaden, geschenk, *n.* Gunstbezeugung, *f.*

Gratifier, *v. a.* ułaskawić, odwdziżyć, oddawać, be-gnadigen, beschenken.

Gratin, *m.* przywara, *f.* Scharre, *f.* (angehängte Speise an die Töpfe).

Gratis, *ad.* darmo, unentgeltlich, umsonst.

Gratitude, *f.* wdzięczność, *f.* Dankbarkeit, *f.*

Gratte-boesse, *f.* szczoteczka z dróta, *f.* Kratzbürste von Drath, *f.*

Gratte-boesser, *v. a.* polerować szczoteczka drutową, mit der Kratzbürste poliren.

Gratte-cul, *m.* glóg, *m.* Hagabutte, *f.*

Grattelleux, euse, *a.* świerzbacy, krągły.

Grattelle, *f.* świerzba, *f.* kleine oder trockene Krätze, *f.*

Gratter, *v. a.* skrobać, drapać, grzebać; o-, wyskrobać, ocierać, Fragen, scharren; aus-, ab-Fragen, schaden, reiben, abreiben.

Gratuit, *its, a.* dobrowolny, niezasłużony, freiwillig, unvers-dient.

Gratuité, *f.* dobrowolność, łaska niezasłużona, *f.* Freywillig-keit, unverbiente Gnade, *f.*

Gratuitement, *ad.* darmo; niedowodnie, bez fundamentu, umsonst; ohne Grund.

Gratuse, Gratuse. *f.* greglo-winy, *pl.* Abgang der Wolle im Kämmen, *m.*

Gravater, *m.* gruz wywożący, *m.* Kärner, der den Schutt weg-führt, *m.*

Grave, *a.* ciężki; poważny; ważny; niski, głęboki. (o tonie muzycznym), schwer, ernsthaft, gefest; bedachtam; wichtig, tief (vom Tone).

Graveleux, euse, *a.* piasezysty, kamienisty, klesig, griessig, steinig, *fig. fam.* nieprzywoity, sprośny, schlüpfrig, iotig.

Gravelle, Gravelle, *f.* kamień nerkowy, *m.* (choroba), Gries, Nieren-, Blasengries, *m.*

Gravelure, *f.* *fam.* mowa nie-przywoita, sprośna, *f.* Jote, *f.* schmutziger Ausdruck, *m.*

Graver, *v. a.* rznąć, rzezać, ryc, sztychować, graben, eingraben, stechen, schneiden.

Graveur, *m.* sztycharz kopersztychowy; pieczętkarz; sztycharz, co figury na kruszcu etc. sztychuie, *m.* Kupferstecher; Petschierstecher; Stein-, Form-, Modell-, Holz-, Stahl-schneider, *m.*

Gravier, *m.* piasek gruby, *m.* Rieß, Rießsand, Gries, *m.*

Gravir, *v. n.* wleźć, wdrapać się, wgramolić się na co, klettern, klimmen.

Gravité, *f.* ciężar, *m.* powaga, poważność; ważność, waga; niskość tonu muzycznego, *f.* Schwere: Ernsthaftigkeit; Wichtigkeit; Tiefe (eines Tones), *f.*

Graviter, *v. n.* ciągnąć, podzić, gegen einen gewissen Punkt hin-schieben und drücken.

Gravois, *m.* gruz z gipsu, *m.* Schutt, Mulm, (vom Gipse), *m.*

Gravure, *f.* rzeźba, *f.* rycie, rzeźbie, sztychowanie, *n.* sztuka sztychowania kopersztychów, *f.* kopersztych, *m.* Kunst zu stechen, graben; schneiden, Kupferstecherkunst, *f.* Kupferstech, Stich, *m.*

Gré, *m.* wola, myśl, *f.* upodobanie, *n.* wdzięczność, *f.* dzięki, *pl.* freyer Wille, *m.* Belieben, *n.* Gefallen, *m.* Meinung, *f.* Dank, *m.* prendre qc. en —, znosić, przyjąć co spokojnie, sich etwas gefallen lassen. savoir bon —. ou mauvais — (à qq.) dobrze, złe się wywdziżyć, einem vielen oder schlechten Dank wissen. de —, à —, według woli zobopólny, według upodobania z obu stron, mit beiderseitigem guten Willen, gütlich, bon —, mal —, czy dobrze czy złe, wohl oder übel.

Grec, *m.* eque, *f.* Grek, (Grec) Grecki język, *m.* Greczyzna, *f.* Griechische, *m.* griechische Sprache, *f.*

Grec, Grecque, *a.* Grecki, griechisch.

Grece, *f.* Grecya, *f.* Griechen-land, *n.*

Gredin, dine, *a.* sknerowaty, podły, pogardliwy, lumpicht, schlecht, verächtlich. — *m. f.* zebrać, kulty, *m.* zebrać, kulty, *f.* Bettler; Lumpen-kerl, *m.* Bettelmann, *n. pl.* rodzaj piesków matych, *m.* Art kurzhaariger Bologneserhunde, *m. pl.*

Gredinerie, *f.* żebractwo, ubóstwo, *n.* Armutigkeit, Bettel-sey, Dürftigkeit, *f.*

Gresse, *m.* kancelarya; pisarnia sądowa, mieyska, *f.* urząd pisarza sądowego; dochody stad pochodzące, *m. pl.* Kanzellen, Stadt-, Gerichts-, Amtschreiberei, *f.* Amt eines Gerichts-, Stadt-, Amtschreibers, *n.* Einkünfte davon, *f. pl.* Gref.

Greffe, *f.* latorośl, *f.* szczep, *m.* szczepienie, *n.* Pfropfreis, Auge; Pfropfen oder Impfen, *n.*

Greffer, *v. a.* szczepić, pfröpfen, impfen.

Greffier, *m.* pisarz sądowy, kancelarysta, *m.* Gerichts, Stadt-, Amtschreiber, Aktuar, Kanzlist, *m.*

Greffoir, *m.* nożyk do szczepiania, *m.* Pfropfmesser, *n.*

Grège, *f.* sóie — iowab surowy, *m.* gąz roba Geide, *f.*

Grégeois, *a. m.* feu — ogień Grecki, nieugaszony, *m.* griechisches (unauslöschliches) Feuer, *n.*

Grégoire, *m.* Grzegorz, Gregor, *m.* (Name.) gorien, *nne. a.* Gregoryanski, gregorianisch.

Grêle, *a.* długi i cienki; cienki, subtelny. schlank, lang, dünn; ślar, gręł.

Grêle, *f.* grad, *m. fig.* chmura, *f.* ięzmiem na oku, *m.* Hagel, *m.* Schloßen, *f. pl.* Gerstenkorn am Auge, *n.*

Grêle, *ée. a.* gradem pobity, vom Hagel zer schlagen. *fam.* dziobaty, blätternarbig.

Grêler, *v. i.* grad pada etc. hageł, schloßen. — *a.* gradem pobić, popsuć, durch den Hagel verderben, zer schlagen.

Grêlon, *m.* grad wielki, *m.* großer Hagelforn, *n.* große Schloße, *f.*

Grêlot, *m.* dzwonek, *m.* Schelle, *f.*

Grêlotter, *v. n. fam.* szczepkać zębami, drzeć od zimna, vor Kälte zittern und beben.

Grêluchon, *m.* faworyt kobiety, *m.* heimlich begünstigter Liebhaber einer Frau, *m.*

Gremil, *m.* wróble proso, *n.* Perlbirne, *f.*

Grenade, *f.* granata, *f.* Granatapfel, *m.* Granate, *f.*

Grenadier, *m.* drzewo granatowe, *n.* grenadyer, *m.* Granatenbaum, Grenadier, *m.*

Grenadère, *f.* granatnica, *f.* Grenadiertafel, *f.*

Grenaille, *f.* kwiat Bożey męki, *m.* Passionsblume, *f.*

Grenage, *m.* ziarkowanie prochu, *n.* Körnen des Schießpulvers, *n.*

Grenaille, *f.* kruszec, ziarnisty, *m.* geköntes Metall, *n.* Eisen schrot, *m.*

Grenailleur, *v. a.* kruszec w ziarnka, ziarnisto topić, ziarnkować, Metall föhren.

Grenat, *m.* granatek (kamień), *m.* Granatstein, *m.*

Grêneler, *v. a.* skóre ziarnista wyprawiać, *v.* Grenailleur, föhrig machen (besonders Leder).

Grêner, *v. n.* w nasienie rosć, Saamenkörner oder Saamen bekommen oder tragen. — *a.* w ziarnka obrócić, föhren.

Greneterie, *f.* handel zbożem, kaszą, nasieniem, *m.* Kornhandel, Saamenhandel, *m.*

Grenetier, *m.* sere, *f.* zbożem, mąką, nasieniem handluicy; faktor w żupach solnych, *m.* Korn-, Mehl-, Saamenhändler, Salzfaktor, *m.*

Grenetis, *m.* brzeg monety cętkowany, *m.* krauser Rand einer Münze, *m.*

Grenettes, *n. pl.* żółte ziarnka do farbowania, *n. pl.* Farbe körner zum Gelbfärben, *n. pl.*

Grenier, *m.* schillerz, *m.* gumno, poddasze, *n.* strych, Kornboden, Speicher; Boden, *m.* — *a.* sol, sklad soli; sady solne, *m. pl.* Salzspeicher, *m.* Salzsamt, *n.*

Grenoir, *m.* sito do ziarkowania prochu, *n.* Pulversieb, *n.*

Grenouille, *f.* żaba, *f.* Frosch, *m.*

Grenouiller, *v. n. fam.* pić, hulać, faulen, zechen.

Gre-

Grenouillère, *f.* bagnisko pełne żab, *n.* zabiniec, *m.* Froschlache, *f.*

Grenu, *ue. a.* ziarnisty; ziarnkowaty, voll Körner; narbig, föhrig.

Grès, *m.* gład, *m.* Sandstein, *m.*

Grésil, *m.* grad drobny, *m.* krupki, *pl.* kleiner Hagel, *m.* Graupeln, *f. pl.*

Grésillement, *m.* padanie gradu drobnego, *n.* Graupeln, *n.*

Grésiller, *v. i.* krupki, grad drobny pada etc. graupeln, graupeln. — *a.* powarzyć gradem drobnym, skurczyć, einschrumpfen machen. se —, *r.* kruszyć się, skurczyć się, sich bröckeln; zusammen schrumpfen.

Grésillonner, *v. n.* świeczyć, żyć, wie eine Grille.

Grève, *f.* brzeg płaski i piaszczysty, *m.* flaches sandiges Ufer, *n.*

Gribanne, *f.* gatunek okretów, *m.* Art Barke mit Masten, Segeln, *f.*

Gribouillage, *m. fam.* robota kłopska, *f.* Sudelei, *f.*

Gribouillette, *f. fam.* łapanie, chwytanie, *n.* Nappuse, *f.*

Grièche, *a.* ortie — pokrzywa pstra, *f.* bunte Nessel, *f.* pie —, dziegiot, pstrokaty, *m.* Buntspecht, *m. fig. fam.* kobieta swarłiwa, *f.* zänkisches Weib, *n.*

Grief, *m.* uszczerbek, *m.* krzywda, szkoda, skarga, *f.* zalenie się o nią, *n.* Beeinträchtigung, Kränkung, *f.* Schaden, *m.* Beschwerden darüber, *f. pl.*

Grief, *iève. a.* ciężki, srog, ostry, hart, schwer.

Grièvement, *ad.* ciężko, ostro, surowo; srogo, niebezpiecznie, hart, schwer, gefährlich.

Grièvement, *f.* ciężkość, srogość, wielkość wystętku etc., *f.* Größe oder Schwere eines Verbrechens etc., *f.*

Griffade, *f.* uchwycenie szponami, pazurami, *n.* raz, *m.* Klauenhieb, Griff, *m.*

Griffe, *f.* szpona, pazur, *m.* Klaue, Kralle, *f.* Namenstempel, *m.*

Griffer, *v. a.* szponami uchwycić, przejąć, mit den Klauen ergreifen.

Griffon, *m.* gryf, *m.* Greifgeyer, Vogel Greif, *m.*

Griffonnage, *m.* bazgranina, *f.* Gefrigel, *n.* unleserliche Schrift, *f.*

Griffonner, *v. a. et n.* bazgrać; abrys zrobić, para króskami odrysować, übel schreiben, kriegeln; nur im Groben entwerfen, zeichnen.

Grignon, *m.* kromka chleba, *f.* Röstchen Brod, *n.*

Grignoter, *v. a.* gryźć kromkę chleba etc., knaupeln. *fig. fam.* ohrywki mieć z czego, einen kleinen Gewinn machen.

Grigou, *m. fam.* sknóra, skąpiec, *m.* Knäuser, Fils, *m.*

Gril, *m.* roszt do pieczenia, *m.* Rost (zum Braten), *m.*

Grillade, *f.* pieczenie na roście; mięswo tak pieczone, *m.* Röstchen, *n.* Rostbraten, *m.*

Grille, *f.* krata, *f.* roszt, *m.* Gitter, Sprachgitter, *n.* Rost, *m.*

Griller, *v. a. et n.* na roście piec, piec się; osmolić, opalić; kratą zastonić, rösteln; versengen, verbrennen; vergiftern.

Grillon, *m.* świerszcz, *m.* szrab do szrubowania, *f.* stryczki do skrępowania palców w torturze, *m. pl.* Grille, *f.* Heimgasse, *n.* Daumenschraube, Schnur zum Zusammenziehen der Finger bei der Tortur, *f.*

Grimace, *f.* grymasy, *m. pl.* skrzywienie głowy, *n.* poduszeczka do zycia z skrzyneczka, *f.* zmarsk niekształtny, *m.* seltsame Gebehrde, Frage, *Gri-*

- Grimasse, *f.* kleines Kistchen mit einem Nadelkissen, *n.* üble Falte, *f.* fig. złyślanie, udawanie, *n.* Verstellung, *f.*
- Grimacer, *v. n.* grymasić się, grymasy robić, stroić, s—, wykrzywiać głowę; marszczyć się niekształtnie. Grimassen machen, Gesicht schneiden; üble Falten werfen.
- Grimacier, *m.* ière, *f.* grymasnik, *m.* Grimassenmacher, *m.* fig. obtudnik, obtudza, *m.* Heuchler, *m.*
- Grimaud, *m.* abecedaryusz, *m.* Abeschütz, Schulsuchz, *m.*
- Grime, *m.* fam. slabizak, *m.* Schuljunge, *m.*
- Grimelin, *m.* chłopczyk, chłopak; gracz skąpy, *m.* kleiner Junge; knaufertiger Spieler, *m.*
- Grimelinage, *m.* skąpstwo w graniu, *n.* obrywki, *pl.* zysk mały, *m.* Knauferei im Spiele, *f.* knaufertiges Spiel, *n.* geringer Gewinn, *m.*
- Grimeliner, *v. n.* et *a.* grać skąpo o małą stawkę; obrywki, zysk mały mieć z czego; handel mały prowadzić, knaufertig und ganz niedrig spielen; einen kleinen Gewinn oder kleine Geschäfte machen.
- Grimoire, *m.* książka czarnoksięska, *f.* Zauberbuch, *n.* fig. mowa niezrozumiana, *f.* unverständliches Zeug, *n.*
- Grimper, *v. n.* leźć, wleźć, wgramolić się, wdrapać się, klettern.
- Grimperon, *m.* kowal, *m.* (ptak), Baumbacker, *m.* (Vogel).
- Grincement, *m.* zgrzytanie zębami, *n.* knirschen mit den Zähnen, *n.*
- Grincer, *v. a.* — les dents, zgrzytać zębami, mit den Zähnen knirschen.
- Gringotter, *v. n.* świergotać, spiewać, nótować piosnkę, zwitschern, trillern.
- Gringuenau, *f.* sople gnoju, *m.* pl. Klunker, *m.* Klümpchen von Unreinigkeit, *n.*
- Gringuenotter, *v.* Gringotter.
- Griotte, *f.* wisni wielkich gatunek, *f.* marmor pstrokaty, *m.* Weichselfirsche, *f.* roth und braun gefleckter Marmor, *m.*
- Griottier, *m.* wisniowe drzewo tegoż gatunku, *n.* Weichselfirschaum, *m.*
- Grippe, *f.* fam. nałóg, *m.* skłonność do czego osobliwsza, *f.* Grille, Narrheit, seltsame Neigung zu etwas, *f.*
- Gripper, *v. a.* myszkować, schwycić, kraszć, heimlich und geschwind wegstehlen, ergreifen, erhaschen. se —, *r.* marszczyć się, kurczyć się; whić sobie co w głowę, einlaufen, sich krümpfen; sich Narheiten in den Kopf setzen.
- Grippe-son, *m.* dochody i prowizye za kilka groszy od talara dla kogo wybieraiecy, der Renten und Zinsen um eine geringe Belohnung eintreibt.
- Gris, *ise, a.* szary, siwy; grau, *fig. fam.* trochę podpiły, halb betrunken.
- Gris, *m.* kolor szary, *m.* Graue, *n.* graue Farbe, *— de lin,* kolor białoczerwony, rydzawy, *m.* Glashblüthfarbe, *f.*
- Grisailler, *v. a.* szaro farbować, pomalować, grau anstreichen.
- Grigatre, *a.* szarawy, graulich.
- Griser, *v. a.* podpić kogo, ein wenig betrunken machen.
- Griset, *m.* szarzyści młody, *m.* junger Distelfink, *m.*
- Grisette, *f.* grzyzotka, (materya); kobieta podłego stanu; makolągwa, *f.* Grisett, *m.* (Zeug); gemeine Weibsperson, *f.* Graufelchen, *n.* (Vogel.)
- Grison, *onne, a.* siwy, (o włosie), grau, gris (von Haaren).
- Grison, *m.* stąrzec z siwą brodą; lokay w szarych chodzący sukniach, *m.* Graupopf, Grau-

- Graubart; grau gekleideter Bedienter zu geheimen Verrichtungen, *m.* fam. osiek, *m.* Esel, *m.*
- Grisonner, *v. n.* siwieć, grau werden (von Haaren).
- Grive, *f.* drozd, *m.* Drossel, *f.*
- Grivelé, *ée, a.* białe i siwe nakrapiany, weiß und grau gesprenkelt.
- Grivelée, *f.* fam. zysk niesłuszny, *m.* obrywki, *pl.* Schnitt, *m.* (kleiner unerlaubter Gewinn.)
- Griveler, *v. n.* fam. oberwać co przy czem, zysk z czego mieć niesłuszny, seinen Schnitt bey etwas machen.
- Grivelerie, *f.* obrywki, *pl.* heimliches unerlaubtes Gewinnmachen, *n.*
- Griveleur, *m.* obrywaiący co etc., der seinen Schnitt bey etwas macht.
- Grivois, *m.* człowiek wesoly, obrotny, zuch, stinker, lustiger Kerl, *m.*
- Grivoise, *f.* markietanka zu chowata, *f.* beherzte lustige Markettenderinn, *f.*
- Grogard, *m.* markot, gdérac, *m.* Brummbär, Murrkopf, *m.*
- Grogne, *f.* fam. markotność, niechęć, *f.* nieukontentowanie, *n.* Verdruss, Widerwille, *m.*
- Grognement, *m.* krzkanie, *n.* Grunzen, *n.*
- Grogner, *v. n.* krzakać, grunzen, *fig. fam.* mruczeć, gdérac, brummen, murren.
- Grogneur, *euse, a.* markotny, dziwaczny, mürriř, brummig, markot, gdéracz, dziwak, *m.* mürriřer Mensch, *m.*
- Groin, *m.* rzy ryiak (świni), *m.* Rüffel der Schweine, *m.*
- Groison, *m.* glinka biała do wyprawy pergaminu służąca, *f.* Pergamenterde, *f.*
- Grolle, *f.* v. Freux.
- Grommeler, *v. n.* fam. mruczeć, murren, brummen.
- Grondable, *a.* wart wyłaiania, scheltenswerth.
- Gronder, *v. n.* mruczeć, gdérac, fukać, murren, brummen, *fig.* huczeć, szumieć, mruczeć, murren, fausen. — *a.* laiać, gdérac, fukać na kogo, aus-schelten, schmälen, auszanken.
- Gronderie, *f.* laiać, nie gdéranie, fukanie, *n.* Schelten, Schmälen, Gezänk, *n.*
- Grondeur, *euse, a.* posepny, markotny, jänkisch, brummend, mürriř. — *m.* f. gdéracz, kłotnik, *m.* Janker, *m.*
- Gros, *grosse, a.* gruby; otyły; brzemienna, ciężarna; ciężki; wielki; znaczny, znakomity; srog, wielki, dick; schwanger; grob, groß; stark; zahlreich; wichtig, beträchtlich; schwer, stürmisch. Gros, *m.* naygrubsza, naymocięysza, naywiększa część, rzecz główna, *f.* grosz: skoyec, *m.* dragma, *f.* dickste, stärkste, größte Theil, *m.* das hauptsächlichste, Vornehmste, Schwerste, *n.* Groschen, *m.* Quentchen, *n.* — *ad.* wiele, wysoko, viel, en —, *ad.* całkiem, ogólnie, ogółem, im Ganzen, im Großen.
- Groseille, *f.* porzeczki, *f.* pl. Johannisbeere, *f.* — verte, agrest, *m.* Stachelbeere, *f.*
- Groseillier, *m.* porzeczki, *pl.* (krzak), Johannisbeerstrauch, *m.*
- Grosserie, *f.* towar żelazny prosty, handel ogólny, *m.* grobe Eisenwaare, *f.* Handel im Großen, *m.*
- Grossesse, *f.* brzemienność, *f.* Schwangerschaft, *f.*
- Grosneur, *f.* grubość, wielkość; puchlizna, *f.* Dicke, Größe; Geschwulst, *f.*
- Grossier, *ière, a.* gruby, podły, prosty, grob, plump, roh, ungesittet, marchand grossier kupiec co na całk, całkiem pre-

przedaie, *m.* der im Großen handelt, *m.*
 Grossiereté, *f.* grubość, *f.* grubianstwo, *n.* Grobheit, *f.*
 Grossir, *v. a.* większym, grubym, grubszym robić, zwiększać, szerzyć, rościagać, nadymać, bić, machen: verstarfen, vergrößern; aufschwellen. — *n.* większym, grubszym się robić, grubieć, szerzyć się, rozciągać się, nadymać się, bić oder dicke; stärker, vergrößert werden; anschwellen, aufwachsen. se —, *r.* większym się robić, czynić: szerzyć się, sich vergrößern, sich vermehren.
 Grossissement, *m.* z. powiększanie, *n.* Vergrößerung, *f.*
 Grottesque, *a.* smieszny, zabawny, grotesk, possierlich.
 Grottesques, *f. pl.* figury osobliwe, śmieszne, *pl.* possierliche Figuren, *f. pl.* T.
 Grotte, *f.* grotta, *f.* Grotte, Höhle, *f.*
 Grouillant, *ante, a.* rojący się, wimmelsnd.
 Grouiller, *v. n.* roić się, wimmeln. *fam.* ruchać się, sich regen.
 Gruage, *m.* sposób rabania, przedawania etc. drew, *m.* Art und Weise, das Holz zu fällen, zu verkaufen etc., *f.*
 Gruau, *m.* gryz, *m.* kasza, krupy, *pl.* kasza owsiana, *f.* Zorawie, *n.* Grütze, *f.* Gries, *m.* Habergries, *f.* Haberschleim, junger Kranich, *m.*
 Gree, *f.* Zoraw, *m.* Kranich, *m.* *fig. fam.* dudek, kiep, *m.* Dummkopf, *m.*
 Gruger, *v. a.* z. gryźć, pochrapać, knarpein, knaupeln, in kleine Stücke zerbeissen.
 Grumeau, *m.* gruzotek, *m.* bryłka, *f.* Klump, *m.* Klumpchen (Blut, Ritz), *n.*
 Grumeler, *v. r.* gruzłować, w gruzotki się obrócić, klümpig werden.

Grumeloux, *ense. a.* gruzłowaty; sekaty, klümpig, knorrig, knorrig.
 Gruon, *m.* Zorawie, *n.* junger Kranich, *m.*
 Gruyer, *ère, v.* faucon, gatunek sokata, *m.* Kranichfalk, *m.*
 Gruyer, *m.* sędzia leśniczy, *m.* Forstrichter, *m.* — *a.* Seigreur, pan leśny z lasów dan pewną wybierający, *m.* Herr, der aus den Waldungen seiner Vasallen eine gewisse Abgabe erheben kann, *m.*
 Gruyère, *m.* gatunek serów Szwajcarskich, *m.* Art Schweizerkäse, *m.*
 Gué, *m.* bród, *m.* Furt, *f.* leichter Ort, *m.*
 Gueable, *a.* brodzisty, bród maiały, durchzuwaten.
 Guède, *f.* farbownik, *m.* Waid, *m.* (Pflanze.)
 Guéder, *v. a.* tymże farbować, mit Waid färben.
 Guéer, *v. a.* wy-, plókać; wyzastać; plawić, spülen, abwaschen; schwemmen.
 Guemille, *f.* łachman, gałgani: drobniak, *m.* Lumpen, Plunder, *m.*
 Guenillon, *m.* płatek, gałganek, *m.* Lümppchen, *n.*
 Guenipe, *f.* *fam.* kurwisko, *n.* Saukeisel, *m.* Schlampe, liederliche Bettel, *f.*
 Guenon, *f.* małpa samica, *f.* Affenweibchen, *n.* *fam.* małpa, małpica, *f.* hässliches oder liederliches Weibsbild, *n.*
 Guenuche, *f.* małpeczka samica, *f.* Affchen weiblichen Geschlechts, *n.* *fig. fam.* małpa wysmukta, ustrojona, *f.* hässliches und gepudertes Frauenzimmer, *n.*
 Guépe, *f.* osa, *f.* Wespe, *f.*
 Guépier, *m.* gniazdo os, *n.* dieciol, co się karmi osami

mi i pszczołami, *m.* Wespennest, *n.* Bienenwolf, *m.*
 Guardon, *m.* (obs.) nadgroda, *f.* Lohn, *m.* Belohnung, *f.*
 Guère, *guères, ad.* mało, rzadko, nie bardzo, nie często, trudno, nie łatwo, wenig, nicht sehr, nicht oft, nicht leicht.
 Gueret, *m.* ugór, *m.* gebrachter Acker, *m.*
 Guéridon, *m.* podstawka do lichtarza, *f.* Leuchterstuhl, *m.*
 Guérir, *v. a.* leczyc, goić, heilen. — *n.* (de) u, wyzdrowieć, wyléczyć się, genesen, gesund werden. se —, *r.* goić się, leczyć się, heilen.
 Guérison, *f.* leczenie, gojenie, *n.* léki, *pl.* Genesung, Heilung, *f.*
 Guérissable, *a.* ulęczony, heilbar, *f.*
 Guérite, *f.* sztylderhaus, *m.* altanka, *f.* Schilderhaus, *n.* kleiner Altan, *m.*
 Guernon, *m.* wazy, *pl.* Schnur, Knebelbart, *m.*
 Guerre, *f.* wojna; walka, *f.* spór, niepokój, *m.* Krieg, Streit, *m.*
 Guerrier, *ière, a.* waleczny, bitny, kriegertisch.
 Guerrier, *m.* ière, *f.* wojownik, bohater, *m.* Kriegsheld, Krieger, *m.*
 Guerroyer, *v. n.* (obs.) wojować, Krieg führen.
 Guet, *m.* straż, warta nocna, *f.* Wache, Schaarwache, *f.* — apens, *m.* czatowanie, dybanie, *n.* vorsätzliche Aufstehen, *n.* *fig.* podeyscie, *n.* hinterlistiger Streich, *m.* de — apens, *ad.* sztuka, podeysciem, hinterlistiger Weise.
 Guêtre, *f.* lystcianki, nagolnice, kamasze, *pl.* Stiefellette, Kamasche, *f.*
 Guétrer, *v. a.* włożyć nagolnice, kamasze na nogi, Stiefelletten anziehen.

Guetter, *v. a.* czatować, dybać, czuwać, lauern, aufpassen.
 Gueiteur, *m.* dybacz, czuwacz, *m.* Aufsauner, *m.*
 Gueule, *f.* paszczeka, *f.* pysk, *m.* uyscie, *n.* gęba, *f.* otwór, dzbana etc., *m.* Nachen, Schlund, *m.* Maul, Loch, *n.*
 Gueulée, *f.* *fam.* gęba pełna czego, *f.* Nachen voll, *m.*
 Gueulées, *pl.* *fig.* słowa sprośne, plugawe, *n. pl.* Föten, *f. pl.*
 Gueuler, *v. n.* *fam.* szkalować, wyuzdanym mówić językiem, ein unverschämtes Maul haben.
 Gueusaille, *f.* *fam.* hultajstwo, *n.* hałastra, *f.* Bettelvolk, Lumpennack, *n.*
 Gueusailler, *v. a.* żebrać, betteln.
 Gueusant, *ante, a.* żebrający, bettelnd.
 Gueuser, *v. n.* żebrać, betteln.
 Gueuserie, *f.* żebraństwo, *n.* żebraniina, *f.* Bettelen, *fig. fam.* rzecz licha, *f.* Plunder, *m.*
 Gueux, *euse, a.* ubogi, chudozny, bettelarm, armiselig. — *m. f.* żebruk, *m.* — aczaka; hultajka, kurwa, *f.* Bettler, *m.* inn, *f.* liederliche Bettel, *f.*
 Gui, *m.* iemioła, *f.* Mistel, *f.* (Pflanze.)
 Guichet, *m.* furtka, *f.* okienko, *n.* drzwiczki; drzwi u szafy, *pl.* okiennica, *f.* Pfortchen, *n.* Einlaß, *m.* Thürchen oder Fenster in einem größeren, *n.* Schrankthüre, *f.* Fensterladen, *m.*
 Guichetier, *m.* odzwierny wzięnia, *m.* Knecht eines Kerkfermeisters, *m.*
 Guide, *m.* przewodnik, wódz, *m.* Führer, Wegweiser, *m.*
 Guide, *f.* droga, *f.* przewodnik, *m.* (o książce); wódz, *lice, pl.* Wegweiser, *m.* Buch, *(pl.)* Leitfaden, *n.* Lenkriemen, *m.*

Guider, *v. a.* prowadzić, wieść drogę, ukazywać, den Weg weisen, führen, leiten, eig. u. fig.
 Guidon, *m.* chorągiew, *f.* chorągwy u. niektórych regimentów, *m.* Standarte bey einer Gendarmeskompanie, *f.* Standartenjunfer, *m.*
 Guigne, *f.* gatunek wiśni słodkiej, *f.* Süßkirsche, *f.*
 Guigner, *v. a. et n.* zezem patrzeć, schielen; ein Auge auf etw. was werfen.
 Guignier, *m.* wiśń słodka, *f.* (ziewo), Süßkirschbaum, *m.*
 Guignon, *m.* *fam.* nieszczęście, *n.* (osobl. w grze). Unglück, (besonders im Spiel), *n.*
 Guildive, *f.* wódka z cukru, palona, *f.* Zuckerbranntwein, *m.*
 Guile, *f.* deszczuk przechodzący, *m.* Regenschauer, Regenguß, *m.*
 Guillage, *m.* wyrabianie się, szumienie piwa młodego w beczkach, *n.* Gährung des jungen Bieres in Fässern, *f.*
 Guillaume, *m.* Wilhelm, *m.*
 Wilhelm, *m.* (Name.)
 Guilledin, *m.* walach Angielski, *m.* englischer Wallach, *m.*
 Guilledou, *m.* *fam.* courir le —, biegać, latać w nocy po zamkach, des Nachts in den Thurenwinkeln herumlaufen.
 Guiller, *v. n.* szumieć, wybuchać z beczki, (o piwie), die Spundhosen auswerfen, aufstoßen, (vom Biere).
 Guilleret, *ette, a.* żywy, zważy wesóły, aufgeweckt, munter, lustig.
 Guilleri, *m.* zwiergotanie wróblów, *n.* Gesang der Sperlinge, *m.*
 Guimanne, *f.* słaz wielki leśny, *m.* Eibisch, *m.* weiße Pappel, *f.*

Guimau, *m. pl.* łaki, które dwa razy co rok kosza, *f.* zweymähige Wiesen, *f. pl.*
 Guimbarde, *f.* wóz do woznia ciężarów, *m.* drumla, *f.* Art Lastwagen, *m.* Brummesen, *n.*
 se Guimper, *v. r. fam.* mniszka zostać, w zakon panieński wstąpić, eine Nonne werden.
 Guindage, *m.* ciągnięcie, windowanie w górę, *n.* liny do tego, *pl.* zapłata od tego, *f.* Aufwinden, *a.* Lohn dafür, *m.*
 Guindal, Guindas, *m.* winda, *f.* kafar, *m.* Winde, Blockrolle, Hesse, *f.*
 Guinde, *f.* Guindeau, *m. vid.* Guindal.
 Guindé; ée, *p. et n.* wciągnięty, wwindowany w górę, aufgewunden, *fig.* nadęty, wyniosły, schwülstig, überspannt.
 Guinder, *v. a.* w górę, do góry ciągnąć, windować, aufwinden, aufhissen, *se —, r. fig.* wlecieć, wznieść się, wzbijać się, sich verheigen, überspannen.
 Guindoule, *f.* winda, *f.* kafar, *m.* Krah, *m.* Winde, *f.*
 Guindre, *m.* sznulka do iedwabiu, *f.* Mädchen zur Seide etc., *n.*
 Guinée, *f.* guinea, *f.* (moneta Angielska), Guinee, *f.* (englińska Goldmünze).
 Guingois, *m.* rzecz krzywa, nieprosta, niekształtna, *f.* das Verbogene, Ungleiche, Schiefe, *n. de —, ad.* krzywo, nieprosto, na bakier, schief.
 Guinguette, *f.* karczma, *f.* Schenke, *f. fig. fam.* domek, *m.* chatupka, *f.* kleines Lusthäuschen, *n.*
 Guirlande, *f.* wieniec z kwiatów uwity, *m.* wieniec, *pl.* Blumenkranz, *m.* Blumengehänge, *f.*

Gui-

Guisarme, *f.* topór dwusieczny, *m.* zweischneidiges Beil, *n.*
 Guise, *f.* zwyczaj, obyczaj, *m.* Art, Weise, *f.* en — de, iako, na kształt, auf die Art, wie.
 Guispon, *m.* kiść wielka do smoły, *f.* großer Theerpinsel, *m.*
 Guitarre, *f.* cytra, *f.* Zither, *f.*
 Guitariser, *v. n.* grać na cytrze, die Zither spielen.
 Guitrin, *m.* gatunek smoły do osmalania okrętów, *f.* Art Schiffspech, *n.*
 Gustalik, *m.* od. *a.* nerf —, żyłka do smaku służąca, *f.* Geschmacksnerv, *f.*
 Guttural, *ale, a.* gardłowy; z

gardła wychodzący, zur Kehle gehörig, aus derselben kommend.
 Gynécée, *f.* dom, gdzie przędzą, *m.* Spinnhaus, *n.*
 Gynéciaire, *m.* *at f.* w domu takim przędzący, der, die im Spinnhause arbeitet.
 Gynécocrate, *f.* króloworządy, *m. pl.* państwo, gdzie białogłowa paauie, *n.* Staat, wo Weiber regieren, *m.* — tique, *a.* królowładny, zur Weiberregierung gehörig.
 Gypse, *m.* gips, *m.* Gyps, *m.*
 Gypseux, euse, *a.* gipsowaty, gypsartig.
 Gyromantie, *f.* wieszczba z okręgów, *f.* Wahrsagerei durch Herumgehen im Kreise, *f.*

H.

Słowa, w których litera początkowa H się wymawia, są tem znakiem + oznaczone, die H, welche mit einem Hauche ausgesprochen werden, sind mit + bezeichnet.
 +Ha! i. a! ach! hey! ey! ach! ey! ha!
 Habile, *a.* sposobny, sprawny; ćwiczony, biegły; uczony, geschickt; fähig.
 Habileté, *f.* sposobność, sprawność; biegłość w czém, *f.* Geschicklichkeit, *f.*
 Habilissime, *a.* *fam.* bardzo sposobny, biegły etc., überaus geschickt.
 Habillage, *m.* przy-, wy-, oprawienie zwierzyzny, ptaka, *n.* Zurichten des Geflügels oder Wildprets, *n.*
 Habillement, *m.* odzież, *f.* ubiór, *m.* odzienie, *n.* Kleidung, *f.*
 Habiller, *v. a.* ubierać, przyo-
 odziewać; stroić, leżąc do-
 brze, ále, (o sukniach);

suknie robić; przy-, wypra-
 wieć ptaka, fleiden, anfleiden;
 Kleider machen; zurichten (Ge-
 flügel u.) *fig.* przyozdobić,
 ustroić co czém, einfleiden,
 bemanteln. s' —, *r.* ubrać się,
 wdziać; stroić się, nosić się
 dobrze etc., sich anfleiden,
 fleiden.
 Habit, *m.* ubiór, *m.* suknia,
 odzież, *f.* Kleid, *n.*
 Habitable, *a.* mieszkalny, be-
 wohnbar.
 Habitant, ante, *a.* mieszkają-
 cy, wohnhaft. — *m. f.* oby-
 wateł, mieszkaniec, *m.* Ein-
 wohner, Bewohner, *m.*
 Habitation, *f.* mieszkanie, *n.*
 osada, *f.* Wohnung; Pflanz-
 stadt, *f.* Wohnplatz, *m.*
 Habiter, *v. a. n.* mieszkając gdzie,
 bewohnen; wohnen. — *n. z*
 niewiasta spółkować, obco-
 wać, ebelich bewohnen.
 Habitation, *f.* urząd wikarski
 xiedza, *m.* Stelle eines Pfarr-
 gehülfen, *f.*

Ha-

Habitude, *f.* zwyczaj, nałóg, *m.* obchodzenie z kim, *n.* siećla przyjaźń, *f.* Gewohnheit; gęłaua Bekanntschaft, *f.* gęłauer Umgang, *m.* — du corps, postanowienie, ułożenie ciała, *n.* körperlicher Zustand, *m.* Selbstbeschaffenheit, *f.* Habitude, *m.* wikary, pomocnik duchowny, *m.* Pfarrgehilfe, *m.*

Habitné, *és, p. et a. (d. qv.)* przyzwyczajony do czego, an etwas gewöhnt.

Habituel, *elle, a.* wkerzeniony, zur Gewohnheit geworden, eingewurteilt.

Habituellement, *ad.* z nałogu, aus Gewohnheit.

Habituer, *v. a. (q. d. qc.)* przyzwyczaić kogo do czego, wprawić kogo w co, einen an oder zu etwas gewöhnen, *s. —, r. (d. qv.)* przyzwyczaić się, przywyknąć do czego, sich an oder an etwas gewöhnen; sich etwas angewöhnen. — dans un lieu, osiedzić, usadowić się gdzie, przywyknąć do miejsca iakiego, sich wo häuslich niederlassen, sich wohin gewöhnen.

Habler, *v. a.* chełpić się, wychwalać się, aufschneiden, prahlen.

Hablerie, *f.* chełpliwość, *f.* Aufschneideren, Prahlerei, *f.*

Hableur, *m.* euse, *f.* chluba, człowiek chełpliwy, *m.* Prahlser, Schwätzer, *m.*

Hache, *f.* siekiera, *f.* topór, *m.* Axt, *f.* Beil, *n.* — d'armes, czełan, *m.* Streitart, *f.*

Hacher, *v. a.* po-, siekać, rać; na kawałki potłuc, hać; feń, zerbać; kurz und klein zerschlagen.

Hachereau, *m.* siekierka, *f.* toporek, *m.* Axtchen, Beilchen, *n.*

Hachette, *f.* siekierka młokowata, *f.* Hackbeil, *n.*

Hachis, *m.* siekanka, *f.* bi-gos, *m.* gehacktes Fleisch, *n.* Hachoir, *m.* tablica do siekania, *f.* siekacz, *m.* Hackbret, *n.* Hackblock; *m.* Hackmesser, *n.*

Hagard, *arde, a.* dziki, pomieszany, wild, verstört, störtig.

Haie, *f.* płot (samorodny); *m.* Zäun, *m.* Hecke, *f.*

Haillon, *m.* gałgan, łachman, *m.* Lumpen, *m.*

Haine, *f.* nienawiść, *f.* Haß, Groll; *m. en — de,* z nienawisici, aus Unwillen, aus Rache, wegen.

Haineux, *euse, a.* nienawistny, feindselig.

Hair, *v. a.* nienawidzić, mieć w nienawisici, haßen, verabscheuen.

Haire, *f.* włosienica, *f.* Haare, heß Hemd, *n.*

Haissable, *a.* nienawisici godny, nienawistny, haßenswürdig.

Halage, *m.* trelowanie, ciągnięcie statku, *n.* zapłata od tego, *f.* Schiffsiehn, *n.* Lohn dafür, *m.*

Halbran, *v. Albran.*

Hale, *m.* upał, *m.* gorąco; ogorzenie, opalenie, *n.* Sonnenhitze, *f.* Sonnenbrand, *m.*

Hale, *éc, p. et n.* ogorzał (od słońca), von der Sonne verbrannt.

Haleine, *f.* dech, oddech, *m.* Athem, *m.* fig. wietrzyk, *m.* wianie, *n.* Lustchen, *n.* tout d'une —, fig. duszkiem, nie odpoczywając, in einem Athem, ohne Absatz.

Halénée, *f.* oddech śmierzący, *m.* Hauch, der unaugenbunt riecht, *m.*

Halener, *v. a. fam.* czuć dech czyi, poczuć, anriechen; wietern.

Haler, *v. a.* opalić, czernić (słońca); konopie suszyć, verbrennen.

brennen, schwarz machen; haufdörren. *se —, r.* ogorzeć, (od słońca), schwarz werden (von der Sonnenhitze).

Haleant, *ante, a.* dyszący, feuchend, schraubend.

Halelement, *m.* dyszenie, *n.* dychawica, *f.* Reichen, *n.*

Haleter, *v. n.* dyszeć, feichen, schrauben.

Haleur, *m.* trelownik, *m.* Schiffsieher, *m.*

Hallage, *m.* targowe od towarów w przysionkach, *n.* Standgeld für den Platz unter einer Halle, *n.*

Halle, przysionek, *m.* Halle, *f.* langage des —, słowa karczemne, *n. pl.* Wöbelsprache, *f.*

Hallebarde, *f.* halabarda, *f.* Hellebarde, *f.*

Hallebardier, *m.* halabardnik, *m.* Hellebardier, *m.*

Hallebreds, *m.* dragal, bilbas, *m.* lange, ungefaltete Person, *f.*

Hallier, *m.* stróż towarów w przysionkach złożonych; kramarz, *m.* gęszcz, gestwa, *f.* Hallenvogt; Krämer, *m.* Gebüsch, *n.*

Halo, *m.* koło jasne około słońca, księżyca etc., *n.* Hof um Sonne, Mond etc., *m.*

Halir, *m.* suszarnia, *f.* Haufdörre, *f.*

Halot, *m.* lochy w iamacz królikowych. *pl.* Kaninchenhöhle im Gehege, *f.*

Halte, *f.* stanowisko, (woyska), *n.* obiad, popas żołnierski na stanowisku, *m.* Haltmachen, *n.* Wählzeit unterdessen, *f.* — i. stój. halt.

Hamac, *m.* mały zawiesziste, *pl.* Hängematte, *f.*

Hemadry, *v. a.* bogini drzewa, *f.* Baumnymphe, *f.*

Hamen, *m.* wioska, *f.* Weiler, *m.* Dörfchen, *n.*

Hamecou, *m.* węd, wędka, *f.* Angelhafen, *m.* Angel, *f.*

Hamée, *f.* laska do chędożenia dział, *f.* Schaft des Stückwischers, *m.*

Hampe, *f.* laska, żerdź u wielkich księci, *f.* trzonek, *m.* Stiel, Schaft, *m.*

Han, *m.* karczma wielka w kraich wschodnich, *f.* großes Wirthshaus in Morgenländern, *n.*

Hanap, *m. (obs.)* kufel, kielich wielki, *m.* Humpel, *f.*

Hanche, *f.* biodro, *n.* Hüfte, *f.*

Hangar, *m.* szopa do wozów, wozownia, *f.* Wagenstoppen, *m.*

Hanneton, *m.* chrabąszcz, *m.* Wankefer, *m.*

Hanse, *f.* związek hanseatycki, *m.* Hansa, *f.* Hansebund, *m.*

Hanseatique, *v.* Anseatique.

Hanter, *v. a. et n.* obchodzić kim; uczęszczać dokąd, bywać gdzie często, umgehen; oft besuchen.

Hantise, *f. fam.* obchodzenie, obcowanie podeyrzane, *n.* vertrauter Umgang, *m.*

Happelourde, *f.* dyament fałszywy, *m.* falscher Edelstein, *m.* fig. człowiek przystojny ale głupi, dupek; pozor, *m.* fraszka, *f.* wohlgebildeter Mensch ohne Verstand; Tand, *m.*

Happer, *v. a.* chwycić, łapać, porywać, erschnappen, erhaschen.

Hagenée, *f.* iednochodnik mały, krocak, *m.* Zetter, Passgänger, *m.*

Haquet, *m.* wózek do przewożenia czego, *m.* kleiner Karren, *m.*

Haquetier, *m.* furman taki-goz wózka, *m.* Kärner, *m.*

Harangue, *f.* mowa, *f.* öffentliche Rede, feyerliche Rede, *f.*

Haranguer, *v. a. et n.* mówić publicznie, mowie publi-

- blicznie do kogo, eine öffentliche Rede halten, feyerlich anreden. *fig.* ustawicznie gadać, swięgotać, klekotać, immer das große Wort führen.
- †Harangueur, *m.* mowca, *m.* Redner, *m.* *fig.* swięgot, klekot, *m.* Plaudierer, *m.*
- †Haras, *m.* stado koni, *n.* Stutery, *f.*
- †Harasser, *v. a.* spracować, zmordować, zfatygować; zbierać konia, ermüden, abmatten.
- †Harcelement, *m.* napastowanie, drażnienie etc., *n.* Nefken, *n.*
- †Harceler, *v. a.* napastować, drażnić, nagabać, napadać, naieźdzać, necken, oft anfallen.
- †Harde, *f.* stado ieleni etc., *n.* sfora, *f.* Rudel, (Wild), *m.* et *n.* Koppelriemen, *m.*
- †Harder, *v. a.* ze-, sforować, foppeln.
- †Hardes, *f. pl.* suknie, rzeczy, sprzety czyie, *pl.* Sachen, *f. pl.* Kleidungsstücke, *n. pl.*
- †Hardi, *ie, a.* odważny, śmiały, zuchwały; poufaty, dreisty, kühn, muthig; feck.
- †Hardiesse, *f.* odwaga, śmiałość, poufalskość, zuchwałość, *f.* Dreistigkeit, Kühnheit, Feckheit, *f.*
- †Hardiment, *ad.* odważnie, śmiegle, zuchwale, poufale, kühn, dreist, feck.
- †Hareng, *m.* śledź, *m.* Häring, *m.*
- †Harangaison, *f.* łowienie, *n.* albo połów śledzi, *m.* Häfingfang, *m.*
- †Harengère, *f.* przekupka śledzi, *f.* Häringsschweib, *n.*
- †Hargneux, *euse, a.* swarliwy; zdradliwy; mürrisch, zänkisch, heissig.
- †Haricot, *m.* rodzaj grochu Turckiego, *m.* skopowina z zępy, *f.* Schminkebohne, Boh-
- ne, *f.* Ragout von Hammelfleisch und weissen Rüben, *n.*
- †Haridelle, *f.* szkapa, *f.* Schindmähre, *f.*
- Harlequin, *v. Arlequin.*
- Harmonie, *f.* harmonia, zgodobrzmiennosc, *f.* zgoda, iednomysłność, *f.* Harmonie, Zusammenstimmung, *f.* Wohlklang, *m.* Uebereinstimmung, Einigkeit, *f.*
- Harmonieux, *euse, a.* harmoniczny, zgodobrzmienny, wdzięczny, harmonisch, zusammen oder übereinstimmend, wohlklingend.
- Harmonique, *a.* harmoniczny, harmonia wydawiający, harmonisch, Harmonie hervorbringend, harmonika, *f.* Harmonika, *f.*
- Harmoniste, *m.* znający się dobrze na harmonii, guter Tonsetzer, *m.*
- †Harnachement, *m.* włożenie szora na konie etc., *n.* szór, rzad na konie, Anschirren, Kutschgeschirr, *n.*
- †Harnacher, *v. v.* uszorować konia, włożyć szór na konia, anschirren (ein Pferd).
- †Harnois, *m.* zbroja, *f.* rzad, szór, *m.* Harnisch, *m.* Geschirr, Pferde-, Kutschgeschirr.
- †Harpail, *m. v.* Harde.
- se †Harpailleur, *v. r. fam.* bić się, załby się brać, sich heftig umprügeln.
- †Harpe, *f.* harfa, *f.* Harfe, *f.*
- †Harper, *v. a.* uchwylić, porwać, stark anpacken.
- †Harpie, *f. fig.* człowiek chciwy, łakomy, *m.* kobieta swarliwa, *f.* gieriger Mensch, *m.* zänkisches Weib, *n.*
- se †Harpignier, *v. r. fam.* bić się, załby się brać, sich zanken und raufen.
- †Harpon, *m.* hełt, dziryt, hak ostry, *m.* Harpune, *f.* Wurfspieß zum Walfischfangen etc., *m.*
- †Harponner, *v. a.* dziryt rzucać, die Harpune werfen. — neur, *m.* rybak, dziryt wieloryba poławiający, *m.* Harpunier, *m.*
- †Hart, *f.* wić, obwiązka, *f.* Bindeweide, *f.*
- †Hasard, *m.* przypadek, trafunek, *m.* szczęście, *n.* odwaga, *f.* hazard, *m.* niebezpieczeństwo, *n.* Ungefähr, *n.* Zufall, *m.* Gefähr, *f.* jeu de —, gra hazardowna, *f.* Glückspiel, *n.* par —, *ad.* przypadkiem, trefunkiem, von Ungefähr.
- †Hasarder, *v. a.* ważyć co na co, odważyć co, wystawiać, narażać co na niebezpieczeństwo, wagen. se —, *od.* ważyć się, es wagen.
- †Hasardeux, *euse, a.* odważny, wziępliwy, niebezpieczny, verwegen; gewagt, gefährlich.
- †Hase, *f.* zając albo królik samica, *f.* Weibchen eines Hasens oder Kaninchens, *n.*
- Hast, *m.* arme d', bron każda z oszczepiskiem, *f.* Stoßgewehr mit einem langen Schafte, *n.*
- †Hâte, *f.* pośpiech, *m.* spieszność, *n.* kwapliwość, *f.* Eile, Eifertigkeit, *f.* avec *od.* en —, *ad.* prędko, na pretce, spieszno, eilig, geschwind. à la —, *ad.* po cichu, in der Stille.
- †Hâter, *v. a.* przy-, pospieszyć, przynaglić, beschleunigen, fördern, treiben. se, *r.* spieszyc się, eilen.
- †Hâtier, *m.* wilk kuchenny, *m.* Bratbock, *m.*
- †Hâtif, *ive, a.* wczesny; ranny, (o owocach), frühzeitig.
- Hétéveau, *m.* owoc rychły; małgorzatkki, frühzeitiges Obst, *n.* Frühbirne, *f.*
- †Hâtiveté, *f.* rychłość, *f.* ranerodzenie owoców, *n.* Frühzeitigkeit, *f.* T.
- †Haubergeon, *m.* pancierz mały, *m.* Panzerhemdchen, *n.*
- †Hausse, *f.* podstawek, podkładek, *m.* więcej podawanie, postąpienie, *n.* Unterlag, *m.* Unterlage, *f.* höheres Bieten, Gebot, *n.*
- †Hausse-col, *m.* puklerzyk napiersny, *m.* Ringfragen, *m.*
- †Haussement, *m.* podwyższenie, *n.* Erhöhung, *f.* — d' épaules, ruszenie ramionami, *n.* Achselzucken, *n.*
- †Hausser, *v. a.* podwyższyć; podnieść, wznieść, pomnożyć, erhöhen, erheben; vermehren, aufheben. *fig.* — les épaules, ruszyć ramionami, die Achseln zucken. — *n.* ronać, wzbiierać, przybierać, höher werden; wachsen, steigen. se, *r.* wspanać się, podnosić się, sich höher machen.
- †Haat, *haute, a.* wysoki, wielki; górny; wyższy, głośny; wyniosły, znaczny, wspaniały; dumny, pyszny, hoch, groß; ober; hell, laut; erhaben, ansehnlich; stolz, hochmüthig.
- †Haut, *m.* szczyt, wierzch, *m.* góra, wysokość, *f.* wzgórze, *n.* Höhe, *f.* Obertheil, *n.*
- †Haut, *ad.* wysoko; na górze; głośno, w głos, bez ogródki, hoch, oben; laut; frey heraus. en-par, *ad.* na górze; w górę, do góry, oben, hinauf, in die Höhe.
- †Haut-à-bas, *m.* towary drobne na sprzedaż noszący, Zerbuletträger, *m.*
- †Hautain, *aine, a.* dumny, pyszny, hochmüthig, stolz.
- †Haut-ban, *m.* iurydykcyja najwyższa, *f.* hohe Gerichtsbarkeit, *f.*
- †Hautbois, *m.* oboj; oboista, *m.* Hoboe, Bassfeyse, *f.* Hornboist, *m.*
- †Haut-de-chausses, *m.* spodnie, portki, *pl.* Hosen, *f. pl.*
- †Hau-

†Haute-futaie, *v. Futaie.*
 †Haute-justice, *f. sądy zwierzchnie. pl. trybunał, m. Obergericht, n.*
 †Haute-liee, *f. gatunek obicia, kobiercy, Art gewirkter Tapeten von Seide und Wolle, f. Haute liceur, — licier. m. tkacz tychże, m. Weber solcher Tapeten, m.*
 †Haute-lutte, *f. fig. de-, gwałtem, mit Gewalt.*
 †Hautelement, *ad. fig. głośno, w głos, bez ogródek, śmieleg, dumnie; iawnie, publicznie, kühn, frey heraus; stolz; öffentlich.*
 Haute-paye, *f. zółd podwyższony; ten co go bierze, m. erhöher Gold, m. der ihn erhält.*
 †Hautesse, *f. Mość, (tytuł), Höheit, f. (Titel).*
 †Hauteur, *f. wysokość, góra, f. pagórek, m. Höhe; Anhöhe, f. fig. duma, pycha, hardość, zuchwałość, odwaga, f. Hochmuth, Muth, m.*
 †Haut-justicier, *m. sędzia zwierzchni, m. Obergerichtsherr, m.*
 †Haut-mal, *m. wielka choroba, f. fallende Sucht, f.*
 †Häve, *a. chudy i blady, mager und blaß.*
 †Haveneau, *m. sieć mała na ryby, f. kleines Fischernetz, n.*
 †Haveron, *m. owsik, owiesek, m. wilder Haber, m.*
 †Havir, *v. n. opalić, verbrennen, versengen.*
 †Havre, *m. port, m. Seehafen, m.*
 †Havre-sac, *m. torba, f. biesiaci, pl. Ranzen, Schnapsack, Tornister, m.*
 Hé! i. hey! hey! no! ey! he! he! da! ey!

Hebdomadaire, *a. tygodniowy, wöchentlich.*
 Hebdomadier, *m. hebdomadarz, m. Wöchner, m.*

Héberger, *v. a. fam. przenosić, przyjąć kogo, beherbergen.*
 Hébéte, *éc, a. tępny, głupi, dumny.*
 Hébicher, *m. przetak ze trzcin, m. Rohrrieb, n.*
 Hébraisant, *m. hebrayczyk, m. Hebräer, m. (Gelehrter).*
 Hébraisme, *m. własność języka hebrayskiego, hebrayszczyna, f. eigene hebräische Redensart, f.*
 Hébreu, *a. hebrayski, hebräisch. — m. język hebrayski; hebrayczyk, hebreusz, m. hebräische Sprache, f. Hebräer, m.*
 Hécatombe, *f. ofiara ze 100 bydlat, f. Hekatombe, f. (Opfer von 100 Thieren.)*
 Hectique, *v. Etique.*
 Hédérée, *f. kléy. (n.) gumma bluszczowa, f. Epheubarz, n.*
 Heiduque, *m. hayduk, m. Heiduck, m.*
 Hélas, *i. a! ach! niestety! ach! leider!*
 Hélianthème, *m. bluszcz, m. Erderphen, m.*
 Hélescope, *m. szkielek do oglądania słońca, f. Sonnen-glas, n.*
 Héliotrope, *NB. m. słonecznik; (NB. ziele, kamień zaś, f.) Sonnenwende, f. (Pflanzenge-schlecht). — f. Sonnenwender-stein, m.*
 Helmothiques, *m. pl. et a. le-karstwo na robaki, n. Wurmmittel, n.*
 Hem! i. hey! słuchay! hem! he! he da!

Hémisphère, *m. półglobu; półziemi, półnieba, Halbkugel; Hälfte der Himmels; oder Erdkugel, f.*
 Hémisphéroïde, *a. półokrągły, halbkugelförmig. — f. figura półokrągła, f. dergleichen Figur, f.*

Hé-

Hémistiche, *m. pół wiersza, m. halber Vers, m.*
 Hémoptique, *a. krwąg pluiący. Blut auswerfend.*
 Hémoptysie, *f. plwanie krwi, n. Blutspucken, n.*
 Hemorrhagie, *f. plynienie krwi, n. Blutsturz, Blutfluß, m.*
 Hémorroides, *f. pl. hemoroidy, pl. krwotok przez stolec, m. goldene Ader, f. — dal, e, a. krwotoczny, daju gehörig.*
 †Hennir, *v. a. rzec, wiehern.*
 †Hennissement, *m. rzenie, n. Wiehern, n.*
 Henri, *m. Henryk, m. Heinrich, m. Henriette, f. Henryeta, f. Henriette, f.*
 Hépatique, *a. wątroby, zur Leber gehörig.*
 Hépatite, *f. wątrobnik, wątroby kamień, m. Leberstein, m.*
 Héraldique, *a. herbowy, zur Wappenkunst gehörig.*
 †Hérait, *m. herold, m. Herold, m.*
 Herbage, *m. różne zioła, n. pl. trawa dla bydła, f. pastwisko; prawo paszenia, pasne, n. pobór z pastwisk, m. Kräuterwerk; Gras, n. Grasswachs; Weideplaz, m. Weiderecht; Weidegeld, n.*
 Herbe, *f. trawa, f. ziele, n. Gras, Kraut, n.*
 Herber, *v. a. na trawie rozłożyć i blęchować, auf dem Grasse ausbreiten und bleichen.*
 Herberie, *f. blęch woskowy, m. Wachsebleiche, f.*
 Herbette, *f. trawka mała i cienka, f. kurzes und dünnes Gras, n.*
 Herbeux, *euse, a. trawny, trawisty, zielisty, grasig, begraset.*
 Herbier, *m. zielnik, m. wole u bydłęcia, n. Kräuterbuch, n. erster Magen wiederkäuender Thiere, m.*

Herbière, *f. zielniczka, f. Kräut-terfrau, f.*
 Herborisation, *f. zbieranie, szukanie ziół, n. Kräutersammeln, n.*
 Herboriser, *v. n. ziół szukać, zbierać, Kräuter sammeln, suchen.*
 Herboriste, *m. et f. zielnik; zielopis etc., m. Kräuterkenn-ner; Kräutermann, m.*
 Herbu, *ue, a. zielisty, ziół pełny, mit Gras bewachsen, grasig.*
 Hère, *m. gra pewna w karty, f. Bettelmannsspiel, n. pauvre —, nieborak, goły człowiek, m. armer Tropp, m.*
 Héritaire, *a. dziedziczny, erblich.*
 Hérité, *f. dziedzictwo, prawo dziedziczne, n. Erbschaft, f. Erbrecht, n.*
 Hérsiarque, *m. arcykacarz, arcykacernistrz, m. Stifter einer Kegeren, m.*
 Hérésie, *f. kacerstwo, n. Ketzerey, f.*
 Hérésiology, *m. o kacerstwie piszący, m. Schriftsteller über Kegeren, m.*
 Hérétique, *f. kacerstwo, n. das Kegerische.*
 Héretique, *a. kacerski, kegerisch. — m. f. kacarz, m. Keger, m.*
 †Hérissé, *éc, a. naieżony, bor-fig, strąbfig. fig. natkany, nabity czem; okryty, störnisch, ganz bedeckt.*
 †Hérissier, *v. n. et se, r. naieżyć się, naieżyć włosy, sierść, sich sträuben, sich borsten. — a. od. Herissonner, wapnem, gipsem mur obrzuć, tynkować, mit Mörtel oder Gyps bewerfen.*
 †Hérisson, *m. iéz, m. ostrze, pl. Igel; Schlagbaum mit eisernen Spitzen, m.*

C 2

Hé-

Héritage, *m.* dziedzictwo, *n.* dziedzina, *f.* Erbtheil; Erbgut, Erbe, *n.*

Héritier, *v. a.* (*de qc. de qq.*), odziedziczyć, erben.

Héritier, *m.* ięre, *f.* dziedzic, *m.* Erbe, *m.*

Hermaphrodite, *m.* mieszaniec, *m.* Zwitter, *m.* — *a.*, mieszańcowy, obojęty płci, zupełnie męski i żeński, *n.* gleich männlichen und weiblichen Geschlechts.

Hermine, *f.* gronostaj, *m.* futor gronostajowy, *n.* Hermelin, *n.* Piel; davon, *m.*

Hermite, *et deriv.* *v.* Ermitte.

Hernieux, *euse, a.* rupturę małą, mit einem Bruch behaftet,

Héroï-comique, *a.* heroiczno-komiczny, heroisch; komisch.

Heroïne, *f.* bohaterka, *f.* Heldin, *f.*

Héroïque, *a.* heroiczny, waleczny, heldenmüthig, heroisch.

Héroïquement, *ad.* heroicznie, walecznie, heldenmäßig.

Héroïsme, *m.* męstwo, *n.* heroism, *m.* Heldenmuth, *m.*

Héron, *m.* czapla, *f.* Reiher, *m.* — neau, *m.* czapla, *n.* kleiner Reiher, *m.*

Héronnier, *ère, a.* fam. chudy, cienki, laskonogi, lang, mager, hochhüftig.

Héros, *m.* bohater, *m.* Held, *m.*

Herpes marines, *f. pl.* wyrzut morski, *m.* (bursztyn, koral etc.), *m.* Auswürfe der See, *m. pl.* (als: Korallen, Ambra etc.)

Hersage, *m.* brónowanie, *n.* Egen, *n.*

Herse, *f.* bróna; krata spustne, *f.* spust kracyany; lichtarz drewniany, *m.* Ege od Egge, *f.* Gallgatter, *n.* hölzerne Leuchter, *m.*

Herse, *v. a.* brónować, egen oder eggen.

Herseur, *m.* brónownik, *m.* Eger, *m.*

Hésitation, *f.* za-, ikanie się w mowie; chwianie się, *n.* Stocken, *n.* Anstoß, *m.*

Hésiter, *v. n.* zaikać się w mówieniu; (*d. . .*) chwiać się, namyslać się, im Reden ansetzen, stocken; (*d. . .*) ungewiß, unschlüssig seyn, aufstehen.

Hesse, *f.* Hassya, *f.* Hessen, *n.* — ssien, *nne, a.* — ski, — ssisch. — S. — syzyk, *m.* Hesse, *m.*

Hétéroclite, *a.* nieregularny, nieporządkowy, unregelmäßig, *fig.* dziwny, śmieszny, selbstsam.

Hétérodoxe, *a.* błędny, irracjonalny, irrgläubig.

Hétérodoxie, *f.* wiara, nauka błędna, *f.* Irrgläubigkeit, *f.*

Hétérogène, *a.* przeciwnego rodzaju, gatunku, von verschiedener, entgegengesetzter Art.

Hêtre, *m.* buk, *m.* Buche, Rothbuche, *f.*

Heu, *m.* statek płaski, *m.* flatteres Fahrzeug von 300 Tonnen, *n.*

Heur, *m.* (*obs.*) *v.* Bonheur.

Heure, *f.* godzina, *f.* zegar; czas, *m.* Stunde; Uhr; Zeit, *f.* tout à l'—, *ad.* natychmiast, sogleich, à cette —, *ad.* teraz, jetzt, à l'— qu'il est, *ad.* teraz, około tego czasu, jetzt, zu dieser Zeit, de bonne —, *v.* Bon.

— res, *pl. T.* godzinki, pacierze, (katolickie), *pl.* Stundengebete, *n. pl.* Gebetbuch, *n.* (bez den Katholiken).

Heureusement, *ad.* szczęśliwie, szczęściem, glücklich, zum Glück.

Heureux, *euse, a.* szczęśliwy, szczęśny, glücklich, glückselig.

Heurt, *m.* uderzenie, trącenie o co, *n.* Stoß, *m.* Anstoß, *n.*

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurter, *v. a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

Heurtor, *m.* młotek u drzwi, *m.* Thürklopfer, *m.*

Hexagone, *m.* sześciokąt, *m.* Sechseck, *n.* — *a.* sześciokątny, sechseckig.

Hibou, *m.* sowa leśna, *f.* puchacz, *m.* Eule, *f.* Uhu, *m.*

Hibride, *a.* wyrodny, bastard, *fig.*

Hic, *m. fam.* sek, punkt główny, na którym sprawa cała zależy, *m.* Knoten, *m.* Haupt; schwierigkeit, *f.*

Hideux, *euse, a.* szkaradny, beczny, scheußlich, gräßlich.

Himent, *m.* wbitanie, *n.* chrobot, skrzyp, *m.* Einrammen; Anarren, *n.*

Hiene, *f.* hyena, *f.* Hyäne, *f.*

Hier, *a.* wbić, *f.* einstoßen, einrammen.

Hier, *ad.* wczoraj, gestern.

Hierarchie, *f.* chor anielski; rzady kościelne, *m. pl.* Hierarchie, Rangordnung der Engel, *f.* Kirchenregiment, *n.* — chique, *a.* do rządów kościelnych należący, hierarchisch.

Hierarques, *m. pl.* duchowieństwo, *n.* gesammte Geistlichkeit, *f.*

Hieroglyphe, *m.* znak, *m.* wyobrażenie, *n.* hyrogli, *m.*

Hieroglyphe, *m.* Bilderschrift, *f.*

Hieroglyphique, *a.* hyrogliczny, wyobrażający co, hieroglyphisch.

Hippiatrique, *f.* sztuka leczenia koni, *f.* Rosarzneikunst, *f.*

Hippodrome, *m.* miejsce gonitwy, *n.* Platz zum Pferderennen, *m.*

Hippolithe, *f.* kamień koński, *m.* Pferdestein, *m.*

Hippopotame, *m.* koń rzeczny, *m.* Fluss-, Nilpferd, *n.*

Hirondelle, *f.* iaskółka, *f.* Schwalbe, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Histoire, *f.* historia, *f.* dzieje, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Historial, *ale, a.* historyczny, dziełopisarski, historisch.

Historien, *m.* historyk, dziełopis, *m.* Geschichtschreiber, *m.*

Historier, *v. a.* przyozdobić, wystroić, verzieren, mit Zierrathen versehen.

Historiette, *f.* hystoryka, powieść krótka, *f.* Histröchen, *n.*

Historiographie, *m.* dziełopis państwa, *m.* Geschichtschreiber eines Fürsten, *m.*

Historique, *a.* historyczny, dziełopisarski, historisch.

Histrion, *m.* błazen, *m.* Possenreißer, *m.*

Hiver, *m.* zima, *f.* Winter, *m.*

Hivernal, *ale, a.* zimowy, zum Winter gehörig.

Hiverner, *v. n.* prze-, zimować, überwintern; s'—, *r.* zimno, cierpieć, znoś, sich der Kälte aussetzen.

Ho! i. oy! ho! ho! he! he! da! ho!

Hobereau, *m.* kobusek, *m.*

Baumfalle, *m. fig. fam.* ziemianin ubogi, *m.* Strohjungfer, *m.*

Hoc, *m.* gra pewna w karty, *f.* gewisses Kartenspiel, *n.*

Hoc, *f.* karb, *m.* nacięcie, *n.* Kerbe, *f.*

Hochement, *m.* trzęsienie głową, *n.* Kopfschütteln, *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

Hochepot, *m.* wołowina z rzeźbą etc., gotowana, *f.* Fleischragent mit Rübenn., *n.*

derski, holländisch. — S. Hollender, derczyk, Holländer, m.
 Hollander, v. a. pióra w popiele gorącym hartować, *Reberkiele* durch heiße Asche ziehen.
 Holocauste, m. całopalona ofiara, f. Brandopfer, n.
 †Homard, m. rak wielki morski, m. Hummer, Seekrebs, m.
 Hombre, m. lomber, (gra); w lombrze grający, m. Lomberspiel, n. Lombrist, m.
 Homicide, m. męzobójstwo, n. zabój; męzobójca, zbójca; m. mord; morder, m. — a. męzobójczy, zbójczy, zbójcki, morderczy.
 Hommage, m. hołd, m. hołdowanie, n. Lehnpflicht; Huldigung, f. fig. posłuszeństwo, n. respekt, m. Unternehmung, Ehrfurcht, f.
 Homnager, m. man, hołdownik, m. Lehmann, m.
 Hommasse, a. męski, mianicki, wie ein Mann.
 Homme, m. człowiek; mąż, męszczyzna, m. Mensch, Mann, — d'affaires, urzędnik nad dochodami; prokurator, Finanzbeamter, Hausbosmeister, Geschäftsverwalter, m. — de bien, człowiek poczciwy, rechtschaffener Mann, m. — de lettres, uczonec, m. Gelehrter, m.
 Hommet, m. człowieczek, m. Männchen, a.
 Hommesse, f. niewiasta, (w bibl.) f. Weib, n. (in der Bibel).
 Homogene, a. iednego rodzaju, gatunku, von einerley Art.
 Homologation, f. T. potwierdzenie sądowe, n. gerichtliche Bestätigung, f. leguer —, a. potwierdzić, gerichtlich bestätigen.
 Homophagie, f. iedzenie mięsa surowego, n. Essen des rohen Fleisches, n.

Homophonie, f. zgodność, f. zgadzanie się tonów, głosów, n. Uebereinstimmung der Töne, f.
 †Hongre, m. et a. wałach, m. Wallach, m.
 †Hongrer, v. a. wałaszyć konia, wallachen.
 †Hongrie, f. Węgry, pl. Ungarn, n. — grois, se, a. Węgierski, ungarisch. — S. Węgrzyn; język Węgierski, m. Ungar, m. ungarische Sprache, f.
 Honnête, a. poczciwy, uczciwy, słuszny; przystoyny, obyczajny, grzeczny; chwalebny, ehrlch, rechtschaffen; ebrbar, artig, anständig, schicklich; höflich, gefällig, billig.
 Honnêteté, f. przystoynność, uczciwość, poczciwość; grzeczność, obyczayność; wstydlwość, f. Wohlstand, m. Wohlstandigkeit, Artigkeit, Höflichkeit, Gefälligkeit, Ehrentlichkeit, Ehrbarkeit, f. — tés, pl. grzeczności; honory, przysługi, pl. Höflichkeiten; Ehrenbezeugungen, f. pl.
 Honneur, m. honor, m. sława, f. dobre mienie; poszanowanie, n. Ehre; Ebrerbietung, f. Honneurs, pl. znaki godności iakiędy honory komu świadczące; wysokie urzędy, m. godności, f. pl. Ehrenzeichen, n. pl. Ehrenbezeugungen, Ehrenstellen, Würden, f. pl.
 †Honn, ie, a. zelżony, zhańbiony, verböhut, Hohn gesprochen.
 Honorable, a. chwalebny, n. czciwy, godny; poszanowanie godny, wspaniały, ehrenvoll, rühmlich; schätzbar, prächtig.
 Honoraire, a. tytularny, tytułowy, nur dem Titel nach, membre —, członek honorowy, m. Ehrenmitglied, n. — m. poczesna, n. podarunek, m. Gehühr, f. Honorar, n.
 Honorer, v. a. czcić, szanować, ehren,

ehren, hochschätzen. (gg. de qc.) uczcić kogo czém, beehren. s' —, r. (de qc.) mieć sobie co za honor, sich eine Ehre aus etwas machen.
 Honorés, titre ad —, honor tytularny, m. Ehrentitel, m.
 Honorifique, a. chwalebny, ehbringend.
 †Honte, f. wstyd, m. wstydlwość; hańba, f. Schaam, Schaamhaftigkeit, f. Schimpf, m. Schande, f. Schandfleck, m.
 †Honteux, euse, a. wstydlwy; zawstydzony; nieśmiały; haniebny, nieuczciwy, schamhaft, beschämt, blöde, schändlich, schimpflich.
 Hôpital, m. szpital, m. Hospitäl, Armenhaus, n.
 †Hoquet, m. szczkanie, n. Schluchzen, n. fam. szczkawka, f. Schlucken, m.
 †Horde, f. horda, f. Horde, f.
 †Horion, f. fam. silne, mocne uderzenie na głowę, na ramie, n. harter Schlag auf den Kopf über die Schultern, m.
 Horizon, m. horyzont, m. Horizont, Gesichtskreis, m.
 Horizontal, ale, a. horyzontalny, wagerecht, horizontal.
 Horloge, f. zegar, m. Uhr, f. Uhrwerk, n.
 Horloger, m. dre, f. zegarmistrz, m. Uhrmacher, m.
 Horlogerie, f. zegarmistrzostwo, n. handel z zegarami, m. Uhrmacherkunst, f. Handel mit Uhren, m.
 Hormis, prp. wyiawszy, oprócz, außer, ausgenommen.
 Horoscope, m. prognostyk, m. Nativitätsstellen, Planetenstellen, n.
 Horreur, f. ohyda, obrzydliwość, f. wstręt, m. ograżka; szkaradność, bezeczność, f. Entsetzen, Grausen, n. Abscheu, Gräuel, Schauer, m. Abscheulichkeit, f.
 Horrible, a. szkaradny, bezeczny straszny, haniebny, sro-

gi, niezmierny, entsetzlich, schrecklich, abscheulich, graulich.
 †Hors, prp. z, ze; wyiawszy, oprócz, mimo, außer, außerhalb; ausgenommen. — de la loi, zpod opieki praw wyięty, hanit, vogelfrey.
 Hortolage, m. część ogrodu warzywnego na ogrodowinę, f. Platz in einem Küchengarten zu den Mistbeeten und Küchenkräutern, m.
 Hospice, m. gospoda, f. Herberge, f. Gasthaus, n.
 Hospitalier, iéro, a. gościnny, gastfey.
 Hospitalité, f. gościnność, f. Gastfeyheit, Gastfreundschaft, f.
 Hostie, f. bydlę na ofiarę przeznaczone; ciało Pańskie, n. Opferthier, n. Hostie, f.
 Hostile, a. nieprzyjacielski, feindlich, feindselig.
 Hostilité, a. nieprzyjacielstwo, n. Feindseligkeit, f.
 Hôte, m. gospodarz; gość, Wirth; Gast, m.
 Hôtel, m. pałac; budynek wielki publiczny, m. austerja wielka, f. Wallast, m. großes öffentliches Gebäude, n. großer Gasthof, m. — de ville, ratusz, m. Stadthaus, Rathhaus, n. — des monnaies, moneta, f. Münze, f. — Dieu, szpital, m. Krankenhaus, a.
 Hôtelier, m. lière, f. gospodarz, m. Gastwirth, m.
 Hôtellerie, f. gospoda, austerja, f. Wirthshaus, n. Gasthof, m.
 Hôtesse, f. gospoyni, f. Wirthin, Gastwirthin, f.
 Hotte, f. kosz na plecy, m. Tragkorb, m. Butte, f.
 †Hottée, f. kosz taki pełny czego, m. Tragkorb voll, m. Butte voll, f.
 †Hotture, m. euse, f. kosz na plecach noszący, Buttenträger, m.

†Hou-

†Houblon, *m.* chmiel, *m.* Hopsfen, *m.*

†Houblonner, *v. a.* chmielić, mit Hopfen brauen.

†Houblonnière, *f.* chmielnik, *m.* Hopfengarten, Hopfenacker, *m.*

†Houe, *f.* motyka; graca mularska, *f.* Hacke, Haue, Mörtelbaue, *f.*

†Houer, *v. a.* motyką kopać, hacken, umhacken.

†Houille, *f.* węgiel kamienny, *m.* Steinkohle, *f.*

†Houlette, *f.* laska pasterska, *f.* Schäferstock, *m.*

†Houleux, *euse, a.* huczacy, niespokojny (o morzu), unruhig, (vom Meere).

†Houppé, *f.* kutas, kutasik, *m.* króś, *f.* Quast, *m.* Quaste, Troddel, *f.*

†Houppelaude, *f.* gatunek sukni podróżny, *f.* Art Reiserock, *m.*

Houpper, *v. a.* kutasiki do czego robić, kręcić, przyprawiać; weźne czasad, Quasten an et was machen; (Wolle) kämmen.

†Hourdage, *m.* polepa grubaścian, lepianka, *f.* raubeshauerwerk, *n.*

†Hourder, *v. a.* ścianę oblepić, obrzucić wapnem, mit Mörtel oder Kalk grob bewerkfen.

†Housche, *f.* ogródek za chałupą, *m.* kleiner Gartenacker hinter einem Bauerhause, *m.*

†Houspiller, *v. a.* *fam.* szamotać, szarpać kogo, jausen, herumjeren. se —, *r.* szamotać się, szarpać się z kim, einander herumjausen. *fig.* swarzy się z kim, sich mit einander janten.

†Houspillon, *m.* *fam.* kropla ostatnia napoju, *f.* kieliszek wina, który kto na karę wypić musi, *m.* Bartweige, *f.* f. Drunk Wein zur Strafe, *m.*

†Houssage, *m.* ochędożenie, okurzenie, obtarcie, *n.* Abfehren, *n.*

†Houssaie, *f.* miejsce ostokrzewem zarosłe, *n.* Stechpalmengebüsch, *n.*

†Houssard, *f.* Housard, *m.* huzar, *m.* Husar, *m.*

†Housse, *f.* czaprak, *m.* zasłona, *f.* kołdra, *f.* pokrowiec, *m.* Schabracke; Decke, *f.* Ueberzug, *m.*

†Housser, *v. a.* ochędożyć, okurzyć, obetrzeć, abfehren, abstauben.

†Houssettes, *f.* *pl.* gatunek zamków sepetowych, *m.* Art Schlösser an Koffern, welche von selbst einschließen, *f. pl.*

†Houssières, *f.* *pl.* *v.* Hoursaie.

†Houssine, *f.* różga, *f.* precik, *m.* Gerte, Spießgerte, *f.*

†Houssiner, *v. a.* *fam.* precikiem, różgą wytrząpać, mit einer Gerte ausklopfen.

†Houssoir, *m.* baba, szcztka do okurzenia, *f.* Staubbesen, Kehrwisch, *m.*

†Houx, *m.* ostokrzew, *m.* Stechpalme, *f.*

†Hoyau, *m.* motyka, *f.* Karst, *m.* Reuthaue, *f.*

†Huard, *m.* ostrzyż, *m.* Meersadler, *m.*

†Hubir, *v. r. v.* se hérisser.

†Huche, *f.* dzieża; skrzynia do chowania chleba; skrzynia, *f.* koryto w młynie, do którego się mąka z pytła sypie, *n.* Backtrog; Brodkasten; Mehlfasten in der Mühle, *m.*

†Huchet, *m.* trąba żowcza, *f.* Jagdhorn, *n.*

Hue, *i. fam.* wiu! hott!

†Huée, *f.* *fig.* naśmiewisko, *n.* pośmiech z kogo, *m.* Spottgelächter, *n.*

†Huer, *v. a.* *fig. (qq.)* wrzeszczeć, gwizdać, ksykać za kim, hinter einem herschreien, ihn auspfeifen, ausziehen.

†Huet, *m.* †Huette, *f.* puszczyk, *m.* sowa, *f.* Nachteule, *f.*

†Huguenote, *f.* piecyk z garciem, z kociołkiem; tygiel, *m.* rynka bez nóg, *f.* Deschen mit einem Kopfe, *n.* Art Diegel ohne Füße, *m.*

Huile, *f.* oliwa, *f.* oléy, *m.* Del, *n.*

†Huiler, *v. a.* oleiem przyprawić, zapuścić, posmrować, ölen.

Huileux, *euse, a.* oleiowaty, oleisty, ölig, ölicht.

Huilier, *m.* karafinka, flaszka do oliwy, *f.* oleynik, oliwnik, *m.* Delgefäß, Delglas, *n.* Delschläger, *m.*

Huir, *v. n.* gwizdać, swiszcząć jak kania, schreien wie eine Weihe.

Huisser, *f.* ramy do drzwi, *pl.* Thürgestell, *n.*

Huissier, *m.* odzwierny, pacholek, *m.* Thürhüter, Thürknecht, Bedientener, *m.*

Huit, *a.* ośm, acht. — *m.* liczba ośm, *f.* Acht, *f.*

†Huitain, *m.* poezya z 8 wierszy, *f.* Gedicht von 8 Versen, *n.*

†Huitaine, *f.* tydzień, *m.* Zeit von 8 Tagen, *f.*

†Huitième, *a.* ósmy, achte. — *m.* część ósma czego, *f.* Achtes, *n.*

Huitième, *ad.* po ósme, ósmy raz, achtens.

Huitre, *f.* ostrzyga, *f.* Auster, *f.*

Huitrier, *m.* ostrzygami handlujący, *m.* Austerhändler, *m.*

Huilette, *v.* Huet.

Humain, *aine, a.* człowieczy, ludzki; grzeczny, ludzki, menschlich, menschenfreundlich.

Humains, *m.* *pl.* ludzie, *pl.* Menschen, *m.* *pl.*

Humaniser, *v. a.* ludzkim, obyczajniejszym kogo zrobić, wykrzesać, menschlich, gefellig, gesittet machen. s —, *r.* obyczajniejszym etc., zostać, menschlicher, gefelliger werden. — (avec qc.) znizyc się do kogo, sich zu Jemanden herablassen.

Humaniste, *m.* nauk wyzwolonych uczący, uczący się, Humanist, der die Humaniora lernt oder lehrt, *m.*

Humanité, *f.* człowieczeństwo, *f.* ludzka natura; ludzkość, grzeczność, *f.* Menschheit; Menschlichkeit, Leutseligkeit, *f.* Humanités, *pl.* nauki wyzwolone, *f. pl.* Humaniora, Schulwissenschaften, *f. pl.*

Humble, *a.* pokorny, unizony; (w poezyi) niski, demüthig, unterthänig; (poetisch) niedrig.

Humecter, *v. a.* na-po, kropić, pokrzepić, anfeuchten, besuchzen, erfrischen.

Humer, *v. a.* chłapać, pić; ciągnąć, brać w się, einschürfen, abschürfen, in sich saugen.

Humeur, *f.* wilgotność, wodnistota, *f.* plyn; humor, umysł, *m.* chęć, wola, *f.* Feuchtigkeit, Flüssigkeit; Gemüthsart, Laune, *f.*

Humide, *a.* wilgotny, feucht — wilgoć, wilgotność, *f.* das Feuchte, die Naße.

Humidité, *f.* wilgotność, wodnistota, *f.* Feuchtigkeit, *f.*

Humiliant, *ante, a.* poniżający, upokarzający; obrażający, zelżywy, demüthigend; Frankend.

Humiliation, *f.* upokorzenie, poniżenie, *n.* zniewaga, zelżywość, obraza, *f.* Demüthigung, Kränkung, *f.*

Humilier, *v. a.* upokorzyć, poniżyć, znieważać, demüthigen, erniedrigen.

Humaniser, *v. a.* ludzkim, obyczajniejszym kogo zrobić, wykrzesać, menschlich, gefellig, gesittet machen. s —, r. obyczajniejszym etc., zostać, menschlicher, gefelliger werden. — (avec qc.) znizyc się do kogo, sich zu Jemanden herablassen.

Humaniste, *m.* nauk wyzwolonych uczący, uczący się, Humanist, der die Humaniora lernt oder lehrt, m.

Humanité, f. człowieczeństwo, f. ludzka natura; ludzkość, grzeczność, f. Menschheit; Menschlichkeit, Leutseligkeit, f. Humanités, pl. nauki wyzwolone, f. pl. Humaniora, Schulwissenschaften, f. pl.

Humble, a. pokorny, unizony; (w poezyi) niski, demüthig, unterthänig; (poetisch) niedrig.

Humecter, v. a. na-po, kropić, pokrzepić, anfeuchten, besuchzen, erfrischen.

Humer, v. a. chłapać, pić; ciągnąć, brać w się, einschürfen, abschürfen, in sich saugen.

Humeur, f. wilgotność, wodnistota, f. plyn; humor, umysł, m. chęć, wola, f. Feuchtigkeit, Flüssigkeit; Gemüthsart, Laune, f.

Humide, a. wilgotny, feucht — wilgoć, wilgotność, f. das Feuchte, die Naße.

Humaniser, v. a. ludzkim, obyczajniejszym kogo zrobić, wykrzesać, menschlich, gefellig, gesittet machen. s —, r. obyczajniejszym etc., zostać, menschlicher, gefelliger werden. — (avec qc.) znizyc się do kogo, sich zu Jemanden herablassen.

Humaniste, m. nauk wyzwolonych uczący, uczący się, Humanist, der die Humaniora lernt oder lehrt, m.

Humanité, f. człowieczeństwo, f. ludzka natura; ludzkość, grzeczność, f. Menschheit; Menschlichkeit, Leutseligkeit, f. Humanités, pl. nauki wyzwolone, f. pl. Humaniora, Schulwissenschaften, f. pl.

Humble, a. pokorny, unizony; (w poezyi) niski, demüthig, unterthänig; (poetisch) niedrig.

Humecter, v. a. na-po, kropić, pokrzepić, anfeuchten, besuchzen, erfrischen.

Humer, v. a. chłapać, pić; ciągnąć, brać w się, einschürfen, abschürfen, in sich saugen.

Humeur, f. wilgotność, wodnistota, f. plyn; humor, umysł, m. chęć, wola, f. Feuchtigkeit, Flüssigkeit; Gemüthsart, Laune, f.

Humide, a. wilgotny, feucht — wilgoć, wilgotność, f. das Feuchte, die Naße.

Humidité, f. wilgotność, wodnistota, f. Feuchtigkeit, f.

Humiliant, ante, a. poniżający, upokarzający; obrażający, zelżywy, demüthigend; Frankend.

Humiliation, f. upokorzenie, poniżenie, n. zniewaga, zelżywość, obraza, f. Demüthigung, Kränkung, f.

Humilier, v. a. upokorzyć, poniżyć, znieważać, demüthigen, erniedrigen.

Humaniser, v. a. ludzkim, obyczajniejszym kogo zrobić, wykrzesać, menschlich, gefellig, gesittet machen. s —, r. obyczajniejszym etc., zostać, menschlicher, gefelliger werden. — (avec qc.) znizyc się do kogo, sich zu Jemanden herablassen.

Humaniste, m. nauk wyzwolonych uczący, uczący się, Humanist, der die Humaniora lernt oder lehrt, m.

Humanité, f. człowieczeństwo, f. ludzka natura; ludzkość, grzeczność, f. Menschheit; Menschlichkeit, Leutseligkeit, f. Humanités, pl. nauki wyzwolone, f. pl. Humaniora, Schulwissenschaften, f. pl.

Humble, a. pokorny, unizony; (w poezyi) niski, demüthig, unterthänig; (poetisch) niedrig.

Humecter, v. a. na-po, kropić, pokrzepić, anfeuchten, besuchzen, erfrischen.

Humer, v. a. chłapać, pić; ciągnąć, brać w się, einschürfen, abschürfen, in sich saugen.

Humeur, f. wilgotność, wodnistota, f. plyn; humor, umysł, m. chęć, wola, f. Feuchtigkeit, Flüssigkeit; Gemüthsart, Laune, f.

Humide, a. wilgotny, feucht — wilgoć, wilgotność, f. das Feuchte, die Naße.

Humidité, f. wilgotność, wodnistota, f. Feuchtigkeit, f.

Humiliant, ante, a. poniżający, upokarzający; obrażający, zelżywy, demüthigend; Frankend.

Humiliation, f. upokorzenie, poniżenie, n. zniewaga, zelżywość, obraza, f. Demüthigung, Kränkung, f.

Humilier, v. a. upokorzyć, poniżyć, znieważać, demüthigen, erniedrigen.

Humaniser, v. a. ludzkim, obyczajniejszym kogo zrobić, wykrzesać, menschlich, gefellig, gesittet machen. s —, r. obyczajniejszym etc., zostać, menschlicher, gefelliger werden. — (avec qc.) znizyc się do kogo, sich zu Jemanden herablassen.

Humaniste, m. nauk wyzwolonych uczący, uczący się, Humanist, der die Humaniora lernt oder lehrt, m.

Humanité, f. człowieczeństwo, f. ludzka natura; ludzkość, grzeczność, f. Menschheit; Menschlichkeit, Leutseligkeit, f. Humanités, pl. nauki wyzwolone, f. pl. Humaniora, Schulwissenschaften, f. pl.

Humble, a. pokorny, unizony; (w poezyi) niski, demüthig, unterthänig; (poetisch) niedrig.

Humecter, v. a. na-po, kropić, pokrzepić, anfeuchten, besuchzen, erfrischen.

Humilité, *f.* pokora, *f.* Demuth, *f.*
 Humoral, *ale, a.* z wilgotności w ciele pochodzący, von Flüßen im Körper herrührend.
 Humoriste, *a.* dziwaczny; wesóły, zabawny, launisch, launig.
 †Huppe, *f.* dądek; czub, czubek ptaków, *m.* Wiedehopf, *m.* Haube der Vögel, *f.*
 †Huppé, *ée, a.* czubaty, (o ptakach), gehaubt, (von Vögeln), *fig. fam.* znaczny, przędzi; chytry, vornehm; listig.
 †Hure, *f. fig. fam.* włosy ostre, rozczochrane, *m. pl.* strąbięge Haar, *n.*
 †Hurhaut! *i. fam.* ksobie, w prawo, hote! hott!
 †Hurlement, *m.* wycie, skowyczenie, ięczenie, *n.* Heulen, Geschall, *n.*
 †Hurler, *v. n.* wyć, skowyczeć, ięczyć, heulen.
 Hurleberlu, *ad. fam.* nieważnie, nierozsądnie, geradezu, unbefonnen. — *m.* człowiek nierozsądny, *m.* Unbesonnener, Zappé, *m.*
 Hurtebiller, *v. a.* bukowac się, (o owcach), bespringen, (von Begattung der Schaafe).
 †Hutte, *f.* chata, *f.* Hütte, *f.*
 †Hutter, *se —, v. r.* chatę sobie wystawić, sich Hütten bauen.
 Hyacinthe, *f.* iacynt (kamień), Hyacinth, *m. v.* Jacinthe.
 Hydraulique, *a.* hydrauliczny, rurmusowy, hydraulisch. — *f.* hydraulika, nauka o prowadzeniu wody, *f.* Hydraulik, *f.*
 Hyde, *f.* wąż wodny, *m.* hydra, *f.* Wasserschlange, *f.* Hydra, *f.*
 Hydrographie, *m.* wodopisarz, morzopisarz, *m.* Wasserbeschreiber, *m.* — *phie, f.* nauka wodopisarska, *f.* Hydrographie, *f.* — *phique, a.* wo-

do-, morzopisarski, hydrographisch.
 Hydromel, *m.* miód, *m.* Meth, *m.*
 Hydrophobe, *m. et f.* wzdrygały się od wody, der, die wasserfein ist.
 Hydrophobie, *f.* wzdryganie się od wody, *n.* Wasserfein, *f.*
 Hydrophthalmie, *f.* puchlina oczu, *f.* Augenwassersucht, *f.*
 Hydropique, *a.* na puchlinę wodną chory, wassersüchtig.
 Hydropisie, *f.* puchlina wodna, *f.* Wassersucht, *f.*
 Hydropote, *m. f.* wodopój, wodę piący, *m.* Wassertrinker, *m.*
 Hydroscope, *m.* zegar wodny; wieszczbiarz wody, *m.* Wasserseher, *f.*
 Hydroscopie, *f.* wodowieszczenie; wieszczenie z wody, *n.* Wahrsagung aus dem Wasser, *f.*
 Hydrotique, *a.* pot sprawujący, Schweigstreibend.
 Hyène, *v.* Hiene.
 Hymen, Hyménée, *m.* bożek małżeństwa, *m.* Gott der Ehe, *m. fig.* wesele; małżeństwo, *n.* Hochzeit; Ehe, *f.*
 Hymne, *m. et f.* pieśń na chwałę Bożą, *f.* hymn, *m.* Hymne, *f.* Lobgesang, *m.*
 Hymniste, *m.* poeta hymny piszący, *m.* Hymnendichter, *m.*
 Hymnologie, *f.* śpiewanie hymnów, *n.* Singen der Lobgesänge, *n.*
 Hyperbole, *f.* zbyt, wyraż, *m.* zwiększanie, zmniejszanie, *n.* Uebertreibung, *f.* — *boli- que, a.*
 Hyperborée, Hyperboréen, *enne, a.* północny, nördlich.
 Hypercritique, *m.* przyganiacz ostry, *m.* Ertzstiller, *m.*
 Hyperdulie, *f.* cześć, która się Najświętszemu Pannie oddaie, *f.* Verehrung der heiligen Jungfrau Maria, *f.*

Hy-

Hypétre, *m.* budynek bez dachu, otwarty, *m.* offenes Gebäude, *n.* oder Tempel, *m.*
 Hypnotique, *a.* sen sprawujący, Schlaf befördernd.
 Hypochondre, *m. fig. fam.* hypochondryk, *m.* Nilsüchtiger, Hypochondrist, *m.*
 Hypochondriaque, *a.* hypochondryczny, hypochondrisch, nilsüchtig. *m.* — hypochondryk, *m.* Hypochondrist, *m.*
 Hypochondrie, *f.* hypochondrya, *f.* Hypochondrie, Nilsucht, *f.*
 Hypocras, *m.* wino korzeniami i cukrem przyprawione, *n.* Hypocras, *m.* (Getränk aus Wein, Zucker und Gewürzen).
 Hypocrisie, *f.* obłudność, nie szczerość, *f.* Heuchelei, *f.*
 Hypocrite, *m. f.* obłudnik, świętoszek, *m.* Heuchler, Scheinheiliger, *m.* — *a.* obłudny, nieszczerzy, heuchlerisch.

Iacht, *v.* Yacht.Ibis, *m.* bocian Egipski, *m.*Ibis, *m.* (Vogel).Ichneumon, *m.* zwierzę pełzające, krokodylowi nieprzyjacie, *n.* Pharaonismus, *f.*Ichor, *m.* ropa wodnista z ran ciecżąca, *f.* Wundwasser, *n.* — *reux, euse, a.* ropisty, eiterig.Ichoroide, *f.* ropa, ropa wodnista, *f.* eiterige Feuchtigkeit, *f.*Ichthyocolle, *f.* karuk, klę ryby, *m.* Hausenblase, *f.* Fischleim, *m.*Ichthyolites, *m. pl.* ryby w kamieniach zarosłe, albo na nich wyciskane, *f. pl.* versteinerte Fische, oder Abdrücke von Fischen auf Stein, *m. pl.*Hypogastre, *m.* podbrzusze, *m.* Unterbauch, *m.*Hypogastrique, *a.* podbrzuchowy, zum Unterbauche gehörig.Hypoglosside, *f.* wrzód pod językiem, *m.* zaba, *f.* Zungengeschwür, *n.*Hypothécaire, *n.* hypotekarny, pfandrechtlich, hypothekarisch.Hypothèque, *f.* hypoteka, *f.* zastaw, *m.* Hypothek, *f.* Unterpfind, *n.*Hypothéquer, *v. a.* zastawić, dadź w zastaw, zapisać majątność, dobra etc., verpfänden.Hypothèse, *f.* zdanie przyjęte choć niedowiedzione, *n.* Hypothese, *f.* (als wahr angenommen, mener, Satz). — *thétique, a.* przyjęty choć niedowiedziony, hypothetisch.Hysope, *f.* izop, izopek, *m.* Isop, *m.*

I.

Ichthyologie, *f.* opisanie ryb, *n.* Beschreibung der Fische, *f.*Ichthyophage, *m.* rybjad, ryboiedz, *m.* Fischesser, *m.*Ici, *ad. tu, tutaj, hier, hierher, jusqu'—, do tych czas, bis jetzt.*Iconoclaste, *m.* obrazoborca, *m.* Bilderstürmer, *m.*Iconolâtre, *m.* obrazomodca, *m.* Bilderdiener, *m.*Iconomague, *m.* gelinder als Iconoclaste, *v. ib.*Ictère, *m.* T. żółtaczką, *f.* Gelbsucht, *f.*Ictérique, *a.* na żółtaczkę chory; na żółtaczkę służący, gelbsüchtig; was die Gelbsucht vertreibt.Idéal, *ale, a.* mniemany, uroiony, idealisch, eingebildet.

Idée,

Idee, *f.* wyobrażenie, wyrażenie, mniemanie, *n.* myśl, *f.* układ. *m.* Idee, Vorstellung, *f.* Begriff, Gedanke, Einfall, Entwurf, *m.* *fig.* fałszywe mniemanie, *n.* myśl próżna, *f.* fałszywa Einbildung, *f.*

Idem, *ad.* tenże sam, toż samo, eben derselbe, eben dasselbe.

Idémiste, *m.* potakiwacz, *m.* Jaherr, *m.*

Identique, *a.* iednakowy, iednaki, einerley, *T.*

Identité, *f.* iednakowość, iednakość, *f.* Identität, völlige Gleichheit, *f.*

Idiome, *m.* dyalekt, język krajowy, *m.* Mundart, Landesprache, *f.*

Idiot, *ote*, *a.* głupi, nierozumny, dumm, unwissend.

Idolâtré, *a.* bałwochwalski, abgöttisch. *fig.* szalenie roskochany, nárrisch verliebt. — *m.* *f.* bałwochwalcza, *m.* Götzendiener, Abgötter, *m.*

Idolâtré, *v.* *n.* bałwochwalić, bałwochwalska się dopuścić, Abgötterei treiben. — *a.* *fig.* nadewszystko kochać, do niebios wynosić, vergöttern.

Idolâtrique, *f.* bałwochwalsko, *n.* miłość, nieumiarkowana, *f.* Abgötterei, *f.*

Idolâtrique, *a.* bałwochwalski, abgöttisch.

Idole, *f.* bożek, *m.* Abgott, Göze, *m.* Gözenbild, *n.*

Idylle, *f.* skotopaski, *pl.* Idylle, *f.* Schäfergedicht, *n.*

Ieue, *f.* więzozółd samiec, *m.* Steineiche, *f.*

If, *m.* cis, *m.* (drzewo), Larus, Eibenbaum, *m.*

Ignace, *m.* Ignacy, Ignaz, *m.* (Name.)

Ignare, *a.* nieuczony, niemiejętny, ungelehrt, unwissend.

Igné, *ée*, *a.* ognisty, feurig.

Ignicole, *a et m.* ogniomodca, *m.* Feueranbeter, *m.*

Ignoble, *a.* podły, podłego urodzenia, niesłowny, nieznaczny, unedel, gemein, niedrig.

Ignominie, *f.* hańba, niesława, zelżywość, *f.* wstyd, *m.* Schmach, Schande, *f.*

Ignominieux, *euse*, *a.* haniebny, zelżywy, niesławny, schändlich, schimpflich.

Ignorance, *f.* nieumiejętność, niewiadomoś, *f.* Unwissenheit, *f.*

Ignorant, *ante*, *a.* nieumiejętny, nieuczony, unwissend. — *m.* *f.* (toż samo), Unwissender, *m.* — *de*, *f.*

Ignoré, *ée*, *p. et a.* nieznaomy, niewiadomy, unbekannt, unbewußt.

Ignorer, *v.* *a.* nie wiedzieć, nie umieć, nicht wissen.

Il, *pr. ou*; (zaimek w słowach trzecią osobę w liczbie pojedynczej oznaczający), er; es. *ils*, *pl. oni*, sie.

Ille, *od.* Isle, *f.* wyspa, *f.* Insel, *f.*

Illegal, *ale*, *a.* bezprawny, przeciw prawom będący, niesprawiedliwy, widerrechtlich, gesetzwidrig.

Illégalité, *f.* *v.* Illégitimité.

Illégitime, *a.* bezprawny, nieważny, niesłuszny, unrechtmäßig, unzulässig.

Illégitimité, *f.* bezprawność, *n.* niesprawniwość, niesłuszność, *f.* Unrechtmäßigkeit, *f.*

Illicite, *a.* niedozwolony, zakazany, unerlaubt, verboten.

Ilimité, *ée*, *a.* nieograniczony, nieokreślony, unumschränkt.

Illuminatif, *ive*, *a.* oświecający, erleuchtend.

Illumination, *f.* oświecenie; oświeśnienie, *n.* illumination, *f.* Erleuchtung, *f.*

Illuminé, *ée*, *p. et a.* oświecony etc., erleuchtet. — *m.* Illuminat, Erleuchtete, *m.*

Illu-

Illuminer, *v.* *a.* oświecić; oświeścić; illuminować, erleuchten.

Illusion, *f.* błąd, widok fałszywy, *m.* obłuda; wykrety, wymówki, *f.* *pl.* Täuschung, falsche Einbildung, *f.* Blendwerk, *n.*

Illusoire, *a.* zdradliwy; daremny, verfänglich, betrüglich, fruchtlos.

Illusoirement, *ad.* fałszywie, podeysciem, verfänglicher Weise, *se.*

Illustration, *f.* sława, *f.* obiaśnienie, *n.* Glanz, Ruhm, *m.* Erklärung, Erläuterung, *f.*

Illustre, *a.* sławny; chwalebny; ośławiony, berühmt, rühmlich; berüchtigt.

Illustre, *v.* *a.* wskazać, sławnym czynić, berühmt machen. (*v.* Expliquer.)

Illustrissime, *a.* Jasniewielmożny, (tytuł), Erlauch, (Titel).

Ilot, *od.* Islet, *m.* wysepka, *f.* kleine Insel, *f.*

Image, *f.* obraz, *m.* wyobrażenie; opisanie, *n.* opis, *m.* Bild, Ebenbild, *n.* Abbildung, *f.*

Imager, *m.* *ère*, *f.* handlujący obrazami, Bilderhändler, *m.*

Imaginable, *a.* pomyslny, ersinnlich, erdenklich.

Imaginaire, *a.* zmysłony, uroiony, eingebildet.

Imaginatif, *ive*, *a.* dowcipny, erfunderisch.

Imagination, *f.* imaginacja, *f.* wyobrażenie, wystawienie sobie czego, *n.* myśl, *f.* Einbildung, Einbildungskraft, *f.* Gedanke, Einfall, *m.*

Imaginative, *f.* siła duszy wyobrażająca, *f.* Einbildungskraft, *f.*

Imaginer, *v.* *a.* z-, wymysleć; wynaleźć, erdenken, ersinnen.

—, *r.* (*qc.*) wystawić, uro-

ścić sobie co; trzymać, mniemać, rozumieć, sich einbilden; glauben, dafür halten.

Imaret, *m.* szpital w Turcji, *m.* Hospital bey den Türken, *n.*

Imbecile, *a.* słaby na rozumie, głupi; ułomny, niedołężny, słaby, blödsinnig, einfältig; schwach, gebrechlich.

Imbecillité, *f.* słabość rozumu, głupota; niedołężność etc.

Imbecillité, *m.* Schwäche des Verstandes, *f.* Einfalt, *f.*

Imbiber, *v.* *a.* napić, moczyć, wpuszczać, durchnässen, durchweichen, tränken. *—*, *r.* ciągnąć, brać, nabierać w się, wsiąkać, einziehen, (von flüssigen Dingen).

Imbibition, *f.* wsiąkanie, wciąganie etc., *n.* Eintränken, Einziehen, *n.*

Imbriaque, *a.* *fam.* piiany, betrunken.

Imbricée, *a.* *fam.* tuile-, dachówka żłobkowata, *f.* Hohlziegel, *m.*

Imbue, *ue*, *a.* *fig.* (*de qc.*) napoiony, napuszczony czém, peñen, von etwas eingenommen, voll.

Imitable, *a.* do naśladowania łatwy, trudny, naśladowania godny, przykładny, nachahmlich.

Imitateur, *m.* trice, *f.* naśladownik, naśladowca, *m.* Nachahmer, *m.* — inn, *f.*

Imitation, *f.* naśladowanie, *n.* Nachahmung, *f.*

Imiter, *v.* *a.* naśladować; iść za kim, czém, nachahmen.

Immanquable, *a.* nieomylny, nieuchybny, unfehlbar.

Immarcessible, *a.* nieskazitelny, niezwiędły, unverderblich, unverweisslich.

Immaterialité, *f.* bezciełność, *f.* Unkörperlichkeit, *f.* — riel, elle, *a.* bezciełny, unförperlich.

Im-

Immatriculation, *f.* wpisanie w rejestr publiczny; *n.* Einzeichnung in die Matrifel, *f.* — cule, *f.* zaświadczenie na to, *n.* Matrifelschein, *m.* — culer, *v. a.* wpisać w rejestr publiczny, in die Matrifel ein-schreiben.
 Immédiat, *ate, a.* bezpośredni, prosty, unmittelbar.
 Immédiatement, *ad.* bezpośrednio, prosto, unmittelbar. — après, zaraz potem, gleich darauf.
 Immémorial, *ale, a.* niepamiętny, niepomny, dawny, undenklich.
 Immense, *a.* niezmierny, nieokreślony, nieograniczony, unermesslich.
 Immeusement, *ad.* niezmiernie, nieograniczenie, unermesslich, über die Maßen.
 Immensité, *f.* niezmierność, *f.* Unermesslichkeit, *f.*
 Immersion, *f.* za-, ponurzenie, *n.* Untertauchen, *n.*
 Immeuble, *a.* bien-, nieruchomości *f.* dobra nieruchomości, *pl.* unbewegliches Gut, *n.*
 s'Immiscer, *v. r.* (dans qc.) wnieść się do czego, w co. wplątać się, sich in etwas mengen.
 Immobile, *a.* nieruchomy; nieporuszony, unbeweglich.
 Immobililer, *ère, a.* nieruchomy, unbewegliche Güter betreffend.
 Immobilité, *f.* nieruchomości; stałość, *f.* Unbeweglichkeit, *f.*
 Immodéré, *ée, a.* niepomiarowany, niepowściągliwy, un-befehden, unanständig.
 Immodestie, *f.* nieskromność etc., *f.* niewstydy, *m.* Unbescheidenheit, Unanständigkeit, *f.*
 Immolation, *f.* ofiarowanie, *n.* Opfern, *n.*
 Immoler, *v. a.* ofiarować, ofiary oddawać, opfern, *fig.* ofiarować, oddadź, podadź ko-

go, co na co, czemu, auf-opfern.
 Immonde, *a.* nieczysty, unrein, *T.*
 Immondices, *f. pl.* nieczystość, *f.* plugastwo, *n.* Unrath, Rorth, *m.*
 Immortaliser, *v. a.* uwiecznić, nieśmiertelnić, unsterblich ma-chen, verewigen.
 Immortalité, *f.* nieśmiertelność, *f.* Unsterblichkeit, *f.*
 Immortel, *elle, a.* nieśmiertelny, wieczny, wiekuisty, unsterblich.
 Immortification, *f.* stan nie-nawrócony, *m.* Zustand eines Unbekehrten, *m.*
 Immortifié, *ée, a.* nienawrócony, unbekehrt.
 Immuable, *a.* nieodmienny, unveränderlich, wandelbar.
 Immunité, *f.* wolność, *f.* uwolnienie od podatków etc., *n.* Freyheit, Befreyung von Abga-ben etc., *f.*
 Immutabilité, *f.* nieodmienność, stałość, *f.* Unveränderlichkeit, *f.*
 Impair, *re, a.* nierówny, (o liczbie), ungerade, (von Zah-len).
 Impalpable, *a.* niezmacany, un-fühlbar.
 Impardonnable, *a.* nieprzepu-szczony, unverzeihlich.
 Imparfait, *aite, a.* niedoko-nały, niedokończony; uko-mny; niecały, unvollkommen, unvollständig.
 Imparfait, *m. T.* czas niedo-konany, *m.* Imperfektum, *n.*
 Impartial, *ale, a.* bezstronny, unpartheyisch.
 Impartialité, *f.* bezstronność, *f.* Unpartheylichkeit, *f.*
 Imparible, *a.* bezdzielny, un-theilbar.
 Impassibilité, *f.* bezbołność, wolność od cierpienia, nie-cierpliwość, *f.* Unfähigkeit zum Leiden, *f.*

Im.

Impassible, *a.* bezbołny, wo-lny od cierpienia, niecier-pliwy, leidensfre.
 Impatience, *f.* niecierpliwość, *f.* Ungeduld, *f.*
 Impatient, *ente, a.* niecierpli-wy; niespokojny, ungedul-dig.
 Impatienter, *v. a.* niecierpli-wym, niespokojnym czynić, ungeduldig machen. s'—, *r.* nie-cierpliwym etc., bydz, unge-duldig werden.
 s'Impatroniser, *v. a.* fam. sa-dować się, wkładać się, wmy-kać się dokąd, sich in einem Orte nach und nach fest setzen, und endlich den Herrn spielen.
 Impayable, *a.* nieopłatny, nie-oszacowany, nicht mit Geld zu bezahlen.
 Impeccabilité, *f.* bezgrzeszność, *f.* Unschuldigkeit, *f.*
 Impeccable, *a.* bezgrzeszny, un-sündlich.
 Impénétrabilité, *f.* nieprzebi-tość, twardość etc., *f.* Un-durchdringlichkeit, *f.*
 Impénétrable, *a.* nieprzebity; niedostępną; niewybaczny, undurchdringlich.
 Impénitence, *f.* zakamienia-łość serca, niepokuta, *f.* Un-büßfertigkeit, *f.*
 Impénitent, *ente, a.* zakamie-niały, niepokutujący, unbü-ßfertig.
 Impératif, *ive, a.* rzędny, gro-zny, befehlend, gebieterisch.
 Impératif, *m. T.* tryb rozka-zuicy, *m.* Imperatif, *m.* ge-bieternde Art, *f.*
 Impératrice, *f.* imperatorowa, cesarzowa, *f.* Kaiserinn, *f.*
 Imperceptible, *a.* niedostępną, niepojęty, unmerklich, unmerk-bar.
 Imperdable, *a.* pewny, nie-uchybny, unverlierbar.
 Imperfection, *f.* niedoskona-łość, wada, *f.* Mangel, *m.* Un-vollkommenheit, *f.*

Impérial, *ale, a.* cesarski, im-peratorski, kaiserlich. Impé-riaux, *ne pl.* Cesarscy, *m. pl.* die Kaiserlichen.
 Impériale, *f.* niebo u łóżka, karety, *n.* Himmel eines Bet-tes oder einer Kutsche, *m.*
 Impérieux, *euse, a.* zżędną, groźny, herrschsüchtig, gebieter-isch.
 Impérissable, *a.* niezeszły, wie-czny, unvergänglich.
 Impéritie, *f.* niedoświadczenie, *n.* niecierpliwost, *f.* Un-erfahrenheit, *f.*
 Impersonnel, *a. m. T.* verbe-, słowo nieosobiste, *n.* unper-sönliches Zeitwort, *n.*
 Impersonnellement, *ad. T.* nie-osobiste, unpersönlich.
 Impertinence, *f.* nierozum, *m.* durność, *f.* zuchwalstwo; grubiaństwo, *n.* Ungereimtheit, Unbesonnenheit, Grobheit, *f.*
 Impertinent, *ente, a.* nierozu-mny, durny; zuchwały, grubi-ński, unbesonnen, unver-schämt, grob.
 Imperturbabilité, *f.* spokoj-ność nieprzerwana, *f.* niepo-ruszenie umysłu, *n.* nicht zu störende Ruhe (der Seele), *f.*
 Imperturbable, *a.* nieporuszony, nieprzerwany, unstörbar, unverrückt.
 Impétrable, *a.* dostępny, cze-go łatwo dostać, uprosić można, was erlangt werden kann.
 Impétration, *f.* uproszenie, otrzymanie, dostąpienie, *n.* Erlangung, *f.*
 Impétrer, *v. a.* uprosić, do-stać, dostąpić, otrzymać, er-halten, erlangen (durch Bitte od. Vorstellung).
 Impétueux, *euse, a.* hurliwy, gwałtowny, porywczy, po-pędliwy, heftig, ungestüm.
 Impétuosité, *f.* impet, szturm, gwałt, *m.* porywcość, po-

pe-

pedliwość, moc, *f.* Ungeſtüm,
n. Heftigkeit, *f.*

Impie, *a.* bezbożny, ruchloś,
gottloś.

Impété, *f.* bezbożność, *f.*
Gottloſigkeit, Ruchloſigkeit, *f.*

Impitoyable, *a.* miłościwy,
miękoſierny, unbarmherzig.

Implacable, *a.* nieubłagany,
nieprzebtłagany, unverſöhnlich.

Implication, *f.* uczestnictwo
występku etc., n. przeci-
wność, kontradycya, *f.* Ver-
wickelung in ein Verbrechen etc.,
f. Widerspruch, *m.*

Implicite, *a.* ogarniony, wło-
żony, zawikłany w co, mit
einbegriffen. *T. foi* —, wiara
nieoswiecona, *f.* Aßhlerglaube,
m.

Impliciter, *v. a.* wmięszac,
wplatać kogo w co, in eine
Sache verwickeln, hineinziehen.

Imploer, *v. a.* upraszać, pro-
sić o co, wzywać kogo o co,
ansehen, anrufen.

Impoli, *ie, a.* grubiański nie-
obyczajny, unhöflich.

Impolitessé, *f.* grubiaństwo, n.
nieobyczajność, *f.* Unhöflich-
keit, *f.*

Impolitique, *a.* nierozsądny,
nierozumny, unpolitisch, un-
flug.

Importance, *f.* ważność, wa-
ga, *f.* Wichtigkeit, *f.* d' —,
ad. fam. bardzo, znacznie,
recht sehr.

Important, *ante, a.* ważny,
znaczny, wichtig, beträchtlich.

Importation, *f.* przywóz, *m.*
sprowadzanie towarów z za-
granic, n. Einfuhr fremder
Waaren, *f.*

Importer, *v. a.* sprowadzać to-
wary z zagranicy, fremde
Waaren in ein Land führen. —
i, wielkiew bydz wagi; zale-
żeć na czém, daran gelegen
seyn, angehen. n'importe, nie
nie szkodzi, nie na tém nie

zależy, es thut nichts, hat nichts
auf sich.

Importun, *une, a.* natrętny,
uprzykrzający się, beschwerlich,
ubringlich, lästig.

Importunement, *ad.* natrętnie,
nalegać, auf eine beschwerlich-
che etc. Art.

Importuner, *v. a.* naprzykrzać
się, natracac się komu o
co, beschwerlich fallen, überlan-
gen, belästigen.

Importunité, *f.* natrętność, *f.*
naleganie, naprzykrzanie się,
n. Beschwerlichkeit, Ubring-
lichkeit, *f.*

Imposant, *ante, a.* poważny,
wspaniały, Achtung oder Ehr-
furcht einflößend.

Imposer, *v. a.* nakazać, przy-
kazać komu co, kładz na
kogo co; dadz komu imię,
zwać, składać na kogo
winę, co; sprawdz, czynić
w kim uszanowanie, respekt,
auflegen; anbeſehlen; beglehen;
(einen Namen); aufbürden;
Ehrfurcht einflößen. *en* —, (*à*
qq.) oszukać, zwieść kogo,
einen hintergehen, belügen.

Imposition, *f.* włożenie, po-
łożenie czego na co; danie
komu imienia; podatkovanie,
n. podatek, *m.* Auflegen, n.
Aufferlegung, Auflage, *f.*

Impossibilité, *f.* niepodobień-
stwo, n. niesposób, *m.* Un-
möglichkeit, *f.*

Impossible, *a.* niepodobny, un-
möglich. *par* —, nad spodzie-
wanie, nad podobieństwo,
wie doch nicht leicht möglich
ist.

Imposteur, *m.* oszust, zwódzca,
potwarca, *m.* Betrüger, Ver-
läumder, *m.* — *a.* zwodny,
zawodny, obłudny, betrüg-
lich.

Imposture, *f.* potwarz, *f.* ozer-
nienie, n. obłuda, *f.* fałsz,
m. zwodzenie, n. Verläum-
dung, *f.* Betrug, *m.*

Im.

Impôt, *m.* podatek, *m.* Aufla-
ge, *f.*

Impotent, *ente, a.* niedo-
żny, kaleka, gebrechlich, frup-
pelig.

Impraticable, *a.* do wykona-
nia trudny, nieskuteczny;
nieznośny, niepodobny, nie-
użyteczny, unthunlich; nicht
umgänglich; nicht brauchbar.

Imprecation, *f.* przeklinanie,
złorzeczenie, n. Fluch, *m.*
Bermünſchung, *f.*

Imprecatoire, *a.* złorzeczny,
einen Fluch enthaltend.

Imprenable, *a.* niedożyty, nie-
zwyciężony, unüberwindlich,
(von Gefungen etc.)

Impression, *f.* wrażenie;
wyciśnienie, wyrażenie; praso-
wanie, n. druk, *m.* wydanie
książki, n. Eindruck, Druck,
Abdruck, *m.* Auflage eines Bu-
ches; Ausgabe, *f.*

Imprevoyance, *f.* nieprzezor-
ność, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.*

Imprévu, *ue, a.* nieprzezorny,
nieprzewidziany, niespodzia-
ny, unversehen, unerwartet.

Imprimé, *m.* pismo drukowane,
n. gedruckte Schrift, *f.*

Imprimer, *v. a.* wycisnąć, wy-
razić; drukować, wybić;
wyprasować, aufdrucken; ab-
drucken, drucken. *fig.* wrzucić,
wlepić, wryć, wpoić, einprä-
gen.

Imprimerie, *f.* drukarnia, *f.*
drukarnstwo, n. Buchdruckerey,
Druckerey, *f.* — *en* taille dou-
ce, drukowanie kop rzy-
chów, n. Kupferdruckerey, *f.*

Imprimeur, *m.* drukarz, *m.*
Buchdrucker, Drucker, *m.*

Improbable, *a.* niedowodny,
niedowiedziony, unerweislich.

Improbation, *f.* przy-, naga, *a.*
f. ganieńie czego, n. Miß-
billigung, *f.*

Impromptu, *m.* odpowiedz,
bez namysłania się, dana mo-
wa nierozmyślna, *f.* wiersz
T. II.

na prete zrobiony, *m.* rzecz
każda, bez przygotowania
uczyniona, *f.* Antwort, Rede,
f. oder Vers aus dem Stegreife,
m. überhaupt was nicht vorbe-
reitet ist.

Improprie, *a.* niewłaściwy, un-
eigentlich, verblümt.

Impropriété, *f.* niewłaściwość,
f. das Uneigentliche (in Aus-
drücken.)

Improuver, *v. a.* niechwalić,
ganić co, mißbilligen.

Improvisateur, *m.* trice, *f.*
poeta bez namyslenia się
wiersze robiący, der, die aus
dem Stegreife Verse macht —
ser, *v. a.* bez namyslenia na
prete wiersze robić, mówić,
aus dem Stegreife Verse machen
oder sprechen.

à l'improviste, *ad.* niespodzia-
nie, nagle, zniemacka, unver-
sehens, unvermuthet.

Impudence, *f.* nierozum,
nieostrożność, niebacność,
f. Unflugheit, Unvorsichtigkeit,
f.

Imprudent, *ente, a.* nierozu-
mny; nieostrożny, niebacny,
unflug, unvorsichtig.

Impubère, *a.* niedorośły, ma-
łoletni, unmnündig, unmann-
bar.

Impudence, *f.* niewstyd, *m.*
nie, bezwstydlwość, *f.* Un-
verschämtheit, *f.*

Impudent, *ente, a.* nie-
wstydlwy, unverschämt.

Impudicité, *f.* sprośność, *f.*
Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Impudique, *n.* sprośny, nie-
czyty, wszeteczny, unkeusch,
unzüchtig.

Impugner, *v. a.* znosić, zbijać,
anfechen, befreien.

Impuissance, *f.* niedostatek, *m.*
niedożność, słabość, *f.*
Unvermögen, *n.*

Impuissant, *ante, a.* niezdolny,
niedożny, bezsilny, słaby,
unvermögend, ohnmächtig.

D

Im-

Impulsif, ive, *a.* popychający, antreibend.

Impulsion, *f.* popychanie, po-
pchnienie, *n.* Antreiben, *n.*
Stoß, *m.* fig. pobudka, *f.*
pochop, *m.* Antrieb, *m.*

Impunement, *ad.* bez ukara-
nia, bezkarnie, ungestraft, un-
geahndet.

Impuni, ie, *a.* bezkarny, nie-
karany, ungestraft, ungeah-
det.

Impunité, *f.* bezkarność, *f.*
przebaczanie, *n.* Ausbleiben
der Strafe, *n.*

Impur, ure, *a.* nieczysty, spro-
śny, unfeinlich.

Impureté, *m.* nieczystość, *f.*
Unreinigkeit, *f.* fig. nieczy-
stość, sprośność, *f.* Unzucht,
f.

Imputation, *f.* od-, po-, przy-
rachowanie; zadanie, przy-
pisanie komu czego; obwi-
nienie kogo, *n.* Abrechnung,
Zurechnung, Beschuldigung, *f.*

Imputer, *v. a.* od-, po-, przy-
rachować; obwinić; przy-
pisywać, zadawać komu co,
ab-, zurechnen; beschuldigen;
zuschreiben, zurechnen.

Inabordable, *a.* nieprzystępny,
unzulänglich; eig. *n.* fig.

Inaccessible, *a.* nieprzystępny,
niedosięgalny, unzugänglich.

Inaccommodable, *a.* nieuspoko-
iony, trudny do pogodzenia,
unbeleglich.

Inaccostable, *a.* nieprzystępny,
niezgodny, ungesellig.

Inaccoutumée, *ée, a.* niezwy-
czayny, niezwykły, ungewohnt,
ungewöhnlich.

Inaction, *f.* próżnowanie, *n.*
bezzynność, niepracowitość,
f. Unthätigkeit, *f.*

Inadmissible, *a.* niedopuszczony,
niezdalny, unzulässig.

Inadvertance, *f.* niedozór, *m.*
niebaczność, nieostrożność,
f. Unachtsamkeit, *f.*

Inaliénabilité, *f.* nieprzedaj-
ność, *f.* Unveräußerlichkeit, *f.*

Inaliénable, *a.* nieprzedajny,
unveräußerlich.

Inalliable, *a.* niepołączony,
unveränderlich.

Inaltérable, *a.* nieodmienny,
unveränderlich.

Inaniné, *ée, a.* nieżywy, leb-
łoś, unbelebt.

Inanition, *f.* osłabienie, *n.* sła-
bość z niedostatku pokarmu,
f. Entkräftung, Ermattung and
Mangel an Nahrung, *f.*

Inapplicable, *a.* nieużyty, nie-
zdalny, unanwendbar.

Inapplication, *f.* niedbalstwo,
n. ośpałość, *f.* niedozór, *m.*
Unachtsamkeit, *f.*

Inappliqué, *ée, a.* niedbały,
niedozorny, ośpały, unacht-
sam, nachlässig.

Inappréciable, *a.* nieocacowa-
ny, unschätzbar.

Inaptitude, *f.* niezdalność, nie-
spodobność, *f.* Ungeschicklich-
keit, *f.*

Inarticulé, *ée, a.* niewyraźnie
wymówiony, undeutlich ausge-
sprochen.

Inattaquable, *a.* niedostępny,
wz. nicht angegriffen werden
kann.

Inattendu, *ue, a.* niespodziany,
unerwartet.

Inattentif, *ive, a.* nieuwważny;
nieprzytomny, unachtsam,
unachtsam.

Inauguration, *f.* poświęcenie,
n. feyerliche Einsezung, Einwei-
hung, *f.*

Inaugurer, *v. a.* poświęcić,
feyerlich einweihen.

Incaguer, *v. a.* fam. drwić sobie
z kogo, Etzeln, biegen.

Incantation, *f.* czary, *m. pl.*
Beschwörungsformel, Beschwö-
rung, *f.*

Incapable, *a.* niesposobny, nie-
zdalny, unfähig, untüchtig, un-
tauglich.

In-

Incapacité, *f.* niesposobność,
etc., *f.* Unfähigkeit, *f.*

Incarmin, *ine, a.* cielisty,
leibfarben. — *m.* kolor cielisty,
m. Leibfarbe, *f.*

Incarnat, *ie, a.* iasnoczerwony,
hochrosenroth. — *m.* kolor
taki, *m.* Hochrosenroth, *n.*

Incarnatif, *ive, a.* do zarasta-
nia niemem służący, fleisch-
machend.

Incarne, *ée, a.* fig. fam. wie-
lony, prawdziwy, eingestrich-
t.

Incartade, *f.* fam. napaść, prze-
gryzka, *f.* nagabanie, gryp-
stwo, *n.* muthwillige Beleidig-
ung, Beschimpfung, *f.* dum-
mer Streich, *m.*

Incendiaire, *m. f.* pod-, zapala-
cz, *m.* Mordbrenner, *m.* —
a. pod-, zapalający, mord-
brennerisch.

Incendie, *m.* pożar, *m.* zgorze-
nie, *n.* Feuersbrunst, *f.* fig.
wrzawa, *f.* rozruch, *m.* Auf-
rühr, *m.*

Incendier, *v. a.* pod-, za-, spali-
ć, w perzynę obrócić, in
Brand stecken, einschern.

Incertain, *aine, a.* niepewny;
wątpliwy; niesłuszny, od-
mienny, ungewiß, unbeständig,
unschlüssig.

Incertitude, *f.* niepewność;
wątpliwość etc., *f.* Ungewiß-
heit, Unbeständigkeit, *f.*

Incessamment, *ad.* natychmiast,
wnet, zaraz, unverzüglich, bald.
(*vid.* Continuément.)

Inceste, *m.* kazirodztwo, *n.*
Blutschande, *f.* — tuenx, euse,
a. kazirodzki, blutschänderisch.
m. kazirodnik, kazirodzca,
m. Blutschänder, *m.*

Incidentment, *ad.* przypadkiem,
beifällig.

Incident, *m.* trudność zacho-
dząca, przeszkoda, *f.* przypa-
dek przykry, *m.* Zwischenfall,
verdrüßlicher Vorfall, *m.*

Incidentaire, *m.* przedłużający,
przeszkadzaący, der allerhand
Nebenschwierigkeiten macht.

Incidenter, *v. n.* trudnić, prze-
dłużać, zawiązać trudności-
mi nowemi etc., allerhand
Schwierigkeiten etc. machen; schi-
kanren.

Incirconsis, *ise, a.* nieobrzeza-
ny, unbeschnitten.

Incircision, *f.* fig. nieobrze-
zka, *f.* stan nieobrzezanych,
m. Unbeschnittenheit, *f.*

Inciser, *v. a.* naziąć, naciąć;
wy-, gryźć, einschneiden, ein-
fressen.

Incisif, *ive, a.* dents incisives,
zęby przednie, *m. pl.* Schnei-
deähne, *m. pl.*

Incision, *f.* narznięcie, *n.* Ein-
schnitt, *m.*

Incitation, *f.* pobudzanie, po-
duszanie, *a.* Anreizung, An-
stiftung, *f.*

Inciter, *v. a.* pobudzać, podu-
szczać, zachęcać, antreiben,
anreizen; anstiften.

Incivil, *ile, a.* niegrzeczny, nie-
obyczajny, unhöflich.

Incivilité, *f.* niegrzeczność, *f.*
Unhöflichkeit, *f.*

Inclémence, *f.* niełagodność,
nieprzyjemność pogody, po-
wietrza etc., (w poezji) nie-
laska, *f.* Unfreundlichkeit des
Welters etc.; (poetisch) Ungnade,
f.

Inclinant, *ante, a.* następujący,
nachgehender, sich nach einer
Seite neigend.

Inclination, *f.* schylek, *m.* po-
chyłość, nachylenie, schy-
lenie, *n.* ukłon, *m.* przychy-
lność, *f.* Neigung, Verbeu-
gung, Zuneigung, Liebhaft, *f.*

Incliner, *v. a.* schylać, nachy-
lać; skłaniać, neigen. — *n.*
(*d. qd.*) nakłaniać się, skłon-
nym być do czego; na-, schy-
lać się; przeważać się, na-
klonić się, zu etwas geneigt
seyn; auf eine Seite hängen. s'—,
D 2 na-

schylić się; ukłonić się, sich neigen, verneigen.

Inclus, use, *a.* włożony; niewygięty, eingeschlossen, intliegend.

Inclose, *f.* list pod kopertą czyja posłany, *m.* Einschluss, Beyschluss, *m.*

Inclusion, *f.* włożenie, zamknięcie, *n.* Einschließen, *n.*

Inclusivement, *ad.* niewymieniając co z czego, rachniając co do czego, mit eingeschlossen.

Incognito, *ad.* nieznałomie, unbekannt.

Incohérent, ente, *a.* związku niemałcy, unzusammenhängend.

Incombustibilité, *f.* niegorzliwość, niespalistość, *f.* Unverbreulichkeit, *f.* — tible, *a.* niegorzliwy, niespalisty, unverbrennlich.

Incommensurabilité, *f.* niepomierność, *f.* Unmöglichkeit zu einerley Maß gebracht zu werden, *f.*

Incommod, *a.* niewygodny, przykry, unbequem, beschwerlich.

Incommodé, *é*, *a.* przeszkodzony, obciążony; chory, stały, zchorzał, beschwert; ungesund.

Incommodément, *ad.* niewygodnie, przykro, unbequem.

Incommoder, *v. a.* przeszkadzać, szkodzić komu, nagaić, przykrym być, beschwerlich seyn, *s. —*, *r.* trudzić, *r.* przy pracy, kłopotu się nałożyć, sich Mühe, Angelegenheit geben.

Incommodité, *f.* niewygodność, kłopot, *m.* choroba, *f.* Unbequemlichkeit, Beschwerde, Ungelegenheit, Unpäßlichkeit, *f.*

Incommunicable, *a.* niendzielny, niespólny, unmitteilbar.

Incomparable, *a.* nieporównany, wymieniony, unvergleichlich.

Incompatibilité, *f.* przeciwność; niezgodność, *f.* Unverträglichkeit, Unvereinbarkeit, *f.*

Incompatible, *a.* przeciwny; niezgodny, unverträglich, unvereinbar.

Incompétence, *f.* nienależność sądu, *m.* Unbehörigkeit des Gerichts, *f.* — tent, ente, *a.* niedoskonały; niecały, unvollständig, unbefugt.

Incompréhensibilité, *f.* niepojętość, niedościgłość, *f.* Unbegreiflichkeit, *f.*

Incompréhensible, *a.* niepojęty, niedościgły, unbegreiflich.

Incompressible, *a.* nieprzymiający ścisnienia, was sich nicht zusammendrücken läßt.

Inconceivable, *a.* niepojęty, unbegreiflich.

Inconciliable, *a.* niezgodny, unvereinbar.

Inconduite, *f.* nieprzystość, nieobyczajność, *f.* üble Ausföhrung, *f.*

Incongruité, *f.* błąd gramatyczny, *m.* Sprachfehler, *m.* fig. nieskładność, nieprzystość, *f.* Ungereimtheit, Unschicklichkeit, *f.*

Inconnu, *ue*, *a.* niewiadomy, nieznałomy, unbekannt.

Inconséquence, *f.* niestosowność, nieskładność, niezgodność, *f.* Inconsequent, unrichtige Folgerung, Ungereimtheit, *f.* Widerspruch, *m.*

Inconsequent, ente, *a.* niestosowny, nieskładny, niezgodny, inconsequent, widersinnig, ungleich.

Inconsidération, *f.* nierozsadek, nierozum, *m.* Unbedachtbarkeit, *f.*

Inconsidéré, *é*, *a.* nierozsądny, nierozumny, unbedachtam.

Inconsolable, *a.* niepocieszony, nientulony, nieusmierzony, untröstlich.

In-

Inconstance, *f.* niestateczność, niestałość, *f.* Unbeständigkeit, *f.*

Inconstant, ante, *a.* niestateczny, niestały, odmienny, unbeständig.

Incontestable, *a.* nieodbity, niewatpliwy, unskreitig.

Incontesté, *é*, *a.* pewny, niewatpliwy, unbefritten.

Incontinence, *f.* niepowściągliwość, niewstrzeźliwość, *f.* Unenthaltbarkeit, *f.*

Incontinent, ente, *a.* niepowściągliwy, niewstrzeźliwy, unenthaltam.

Incontinent, *ad.* zaraz, natychmiast, gleich, sogleich.

Inconvénient, *m.* przypadek przykry, przeciwny, *m.* trudność, przeszkoda, *f.* skutek zły, *m.* Unannehmlichkeit, Schwierigkeit, *f.* Hindernis, *n.* schlimme Folge, *f.*

Inconvertible, *a.* nienawrócony, unkehrbar.

Incorporalité, *f.* bezciełność, *f.* Unkörperlichkeit, *f.*

Incorporation, *f.* wcielenie, *n.* Einverleibung, *f.*

Incorporel, elle, *a.* bezciełny, unkörperlich.

Incorporer, *v. a.* wcielić, einverleiben.

Incorrect, ecte, *a.* niedoskonały, błędny, unrichtig, fehlerhaft.

Incorrection, *f.* niedoskonałość, *f.* błąd, *m.* Unrichtigkeit, *f.*

Incorrigible, *a.* niepoprawny, uporny, keiner Besserung fähig.

Incorrompu, *ue*, *a.* nieepsuty, unverdorben.

Incorruptibilité, *f.* nieskazitelność, *f.* Unverweslichkeit, *f.*

fig. nieprzekupienie, *n.* Unbestechlichkeit, *f.*

Incorruptible, *a.* nieskazitelny, nieepsuty, unverweslich. fig. nieprzekupiony, unbestechlich.

Incorruption, *f.* nieskazitelność, *f.* Unverweslichkeit, *f.*

Incrédibilité, *f.* niepodobna do wiary, *f.* niedowiarstwo, *n.* Unglaublichkeit, *f.*

Incredule, *a.* niepodobny do wiary, niedowierny, ungläubig.

Incrédulité, *f.* niedowiarstwo, niedowierzanie, *n.* Unglaube, *m.*

Incréé, *é*, *a.* niestworzony, unerschaffen.

Incroyable, *a.* niepodobny do wiary; niewypowiedziany, niezmierny, unglaublich, unausprechlich, unglaublich groß.

Incrustation, *f.* powleczenie, obrzucenie, obsadzenie, obłożenie czym muru etc., *n.* Befestigung, *f.* Ueberzug, *m.* — ster, *v. a.* powlec, obsadzić, obłożyć, befestigen, überziehen, überfrüchten. *T.*

Incubation, *f.* siedzenie na jajach, *n.* Brüten, *n.*

Incube, *m.* mara, *f.* wieszczka, *f.* Alp, *m.*

Inculper, *v. a.* obwinać kogo, zadawać co komu, beschuldigen.

Inculquer, *v. a.* wbić w pamięć, wpoić, wszczepić, einprägen, einschärfen.

Inculte, *a.* nieuprawiony, pusty, ungebaut, unangebaut. fig. dziki, gruby, niewykształcony, rosy, unangebildet.

Inculture, *f.* fig. dzikość, grubość, *f.* niewypolerowanie, *n.* Rohheit, *f.*

Incurabilité, *f.* nienależystość, etc., *f.* Unheilbarkeit, *f.*

Incurable, *a.* nienależysty, niezgoisty, nieuleczony, unheilbar.

In-

- Incurie**, *f.* niedbałość, *f.* Sörglosigkeit, *f.*
- Incurtion**, *f.* wtargnienie, *n.* najazd nieprzyjacielski, *m.* feindlicher Einfall, *m.* Streifzug, *f.*
- Inde**, *m.* indycht, *m.* Indigblau, *n.* bois —, brezylia czerwona, Campescheholz, *n.*
- Indecence**, *f.* nieprzystość, etc., *f.* Unanständigkeit, *f.*
- Indécent**, *ente*, *a.* nieprzystoyny, nieprzyzwoity, unanständig.
- Indéchiffable**, *a.* nieodczytany, unentzifferlich, *fig.* nieodczytany, nieodkryty, nieporozumiany, unerklärbar, unerforschlich.
- Indécis**, *ise*, *a.* niedeterminowany, nierozsądzony, niezakończony; wątpliwy, niepewny; unentschieden, unerörtert; unentschlossen, unentschlüssig, *fig.*
- Indecision**, *f.* wątpliwość, niepewność, *f.* Unentschlossenheit, Unentschlüssigkeit, *f.*
- Indecrottable**, *a.* *fig.* nieodmyty, nieochodzony, vom Schmutz nicht zu reinigen.
- Indefini**, *ie*, *a.* nieokreślony, nieograniczony, unbestimmt.
- Indéfinissable**, *a.* trudny do wytlumaczenia, wyrażenia, unerklärbar.
- Indélébile**, *a.* niepozbyty, unauströflich.
- Indélibéré**, *ée*, *a.* nierozmysłny, nierozważny, unüberlegt.
- Indemniser**, *v.* *a.* nagrodzić komu szkodę, entschädigen, schadlos halten.
- Indemnité**, *f.* nadgroda szkody, *f.* Entschädigung, *f.*
- Indépendamment**, *ad.* swobodnie bez poddaństwa, unabhängig. — *de*... bez względu na... ohne Rücksicht auf, außer, auch ohne.
- Indépendance**, *f.* niepodległość, *f.* Unabhängigkeit, *f.*
- Indépendant**, *ante*, *a.* niepodległy, nieściągający się, niezależący do, różny, unabhängig; keinen Zusammenhang mit einer andern Sache habend.
- Indes**, *pl.* Indya, *f.* Indien, *n.*
- Indestructibilité**, *f.* niezgładzistość, niezłomność, *f.* Unzerstörlichkeit, *f.*
- Indestructible**, *a.* niezgładzisty, niezłomisty, niezniszalny, unzerstörlich.
- Indétermination**, *f.* wątpliwość, niepewność, *f.* Unschlüssigkeit, *f.*
- Indéterminé**, *ée*, *a.* nierozsądzony, niezakończony; wątpliwy, niepewny, unbestimmt, unschlüssig.
- Indévor**, *ote*, *a.* nienabożny, unandächtigt.
- Indévotion**, *f.* nienabożność, *f.* Mangel an Andacht, *m.*
- Index**, *m.* rejestr; index u zegarów etc.; palec drugi u ręki, *m.* Register, *n.* Zeiger; Zeigefinger, *m.*
- Indicatif**, *ive*, *a.* znaczący, okazujący, anzeigend.
- Indicatif**, *m.* *T.* tryb oznajmujący, *m.* anzeigende Art, *f.*
- Indicatif**, *m.*
- Indication**, *f.* okazanie, oznajmienie, *a.* znak, *m.* Anzeiger, *f.*
- Indice**, *m.* znak; rejestr, *m.* Merkmal; Register, *n.*
- Indicible**, *a.* *fam.* niewypowiedziany, unaussprechlich, unfähig.
- Indicule**, *m.* znaczek, *m.* kleines Merkmal, *n.*
- Indien**, *nne*, *a.* Indyjski, indisch. — *S.* Indyjczyk, *m.* Indianer, *m.* — *cane*, *f.* cyr, karton cięci, *m.* feiner Katun, *fig.* *m.*
- Indifféremment**, *ad.* równo, wszystko jedno; bez różnicy, gleichgültig; ohne Unterschied.
- Indifférence**, *f.* obojętność, równość, oziębłość, *f.* Gleichgültigkeit, *f.*
- Indifférent**, *ente*, *a.* obojętny, równy; bezstronny; nieważny; oziębły, gleichgültig.
- Indifférentiste**, *m.* *et f.* każdy religia za równą trzymający; der, dem jede Religion gleichgültig ist.
- Indigence**, *f.* ubóstwo, *n.* niedostatek, *m.* Dürftigkeit, *m.* Muth, *f.*
- Indigène**, *a.* krajowy, einheimisch. — *m.* *f.* rodak, *m.* Eingeborner, *m.* Landeskind, *n.*
- Indigent**, *ente*, *a.* ubogi, dürftig, arm.
- Indigeste**, *a.* niestrawny; niestrawiony, unverdaulich, unverdaulich.
- Indigestion**, *f.* niestrawność, *f.* Unverdaulichkeit, *f.*
- Indignation**, *f.* niechęć, *f.* nieukontentowanie, *n.* Unwille, *m.*
- Indigne**, *a.* (de) niegodny, niegodzien, unwürdig.
- Indigné**, *ée*, *a.* (de) zły, rozgniewany, unwillig, aufgebracht.
- Indigner**, *v.* *a.* rozgniewać, oburzyć kogo, unwillig machen, aufbringen. *s.* —, *r.* gniewać się, oburzyć się, unwillig seyn oder werden, sich ärgern, (de).
- Indignité**, *f.* niegodność; szkaradność; zelżywość, hanba, *f.* Unwürdigkeit; Abscheulichkeit; Beschimpfung, *f.*
- Indigo**, *m.* indycht, *m.* Indig, *m.*
- Indigoterie**, *f.* miejsce, gdzie indycht sadzą, *n.* Indigo pflanzung, *f.*
- Indigytier**, *m.* ten co indycht sadzi, nim handluje, Indigo pflanzer, —händler, *m.*
- Indiquer**, *v.* *a.* donieść, uwia-domić; pokazać, odesłać, po-
- wiedzieć; nakazać, anzeigen; zuweisen; ansetzen.
- Indirect**, *ecto*, *a.* *fig.* nie prosty, pośredni; ukryty, sztuczny, krzywy, nicht geradezu, mittelbar; versteckt, trümm.
- Indisciplinable**, *a.* niekarny, unbändig.
- Indiscipline**, *f.* nie-, bezkarność, *f.* Mangel an Zucht, *m.*
- Indiscipline**, *ée*, *a.* nie-, bezkarny; nieobyczajny, ungezogen, ohne Mannszucht.
- Indiscret**, *ète*, *a.* nierozważny, nierozsądny; niebaczy, niegrzeczny; gadatliwy, unbedachtam, unbesonnen; unbescheiden; plauderhaft, nicht verschwiegen.
- Indiscrétion**, *f.* nierozsadek, *m.* niebachność; gadatliwość, *f.* Unbedachtsamkeit, Unbesonnenheit, Plauderhaftigkeit, *f.*
- Indispensable**, *a.* nierozwieszły, nieodwołany, unerlässlich, unumgänglich.
- Indisposé**, *ée*, *a.* chory, unpaß, unpaßlich.
- Indisposer**, *v.* *a.* rozgniewać, oburzyć, markotnym kogo uczynić, unwillig, mißvergnagt, abgeneigt machen.
- Indisposition**, *f.* choroba lekka, niechęć, *f.* nieukontentowanie, *n.* Unpaßlichkeit; Abneigung, *f.* Unwille, *m.*
- Indissolubilité**, *f.* nierozwieszłość, nierozwanie, *n.* Unauflöslichkeit, *f.*
- Indissoluble**, *a.* nierozwieszły, nierozwany, unauflöslich.
- Indistinct**, *incte*, *a.* niewyraźny, undeutlich, unvernünftig.
- Indistinctement**, *ad.* niewyraźnie; bez różnicy, undeutlich, unvernünftig; ohne Unterschied.
- Indivisibilité**, *f.* nierozdzielność, *f.* Untheilbarkeit, *f.*
- Indivisible**, *a.* nierozdzielny, untheilbar.

Indocile, *a.* niepojętny, tępy, hardy, ungelehrig; unentsam.
 Indocilité, *f.* niepojętność, tępość, hardość, *f.* Ungelehrigkeit; unentsamkeit, *f.*
 Indolence, *f.* nieczułość, stałość, obojętność, *f.* Unempfindlichkeit, Sorglosigkeit, *f.*
 Indolent, *ente, a.* nieczuły, nieporuszony, stały, obojętny, unempfindlich, sorglos.
 Indomptable, *a.* niezlaskiwy, niewyciepany, unändig.
 Indompté, *ée, a.* nieugłaskany, dziki, ungebändig, wild.
 In-douze, *m.* forma arkusza na 12 kartek złożonego, *f.* Quodecformat, *n.*
 Indu, *ue, a.* niewczesny, nieprzeżyty, ungebührig, unrecht, ungebührlich.
 Indubitable, *a.* niewątpliwy, pewny, unzweifelhaft, zuverlässig.
 Induction, *f.* pobudka, namowa, *f.* pochop, *m.* wnoszenie, dowodzenie, *n.* Aufstufung, *f.* Antrieb, *m.* Folgerung, *f.*
 *Induire, *v. a.* zwiędz do czego; wnosić, dowodzić, werleiten, schließen, folgern.
 Indulgence, *f.* przebaczenie, przepuszczenie, łaskawość, *f.* Nachsicht, *f.*
 Indulgent, *ente, a.* przebaczący, pobłażliwy, łaskawy, łagodny, nachsichtig, gelinde.
 Indument, *ad.* nieprawidłowie, bezprawnie, ungebührlich, unbilliger Weise.
 Industrie, *f.* pilność, pracowitość, *f.* dowcip, *m.* Geschicklichkeit, Betriebsamkeit, Erwerbsamkeit, *f.* Kunstfleiß, *m.*
 Industrielux, *euse, a.* dowcipny, pilny, pracowity, geschickt, erfindlich; fleißig, betriebsam, erwerbsam.
 Inébranlable, *a.* mocny, trwały, nieporuszony, unerschütterlich, *f.*

Ineffabilité, *f.* niewymowność, *f.* Unausprechlichkeit, *f.*
 Ineffable, *a.* niewymowny, wypowiedziany, unausprechlich.
 Ineffaçable, *a.* niezgladzisty, niewytarty, unauslöslich.
 Inefficace, *a.* nieskuteczny, bezskuteczny, unwirksam, fruchtlos.
 Inefficacité, *f.* nieskuteczność etc., *f.* Unwirksamkeit, *f.*
 Inégal, *ale, a.* nierówny; niestateczny, niestały, ungleich, uneben.
 Inégalité, *f.* nierówność, *f.* Ungleichheit, *f.* pl. fig. niestałość, niestałość, *f.* niestatek, *m.* veränderlicher Charakter, *m.*
 Inélegant, *ante, a.* niekształtny, niepiękny, unzierlich.
 Ineligible, *a.* do obrania nie-sposobny, nicht wahlfähig.
 Inénarrable, *a.* niewypowiedziany, unausprechlich.
 Inepte, *a. (ā)* niesposobny; głupi, niestosowny, ungeschickt, untüchtig, albern, ungeremt.
 Ineptie, *f.* nierozum, *m.* błazeństwo, *n.* Albernheit, *f.*
 Inépuisable, *a.* niewyczerpany, nieprzebrany, unerschöpflich.
 Inespéré, *ée, a.* niespodziany, unverhofft.
 Inestimable, *a.* nieoszacowany, nieprzepięcony, unschätzbar.
 Inévitabilité, *f.* nieuchronność etc., *f.* Unvermeidlichkeit, *f.*
 Inévitable, *a.* nieuchronny, nieuchybny, unvermeidlich.
 Inexact, *acte, a.* niepilny, niedbały; niedoskonały, unrichtig; nachlässig.
 Inexactitude, *f.* niedoskonałość; niepilność, *f.* niedbalstwo, *n.* Unrichtigkeit; Nachlässigkeit, *f.*

In-

Inexcusable, *a.* wymówki niegodny, unverantwortlich, nicht zu entschuldigen.
 Inexorable, *n.* nienbłagany, nieproszony, unerbittlich.
 Inexpérience, *f.* niedoświadczenie, *n.* Unerfahrenheit, *f.*
 Inexpérience, *ée, a.* niedoświadczone, unerfahren, ungerabt.
 Inexpiable, *a.* nieodpuszny, nieodpukutowany, unablässlich.
 Inexplicable, *a.* zawikły, niewywikłany, unerklärbar.
 Inexplicable, *a.* niewypowiedziany, unbeschreiblich, unausprechlich.
 Inexpugnable, *a.* niedobyt, niedostępny, unüberwindlich.
 Inextinguibilité, *f.* niezgasiłość, *f.* Unauslöslichkeit, *f.* —ble, *a.* niegasisty, nieugaszony, unauslöslich.
 Inextricable, *a.* zawikły, niewywikłany, ganz verwickelt, verwickelt.
 Infaillibilité, *f.* nieomylność; pewność, *f.* Unfehlbarkeit, *f.*
 Infaillible, *a.* nieomylny, pewny, niezawodny, unfehlbar; untrüglich.
 Infaisable, *a.* trudny do zrobienia, niepodobny, unthunlich.
 Infamant, *ante, a.* osławiający, zelżywy, haniebnny, ehrverwürgig, schimpflich, entehrend.
 Infamation, *f.* osławienie, *n.* hanba, *f.* Schandfleck, *m.*
 Infâme, *a.* niepoctywy, haniebnny, osławiony; bezecny, szkaradny, ehlos, schändlich; garsig, abscheulich.
 Infamer, *v. a.* osławiać, infamować, lżyć, unehrlich machen, beschimpfen.
 Infamie, *f.* niestawa, hanba, infamia, *f.* uczynek szkaradny, *m.* zelżywość, *f.* Ehlo-

sigkeit, Schande, Schandthat, Schmäbung, *f.*
 Infant, *m.* ante, *f.* Infant, królewicz Hiszpański etc., *m.* Infant, *m.* —inu, *f.* (Spanischer Prinz etc.)
 Infanterie, *f.* piechota, *f.* Fußvolk, *n.*
 Infanticide, *m.* dzieciobójstwo, płodobójstwo, *n.* dzieciobójca etc., *m.* Kindermord; Kindermörder, *m.*
 Infatigable, *a.* niespracowany, nieurzykzony, unermüdet, unverdrossen.
 Infatuation, *f.* omamienie, *n.* Verführung, Vernarrung, *f.*
 Infatuer, *v. a. (qq. de qc.)* omamować kogo czem, eiten für etwas thörlich einnehmen. s'—, r. (de) omamować się, zaprzęgać sobie głowę czem, zakochać się w kogoś, sich thörlich verlieben, sich vernarren.
 Infécond, *onde, a.* niepłodny, unfruchtbar.
 Infécondité, *f.* niepłodność, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*
 Infect, *ecte, a.* smrodliwy, śmierdzący, stinkend, faul.
 Infecter, *v. a.* zasmrodzić, zarazić smrodem; zarazić, mit Gestank erfüllen; anstecken.
 Infection, *f.* smród z zgnilizny etc., pochodzący, *m.* zaraza, *f.* Gestank (von faulen Ausdünstungen etc.), *m.* Anstecken, *n.*
 Inféodation, *f.* danie komu lenności, *n.* Belehnung, *f.* —der, *v. a.* prawem lennym komu co dać, belehnen.
 Inférer, *v. a.* wnosić, schließen, folgern.
 Inférieur, *eure, a.* niższy, spodni, dolny; podległy w czem, unter, unterlie; —en, geringer als. inférieur, *m.* podległy, *m.* Untergebener, *m.*
 Infériorité, *f.* stan niższy, podległy, stopień niższy, mniejszy, *m.* niższość, *f.* geringer Stand

Stand, geringer Grad, *m.* Niedrigkeit, *f.*
 Infernal, *ale, a.* piekielny, hellsch.
 Intertile, *a.* nieplodny, unfruchtbar.
 Infertilité, *f.* nieplodność, plonność, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*
 Infester, *v. a.* pustoszyć, niszczyć; napadać; trapić, gnębić, verheeren, (durch Streifereyen etc.); beunruhigen; plagen.
 Intidele, *a.* niewierny, untren, treulos, ungläubig.
 Infidelité, *f.* niewierność; niewiara, *f.* Untreue, Treulosigkeit, *f.* Unglaube, *m.*
 Infiltration, *f.* wsiakanie, *n.* Einziehen einer Flüssigkeit in etwas, *n.* s'infiltrer, *v.* wsiakać, einziehen.
 Infini, *ic, a.* nieskończony, nieokręslony, unendlich. à l'infini, bez końca, bez miary, ins Unendliche.
 Infiniment, *ad.* niezmiernie, bez miary, bardzo, unendlich, überaus.
 Infinité, *f.* nieskończoność, *f.* nieokręślenie, *n.* kupa, m. czego, *f.* Unendlichkeit; große Menge, *f.*
 Infinitif, *m.* T. tryb bezokoliczny, *m.* Infinitiv, *m.* unbestimmte Art, *f.*
 Infirme, *a.* chory, słaby; biędny, ułomny, schwächlich, kränklich, schwach.
 Infirmerie, *f.* infirmarya, *f.* dom chorych, *m.* Krankenstube in einem Kloster, *f.* Krankenhaus, *n.* — mier, *m.* — ière, *f.* infirmarz, *m.* Krankenwärter, *m.*
 Infirmité, *f.* choroba, dolegliwość, ułomność, *f.* Schwachheit, Gebrechlichkeit, *f.*
 Inflammation, *f.* zapalenie się, *n.* Entzündung, *f.*

Inflexibilité, *f.* fig. niegibkość, hardość, *f.* upór, *m.* Unbiegbarkeit, *f.*
 Inflexible, *n.* niegibki, twardy; nieubłagany; hardy; uporny, unbiegsam, besonders fig.)
 Inflexion, *f.* schylenie; odmienienie, *n.* Beugung, Biegung, *f.*
 Infliction, *f.* naznaczenie kary, *n.* Auflegung (einer Strafe), *f.*
 Inflictye, *a.* *f.* peine, kara cielesna, *f.* Leibesstrafe, *f.*
 Infliger, *v. a.* n. znaczyć karę, (Strafe) auflegen.
 Influence, wpływ, *m.* Einfluß, *m.*
 Influer, *v. a.* wpływ mieć do czego, wpływać, Einfluß haben.
 Informé, *a.* niekształtny, nieforemny, ungestaltet, unformlich.
 Informer, *v. a.* (qq. de qc.) uwiadomić kogo, unterrichten, s'—, *r.* (à qq. de qc.) dowiadywać się, wywiadywać się, sich erkundigen.
 Informé, *f.* nieszczęście, *n.* Unglück, *n.*
 Infortune, *ée, a.* nieszczęśliwy, nieszczęsny, unglücklich.
 Infracteur, *m.* przestępca, gwałcieciel, *m.* Uebertreter, *m.*
 Infraction, *f.* przestąpienie, gwałcenie, *n.* Uebertretung, *f.*
 Infractueux, *euse, a.* neurodzayny, unfruchtbar. fig. niepożyteczny, daremny, fruchtlos.
 Infus, *use, a.* fig. wlany, przyrodzony, eingegossen, angeboren, eingegeben.
 Infuser, *v. a.* namoczyć, einweichen, aufgießen. fig. natchnąć kogo, wlewać, wszczepić w serce, eingeben.
 Infusible, *a.* niestopisty, unschmelzbar.
 Infusion, *f.* namoczenie, *n.* trunek z namoczonego lekar-

karstwa etc., *m.* Aufgießen, *n.* Einweichung, *f.* Aufguss, *m.* fig. natchnienie etc., *n.* Eingebung, *f.*
 Ingambe, *a.* sam. prędki, rzeki, prędkonogi, flink, rasch.
 Ingénieur, *v. r.* sam. myśleć o sposobie, auf ein Mittel sin-

Inhumier, *v. a.* po-, chować umarłego, beerdigen, begraben.
 Inimaginable, *a.* niepojęty, unbegreiflich.
 Inimitable, *a.* trudny do naśladowania, wyrażenia, un-nachahmlich.
 Inimie, *f.* nieprzyjaźń, *f.* Feindschaft, *f.*
 Inintelligibilité, *f.* niezrozumienie, *n.* niepojętość, *f.* Unverständlichkeit, *f.*
 Inintelligible, *a.* niezrozumiany, niepojęty, unverständlich.
 Injonction, *f.* nakazanie urzędowe, *n.* gerichtlicher Befehl, *m.*
 Inique, *a.* niesłuszny, niesprawiedliwy, unbillig, ungerecht.
 Iniquité, *f.* niesłuszność, niesprawiedliwość, *f.* grzech, *m.* Ungerechtigkeit; Sünde, *f.*
 Initial, *ale, a.* początkowy, anfangend; Anfangs, *m.*
 Initiation, *f.* przyjęcie etc., *n.* wstęp; *m.* Einweihung, *f.*
 Initier, *v. a.* przyjąć, kogo do czego; uczyć kogo początków religii etc., einweihen.
 Injure, *f.* obrażenie, urażenie; słowo zelżywe, *n.* obelga, zniewaga, zelżywość, *f.* Besleibung, *f.* Schimpfwort, Schmähwort, *n.* fig. stota, niepogoda, *f.* Ungemach (des Wetters), *n.*
 Injurier, *v. a.* ob-, urazić; zelżyć, znieważać, hanbić, beleśtügen, schimpfen.
 Injurious, *euse, a.* zelżywy, obelżywy, haniebny, ehrenrührig, schimpflich.
 Injuste, *a.* niesłuszny, niesprawiedliwy, ungerecht.
 Injustice, *f.* niesprawiedliwość, niesłuszność, *f.* Ungerechtigkeit, *f.*
 Inné, *ée, a.* przy-, wrodzony, angeboren.
 Innocence, *f.* niewinność; prostota, *f.* Unschuld; Einzell, *f.*

Innocent, ente, *a.* niewinny; nieszkodliwy; prosty, unschuldig; unerschädlich; einfältig.
 Innocenter, *v. a.* niewinnym kogo ogłosić, za takiego uznać, für unschuldig erklären.
 Innombrable, *a.* niezliczony, niezliczny, unzählbar, unzähllich.
 Innovateur, *v.* Novateur.
 Innovation, *f.* odmiana, *f.* Neuerung, *f.*
 Innovet, *v. n.* odmiany robić, Neuerungen einführen.
 Inobservation, vance, *f.* niezachowanie, nieprzestrzeganie, *n.* Nichtbefolgung, *f.*
 Inoculateur, *m.* trice, *f.* szczepiaczy ospe, Einimpfer (der Blattern), *m.*
 Inoculer, *v. a.* szczepić ospe, inkulizować, die Blattern einimpfen.
 Inodore, *a.* bezwonny, geruchlos.
 Inondation, *f.* powódź, *f.* Ueberschwemmung, *f.* eig. u. fig.
 Inonder, *v. a.* zatapiać, zaléwać; okryć, überschwemmen.
 Inopiné, *ée, a.* niespodziany, nieoczekiwany, unvermuthet, unerwartet.
 Inouï, *ie, a.* niesłychany, unerbört.
 Inpromptu, *v.* Impromptu.
 Inquiet, *ète, m.* niespokojny; niestateczny, unruhig.
 Inquisiteur, *v. a.* kłopotac, turbować, napadać kogo, beunruhigen. *s'—, r.* frasować się, turbować się, kłopotać się, sich beunruhigen, befummern.
 Inquietude, *f.* niepokój. Kłopot, frasunek, *m.* Unruhe, *f.*
 Inquisiteur, *m.* inkwizytor, *m.* Inquisitor, Kegerichter, *m.*
 Inquisition, *f.* inkwizycja, *f.* sądy duchowne na kacerze, *m. pl.* Inquisition, *f.* Kegergericht, *n.*
 Insatiabilité, *f.* nienasycenie, *n.* Unerfättlichkeit, *f.*

Insatiable, *a.* nienasycony, unerfättlich.
 Inscription, *f.* napis; popis, *m.* Aufschrift, Ueberschrift, Inschrift, *f.*
 Inscrirc, *v. a.* za-, wpisać swe imię w księ publiczną, seinen Namen in ein öffentliches Register einschreiben. *s'—, r.* za-, wpisać się, sich einschreiben oder einschreiben lassen.
 Inscrutable, *a.* niewybadany, unerforschlich.
 à l'insu, *ad.* bez wiedzy czyjś, ohne Vorwissen.
 Insecte, *m.* owad, *m.* Insekt, *n.*
 Insensé, *ée, a.* nierozsądny, bezrozumny, głupi, unsinnig; sehr unvernünftig, thöricht.
 Insensibilité, *f.* nieczułość, *f.* Unempfindlichkeit, Gefühllosigkeit, *f.*
 Insensible, *a.* nieczuły; nieznaczny, unempfindlich, gefühllos, unmerklich.
 Insensiblement, *ad.* nieznacznie, powoli, pomalu, unvermerkt, nach und nach.
 Inséparabilité, *f.* nierozłączność, nierozdzielność, *f.* Untertrennlichkeit, *f.*
 Inséparable, *a.* nierozłączny, nierozdzielny, untrennlich.
 Insérer, *v. a.* włożyć, wpisać; wetknąć, einrücken, einschalten, einsetzen.
 Insertion, *f.* włożenie, wpisanie, wetknięcie, *n.* Einsetzen, *n.* Einrückung, Einschaltung, *f.*
 Insidieux, euse, *a.* zdradliwy, hinterlistig.
 Insigne, *a.* znaczny, znakomity, wielki, ausgezeichnet, ansehnlich, vorzüglich.
 Insinuant, ante, *a.* uprzejmy, powabny, miły, einschmeichelnd, einnehmend.
 Insinuation, *f.* podchlebianie; wkładanie się etc., *n.* Einschmeichlung, *f.*

In-

Insinuer, *v. a.* wemknać, wsunąć, włożyć, sanft und geschickt hineinsetzen. *fig.* wpoić, wmowić, beibringen. *s'—, r.* wciśnięć się nieznacznie, sich unvermerkt eindringen. *fig.* wmykać się, wkradać się, sich einschmeicheln, einschleichen.
 Insipide, *n.* niesmaczny, niesmakowity, unschmackhaft. *fig.* nieprzyjemny, nieskładny, abgeschmackt.
 Insipide, *f.* niesmak, *m.* nie smaczność etc., *f.* Geschmacklosigkeit, *f.* *fig.* nieprzyjemność etc., *f.* Abgeschmacktheit, *f.*
 Insister, *v. n.* (sur qc.) nalegać na co, trzymać się czego, sądzić się na czym, auf etwas bestehen, dringen; sich auf etwas stützen.
 Insociabilité, *f.* niezgodność, niezłączność, *f.* Ungefelligkeit, *f.*
 Insociable, *a.* niezgodny, nietowarzystki; niezłączny, ungefellig.
 Insolence, *f.* zuchwałość, *f.* grubiaństwo, *n.* swawola, *f.* Unverschämtheit, Grobheit, *f.* Uebermuth, *m.*
 Insolent, ente, *a.* zuchwały, grubiański; dumny, uporny, unverschämt, grob; übermüthig, trotzig.
 Insolvabilité, *f.* nieposobność, zaspokoienia dłużników, *f.* Unvermögen zu bezahlen, *n.*
 Insolvable, *a.* nierozwiązany, niedocieczony; niebędący w stanie zapłacenia długów, unauflöslich; der nicht bezahlen kann.
 Insomnie, *f.* niespanie, *n.* bezsenność, *f.* Schlaflosigkeit, *f.*
 Insondable, *a.* niezgruntowany, unergründlich.
 Insoutenable, *a.* niebrany; niedowodny, unbehauptlich.
 Inspecteur, *m.* dozorca, *m.* Aufseher, *m.*

Inspection, *f.* oglądanie; dośledzenie, *n.* dozór, *m.* Einsicht, Beschichtigung; Aufsicht, *f.*
 Inspiration, *f.* natchnienie, *n.* porada, *f.* oddychanie, *n.* Eingebung, *f.* Rath, *m.* Einathmen, *n.*
 Inspirer, *v. a.* natchnąć; oddychać, einpöfen, begeistern; einathmen.
 Instabilité, *f.* niestateczność, niestałość, odmienność, *f.* Unbestand, *m.* Unbeständigkeit, *f.*
 Installation, *f.* installacja, *f.* osadzenie na urządzie, *n.* Einsetzung, Einweisung, *f.*
 Installier, *v. a.* instalować, osadzić na urządzie, einsetzen, einweisen.
 Instantment, *ad.* usilnie, inständig.
 Instance, *f.* prośba usilna, *f.* naleganie, *n.* zarzut, *m.* instancja sądowa, *f.* instandyte Bitte, *f.* Abhalten, Ansuchen, *n.* Einwurf; Gerichtsstand, *m.* Instanz, *f.*
 Instant, ante, *a.* usilny, nalegający, inständig, dringend.
 Instant, *m.* oka mgnięcia, *n.* moment, *m.* Augenblick, *m.* à l'—, *ad.* w oka mgnienia, wnet, zaraz, augenblicklich, so gleich.
 Instantané, *ée, od.* Instané, *a.* w oka mgnienia się dziejący, augenblicklich.
 Instantanéité, *f.* oka mgnięcia, *n.* moment, *m.* Dauer eines Augenblicks, *f.*
 à l'Instar, *ad.* na kształt, iako, nach Art, wie.
 Instauration, *f.* założenie, wprowadzenie, *n.* feyerliche Einführung, Errichtung, *f.* (v. Rétablissement).
 Instigateur, *m.* podsztuczacz, pobudzac, *m.* Aufstifter, *m.*
 Instigation, *f.* pobudzanie, podsztuczanie, *n.* Aufstiftung, Eingebung, *f.*

In-

Instigator. *v. a.* pobudzać, pod-
szewać, *n.* Aufstiftung, Ein-
gebung, *f.*

Instillation, *f.* wpuszczanie,
wkrępanie etc., *n.* Eintrö-
pfeln, *n.*

Instiller, *v. a.* wkrępać, wka-
pać, wpuszczać, eintröpfeln
fig. wpoić ców kogo, einflößen.

Instinct, *m.* tryb naturalny, in-
stynkt, *m.* Naturtrieb, *m.*

Instituer, *v. a.* wsadzić, wpro-
wadzić, postanowić, założyć,
einsetzen, anordnen, stiften.

Institut, *m.* reguła życia etc.;
szkoła, *f.* Lebensregel; Stif-
tung, Anstalt, *f.*

Instituteur, *m.* trice, *f.* funda-
tor; nauczyciel, *m.* Stifter;
Lehrer, *m.*

Institution, *f.* postanowienie,
założenie etc., *n.* fundacya,
f. Stiftung, Anordnung, Ein-
setzung, *f.*

Instruct, *ive, a.* uczyć, oświe-
cać, *a.* uczyć, *n.*

Instruction, *f.* nauka, *f.* ucze-
nie; postanowienie, *n.* Unter-
richt, *m.* Belehrung, *f.* Verhal-
tungsbefehl, *m.*

*Instruire, *v. n.* uczyć, ćwiczyć,
wprawiać kogo w co, unter-
richten, lehren.

Instrument, *m.* instrument, *m.*
narzędzie, *n.* Werkzeug, In-
strument, *n.*

Instrumental, *ale, a.* dopoma-
gający, jako narzędzie do
czego służący, als ein Werk-
zeug dienend. musique —, mu-
zyka instrumentalna, *f.* In-
strumentalmusik, *f.*

à l'insu, *v. a.* à l'insu.

Insuffisance, *f.* niedoleżność,
niedostateczność, niesposo-
bność, *f.* Unzulänglichkeit, Un-
tüchtigkeit, *f.*

Insuffisant, *ante, a.* niedole-
żny, niedostateczny, niespo-
sobny, unzulänglich.

Insulaire, *m.* wyspiarz, *m.* In-
sulaner, *m.*

Insultant, *ante, a.* obrażający,
urazający, beleidigend.

Insulte, *f.* obraza, uraza, znie-
waga, hańba; napasać, *f.* Be-
leidigung, *f.* Schimpf, *m.*
Schmach, *f.* Angriff, *m.*

Insulter, *v. a.* (*qq. de qc.*) ob-
razić, zniewazyć, zhańbić,
beleidigen, beschimpfen. — *n.*
(*à qq. ou à qc.*) szydzić, drwić,
spotten.

Insupportable, *a.* nieznosny,
unerträglich, unausstehlich.

Insurmontable, *a.* *fig.* nieprze-
byty, niezwycięzony, unüber-
windlich, unübersteiglich.

Insurrection, *f.* rozruch, *m.*
powstanie, *n.* Aufstand, *m.*

Intact, *acte, a.* nienaruszony;
niedotknięty, unverfehrt.

Intarissable, *a.* niewyschły,
nieustający, unversiegend. *fig.*
nieprzebrany, niewyczerpa-
ny, unerschöpflich.

Intégrant, *ante, a.* do całości
należący, vollständig machend.

Intègre, *a.* poźciwy, szczer-
ny, onotliwy, redlich, unbefcholten.

Intégrité, *f.* poczciwość, cnota,
szczerłość; całość, zupeł-
ność, *f.* Redlichkeit, Lauterkeit,
Vollständigkeit, Unversehrtheit,
f.

Intellection, *f.* pojęcie, zrozu-
mienie, *n.* Begreifen, Verste-
hen, *n.*

Intellectuel, *elle, v.* duszny,
rozumem opatrzone, mit Ver-
stand begabt, geistig.

Intelligence, *f.* rozum, *m.* umie-
jętność, biegłość; zgoda, ie-
dność; zмова, *f.* porozu-
miewanie się, *n.* Verstand, *m.*
Kenntniß, Einsicht, Eintracht,
f. Vernehmen, Verständniß, *n.*

Intelligent, *ante, a.* rozumny,
umiejętny, biegły, sposobny,
verständig, erfahren, geschickt.

Intelligibilité, *f.* wyrażność, *f.*
zrozumienie, *n.* Verständlich-
keit, *f.*

Intelligible, *a.* wyraźny, łatwy
do

do zrozumienia, deutlich, ver-
nehmlich, verständlich.

Intempérance, *f.* niemiarość,
niepowsięgliwość, *f.* Unmaß-
sigkeit, *f.*

Intempérant, *ante, a.* niepo-
wsięgliwy, niemierny, Un-
mäßig.

Intempéré, *ée, a.* *v.* Intempé-
rant.

Intempérie, *f.* niepomierność;
niestałość pogody, *f.* Unord-
nung in der Mischung der Gäfte,
oder in der Bitterung, *f.*

Intendance, *f.* dozór, *m.* zawi-
dowanie czém, *n.* okolica, *f.*
mieszkanie dozorczy, *n.* Auf-
sicht, Verwaltung, *f.* Bezirk,
m. und Wohnung eines Inten-
danten, *f.*

Intendant, *m.* dozorca, zawi-
dowacz przełożony nad czém,
m. Aufseher, Verwalter, In-
tendant, *m.* — dante, *f.* zo-
natego, *f.* dessen Frau, *f.*

Intenter, *v. a.* wszczynać spraw-
ę, zanieść skargę; wznieść
wojnę, anfangen, anstellen, (eine
Klage etc.)

Intention, *f.* wola, *f.* przedsię-
wzięcie, *n.* umysł, zamysł, *m.*
Absicht, Gefinnung, *f.*

Intentionné, *ée, a.* myślący,
gestimt.

Intercalaire, *a.* włożony, wsta-
wiony; przybyszowy, einge-
schaltet.

Intercalation, *f.* wstawienie,
włożenie, *n.* Einschaltung, *f.*

Intercaler, *v. a.* wstawiać, wło-
żyć przybysz, einschalten (beson-
ders von der Zeit).

Intercéder, *v. n.* (*pour qq.*)
przyczynić się, prosić, wno-
sić prośby za kim, sich für Je-
manden verwenden, für ihn bit-
ten.

Intercepter, *v. a.* przejąć, za-
trzymać, unterschlagen, anfan-
gen.

Interception, *f.* przejęcie, za-
trzymanie, *n.* Auffangung, *f.*

Intercesseur, *m.* przyczynca,
przyczyniacz za kim, *m.* Für-
sprecher, *m.*

Intercession, *f.* przyczynianie
się, *n.* prośba za kim, *f.*
Fürsprache, Verwendung, *f.*

Intercutané, *ée, a.* między cia-
łem i skórą będący, zwischen
Fell und Fleisch.

Interdiction, *f.* zakaz, *m.* za-
kazywanie, *n.* Untersagung, *f.*

*Interdire, *v. a.* zakazać: po-
mieszać, untersagen, verbieten;
busturzt machen.

Interdit, *ite, a.* zakazany; po-
wabny, verboten, untersagt;
busturzt.

Intéressant, *ante, a.* ważny, in-
teresowny, powabny, interes-
fant, wichtig, einnehmend.

Intéressé, *ée, a.* interesowany,
interes, pożytek w czém ma-
jący, tyczący się czego, zta-
czony, eigennützig; mit Theil
habend. — *m. f.* intéressent,
m. Theilnehmer, *m.*

Intéresser, *v. a.* (*qq.*) wwiązać,
zaplać kogo w co; wiązać,
pożytyk sobie kogo; obcho-
dzić kogo, sciagać się, ty-
czyć się, mit in eine Sache hin-
einziehen, zum Theilnehmer ma-
chen; gewinnen, einnehmen,
Theilnehmung erregen, rühren,
interessiren, anregen. s' —, r.
(*d, dans qc.*) wchodzić, na-
leżeć do czego, Theil nehmen.
(*pour qq.*) wiązać się za kim,
mieć staranie o kim, sich Je-
mandes annehmen.

Intérêt, *m.* pożytek, interes,
zysek, *m.* korzyść; częst;
chciwość; prowizya, *f.* Vor-
theil, Nutzen, *m.* Interesse, *n.*
Antheil; Eigenthum, *m.* Zinsen,
Interessen, *f. pl.*

Intérieur, *enre, a.* wewnętrzny,
wewnętrzny, innerlich, inwen-
dig.

Intérieur, *m.* wewnętrność; skry-
tość, *f.* das Innere.

Interim, *m.* międzyczasie, *n.*
 Zwischenzeit, *f.*
 Interjection, *f.* T. — d'appel,
 odwoływanie się do wyższe-
 go sądu, *n.* Appellation, *f.*
 Interjeter, *v. a.* T. — appel,
 odwoływać się do wyższego
 sądu, apelować, appellieren.
 Interligne, *m.* wiersz między
 dwoma innemi, *m.* Zwischen-
 linie, *f.*
 Interlineation, *f.* wpisek, mię-
 dzy dwoma wierszami, *m.*
 Eingeklammte zwischen zwei Zei-
 len, *n.*
 Interlinéaire, *a.* między dwa
 wiersze wpisany, włożony,
 zwischen zwei Zeilen geschrieben.
 Inteflocuteur, *m.* przerywacz
 mowy, *m.* Zwischenredner, *m.*
 Interlope, *m.* okret kupiecki
 zakazane towary prowadzący,
m. Kaufmannschiff, das Schleich-
 handel treibt, *n.*
 Intermède, *m.* międzyscenie, *n.*
 Intermezzo, Zwischenpiel, *n.*
 Intermédiaire, *a.* między dwie-
 ma rzeczami będący, zwischen
 zwei Dingen befindlich.
 Intermédiateur, *ate, a.* międzyczasowy, między dwoma termi-
 nami się dzielący, was zwis-
 schen zwei Terminen ist oder
 geschieht.
 Interminable, *a.* nieskończony,
 nichteterminowany, unendlich,
 unentscheidbar.
 Intermission, *f.* przerwa, *f.*
 przestawianie, *n.* Unterbre-
 chung, *f.*
 Interne, *a.* wewnętrzny, inner-
 lich, inner.
 Internonce, *m.* internuncyusz
 Papiński, *m.* außerordentlicher
 Botschafter des Papstes, *m.*
 — ciature, *f.* urząd, *m.* i
 godność jego, *f.* Amt, *n.* und
 Würde eines Internuntius, *f.*
 Interpolateur, *m.* fałszerz pisma
 iakiego, *m.* Schriftverfälscher,
m.

Interpolation, *f.* przydatek, *m.*
 wpisanie, *n.* Einrückung, *f.*
 Zusatz, *m.*
 Interpoler, *v. a.* przydatkiem,
 wpisem iakim sfałszować,
 durch Einschlebung eines Wortes
 u. verfälschen.
 Interposer, *v. a.* położyć, po-
 stawie między co, dazwischen
 legen oder stellen. *fig.* włożyć
 swą powagę, wstąpić mię-
 dzy kogo swą powagą etc.,
 vermitteln, verwenden.
 Interposition, *f.* położenie,
 stanie między czem, *n.* Zwis-
 schenstand, *m.* *fig.* włożenie
 się, wstąpienie swą powagą
 etc., *n.* Dazwischenkunft, Ver-
 mittelung, *f.*
 Interprétation, *ive, a.* wykład-
 ający, erläuternd.
 Interprétation, *f.* wykładanie;
 tłumaczenie, *n.* Auslegung,
 Erklärung; Uebersetzung, *f.*
 Interprète, *m. et f.* tłumacz,
 wykładacz, *m.* Uebersetzer;
 Dolmetscher; Ausleger, *m.*
 Interpréter, *v. a.* tłumaczyć;
 wykladać, uferlegen, auslegen,
 dolmetschen.
 Interrègne, *m.* bezkrólewie, *n.*
 Zwischenregierung, *f.*
 Interrex, *m.* rzadca podczas
 bezkrólewia, *m.* Zwischenre-
 gent, *m.*
 Interrogant, *a. m.* point —
 znak zapytania, *m.* Fragezei-
 chen, *n.*
 Interrogat, *m.* za-, pytanie w
 sądach, *n.* gerichtliche Frage,
f.
 Interrogateur, *m.* fam. pytać,
m. Fragluchtiger, *m.*
 Interrogation, *f.* za-, pytanie,
n. Frage, *f.*
 Interrogatoire, *m.* wysłucha-
 nie strony, *n.* Verhör, *n.*
 Interroger, *v. a.* pytać, za-
 pytać się; wy-, słuchać, fra-
 gen, befragen, verhören, abhö-
 ren.

In-

Interrompé, *v. a.* przerwać,
 przeszkodzić, zastanowić, un-
 terbrechen.
 Interruteur, *m.* przerywacz, *m.*
 Unterbrecher, *m.*
 Interruption, *f.* przerwanie,
 przeszkodzenie, *n.* Unterbre-
 chung, *f.*
 Intersection, *f.* przecięcie li-
 nii, *n.* Durchschnittspunkt, *m.*
 Intervalle, *m.* międzymieście,
n. przeciąg miejsca, czasu,
m. Zwischenraum, Abstand, *m.*
 Zwischenzeit, *f.*
 Intervenir, *v. n.* przystąpić;
 zachodzić, stanąć, zdarzyć
 się, włożyć się, wstawić i-
 ako pośrednik, dazwischen kom-
 men, beptreten; in das Mittel
 treten.
 Intervention, *f.* przystąpienie,
 wdanie się etc., pośredni-
 ctwo, *n.* Dazwischenkunft, *f.*
 Eintritt, *m.* Eintreten in einen
 Prozeß, *n.*
 Intervention, *f.* przewrócenie,
 pomieszczenie, *n.* nieporządek,
m. Umkehrung, Verkehrung, *f.*
 Intervertir, *v. a.* przewrócić,
 pomieszczać, verkehren, umkeh-
 ren.
 Intestin, *ine, a.* wewnętrzny,
 innerlich.
 Intestin, *m.* kiszka, *f.* Darm,
m. Intestins, *pl.* kiszki, wne-
 trzności, *pl.* Gedärme, Eing-
 weide, *n. pl.*
 Intestinal, *ale, a.* kiszkowy, zu
 den Därmen gehörig.
 Intime, *a.* poufaly, ścisły; ta-
 jemny, skryty, innig, vertraut;
 geheim.
 Intimider, *v. a.* prze-, straszyć,
 jaghaft machen, abschrecken.
 Intimité, *f.* poufalskość, przyjaźń
 ścisła, *f.* Vertraulichkeit, in-
 nige Freundschaft, *f.*
 Intitulation, *f.* napis, tytuł
 książki, *m.* Betitelung, *f.* Titel
 (eines Buches), *m.*
 T. II.

Intituler, *v. a.* dadź, położyć
 napis, tytuł, betiteln, mit ei-
 ner Aufschrift versehen.
 Intolérable, *a.* nieznosny, nicht
 zu erdulden; unerträglich.
 Intolérance, *f.* nieznoszenie,
 niecierpienie, *n.* Unduldsam-
 keit, *f.*
 Intolérant, *ante, a.* nieznoszą-
 cy, niecierpiący, unduldsam.
 Intolérantisme, *m.* nieznoszenie,
 niecierpienie ludzi innęj reli-
 gii, *n.* unduldsame Gesinnung,
f.
 Intonation, *f.* zaczynanie tonu
 melodyi, *n.* Aufstimmung, *f.*
 Intraitable, *a.* dziki, uporny,
 niedogodny, nietowarzyski,
 unlenksam, störrig, wunderbar.
 Intrépide, *a.* nieśkliwy, unetz-
 schrocken.
 Intrepidité, *f.* nieustraszony
 umysł, *m.* nieśkliwość, *f.*
 Unerschrockenheit, *f.*
 Intrigant, *ante, a.* przewrotny,
 wykretny, räuberisch, *m. f.*
 przewrotnik, machlarz, *m.*
 Räufentacher, *m.*
 Intrigue, *f.* sztuka, praktyka,
f. przebiegi, przeszkoki; skry-
 te miłości, *pl.* sztuczne za-
 wikłanie w komedyi, *n.* list-
 get Kunstgriff, Kniff, *m.* Ränke,
m. pl. Praktiken, *f. pl.* vermor-
 rener oder heimlicher Handel;
 Liebeshandel, *m.* Verwicklung
 in Theaterstücken, *f.*
 Intriguer, *v. a.* nabawić kogo
 kłopotu, pomieszczać, in Ver-
 legenheit setzen. — *n.* praktyko-
 wać, mieszać, intriga nara-
 biać, mit Ränken umgeben.
 — *r.* wkraść się; szuki,
 intrigi użyć do czego, sich in
 eindringen; sich viel Mühe ge-
 ben.
 Intrigueur, *m. v.* Intrigant,
 Intrinsèque, *a.* wewnętrzny,
 skryty, inner.
 Introduceur, *m.* — trice, *f.*
 wprowadziciel, przystęp da-
 jący, *m.* Einführer, *m.*
 E.

In-

Introductif, *ive*, *a.* rozpocząjący, enleitend.

Introduction, *f.* wprowadzenie, *n.* Einföhrung, *f.* *fig.* początek, wstęp, *m.* Einleitung, Anleitung, *f.*

*Introduire, *v. a.* wprowadzić; przystęp komu do kogo czynić, einföhren, hineinföhren; Zutritt verschaffen.

Introuvable, *a.* *fam.* niezna-
lony, czego nigdzie znaleźć
nie można, nirgends zu finden.

Intrus, *use*, *a.* właz, wtęret,
wtęrecien, eingedrungen, oder
eingeschoben (in ein Amt ic.)

Intrusion, *f.* wkradanie się do
urzędu, otrzymanie urzędu
nieprawne, *n.* Einschleichen in
ein Amt, *n.*

Intumescence, *f.* nabrąmienie,
napuchnienie, *n.* Aufschwel-
lung, *f.*

Inutile, *éc.* *a.* nieużywany, un-
gebräuchlich.

Inutile, *a.* niepożyteczny, da-
remny, unnütz, vergeblich.

Inutilité, *f.* niepożyteczność,
rzecz niepożyteczna; gnu-
sność, *f.* próżnowanie, *n.*
Unnützigkeit, Unthätigkeit, *f.*
Inutiles, *pl.* rzeczy niepotrze-
bne, zbędne, *pl.* unnütze
Sachen, *f. pl.*

Invaincu, *ue*, *a.* niezwycięzony,
unüberwunden.

Invalide, *a.* słaby, niedołężny;
wysłużony, do służby woj-
skowej nieposobny, unver-
mögend, besonders zu Kriegs-
diensten nicht mehr tauglich, *fig.*
nieważny, ungültig. — *m.* zo-
nierz wysłużony, *m.* Inva-
lide, *f.*

Invalidier, *v. a.* znieść, za nie-
ważne pacytać, aufheben, für
ungültig erklären.

Invalidité, *f.* nieważność, *f.*
Ungültigkeit, *f.*

Invariabilité, *f.* nieodmiennosć,
f. Unveränderlichkeit, *f.*

Invariable, *a.* nieodmienny,
unveränderlich.

Invasion, *f.* wtargnienie, wpa-
dzenie w kray, *n.* feindlicher
Einfall, *m.*

Investive, *f.* łaianie, łżenie, sło-
wa żelżywe, *n. pl.* Scheltwort,
n. Schmähung, Strafrede, *f.*

Investiver, *v. n.* łaiać, łżęć,
schelten, schmähen.

Inventaire, *m.* inwentarz, spi-
sek sprzętów, dóbr etc., *m.*
izba sądowa, gdzie rzeczy
spisane przedaia, *f.* sprzeda-
nie publiczne, *n.* Inventarium,
(Verzeichniß der Güter, Mobili-
lien ic.), *n.* Inventur; Verstei-
gerung, Auction, *f.*

Inventer, *v. a.* wynaleźć, wy-
myśleć, erfinden, erdichten.

Inventeur, *m.* trice, *f.* wynal-
lezca, *m.* Erfinder, *m.*

Inventif, *ive*, *a.* domysłny, do-
wcipny, erfindsam, erfinderisch.

Invention, *f.* wynalazek, *m.* wy-
nalezienie, *n.* wymysł, do-
wcip, *m.* Erfindung, Erfin-
dungskraft, *f.*

Inventorier, *v. a.* inwentarz zro-
bić, spisać, ein Inventarium
machen, inventiren.

Inversible, *a.* nieprzewrotny,
unumwervlich.

Inverse, *a.* odwrotny, verkehrt,
umgekehrt.

Investigateur, *m.* badacz, szpe-
racz, *m.* Sucher, Forscher, *m.*

Investir, *v. a.* opasać, otoczyć
(fortecę) nadać, einsetzen, be-
rennen, einschließen, belehnen,
— tissement, *m.* otoczenie,
opasanie fortcey, *n.* Berem-
nung, Einschließung, *f.*

Invétéré, *éc.* *p. et a. fig.* wko-
rzeniony, eingewurzelt.

s'Invéterer, *v. r.* wkorzenieć się,
zastarzyć się, veralten, ein-
wurzeln.

Invincible, *a.* niezwyciężony,
unüberwindlich, *fig.* niezbity,
nieprzełamany, unumstößlich.

In-

Inviolable, *a.* nienaruszony, nie-
przełamany, unverleglich, un-
verbrüchlich.

Invisibilité, *f.* niewidomosć, *f.*
Unsichtbarkeit, *f.*

Invisible, *a.* niewidomy, niewi-
dzialny, unsichtbar.

Invitation, *f.* zaproszenie, *n.*
Einladung, *f.* *fig.* zachęcenie,
n. Anreizung, *f.*

Inviter, *v. a.* zaprosić, einladen,
fig. zachęcać, anreizen.

Invocation, *f.* wzywanie, *n.* An-
rufung, *f.*

Involontaire, *a.* niedobrowolny,
przeciw woli się dziejący, un-
willkürlich.

Invouer, *v. a.* wzywać, anru-
fen.

Invulnérabilité, *f.* niezranie-
nie, *n.* Unverleglichkeit, Unver-
wundbarkeit, *f.*

Invulnérable, *a.* niezraniony;
nieporuszony, unverleglich, un-
verwundbar.

Iota, *m.* Jota, *f.* Jota; *n.* pas
un-, nic, nichts.

Ipreau, *m.* olśza Iperska, *f.*
breitblättriger Ulmbaum, *m.*

Ironie, *f.* szyderswo, *n.* iron-
ia, *f.* Scherzrede, Spöterey,

f.
Ironique, *a.* szyderski, ironi-
czny, spöttisch, ironisch.

Irradiation, *f.* rzucanie, wypu-
szczanie promieni, *n.* Strah-
len, *n.*

Irraisonnable, *n.* bezrozumny,
unvernünftig.

Irreconciliable, *a.* nieprze-, nie-
ublagany, unversöhnlich.

Irreformable, *a.* nieodmienny,
unabänderlich.

Irrefragable, *a.* pewny, iawny,
nieodbity, unwidersprechlich,
unverwerflich.

Irregularité, *f.* nieregularnosć,
f. nieporządek, *m.* Unregel-
mäßigkeit, Unordnung, *f.*

Irregulier, *ère*, *a.* nieregular-
ny; nieporządnny; unregelmä-
ßig; unordentlich.

Irréligieux, *euse*, *a.* bezhożny,
den Vorschriften der Religion zu-
wider.

Irréligion, *f.* bezbożnosć, *f.* Re-
ligionsverachtung, *f.*

Irrémédiable, *a.* nieuleczony,
niezleczony; unabheßlich, un-
heilbar.

Irrémisable, *a.* nieodpuszczo-
ny, unerläßlich.

Irréparable, *a.* nieprzywrotny,
nienadgodzony, unerseßlich.

Irrépréhensible, *a.* bezprzygaa-
ny, nienaganiony, unsträflich,
untadelhaft.

Irrésistible, *f.* nieodpornosć,
f. Unwiderstehlichkeit, *f.*

Irrésistible, *a.* nieodporny, un-
widerstehlich.

Irrésolu, *ue*, *a.* wąpliwy, nie-
rezolutny, unschlüssig.

Irrésolution, *f.* wąpliwość,
niezrucnoća, *f.* Unschlüssig-
keit, *f.*

Irreverence, *f.* nieuszczanowanie,
n. Unehreterbietigkeit, *f.*

Irreverent, *ente*, *a.* bezuszczano-
wania, niewstydlivy, unehrer-
bietig.

Irrevocabilité, *f.* nieodwołanie,
n. Unwiderrufflichkeit, *f.*

Irrevocable, *a.* nieodwołany,
nieodmienny, unwiderrufflich.

Irrigation, *f.* pokropienie, na-
moczenie, *n.* Wässerung, *f.*

Irritabilité, *f.* urazliwość, *f.*
Reizbarkeit, *f.*

Irritable, *a.* urazliwy, reizbar.

Irritation, *f.* rozgniewanie etc.
n. uraza, *f.* Reizung, *f.*

Irriter, *v. a.* rozgniewać, roz-
iażzyć, reizen; aufbringen-
s —, *r.* się, sich erzürnen, böse
werden.

Irruption, *f.* wtargnienie, wpa-
dzenie nieprzyjacielskie, *n.*
Einbruch, Einfall, *m.*

Isabeau, *helle*, *f.* Izabela, *f.*
Isabelle, *f.* (Name).

Isabelle, *a.* izabelowy, isabells-
farbig: — *m.* koler taki, *m.*
Isabellfarbe, *f.*

Isa

Isac.

Isac, m. Izak, Izaak, m. (Mame).
 Isard, m. rodzaj kozy dzikiej, f. Art Gemse, f.
 Islamisme, m. wiara Mahometanska, f. Mahometismus, m.
 Isle, v. Ile.
 Isolé, ée, a. osobno stojący, freystehend, isolirt. fig. samotny, allein, einsam.
 Isolement, m. odległość stupa od stupa etc., f. Abstand einer Säule oder eines Gebäudes vom andern, m. fig. samotność, f. Absonderung, f.
 Isolier, v. a. osobno co wystawić, budować, frey, abgesondert stellen.
 Issu, ne, a. pochodzący (z famillii etc.), entsprossen, herkamend.
 Issue, f. wyście, wyjazd; skutek, koniec, m. Ausgang, m. fig. sposób, wybieg, m. Ausweg, m. Issues, pl. okolice, f. drohki, droby, pl. umliegende Gegend, f. Abfälle von geschlachteten Thieren, m. pl.
 Isthme, m. międzymorze, n. Erdenge, Landenge, f.
 Italie, f. Włochy, pl. Italien, n. — lien, nne, a. Włoski, —enisch, S. Włoch, —ener, m.
 Item, ad. także, znówu, dalej, ingleichen, ferner. — m.

summa nowa w rachunku, f. Rechnungsposien, m.
 Itératif, ive, a. powtórny, wiederholt, nochmalig.
 Itinéraire, m. opisanie podróży, n. książka podróżna; modlitwa podróżna, f. Reisebeschreibung, f. Reisebuch; Reisegebet, n. — a. colonne, f. słup nadrożny drogi ukazujący, m. Wegsäule, f.
 Ivoire, m. słoniowa kość, f. Elfenbein, n.
 Ivrier, m. rzemieślnik, co z słonowey kości różne rzeczy, m. Arbeiter in Elfenbein, m.
 Ivre, a. pijany, trunken, baw trunken.
 Ivresse, f. pijaństwo, n. Trunkheit, f. Rausch, m.
 Ivrogne, a. do pijaństwa skłonny, dem Trunke ergeben, — m. piiak, m. Trunkenbold, m.
 Ivrogner, v. n. fam. upić się, upiać się, pic, sich voll trinken, saufen.
 Ivrognerie, f. pijaństwo, opilstwo, n. Trunk, m. Wollerey, f. Saufen, n.
 Ivrognerie, f. fam. pijačka, f. Säuferinn, f.
 Ivroie, od Ivraie, f. kakół m. Treſpe, f. Kaden, Loſch, m. fig. zielsko, n. Unkraut, n.

J.

Jabot, m. gardziel, wół, m. gardło, n. gors u koszuli, m. Kropf; Busenstreif, m.
 Jabotter, v. a. fam. peplać, baciać, plappern.
 Jachère, f. odzog, m. pole odlogiem leżące, n. Blache, f. Brachfeld, n.
 Jachérer, v. a. prze-, odwrócić rolę pierwszy raz, brachen.

Jacinthe, f. hiacynt, m. Hyacinthe, f.
 Jacobin, m. ine, f. dominikan, m. — kanka, f. Dominikanerinn, m. — nonne, f.
 Jacot, m. Jakubek, Kubaś, m. Jakobchen, n. (Name).
 Jactance, f. chępliwość, chluba, f. Prahlerey, f.
 Jaclatoire, a. f. oraison, wé.

westchnienie do Boga, n. Janvier, m. styczeń; January, m. (imig), Januar, Jenner; Januarius, m. (Name).
 Jade, m. kamień drogi zielonoszary, m. Nierenstein, Nephrit, m.
 Jadis, ad. niegdyś, przedtem, vor Zeiten, ehemals.
 Jaillir, v. n. wytryskać, wybuchać, wybijać się, herauspringen, sprigen, sprudeln.
 Jaillissant, ante, a. wytryskujący, wybuchający etc., springend, sprudelnd.
 Jaillissement, m. wytryskanie, n. Herauspringen, Herauspringen, n.
 Jais, m. gagat, m. Gagath, m.
 Jale, f. niecka wielka, f. große Mulde, f.
 Jalon, m. laska miernicza, f. Absteckstahl, Meßstab, m.
 Jalonner, v. a. et n. wydzielić, wyznaczyć pole wymierzone laskami białymi, mit Pfählen abstecken.
 Jalouser, v. a. (qq. od. qc.) zazdrościć komu czego, eifersüchtig seyn (auf).
 Jalouse, f. zazdrość; żaluzja, f. okno do spuszczenia, n. Eifersucht, Mißgunst, f. Stürzenferster, n. Jalouſie, f.
 Jaloux, ouse, a. (de) zawistny, zazdrośny, podeyrzliwy, eifersüchtig, mißgünstig.
 Jamais, ad. kiedy, je, jemals, ne —, nigdy, nie, niemals, — a —, na zawsze, na wieki, auf immer, ewig.
 Jambe, f. noga; goleń, f. Bein, n. Guß; Schenkel, m.
 Lambette, f. nożyk składany, m. Einlegemeſſer, n.
 Jambon, m. szynka, f. Schinken, m.
 Jambouveau, m. szyneczka, f. kleiner Schinken, m.
 Janissaire, m. ianczar, m. Janitschar, m.
 Jante, f. dzwono u koła, n. Radfelge, f.
 Janvier, m. styczeń; January, m. (imig), Januar, Jenner; Januarius, m. (Name).
 Japon, m. Japonia, f. porcelana Japońska, f. Japan; japanische Porzellan, n. — nois, e, a. S. poński; pończyk, — panisch; — paneser, m.
 Jappement, m. szczekanie, n. Klaffen, n.
 Japper, v. n. szczekać, klaffen.
 Jaque, f. kurtka, f. Jacke, f. — de mailles, f. pancerz, m. Panzerhemd, n.
 Jaquemart, m. osoba na zegarze godziny bicia, f. gebarnichte Figur auf Uhren zum Anschlagen der Stunden, f.
 Jaques, m. Jakub, m. Jacob, m.
 Jaquette, f. sukmana bez raków; sukienka dziecięca, f. kabacik, m. Bauernjacke; Kappe, f. Kinderrockchen, n.
 Jar, v. Jars.
 Jardin, m. ogród, m. Garten, m.
 Jardinage, m. ogrodnictwo, n. Gärten, m. pl. Gartenkunst, f.
 Jardiner, v. n. ogroduć się bawić, sich mit dem Gartenbaue beschäftigen.
 Jardinier, m. ogródek, m. Gärtchen, n.
 Jardinier, m. niere, f. ogrodnik, m. Gärtner, m.
 Jargon, m. mowa niekształtna, dzika, f. izyk gruby, niezrozumiany; gwar, wrzask; gatunek dyamentów żółtawych, m. verberbte Sprechart, f. Kauderwäſch, Rothwäſch, n. unverständliche Sprache, f. Gschwäg, n. geistliche Art Diamanten, m.
 Jargonner, v. n. et a. nie mówić, wymawiać, peplać, baciać, feblerhaft und unverständlich reden; schwagen.
 Jarre, f. dzban wielki do wody, m. großer Wasserkrug, m. Jar.

Jarret, m. podkolanek; przegub, m. Kniebug, m. Knieknie, f.
 Jarreté, ée, a. zapadać na tył nogi. (o zwierzętach), hinten eingbeinigen, (von Thieren).
 Jarretière, f. podwiązka, f. Knieband, Strumpfband, n.
 Jarréux, euse, a. twardy, ostry, strąbny.
 Jars, m. gąsior, m. Gänserich, m.
 Jaser, v. n. świegotać, klekotać, plaudern, schwagen.
 Jaserie, v. n. świegotanie etc., n. Geschwätz, n.
 Jaseur, m. euse, f. świegot, klekot, m. Schwäger, m. — inn, f.
 Jasmin, m. iasmin, fiołek iasminowy, m. Jasmin, m.
 Jaspe, m. iaspis, m. Jaspis, m.
 Jasper, v. a. upstrzyć, nakropić co czerwono i zielono, jaspisfarbig aufstreichen oder sprenkeln.
 Jaspure, f. upstrzenie, nakropienie czerwonozielone, n. kolor iaspisowy; brzeg książki takiego koloru, m. Färbben, Sprekeln auf Jaspisart, n. Jaspisfarbe daher, f. jaspisfarbener Schnitt eines Buches, m.
 Jatte, f. miska drewniana; niecka, f. Napf; Spülkumpen, m. Mulde, f.
 Jattée, f. miska drewniana, niecka pełna czego, f. Napf voll, m. Mulde, f.
 Jauge, f. prawidło, n. leska, f. instrument do wymierzenia napoiu w beczce etc., m. wymierzanie, n. Visirstab, Maßstab, n. Nische, f. Visiren, n.
 Jaugeage, m. wymierzanie, n. z płata od tego, f. Visiren; Visirgeld, n.
 Jauger, v. a. wymierzać beczkę etc., visiren, aichen.

Jaugeur, m. miernik, m. Distler, m.
 Jaunâtre, a. żółtawy, gelblich.
 Jaune, a. żółty, gelb. — m. żółtość, f. kolor żółty, das Gelbe. — d'oeuf, żółtek, m. Eyerdotter, m.
 Jaunet, m. kwiatek żółty, m. gelbes Blümchen, n.
 Jaunir, v. a. żółcić, żółto farbować, gelb färben. — żółcić, płowieć, gelb werden.
 Jaunisse, f. żółtaczka, f. Gelbsucht, f.
 Javaris, m. rodzaj dzika, m. Art wildes Schwein, n.
 Javeau, m. kępa, f. ostrów narzecz, m. Anflus, m. Flußinsel, f.
 Javeler, v. a. żęte zboże na pokosy, na garści rościć, in Schwaden legen. — n. na garściach, na pokosach leżeć, auf den Schwaden liegen.
 Javeleur, m. zboże żęte na pokosy etc. rościć, der das Getraide in Schwaden legt.
 Javeline, f. dziur, m. Kleiner Wurfspeer, m.
 Javelle, f. garść zboża żętego; f. pokos; pek chróstu, m. wiązka, f. pek palów etc., m. Schwaden, m. Reisbund; Gebund Latten, Weinpfähle etc., n.
 Javelot, m. dziur, m. strzelce, (wąż), m. Wurfspeer, m. Pfeilschlinge, f.
 Jean, m. Jan, Johann, m. Jeannot, m. Janek, Jas, m. Hanschen, n. (Name).
 Jeanne, f. Johanna, Johanne, f. nette, neton, f. Joasia, f. Johannchen, Hannchen, n.
 Jectisses, a. f. pl. terres —, ziemia wykopana i przewieziona, f. Wurferde, f.
 Jérémie, m. Jeremiasz, Jeremia, m. (Name).
 Jérémade, f. sam. treny, pl. pieśń żałobna, f. Klage Lied, n.
 Jérôme, m. Hyronim, Hieronimus, m. (Name).

Jésuite, m. Jezuita, m. Jesuit, m.
 Jésus, m. Jezus, Jesus, m. l'enfant —, dzieciątko Jezus, Kindlein Jesu, n.
 Jet, m. ciśnienie, rzucenie, n. cisk, pocisk, m. latorośl, f. wyrostek, m. odlewana robota, f. rachowanie liczmanami, n. Wurf; Schößling; Schuß; Guß, Abguß, Einguß, m. Rechnen mit Zählpfennigen, n. — de lumière, promień światła, m. Lichtstrahl, m. — d'eau, woda promieniem wytryskująca, f. Wasserstrahl, m. — d'abeilles, rój pszczół, m. Bienen schwarm, m.
 Jété, f. tama na brzegu przy porcie, f. nawóz, gruz na drodze, m. Damm am Ufer eines Hafens; Schutt auf Fahrwegen, m.
 Jeter, v. a. cisnąć, po-, w-, wy-, z-, rzuć; oblać; lać, odlewać; puszczać paczek, korzeń; rość się, werfen, abwerfen, auswerfen, hinwerfen; bergießen, gießen; treiben; schwärmen, se —, r. rzucić się; poddać się; paść, sich werfen, sich stürzen.
 Jeton, m. liczman; rój pszczół, m. Zählpfennig, Bienenpfennig; Bienen schwarm, m.
 Jeu, m. gra; talia kart, f. żart, m. stawka; gralnia, f. miejsce gdzie grają, n. Spiel, n. Graß; Einsatz, m. Spieltisch, n.
 Jendi, m. czwartek, m. Donnerstag, m. — saint, wielki czwartek, m. der grüne Donnerstag, m.
 Jeun, ad. czczo, nuchtern.
 Jeune, a. młody; młodszy, jung.
 Jeûne, m. post, dzień postny, m. Fasten, f. Fasttag, m.
 Jeûner, v. n. pościć, fasten.
 Jeunesse, f. młódz, młodość, f. błąd, nierozum płochy młodości, m. Jugend, f. Jugend; fehler, m.
 Jeunet, ette, a. sam. młodziuchny, młodziutenki, sehr jung.
 Jeûneur, m. euse, f. długo, często poszczający, der, die viel fastet.
 Joachim, m. Joachim, Joachim, m. (Name).
 Joaillerie, f. jubilerstwo, n. handel klejnotami, m. Juwelierkunst, f. Juwelenhandel, m.
 Joailler, m. ière, f. jubiler; handlujący klejnotami, m. Juwelier; Juwelenhändler, m.
 Job, m. Job, Hiob, m. (Name).
 Jocrisse, m. sam. gołota; skądra, m. Tropf, Knicker, m.
 Jodelet, m. sam. trefnia, m. Pöffenreißer, m.
 Joie, f. radość, uciecha, f. ukontentowanie, n. Freude, Lust, f.
 Joignant, prp. przy, blisko, tuż, neben, dicht dabei.
 Joindre, v. a. składać; złączyć, zjednoczyć; dodać; przyłączyć; skleić, spoić, związać; doścignąć, dogonić, złączyć; menfugen, legen, stellen, etc.; vereinigen; falten; binzufügen, setzen, legen etc.; beifügen; einholen. — n. zanymać się, zwierzać się, leżeć dobrze, schließen, genau anschließen, se —, r. złączyć się, zeyshen sich vereinigen, zusammenfügen etc.; zusammen stoßen, sich antreffen.
 Joint, m. staw, przegub, m. fuga, f. Gelenk, n. Fuge, f.
 Jointe, f. pęto na koiu, n. Kessel am Pferdefuß, f.
 Jointée, f. dwie garści czego, przyszarść, f. doppelte bohle Hand voll, f.
 Jointif, ive a. schodzący się, dotykający się, dicht an einander passend.
 Jointoyer, v. a. zaprawić, zalepic fugi, die Fugen verstreichen.

Jointure, *f.* staw, przegub, *m.*
fuga, *f.* Gelenk, *n.* Fuge, *f.*
Joli, *ie, a.* ładny, piękny, mi-
ły; kępski, hübsch, artig, nied-
lich.
Joliet, *ette, a.* *fam.* dość ład-
ny, piękny, zjemlich hübsch,
ganz artig.
Joliment, *ad* ładnie, pięknie,
miles, hübsch, artig.
Jolivetés, *f. pl.* fraszki piekne.
f. pl. allerlei artige Kleinigkei-
ten, *f. pl.*
Jonc, *m.* sit, sław, *m.* sitó-
wie, *n.* obrączka, *f.* pierścio-
nek gładki bez kamienia, *m.*
Biusse, *f.* Fingerring ohne Stein-
fassen, *m.*
Jouchaie, *f.* sitówisko, miejsce
pełne situ, *n.* Ort, wo Binsen
wachsen, *m.*
Jouchée, *f.* kwiaty, gałęzie etc.
na drogę posypane, *pl.* ko-
szyk pełen sekwów; serek z
smietanki robiony, *m.* gestren-
te Blumen, *f. pl.* Zweige, *m.*
pl. oder Gras, *n.* voller Käse-
körbchen, *n.* kleiner Rohrkäse,
m.
Joncher, *v. a.* kwiatami etc.,
posypać, mit Blumen zc. be-
streuen, *fig.* okryć, bedecken.
Jonchon, *f.* złączenie się, *n.*
Zusammenstoßung, Vereinigung,
f.
Jonglerie, *f.* kuglarstwo, *n.*
figle, *m. pl.* Taschenspieler, *n.*
f. Gaukelpöffen, *f. pl.*
Jongleur, *m.* kuglarz, figlarz,
m. Gaukler, Possenspieler, *m.*
Jonquille, *f.* rodzaj narcysów,
m. Jonquille, (Art Narcisse), *f.*
Joseph, *m.* Józef, Joseph, *m.*
(Name.)
Jonahler, *v. n.* *fam.* grać dla
rozrywki, ein Spielchen ma-
chen.
Jouaillerie etc., *v.* Joaillerie.
Joue, *f.* policzek, *m.* Wange, *f.*
Jouer, *v. n.* et *a.* grać; igrać,
spielen. — d'un instrument,
grać na instrumentie, auf a-

nem Instrumente. — à un jeu,
grać w co, grę jaką, ein
Spiel. (*qc.* zadawać; grać o
co; zwieszać, oszukać, drwić,
szydzić, etwas spielen; auspie-
len; um etwas spielen; betrügen;
lächerlich machen. se —, *r.* (*de*
qc.) igrać co robić, igrać
czem, womit spielen; es spie-
lend verrichten. (*de qc.* ou *de*
qc.) żartować, drwić, nasmia-
wać się z czego z kogo, einen
Spaß mit etwas treiben, ihn
Besten haben. (*à qq.*) napasto-
wać, prześladować kogo,
drwić z kogo, sich an einen wa-
gen, reiben. (*à . .*) na niebe-
zpieczeństwo się narażać, sich
in Gefahr begeben.
Joueran, *m. fam.* gracz podły,
m. schlechter Spieler, *m.*
Jouet, *m.* cacko, *n.* drag u
woza, *m.* Spielwerk, *n.* Waag,
gebalken, *m.*
Joueur, *m.* euse, *f.* gracz, *m.*
Spieler, *m.*
Joufflu, *ue, a.* wielkogieby, ge-
biasty, hausbäckig.
Joug, *m.* iarżmo, *n.* Joch, *n.*
Jouir, *v. n.* (*de qc.*) u-, zaży-
wać, posiadać, genießen, ha-
ben.
Jouissance, *f.* u-, zażywanie;
posiadanie, *n.* Genuß, *m.*
Jouissant, *ante, a.* używający
etc., genießend.
Joujou, *m. fam.* cacko, *m.*
zabawki, *pl.* Kinderpiel, *n.*
Jour, *m.* dzień, *m.* słońce,
światło, *n.* Tag, *m.* Tages-
licht, Licht, *n. fig.* życie, *n.*
Leben, *n. à —, ad.* przay-
rzysto, durchsichtig, durchbro-
chen. Jours, *pl.* dni, lata,
życia, *pl.* życia, *pl.* Tage, *f.*
pl. Lebenszeit, *f.*
Journal, *a. m. et f.* dziennik;
dyaryusz; morg roli, *m.* Ta-
gebuch, *n.* Wochen-, Monats-
schrift, *f.* Morgen Landes, *m.*
Jour-

Journalier, *ère, a.* dzienny,
codzienny, odmienny, täglich,
veränderlich.
Journalier, *m.* robotnik, *n.*
Tagelöhner, *m.*
Journaliste, *m.* wydawca dzien-
nika, *m.* Verfasser einer pe-
riodischen Schrift, *m.*
Journée, *f.* dzień, *m.* robota
iednodniowa; zapłata za nią;
podróż, droga iednodzienna;
bitwa, *f.* Tag, *m.* Tageszeit,
Tagewerk, *n.* Tagelohn, *m.*
Tagreise; Schlacht, *f.*
Journellement, *ad.* codziennie,
codziennie, täglich.
Joute, *f.* gonitwy, *pl.* Langen-
brechen; Schifferstechen, *n. fig.*
walka, potyczka, *f.* Kampf,
m.
Jouter, *v. n.* kopie kruszyć,
Langen brechen, *fig. fam.* poty-
kać się, walczyć, kämpfen,
streiten.
Jouteur, *m.* potykający się,
Kämpfer, *m.*
Jouvenceau, *m. fam.* młodzie-
niec ładny, *m.* hübscher Jüng-
ling, *m.*
Jouvencelle, *f. fam.* dziewczyna,
f. Mädchen, *n.*
Jovial, *ale, a.* wesoły, lusty,
fröhlich.
Jovialité, *f.* wesołość, *f.* umysł
wesoły, *m.* Fröhlichkeit, *f.*
Joyau, *m.* klejnot, *m.* Kleinod,
Geschmeide, *n.* Schmuck, *m.*
Joyeux, *euse, a.* wesoły, ra-
dostny, freudig, lustig.
Jubilation, *f.* radość, *f.* okrzy-
ki, *pl.* Jubel, *m.*
Jubilé, *m.* rok święty, jubi-
leusz, odpust zupełny; xiądz,
doktor wysłużony, *m.* Jubel-
jahr, Jubelfest; Ablassjahr, *n.*
Jubelpriester; Jubeldoktor, *m.*
Jubiler, *v. a.* un ancien laquai,
dadaż łaskawy chleb słudze
zastużonemu, einen alten Be-
dienten zur Ruhe setzen.
Jucher, *v. n.* et se —, *n.* wla-
cieć na grzędę, (o kurach),

auffügen, aufstiegen, (von Hüh-
nern und Vögeln).
Juchoir, *Juc, m.* grzęda, *f.*
siadło, siedlisko kur, *n.*
Hühnerstange, *f.*
Judaique, *a.* żydowski, jüdisch,
Judaisier, *v. n.* po żydowsku żyć,
myśleć, es mit den Juden hal-
ten.
Judaisme, *m.* żydowska wiara,
nauka, *f.* Judenthum, *n.*
Judicature, *f.* urząd sędziego,
sędziowie, *pl. m.* Richteramt,
n.
Judiciaire, *a.* sądowy, gericht-
lich. — *f. fam.* rozsadek, *m.*
rozsądnosc, *f.* Beurtheilungs-
kraft, *f.*
Judicieux, *euse, a.* rozumny,
rozsądny, roztropny, verständ-
lich, vernünftig, geschickt.
Juge, *m.* sędzia, *m.* Richter,
m.
Jugement, *m.* dekret; sąd, są-
dy, *m. pl.* zdanie, *n.* rozsą-
dek, *m.* rozsądnosc, *f.* Ur-
theil; Gericht; Gutachten, *n.*
Verstand, *m.* Beurtheilungs-
kraft, *f.*
Juger, *v. a.* et *n.* o-, roz-, są-
dzić; sądzić, dorozumiewać
się, rozumieć; trzymać iak
o czym, urtheilen; richten; ent-
scheiden; mutmaßen, schließen,
meinen, halten für . . .
Juif, *m.* Juive, *f.* żyd, *m.* ży-
dówka, *f.* Jude, *m.* Jüdin,
f. a. żydowski, jüdisch.
Juillet, *m.* lipiec, *m.* (miesiąc),
Julius, Heumonat, *m.*
Juin, *m.* czerwiec, *m.* (miesiąc),
Junius, Brachmenat, *m.*
Juiverie, *f.* żydowskie miasto,
n. żydowska ulica, *f.* Juden-
stadt, Judengasse, *f.*
Jujube, *f.* iuiuba, *f.* (owoc),
Brustbeere, *f.*
Jujubier, *m.* iuiuba, *f.* (drze-
wo), Brustbeerbaum, *m.*
Jules, *m.* Juliusz, Julius, *m.*
— lie, *f.* Julia, Julia, *f.*
(Name.)

Ju-

Julien, *m.* Julian, *Julian, m.*
— *anne, f.* Julianna, *Juliane, f.*

Jumart, *m.* mieszaniec z wołu i osłicy, *m.* Ochsenesel, *Maus, ochs, m.*

Jumeau, *m.* elle, *f.* bliźniak, *m.* bliźnię, *n.* Zwilling, *m.* — *a.* bliźnięcy, *Zwilling, m.*

Jument, *m.* klacz, kobyła, *f.* Stutte, *f.*

Jupiter, *m.* Jowisz, *m.* Jupiter, *m.*

Jupon, *m.* spodniczka spodnia, *f.* Unterröckchen, *n.*

Jurande, *f.* urząd cechmistrzowski, *m.* cechmistrzostwo, *n.* Amt eines Geschworenen; Kollegium der Geschworenen, *n.*

Juratoire, *a.* poprzysiężony, *eidlich.*

Juré, *ée, a.* poprzysiężony, przysięgły, *geschworen, beidigt.*

Juré, *m.* przysięgły, *m.* Geschworener, *m.*

Jurement, *m.* przysięga, *f.* przeklinanie, *n.* Schwur; Fluch, *m.*

Jurer, *v. a. et n.* przysięgać, poprzysięgać; kłaść, przeklinać, świdrować, beschwören, fluchen. *fig.* niezgadzać się; skrzywić, zadzierać, sehr abseihen; einen harten, widerlichen Ton von sich geben.

Jureur, *m.* przeklinacz, *m.* Flucher, *m.*

Jurisdiction, *Jurisdiction, f.* inryzdykcyja, *f.* sądownictwo, *n.* prawo, moc sadzenia i karania kogo, *f.* Gerichtsbarkeit, *f.* Gerichtswang; Gerichts-
sengel, *m.*

Juridique, *a.* prawny, rechtlich.

Juriconsulte, *m.* prawnik, *m.* Rechtsgelehrter, *m.*

Jurisprudence, *f.* prawnictwo, *n.* Rechtsgelehrsamkeit, *f.*

Juron, *m.* przeklinanie czyie zwyczajne, *n.* Leibschwur, *m.*

Jus, *m.* sok, *m.* Saft, *m.*

Jusque, *Jusques, prp.* aż do; nawet i, tak dalece, tak bardzo, że, bis; sogar auch.

Jusqu'ame, *f.* szalęcy, bieluń, *m.* Wissenfraut, *n.*

Justaucorps, *m.* suknia męska ciasna, *f.* Mannsrock, *m.*

Juste, *a.* sprawiedliwy; należyty, prawy; słuszny; doskonały; za ciasny, za krótki, za lekki, gerecht, recht, richtig, billig, genau, zu eng, zu kurz, zu leicht. — *ad.* słusznie, należyście, dobrze, richtig. — *au,* właśnie, w istocie, ganz genau. — *m.* kaptanik z rękawkami, *f.* Leibchen mit Aermeln, *n.*

Justement, *ad.* słusznie, prawnie; właśnie; w sam czas, w sam raz, gerecht, genau, gerade.

Justesse, *f.* pomiar, *m.* pomierność, składność; pilność, *f.* Richtigkeit, *f.*

Justice, *f.* sprawiedliwość, *f.* sąd, sądy, *m. pl.* inryzdykcyja, zwierchność, *f.* Gerichtigkeit, Recht, Gericht, *n.* Gerichtsbarkeit, Justiz, *f.*

Justiciable, *a.* do inryzdykcyi należący, dem Gerichtswange unterworfen.

Justicier, *v. a. s.* tracić, richten, hinrichten.

Justicier, *m.* człowiek sprawiedliwy; dozorca sprawiedliwości; justycyaryusz, *m.* der Gerechtigkeit liebet; Gerichtsherr; Gerichtshalter, *m.*

Justifiable, *a.* usprawiedliwienie godny, wart, zu rechtfertigen.

Justifiant, *ante, a.* usprawiedliwiający, rechtfertigend.

Justificatif, *ive, a.* usprawiedliwiający, dowodzący, rechtfertigend, beweisend.

Justification, *f.* usprawiedliwienie, dowodzenie niewinności, *f.* Rechtfertigung, *f.*

Justi-

Justifier, *v. a.* usprawiedliwić, niewinność czyją dowodzić, okazać; dowieść wywieść, pokazać, rechtfertigen, losprechen, beweisen.

Justin, *m.* Justyn, *Justinus, m.*

— *ne, f.* — tyna, — sine, *f.* (Name).
Justinien, *m.* Justynian, *Justinian, m.* (Name).
Juteux, *euse, a.* soczysy, *saffig.*

K.

Kahouanne, *f.* rodzaj wielkich żółwiów, *m.* Caretschildkröte, *f.*

Kali, *m.* solnik, *m.* solne ziło, *n.* Salzkrut, *n.*

Kan, *m.* han Tatarski, *m.* Chan (Der Tartaren), *m.*

Kermès, *m.* czerwiec, *m.* Scharlachbeere, *f.*
Kouan, *m.* ziarka pewne do farby karmazynowej potrzebne, *n.* pl. gewisser Saame zur Bereitung der Carmesinfarbe, *m.*
Kyrielle, *f.* litania, *f.* Litanen, *f.*

L.

La, *art. f.* ta, die — *pr.* ona

La, *ad.* tam, da, daselbst, dahin, dort, daben.

La la, *ad.* powoli, zwolna; nu, daley; iako tako, nun, nun; so so, mittelmäßig.

Labial, *le, a.* lettre —, *f.* litera wargowa, *f.* Lippenbuchstabe, *m.*

Labile, *a.* memoire —, pamięć słaba, *f.* schwaches Gedächtnis, *n.*

Laboratoire, *m.* oficyna chemiczna, *f.* Laboratorium, *n.*

Laborieux, *euse, a.* pracowity; trudny, ciężki, arbeitsam, mühsam.

Labour, *m.* uprawa, *f.* uprawianie roli, ogrodu etc., *n.* Pflügung, Umgrabung, *f.*

Labourable, *a.* orny, uprawny, urbar.

Labourage, *m.* rolnictwo; uprawianie, *n.* uprawa roli, *f.* Ackerbau, Feldbau, *m.* Acker, *n.*

Labourer, *v. a. et n.* uprawiać, orać, kopać, wsepować rolę; ryć, (den Acker) bestellen, aufsen, pflügen, umgraben, umwühlen.

Laboureur, *m.* rolnik, oracz, *m.* Ackermann, Bauer, *m.*

Labyrinthe, *m.* labirynt, *m.* Irrgarten, Irrgang, *m.* fig. sprawa zawiła, *f.* verwirrter Handel, *m.*

Lac, *m.* jezioro, *n.* See, *m.*

Lacer, *v. a.* sznórować, nawlec, schnüren, durchziehen.

Lacet, *m.* igliczka do sznórowania, *f.* dło, *n.* Schnürsenkel, Nestel, *m.* Schlinge, *ic., f.*

Lâche, *a.* nietęgi, nienateżony, wolny, schlaff, locker, *fig.* leniwy, gnuśny; bojaźliwy; trwożliwy; nikczemny; podły, träge, faul, feige, niedeträchtig. — *m.* tchórz, *m.* feige Memme, *f.*

Lâcher, *v. a.* popuścić, spuścić, wypuścić, schlaff machen; nachlassen, los lassen, fahren lassen.

jam.

fam. dać, wyciąć, geben. —
n oder se — r. spuścić się,
nachlassen, losgeben.
Lâcheté, f. ichorzystwo, n.
bojaźliwość; nieczemność,
podłość, f. Feigheit, Nieder-
trachtigkeit, f.
Lacis, m. robota siatkowa, f.
netzformiges Gewebe, n.
Lacmique, a. krótkomowny,
krótki, weźłowaty, kurz und
nachdrücklich.
Lacnisme, m. krótkomowność,
f. kurze und nachdrückliche Re-
de, f.
Lacrymal, ale, a. łzawy, Thrä-
nen . . .
Lacs, m. powrót, m. sidło, n.
fontaz, m. Schnur, Schlinge,
Schleife, f. fig. sidło, n. Fall-
strick, m.
Lactée, a. f. veine —, żyła
mleczna, f. Milchader, f. voie
—, mleczna droga na niebie,
f. Milchstraße am Himmel, f.
Lacune, f. miejsce prozne, n.
przerwa, f. Lücke, f.
Ladre, a. trędowaty, parszywy,
ausfälig, fig. nieczysty, bez-
czyny; skąpy, gefühllos; sil-
jig, — m. trędowaty człowiek,
m. Ausfäliger, m. fig. sknér,
skąpiec, m. farger Gift, m.
Ladrerie, f. trad; szpital, m.
Ausfäz, m. Lazareth, n. fig.
skępswo, sknérstwo, n.
Kargheit, f.
Ladresse, kobieta trędowata,
Ausfälige, f. fig. albo skąpa,
f. Knauerin, f.
Lagune, f. jezioro, n. Kleiner
See, m. große Lache, f.
Lai, ie, a. świecki, weltlich, —
m. laik, m. Laie, m.
Laid, aide, a. szpetny, be-
czny, bzydkli, häßlich, garstig.
Laideron, f. meszkara, kobieta
bezczna, f. häßliches huzes
Frauenzimmer, n.
Laidoux, f. szpetność, f. Häß-
lichkeit, f.

Laie, f. świnia dzika, macio-
ra; droga w lesie wyrabana,
f. mlot dwóżyby, m. Bache,
wilde Sau, f. durchgehauer
Weg in einem Walde; Bahnhau-
mer der Steinhauer, m.
Lainage, m. towary wełniane,
m. pl. Wollenwaare, f.
Laine, f. wełna, f. Wolle, f.
Lainer, laver, v. a. bawić ku-
nerować sukno, auffragen,
den Strich geben, (Tuch) —
neur, m. kuturownik, Tuch-
rauber, Tuchfrager, m. T.
Lainerie, f. wełniana robota,
f. Wollenarbeit, f.
Laineux, euse, a. wełnisty;
wełniany, wollig, wollicht.
Lainier, m. wełniarz, weł-
niandziacy, m. Wollhändler,
m.
Laique, a. świecki, weltlich,
— m. laik, Laie, m.
Laisse, f. sfara, f. sznurek ta-
kapelusza, m. Koppelseil, n.
Koppelriemen, m. Hutschnur, f.
Laisser, v. a. zostawić; dąć,
spuścić co komu; polecić,
powierzyć; opuścić, oddać;
zaniechać, zaniechać; po-
zwolić, lassen, zurücklassen, über-
lassen, hinterlassen, verlassen,
unterlassen, zulassen.
Lait, m. mleko, n. mlecz, m.
Milch, f. — coupé, mleko
z wodą, Wasser und Milch.
vache a —, krowa doyna, f.
Melkkuh, f.
Laitage, m. nabiał, m. Milch-
werk, n. Milchspeise, f.
Laité, oder Laitance, mlecz-
rybi, m. Milch der Fische, f.
Laité, ée, a. mleczny, (o ry-
bach), Milch habend, (von Fi-
schen).
Laiterie, f. piwniczka, komo-
ra, sklepik na mleko, f.
Milchkeller, m. Milchammer;
Melkeren, f.
Laitoux, euse, a. mleczysty,
mleczny, milchfarbig, (von Edel-
steinen).

Lai-

Laitier, m. zuzel, m. Metall-
schlacke, f.
Laitière, f. mleczarka, krowa
doyna; mamka obfita w po-
karm, f. Milchfrau, f. Milch-
mädchen, n. Amme, Kuh, die
viel Milch hat, f.
Laiton, m. mosiądz, m. Mess-
sing, n.
Laitue, f. łoczyga, f. Lattich,
m.
Lama, m. pop Tatarski, m.
tatarischer Priester, m.
Lamantin, od. Lamentin, m.
ryba morska wielkości wie-
loryba, f. Seekuh, f. (Fisch).
Lambeau, m. płat, szmat, ga-
gan, m. tata, f. Lappen, Lum-
ben, m. fig. ułomek, m. Bruch-
stück, n.
Lambin, m. ine, f. fam. dłu-
bacz, guzdracz, m. Zauderer,
m.
Lambiner, v. n. fam. dłuhać;
guzdrać się, lenić się, lau-
dern.
Lambris, m. futrowanie scia-
ny, n. posadzka: gipsówka,
f. Tafelwerk, Getäfel, n.
Lambrisage, m. futrowanie;
gipsowanie n. posadzka, f.
Täfelu, Tafelwerk, n.
Lambrisser, v. a. futrować; gi-
psować, täfeln; vergipsen.
Lambruche, Lambrusque, f.
wino ptozne, dzikie, n. Art
wilder Weintrauben, f.
Lame, f. blacha, blaszka, f.
złoto, srebro lite, blaszkowe,
n. głównia, główienka; fala
morska, f. w. t. m. Platte von
Metall, f. Blech, n. Glitter;
Lahn, m. Klinga; Meereswelle,
f.
Lamentable, a. żaloszny, kląg-
liwy, jämmerlich.
Lamentation, f. żal, m. zale-
nie się, narzekanie, n. Weh-
klage, f. Jammer, m.
Lamentex, v. a. żalić się, na-
rzekać, ubolewać, bejammern,
wehklagen.

Lamier, m. rzemieślnik, co
złoto etc. blaszkowe, cią-
gnione robi, m. Lahnmacher,
m.
Laminer, v. a. płaszczyć, bić,
platten, plätten.
Lampadaire, m. zapalacz lamp,
m. latarnia, na rzonku, f.
Lampenmann; Lampenstock, m.
Lampe, f. fam. lampka, f.
Lampe, f.
Lampée, f. fam. szklanka pe-
na, f. kufel, kielich, m.
Lampen, m. volles Glas, n.
Lamper, v. n. fam. pić, saufen,
sechen.
Lampéron, m. rurka lampowa,
f. lichtarzyk, m. Lampenröhre,
Dille, f.
Lampion, m. lampeczka, (na
illuminaacy), f. kleine Lampe,
bejonders bei öffentlichen Be-
leuchtungen, f.
Lamproie, minog, ninog, m.
Lamprete, Bricke, f.
Lamproyon, f. minozek etc.,
m. kleine Lamprete, f.
Lance, f. włócznia, kopia, f.
drąg, m. stępel do nabijania
armaty; szpata, f. promień
ognisty, m. Lanze; Stange,
Ladefchaufel, f. Spatel; Feuer-
strahl, m.
Lancer, v. a. rzucać, biskać;
motać, werfen, schießen, schleu-
dern. se — r. skozyć, rzu-
cić się na . . . sich stürzen,
springen auf . . .
Lancière, f. upust, spust we-
mlynie, m. Trepperrinne einer
Mühle, n.
Lancinant, ante, a. kołący;
bólący, stehend, (vom Schmer-
ze).
Langoir, m. stawidło u mły-
na, n. Schutzbrett in der Müh-
le, n.
Lande, f. piaski, m. pl. Heide,
Steppe, f. Landes, pl. fig.
nudne, niezabawne kawałki
w książce, m. pl. trockene Stel-
len in einem Buche, f. pl.

Land-

Landgrave, *m. et f.* landgraf, *m.* — grabini, *f.* Landgraf, *m.* Landgräfin, *f.* — viat, *m.* landgrabstwo, *n.* Landgrafschafft, *f.* — vine, *f.* landgrabini, *f.* Landgräfin, *f.*
 Landier, *m.* wilk kuchenny, *m.* Feuerbock, Brandbock, *m.*
 Language, *m.* ięzyk, *m.* mowa, *f.* Sprache, *f.*
 Lange, *m.* powiliacz, *n.* Wicelschnur, Windel, *f.*
 Langoureux, *euse, a.* słaby, chorowity; pragnący, tęskny, matt, schwächlich, schmachteud.
 Langouste, *f.* rak morski wielki, *m.* rodzaj szarańczy, *f.* Art großer Seekrebse; Art Heuschrecke, *f.*
 Langue, *f.* ięzyk, *m.* mowa, *f.* Zunge; Sprache, *f.*
 Langue, *f.* słabosc, mdłosc; tęsknoc, *f.* tęsknienie, *n.* nieochota, ociężalosc, *f.* Matygłość, Schwachheit, *f.* Schwachheit, *n.* Niedergeschlagenheit, *f.*
 Langueyer, *v. n.* ozór wieprza oglądać, czy węgrowaty, die Zunge eines Schweines befehen, in der Absicht, ob es fännig ist.
 Languier, *m.* ozór wieprzowy wedzony, *m.* geräucherte Schweinszunge, *f.*
 Languir, *v. n.* stabić, schnać; cierpieć ból etc.; umierać z częgo, ausgezehrt, matt werden; längsame Marter ausstehen, verschmachten. *fig.* pragnąć, tęsknić, powoli iść, wlec się, schmachten; sich sehnen; schläfrig, langsam gehen.
 Languissant, *ante, a.* słaby; tęskny, pragnący, matt, kraftlos, schmachteud.
 Lanice, *a. f.* boure—; wełna wyczesana, *f.* Scheerwolle, *f.*
 Lanier, *m.* srokosz, *m.* dzierzba samica, *f.* Blaufuß, *m.* (Gallfe.)
 Lanière, *f.* rzemień, rzemiyk, *m.* pęciny, *pl.* Riemen, Wurfriemen, *m.*

lanifere, *a.* wełnisty, wollig.
 Lausquenet, *m.* gra pewna w karty, *f.* Landsknecht, *m.* (Kar-tenpiel).
 Lanterne, *f.* latarnia, *f.* Laterne, *f.* — sourde, *l.* ślepa, *f.* Blendlaterne, *f.* — magique, *l.* czarowniska, *f.* Zauberlanderne, *f.* Lanternes, *pl.* fig. sam. hayki, plotki, brednie, *pl. f.* Windbeutel, *f.* albernes Geschwätz, *n.*
 Lanterne, *v. n.* fig. guzdrać, dżubać, żądern. — *a. sam.* nabiąć komu, einem den Kopf vollschwätzen.
 Lanterne, *f.* sam. hayki, brednie, *pl.* albernes Geschwätz, *n.*
 Lanternier, *m.* ière, *f.* zapalacz latarni, *m.* Laternenanzünder, *m.* fig. sam. dżubać, guzdrać; wietrznik, baiać, *m.* Zauberer; Windbeutel, *m.*
 Lantiponnage, *m.* sam. brednie, figle, *pl.* dummes Geschwätz, *n.*
 Lantiponner, *v. n.* sam. bredzić, drwić, schwätzen.
 Laper, *v. n.* kąpać, leckera, laps perli.
 Lapereau, *m.* króliczek, *m.* junges Kaninchen, *n.*
 Lapidaire, *m.* iubiler, cō drogie kamienie szlufnie, *m.* Steinschneider, *m.* a. style, napis, *m.* litery na kamieniach wyrte, *pl.* Steinschrift, *f.*
 Lapidation, *f.* kamionowanie, *n.* Steinigung, *f.*
 Lapider, *v. a.* kamionować, steinigen.
 Lapidification, *f.* rodzenie kamieni; obrócenie w kamień, *n.* Erzeugung der Steine, *f.*
 Lapin, *m.* królik, *m.* Kaninchen, *n.*
 Lapine, *m.* królik samica, *f.* weibliches Kaninchen, *n.*
 Lapinière, *v.* Garénne.
 Lapis, *m.* lazur, (kamień); *m.* Lapisstein, *m.*

Lap-

Lapmude, *f.* odzież z skór tarantowych, *f.* Kleid von Rennthierfellen, *n.*
 Laponie, *f.* Laponia, *f.* Lapp-land, *n.* — pon, ponien, *m.* Laponczyk, Lappländer, Lappe, *m.* — *a.* poński, ländisch.
 Laps, *se, a.* odszczepienie, odpady od wiary, von der Religion abgefallen.
 Laquais, *m.* lokay, *m.* Lackey, *m.*
 Laque, *f.* lak, (farba), *m.* Lack, *m.*
 Laqueton, *m.* lokaik, *m.* Kleiner Lackey, *m.*
 Larcin, *m.* kradzież, *f.* Diebstahl, *m.*
 Lard, *m.* słonina, *f.* Speck, *m.*
 Larder, *v. a.* spikować, spicken.
 Lardoire, *f.* szpikulec, *m.* Specknadel, *f.*
 Lardon, *m.* słonina na kawałki pokraiana, *f.* Speckschnitt, *m.* fig. przymówka, ucinki, *f. pl.* żart aszczypliwy, *m.* Stich, *m.* Stichelei, *f.*
 Large, *a.* szeroki, obszerny, przestronny, breit; weit. — *m.* szerokosc, odleglosc, *f.* Breite; Weite, *f.* au —, wiele maig miejsca, geräumig. *fig.* w dostatku, in guten Umständen.
 Largement, *ad.* dostatecznie; zupełnie, reichlich.
 Large, *f.* szczodrobliwosc, hojnosć, *f.* podarunek, *m.* Freigebigkeit, Gänkung, *f.*
 Largeur, *f.* szerokosc; szerz, *f.* Breite, *m.*
 Largue, *m.* śród morza, *m.* Höhe des Meeres, *f.*
 Larix, *m.* v. Mélèse.
 Larne, *f.* iza; kropla, *f.* Thäne, Zähre, *f.* Tropfen, *m.*
 Larmières, *f.* pl. kaciki oczne, *m. pl.* (o jeleniach, łosiach). Augenhöhlen der Hirsche und Elendthiere, *f. pl.*

Larmiers, *m. pl.* skroni kon-ska, *f.* Schläfe eines Pferdes, *f. pl.*
 Larmoyant, *ante, a.* rozlewający łyzy, in Thränen zerfließend.
 Larmoyer, *v. n.* rozlewać łyzy, rzwennie płakać, bitterlich weinen.
 Larron, *m.* nesse, *f.* złodziey, *m.* — eyka, *f.* Dieb, *m.* — inn, *f.*
 Larronneau, *m.* złodzieiek, *m.* Kleiner Dieb, *m.*
 Larves, *m. pl.* strachy, duchy, *m. pl.* Nachtgeister, Seelen der Bösen, *f. pl.* T. poczwarka, *m.* (o robakach). Larven, (von Insekten), *f. pl.*
 Las, *asse, a.* zmordowany, spracowany, müde, *fig.* nieochotny, uprzykrzony, überdrüssig.
 Lascif, *ive, a.* sprośny, wszeteczny; iurny, üppig, unzüchtig, geil.
 Lasciveté, *f.* sprośnosć, wszeteczność; iurnosć, *f.* zhytek, *m.* leppigkeit, Unzucht, Geilheit, *f.*
 Lassant, *ante, a.* przykry, markotny, uprzykrzony, ermüdend, lästig.
 Lasser, *v. a.* zmordować, spracować, sfatygować; usprzykrzyć się; nudzić, ermüden; lästig seyn; lange Weile machen. — *r.* zmordować się etc.; nudzić się, przykrzyć sobie, sich ermüden, überdrüssig werden.
 Lassitude, *f.* osłabienie, *n.* słabosc, *f.* Müdigkeit, Matygłość, *f.*
 Latanier, *m.* rodzaj drzewa palmowego, *n.* Latanbaum, *m.* (Palmenbaum).
 Lateral, *ale, a.* poboczny, postroony, was auf der Seite ist.
 Latéralement, *ad.* z boku, von der Seite.

La-

Latin, *ine*, łaciński, *lateinisch*,
 Latin, *m.* łacina, *f.* język
 łaciński, *m.* Latein, *n.*
 Latiniser, *v. a.* dążyć zakończy-
 nie łacińskie słowu, *etwa* la-
 teinische Endung geben.
 Latinisme, *m.* własność ier-
 ka łacińskiego, *f.* lateinische
 eigene Redensart, *f.*
 Latinist, *m.* dobry łacinnik,
m. guter Lateiner, *m.*
 Latinité, *f.* łacina, *f.* Latein,
n.
 Latitude, *f.* szerokość; odle-
 głość, *f.* Breite; Entfernung,
f. T.
 Latomie, *f.* więzienie podzie-
 mne głębokie, *n.* tiefes Ge-
 fängnis, *n.*
 Latrie, *f.* culte de —, cześć sa-
 memu Bogu oddawana, *f.*
 dem wahren Gott allein gebüh-
 rende Verehrung, *f.*
 Latrines, *f. pl.* kloaki, prewe-
 ty, *pl.* Gruben eines heimli-
 chen Gemachs, *f. pl.* Abtritte,
m. pl.
 Latte, *f.* łata, *f.* Latte, *f.*
 Latte, *v. a.* łatami oblić, be-
 latten.
 Lattis, *m.* robota ciesielska z
 łat dachowych, *f.* Latten-
 zweck, *n.*
 Laudanum, *m.* lekarstwo z
 soku makowego, *n.* Arzney
 aus Mohnsaft, *f.*
 Laudes, *f. pl.* pacierze, pieśni
 po utrznym, *pl.* Gebete und
 Lieder gleich nach der Frühmet-
 te, *n. pl.*
 Laure, *f.* Łaura, Łaura, *f.*
 (Namię).
 Lauréat, *a. m.* poëte —, poeta
 uwieńczony, *m.* gekrönter Poet,
m.
 Laurent, *m.* Wawrzyniec, Łe-
 reń, *m.* — rence, *f.* Lau-
 rencyja, *f.* Laurentia, *f.* (Na-
 wie).
 Laurier, *m.* wawrzyn, *pl. m.*
 hobkowe drzewo, *n.* Lorbeer-
 baum, Lorbeer, *m.* fig. zwy-

cięstwo, *n.* sława, *f.* Sieg,
 Ruhm, *m.*
 Lavage, *m.* mycie, o-, wy-, umy-
 wanie, *n.* sama, szczerza wo-
 da, *f.* pluskanie, *n.* Waschen,
 Abwaschen, Geplantes, *n.*
 Lavanche, *f.* zamieć śniegów,
f. Schneelawine, *f.*
 Lavande, *f.* lawenda; *f.* Lawen-
 del, *m.*
 Lavandier, *m.* pracz, *m.* Wasch-
 meister, *m.*
 Lavandière, *f.* praczka, *f.*
 Waschfrau, *f.*
 Lavaret, *m.* ryba pewna, *f.*
 Seeforelle, *f.*
 Lavasse, *f.* deszcz wielki, *m.*
 Regenguss, Wolfenbruch, *m.*
 Lave, *f.* ława, *f.* Lava, *f.*
 Lave-main, *m.* lawaterz, umy-
 walnik, *m.* umywalnia, *f.*
 Handbecken am Eingange einer
 Kirche, *n.*
 Lavement, *m.* T. mycie, umy-
 wanie, *n.* enema, *f.* Waschen,
 Klystier, *n.*
 Laver, *v. a.* myć, umywać, wa-
 schen, *fig.* obławać; płynąć,
 podmywać, bespülen.
 Lavette, *f.* ściierka, *f.* Wasch-
 lappen, Scheuerwisch, *m.*
 Laveur, *m.* euse, *f.* pracz, *m.*
 Wäscher, *m.* praczka, *f.*
 Lavoir, *m.* pralnia, *f.* koryto
 do umywania rąk u mecz-
 tów Tureckich, *n.* pomywa-
 lnik kuchenny, *m.* Waschplaz,
m. Waschhaus, *n.* Wassertrog,
 Wasserstein, *m.*
 Lavure, *f.* pomyje, *pl.* Spü-
 lisch, *n.*
 Laxatif, *ive*, *a.* laxujący, sto-
 lec sprawujący, den Leib öf-
 nend, abführend.
 Laye, *v.* Laie.
 Layetier, *m.* rzemieślnik co
 skrzynię robi, *m.* Kastenma-
 cher, *m.*
 Layette, *f.* skrzynia; szuflada,
f. powicie, *n.* Lage, Schub-
 lade, *f.* Würfzeug, *n.*

Laz-

Lazaret, *m.* lazaret, szpital, *m.*
 Lazareth, Quarantainehaus, *n.*
 Lazzi, *m.* pantomima w kome-
 dyi, *f.* stumme Handlung in ei-
 nem Lustspiele, *f.*
 Le, *art. m.* (ten), der *pr.* go, to,
 ihn, es.
 Le, *m.* szerokość materyi etc.;
f. Breite eines Zeuges etc., *f.*
 Leans, *ad. (obs.) v.* Dedans.
 Leche, *f.* fam. skibka, krówka,
f. dünnes Schnittchen, *n.*
 Lèche, *éc. p. et a.* lizany, ge-
 lekt, *fig.* wykintny, wytwo-
 rny, wysmukły, ängstlich gear-
 beitet.
 Lèche-frite, *f.* brytfanna, *f.*
 Bratpfanne, *f.*
 Lécher, *v. a.* lizac, oblizać,
 lecken, ab lecken.
 Léçon, *f.* lekcyja, godzina, nau-
 ka, *f.* text odmienny, *m.* Un-
 terricht, *m.* Stunde; Lehrstunde,
 Vorlesung; Aufgabe, Lection;
 Lectat, *f.* fig. nauka, prze-
 stęga, *f.* napomnienie, stro-
 fowanie, *n.* Lehre, Vorchrift,
f. Berweis, *m.*
 Lecteur, *m.* trice, *f.* czytelnik;
 lektor, *m.* Leser, Vorleser, *m.*
 Lectionnaire, *m.* lekcyonarz, *m.*
 Kollektienbuch, *n.*
 Lecture, *f.* czytanie książek, *n.*
 umiejętność, *f.* Lesen, *n.* Les-
 ung, Belesenheit, *f.*
 Légal, *ale*, *a.* prawny, gesetz-
 lich.
 Legalisation, *f.* potwierdzenie
 sądowe, *n.* gerichtliche Bestäti-
 gung, *f.*
 Legaliser, *v. a.* potwierdzić są-
 downie, gerichtlich bestätigen.
 Légal, *m.* legat, poseł, wiel-
 koraźca, papieski, *m.* päpst-
 licher Statthalter; Botschafter,
m.
 Légataire, *m.* legataryusz, *m.*
 Person, der etwas vermacht wor-
 den ist, *f.*
 Légation, *f.* legacyja, *f.* posei-
 siwo, (n) wielkoraźca papie-
 skie, *pl. m.* Statthalterchaft
 T. 11.

oder Gesandtschaft des Papstes,
f. — toire, *a.* téy inryzyk-
 cyi podległy, od takiego
 rządzoney, dazu gehörig, dersel-
 ben unterworfen.
 Légendaire, *m.* pisarz żywo-
 tów świętych, *m.* Legenden-
 schreiber, *m.*
 Légende, *f.* żywoty świętych,
m. pl. Legende, *f.* Leben der
 Heiligen, *n. fig.* obszerne opi-
 sywanie, wyliczenie czego, *n.*
 lange Erzählung, *f.*
 Léger, *ère*, *a.* lekki; żywy,
 chybki, raczy, leicht, hurtig,
fig. lekomysłny, niestate-
 czny; przyjemny, lekki, flüch-
 tig, leichtsinnig, angenehm, leicht-
 à la légère, *ad.* lekko, leicht,
fig. lekomysłnie, nierozsąd-
 nie, leichtsinnig, unüberlegt.
 Légereté, *f.* prędkość, chy-
 bkość, *f.* Geschwindigkeit, *f.*
fig. lekomysłność etc., *f.*
 Leichtsin, *m.*
 Légion, *f.* półk, *m.* Legion, *f.*
fig. mnóstwo, *n.* chmara;
 zgraja, *f.* große Menge, *f.*
 Légionnaire, *m.* półkowy, *m.*
 Soldat einer Legion, *m.*
 Législateur, *m.* trice, *f.* pra-
 wodawca, *m.* Gesetzgeber, *m.*
 Législatif, *ive*, *a.* prawodawczy,
 gesetzgebend.
 Légiste, *m.* prawnik, *m.* Rechts-
 gelehrter, *m.*
 Légitimation, *f.* T. upoważnie-
 nie, potwierdzenie; uspra-
 wiedliwienie, przyznanie uczi-
 wości, przyznanie pełnomocy,
n. Gültigmachen, Ehlich-
 machen, *n.* Vorlegung und An-
 erkennung seiner Vollmacht, *f.*
 Légitime, *a.* sprawiedliwy, pra-
 wy, rechtmäßig, gerecht.
 Légitimer, *v. a.* T. upoważnić,
 potwierdzić; uczciwość dzie-
 ciom nieprawego łoża przy-
 znać, gültig machen, für rechtmäßig,
 ehrlich erklären. — son
 pouvoir, *od. se —*, *r.* poka-
 zać prawość pełnomocy, die
 Recht-

Wschodzie jego Wollmacht dar-
thun.

Légitimité, *f.* uczeiwe urodze-
nie, *n.* prawość, *f.* prawo,
n. ehrliehe Geburt; Rechtmäßig-
keit, *f.*

Legs, *m.* zapis, *m.* Vermächts-
nist, *n.*

Léguer, *v. a.* zapisać co komu,
vermachen.

Légume, *m.* legumina, *f.* Hüls-
senfrucht, *f.* Légumes, *pl.*
jarzyna, *f.* Gemüse, *n.*

Légumineux, *euse, a.* jarzyn-
ny, leguminy, nach Art der
Hülsenfrüchte.

Lendemain, *m.* intro, intrzy
szy dzień, *m.* morgende Tag,
m.

Lendore, *m. et f.* fam. leninch,
m. Schlafmüge, *f.* (träger
Mensch).

Lénifier, *v. a.* T. ulżyć, łago-
dzić, lindern.

Lénitif, *m.* lekarstwo łagodzą-
ce, *n.* linderndes Mittel, *n.*

Lent, *ente, a.* wolny, nietęgi,
nierychty, nieprędky, lang-
samt.

Lente, *f.* gnida, *f.* Nisse von
Läusen, *f.*

Lenteur, *f.* nierychłość, nie-
prędkość etc., *f.* Langsamkeit,
f.

Lenticulaire, *a.* z obu stron
wypukły, linsenförmig.

Lentille, *f.* soczewica, *f.* Linse,
f. Lentilles, *pl.* piegi, *f. pl.*
Sommerflecken, *m. pl.*

Lentilleux, *euse, a.* piegowa-
ty, sommerfleckig.

Lentisque, *m.* mastykowe drze-
wo, *n.* lentyszek, Mastix-
baum, *m.*

Léonard, *m.* Leonard, Leon-
hard, *m.* — de, *f.* — da,
— de, *f.* (Name.)

Léonin, *ine, a.* société léoni-
ne, wilcze towarzystwo, *n.*
Gesellschaft, wo einer den Vor-
theil allein zieht, *f.* vers léo-

nins, *m. pl.* wiersze uciako-
we, *pl.* Knittelverse, *m. pl.*

Léonor, *m.* Lennor, Lennor.
— re, *f.* ra, *f.* (Name).

Léopard, *m.* lampard, *m.* Leo-
pard, *m.*

Lévre, *f.* trad, *m.* parch, *m.*
Ausfag, *m.*

Lépreux, *euse, a.* parszywy,
trędowaty, ausfagig.

Léproserie, *f.* szpital trędowa-
tych, *m.* Spital für Ausfagige,
n.

Lequel, laquelle, *pr.* który, co,
welcher, welche, welches.

Les, *art. pl.* (to), die. — *pr.*
one, ie; sie.

Lèse-majesté, *f.* obrażony ma-
iestat, *m.* beleidigte Majestät, *f.*

Lésor, *v. a. u.* skrzywdzić;
obrazić, bevorthellen, verlegen,
beleidigen.

Lésine, *f.* skępstwo, sknérstwo,
n. Knickerei, Stizigkeit, *f.*

Lésiner, *v. n.* skapić, knicken,
knauern.

Lésinerie, sposób postępowa-
nia podły, sknérowaty, *m.*
Knickeriges Verfahren, *n.*

Lesse, *v. Laisse.*

Lessive, *f.* ług, *m.* ługowanie,
n. Lauge, Weiche, Wäsche, *f.*

Lessiver, *v. a.* ługować, w ługu
pracć, namoczyć, laugen, beu-
chen.

Lest, *m.* balast, ładunek, *m.*
Ballast, *m.*

Lestage, *m.* ładowanie bala-
stem, *n.* Ballaststeinladen, *n.*

Leste, *a.* dobrze ubrany, gu-
stowny, schön gepunkt, geschmack-
voll, *fig.* zrzeczny, żywy, zwa-
wy, geschickt, thätig, gewandt.

Lester, *v. a.* ładować balastem,
Ballast einladen.

Lesteur, *m.* statek balast spro-
wadzający, *m.* Fahrzeug, das
den Ballast zuführt, *n.*

Léthargie, *f.* spączka; *fig.*
ospałość, *f.* Schlafsucht, *f.*

Léthargique, *a.* spączkowy ma-
jący; ospały, schlaffüchig.

Let-

Lettre, *f.* litera, *f.* list, *m.*
Buchstabe, Brief, *m.* Lettres,
pl. umietytności, nauki, *f.*
pl. Wissenschaften, *f. pl.*

Lettre, *ée, a.* uczony, gelehrt,
studirt.

Leucoma, *m.* bielmo, *n.* wei-
ßer Augenfleck, *m.*

Leur, *pr.* im; swóy; ich, ihr;
nen; ihr, ihre.

Levain, *m.* kwas, *m.* Sauer-
teig, *m.* Säure, *f.*

Levant, *a. m.* soleil —, słońce
wschodzące, *n.* aufgehende Son-
ne, *f.*

Levant, *m.* wschód; kraie
wschodnie, *m. pl.* Morgen,
Osten, *m.* Levante, *f.*

Levantin, *ine, n.* wschodni,
morgenländisch. Levantins, *m.*
pl. narody wschodnie; że-
glarze, kupcy do wschodnich
krajów handlujący, *m. pl.*
morgenländische Völker, *f. pl.*
Levantisfahrer, *m. pl.*

Levantis, *m.* żołnierz na ga-
lerze Tureckiej, *m.* Soldat
auf einer türkischen Galeere,
m.

Lève, *f.* piątyk do gry pa-
woy, *m.* Kolben beim Mail-
spiel, *m.*

Levé, *f.* zniesienie; przerwa-
nie; zbieranie, *n.* pobór;
werhunek, *m.* zaciąganie żoł-
nierza, *n.* tama, *f.* wał, *m.*
zabicie, (grajac w karty, *n.*)
Aufhebung; Einsammlung; Er-
hebung; Anwerbung, *f.* Erbs-
wall; Stich in der Karte, *m.*

Lever, *v. a.* pod, wy-, wzać;
zacząć, złożyć; zdjąć,
zniesić, uprzatnąć; sprzą-
tnąć, zebrać; wybierać, (po-
datki); zaciągac, werbowac,
heben, aufheben, aufrichten;
abnehmen, nehmen; anwerben;
erheben, einsammeln. — le
plan d'une ville. plan miasta
odrysować, eine Stadt aufneh-
men, abzeichnen. — *n.* w górę
iść, robić, rosnąć (o cia-

stach); wschodzić, (o roś-
linach), aufgehen, (von Pflan-
zen und dem Teige). se —, *r.*
wstać, podnieść się; po-
wstać; wschodzie, (o słońcu
etc.), aufstehen; sich erheben;
aufgehen (von der Sonne etc.)
— *m.* wstawanie; wschodze-
nie, *n.* wschód, *m.* Aufstehen;
Aufgehen, *n.*

Lévier, *m.* drag do podwaze-
nia, dzwigałny, *m.* Hebel,
Hebebaum etc., *m.*

Levis, *a. m.* pont —, zwzód,
most wzwodzony, *m.* Zug-
brücke, *f.*

Levrant, *m.* zaiączek, *m.* junger
Hase, *m.*

Lèvre, *f.* warga, *f.* brzeg, *m.*
Lippe, Lesje, *f.*

Levrette, *f.* charcica, *f.* Wind-
hündinn, *f.*

Levrette, *ée, a.* chady, jak
chart, dünnseitig, wie ein Wind-
hund.

Levretter, *v. n.* szczwad zaiące
chartami; okocić się (o za-
iączach), mit Windhunden Ha-
sen jagen; junge Hasen werfen.

Levretterie, *f.* ćwiczenie cha-
tów, *n.* Abrichtung der Wind-
hunde, *f.* — (tear *m.* cha-
ty młode wychowujący i
ćwiczący je, der junge Wind-
hundce aufzieht und abrichtet.

Lévrier, *m.* chart, *m.* Wind-
hund, *m.* Windspiel, *n.*

Levrant, *m.* chart, *n.* chart
młody, *m.* kleiner Windhund,
m.

Lévrier, *f.* drożdże; obrzynki
od słoniny do szpikowania,
pl. Bierhefen, *f. pl.* was man
vom Speckspeck oben und unten
abschneider.

Lexicographe, *m.* słownikarz,
m. Wörterbuchschreiber, *m.*

Lexique, *m.* słownik (obli-
wie Grecki), *m.* Wörterbuch,
F 2

ber

besonders der griechischen Sprache, *n.*
 Lézard, *m.* iaszczurka, *f.* Eidechse, *f.*
 Lézarde, *f.* rysa, rospadlina, *f.*
 Risse, Spalte, *f.* Riß, *m.*
 Lhama, *v.* Glama.
 Liai, *m.* kamień twardy łamany, *m.* Name eines harten Edelsteines, *m.*
 Liaison, *f.* spoienie, związanie, złączenie, zjednoczenie, *n.* Verbindung, Vereini-gung, *f.* fig. związek, *m.* Zusammenhang, *m.* Band, *n.* ma-gonnerie en —, murowanie mocne w związaniu, *n.* verbundenes Mauerwerk, *n.*
 Liant, *ante* a. postuszny, po-korny, lenksam, geschmeidig.
 Liard, *m.* moneta drobna Fran-cuska, *f.* Lard, *m.* (Kleine Scheidemünze).
 Liase, *f.* faszykuł, pek papie-rów; sznurek do tego, *m.* Pack Schriften; Bindfaden dazu, *m.*
 Libelle, *m.* paskwil, *m.* Schmähschrift, *f.* Pasquill, *n.*
 Libelliste, *m.* autor paskwila, *m.* Verfasser einer Schmähschrift, *m.*
 Liberal, *ale*, *a.* szczerodroblivy, hojny, freigebig, arts libéraux, nauki wyzwolone, *f.* pl. freye Künste, *f.* pl.
 Libéralité, *f.* szczerodroblność, hojność, *f.* Freigebigkeit, *f.*
 Libérateur, *m.* trice, *f.* wy-zwalacz, wybawiciel, *m.* Be-freier, *m.*
 Libérer, *v.* a. wyzwolić, oswobodzić, wybawić, uwolnić, befreien, frey machen.
 Liberté, *f.* wolność, swoboda, *f.* Freyheit, *f.* fig. zroczność, udatność, *f.* Leichtig-keit, Ungezwungenheit, *f.*
 Libertin, *me*, *a.* rozpustny, rozpasyany, wyuzdany; nie-rządny; wolnomysłny, allzu frey, liederlich, ausgelassen, frey-

denkerisch. — *m.* f. hultay, rozpustnik; bezbożnik, *m.*
 Liederliche; Freigeist, *m.*
 Libertinage, *f.* rozpusta, *f.* nierząd, *m.* wolnomysłność, lekkomyślność, *f.* Ausschweifung, Liederlichkeit, Ausgelassenheit, Freigeisterei, *f.* Leicht-sinn, *m.*
 Libertiner, *v.* n. sam. nierządnie, rozpustnie żyć, artschweifen, liederlich leben.
 Libidineux, *euse*, *a.* nierządny, wszeteczny, nieprzyzwoity, wollüstig, unzüchtig.
 Libraire, *m.* księgarz, *m.* Buchhändler, *m.*
 Librairie, *f.* handel książkami, *m.* księgarnia, *f.* Buchhandel, *m.* Buchhandlung, *f.*
 Libre, *a.* wolny, swobodny; otwarty, szczerzy; niewymuszony, frey, offen, ungezwungen.
 Lice, *f.* szranki, *pl.* miejsce ogrodzone do gonitwy etc. *n.* charcieca, Rennbahn, Laufbahn, Stechbahn, *f.* Turnierplatz, Kampfplatz, *m.* Jagdbündel zur Jucht, *f.* haute —, *v.* Haute-lice etc.
 Licence, *f.* śmiałość, wolność za wielką; rozpusta, swawola, nierząd, *m.* zu große Freyheit, Ausgelassenheit, Aus-schweifung, *f.* sam. pozwolenie *n.* wolność do czego, *f.* Erlaubnis, *f.*
 Licencie, *m.* licencyat, *m.* Licentiat, *m.*
 Licenciement, *m.* rozpustczenie wojska, *n.* Abbancken der Soldaten, *n.*
 Licencier, *v.* a. rozpęścić wojsko, Soldaten abbancken. se —, *r.* za wiele sobie pozwalac, wyuzdać się, rozpasać się, sich Freyheiten heraus nehmen.
 Licencieux, *euse*, *a.* rozpustny, wyuzdany, rozpasyany, ausge-lassen, frech, liederlich.

Lic-

Licitation, *f.* licytacya, *f.* sprze-danie sądowe, *n.* öffentliche Versteigerung, *f.*
 Licite, *a.* pozwolony, wolny, iulässig, erlaubt.
 Liciter, *v.* a. przedać sądownie, versteigern.
 Licorn, *f.* iednorozec, *m.* Ein-horn, *n.*
 Licou, Licol, *m.* uździenica, *f.* Halfter, *f.*
 Lie, *f.* droidze, *pl.* Hefen, *f.* pl.
 Liège, *m.* korek; łek u siodła, *m.* Korkebaum, *m.* Pantoffel-holz, *n.* einer von den beiden Flügeln am Sattelknopfe, *m.*
 Lieu, *m.* związek, sznurek etc. do związania czego, *m.* Band, *n.*
 Lienterie, *f.* biegunka, *f.* Bauch-fluß, *m.*
 Lier, *v.* a. z —, wiązać, binden, verbinden, vereinen, *fig.* obo-wiązać, verbindlich machen. — amitié, (*avec qq.*) zawrzeć przyjaźń z kim, Freundschaft mit einem machen. — conver-sation, zacząć rozmowę, w rozmowę się wdać, sich in ein Gespräch einlassen. être lié, byż w ścisłym związku, in genauer Verbindung stehen. se —, *r.* z —, wiązać się, sich binden. *fig.* związać się, związek zawrzeć, zrobić z kim, sich verbinden.
 Lierre, *m.* bluszcz, *m.* Epheu, *m.*
 Lieu, *m.* miejsce, *n.* ród, *m.* familia, *f.* Ort, Platz, *m.* Stelle, Stadt, Stätte; Her-kunft, Familie, *f.* fig. przy-czyna; okazyja, *f.* powód, *m.* Ursache, *f.* Anlaß, *m.* tenir —, (*de qc.*) zamiast czego być, stuzić, stać, statt etwas die-nen. au — de, que, zamiast, miasto, statt, anstatt. Liens, *pl.* prewet, przechód, *m.* Ab-tritt, *m.* heimliches Gemach, *n.*

Lieue, *f.* mila, *f.* Meile, Stun-de, *f.*
 Lieur, *m.* wiazacz snopów, *m.* Garbenbinder, *m.*
 Lieutenant, *f.* porucznikowstwo, porucznictwo, *n.* Lieutenantstelle, *f.*
 Lieutenant, *m.* porucznik; namiestnik, *m.* Stellvertreter, Lieutenant, *m.* —nte, *f.* —owa, żona jego, *f.* Frau eines Lieutenants, *f.*
 Lièvre, *m.* zając, *m.* Hase, *m.*
 Lièvretau, *m.* zajączek, *m.* junger Hase, *m.*
 Ligamenteux, *euse*, *a.* włocha-ty (o korzeniach), zaserig, (von Wurzeln).
 Ligation, *f.* binda, do pu-szczania krwi; nawiązka, *f.* urok, przyrok od którego człowiek schnie etc., *m.* Aber-lasbinde, *f.* Verband, *m.* Bes-zaubern, *n.*
 Lige, *m.* dań z lenności, po-winność lennika, *f.* Leben-dienst, *m.* — a. lenny, zum Le-ben gehörig.
 Ligence, *f.* powinność lennika, *f.* Lebenspflicht, *f.*
 Lignage, *m.* ród, dom, *m.* fa-milia, *f.* Stamm, *m.* Geschlecht, *n.*
 Lignager, *m.* krewny z iedney familii pochodzący, *m.* Ver-wandter von der männlichen Fa-milie, *m.* — a. retrait, odkup, *m.* odkupienie, *n.* Rückkauf, *m.*
 Ligne, *f.* linia, *f.* wiersz; rząd, szereg; sznurek wedy, *m.* Linie, Zeile, Reihe, Schuur, Angelleine, *f.*
 Lignée, *f.* familia, *f.* ród, *m.* pokolenie; potomstwo, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Lebenserben, *m.* pl.
 Lignette, *f.* sznureczek do sieci, *m.* mittelmäßiger Bindfaden zu Netzen, *m.*
 Ligneux, *m.* dratwa, *f.* Pech-drath, *m.*

Li-

Liter. *o. a.* warsztami układac, nałosoować, (schichtweise legen, (Fische in Tonnen).
 Litharge, *f. T.* gleyta, polawa, *f.* Glätte, *f.*
 Lithargé, *ée, ob.* Lithargère, gleyta szafszowany, mit Glätte verfälscht.
 Lithologie, *f.* kita pewna, *f.* Steinkitt, *m. T.*
 Lithographie, *f.* opisanie kamieni, *n.* Beschreibung der Steine, *f.*
 Lithologie, *f.* nauka o kamieniach, *f.* Lehre von den Steinen, *f.*
 Lithologia, *m.* znaiacy się na kamieniach, *m.* Steinkenner, *m.*
 Lithuanie, *f.* Litwa, *f.* Lithuanen, *n.*
 Litiré, *f.* barłóg, *m.* słoma dla bydła; lektyka, *f.* nosidło, *n.* Streu; Säufte, *f.*
 Litigant, *ante, a.* prawuiący się, vor Gericht streitend.
 Litige, *m.* spór w sądzie, *m.* prawowanie się, *n.* swrawa, *f.* Streit vor Gericht, Proceß, *m.*
 Litigieux, *euse, a.* sporny, freitig, (vor Gericht).
 Litorne, *f.* iemielucha, *m.* großer Krammetzvogel, *m.*
 Littéraire, *a.* uczony, naukow, sluzący, gelehrt, literarisch.
 Littéral, *ale, a.* literalny, buchstäblich.
 Littérateur, *m.* uczony, literat, *m.* Gelehrter, Literator, *m.*
 Littérature, *f.* nauki, umiejętności, *pl.* literatura, *f.* Gelehrsamkeit, Literatur, *f.*
 Liturgie, *f.* liturgia, *f.* opisanie publicznego nabożeństwa, *n.* Kirchengebrauch, *m.* Liturgie, *f.* — gigue, *a.* do tego należący, zur Liturgie gehörig.
 Liure, *powrót, snur, m.* zwizska, *f.* Band, *n.* Strick, *m.*

Livide, *a.* siny, schwarzblau, braun und blau, grün und gelb, (von der Haut).
 Lividité, *f.* sinosć, sinizna, *f.* schwarzblaue Farbe der Haut, *f.*
 Livonie, *f.* Inllanty, *pl.* Lief-land, *n.*
 Livraison, *f.* liwerunek, *m.* Lieferung, *f.*
 Livre, *m.* książka, księga, *f.* Buch, *n.* à — onvert, *ad.* bez zastanowienia się, bez przygotowania, vom Blatte weg.
 Livre, *f.* funt, *m.* moneta Francuska, *f.* Pfund, *n.* Livre, *m.*
 Livrée, *f.* liberya; czeladź, *f.* Livree; Dienerschaft, *f.*
 Livrer, *v. a.* po- od-, wy-, dać komu co; puscić, dać, liefern, überliefern; Preis geben, se — t. (à qd.) poddać się, sich überlassen, sich widmen.
 Livret, *m.* książeczka; tablica pitagoresowa, *f.* Büchelchen; Cinnaleins, *n.*
 Lixiviel, *elle, a.* wyłuzony, ge- laugt.
 Lobe, *m.* ucho, skrzydło (płuca, wątroby), *n.* połowa łuszczyń, *f.* Lappen oder Flügel (in oder am thierischen Körper), *m.* Hälfte einer Hülse, *f.*
 Lobule, *m.* uszko, skrzydełko, *n.* (v. Lobe.) Lappchen, *n.* (eben dasselb.).
 Local, *ale; a.* miejscowy, örtlich, lokal.
 Local, *m.* miejsce, iego położenie, *n.* i własność, *f.* Ort, *m.* dessen Lage und Beschaffenheit, *f.*
 Locataire, *m. et f.* najmacz, *m.* czka, *f.* Miethmann, *m.* Miethfrau, *f.*
 Locatif, *ive, a.* najmacza się tyczący, der Miethmann angehend.
 Location, *f.* аренда, *f.* arendowanie, zaarendowanie, naćcie czego, naćcie komu, *a.* Vermietten, Verpachten, *n.*

Lo-

Locatis, *m.* fam. koń, *m.* ka-réta do naćcia, *f.* Mieth-perd, *n.* Miethfrösche, *f.*
 Loche, *f.* rybka do ślizza podobna, *f.* Schmerle, *f.*
 Locher, *v. n.* ruchać się, (o podkowie). los seyn, maceln, (von Hufeisen).
 Lochet, *m.* gatunek motyki, *f.* Art Hake, *f.*
 Location, *f.* wyraz, sposób mówienia, *m.* Redensart, *f.* Ausdruck, *m.*
 Lodier, *m.* kołdra przeszywana, *f.* durchnähte Bettdecke, *f.*
 Loge, *f.* chata; cela; loza; buda; przegroda; komora; komórka, *f.* Hütte; Belle; Loge; Bude, *f.* Verschlag, *m.* Kämmerchen, *n.*
 Logeable, *a.* mieszkalny, wohn-bar.
 Logement, *m.* gospoda, stancya, *f.* mieszkanie, *n.* kwatery, *f.* zapisanie gospod, kwater, *n.* Wohnung, *f.* Quartier, *n.* Einquartierung, *f.*
 Loger, *v. n.* mieszkac; wstąpić do, stanąć w gospodzie, wohnen; einkehren, Quartier nehmen. — *a.* dać komu mieszkanie, gospodę, przyjąć; zapisać, stawić w gospodę, beherbergen; einquartieren. se — r. stanąć w gospodę; mieszkanie sobie obrać, dom etc. wystawić, budować; urządzić się, sich einquartieren; sich eine Wohnung bauen; sich einrichten.
 Logette, *f.* chatka etc. dim. v. Loge, Hüttchen, *n.* kleine Loge etc., *f.*
 Logeur, *m.* ten, co wymieblowane pokoje ma do naćcia, der ausmöblirte Zimmer hält.
 Logicien, *m.* logik, logiki uczący, uczący się, *m.* Logiker, *m.* der die Logik docirt, studirt.
 Logique, *f.* logika, *f.* Vernunftlehre, Logik, *f.*

Logis, *m.* mieszkание, *n.* stancya; gospoda; kwatery, *f.* Wohnung, *f.* Haus, Quartier, Wirthshaus, *n.*
 Logomachie, *f.* sprzeczka próżna, *f.* Wortstreit, *m.*
 Loi, *f.* prawo, *n.* rozkaz, *m.* moc, władza, *f.* Gesetz, Gebot; Recht, *n.* Gewalt, *f.*
 Loin, *ad. et prp.* daleko, weit, fern. Loin, bien loin, miasto, zamiast, daleko od tego, aa Statt, weit entfernt.
 Lointain, *aine, a.* oddalony, odległy, entfernt, entlegen.
 Lointain, *m.* oddalenie, *n.* Ferne, *f.*
 Loir, *m.* świszcz, *m.* Murresthier, *n.*
 Loinir, *m.* czas wolny, wczas, *m.* Muße, bequeme Zeit, *f.*
 Lombard, *m.* lombard, *m.* Leibhaus, *n.*
 Londres, *m.* Londyn, *m.* London, *n.*
 Long, *longue, a.* długi; nudny; nieprędko, nierychły, lang; langweilig; lang.
 Long, *m.* długość, dłuż, *f.* Länge, *f.* le — du — au —, *ad.* w dłuż; podczas, längs; wąż; rend. au —, *ad.* obszernie, weitläufig, umständlich.
 Longanimité, *f.* cierpliwość, *f.* Langmuth, *f.*
 Longe, *f.* cugiel, *m.* pieczenia cięła nerkowa, *f.* Halfterriemen, *m.* Leine, *f.* Lendenstück, *n.* Lendenbraten vom Kalbe, *m.*
 Longer, *v. a.* w dłuż, po, na brzegu czego idać etc., länger an etwas hingehen.
 Longimétrie, *f.* nauka mierzenia długości, odległości etc., Kunst, die Längen zu messen, *f.*
 Longitude, *f.* długość, *f.* T. geographische oder astronomische Länge, *f.*
 Longitudinal, *ale, a.* w dłuż, czego idący, der Länge nach gehend.

Long-

Jeczek świecy; m. Lichtschnup-
 pe, f. Stumpfen Licht, m.
 Luminaire, m. światło na nie-
 bie, n. światło, n. świece-
 w kościele etc. gorące pa-
 lace się, f. pl. leuchtender Welt-
 Körper, m. Beleuchtung, (be-
 sonders in Kirchen), f. fam.
 wzrok, m. Gesicht, n.
 Lumineux, euse, a. świecący,
 iasny, leuchtend, hell.
 Lunaire, a. księżycowy, xieży-
 cowy, den Mond betreffend.
 Lunaison, f. okrag, obieg xie-
 zyca od nowiu do nowiu, m.
 Mondeslauf, m. Mondeswand-
 lung, f.
 Lunatique, a. lunatyczny; czło-
 wiek pomieszanego rozumu,
 mondsüchtig, besonders fig.
 Lundi, m. poniedziałek, m.
 Montag, m.
 Lune, f. księżyc, miesiąc, m.
 Mond, m.
 Lunette, f. szkło, n. dziura wyr-
 znięta w prewecie, f. Augen-
 glas, n. Brille (eines heimlichen Ge-
 machs), f. — d'approche, per-
 spektywa, f. Fernrohr, n. Lu-
 nettes, pl. okulary, pl. Brille, f.
 Lunettier, m. okularnik, m.
 Brillenmacher, m.
 Lupin, m. słonecznik strączy-
 sty, m. Wolfsbohne, f.
 Lusace, f. Luzacya, f. Lausitz,
 f.
 Lustre, m. glanc, m. woda do
 glancowania, f. Glanz, m.
 Wąsej znu Glanzendmachen, n.
 fig. sława, świetność, iasność,
 okazałość, f. lustro, n. czas
 pięcioletni, Ruhm, m. Pracht,
 f. Kronleuchter, m. (poetisch)
 Zeit von 5 Jahren, f.
 Lustrer, v. a. glancować, glän-
 zen, f.
 Lustreux, m. glancujący ma-
 terye etc. der Beugen u. den
 Glanz giebt.
 Lustrine, f. materya jedwa-
 bna, f. Lustrin, m. (seidener
 Zeug).

Luth, m. lutnia, f. Laute, f.
 Luthéranisme, m. luterstwo,
 n. nauka luterska, f. Luther-
 thum, n.
 Luthérien, enne, a. luterski,
 lutherisch. — m. f. luter, m.
 rka, f. Lutheraner, m. — inn,
 f.
 Luthier, m. rzemieślnik, co
 lutnie robi, m. Lautenmacher,
 m.
 Lutin, m. nocnica, pokusa, f.
 Poltergeist, Kobold, m.
 Lutiner, v. a. jam. dręczyć,
 męczyć, plągać, quälen. — n.
 hałasować, poltern.
 Lutrin, m. pulpit kościelny, m.
 Pult im Chor, n.
 Lutte, f. zapasnictwo, chodze-
 nie w zapasy, n. Ringen, n.
 Kampf, m.
 Lutter, v. n. pasować się, isdz,
 w zapasy, walczyć, ringen,
 kämpfen.
 Lutteur, m. zapasnik, m. Rin-
 ger, Kämpfer, m.
 Luxation, f. wywinienie człon-
 ka, n. Verrenkung, f.
 Luxe, m. zbytek, niestatek, m.
 niemiara, f. Luxus, m. Pracht,
 f. Aufwand, m.
 Luxer, v. a. wywingać, verrenken.
 Luxurieux, euse, a. rokoszny,
 wszeteczny, unkeusch, unzüch-
 tig.
 Luzerne, f. koniczyna, f. Gut-
 terklee, m.
 Luzernière, f. pole koniczyną
 zasiane, n. Kleefeld, n.
 Lycanthrope, m. wilkołak, m.
 Rasender, der sich einbildet, er
 sey ein Wolf, m. Lycanthro-
 pie, f. wilkołacza choroba, f.
 Lycée, m. fig. szkoła, f. jeder
 zum Unterricht gewidmeter Ort,
 m.
 Lynx, m. ostrowidz, rxa, m.
 Luchs, m.
 Lira, f. lira, f. Leher, f.
 Lyrique, a. f. liryczny, ly-
 risch.

M.

M.

Ma, pr. moja, meine.
 Macaron, m. makaron, m.
 Makrohe, f.
 Macaroni, m. makaron Wło-
 ski, m. italienische Nudeln,
 f. pl.
 Macération, f. martwienie sie-
 bie samego, ciała, n. Kar-
 renzung, Kreuzigung des Gleis-
 sches, f. Macérer, a. mar-
 twić siebie samego, trapić
 ciało, fasten.
 Machefer, m. zegdra, f. Hammer-
 schlag, m.
 Machelière, a. f. dent —, oder
 Machelière, S. f. zab trzono-
 wy, m. Backen: oder Stockzahn,
 m.
 Macher, v. a. żuć, gryźć, kauen,
 kauen.
 Macheur, m. euse, f. żuwacz,
 m. Kauer, m. fam. obżerca,
 obzartuch, m. starker Effect, m.
 — inn, f.
 Machicatoire, m. lekarstwo etc.
 do żucia, n. etwas, das man
 blös kaut.
 Machinal, ale, a. mechani-
 czny, maschinenmäßig.
 Machinateur, m. berszt, bun-
 townik, m. Kunstler, m.
 Machination, f. spiknienie, bun-
 townie, n. machinacja, f.
 Anstiftung, f. listiger Anschlag,
 m.
 Machine, f. machina, f. Kunst-
 werk, Werkzeug, n. Maschine,
 f. fig. szuka, chytrść, f.
 Kunstgriff, m.
 Machine, v. a. knuć, zamy-
 ślać co złego, auf etwas Böses
 denken, es anspinnen.
 Machiniste, m. mechanik, m.
 Maschinemacher, Maschinenmē-
 ster, m.
 Machoire, f. czelusć, f. Kinn-
 backen, m.
 Machonner, v. a. powoli żuć,
 mit Mühe oder langsam kauen.

Mächurer, v. a. fam. zesmolić;
 zwałć, splamieć, besudeln, be-
 schmieren.
 Macis, m. muskatołowy kwiat,
 m. Muskatblüthe, f.
 Macle, f. orzech wodny, m.
 Wasser, Stachelnuss, f.
 Magon, m. mularz, m. Maurer,
 m.
 Maçonage, m. murowanie, n.
 robota mularska, f. Maurer-
 werk, n.
 Maçonner, v. a. za-; murować,
 mauern, zumauern. fig. parta-
 czyć, schlecht arbeiten.
 Maçonnerie, f. robota mular-
 ska, f. mularstwo, n. Maurer-
 arbeiter, Mauerkunst, f.
 Macque, f. tarcica, tierlica, f.
 Hanfbreche, f.
 Macquer, v. a. konopie trzeć,
 Hanf brechen.
 Maculation f. zesmolenie, zwa-
 lanie, n. Beschmutzung, f.
 Maculature, f. makulatura, f.
 Makulatur, n.
 Maculer, v. a. zesmolić, zwa-
 lać, beschmutzen, besudeln.
 Madame, f. pani, f. Madam,
 Frau, f.
 Madelaine, f. Magdalena, Magi-
 balena, f. — lon, Magdusia,
 f. Lehnchen, n.
 Mademoiselle, f. panna, f.
 Mamsell, Jungfer, f. Fräulein,
 n.
 Madré; ée, a. fladrowaty;
 pstry, gemasert, masericht. fig.
 fam. chytry, pfffig, schlau. —
 m. filut, frant, m. pfffiger
 Wutsche, m.
 Madrier, m. tarcica grubá; f.
 dyl, m. Bohle, f. dickes Brett,
 n.
 Madrure, f. flader, m. Maser,
 m. maserfarbige Flecken; m. pl.
 Mafle, ée, a. jam. wielkoga-
 biasty, pyzowaty, bausbát-
 tig.

Maga-

- Magasin, *m.* magazyn; składowiec; sklep, *m.* Magazyn, *n.* Vorrathskammer, *f.* Vorrathshaus, *n.* Niederlage, *f.* Lager; Kaufmannsgewölbe, *n.*
- Magasinage, *m.* czas, przez który co w magazynie leży, *m.* Zeit, während welcher etwas im Magazine liegt, *f.*
- Magasinier, *m.* dozorca magazynu, *m.* Magazinverwalter, *m.*
- Magdalaine, *v.* Madeleine.
- Magdaléon, *m.* plaster zwity w trąbkę, *m.* Rolle Pflaster, *f.*
- Mage, *m.* mędrzec, *m.* (u Persów). Weiser, (bey den Persern), *m.*
- Magicien, *m.* ienne, *f.* czarownik, czarnoksiężnik, *m.* Zauberer, *m.* Zauberinn, *f.*
- Magie, *f.* czarnoksiężstwo, *n.* czary, *pl.* Zauberinn, Zauberer, *f.*
- Magique, *a.* czarnoksiężski, czarowniczy, zauberisch.
- Magister, *m.* hakalarz, *m.* Dorfschulmeister, *m.*
- Magistral, *ale, a.* zrzedny, groźny, herrisch, schulmeisterlich.
- Magistrat, *m.* urząd, magistrat mieyski, urzędnik, *m.* Obrigkeit, obrigkeitliche Person, *f.*
- Magistrature, *f.* dostojenstwo osoby urzędowej, *n.* urząd, *m.* obrigkeitliches Amt, *n.*
- Magnanime, *a.* wspaniałomyślny, wspaniały, großmüthig.
- Magnanimité, *f.* wspaniałość, *f.* Großmuth, *f.*
- Magnétique, *a.* magnesowy, magnety, magnetisch.
- Magnétisme, *m.* siła magnetyczna, *f.* magnetische Kraft, *f.*
- Magnificence, *f.* wspaniałość; okazałość, *f.* Pracht, Herrlichkeit, *f.*
- Magnifier, *v. a.* (obs.) wielbić, wysławiać, preisen, rühmen.
- Magnifique, *a.* wspaniały, okazały, drogi, prächtig, herrlich, feiher.
- Magot, *m.* małpa wielka; figura niekształtna, *f.* großer Affe, *m.* schlecht gearbeitete Figur, *f.* sam. skarb ukryty, *m.* verborgener Schatz, *m.*
- Mahometan, *m.* ane, *f.* mahometanin, *m.* Mahomedaner, *m.* — a mahometanski, mahometanisch.
- Mahometisme, *m.* religia mahometanska, *f.* Mahomedanischer Glaube, *m.*
- Mai, *m.* May, *m.* (miesiąc i gałęzie brzozy), May; Maybaum, *m.* Mähe, *f.*
- Maidan, *m.* targ, *m.* targowisko, *n.* wkrainach wschodnich, *m.* Marktplatz, im Oriente, *m.*
- Maigre, *a.* chudy, mager, *fig.* podły, ladałaki, chudy, dürr, mager, geringe. — *m.* chude mięso etc. *n.* potrawa postna, *f.* Magere, *n.* Fastenspeise, *f.*
- Maigret, Maigret, ette, *a.* sam. trochę chudy, ein wenig mager.
- Maigrement, *ad. fig. sam.* chudo, niedźnie, oszczędnie, spar-sam, knapp.
- Maigreux, *f.* chudość, *f.* Magerkeit, *f.*
- Maigrir, *v. n.* chudnąć, mager werden.
- Mail, *m.* piątek do rzucań kuli, *m.* gra taka, *f.* plac, na którym w nią grają, *m.* Kolben zum Maile; oder Lauffpiele, *m.* dieses Spiel selbst, *n.* Maillebahn, *f.*
- Maille, *f.* oko; ogniwo, *n.* plama na rzenicy; kropka pstraka kuropatwie, *f.* przedtem szelag miedziany, *m.* Masche, *f.* Panzerringelchen, *n.* Flecken im Auge; Flecken auf den Federn der Rebhühner, *m.* (sonst) kleine Kupfermünze, *f.* Mail-
- Maille, *ée, p. et a.* fer maille, *f.* kratka żelazna, *f.* eisernes Gensergitter, *n.*
- Maillet, *m.* kula, szlaga drewniana, *f.* hölzerner Schlägel, *m.*
- Mailloche, *f.* młot, *m.* großer Schlägel, *m.*
- Maillet, *m.* pieluchy, *pl.* powicie, *n.* Bindel, *f.* Wickel, *jeu, n.*
- Mailure, *f.* plamki, kropki psze na sokółkach etc., *f.* bunte Flecken der Falken, *f. pl.*
- Main, *f.* ręka, *f.* charakter, *m.* pierwszeństwo; zabicie, gracie w karty, *n.* libra papieru, *f.* Hand, Handschrift, Vorband, *f.* Stich im Spiele, *m.* Buch Papier, *n.*
- Main, ainte, *a.* niejedyn, nie-który, mancher, manche, mancher.
- Maintenant, *ad.* teraz, jezt, nun.
- Maintenir, *v. a.* strzedz, utrzymywać, zachowywać, erhalten, behaupten. se —, *r.* utrzymać się, sich erhalten, sich behaupten.
- Maintenue, *f.* utrzymanie kogo przy possessyi, *n.* gerichtlicher Schutz bey dem Besitze, *m.*
- Maintien, *m.* całość, *f.* utrzymanie, zachowanie; rządzenie, *n.* mina, postać, *f.* Et-baltung, Behauptung; Handhabung, *f.* Zustand eines Menschen, *m.*
- Maire, *m.* burmistrz, *m.* Maire, Stadtschultheiß, *m.*
- Mairie, *f.* burmistrzowstwo; mieszkanie burmistrza, *n.* Amt, *n.* Würde, *f.* und Haus eines Maire, *n.*
- Mais, *c.* ale, lecz, iednak, aber, allein, sondern.
- Mais, *m.* kukuryca, *f.* türkisches Korn, *n.*
- Maison, *f.* dom, *m.* domostwo, *n.* familia, *f.* Haus, *n.*
- Maisonnée, *f.* domownicy, *pl.* m. czeladź, *f.* sämtliche Gasmilie, *f.*
- Maisonnnette, *f.* domek, *m.* Häuschen, *n.*
- Maitre, *m.* pan, mistrz, nauczyciel, *m.* Herr; Meister; Lehrer, *m.* — autel, wielki ołtarz, *m.* Hochaltar, *m.* Maitre-ès-arts, magister, *m.* Magister, *m.* Maitres, *pl.* jeździec, konny, *m.* Reuter, *m. pl.*
- Maitresse, *f.* pani; mistrzyni; kochanka, *f.* Frau, Gebieterin; Meiserinn; Geliebte, *f.*
- Maltrise, *f.* mistrzostwo, *n.* Meisterrecht, *n.* Meisterschaft, *f.* Maltriser, *v. a.* władać, panować, rządzić, beherrschen; ber-mestern.
- Majesté, *f.* maiestat, powaga, wspaniałość, świetność, *f.* Majestät, Herrlichkeit, *f.*
- Majestueux, *euse, a.* wspaniały, poważny, majestätisch.
- Majour, *eure, a.* pełnoletni; większy, wyższy, ważniejszy, mündig, größer, höher, wichtiger.
- Major, *m.* maior, *m.* Major, Obristwachtmeister, *m.*
- Majorité, *f.* pełnoletność, *f.* maiorstwo, *n.* godność maiora, *f.* Mündigkeit; Majorsstelle, *f.*
- Majuscule, *f.* oder a. lettre —, litera wielka, *f.* großer Buchstabe, *m.*
- Mal, *m.* zło, *n.* ból, *m.* szkoda; choroba, *f.* Böse, Uebel, *n.* Schmerz; Schaden, *m.* Krankheit, *f.*
- Mal, *ad.* zło, übel, schlecht, schlimm.
- Malade, *f.* apetyt szkodliwy (brzemiennych), chagačka, Gelüsten, (besonders der Schwangeren), *n.*
- Malactique, *a. et m.* lekarstwo zmniejszające, *n.* erweichendes Arzneymittel, *n.*

Malade, *a.* chory, słaby, frant.
— *m. f.* chory, frante, *m.*
et f.
Maladie, *f.* choroba, *f.* frant-
heit, *f.* fig. chąc nieumiar-
kowna, *f.* Eucht, *f.*
Maladif, *ive, a.* chorowity,
fränklich.
Maladrerie, *f.* szpital chorych,
m. Krankenhaus, *n.*
Maladresse, *f.* niezgrabność, *f.*
ungeschicklichkeit, *f.*
Maladroite, *oite, a.* niezgrabny,
ungeschickt.
Malaise, *m.* bieda, *f.* kłopot,
m. niewygoda, *f.* Ungemach,
n. Unbehaglichkeit, *f.*
Malaisé, *ée, a.* trudny; niewy-
godny; ubogi, *(schwer; unge-
mächlich; eingeschränkt).*
Malandreux, *euse, a.* zgnily,
(o drzewie) schadhast, *faut,*
(o Bauholze).
Mal-à-propos, *ad.* nie do
rzeczy, nie w czas, zu untech-
ter Zeit.
Malart, *m.* kaczor dziki, *m.*
wilder Entenich, *m.*
Malavisé, *ée, a.* niebaczny,
nierozsądny, unbedachtsam, un-
verständlich.
Malbati, *ie, a. fam.* niekształ-
nie budowany; brzydkiego
wzrostu; źleł gebaut, źleł ge-
wachsen.
Malcontent, *ente, a.* niekon-
tent, mißvergnügt, unzufrieden.
Malé, *m.* samiec, *m.* Mann, *m.*
Männchen, *n.* — *a.* męski,
männlich.
Malebête, *f.* bestja, *f.* czko-
wieł zdradliwy, *m.* böses
Thier, *n.* gefährlicher Mensch,
m.
Malédiction, *f.* przeklinanie,
przeklęctwo, *n.* Fluch, *m.*
Maléfaim, *f. fam.* głód wielki,
m. große Hungersnoth, *f.*
Maléfice, *m.* czary *pl.* oca-
rowanie, *n.* Schaden durch
Zauberey, *m.* Zauberes, *f.*

Maléficien, *ée, a. fam.* oca-
rowany, beherzt, beschrieen.
Malencontreux, *euse, a. fam.*
nieszczęśliwy, unglücklich.
Malengin, *m.* obs. oszukanie,
n. Betrug, *m.*
Mal-en-point, *ad. fam.* źle,
mizernie, schlecht, im üblen
Stand.
Malentendu, *m.* błąd, *m.* omył-
ka, *f.* Mißverständnis, Irrthum,
m.
Malepeste, *i. fam.* bodaj cie
kaci wzięli! das dich die Pest!
Mal-être, *m.* choroba, słabość,
f. Uebelbefinden, *n.*
Malévole, *a.* źle życzący; nie-
życzliwy, übelwollend.
Malfagon, *f.* niekształtność,
nieforemność, *f.* Uebelstand;
Missstand, *m.* fig. oszukanie,
n. nieszczercność, *f.* Betrug,
m.
*Malfaire, *v. n.* źle czynić, szko-
dzić, Uebels thun.
Malfaisance, *f.* złość, *f.* Bös-
artigkeit, *f.*
Malfaisant, *ante, a.* złośliwy,
szkodliwy, böseartig, schädlich,
böse.
Malfait, *aite, a.* niekształtny;
szpetny; ungestaltet, unförm-
lich.
Malfaitenr, *m.* złoczyńca, *m.*
Uebelthäter, *m.*
Malfamé, *ée, a. fam.* osławio-
ny, źleł berüchtigt.
Malgracieux, *ense, a. fam.*
nieobyczajny, grubiański, un-
höflich, grob.
Malgré, *pp.* mimo woli, mi-
mo, przeciw, wider Willen,
ungeachtet.
Malhabile, *a.* niesposobny,
niezgrabny, ungeschickt.
Malhabileté, *f.* niesposobność,
niezgrabność, *f.* Ungeschick-
lichkeit, *f.*
Malheur, *m.* nieszczęście, *n.*
Unglück, *n.* Unglücksfall, *m.*
Malheureux, *euse, a.* nieszczę-
śliwy, nieszczęsny, mizerny, ubo-

ubogi, unglücklich, schlecht,
elend. — *m. f.* nieszczęśliwy,
der, die Unglückliche.
Malhonnête, *a.* nieprzystoyny,
nieobyczajny; niepocciwy,
unaufrichtig, unhöflich, unred-
lich, schlecht.
Malhonnêteté, *f.* nieprzystoy-
ność, nieobyczajność; nie-
pocciwość, *f.* Unaufrichtig-
keit, Unhöflichkeit, Unredlich-
keit, *f.*
Malice, *f.* złość, złośliwość, *f.*
Hiel, psikus, *m.* Bosheit,
Alist; Schalkheit, *f.* muth-
williger Streich, *m.*
Malicieux, *euse, a.* złośliwy,
zdradliwy, podstępny, bös-
haft, heimtückisch, schalkhaft.
Malignité, *f.* złość; złośliwość,
f. Bosheit; Bösartigkeit, *f.*
Malin, *igne, a.* złośliwy, bös-
haft; böseartig, böse.
Malingre, *a. fam.* słaby, wy-
chudły, schwach, matt, abge-
zehrt.
Malintentionné, *ée, a.* nieży-
czliwy, nieprzyjazny, übelge-
sinnt.
Malinorne, *a. fam.* niezgrabny,
tłpiś, plump. — *m.* dudek,
m. Löbel, *m.*
Malle, *f.* łomoczek, *m.* wali-
za, *f.* kuferek podróżny, *m.*
Felleisen, *n.* Fleiner Reisekoffer,
m.
Malleabilité, *f.* ciągłość, *f.*
Ausdehnbarkeit unter dem Ham-
mer, *f.*
Malleable, *a.* ciągły, das sich
hämmern läßt.
Malleole, *m.* kostka u nogi,
f. Fußknöchel, *m.*
Malletier, *m.* rymarz, tapicer,
rzemieślnik co walizy, kufry
robi, Felleisenmacher, *m.*
Malette, *f.* łomoczek, *m.* Flei-
nes Felleisen *et.*, Känzel, *n.*
Mallier, *m.* koń pocztowy
iuczny, koń iuczny, koń
drażkowy u powozu pocztow-
ego, *m.* Postpferd, welches
I. II.

das Felleisen trägt; Stangen-
pferd an einer Postkalesche, *n.*
Malmener, *v. a.* męczyć, tra-
pić, übel behandeln.
Malotru, *m.* uc, *f.* podznik,
mizerak, *m.* erbärmlicher elen-
der Mensch, *m.*
Malplaisant, *ante, a.* nieprzy-
jemny, markotny, verdrießlich.
Malpropre, *a.* niechędogi; nie-
ochędżny, niechluy, un-
reinlich, schmutzig.
Malpropreté, *f.* nieochęd-
żność, *f.* nieochędstwo,
niechluystwo, *n.* Unreinlich-
keit, *f.*
Malsain, *aine, a.* niezdrowy,
szkodliwy, ungesund.
Malséant, *ante, a.* nieprzystoy-
ny, unaufrichtig.
Malt, *m.* siód, *m.* Malz, *a.*
Maltôte, *f. fam.* zdzierstwo, *n.*
Gelderpressung, *f.*
Maltôtier, *m.* zdzierca, *m.*
Gelderpresser, *m.*
Maltraiter, *v. a.* męczyć, krzy-
wdzić, dreczyć kogo, mißhan-
deln; Unrecht thun.
Malveillance, *f.* nienawiść, nie-
chęć, *f.* Haß, Unwillen, *m.*
Malveillant, *ante, a.* nieży-
czliwy, übelgesinnt. — *m. f.*
człowiek taki, der, die Uebel-
gesinnte.
Malversation, *f.* niewierność,
f. ungetreue Verwaltung, *f.* Un-
terschleif, *m.*
Malverser, *v. n.* niewiernie
nizad sprawować, Unterschleife
in seinem Amte machen.
Malvoisie, *m.* małmazja, *f.*
(wino), Malvasier, *m.* (Wein).
Malvoulu, *ue, a.* nienawistny,
verhaßt.
Maman, *f.* mamunia, *f.* Ma-
ma, *f.*
Mamelle, *f.* piers, *f.* Brust, *f.*
Mamelon, *m.* cycek, *m.* bro-
dawka, *f.* Brustwarze, *f.* Wirtz-
chen auf der Haut, *n.*
Mamelu, *ue, a.* piérzisty, große
büstig.
G

Mancelle, *f.* naszelnik, kan-
cuch u chomata, *m.* Kum-
metfette, *f.*
Manche, *f.* rękaw, *m.* Kermel,
m.
Manche, *m.* trzonek, *m.* re-
koieś, *f.* rosochy, sochy u
pługa, *pl.* czvia u skrzypecy,
f. Stiel, Griff, *m.* Heft, *n.*
Pflugsterze, *f.* Hals einer Win-
dine, *m.* Griffbreit, *n.*
Mancherons, *m.* *pl.* sochy, ro-
sochy u pługa, *pl.* Pflug-
sterze, *f.*
Manchester, *m.* manszester, *m.*
Manchester, *m.* (Sammetartiger
Zeug).
Manchette, *f.* mankiетки, *pl.*
Handkrause, Manchette, *f.*
Manchon, *m.* rękaw, *m.* Muff,
m.
Manchot, *oto, a.* iednorigi,
einhändig.
Mandarin, *m.* mandaryn, *m.*
(w Chinach), Mandarin, *m.*
(vornehmer Chinese).
Mandat, *m.* rozkaz urzędowy,
m. pełnomoc, *f.* Mandat, *n.*
obowiązkowy Befehl, *m.* Voll-
macht, *f.*
Mandataire, *m.* mandataryusz,
m. Bevollmächtigter, *m.*
Mandement, *m.* rozkaz, *m.*
Verordnung, Anweisung, *f.*
Mander, *v. a.* donieść, uwiado-
mić; roz-,azać; zwołać;
zaprosić, obstarować, mel-
den; gebieten; befehlen; zu-
sammen berufen, einladen, be-
stellen.
Maneille, *f.* rodzaj płaszcza,
m. Art Oberrock oder Mantel,
m.
Mandoline, *f.* cytra mała, *f.*
Mandoline, *f.* kleine Zither, *f.*
Mandore, *f.* rodzaj lutni, *f.*
Pandore, *f.* (Art Laute).
Manège, *m.* reytzula, *f.* szran-
ki, *pl.* niezdzanie konia, *n.*
Reit Schule, Reitbahn, *f.* Reit-
haus, *n.* Reitschule, *f.* fig. szin-
ka, *f.* chytry postęp, *m.*

listiges Verfahren, *n.* Gang,
m.
Manequin, *v.* Mannequin.
Manes, *m.* *pl.* dusze zmarłych,
f. *pl.* abgesehene Seelen, *f.*
pl. Schatten, *m.* *pl.*
Mangeable, *a.* śniedny, como-
na iedź, iadalny, eßbar.
Mangeaille, *f.* zob, *m.* iadło,
n. Futter; Greßer, *n.*
Mangeant, *ante, a.* iedzący,
essend.
Mangeaire, *f.* żłob, *m.* Greß-
trog, *m.* Krippe, *f.*
Manger, *v. a.* prze-, z, iedź;
przemarnować, przetrwonić,
essen, speisen, verzeihen, ver-
thun, *fig.* gryźć, fressen. —
les mots, pożywać słowa, die
Worte faulen, verschlucken, —
m, iedzenie, iadło, *n.* Essen, *n.*
Speise, *f.*
Mangerie, *f.* żarcie, obżartwo,
n. Greßerei, *f.* fig. zdzierstwo,
n. Selberpressung; Placereien,
f. *pl.*
Mangeur, *m.* euse, *f.* żerca,
iedzca, *m.* Esser, Greßer, *m.*
Mangeur, *f.* miejsce od mu-
łów etc. na czem pogryzo-
ne, *n.* das Angefressene, *n.*
Graß, *m.* (von Wotten etc.)
Mannable, *a.* ciagły, miękki;
powolny, geschmeidig; lenk-
sam.
Maniaque, *a.* wściekły, sza-
lony, toll, unsinnig.
Maniclos, *f.* *pl.* peta na ręce,
pl. Handschellen, *f.* *pl.*
Manie, *f.* szalenstwo, *n.* wa-
ryacya; chuc niengaszona, *f.*
Wahnsinn, *m.* Tollheit, Rase-
rei, Sucht, *f.*
Maniement, *m.* macanie; ru-
chanie członkami, *n.* Anfüh-
len, *n.* Bewegung der Gliedma-
ßen, *f.* fig. sprawowanie, za-
władanie, *n.* Führung, Ver-
waltung, *f.*
Manier, *v. a.* w ręce wziąć, w
ręku obracać, macać, robić,
przyprawiać, wywilać, pro-
wa-

wadzić; rzadzić, mit den Hän-
den angreifen, bearbeiten, be-
fühlen; unter den Händen haben,
führen, handhaben, *fig.* zawi-
dować, sprawować rzadzić,
regieren, verwalten, führen, au-
—, *ad.* w palcach, w maca-
niu, beim Anfühlen.
Manière, *f.* zwyczaj, sposób,
kształt, *m.* Art, Weise, Ge-
wohnheit, *f.* Manières, *f.* ma-
niery, obyczaje, *pl.* Manie-
ren, *f.* *pl.* Betragen, *n.* de
manière que, *ad.* tak, iż, że,
so daß.
Manière, *ée, a.* przymuszony,
wykwinny, gezwungen, gekün-
stelt.
Manifestation, *f.* obiawienie, *n.*
Offenbarung, *f.*
Manifest, *a.* iawny, oczywi-
sty, klar, offenbar.
Manifeste, *m.* manifest, *m.*
Manifest, *n.* (Erklärungs, Ver-
theidigungsschrift).
Manifest, *v. a.* obiawić, ob-
wieścić, oßenbaren, bekannt
machen. se —, r. zjawić się,
pokazać się, wydać się, sich
oßenbaren, sich zeigen, bekannt
werden.
Manigance, *f.* sam sztuka, *f.*
podeyscie, *n.* Kniff, Kunst-
griff, *m.*
Manigancer, *v. a.* sam. oszukać,
podeysdz, listig veranstalten und
betreiben.
Manille, *f.* kozera druga w
niektórych grach, *f.* Manille,
f. (Gewehr Trumpf in eini-
gen Karten(spielen)).
Manipule, *sz.* garść, garstka
czego, *f.* Hand voll, *f.*
Maniveau, *m.* oparka, *f.* Flaches
Körbchen ohne Henkel, *n.*
Manivelle, *f.* korba, *f.* Kurbe,
Kurbel, *f.*
Manne, *f.* manna, *f.* kosz kre-
dencyjny, *m.* Manna, *n.*
Korb, Tischkorb, *m.* — d'en-
fant, koszyczek dziecienny z bie-
gunami, *m.* Korbwiege, *f.*

Mannequin, *m.* kosz, *m.* opak-
ka, *f.* Tragekorb, Marktkorb,
m.
Manoeuvre, *m.* robotnik, po-
mocnik, *m.* Handlanger, Tag-
elöhner, *m.*
Manoeuvre, *f.* obrót, rusze-
nie, obrócenie, *n.* Bewe-
gung, Wendung, *f.* fig. za-
myśl, postęp, *m.* Verfah-
ren, *n.*
Manoeuvrer, *v. n.* obracać, kie-
rować, ruszać, lenken, wen-
den, *fig.* sprawować, postę-
pować, układac co, versüh-
ren, führen, einrichten.
Manoeuvrier, *m.* maytek, *m.*
Bootsknecht, *m.*
Manoeuvrier, *m.* robotnik, *m.*
Handarbeiter, Tagelöhner, *m.*
Manque, *m.* niedostatek, *m.*
wada, *f.* Mangel, *m.*
Manquement, *m.* zaniedbanie,
niezachowanie, *n.* wada, przy-
wara, *f.* Fehler, *m.* Richter-
fühlung, *f.*
Manquer, *v. n.* niedostawać,
schodzić, zbywać; chybić, z
panewki spalić, (o strzelbie);
potknąć się, fehlen, mangeln,
fehlerhaft sein, versagen, (von
Feuerwaffen); ausgleiten. (de
qc.) potrzebować czego, zby-
wać komu, Mangel an etwas
haben. (d qc.) zaniechać, za-
niebbać, niedotrzymać, es an
etwas fehlen lassen, es unterlas-
sen. il a manquer de tomber,
prawie, co nie upadł, er wäre
beinahe gefallen. — a. opu-
ścić, zaniebbać, uchybić, nie-
trafic, versäumen, fehlen, nicht
treffen.
Mante, *f.* kwef, *m.* suknia do
żałoby; koldra wielka, *f.*
Tranerschleier oder — mantel,
m. große Decke, *f.*
Manteau, *m.* płaszcz, *m.* Man-
tel, *m.* fig. pozor, *m.* po-
krywka, *f.* Schein, *m.*
Mantelet, *m.* płaszczyk, *m.*
Mantelchen, *n.*

Mantounet, *m.* hak, haczek,
m. klamka, *f.* Wandhaken,
 Schließhaken, *m.*
 Manture, *f.* bicie, burzenie
 się wałów, *n.* Zusammenstoßen
 der Wälle, *n.*
 Maquaire, *a. m.* droit —, pra-
 wo przemożny, *n.* Gausficht, *n.*
 Manuel, *elle, a.* ręczny, pod-
 ręczny, was mit der Hand ge-
 schickt oder verrichtet wird.
 Manœel, *m.* książka podore-
 czna, *f.* Handbuch, *n.*
 Manufacture, *f.* rękodzieło, *n.*
 Manufaktur, *f.*
 Manufacturer, *v. a.* robić, przy-
 sposobić, verarbeiten, verfer-
 tigen.
 Manufacturier, *m.* rękodziel-
 nik, Fabrikant, Manufaktur-
 arbeiter, *m.*
 Manumission, *f.* uwolnienie,
 wypuszczenie z poddaństwa,
n. Freilassung eines Leibeige-
 nen, *f.*
 Manuscrit, *ite, a.* pisany, ge-
 schrieben.
 Manuscrit, *m.* rękopismo, *n.*
 Handschrift, *f.*
 Manutention, *f.* utrzymanie,
 zachowanie, *n.* Aufrechterhal-
 tung, Handhabung, *f.*
 Mappemonde, *f.* światło — mapa,
f. Weltkarte, *f.*
 Maque, *a.* Macque.
 Maquereau, *m.* wrzecienica
 (ryba), *f.* przyszczał od ognia
 na nodze, *m.* Mafore, *f.*
 (Risch); Brandflocken von der
 Kaminbize an Beinen, *m.*
 Maquereau, *m.* elle, *f.* rufian,
m. Kuppler, Hurenwirth, *m.*
 Maquereillage, *m.* rufianstwo,
m. Kupplerey, *f.*
 Maquignon, *m.* rostrucharz,
m. Pferdeshändler, *m.* fig. sam.
 swat, raytur, *m.* Unterhändler,
 Kuppler, *m.*
 Maquignonage, *m.* rostru-
 charstwo, *n.* Pferdhandel, *m.*
 fig. sam. rayturstwo, *n.* Kupa-
 peley, *f.*

Maquignonner, *v. a.* zła, zna-
 rowione konie za dobre prze-
 dawać, unerlaubte Kunstgriffe
 bey dem Pferdehandel anwenden.
 fig. sam. szachrować, swatać,
 verhandeln, verfluppeln.
 Marais, *m.* bagno, bagnoisko,
a. ogrody jarzonne okolo
 Paryża, *m. pl.* Sumpf, Morast;
 Name der Kohlgärten um Pa-
 ris, *m.*
 Marasme, *m.* suchoty ze staro-
 ści, *f. pl.* Schwindsucht vor
 Alterschwäche, *f.*
 Marâtre, *f.* macocha zła, dia-
 blica, *f.* bōża Stiefmutter, Ka-
 bennutter, *f.*
 Maraud, *m.* hultaj, *m.* schlech-
 ter Kerl, *m.*
 Maraude, *f.* hultayka; zdo-
 bycz nieprawą, *f.* schlechtes
 Weibsbild, *n.* unerlaubte Ven-
 te, *f.* Raub, *m.*
 Marauder, *v. a.* rabować, krzy-
 wozieć, unerlaubt plündern oder
 brandschlagen.
 Maraudeur, *m.* żołnierz bez
 pozwolenia rabunacy, *m.* Sold-
 dat der heimlich aufs Plündern
 ausgeht, *m.*
 Marbre, *m.* marmur, *m.* Mar-
 mor, *m.*
 Marbrer, *v. a.* marmurować,
 auf Marmorart aufstreichen, mar-
 meriren.
 Marbreur, *m.* marmurownik,
m. Marmorirer, *m.*
 Marbrier, *m.* marmurnik, *m.*
 Marmorarbeiter, *m.*
 Marbrière, *f.* góry, gdzie mar-
 mur łamiz, *pl.* Marmorbruch,
m.
 Marbrure, *f.* robota marmu-
 rowana, *f.* marmurirte Ar-
 beit, *f.*
 Marc, *m.* Marek, Markus, *m.*
 (Name).
 Marc, *m.* grzywna, *f.* Mark, *f.*
 Marc, *m.* wytłoczyny, fusy, *pl.*
 Träber, Trester, *f. pl.* Saß
 von ausgepreßten Sachen, vom
 Kasse etc., *n.*

Mar-

Marcassin, *m.* warchlak, *m.*
 Frischling, *m.*
 Marchand, *m.* kupiec, *m.*
 Kaufmann; Käufer, *m.* — de,
f. kupcowo, *f.* Kaufmanns-
 frau, Händlerin, *f.*
 Marchand, *ande, a.* skupny;
 kupiecki, kaufrecht; zur Hand-
 lung gehörig.
 Marchander, *v. a. et n.* targo-
 wać, zadawać, handeln, feils-
 chen, fig. sam. v. hésiter,
 balancer; szanować, schonen.
 Marchandise, *f.* towar; handel,
m. Waare, *f.* Handel, *m.*
 Marche, *f.* chód, *m.* chodze-
 nie, *n.* droga, iazda, *f.*
 marsz; stopień, *m.* (obs.)
 granica, *f.* Gang, Zug, Marsch,
 Weg, Tritt, *m.* Stufe; (sonst)
 Markt, Brenze, *f.*
 Marché, *m.* rynek, targ, *m.*
 cena, *f.* kupno, *n.* Markt;
 Kaufpreis, Kauf, *m.*
 Marchepied, *m.* podnozek, *m.*
 Fußtritt, Fußschimmel, *m.*
 Marcher, *v. n.* iedz, iechać,
 ciągnąć, gehen, reifen, fortge-
 hen, marschiren. (sur qd) sta-
 pić na co, auf etwas treten.
 Marcheur, *m.* euse, *f.* piecho-
 tnik, *m.* Fußgänger, *m.*
 Marcotte, *f.* obłaz, *m.* Absen-
 ker, Einleger, *m.*
 Marcotter, *v. a.* obłazkami sa-
 dzić, Einleger machen, absen-
 ken.
 Mardelle, *v.* Margelle.
 Merai, *m.* wtorek, *m.* Dien-
 stag, *m.* — gras, zapusty, *pl.*
 Kainacht, *f.*
 Mare, *f.* kałuża, *f.* Pfütze, *f.*
 Pfuhl, *m.*
 Marécage, *m.* bagno, *n.* Moor,
n. Sumpf, *m.*
 Marécageux, *euse, a.* bagnoisty,
 moorig, sumpfig.
 Maréchal, *m.* kowal; marza-
 lek, *m.* Hufschmied; Marshall,
m.
 Maréchalerie, *f.* kowalstwo, *n.*
 robota kowska, *f.* Hand-

werk eines Hufschmieds, *n.*
 Schmiedearbeit, *f.*
 Maréchausser, *f.* sady marszał-
 kowskie, *pl.* straż konna do
 nich należąca, *f.* Marschall;
 gericht, *n.* Polizeiwache zu Pter-
 de, *f.*
 Marée, *f.* wylew i odlew mo-
 rza, *m.* ryby morskie solo-
 ne, *f. pl.* Ebbe und Fluth, *f.*
 alle Arten gesalzener Seefische,
m. pl.
 Marer, *v. a.* motyka kopac,
 mit der Hacke bearbeiten.
 Marfil, *pb.* Morfil, *m.* kość
 słoniowa, *f.* unbeebeitete Ele-
 phantenzähne, *m. pl.*
 Margajat, *m.* sam. smarkacz,
m. (Schimpf) Kaufmunge, *m.*
 Marge, *f.* brzeg, *m.* Rand, *m.*
 Margelle, *f.* studnia kamieniem
 obmurowana, *f.* steinernes Ge-
 länder um einen Brunnen, *n.*
 Marginal, *ale, a.* brzegowy,
 an den Rand geschrieben.
 Margot, *ton, f.* Margosia, *f.*
 Gretchen, *n.* (Name).
 Margouillis, *m.* kałuża, *f.* Pfüt-
 ze, *f.*
 Margrave, *m.* et *f.* margrabia;
m. bini, *f.* Marggraf, *m.* —
 gräflich, *f.* — viat, *m.* bstwo,
n. — grafschaft, *f.*
 Marguerite, *f.* stokroć; Mł-
 gorzata, *f.* Taufendschön, *a.*
 Margaretha, *f.*
 Marguiller, *m.* zakrystyan;
 koscielny, syndyk, *m.* Küster;
 Kirchenvorsteher; Kirchvater, *m.*
 — guillerie, *f.* urząd, *m.*
 godność tych, *f.* Dienst, *m.*
 Amt derselben, *n.*
 Mari, *m.* mał, małżonek, *m.*
 Chemann, Mann, *m.*
 Mariable, *a.* dorosły, mann-
 bar.
 Mariage, *m.* małżeństwo; we-
 sele, *n.* ślub; stan małżeń-
 ski; posag m. Heyrath; Hoch-
 zeit, *f.* Ehestand, *m.* Heyraths-
 gut, *n.*

Ma-

Marie, *f.* Marya, Maria, *f.*
 — rion, Marynia, Marysia,
f. Mariechen, *n.*
 Marié, *m.* ee, *f.* pan młody,
m. panna młoda, *f.* Bräutigam, *m.* Bräut, *f.* nouveau—,
 noncée —, nowożeniec, *m.*
 młoda żona, *f.* junger Ehe—
 mann, *m.* junge Frau, *f.*
 Marier, *v. a.* słub dawać; ze—
 nić, wydadź za mąż, trawen,
 verheyrathen *fig.* złączyć, zie
 dnoczyć, vereinigen, verbinden.
 se —, *r. o.* zenić se, isdz,
 poyśdź za mąż, heyrathen.
 Marieur, *m.* euse, *f.* fam.
 družba, *m.* družna, *f.* Grew
 werber, *m.* — inn, *f.*
 Marín, *m.* marynarz, *m.* See—
 mann, *m.*
 Marín, *ine, a.* morski, zur See
 gehörig.
 Marine, *f.* żegluga, *f.* mary—
 narstwo, *n.* potęga merska,
f. zapach, smak od morza
 pochodzący, *m.* Seewesen, *n.*
 Seemacht, *f.* Seegeschmacht, See—
 geruch, *m.*
 Mariné, *ee, p. et a.* maryno—
 wany; zepsuty od wody
 morskiej, marinirt; (verdorben
 durch zu langes Seyn auf der
 See).
 Mariner, *v. a.* marynować, Fi—
 sche etc. braten und dann in eine
 saure Brühe einlegen, marinir—
 ren.
 Marinier, *m.* marynarz, *m.*
 Schiffmann, Seemann, *m.*
 Marionnette, *f.* lalka kuglar—
 ska, *f.* Marionette, Puppe, *f.*
 Maritime, *a.* nadmorski, mor—
 ski, zur See gehörig; an der
 See gelegen.
 Marjolaine, *f.* majeran, *m.*
 Majoran, Weiran, *m.*
 Marjole, *m.* gach, *m.* Jungfer—
 knecht, *m.*
 Marmaille, *f.* fam. gromada
 dzieci, *f.* Schwarm kleiner
 Kinder, *m.*

Marmelade, *f.* sok, owoce w cu—
 krze smażone, *m. pl.* Marmelade,
f. (mit Zucker verdickter Saft
 oder Marm von Früchten).
 Marmiteaux, *m. pl.* gay, *m.*
 Lust, Hügela, *m.*
 Marmite, *f.* garułek do goto—
 wania mięsa, *m.* Fleischtopf,
m.
 Marmiteux, *euse, a. fam.* mi—
 zerny, ubogi, armselig, elend.
 Marmiton, *m.* kuchcik, *m.*
 Küchenjunge, *m.*
 Marmouner, *v. a. fam.* mru—
 czeć, murmeln.
 Marmot, *m.* koczokodan; figu—
 ra mała, niekształtna, *f.*
 Meerfage; kleine groteske Figur,
f. — m. marmotte, *f. fig.*
fam. dziecię niekształtne, *n.*
 ungestaltetes Kind, *n.*
 Marmotte, *f.* bobak, *m.* Mur—
 melthier, *n.*
 Marmotter, *v. a. v.* Marmon—
 ner.
 Marmouset, *m. fam.* mała figu—
 ra niekształtna, kleine grotes—
 ke Figur, *f.* Fratzen Gesicht, *n.*
 Marne, *f.* margiel, *m.* Mergel,
m.
 Marner, *v. a.* gnać rolę mar—
 glem, mergeln, mit Mergel dün—
 gen.
 Marnerom, *m.* kopacz marglu,
m. Mergelgräber, *m.*
 Marnière, *f.* dół, gdzie mar—
 giel kopią, *m.* Mergelgrube, *f.*
 Maroquin, *m.* kordyban, *m.*
 Saffian, *m.*
 Maroquiner, *v. a.* wyprawiać
 skórę na kształt kordybanu,
 auf Saffianart zubereiten.
 Maroquinerie, *f.* sztuka ro—
 bienia kordybanu; fabryka
 kordybanu, *f.* kordyban, *m.*
 Kunst Saffian zu machen; Saf—
 fianfabrik; Saffianfarbe, *f.*
 Maroquinier, *m.* kordybannik,
m. Saffianmacher, *m.*
 Marotte, *f.* laska z błaznem
 wyrniętym zamiast gałki;
 czapka błazńska, *f.* Narren—
 kol:

kolbe, Narrentappe, *f. fig. fam.*
 rzeź ulubiona, *f.* Stecken—
 pferd, *n.*
 Maroufle, *m. fam.* cymbał, *m.*
 Schlingel, Lummel, *m.*
 Marque, *f.* znak, *m.* pigno,
n. cecha; marka do gry;
 blizna, *f.* znamie, *n.* stepel;
 dowód, *m.* Zeichen, Merk—
 mahl, Kennzeichen, Mabl, *n.*
 Spielmarke; Narbe, *f.* Sten—
 pel; Veneis, *m.*
 Marguer, *v. a.* znaczyć; cecho—
 wać; pignować; steplować;
 donieść; oświadczyć; okazać;
 jeźdźcą, bezeichnen; anzeigen,
 melden, bemerkten; bezeigen —
n. o. pokazać się; celować;
 przechodzić, zeigen, sich zeigen;
 sich auszeichnen.
 Marqueter, *v. a.* nakrapiać, u—
 pstrzyć, flecken, sprengeln.
 Marqueterie, *f.* robota sadzo—
 na, wykładana, *f.* eingelegte
 Arbeit, *f.*
 Marqueur, *m.* znakniacy etc.;
 markier, *m.* Stenpler; Mar—
 fôr, *m.*
 Marquis, *m.* markiz, *m.* Mar—
 kis, *m.* — se, *f.* — zowa, *f.* fura,
f. — sat, *m.* markizowstwo,
n. Markifat, *n.* Ceines Markis
 Würde und Gebiet).
 Marraine, *f.* ojciec chrzestny,
m. matka chrzestna, *f.* Pathe,
f. (Taufzeuge).
 Marri, *ie, a. (obs.)* smutny,
 markotny, betrübt, unwillig.
 Marron, *m.* kasztan wielki, *m.*
 Marone, *große Kastanie, f.*
 Marrons, *pl.* loki wielkie, *pl.*
 große Haarlocken, *f. pl.*
 Marronnier, *v. a.* wielkie robić
 loki, große Haarlocken machen.
 Marronnier, *m.* drzewo pewne
 kasztanowe, *n.* Maronenbaum,
m.
 Mars, *m.* marzec, *m.* März, *m.*
 Mars, *pl.* zboże iare, *n.*
 Sommergetraide, *n.*
 Marsouin, *m.* świnia morska,
f. Meerfchwein, *n.*

Marreau, *m.* młotak, młot, *m.*
 Hammer, Klopfer, *m.*
 Martel, *m. (obs.)* młotek, *m.*
 Hammer, *m. fig.* mettre — en
 tête (*d. qc.*) wbić komu co
 w głowę, einem Grillen in den
 Kopf setzen.
 Marteler, *v. a.* młotem bić,
 hämmern.
 Martelet, *m.* młoteczek, *m.*
 Hämmerchen, *n.*
 Marthe, *f.* Marta, *f.* Martha, *f.*
 rel; Veneis, *m.*
 Martial, *ale, a.* waleczny, krie—
 gerisch.
 Martin, *m.* Marcin, *m.* Mar—
 tin, *m.*
 Martinet, *m.* ierzyk, *m.* Mauer—
 schwalbe, *f.*
 Martre, *f.* kuna, *f.* Warder, *m.*
 Wardersell, *n.*
 Martyr, *m.* yre, *f.* męczennik,
m. — nica, *f.* Märterer, *m.* —
 terium, *f.*
 Martyre, *m.* męczeństwo, *n.*
 ból, *m.* męka, *f.* Märtertod,
m. Märterthum, *n.* Märter,
 Pein, *f.*
 Martyriser, *v. a.* męczennikiem
 uczynić; męczyć, dręczyć,
 martern, peinigen.
 Martyrologie, *m.* żywoty mę—
 czeników, *m. pl.* Märterer—
 buch, *n.*
 Mascara, *f.* maski, maszka—
 rady, *f. pl.* Nummern, *f.*
 Maschenball, *m.*
 Masculin, *ine, a.* męski, männ—
 lich,
 Masculinité, *f.* linia rodu mę—
 ska, *f.* männlicher Sturm, *m.*
 Masque, *m.* maska, *f.* Larve;
 Maske; maskierte Person, *f.*
 Masque, *f. fam.* maszkara, *f.*
 häßliches Weib; Schenkel, *f.*
 Masquer, *v. a.* maskę włożyć,
 przebrać, okryć maskiren,
 verlarven, vermannen. *fig.*
 pokrywać, verbergen, verdecken,
 bemänteln.
 Massacre, *m.* rzeź, p rżka,
f. zabój, mardy, *pl.* bić,
 strzelanie zwierząt, *n.* par—
 tacz,

- tacz, *m.* Gemegel, Blutbad, *n.* Ermordung; Niederlage unter wilden Thieren, *f.* Pfuscher, *m.*
- Massacrer, *v. a.* pozabijać, wybić, wyciąć, niedermachen, umringen. *fig.* zniszczyć, zepsuć, verderben.
- Massacreur, *m.* tyran okrutny, *m.* morderczygi tyrann, *m.*
- Masse, *f.* bryła, massa, sztuka, całość, *f.* balwan, *m.* pałka, *f.* młot, *m.* laska, *f.* Masse, *f.* Klumpen, Haufen, *m.* Art Keule, *f.* Kolben, Stab, *m.*
- Massemote, *v.* Mâchemoure.
- Massepain, *m.* marcepan, *m.* Marzipan, *m.*
- Mâsser, *v. a.* stawiać, (we grze), sęgać (in Spiele).
- Massier, *m.* marszałek, co bierze, laskę niesie, *m.* Stab, Szepterträger, *m.*
- Massif, *ive, a.* mocny, trwały; gruby, dychtowny; szczerzy, star, fest, dick, dicht, gediegen. *fig.* nieobyczajny, niezgrabny, grob, plump.
- Massif, *m.* mur, fundament mocny; geste krzaki etc., *m.* starze Grundmauer, *f.* dickes Gehölz, *n.*
- Mâssue, *f.* pałka, maczuga, *f.* Keule, *f.*
- Mastic, *m.* żywica mastykowa, *f.* Mastix, *m.*
- Masticatoire, *m.* lekarstwo do zucia, *n.* Kaudmittel, *n.*
- Mastiquer, *v. a.* za-, kitować, fitten, verfitten.
- Mâture, *f.* mur zapadły, *m.* versallenes Gemäuer, *n.* *fig.* pustki, *pl.* kłocha, *f.* schlechtes haussälliges Haus, *n.*
- Mat, *m.* mata, *a.* nieczysty, niepolerowany, matt, unpolirt, rauh.
- Mât, *m.* maszt, *m.* Mast, Mastbaum, *m.*
- Matamore, *m. f. m.* samochwalca, *m.* Großsprecher, *m.*
- Matamore, *f.* wzięcia na niewolników podziemne, *n.* unterirdischer Sclavenkerker, *m.*
- Matasse, *f.* iedwab surowy, *m.*
- Matasseide, *f.* rohe Seide, *f.*
- Matelas, *m.* materac, *m.* Matras, *f.*
- Matelasser, *v. n.* wysłać, polstern, auspolstern.
- Matelassier, *m.* materacnik, *m.*
- Matragenmacher, *m.*
- Matelot, *m.* marylek; okręt na obronę dany, *m.* Matrose, *m.* Bedeckungsschiff, *m.*
- Matelotage, *m.* żołd marytków, *m.* Matrosensold, *m.*
- Matelote, *f.* potrawa marynarska, *f.* Matrosengericht, *n.* à la —, po żeglarsku, auf Matrosenart.
- Mater, *v. a. T.* dążyć, szachować, met, met zrobić, schwach machen. *fig.* tropić, martwić, upokorzyć, kastejes, abmatten, demüthigen.
- Mâter, *v. a.* masztami okręt opatrzyć, bemasten.
- Matériaux, *m. pl.* materyały, materye, *pl.* Materialien, *f. pl.*
- Matériel, *elle, a.* ciało mający; niezgrabny, körperlich, materiell, plump, schwer.
- Maternel, *elle, a.* macierzyński, mütterlich.
- Maternité, *f.* macierzyństwo, *n.* Mutterschaft, *f.*
- Mâteur, *m.* cieśla masztowy, *m.* Mastmacher, *m.*
- Mathématicien, *m.* matematyk, *m.* Mathematiker, *m.*
- Mathématique, *a.* matematyczny, mathematisch. — *f. (pl.)* matematyka, *f.* Mathematik, *f.*
- Matière, *f.* materya; okazja, *f.* põhöp. powód, *m.* Materie, *f.* Stoff; Zeug; Gegenstand, Anlaß, *m.* en — de, ad. co się tyczy, w materyi, w rzeczy, in Sachen, in Betreff.
- Matin, *m.* pies domowy, owczarski, rzeźniczy, *m.* Haus-, Schäfer-, Hirten-, Fleischerhund, *m.*
- Matin, *m.* poranek, *m.* Morgen, *m.* — ad. rano, früh.
- Matinal, *ale, a.* rano wstawiający, der, die früh aufsteht.
- Matineau, *m.* piesek domowy, *m.* kleiner Haushund etc., *m.*
- Matinée, *f.* poranek, czas porankowy, *m.* Morgenzeit, *f.* Morgen, Vormittag, *m.*
- Matiner, *v. a.* łączyć się z psem brzydkim, sich mit einem Haushunde oder garstigen Hunde belaufen. *fig. fam.* wyłazić, ausweichen.
- Matineux, *euse, a.* rano wstawiający, der, die gern früh aufsteht.
- Matinière, *a. f.* étoile —, iutrenka, Morgenstern, *m.*
- Matois, *aise, a. fam.* chytry, listig, schlau.
- Matoserie, *f. fam.* chytróść, *f.* Irasiosowo, *n.* Schlaueit; Betrügerey, *f.*
- Matou, *m.* kot, *m.* Kater, *m.*
- Matrice, *a.* macierzyński, mütterlich. (w niektórych wyrazach).
- Matricule, *f.* Metryka, *m.* Matrifel, *m.*
- Matrimonial, *ale, a.* małżeński, ehelich.
- Matrone, *f.* matrona, *f.* Matrone, *f.*
- Maturoité, *f.* dojrzałość, doświadość, *f.* Reifung, Reife, *f.* *fig. avec —*, rozsądnie, mit Ueberlegung.
- Matutinal, *ale, a.* do iutrzni należący, zur Frühmette gehörig.
- *Maudire, *v. a.* przeklinać, verfluchen, verwünschen.
- Maudisson, *m. fam.* przeklinanie, *n.* Fluch, *m.*
- Maudit, *ite, p. et a.* przeklęty, verflucht, verwünscht.
- Mangréer, *v. n. fam.* klęć, przeklinać, fluchen.
- Maupiteux, *euse, a. (obs.)* okrutny, grausam.
- Mausolée, *m.* nagrobek piękny, *m.* schönes Grabmahl, *n.*
- Maussade, *a.* niechędugi, plugawy; niezgrabny, schmutzig, ekelhaft, ungeschickt, plump.
- Maussaderie, *f.* niechędóstwo, *n.* maezgrabność, *f.* Unreinlichkeit, Ungeschicklichkeit, *f.*
- Mauvais, *aise, a.* zły, szkodliwy, schlecht, übel, böse, schädlich.
- Mauvais, *ad. zle*, schlecht, übel.
- Mauviette, *f.* dzierlatka, *f.* Art Lerche, *f.*
- Mauvis, *m.* drozd mały, *m.* Weindrossel, *f.*
- Mexillaire, *a.* czelusciowy, zu den Kiembacken gehörig.
- Maxime, *f.* reguła, ustawa, maxyma, *f.* Grundsatz, *m.*
- Maxime, *Regel, f.*
- Mayence, *f.* Moguncya, *f.* Mainz, *n.*
- Mazette, *f.* szkapa, *f.* Schindmähre, *f.* *fig. fam.* gracz niedoskonały, *m.* schlechter Spieler, *m.*
- Me, *pr.* mnie, mi; mnie, mię, mir, mich.
- Mécanicien, *m.* mechanik, sztukmistrz, *m.* Mechanikus, *m.*
- Mécanique, *f.* mechanika, *f.* Mechanik, *f.* *fig.* skład, *m.* ułożenie naturalne, kunstgewone, *n.* natürliche oder künstliche Zusammensetzung, *f.* Bau, *m.*
- Mécanique, *a.* mechaniczny, mechanisch. *fig.* podły, nieczestny, mizerny, niedrig, verächtlich, armselig.
- Mécanisme, *m.* mechanizm, *m.* ułożenie, *n.* skład mechaniczny, *m.* Mechanismus, mechanischer Bau, *m.*
- Mécène, *m.* patron, obrońca, *m.* Mäcen, hoher Gönner, *m.*

Méchamment, *ad.* złośliwie, podło, *aus* Bosheit, schlecht.
 Méchanceté, *f.* złość, złośliwość; swawola, *f.* osikus, *m.* Bosheit, Bosartigkeit, *f.* Muthwille, *m.* Pöffen, *f. pl.*
 Méchant, *ante.* a. mizerny, podły; zły, złośliwy; swyrolny, psotliwy, schlecht, elend; bōse, boshaft; schalkhaft, muthwillig.
 Mèche, *f.* knot, *m.* próchno, *n.* hubka, *f.* lont, *m.* Docht, Zunder, Schwamm, *m.* Lunte, *f.*
 Méchef, *m. fam.* nieszczęście, *n.* Unglück, *n.* Unfall, *m.*
 Mécompte, *m.* blad, *m.* omyłka, *f.* Berrechnen, *n.* Irrthum, Verstoß, *m.*
 se Mécompter, *v. r. (de ...)* omylić się w rachunkach (o ...) sich verrechnen (um ...) *fig.* zwieszać się, oszukać się, in seiner Hoffnung.
 Méconnaissable, *a.* trudny do poznania, unkenntlich.
 Méconnaissant, *ante.* a. nie wdzięczny, unerkennlich.
 Méconnaissance, *f.* niewdzięczność, *f.* Unerkennlichkeit, *f.*
 Méconnaître, *v. a.* nie poznać, omylić się w poznaniu, verfehlen, nicht mehr kennen. se —, *r.* zapomnieć o swym przeszłym stanie etc., vergeffen, was man gewesen ist etc.
 Mécontent, *ente.* a. niekontent, niespokojny, missvergnügt, unzufrieden.
 Mécontentement, *m.* niekontentowanie, *n.* przykrość, *f.* Missvergnügen, *n.* Verdruss, *m.*
 Mécontenter, *v. a.* niekontentowanie sprawić, missvergnügt machen.
 Mécréant, *m.* niewierny, Ungläubiger, *m.*
 Médaille, *f.* medal, *m.* Denkmünze, Schamünze, *f.*
 Médailleur, *m.* kashcik, *m.* szafeczka do medalów, pie-

niedzy dawnych, *f.* Medaille, schabimet, *n.* Münzschrank, *m.*
 Médailliste, *m.* zbieraacz medalów, pieniądzy dawnych, *m.* Liebhaber, Kenner, Sammler alter Schamünzen, *m.*
 Médailleur, *m.* medalion, *m.* großes Schauffstück, *n.*
 Médecin, *m.* lekarz, doktor, *m.* Arzt, *m.*
 Médecine, *f.* nauka lekarska, *f.* lekarstwo, *n.* Arzneiwissen-schaft; Arznei, *f.*
 Médeciner, *v. a. fam.* lekarstwa dawać, zapisać, Arznei geben oder verordnen.
 Médianoche, *m.* biesiada północna, *f.* Mitternachtschmaus, *m.*
 Médiate, *ate.* a. pośredkowy, mittelbar.
 Médiateur, *m.* trice, *f.* pośrednik, *m.* Vermittler, *m.*
 Médiation, *f.* pośrednictwo, *n.* Vermittelung, *f.*
 Médicament, *m.* lekarstwo, *n.* Arzneimittel, *m.*
 Médicamenteux, *a.* tyczący się lekarstwa, die Arzneimittel betreffend.
 Médicamentier, *v. a.* dawać lekarstwa, Arzneimittel geben.
 Médicamenteux, *euse.* a. leczący, silny, kräftig, wie Arznei heilend.
 Médicinal, *ale.* a. lekarski, zur Arznei gehörig. *v.* Médicamenteux.
 Médiocre, *a.* mierny, pomier-ny, mittelmäßig.
 Médiocrité, *f.* po-, mierność, średniość, *f.* Mittelmäßigkeit, *f.*
 Médire, *n. (de qc.)* ohmawiać kogo, übel nachreden.
 Médisance, *f.* obmowa, *f.* üble Nachrede, Verläumdung, *f.*
 Médisant, *ante.* a. obmowny, verläumderlich; der, die gern übel nachredet.
 Médi-

Méditatif, *ive.* n. zamysłony; w myślach zatopiony, nachdenkend, nachsinnend.
 Méditation, *f.* myśl, uwaga, *f.* rozmyślanie, *n.* modlitwa, wnętrza, *f.* Nachdenken, *n.* Betrachtung, *f.* stilles Gebet, *n.*
 Méditer, *v. a. et n.* myśleć, rozmyślać, rozważać; zamyslać; modlić się po cichu, nachdenken, auf etwas sinnen, denken, überlegen; vorhaben; sich für sich beten.
 Méditerranée, *a. f.* śródziemny, mittelländisch.
 Médoc, *m.* gatunek wina, kamienia, *m.* Médoc, *m.* (Art Wein und glänzender Kiesel).
 Médullaire, *a.* śpikowaty, mat-fig.
 Méfaire, *v. n. fam.* szkodzić, złe czynić, Schaden, Unrecht thun.
 Méfiance, *f.* podeyrzenie, niedowierzanie, *n.* Misstrauen, *n.*
 Méfiant, *ante.* a. podeyrzliwy, misstrauisch, argwöhnlich.
 se Méfier, *v. r. (de qq.)* nie do-wierzać, nicht trauen, Misstrauen in einen setzen.
 Mégarde, *f.* niebachność, *f.* niedbalstwo, *a.* Unachtsamkeit, *f.* par —, *z.* niedbalstwa, *aus* Versehen.
 Mégère, *f.* furja, *f.* Furie, *f.* *fig. fam.* diabolica, *f.* bōses Weib, *n.*
 Mégie, *f.* białoskórnicstwo, *n.* Weißgerberer, *f.*
 Mégisserie, *f.* *v.* Mégie; handel towarami białoskórnice-mi, *m.* Weißgerberhandel, *m.*
 Mégissier, *m.* białoskórnik, *m.* Weißgerber, *m.*
 Meigle, *f.* motyka, *f.* Spitzhacke, *f.*
 Meilleur, *eure.* a. lepszy, bes-fer, das beste.
 Mélancolie, *f.* melankolia, *f.* Melancholie, Schwermuth, *f.*

Mélancolique, *a.* melankoli-
 czny, melancholisch, schwermü-
 thig.
 Mélange, *m.* po-, z-, miesza-
 nie, *n.* mieszanina, *f.* Mi-
 schung, Vermischung, *f.* Ge-
 misch, *n.*
 Mélanger, *v. a. po., z.* mie-
 szać, mischen, vermischen.
 Mélasse, *f.* syrop cukrowy, *m.* Zucker syrup, *m.*
 Mêlée, *f.* utarozka, *f.* załepki, *pl.* swar, *m.* zwada, *f.* Hand-
 gemein, *n.* Schlägerei, *f.* heft-
 tiger Wortstreit, *m.*
 Mêler, *v. a. po., z.* mieszać, mischen, vermischen, vermengen, verwirren. se —, *r.* się, sich mischen, sich mengen. (de qc.) mieszać się, wdawać się w co, in etwas, sich darum be-
 kümmern.
 Mêlèse, Mêlèze, *m.* Modrzew, *m.* Lerchenbaum, *m.*
 Mêlier, *m.* rodzaj białych wi-
 nogron, *m.* Art weißer Wein-
 trauben, *f.*
 Mélisse, *f.* miętka, miętkiew, *f.* Melissenkraut, *n.*
 Mélodie, *f.* melodia, *f.* Sang-
 weise, Melodie, *f.*
 Mélodieux, *euse.* a. melodyj-
 ny, wdzięczny, lieblich klan-
 gend, melodisch.
 Melon, *m.* Melon, *m.* Melo-
 ne, *f.*
 Melonnière, *f.* inspekt na me-
 lony, *m.* Melonenbeet, *n.*
 Membraneux, *euse.* a. błoni-
 sty, häutig.
 Membre, *m.* członek, *m.* Glied, *fig.* Mitglied, *n.*
 Membrure, *ue.* a. członkowaty, członki wielkie mający, große gliedrig.
 Même, *pr.* sam; ten sam, ta sama, to samo; to jest, selbst; derselbe, dieselbe, dasselbe; näm-
 lich, à —, *ad.* do woli, w stanie, im Etande, de —, *ad.* także, iako i, eben so, auch, *de*

de — que, tak, iak, równo,
 so wie, gleich wie.
 Mémoire, *f.* pamięć; pamią-
 tka, *f.* Gedächtniß, Andenken,
 Erinnerung, *f.*
 Mémoire, *m.* pismo, *n.* reiestr;
 rachunek, *m.* kartka, *f.* Auf-
 sag, *m.* Verzeichniß, *n.* Zei-
 tel, *m.* Rechnung, *f.* — res.
pl. opisanie życia, *n.* dzieje.
pl. pamiętnik, *m.* Lebenslauf,
m. Nachrichten, Denkwürdigkei-
 ten, *f. pl.*
 Mémorable, *a.* pamiętny, pa-
 mięci godny, denkwürdig.
 Mémoratif, *ive*, *a.* pamiętliwy,
 eingedenk.
 Mémorial, *m.* memoriał, *m.*
 Denkschrift, Bittschrift, *f.* Me-
 morial, *n.*
 Mémorial, *ale*, *a.* pamiętny,
 pamięci się tyczący, daß Ge-
 dächtniß betreffend.
 Menacant, *ante*, *a.* groźny,
 drohend.
 Menace, *f.* groźba, *f.* Dro-
 hung, *f.*
 Menacer, *v. a.* grozić, drohen,
 bedrohen.
 Ménade, *f.* diabolica, *f.* tolles
 Weib, *n.*
 Ménage, *m.* gospodarstwo, *n.*
 Haushaltung, *f.* Hauswesen, *n.*
fam. sprzęt domowy, *pl.*
 Hausrath, *m.*
 Ménagement, *m.* ostrożność,
 bacznosc, *f.* Behutsamkeit,
 Schonung, vorsichtige Behand-
 lung, *f.*
 Ménager, *v. a. et n.* oszczędzać;
 szanować; czcić; sprawić;
 zacząć, ukazywać szacunek,
 szanować, schonen, in Acht neh-
 men, mit Schonung behandeln;
 Geschichte führen, einleiten; an-
 wiesen, verschaffen, veranlaß-
 ten.
 Ménager, *ere*, *a.* gospodarzy,
 oszczędny, haushaltig, spar-
 sam. — *m. f.* gospodarz, *m.*
 Haushalter, *m.*

Ménagerie, *f.* podwórze dla
 bydła, *n.* zwierzyniec, *m.*
 Viehhof auf großen Landgütern;
 Thiergarten, *m.*
 Mendiant, *ante*, *a.* żebraczy,
 żebrający, bettelnd. — *m. f.*
 żebrak, *m.* Bettler, *m.*
 Mendicité, *f.* żebractwo, *n.*
 Bettelstand, Bettelstadi, *m.*
 Mendier, *v. a. et n.* żebrać, bet-
 teln, erbetteln.
 Menée, *f.* sztuka, *f.* zamyśł,
 układ, *m.* geheimer Kunstgriff
 oder Schlich, *m.*
 Mener, *v. a.* prowadzić, wiedzą;
 mieć przy sobie, wlaść,
 brać z sobą, führen, leiten;
 anführen, bey sich haben, mit-
 nehmen, *fig.* zwodzić, hinhal-
 ten.
 Ménétrier, *m.* skrzypek, *m.*
 Bierpfiedler, *m.*
 Méneur, *m.* euse, *f.* prowa-
 dziciel, *m.* Führer, *m.*
 Menon, *m.* rodzaj kozy, *f.* le-
 vantische Ziege, *f.*
 Menotte, *f.* *fam.* rączka, *f.*
 Händchen, Patschen, *n.* Me-
 nottes, *pl.* peta na ręce, *pl.*
 Handschellen, *f. pl.*
 Mensonge, *m.* kłamstwo, *n.* kła-
 ma, *f.* Lüge, *f.*
 Mensonger, *ere*, *a.* kłamliwy,
 fałszywy, obłudny, lügenhaft;
 trüglich, falsch.
 Menstrues, *f. pl.* miesiączka,
f. monatliche Zeit der Weiber,
f. — rusl. lla, *a.* miesięczny,
 dazu gehörig.
 Mental, *ale*, *a.* skryty, taj-
 ny, wewnętrzny, innerlich,
 in Gedanken.
 Menterie, *f.* kłamstwo, *n.* kła-
 ma, *f.* Lüge, *f.*
 Menteur, *euse*, *a.* kłamli-
 wy, obłudny, lügenhaft; be-
 trüglich. — *m. f.* kłazarz, *m.*
 Lügner, *m.*
 Menthe, *f.* mięta, *f.* Minze,
f. (Pflanze).

Men-

Mention, *f.* wzmianka, *f.*
 wspomnienie, *n.* Erwähnung,
 Meldung, *f.*
 Mentir, *v. n.* kłamać, lügen.
 Menton, *m.* podbrodek, *m.*
 Sinn, *n.*
 Mentonnière, *f.* wstążka pod
 brodę, *f.* Kinnband, *n.*
 Menu, *ue*, *a.* drobny, mały,
 cienki, waski, dünn, fein.
 Menu, *schmal*, *fig.* mały, nie-
 znaczny, klein, gering.
 Menu, *m.* reiestr potraw, *m.*
 Küchenzettel, *m.* Menus oder
 menus plaisirs, *pl.* drobne
 wydatki; pieniądze na nie,
pl. kleine Ausgaben, *f. pl.* Geld
 dazü, *n.*
 Menu, *ad.* pojedynczo, na
 sztuki, na kawalki, klein, in
 kleinen Stücken.
 Menuaille, *f.* lupa drobnych
 pieniędzy, rybek, *f.* dro-
 biazg, *m.* Haufen Scheide-
 münze, *m.* Menge kleiner Zu-
 sätze, *f.* allerhand kleine Sachen,
f. pl.
 Menuet, *m.* minuet, *m.* Me-
 nuet, *f.*
 Menuiserie, *f.* stolarska robo-
 ta, *f.* stolarstwo, *n.* Tischler-
 arbeit, *f.* Tischlerhandwerk, *n.*
 Menuisier, *m.* stolarz, *m.* Tisch-
 ler, Schreiner, *m.*
 Méprendre, *v. r. o.* mylić
 się, zbłądzić, oszukać się,
 sich irren, sich versehen, sich ver-
 greifen.
 Mépris, *m.* pogarda, wzgarda,
f. Verachtung, *f.*
 Méprisable, *a.* pogardliwy,
 verächtlich.
 Méprisant, *ante*, *a.* gardzący
 etc. wzgardliwy, verachtend,
 verächtlich.
 Méprise, *f.* błąd, *m.* omyłka,
f. Irrthum, *m.* Versehen, *n.*
 Mépriser, *v. a.* gardzić, wzgar-
 dzić, pogardzać czem, ver-
 achten.
 Mer, *f.* morze, *n.* Meer, *n.*
 Gee, *f.*

Mercantile, *a.* kupiecki, kauf-
 männisch.
 Mercantille, *f.* kupiectwo, *n.*
 Krämerey, *f.*
 Mercenaire, *m.* najemnik, lo-
 kay, robotnik najety, *m.*
 Mietling, Lohnbedienter, Lo-
 geldhner, *m.* — *a.* najety;
 cheiwy, gedungen; lohnlich;
 tig.
 Mercerie, *f.* kram; towar, *m.*
 Tram, *m.* Kramwaare, *f.*
 Mercier, *m.* miłosierdzie, *n.* la-
 ska, *f.* dziegi, *pl.* Erbarnten,
n. Barmherzigkeit, *f.* Dank, *m.*
fig. ala —, w mocy, in der
 Gewalt.
 Mercier, *m.* iere, *f.* kramarz,
 blawatnik, *m.* Krämer, *m.*
 Mercredi, *m.* środa, *f.* Mitt-
 woch, *f.*
 Mercure, *m.* żywe srebro, *n.*
 Quecksilber, *n.*
 Mercuriale, *f. fig.* *fam.* burka,
f. Berweis, *m.*
 Mercariel, *elle*, *a.* merkurya-
 lny; żywe srebro w sobie
 zamykający, quecksilberartig;
 Quecksilber enthaltend.
 Merde, *f.* gnój, *m.* gówno, *n.*
 Kotz, Dreck (von Menschen und
 Thieren), *m.*
 Merdeur, *euse*, *a.* po-, zasra-
 ny, dreckig, schmutzig.
 Mère, *f.* matka, *f.* Mutter, *f.*
 — *a.* — goutte, przedkok,
m. Vorlauf, *m.* — laine,
 wełna nayprzedniejsza, *f.*
 beste Wolle, *f.* langue —, ię-
 zyk oyczysty, *m.* Mutterspra-
 che, *f.*
 Meran, *m.* znak, *m.* Zeichen,
n. Marke, *f.*
 Méridien, *enne*, *a.* południo-
 wy, mittägig.
 Méridienne, *f.* spoczynek po
 obiedzie, *m.* Mittagsruhe, *f.*
 Méridional, *ale*, *a.* południo-
 wy, mittägig, südlich.
 Merise, *f.* trześnia, *f.* kleine
 Vogelfische, *f.*

Meri-

Merisier, *m.* drzewo trześnio-
w. *n.* Vogelstichbaum, *m.*
Mérîte, *m.* zasługa, *f.* Wer-
dienst, *n.*
Mériter, *v. a.* zasłużyć, go-
dnym byź, verdienen. — *n.*
(*de qc.*) zasłużyć się rzemu,
komu, sich um etwas verdient
machen.
Méritoire, *a.* godny czego, za-
ługujący, verdienstlich.
Merle, *m.* kos, *m.* Amiel, *f.*
Merluce, *f.* sztokfisz, *m.*
Stockfisch, *m.*
Merveille, *f.* dziw, cud, *m.*
Wunder, Wunderwerk, *n.* à —
ad. nad podziwienie, cu-
dnie, wunderschön, ganz vor-
trefflich.
Merveilleux, euse, *a.* cudowny,
dziwny, przedziwny, wunders-
bar, vortrefflich.
Mésaise, *v.* Malaise.
Mésalliance, *f.* małżeństwo
stanu nierównego, *n.* Mißhe-
rath, *f.*
Mésallier, *v. a.* wydać za mąż
za podlegszego, seinem Stande
nicht gemäß heirathen.
Mésange, *f.* sikora, *f.* Meise,
f.
Mésarriver, *v. i.* nie powieść
się, nie udać się, nie po-
szczęścić się, mißrathen, miß-
lingen, übel bekommen.
*Mésavenir, *v. i.* nie udać się,
nie poszczęścić się, mißlin-
gen.
Mésestimer, *v. a.* zniepoważać,
gering schätzen.
Mésintelligence, *f.* niezgoda,
różnica, *f.* Mißverständnis, *n.*
Mißhelligkeit, *f.*
*Mésoffrir, *v. n.* za mało zace-
nić, zadadź, ein Mißgebot thun,
zu wenig bieten.
Mesquin, ine, *a.* skąpy, skn-
rowaty; podły, fittig, knauser-
tig; schlecht, kärglich.
Mesquinerie, *f.* sknérstwo, skap-
stwo, *n.* Knäuseren, Knick-
ten, *f.*

Message, *m.* poselstwo, *n.* Bot-
schaft, *f.*
Messenger, *m.* ére, *f.* posłaniec,
m. Bote, *m.*
Messagerie, *f.* urząd, dom po-
słańczy, *m.* Botenamt, Bo-
tenwesen, Botenhaus, *n.*
Messe, *f.* dire la —, msza od-
prawiać, Messe lesen.
Messéance, *f.* nieprzystość,
nieprzyzwoitość, *f.* Uebelsand,
m. Unanständigkeit, *f.*
Messéant, ante, *a.* nieprzystoy-
ny, unanständig.
*Messeoir, *v. n.* nieprzystojnie,
byź nic do rzeczy, unanstan-
dig seyn.
Messie, *m.* mesjasz, *m.* Messias,
m.
Messier, *m.* polowy, *m.* Feld-
büter, Flurschütze, *m.*
Mésurable, *a.* pomierny, co
można zmierzyć, meßbar.
Mesurage, *m.* mierzenie etc.;
miernicze, *n.* Messen; Meß-
geld, *n.*
Mesure, *f.* miara, *f.* wymie-
rzenie, *n.* Maß, *n.* Ausmeß-
fung, *f.* fig. reguła, *f.* za-
mysł, *m.* Maßregel, *f.* à —
que, *c.* podług, według, iak-
o, tako, je nachdem, so wie.
Mesurer, *v. a.* wy-, od-, z-, mie-
rzyć, messen, ausmessen, ab-
messen. *se* — *avec qq.* przy-
równać się do kogo, sich mit
einem messen.
Mesureur, *m.* miernik, *m.* Meß-
fer, *m.*
Mésuser, *v. n.* (*de qc.*) zle, na
zle używać, mißbrauchen.
Mesvendre, *v.* Mévendre.
Metachronisme, *m.* błąd w
czasopisastwie, *m.* Irrthum
in der Zeitrechnung, *m.*
Métairie, *f.* folwarek, *m.* Me-
erhof, *m.*
Métal, *m.* kruszec, *m.* Metall,
n.
Métallique, *a.* kruszczowy; nu-
mismatyczny; metaliczny; nu-
mismatisch.

Méta-

Métamorphose, *f.* przemienie-
nie, przeobrażenie się w co,
n. Metamorphosis, *f.*
Métamorphoser, *v. a.* przemie-
nić, obrócić w co, przeobra-
zić, verwandeln.
Métaphorique, *a.* niewłaściwy,
verblümt, uneigentlich.
Métaphrase, *f.* tłumaczenie
słowo w słowo, wörtliche
Uebersetzung, *f.* — sie, *m.*
tłumacz co do słowa, *m.* wört-
licher Uebersetzer, *m.*
Métaphysicien, *m.* metafizyk,
m. Metaphysiker, *m.*
Métaphysique, *f.* metafizyka,
f. Metaphysik, *f.* — *a.* — zy-
czny, — fisch.
Métaphysiquer, *v. a.* uczono
wywodzić, rozprawiać, sehr
tiefinnig abhandeln.
Métayer, *m.* ére, *f.* zagrodnik,
m. Meier, *m.*
Métail, *m.* żyto z pszenicą
mieszane, *n.* Meng Korn, *n.*
Météore, *m.* widziadło, *n.* Luft-
erscheinung, *f.*
Météorologie, *f.* nauka o wi-
dziadłach, pogodzie, *f.* Wis-
senschaft von den Lufterschei-
nungen, Witterungslehre, *f.* —
gicne, *a.* dotyczący się tego, waś
die Witterung betrifft.
Méthode, *f.* sposób uczenia;
zwyczaj, sposób, *m.* Lehrart,
Methode, Art, Gewohnheit, *f.*
Méthodique, *a.* porządkowy, me-
thodisch, nach einer gewissen Ord-
nung.
Métier, *m.* rzemiosło, *n.* cech,
m. krosna; krosienka, *pl.*
Handwerk, Gewerbe, *n.* Hand-
thierung; Zunft, Zunft, *f.*
Wertzahl; Stickerahmen, *m.*
Mètre, *fam.* wiersz, rym, *m.*
Vers, *m.*
Metropole, *f.* miasto sto-
łeczne arcybiskupa, *n.* katedra
arcybiskupia, *f.* Stadt, wo
ein Erzbischof seinen Sitz hat;
erzbischöfliche Kirche, *f.* Haupt-
kirche, *f.*

Métropolitain, *m.* arcybiskup,
m. Erzbischof, *m.*
Métropolitain, aine, *a.* arcy-
biskupi, erzbischöflich.
Mets, *m.* potrawa, *f.* iedze-
nie, *n.* Gericht, *n.* Speise, *f.*
Mertable, *a.* do noszenia do-
bry (o sukniach), tragbar, (von
Kleidungsstücken).
Metteur en oeuvre, *m.* rzo-
tnik, *m.* Juwelier, Goldschmied,
m.
*Mettre, *v. a.* stawiać, kłaść,
postawić, położyć, posta-
wić; włożyć; użyć co do cze-
go,łożyć co na co; oblec,
wdziać, włożyć na głowę,
setzen, legen, stellen; bringen;
anwenden; anlegen, anziehen,
aufsetzen. *se* —, *r.* położyć się,
stanać, usieść, poyśdź, udać
się; ubierać się, nosić się,
sich legen, stellen, setzen etc.; sich
kleiden (gut etc.) (*à qc.*) po-
święcić się czemu, bawić się
czem, sich mit etwas beschäfti-
gen, darauf legen. — *à faire*
(*qc.*) zacząć, anfangen, etwas
zu thun.
Meuble, *a.* ruchomy, beweglich,
locker. *m.* sprzęt domowy, *m.*
Stück Hausrath, *m.*
Meubler, *v. a.* opatrzyć sprzę-
tami, należytemi potrzeba-
mi, bydlom etc., mit Hausr-
rath, mit Feldgeräthe, dem nö-
thigen Vieh etc. versehen.
Meugler etc. *v.* Beugler etc.
Meule, *f.* kamień młyński, *m.*
koło we młynie, *n.* osekka, *f.*
kamień do szlufowania; stóg
siana, Mählftein; Gäng in Mäh-
len; Schleifstein; Heuschaber,
m.
Meulière, *f.* gatunek kamieni
młyńskich, do budowania, *m.*
góry, gdzie kamienie młyń-
skie lamia, *pl.* Art Werk-
Mählftein; Mählfteinbruch, *m.*
Meunier, *m.* ière, *f.* młynarz,
m. Müller, *m.*

Meur-

- Meurtre, *m.* zabój, *m.* zabójstwo, *n.* Mord, Todtschlag, *m.*
- Meurtrier, *m.* ière, *f.* zbójca, zabójca, *m.* Mörder, *m.* — *a.* zabójczy, zbójczy, morder-
tisch.
- Meurtir, *v.* *a.* przycisnąć, przynęcić; zabić, quetschen, zerquetschen; morder.
- Meurtissage, *f.* sinak, *m.* przyciśnienie etc., *n.* Quetschung, *f.* blaues Maal, *n.* Stos, *m.*
- Mente, *f.* słona psów, *f.* Koppel Jagdhunde, *f.*
- Méandre, *a.* z szkoda przed, mit Schaden verkaufen, verschleudern.
- Mévente, *f.* sprzedaż ze szkoda, *f.* Verkauf unter dem Werthe, *m.*
- Mi, *part.* pół, szród, szrodek, (przed niektórymi słowami), halb, Mitte, Hälfte, (nur vor einigen Wörtern).
- Mialement, *m.* miak kotów, *m.* Maugen der Katzen, *n.*
- Miauler, *v.* *n.* miauczeć, miauczeć, maucen.
- Miche, *f.* bochenek, *m.* bułka chleba, *f.* Brod, Laib Brod, *n.*
- Michel, *m.* Michał, Michael, *m.* — lle, *f.* Michaela, Mi-
chaeline, *f.* — chen, *m.* — cha-
tek, *m.* Michelchen, *n.*
- Micmac, *m.* *fam.* mieszanina, *f.* Wischmasch, *m.*
- Mi-côte, *f.* pagórek, *m.* Anhö-
be, *f.*
- Midi, *m.* południe, *n.* Mittag, *m.*
- Mie, *f.* okruch, okruszek, *m.* (obs.) nianka, piastunka, *f.* Krume; (sonst) Kindermuhme, *f.* *fam.* nie, nic, wcale nie, nichts, nicht.
- Miel, *m.* miód przasny, *m.* Honig, *m.*
- Mielat, *m.* miodunka, *f.* Honigthau, *m.*
- Miellens, *euse, a.* miodowy, honigsüß, *fig.* bardzo przy-
jemny, sehr angenehm.
- Mien, *enne, pr.* mój, der, die, das meinige, mein.
- Miette, *f.* okruszek, *m.* Krüm-
chen, *n.* *fig.* odrobina, *f.* Bisc-
hen, *n.*
- Mieux, *ad.* lepiej, besser, lie-
ber. — *m.* najlepsza, das Beste.
- Mievre, *a.* *fam.* swawolny, muthwillig.
- Mievriere, Mievreté, *f.* *fam.* swawola, *f.* Muthwille, *m.*
- Mignard, *arde, a.* *fam.* ładny, kształtny, piękny, grzeczny, niedlich, fein, zart, artig.
- Mignarder, *v.* *a.* *fam.* rospie-
ścić, verzärteln.
- Mignardise, *f.* *fam.* piękność etc., *f.* Niedlichkeit, Zartheit, *f.* — ses, *pl.* karesy, *pl.* Lie-
bungen, *f.* *pl.*
- Mignon, *onne, a.* ładny, pie-
kny, mały i grzeczny, nied-
lich, klein und artig, nett. ar-
gent —, pieniądze zebrane, *pl.* Spatspennige, *m.* *pl.* — *m.* kochanek, *m.* — nka, *f.* Lieb-
ling, *m.* Liebchen, *n.*
- Mignonnette, *f.* gatunek go-
dzików, karonek cienkich; pieprz miakko tłuczony, *m.* Gartnelke; Art feiner Spigen, *f.* fein gestoßener Pfeffer, *m.*
- Mignoter, *v.* *a.* *fam.* roz-
pieścić, Lieblosen, verhätscheln.
- Mignotise, *f.* *fam.* karesy, *pl.* Lieblosung, *f.*
- Migraine, *f.* ból głowy, *m.* einseitiges Kopfsweh, *n.*
- Migration, *f.* wyście, wywę-
drowanie, *n.* Auswanderung, *f.*
- Mijaurée, *f.* *fam.* błaznica, maszkara, *f.* Narvin, *f.* Maul-
affe, *m.*
- Mil, *v.* Mille.
- Mil, Millet, *m.* proso, *n.* Hir-
se, *f.*
- Mil, *m.* kania, *f.* Hühner-
geret, *m.*
- Milice; *f.* żołnierze powiatowi, *m.* *pl.* Landmiliz, *f.*
- Milicien, *f.* żołnierz powiato-
wy, *m.* Soldat von der Land-
miliz, *m.*
- Milleu, *m.* szród, szrodek; sposób, *m.* Mitte, *f.* Mittel, *n.* au — de, pomiędzy, w pośród, mitten in.
- Militaire, *a.* wojenny, wojsko-
wy, zum Kriege gehörig. — *m.* żołnierz, *m.* Soldat, *m.*
- Militer, *v.* *n.* *fig.* bydz, służyć przeciw czemu, streiten.
- Mille, *a.* tysiąc, tausend. — *m.* mila, *f.* Meile, *f.*
- Mille fleurs, (eau de), *f.* kro-
wi mokrz, *m.* wódka z tego palona, *f.* Rauharn, *m.* daraus destillirtes Wasser, *n.*
- Millenaire, *a.* tysiączny; ty-
sięcioletni, tausend; tausend-
jährig, *m.* — wiek tysiąco-
letni, *m.* Jahrtausend, *n.*
- Mille-pieds, *m.* stonóg, *m.* Tausendfuß, *m.* (Wurm).
- Millet, *v.* Mil.
- Milliaire, *m.* et *a.* *f.* colonne —, słup mile oznaczający, *m.* Meilen säule, *f.*
- Milliard, *m.* tysiąc milionów, *m.* tausend Millionen, *f.* *pl.*
- Milliase, *f.* *fam.* mnogość niezliczone, *n.* sehr große Menge, *f.*
- Millième, *a.* tysiączny, tau-
sendsfe.
- Millier, *m.* tysiąc; 10 centna-
rów, Tausend, *n.* 10 Centner, *m.*
- Million, *m.* milion, *m.* Mil-
lion, *f.*
- Millionnaire, *m.* et *f.* milion-
majątku posiadający, Besitzer von Millionen, *m.*
- Millionième, *a.* milionowy, zehn-
mal hundert tausendsfe.
- Milord, *m.* milord, *m.* Milord, *m.*
- Milort, *m.* wąż domowy, *m.* Hausunke, *f.*
- Minauder, *v.* *n.* minki stroić, przymilać się, sich hieren, schön thun.
- Minauderies, *f.* *pl.* minki, *pl.* przymilanie się, *n.* Zierereien, *f.* *pl.*
- Minaudier, *m.* ière, *f.* minki strojący, der, die sich zielt.
- Mince, *a.* cienki, dünn, *fig.* mały, podły, chudy, klein, schlecht, gering.
- Mine, *f.* mina, postać, twarz; góry, *f.* *pl.* kruszec; podkop, *m.* Gesichtsbildung, Miene, *f.* Gesicht, Ansehen, *n.* Erzgru-
be, *f.* Bergwerk; Erz, *n.* Pul-
vermine, *f.* *fig.* zamiar, układ, *m.* heimlicher Anschlag, *m.*
- Miner, *v.* *a.* podkopać, miniren, untergraben. *fig.* zniszczyć, nadwzględ, auszehren.
- Minéral, *m.* kruszec, *m.* Mineral, *n.*
- Mineral, *ale, a.* kruszcowy, mi-
neralisch.
- Minet, *m.* ette, *f.* *fam.* kotek, *m.* kizia, *f.* Kätzchen, *n.*
- Mineur, *m.* minier, podkopnik; górnik, *m.* Bergmann; Minirer, *m.*
- Mineur, *eure, a.* małoletni, małoletni; mniejszy, min-
derjährig, unmündig; kleiner.
- Miniature, *f.* miniatura, *f.* Mi-
niatur, *f.* — riste, *m.* malarz co je maluje, *m.* Miniatur-
maler, *m.*
- Minière, *f.* kopalnia, góry, *f.* *pl.* Bergwerk, *n.* Erigrube, *f.*
- Minime, *a.* ciemnoszary, dun-
kelbraun.
- Ministère, *m.* urząd, *m.* słu-
żba, *f.* rząd, ministra, *m.* ministerium, *n.* straż, *f.* Amt, *a.* Dienst, *m.* Amtsver-
richtung; Regierung eines Staats-
ministers, *f.* Ministerium, *n.*
- Ministériel, *elle, a.* ministe-
ryalny, einem Minister zukom-
mend, ministeriell.

Ministre, *m.* minister; poseł; kaznodzieja dyssydentski, *m.*
Minister; Gesandter; protestan-
tischer Prediger, *m.*
Minium, *m.* minia, *f.* Mien-
lig, *m.*
Minois, *m.* *fam.* minka, pię-
kna twarzyczka, *f.* artiges
Gesichtchen, *n.*
Minon, *m.* *fam.* kizia, kicia, *f.*
Käzchen, Miegchen, *n.*
Minorité, *f.* maseleństwo, mło-
doletność, *f.* Minderjährig-
keit, *f.*
Minuit, *m.* północ, *f.* Mitter-
nacht, *f.*
Minuscule, *f.* mała głoska,
czcionka, litera, *f.* kleiner
Buchstabe, *m.*
Minute, *f.* minuta, *f.* koncept;
drobny druk; oryginał, *m.*
Minute; kleine Schrift, *f.* Kon-
cept, *n.* Entwurf, *m.* Origin-
al einer Urkunde, *n.*
Minuter, *v. a.* ułożyć, potaie-
mie zamysłać, umówić, ent-
werfen, aufsetzen; heimlich vor-
haben, verabreden.
Minutie, *f.* mała rzecz, dro-
bnośćka, fraszka, *f.* Kleinig-
keit, *f.*
Minutieux, *euse, a.* drobny,
fraszkami zabawny, der, die
sich mit Kleinigkeiten aufhält.
Mi-parti, *ie, a.* na pół, na
dwoje rozdzielony, halb ge-
theilt.
Miquelot, *m.* chłopiec żebra-
jący, *m.* Betteljunge, *m.* *fam.*
świątoszek, *m.* Heuchler, *m.*
Mirabelle, *f.* rodzaj śliwek
żółtawych, *f.* Art gelblicher
Pflaumen, *f.*
Miracle, *m.* cud, *m.* Wunder,
n. à —, *ad.* *fam.* cudownie,
przeziwnie, wunderschön.
Miraculeux, *euse, a.* cudowny,
wunderbar.
Mirander, *v. a.* *fam.* z uwaga
patrzeć, oglądać, genau be-
trachten.

Mircolion, *m.* mrówkolaw, *m.*
Ameisenlöwe, *m.*
Mire, *f.* celik na strzelbie, *m.*
Ziel, Visirkorn, *n.*
Mixer, *v. a.* celować, mierzyć
do celu; *fig.* zamierzać, sie-
leń, se —, *r.* oglądać się w
zwierciadle, sich spiegeln, sich
im Spiegel besehen.
Mirmidon, *m.* *fam.* pędrak;
mędrok, *m.* zwergartiger Bu-
be, Knirps; naseweiser Mensch,
m.
Miroir, *m.* zwierciadło, *n.* Spie-
gel, *m.*
Miroité, *ée, a.* szpakowaty (o
koniach), gespiegelt, (von Pfer-
den).
Miroiterie, *f.* handel zwiercia-
dłami, *n.* Spiegelhandel, *m.*
Miroitier, *m.* zwierciadlnik, *m.*
Spiegelmacher, — Händler, *m.*
Mis, *ise, p. et a.* położony,
postawiony etc.; ubrany, ge-
legt, gestellt; angekleidet.
Misanthropie, *m.* *f.* odludek, *m.*
Menschenfeind, *m.* — *a.* nieto-
warzyski, dzwiny, dziki, ver-
drüßlich, mürrisch.
Misanthropie, *f.* nienawieść lu-
dzi, dzikość, *f.* Menschenhass,
f. Menschenhaß, *m.*
Miscellanées, *m.* *pl.* różne ma-
terye, pisma, *pl.* vermischte
Aufsätze, *f.* *pl.*
Mise, *f.* wydatek; zadatek, *m.*
zadawanie w targu, *n.* sta-
wka; kurencyja monety, wa-
żność, *f.* Ausgabe, *f.* Gebot,
n. Einatz, *m.* Gangbarkeit, *f.*
fam. sposób noszenia się;
ubierania się, *m.* Art sich zu
kleiden.
Misérable, *a.* mizerny, nędzny,
biędny, nieszczśliwy, elend;
armseelig, erbärmlich, schlecht,
böse. — *m.* *f.* nieborak, mi-
zerak, *m.* der, die Elende.
Misere, *f.* bięda, nędza, *f.* nie-
szczęście, *n.* Elend, *n.* Noth,
f. *fam.* fraszka, *f.* Kleinig-
keit, *f.*

Misé-

Miséréré, *m.* zatwardzeniegwał-
towne, *n.* Darmgicht, *f.* *fam.*
czas krótki, pacierz, *m.* tur-
ge Zeit, *f.*
Miséricorde, *f.* miłosierdzie, *n.*
litość, *f.* Barmherzigkeit, *f.*
Erbarmen, *n.*
Miséricordieux, *euse, a.* miło-
sierny, litościwy, barmhe-
zig.
Mission, *f.* missya, *f.* wiary
chrześcijańskię roskrzewia-
nie, *n.* Sendung, *f.* Sen-
dungs-gesellschaft, *n.* Mission, *f.*
Missionnaire, *m.* misyonarz,
nauczytel wiary S., *m.* Mis-
sionär; Heidenbefehrer, *m.*
Missive, *f.* list, *m.* Sendschrei-
ben, *n.* Brief, *m.*
Mistère etc., *v.* Mystère etc.
Mitaine, *f.* rękawiczka bez
palców, *f.* Fausthandschuh,
Klapphandschuh, *m.*
Mite, *f.* mól, *m.* Miete, Mil-
be, *f.*
Mitigation, *f.* ulżenie, umniey-
szenie, *n.* folga, *f.* Milde-
rung, *f.*
Mitiger, *v. a.* ulżyć, u-, zmaiey-
szyć, posłogować, mildern.
Mitonner, *v. n.* przy wolnym
ogniu gotować, ganz gelinde
kochen. — *a.* pielegnować,
piescić, sorgfältig pflegen, ver-
zärteln, liebkoßen.
Mitoyen, *enne, a.* pośredni,
średni, między, Mittel, zw-
ischen. *fig.* avis —, droga po-
średnia, *f.* Mittelweg, *m.*
Mitoyerie, *f.* mur, *m.* ściana
spółna, *f.* Zwischenmauer, *f.*
Mitraille, *f.* różne drobiazgi,
graty żelazne, mosiężne, *m.*
pl. siekane żelazo etc., *n.*
allerhand kleine Eisen, Messing-
oder Blechwaare, *f.* altes Kup-
fer etc.; alte Stücke Eisen, Na-
gelschnäpfe etc., *n.*
Mitre, *f.* infuła, *f.* Bischofs-
mütze, *f.* Bischofshut, *m.* In-
ful, *f.*

Mitré, *ce, a.* infułowaty, in-
fuła maiaący, mit einem Bi-
schofshute versehen.
Miron, *m.* *fam.* piekarczyk, *m.*
Bäckerbursche, *m.*
Mixte, *a.* zmieszany, vermisch-
t. — *m.* rzecz mieszana, *f.* ver-
mischter Körper, *m.*
Mixtionner, *v. a.* po-, z-, mię-
szać, mischen, vermischen.
Mobile, *a.* ruchomy, beweg-
lich. *fig.* niestateczny, od-
mienny, unbefändig. — *m.*
rzecz ruchoma, *f.* beweglicher
Körper, *m.* *fig.* sprężyna, *f.*
Triebsfeder, *f.*
Mobilier, *ière; a.* Mobiltaire, *a.*
ruchomy, zu den beweglichen
Gütern gehörig.
Mobilier, *m.* ruchomość, *f.*
Hausgeräth, *n.* Mobilien, *f.*
pl.
Mobilité, *f.* ruchomość, *f.* ruch
m. Beweglichkeit, *f.* *fig.* niesta-
teczność, odmiennność, *f.* Un-
befständigkeit, *f.*
Mode, *f.* moda, *f.* zwyczaj,
m. Mode, Sitte, Gewohnheit,
f.
Modèle, *m.* model, wizerunek,
m. forma, *f.* Muster, Modell,
n.
Modeler, *v. a. et n.* formować,
kształcić, abformen, modelir-
ten. se —, *r.* (sur qc.) brać,
obrać sobie co na wzór, sich
nach etwas bilden, etwas, was
zum Muster nehmen.
Modérateur, *m.* trice, *f.* rządz-
ca, *m.* Regierer, *m.*
Modération, *f.* mierność, skro-
mność, *f.* umniejszenie etc.,
n. Mäßigung, Verminderung, *f.*
Nachlaß, *m.*
Modéré, *ée, p. et a.* mierny,
skromny; spokojny, gemäßigt;
gelassen.
Modérement, *ad.* miernie, skro-
mnie, mäßig, mit Mäßen.
Modérer, *v. a.* umiarkować,
umniejszyć, zniżać; wstrzy-
mać, mäßigen, mildern, ein-
schrän-

schranken. *se —, r.* umiarkować się, wstrzymać się, się mądrze.

Moderne, *a.* nowy, terazniejszy, *heutig, neu, modern.*

Modeste, *a.* skromny, obyczajny, grzeczny, bescheiden, *sittsam, ehrbar.*

Modestie, *f.* skromność, obyczajność, *f.* Bescheidenheit, *Eitsamkeit, f.*

Modicité, *f.* szczupłość, mierność, *f.* Geringheit, *Geringfügigkeit, f.*

Modificatif, *ive, a.* łagodny, ulżywiający; okréslający, mildernd; *eingeschränkend.*

Modification, *f.* okréślenie; ulżenie, *n.* ulga, *f.* Einschränkung; *Milderung, f.*

Modifier, *v. a.* okréślić; ulżyć, umiarkować, mildern, *eingeschränken.*

Modique, *a.* szczupły, mierny, mały, mäßig, gering.

Moelle, *f.* spik, *m.* Mark, *n.* Moelleux, *euse, a.* spikowaty, pełen spiku, markig, markicht, *fig.* mocny, wyborowy, stark, fertig.

Moellon, *m.* kamień łamany, *m.* Bruchstein, *m.*

Moel, *m.* tryb, *m.* T. Modus (in der Grammatik), *m.*

Moelurs, *f. pl.* obyczaje, zwyczaje, *nałogi, m. pl.* Sitten, *f. pl.* Gebräuche, *m. pl.*

Moi, *pr. ia;* maie, mię; mnie, mi, ich, mich, mir.

Moignon, *m.* kikut, *m.* Stumpf, Sturzel, *m.*

Moindre, *a.* podleyszy, maieyszy, geringer, kleiner, minder.

Moine, *m.* mnich, *m.* Hasza do rozczaniania kółka, *f.* Mönch; Bettwärmer, *m.*

Moineau, *m.* wróbel, *m.* Sperling, *m.*

Moinerie, *f.* mnichowstwo, *n.* Möncherei, *f.*

Moinesse, *f.* (pogardl.) mniszka, *f.* (verächtl.) Nonne, *f.*

Moinillon, *m.* (pogardl.) mnich mały, *m.* (verächtl.) kleiner Mönch, *m.*

Moins, *ad.* mniej, minder, weniger. *à — de od. que, c.* jeżeli nie, chyba że, przynajmniej, aby, wofem nicht, wenn nicht, es sey denn daß. — *m.* najmniejsza (rzecz), *f.* das Wenigste.

Moire, *f.* mora, *f.* (materya) Mohr, *m.* (Seidenzeug).

Moiré, *ée, a.* wodnowzorzysty, gemohrt, gewässert wie Mohr.

Mois, *m.* miesiąc, *m.* Monat, *m.*

Moisi, *m.* pleśń; rzecz spleśniała, *f.* Schimmel, *m.* das Schimmelige.

Moisi, *ie, a.* spleśniały, schimmelig.

Moisir, *v. n. et se —, r. v.* pleśnieć, schimmeln, schimmelig werden.

Moissure, *f.* pleśń, *f.* Schimmel, *m.*

Moison, *f.* zboże za arendę roli dawane, *n.* Pachtfor, *n.*

Moissonnier, *m.* urodzajami arendę opłacaający, der seine Pacht in Früchten entrichtet.

Moissine, *f.* gałąź z winogronem, *f.* Büschel Weinreben mit Trauben, *n.*

Moisson, *f.* żniwo, *n.* Aerdnte, *f.*

Moissonner, *v. a. et n.* żąć, zbierać, ärndten, eindröden, *fig.* zabierać, wegraffen.

Moissonneur, *m.* euse, *f.* żenica, żeniec, *m.* Schnitter, *m.*

Moite, *a.* wilgotny, feucht.

Moiteur, *f.* wilgoć, *f.* Feuchtigkeith, *f.*

Moitié, *f.* połowa, *f.* Hälfte, *f.* fam. małżonka, *f.* Ehehälfte, *f.* — *ad. pół, na pół; częścią, halb, zur Hälfte.*

Mol, *v. Mou.*

Molaire, *a. f.* dent —, zęb trzonowy, *m.* Backenzahn, *m.*

Mol-

Moldavie, *f.* Multany, *f. pl.* Moldau, *f.*

Môle, *f.* zaśniad, *m.* Mönchskalb, *n.*

Môle, *m.* tama, grobla, *f.* Wehrdamm, *m.*

Molécule, *f.* czastka, bryłka, *f.* Klumpchen, Kügelchen (Blut etc.), *n.*

Molester, *v. a.* naprzykrzać się, trapić się, Ungelegenheit, Verdruß machen.

Molette, *f.* kółko u ostrogi, *n.* Spornradchen, *n.*

Mollasse, *a.* miękki, wechlich, weif.

Mollement, *a.* miękko, weich, *fig.* niemięźnie, niedbale, wechlich, nachlässig.

Mollesse, *f.* miękkość, *f.* Weichheit, *f.* *fig.* pieczyota, pieczyotliwość; niedbałość, Wechlichkeit, Nachlässigkeit, *f.*

Mollet, *ette, a.* miękki, delikatny, łagodny, weich, zart, saftig.

Mollet, *m.* frandzelka; kytka, *f.* kleine Franze; Wade, *f.*

Mollir, *v. n.* ulegać się; zmiekczeć, spruchnieć; siły etc. tracić; ustawać, morsch, weich werden; matt, müde werden. *fig.* haniebnie ustępować, chwiać się, auf eine feige Art nachgeben.

Moment, *m.* oka mgnienie, *n.* chwila, *f.* Augenblick, *m.*

Momentané, *ée, a.* w okamgnieniu się stający, augenblicklich.

Momerie, *f.* maskarada, *f.* Mumieren, *f.* *fig.* obłuda, *f.* zart, *m.* Verstellung, *f.* Spaß, *m.*

Momie, *f.* mumia, *f.* Mumie, *f.*

Mon, *pr.* mój, moia, moie, mein, meine.

Monacal, *ale, a.* mnichowski, mniszy, mönchisch, Mönchs...

Monachisme, *m.* stan mniszy, *m.* mnichowstwo, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchswesen, *n.*

Monarchie, *m.* samowładztwo, *n.* iednowładztwo, *n.* Monarchie, *f.*

Monarchique, *a.* samowładny, *n.* iednowładny, monarchisch.

Monastère, *m.* klasztor, *m.* Kloster, *n.*

Monastique, *a.* klasztorny, *n.* klösterlich.

Monaut, *a. m.* iednouchy, einöhrig.

Monceau, *m.* kupa, bryła, *f.* Haufen, Klumpen, *m.*

Mondain, *a.* światowy, weltlich.

Mondanité, *f.* marność świata, światowość, *f.* Weltlichkeit, Eitelkeit, *f.*

Monde, *m.* świat, *m.* ludzie, *pl.* Welt, *f.* Leute, *pl.*

Monder, *v. a.* ob-, wykupać, wykuszyczyć, von der Schale säubern, schälen.

Moniteur, *m.* przestrzegacz, *m.* Erinnerer, *m.*

Monnaie, *f.* mennica; moneta, *f.* pieniądże drobne, *m.* *pl.* Münze, *f.* kleines Geld, *n.*

Monnaie, *f.* miejsce w mennicy, gdzie pieniądże biją *n.* Ort in der Münze, wo geprägt wird, *m.*

Monnayage, *m.* bicie pieniądzy, *n.* mincarstwo, *n.* Münzen, *n.*

Monnayer, *v. a.* bić pieniądże, münzen, prägen, Geld schlagen.

Monnayeur, *m.* mincarz, *m.* Münzer, *m.*

Monoceros, *v.* Dicorne.

Monocle, *m.* perspektywka pojedyncza, *f.* Fernglas für ein Auge, *n.*

Monocorde, *m.* instrument muzyczny z iedną stroną, *m.* Monochord, *n.* (Instrument mit einer Saite).

Monocule, *m.* szkło na iedne oko, *pl.* Augenglas, *n.*

Mono-

Monogamie, *f.* iednożeństwo, *n.* Monogamie, *f.* — game, *a.* iednożeńiec, iednożenny, monogamisch.
 Monogramme, *m.* cyfra, *f.* wrogener Name, *m.*
 Monologue, *m.* monolog, *m.* Selbstgespräch, Monolog, *m.*
 Monopode, *m.* stół o iednej nodze; *m.* einfüßiger Tisch, *m.*
 Monopole, *m.* samokupiectwo, Alleinhandel, *m.*
 Monopoleur, *m.* samokupiec, *m.* Monopolist, Alleinhandler, *m.*
 Monosyllabe, *a.* iednosylabny, einsylbig. — *m.* słowo iednosylabne, *n.* einsylbiges Wort, *n.*
 Monotone, *a.* iednogłosy, eintönig.
 Monotonie, *f.* iednakowy głos, ton, *m.* Eintönigkeit, *f.* fig. równość, *f.* Einformigkeit, *f.*
 Monseigneur, *m.* Jasnie Oświecony, Jasnie Wielmożny, gnädiger Herr, *m.*
 Monsieur, *m.* Pan; *m.* Mości Panie, Herr, mein Herr, *m.*
 Monstre, *m.* potwór, *m.* potwora; maskara, *f.* straszidło, *n.* Ungeheuer, *n.* Mißgeburt, *f.*
 Monstrueux, *euse, a.* potwórny, straszny, niekkształtny, ungeheuer, ungestaltet, abscheulich.
 Monstruosité, *f.* bezecność, rzecz straszna, nadzwyczajna, *f.* Ungeßalttheit, Mißgeburt, *f.* das Ungeheure.
 Mont, *m.* góra, *f.* Berg, *m.*
 Montage, *m.* ciągnięcie wzgórze, na górę; pływienie w zwodę, postępowanie wzgórze, do góry, *n.* Hinauffahren, Hinauffahren, Hinauffahren, *n.*
 Montagnard, *arde, a.* na górach mieszkający, auf oder an den Bergen wohnend, — *m.* goral, *m.* Bergbewohner, *m.*

Montagne, *f.* góra, góry, *f.* pl. Berg, *m.* Gebirge, *n.*
 Montagneux, *euse, a.* górzysty, bergig, gebirgig.
 Montant, *m.* suma w rachunku, *f.* Betrag, *m.* Summe, *f.*
 Montant, *ante, a.* wzgórze idący, bieżący etc.; wynoszący do ..., aufwärts gehend, fahrend etc., steigend; sich belaufend auf ...
 Monté, *ée, a.* opatrzoney, versehen, ausgerüstet.
 Montée, *f.* wstąpienie, wejście etc. wzgórze, na górę, *n.* pochodzistość, *f.* wschody, *pl.* stopień, *m.* Hinaufsteigen, Hinauffahren etc. *n.* Aufahrt; Stiege, kleine Treppe, Stufe, *f.*
 Monter, *v. n. et a.* wstąpić, weydz, wleźć, wjechać, wlecieć etc. wzgórze; wzbijać się, wlecieć, iść w górę; postąpić na wyższy urząd; rosnąć, wyrastać, górę brać; wciągnąć, wniesć etc.; obieżdzać konia; iechać konno, wsiąść na konia, składać, zszywać, sporządzić, steigen, hinaufsteigen oder gehen, fahren, reiten, fliegen etc.; hinauf rücken; aufwachsen; hinauf bringen, tragen, stehen etc.; beritten machen, reiten; zusammen setzen. — *n. et se —, r.* wynosić do ... wychodzić, sich belaufen auf., betragen. — un lit, kózko złożyć, zbić, ein Bette aufschlagen. — un fusil, strzelbę osadzić, eine Plinte schäßen. — un diamant, oprawić, osadzić dyament, einen Diamant fassen. — une montre etc., eine Uhr aufziehen. — un bouquet, uwinąć bukiet, einen Strauß binden. — un instrument, nástroic stronami, ein Instrument beziehen. — sur le ton, nastroić na pewny ton. nach einem gewissen Tone stimmen. — la garde, zaciągnać na wartę, zawo-

zawodzić wartę, auf die Wache stehen.
 Monticule, *m.* górka, *f.* pagórek, *m.* kleiner Berg, Hügel, *m.*
 Mont-joie, *f.* kupa kamieni na pamiątkę zwycięstwa etc. *f.* Haufen Steine zum Andenken eines Sieges etc., *m.*
 Montoir, *m.* podstawek do wsiadania na konia, *m.* Auftritt aufs Pferd zu steigen, *m.*
 Montre, *f.* zegarek; początek sztuki, postawa do pokazania na próbę; znak, *m.* proba, *f.* próbowanie, wystawienie koni, *n.* wzór, *m.* mustr, *f.* Taschenuhr; Probe, *f.* Schauende am Zeuge oder Tuche, *n.* Schau; Pferdeschau, *f.* Proberitt, *m.* Muster, *n.* Musterung, *f.* fig. pozor, *m.* Schein, *m.*
 Monter, *v. a.* pokazać; uczyć, zeigen, weisen; unterrichten, lehren.
 Montueux, *euse, a.* górzysty, uneben, bergig.
 Monture, *f.* iazda, *f.* bydlę do tego sposobne; łożo do strzelby, *n.* osada, oprawa, *f.* Hier zum Reiten, *n.* Schaft einer Plinte, *m.* Schäften; Fassung eines Schmuckes etc., *n.*
 Monument, *m.* pamiątka, *f.* grobowiec, *m.* Denkmahl, Grabmahl, *n.*
 Mopse, *m.* mops, *m.* Mops, Mopshund, *m.*
 se Moquer, *v. r. (de qq. de qc.)* drwić, szydzić, wysmiewać się, żartować z czego, sich über Jemanden oder etwas aufhalten, spotten, auslachen, scherzen.
 Moquerie, *f.* drwiny, *pl.* szyderstwo, *n.* nierozum, *m.* Spott, *m.* Spöterey; Ungeheimtheit, *f.*
 Moquette, *f.* axamit szalony, *m.* Art Trippsammet.

Moqueur, *euse, n.* szyderski, szydzący, spöttisch, höhisch. — *m. f.* szyderca, *m.* Spöter, *m.*
 Morillon, *m.* kłamka u kufra etc., *f.* Schließhafen, *m.*
 Moral, *ale, a.* obyczajowy, obyczajny, moralisch, sittlich.
 Morale, *f.* nauka obyczajności, *f.* Sittenlehre, *f.*
 Moraliser, *v. n.* obyczajności uczyć, zastanawiać się nad tém, Lebensregeln geben, moralische Betrachtungen anstellen.
 Moraliseur, *m.* moralistów uczący, Sittenprediger, *m.*
 Moraliste, *m.* obyczajności uczący, Sittenlehrer, *m.*
 Moralité, *f.* reguła, *f.* wiersz obyczajności, *m.* obyczajność, *f.* Sittenspruch, *m.* Lebensregel; Sittlichkeit, Moralität, *f.*
 Moravie, *f.* Morawy, *pl.* Mähren, *n.* — *ve. S. a.* — wianin, — *er, m.* — wski, mährisch.
 Morceau, *m.* kawałek, *m.* sytuacja, *f.* miejsce, *n.* Wissen, *m.* Stück, *n.* Stelle, *f.*
 Morceler, *v. n.* po-, rozdzielić, rozierać, zerstücken, zerstückeln.
 Mordache, *f.* cęgi, obcęgi wielkie kuchenne, *pl.* große Fenersange, *f.*
 Mordacité, *f.* fig. przycinki, *pl.* uszczypliwość, *f.* Stichelrede, *f.*
 Mordant, *ante, a.* iadawity, uszczypliwy; kasaający etc., beißend, freßend.
 Mordicant, *ante, a.* ostrzy, gryzający, scharf, freßend. *fig.* uszczypliwy, iadawity, beißend.
 Mordiller, *v. n.* trochę kasać, grzyźć, ein wenig beißen.
 Mordoré, *a.* morderowy, braunroth.
 Mordre, *v. a. et n.* kasać, gryźć, szczypać; odgryźć etc., beißen, gen,

- ßen, abbeissen, aufbeissen. *fig.* przycinać komu, tadein.
- More, *m.* murzyn, *m.* Mohr, *m.*
- Moreau, *a. m.* cheval —, koń kary, *m.* Rappe, *m.*
- Morelle, *f.* morela, *f.* Morelle, *f.*
- Moresque, *a.* murzyński, *moh.* rish. — *f.* taniec murzyński, *m.* malowanie murzyńskie, *n.*
- Mohrentanz, *m.* Art groteske Malerey, *f.*
- Moresse, *f.* murzynka, *f.* Mohrinn, *f.*
- Morfil, *m.* v. Marfil, chropowatość, plama na nożu szlufowanym etc., *f.* Faden an der Spitze eines geschliffenen Messers etc., *m.*
- Morfondre, *v. a.* przerażać mrozem, oziębici, ściskać, durchfalten. *se —, r.* marznąć, oziębici się, się erfalten. *fig.* daremnie czekać, vergeblich warten.
- Morgue, *f.* twarz, mina zuważa, *f.* wzrok pyszny, poważny, *m.* trogiges, hochmuthiges Gesicht, *n.* stolzer Ernst, *m.*
- Morguer, *v. a.* (qq.) zuchwale, wgardliwie spoglądać, einem trogen, steif ansehen.
- Moribond, *onde, a.* konaący, śmierci bliski, todtkrank, sterbend.
- Moricand, *aude, a.* czarny, bury, schwarzbraun.
- Morigéner, *v. a.* dobrych uczuć obyczajów, zu guten Sitten erziehen.
- Morille, *f.* smardz, *m.* Morchel, *f.*
- Morillon, *m.* rodzaj czarnych winogron, *n.* Art schwarzer Weintrauben, *f.* — ons, *pl.* szmaragdy mate nieszlufowane, *m. pl.* rohe und kleine Smaragde, *m. pl.*
- Morne, *a.* ciemny, posępny, markotny, ponury, finster,
- dufter, traurig, verdrüsslich, mürisch.
- Mornifle, *f. fam.* policzek, *m.* Maulschelle, *f.*
- Morose, *a.* ponury, markotny, finster, traurig.
- Morpion, *m.* mędoweska, *f.* Filzlaus, *f.*
- Mors, *m.* wędzidło, *n.* Gebiß, Mundstück am Pferdegäume, *n.*
- Morsure, *f.* ukąszenie, *n.* Biß, *m.*
- Mort, *f.* śmierć, *f.* Tod; *m.*
- Mort, *morte, a.* zmarły, umarły, todt, gestorben. — *m. f.* umarły, *m.* Todter, *m.* Todte, *f.*
- Mortaise, *f.* gara, *f.* Zimmerloch, *n.*
- Mortalité, *f.* śmiertelność, *f.* umieranie, *n.* Sterblichkeit, *f.* Sterben, *n.*
- Mort-bois, *v. Bois.*
- Mortel, *elle, a.* śmiertelny, tödtlich, sterblich. — *m. f.* człowiek, *m.* der, die Sterbliche, *f.*
- Morte-saison, *f.* czas bez zarobku, *m.* narholse Zeit, *f.*
- Mortier, *m.* moździer, *m.* wapno, *n.* Mörtel; Mörtel, Mauerkalk, *m.*
- Mortifiant, *ante, a.* bolesny, fränkend.
- Mortification, *f.* martwienie ciała, *n.* kara, *f.* umartwienie, *n.* Kasteiung; Bücktigung; Kränkung, *f.*
- Mortifier, *v. a.* skruszyć (mięso), Fleisch mürbe machen oder werden lassen. *fig.* martwić ciało, usmierzyć; martwić, kasteien; dämpfen; fränken.
- Mort-né, *a.* nieżywo, spółdżony, todt geboren.
- Mortuaire, *a.* pogrzebowy, żałobny, zu Leichen gehörig.
- Morue, *f.* stokfisz, *m.* Stockfisch, Kabeljau, *m.*
- Morve, *f.* smarkociny, *pl.* nosacizna, *f.* Noß, *m.*

Mor-

- Morveau, *m.* smarkociny, *pl.* plugastwo, *n.* zäher Schleim, Qualster, *m.*
- Morveux, *euse, a.* smarkaty, zasmarkany; nosaty (koń), rozig. — *m. f. fam.* smarkacz, *m.* Noßnase, *f.*
- Mosaïque, *f.* mozaika, sadzona robota, *f.* Mosaik, *f.*
- Masconade, *f.* faryna biała, *f.* roher Zucker, *m.*
- Mosquée, *f.* Meczet, *m.* Moschee, *f.*
- Mot, *m.* słowo, *n.* Wort, *n.* bon —, dewcip, *m.* mysl dewcipna, *f.* wigiges, sinreiches Wort, *n.* wigiger oder lustiger Einsall, *m.* en un —, *ad.* słowem. mit einem Worte, kurz. à —, *od.* pour —, *od.* słowa do słowa, słowo w słowo.
- Motacille, *f.* v. Hochequeue.
- Motelle, Motelle, *f.* ryba mała do śleza podobna, *f.* Schmerle, *f.*
- Moteur, *m.* sprawca, wódz, *m.* Urheber, Anstifter, *m.*
- Motif, *m.* pobudka, *f.* pochop, zamysł, *m.* Beweggrund, Antrieb, *m.*
- Motte, *f.* bryła ziemi, gruda, *f.* pagórek, *m.* garbowiny, *pl.* Erdscholle, *f.* Erdklos; Hügel; Lohballen; Lohfuchsen, *m.*
- Motus, *i. fam.* cytl cicho! still davon!
- Mou, *m.* płuca cięjące, baranie, *pl.* Kalbslunge, Lammslunge, *f.*
- Mou, *molle, a.* miękki, weich, *fig.* niewieści, słaby, rokoszny, schwach, weich, wollig, *fig.*
- Mouchard, *m.* spiegi, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
- Mouche, *f.* mucha; muszka, *f.* spiegi policyi, *m.* Fliege, *f.* Schmutzflüsterchen, *n.* Spion der Polizen, *f.*
- Moucher, *v. a.* utrzyć, nos (sobie, świecy); wyśpiegować, schnäuzen, puzen; auskundschaften.
- Moucherolle, *f.* muchołów, *m.* Fliegen Schnapper, *m.*
- Moucheron, *m.* komar; grybek na świecy, *m.* Mücke; Lichtschnuppe, *f.*
- Moucheté, *ée, p. et a.* pstry, gescheckt, geprenkelt.
- Moucheter, *v. a.* pstrzyć; wyrzynać, wycinać, spreßeln, stecken, austhacken.
- Mouchettes, *f. pl.* szczypce, *pl. m.* Lichtscheere, *f.*
- Moucheture, *f.* wyrzynanie, *n.* pstrocizna, *f.* das Ausgehackte, *n.* bunte Flecken, *m. pl.*
- Moucheur, *m.* ten co świece na komedii uciéra, Lichtpuzer (bey Schauspielern), *m.*
- Mouchoir, *m.* chustka do nosa, *f.* Schnupstuch, *n.* — de cou, *na szyję, f.* Halstuch, *n.*
- Mouchure, *f.* knot spalony świecy, *m.* abgeputzte Schnuppe, *f.*
- Moudre, *v. a. et n.* mléc, maelen.
- Moue, *f. fam.* krzywe usta, *pl.* verzogenes Maul, *n.* faire la —, *nos spuścić, das Maul hängen.*
- Mouette, *f.* łyska, *f.* Mewe, *f.* (Wasservogel).
- Mouillard, *m.* arde, *f. fam.* twarz pyzowata, *f.* Blasebalg; gesicht, *n.*
- Moufle, *m. fam. v.* Mouillard.
- Moufler, *v. a. fam.* pyzowatą twarz robić, machen, daß ein die Backen aufbläst.
- Mouillage, *m.* miejsce do wyrzucenia kotwicy wygodne, *n.* Ankergrund, *m.*
- Mouille-bouche, *f.* winiówka, *f.* Weinbirne, *f.*
- Mouiller, *v. a.* maczać, namoczyć, pokrapiać, obléwać, tauchen, tunken, benetzen, naß machen, beßpühlen.
- Mouillette, *f. fam.* kawałeczek chleba do maczania w iayku mię-

miętko ugotowanym, *m.*
Stückchen Brod, ein weich ge-
sottenes Ey damit ausgetrunken,
n.

Mouilloir, *m.* rożek z wodą u
kadzieli, *m.* Messchüßelchen am
Spinnrade, *n.*

Mouillure, *f.* maczanie etc.,
n. wilgoć, mokrość, *f.* Ne-
jen, Geuchten, Feuchtschn, *n.*

Moulage, *m.* mierzenie drew;
miarowe od tego; miarko-
we, *n.* zapłata od mielenia,
f. koła ważące młyńskie;
odlewianie etc., *n.* surówka;
f. Holzmeßsen, Messgeld dafür;
Mahlgeld, *n.* Mahlwerk, Ge-
triebe; Abformen, *n.* Abguss, *m.*
gefrischene Klurkeine, *m. pl.*

Moulant, *m.* młynarczyk, *m.*
Mühlbursche, *m.*

Moule, *m.* forma, *f.* Model,
m. Form, *f.* fig. wzór, *m.*
Müßer, *n.*

Moulé, *éc. p. et a.* lany etc.,
drukowany, gegossen, geformt
u. gedruckt.

Moulee, *f.* młk od szlifowa-
nia, *m.* Abschleiffel, *u.* Schliff,
m.

Mouler, *v. a.* lać, odlewać,
formować; wybijać, gnieść,
formen, abformen, abdrucken.
— da bois, drwa mierzyć,
Holz messen. se —, *r.* fam.
(sur qq.) brać sobie za wzór,
sich einen zum Muster nehmen.

Mouleur, *m.* — de bois, mier-
nik drew, *m.* Holzmeßser, *m.*

Moulin, *m.* młyn, *m.* Mühl-
le, *f.*

Mouliné, *éc. a.* robaczywy,
wurmfäßig.

Moulinet, *m.* młynek (dziecin-
ny); krzyż do obracania ko-
ła; poważ, *m.* winda; korba;
kwółka, młotek, *f.* kleine
Mühle für Kinder, *f.* Ober-
baum, Drehbaum, *m.* Dreh-
kreuz, *n.* Winde, Kurbel, *f.*
Quertl, *m.*

Moulinier, *m.* przedziarz ie-
dwabiu, *m.* Seidenspinner, Zwir-
ner, *m.*

Moula, *ue. p. et a.* zmielony,
gemahlen, *fig.* zbity, zerschlagen.
oz moula, złoto do pozłaca-
nia, *n.* Wätergold, *n.*

Mourant, *ante. a.* konający,
sterbend. — rant, *m.* idem,
ein Sterbender.

*Mourir, *v. n.* (de qc.) umrzeć
z czego; sterben, (an etwas).
uschnąć, zwiędnąć, zgasnąć,
absterben, absterben, aufstehen.
se —, *r.* konać, in lehten Zu-
gen liegen, sterben.

Mousquet, *m.* muszkiet, *m.*
Muskete, *f.* — tade, *f.* po-
strzał muszkietowy, *m.* Mus-
ketenschuß, *m.* — tair, *m.*
muszkietyr, *m.* Musketier, *m.*
— terie, *f.* strzelanie z mu-
szkietów, *n.* Musketenfeuer, *n.*
— ton, muszkiet mały, *m.*
halbe Muskete, *f.* Stuzproh,
n.

Mousse, *f.* mech, *m.* piana, *f.*
Moos, *n.* Schaum, Gäscht, *m.*
Mousse, *a.* tępy, stumpf, eig.
u. fig.

Mousseline, *f.* muslin, *m.* Mus-
selin, *m.* Messeltuch, *n.*

Mousser, *v. a.* pienić się, schäu-
men, gäschten.

Mousseron, *m.* pieczarki, *pl.*
Mooschwamm, *m.*

Mousseux, *ense. a.* pienisty,
pieniący się, schäumend.

Moussu, *ue. a.* mszysty, mo-
fig, bemoost.

Moustache, *f.* wasy, *pl. m.* kne-
belbart; Bart der Kaken u.,
m.

Moult, *m.* moszcz, *m.* Moß,
m.

Moutarde, *f.* musztarda, *f.*
Senf, *m.*

Moutardier, *m.* musztardniczka,
f. musztardnik, *m.* Senfsä-
chen, Senfsäpffchen, *n.* Senf-
främer, *m.*

Mou-

Mouton, *m.* baran, skop, *m.*
skopowina, baranina; skóra
barania, *f.* Hammel, Schöps,
m. Schöpfenfleisch; Schaafleder,
n. fig. głupiec, *m.* Schaaf, *n.*
Moutonnaile, *f.* fam. fig. ba-
rany dobre, *pl.* gute Schaafse,
n. pl.

Moutonné, *éc. a.* wełnisty,
kedzierzawy, wollicht, kraus;
härig.

Moutonner, *v. n.* wały rzucać,
burzyć się, krause Wellen wer-
fen.

Moutonnier, *iére. a.* głupi, iak
wół, (baran), dumm, wie ein
Schaaf.

Mouture, *f.* mielenie; młwo,
n. miarka, zapłata od tego,
f. zboże różne mieszane, *n.*
Mahlen; Mahlgeb, *n.* Mahl-
meße, *f.* Mangel, *n.*

Mouvant, *ante. a.* ruszający;
ruchomy, miarki, bewegend,
beweglich, locker.

Mouvement, *m.* ruch, *m.* ru-
szanie, *n.* ruchomość, *f.* Be-
wegung, *f.* fig. pochop, *m.*
pobudka, *f.* rozruch, *m.* An-
trieb, Anstand, *m.* Unruhe, *f.*
Mouwer, *v. a.* wskopać trochę
ziemię, die Erde etwas auf-
lockern.

*Mouvoir, *v. a.* ruszać, wzr-
poruszyć, bewegen, regen, in
Bewegung setzen. *fig.* wznie-
cać, pobudzać, treiben, an-
treiben.

Moyen, *enne. a.* mierny, śre-
dni, mittelmäßig, mittler.

Moyen, *m.* sposób; maialek,
m. Mittel; Vermögen, *n.* au-
de, *ad.* przez, za pomocą,
vermöge, Kraft, vermittelst. —
ns. pl. maialek, *m.* Vermö-
gensumstände, *m. pl.*

Moyennant, *pr. przez, za po-
mocą, vermittelst.*

Moyenner, *v. a.* sprawić, przy-
wieźć do czego, dokazać,
vermitteln.

Moyen, *m.* żółtko, *n.* gatunek
śliwek; piasta u kota, *f.*
Eyerdotter, *m.* gewisse Pfau-
menart; Rabe, *f.*

Má, *ue. p. et a.* ruszony, be-
wegt, bewogen.

Muable, *a.* odmienny, niesta-
ły, unbeständig, veränderlich.

Muche, *pot. m.* fam. karczm-
sko- *n.* Winkelschenke, Knei-
re, *f.*

Mucher, *v. a. fam.* kryć, taić,
verheimlichen.

Mucilage, *m.* materya, ropa
kleista, *f.* zäher Saft, Schleim,
m.

Mucilagineux, *ense. a.* słamo-
waty, lepki, schleimig.

Mucosité, *f.* słamowatość,
smarkociny, *f. pl.* Schleim,
Noh, *m.*

Mue, *f.* pierzenie się; linie-
nie, ronienie jelenia etc., *n.*
wylina, *f.* Maufe, Maufezeit,
f. Haaren, Häuten, Abwerfen
des Geweihs, und solches Ge-
weih, *n.*

Muer, *v. n.* pierzyć się; linieć,
linieć się, wylinieć; odmie-
nić się. (o głosie). sich mau-
sen, sich haaren, sich häuten;
sich verändern, (von der Stim-
me).

Muet, *otte. a.* niemy, stumm. —
m. f. id. Stammer, *m.* Stum-
me, *f.*

Musle, *m.* pysk, *m.* Schnauze,
f. Maul, *n.*

Mugir, *v. n.* ryczeć, brąllać. *fig.*
szumić, brausen.

Mugissant, *ante. a.* ryczący,
brąllać. *fig.* szumiący, brau-
send.

Mugissement, *m.* ryk, *m.* ry-
czenie, *n.* Brüllen, *n.* fig.
szum, szumienie, *n.* Brau-
sen, *n.*

Mugnet, *m.* konwalia, *f.* May-
blümchen, *n.* fig. fam. gach,
m. Jungfernknecht, *m.*

Mugnetier, *v. a. fam.* zachodzić
koło czego, um etwas bühlen.
Muid,

Muid, *m.* miara pewna; *beezka*, *f.* Muid, (Maaf), *Saß*, *n.* Doune, *f.*
 Mulâtre, *a. et m. f.* mięszaniec, *m.* Mulatte, *m.*
 Mule, *f.* pantofel, *m.* mulica, *f.* Pantoffel, *m.* Mauleselinn, *f.* Mules, *pl.* oziębliżna, *f.* Großente, *f.*
 Malet, *m.* mał; sum morski, *m.* Maulesel, *m.* Maulthier, *n.* Seebarbe, *f.*
 Maletier, *m.* mulnik, *m.* Maul-eftreicher, *m.*
 Mulon, *m.* kupa soli na po-brzeżu morza, *f.* Salzhaufen am Seeufer, *m.*
 Mulot, *m.* mysz polna wielka, *f.* große Feldmaus, *f.*
 Muloter, *v. a.* ryć, die Erde auf-wählen.
 Multiplication, *f.* mnożenie etc. *n.* Verfassung, *f.*
 Multiplicité, *f.* wielość, wie-lorakość, *f.* Vielheit, Man-nigfaltigkeit, *f.*
 Multiplier, *v. a. et n.* roz-, po-mnażać, mnożyć, vermehren, sich mehrten, vervielfältigen.
 Multitude, *f.* mnożstwo, *n.* kupa, *f.* Menge, Vielheit, *f.* *fig.* pospólstwo, *n.* Volk, *n.*
 Municipal, *ale, a.* mieyski, kra-iowy, zum Land- oder Stadtge-richt gehörend, municipal.
 Munificence, *f.* hojność, *f.* Freigebigkeit, *f.*
 Munir, *v. a. (ede qc.)* opatrzyć, versehen, versorgen. *fig.* se — de patience, uzbroić się cier-pliwością, sich mit Geduld waff-nen.
 Munition, *f.* żywność, *f.* pro-wiant, *m.* Kriegsvorrath, Pro-viant, *m.* pain de —, chleb razowy, *m.* Kommissbrod, *n.*
 Munitionnaire, *m.* prowiant-mayster, *m.* Proviantmeister, *m.*
 Muqueux, *m. v.* Macilage.
 Muqueux, *euse, a. v.* mucila-gineux.

Mur, *m.* mur, *m.* Mauer, *f.* — ral, *a.*
 Mür, müre, *a.* dojrzały, reif, zeitig. *fig.* rozsądny, reiflich.
 Muraile, *f.* mur, *m.* Mauer, *f.*
 Mure, *f.* morwa, *f.* Maulbeer, *re, f.*
 Murement, *ad. fig.* rozsądnie, reiflich.
 Murène, *f.* węgorz morski, *m.* murena, *f.* Moräne, *f.* Meer-aal, *m.*
 Murer, *v. a.* za-, obmurować, zumauern, vermauern.
 Murier, *m.* morwa, *f.* (drze-wo), Maulbeerbaum, *m.*
 Mürir, *v. n. et a.* dostawać, do-żrzewać; dowerzać, dożrza-łym robić, reif werden, reif machen.
 Murmure, *m.* mruczenie, sze-mranie, *n.* szum, *m.* Mur-meln, Gemurmel, Murmeln, Säufeln, *n.*
 Murmurer, *v. a.* mruczyć, szem-rać, szumieć, murren, brum-men, murmeln, säufeln, raus-schen.
 Musaraigne, *f.* mysz brytań-ska, pałęcza, *f.* Spizmaus, *f.*
 Musard, *m.* arde, *f. et a.* sam-gnuśny; gap, *m.* langsam; Gaffer, *m.*
 Musc, *m.* piżmowiec, *m.* pi-żmo, *n.* Bisamthier, *n.* Bi-sam, *m.*
 Muscade, *f.* gaska muszkato-łowa, kuglarska, *f.* Muska-tennaß, *f.* Taschenspielerfügel-chen, *n.*
 Muscadelle, *f.* muszkatela, *f.* Muskateller, *m.* (Wein).
 Muscatier, *m.* drzewo ma-szkatołowe, *n.* Muskat-enbaum, *m.*
 Muscadin, *m.* cukierki pi-żmem przyprawione, *pl.* Bi-samfügelchen, *n.*
 Muscat, *ade, a.* muszkatoło-wy, muskatartig.
 Muscat, *m. v.* Muscadet.

Mus.

Muscle, *m.* myszka, *f.* mu-szkuł, *m.* Muskel, *f.* Maus, *f.* — sculaire, *a.* muszku-łowy, zu den Muskeln gehö-rig — sculeux, euse, *a.* pełen muszkułów etc., voll Muskeln.
 Muse, *f.* muza, Muse, *f.* *fig.* rymotwórstwo, *n.* Dichtkunst, *f.*
 Museau, *m.* pysk, *m.* morda, *f.* Schnauze, *f.*
 Musée, *m.* v. Muséum, izba do nauk przeznaczona, *f.* Studierstube, *f.*
 Museler, *v.* Emmuseler.
 Muselière, *f.* kaganiec, *m.* ogło-wie, *n.* Maulkorb, *m.*
 Muserolle, *f.* naprysk, *m.* Na-senriemen, *m.*
 Musette, *f.* gaydy, dudy, *pl.* Sackpfeife, *f.* Dudelsack, *pl.*
 Muséum, Muséon, *m.* mu-zeum, *m.* Museum, *n.*
 Musical, *ale, a.* muzyczny, mu-sikalisch.
 Musicien, *m.* enne, *f.* muzyk, muzykant, *m.* Tonkünstler; Musikan, *m.*
 Musique, *f.* muzyka, *f.* Musik, Tonkunst, *f.*
 Musqué, *éc, a.* piżmem pach-nący, nach Bisam riechend. *fig.* łagodny, przyjemny, pod-chlebny, süß, angenehm, schmei-gelhaft.
 Musquer, *v. a.* piżmować, pi-żmem przyprawić, mit Bisam nobelichend machen.
 Musulman, *m.* bisurman, *m.* Muselman, *m.*
 Musulman, *ane, a.* bisurman-ski, muselmännisch.
 Mutabilité, *f.* odmienność, *f.* Veränderlichkeit, *f.*
 Mutation, *f.* odmiana, *f.* Ver-änderung, *f.*
 Mutiler, *v. a.* skalńczyć; rze-zać, verstümmeln; entmannen.
 Mutin, *ine, a.* krnąbrny, upor-ny; buntowny, störrig, wi-derpensig, eigenfönnig, aufstüh-

risch. — *m. f.* buntownik, *m.* Auführer, Aufwiegler, *m.*
 se Mutiner, *v. r.* buntować się; rzucać się, sich empören; wi-derpensig seyn; dasać się, ei-genfönnig seyn.
 Mutinerie, *f.* bunt; upór, *m.* krnąbrność, *f.* Meuterey, *f.* Aufrubr; Eigensinn, *m.* Wider-spenstigkeit, *f.*
 Mutir, *v. n.* smrodzić, (o pta-kach), miften, (von Vögeln).
 Mutisme, *m.* niemota, *f.* Stumm-heit, *f.*
 Mutuel, *elle, a.* zobopólny, wzajemny, gegenseitig, wechselt-seitig.
 Myope, *a. s.* krótki mający wzrok, kurzichtig.
 Myopie, *f.* krótki wzrok, *m.* Kurzichtigkeit, *f.*
 Myriade, *f.* miryada, *f.* My-riade, (10000), *f. fig.* liczba wielka, *f.* sehr große Zahl, *f.*
 Myrhe, *f.* mira, *f.* Myrthe, *f.*
 Myrte, *m.* mirt, *m.* Myrthe, *f.*
 Myrtille, *f.* jagody czarne, bo-rówki, *f. pl.* Heidelbeere, *f.*
 Mystère, *f.* tajemnica, *f.* Geheim-niß, *n.*
 Mystérieux, *euse, a.* tajemny, geheimnißvoll.
 Mysticité, *f.* badanie w taie-mnicach duchownych, *n.* tiefes Nachforschen in dem geheim-nen Verstande der Schrift, *n.* *fam.* udawanie tajemnic, *n.* Geheimnißfrämerey, *f.*
 Mystification, *f.* zwodzenie, *n.* Narren, *n.*
 Mystifier, *v. a.* zwodzić, narren, zum Besten haben.
 Mystique, *a.* tajemny, (w re-ligii), mystisch, geheim, (in Religionsfachen). — *m.* mi-styk, *m.* Mystiker, *m.*
 Mythologie, *f.* mitologia, *f.* Götterlehre, *f.* — gique, *a.* mitologiczny, mythologisch. — logiste, logue, *m.* mitolo-gista, *m.* Mythologe, *m.*

N.

N.

Nabot, *m.* ote, *f.* *fam.* karzeł, *m.* Knirps, *m.* (Schimpfwort).
 Nacarati, *m.* et *a.* kolor, iasnoczerwony, Nacaratsfarbe, *f.* hochroth.
 Nacelle, *f.* łódka, *f.* czołno, *n.* Nachen, Kahn, *m.*
 Nacre, *f.* perłowa macica, *f.* Perlmutter, *f.*
 Nasse, *f.* eau de —, wódka wonna z kwieciami pomarańczowego, *f.* Orangeblüthwasser, *n.*
 Nage, *f.* à la —, *ad.* w pław, pływaniem, schwimmend, mit Schwimmen, *fam.* en —, iak obłany, przemożły, trefny.
 Nageoir, *m.* mieysce do pływania, *n.* Schwimmplatz, *m.*
 Nageoire, *f.* pletwa, *f.* Glosfeder, *f.* fig. pławki, pływaczki, *pl.* Schwimmbinsen, Schwimmblasen, *f.* pl. Schwimmgürtel, *m.*
 Nager, *v. n.* pływać, płynąć, schwimmen.
 Nageur, *m.* euse, *f.* pływacz; rudelnik, *m.* Schwimmer, Ruderer, *m.*
 Naguère, Naguères, *ad.* nie dawno, vor kurzem, unlängst.
 Najade, *f.* bogini wód, *f.* Flussgöttin, Najade, *f.*
 Naif, *ive*, *a.* naturalny, prosty, niewytworny, nieprzymuszony; szczerzy, naturalny, ungekünstelt, ungeschwungen, offenerzig.
 Nain, *m.* naine, *f.* karzeł, *m.* karlica, *f.* Zwerg, *m.* — *a.* mały, kariowaty, Zwerg.
 Naissance, *f.* na-, urodzenie; plemię, *n.* ród, *m.* familia, *f.* Geburt, *f.* Geschlecht, Herkunft, *n.* fig. początek, *m.* powstanie, *n.* Ursprung, *m.* Entstehen, *n.*
 Naissant, ante, *a.* nastający, wynikający, rosnący, wschodzący etc., werdend, enstehend, wachsend, auffommend, angehend.
 Naître, *v. n.* na-, u-, rodzić się; wschodzić, rosnąć; powstać, nastać, wylegać się; pokazywać się, geboren werden, zur Welt kommen, hervor kommen, hervor wachsen; anfangen; aufstehen, aufgehen; anbrechen.
 Naïveté, *f.* szczerość, prostota chwalebna, *f.* Aufrichtigkeit, Offenherzigkeit, Wabheit, edle Einfalt, *f.* ungeschwungenes Wesen, *n.*
 Nanan, *m.* przysmacek, *m.* (w mowie dziecięcej), (in der Kindersprache) Leckeren, *f.*
 Nanette, Nanon, *f.* Anusia, *f.* Anuchen, *n.*
 Nanguin, *m.* nankin, *m.* Nankin, *m.* — quinet, *m.* gatunek tegoż przedmioty, *m.* Art seiner Nankin, *m.*
 Nantir, *v. a.* zapis, zastaw daj, Pfand, Versicherung geben, se-, r. (de qc.) warować sobie, ubezpieczyć się, sich vorläufig versichern, *fam.* opatrzyć się w co, sich aus Vorsehr mit etwas versehen.
 Nantissement, *m.* zastaw, zapis, *m.* warowanie, *n.* Unterpfand, *n.* Sicherheit, *f.*
 Napée, *f.* bogini lasów, *f.* Waldnymphe, *f.*
 Naphte, *f.* klęły biały ze skał zbierany, *m.* Naphtha, feines Bergöl, *n.*
 Naples, *m.* Neapol, *m.* Neapel, *n.*
 Nappe, *f.* obrus, *m.* Tischtuch, *m.* — d' eau, szeroki wody spadek, *m.* breiter Wasserfall, *m.*
 Naqueter, *v. n.* *fam.* czekać, uniżenie, długo stać, unterthänig warten.

Nar-

Narcisse, *m.* narcys, *m.* Narzisse, *f.* fig. człowiek w sobie samym roskochany, *m.* in sich verliebter Mensch, *m.*
 Narcotique, *a.* et *m.* śpiaczkę sprawniający, einschläferndes Mittel, *n.*
 Nargue, *f.* *fam.* (de) fel precz! wara! biada! pui! weg damit! Trotz geboten!
 Narguer, *v. a.* *fam.* gardzić, verachten.
 Narine, *f.* nozdrze, *n.* Nasenloch, *n.*
 Narquois, *m.* oise, *f.* *fam.* siłat, oszust, *m.* abgeseimter, durchtriebener Mensch, *m.* parler narquois, mówić w ięzyku żłodziyskim, rothwälsch reden.
 Narrateur, *m.* opowiadacz, *m.* Erzähler, *m.*
 Narratif, *ive*, *a.* opowiadający, erzählend.
 Narrative, *f.* sposobność, sztuka opowiadania, *f.* Erzählungskunst, *f.*
 Narrer, *v. a.* o-, powiadać, erzählen.
 Narval, *m.* iednorożec morski, *m.* Seeeinhorn, *n.*
 Nasarde, *f.* szcztuka, *f.* Nasenstüber, *m.*
 Nasarder, *v. a.* szcztuki komu dawać, Nasenstüber geben.
 Naseau, *m.* nozdrze zwierząt, *n.* Nasenloch der Thiere, *n.*
 Nasillard, arde, *a.* eggot, *m.* der, die durch die Nase redet.
 Nasiller, *v. n.* eggotać, przez nos mówić, niesła, durch die Nase reden.
 Nasillonner, *v. n.* trochę przez nos mówić, ein wenig nieseln.
 Nasse, *f.* wiersza, sieć rybia, *f.* Fischreuse, *f.*
 Natal, ale, *a.* nays —, oyczyna, *f.* Waterland, *n.* lien —, ville —, mieysce, miasto oyczyste, *n.* Geburtsort, *m.* Vaterstadt, *f.* air —, powietrze oyczyste, *n.* waterländische Luft,

f. jour —, urodziny, *pl.* Geburtstag, *m.*
 Natation, *f.* pływanie, *n.* Schwimmen, *a.*
 Natif, *ive*, *a.* rodem zkad, geboürtig.
 Nation, *f.* naród, *m.* Nation, *f.* Volk, *n.* Völkerschaft, *f.*
 National, ale, *a.* narodowy, national, einem ganzen Volke eigen.
 Nativité, *f.* na-, urodzenie, *n.* Geburt, *f.*
 Nette, *f.* mata, rogoża; plecionka, *f.* Matte, Strohmatte, Gledte, *f.*
 Natter, *v. a.* rogoża, matami obwiał, obkładać; plesć, mit Matten belegen; eindecken.
 Natier, *m.* rogożnik, *m.* Mattemacher, — Händler, *m.*
 Naturalisation, *f.* naturalizacya, *f.* Aufnahme unter die Landefinder, *f.* — ser, *v. a.* naturalizować, przypisać do praw krajowych, in die Zahl der Eingebornen aufnehmen, naturalisiren.
 Naturalisme, *m.* natura; religia naturalna, *f.* Natürlichkeit; natürliche Religion, *f.*
 Naturaliste, *m.* fizyk; naturalista, *m.* Naturfundiger, Naturalist, *m.*
 Naturalité, *f.* stan obywatelski, krajowy; *m.* Stand eines Eingebornen, *m.*
 Nature, *f.* natura, *f.* przyrodzenie, *n.* gatunek, rodzaj, *m.* Natur; Eigenschaft, Art, *f.*
 Naturel, elle, *a.* naturalny, przyrodzony, naturalny, fig. naturalny, nieaktwowany etc., rodzony, naturalny; ungekünstelt etc.; eingeboren, les naturels, obywatele, rodacy, krajowcy, *pl.* die Eingebornen, Landeskinder, *pl.*
 Naturel, *m.* przyrodzenie, *n.* natura, własność, sposobność, *f.* umysł, *m.* Natur, natürliche

che

che Eienschaft; Beschaffenheit; naturalne Fähigkeit, Naturgabe, *f.* Naturell; naturalne Gefühl, *n.* au —, podług natury, nach der Natur.

Naufrage, *f.* rozbitcie okrętu, *n.* Schiffbruch, *m.*

Naufrage, *ée, a.* rozbity w ważności morskiej, Schiffbruchig.

Naulage, *m.* przewoźnicze, przewozowe, *n.* Schiffschuh, *m.*

Nautique, *a.* żeglarski, zur Schifffahrt gehörig.

Nautonier, *m.* (w poezyi) żeglarz, *m.* Schiffer, *m.*

Naval, *ale, a.* wodny, morski, okrętowy, zur Schifffahrt oder zu den Kriegsschiffen gehörig.

Navet, *m.* rzepka podługowata szodka, *f.* Steckrübe, *f.*

Navetière, *f.* rzepisko, *n.* za gon rzepny, *m.* Rübenacker, *m.*

Navette, *f.* nasienie rzepne, *n.* Rübsamen, *m.*

Navigable, *a.* pławny, Schiffbar.

Navigateur, *m.* żeglarz, marynarz, *m.* Seefahrer, Seemann, *m.*

Navigation, *f.* żegluga, *f.* żeglarstwo, *n.* Schifffahrt; Schifffahrt, *f.*

Naviguer, *v. n.* żeglować, płynąć, isdz, schiffen, segeln, fahren.

Naville, *m.* kanał, *m.* gemachter Wassergraben, *m.*

Navire, *m.* okręt, *m.* Schiff, *n.*

Navrer, *v. a. (obs.)* ranić, verwunden. *fig.* trapić, das Herz nagen.

Ne, *ad. nie, nicht.*

Né, *ée, p. et a.* na-, urodzony, geboren. — *bien —, mal —, dobre, złego wychowania, wohl, übel geartet, wohl erzogen.*

Néanmoins, *ad. iednak, przecie, mimo tego, nichts desto weniger, dennoch, doch.*

Néant, *ad. nic, nichts.*

Néant, *m. nic, n. nikczemność, f. Nichts, n. Nichtig, f. Nichtswürdigkeit, f.*

Nébuleux, *euse, a.* mglisty, posępny, pochmurny, neblig, trübe, wolfig.

Nébulosité, *f.* pochmurność, posępność, *f.* Wolfige, Trübe, *n.*

Nécessaire, *a.* potrzebny, nötig, notwendig. — *m.* potrzeba; szkatułka, *f.* das Nothwendige, Nothige; Reisefläschen, *n.*

Nécessité, *f.* potrzeba; needza, *f.* ubóstwo, *n.* Nothwendigkeit, Dürftigkeit, *f.* — *tés. pl.* potrzeby, *pl.* prewet, przechód, *m.* Bedürfnisse, *n. pl.* Abtritt, Nachstuhl, *m.* Nothdurft, *f.*

Nécessiter, *v. a.* przynusić, przyniewolić, nöthigen, zwingen.

Necessieux, *euse, a.* needny, ubogi, dürftig.

Nécrologe, *m.* rejestrz zmarłych, *m.* Todtenregister, *n.*

Nécromance, Nécromancie, *f.* czarnoksiężstwo, *n.* czary, *pl.* Geisterbeschwörung, *f.* schwarze Kunst, *f.*

Nécromancien, *m.* ienne, *f.* czarnoksiężnik, czarownik, *m.* Schwarzkünstler, *m.* — *inn, f.* Hexenmeister, *m.* Here, *f.*

Nectar, *m.* napój Bogów, *m.* Göttertrank, Nektar, *m.*

Nelle, *f.* niesplik, *m.* Mispel, *f.*

Nellier, *m.* niesplik, *m.* (drzewa), Mispelbaum, *m.*

Négatif, *ive, a.* zaprzeczający, nieczuwający, verneinend.

Négation, *f.* nieczuwanie, zaprzeczanie, *n.* Verneinung, *f.*

Negative, *f.* zdanie nieczuwające, *n.* odmowa, *f.* zapieranie się, *n.* verneinende.

SAR,

SAR, *m.* abschlägige Antwort, *f.* Läugnen, *n.*

Négligé, *m.* suknia nocna, domowa, *f.* Hauskleid, Nachtleid, *n.*

Négligé, *ée, a.* zaniedbany, vernachlässigt. *fig.* niewymyślny; nikczemny, ungeschmückt, geringe.

Négligence, *f.* niedbalstwo, *n.* niedbałość, *f.* Nachlässigkeit, Unachtsamkeit, *f.*

Négligent, *ente, a.* niedbały, nachlässig, faumfelig.

Négliger, *v. a.* zaniedbywać, omieszczać, zaniechać, veräumen, unterlassen, nicht achten.

Négoce, *m.* handel, *m.* rzecz, sprawa, *f.* Handel, *m.* Gewerbe, *n.* Handelschaft, *f.*

Négociable, *a.* o czym można traktować, was sich verhandeln läßt.

Négociant, *m.* kupiec wielki, *m.* Handelsmann, *m.*

Négociateur, *m.* trice, *f.* pośrednik, *m.* Unterhändler, *m.*

Négociation, *f.* negocjacja, *f.* traktowanie; kupczenie, *n.* handel wexlami, *m.* Unterhandlung, *f.* Verhandeln (eines Wechsels), *n.*

Négocier, *v. a.* traktować, sprawy publiczne prowadzić, verhandeln, unterhandeln. — *handlować, handeln, Handel treiben.*

Nègre, *m.* Nègresse, *f.* murzyn Afrykański, *m.* Neger, *m.*

Nègrerie, *f.* dom na niewolników Afrykańskich, *m.* Negerhaus, *n.*

Nègrier, *m.* kupiec niewolnikami temi handlujący, *m.* Negerhändler, *m.* — *a. vaisseau, okręt niewolników tych prowadzący, m. Negerschiff, n.*

Nègrillon, *m.* onno, *f.* murzynek, *m.* kleiner Neger, *m.*

T. II.

Neige, *m.* śnieg, *m.* Schnee, *m.*

Neiger, *v. i.* śnieg pada etc. schneien.

Neigeux, *euse, a.* śnieżny, schneelig.

Nenni, *ad. sam. nie, nicht.*

Néographie, *m.* nowa wynajdujący pisownia, der eine neue Rechtschreibung aufbringt. — *phisme, n.* nowa pisownia, *f.* neue Schreibart, *f.*

Néologie, *f.* tworzenie i używanie słów nowych, *n.* Erfindung, *f.* und Gebrauch neuer Wörter, *m.* — *gigue, a.* tycający się tego, neologisch (dieses betreffend).

Néologisme, *m.* niepotrzebność języka odmieniania, *n.* Neuerungssucht in Absicht der Sprache, *f.*

Néologue, *m.* słów nowych używający, Neolog, *m.* (der neue Wörter braucht).

Néophyte, *m. et f.* nowonawrócony, nowowierca, der, die Neubekehrte.

Néphrétique, *a.* nerkowy, zu den Nieren gehörig. — *f.* kamień nerkowy, *m.* bolenie nerek, *n.* Nierenweh, *n.*

Népotisme, *m.* wpływ krewniaków papieża w rządy, *m.* Einfluß der Verwandten des Papstes in die Staatsverwaltung, *m.*

Néréide, *f.* bogini morska, *f.* Nereide, Seenymphe, *f.*

Nerf, *m.* nerwa, suchożyła, *f.* Nerv, *m.* Sehne, Spannader, *f.* *fig.* siła, sprężyna, *f.* Haupttriebfeder, Kraft, *f.*

Nérolie, *m.* essencja pomarańczowa, *f.* Pomeranzessenz, *f.*

Nerval, *ale, a.* nerwy wzmacniający, nervenstärkend.

Nerver, *v. a.* strunami obwiązać, mit Sehnen umwinden, überziehen.

Ner-

Nervous, ense, a. żyłowaty, nervia, fig. silny, mocny, frąsfig, barf.

Ner, nette, a. czysty, chędogi; prężny; iasny, gładki, lśniący, rein, reinlich; leer; hell; glatt, fig. iasny, wyrazny, klar, deutlich.

Ner, ad. do szczytu, zupełnie, völlig, gładki, fig. bez ogródek, rein heraus.

Netteté, f. czystość, f. oche-dństwo, n. Reinheit, Reinlich-keit, f.

Nettement, m. chędogenie, n. Reinigen, n.

Nettoyer, v. a. chędogić, czyścić, reinigen, säubern.

Neuf, c. dziewięć, neun. — m. dziewiątka, f. dziewiąty, Neuner, m. Neune, f. der Neunte.

Neuf, neuve, a. nowy, neu, fig. niedoświadczony, unerfahren. a. oder de neuf, ad. nowo, neu.

Neutralité, f. bezstronność, f. Neutralität, f.

Neutre, a. bezstronny, neutral, keiner Parthey zugehörig. — m. et a. T. słowo rodzaju męskiego, n. Neutrum, n.

Neuvième, a. et m. dziewiąty, neuente, dziewiąta część, f. Neuntel, n.

Neuvièment, ad. po dziewiąte, neuntes.

Neveu, m. synowiec, siostrzeniec, m. Bruders- oder Schwefersohn, Neffe, m.

Nez, m. nos, m. Nase, f.

Ni, c. ani, weder, noch,

Niable, a. zaprzeczny, was ge-läugnet oder verneint werden kann.

Niais, aise, a. oiseau niais, ptak z gniazda wyjęty, m. Nestling, m. fig. głupi, dumm, einfältig.

Nuiser, v. n. dzieciństwa wy-rabiać, einfältigen Spaß treiben.

Niaiserie, f. dzieciństwo, głupstwo, n. einfältiger Spaß, m. Albernheit, f.

Niche, f. frambuga, f. kat, m. Bilderblende, Nische, f. abge-sonderter Winkel, m. fam. psikus, m. psota, f. Schader-nack, m.

Nichee, f. gniazdo pełne ptaków, n. Nest voll, n. fig. plemię obrzydliwe, n. Brut, f. Gezüchte, n.

Nicher, v. n. gnieździć się, nie-sien, sein Nest machen. — a. fam. wo- wstawić, an einen Ort stellen oder setzen, se- r. fig. osiedzić, osadowić się, wkradzić się, sich wo einnisten.

Nichet, m. iale z gniazda, n. Nesten, n.

Nichoir, m. ptaszyniec, m. Vogelbecke, f.

Nicolas, m. Mikołaj, Niko-laus, m.

Nid, m. gniazdo, n. Nest, n. fig. legowisko, kóz, mie-szkanie, a. Lager, Bett, n. Wohnung, f.

Nidoreux, ense, a. swędowaty, faul, brandig riechend.

Niece, f. synowica, siostrzenica, f. Bruders- oder Schwefersochter, Nichte, f.

Nielle, f. miodówka; czarna-szka, Mehlthau; Schwarzkümmel, m.

Nieller, v. a. miodówka zepsuć; zwarzyć, durch Mehlthau ver-derben.

Nier, v. a. przeczzyć, läugnen, verneinen.

Nigand, ande, a. głupi, dumm, albern. — m. f. dudek, głupiec, m. Einfaltswitzel, m.

Nigander, v. n. błaznować, da-łkować; fraszkami się ba-wić, alberne Poesen treiben; sich mit Lappalien beschäftigen.

Niganderie, f. błaznowanie etc. n. alberne Poesen, f. pl.

Nipner, v. a. opatrzyć kogo-stroiem, sukniemi, mit klei-nem Kleiderputze versehen.

Nippes, a. drobiazgi do stroiu-należące, m. pl. Kleinigkeiten zum Putz, f. pl.

Nique, f. fam. faire la — a. go-potrząsać nad czem głową, etwas verachten.

Nitre, m. salétra, f. Salpeter, m.

Nitreux, ense, a. salétrowy, salpeterartig.

Nurire, f. dół salétrowy, m. Salpetergrube, f.

Niveau, m. szródwaga, f. pra-widło rumistrskie, n. zu pełna równina, f. Bleywa-ge, Wasserwaage; waagerechte Fläche, f. au —, de —, po-dług szródwagi, waagerecht, równie, gleich.

Niveler, v. a. podług szródwa-gi ustawić, prawidłem mie-rzyć, mit oder nach der Bleywa-ge abmessen.

Niveler, m. prawidłem rumistrskim mierzący, der das Erdreich nach der Wasserwaage abmisst.

Nivette, f. rodzaj brzoskwiń, f. Art guter Pfirschen.

Nobiliaire, m. książka szlachty krajowej, f. Adelsbuch, n.

Nobilissime, m. f. szlachetny, (tytuł), der, die Edelste, (Alter Titel).

Noble, a. szlachecki, adelig, fig. szlachetny, wspaniały, edel, erhaben, — m. szlachcic, m. Adelige, Edelmann, m.

Noblesse, f. szlachta, f. szla-chectwo, n. Adel, m. Ritterschaft, f. fig. szlachetność, wspaniałość, f. Pöheit, f. das Edle, n.

Noce, f. oder Noces, f. pl. maźenstag; wesele, n. co-ście weselni, m. pl. Ehe; Hoch-zeit, f. Beplager, n. Hochzeit-gesellschaft, f.

Nocher, m. (w poczci) prze-woźnik, m. (poetisch) Steuer-mann, m.

Noctambule, v. Somnambule, Noctilague, a. świecący się w nocy, bey Nacht leuchtend.

Nocturne, a. nocny, nächtlich. — m. częsć intrza, f. Nach-mette, f.

Noël, m. Boże narodz nie, n. piesz na to, f. Weihnachten, f. Weihnachtsfest, n.

Noeud, m. węzeł; fontaż, m.

Knotten, m. Schleife, f. fig. węzeł, związ; sęk, m. trudność, f. Band, n. Schwierige-keit, f.

Nognet, m. kosz owocowy, m. Obstkorb, m.

Noguette, f. przekupka; dzie-wczyzna przedawająca, f. Hölz-kin, f. Ladenmädchen, n.

Noir, noire, a. czarny; brudny, schwarz; dunkelschwarz, fig. czarny, ciemny, zło-sliwy, bezczny, schwarz, finster; boshaft; abscheulich. — m. czarna, farba czarna, f. czer-nidło, n. murzyn, m. Schwarz, n. Schwärze, f. Schwarzer, m.

Noirâtre, a. czarniawy, schwärz-lich.

Noiraud, ande, a. m. et f. włosy czarne, twarz czarniawą mający, der, die schwarzbraune Haare oder Gesichtsfarbe hat.

Noircenr, f. czarność, f. Schwär-ze, f. fig. bezczność, f. Abscheulichkeit, f.

Noircir, v. a. czernić, schwärzen, fig. czernić, oślawiać, an-schwärzen. se —, r. czernieć, czernieć się, schwarz werden, sich schwarz machen.

Noircisseur, m. farbierz, co czarno farbuje, m. Schwarz-färber, m.

Noircissure, f. plama czarna, f. schwarzer Flecken, m.

Noise, f. fam. spór, swar, m. zwada, f. Streit, Zank, m.

Noisetier, *m.* leszczyna, *f.* Haselstrauch, *f.*
 Noiset, *f.* orzech laskowy, *m.* Haselnuß, *f.*
 Noix, *f.* orzech, orzech włoski, *m.* Nuß, wölsche Nuß, *f.*
 Nolis, Nolisement, *m.* naiecie, *n.* ładunek okrętu, *n.* Miethung oder Befrachtung eines Schiffes, *f.*
 Nom, *m.* imię, *n.* Name, *m.*
 Nomade, *a.* wędrujący, herumziehend, *m.*
 Nombrant, *a.* *m.* nombre —, liczba rachująca, *f.* zählende Zahl, *f.*
 Nombre, *m.* liczba; gromada, kupa, *f.* Zahl; Anzahl, *f.*
 Nombrer, *v. a.* po-, liczyć, zähl-, vorzählen, *m.*
 Nombreux, *euse, a.* liczny, zählreich, *m.*
 Nombri, *m.* pępek, *m.* Nabel, *m.*
 Nominales, *a. f.* prières, publiczne modlitwy za zwierchnosé etc., *f. pl.* öffentliche Gebete für die Obrigkeit und Patronen, *n. pl.*
 Nominataire, *a.* mianowany na beneficium, *m.* Ernante zu einem Kirchenamte, *m.*
 Nominateur, *m.* mianownik, Ernennner, *m.*
 Nominatif, *m.* T. pierwszy, mianujący przypadek, *m.* Nominativ, *m.*
 Nomination, *f.* mianowanie, *n.* Ernennung, *f.*
 Nomenclément, *ad.* mianowicie, namentlich, *m.*
 Nommer, *v. a.* na-, zwać; mianować; na-, prz-znaczyć, nenn-, benennen, ernennen, se — r, zwać się, sich nenn-, heißen, *m.*
 Non, *ad.* nie, nein, nicht, non seulement, nie tylko; nicht nur, nicht allein, non plus, nie bardziej, niewięcej, nicht mehr, non plus que, nie mniej, iak, so wenig als, *m.*

Nonagénaire, *a.* dziewięćdziesiętletni, neunzigjährig, *m.*
 Nonante, *a.* dziewięćdziesiąt, neunzig, *m.*
 Nonantième, *a.* dziewięćdziesiąty, neunzigste, *m.*
 Nonce, *m.* nuncyusz papieski, *m.* päpstlicher Nuntius, *m.* — ciatuce, *f.* nuncyuszostwo, *n.* godność jego, *f.* dessen Amt, *n.*
 Nonchalance, *f.* niedbalstwo, *n.* Nachlässigkeit, *f.*
 Nonchalant, *ante, a.* niedbały, nachlässig, *m.*
 Nonnain, Nonne, *f. fam.* mniszka, zakonnica, *f.* Nonne, Klosterfrau, *f.*
 Nonnette, *f.* zakonniczka, *f.* Nonnchen, *n.*
 Nonobstant, *pp.* bez względu, mimo, ungeachtet, *m.*
 Non pair, *a.* nierówny, ungleich, *m.*
 Non-pareil, *eille, a.* nieporównany, ohne gleichen, unvergleichlich, *m.*
 Nonpareille, *f.* szlomiarka, *f.* ziarnka cukrowe, *n.* szrot drobny, *m.* Strohband, *n.* kleine Zuckerkörner, *n. pl.* kleiner Schrot, *m.*
 Non-résidence, *f.* niebytność w rezydencji, *f.* Abwesenheit von der Residenz, *f.*
 Nonuple, *a.* dziewięcioraki, neunfach, *m.*
 Nonupler, *v. a.* dziewięć razy pomnożyć, neunfach vermehren, *m.*
 Non-usage, *m.* nieużywanie, *n.* Nichtgebrauch, *m.*
 Non-valeur, *f.* bezcennaść, *f.* dług pozostały z podatków etc., *m.* Unwerth; unsicherer Rußstand von Pachten, Auf-lagen etc., *m.*
 Nord, *m.* T. północ, *f.* wiatr północny, *m.* Norden, *m.* Mi-ternacht, *f.* Nordwind, *m.*
 Nota, *m.* znak, *m.* Note, *f.* Zeichen, *n.*

No.

Notable, *a.* znaczny, znako-mity, merkwürdig, ansehnlich, *m.*
 Notables, *m.* przednieysi obywateli, *m.* angesehensten Bürger, *m.* Berordnete, *m. pl.*
 Notaire, *m.* notaryusz, pisarz publiczny, *m.* Notar, *m.*
 Notamment, *ad.* osobliwie, besonders, vorzüglich, *m.*
 Notariat, *m.* notaryuszostwo, *n.* Amt eines Notars, *n.*
 Notarié, *a. m.* acte —, dokument przez notaryusza spisany, *m.* von einem Notar ausgefertigte Urkunde, *f.*
 Note, *f.* znak, *m.* nota, *f.* przypis, *m.* kara zelżywa, obelga, *f.* Zeichen, *n.* Note, Anmerkung; entehrende Strafe, *f.* Schandfleck, *m.*
 Noter, *v. a.* na-, znaczyć, merken, anmerken, *fig.* osławić, ocaernić, einen schwarz anschreiben, *m.*
 Noteur, *m.* noty piszący, Notenschreiber, *m.*
 Notice, *f.* wiadomość, *f.* dziennik, reiesir, *m.* (historische) Nachricht oder Anzeige, *f.* Bericht, *n.*
 Notion, *f.* znajomość, wiadomość, *f.* Begriff, *m.*
 Notoire, *a.* iawny, bekannt, weltkundig, *m.*
 Notoriété, *f.* iawność, *f.* Randsbarkeit, *f.*
 Notre, *pr.* nasz, unser, le, la nôtre, nasz, der, die, das Unstige, *m.*
 Notule, *f.* przypisek, *m.* adnotatka, *f.* kleine Anmerkung, *f.*
 Nourasse, *f.* polna gałka muszkatołowa, *f.* wilde Muskatennuß, *f.*
 Nour, *f.* gąsior; kat między dwoma dachami, *m.* Hohlriegel, *m.* Einfehle, *f.*
 Noué, *ée, p. et a.* na węzeł zawiązany; *c. f.* rachitigue, geknüpft, *fig.* zawiły, verwickelt, verknüpft, *m.*

Nouement, *m.* za-, związanie na węzeł, *n.* Knüpfen, *n.*
 Nouer, *v. a.* na węzeł za-, zwiázac, węzeł zrobić, knüpfen, einen Knoten machen, *fig.* zawrzeć, uczynić, stiften, *m.*
 Nouet, *m.* worazek z korzeniami, *m.* Kräuterfäßchen, *n.*
 Nouveux, *euse, a.* sekowaty, knetig, ästig, *m.*
 Nougat, *m.* gatunek ciasta migdałowego, *n.* Art Mandelgebäckenes, *n.*
 Nourrain, *m.* narybek, *m.* Fischbrut, *f.*
 Nourri, *ie, p. et a.* wyżywiony karmiony, pełen, mocny, genährt, voll, körnig, *fig.* tusty, pełen, mocny, fett, stark, kräftvoll, *m.*
 Nourrice, *f.* mamka, *f.* Amme, *f.*
 Nourricier, *iére, a.* père —, mère —, wy-, żywiciel, *m.* —lka, *f.* Ernährer, Pflegevater, *m.* Mutter, *f.* suc —, äve —, sok żywjący, *m.* Nahrungsaft, *m.*
 Nourrir, *v. a. et n.* wy-, żywić, karmić, nähren, ernähren; säugen; speisen, *fig.* wychować; żywić, utrzymywać, etc. ziehen; unterhalten, *m.*
 Nourrissage, *m.* chowanie bydła, *n.* Viehzucht, *f.*
 Nourissant, *ante, a.* posilny, nahrhaft, nährend, *m.*
 Nourisson, *m.* osések, *m.* Säugling, *m.*
 Nourriture, *f.* pokarm, *m.* żywność, strawa, karmia, *f.* Nahrung, *f.* Nahrungsmittel, Futter, *n.* *fig.* wychowanie, *n.* Erziehung, *f.*
 Nous, *pr. pl.* my, nas, wir, uns, *m.*
 Nouveau, Nouvel, *elle, a.* nowy, neu, *m.*
 Nouveau, *ad.* nowo, neu, de —, znnow, powtórnie, von neuem, noch einmal, *m.*

Nou-

Nouveauté, *f.* nowość; admia-
na, *f.* Noweństwo, Neuerung,
Neuigkeit, *f.*
Nouvelle, *f.* nowina; wido-
mość *f.* Neuigkeit; Nachricht;
Erzählung, *f.*
Nouvellement, *ad.* niedawno,
neulich, unlangst.
Novelliste, *m.* nowiniarz, *m.*
Neuigkeitskramer, *m.*
Novale, *f.* nowina, *f.* Neubruch,
m.
Novateur, *m.* wynalazca no-
wych rzeczy, odmian, *m.* der
Neuerungen einzuführen sucht.
Novembre, *m.* Listopad, *m.* No-
vember, Wintermonat, *m.*
Novice, *a. et m. f.* nowicyusz;
niedoswiadczony, niedowiczo-
ny, der, die Novice (Mönch
oder Nonne) während der Probezeit;
Neuling, *m.* unerfahren,
ungebt.
Noviciat, *m.* nowicyat, *m.* No-
viziat, (Probezeit in Klöstern),
f. Novizenhaus, *n. fig.* próba,
f. Probe, *f.*
Novissime, *ad. fam.* niedawno,
neulich.
Noyale, *f.* płótno grube, *n.* Gat-
tung roher Leinwand, *f.*
Noyau, *m.* pestka *f.* Stein,
Kern (im Obste), *m. T.* stu-
piec wschodów kręconych, *m.*
Spindel einer Windeltreppe, *f.*
Noyer, *m.* drzewo orzechowe,
n. orzeszyna, *f.* Nussbaum, *m.*
Noyer, *v. a. u.* za, topic; za-
lać, zanurzyć, ertränken, er-
säufen, überflutieren, se —
n. za, ut pic się; utopić,
się erkaufen; ertränken, ersaufen.
Nu, *nue*, *a.* nagi, goły, obna-
żony nakiem, nackt, entblößt,
bloß, — *m. T.* nagosc, *f.*
obnażenie, *n.* das Nackte, *n.*
à nu *ad.* nago, bloß.
Nuage, *f.* chmura, pochmu-
rność, *f.* obłok, *m.* Wolke,
f. Gewölke, *v.*
Nuageux, *usa*, *a.* obłoczysty,
wollig, flechtig.

Nuance, *f.* zmieszanie, *n.* cien,
f. Schattirung, *f.*
Nuancer, *v. a.* zmieszać, cie-
nić; ukazyć, schattiren.
Nubile, *a.* dorosły, mannbar.
Nudité, *f.* nagosc, *f.* Nacktheit,
Blöße, *f.*
Nue, *f.* obłok, *m.* Wolke, *f.*
Nuée, *f.* chmura, *f.* Wolke,
schwere Regenwolke, *f. fig.*
chmura, kupa, *f.* große Men-
ge, *f.*
Nuement, *v. n.* Nüment.
***Nuire**, *v. n. (d)* za-, szkodzić,
schaden. *fam.* przeszkadzać,
hindern.
Nuisible, *a.* szkodliwy, schäd-
lich.
Nuit, *f.* noc, *f.* Nacht, *f.* de-
ad. w nocy, bey Nacht.
Nuitamment, *ad.* w nocy, bey
der Nacht, zur Nachtzeit.
Nuitée, *f.* czas nocny, *m.* noc;
robota nocna, *f.* Nachtzeit,
Arbeit während einer Nacht, *f.*
Nul, *alle*, *a.* żaden, keiner, lei-
ne, keines. *fig.* nieważny, nich-
tig, ungültig.
Nulla, *f.* znak w piśmie ta-
jemnem nic nie znaczący,
m. nichts bedeutendes Zeichen in
einer Geheimschrift, *n.*
Nullément, *ad.* żadną miarą,
żadnym sposobem, bynaj-
mniej, mit nichten, keineswe-
ge, gar nicht.
Nulla part, *ad.* nigdzie, nir-
gend.
Nüment, *ad.* szczerze, bez
ogródku, aufrichtig, geradezu.
Numéraire, *a. f.* valeur —, war-
tość pieniędżom nadane, *f.*
Zahlungswert, *m.* — *m.* go-
towy grasz, *m.* bares Geld,
n.
Numéral, *ale*, *a.* liczbę ozna-
czający, eine Zahl andeutend.
Numerateur, *m. T.* licznik, *m.*
Zähler eines Bruchs, *m.*
Numeration, *f. T.* numeracya,
f. liczenie; wypłacenie *n.*
Zähl

Zählen, Zahlenausprechen, *n.*
Zusählung, *f.*
Numérique, *a.* do liczb na-
leżący, zu den Ziffern gehörig.
Numériquement, *ad.* podług
liczby, der Zahl nach.
Numéro, *m.* liczba, numera, *f.*
Nummer, *f.*
Número, *v. a.* numerować,
liczbami znaczyć, nummeri-
ren.
Nu-pieds, *ad.* boso, barfuß.

Nuptial, *ale*, *a.* weselny, hoch-
zeilich.
Nuque, *f.* kark, *m.* Genick, *n.*
Nacken, *m.*
Nu-tête, *ad.* z gołą, z niema-
krytą głową, mit entblößtem
Haupte.
Nutritif, *ive*, *a.* posilny, nahr-
haft.
Nutrition, *f.* posiłek z pokar-
m, *m.* żywienie, *n.* Nahrung, *f.*
Nymphé, *f.* Nymfa, bogini, *f.*
Nymphe, *f.*

O.

O! i. o! i!
Obédience, *f. T.* posłuszeń-
stwo klasztorne; pozwolenie,
n. rozkaz na odiażd do in-
szego klasztoru, *m.* Gehor-
sam (der Ordensgeistlichen), *m.*
Erlaubniß, *f.* oder Befehl zu
verreisen, oder in ein anderes
Kloster zu gehen, *m.*
Obédienciel, *elle*, *a. T.* po-
słuszny, zum Klostergehorsam
gehörig.
Obéir, *v. n. (d)* posłusznym
bydź, słuchać; dadz się po-
wodować; ustępować, ge-
horchen; unterwürfig seyn; nach-
geben.
Obéissance, *f.* posłuszeństwo,
n. moc, władza, *f.* Gehorsam,
m. Gehorsamkeit, *f.*
Obéissant, *ante*, *a.* posłuszny,
gehorsam, *fig.* unterwürfig; ge-
schmeidig.
Obélisque, *m.* obelisk, *m.*
Obelisk, Prachtkegel, *m.*
Oberer, *v. a.* zadłużać, verschul-
den, mit Schulden beladen.
Obit, *m. T.* anwieszarz zmar-
łego, *m.* Todtenamt, *n.* See-
lenmesse, *f.*
Obituaire, *a. et m.* registre —,
reistr kościelny zmarłych;
następca duchownego na be-
neficium, *m.* Seelenmessenregi-

gister, *n.* Nachfolger eines
Pfündners, *m.*
Objecter, *a.* zarzucić, zarzut
czynić; zadawać, zarzucać,
einwenden, einwerfen; verwer-
fen.
Objectif, *ive*, *a.* zasadzony,
objectiv, entgegensehend.
Objecton, *f.* zarzut, *m.* Ein-
wurf, *m.*
Objet, *m.* obiekt; zamiar, *m.*
Gegenstand, *m.* Absicht, *f.* Zweck,
m.
Objurgation, *f.* burka, *f.* Ver-
weis, *m.*
Oblation, *f.* ofiara, *f.* sprawo-
wanie ofiary, *n.* Opfer, *n.*
Opferung, *f.*
Obligation, *f.* powinność, *f.*
obowiązek; ręczny zapis,
cyrograf, *m.* Pflicht; Verbind-
lichkeit; Schuldverschreibung, *f.*
Obligatoire, *a.* obowiązujący,
verbindlich, (von Sachen).
Obligé, *m.* kontrakt na ter-
mień rzemieślniczy, *m.* Lehn-
kontrakt, *m.*
Obligé, *ee*, *a.* obowiązany, ver-
bunden, verpflichtet.
Obligéant, *ante*, *a.* grzeszny,
zobowiązujący, bösslich, ver-
bindlich.
Obligé, *v. a.* z-, obowiązać;
z, przymusić; kaskę, przy-
singe

- skunę uczynić; zapisać, za-
stawić; oddać na nanke,
verbinden, verpflichten; nōt-
żen, veranlassen; einen Gefallen
thun; verpfänden; in die Lehre
thun. s' —, r. (à gc.) obo-
wiazac się do czego. sich zu
etwas verbinden, verbindlich ma-
chen.
- Oblique**, *a.* skośny, poprzeczny,
schräge, schief, *fig.* podejrzany,
nieścisły, skryty, verdäc-
tig, unerlaubt, versteckt.
- Obliquité**, *f.* ukoś, *m.* poprze-
czność, Schräge, Schrägheit,
f.
- Oblong**, *ongue*, *n.* podługowa-
ty, länglich.
- Obole**, *f.* obol; pół szkrupułu,
halerz, *m.* Heller; halber Skru-
pel, *m.*
- Obreptice**, *a.* podeysciem o-
trzymany, erschlichen.
- Obreption**, *f.* wymachlowanie
wykreślenie, *n.* Erschleichung,
f.
- Obscene**, *v.* sprośny, plugawy,
nieprzyzwoity, ludy, unzüc-
tig, unfätig, garstig.
- Obscénité**, *f.* sprośność, nie-
przyzwoitość, *f.* Unzüchtigkeit,
Unfätigkeit, Bote, *f.*
- Obscur**, *ure*, *a.* ciemny, dun-
tel, finster, *fig.* niestawny,
podły, ciemny, unbekannt,
dunkel.
- Obscurcir**, *v. a.* zaćmić, ver-
dunkeln, verfinstern.
- Obscurcissement**, *m.* zaćmie-
nie, *n.* ciemność, *f.* Verfin-
stern, Verdunkelung, Dunkel-
heit, *f.*
- Obscurément**, *ad.* ciemno w
ciemności, dunkel, im Dun-
keln.
- Obscurité**, *f.* ciemność; po-
dłość, *f.* Dunkelheit, *f.*
- Obréder**, *v. a.* (gc.) opanować,
otoczyć, einen belagern, fest-
um ihn seyn.
- Obsèques**, *f. pl.* pogrzeb, ob-
chód pogrzebowy, *m.* Leichen-
begängnis, *n.*
- Observance**, *f.* zachowanie, *n.*
obrzadek, *m.* Observanz, *f.*
- Observateur**, *m.* trze, *f.* pō-
strzegacz; przestrzegacz, *m.*
Beobachter, *m.* inn, *f.* — à
esprit, hacznosc, uwaga, *f.*
Beobachtungsgesicht, *m.*
- Observation**, *f.* zachowanie,
przestrzeganie, *n.* przestroga,
f. przepis, *m.* Beobachtung,
Erfüllung; Bemerkung, Anmer-
kung, *f.*
- Observatoire**, *m.* T. strażnica
(gwiazdarska), *f.* Sternwar-
te, *f.*
- Observer**, *v. a.* zachowywać,
przestrzegać, postreżdz; pil-
nować, strzedz, beobachten;
wahrnehmen, bemerken; ein was-
sames Auge haben. a —, r.
strzedz się, bydz ostrożnym,
vorsichtig seyn.
- Obsession**, *f.* opętanie; opano-
wanie, otaczanie, *n.* Besit-
zung vom Teufel, *f.* bekān-
des Plagen, *n.* Anlaufen, *n.*
- Obsidional**, *e.*, *a.* obleżny, ob-
leżenia się tyczący, Belager-
ungs,
- Obstacle**, *m.* przeszkoda, *f.*
Hindernis, *n.*
- Obstination**, *f.* krnąbrność, *f.*
upór, *m.* Halsstarrigkeit, Hart-
näckigkeit, Verstockung, *f.* Ei-
gensinn, *m.*
- Obstiné**, *ée*, *a.* krnąbrny, upór-
ny, uparty, halsstarrig, hart-
näckig, eigenfinnig.
- Obstiner**, *v. a.* krnąbrnym, n-
pornym czynić, hartnäckig, ei-
gensinnig machen, s' —, r. za-
sadzić się, upornie przesta-
wać na czym, halsstarrig wer-
den, seinen Kopf aufsetzen.
- Obstructif**, *ive*, *a.* zatwardza-
jący, den Leib verstopfend.
- Obstruction**, *f.* zatwardzenie
żołądka, *n.* Verstopfung, *f.*
- Ob-**
- Obstruer**, *v. n.* zatwardzić, ver-
stopfen.
- Obtenir**, *v. a.* otrzymać, do-
stać, erlangen, erhalten.
- Obtus**, *use*, *a.* fig. esprit —, ro-
zum tępy, *m.* schwacher Ver-
stand, *m.*
- Obvier**, *v. n.* (à gc.) zabiegać,
zachodzić czemu, vorbeugen,
begegnen.
- Occasion**, *f.* okazy, okoli-
czność, sposobność, *f.* po-
chop, powód, *m.* Gelegenheit,
f. Anlaß, *m.* Veranlassung, *f.*
- Occasional**, *elle*, *a.* pocho-
pny, powodny, veranlassend.
- Occasionnellement**, *ad.* przy o-
kazy, gelegentlich.
- Occasioner**, *v. a.* powód dawać,
okazy dodawać, Gelegenheit
geben, veranlassen.
- Occident**, *m.* T. zachód; *m.*
Abend, Westen, *m.*
- Occidental**, *ale*, *a.* zachodny,
abendländisch, westlich.
- Occulte**, *a.* skryty, tajemny,
verborgen, geheim.
- Occupation**, *f.* za-, obięcie, *n.*
zabawa, robota, *f.* Beschäufi-
gung; Beschäftigung, *f.* Ge-
schäft, *n.*
- Occupé**, *ée*, *p. et a.* za-, obię-
ty, (à gc.) zatrudniony, ein-
genommen; beschäftigt.
- Occuper**, *v. a.* za-, obić, opa-
nować; bawić, dadz co do
czynienia, einnehmen, besetzen;
inne haben; beschäftigen. — (de
gc.) starać się o co, bydz
czem zatrudniony, sich etwas
angelegen seyn lassen.
- Occurrence**, *f.* przypadek, *m.*
przygoda; okazy, *f.* Zufall,
Vorfall, *m.* Gelegenheit, *f.*
- Occurent**, *ente*, *a.* przypa-
dkowy, vorkommend, vorfal-
lend.
- Océan**, *m.* od. mer océane, *f.*
ocean, *m.* morze, *n.* Welt-
meer, *n.*
- Oche**, *f.* karh, *m.* Kerbe, *f.*
Einschnitt, *m.*
- Ocher**, *v. a.* karbować, färben.
- Ochlocratie**, *f.* gminowładztwo,
n. Volksregierung, *f.*
- Ocre**, *f.* okra, *f.* Ocker, *m.*
- Octobre**, *m.* październik, *m.*
- October**, Weinmonat, *m.*
- Octogénair**, *a.* ośmdziesiątlet-
ni, achtzigjährig.
- Octogone**, *a.* ośmiokątny, o-
śmiościenny, achteckig. — *m.*
ośmiokąt, *m.* Achtek, *n.*
- Octuple**, *a.* ośmiokrotny, ośmio-
raki, achtfach.
- Octupier**, *v. a.* ośmiokrotnie,
ośm razy pomnożyć, achtfach
vermehren.
- Oculaire**, *a.* T. oczny, do oczu
należący, in den Augen gehō-
rig, temoin —, świadek przy-
tomny, *m.* Augenzeuge, *m.*
verre —, od. oculaire, *m.*
szkiełko, *n.* Augenglas, *n.*
- Oculairement**, *ad.* oczywiście,
widocznie, augenscheinlich, sicht-
barlich.
- Oculiste**, *m.* okulista, *m.* Au-
genarzt, *m.*
- Ode**, *f.* oda, pieśń, *f.* Ode, *f.*
Lied, *n.*
- Odeur**, *f.* zapach, *m.* wonia,
f. Geruch, *m.* fig. sława, *f.*
dobre mienie, *n.* Ruf, *m.*
- Odeurs**, *pl.* wonności, *f. pl.*
Wohlgerüche, *m. pl.*
- Odieux**, *euse*, *a.* nienawistny;
nieznośny, bezecny, obrzy-
dliwy, gehässig, verhaßt; ver-
drießlich, ärgerlich, unaussteh-
lich.
- Odontalgie**, *f.* T. bólenie zębów,
n. Zahnehd, *n.*
- Odontalgique**, *a.* ból zębów
uśmierzaający, Zahnschmerzen
lindernd.
- Odorent**, *ante*, *a.* wonny, wohl-
riechend.
- Odorat**, *m.* powonienie, *n.* Ge-
ruch, *m.*
- Odoriférant**, *ante*, *a.* wonny,
wohlriechend.
- Ocaménité**, *f.* powszechność
(zboru kościelnego), *f.* All-
ge-

gemeinheit (einer Kirchenversammlung), *f.*
 Oecuménique, *a.* concile, zbor powszechny, *m.* allgemeine Kirchenversammlung, *f.*
 Oedémateux, *euse, a.* na puchlinę wodną chory; pełen puchliny wodnej, mit einer Wassergeschwulst behaftet; voll wässriger Geschwulst.
 Oedème, *m.* puchlina wodna, *f.*
 Oeil, *m.* (pl. les yeux) oko, *n.* Auge, *n.*
 Ceillade, *m.* rzut oka, *n.* Blick, *m.*
 Ceillbre, *f.* kapturek u szorn, *m.* Augenseider, Scheuleder, *n.*
 Od, *a. f.* dent —, zęb oczny, *m.* Augenzahn, *m.*
 Ceillet; *m.* gwoździak, *m.* dziurka do sznורowania, *f.* Nefse, *f.* Schnürloch, *n.*
 Ceilleterie, *f.* kwatery na gwoździaki, *f.* Nefsenbeet, *n.*
 Ceilleton, *m.* odrostek, *m.* Ableger, Sprossling, *m.*
 Ceilletonner, *v. a.* odrostki przynosić. Ableger oder Sprossen abschneiden.
 Oenas, *m.* gołąb dziki, *m.* wil. de Taube, *f.*
 Oestre, *m.* bak, *m.* Bremse, *f.*
 Oesype, *m.* kłosać z wełny awczey, *f.* Wollensett, *n.*
 Oeuf, *m.* iaje, *n.* Eyn, *n.* Oeufs, *pl.* ikra, *f.* Eyer, *n.* pl. Hogen, *m.*
 Oeive, *ée. a.* ikrzasty, Kogen in sich habend.
 Oeuvre, *f.* dzieło, *n.* robota; budowla, *f.* dochody na utrzymanie budynków kościelnych, *pl.* miejsce dla przełożonych kościelnych etc. *n.* Werk, *n.* Arbeit, *f.* Bau; Unterhalt und Einkünfte einer Pfarre, Kirche, *m.* pl. Kirchenstuhl für die Vorsteher etc., *m.* — vr. s. *pl.* dzieła, *n.* xięgi, *f.* pl. Werke, Schriften, *f.* pl.
 Oeuvre, *m.* dzieło, *n.* uczynek, czyn, *m.* Werk, *n.*

Offensant, *ante, a.* obrażliwy, obrażający, beleidigend.
 Offense, *f.* uraza, obraza, *f.* Beleidigung, *f.*
 Offenser, *v. a.* urazić, obrazić, beleidigen. *fig.* obrazić, ranić; razić, verlegen; anstößig seyn. s' —, *r.* obrazić się, rozgniewać się, übel aufnehmen, böse werden.
 Offenseur, *m.* obraziciel, *m.* Beleidiger, *m.*
 Offensif, *ive, a.* zaczepny, angreifend.
 Office, *m.* powinność; przysługa, uczynność, *f.* urząd, *m.* Wacht, *f.* Dienst, *m.* Geschäftigkeit, *f.* Amt, *n.*
 Office, *f.* izba stołowa; umiejętność zastawienia stołu, przyprawienia wetów, *f.* Dykt, Speise- und Tischgeräthekammer; Kunst, den Nachtsch am zornen und zuzurichten.
 Official, *m.* sędzia duchowny, Official, *m.* — lité, *f.* urząd onego, *f.* sady duchowne, *m.* pl. dessen Würde, *f.* Officialatgericht, *n.*
 Officialant, *m.* officyant, *m.* Priester, der das Amt hält, *m.* — té, *f.* officyantka, *f.* Choronne, *f.*
 Officier, *m.* officialista, urzędnik; oficyer, *m.* Beamter, Bedienter; Officier, *m.*
 Officier, *v. n.* msza, nabożeństwo odprawiać, das Amt, den Gottesdienst halten.
 Officière, *f.* off yantka, *f.* Kloster Schwester, die ein Amt hat, *f.*
 Officieux, *euse, a.* uczynny, dienstfertig.
 Offrande, *f.* ofiara, *f.* Opfer, *n.* Gabe, *f.*
 Offrant, *a. m.* le plus —, nawiewcecy dający, der Meistbietende, *m.*
 Offre, *f.* podawanie, *n.* oferta, propozycja, *f.* Gebot; Anerbieten, *n.* Antrag, *m.* *Of.

Offrir, *v. a.* ofiarować; podawać cenę; ofiarę dąć; anbieten, bieten; opfern, darbringen. s' —, *r.* ofiarować się do czego; wystawiać się, pokazać się, sich anbieten, sich darbieten, sich darstellen.
 Ollasquer, *v. a.* zaćmić, zastaniać, razić oczy etc., verdunkeln, verblenden.
 Ogre, *m.* nęz l sny, wilkotek, *m.* wilder Mann, Wölff, *m.*
 Oh! i. o! oh! o!
 Oie, *f.* gęś, *f.* Gans, *f.*
 Oignon, *m.* cebula, *f.* Zwiebel, *f.*
 Oignonet, *m.* gatunek gruszek, *f.* Gattung Sommerbirnen, *f.*
 Oignonière, *f.* zagon cebuli, *f.* Zwiebelbeet, *n.*
 Oille, *f.* rosół ziołami różnymi przyprawiony, *m.* Fleisch und Kräutersuppe, *f.*
 Oindre, *v. a.* namazać olejem świętym; namaścić, namażować, salben; schmieren, bestreichen.
 Oing, *u. v.* Vieux-ong.
 Oint, ointe, *p.* namazany etc., gesalbt etc., l'oint, *m.* pomazaniec, *m.* der Gesalbte, *m.*
 Oiseau, *m.* ptak, *m.* Vogel, *m.*
 Oiseler, *v. n.* ptaki łapać, ptasznictwem się bawić, vogelfellen, Vögel fangen.
 Oiseleur, *m.* ptasznik, co ptakami handluje, *m.* Vogelhändler, *m.*
 Oisellerie, *f.* ptasznictwo, *n.* Vogelfang, Vogelhandel, *m.*
 Oiseux, *euse, a.* len wy, próżniacy, müssig, faul, *fig.* próżny, niepozyteczny; unthätig.
 Oisif, *ive, a.* próżniacy, gnuśny, müssig, unthätig, *fig.* nieużyty, ungenutzt.
 Oisillon, *m.* jam. ptasznik, *m.* Vögelchen, *n.*

Oisiveté, *f.* gnuśność, *f.* próżnowanie, *n.* czas wolny, *m.* Müßiggang, *m.* Muße, *f.*
 Oison, *m.* gaska, *f.* Ganschen, *n.* fig. (wskazuje i przenosić). dumme Gans, *f.*
 Oléagineux, *euse, a.* oleisty, tłusty; pełen żywicy, ölig, ölicht, harzig.
 Olfactif, *ive, a.* po woeniu służący, zum Geruch gehörig.
 Oliban, *m.* kadzidło Arabskie, *n.* arabischer Weihrauch, *m.*
 Oligarchie, *f.* możnorrządztwo, niewielu osób, *n.* Oligarchie, *f.* Regierung einiger Wenigen.
 Oligarchique, *a.* możnowładny, oligarchisch.
 Olinde, *f.* gatunek dobrych głowien szpadowych, *f.* Art feiner Degenklingen, *f.* pl.
 Olinder, *v. a.* sam dobydź szpady, den Degen ziehen.
 Olindeur, *m.* sam zawadyak, *m.* Schläger, Käufer, *m.*
 Olivaison, *m.* zbieranie oliwek, *n.* Olivenarndte, *f.*
 Olivâtre, *a.* oliwkowy, olivenfarben.
 Olive, *f.* oliwka; oliwne drzewo, *n.* Olive, *f.* Delbeere, *f.* Delbaum, *m.*
 Olympe, *m.* olimp, *m.* Olymp, *m.* fig. niebo, *n.* Himmel, *m.* — pien, *a.* olimpijski, (o bogach), olympisch (von den Göttern). — pique, *a.* olimpijski, olimpijski, olympisch.
 Omblie, *m.* T, popek, Nabel, *m.* — cal, *e. a.* pepkowy, zum Nabel gehörig.
 Ombrage, *m.* cien, *f.* Schatten, *m.* fig. podeyrzenie, *n.* bojaźń, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Mißtrauen, *n.*
 Ombrager, *v. a.* za- cieniać, cieniem okryć, Schatten geben, beschatten, *fig.* podczyrzyć, czynić, mißtraulich machen.

Ombraux, euse, *a.* lekliwy, schein. *fig.* podzwzliwy, mißtraulich, argwöhnisch.

Ombre, *f.* cien, ciemność. *f.* Schatten, *m.* Dunkelheit, *f.* *fig.* cien, obrona, okrywka, *f.* pozor, *m.* Schutz, Schirm; Vorwand, Schein, *m.*

Omhreux, *v. a.* T. cienić, schattiren.

Ombreux, euse, *a.* T. cienisty, schattig.

Omelette, *f.* jajecznik, *m.* Eperluchen, *m.*

*Omettre, *v. a.* zaniechać, opuścić, unterlassen, auslassen.

Omission, *f.* zaniechanie, Unterlassung, Auslassung, *f.* Bersehen, *n.*

Omniscience, *f.* wszechwiedza, *f.* Allwissenheit, *f.*

On, l'on, *pr.* (w Polskim ięziku wyraża się przez trzecią osobę liczby mnogiej), man.

Onanisme, *m.* samogwałt, *m.* Selbstbefleckung, Onanie, *f.*

On, Onques, *ad.* (obs.) nigdy, nie, niemals.

Once, *f.* uncya, *f.* rys, ostrowidz Perski, *m.* Unze, *f.* Art Luchs in Persien, *m.*

Onciales, *a.* *f.* lettres —. werzaki, *pl.* Art großer Buchstaben, *m.* *pl.*

Oncle, *m.* wuj; stryy, *m.* Oheim, *m.*

Onction, *f.* namazanie, namaszczenie, *n.* Salbung, *f.* extrême —, ostatnie olejem S. namazanie, *n.* letzte Delung, *f.*

Onctueux, euse, *a.* oleiowaty, tłusty, fett, ölig.

Onctuosité, *f.* oleiowatość, tłustość, *f.* Fettigkeit, *f.*

Onde, *f.* fala, *f.* Welle, Woge, *f.* *fig.* woda, *f.* Wasser, *n.*

Ondé, éo, *a.* moragowaty; wodnowarzysty, gewässert, geader.

Ondécagone, *m.* iedenastokąt, *m.* Eilseck, *n.*

Ondée, *f.* deszcz nagły, *m.* Regenguß, *m.*

Ondement, *m.* chrzest na prętkę dany, *m.* Nothtaufe, *f.*

Ondoyant, *ante, a.* burzliwy, burzający się, igrzący, wellend, wellenförmig.

Ondoyer, *v. n.* fale rzucać, burzyć się, igrzać falami. Wellen werfen, wellen. *fig.* igrzać, flattern. — *n.* ochrzcić na prętkę w niebezpieczeństwie, Nothtaufe geben.

Ondulati, *n.* *f.* zakręt, *m.* fala, *f.* wellenförmige Bewegung, *f.*

Ondulatoire, *a.* mouvement, rzucanie fal, burzenie się, *n.* wellenförmige Bewegung, *f.*

Onéraire, *a.* obciążony pracą i trudami, mit der Last und Arbeit beschwert.

Onéreux, euse, *a.* przykry, obciążliwy, beschwerlich, lästig.

Ongle, *m.* paznokieć; pazur, *m.* szpon, *f.* Nagel an Händen und Füßen, *m.* Klaue, *f.*

Onglée, *f.* zimno pod paznokciami, *n.* Kälte unter den Nägeln, *f.*

Onguēt, *m.* maść, *f.* Salbe, *f.*

Onocrotale, *m.* pelikan, *m.* Kropfgans, *f.*

Onyx, *m.* onich, *m.* Dymstejn, *m.*

Onze, *a.* iedenastcie, eilf. — *m.* iedenastcie, (liczba) iedenasty, Eilfte, *f.* ber Eilfte, *m.*

Onzième, *a.* iedenasty, eilfte, — *m.* iedenasta (część), *f.* Eilftel, *n.*

Onzièmement, *ad.* po iedenaste, eilftens, zum eilften.

Opacité, *f.* ciemność, nieprzezroczystość, *f.* Dunkelheit, Undurchsichtigkeit, *f.*

Opale, *f.* opal, *m.* Opal, *m.* (Stein).

Opaque, *a.* ciemny, nieprzezroczysty, dunkel, undurchsichtig, *f.*

Opéra, *m.* opera, *f.* dom do tego, *m.* Oper, *f.* Singspiel; Opernhaus, *n.*

Opérateur, *m.* cyrulik; lekarz, iarniarkowy, *m.* Wundarzt, Marktschreyer, *m.*

Opération, *f.* skutek, *m.* operacya, *f.* przedsięwzięcie, *n.* zamysł wojenny, *m.* *pl.* Wirtung; Verrichtung, Kur; Unternehmung im Kriege, Operation, *f.*

Opérer, *v. a.* et *n.* skutkować; sprawić, dokazać, przywieźć do skutku, wirken, zu Wege bringen. *T.* operować, cyrulickim posobem postępować, chirurgische Kuren verrichten, operiren.

Opes, *m.* T. dziury w murze na bolki, *f.* *pl.* Sparrenlöcher, Rüstlöcher, *n.* *pl.*

Ophiophage, *m.* wżoiedzca, *m.* Schlangenfresser, *m.*

Ophite, *a.* m. marbe —, wężownik, *m.* (marmur), Ophit, Schlangenstein, *m.*

Ophthalmie, *f.* ból oczu, *m.* Augenweh, *n.*

Ophthalmique, *a.* oczny, do oczu należący, zu den Augen gehödig.

Ophthalmographie, *f.* opisanie oka, *n.* Beschreibung des Auges, *f.*

Opiat, *m.* lekarstwo z opium robione, *n.* Opiat, *n.* (Arznei aus Opium).

Opilatif, *ive. a.* T. zatykający, etc., verstopfend.

Opilation, *f.* T. zatkanie etc., *n.* Verstopfung, *f.*

Opiler, *v. a.* T. zatkać, zamulić, verstopfen.

Opinant, *m.* kręskę dający, głośniący, der seine Stimme giebt.

Opiner, *v. n.* zdanie swe powiedzieć, dadź kręskę seine Meinung sagen, seine Stimme geben.

Opé.

Opiniatre, *a.* krnabrny, uparty, halsstarrig, hartnäckig. — *m.* (toż samo), Starrkopf, *m.*

Opiniatrément, *ad.* upornie, krnabrnie, hartnäckig.

Opiniatrer, *v. a.* *gc.* przedstawiać na czym, upornie się czego trzymać, eigeninnig auf etwas bestehen. — *un enfant,* upornu użyć, ein Kind halsstarrig machen. *s'—, r. (a gc.)* zasadzić się na co, trwać, w swoim, hartnäckig auf etwas beharren.

Opiniatreté, *f.* upór, *m.* krnabrność, upartość, *f.* Hartnäckigkeit, *f.* Starrsinn, *m.*

Opinion, *f.* zdanie, *n.* kręska, *f.* głos, *m.* Meinung, *f.* Gutachten, *n.* Stimme, *f.*

Opium, *m.* opium, *n.* Opium, *n.* Mohnsaft, *m.*

Opobalsamum, *m.* balsam Egipski, *m.* egyptischer Balsam, *m.*

Opportun, *une, a.* wygodny, wczesny, bequiem, gelegen, schicklich.

Opportunité, *f.* wygoda, przystępność, *f.* gute, bequeme Gelegenheit, *f.*

Opposant, *ante, a.* niepozwalający, przeciwny, widersprechend.

Opposant, *m.* strona przeciwna, *m.* Gegenparthei, *f.*

Opposé, *ée, a.* przeciwny, entgegengesetzt, zuwider. — *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.*

Opposer, *v. a.* naprzeciw, naprzeciwko czemuś co stawiać, klaszć, entgegen setzen, gegen über setzen oder stellen. *s'—, r.* oierać się, przeciwiać się, sich widersehen; widerstehen

Opposite, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegenheil, *n.* à l'—, *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* opór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przes

Widersekuna: Hinderung, *f.*
 Widerspruch, Gegensatz, *m.*
 Oppresser, *v. a.* uciskać, ucie-
 skać, pressen, drücken, bestem-
 men.
 Oppresseur, *m.* gwałciiciel, *m.*
 Unterdrücker, *m.*
 Oppression, *f.* obciążenie, ucie-
 mienie, *n.* ucisk, *m.* Drück-
 fen, *n.* Beklemmung; Unter-
 drückung, *f.*
 Opprimer, *v. a.* uciskać, ucie-
 miezać, gwałcić, underdrük-
 fen.
 Opprobre, *m.* hanie, *sromota*,
 zelżywość, niestawa, *f.* Schan-
 de, Schmach, *f.* Schimpf,
 Schandstuck, *m.*
 Optatif, *m.* T. tryb życzący.
m. wünschende Art eines Zeit-
 wortes, *f.*
 Opter, *v. a. et n.* obierać, wähl-
 len.
 Option, *f.* obieranie, *n.* Wahl,
f.
 Optique, *f.* T. optyka, *f.* Opti-
 tif, *f.* — *a.* optyczny, op-
 tisch.
 Opulemment, *ad.* obficie, hay-
 nie, im Ueberflusse, reichlich.
 Opulence, *f.* obfitość, dosta-
 tki, *m. pl.* Ueberflus, Reich-
 thum, *m.*
 Opulent, *ente, a.* bogaty, ma-
 ietny, wohlbegüttert, reich.
 Opuscule, *m.* dziełko, *n.* Werk-
 chen, *n.*
 Or, *m.* złoto, *n.* Gold, *n.* fig.
 bogactwo, *n.* Reichthum, *m.*
 Or, *ad.* nu, tedy, lecz, nun,
 nun dann, nun aber.
 Oracle, *m.* wyrocznia, *f.* wy-
 rok Boski, *m.* Orakel, *n.* Göt-
 terspruch, *m.*
 Orage, *m.* burza, nawałność,
 nawałnica, *f.* Sturm, *m.* Un-
 gewitter, Gewitter, *n.* fig.
 przeszeście, *n.* wrzawa, *f.*
 Unglück, *n.* Unruh, *f.*
 Orageux, *a.* burzliwy,
 niespokojny, stürmisch, unge-
 stüm.

Oraison, *f.* mowa; modlitwa,
f. pacierz, *m.* Rede, *f.* Ge-
 bet, *n.*
 Oral, *ale, a.* ustnie podany,
 mündlich.
 Orange, *f.* pomarańcza, *f.* Pom-
 merance, Orange, *f.*
 Orangeée, *a.* pomarańczo-
 wy, pommeranzenfarbig. — *m.*
 kolor taki, *m.* Drangefarbe,
f.
 Orangeade, *f.* sok pomarań-
 czowy, *m.* Pommeranzenwas-
 ser, *n.*
 Orangeat, *m.* skórka poma-
 ranczowa w cukrze smażona,
f. eingemachte Pommeranzen-
 schale, *f.*
 Oranger, *m.* drzewo pomarań-
 czowe, *n.* Pommeranzenbaum,
m.
 Orangerie, *f.* pomarańczarnia,
 oranzeria, *f.* Gewächshaus der
 Pommeranzenbäume *re, n.* Or-
 rangerie, *f.*
 Orang outang, *m.* małpa wiel-
 ka, *f.* Orang-Outang, Wald-
 mensch, *m.*
 Orateur, *m.* mowca, *f.* Red-
 ner, *m.*
 Oratoire, *a.* krasomowski, red-
 nerisch. — *m.* modlitewnia, *f.*
 Betzimmer, *n.*
 Orca! i. *jam.* nu tedy! nuż!
 wohl! *n.*
 Orchestre, *m.* orkiestra miejsce,
 siedzenie dla muzykantów na
 komedii etc., *n.* i muzykan-
 sami, *m.* Orchester, *n.* Or-
 gan für die Conkünster in Schauspi-
 len *re.* und diese Conkünster
 selbst.)
 Ordalie, *f.* sądy Boskie prze-
 pojednyek, *m. pl.* Gottesur-
 theil, *n.*
 Ordinaire, *a.* zwyczajny, po-
 spolity, powszechny, ordy-
 naryny, gewoonlich, gemein,
 alltäglich; ordentlich. — *m.*
 rzecz zwyczajna, *f.* zwyczaj,
m. poczta ordynaryjna, *f.*
 dzień pocztowy; stół co-
 dzien-

dzienny, *m.* strawa zwyczaj-
 na, *f.* Gewöhnliche, *n.* Ge-
 wohnheit; ordentliche Post, *f.*
 Posttag, *m.* tägliche Kost, *f.*
 à l'—, *ad.* iak za zwyczaj,
 iak zwyczajnie, wie gewöhn-
 lich, wie sonst. d'—, *ad.* pour
 l'—, pospolicie, zwyczajnie,
 gewöhnlich, meistens.
 Ordinalement, *ad.* pospolicie,
 zwyczajnie, gewöhnlich, gemei-
 nlich.
 Ordinal, *a. m.* T. nombre—
 liczba porządkowa, *f.* Ord-
 nungszahl, *f.*
 Ordinand, *m.* świecenie brat-
 maicy, Geistlicher, der ordi-
 niert werden soll, *m.*
 Ordinant, *m.* biskup, pralat
 poświęcenie dający, *m.* or-
 dentlicher Bischof, Pralat *re,*
m.
 Ordination, *f.* poświęcenie na-
 xiedza, *n.* Ordination, *f.*
 (Einweihung in den Pries-
 terstand.)
 Ordonnance, *f.* porządek, *m.*
 rozporządzenie, rozrządzenie;
 postanowienie, *n.* uchwała,
 ustawa; assygnacya na sumę;
 recepta, *f.* Anordnung, Ord-
 nung, Verordnung, Verfügung;
 Anweisung einer Summe, *f.* Re-
 cept, *n.* T. ordynans, *m.* Or-
 dnanz, *f.*
 Ordonnateur, *m.* rozporzadzi-
 ciel, dozorca, *m.* Anordner,
 Anweiser, *m.*
 Ordonner, *v. a.* rozporządzić,
 rozrządzić, stanowić, roz-
 przy, nakazać; poświęcić na
 kapłaństwo, anordnen, befeh-
 len, verordnen; ordniren. (*de*
gc.) rządzić czymś, mit etwas
 hanteln und walten.
 Ordre, *m.* rząd, porządek;
 rozkaz, *m.* rozporządzenie,
n. order, *m.* Ordnung, *f.* Be-
 fehl, *m.* Ordre; Anstalt, *f.*
 Orden, *m.*
 Ordure, *f.* gnój, *n.* łajno,
 plugawstwo, *n.* Schmutz, *pl.*

Unstath, Roth, Schmutz, *m.*
 Rebricht, *n.* fig. słowa plu-
 gawe, sprośne, *n. pl.* Sote,
f.
 Ordurier, iere, *a.* plugawy,
 sprośny, zotig, unflätig — *m.*
 sprośnomówca, *m.* Sotenrei-
 ßer, *m.*
 Orée, *f.* fam. brzeg lasu, *m.*
 Rand eines Waldes, *m.*
 Oréade, *f.* bogini gór, *f.* Berg-
 nymphe, *f.*
 Oreillard, arde, *a.* długie, za-
 wiesziste uszy maigcy, lang-
 öhrig.
 Oreille, *f.* ucho, *n.* (właśc. i
 przenośn.) Ohr, *n.* eig. u, fig.
 fig. słuch, *m.* Gehör, — d'ours,
 łyszczał, *m.* (ziele i kwiat),
 Bärenohrlein, *n.* Aurikel, *f.*
 Oreiller, *m.* poduszka, *f.* Kops-
 fissen, *n.*
 Oreillette, *f.* obrączka na u-
 cho, *m.* Ohrringchen; Ohr-
 büschgen, *n.*
 Oreillons, *m. pl.* wrzód pod
 albo za uszami, *m.* okrawki,
 ze skór, pergaminu, *pl.* Ge-
 schwürf der Ohrdrüsen, *f.* Ab-
 schnitzel vom Leder und Perga-
 ment, *n. pl.*
 Orèvre, *m.* złotnik, *m.* Gold-
 schmied, *m.*
 Orfèvrerie, *f.* złotnictwo, *n.*
 robota złotnicza, *f.* Goldar-
 beiterkunst, Goldschmiedearbeit,
f.
 Orfraie, *f.* romignat, *m.* (orzeł),
 Meeradler, Fischadler, *m.*
 Organe, *f.* narzędzie zmysłów
 i uczucia, *n.* organe; głos,
m. Berfzug der Sinne und
 Empfindungen, Organ, *n.* Stim-
 me, *f.* —rique, *a.* ie maigcy,
 organisch.
 Organiste, *m. et f.* organista,
m. Organist, *m.*
 Orge, *f.* igczmien, *m.* Gerste,
f. — mondé, *m.* igczmien
 otłukany, pęczak; kleik ig-
 czmienny, *m.* Gerstengraupe,
ge-

geschälte Gerste, *f.* Gerstentrunk, *m.*
 Orgeat, *m.* orzada, *f.* Nühltrank von Gerstenwasser, *m.*
 Orgies, *f. pl.* święto Bachusa, *n.* Wachstest, *n.* fig. biesiada, *f.* bankiet, *m.* Grest und Gaufgelag, *n.*
 Orgue, *m.* Orgues, *f. pl.* organ, *pl.* chór organowy, *m.* Orgel, *f.* Orgelchor, *n.*
 Orgueil, *m.* pycha, *duma, f.* Stolz, *m.* Hoffarth, *f.* Hochmuth, *m.*
 Orgueilleux, *euse, a.* pyszny, dumny, hochmüthig, stolz, hochfähtig.
 Orgueilleux, *m.* ięczmien na oku, *m.* Gerstenkorn am Auge, *n.*
 Orient, *m.* wschód; kraie wschodnie, *m. pl.* Morgen, Osten, *m.* Morgenland, *n.*
 Oriental, *ale, a.* wschodni, morgenländisch.
 Oientaux, *m. pl.* narody wschodnie, *m. pl.* Morgenländer, *m.*
 Orientier, *v. a.* podług kraiów świata obrócić, wystawić, położyć, kierować, nach den Weltgegenden richten. *s'—, r.* kraiów świata się trzymać, nanie uważać, za niemi iść; zapoznać się, nach den Weltgegenden sehen, um sich nicht zu verirren, sich orientiren. *fig.* rozważyć, untersuchen und überlegen.
 Originair, *v.* pochodzący, początkowy, ursprünglich, herstammend.
 Originairement, *ad.* nappierw; rodem zkąd, ursprünglich.
 Original, *m.* oryginał *m.* pismo etc. pierwsze, *n.* Original, *n.* Urchrift, *f.* Urbild, *n.*
 Original, *ale, a.* pierwszy, oryginalny, original, ursprünglich.

Originalité, własność, oryginalność, *f.* Eigenheit, Originalität, *f.*
 Origine, *f.* źródło, *n.* początek; ród, *m.* Ursprung, *m.* Abkunft, Herkunft, *f.*
 Originel, *elte, a.* pierwotny, ursprünglich, *péché—, grzech taki, m.* Erbfünde, *f.*
 Orignal, *m.* łos, *m.* Eselsthier, *n.*
 Orillard, *v.* Oreillard.
 Orillon, *m.* T. ucho, *n.* Ostr, *n.* Handhabe, *f.* — ns, *pl. v.* Oreillons.
 Oripeau, *m.* szych złoty, *m.* Glittergold, *n.*
 Orle, *m.* T. brzeg; obrąbek, *m.* Saum, Rand, *m.*
 Orme, *m.* iłm, wiaz, *m.* Ulme, *f.* Ulmbaum, *m.*
 Ormeau, *m.* wiaz mały, *m.* kleiner Ulmbaum, *m.*
 Ormille, *f.* szcep wiazu, *m.* Sengling vom Ulmbaum, *m.*
 Ormoie, *f.* las więzowy, *m.* Ulmenwald, *m.*
 Orne, *m.* iesion, *m.* Buchę, *f.*
 Ornament, *m.* ozdoba, *f.* strój, *m.* przyozdobienie, *n.* Zierde, Verzierung, *f.* Zierrath, *m.*
 Orner, *v. a. et n.* zdobić, stroić, schmücken, zieren.
 Ornière, *f.* kolę, *f.* Geleise, Wagenleise, *n.*
 Ornithomance, *f.* ptaszowieszczenie, *n.* Wahrsagung aus dem Flug der Vögel, *f.*
 Orphelin, *m.* iue, *f.* sierota, *f.* Waife, *f.* Waisenknabe, *m.* — mädchen, *n.*
 Orpiment, *m.* złotokost, *m.* Sperment, Auripigment, *n.*
 Orseille, *f.* mech do farbowania służący, *m.* Färbemoos, *n.*
 Orsus! *i. fam.* nu tedy! wohl an!
 Orteil, *m.* palec u nogi wielki, *m.* große Fußzehe, *f.*

Ortho.

Orthodoxe, *a.* prawowierny, rechtgläubig, orthodox.
 Orthodoxie, *f.* prawowierność, wiara prawowierna, *f.* Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *f.*
 Orthographie, *f.* T. pisownia, *f.* Rechtschreibung, *f.*
 Orthographie, *f.* model, abrys, *m.* Aufriß, Standriß, *m.*
 Orthographier, *v. a.* T. pisać podług reguł pisowni, richtig schreiben.
 Orthographique, *a.* ortograficzny, orthographisch.
 Orthographiste, *m.* reguły pisowni zachowujący, Rechtschreiber, *m.*
 Orne, *f.* pokrzywa, *f.* Nessel, *f.*
 Os, *m.* kość, *f.* Bein, *n.* Knochen, *m.*
 Oscillation, *f.* ruch, *m.* ruszanie się iednostayne, *n.* Schwingung, *f.*
 Oscillatoire, *a.* ruszający się, kołysający się, sich schwingend.
 Osciller, *v. n.* ruszać się, kołysać się, Schwingungen machen.
 Osé, *ée, a.* śmiały, odważny, zuchwały, verwegen, kühn, dreist.
 Oser, *v. n.* odważyć się, śmiać, sich unterstehen, sich erlauben; dürfen. — *a.* odważyć, wagen.
 Oseraie, *f.* wierzbina, *f.* Weidenbüsch, *n.*
 Osier, *m.* witiwina; wić, witiwka, *f.* Wachweide; Weidenruthie, *f.*
 Osselet, *m.* kostka, kosteczka, *f.* Beinchen, Knöchelchen, *n.*
 Ossements, *m. pl.* kości, *f. pl.* Gebeine, *n. pl.* Tottenknochen, *m. pl.*
 Osseux, *euse, a.* kościsty, knożig, beinig, beinicht.
 Ossification, *f.* obrócenie się w kość, *n.* Verknöcherung, *f.*
 Ossier, *v. a.* w kość obrócić, verknöchern. *s'—, r.* w kość T. II.

się obrócić, zu Knochen werden.
 Ossifrague, *m.* lomignat, *m.* (orzel), Weinkreher, *m.* (Art Adler).
 Ossillon, *m.* kostka od ptaka, *f.* Knöchelchen von einem Vogel, *n.*
 Ossu, *ue, a.* kościsty, stark von Knochen.
 Ossuaire, *m.* kostnica, *f.* Weinhaut, *n.*
 Ostensible, *a.* co pokazać wolno, das vorgezeigt werden kann.
 Ostentation, *f.* chełpliwość, chluba, *f.* Prahlerey, *f.*
 Ostrogot, *m.* fig. prostak, grubian, *m.* roher Mensch, *m.*
 Oter, *v. a.* wziąć, położyć, postawić precz, odsunąć, sprzątać; wyjąć, wyrzeć; zabrać; zdiąć; odiąć, wiać, wegnehmen, wealegen, wegsetzen, wegrücken, wegschaffen; herausnehmen, ausnehmen; abnehmen; ausziehen; benehmen; nehmen. *s'— r. fam.* (de quelque lieu), uduć się przez zkąd, weggehen, sich wegmachen.
 Ou, *c. lub, albo;* oder; entweder, oder.
 Ou, *ad.* gdzie, dokąd; w co, przy czym, na czym, wo, wohin, worin; woju, woran, d'où, zkąd, woher. par ou, któredy, wodurch.
 Ouaille, *f.* fig. owieczka, dusza komu powierzona, *f.* Schaaf, Weichkind, Kirchenkind, *n.*
 Onais, *i. fam.* ey! do katal! ey! poś! tausend!
 Ouate, *f.* wata, *f.* Watte, *f.*
 Ouater, *v. a.* wata podszyc, mit Watte füttern.
 Oubli, *m.* zapomnienie, *n.* niepamięć, *f.* Vergessenheit, *f.*
 Oubliance, *f.* (obs.) niepamięć, zapamiętałość, *f.* Vergesslichkeit, *f.*
 Ouble, *m.* ulipek, *m.* Eisenfuchsen, *m.* Hippe, *f.*
 K

Ou-

Oublier, *v. a.* zapomnieć, *ver-*
gessen, *s' -*, *r.* zapomnieć się,
zapominać się, *sich* vergeffen,
sich vergehen.

Oubliaur, *m.* cukiernik, *co*
robi ulipki; *chłopiec*, *co* *ie*
przebrać, *m.* Hippenjunge, *Hip-*
penbäcker, *m.*

Oublieux, *euse, a.* zapamięta-
ły, *vergeßlich*.

Ouest, *m.* T. zachód, *m.* We-
sten, *Abend, m.*

Ouf, *i. o!* au! *ey* do kota! *o*
weh! *o!* ach!

Oui, *ad.* tak jest, *ja. - m.*
zezwoleń, *n.* Ja, *Jawort,*
n.

Oui-dire, *m.* posłuch, *ogłos,*
m. powieść, *f.* Hörensagen, *n.*

Ouie, *f.* słuch, *m.* dziura od-
głosowa, *f.* Gehör; Tonloch,
n. Ouies, *pl.* skrzele, *pl.*
Riemen, *f. pl.*

Ouir, *v. a.* słyszeć; słuchać;
przesłuchiwać, *hören, anhören,*
abdhören.

Ouragan, *m.* wichur, *m.* za-
wierucha, *f.* Orkan, *Sturm-*
wind, m.

Oudir, *v. a.* T. osnować, *osno-*
wę postawić, *ausscheyeren, an-*
zetteln, fig. knuć, *kléić, an-*
zetteln, anspinnen.

Ourler, *v. a.* obrabić, *säumen.*

Ourlet, *m.* obrąbek, *m.* Saum,
m.

Ours, *m.* niedźwiedź, *m.* Bär,
m.

Ourse, *f.* niedźwiedzica, *f.*
Bärin, *f.*

Oursin, *m.* ięż morski, *m.*
Meerigel, *m.*

Ourson, *m.* niedźwiadek, *nied-*
zwiedź mały, m. junger Bär,
m.

Outarde, *f.* drop, *m.* Trappe,
f. - deau, m. dropię, *n.*
junger Trappe, *m.*

Outil, *m.* narzędzie, *n.* Hand-
werkzeug, *Werkzeug, n.*

Outils, *v. a.* w narzędzie opa-
trzyć, *mit Werkzeug versehen.*

Outrage, *m.* hańba, *obelg,*
zelżywość, f. Schimpf, *m.*
grobe Beleidigung, *f.*

Outrageant, *eant, a.* zelżywy,
obelżywy, *äußerst beleidigend,*
schimpflich.

Outrager, *v. v.* zhańbić, *zelżyć,*
*zniewazyć, beschimpfen, gró-
blich beleidigen.*

Outrageux, *euse, a.* zelżywy,
obelżywy, *schimpflich, höchst*
beleidigend.

à Outrance, *à toute outrance,*
ad. do żywego, *strasznie,*
über die Maße, aufs Heußerste.

Outre, *f.* burdziuk, *szawłok, m.*
Schlauch, *m.*

Outra, *pp.* nad, *oprócz; za,*
na tamtej stronie, über, außer,
jenseits. ad. dalej, *weiter. -*
que, c. oprócz tego, *iz,*
außer dem, daß. d' - en -
ad. na wylot, *durch und durch.*
en -, *ad.* nad to, *außer dem.*

Outré, *ée, a.* za wysoki, *nie-*
zmierny; do ostatniego przy-
wiedzony, übertrieben; auß-
erheuerste gebracht.

Outrement, *ad.* okrutnie, *stra-*
sznie, über die Maße.

Outremer, *m.* ultramaryna, *f.*
Ultramarin, *Himmelsblau, n.*

Outre-mesure, *ad.* nad miarę,
nad zamiar, über alle Ma-
ßen.

Outre-passer, *v. a.* *fig.* przestą-
pić, *überschreiten.*

Outrer, *v. a.* przesadzić, *prie-*
brać miarę przeladować, über-
treiben, zu stark angreifen. fig.
do żywego doiać, dokuczyć,
do ostatniego przywiesić, auß-
erheuerste bringen.

Ouvert, *erte, p. et a.* otwo-
rzony, *niezawarty, offen, ge-*
öffnet. fig. jawny, *oczywisty;*
szczery, offenbar, offenherzig.

Ouvertement, *ad.* jawnie, *w*
brew, offenbar, frey heraus.

Ouverture, *f.* otwór, *m.* dziu-
ra, *otworzystość. f.* otworze-
nie, n. Deffnung, *Eröffnung, f.*
fig.

fig. początek, *wstęp; układ,*
zamiar, m. Anfang, *Vorschlag,*
m. - de coeur, m. szczerść,
f. Offenherzigkeit, *f. - d'esprit,*
bystro rozum, m. sposobność
przyrodzona, *f.* offener Kopf,
m. Anlage, *f.*

Ouvrable, *a. m.* jour - , *dzien*
robotny, m. Werktag, *m.*

Ouvrage, *m.* dzieło, *n.* robota,
praca, *f.* Werk, *n.* Arbeit,
f.

Ouvragé, *ée, a.* pilnie, *praco-*
wicie robiony, ausgearbeitet.

Ouvrant, *ante, a.* à jour - , *ze*
switem, mit Tagesanbruch. à
porte -, *przy otwarciu bram*
(miejskich), mit Thores Auf-
schluß.

Ouvré, *ée, a.* pięknie *wyra-*
biany, robiony, ierlich gear-
beitet, gebildet, gemodelt.

Ouvreur, *m.* euse, *f.* lożmay-
ster, *odźwierny, m.* (w kome-
dyalni), *Logenauffschließer, m.*

Ouvrier, *m.* iere, *f.* robotnik,
m. Arbeiter, *m. - a. jour -*
dzien robotny, m. Werktag,
m. cheville - ; *sworzen, m.*
Schlußnagel, m.

*Ouvrir, *v. a.* otworzyć; *rozka-*
pać, öffnen, aufmachen, auf-

schließen. fig. zacząć, *zaczyna-*
ć, zagaic, anfangen. - n.
otworzyć się. aufgemaakt, ge-
öffnet werden. s' -, *r.* otworzyć
się, *rozchodzić się, sich öff-*
nen, aufgehen. fig. (d qc.)
odkryć się, zwierzyć się, sich
einem entdecken.

Ouvroir, *m.* warsztat, *m.* Werk-
statt, *Arbeitsstube, f.*

Ovale, *a.* podługowato-okrągły,
långlichrund, *eprund. - m.*
figura podługowato-okrągła,
f. Oval, *n.*

Oxycedre, *m.* małe drzewo
cedrowe, *n.* kleiner Cedern-
baum, *m.*

Oxyerat, *m.* woda z octem
zmieszana, *f.* Mischung von
Wasser und Essig, *f.*

Oxymel, *m.* miód z octem
zmieszany, *m.* Drymel, *Sauer-*
honig, m.

Oxyrhodin, *m.* ocet różany,
m. Rosenessig, *m.*

Oxysaccarum, *m.* cukier octem
przyprawiany, *m.* Essigzucker,
m.

Ozène, *m.* wrzód w nosie
śmierdzący, *n.* stinkendes Nas-
sengeschwür, *n.*

P.

Pacage, *m.* pastwisko, *n.* Wei-
de, *Wiedweide, f.*

Pacager, *v. n.* T. v. Pâtureur.

Pacificateur, *m.* nsmierzyciel
niezgody, *m.* Friedensstifter,
m.

Pacification, *f.* uspokojenie,
usmierzenie niezgód, *n.* pacy-
fikacja, *f.* Friedensstiftung, *f.*

Pacifier, *v. a.* uspokoić, *usmie-*
rzyć niezgody etc., stillen, den
Frieden herstellen; belegen.

Pacifique, *a.* spokojny; *cichy,*
friedfertig, friedlich, still.

Pagaie, *m.* wiosło Indyjskie, *n.*
Ruder der Indianer, *n.*

Paganisme, *m.* pogaństwo, *n.*
Heidenthum, *n.*

Page, *m.* paż, *m.* Edelknaube,
Page, *m.*

Page, *f.* strona, *f.* (w książce),
Seite, *f.*

Pagne, *m.* fartuch Indyjski,
etc. m. Schurz der Neger und
Indianer, *m.*

Pagnon, *m.* gatunek czarnego
sukna cienkiego, *n.* feines
schwarzes Tuch aus Sedan, *n.*
K 2 Pag-

Pagnote, *m. fam.* tchórz, *m.* feiger Mensch, *m. mont.* —, pagórek, z którego się można, bezpiecznie przypatrywać bitwie, *m.* Anhöhe, ein Treffen ohne Gefahr anzusehen, *f.*
 Pagnoterie, *f. fam.* tchórzostwo, *n.* Feigheit, *f.*
 Pafen, *m. eune.* *f.* poganin, *m.* anka, *f.* Heide, *m.* — dinn, *f.* — a. pogański, heidnisch.
 Paillard, *arde, a. fam.* wszeteczny, sprośny, unzüchtig, verhur.
 Paillardier, *v. a. n. fam.* kuwić się, wszetecznie żyć, hur.
 Paillardise, *f. fam.* wszeteczeństwo, *n.* nierząd, *m.* Hurerey, *f.*
 Paillasse, *f.* siennik, *m.* Strohsack, *m.*
 Paillason, *m.* mata ze słomy, *f.* Strohmatte, Strohdecke, *f.*
 Paille, *f.* słoma; słomka, *f.* zdybło, Stroh, *n.* Strohhalmsplitter, *m.*
 Pailler, *m.* podwórce na gnoje, gnojowisko, *n.* Strohbof, Misthaufen, *m.*
 Paillot, *a. m. du vin.* —, klarot, *m.* (wino), dunkelrother Bleicher, *m.* (Wein).
 Paillotte; blaszka złota, srebrna, *f.* ziarnko złota, *n.* kawaleczek żelaza, *m.* Glitter; Goldkammer, *m.* Eisenplitterchen, *n.*
 Pailler, *m. euse.* *f.* przekupieć słomy, *m.* Strohhandlet, *m.*
 Paillon, *m.* folga, *f.* Folie, *f.*
 Pain, *m.* chleb, *m.* Brod, *n.* fig. wyżywienie, *n.* wikt, *m.* żywność, *f.* Nahrung, *f.* Unterhalt, *m.* — a cacheter, opłatek, *m.* Oblate, *f.* — d'épices, piernik, *m.* Pfefferkuchen, *m.*
 Pair, *a. m.* równy, gerade, gleich. de —, *ad.* równo z kim, w jednej randze, gleich, in glei-

chem Range. — *m.* samiec, *m.* (o ptakach), Gatte, *m.* (von Vögeln).
 Pair, *m.* senator Angielski, *m.*
 Pair, *m.*
 Paire, *f.* para, *f.* Paar, *n.*
 Pairie, *f.* godność senatorska, *f.* Würde eines Pairs, *f.*
 Paisible, *a.* spokojny, cichy, friedlich, ruhig.
 Paison, *m.* pasza, *f.* pastwisko, *n.* Waldweide, Rast, *f.*
 Paltre, *v. z. et n.* pasć; spaść, zjeszcz; pasć się, weiden, grasen, abweiden. se, *r.* karmić się (o ptakach drapieżnych), sich nähren, (von Raubvögeln).
 Paix, *f.* pokój, *m.* zgoda, spokojność, *f.* Friede, *m.* Ruhe, Stille, *f.* — i. cicho! stille davon!
 Paladin, *m.* rycerz, *m.* Ritter, *m.*
 Palais, *m.* pałac, *m.* Pallast, *m.*
 Palangue, *f.* żrąb, *m.* ogrodzenie palami, *n.* Pfahlwerk, *n.*
 Palatin, *ine, a.* falcgrabski; wojewódzki, pfalzgräflich; pfälzisch; Wopwodenz.
 Palatin, *m.* wojewoda w Polsce; wielkorządca w Węgrzech, *m.* Voynode in Polen; Vizekönig in Ungarn, *m.*
 Palatinat, *m.* godność falcgrabskiego, palatynat, *m.* województwo, *n.* pfalzgräfliche Würde; Pfalz; Voynodschafft, *f.*
 Palatine, *f.* palatynka, *f.* Palatine, *f.*
 Pale, *f.* stawidło, *n.* zastawka; pała śitarzowa, *f.* pióro u wiosła, *n.* Schugbrett, *n.* Schutz, Ketchdeckel, *m.* platte Ende eines Ruders, *n.*
 Pále, *a.* blady, biał, bleich, pâles couleurs, *pl.* biała choroba, *f.* Bleichsucht, *f.*

Pa-

Palée, *f.* pale pod mostem, murem, *m. pl.* Pfahlwerk; Brückenjoch, *n.*
 Palefrenier, *m.* masztalerz, *m.*
 Stallknecht, *m.*
 Palefroi, *m. (obs.)* koń na parę; koń dla damy, *m.* Paradeppferd; Reitpferd der Weiber, *n.*
 Paleron, *m.* łopata, łopata koni etc., *f.* Vorderbug der Pferde etc., *m.*
 Palet, *m.* kamień okrągły do ciskania, *m.* Wurfstein, *m.*
 Paletier, *v. n.* kamieniem takim rzucać, mit dem Wurfsteine spielen.
 Palette, *f.* pilatyk, *m.* szpatel, *f.* Pritsche, *f.* Svatel, *m.*
 Pâteur, *f.* bladeść, *f.* Blässe, Bleiche, *f.*
 Palier, *m.* miejsce na wachodach bez stopniów, *n.* Absatz einer Treppe, *m.*
 Palir, *v. n. z.* wyblednieć, erblaffen, blaß, bleich werden. —
 Palis, *m.* kół w płocie; płot, *m.* Pfahl, Zaunpfahl; Zaun, *m.*
 Palissade, *f.* palisada, *f.* kół ostry; żrąb; płot samorodny, *m.* Schanzpfahl, *m.* Palisade, *f.* Pfahlwerk, *n.* lebendiger Zaun, *m.* Hecke, *f.*
 Palissader, *v. a.* opalisadować, ogrodzić palami, płotem samorodnym, mit Schanzpfählen einen lebendigen Zaun oder eine Hecke einschließen.
 Palissant, *ante, a.* bledniejący, blady, erblaffend.
 Palisser, *v. a.* drzewka do szpalerów przywiązywać, Bäume an Spaliere binden.
 Palixandre, *m.* drzewo błękitne do wykładania, *n.* veilsch: blaues Holz zu eingelegter Arbeit, *n.*
 Palliation, *m.* pozor, *m.* kolorowanie, *n.* Bemäntelung, Verschönerung, *f.*

Pallier, *v. a.* kolorować, słowami co pięknymi obarwić, bemänteln, verschönigen.
 Palme, *f.* różeczka palmowa, *f.*
 Palmzweig, *m.* fig. zwycięstwo, *n.* Sieg, *m.*
 Palme, *m.* pędz, *f.* Handlänge, Spanne, *f.*
 Palmier, *m.* palma, *f.* drzewo palmowe, *n.* Palmbaum, *m.*
 Palmiste, *m.* rodzaj wiewiórek, *m.* palma, *f.* Palmeichhörnchen, *n.* zahmer Palmbaum, *m.*
 Palmite, *m.* drzeń palmowa, *f.* Mark des Palmbaumes, *n.*
 Palombe, *f.* rodzaj gołębi dzikich, *m.* Art wilde Taube, *f.*
 Palot, *m. fam.* prostak, *m.* Bauerlämmel, *m.*
 Palpable, *a.* dotykalny, dotkliwy; iawny, fühlbar; handgreiflich.
 Palpitant, *ante, a.* drygaący, biący, juckend; klopfend.
 Palpitation, *f.* dryganie, skakanie serca, *n.* Zucken; Herzklopfen, *n.*
 Palpiter, *v. n.* drygać; skakać, bić, jucken, klopfen, pochen.
 Paltoquet, *f. fam.* prostak, *m.* Lämmel, *m.*
 Palus, *m.* T. bagno, *r.* Sumpf, Pfuhl, *m.*
 Pamer, *v. a.* od. se —, *v. r.* o —, mdleć, in Ohnmacht fallen, ohnmächtig werden. *fam.* — de rire, śmiać się do rozpuku, sich halb todt lachen.
 Pamaison, *f.* mdłości, *f. pl.* omdlewanie, *n.* Ohnmacht, *f.*
 Pample, *f.* listek, *a.* zioła zielonego, *m.* Blatt an der grünen Saat, *n.*
 Pamphlet, *m.* gazeta, *f.* dziennik, szpargał, *m.* Flugschrift, Scharteke, *f.*
 Pampro, *m.* winorośl, *f.* Weinrebe, Weinranke, *f.*
 Pan, *m.* poła u sukni, płaszcz etc.; część, strona muru; deska u głowy, poboczna łózka, *f.* Blatt eines Rockes, Mantel

Mantels etc., *n.* Wand, Seite,
f. Seitenbreit, *n.*
Panacée, *f.* lekarstwo powsze-
chue, *n.* allgemeines Heilmitt-
tel, *n.*
Panache, *m.* kitka, *f.* Helmszug,
Federbusch, *m.*
Panache, *éc. a.* pstro strefisty,
bunt gestreift.
Panacher, *v. n.* se —, *v. r.*
pstro dostać strefy, bunte
Streifen bekommen, (von Blu-
men).
Panade, *f.* polewka z chleba,
f. Brodsuppe, *f.*
se Panader, *v. r. fam.* z wielką
powagą iść, sich brüsten.
Panage, *m.* paszne, *n.* Mast-
geld, *n.* droit de —, pasne,
prawo pedzenia bydła na pa-
stewisko, *n.* Mastrecht, *n.*
Panais, *m.* pasternak, *m.* Pa-
stinate, *f.*
Pancaliers, *m.* kapusta Wło-
ska, *f.* Savoyerfchl, *m.*
Pancarte, *f.* instruktarz celny,
m. Zolltafel, *f.* fig. szpargak,
m. Wisch, *m.* Scharteke, *f.*
Pandore, *f.* bandurka, *f.* (inst.
mozyczny), Pandore, *f.* (Art.
Laute).
Panegyrique, *m. et a.* pochwa-
ła, *f.* Lobrede, *f.*
Panegyriste, *m.* wychwalacz, *m.*
Lobredner, *m.*
Paner, *v. a.* chlebem tartym
posypać, mit geriebenem Brode
bestreuen.
Panerée, *f.* kosz pełen czego.
m. Korb voll, *m.*
Paneterie, *f.* piekarnia nadwo-
ra, *f.* Hofbäckerey, *f.*
Panetier, *m.* grand —, dozorca
piekarni nadwornéy, *m.* Auf-
seher über die Hofbäckerey, *m.*
Panetiere, *f.* biesagi, *pl.* Brod-
sack, *m.*
Panier, *m.* kosz, *m.* Korb, *m.*
Panique, *a. f.* terrein —, strach
powszechny, próżny, nagły,
m. panischer (plötzlicher aber un-
nötiger Schrecken), *m.*

Panne, *f.* gatunek materyi ko-
smatéy, *m.* sadło świnié, *n.*
Pelsammet, *m.* Bauchfett, *n.*
Panneton, *m.* T. broda u
klucza, *f.* Bart eines Schlüs-
sels, *m.*
Pansage, *m.* zawiązanie rany
u konia, *n.* Verbinden eines
Pferdes, *n.*
Panse, *f.* brzuch, pampuch, *m.*
Wanst, Bauch, *m.*
Pansement, *m.* zawiązanie rany,
n. Verbinden, *n.* fig. opatry-
wanie, karmienie, *n.* Pflege,
Wartung, *f.*
Panser, *v. a.* zawiązać ranę;
opatrywać, karmić konia,
Wunden verbinden; ein Pferd
warten.
Pansu, *ne, a. fam.* brzuchaty,
dickbauchig.
Pantalon, *m.* ubiór z iednéy
szutki robiony, *m.* Pantalon,
m. (Anzug aus einem Stücke).
fig. błazen, *m.* Pickelhäring,
m.
Pantalonnade, *f.* śmieszne sko-
ki, plesy, *m. pl.* Gaufeltanz,
m. fig. głupstwo, udawanie,
n. Wisse, Vorstellung, *f.*
Pantelant, *ante, a.* dyszący,
feischend.
Panteler, *v. n.* dyszeć, feischen.
Panthère, *f.* ryś, *m.* Panther,
m. Pantherthier, *n.*
Pantois, *oise, a. m.* dychawi-
czny, engbrüstig, feischend.
Pantomime, *m.* plesacz, *m.*
Gebehndenspieler, *m.*
Pantomime, *f.* plesy, *pl.* Ge-
behndenspiel, *n.*
Pantoufle, *f.* pantofel, *m.* Pan-
töffel, *m.*
Paon, *m.* paw, *m.* Pfau, Pfau-
hahn, *m.*
Paonne, *f.* pawica, *f.* Pfau-
henne, *f.*
Paonneau, *m.* pawię, *n.* junger
Pfau, *m.*
Papa, *m.* tata, tatus, *m.* Pa-
pa, *m.*

Pa-

Papable, *a.* (na papieża) obie-
ralny, der päpstlichen Würde
fähig.
Papal, *ale, a.* papieski, päbste-
lich.
Papauté, *f.* papieństwo, *n.* Päbste-
thum, *n.* päpstliche Würde, *f.*
Pape, *m.* papież, *m.* Pabst, *m.*
Papegai, *m.* ptak w strzelni-
cy, *m.* Vogel zum Abschießen,
m.
Papelard, *m. fam.* świętoszek,
m. Heuchler, *m.*
Papelardise, *f. fam.* obluda, *f.*
Heuchelei, *f.*
Papeline, *f.* materya półjedwa-
bna, *f.* Art halbseidener Zeug,
m.
Paperasse, *f.* papiery zapisane,
szpargaki, *pl.* altes beschriebe-
nes Papier, *n.*
Paperasser, *v. n.* przewracać
papiery stare, bazgrać, in-
den alten Papieren herumkramen,
Papier verderben.
Paperassier, *m.* papiery stare
przewracający, w nich szperać
lubiący, der gern in alten Pa-
pieren krant.
Papeterie, *f.* papiernia, *f.* han-
del papierny, *m.* Papiermühle,
f. Papierhandel, *m.*
Papetier, *m.* piepiernik, *m.* Pa-
piermacher, Papierhändler, *m.*
Papier, *m.* papier, *m.* Papier,
n. fig. dziennik, *m.* Tage-
Rechnungsbuch, *n.* (pl.) we-
le, *m.* obligacye; asygna-
cy, *f. pl.* Wechsel; Wechsel-
schein, *m. pl.* Anweisungen,
f. pl.
Papillon, *m.* motyl, *m.* Son-
nenvogel, Schmetterling, *m.*
Papillonner, *v. n. fam.* latać,
uwiać się, herumflattern.
Papillotage, *m.* blask, glanc,
m. zawiązanie włosów na pa-
pilotki, *n.* papilotki, *pl.* Glän-
zern, *n.* funkelnder Glanz, *m.*
Aufwickeln der Haare, *n.* Wif-
fel, *m.*

Papillote, *f.* papilotka, *f.* Haar-
wickel, Wickel, *m.*
Papilloter, *v. a.* zawiązać włosy
na papilotki, die Haare auf-
wickeln. — *n.* razić oczy
blaskiem, flimmern, flittern.
(*o. clignoter*).
Papisme, *m.* papieństwo, *n.*
Papistum, *n.*
Papiste, *m.* papieski, papieżnik,
m. Papist, *m.*
Papyrus, *m.* papierowe drze-
wko, *n.* Papierstaude, *f.*
Pâque, *f.* wielkanoc żydowska,
f. baranek wielkonocny, *m.*
Osternfest der Juden; Osterlamm,
n.
Pâque, *od. Pâques, m.* wielka-
noc, *f.* Ostern der Christen, *f.*
Pâques, *f. pl.* fleuries. kwie-
tnia niedziela, *f.* Palmsonn-
tag, *m.* — closes, niedziela
przewodna, biała, *f.* Sonn-
tag nach Ostern, *m.*
Paquet, *m.* pakiet, *pkg. m.*
paka, *f.* Paß, *m. et n.* Paß-
fet, Bündel, *n.*
Paquet-bot, *m.* okręt pocztowy,
m. Postschiff, *n.*
Par, *prp.* przez, na, z, za;
od; dla, względem, durch, auf;
aus, bey, mit, von, in; wegen;
während; zu, zum.
Parabole, *f.* przyrównanie, *n.*
Gleichnißrede, *f.*
Parade, *f.* parada, okazalność,
f. Staat, Prunk, *m.*
Paradigme, *m.* T. przykład
przypadkowania, czasowania
słowa, *m.* Muster von den Ab-
änderungen eines Wortes, *n.*
Paradis, *m.* raj, *m.* piętro
ostatnie w komedyalni, *n.*
Paradies, *m.* oberster gemeiner
Platz im Schauspielhause, *m.*
Paradoxe, Paradoxal, *ale, a.*
dziwny, osobliwy, widersinnig,
seilsam, wunderbar.
Paradoxe, *m.* zdanie dziwne,
n. widersinniger Satz, *m.*
Parafe, *m.* zawód, podpis, *m.*
Zug mit der Feder, *m.*

Para-

Parafar, *v. a.* zawód piórem iaki zrobić, podpisać, podpisem swym oznaczyć, einen Federzug machen.

Parapraphe, *m.* paragraf, *m.* Paragraph, Abschnitt, *m.*

Paraguante, *f. fam.* podarunek, *m.* Geschenk, *n.*

Paraitre, *v. a.* dać się widzieć, po-, ukazać się; wydawać się, pokazywać się; zdawać się, erscheinen; Aufsehen machen; in die Augen fallen; erscheinen.

Parallèle, *a.* równoodległy, parallel, Gleich weit von einander abstehend.

Paralogisme, *m.* dowód fałszywy, *m.* Fehlschluss, *m.*

Paralysie, *f.* paraliż, *m.* Lähmung, *f.* -lytique, *a.* paralizem ruszony, vom Schläge gerührt, gelähmt.

Parant, ante, *a.* zdobiący,zierend.

Paraphe, *v.* Parafe.

Paraphrase, *f.* wykładanie, opisanie, *n.* Umschreibung, *f.*

Paraphraser, *v. a.* wykladać, opisać, umschreiben. *fam.* zmyslać, dodawać co w opowiadaniu, mit Zusätzen erzählen.

Paraphraste, *m.* wykladacz, opisywacz, *m.* Umschreiber, Paraphrast, *m.*

Parapluie, *m.* parasol, *m.* Regenschirm, *m.*

Parasite, *m.* pasorzyt, pasorzech, *m.* Schmaroger, *m.*

Parasol, *m.* parasol, *m.* Sonnenschirm, *m.*

Paratonnerre, *m.* konduktor, *m.* Bligableiter, *m.*

Paravent, *m.* parawan, *m.* okiennica, *f.* Windschirm, *m.* spanische Wand, *f.* Fensterladen, *m.*

Parc, *m.* zagroda, *f.* miejsce parkanem etc. ogrodzone, *n.* zwierzyńiec, ogród, *m.* grodzia, zaganka, *f.* Park, (ceins-

geschlossener Platz), Lustwald, Thiergarten, *m.* Pferche, *f.*

Parcage, *m.* namierzwienie roli ogrodzonej, *n.* Hürden-schlag, *m.* Pferchen, *n.*

Parcelle, *f.* cząstka, *f.* kawaleczek, *m.* Stückchen, Theilchen, *n.*

Parceque, *c.* ponieważ, bo, weil.

Parchemin, *m.* pergamin, *m.* Pergament, *n.*

Parcheminerie, *f.* robienie pergaminu, *n.* handel pergaminowy, *m.* Pergamentmachen, *n.* Pergamenthandel, *m.*

Parcheminier, *m.* pergaminarz, *m.* Pergamentmacher, *m.*

*Parcourir, *v. a.* przeysdz, przebiec, przebiehać etc., durchlaufen, durchreisen, durchgehen etc.

Par-deçà, *prp.* tedy, tutaj, herwärts, hierdurch, diesseits.

Par-delà, *prp.* tamtędy; więcej, nad, jenseits, über.

Par-derrière, *ad.* z tyłu, w tyle, na tyle, tyłem, von hinten, hinterwärts.

Par-dessous, *prp.* pod, unter, — *ad.* dołem, spodkiem, unten drunter, unterhalb.

Par-dessus, *prp.* nad, na, przez, darüber weg. — *ad.* wierzchem, po wierzchu, dar-über. — *m.* przydatek, nadmiar, *m.* Zugabe, *f.*

Par-devant, *prp.* przed kim, w oczach czyich, vor einem. — *ad.* z przodu, z przodu, von vorne.

Par-devers, *prp.* u, przed, ben, vor.

Pardon, *m.* wybaczenie, odpuszczenie występku etc.; dzwonienie na pacierze, *n.* Verzeihung, Begnadigung; Ver-geltung, *f.*

Pardonnable, *a.* wybaczenia etc. godny, verzeihlich.

Pardonneur, *v. a.* wy-baczyć; odpuszczać; darować karę, ver-

geben, verzeihen; begnadigen; verzeihen.

Parail, eille, *a.* równy, podobny, gleich, ähnlich. — *m.* równy, równiannik, seines Gleichen.

Paraillement, *ad.* równo, równym sposobem, także, eben-falls, gleichfalls.

Parement, *m.* ozdoba, *f.* przyozdobienie, *n.* wyłogi na rekawach, *pl.* Bierath, Schmuck; Aufschlag an Aermeln, *m.*

Parent, *m.* ente, *f.* krewny, — na, der, die Verwandte. Parens, *pl.* krewni, rodzica, *pl.* Ver-wandte; Aeltera, *pl.*

Parentese, *f.* myśl poboczna, *f.* nawias, *m.* Zwischensatz, *m.* Parenthese, *f.*

Parer, *v. a.* zdobić, stroić; wykształcić, dokończyć, schmücken, zieren, puzen; zurecht machen, bereiten. (*de oder contre qq.*) oddalić, odwrócić co, vor etwas schützen, verwahren. — un coup, *od. n.* à un coup, odbić, zastawić się, auspariren, pariren. se —, *r.* stroić się; ubespieczyc się, ucho-dzić, sich puzen etc.; sich schützen, ausweichen.

Paresse, *f.* lenistwo, *n.* gnu-sność, *f.* Faulheit, *f.*

Paresseux, *euse, a.* leniwy, gnuśny, faul, träge. — *m. f.* leniuch, *m.* Faulenzer, *m.*

Parfaire, *v. a.* dokończyć; do-dać, dokończyć, vollenden; vollständig, vollständig machen.

Parfait, aite, *a.* doskonały, vollkommen.

Parfaitement, *ad.* doskonałe; zupełnie, vollkommen, völlig.

Parfois, *ad. fam.* czasem, bis-zeiten.

Parfournir, *v. a.* dołożyć, do-dać, nachliefern, vollends hin-zu thun.

Parfum, *m.* zapach miły, *m.* wonia, perfuma, *f.* kadzi-

dło, *n.* Wohlgeruch, *m.* Rauch-werk, *n.*

Parfumer, *v. a.* wonnością na-pełnić, wonnym czynić; wy-kadzić, wohlriechend machen, einen Wohlgeruch verbreiten; durchräuchern, ausdrüchern.

Parfumeur, *m.* euse, *f.* per-fumami handlujący, der, die mit wohlriechenden Sachen han-delt.

Parfumeur, *m.* kadzidelnica, *f.* Rauchfass, *n.*

Pari, *m.* zakład, *m.* Wette, *f.*

Parade, *f.* czas gnieżdżenia się kuropatw, *m.* para kuropatw, *f.* Paarzeit der Nebbhühner, *n.*

Parier, *v. a.* założyć się, isdz o-, w zakład, wetten.

Parieur, *m.* zakładnik, zakla-daący się, *m.* Wetter, *n.*

Paris, *m.* Paryż, *m.* Paris, *n.*

Parjure, *a.* krzywoprzysiężny, meineidig. — *m.* krzywoprzysięstwo, *n.* krzywoprzysięzca, *m.* Meineid; Meineidiger, *m.*

se Parjurer, *v. r.* krzywoprzysięgać, meineidig werden, falsch schwören.

Par-là, *ad.* tamtędy, dadurch.

Par-là, *c.* ztad, zatem, dar-aus, daher, also.

Parlage, *f. fam.* planie, świegotanie, *n.* Geschwäg, *n.*

Parlant, ante, *a. fig.* do żywego wyrażony (portret), sprechend.

Parlement, *m.* parlement, *m.* Parlament, *n.*

Parlementaire, *m.* z parlamen-tem przeciwko dworowi trzy-mający (o Anglii), der es mit dem Parlamente gegen den König hält (in England). *a.* parla-mentowy, zum Parlamente ge-hörig.

Parlementer, *v. n.* umawiać się, traktować, wegen eines Vergleichs sich in Unterhandlung-en einlassen.

Parler, *v. n. et a.* gadać, mówić, radeć, sprechen. — *a. qq.* od. *avec qq.*, z kim, mit einem. — *m.* mowa, *f.* Sprache, *f.*

Parlerie, *f.* fam. peplanie, swięgotanie, *n.* Geschwätz, *n.*

Parleur, *m.* enue, *f.* swięgot, *m.* Schwätzer, *m.*

Parloir, *m.* parlatorium, *n.* sala do rozmowy, *f.* Sprachzimmer, *n.*

Parmesan, *m.* parmesan (sér), *m.* Parmesantäse, *m.*

Parni, *prp.* między, pomiędzy, unten, mitten unter.

Parriage, *v.* Passage.

Parodia, *f.* parodia, *f.* wiersz, *m.* pismo na przesławianie innego spisane, *n.* Parodie, *f.* — *dier, v. a.* parodia pisać, parodieren. — *diste, m.* parodia pisać, *y.* Parodienmacher, *m.*

Paroi, *f.* przegroda, *f.* Wand, Scheidewand, *f.*

Paroisse, *f.* parafia; fara, *f.* kościół farny, *m.* Kirchspiel, *n.* Pfarre; Pfarrkirche, *f.*

Paroissial, *ale, a.* farny, farski, *zur Pfarre gehörig.*

Paroissien, *m.* ienne, *f.* parafianin, *m.* — *n. ka, f.* Pfarrkind, *n.*

Paraitre, *v.* Paraitre.

Parle, *f.* słowo, *n.* mowa, *f.* głos; zamysł, *m.* zdanie, *n.* Wort, *n.* Rede; Sprache, *f.* Vorschlag, Antrag, *m.*

Paroxisme, *m.* paroxysm, powrót choroby, *m.* Paroxismus, *m.* (wzrósłszy Anfall einer Krankheit).

Parquer, *v. a.* w miejscu ogrodzone zaprowadzić, postawić; było w grodzi paść, in einem eingegrenzten Ort legen, stellen; einpferchen. — *n.* w grodzi paść się, in Pferchen liegen, weiden.

Parquet, *m.* miejsce w sądach ogrodzone, *n.* osoby tamże

zasiadające, *pl.* posadzka, *f.* abgezonderter Platz in Gerichtsstube, *z.*, *m.* Versammlung darin, *f.* getäfelter Fußboden, *m.*

Parquetage, *m.* robota wykładana na posadzkę, *f.* Tafelwerk eines Fußbodens, *n.*

Parqueter, *v. a.* wykladać, sadzić posadzkę, einen Fußboden täfeln.

Parrain, *m.* kuma, oyciec chrzestny, *m.* matka chrzestna, *f.* Pathe, Taufzeuge, *m.*

Parricide, *m. et f.* oycobójca, *m.* Vater- oder Muttermörder, Mörder von Blutsfreunden, *m.*

Parricide, *m.* oycobójstwo, *n.* Vater-, Muttermord, Mord eines Blutsfreundes, *m.* — *a.* oycobójski, mörderisch.

Parsemer, *v. a.* posypać, porozrzuczać, besreuen, besäen.

Part, *f.* część; strona, *f.* mieysce, *n.* Theil, Antheil; *Det, m.* Seite, *f.* a —, *ad.* na ustroju, na stronie, osobno, beyseits, auf die Seite, besonders. de — en —, na wylot, wskrosz, durch und durch.

Partage, *m.* podział, dział, *m.* część dziedzictwa, *f.* Theilung, *f.* Antheil, *m.* Erbtheil, *n.*

Partager, *v. a.* po-, roz-, dzielić; dać komu część, theilen, vertheilen; zu seinem Antheile geben oder bedenken.

Partance, *f.* odjazd, *m.* oddalenie się, *n.* Abfahrt, Abreise; Trennung, *f.*

Parterre, *m.* mieysce w ogrodzie figurami bukszpanowemi etc. przyozdobione, *n.* parter, *m.* mieysce na samym dole w komedyalni, *n.* ludzie tamże przypatrujący się, Luststück in Gärten; Parter, *n.* (Platz der Zuschauer vor dem Theater und diese selbst).

Parti,

Parti, *m.* fakeya, strona; par-ya, okazya, *f.* przedsięwzięcie, postanowienie, *n.* oferta, *f.* sposób, zamiar, *m.* Partey; Partie, *f.* Entschluß; Vorschlag, *m.* Mittel, *n.* Ausweg, *m.*

Partial, *ale, a.* niebezstronny, parteylich.

se Partialiser, *v. r.* sprzyjać jednej stronie, parteylich seyn.

Partialité, *f.* niebezstronność, *f.* Parteylichkeit, *f.*

Participant, *ante, a.* (de qc.) uczestniczy, theilnehmend, theilhaftig.

Participation, *f.* uczestnictwo, *n.* wiedza, wiadomość, *f.* Theilnehmung, *f.* Mitwissen, *n.*

Participe, *m.* T. imiesłów; spółuczestnik, *m.* Mittelwort, *n.* Theilhaber, *m.*

Participer, *v. a.* (à qc.) być uczestnikiem, Theil nehmen. (de qc.) mieć własność in szczy rzeczy, von der Natur einer Sache etwas an sich haben.

Particulariser, *v. a.* wyluszczać, wszystkie okoliczności wylizczac, umständlich erzählen.

Particularité, *f.* okoliczność, *f.* besonderer Umstand, *m.*

Particule, *f.* cząstka, *f.* Theilchen, *n.*

Particulier, *iére, a.* osobny, własny; prywatny; osobliwy, besonder, eigen; privat; sonderbar. Particulier, *m.* prywatny ezłowiek, *m.* Privatperson, *f.* f. en —, *ad.* osobno, z osobna, besonders, einzeln, allein, insbesondere.

Particulièrement, *ad.* osobliwie; dokładnie, obszerne, besonders, vorzüglich; umständlich.

Partie, *f.* część; gra, partya; strona, *f.* towarzystwo, *n.* głos muzyczny; dźwięk, *m.* summa, *f.* Theil, *m.* Parthey; Partey; Gesellschaft; Stim-

me in der Musik; Post, Schuldpost, *f.* — *pl.* rachunek, *m.* Rechnung, *f.* en —, *ad.* częścią, po części, theils, zum Theile.

Partiel, *elle, a.* osobny, do całego należący, was zu einem Ganzen gehört, einzeln.

Partir, *a.* (abs.) *v.* Partager.

*Partir, *v. n.* wy-, odiehać; wysiść, poyśdz precz, abreisen, verreisen, fortgehen. fig. pochodzić, wynikać, herühren, herkommen.

Partisan, *m.* partyzant, adherent; arendarz in traty królewskiej, Anhänger, Parteygänger; Finanzpächter, *m.*

Partout, *ad.* wszędzie, überall.

Part-prenant, *m.* uczestnik, *m.* Theilhaber, *m.*

*Parure, *f.* strój, *m.* ozdoba, *f.* Wusch, Schmuck, *m.*

*Parvenir, *v. n.* przybyć, przyiść; wbieć się, dostąpić, kommen, gelangen; sich empor schwingen; sein Glück machen.

Parvenu, *m.* człowiek, któremu się poszczęściło, *m.* Glückselig, *n.*

Parvis, *m.* sien przed kościołem, *f.* Vorhof einer Kirche, *m.*

Pas, *m.* krok; ślad; przesmyk, *m.* cieśnina, *f.* próg, stopień, *m.* Schritt, Tritt; enger Paß, *m.* Schwelle; Stufe, *f.* — a —, noga za nogą powoli, Schritt vor Schritt, de ce —, natychmiast, zaraz, auf der Stelle, sogleich.

Pas, *ad.* nie, nicht.

Pascal, *ale, a.* wielkonocny, öfterlich.

Pas-d'âne, *m.* podbiak, *m.* wędzido pewne, *n.* blacha u szpady, *f.* Hufstättich, *m.* Art Geiß; Stichtblatt, *n.*

Pasquinade, *f.* paskwil, *m.* Schmähschrift, *f.* Pasquill, *n.*

Passable, *a.* znośny, meray,

ziemlich, leidlich, ert. äglic.

Pas-

Pâte, *f.* ciasto, *n.* kleyster, *m.*
 Teig; Kleister, *m.*
 Pâté, *m.* pasztet, *m.* Pastete, *f.*
fig. zyd, kleks, *m.* Linten-
 fleck, *m.*
 Patelin, *m.* *fam.* machlarz,
 filut, *m.* schlauer Schelm, *m.*
 Patelinage, *m.* *fam.* podchleb-
 stwo zdradliwe, *n.* betrüglische
 Schmeicheley, *f.*
 Patelineur, *v. a. fam.* podchleb-
 stwem zdradliwem zwieszcz,
 oszukać; sztucznie ułożyć,
 ukartować, durch Schmeiche-
 leyen betrügen, listig einfadeln.
 — *n.* nieszczerze postępować,
 nicht aufrichtig zu Werke
 gehen.
 Patelineur, *m.* euse, *f.* pod-
 chlebca zdradliwy, *m.* betrü-
 gerischer Schmeichler, *m.*
 Patène, *f.* patyna, *f.* Kelsch-
 schüsselchen, *n.*
 Patenôtre, *f.* oyczenasz, *m.* Ba-
 terunser, *n. pl. fam.* różaniec,
m. paciorki, *pl.* Rosenkranz,
m.
 Patenôtrier, *m.* ten co róża-
 nce robi, Paternostermacher, *m.*
 Patente, *f.* patent, *m.* Patent,
n.
 Pater, *m.* *fam.* oyczenasz; pa-
 ciórek u różańca, *m.* Vater;
 unser; Kügelchen am Rosenkran-
 ze, *n.*
 Paternel, *elle, a.* oycowski,
 väterlich.
 Paternité, *f.* oycowstwo, *n.*
 Waterschaft, *f.*
 Pâteux, *euse, a.* lepki; nie-
 wypieczony; mączysty, teigig,
 teigicht.
 Pathétique, *a.* uymuiący, wzru-
 szający, pathetisch, rührend.
 Patibulaire, *a.* szubieniczny,
 galgenmäßig.
 Patience, *f.* cierpliwość, Ge-
 duld, *f.*
 Patient, *ente, a.* cierpliwy,
 geduldig.
 Patient, *m.* złoczyńca na śmierć
 osadzony, *m.* zum Tode ver-

urtheilter Missethäter, *m. fig.*
 co wytrzymał operacya nie-
 bezpieczna, der eine chirurgische
 Operation aushält.
 Patienter, *v. n.* bydz cierpli-
 wym, mieć cierpliwość, sich
 gedulden.
 Patin, *m.* trzewik z korkiem,
m. tyżwa, tyza, *f.* hoher Wei-
 berschuh; Schlittschuh, *m.*
 Patiner, *v. a.* macać, beraßen.
 — *n.* na tyżwach biegać, auf
 Schlittschuhen fahren.
 Patineur, *m.* biegaacy na ty-
 żwach, Schlittschuhfahrer, *m.*
fam. macacz, Betaßer, *m.*
 Pâtir, *v. a.* znosić, cierpieć,
 leiden. (*de ou pour qd.*) dla
 czegoś, um, wegen etwas.
 Pâtis, *m.* pastwisko, *n.* Vieh-
 weide, *f.*
 Pâtisser, *v. a.* ciasta, pasztety
 piec, Back- und Pastetenwerk
 machen.
 Pâtisserie, *f.* pasztetnictwo;
 ciasta, *n.* Pastetenbäckeren, *f.*
 Pastetenwerk; Backwerk, *n.*
 Pâtissier, *m.* ière, *f.* pasztetnik,
m. Pastetenbäcker, *m.*
 Patois, *m.* wymowa chłopska,
 nieprzyjemna, *f.* Bauernspra-
 che, *f.* Kauderwälsch, *n.*
 Pâton, *m.* gałka, *f.* klusek do
 tuczenia, *m.* Stopfandel, *f.*
 Patraque, *f.* *fam.* klepadło, *n.*
 grät, *m.* alte abgenugte Ma-
 schine, *f.*
 Pâtre, *m.* pastuch, *m.* Hirt, *m.*
 Patriarcal, *ale, a.* patriarcha-
 lny, patriarchisch.
 Patriarcat, *m.* patriarcharstwo,
n. Würde eines Patriarchen, *f.*
 Patrice, *m.* patrycyusz, *m.* Pa-
 triciér, *m.*
 Patriciat, *m.* patrycyuszostwo,
n. Patricierwürde, *f.*
 Patricien, *enne, a.* patrycy-
 uszowski, vom Geschlecht der
 Patrizier. — *m. f.* patrycyusz,
m. Patrizier, *m.*
 Patrie, *f.* oycyzna, *f.* Vater-
 land, *n.*

Pa.

Patrimoine, *m.* dziedzina, *f.*
 dziedzictwo, *n.* Erbschaft, Erb-
 guth, *n.* — monial, *e, a.* do
 tego należący, dazu gehörig.
 Patriote, *m.* patryota, *m.* Pa-
 triot, *m.*
 Patriotique, *a.* patryotyczny,
 patriotisch.
 Patriotisme, *m.* patryotyzm,
m. miłość oycyzny, *f.* Pa-
 triotismus, *m.* Vaterlandslie-
 be, *f.*
 Patrociner, *v. n.* namawiać,
 rozorawiać, viel und heftig re-
 den, um zu bereben.
 Patron, *m.* nne, *f.* dobro-
 dziey, obrońca, zastępca;
 patron; szypier, przełożony
 okrętu, *m.* Patron, Schutz-
 herr, Beschützer, Gönner;
 Schutzherr; Schiffspatron, *m.*
T. model, wzór, m. Patrone,
 forme, *f.* Muster, *n.*
 Patronimique, *a. m. nom* —
 nazwisko, *n.* Geschlechtsname,
m.
 Patronillage, *m. fam.* pluska-
 nie w wodzie; świnstwo, *n.*
 Gemantsche, *n.* Sauerey, *f.*
 Patrouille, *f.* warta, straż no-
 cna, *f.* Schaarwache, *f.*
 Patrouiller, *v. n. fam.* pluskać
 w wodzie, po błocie chodzić,
 mantschen. — *a. po-, spasku-
 dzić, sudeln, herumnantschen.*
 Patrouillis, *m. fam.* woda nie-
 czysta, w której kto pluska;
 kałuża, *f.* Mantscherey; Koth-
 pflege, *f.*
 Patte, *f.* łapa, *f.* pazur, *m.*
 Pote, Tage, Klau, *f.*
 Pattu, *ue, a.* pióronogi (o go-
 źbiach) rauchfüßig (meistens
 von Tauben).
 Pâturage, *m.* pastwisko, *n.* Wei-
 de, Huth, Trift, *f.*
 Pâture, *f.* pasza, *f.* pokarm,
m. Futter, *n.* Weide, Mah-
 rung, *f.*
 Pâturer, *v. n.* paść, weiden.

Pâtuteur, *m.* konie na paszę
 prowadzący, Futterknecht bey
 der Armee, *m.*
 Paul, *m.* Paweł, Paul, *m.* —
 let, *m.* Paweł, *m.* Pauschen,
n.
 Paume, *f.* dłoń; pilka; pilar-
 nia, *f.* flache Hand, Handbreit,
f. Ball, *m.* Ballspiel, Ball-
 haus, *n.*
 Paumelle, *m.* plaskur, *m.* zwey-
 zeilige Gerste, *f.*
 Paumot, *v. a. fam.* dżonić bić,
 mit der flachen Hand schlagen.
 Paumier, *m.* piłarnik, *m.* Ball-
 meister; Ball- und Nacketenma-
 cher, *m.*
 Paupière, *f.* powieka, *f.* rzęsy
 powiek, włosy, *m. pl.* Augen-
 lid, *n.* Augenwimper, *m.*
 Pause, *f.* odpoczenie, ode-
 technienie, *n.* pauza, *f.* Pau-
 se, *f.* Ruhepunkt, *m.*
 Pausier, *v. n. T.* zatrzymać, od-
 począć, pausiren, inne halten.
 Pauvre, *a.* ubogi; mizerny,
 nędzny, podły, arm; schlecht,
 ärmlich, armfelig, verächtlich.
 — *m.* ubogi, *m.* Armer, *m.*
 Pavresse, *f. fam.* żebraczka,
f. Bettelfrau, *f.*
 Pavret, *m. ette, f.* nieborak,
m. armer Schelm, *m.*
 Pavreté, *f.* ubóstwo, *n.* Ar-
 muth, *f. fig.* głupstwo, *n.*
 brednie, *pl.* abgeschmacktes
 Zeug, *n.*
 Pavage, *m.* brukowanie, *n.*
 Pflastern, *n.*
 se Pavaner, *v. r.* pysznie sta-
 pać, isdz z powaga, stolz ein-
 her geben, sich brüsten.
 Pavé, *m.* kamień do bruku;
 bruk, *m.* Pflasterstein, *m.* Pfla-
 ster, *n.*
 Pavement, *m.* brukowanie, *n.*
 materyaty do tego, *m. pl.*
 Pflasterlegen, *n.* Materialien da-
 zu, *f. pl.*
 Paver, *v. a.* brukować, pfla-
 stern, *n.*

Pa-

Paveur, *m.* brukarz, *m.* Pfisterer, Steinseher, *m.*
 Pavie, *m.* rodzaj brzoskwini, *f.* Art Pirsche, *f.*
 Pavillon, *m.* namiot; budynek poboczny, *m.* altana, *f.* pawilon nad łóżkiem, etc., *m.* zastawa; bandera; otworzystość spodnia trawy etc., *f.* Zelt, *n.* Nebenflügel eines Gebäudes, *m.* Sommerhaus; Zeltbeit, *n.* Vorhang, *m.* Flagg, *f.* untere weite Theil einer Trompete etc., *m.*
 Pavois, *m.* tarcza, *f.* großes Schild, *n.*
 Pavot, *m.* mak, *m.* Mohn, *m.*
 Payable, *a.* płatny, zapadły, قابل, *verfallen*.
 Payant, *ante*, *a.* płażący, der, die da zahlt.
 Paye, *f.* płaça, zapłata, *f.* Zold, *m.* płaça, *f.* Lohn, Gold, *m.* Löhnung, *f.* Zähler, *m.*
 Payement, *m.* płaćenie etc. zapłata, *f.* Bezahlung, Zahlung, *f.*
 Payen, *v.* Pafen.
 Payer, *v.* a. z-, za-, wy-, płaćić; nadgrozić, zahlen, bezahlen; entrichten; vergelten. se —, *r.* nadgrozić, zapłaćić sobie, sich bezahlt machen.
 Payeur, *m.* euse, *f.* płaçyca, *m.* Zähler, *m.*
 Pays, *m.* kray, *n.* ziemia, okolica, *f.* Land, *n.* Landschaft, *f.* sam. ziomek, *m.* Landsmann, *m.*
 Paysage, *m.* kraina, okolica, *f.* Landschaft, *f.*
 Paysagiste, *m.* malarz, co różne krainy etc. maluje, *m.* Landschaftsmaler, *m.*
 Paysan, *m.* anne, *f.* wiesniak, chłop, *m.* Landmann, Bauer, *m.* — a. wiejski, chłopski, bauerisch. à la —, po wiejsku, po chłopsku, nach Art der Bauern.
 Paysannerie, *f.* chłopski ród, chłopskie obyczaje, *pl.* m.

Bauerngeschlecht, bauerisches Wesen, *n.*
 Péage, *m.* cło, *n.* komora celna, *f.* Zoll, *m.* Wegegeld, *Geleit*, *Zollhaus*, *n.*
 Péager, *m.* celnik, *m.* Zolleinnehmer, *m.*
 Peau, *f.* skóra, *f.* Haut, *f.* Fell, Leder, *n.* Balg, *m.*
 Peausserie, *f.* handeł skórami, *m.* skóry różne na sprzedaż, *f.* pl. Fellhandel, Lederhandel, *m.* Lederwaare, *f.*
 Peaussier, *m.* wyprawiać skór, kupiec skórami handlujący, *m.* Lederbereiter; Fellhändler, *m.*
 Peautre, *m.* sam. envoyer qq au —, kazać komu iść do diabła, do kata, einen zum Henker schicken.
 Péc, *a.* m. harang —, *m.* śledź wędzony, *m.* Pöfshering, *m.*
 Peccable, *a.* grzeszliwy, sündig, zu sündigen.
 Peccadille, *grzések*, *grzech* mały, *m.* kleine Sünde, *f.*
 Péche, *f.* brzoskwini, *f.* rybołówstwo, łowienie ryb, *n.* Pirsche; Fischey, *f.* Fischefang, *m.*
 Péché, *m.* grzech, *m.* Sünde, *f.*
 Pécher, *v.* n. grzeszyć, błędzić, sündigen; fehlerhaft seyn.
 Pécher, *v.* a. łowić ryby, fischen.
 Pécher, *m.* brzoskwini, *f.* (drzewo), Pirschbaum, *m.*
 Pêcherie, *f.* rybołówstwo, *n.* Fischey, *f.*
 Pécheur, *m.* —resse, *f.* grzesznik, *m.* Sünder, *m.*
 Pécheur, *m.* euse, *f.* rybak, *m.* Fischer, *m.*
 Pécore, *f.* sam. bestya, *f.* człowiek głupi, iak sadło, *m.* Thier, *n.* erdumme Person, *f.*
 Pecque, *f.* sam. błaznica dumna, *f.* eingebildete Narrin, *f.*

Pec-

Pectoral, *ale*, *a.* piersiowy; napiérśny, zur Brust gehörig, Brust...
 Pectoral, *m.* napiérśnik, *m.* Brustschild des Hohenpriesters, *n.*
 Pécultat, *m.* kradzież dochodów publicznych, *f.* Kassen Diebstahl, *m.*
 Pécule, *m.* własność, majątność, *f.* eigenthümliches Vermögen, *n.*
 Pécune, *f.* (obs.) pieniądze, *pl.* Geld, *n.*
 Pécuniaire, *n.* pieniężny, Geld betreffend.
 Pécunieux, *euse*, *n.* sam. bogaty w pieniądze, reich an baarem Gelde.
 Pédagogie, *f.* pedagogika, *f.* Kinderzucht, *f.* — gique, *a.* pedagogiczny, pädagogisch. — gogue, *m.* pedagog, *m.* Erzieher, Jugendlehrer, *m.*
 Pédant, *m.* ante, *f.* pedant, klęcha, bakalarz, *m.* Pedant, Schulfuchs, *m.* v. Pédantesque.
 Pédante, *v.* n. sam. bydz bakalarzem, dzieci uczyć, Schulfraub fressen.
 Pédanterie, *f.* pedanteria, *f.* bakalarstwo, *n.* Pedanterey, Schulfuchseren, *f.*
 Pédantesque, *a.* pedantyczny, bakalarski, pedantisch.
 Pédantiser, *v.* n. po bakalarzku się obchodzić, bakalarz udawać, den Pedanten spielen.
 Pédantisme, *m.* bakalarstwo, *n.* Schulfuchsiges Wesen, *n.*
 Péderaste, *m.* samcołożnik, *m.* Knabenschänder, *m.*
 Péderastie, *f.* samcołożstwo, *n.* Knabenschänderen, *f.*
 Pédestre, *a.* f. statue, posag piesz, *m.* Bildsäule zu Fuß, *f.*
 Pédulaire, *a.* maladia —, wszawa choreba, *f.* Läuse, such, *f.*
 T. II.

Peignie, *m.* grzebień, *m.* grepla; płocho, *f.* Kamm, Werkkamm, *m.* Grempel, *f.*
 Peigné, *ée*, *p. et a.* czesany, wyczesany, gekämmt; aufgeputzt.
 Peigner, *v.* a. wy-, czesać; greplować, kämmen; risseln, bescheln; striegeln.
 Peignier, *m.* grzebieniarz, *m.* Kammmacher, *m.*
 Peignoir, *m.* płaszcz z płótna do pudrowania, *m.* Pudermantel, *m.*
 Peignons, *pl.* m. wyczoski, *pl.* Abgang vom Gefämmten, *m.*
 Peignures, *f.* pl. włosy czesaniem wyrwane, *m.* pl. durchs Kämmen ausgegangenes Haar, *n.*
 Peiller, *m.* zbieracz gałązów na papier, *m.* Lumpensammler, *m.*
 Peilles, *f.* pl. gałązany na papier, *m.* pl. Papierlumpen, *m.*
 Peindre, *v.* a. wy-, od-, po-, malować; pisać, malen, abmalen; anstreichen; schreiben. fig. opisać, wyrazić, schildern.
 Peine, *f.* kara; praca, robota; zapłata, *f.* kłopot, frasnnek, troski, *pl.* smutek, *m.* Strasse; Mühe; Arbeit, *f.* Lohn dafür, *m.* Sorge, Unruhe, Verlegenheit, *f.* Kummer, *m.* Leiden, *n.* Gram, *m.* Traurigkeit, *f.* à —, ad. ledwie co, skoro, iak tylko, kaum.
 Peiner, *v.* a. trapić, kłopotać; z trudnością, z pracą robić, Mühe, Kummer, Sorgen machen; mit viel Mühe arbeiten. — n. męczyć się, z przykrością co czynić, Mühe haben. se —, *r.* starać się, sich Mühe geben, sich bekümmern.
 Peintre, *m.* malarz, *m.* Maler, *m.*
 Peinturage, *m.* farbowanie, pomalowanie, *n.* Anstreichen, *n.*
 L. Pein-

Peinture, *f.* malarstwo; malowanie, *n.* obraz, *m.* Maler, *f.* Gemälde, *n.* fig. wyrażenie, opisanie, odmalowanie, *n.* Wzrost, *n.* Schilderung, *f.*

Peinturer, *v. a.* farbować, pomalować, anstreichen.

Pelache, *f.* axamit szalony podły, *m.* grober płaszcz, *m.*

Pelade, *f.* otyśnienie, *n.* Ausfall der Haare, *n.*

Pelage, *m.* masć koni, *f.* kolor sierści, *m.* Farbe der Pferdehaare, Hirschhaare *ic.*, *f.*

Pelamide, *f.* tunczyk, *m.* Thunfisch, *m.*

Pelard, *a. m.* bois —, drzewo obłupane, *n.* geschältes Holz, *n.*

Pelastre, *m.* szérz n łopaty, *f.* Blatt einer Schaufel, *n.*

Pelander, *v. a.* fam. *v.* battre, ébriller, chagriner, bernier.

Pelé, *é.*, *a.* obłupany; łysy, *g.* schält; *platt*, *f.* kahl.

Péle-méle, *nd.* nieporządknie, bez porządku, unter oder durch einander.

Peler, *v. a.* oskubać, oparzyć; obłupać, abhaaren, abbrühen; schälen, *se —*, *r.* lenić, lenić się (o włosach), sich haaren.

Pélerin, *m.* pielgrzym, *m.* Pilger, Pilgrim, *m.* fig. frant, filut, *m.* loser Vogel, *m.*

Pélerinage, *m.* pielgrzymstwo, *n.* pielgrzymka, *f.* Wallfahrt, *f.* Wallfahrtsort, *m.*

Pélerine, *f.* pielgrzymka, *f.* Pilgerinn, *f.* Pilgermantel, *m.* fig. filutka, *f.* verschmiztes Weibsbild, *a.*

Pélican, *m.* pelikan, *m.* Pelikan, *m.*

Pelisse, *f.* kożuch, *m.* Pelz, *m.*

Pelle, *f.* łopata, *f.* Schaufel, *f.*

Pellée, Pellée, Pellée, *f.* łopata pełna czego, *f.* Schaufel voll, *f.*

Pelleron, *m.* łopatką, *f.* kleine Schaufel, *f.*

Pelleterie, *f.* kuśnierstwo; futra, *n. pl.* handel futrami, *m.* Kürschnerhandwerk; Pelzwerk, *n.* Pelzhandel, *m.*

Pelletier, *m.* iere, *f.* kuśnierz; kupiec futrami handluje, *m.* Kürschner, Rauchhändler, *m.*

Pellicule, *m.* skórka, błonka, *f.* Häutchen, *n.*

Pelote, *f.* kłębek, *m.* galka, bryła; iadwiszka, poduszka do szyja, *f.* Ball, Klumpen, Knauel, *m.* Nadelstissen, *n.*

Peloter, *v. a.* grać w piłkę dla zabawy, mit dem Ball bloß zur Lust spielen. — *a.* fam. sniegiem rzucać; wytrząść komu skórę, mit Schneebällen werfen; pręgeln, wamfen.

Peloton, *m.* kłęb, kłębek, *m.* piłka niepowleczone; iadwiszka, poduszeczka do szpilek; kupa, chmara, *f.* Knauel, Klumpen; unüberzogener Ball, *m.* Nadelstissen, *n.* Kotte, *f.* Haufen, *m.*

Pelotonner, *a.* na kupę złożyć; w kłębek, na kłębek związać, in einem Haufen oder Klumpen legen, auf einen Knauel wickeln.

Pelouse, *f.* murawa, *f.* Grassplatz, *m.*

Pelu, *ne*, *a.* kosmaty, włosami obrosły, mit Haaren bewachsen, haarig.

Peluche, *f.* axamit szalony, *m.* Plüschhammer, Plüsch, *m.*

Peluché, *é.*, *a.* kosmaty, axamitny, wollig, sammetartig.

Pelure, *f.* skórka, łupina; skubanka, *f.* Schale, Haut, Raufwolle, *f.*

Penailon, *f.* fam. łachman, gałgan; (z pogardą) mnich, *m.* Lumpen; (schimpflich) Mönch, *m.*

Penard, *m.* fam. stary bzdyk, *m.* Ehekräppl, *m.*

Penaud, *aude*, *a.* fam. zdumiały, zawstydzony, zmieszany,

szany, verlegen, beschämt, be-
hürzt.

Penchant, ante, *a.* pochodzisty, spadzisty, abhängig, (schief) fig. wałący się, zapadający, wankend.

Penchant, *m.* pochodzistość, spadzistość, *f.* Abhang, *m.* fig. skłonność, *f.* schylek, upadek, *m.* Hang; Untergang, *m.*

Penchement, *m.* nachylanie, uginanie; spuszczenie głowy, *n.* Hängen oder Neigen; Nicken, *n.*

Pencher, *v. a.* na-, schylać, na-, zginać; pochodzistym, spadzistym robić, neigen, abhängig, abschüssig machen; beugen — *n. et se —*, *r.* pochodzistym etc. bydzić, się stać; nachylać się, zginać się etc., abschüssig sein; sich neigen, *fig.* (à od. vers qc.) Hang, Neigung zu etwas haben.

Pendable, *a.* godny szubienicy, henkenswert.

Pendaison, *f.* fam. po-, obwieszenie, *n.* Henken, *n.*

Pendant, ante, *a.* wiszący, zawieszisty, hangend, herabhängend.

Pendant, *m.* rzecz zawieszona, wisząca, *f.* pendant, *m.* kółko u zegarka, *n.* rzemień, *m.* kółko na klucze, *n.* Ge-
bänge; Geheul; Dehr an der Uhr, *n.* Schlafkriemen, Schlaf-
seilring, *m.* T. rzecz równa, podobna, *f.* Gegenstück, *n.*

Pendant, (prop.) pod czas, wąż; tend. — que, *e.* w ten czas, gdy) tak długo, iak, indessen da.

Pendard, *m.* arde, *f.* fam. wisielec, hultaj, *m.* Galgen-
strick, Galgenvogel, *m.* Raben-
naś, *n.*

Pendeloque, *m.* perła etc. zawieszona u kulczyka etc., *f.* Anhänger am Ohrring *ic.*, *m.*

Pendiller, *v. a.* fam. chwiać się, kołysać się wisząc, baumeln, hängen.

Pendoir, *m.* powróż do zawieszania pojęcia stoniny etc. *m.* Stück Strick zum Aufhängen einer Speckerte *ic.*, *n.*

Pendre, *v. a.* za-, po-, obwiesić; wisząc, hängen, aufhängen, anhängen; henken, — *n.* wisiec, hangen, herabhängen.

Pendule, *m.* pendułyk, *m.*

Pendul, *n.* Perpendikel, *m.*

Pendule, *f.* zegar z pendyklem, *m.* Perpendikeluhr, *f.*

Pénétrabilité, *f.* przenikliwość, przezrażliwość, *f.* Durchdringlichkeit, *f.*

Pénétrable, *a.* przenikliwy, przezrażliwy, durchdringlich.

Pénétrant, ante, *a.* przezrażliwy, przenikaący, durchdringend.

Pénétratif, ive, *a.* przezrażliwy, leicht durchdringend.

Pénétration, *f.* przenikanie, *n.* Durchdringung, *f.* fig. bystrość rozumu, *f.* dowcip, *m.* Scharfsichtigkeit, *f.* Scharfsinn, *m.*

Pénétrer, *v. a. et n.* przenikać, przezierać, przechodzić, einsehen; heftig rühren.

Penguin, *v.* Pinguin.

Pénible, *a.* pracowity, trudny, mühsam, beschwerlich.

Péninsule, *f.* półwysp, *f.* m. Halbinsel, *f.*

Pénitence, *f.* pokuta, kara, *f.* Buße, Reue, Strafe, *f.*

Pénitencier, *m.* penitencyaryusz, *m.* Penitentiarus, Bußrichter, *m.*

Pénitent, ente, *a.* pokutujący, bußfertig. — *m. f.* do spowiedzi chodzący; pokutujący, Beichtkind, *n.* Bußer, *m.*

Pénitentiaux, *a. m. pl.* pseumes, psalmy pokutne, *m. pl.* Bußpsalmen, *m. pl.*

Pénitentiel, *m.* xigzka pokutna, *f.* Bußbuch, *n.*

L 2

Pennade, *f.* pchnienie noga, *n.* *Infirmité, m.*

Pennador, *v. a.* pchnąć, de-
pnąć noga, einen Tritt mit dem
Fuße geben.

Pennage, *m.* piérze ptaka dra-
pieżnego, *n.* Gefieder eines
Kaubvogels, *n.*

Penne, *f.* pióro wielkie, *n.* pi-
pa, *f.* Schwingfeder, *f.*

Pensant, *ante, a.* myślący, den-
kend.

Pensée, *f.* myśl, *f.* wyobraże-
nie, myślenie, *n.* zamiar,
zamyśl; *m.* zdanie, *n.* kon-
cept, *m.* Gedanke, Begriff, *m.*
Vorhaben, *n.* Meinung, Ver-
muthung, *f.* Einsatz, *m.*

Penseur, *v. a. et n. a.* myśleć;
co, o czym; pomysłać, nad-
czem; wymyśleć; rozumieć,
tego bydz zdania, ze . . .
denken, nachdenken, sinnen, über-
legen; ausfinden, erdenken; my-
nen, glauben. il a pensé mou-
rir etc., bez mała, tylko co
nie umarł etc., er wäre bald
gestorben etc.

Penseur, *m.* człowiek głębo-
kiej myśli, *m.* Denker, *m.*

Pensif, *ive, a.* zamyślony, nach-
sinnend, tiefstinnig.

Pension, *f.* strawne, *n.* stół;
iargiolt, *m.* pensya, *f.* Kof-
f, *f.* Kofsgeld; Jahrgeld; Erzie-
hungshaus, *n.* Gnadengehalt,
m.

Pensionnaire, *m. et f.* stoło-
wnik; pensyonarz, *m.* Kof-
gänger, Pensionnaire, *m.*

Pensionner, *v. a.* pensyę, ro-
czne pieniądze dać, wyzna-
czyć; przyjąć za stołownika,
na pensya, ein Jahrgeld oder
einen Gnadengehalt geben; in
die Kof nehmen.

Pentaglotte, *a.* w pięciu języ-
kach pisany, in fünf Sprachen
verfaßt.

Pentagone, *a.* pięciokątny, fünf-
eckig. — *m.* pięciokąt, *m.*
Fünfeck, *n.*

Pente, *f.* pochodziłość, spa-
dzistość, *f.* Abhang, Fall, *m.*
fig. skłonność, *f.* Hang, *m.*

Pentecôte, *f.* zielone świętki,
pl. Wąskiet, *f.*

Penture, *f.* zawiąza, *f.* eiserne
Band zu Thüren, Fenstern, *n.*

Pénultième, *a.* przedostatni,
vorletzte.

Pénurie, *f.* niedostatek, *m.*
nędza, *f.* äußerster Mangel, *m.*
Armut, *f.*

Pépier, *f.* pypeć, *m.* Pip, *m.*
Pepier, *v. n.* świergotać, świe-
gotać, zwitczern.

Pevin, *m.* igierko, *n.* Kern der
Apfel, Birnen etc., *m.*

Pépin ére, *f.* szkoła na drze-
wka, *f.* Baumfchule, *f.* fig.
szkoła, *f.* gajardo, *n.* Pflanz-
schule, *f.*

Pépinieriste, *m.* ogrodnik,
drzew owocowych dogadaj-
cy, *m.* Baumgärtner, *m.*

Perçant, *ante a.* przeraźliwy,
ostry, durchdringend, scharf.

Perce, *ad. metre* —, począć
bezcę, anzapfen.

Perce-forêt, *m.* fam. myśli-
wiec odważny, *m.* Buschjäger,
m.

Percement, *m.* przebicie, *n.*
Durchbrechen, *n.*

Perceptible, *a.* pojętny, wi-
dzialny, merkbar, sichtbar.

Perception, *f.* wybieranie pie-
niędzy dochodów etc., *n.* per-
cepta, *f.* pojęcie, rozumie-
nie, *n.* Einnahme, Erhebung
der Gelder, Früchte etc., *f.* Be-
griff, *m.*

Percer, *v. a. et n.* prze-, wier-
cić, przebić, przekłać, prze-
dziurawić, przekopać, prze-
strzelić, przechodzić; począć
bezcę; otworzyć się (jako
wzród); prze-, zachodzić (o
budynkach), durchstechen, durch-

brechen, durchbohren, durchlö-
chern, durchböhlen, durchgraben,
durchstopfen, durchschlagen, durch-
schleßen; durchdringen; anzan-
gen; aufgehen, (von Geschwür-
ren); gehen in . . . von Händ-
lern.

Percevoir, *v. a.* dostawać, brać,
wybierać, empfangen, erheben,
einnehmen.

Perche, *f.* żerdź, grzęda, *f.*
drag; pret; okuń, (ryba), *m.*
Stange; Wehrthe, *f.* Barisch
oder Bäre, *m.* (Ruch.)

Percher, *v. n.* oder se —, r.
usiedzieć, wlecieć na co, (o
ptakach), aufsitzen, sich setzen,
(von Vögeln).

Perchis, *m.* płot z żerdzi, *m.*
Stechen; aum, *m.*

Perchoir, *m.* kłiek w klatce,
m. grzęda, *f.* Stängelchen im
Vogelbauer, *n.* Hühnerstange,
f.

Perclus, *ue, a.* słaby, niedoży-
ły, lahm, gliederlahm.

Pergoir, *m.* swider, *m.* Aufsteck-
bohrer; Durchschlag, Löcher zu
machen, *m.*

Perdable, *a.* co stracić można,
utratny, verlierbar.

Perdant, *m.* przegrawacz, *m.*
Verspieler, *m.*

Perdition, *f.* zguba, strata, *f.*
utrącenie; potopienie, *n.* Ver-
derben, *n.* Verderbniß, *f.*

Perdre, *v. a. et n. u. s.* tra-
cić; przegrać; za-, zgubić;
ze-, paść, w niwecz obrócić,
verlieren; zu Grunde richten,
stürzen; verschmerzen, verderben.
se —, r. z-, ginąć, zagubić
się; w niwecz się obrócić,
do zguby swę dążyć; zni-
knąć; zabłąkać się; rozbić
się, zatonać, sich verlieren,
verloren gehen; verderben, sich
zu Grunde richten; vergehen,
verschwinden; sich verlieren;
scheitern.

Perdreau, *m.* kuropatwię, *n.*
junges Rebhuhn, *n.*

Perdrigon, *m.* redzay śliwek,
f. Art Pfau, *m.*

Perdrix, *f.* kuropatwa, *f.* Reb-
huhn, *n.*

Perdu, *ue, p. et a.* stracony,
zgubiony etc., verloren etc.
comme un perdu, iak sza-
lony, wie toll, femme perdue,
kurwa, *f.* Hure, *f.*

Père, *m.* oyciec; opiekun,
obronca, *m.* Vater; Pater;
Pfleger, *m.*

Perégrinité, *f.* stan cudzoziem-
ca, *m.* Stand eines Ausländers,
m.

Perfection, *f.* doskonałość, *f.*
dokonczanie, dorobienie, *n.*
Vollkommenheit, Vervollkom-
mung, Vollendung, *f.*

Perfectionnement, *m.* wydosko-
nalenie, *n.* Vervollkommnung,
f.

Perfectionner, *v. a.* wydosko-
nalić, vervollkommen. se —, r.
wydoskonalić się, vollkom-
mer werden.

Perfide, *a.* zdradliwy, zdra-
dziecki, niewierny, treuloß,
falsch, ungetreu. — *m.* f.
zdr. yca, *m.* Treulose, *m. et f.*
Verräther, *m.*

Perfidie, *f.* zdrada, niewier-
ność, *f.* Treulosigkeit, Untreue,
Falschheit, *f.*

Perforation, *f.* przewiercenie,
przodziurawienie, *n.* Durch-
bohrung, Durchlöcherung, *f.*

Périliteur, *v. n.* bydz w niebez-
pieczeństwie, in Gefahr seyn.

Péridot, *m.* gatunek szma-
ragdu, *m.* Art von Smaragd,
m.

Périétiens, *v. Périécien.*

Périer, *m.* dzierlatka, *f.* Heide-
lerche, *f.*

Péris, *m.* niebezpieczeństwo, *n.*
Gefahr, *f.*

Périlleux, *euse, a.* niebezpie-
czny, gefährlich.

Période, *m.* eół, koniec, szczyt,
stopień; czas, *m.* Ziel, Ende,
n. Stufe, *f.* Zeitraum, *m.*

Période, *f.* czas nieiaaki; obieg planety; peryod, *m.* Zeitraum; Umlauf der Planeten; Satz oder Absatz einer Rede, *m.* Periode, *m.*

Périodique; *a.* obiegający; odmienny; młobrzniący; (periodyczny, umlaufend; abwechselnd; wohlklingend.

Périocleus, *pl.* przeciwstopni, *pl.* Gegenfüßler, *pl.*

Péripherie, *f.* obwód, *m.* Umkreis, *m.*

Périphrase, *f.* obszerne opisanie, *n.* Umschreibung, *f.*

Périphraser, *v.* *a.* opisać, umschreiben.

Périphe, *m.* obiechanie czego okretem, *n.* Umschiffung, *f.*

Péripneumonie, *f.* T. dycha wica, *f.* Lungenentzündung, *f.*

Périr, *v.* *n.* zginąć, wniwecz się obrócić, umrzeć; zapadnąć; utonąć; bydź potępionym, vergehen; umkommen; verfallen; einstürzen; untergehen; verdammt werden.

Périssable, *a.* znikomy, marny, vergänglich.

Perle, *f.* perła, *f.* Perle, *f.*

Permanence, *f.* trwałe zostawanie, *n.* beständiges Verbleiben, *n.*

Permanent, *ente, a.* nienastający, trwały, nieodmienny, bleibend, beständig, immerwährend.

*Permettre, *v.* *a.* zezwolić, dopuścić, erlauben, zugeben, lassen, verstaten, vergönnen.

Permission, *f.* zezwolenie etc., *n.* Erlaubnis, Zulassung, *f.*

Permuter, *v.* *a.* po-, mieniać się na godności kościelne, vertauschen, (besonders von Pfünden). — tation, *f.* zamiana taka, *f.* solche Vertauschung, *f.* — tant, *m.* zamienierz teyże, *m.* einer der so tauscht,

Pernicieux, *euse, a.* szkodliwy, niebezpieczny, schädlich, verderblich, gefährlich.

Péronnelle, *f.* sam. małpa, błaznica, *f.* dummes geschwätziges Weibsbild, *n.*

Perpendiculaire, *a.* prostopadły, senkrecht.

Perpendicularité, *f.* prostopadłość, *f.* senkrechte Richtung oder Lage, *f.*

Perpendicule, *m.* *v.* Pendule; wagociąg, *m.* linia prostopadła, *f.* senkrechte Linie, *f.*

Perpétrer, *v.* *a.* un crime, *v.* Commettre.

Perpétuation, *f.* utrzymywanie, uwięzienie, *n.* Unterhaltung der Fortdauer, *f.*

Perpétuel, *elle, a.* ustawiczny, nieprzerwany, immerwährend, unaufhörlich.

Perpétuer, *v.* *a.* wiecznie utrzymywać, uwięzić, immerwährend erhalten, fortsetzen, verewigen, se —, *r.* mnożyć się, sich fortpflanzen, sich erhalten.

Perpétuité, *f.* ustawiczność, trwałość nieprzerwana, *f.* ununterbrochene Dauer, *f.* —, *lad.* na wieki, auf ewig.

Perplexe, *a.* zadumiały, pomieszany, betreten, verlegen, bestürzt.

Perplexité, *f.* zdumiałość, *f.* pomieszanie, *n.* Verlegenheit, Verwirrung, Bestürzung, *f.*

Perquisition, *f.* inkwizycja, *f.* sądowe dociekanie, dochodzenie, *n.* Nachsuchung, gerichtliche Nachforschung, *f.*

Perrique, *f.* papuga mała, *f.* kleiner Papagey, *m.*

Perroquet, *m.* papuga, *f.* krzesłopolowe, *n.* Papagey; Art Geldstuhl, *m.*

Perruche, *m.* papuga samica; rodzaj papug małych, *f.* Weibchen der Papageyen, *n.* Gattung kleiner Papageyen, *f.*

Perruque, *f.* peruka, *f.* Perrücke, *f.*

Por-

Perruquier, *m.* iare, *f.* perukarz, *m.* Perrückenmacher, *m.*

Perse, *f.* Persy, *pl.* Persya, *f.* Persien, *n.* — san, *e, a.* Pers; Persyanin, Perser, *m.* Perski; Persyański, persisch.

Persécuteur, *v.* *a.* przesładować; nalegać, dręczyć, trapić, verfolgen; überlaufen, plagen.

Persécuteur, *m.* trice, *f.* przesładowca, przesładownik, *m.* Verfolger, *m.*

Persécution, *f.* przesładowanie; dręczenie etc., *n.* ucisk, *m.* Verfolgung, *f.* Plagen, *n.*

Persévérance, *f.* stałość, wytrzymłość, *f.* Beharrlichkeit, Verharrung, *f.*

Persévérant, *ante, a.* stały, wytrzymały, beharlich, ausdauernd, standhaft.

Persévérer, *v.* *n.* wytrwać, dotrwać; przestawać na swoim, beharren, anhalten, aushalten.

Persicot, *m.* wódka brzoskwinowa, *f.* persyko, *n.* indecl. Pfirsichbranntwein, *m.*

Persienne, *f.* okiennica do zsuwania, *f.* Sommerladen, *m.*

Persillage, *m.* szyderstwo, *n.* Spötereien, *f.* feiner Spott, *m.*

Persiller, *v.* *a.* szydzić, przesładować, aushöhnen, ausspotten. — *a.* bawić, ungsammenhängendes Zeug reden.

Persillur, *m.* szyderca, *m.* Spötter, *m.*

Persil, *m.* pietruszka, *f.* Petersilie, *f.*

Persillade, *f.* przyprawienie potrawy pietruszką, *n.* Einrichtung mit Petersilie, *f.*

Persillé, *a.* *m.* fromage —, sér spleśniały, *m.* Käse, der unwendig grüne Flecken hat, *m.*

Persique, *f.* brzoskwinia wielka, *f.* große Pfirsiche, *f.*

Persister, *v.* *n.* (à, dans qc.) przestawać na swoim, trwać w czym, auf etwas beharren, bestehen.

Personnage, *m.* osoba, *f.* mensch, *m.* Persönlichkeit, *m.* Rolle, *f.* Person, *pl.* Mann, Mensch, *m.* Rolle, *f.*

Personnaliser, *v.* Personnifier.

Personnalité, *f.* osobistość; uraza osobista, *f.* Persönlichkeit; persönliche Möglichkeit, *f.*

Personne, *f.* osoba, *f.* Person, *f.*

Personne, *pr.* *m.* kto, Jemand, *ne —*, nikt, Niemand.

Personnel, *elle, a.* osobisty, persönlich.

Personnifier, *v.* *a.* pod postacią osoby ndawać, wyrażać, unter dem Bilde einer Person vorstellen.

Perspectif, *ive, a.* podług perspektywy zrobiony, perspektivisch.

Perspective, *f.* perspektywa, *f.* Perspektive, *f.* *pl.*

Perspicacité, *f.* bystrość, przeność, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharfsichtigkeit, *f.*

Perspicuité, *f.* wyraźność, jasność, *f.* Deutlichkeit, *f.*

Persuader, *v.* *a.* (qq.) namawiać; wmawiać co w kogo (qc. à qq.); przekonać, überreden; bereden; überzeugen, einreden, (qc. à qq.) se —, *r.* myśleć, rozumieć, glauben, sich einbilden.

Persuasible, *a.* namowny, czego łatwo uwierzyć można, dessen man überredet werden kann.

Persuasif, *ive, a.* przekonywający, namowny, überredend, überzeugend.

Persuasion, *f.* namowa, *f.* przekonanie, *n.* Überredung, Verführung; Überzeugung, *f.*

Perte, *f.* strata, utrata, szkoda; zguba, *f.* Verlust; Nachtheil; Unterzang, *m.* à — de vue, okiem niedościgniony, unabsehbar. en pure —, bez

wszel-

wszelkiéy korzyści, ohne allen Nutzen.
 Pertinement, *ad.* do rzeczy, służny, do rzeczy służący, ściśle, gehörig.
 Pertinent, *ente, a.* niezdrotny, służny, do rzeczy, służący, ściśle, gehörig.
 Pertuis, *m.* dół, m. dziura; tama na rzecce; cieśnina, *f.*
 Loch, *n.* Doffnung; Werenung; eines Flusses; enge Durchfahrt, *f.*
 Pertuisane, *f.* oszczep, *m.* Par-tisan, *f.*
 Perturbateur, *m.* trice, *f.* gwałci-ciel, *m.* Störer, *m.*
 Perturbation, *f.* niepokój, *m.* niespokojność, *f.* Gemüths-unruhe, *f.*
 Pervers, *erse, a.* przewrotny, namietny, zły, verkehrt, ver-derbt, lasterhaft, böse.
 Perversion, *f.* psucie dobrych obyczajów, zwodzenie, *n.* Verkehrung, Verderbung, *f.*
 Perversion, *f.* przewrotność, złość, *f.* Verkehrtheit, *f.* Ver-derbnis, *n.*
 Pervir, *v. a.* poud, zwodzić, verderben, verführen, *fig.* prze-kreć, verdrehen.
 Pesant, *ante, a.* ciężki, ważny, schwer, wichtig, *fig.* przykry, trudy; ospały, mierzwy, lastig, beschwerlich, schwerfällig.
 Pesanteur, *f.* ciężar, *m.* waga, *f.* Schwere, *f.* Gewicht, *n.* fig. glupota, *f.* Dummheit, *f.*
 Pesce, *f.* od-, wazenie, *n.* szala wagi peśna czego, *f.* Wa-gen, Abwägen, *n.* Waagschaal voll, *f.*
 Pese-liqueur, *m.* waga wodna, *f.* Wasserwaage, *f.*
 Peser, *v. a.* od-, ważyć, wägen, wiegen; abwiegen, *fig.* rozwa-żać, rostrząsać, überlegen, prüfen. — *n.* ważyć, ciężać, drücken, schwer liegen auf...
 Peseur, *m.* wagiast, wägen, *m.* Waagemesser, Wieger, *m.*
 Peson, *m.* przemian; prze-

alik, *m.* Schneewage, *f.* Wirtel, *m.*
 Peste, *f.* powietrze (morowe), *n.* Pest, *f.* — *t.* sam. (de), do diabła! do kata! zum Hen-ker!
 Pester, *v. n.* sam. przeklinać, zkorzyć, fluchen, lästern.
 Pestifere, *a.* zarazliwy, powie-trzny, pestilenzialisch.
 Pestifere, *a.* powietrzem zara-żony, zapowietrzony, von der Pest angesteckt.
 Pestilence, *f.* potwierz (mo-rowe), *n.* Pest, Pestilenz, *f.*
 Pestilent, *ente, a.* zarazliwy, powietrzny, ansteckend.
 Pestilenciel, *elle, a.* zarazliwy, pestilenzialisch.
 Pestilencieux, *euse, a.* fig. za-rarazliwy, szkodliwy, schädlich, ansteckend.
 Pet, *m.* wiatr, *m.* bzdziwa, *f.* Gutz, Wind, *m.*
 Pétarade, *f.* pierdzenie konia etc., *a.* Gargen der Pferde etc., *n.*
 Petard, *m.* T. petarda, *f.* szmarnel, *m.* Petarde, *f.* Schorbrecher; Pulverschwärmer, *m.* — der, *v. a.* petarda wy-sadzić, mit Petarden aufspreng-sen. — dier, *m.* petardownik, *m.* Petardier, *m.*
 Pétau, *m.* cour du roi —, Pé-taudiere, *f.* sam nierząd, *m.* zamieszanie, *n.* Ort, wo Ver-wirrung herrscht, *m.*
 Pétechiale, *a.* *f.* T. fièvre —, petocie, *pl.* Gelfieber, *n.*
 Pétechies, *f.* *pl.* T. plamy od petoci pochodzące, *f.* *pl.* Gelfen beim Gelfieber, *m.* *pl.*
 Peter, *v. n.* wiatr puścić, pier-dnać, farzen, *fig.* hukac, pu-kać, trzaskać, frachen, praf-seln, knistern.
 Peteur, *m.* euse, *f.* pierdziel, bzdziach, *m.* Garger, *m.*
 Petillant, *ante, a.* trzeszczący, pukaący; iskrzący się; pie-niacy się; żywy; psotliwy; prasklnd, knistern, knasern; spru-

sprudelnd; funkelnd; feurig; lebhaft; muthwillig.
 Petitement, *m.* trzeszczenie, pukanie; iskrzenie się etc.; swierzbienie, *n.* Prasseln; knis-tern, knasern; funkeln; Spru-deln; Kriebeln, *n.*
 Petiller, *v. n.* trzeszcząc, hukac, pukać; pieniać się; iskrzyć się; burzyć się (o krwi); frachen, prasseln, knastern, knis-tern, prassen; funkeln; fochen, sprudeln, (vom Blute).
 Petit, *ite, a.* mały; podły, słaby, klein, geringe, schlecht, schwach. petit à petit, *ad.* powoli, pomału, nach und nach.
 Petitesso, *f.* małość; szczu-płość, podłość; fraszka, *f.* drobiazg, *m.* Kleinigkeit; Ge-ringsügigkeit, Unerblichkeit, Wenigkeit, Kleinigkeit, *f.*
 Petitien, *f.* T. zadanie, *n.* Be-gehren, *n.*
 Petite-vérole, *f.* ospa, *f.* Rind-derblattern, *f.* *pl.*
 Petit-fils, *m.* Petite-fille, *f.* wnuk, *m.* wnuczka, *f.* Enkel, *m.* — inn, *f.*
 Petit-gris, *m.* popielice, *pl.* Grauwerk, *n.*
 Petit-lait, *m.* serwatka, *f.* Molken, *f.*
 Petit-lard, *m.* słonina poprze-rastała, *f.* Schrottspeck, *m.*
 Petit-maitre, *m.* Petit-mat-tresse, *f.* galant, *m.* Stutzer, *m.*
 Petit-métier, *m.* ulipki, *pl.* Hippe, *f.* (Ruchen).
 Petit-neveu, *m.* wnuk, sie-strzeniec, cynowiec, *m.* Ur-nesse, *m.*
 Petit-salé, *m.* mięso wędzo-ne troche solone, *n.* schwach gesalzenes und geräuchertes Fleisch, *n.*
 Petits pieds, *m.* *pl.* ptastwo, *a.* kleines Geflügel, *n.*
 Peton, *m.* sam. nóżka, *f.* Fuß-chen, *n.*
 Pétrée, *a.* *f.* Arabie, Arabia skalista, *f.* das steinigste Ara-bien, *n.*
 Pétrification, *f.* skamieniałość, *f.* Versteinung, *f.*
 Pétrifier, *v. a.* skamienić, ver-steinern. se —, *r.* skamienieć, sich versteinern.
 Pétrin, *m.* dzieża, *f.* koryto do ciasta, *n.* Backtrog, *m.*
 Pétrir, *v. a.* zarobić, gnieść ciasto; gline etc. dehtać, kne-ten; (Lehm etc.) treten, *fig.* pé-tri de malice etc., pelen złości etc., voller Bosheit etc.
 Pétrôle, *m.* olej skalny, *m.* Steintöl, Vergöl, *n.*
 in Petto, *ad.* w myśli, im Sin-ne.
 Péulance, *f.* rozpusta, zuchwa-łość, *f.* Heftigkeit, *f.* Unge-stüm, *n.*
 Péulant, *ante, a.* rozpustny, zuchwały, heftig, ungestüm.
 Petun, *m.* sam. (podły) tutun, *m.* (schlechter) Tabak, *m.*
 Petuner, *v. n.* sam. tutun palić, Tabak schmauchen.
 Peu, *ad.* mało, wenig, — à —, *ad.* powoli, pomału, nach und nach, unvermerkt, dans —, *ad.* wkrótce, po krótkim cza-sie, in kurzem, nächstens, à peu près, *ad.* prawie, nie mal, beynähe, fast, ungefähr, pour — que, *v. a.* jeżeli tylko, jeżeli troche, wenn nur ein wenig. — *m.* małość, trocha, odro-bina, *f.* das Weigige.
 Peuplade, *f.* osada, *f.* Völkerschaft, Kolonie, *f.*
 Peuple, *m.* naród, lud, *m.* posnóstwo, *n.* narybek, *m.* Volk, *n.* Vöbel; Gischlag, *m.*
 Peupler, *v. a.* zaludnić, narybić staw; rozmnożyć, bevölkern; mit Gischen etc. besetzen. — *n.* rozmnożyć się, sich vermeh-ren.
 Peuplé, *ée, a.* ludny, volkreich.
 Peuplier, *m.* topola, *f.* Pappeld-baum, *m.*
 Peur,

Pigeonnier, m. gołębiec, gołębik, m. Taubenhaus, n. Taubenschlag, m.
 Pignocher, v. n. fam. klizać, knuć, pęknąć, ohne Appetit essen.
 Pignon, m. pinela, f. Pinie, f. T. szczyt, m. blanki murów, cewy, pl. Siebel, m. Sinne, f. Gerriebe, n.
 Pilau, m. ryż z masłem gotowany, m. Reis mit Butter ausgekocht, m.
 Pile, f. kupa, f. stos, m. Hanfen, Stos, m.
 Piler, v. a. po-, u-, tłuc, zer-
 stość, zermiać; stamper, fig. fam. zaiadać, essen.
 Pileur, m. tłuczyciel, m. Stößer, m. fam. żarłok, m. starfer Eßer, m.
 Pilier, m. filar, słup, m. podpora, f. Pfeiler, m. Stütze, f.
 Pillage, m. plondrowanie, n. Plünderung, f.
 Pillard, arde, a. rabowny, złodziejski, rüberisch, dieblich.
 Pillier, v. a. plondrować, rabować, kraść; napaść (o psach), plündern, stehlen, rauben, anfallen, (von Hundem).
 Pillerie, f. zdzierstwo, łupieżstwo, n. Erpressung, Dieberei, f.
 Pilleur, m. łdzierca, łupieżca; wypisywacz, m. Plünderer; der aus Büchern stiehlt, m.
 Pilon, m. tutek, stępor, m. stępa, f. Stöpel, m. Mörsers kente; Stampfe, f.
 Piloner, v. a. walcować, walcować, (Wolle).
 Piloni, m. szydrzeniec; przegierz, m. Drillhäuschen, n. Pranger, m.
 Pilonier, v. a. w szydrzeniec, u przegierza postawić kogo, in das Drillhäuschen sperren, drillen, an den Pranger stellen.
 Pilonis, m. sznur pizmowy, m. Wisantage, f.

Pilotage, m. palowanie; sterowanie, n. Pfahlwerk, n. Steuerermannschaft, f.
 Pilote, m. sternik, m. Steuermann, m.
 Piloter, v. a. et n. upalować, pale wbić; sterować; przeprowadzać okręt. Płabie okrętu schłagać: Schiffe durch gefährliche Derter führen.
 Pilotis, m. paś do fundamentu, m. Grundpfahl, m.
 Pilule, f. fig. piętka, przykrość, f. Verdruss, Verweis, m.
 Pimbèche, f. fam. kobieta wynysina, lalka, f. Zieraffe, m.
 Pimpant, ante, a. fam. ustroić, wysmukły, sierści, gepugt, nett.
 Pimpesouée, f. fam. v. Pimbèche.
 Pimprelocher, v. a. fam. włosy śmiesznie zdobić, das Haar auf eine lächerliche Art zieren.
 Pin, m. sosna, f. Fichte, Kiefer, f.
 Pinacle, m. ganek kościelny; szczyt, m. Spitze, f.
 Pinaie, f. sosnina, bór sosnowy, m. Fichtenwald, m.
 Pinasse, f. gatunek okrętu dżigiego, m. kleines Rennschiff, n.
 Pinastre, m. chójka, f. wilder Fichtenbaum, m.
 Pince, f. przodek kopyta, podkowy; fad kończaty, m. kleszcze, pl. drag żelazny, m. Spię am Hufe und Hufeisen; Horn vorn an den Klauen der Hirsche etc., n. spitzig zugegebene Galle; Zwischhänge, Kneipzange, f. Brecheisen, Hebeisen, n. Pince, pl. cztery zęby przednie konskie; nożyce raka, pl. die vier Vorderzähne der Pferde, m. pl. Krebszangen, f. pl.
 Pincé, éo, p. et a. uszczypniać etc., gekniffen etc. fig. wymy-

myślny, przymuszany, gezwungen, geziert.
 Pinceau, m. pędzel, m. Pinsel, m.
 Pincée, f. szczyпка, f. ein Paar Finger voll, n. Piße, f.
 Pince-malle, m. fam. skniera, zwinak, m. Pfennigsucher, Geizhals, m.
 Pincer, v. n. u-, szczypać, knei-
 sen, kneißen, zwicken, abknippen. fig. przymawiać, straszyć. — la harpe etc. grać na harfie etc., die Harfe etc. spielen.
 Pincite, f. kleszczyki, pl. Zange, n. — tes, pl. obcigi, zacheune, pl. Zengerange, f.
 Pignon, m. sinzina od szczypania, f. uszczypnienie, n. blauer Fleck vom Kneipen, Knipp, m.
 Pindariser, v. n. fam. słowa przebierać, geziert, künstlich reden.
 Pindariseur, m. fam. słowa przebierać, der hochtrabend spricht etc.
 Pinson, m. zięba, f. Fink, f.
 Pinte, f. kwarta, f. Kufel, m.
 Pinte, Raune, f. (Maas).
 Pinter, v. n. fam. pić, knieć, wytrząsać, zechen.
 Pioche, f. motyka, f. Steinhaue, Hacke, f.
 Piocher, v. a. motyka wskopać, hacken, umhacken.
 Pioler, v. n. piszczeć, pipen, piepsen. v. Piauler.
 Pion, m. chłop (w szachach) warcab, m. Bauer im Schachspiel; Stein im Damenspiel, m.
 Pionnier, m. szachkopnik, m. Schanzgräber, m.
 Piot, m. fam. wino, n. trunk, m. Wein, Trunk, m.
 Pipe, f. laska, kula wina, f. Tabakspfeife; Pipe Wein, f.
 Pipeau, m. piszczałka z trzcin, f. wabik, m. Rohrpfife, Lockpfife, f. Pipeaux, m. pl.

lipowe różgi, gałzki, f. pl. Leimruthen, f. pl.
 Piper, v. a. et n. wabić ptaki, Vögel mit der Pfeife locken. fig. (we grz.) szalbierować, fałszować, spielen. — des des, koki szalszować, die Würfel kneipen.
 Piperie, f. szalbierstwo, n. Betrug, (besonders im Spiele), m.
 Pipeur, m. szalbierz, m. falscher Spieler, m.
 Piquant, ante, a. kolacy, ostry, kończaty, stehend, scharf, spitzig. fig. uszczypliwy, urazliwy, powabny, beifend, anziehend; einnehmend.
 Piquant, m. tarn, koleś a ziół, m. Stachel an Gewächsen, m.
 Pique, f. pika, azida, f. pikinier, pikownik, m. Pfeife, f. Spieß; Pikenier, m. fig. Schrapka na kogo, f. Haß, Groll, m.
 Pique, m. pik, m. (w kartach franc.). Pił, n. Spaten, m. (in der Spielkarte).
 Pique-boeni, m. hayday, wołarz, wołopas, m. Schreier, m.
 Pique-nique, m. uczta spółna, składana, f. Picknick, m.
 Piquer, v. a. et n. prze-, po-, kłóć, kasać; gryźć, tacać; swierzbieć; szpikować, przeszywać; dąć koniowi ostrogi, ostrogami; pożyć (bezczk); gryźć, szzyć (pięprz etc.), steden, durchsteden; spickenz streppen, durchnähren; sporten; (ein Faß) anodren; auf der Junge beißen. fig. koleć, gryźć, martwić, empfindlich machen, schmerzen; fränken. — r. kłóć się, sich streiten. fig. (do grz.) rozgniewać się; wynosić się z czego, zszczycać się czem; unosić się, wpaść w zapat; zrobaczyć, zrobić, zrobaczyć się; empfindlich über etwas werden; sich einer

- einer Sache rühmen, stolz dar-
auf werden; hüzig werden; wurm-
stichig werden, Löcher bekom-
men.
- Piquet, laska, f. nal, kołek,
m. Röschenpfahl, Pflock, Zelt-
pflock, m. T. pikiet, f. (gra-
w karty), Pissetspiel, n.
- Pignette, f. wino podłe, n.
lauer, geringer Wein, m.
- Piqueur, m. myśliwcyk konny
na łowach; obiedzacz koni;
dozorca budowniczy; kuch-
cik, co pieczenie szpikuie,
m. Jäger zu Pferd bey der Par-
forcejagd; Bereiter; Vorreiter,
Banausscher; Polirer; Braten-
spicker, m.
- Piquier, m. pikinier, pikownik,
m. Piketier, m.
- Piqure, f. zakłócie, n. Stich,
m. T. ścieg, m. dzierzanie,
n. robota wybiłana, f. Step-
pen, n. Stepperyn, n. Stepp-
stich, m. ausgehackte Arbeit, f.
- Pirate, m. rozbójnik morski,
m. Seeräuber, m.
- Pirater, v. n. rozbijać na mo-
rzu, Seeräubern treiben.
- Piraterie, f. rozbój morski, m.
Seeräuberey, f.
- Pire, a. gorzzy, podleyszy,
ärger, schlechter, schlimmer. —
m. naygorzszy, nayniegodzi-
wsza (rzecz), f. das Schlech-
teste, Schlimmste, Aergste, n.
- Pisouet, f. młynek, m. koło,
obrócenie się na jedną no-
dze, n. Drehrädchen, n. Müh-
le; Kreiswendung, f.
- Pirouetter, v. n. w koło się
obrać, kłębić się, sich im
Kreise herumdrehen.
- Pis, m. wynię, n. Enter, n.
- Pis, ad. gorzzy, schlimmer,
schlechter, äbler, ärger. — m.
v. Pire, m. pis - aller, m.
ostatnia, f. ostatnie szczęście,
n. das Schlimmste, n. Schlimmste
Fall, m.
- Pisaphalte, m. kły ziemski, m.
Erdbarz, m.
- Pissat, m. fam. szczyny, pl.
Urin, m.
- Pissement, m. szczanie, pu-
szczenie uryny, n. Harnen,
n.
- Pissenlit, m. fam. szczoch, m.
Bettseicher, m.
- Pisser, v. a. et n. szczać, urynę
puszczać, pissen, harnen.
- Pisseur, m. euse, f. szczoch,
m. et f. Pisser, m.
- Pisseux, euse, a. poszczany;
szczynami śmierdzący, bepiśt,
nach Pisse stinkend.
- Pissoir, m. kąt do szczania, m.
Piswinkel, m.
- Pissoter, v. n. często szczać,
oft pissen.
- Pissotière, f. podła fontana,
f. schlechter Springbrunnen, m.
- Pissotte, f. kurek, czop w lu-
żniku, m. hölzerner Hahn an
einem Laugenfasse, m.
- Pistache, f. pistacya, f. Pist-
zie, f.
- Pistachier, m. pistacya, f.
(drzewo), Pistazienbaum, m.
- Piste, f. trop; szlak; ślad, m.
Spur, f. Hufschlag, m.
- Pistil, m. T. prątek nasienny,
m. Blumengriffel, Staubweg,
m.
- Pistolet, m. pistolet, m. Pi-
stole, f.
- Pistolier, m. konny, co do-
brze z pistoletu strzela, m.
- Pistolenszkie, m.
- Piston, m. stępel w pompie
etc, m. Pumpstock, m. Zieh-
stange, f.
- Pitance, f. porcyja, f. (w kla-
sttorze), Portion, (in Klöstern),
f.
- Pitaud, m. aude, f. prostak;
grubianin, m. grober Bauer;
Kerl, m.
- Piteux, euse, a. żałosny, nę-
dzny, erbärmlich, kläglich.
- Pitié, f. litość, f. miłosier-
dzie, n. Mitleiden, Erbarmen,
n.

Pi.

- Piton, m. gwóźdz, (m.) szru-
ba z kółkiem, z dziurką, f.
Ringnagel, m. Ringschraube, f.
- Pitoyable, a. żałosny, m. zer-
ny, niedzny, jämmerlich, er-
bärmlich.
- Pitrepte, m. wódka bardzo
tęga, f. starker Brantwein
von Weingeist, m.
- Pittoresque, a. zadziwiający,
dziwny; romantyczny, male-
rysch; romantisch.
- Pituite, m. flegma, f. Schleim,
m.
- Pituiteux, euse, a. flegmisty.
schleimig, verschleimt.
- Pivot, m. dzięciół, m. Grün-
specht, m.
- Pivoine, f. piwonja, f. Páonie,
Gichtrose, f.
- Pivoine, m. gil, m. Blutstink,
Dampffasse, m.
- Pivot, m. czop, biegun; ko-
rien główny, co prosto pod
drzewem rośnie, m. mactica,
f. Barten, m. Herzwurzel, f.
- Pivoter, v. n. korzen główny,
mactę puszczać, dostawać,
eine Herzwurzel treiben.
- Placard, m. ozdoba stolarska
na drzwiach; kartka z ob-
wieszczeniem, f. paskwil, m.
gierliche Vertheidigung über einer
Thür, f. Anschlagzettel, m.
Schmähschrift, f.
- Placarder, v. a. przybić publi-
cznie, (obwieszczenie etc.)
obwiesić, öffentlich anschla-
gen.
- Place, f. miejsce, n. plac, m.
- Plak, Ort, m. Stelle, Stätte,
f. fig. urząd, m. gośność, f.
Dienst, m. Amt, n. — i. z
drogi! Plak gemacht!
- Placer, v. a. położyć, postawić,
kładać; opatrzyć, ubezpie-
czyć, setzen, stellen, legen, an-
legen, anbringen, unterbrin-
gen.
- Placot, m. stołeczek, m. su-
płika, prozba, f. Gessell, m.
Dittschrift, f.
- Plafond, m. pułap, strop, m.
podścibicie, n. Decke eines
Zimmers, f. Deckenstück, n.
- Plafonner, v. a. strop adzi-
malować, die Decke eines Zim-
mers bekleiden.
- Plagiarer, m. wypożyczacz z
książek, m. Bücherauschreiber,
m.
- Plagiat, m. kradzież cudzych
myśli z książek, f. gelehrter
Diebstahl, m.
- Plaidant, ante, a. prawniacy
się, vor Gericht redend; proze-
sirend.
- Plaidier, v. a. et n. prawować
się; prowadzić komu spra-
wę; prawa kogo podnosić,
rechten, prozessiren, eines An-
dern Prozeß als Advokat führen;
belangen.
- Plaidier, m. euse, f. strona, f.
prawniacy się, der, die einen
Prozeß führt, fig. kłótnik, m.
Fäufel, m.
- Plaidierie, f. prawnictwo, n.
Prozessiren, n. gerichtliche Pra-
xis, f.
- Plaidoyable, a. m. jour —, dzień
sądowy, m. Gerichtstag, m.
- Plaidoyer, m. oczyszczenie, n.
obrona adwokata sądowa, f.
Vertheidigungssrede eines Adv-
katen vor Gericht, f.
- Plaie, f. rana, blizna, f. szram,
m. Wunde, Narbe, f.
- Plaignant, ante, a. skarżący,
powodowy, powód, m. vor
Gericht klagend; Kläger, m.
- Plan, aine, a. równy, gładki,
prosty, płaski, gleich, glatt,
eben, flach. — pied, jedno-
stajna równość, f. gleicher
Boden, m.
- Plainer, v. a. żałować, opła-
kiwać, beklagen, bedauern. se
—, r. uskarżać się, żałować się,
ubolewać. klagen, sich be-
klagen (über etwas bey Jeman-
den).
- Plaine, f. równina, płaszczy-
zna, f. Ebene, f.

Plain

Plainte, *f.* skarga; żalosc, *f.* żal, *m.* klage; Beschwerde; Wehklage, *f.*
 Plaignif, *ive*, *a.* ustawicznie się żalący; żaloszny, immer klagend, kläglich.
 *Plaire, *v. n.* (à) *u.*, *s.*, podobać się; chcieć, raczyć, gefallen; anfehen; belieben; gefälltig seyn, *se —*, *r.* (à *qc.*) mieć w czym swe upodobanie, upodobać, ulubić sobie co, Gefallen an etwas haben. *se —* en quelque lieu, przebywać, lubić, chować się, gern an einem Orte seyn.
 Plaisance, *f.* lieu de —, maison de —, mieszkanie letnie, *n.* pałac letni na wsi, *m.* Lustort, *m.* Lusthaus, *n.*
 Plaisant, *ante*, *a.* wesoły, żartowny, trefny, przyiemny; dziwny, śmieszny, lustig, artig, angenehm, spaßhaft, possierlich, sonderbar, lächerlich.
 Plaisant, *m.* żartownik, *m.* Spaßmacher, *m.*
 Plaisanter, *v. n.* żartować, scherzen, spaßen. — *a.* drwić z kogo, zum Besten haben, aufziehen.
 Plaisanterie, *f.* żart, *m.* Scherz, Spaß, *m.*
 Plaisir, *m.* uciecha, radość, roskosz, zabawa, *f.* ukontentowanie, upodobanie, *n.* wola; łaska, przystąga, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, Freude, Belustigung, Vergnügung, *f.* Wille, *m.* Belieben, *n.* Gefälligkeit, *f.*
 Plan, *e*, *a.* płaski, płach, *T.*
 Plan, *m.* płaskość; *f.* model, abrys, wzór, kształt, *m.* forma, planta, *f.* plan, *m.* Fläche, *f.* Grundriß, *m.* Miß, Entwurf, Plan, *m.*
 Plancha, *f.* deska, tarcica; blacha koperszychowa, *f.* koperszych, *m.* podkowa muła; grzęda, *f.* zagon w ogrodzie, *m.* Bret, *n.* Bohle, Diele;

Platte, *f.* Kupferstich, *m.* Hufeisen eines Manfessels; Gartenbeet, *n.*
 Planchéier, *v. a.* dylować, tarcicami pokładać, diefen, mit Brettern belegen.
 Plancher, *m.* podłoga, *f.* pułap, strop, *m.* Fußboden, *m.* Deck eines Zimmers, *f.*
 Planchette, *f.* deszczułka, *f.* Brettchen, *n.*
 Plangon, *m.* latorośl do sadzenia, *f.* Segling, *m.* Sage weide, *f.*
 Plane, *m.* *v.* Platane.
 Planer, *v. a.* wy-, równać, płaszczyc, ebenen, gleichen, glatt machen. — *n.* krzący powietrzu, buiać, (właściwie o ptakach), schweben, (eigentlich von Vögeln).
 Planète, *f.* planeta, gwiazda błędna, błąkająca się, *f.* Planet, *m.* Jüster, *m.*
 Plant, *m.* płożka, latorośl do sadzenia; ronsada; szkoła na drzewa, *f.* Segling, *m.* Pflanzreis, *n.* Geyßpflanze, *f.* Ort, wo junge Stämme gepflanzt sind, *m.*
 Plantage, *m.* osada, *f.* Pflanzung, *f.*
 Plantard, *m.* latorośl do sadzenia; *f.* Segling, *m.* Sage weide, *f.*
 Plantat, *m.* winnica roczna, *f.* jähriger Weinberg, *m.*
 Plantation, *f.* sadzenie, *n.* osada, *f.* Anpflanzung, *f.*
 Plante, *f.* ziele, *n.* roślina, *f.* Pflanze, *f.* — du pied, podszwa (u nogi), *f.* Fußsohle, *f.*
 Planter, *v. a.* sadzić; po-, podprzawic; założyć, pflanzen, in die Erde stecken, setzen, stellen, einschlagen, aufrichten, anlegen. *fig. jam.* (gg. opuszczać kogo, einen stehen oder sitzen lassen, *se —*, *r.* strong, niesaz, rozwalić się, sich hinfallen, sich hinpflanzen. Plan-

Plan-

Planteur, *m.* osadnik, ogrodnik, *m.* Planzer, Pflanzgärtner, *m.*
 Plantoir, *m.* kolek do robienia dziur dla sadzenia, *m.* Pflanzstock, *m.*
 Plantureux, *euse*, *a.* obfity, urodzawny, żyzny, tłusty, fruchtbar, reich, fett.
 Plaur, *f.* wior, *m.* Holzspan, Hobelspan, *m.*
 Plaque, *f.* blacha, *f.* lustro, *n.* Platte, *f.* Blech, *n.* Wand-leuchter, *m.*
 Plaquer, *v. a.* sadzić, futrować, powlec, oblić, belegen, bekleiden, überziehen.
 Plastron, *m.* napierśnik, *m.* Bruststück; Brustleder, *n.* fig. jam. naśmiewisko, *n.* Spott, *m.*
 *Plastronner, *v. r.* napierśnik sobie przywizać, ein Bruststück, ein Brustleder vorthun.
 Plat, *ate*, *a.* płaski, równy, platt, flach, eben. *fig.* podły, gemein, platt.
 Plat, *m.* miska; tafa, *f.* blat spady etc., *m.* Schüssel; Platte, *f.* — de balance, szala u wagi, *f.* Waagschaale, *f.*
 Platane, *m.* iawór cudzoziemski, *m.* Platanus, fremder Ahornbaum, *m.*
 Plateau, *m.* szala wagi drewniana; taca, *f.* Waagebret; Thee-, Kaffee-, Chocoladenbret, *n.*
 Plate-bande, *f.* grzęda wąska na kwiaty, równianka, *f.* stórcz, *m.* futrówka, *f.* futrowanie drzwi etc., *n.* Rastbette in Gärten, *f.* schmaler und einfacher Zierrath oder Streifen, *m.* Einfassung, *f.* Thür- oder Fensterfutter, *n.*
 Plate-forme, *f.* dach płaski, *m.* altana, *f.* flaches Dach, *n.* Altan, *m.*
 Plate-longe, *f.* rzemień do hamowania konia, *m.* sfora, *f.* Langriemen, Spanuriemen, *m.* Koppelband, *n.* T. II.

Platine, *f.* blacha do suszenia bielezny drobny, *f.* zezlako, *n.* zasuwa u drzwi etc., *f.* zamek u strzelby, *m.* Trockenplatte, *f.* Plattreisen; Schloßblech an Kintzen, Thüren etc.; Flintenschloß, *f.*
 Platitude, *f.* podłość, *f.* podły wyraz, *m.* Plathheit, *f.* niedriger Ausdruck, *m.*
 Plâtrage, *m.* robota gipsowa, *f.* Gypsarbeit, *f.*
 Plâtras, *m.* gips, *m.* albo wapno odpadłe, *n.* abgefallenes Stück Gyps oder Kalk, *n.*
 Plâtre, *m.* gips, *m.* Gyps, *m.*
 Plâtrer, *v. a.* gipsować, gypsen, ubierać, *fig.* kolorować, pokrywać, verdecken. *se —*, *r.* fig. malować się, sich schminken.
 Plâtreux, *euse*, *a.* gipsowy, czerwony, gypsartig, mit rother Kreide vermischt.
 Plâtrier, *m.* gipsownik, *m.* Gypfer, *m.*
 Plâtrière, *m.* gipsarnia, *f.* Gypsgrube, *f.*
 Plausibilité, *f.* okazałość, *f.* pozor, *m.* podobieństwo, *n.* Scheinbarkeit, *f.*
 Plausible, *a.* okazały, pozorny, scheinbar.
 Plein, *eine*, *a.* pełny; zupełny, dostateczny, doskonały; dychtowny, gruby; korny, szczenny etc., voll; ganz, völlig, vollständig, vollkommen; tüchtig; träftig (von Thieren). — pnvoir, plenipotencya, pełnamoc, *f.* Vollmacht, *f.* en —, w szród, w poszród, przy całym, mitten in. — *m.* zupełność, *f.* miejsce pełne, *n.* das Volle, *n.* voller Raum, *m.*
 Pleinement, *ad.* zupełnie, doskonale, dostatecznie, völlig.
 Plénière, *a.* *f.* zupełny, doskonały, völlig, vollkommen. cour —, zjazd dworu powszechny, *chny*,

- chay, *m.* allgemeine Versammlung des Hofes, *f.*
- Pléiopotentiaire, *a.* pełnomocny, bevoollmächtigt. — *m.* plenipotencjaryusz, *m.* bevoollmächtigter Gesandte, *m.*
- Plénitude, obfitość, doskonałość, *f.* Gülle, *f.* Ueberfluß, *m.* — de puissance, władza i moc zupełna rzadu, *f.* volle Macht und Gemohnheit eines Fürsten, *f.*
- Pleurent, *ante, a.* płaczący, weinend.
- Pleurier, *v. n.* płakać, weinien. — *a.* opłakiwać, beweinen.
- Pleurésie, *f.* kolki, *pl.* bole nie boków, *n.* Seitenstechen, *n.*
- Pleureur, *m.* euse, *f.* płaczący, płaczek, *m.* der, die weinend.
- Pleureuses, *f. pl.* strefy żalobne na rękawie, *f.* Trauerbinden vorn an den Ärmeln der Trauerkleider, *f. pl.*
- Pleureux, euse, *a.* płaczliwy, zapłakany, weinerlich, verzweint.
- Pleurs, *m. pl.* łzy, *f. pl.* Thränen, *f. pl.*
- *Plenvoir, *v. i.* padać (o deszczu), regnen.
- Pleyon, *m.* wić, słomianka, *f.* Weidenband; Strohband, *n.*
- Pli, *m.* fałd, zmarsk; przegub; zakręt, *m.* Falte, *f.* Bieg, *m.* Buntel; Krümme, *f.* fig. nakłóg, obyczay; obrót, *m.* Gemohnheit; Wendung, *f.*
- Pliable, *a.* gibki, smagły, biegiem, beugsam.
- Pliage, *m.* fałdowanie, składanie, marszczenie, *n.* Wiegen; Falten; Falzen; Zusammenlegen, *n.*
- Pliant, *ante, a.* gibki, smagły, biegiem, geschmeidig.
- Pliant, *m.* od. *a.* sięga, krzesło polowe, składane, *n.* Feldstuhl, *m.*
- Plier, *v. a.* fałdować, marszczyć, składać; na-, zginać, fałten, in Falten legen; falzen, zusammenlegen; biegen, beugen. *n.* od. se —, *r. na-*, zginać się, sich biegen, gebogen werden. *fig.* ustępować; nachaź się cofać, umykać, nachgeben, weichen, sich zurückziehen.
- Pleur, *m.* euse, *f.* składacz etc., *m.* der, die etwas fałtet, fałst.
- Plior, *m.* gładzyszka, *f.* Galtbein, *n.*
- Plique, *f.* od. Plica, *m.* kół tun, gwoździec, *m.* Weichseltopf, *m.*
- Plis, *m.* wełna z owiec bitych, *f.* Wolle von geschlachtetem Viehe, *f.*
- Plisser, *v. a.* fałdować, w fałdy składać, fałten, in Falten legen. *n.* et se —, *r.* fałdować się, sich fałten, Falten werfen.
- Plissure, *f.* fałdowanie, *n.* fałdy, *pl.* Faltenlegen, *n.* Falten, *f. pl.*
- Plomb, *m.* ołów, *m.* ołowianka, *f.* Bley, Bleyloth, Gießbley, *n.* a plomb, prostopadło, senkrecht.
- Plombagine, *f.* ołowiec, *m.* Wasserbley, Bleyerz, *n.*
- Plombée, *f.* farba czworona z ołowiu preparowana, *f.* aus Bley gebrannte rötliche Farbe, *f.*
- Plomber, *v. a.* poléwać, ołowiem spaiać, zaléwać, obléwać; stródwaga mierzyć; piątnować ołowiem, ołowianą pieczęć przywiznać etc.; farba ołowista farbować; ądeptać, ubić ziemię, gładzić; mit Bley ausfüllen oder ausgießen, verblößen; mit dem Bleylothe messen; ein bleyernes Zeichen anhängen, plombiren; bleyfarbig anstreichen; das Erdreich fest treten oder stampfen.
- Plomberie, *f.* ołowianka, *f.* Bleygießerey, *f.*
- Plombier, *m.* celnik, co ołowiem piątnuje, *m.* Plombierer, *m.*
- Plombier, *m.* ołownik, *m.* Bleygießer, Bleyarbeiter, *m.*
- Plongeon, *m.* nurek, (ptak), *m.* Taucher, *m.* (Vogel.)
- Plonger, *v. a.* za-, ponurzyć; pograżyć, zatopić; świecę maczać, tauchen, untertauchen; (Lichter) ziehen. *fig.* wprawić; zatopić, versenken. — *n.* nurkiem pływać, isdz, untertauchen. se —, *r.* fig. zanurzyć się, zatopić się w czym, oślep biedz, sich versenken, sich überlassen.
- Plongeur, *m.* nurek, *m.* Taucher, *m.*
- Ployer, *v. a.* et *n.* na-, zginać; na-, zginać się, biegen, beugen.
- Pluie, *f.* deszcz, *m.* Regen, *m.*
- Plumage, *m.* piérze, pióra, *pl.* *n.* Gefieder, *n.*
- Plumail, Plumart, *m.* skrzydło, (do zmiatania), *n.* Flederwisch, *m.*
- Plumasseau, *m.* v. Plumail, pióra u strzały, *n.* fleyinchy. *m. pl.* Pfeilgefieder, *n.* gepushte Leinwand, *f.*
- Plumassier, *m.* ten, co kitki, kwiaty z piór robi, Feder schmücker, Federhändler, *m.*
- Plume, *f.* pióro. *n.* Feder, *f.* Federkiel, *m.* fig. sposób pisanja, *m.* Schreibart, *f.*
- Plumée, *f.* pióro pełne czego, *n.* Feder voll Dinte, *f.*
- Plumer, *v. a.* o-, skubać, rupien, eig. u. fig.
- Plumet, *m.* pióro na kapeluszu, *n.* kitka, *f.* Hutfeder, *f.* Federbusch, *m.* fig. fam. kapelusz z kitką noszący, der ihn trägt.
- Plumette, *f.* materya wełniana, *f.* Art wollenen Zeugens, *m.*
- Plumitif, *m.* koncept pisma, *m.* erster Entwurf einer Schrift, *m.*
- Plumeux, euse, *a.* piérzysty; piérzany,federig; federicht.
- Plupart, *f.* większa część, *f.* größte Theil, *m.* die meisten.
- Pluralité, *f.* wielkość, większa liczba, *f.* Mehrheit, *f.*
- Plus, *ad.* więcej; daley, mehr. de — en —, co raz bardziey, je mehr und mehr, immer mehr. au —, tout au —, naywięcey, naydaléy, höchstens, aufs höchst. de —, daley, nad to oprócz tego, weiter, ferner, überdieß. — *m.* większa część, więcej, daś Mehrtheil, Meiste.
- Plusieurs, *a. pl.* wielu, różni, różne, wiele, mehrere, viele, verschiedene.
- Plotot, *ad.* prędzey; raczey, lepiéy, eher, früher, lieber.
- Pluvial, *m.* ornat biskupi, *m.* Messgewand, *n.*
- Pluviale, *a. f.* eau —, woda deszczowa, *f.* Regenwasser, *n.*
- Pluvier, *m.* deszczownik, (ptak), *m.* Brachvogel, *m.*
- Pluvieux euse, *a.* deszczowy, regnericht.
- Poche, *f.* kieszenia; sieć na króliki, *f.* skrzypce małe, *pl.* gardziel ptaków, *f.* brzuch u niektórych liter. *m.* Tasche, *f.* Sack, *m.* Kaninchennetz, *n.* Sackgeige, *f.* Kropf der Vögel; runder Zug unten an gewissen Buchstaben, *m.*
- Pocher, *v. a.* podbić oczy, sadzić jaia; brzuch u litery zrobić; zaléwać litery, zabazgrać, (die Augen) blau schlagen; (Ever) aufschlagen; den runden Zug unten an Buchstaben machen; durch Tintenlecke unleserlich machen.
- Pocheter, *v. a.* nosić w kieszeni oliwki etc., in der Tasche einige Zeit bey sich tragen, (Oliven etc.) damit sie besser werden.

Pochette, *f.* kieszonka, *f.* Täschchen, Säckchen, *n.*
 Podagre, *a.* podagryczny, *po-*
 dagrysch. — *m.* *fam.* podagryk, *m.* Podagrist, *m.*
 Poële, *m.* dywan n. trumaoie; baldachin, *m.* Leichentuch, *n.* Thronhimmel, Traghimmel, *m.* — *od.* Poile, *m.* piec, *m.* izba, *f.* Stubenofen, *m.* Stube, *f.*
 Poêle, *f.* patelnia, *f.* Pfanne, *f.*
 Poëlier, *m.* patelnik, *m.* Pfannen-schmied, *m.* mała patelnia, *f.* Pfännchen, *n.*
 Poëlonnée, *f.* patelnia pełna czego, *f.* Pfanne voll, *f.*
 Poëms, *m.* wiersz, *m.* Gedicht, *n.*
 Poésie, *f.* poezya, *f.* więszopisarstwo, *n.* wiersz, *m.* Dichtkunst; Art zu dichten, *f.* Gedicht, *n.*
 Poëte, *m.* więszopis, *m.* rymopis, *m.* Dichter, *m.*
 Poëtereau, *m.* *fam.* więszoklet, *m.* Dichterling, Reimschmied, *m.*
 Poétique, *a.* więszopisarski, poetyczny, poetisch.
 Poëtiser, *v.* *n.* *fam.* więsze pisać, Verse machen.
 Poids, *m.* waga, *f.* ciężar, *m.* Gewicht, *n.* Schwere, Last, *f.* *fig.* waga, ważność, *f.* Wichtigkeit, *f.* Gewicht, *n.*
 Poignant, *ante*, *a.* *fam.* wid. Piquant.
 Poignard, *m.* pugiuał, sztylet, *m.* Dolch, *m.*
 Poignarder, *v.* *a.* zranić, zabić pugiuałem, mit einem Dolche verwunden, erstechen.
 Poignée, *f.* garść; rekoieść, *f.* trzonek, *m.* Hand voll, *f.* Griff, Handgriff, *m.*
 Poignet, *m.* wstaw, przegub ręki, *m.* pięść, ręka, *f.* obrąbek u rękawa, koszuła, *m.*

Handwurzel, Faust, Hand, *f.* Bündchen am Hemde, *n.*
 Poil, *m.* włos na ciełe, *m.* broda, *f.* Haar am Leibe, *n.* Bart, *m.*
 Poiloux, *m.* *fam.* wszarz, *m.* Laufsekel, *m.*
 Poilu, *ue*, *a.* włochaty, ko-smaty, haarig.
 Poingon, *m.* szydło, *n.* szwayca, *f.* piatno, *n.* rylec; stepel, *m.* szpilka do włosów, *f.* Pfrieme, *f.* Pfriem; Bunzen; Stämpel; Grabstichel, *m.* Haarnadel zum Staate, *f.*
 *Poinure, *v.* *a.* kłóc; przycinać komu, flechen, fischeln. — *n.* wschodzić, rozwiać się, wyrastać; switać, feimen, sprossen, aufgehen; andrechen.
 Poing, *m.* pięść, ręka, *f.* Faust, Hand, *f.*
 Point, *m.* kropka, *f.* punkt; szych, ścieg, *m.* koronki wyszywane, *pl.* *f.* Punkt; Stich (im Nähen n.), *m.* genąbete Spitze, *f.* *fig.* punkt, artykuł, oddział; szczyt, stopień, *m.* Stück, *n.* Saz; Abchnitt, Grab, *m.* au dernier —, nad zamiar nadzwyczajnie, im höchsten Grade. — *de* vue, widok; cel, *m.* Gesichtspunkt, *m.* Aus-sicht, *f.* — du jour, świt, *m.* switanie, *n.* Anbruch des Tages, *m.*
 Point, *ad.* nie; nic, żaden, nicht; kein; nein. — du tout, bynajmniej, wcale nie, gar nicht, durchaus nicht.
 Pointe, *f.* koniec; szczyt, *m.* Spitze, *f.* *fig.* świt; dowcip, *m.* myśl dowcipna, *f.* smak ostry, ale przyjemny; zamiar, *m.* przedsięwzięcie, *n.* Anbruch (des Tages); wihiger Einfall; scharfer und angenehmer Geschmack, *m.* Vorhaben, *n.* en —, *ad.* kończato, spigig, spigig zulaufend.
 Pointer, *v.* *n.* kłóc; kropkować; wymierzyć, wyrzycować,

wać, flechen; punktieren; richten. — *n.* w górę lecieć, wzbijać się wysoko (ptak), steigen (von Vögeln).
 Pointille, *f.* subtelności, *pl.* fraszka, *f.* Spigindigkeit; Kleingigkeit, *f.*
 Pointiller, *v.* *n.* kropkować, Punkte in etwas flechen; punktieren. *fig.* fraszkami się bawić, swarzyć się o nie, sich ben un-nügen Kleingigkeiten aufhalten, darüber streiten. — *a.* *fam.* przy-cinać komu, fischeln.
 Pointillerie, *f.* swarliwość; przycinki, *pl.* *f.* Zanksucht; Stichelei, *f.*
 Pointilleux, *euse*, *a.* dziwaczny, swarliwy, eigen, wunderlich, zänkisch.
 Pointu, *ue*, *a.* kończaty, spigig.
 Poire, *f.* gruszka, *f.* rożek do prochu, *m.* Birn, *f.* Pulver-bentel, *m.*
 Poiré, *m.* gruszczyk, *m.* Birn-mość, *m.*
 Poireau, *m.* brodawka, *f.* Warze, *f.*
 Poirier, *m.* gruszka, grusza, *f.* (drzewo), Birnbaum, *m.*
 Pois, *m.* groch; *m.* Erbse, *f.*
 Poison, *m.* trucizna, *f.* Gift, *n.*
 Poissard, *arde*, *a.* plugawy, nieprzystojny, nach Art der Fischweiber; böbelhaft.
 Poissarde, *f.* rybaczka, *f.* Fischweib, *n.*
 Poisser, *v.* *a.* smolą smarować, zolewać; po-, zesmolić, plizhen; beschmieren.
 Poisson, *m.* ryba, *f.* Fisch, *m.*
 Poissonaille, *f.* *fam.* rybki różne, *pl.* allerhand kleine Fische, *f.* *pl.*
 Poissonnerie, *f.* rybki, iatki gdzie ryby przedaia, *pl.* Fischmarkt, *m.*
 Poissonneux, *euse*, *a.* rybny, fischreich.

Poissonnier, *m.* ière, *f.* rybak, *m.* Fischhändler, *m.*
 Poissonniere, *f.* panewka do ryb, *f.* Fischseffel, *m.*
 Poitrail, *m.* piersi konia, *pl.* podpięśnik, *m.* Brust eines Pferdes, *f.* Brustriemen, *m.*
 Poitrinaire, *a.* *et* *m.* na piersi chory, mit einer Brustkrankheit behaftet.
 Poitrinal, *m.* sztuciec, *m.* Stug-rohr, *n.* Stug, *m.*
 Poitrine, *f.* mostek, *m.* piersi *pl.* *f.* Brust, *f.*
 Poitron, *m.* sliwka żółta, *f.* Spilling, *m.* (Pflaume).
 Poivrade, *f.* ocet z pieprzem, *m.* Pfefferbrühe, *f.*
 Poivre, *m.* pieprz, *m.* Pfeffer, *m.*
 Poivrer, *v.* *a.* pieprzyć, pfeffern.
 Poivrier, *m.* pieprz, (drzewo), *m.* puszka do pieprzu, *f.* Pfefferbaum, *m.* Pfefferbüchse, *f.*
 Poivrière, *f.* korzenniczka, *f.* Würschachtel, *f.*
 Poix, *f.* smoła, żywica, *f.* Pech, Harz, *n.*
 Pôle, *m.* os, biegun, *m.* Ape, *f.* Pol, *m.*
 Poli, *m.* politura, *f.* glanc, *m.* Politur, *f.*
 Poli, *ie*, *p.* *et* *a.* polerowany, gładki, polirt, glatt, rein. *fig.* grzechny, obyczayny, polerowny, gesittet, höflich, fein.
 Police, *f.* policya, *f.* Polizey, *f.*
 Policer, *v.* *a.* policya utrzymywać, dobry porządek wprowadzać, Polizeyanstalten machen, wohl einrichten.
 Poliment, *m.* glanc, blask, polor, *m.* Poliren, *n.* Politur, *f.*
 Poliment, *ad.* grzechnie etc., höflich, fein.
 Polir, *v.* *a.* polerować, gładzić, poliren, glätten. *fig.* obyczay-nieyszem etc. czynić; wydoskonalić, verfeinern; ausfeilen.
 Po-

Polisseur, m. ense, f. polerować, m. Polirer, m.
 Polissoir, m. kamień, stal, zab do polerowania, m. Polir: stahl, Polirjahn, Glättstein, m.
 Polissoire, f. szczotka do polerowania, f. Polirbürste, f.
 Polisson, m. kacydak młody: swywolnik, m. Gassenjunge.
 Jotenreißer, m.
 Polisson, onne, a. kacydaki, gassenjungenmäßige.
 Polissonner, v. n. baki strzelać, błaznować, błazgonić, Gassenjungenstreiche begeben; Joten reissen.
 Polissonnerie, f. błaznowanie, n. swywola, f. Bubenstreich, m. Jote, f.
 Polissure, f. polerowanie, n. politura, f. Poliren, n. Politur, f.
 Politesse, f. grzeczność, obyczajność, gładkość, f. Höflichkeit, Feinheit, f.
 Politique, a. polityczny; przewrotny, chytry, polityczny; ver: schlagen, schlan. — m. polityk, m. Staatsmann, Politiker, m.
 Politique, f. nauka o rządzeniu państwa, n. polityka; chytrłość, f. Staatskunst; Staatskunde, Staatslehre; Politik, Staatsfähigkeit, f.
 Politique, v. n. sam. o rzeczach politycznych rozmawiać, von Staatsgeschäften reden.
 Polluer, v. a. splugawić, gwałcić, sprofanować, verunreinigen, entweihen. se — r. samogwałcić się, sich selbst beflecken.
 Pollution, f. splugawienie; sprofanowanie, n. samo gwałt, m. Befleckung; Entweihung, Selbstbefleckung, f.
 Pologne, f. Polska, f. Polen, n. — lonais, e, a. Polski, polnisch, Polak, m. Pole, m.
 Poltron, onne, a. trzewiolwy, tchórzowaty, verzagt, feig. — m. f. tchórz, m. feige Manne, f.

Poltronnerie, f. tchórzostwo, n. Feigheit, Zaghafigkeit, f.
 Polysodrie, f. wielomęstwo, n. Vielmannerei, f.
 Polygame, m. et f. wielożeniec, der viel Weiber, die viel Männer zugleich hat.
 Polygamie, f. wielożeństwo, n. Vielweiberei, f.
 Polyglotte, a. w wielu językach pisany, in vielen Sprachen geschrieben. — f. primo święte takie, n. solche Bibel, f.
 Polygone, a. wielokąt, wiel. eckig. — m. wielokąt, m. Viereck, n.
 Polype, m. polip, m. Polyp, m.
 Polysyllabe, a. wielosylabny, polysyllb.
 Polytheisme, m. wielobóstwo, n. Vielgötterey, f.
 Polytheiste, m. chwalcą wielu bogów, m. Anhänger der Vielgötterey, m.
 Pomeranie, f. Pomorze, n. Pomerania, Pommern, n. — nien, — nne, a. S. Pomorski, pom. merisch, Pomorczyk, m. Pomer, m.
 Pommade, f. pomada, f. Haar: salbe, Pommade, f.
 Pommader, v. a. pomadą nama: zać, napomadować, mit Pom: made schmieren.
 Pomme, f. iabiko, n. gałka; główka kapusty, f. Apfelf: knopf; Krauskopf, m. Kohl: haupt, n. — de terre, kar: tofel, m. Erdapfel, m. Kar: toffel, f.
 Pomme, m. iabłecznik, m. Apfelmoss, Apfelmoss, m.
 Pommeau, m. gałka u szpady; kula u siódka, f. Degerknopf, Sattelknopf, m.
 Pommelle, ee, a. iabikowaty, apfelgrün.
 se Pommeler, v. r. iabłkowaty, maści się robić, (o koniach); drobnymi obłóczkami się o: kryć, äpfelgrün werden, (von Vieh)

Pferden), sich mit kleinen Wöl: chen überziehen.
 Pommer, v. n. składać się, w główki rość (o kapuscie etc.), Köpfe ansetzen, sich schließen, (von Krautarten).
 Pommerale, f. sad iabłonny, m. Apfelfgarten, m.
 Pommelte, f. gałeczki, węzłki na ozdoby, pl. Knöpfchen zur Zierde, n.
 Pommier, m. iabłko, f. pane: wka do pieczenia iabłek, f. Apfelfbaum, m. Apfelfaune, f.
 Pomp, f. okazałość, pompa; pompa, f. Pracht, f. Ge: pränge, n. Pumpe, f. — à feu, sikawka, f. Feuersprige, f.
 Pomper, v. n. et a. pompować, wyciągać, pumpen, auspump: ren.
 Pompeux, euse, a. okazały, wspaniały, szumny, prächtig.
 Pompon, m. różne drobne ozdoby białogłowskie na głow: wę, pl. allerhand kleine Zierat: then zum Kopfsatz, m. pl.
 Ponce, f. woreczek z węglami tlazonemi, m. Pausche, f. Säckchen mit Kohlenstaub (zum Abdruck der Mäster), pierre —. pumix, m. Bimsstein, m.
 Ponceau, m. kolor pensowy, m. Hochroth, n.
 Poncer, v. a. pumexem otrzeć; węglowym proszkiem prze: siać, wybić, mit Bimsstein ab: reiben, mit Kohlenstaub abzeich: nen, durchpauschen.
 Ponche, m. puncz, m. Punich, m.
 Poncira, f. cytryna z grubą skórą, f. dickschalige Citrone zum Einmachen, f.
 Poncis, m. wzorek przeklu: wany, papier liniowany, m. durchstochenes Muster zum Linien: blatt, n.
 Poncualité, f. punktualność, f. Pünktlichkeit, f.

Ponctuation, f. kropkowanie, (w pisanii) n. Punktieren, n.
 Ponctuel, elle, a. punktualny, pünktlich, sehr genau.
 Ponctuer, v. a. kropkować, punktieren.
 Poudre, v. a. et n. iaie z, niesć, Eier legen.
 Pont, m. most, m. Brücke, f. — de bateaux, most na ły: żwach, m. Schiffsbrücke, f.
 Pontac, m. pontak, m. Pon: tac, m.
 Ponte, f. niesienie iay, n. czas tegoż, m. Eierlegen, n. Lege: zeit, f.
 Ponté, m. krzyż u gisesu, m. Kreuz am Degengefäße, n.
 Pontife, m. kapłan najwyższy; biskup, m. Hohepriester; Bis: chof, m. — souverain, pa: piez, m. pontyfikał, m. Cere: monienbuch der Bischöfe, n.
 Pontifical, ale, a. pontyfika: lny; papieski, biskupi, ho: hepriesterlich; päpstlich, bischof: lich.
 Pontificament, ad. w ena: cie biskupim, im bischöflichen Ornat.
 Pontificat, m. papiestwo, ar: cykapłanstwo, n. Hohepri: sterthum, n. päpstliche Würde und Regierung, f.
 Ponton, m. T. most na ły: żwach, próm, pręt do tego, m. mostołódz, f. Schiffsbrücke, Fähre, f. Ponton, m.
 Pontonage, m. mostowe, prze: wozowe, n. Brückenzoll, m. Fährgehd, n.
 Pontonier, m. celnik mostowy, m. Brückenzöllner, m.
 Pope, m. pop, m. Pope, grie: chischer Priester, m.
 Populace, f. gmin pospolity, m. pospółstwo, n. Pöbel, m.
 Populaire, a. pospolity; po: wszechny; miły, ludzki, daß Volk betreffend; gemein, teut: selig; populär.

Popularité, *f.* ludzkość; użyteczność; wyraźność powszechna; miłość, przywiązanie; popularność, *f.* Lęteligkeit, Gemeinverständlichkeit, Gemeinnützigkeit; Volksliebe; Volksgunst, *f.*
 Population, *f.* ludność, *f.* Volksmenge, *f.*
 Popolo, *m.* fam. dzieciak, *m.* kleines Kind, *n.*
 Porc, *m.* wieprz, *m.* świnia; wieprzowina, *f.* Schwein, Schweinefleisch, *n.*
 Porcelaine, *f.* porcelana, *f.* Porzellan, *n.*
 Porche, *m.* kruzganek, *m.* Vorhof, *m.* Halle, *f.*
 Porcher, *m.* świnia, *m.* swiniopas, *m.* Schweinhirt, *m.*
 Pore, *m.* dziurka porowa na cieple i innych rzeczach, *f.* Schweisfloch, *n.* kleine Oeffnung an Körpern, *f.*
 Poreux, *euse*, *a.* pełny dziurek, dziurkowany, voll kleiner Oeffnungen, porös.
 Porosité, *f.* dziurkowatość, *f.* Porosität, Lockerheit, *f.*
 Porphyre, *m.* porfir, *m.* Porphyr, *m.*
 Porreau, *v.* Poireau.
 Port, *m.* port, *m.* winduga, *f.* przy rzecze; noszenie, *n.* frocht; ładunek, *m.* postać, *f.* trzymanie się; porto, pocztowe, *n.* frocht, *m.* myto od noszenia, *n.* Hafen, Seehafen, *m.* ulände, *f.* Tragen, *n.* Tracht; Schiffsladung; Art seinen Körper zu tragen, *f.* Porto, Postgeld, *n.* Fracht, *f.* Tragelohn, *m.*
 Portage, *m.* noszenie, *n.* Tragen, *n.*
 Portail, *m.* drzwi główne, *pl.* Portal, *n.* Hauptthür, *f.*
 Portant, *ante*, *e* noszący, tragend. l'un portant l'autre, i-o w drugie rachując, ein- und andere gerechnet.

Portant, *m.* antaba, refa, *f.* kółko, *n.* Handhabe, *f.* Griff, Träger, *m.*
 Portatif, *ive*, *a.* nośny, co nosić przy sobie można, tragbar.
 Porte, *f.* drzwi, *pl.* fôrta, brama, *f.* wrota, *pl.* Thüre; Pforte, *f.* Thor, *n.*
 Porté, *ée*, *a.* (*à qc.*) skłonny do czego, zu etwas geneigt.
 Port-assiette, *m.* prawda (stółowa), *f.* Schlüsselring, Strohteller, *m.*
 Porte-baguettes, *m.* bączek u strzelby, *m.* Ring zum Ladestock, *m.*
 Porte-balle, *m.* barasznik, kramarz, co z towarami po domach chodzi, *m.* Tabulettträger, *m.*
 Porte-clef, *m.* dozorca w więzieniu, *m.* Beschließer, *m.*
 Porte-cochère, *v.* Cochère.
 Porte-collet, *m.* papier klejony etc. w kołnierzu, *m.* Stück Pappe etc. unter dem Kragen, *m.*
 Porte-crayon, *m.* futerałik do ołówka, *m.* Bleistiftrohr, *n.*
 Porte-diner, *m.* naczynie do przenoszenia potraw, *n.* Einfaß, *m.* (Geschirr zum Essen tragen).
 Porte-Dieu, *m.* xiadz z najświętszym sakramentem do chorego idący, *m.* Geislicher, der das Hochwürdige zum Kranken trägt, *m.*
 Porte-drapeau, *m.* enseigne, *m.* podchorąży, *m.* Fahnenjunker, Fähnrich, *m.*
 Portée, *f.* szczenienie, gniazdo zwierząt, *n.* donośność strzelby, *f.* wystrzał, *m.* donośność oczu, głosu, dosięgłość, *f.* potęga, *n.* dowcip, *m.* Tracht (Zunge); Schußweite, *f.* Schuß, *m.* so weit eine Kugel, das Gesicht, Gehör, die Stimme, die Hand reicht; Fähigkeit, *f.* Grad des Verstandes, des Vermögens, *m.*

Por-

Porte-épée, *m.* pendent, *m.* Degehehnt, *n.*
 Porte-éperon, *m.* rzemyk nad absasem przyszyty do ostrogów, *m.* Spornträger, *m.*
 Porte-étendard, *m.* podchorąży, *m.* Staudartenjunker, *m.*
 Porte-étrier, *m.* trok przy kuli do związania strzemion, *m.*
 Bûgelträger; Steigbügelriemen, *m.*
 Porte-faix, *m.* tragarz, *m.* Lastträger, *m.*
 Porte-feuille, *m.* pugilares, *m.* teka, *f.* Brieftasche, Mappe, *f.*
 Porte-flambeau, *m.* pochodniarz, *m.* Fackelträger, *m.*
 Porte-lettre, *m.* pugilares, *m.* Brieftasche, *f.*
 Porte-malheur, *m.* fig. nie-szczęśnik, *m.* Unglücksvogel, Unglücksbote, *m.*
 Porte-manchon, *m.* obrączka, na której rękam wisi, *f.* Muffing, *m.*
 Porte-manteau, *m.* łomoczek; szuga, co płaszcz za kim nosi, *m.* Mantelfaß; Mantelträger, *m.*
 Portement, *m.* — de croix, malowanie, iak Pan Jezus krzyż niósł na kalwarja, *n.* Gemälde, *n.* oder Kupferstich vom Kreuztragen Christi, *m.*
 Porte-mouchettes, *m.* tacka do szczypców, *f.* Lichtpuzenschale, *f.*
 Porte-mousqueton, *m.* haczek u łancuszka do zegarka etc., *m.* Hafen am Bandelier oder an einer Uhrkette, *m.*
 Porter, *v.* *a.* nosić; znosić, znieść; nosić, donosić; w ciężki bydz; nosić płód, (o zwierzętach); rozszerzać; długości tyle i tyle wynosić, trągać, ertragen, erdulden, bringen, eintragen; schwanger gehn; trąchtig sein; ausdehnen, treiben; in die Länge so und so viel halten. — (*qq. à qc.*) przy,

wiesz kogoś do czego; podobzić, zapalać, nakłaniać, einen zu etwas bringen; verleiten, reizen, geneigt machen. fig. pod-, wspierać; zamykać, zawierając w sobie, nieść, unterstützen, enthalten, sagen, melden. — un coup *à qq.* uderzyć, pchnąć kogo, nach etnem stoßen oder hauen. — amitié, respect, (*à qq.*) mieć, zachowywać przyjaźń, uszanowanie ku komu, Freundschaft, Achtung für einen haben. — en-vie (*à qq.*) zazdrościć, bejden. — la parole, mówić, das Wort führen. — parole de *qc. à qq.* propozycje czynić, zaświadczać się, mündliche Versicherung thun. — témoignage, daż świadectwo, ein Zeugniß ablegen. — un jugement (*de od. sur qc.*) sądzić, daż swe zdanie o czem, über etwas urtheilen, ein Urtheil fällen. — n. le-żać, wspierać się; dosięgać, donieść, trafić, ruben, auf etwas aufsteigen; trągać, reichen, treffen. se —, *r.* mieć się; sprawować się, postępować sobie, sich befinden, sich betragen als... (*à qc.*) skłaniać się; rezolwować się, przedsięwziąć; wziąć, rzucić się do czego, chwycić się czego, zu etwas geneigt sein, sich dazu entschließen; etwas angreifen, es thun.
 Porterie, *f.* izdehka odzwier-nego, *f.* Pförtnersbüchsen, *n.*
 Porte-trait, *m.* oblada u szorów, *f.* Meischaide, *f.*
 Porte-verge, *m.* v. Bedau.
 Porte-voix, *m.* trąba (głosowa), *f.* Sprachrohr, *n.*
 Porteur, *m.* euse, *f.* tragarz; oddawca, *m.* Träger; Ueberbringer, *m.*
 Portier, *m.* ière, *f.* fôrtyan; odzwierny, *m.* Pförtnier; Thürbüter, Thürsteher, *m.*

Por-

Portiéra, *f.* drzwi u karety, *pl.* zasłona u drzwi, *f.* Schlag an einer Kutsche; Vorhang an einer Thüre, *m.*

Portière, *a.* płodny, fruchtbar, (von Thieren).

Portion, *f.* część; porcja, *f.* Theil, Antheil, *m.* Portion, *f.*

Portique, *m.* przysionek, *m.* Halle, *f.* Säulengang, *m.*

Portor, *m.* marmur czarny z żyłami złoto-żółtymi, *m.* schwarzer Marmor mit goldgelben Adern, *m.*

Portraire, *v. a.* (obs.) odmalować, abconterfehen.

Portrait, *m.* portret, obraz, *m.* Portait, *m.* Bildniß, *n.* fig. opisanie, *n.* Schilderung, *f.*

Portraiture, *f.* livre de, książka z rysunkami, *f.* Zeichenbuch, *m.*

Portugal, *m.* Portugalia, *f.* Portugal, *m.* — gais, *e.* a. S. iski, — giesisch. — lezyk, — giesie, *m.*

Posage, *m.* ustawienie, kładzenie etc., *n.* zapłata za to, *f.* Aufstellen, Aufschlagen, Lehen, *n.* Lohn dafür, *m.*

Posé, *ée*, *a.* fig. poważny, ponury, geseht, ernsthaft.

Posément, *ad.* rozsądnie, skromnie, bedächtigt, bedachtam.

Poser, *v. a.* stawiać, kłaść, położyć, postawiać, stellen, legen, niederlegen, fig. przysięgać, przysięgać; ustanowić, vorsetzen, festsetzen.

Poseur, *m.* ustawiać kamieni, *m.* Steinsetter, *m.*

Positif, *ive*, *a.* prawdziwy, pewny, niezawodny; wyraźny, przykazany, wyraźny, gewiß, bestimmt, ausdrücklich, positiv.

Positif, *m.* pozytywny, *m.* organy małe, *pl.* Positiv, *n.* kleine Orgel, *f.* T. pierwszy stopień, *m.* Positiv, *m.*

Position, *f.* ustawienie, położenie, *n.* Stellung, Lage, *f.*

Positivement, *ad.* pewno; prawdziwie etc. wyraźnie, zuberlässig, ausdrücklich.

Posse, *ée*, *p. et a.* opętany, beseßen, — *m.* opętaniec, *m.* Beseßener, *m.*

Posséder, *v. a.* posiadać, mieć, trzymać, beßigen, haben, inne haben, se, *r.* wstrzymać się, nie tracić przytomności, sein ner mächtig seyn.

Possesseur, *m.* posesor, posiadacz, *m.* Besizer, *m.*

Possession, *f.* trzymanie, posiadanie, *n.* posesya, posiadłość, *f.* Besitz, *m.* Besigung, *f.*

Posset, *m.* serwatka z piwa i mleka, *f.* Biermolkten, *f. pl.*

Possibilité, *f.* podobieństwo, *n.* Möglichkeit, *f.*

Possible, *a.* podobny, möglich.

Post-dater, *v. a.* datę później położyć, das Datum weiter hinaussetzen.

Poste, *m.* urząd, *m.* godność, *f.* miejsce, *n.* Pösten, *m.* Stelle, *f.* Amt, *n.*

Poste, *f.* poczta; stacya, *f.* stanowisko, *n.* poczta konna, *f.* szról gruby, *m.* Pöst, *f.* Pösthaus, *n.* Pöststation, *f.* reitende Pöst, *f.* Kugelschrot, *m.*

Poster, *v. a.* stawiać, postawić, stellen, postiren, *fam.* opatrzyć kogo urzędem, anstellen.

Postère, *m.* *fam.* zadek, *m.* der Hintere.

Postérieur, *eure*, *a.* nowszy, późniejszy; tylny, ostatni, jünger, neuer, nachherig; leger, hinter.

Postérieurement, *ad.* później, potem, später, nachher.

Posteriorité, *f.* późność; późniejszość, *f.* uposledzenie, *n.* Späterseyn; Nachstehen, Nachgeben, *n.*

Postérité, *f.* potomność, *f.* potomstwo, *n.* potomkowie, *pl.* *m.* Nachwelt, Nachkommen

schafft, *f.* Nachkommen, *m.* *pl.*

Posthume, *a.* pogrobowiec, *m.* Nachwaise, *f.* fig. pozostali, hinterlassen.

Postiche, *a.* przyprawny, wszadzony, falsch, unächt.

Postillon, *m.* postilion, *m.* Postknecht, Postilion, *m.*

Post-scriptum, *m.* przypisek pod listem, *m.* Nachschrift, *f.*

Postulant, *m.* ante, *f.* upraszający, *ber.* die etwas fordert, zu erhalten sucht.

Postuler, *v. a.* et *n.* żądać, dopraszać się czego, sich um etwas bewerben. (pour qq.) sprawa czyja prowadzić, für Jemanden den Proceß führen.

Posture, *f.* pozytura, postać, *f.* Leibesstellung, Pöstur, *f.* fig. położenie, *n.* Zustand, *m.*

Pot, *m.* garnek, *m.* potgarca, miara, *f.* kufl, *m.* Topf, *m.* Maas, *n.* Kanne, *f.* — de chambre, uryaal, *m.* Nachtopf, *m.* T. — pourri, siekanka, *f.* bigos; dzbanuszek różnymi napelniony ziołami, *m.* Gericht von allerhand Fleisch, *n.* Riechtöpf, *m.* fig. mieszanka, *f.* Wischmasch, *m.*

Potable, *a.* pity, co pić można, trinkbar.

Potage, *m.* rosół, potaż, *m.* Suppe, *f.*

Potager, *m.* piecyk do gotowania potażów; talerz do tego; ogród kuchenny, *m.* Suppenbeerd, *m.* Suppenschüssel, *f.* Ruchengarten, *m.* — a. jardin —, ogród do warzywa, *m.* Ruchengarten, *m.* herbes potagères, *f. pl.* ogrodowina, *f.* Ruchentrakter, *n. pl.*

Potasse, *f.* potaż, *m.* Potasche, *f.*

Pote, *a.* *fam.* main —, ręka gruba, *f.* dicke geschwollene Hand, *f.*

Poteau, *m.* słup, słupiec, *m.* Pfahl, *m.*

Potée, *f.* garnek pełen czego, *m.* Topf voll, *m.*

Potelé, *ée*, *a.* cielisty, pulchny, fleischig, fett und rund,

Potelet, *m.* słupiec mały, słupiec, *m.* kleiner Pösten, *m.* kleine Geländersäule, *f.*

Poteleur, *m.* szynkarz, co wino etc. na kwarty przedaie, Wein-, Bierschenke, der nur maasweise verkauft, *m.*

Potelot, *m.* ołowiec, *m.* Bley; erz, *n.*

Potence, podpora, *f.* kolano; *n.* drag, słup wypuszczony, *m.* kula; szubienica; miara, *f.* Stütze, *f.* hervorragender Balken, *m.* Krücke, *f.* Galgen; Maasstück, *m.*

Potentat, *m.* rzadca, mocarz, *m.* Potentat, *m.*

Potentiel, *elle*, *a.* moc pota- iemna w sobie zawierający, eine verborgene Kraft in sich schließend.

Poterie, *f.* garncearstwo, *n.* garncearnia, *f.* Löpferwaare, *f.* Löpferhütte, *f.*

Potier, *m.* garncearz, *m.* Löpfer, *m.* — d'étain, konwisarz, *m.* Zinngießer, *m.*

Potin, *m.* spiza z miedzi, evny i galmanu, *f.* Gelbkupfer, *n.*

Potion, *f.* napojeik lékarski, *m.* Arzneypotrag, *m.*

Potiron, *m.* rodzaj pieczarek, dyni, *f.* Art Pilze; runder Kürbis, *m.*

Pou, *m.* wesz, *f.* Laus, *f.*

Pouacre, *a.* *fam.* niechodgi, plugawy, unfähig, säuisch.

Ponah! *i. fam.* fe! fi! pfui!

Pouce, *m.* palec wielki; cal, *m.* Daumen; Zoll, *m.*

Poucier, *m.* naparszek, *m.* Art Fingerhut, *m.*

Poudre, *f.* kurz, pęk, proch; proch do strzelania; puder; piasek pisarski, *m.* Staub, *m.*

Pulver, *n.* Puder; Streupand, *m.*

Poudrer, *v. a.* pudrować; obsypać, pudern.
 Poudrier, *f.* prochownia, *f.* Pulvermühle, *f.*
 Poudre, *f.* proch z gnoiu, *m.* Staubmist, *m.*
 Poudreux, *euse, a.* zakurzony, pełen kurzu, staubig.
 Poudrier, *m.* prochownik, *m.* piaseczniczka, *f.* Pulvermüller; Pulverhändler, *m.* Streubüchse, *f.*
 Pouff! *i. fam.* puf! puff!
 Pouffer, *v. n. fam.* — de rire, pukać ze śmiechu, śmiać się do rozpuku, vor Lachen brechen.
 Pouiller, *v. a. fam.* łaiać, lżyć, schimpfen. se —, *r.* łaiać się wzajemnie, sich ausschimpfen.
 Pouillier, *f.* komórka do sukien w szpitalu, *f.* Kleiderkammer im Spital.
 Pouilles, *f. pl. fam.* lżenie, słowa zelżywe, *pl. n.* Schimpfworte, *n. pl.*
 Pouilleux, *euse, a.* wszany, laufig.
 Pouillier, *m.* Pouillis, *m.* karczmiśko mizerne, *n.* Bettelherberge, *f.*
 Pouillier, *m.* wyżek, *m.* kurnik; ten co kury przedaie, *m.* Hühnerhund; Hühnerhändler, *m.*
 Poulain, *m.* żrzebię, *n.* Füllen, Fohlen, *n.*
 Poularde, *f.* kurczę wytuczone, *n.* junges gemästetes Huhn, *n.*
 Poule, *f.* kura, kokosz; stawa, *f.* Huhn, *n.* Henne, *f.* Einsatz, *m.*
 Poulet, *m.* kurczę, *n.* listek miłośniczy, *m.* junges Huhn; Liebesbriefchen, *n.*
 Poulette, *f.* kokoszka młoda, *f.* junge Henne, *f.*
 Poulevrin, *v. Pulevin.*
 Pouliche, *f.* świerzobka, ko-
 byłka, *f.* Stutfohlen, *n.*
 Poulie, *f.* kluba, winda, *f.* wałek, *m.* Kloben, *m.* Winde, Rolle, *f.*

Poulrier, *v. n.* windować, aufwinden.
 Poulrier, *m.* klubownik, *m.* Kloben; oder Windenmacher, *m.*
 Poulin, *m. v.* Poulain; drabina, *f.* sanie, *pl.* Schrotteiler; Schleife, *f.*
 Pouliner, *v. n.* ożrzebić się, ein Füllen werfen, fohlen.
 Poulinière, *a. f.* jument —, klacz do stada, *f.* Zuchthute, *f.*
 Poule, *f.* mięsistość, *f.* der bes Fleisch am thierischen Körper, *n.*
 Poulepeton, *m.* bigos cielęciny w paski krajaną obłożony, *m.* Gericht von gebacktem Fleische mit Kalbfleischschnitten bedeckt, *n.*
 Pouls, *m.* puls, *m.* Puls, *m.*
 Poumon, *m.* płuca, *pl.* Lunge, *m.*
 Poupard, *m.* dziecię powite, *n.* Wickelkind, *n.*
 Poupe, *f.* rafa, *f.* tył okrętu, *m.* Hintertheil des Schiffes, *n.*
 Poupée, *f.* lalka, *f.* Puppe, Pöcke, *f.*
 Poupelin, *m.* ciasto w masle smażone, *n.* Art Buttergebäck; nes, *n.*
 Poupelinier, *m.* patelnia do rostopienia masła, *f.* Backpfanne, *f.*
 Poupetier, *m.* ten, co lalki robi albo przedaie, Puppenmacher, — Krämer, *m.*
 Poupin, *ine, a.* do lalki podobny, puppenmäßig. — *m. f.* lalka, *f.* Pupparr, *m.* — n. ritt, *f.*
 Poupon, *m.* onne, *f.* dzieciątko, *n.* Püppchen, *n.* (kleines artiges Kind).
 Pour, *pp. et c.* za, dla, na, ku, do, przeciw, żeby, aby; co się tyjeze, für, wegen, auf, gegen, um, zu, nach, an; was betrifft. — lors, *ad.* w ten czas, wtedy, alsdann. — que, *c.* aby,

c. aby, żeby; chociąz, als, daß, um, daß; obgleich.
 Pourceau, *m.* świnią, *f.* wieprz, *m.* Schwein, *n.* fig. świnią, *f.* plugawiec, *m.* schmutziger Mensch, *m.*
 Pourchasser, *v. a. fam.* ubiegać się, uganiać się za czym, gierzą nachjagen, streben.
 Pourfendre, *v. a.* rozszepić, rozdroić, przeciąć, durchspalten, durchhauen.
 Pourparler, *m.* rozmowa, *f.* znośenie się z kim, *m.* Unterredung, *f.*
 Pourpoint, *m.* kaftan, *m.* Wams, Brustlatz mit Hermeln, *m.* — terie, *f.* krawiectwo kaftanów, *n.* Wammschneiderei, *f.* — tier, *m.* krawiec kaftanów, *m.* Wammschneider, *m.*
 Pourpre, *f.* purpura, *f.* purpur, *m.* Purpur, *m.* Purpurfarbe, *f.* Purpurleid, *n.* Purpurmantel, *m.* Purpurschnecke, *f.*
 Pourpre, *m.* purpur, *m.* petocie, *pl.* Purpur, *m.* Gieckfieber, *n.*
 Pourpre, *ée, a.* purpurowy, purpurfarben, fièvre, petocie, *pl.* Gieckfieber; *n.*
 Pourquoi, *c.* czemu, dla czego, warum. — przyczyna, *f.* Ursache, *f.*
 Pourri, *m.* zgniłość, zgnilizna, *f.* das Gähle, *n.* Gählniß, *f.*
 Pourri, *ie, a.* zgniły, faul, verfault.
 Pourrir, *v. a.* gnoić, faul machen. — *n.* gnić, faulen, verfaulen.
 Pourriture, *f.* zgniłość, zgnilizna, *f.* Gähle, Gählniß, *f.* Moder, *m.*
 Poursuite, *f.* gonienie za kim, *n.* pogon; usilność, *f.* staranie usilne, *n.* Verfolgung, *f.* Nachsagen, *n.* Betreibung, Bewerbung, *f.*
 Poursuivant, *m.* starający się o co, dopinający się czego,

der etwas betreibt; Bewerber, *m.*
 Poursuivre, *v. a.* gonić, ścigać kogo, w pogon idź za kim, przesładować; postępować dalej; nacierać, starać się; dochodzić sądownie; domagać się, ubiegać się, ver- folgen, nachsagen; betreiben; gerichtlich belangen; sich um etwas bewerben, anhalten.
 Pourtant, *c.* przecię, iednak, doch.
 Pourvoir, *v. n. (à qc.)* obmyśleć, obradzić, starać się o co; zapobiedz, für etwas sorgen, besorgt seyn. — *a. (do qc.)* dać komu co, obdarzyć czym, mit etwas versorgen, versorgen. *fig. (qq.)* obmyśleć kogo, einen versorgen. se —, *c.* opatrzyć się, sich versehen, sich versorgen.
 Pourvoyeur, *m.* liwerant, *m.* Lieferant, *m.*
 Pourvu, *ue, p. et a.* opatrzone, obdarzone, versorgt, versehen.
 Pourvu que, *c.* byle tylko, aby tylko, gdyby tylko, wenn nur, im Fall daß.
 Poussé, *f.* latorośl, *f.* zraz, *m.* duszność, dyshawica koni, *f.* Trieb oder Schuß, junger Baumschößling, *m.* Herzschläch- tigkeit der Pferde, *f.* fam. ceklarstwo, *n.* Häsherzunft, *f.*
 Poussé, *ée, p. et a.* pchnięty, etc. gestoßen ic. — de nour- riture, obżarty, (o koniu), überfressen, (von Pferden). vin —, wino zwierzate, *n.* schaal gewordener Wein, *m.*
 Poussé-cul, *m. fam.* postygacz ceklarza, *m.* Gehülfe der Hä- scher, *m.*
 Pousser, *v. a.* pchać, popychać, pobijać, popierać, posuwać, whitać, wypychać etc. postę- pować w czym, kontynuować; rozszérzać, stoßen, drücken, schieben, treiben, forstößen; hinein treiben, schlagen ic.; fort- setzen,

segen, ausdehnen. *fig.* za daleko postępować; pobudzać, zachęcać, skłaniać, za weit treiben; reizen, verleiten. (99.) popierać kogo, dopomagać komu, befördern, fortrhelfen. — un cheval, pędzić konia, ein Pferd antreiben. — des cris, krzyżeć, wrzeszczeć, ein Geschrey erheben. des soupirs, wzdychać, Seufzer ausstoßen. — n. paczki puszczać, rozwiać się, pukać, rosnąć, treiben, ausschlagen, (von Gewächsen). — a... rzucić się na, losgehen auf...

Poussier, *m.* proch z węglów, *m.* Kohlenstaub, Pulverstaub, *m.*

Poussière, *f.* proch, pęk, *m.* kurzawa, *f.* Staub, *m.*

Poussif, *ive*, *a.* dychawiczny, herzfchlächtig, leidend.

Poussin, *m.* kurczatko, *n.* Küchlein, *n.*

Poutre, *f.* belka, *f.* tram, *m.* Balken, *m.*

Poutrelle, *f.* beleczka, *f.* kleiner Balken, *m.*

*Pouvoir, *v. n. et a.* móc, adarzyć się, können, vermögen; möglich seyn.

Pouvoir, *m.* moc, powaga, władza, *f.* peñnomic, plenipotencya, *f.* Vermögen, *n.* Macht, Gewalt, Kraft, Voll-

prairie, *f.* łąka, *f.* Wiese, Aue, *f.*

Praline, *f.* migdał w cukrze smażony, *m.* in Zucker gebackene Mandel, *f.*

Prame, *f.* pram, *m.* Prähm, *m.* (plattes Fahrzeug).

Praticable, *a.* do wykonania podobny; przebyty, thunlich; brauchbar.

Praticien, *m.* prawnik, *m.* Präfikus, *m.*

Pratique, *a.* do wykonania sposobny, podobny, praktisch, ausübend. — *f.* praktyka, *f.*

wykonanie; ćwiczenie się, *n.* Praxis, Ausübung, Übung, *f.* Gebrauch; Kunde, Rundmann, *m.* Kundschaft, *f.* — ques, *f. pl.* wykrety; przeskok, skryte porozumiewanie się, *n.* Räufe, Praktiken, *f. pl.* geheimes Verständniß, *n.*

Pratiquer, *v. a.* wykonać, uskutecznić, czynić, ausüben, streben, ins Werk setzen. (99.) obchodzić z kim; przekupić, niać kogo, mit einem umgehen, ihn gewinnen.

Pré, *m.* łąka, *f.* Wiese, Aue, *f.* Änger, *m.*

Préalable, *a.* poprzedzający, poprzedni, vorgängig, vorläufig. *pu* —, naywprzód, naypierwéy, vorher, zuvor.

Préambule, *m.* wstęp, *m.* przedmowa; zdrażność od rzeczy, *f.* Eingang, *m.* Vorrede, *f.* Umschweif, *m.*

Préau, *m.* łąka mała; murawa, *f.* kleine Wiese, *f.* grüner Platz, *m.*

Prébende, *f.* prebenda, *f.* Präbende, *f.*

Prébende, *éc.* *a.* prebende maiały, mit einer Präbende versehen.

Prébendier, *m.* prebendarz, *m.* Stiftpfarrherr, Präbendar, *m.*

Précaire, *a.* *fig.* uproszony, niepewny, schwankend. *par* —, ob. Précairement, *ad.* z łąski, za prozbę, aus Vergünstigung.

Précaution, *f.* bacność, ostrożność, *f.* Vorsicht, Behutsamkeit, *f.*

Précautionné, *éc.* *a.* bacny, ostrożny, vorsichtig, behutsam.

Précautionner, *v. a.* (99. contre *gc.*) zabezpieczyć kogo przeciwnemu, Jemanden vor etwas verwahren oder bewahren. *se* —, *r.* ubezpieczyć się, obwaro-

wał się, sich vermahren, ver-

sehen.

Précédemment, *ad.* wprzód, naywprzód, vorher, vorgängig.

Précédent, *ente*, *a.* poprzedzający, poprzedni, vorig, vorhergehend.

Précéder, *v. a.* poprzedzać, bydz, żyć przed kim, vorher und voran gehen, vorgehen.

Précepte, *m.* nauka, *f.* przykazanie, *n.* Lehre, Vorschrift, *f.* Gebot, *n.*

Précepteur, *m.* nauczyciel, guwerner, *m.* Lehrer, Hofmeister, *m.*

Préceptorat, *m.* nauczycielstwo, *n.* Lehrmeisteramt, *n.*

Préceptorial, *ale.* *a.* nauczycielski, einem Lehrer gehörig.

Préceptoriale, *f.* od. prébende —, prebenda z nauczycielstwem złączona, *f.* mit dem Lehrmeisteramt verbundene Präbende, *f.*

Préchantre, *m.* kantor, *m.* Vorsänger, *m.*

Prêche, *m.* kazanie, *n.* Predigt, *f.*

Prêcher, *v. a. et n.* kazanie mieć, predigen. *fig.* rozpowsiadac, rosprowiać; wychwalać, vorpredigen, rühmen.

Prêcheur, *m.* kaznodzieia, *m.* Prediger, *m.*

Précieuse, *f.* lalka, *f.* Zieraffe, *m.*

Précieusement, *ad.* starannie, sorgfältig.

Précieux, *euse*, *a.* kosztowny; przymustony, piezczotliwy, kostbar; gezwungen, gesucht, ge-

jiert.

Précipice, *m.* przepaść, otchłań, *f.* Abgrund, *m.*

Précipitamment, *ad.* popędliwie, skwapliwie, eilig, über-

eilt.

Précipitation, *f.* popędliwość; skwapliwość, *f.* Uebereilung, Eifertigkeit, *f.*

Précipiter, *v. a.* zepchnąć, zrzu-

cić, pogrzyć, stürzen, herab-

stürzen. *fig.* przynaglić, przyspieszyć, übereilen, beschleunigen.

Précis, *ise*, *a.* pewny, dokładny, istotny; iasny, bestimmt, genau angegeben, festgesetzt; kurz und deutlich.

Précis, *m.* wyobrażenie, *n.* zbiór, *wypis*, *m.* kurzer Begriff, kurzer Inhalt, *m.*

Précisement, *ad.* pewnie, dokładnie, właśnie, właściwie, bestimmt, genau, gerade, richtig, eigentlich.

Précision, *f.* dokładność, pewność w mowie, *f.* Bestimmtheit, Genauigkeit im Ausdrucke, *f.*

Précoce, *a.* ranny, wcześniej dojrzały, frühzeitig.

Précocité, *f.* ranosć, wczesna dojrzałość, *f.* frühzeitige Reife, *f.*

Précompter, *v. a.* wytracić, ab-

rechnen.

Préconiser, *v. a.* *fig.* wychwalać, wyławiać, lobpreisen.

Précurseur, *m.* przesłaniec; poprzednik, *m.* *fig.* Vorläufer, *m.* *fig.* znak, *m.* Vorbote, *m.*

Prédécesseur, *m.* poprzednik, *m.* Vorfahr, Vorgänger, *m.*

Prédestiné, *éc.* *p. et a.* przeznaczony, zbawiony, vorher bestimmt, auserwählt.

Prédestiner, *v. a.* przeznaczyć, zbawić, vorher bestimmen, auserwählen.

Prédicant, *m.* (z pogardą) predykant, *m.* (verächtlich) protestantischer Prediger, *m.*

Prédicateur, *m.* kaznodzieia, *m.* Prediger, *m.*

Prédication, *f.* kazanie, *n.* nauka, *f.* Predigen, *n.* Predigt, *f.*

Prediction, *f.* przepowiadanie, wieszczzenie, *n.* Weissagung, Prophezeiung, *f.*

Prédilection, *f.* miłość większa ku komu, *f.* Vorliebe, *f.*

*Prédire, *v. a.* przepowiadać, wieszczyć; prorokować, vorhersagen, weissagen; vorher verkündigen, prophezeien.

Prédominant, *ante, a.* przewyższający, herrschend.

Prédominer, *v. n.* przewyższać, więcej się wydawać, herrschen, die Oberhand haben.

Prééminence, *f.* przodek, *m.* przewyższanie, *n.* Vorzug, Vorrang, *m.*

Prééminent, *ente, a.* znaczny, więcej się wydawający, vorzüglich, erhaben.

Préface, *f.* przedmowa, *f.* wstęp, *m.* Vorrede, *f.* Eingang, *m.*

Préfecture, *f.* prefectura wielkorząd *v. pl. m.* Statthalteramt, *n.* Präsektur, *f.*

Préférable, *a.* lepszy, przodek mający, den Vorzug verdienend, vorzüglich.

Préférablement, *ad.* nad, więcej, bardziej, vorzüglich.

Préférence, *prym, przodek, m.* pierwszeństwo, *n.* Vorzug, *m.*

Préférer, *v. a.* przenosić co nad co, wyżey cenić, ważyć, vorziehen.

Préfet, *m.* wielkorządca prefekt, *m.* Statthalter, Präsekt, *m.*

Préfixir, *v. a. v. Fixer, T.*

Préfix, *ixe, a.* prze-, naznaczony, bestimmt, festgesetzt.

Préjudice, *m.* krzywda, szkoda, *f.* uszczerbek, *m.* Nachtheil, Schade, *m.*

Préjudiciable, *a.* szkodliwy, uszczerbek czyniący, nachtheilig, schädlich.

Préjudicier, *v. n.* (à) szkodzić, uszczerbek czynić, nachtheilig, schädlich seyn.

Préjugé, *m.* przesąd, *m.* Vorurtheil, *m.*

Préjuger, *v. a.* domniemać się, domyslać się, mutmaßen, vermuthen.

se Prélasser, *v. r. fam.* z domu wielką stapać, isdz, sich breit machen.

Prélat, *m.* prałat, *m.* Prälat, *m.*

Prélature, *f.* prałatura, *f.* Prälatenwürde, *f.*

Prêle, *f.* skrzyp, *m.* Schachtelhalm, *m.*

Préler, *v. a.* skrzypem polerować, trzeć, mit Schachtelhalm poliren.

Prélevement, *m.* wytracenie, odrachowanie, *n.* Abziehen zum Voraus, *n.*

Prélever, *v. a.* wytracić, odrachować wprzód, zum Voraus wegnehmen, abziehen.

Préliminaire, *a.* przedugodny, poprzedni, vorgängig, vorläufig, discours —, przedmowa, *f.* Vorrede, *f.* préliminaires de la paix, *m. pl.* punkta pokoiu przedugodne, *m. pl.* vorläufige Friedensartikel, *m. pl.*

Prélude, *m.* przegrawka, wstęp, *m.* Vorspiel, *n.*

Préluder, *v. n.* przegrawać, das Vorspiel machen, präladiren.

Prématuré, *ée, a.* przedwczesny, rychły, frühzeitig.

Prématurément, *ad.* za rychło, przed czasem, zu frühe.

Prématurité, *f.* sig. rychłość, wczesność, *f.* frühzeitige Reife, *f.*

Préméditation, *f.* rozwaga, *f.* Vorbedacht, *m.*

Prémédité, *ée, a.* umysłny, rozważny, vorbedächtig, vorsektlich.

Préméditer, *v. a.* rozważyć, rozmyśleć, vorher bedenken, vorher überlegen.

Prémices, *f. pl.* pierwaszki, *pl.* Erstlinge, *m. pl.*

Premier, *iére, a.* pierwszy; znaczniejszy, główny, erste, vornehmste, oberste.

Pre-

Premièrement, *ad.* najwprzód, najpierw, erstens, erslich, zuerst, anfangs.

Prémontré, *m.* zakonnik premonstratencki, *m.* Prämonstratenser, *m.*

Prémonir, *v. a.* (contre qc.) opatrzyć, uhaspieczyć przeciw etc., vor etwas verwahren, sichern.

Prenable, *a.* dobytý, eroberlich, sig. kto się łatwo da ująć, przekupić, wer sich leicht gewinnen lässt.

Prenant, *ante, a.* biorący etc. nehmend, empfangend.

*Prendre, *v. a.* brać, chwycić, łapać, wziąć, ująć; wziąć na się, wdziać; przybrać; kraść; dobyć; przyjąć; dostać, schwycić, złapać; zabrać, wziąć; łowić; poimać, nehmén, fassen; ergreifen, angreifen; anziehen, anlegen, annehmen, entwenden, stehlen; einnehmen, erobern, wegnehmen; annehmen; aufnehmen; bekommen, erweisen, fangen; gefangen nehmen; — les armes, uzbrajać się, brać się do oręża, die Waffen ergreifen, sich rüsten. — son parti, postanowić co u siebie, sich entschließen. — parti, przystać, dadz się zawerbować, Dienste nehmen, sich anwerben lassen. — sor soi, brać na siebie; przymuszać się, übernehmen; sich Gewalt anthun. — les devants, isdz wprzód, voraus geben. — feu, zająć się, Feuer fangen. — racine, puszczać, dostawać korzenie, Wurzel schlagen. — la fièvre, febrý dostać, das Fieber bekommen. — n. przyjąć się, zsiadać się, krepnąć; marznąć; napadać, fortkommen, gedeihen; gerinnen; gefrieren; anwandeln, einen Anfall haben. sig. wziętém bydź, przyjetém bydź, zostać, Vepfoll finden. — au nez, w nos

T. II.

isdz, in die Nase steigen. — à la gorge, gryźć w gardle, im Halse beißen. se —, *r.* (à qc.) trzymać się kogo, wieszać się, przyczepić się, sich an etwas halten, an etwas hängen bleiben. — à... obchodzić się, brać się do czego; ścinać się, krepnąć, sich benehmen, anfangen; gestehen, dick werden. s'en —, (à qq.) trzymać się kogo względem czego, winę składać, zwalać na kogo; sich an einem halten, ihm die Schuld bemessen. — de paroles, kłócić się, sich zanken.

Preneur, *m.* cuse, *f.* ten co bierze etc., der, die etwas nimmt, sängt.

Prénom, *m.* imię, *n.* Vorname, *n.*

Préoccupation, *f.* przesąd, *m.* uprzedzenie, *n.* Vorurtheil, *m.*

Préoccupé, *ée, a.* (de qc.) uprzedzony, von etwas eingenommen.

Préoccuper, *v. a.* (qq.) uprzedzić kogo, przesądem zaprzatnąć głowę, einen einnehmen, Vorurtheile beybringen. se —, *r.* zaprzatnąć sobie głowę przesądem jakim, uwiędz się, Vorurtheile fassen.

Préopinant, *m.* najpierw wotujący, mówiący, der zuerst Stimmende, Redende, *m.*

Préopinier, *v. n.* wprzód, pierw wotować, zdanie swe powiedzieć, zuerst stimmen; seine Meinung vor Andern sagen.

Préparatif, *m.* przygotowanie, *n.* Zurüstung, Zubereitung, *f.*

Préparation, *f.* przygotowanie, przysposobienie się, *n.* Vorbereitung, *f.*

Préparatoire, *a.* przysposabiający, przygotowania służący, vorbereitend, vorläufig.

Préparer, *v. a.* przygotować, przysposobić, rozporządzić, ułożyć, bereiten, zubereiten, vorbereiten, zurüsten, ausrüsten, N ein

einrichten. *se, r. (pour ou d' qc.)* przygotować się na co, przysposobić się do czego, zanosić się na co, się an-
 schicken, sich bereiten, sich gefasst machen, sich rüsten.
Prépondérance, f. przewaga, *f.* Uebergewicht, *n.*
Prépondérant, ante, a. prze-
 ważający, ważny, überwiegend,
 entscheidend.
Préposé, m. przełożony, *m.*
 Vorgesetzter, *m.*
Préposer, v. a. (qq.) przełożyć,
 kogo na co, zwiérzchność
 komu dać nad czém, einen
 über etwas setzen, zu etwas ver-
 ordnen, bestellen.
Preposition, f. T. przyimek, *m.*
 Vorwort, *n.*
Prépucé, f. nieobrzezka, *f.*
 nieobrzezka, *m.* Vorhaut, *f.*
Prérógative, f. przywilej, *m.*
 prerogatywa, *f.* pierwszeń-
 stwo, *n.* Vorzug, *m.* Vorrecht,
n.
Prés, pp. et ad. blisko, przy,
 blisko przy, około, prawie,
 bez mała, tylko co, bey, an,
 neben, nahe bey, fast, beynähe,
de —, ad. z bliska, w blisko-
 ści, in der Nähe, nahe. *fig.*
 z uwaga, genau. *à cela —,*
ad. to wyławszy, oprócz te-
 go, außer dem, dies ausgehomi-
 men. *à peu —, vid. Peu.*
Présage, m. przeznaczenie, *n.*
 znak, *m.* Vorbedeutung, *f.*
Présager, v. a. znaczyć; domy-
 ślać się, bedeuten, prophetisch
 muthmaßen.
Presbyopie, f. wzrok daleki,
m. Weitichtigkeit, *f.*
Presbyte, m. et f. człowiek
 dalekiego wzroku, *m.* der oder
 die Weitichtige.
Presbytéral, ale, a. kapłański,
 plebanski, priesterlich.
Presbytère, m. plebania, *f.*
 Pfarrhaus, *n.*
Prescriptible, a. prawnu da-
 wności podległy, verjährlich.

Prescription, f. preskrypcya, *f.*
 prawo dawności, *n.* Verjähr-
 rung, *f.*
**Prescrire, a.* przepisać, na-
 znaczyć, vorschreiben. — *n.*
et se —, r. preskrypcya w
 własność przesydz, verjährten.
*se —, powinność sobie usta-
 nowić, sich eine Pflicht aufse-
 gen.*
Prescrit, ile, p. et a. przepi-
 sany, preskrypcyi podpadły,
 vorgeschrieben, verjährht.
Présence, f. pierwszeństwo,
 miejsce pierwsze, *n.* Vorzug,
m.
Présence, f. przytomność, obe-
 cność, *f.* Gegenwart, Anwesen-
 heit, *f.*
Présent, m. podarunek, *m.* Ge-
 schenk, *n.* T. czas terażniejszy,
 gegenwärtige Zeit, *f.*
Présent, ante, a. przytomny,
 obecny, terażniejszy, gegen-
 wärtig, jetzt.
Présentation, f. przełożenie,
 pokazanie, *n.* Ueberreichung,
 Vorgehung, *f.* — *de la Vier-
 ge, Święto ofiarowania P.*
Maryi, n. Maria Opferung, *f.*
 (Fest).
Présentement, ad. teraz, jest,
 gegenwärtig.
Présenter, v. a. pokazać, prze-
 łożyć, ofiarować; przyprow-
 wadzić, stawić; trzymać
 przed-, na-, darreichen, dar-
 bieten, überreichen, anbieten;
 vorstellen; verhalten. *se —, r.*
 stawić się, stanąć; pokazać
 się; ofiarować się; wydawać
 się; w oczy wpadać, sich dar-
 stellen; erscheinen; sich zeigen;
 sich anbieten; sich gut ausneh-
 men; in die Augen fallen.
Préservatif, ive, a. zapobiega-
 cy szkodzie, chorobie, einem
 Uebel zuvorkommend, — *m.* za-
 pobiezenie, ubezpieczenie, *n.*
 Verwahrungsmittel, *n.*
Preserver, v. a. (qq. de qc.) za-
 chować, ubezpieczyć kogo od

c18

czego, verwahren, bewahren,
 behüten.
Présidence, f. prezydentostwo,
n. Präsidenztstelle, *f.*
Président, m. prezydent, *m.*
 Präsident, *m.* — *dente, f.* —
 towa, *f.* — *kun, f.*
Présider, v. n. et a. (à qc. od.
qc.) pierwsze mieć miejsce,
 przydować; prowadzić, wła-
 dać, den Vorsitz haben, para-
 diren; vorstehen.
Présidial, m. sądy ziemskie, *m.*
pl. Landgericht, *n.* — *dial,*
e, a. do nich należący, zum
 Landgerichte gehörig.
Présomptif, ive, a. domniema-
 ny; przyjęty, vermouthlich.
Présomption, f. domniemanie
n. presumcya; duma, pycha,
f. Vermuthung, *f.* Eigenbun-
 tel, *m.* Einbildung; Einbildung
 von sich selbst, *f.*
Présomptueux, euse, a. dumny,
 pyszny, eingebildet, stolz.
Presque, ad. prawie, bez mała,
 nie mała, beynähe, fast.
Presqu'île, f. półwysep, *f.*
 Halbinsel, *f.*
Pressant, ante, a. pilny; usilny;
 dolegliwy, bringend, angele-
 gentlich; andringlich; heftig, em-
 phatisch.
Presse, f. ciżba; prasa; gatu-
 nek brzoskwin, *f.* Gedränge,
n. Presse; Art Härte, *f.*
Pressé, ée, p. et a. tłoczony
 etc.; pilny, gedrängt; eilig.
Pressée, f. prasa pełna czego, *f.*
 Presse voll, *f.*
Pressentiment, m. przeczuwa-
 nie, *n.* Ahnung, Vorempfin-
 dung, *f.*
**Pressentir, v. a. et n.* przeczu-
 wać, ahnden, vorempfinden. *fig.*
 wywiadywać się. dochodzie,
 ausforschen, erforschen.
Presser, v. a. tłoczyć, pchać,
 ścisnąć, prasować; wyciskać,
 wytłaczać, przynaglać; przy-
 spiężyć, pressen, drücken, zu-
 sammendrängen; ausdrücken;

treiben; antreiben; beschleunig-
 gen. *fig. (qq.)* nalegać komu,
 wymagać na kim, pryniewa-
 lać, einem hart zusetzen, ihn in
 die Enge treiben; in ihn drin-
 gen; ihn nöthigen. — *n.* nagły
 pomocy, postiechu potrzeba-
 wać; dokuczać, dringend seyn,
 Eile haben; lebhaft, heftig seyn.
se —, r. tłoczyć się, ciskać
 się; spieszyć się, sich drücken,
 sich drängen; eilen.
Presser, m. prasownik, *m.*
 Presser, *m.*
Pressier, m. drukarz, *m.* Drucker,
 Buchdrucker, *m.*
Pression, f. ciśnienie, *n.* przy-
 cisk, *m.* Druck, *m.*
Pressis, m. sok wyciśniony, *m.*
 ausgedrückter Saft, *m.*
Pressoir, m. tłokarnia, *f.* Weins-
 presse, Kelter, *f.*
Pressurage, m. tłoczenie wi-
 na; wino podleyse z pra-
 sy ściśnięte, *n.* Kelter, *n.*
 Tresterwein, *m.*
Pressurer, v. a. tłoczyć, praso-
 wać, auspressen, Feltern. *fig.*
fam. wypróżnić, osłabić, aus-
 mergeln.
Pressureur, m. tłokarz, *m.* Kels-
 terer, *m.*
Prestance, f. postać piękna, *f.*
 stattliches Ansehen, *n.*
Preste, a. et i. Prestement, *ad.*
fam. prędki, prędko, schnell,
 hurtig.
Prestesse, f. predkość, szyb-
 kość, *f.* Geschwindigkeit, Be-
 hendigkeit, *f.*
Prestige, m. omamienie, ku-
 galarstwo, *n.* Blendwerk, *n.*
 Gaukelei, *f.*
Prestolet, m. fam. bambiza, *f.*
 armseliger Pfaffe, *m.*
Présumer, v. a. et n. domyslać
 się, domniemać się, muth-
 maßen, vermuthen. — *trop de*
(qq.) za dobre mieć zdanie o
 kim, zbyt komu zaufać, eine
 zu gute Meinung von einem ha-
 ben, ihm zu viel zutrauen.
 N 2

Pr4-

Présumer, *v. a.* przyimować, trzymać za pewne, voraussetzen.

Presupposition, *f.* przyimowanie etc., *n.* Voraussetzung, *f.*

Présure, *f.* sęczyśko, *n.* Lab, *n.*

Prêt, *m.* pożyczanie, *n.* pożyczka, *f.* zadatek dzierżawcy; lenność, zółd, *m.* Darlehen, *f.* Darlehn, *n.* Vorschuss eines Pächters, *m.* Löhnung, *f.*

Prêt, *ête*, *a.* gotowy, fertig, bereit.

Prétantaine, *f. sam.* courir la —, tam i tam, wszędzie biegać, überall herumstreichen.

Pretendant, *m.* ante, *f.* pretendent, *m.* tka, *f.* der, die auf etwas Ansprüche macht, Prätendent, *m.*

Prétendre, *v. a. et n.* żądać, wymagać, twierdzić; chcieć, myśleć, fordern, begehren, verlangen, behaupten; Willens seyn, (*à qc.*) zabiegać, domagać się, pretendować, sich um etwas bewerben, Anspruch darauf machen.

Pretendu, *ue*, *a.* mniemany, tak zwany, vermeintlich, angeblich, so genannt. — *m. f.* pan młody, *m.* panna młoda, *f.* Bräutigam, *m.* Braut, *f.*

Prête-nom, *m.* który imię swe na co daie, der seinen Namen zu etwas hergiebt.

Pretention, *f.* pretensya, *f.* prawo, upominanie się, *n.* Forderung, *f.* Anspruch, *m.* Anmaßung, *f.*

Prêter, *v. a.* pożyczyc, leihen, ausleihen. *fig.* dadz, użyzyć, pozwolić, darbić, hergeben. — *seccours*, *aides*, *dopomagać*, *Hülfe* leisten. — *la main*, *reke* podadz, *dopomódz*, *die Hand* bieten, *beihilflich* seyn, *helfen*. — *serment*, *przysięga*, *einen Eid* ablegen, *schwören*. — *n.* *diagnac* się, *rozciągać* się, *nachgeben*, *sich dehnen* lassen. *se* —, *r.* (*à*) *ustąpić*, *powolnym*

się okazać, *puścić* się; *stosować* się do .. *nachgeben*; *sich überlassen*; *sich richten* nach ..

Prêteur, *m.* euse, *f.* pożycznik, *wierzyciel*, *m.* Leihverleiher, *m.* — *sur gage*, *na zastaw*, *pożyczający*, *der, die auf Pfänder leihet*.

Prétexte, *m.* pretext, *m.* pokrywka, *wymówka*, *f.* Vorwand, *m.* Ausflucht, *f.*

Prétexter, *v. a.* udawać, pokrywać, *zasłaniać* się, *wymawiać* się *czem*, *worwenden*, *worwegen*, *bemänteln*.

Prétiaille, *f.* fałbanki, *frezle* etc. *na sukni* białogłowski, *pl.* Art von Falb oder Befegung auf einem Brauensammerkleide, *f.* — *tailleur*, *v. a.* fałbany, *frezle* etc. *przyćzyć*, *mit Falbeln* u. *befegen*, *verzieren*.

Prétraille, *f.* (z pogardą) bombiza, *m.* (verächtlich) Priester, *m.*

Prêtre, *m.* ksiądz, *kapłan*, *m.* Priester, *m.*

Prêtresse, *f.* kapłanica, *f.* Priesterin, *f.*

Prêtrise, *f.* kapłaństwo, *n.* Priesterthum, *Priesteramt*, *n.*

Preuve, *f.* próba, *f.* dowód, *znak*, *m.* Probe, *f.* Beweis, *m.*

Prévaloir, *v. n.* (*à ou sur*) przeważać, *przemagać*, *przechodzić*, *überwiegen*, *den Vortzug* haben, *die Oberhand* behalten. *se*, *r.* (*de qc.*) *zażyć* czego *na swój* pożytek, *sich zu Nuzen* machen.

Prévaricateur, *m.* szalbierz, *patron* niewierny, *m.* Pflichtvergeßener, *Treulofer*, *m.*

Prévarication, *f.* szalbierstwo, *n.* niewierność, *f.* Pflichtvergeßlichkeit, *Treulosigkeit* im Amte, *f.*

Prévariquer, *v. n.* niewiernie sobie postępować, *widet Treu* und *Pflicht* handeln.

Pré-

Prévenance, *f.* uprzejmość, *grzeczność*, *f.* Vorkommen, *n.* Gefälligkeit, *f.*

Prévenant, *ante*, *a.* uprzejmy, *grzeczny*, *zuorkommend*, *gefällig*, *einehnehmend*.

*Prévenir, *v. a.* (*qq. ou qc.*) *uprzedzić*, *zabiedz*, *zayszdz*, *uagz*, *omamić*; *zapobiedz*; *wprzód* *powiedziedz*; *oznaya*, *mić*, *zuorkommen*; *einehnehmen*; *vorbeugen*; *vorher* *sagen*; *benachrichtigen*. *se* —, *r.* *uprzedzonym* *bydz*, *dadz* *się* *uagz*, *Berurtheile* *fassen*.

Prévention, *f.* uprzedzenie, *n.* przesąd, *m.* Vorgreifen, *Vorurtheil*, *n.*

Prévenu, *ue*, *p. et a.* ujęty, *omamiony*, *eingenommen*.

*Prévoir, *v. a.* przewidywać, *vorher*, *voraus* *sehen*.

Prevot, *m.* przełożony; *profos*; *sedzia*; *proboszcz*, *m.* Vogt, *gesetzter*; *Profos*; *Schultheiß*; *Propst*, *m.* — *tal.* *e. a.* *do niego* *należący*, *vor den Prevot* *gehörig*. — *to*, *f.* *probostwo*, *n.* *urząd*, *sady* *takiego* *sedziego*, *pl. m.* *Probstei*, *f.* *eines Prevot* *Amte*, *n.* *Wärde* *und* *Gerichtsbarkheit*, *f.*

Prévoyance, *f.* przeczność, *f.* ostrożność, *f.* Voraussicht, *Vorsicht*, *f.*

Prévoyant, *ante*, *n.* przeczny, *ostrożny*, *voraussehend*, *vorsichtig*.

Priape, *m.* *fig. sam.* członek wstydlawy męski, *m.* männliches Glied, *n.*

Priapee, *f.* wiersz rozpustny, *m.* unzüchtiges Gedicht, *n.*

Prie-Dieu, *m.* ławka do modlenia się, *f.* Betpult, *n.* Betstuhl, *m.*

Prier, *v. a.* (*qq. de*) *prosić*; *zaprosić*; *modlic* się, *bitten*; *einladen*; *beten*.

Prière, *f.* prozba; *modlitwa*, *f.* pacierz, *n.* Bitte, *f.* Gebet, *n.*

Prieur, *m.* eue, *f.* przeor, *m.* — *czysza*, *f.* Prior, *m.* — *in*, *f.* Priore, *m.* przeorstwo, *n.*

Prioré, *m.* przeorstwo, *n.*

Primate, *m.* prymas, *m.* Primas, *oberster* *Erzbischof*, *m.*

Primal, *e, a.* prymasowski, *prymacyalny*, *Primas*.

Primate, *f.* prymasostwo, *n.* Primat, *n.*

Primaute, *f.* pierwszeństwo, *n.* zwierzchność, *f.* Oberstelle, *f.*

Primer, *v. a. et n.* zacząć grać w piłkę, *im* *Ballspiele* *den Anfang* *machen*. *fig.* *przodkować*, *przodek* *mieć*, *zuorkommen*, *die* *Vorhand* *haben*.

Primeur, *f.* czas nowaliowy, *m.* *erste* *Zeit*, *f.*

Primevère, *f.* pierwsiastka polna, *f.* Frühlingsblume, *f.* Himmelskieselchen, *n.*

Primiceriat, *m.* dostojenstwo najstarszy po biskupie, *n.* Würde eines Vesteßen in einem Stifte, *f.*

Primicier, *m.* najstarszy po biskupie, *m.* Vesteße in einem Stifte, *m.*

Primitif, *ive*, *a.* pierwotny, *pierwszy*, *początkowy*, *erste*, *urfoniglich*, *älteste*.

Primo, *ad. v.* Primibremat, *Primogeniture*, *f.* *pierworodztwo*, *n.* *Erstgeburt*, *f.*

Prince, *m.* książę, *m.* Fürst, *Prinz*, *m.* Príncipe, *v.* Primiceriat, *Princesse*, *f.* księżna, *kieżniczka*, *Fürstin*; *Prinzessin*, *f.*

Principal, *ale*, *a.* *nayprzedniejszy*, *główny*, *hauptsächliche*, *vornehmste*.

Principal, *m.* punkt główny, *m.* rzecz sama; *isczna*, *f.* kapital, *m.* osoba *naypierwsza*, *f.* *pan*, *pryncypał*, *m.* *Haupt* *sache*, *f.* *Hauptpunkt*, *m.* *Haupt* *summe*, *f.* *Kapital*, *n.* *Haupt* *person*, *f.* *Herr*, *Principal*, *m.*

Principalement, *ad.* *osobliwie*, *nadewszystko*, *hauptsächlich*, *vornehmlich*, *vorzüglich*.

Prin-

Principauté, *f.* księstwo, *n.* godność książęcia, *f.* Fürstenthum, *n.* fürstliche Würde, *f.*

Principe, *m.* początek, *m.* reguła, *f.* arzt, *m.* Urprung, Urstoff, Anfang, Grundsatz, *m.* Grundregel, *f.* Principes, *pl.* początki, *pl.* Anfangsgründe, *m. pl.*

Principion, *m.* sam. książatko, *n.* Fürstchen, *n.*

Printanier, *ère, a.* wiesienny, Frühlingss.

Printemps, *m.* wiosna, *f.* Frühling, Lenz, *m.*

Priorat, *m.* przeorstwo, *n.* Würde eines Priors, *f.* Priorat, *n.*

Piorité, *f.* pierwszeństwo, *n.* Vorzug, Vorgang, *m.*

Pris, prise, *p. et a.* wzięty etc., genommen etc. bien —, przystoyny, dobrego wzrostu, wohlgestaltet.

Prise, *f.* zdobycz, *f.* połów, łup, *m.* dobyte, wzięcie, zabranie; wzięcie w niewolę; więzienie, *n.* areszt; trzonek, *m.* antaba; szczyпка; bitwa, *f.* Gang, *m.* Beute; Weznahme, Eroberung; Gefangennehmung; Handhabe; Prise, *f.* Handgemenge, *n.* — de corps, areszt, rozkaz na wzięcie do więzienia, *m.* gefängliche Haft, *f.* Verhaftbefehl, *m.* — de possession, obciążenie possessyi, *n.* Besignung, *f.* lächer —, pusić, wieder los lassen, *fig.* ustąpić, nachgeben.

Prisée, *f.* oszacowanie, *n.* taxa, ustawa, *f.* Schätzung, Taxe, *f.*

Priser, *v. a.* oszacować, taxe ustawić; wysoko sobie cenić, poważać, schätzen, taxiren; hochschätzen.

Priseur, *m.* szacownik, taxator, *m.* Schätzer, Taxator, *m.*

Prison, *f.* więzienie, *n.* taras, *m.* Gefängnis, *n.* Kerker, *m.*

Prisonnier, *m.* iera, *f.* więzień, ieniec, poymaniec, *m.* der, die Gefangene.

Privation, *f.* utrata, *f.* ucięcie, zabranie czego; zbywanie, *n.* niebytność, *f.* Verlust, *m.* Beraubung, *f.* Mangel des Nothwendigen, *m.* Nichtseyn, *n.*

Privativement, *ad.* sam ieden, wszystkich innych wyjąwszy, ausschließlich.

Privauté, *f.* poufałość, *f.* Vertraulichkeit, *f.*

Privé, *m.* przewet, przechód, *m.* heimliches Gemach, *n.*

Privé, *ée, a.* prywatny, domowy; tajny, tajemny; poufality, przyswojony, domowy; wzyuty, privat; geheim; vertraut; zahm; beraubt.

Priver, *v. a.* (qq. de qc.) wyzuc, pozbawić, ogłosić; rzucić, odjąć, beraubn, entziehen. so —, *t.* (de qc.) pozbawić się czego, stracić co; odjąć, odmówić sobie, sich um etwas bringen; sich etwas versagen.

Privilege, *m.* swoboda, *f.* przywilej, *m.* Freiheit, *f.* od. Privilegium, *n.* Freiheitsbrief, *m.* Privilegié, *ée, a.* uprzywilejowany, privilegiert.

Prix, *m.* cena, wartość; zapłata, *f.* Werth, Preis, *m.* anche, w porównaniu z... in Vergleichung mit...

Probabilité, *f.* podobieństwo, *n.* Wahrscheinlichkeit, *f.*

Probable, *a.* podobny do rzeczy, do prawdy, wahrscheinlich.

Probant, *ante, a.* dowodzący, dowodny, beweislich, beweisend.

Probation, *f.* próba, *f.* Probe, Probezeit, *f.*

Probatoire, *a.* na próbę służący, zur Probe dienend.

Probité, *f.* poczciwość, *f.* Redlichkeit, Rechtschaffenheit, *f.*

Procédé, *m.* postępek, proceder, *m.* Verfahren, *n.*

Pro-

Procéder, *v. n.* pochodzić, wynikać; postępować; dalej iść; postąpić, herkommen, herühren; verfahren, fortschreiten.

Procédure, *f.* postępek, *m.* Verfahren, *n.* et *pl.* akta prawne, *pl.* Prozessakten, *pl.*

Procès, *m.* sprawa, *f.* proces, *m.* Prozeß, *m.* Rechtsache, *f.* Rechtsandel, *m.*

Processif, *ive, a.* sporny, swarliwy, prozeßfuchtig.

Procession, *f.* processya, *f.* obchodzenie, *n.* feyerlicher Umgang, *m.* Procession, *f.*

Processionnal, Processionnel, *m.* kantycki do processyi, *pl.* Prozeßionsbuch, *n.*

Processionnellement, *ad.* w processyi, in Prozeßion.

Prochain, *aine, a.* bliski, następujący, nahe, nächstens.

Prochain, *m.* bliźni, *m.* Nächste, *m.*

Prochainement, *ad.* w naybliższym razie, czasie, nächstens.

Proche, *a.* bliski, nahe. — *pp. et ad.* blisko, przy, blisko; w pobliżu, w bliskości, nahe bey, dicht an, in der Nähe, de — en —, *ad.* iedno przy drugim, iedno po drugim, nach einander. Proches, *m. pl.* krewni bliscy, nahe Verwandte, *m. pl.*

Proclamation, *f.* ogłoszenie, obwołanie etc. *n.* öffentliche Ausrufung, Verkündigung, *f.*

Proclamer, *v. a.* ogłosić, obwołać, chwiescić, öffentlich ausrufen.

Procréation, *f.* płodzenie, *n.* Zeugung, Erzeugung, *f.*

Procréer, *v. a.* płodzić, zeugen, erzeugen.

Procurateur, *m.* prokurator; szafarz kościelny, *m.* Procurator; Vorsteher, Schaffner eines Stiftes, *m.*

Procurator, *f.* plenipotencya, pełnamoc, *f.* Vollmacht, *f.*

Procuratrice, *f.* plenipotentka, *f.* Bevollmächtigte, *f.*

Procure, *f.* szafarstwo klasztorne, *n.* Schaffnerey in Klöstern, *f.*

Procureur, *v. a.* wyiednać co komu, wystarać się o co; nabawić kogo; sprawić, dokazać, verschaffen; zu Wege bringen; ausrichten.

Procureur, *m.* prokurator; plenipotent, pełnomocnik; szafarz klasztorny, *m.* Schaffner, Anwalt, Bevollmächtigter, Schaffner in Klöstern, *m.*

Procureuse, *f.* żona prokuratora, *f.* Frau eines Anwalts, *f.*

Prodigalement, *ad.* rozrzutnie, marnotrawnie, verschwenderisch.

Prodigalité, *f.* rozrzutność, marnotrawność, *f.* Verschwendung, *f.*

Prodige, *m.* cud, *m.* Wunder, *n.*

Prodigieux, *euse, a.* cudowny, straszny, nadzwyczajny, wunderbar, ungeheuer, außerordentlich.

Prodigue, *a.* rozrzutny, marnotrawny, verschwenderisch. — marnotrawca, *m.* Verschwender, *m.*

Prodigner, *v. a.* przemarnować, marnotrawić; rozrzuczać, verschwenden.

Production, *f.* rodzenie, wydanie, *n.* plód, urodzay, owoc, *m.* Hervorbringung, Erzeugung, *f.* Erzeugnis, Produkt, *n.*

*Produire, *v. a.* rodzić, wydawać; donosić; sprawić; wprowadzić, zeugen, erzeugen; hervorbringen, bringen, tragen; eintragen; verursachen; einführen.

Produit, *m.* produkt; zysk, profit, *m.* Produkt, *n.* Ertrag, *m.*

Pro-

Profanateur, *m.* gwałciciel rzeczy świętych, *m.* Entheiliger, Entweiher, *m.*

Profanation, *f.* gwałcenie, sprofanowanie, *n.* Entheiligung, Entweiherung, *f.*

Profane, *a.* świecki, nieswiegony; niepoświęcony; bezbożny; światowy; unheilig, ungeweiht; unehrerbietig; weltlich. — *m.* gardziciel religii, *m.* Religionsverächter, *m.* sam. niepoświęcony, *m.* Ungeweihter, Laie, *m.*

Profaner, *v. v.* sprofanować, gwałcić; używać na złe czego, entheiligen, entweihen; mißbrauchen.

Proférer, *v. a.* przemówić, wy mówić, Worte hervorbringen, sprechen.

Profes, *esse, a. et m. f.* ten, co ślub uczynił, der, die das Klostersgelübde abgelegt hat.

Professor, *v. a.* wynawca, bawid się kunstem iakim etc.; uczyć publicznie, öffentlich bekennen; eine Kunst etc. treiben; öffentlich lehren.

Professeur, *m.* nauczyciel publiczny, professor, *m.* öffentlicher Lehrer, Professor, *m.*

Profession, *f.* wyznanie, *n.* ślub zakonny, *m.* rzemiosło, *n.* stan, *m.* Bekenntnis; Ordensgelübde; Gewerbe, Geschäft, *n.* Handhierung, Profession, *f.* Stand, *m.*

Professoral, *ale, a.* professor-ski, nauczycielski, zum Professor gehörig.

Professorat, *m.* professorstwo, *n.* professura, *f.* Professorstelle, *f.*

Profil, *m.* T. profil, abrys, model, *m.* strona, *f.* przecięcie, *n.* Profil, *n.* Seiten umriß, *m.* Seite, *f.* Durchschnitt, *m.*

Profilier, *v. a.* z boku odrysować, odmalować; w przecięciu wyobrazić, von der

Seite abzeichnen, oder malen, im Durchschnitte vorstellen.

Profit, *m.* zysk, pożytek, profit, *m.* Nutzen, Gewinn, Vorthail, Genuß, *m.*

Profitable, *a.* pożyteczny, zyskowny, einträglich, vorthailhaft, nützlich.

Profiter, *v. n.* zyskać; zysk, pożytek mieć, gewinnen. (*de qc.*) korzystać, na swój pożytek użyć; służyć, pożytecznym być; postępować w czym; rosnąć, chować się, etwas nugen, benugen; nützlich seyn; zunehmen, wachsen, fortkommen.

Profond, *onde, a.* głęboki, tief.

Profondément, *ad.* głęboko, tief.

Profondeur, *f.* głębokość, głębizna, *f.* Tiefe, *f.* fig. niedoścignłość; gruntowność, *f.* Unergründlichkeit; Gründlichkeit, *f.*

Profusément, *ad.* obficie, hojnie, rozrzutnie, allzu reichlich, verschwenderisch.

Profusion, *f.* obfitość; hojność, rozrzutność, *f.* Ueberfluß, *m.* Verschwendung, *f.*

Programme, *m.* T. pismo na uroczystość szkolną etc. wydane, *n.* Programm, *n.* (Einladungsschrift auf Universitäten etc.)

Progrès, *m.* postęp; skutek, *m.* przybywanie, rośnienie, *n.* Fortgang, Fortschritt, Erfolg, *m.* Zunahme, *f.*

Progressif, *ive, a.* postępujący, fortgehend.

Progression, *f.* postępowanie, *n.* bieg, *m.* Fortgehen, Fortrücken, *n.*

Proie, *f.* łup, *m.* zdobycz, *f.* Raub, *m.* Beute, *f.*

Projet, *m.* spis; rachunek; projekt, zamysł, *m.* Aufschlag, Entwurf, *m.*

Pro-

Projeter, *v. a.* nłożyć, projekt, zamyslać, entwerfen, abfassen, vorhaben.

Prolixe, *a.* rościągły, obszerny, weitschweifig.

Prolixité, *f.* rościągłość, obszerność, *f.* Weitschweifigkeit, *f.*

Prologue, *m.* przedmowa, *f.* prolog, *m.* Vorrede, *f.* Prolog, *m.*

Prolongation, *f.* przedłużenie, *n.* odwłoka, *f.* Verlängerung, *f.* Aufschub, *m.*

Prolonger, *v. a.* przedłużyć, odwłaczać, verlängern, aufschieben.

Promenade, *f.* przechadzka, *f.* spacer, *m.* Spaziergang, *m.* Spazierfahrt etc., *f.* Spazierplatz, *m.*

Promener, *v. a.* na spacer prowadzić, prowadzić, oprowadzać, spazieren führen, herumführen. se —, *r.* przeysść się, na spacer iść, przeizdząć się, spazieren gehen, fahren etc.

Promenoir, *m.* przechadzka, *f.* Spazierplatz, *m.*

Promesse, *f.* obietnica, *f.* zapis, *m.* Versprechen, *n.* Zusage, Verheißung; Handschrift, *f.*

Prometteur, *m.* euse, *f.* obiecownik, *m.* der, die leicht verspricht.

*Promettre, *v. a.* przy-, obiecać, versprechen, verheissen, an-geloben. se —, *r.* obciywać sobie, spodziewać się, sich versprechen, hoffen, erwarten.

Prominence, *f.* wystawianie, *n.* Hervorrangung, *f.*

Prominent, *ente, a.* wystawiający, hervorragend.

Prominer, *v. n.* wystawać, hervortragen.

Promission, *f.* obietnica, *f.* Verheißung, *f.*

Promontoire, przylądek, *m.* Vorgebirge, *n.*

Promoteur, *m.* dopomagacz, *m.* Beförderer, *m.*

Promotion, *f.* dopomożenie, *n.* promoeya, *f.* Beförderung, *f.*

*Promouvoir, *v. a.* promować, podnieść kogo, dopomóż komu, (o urzędzie,) et: heben, befördern.

Prompt, *pte, a.* prędki, gotów, pilny; popedliwy, nierozmyslny, geschwind, hurtig, fertig; jähzornig, haltig.

Promptitude, *f.* prękość, etc., ochota, popedliwość, etc., *f.* Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f.* Jähzorn, *m.* Hize, *f.*

Promulgation, *f.* obwieszczenie, *n.* öffentliche Bekanntmachung, *f.*

Promulguer, *v. a.* obwieszczać, publikować, öffentlich bekannt machen.

Prône, *n.* kazanie, *n.* Predigt, *f.*

Proner, *v. a. et n.* kazanie mieć, predigen. fig. wychwalać, rühmen.

Pronéur, *m.* kaznodzieja, *m.* Prediger, *m.*

Pronéur, *m.* — euse, *f.* gaduła, wychwalacz, *m.* Schwäger, Lobredner, *m.*

Pronom, *m.* T. zaimek, *m.* Fürwort, *n.*

Prononcé, *ée, p. et a.* wymówiony etc., wyrażony; iasny, w oczy wpadający, ausgesprochen etc.; bestimmt ausgesprochen; in die Augen fallend.

Prononcer, *v. a.* wymawiać, ustanawiać, wyroc, ferować dekret, rozstrzydz; (mówić) ausprechen; ein Urtheil sprechen, entscheiden; (eine Rede halten).

Prononciation, *f.* wymowa, *f.* wyrok, dekret, *m.* Aussprache, *f.* Vortrag; gerichtlicher Ausspruch, *m.*

Pronostic, *m.* prognostyk, znak, przepowiadający, *m.* etc. Vorhersagung, Vorbedeutung, *f.* Anzeichen, *n.*

Pro-

Pronostiquer, *v. a.* wieszczyć, przepowiedzieć, vorher sagen, prophezeihen.

Pronostiqueur, *m.* wieszczek, przepowiedacz, *m.* Weissager, Prophet, *m.*

Propagateur, *m.* rozmnożyciel, roskrzewiciel, *m.* Fortpflanzer, Verbreiter, *m.*

Propagation, *f.* rozmnożenie, roskrzewienie, *n.* Fortpflanzung, Ausbreitung, *f.*

Propager, *v. a.* rozmnożyć, rozkrzewić, fortplanzen, verbreiten. se —, *r.* się, sich.

Propension, *f.* skłonność, *f.* Hang, *m.*

Prophète, *m.* prorok, *m.* Prophet, *m.* — phétesse, *f.* prorokini, *f.* Prophetin, *f.* — phétie, *f.* prorokstwo, *n.* Prophezeiung, *f.* — phétique, *a.* prorocki, prophetisch. — phétiser, *v. a. et n.* prorokować, przepowiadać, prophezeihen, weisagen.

Propice, *a.* przychylny, życzliwy, günstig, gnädig.

Proportion, *f.* pomiar, stosunek, *m.* pomierność, składność, proporcya, *f.* Verhältnis, *n.* Gleichheit, *f.* Ebenmaß, *n.* à —, *ad.* w proporcji, według pomiaru, verhältnismäßig, nach Maßgabe.

Proportionné, *éc. a.* proporcjonalny, stosowny, należyty, angemessen, gemäß, bien —, dobrego ułożenia, kształtny, wohlgestaltet.

Proportionner, *v. a.* (qc. à qc.) do czego stosować, uproporcjonować, nach etwas einrichten, anmessen.

Propos, *m.* mowa; rozmowa; propozycja, *f.* przedsięwzięcie, ustanowienie, *n.* Rede, *f.* Gespräch, *n.* Vorschlag; Vorrag, Entschluss, *m.* à —, *ad.* w czas; do rzeczy, stosownie, przy okazji; przy tem przychodzi mi na myśl, zur

rechten Zeit; schicklich, rathsam; bey Gelegenheit; da fällt mir ein, mal à —, *ad.* nie w czas, zur Unzeit, à tout —, *ad.* przy każdej okazji; bey jeder Gelegenheit, de — déshébé, u-myślenie, mit Vorsatz.

Proposable, *a.* co przelożoném bydź ma, radzony, vorzutragen, vorzulegen, vorschläglich.

Proposant, *m.* przekładający, proponujący, kandydat, *n.* Kalwinów, *m.* der etwas vortragt, vorschlägt; reformirter Kandidat zum Predigamt, *m.*

Proposer, *v. a.* przekładać, przełożyć, proponować; za-podadź, wystawiać, vortragen, vorlegen, vorbringen; vorschlagen; vorstellen. — an prix, wyzaczycie nadgrode, einen Preis ansetzen. se —, *r.* przedsięwziąć, ustanowić co u siebie, sich vorsehen, sich vornehmen.

Proposition, *f.* propozycja, *f.* zadanie, podanie, *n.* nauka, *f.* wniosek, *m.* Vorschlag; Satz, *m.* Lehre, Meinung, *f.*

Propre, *a.* własny, właściwy; ten sam; sposobny, zdalny; ozdobny, czysty, chędogi, eigen, eigenthümlich; eigentlich; nämlich; gut, tüchtig, tauglich; sauber, reinlich. — *m.* własność, *f.* Eigenschaft, *f.* Propres, *pl.* własczyna, własność, *f.* Eigenthum, *n.*

Progrét, *ette, f.* fam. stroynis, *m.* Puznärchen, *n.*

Propreté, *f.* czystość, ozdoba, *f.* ochedostwo, *n.* Keuschheit, Zierlichkeit, Sauberkeit, *f.*

Propriétaire, *m. et f.* właściciel, *m.* Eigenthümer, *m.*

Propriété, *f.* własność; własność, *f.* Eigenthum, *n.* Eigenschaft; eigentliche Bedeutung, *f.*

Prorata, *m.* au —, w proporcji, verhältnismäßig.

Pro-

Prosaique, *a.* proza pisany, prosaisch, angebunden.

Prosateur, *m.* prozaista, *m.* Prosais, Schriftsteller in Prosa, *m.*

Proscription, *f.* wywołanie z oyczyzny, z kraju, Verbannung, Ahterklärung, *f.*

*Proscrire, *v. a.* wywołać z kraju, etc. banizować, ächten, in die Aht erklären; verbannen.

Prose, *f.* mowa wolna, nie-poetycka, proza, *f.* Prosa, ungebundene Rede, *f.*

Proselyte, *m. et f.* nowowierca, *m.* Neubefehrter, Proselyt, *m.*

Prosélytisme, *f.* staranność niepotrzebna o nawrócenie do religii iakjey, *f.* Sucht, Proselyten zu machen, *f.*

Prosodie, *f.* T. prozodya, *f.* Prosodie, Lehre von der Länge und Kürze der Sylben, *f.*

Prosodique, *a.* T. prozodyczny, prosodisch.

Prosperé, *a.* życzliwy, przyjaźny, günstig, geneigt.

Prosperer, *v. n.* szczęśliwym bydź, poszczęścić się, udadź się, dobrze się powodzić, glücklich seyn, gedeihen; gelingen, gerathen, fortkommen.

Prosperité, *f.* szczęście, powodzenie dobre, pomyślność, *f.* Glück, *n.* Wohlfahrt, *f.* Wohlgerathen, *n.* Wohlstand, *m.*

Prostration, *f.* czokobitność, *f.* fußfällige Lage, *f.*

Prosterment, *m.* padanie do nog, *n.* Niederfallen, *n.* Fußfall, *m.*

Prostitnée, *f.* kurwa publiczna, *f.* öffentliche Hure, *f.*

Prostituer, *v. a.* zwieść do nierządu, zgwałcić, zhaubić, zur Unzucht verführen, schänden, entehren. se —, *r.* nierządnie, wszetecznie żyć; zhaubić się, unzüchtig leben; sich entehren.

(d.) poddać się, podlegać, sich niederträchtig ergeben.

Prostitution, *f.* zgwałcenie, zhaubienie, wszeteczństwo, *n.* nierząd, *m.* Schändung, Entehrung, *f.* unzüchtiges Leben, *n.*

Protecteur, *m.* — trice, *f.* obrońca, zastępca, *m.* Beschützer, *m.*

Protection, *f.* obrona, opieka, *f.* Schutz, Schirm, *m.*

Protée, *m.* fig. człowiek odmienny, *m.* unbeständiger Mensch, *m.*

Protéger, *v. n.* bronić kogo, obstawiać za kim, beschützen, verteidigen.

Protestant, *m.* — ante, *f.* dysydent, *m.* Protestant, *m.* — a. dyssydentski, protestantisch.

Protestantisme, *m.* religia dysydentska, *f.* protestantische Religion, *f.*

Protestation, *f.* niedozwalanie, sprzeciwianie; upewnianie, przyrzekanie, *n.* öffentlicher Widerspruch, *m.* Widerlegung, Verheuerung, *f.*

Protester, *v. a. et n.* upewniać, przyrzekać; nie dozwalać, sprzeciwiać się, nie przystawać, bezeugen; förmlich widersprechen, protestiren.

Protocole, *m.* protokół; formularz, tytułarz, *m.* Protocoll; Formular; und Titularchuch, *n.*

Prototype, *m.* wzór, *m.* Vorbild, Muster, *n.*

Protuteur, *m.* spółopiekun, *m.* Vice, Mitvormund, *m.*

Prou, *ad. obs.* wiele, dosyć, zur Genüge, genug.

Prouver, *v. a. et n.* dowodzić, weisen, darthun.

Provenant, *ante, a.* pochodzący, herkommend, herrührend.

Provende, *f. v.* Provison de vivres, mieszanina dla bydła, *f.* Viehfutter, Mischforn, *n.*

*Pro-

*Provenir, *v. n.* pochodzić, wynikać; na dobro wychodzić; donosić, przychodzić, herkommen, herkömten; entstehen; zum Nutzen gereichen; eintragen, abwerfen.

Provenu, *m.* zysk, pożytek, *m.* Vortheil, Gewinn, *m.*

Proverbe, *m.* przysłowie, *n.* przypowieść, *f.* Sprichwort, *n.*

Proverbial, *ale, a.* przypowieściowy, sprichwörtlich.

Providence, *f.* opatrność, *f.* Vorsehung, *f.*

Providence, *m.* T. rozwodzenie winorośle, *n.* Absentfen der Neben, *n.*

Provigner, *v. a.* T. rozwodzić winorośle, sadzić je w ziemię, senken, absenken, einlegen, — *n.* fig. mnożyć się, krzewić się, wachsen, sich mehren.

Provin, *m.* latorośl, *f.* Senfer, Sächser, *m.*

Province, *f.* prowincja, *f.* powiat, *m.* Provinz, Landschaft, *f.*

Provincial, *ale, a.* prowincjonalny, powiatowy, aus der Provinz, dazu gehörig, provincial. — *m.* *f.* parafianin, *m.* Person vom Lande, *f.*

Provincial, *m.* prowincyał, *m.* Oberaufseher einer Ordensprovinz, *m.*

Provincialat, *m.* prowincjałstwo, *n.* Amt eines Provinzialen, *n.*

Provisur, *m.* dozorca szkoły, etc, *m.* Verwalter, Oberverwalter (einer Schule etc.), *m.*

Provision, *f.* dostatek, *m.* opatrzenie, *n.* Vorrath, *m.* Menge, *f.* par —, ten czasem, do dalszego rozprawy, vorläufig, bis auf weitem Bescheid. Provisions, *pl.* list, przywilej na godność kościelną, *m.* Bestallungsbrief, *m.*

Provisionnel, *elle, Provisoire, a.* tymczasowy, poprzedni, vorläufig, einstweilig.

Provocation, *f.* wyzywanie, pobudzanie etc., *n.* Ausforderung, Reizung, *f.*

Provoquer, *v. a.* wyzywać; poruszać, pobudzać, herausfordern; zu etwas reizen.

Proxénète, *m.* stręczyciel, naraiać, *m.* Unterhändler, Kuppeler, *m.*

Proximité, *f.* bliskość, *f.* powinowactwo, *n.* Nähe; nahe Verwandtschaft, *f.*

Prude, *a.* zbyt grzeszny, skromny, übertrieben fittsam, geziert. — *f.* taka kobieta, *f.* ein solches Frauenzimmer, *n.*

Prudence, *f.* mądrość, *f.* Klugheit, *f.*

Prudent, *ente, a.* mądry, roztropny, klug, verständig, gescheit.

Pruderie, *f.* zbyt uczona skromność, *f.* übertriebene Eitsamkeit, *f.*

Prune, *f.* śliwka, *f.* Pflaume, *f.* PrunEAU, *m.* śliwka suszona, *f.* gedörrte Pflaume, *f.*

Prunelais, *f.* sad śliwkowy, *m.* Pflaumengarten, *m.*

Prunelle, *f.* żrzenica; tarnica, *f.* Mugapfel, *m.* Schlehe, *f.*

Prunellier, *m.* tarn, *f.* Schlehendorn, *m.*

Prusse, *f.* Prusy, *pl.* Preußen, *n.* —sien, *nne, a.* Pruski, Preussisch, Prusak, *m.* Preusse, *m.*

Psalette, *f.* szkoła, gdzie spiewać uczą, *f.* Singschule, *f.* Psalmodie, *f.* spiewanie psalmów, psalmowanie, *n.* Psalmengesang, *m.*

Psalmidier, *v. n.* psalmy spiewać, psalmować, Psalmen singen.

Psalterion, *m.* psalterz, *m.* Psalter, *m.*

Psaulme, *m.* psalm, *m.* Psalm, *m.*

Psau-

Psautier, *m.* psalterz, *m.* Psalmbuch, *n.*

Pseudonyme, *a.* zmyślone imię, *m.* a. z. einen falschen Namen haben.

Psora, *m.* T. krostka świerabica, juckende Blatter, *f.*

Psorique, *a.* T. parszywy, raubig.

Pyalisme, *v.* Salivation.

Puant, *ante, a.* smrodliwy, śmierdzący, stinkend.

Puant, *m.* sam. śmierdziuch, gaoiek, *m.* Mistfink, Stänker, *m.*

Puanteur, *f.* smród, *m.* Gestank, *m.*

Pubère, *a.* dorosły, mężny, mannbar.

Puberté, *f.* dorosłość, mężność, *f.* Mannbarkeit, *f.* mannbares Alter, *n.*

Public, *ique, a.* publiczny, powszechny; nietajny, wiadomy, öffentlich, allgemein; bekannt.

Public, *m.* publiczność, *f.* lud, *m.* Publikum, Volk, *n.* en —, ad. publicznie, öffentlich.

Publicain, *m.* celnik, *m.* Zollner, *m.*

Publication, *f.* obwieszczenie, *n.* Bekanntmachung, *f.*

Publiciste, *m.* nauczyciel prawa publicznego, *m.* Publicist, Lehrer des Staatsrechts, *m.*

Publicité, *f.* jawność, nietajność, *f.* Kundbarkeit, Offenlichkeit, *f.*

Publier, *v. a.* obwieścić, wywołać; wydać dzieło, verkündigen, öffentlich bekannt machen; (ein Werk) heraus geben.

Puce, *f.* pchła, *f.* Floh, *m.*

Puceau, *m.* młodzieniec prawy, *m.* reiner Junggesell, *m.*

Pucelage, *m.* panienstwo; młodzieństwo prawe, nienaruszone, *n.* Jungfernschaft; Junggesellschaft, *f.*

Pucelle, *f.* dziewica prawa; ryba pewna, *f.* reine Jungfer, *f.* Art Mayfisch, *m.*

Pudeur, *f.* wstyd, *m.* wstydlivość, *f.* Scham, Schamhaftigkeit, *f.*

Pudibond, *onde, a.* wstydlivy, verschämt, blöde.

Pudicité, *f.* skromność, czystość, wstydlivość, *f.* Keuschheit, *f.*

Pudique, *a.* skromny, czysty, wstydlivy, keusch, züchtig.

*Puer, *v. a. et n.* śmierdzieć, stinken.

Pueril, *ile, a.* dziecinny, kindisch.

Puerilité, *f.* dziecinność, *f.* dzieciństwo, *n.* Kinderey, *f.*

Pugilat, *m.* zapasy, *pl.* Kampf, *m.*

Puine, *m.* krzak, *m.* geringer Strauch, *m.*

Puiné, *ée, a.* młodszy, nachgeboren, jünger.

Puis, *ad.* potem, hernach, nachher.

Puisage, *m.* czerpanie, *n.* Schöpfen, *n.*

Puisard, *m.* stek, spływ, *m.* Senkloch, *n.* Abzug, *m.*

Puier, *v. a. et n.* czerpać, schöpfen.

Puisque, *c.* ponieważ, gdy, weil, da.

Puissance, *f.* moc, władza, siła, powaga, *f.* Macht, Gewalt, Kraft, *f.* Vermögen, *n.*

Puissant, *ante, a.* możny; mocny; silny, mächtig, vermögend; stark; sehr kräftig.

Puits, *m.* studnia; szyba, *f.* Brunnen; Schacht, *f.*

Pulluler, *v. a.* mnożyć się, krzewić się, sich vermehren, überhand nehmen.

Pulmonaire, *a.* do płuc należący, onych się dotyczący, zur Lunge gehörig.

Pulmonie, *f.* suchoty, *pl.* Lungensucht, *f.*

Pulmonique, *a.* suchotny, lungensüchtig.

Pul-

Pulsation, *f.* bicie pulsu, *n.* Pulsschlag, *m.*
 Pulverin, *m.* proch do posypki; rożek do prochu, *m.* kropelki najmniejsze, *f.* pl. Sandpulver; *n.* Pulverhorn, *n.* Wassertaub, *m.*
 Pulverisation, *f.* obrócenie, tłuczenie na proch, *n.* Pulverin, *n.*
 Pulvériser, *v. a.* obrócić, tłuć w proch, na proch, pulwern, *zu* Pulver machen. *fig.* zniszczyć, w niwecz obrócić, zerwać, *n.*
 Punicin, *m.* olejek palmowy, *m.* Palmöl, *n.*
 Punaïs, *aïse, a.* śmierdzący z nosa, aus der Nase stinkend.
 Punaïs, *m.* wrzód w nosie, *m.* Nasengeschwür, *n.*
 Punoise, *f.* smród z nosa, *m.* pluskawa, *f.* stinkender Nasengeruch, *m.* Wanze, Wandlaus, *f.*
 Punch, *v.* Ponche.
 Punir, *v. a. u.* karać, strafe, bestrafen.
 Punissable, *a.* karygodny, strafbär, sträfflich.
 Puntion, *f.* kara, *f.* karanie, *n.* Bestrafung, Strafe, *f.*
 Pupillaire, *a.* sieroci, einem Waise gehörig.
 Pupillarité, *f.* nieletność, małoletność, *f.* Minderjährigkeit, *f.*
 Pupille, *f.* źrenica, *f.* Augapfel, *m.*
 Pupille, *m. et f.* sierota, małoletni, etc. wychowaniec, *m.* Waise, *m. et f.* Säugling, *m.*
 Pupitre, *m.* pulpit, *m.* Pult, *n.*
 Pupa, *f.* dudek, *m.* Wiedehopf, *m.*
 Pupuller, *v. n.* wrzeszczać jak dudek, schreien wie ein Wiedehopf.
 Pur, *pure, a.* czysty, szczerzy, niesfażowany; niewinny; sam, lein, lauter, unvermischt, bloß, nichts als.
 Purpore, *f.* ryba elektryczna, *f.* Krampffisch, *m.*

Purée, *f.* grochówka, *f.* durchgeschlagene Erbsen, Bohnen, Linsen etc., *f.*
 Purement, *ad.* czysto; tylko, rein, bloß, nur.
 Pareté, *f.* czystość; szczerłość, etc. skromność, *f.* Reinheit, Keuschheit, Lauterkeit; Keuschheit, *f.*
 Purette, *f.* piasek czerwony, który magnes, jak żelazo ciągnie, *m.* Art rother Sand, den der Magnet an sich zieht, *m.*
 Purgatif, *ive, a.* purgujący, abführend.
 Purgatif, *m.* lekarstwo na laxans, *n.* abführendes Mittel, *n.*
 Purgation, *f.* czyszczenie, *n.* Reinigung, Abführung, *f. v.* Purgatif, Purgations, *pl.* miesięczka, *f.* monatliche Reinigung der Weiber, *f.*
 Purgatoire, *m.* czyszciec, *m.* Gefesener, *n.*
 Purge, *f.* czyszczenie rzeczy od powietrza zarażonych, *n.* Reinigung der von der Pest angegriffen Waaren, *f.*
 Purger, *v. a.* prze-, czyścić; purgacja dadz, reinigen, säubern; abführen, se —, *r.* czyścić się, purgacja brać, sich reinigen; putgiten, *fig.* oczyszczać się, usprawiedliwiać się, sich rechtfertigen.
 Purifier, *v. a.* czyścić, pławić, reinigen, läutern.
 Purisme, *m.* czystość zbyteczna języka, übertriebene Reinigkeit der Sprache, *f.*
 Puriste, *m.* zbytecznie o czystość języka troskliwy, der sich der Reinigung der Sprachen zu ängstlich befließigt, *m.*
 Purpurin, *ine, a.* purpurowy, purpurfarben,
 Purulent, *ente, a.* ropisty, eiterig.
 Pus, *m.* ropa, *f.* Eiter, *m.*
 Pusillanité, *a.* trwożliwy, lekkliwy, kleinmüthig.

Pa

Pusillanimité, *f.* trwożliwość, etc., *f.* Kleinmüthigkeit, *f.*
 Pastule, *f.* krosta nabramiała, *f.* Eiterblatter, Hieblatter, *f.*
 Putain, *f.* kurwa, *f.* Hure, *f.*
 Putasserie, *f.* kurewstwo, *n.* nierząd, *m.* Hurerei, *f.*
 Putassier, *m.* kurewnik, *m.* Hurenjäger, *m.*
 Putatif, *ive, a.* mniemany, ver meint.
 Putois, *m.* łasica, *f.* Iltis, *m.* et n.
 Putréfaction, *f.* zgniłość, *f.* Gäulniß, *f.*
 Putréfait, *aite, a.* zgniły, in Gäulniß übergegangen.
 Putréfier, *v. a.* zgnoić co, in Gäulniß bringen, se, *r.* z-, gnić, verfaulen.
 Putride, *a.* zgniły, faul, verfault.
 Pygmée, *m. et f.* karzeł, *m.* karlica, *f.* Zwerg, *m.* — inn, *f.*

Pyramidal, *ale, a.* graniasto-słupiasły, — powy, pyramidenförmig.
 Pyramide, *f.* graniasto-słup, *m.* Pyramide, Spitzsäule, *f.*
 Pyrite, *f.* krzemionka skałka, *f.* Feuerstein, *m.*
 Pyriteux, *ense, a.* glazowy, eifig; kiesartig.
 Pyrobolyste, *m.* puszkarz, feyerwerker, *m.* Feuerwerker, *m.*
 Pyrosie, *f.* zgaga, *f.* Eodbreunen, *n.*
 Pyrotechnie, *f.* nauka puszkarska, *f.* Feuerwerkerkunst, *f.* — nique, *a.* tego się tyczący; dazu gehörig.
 Pyrotique, *v.* Caustique.
 Pyrrhonien, *m.* —ienne, *f.* powatpiewacz, *m.* Zweifler, *m.*
 Pyrrhonisme, *m.* powatpiewanie o wszystkiem, *n.* Zweifel an Allem, *m.*
 Pythonisse, *f.* wieszczka, czarownica, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Q.

Quadrénaire, czterdziestoletni, vierzigjährig.
 Quadragesimal, *ale, a.* czterdziestodniowy, wielkopostny, zur Fastenzeit gehörig.
 Quadragesime, *f.* dimanche de la —, niedziela wstępna, *f.* erster Fastensonntag, *m.*
 Quadran, *v.* Cadran.
 Quadrangle, *m.* czworogran, *m.* Viereck, *n.*
 Quadrangulaire, *a.* czworogranisty, viereckig.
 Cadre, *Quadrer, v.* Cadre, Cadrer.
 Quadriennal, *v.* Quatriennal.
 Quadrifolium, *m.* gatunek koniczny, *f.* Wierblatt, *n.* (Art Klee).
 Quadrilatéral, *ale, a.* czworogranisty, vierseitig, viereckig

Quadrille, *m.* łomber we cztery osoby, *m.* L'ombrespjel zu vier Personen, *n.*
 Quadripartit, *ite, a.* na cztery części podzielony, in vier Theile getheilt.
 Quadrissyllabe, *a.* czworosylabny, vierfsyllbig.
 Quadrupède, *a. et m.* czworonogi; zwierzę czworonogie, *n.* vierfüßig; vierfüßiges Thier, *n.*
 Quadruple, *a.* czwórnasobny, vierfach, viermal. — *m.* czwórnasób, *m.* das Vierfache, *n.*
 Quadrupier, *v. a.* czworokowac, cztery razy brać, vierfach machen. — *n.* w czwórnasób się rozmnożyć, vierfach werden.
 Quai, *m.* przybrzeże, *n.* Kai, *m.* Bühne, *f.*

Quais

Quaiche, *f.* bat do towarów, *m.* Kite, *m.* Kleines Waaren schiff.

Qualification, *f.* tytułowanie, *n.* własność, *f.* Benennung, Beitelung, *f.*

Qualifié, *ce, a.* znaczny, sławny, namyśl, vornehm.

Qualifier, *v. a.* (gg. ob. qc. de . . .), tytułować, mianować, nazywać, betiteln, benennen. se —, *r.* tytułować się, udawać się za . . . sich nennen, sich angeben für . . .

Qualité, *f.* własność, *f.* przy miot, stan, tytuł, *m.* Eigenschaft, Art, Beschaffenheit, *f.* Stand; Titel, *m.*

Quand, *ad.* et c. gdy, kiedy; gdyby, choćby, chociażby, wenn, als; wenn auch, wenn gleich.

Quant, *prp.* (à . . .) co do, względem, co się tyczy, was anlangt oder betrifft.

Quantés, *a. f. pl.* toutes et — fois, oder toutes fois et —, iak często, ile razy, so oft als.

Quantième, *a.* który, wievielste. — *m.* data, *f.* dzień, *m.* Monatstag, *m.* Datum, *n.*

Quantité, *f.* wielkość, wielkość, moc, siła, *f. pl.* Größe, Menge, Vielheit, *f. T.* iloczys, *m.* Sylbenmaß, *n.*

Quarantaine, *f.* czterdzięci; post, czas czterdziestodniowy, *m.* Anzahl von vierzig; vierzig tägige Fasten; Zeit, *f.*

Quarante, *a.* czterdzięci, czterdzię.

Quarantième, *a.* czterdziesty, czterdzięty.

Quarré, etc. *v.* Carré, etc.

Quart, *m.* ćwierć, czwarta, część, *f.* Viertel, *n.*

Quart, arte, *a.* czwarte, czterte, fièvre quarte, *v.* Quar taine.

Quartaine, *a. f.* sam. fièvre, czwartaczka, kwartaczka, *f.* viertägiges Fieber, *n.*

Quarte, *f.* kwarta, (miara), *f.* Quart, (Maß), *n.*

Quarteron, *m.* czwarta część od sta; ćwierć funta, *f.* Viertelhundert; Viertelfund, *n.*

Quartier, *m.* ćwierć; ćwierć roku; kwatery; kwadra xig-życa, *f.* kwartał, *m.* stano wisko, sąsiedztwo, *n.* Viertel; Quartal; Vierteljahr; Quartier; Lager, *n.* Nachbarschaft; Segend, *f. fig.* pardon, *m.* miłosierdzie, *n.* Verschonung, Gnade, *f. à —, ad.* na ustro- nin, o podał, bey Seite.

Quartier-mestre, *m.* kwatery- mistrz, *m.* Quartiermeister, *m.* Quasi, *ad.* sam. prawie, nie- mal, beynähe; fast.

Quasimodo, *m.* niedziela prze- wodna, biała, *f.* erster Sonnt- ag nach Ostern, *m.*

Quaternaire, *a.* nombre, li- czba 4; liczba poczwórna, *f.* die Zahl 4; gevierte Zahl, *f.*

Quatorze, *a.* czternastce, vier- zehnt.

Quatorzième, *a.* czternasty, vier- zehnte.

Quatrain, *m.* strofa z czterech wierszów, *f.* Strophe von vier Versen, *f.*

Quatre, *a.* cztery, vier. — *m.* czwartka, *f.* Vier, *f.*

Quatre temps, *m.* kwatember, suche dni, *m.* Quatember, *m.*

Quatre-vingts, *a.* ośmdziesiąt, achtzig.

Quatre-vingt-dix, *a.* dziewięć- dziesiąt, neunzig.

Quatre-vingt-dix-neuvième, *a.* dziewięćdziesiąty, neun und neunzigste.

Quatre-vingtième, *a.* ośmdzie- siąty, achtzigste.

Quatrième, *a.* czwarty; czterte, — *m.* czwarta część, *f.* czwar- te pigro, *n.* Viertel; vierte Theil, *m.* vierte Etage, *f.*

Qua-

Quatrièment, *ad.* poczwarte, viertens, zum vierten.

Quatriennal, *ale, a.* cztero- letni, viertjährig.

Que, *pr. te c.* który, którego, którą, które, co; co; iak, czemu; po co, na co; iak, od, nad; że, żeby, aby; niech, niechay, welcher, wel- che, welches, den, die, das, was, so; wie; wozu; warum; als; das, damit; mag.

Quelle, *elle, pr.* iaki, który, co za, welcher, welche, wel- ches, was für ein, was für eine.

Quelconque, *pr.* iakikolwiek, ktokolwiek, wer, was es auch sey, ne —, żaden, bynaymniey, gar fein, gar nichts.

Quellement, *ad.* sam. telle- ment —, iako, tako; ani złe, ani dobrze, so so, so hin, leidlich.

Quelleque, *pr.* iaki, którykol- wiek, ein, irgend einer, eine, einzig, pl. kilka, einige, etliche. — . . . que, którykolwiekby, iakikolwiekby, niech będzie iak . . . was für, so . . ., auch.

— chose, *v.* Chose. — part, gdziekolwiek, dokądkolwiek, irgendwohin. — *ad.* około, ungefähr.

Quellefois, *ad.* czasem, bis, weilen, zuweilen.

Quelqu'un, *une, pr.* ieden, pewien; kto; ktoś, który- kolwiek, einer, jemand, irgend einer, pl. niektoży, niektoře, kilka, einige, etliche.

Quémander, *v. n.* potajemnie zebrać, heimlich, betteln.

Quémendeur, *m.* — euse, *f.* zebrać potajemny, *m.* heim- liche Bettler, *m.*

Qu'en-dira-t-on, *m.* myśle- nie, gadanie ludzi o czym, *n.* Gerede der Leute, *n.*

Quenotte, *f.* sam. zabek u dziecięcia, *m.* Zahn eines kleinen Kindes, *m.*

T. II

Quenouille, *f.* kadziel, *f.* Spinn- rocken, *m.* Knebel, *f.*

Quenouillée, *f.* kadziel pełna czego, *f.* Spinnrocken voll, *m.*

Quenouillette, *f.* kadziel mała, *f.* kleiner Spinnrocken, *m.*

Querelle, *f.* spór, *m.* sprzeczka, *f.* Streit, Kampf, Hader, *m.* Zankerey, *f.*

Quereller, *v. a. et n.* kłócić się, spór wiedzieć, swaryć się, zanken, badern, schelten.

Querelleur, *euse, a.* swarliwy, zantisch, zantischig. — *m. f.* zwadzca, *m.* Zanker, *m.*

Quérir, *v. a.* aller —, iść po co, holen. venir —, przyiść po co, holen, abholen. — en- voyer —, posłać po co, holen lassen.

Questeur, *m.* podskarbi, *m.* Rentmeister, *m.*

Question, *f.* zapytanie; zadanie, *n.* Frage, *f.* Sak, *m.*

Questionnaire, *m.* katownik, *m.* Folterer, *m.*

Questionner, *v. a.* za-, pytać się, wypytwać się, fragen, ausfragen, befragen.

Questionneur, *m.* — euse, *f.* pytać, wypytwać, *m.* Fra- ger, *m.*

Questure, *f.* podskarbstwo, *n.* Rentmeisteramt, *n.*

Quête, *f.* śladowanie, etc. zbie- ranie iakmużny, *n.* kwesta, *f.* Suchen, Nachspüren; Ein- sammeln der Almosen, *n.* Col- lecte, *f.*

Quêter, *v. a. et n.* śladować, śledzić, śladować; iakmużnę zbierać, zebrać, spüren, auf- spüren; Almosen sammeln, bet- teln.

Quêteur, *m.* — euse, *f.* kwe- tarz, *m.* Almosen-sammler, *m.*

Queue, *f.* ogon; kuper; dy- szel u wiatraka; korzonek; harcop, harcap; ogon u su- kni, *m.* laska do bilardu; osekka; miara wielka dowina

Q f. Schwanz,

f. Schwanz, Schweif, Eterz;
Stiel an Gewächsen; Haarzopf,
fleiser Zopf, *m. Schleppe am*
Kleide, *f. Billardstock, m.*
Büchstein, *m. großes Weinmaas,*
n.

Queux, m. obs. v. Cuisinier.

Qui, pr. który, która, które,
co; kto, welcher; welche, wel-
ches, der, die das; wer.

Quia, fam. être—, nie mōdz
nic więcej odpowiedzieć, prze-
mówić, nichts mehr zu antwor-
ten wissen.

Quiconque, pr. każdy, ktokol-
wiek, kto, jeder, jede, jeder-
mann, wer.

Quignon, m. fam. glen, m.
sztuka wielka chleba, f. Kun-
ken Brodt, m.

Quille, f. kregiel, m. Regel, m.
Quiller, v. a. kreglami do kuli
rzucac, mit dem Regel an die
Rugel werfen, anwerfen.

Quillotte, f. wierzba do sadze-
nia, f. Sakweide, f.

Quillier, m. kregielnia, f. Re-
gelspal, m.

Quinaud, aude, a. fam. za-
wstydzony, pomięszany, be-
schämt, betreten.

Quincaille, f. różne sprzęty,
towary żelazne, miedziane,
mosiężne, pl. allerhand kleine
eiserne, kupferne und messingene
Geräthe, n. pl. kurze Waare, f.

Quincallerie, f. drobne towa-
ry żelazne, etc. pl. handel
takowy, m. kurze Waaren, f.
pl. Handel damit, m. —lier, m.
handel taki maiaący, der
mit kurzen Waaren handelt, m.

Quinquagénaire a. pięcdzie-
siatletni, funfzigjährig.

Quinquagésime, f. niedziela
zapustna, f. Sonntag vor Fast-
nacht, m.

Quinquennial, ale, a. pięcio-
letni, pięcioletni, funfjährig.

Quinquésime, f. galera o pię-
ciu rzędach wiosel, f. funf-
tuberige Galeere, f.

Quinquina, m. china, f. Fieber-
rinde, China, f.

Quint, a. piąty, der fünfte.
— m. piąta część, f. Fünftel,
n.

Quintal, m. cetnar, m. Zent-
ner, m.

Quintau, m. mędel, m. kupa
snopów, wiązec drewn, f.
Barbenhausen, Holzbündelhan-
sen, m.

Quinte, f. kwinta, piąta, f.
gatunek skrzypców wielkich,
pl.; dziwactwo, n. krnąbrność,
f. kaszel suchy, m. Quinte;
Art großer Beigen; nährliche
Laune, Grille, f. Reichhufen,
m.

Quinter, v. a. piątnem, stę-
plem piątnować, znaczyć, ce-
chować (złoto, srebro) mit
dem Probestempel zeichnen (Gold,
Silber).

Quintessence, f. sam wybór, m.
sama treść, f. Quintessenz,
beste Kraft, f.

Quintessencier, v. a. kwintes-
sencya z czego wyciągać, die
Quintessen; aus etwas ziehen,
fig. mędrkować, subtilizować,
roztrząsać, auskugeln suchen.

Quintoux, euse, a. dziwny,
krnąbrny, wunderlich; eigen-
sinig.

Quintuple, a. pięcioraki, funf-
fach, fünf Mal.

Quinzain, m. (grając w piłkę)
15 z obndwoch stron, (im
Ballspiele), 15 gegen 15.

Quinzaine, f. liczba 15, f. dwa
tygodnie, pl. Zeit von 15;
Zeit von 14 Tagen, f.

Quinze, a. piętnastcie, piętna-
sty, m. funfzehn; Funfzehnte;
Funfzehner, m.

Quinzième, a. piętnasty, funf-
zehnte. — m. piętnasta część,
f. Funfzehntel, n.

Quittance, f. kwit, m. kwita-
cyja, f. Quittung, f.

Quittancer, v. a. s. kwitować,
kwit dadz, quittiren.

Quit-

Quitte, a. wolny; kwita, frey.
los, ledig; quitt.

Quitter, v. a. opuścić, porzu-
cić; odejść; złożyć; puścić;
oddalić, nie zazywać więcej;
ustąpić; uwolnić, odpuścić;
s. kwitować, verlassen; abie-
gen; loslassen; abtreten, abdan-
ken; ablassen, absehen; frey
sprechen; quittiren.

Qui va là, qui vive? kto tam?
kto idzie? Wer da?

Quoi, pr. co, iako, was, wel-
ches, dé—, o czym, czem,
z czego, zkad, wovon. fig.

R.

Rabachage, m. fam. częste
powtarzanie w mówieniu, n.
öftere Wiederholung einer Sache,
f. (Fehler im Reden).

Rabacher, v. n. fam. często się
powtarzac, immer wieder auf
seine alte Rede zurück kommen.

Rabacheur, m. —euse, f. fam.
często rzecz jednę opowia-
dający, powtarzający, Per-
son, die einerley Sache zehnmal
sagt, f.

Rabais, m. zmniejszenie, zni-
żenie, n. Nachlaß, Abzug,
Rabatt, m.

Rabaissement, m. zmniejszenie
ceny, n. Verminderung, Herab-
setzung, f.

Rabaissier, a. a. z. —, umniey-
szyc, spuścić; z. —, umniey-
szyc, niedriger setzen, stellen,
ruken ic.; vermindern, herun-
ter setzen. fig. upokorzyć, de-
müthigen. — n. staniec, upa-
dać, na dół iść, abschlagen,
moßloser werden.

Rabat, m. koinierz, m. Ueber-
schlag, Kragen, m.

Rabat-joie, m. przerywacz u-
cieschy, m. Freudensörer, m.

Rabattre, v. a. u. —, zuizyc, spu-
ścić, zwiesić; zbić; przy-

sposób, m. maigtność, f. Mit-
tel, Geld, n.

Quoique, a. choć, chociaż, ob-
gleich, obchon, obwohl, wie-
wohl.

Quolibet, m. żart głupi, m. abs-
geschmackter Scherz, m.

Quotidien, enne, a. codzienn-
ny, powszedni, täglich.

Quotient, m. T. iloraz, m.
Quotient, m.

Quotité, f. kwota, część, f.
dział, m. Theil, Antheil eines
jeden, Betrag, m.

prasować; zwalić powtór-
nie; potracić, wytracić; spu-
ścić tanięć, niederschlagen; nie-
derlassen, niedriger machen; nie-
derbugeln; mehrmals niederrei-
ßen; abziehen, abrechnen, nach-
lassen. — n. odbić, (grając w
kregiele), zurück schlagen (im Re-
gelspiele). — n. et se —, r.
niespodzianie w inszą stronę
się zwrócić, inszą drogę obrac,
einen andern Weg einschlagen,
sich wenden.

Rabbin, m. rabin, m. Rabbiner,
m.

Rabbinage, m. (z pogardą);
pisma rabinów, czytanietych-
ze, n. (verächtl.) Schriften der
Rabbiner, f. pl. Studiren der-
selben, n.

Rabbinique, a. rabiński, rabi-
niński.

Rabbinisme, m. nauka rabi-
nów, f. Lehre der Rabbiner,
f.

Rabbiniste, m. naśladowca ra-
biński, m. Anhänger der Rabi-
biner, m.

Rabétir, v. a. fam. tępić, głu-
pim czynić, dumm machen.
— n. zgłupieć, stępieć, dumm
werden.

Ra-

Rable, *m.* krzyż, *m.* łądzwie-
u zająca, królika, *pl.* ko-
sior, *m.* grzebło mularskie,
etc., *n.* Ruckensack von einem
Hosen oder Hainchen, *n.* Ofen-
früde; Kalkfrüde; Schlamm-
früde, *f.*

Rablu, *uo.* *a.* w krzyżu sze-
roki, dieńciąg, *fam.* pleczy-
sty, startschulterig.

Rabobelinier, *v. a.* *fam.* nie-
kształtne łatać, ungeschickt
stücken.

Rabonir, *v. a.* poprawić, pole-
pszyć, verbessern. — *n.* po-
prawie się, polepszyć się, (o
winie) besser werden, (beson-
ders vom Weine).

Rabot, *m.* hebel; pociask, *cf.*
Rable, *Hobel*, *m.* Rührschau-
fel, *f.*

Raboter, *v. a.* heblować, hobeln.

Raboteux, *ense*, *a.* sekowaty,
nierówny, chropowaty, knor-
zig, uneben, holperig.

Rabougrir, *ie.* *a.* skrzywiony,
niewyrosty, verkrüppelt. *fig.*
niedorosty, karłowaty, klein
und unansehnlich.

Rabougrir, *v. n.* *et se* —, *r.* nie
wyrósnać, skrzywić się; ver-
krüppeln, verbitten.

Rabouillere, *f.* iama królików,
f. Heckgrube der Kaninchen, *f.*

Raboutir, *v. a.* *fam.* zszyć, zła-
tać, zusammen stücken, fegen.

Rabrouer, *v. a.* *fam.* (qq) ofa-
knąć kogo, oburzyć się na
kogo, einen grob abweisen, an-
fahren, anschauhen.

Racaille, *f.* gołota, *f.* Layda-
ctwo, *n.* odrzutek, *m.* Lum-
pengesindel, Gescheiß, *n.* Lum-
peren, *f.*

Raccommodage, *m.* łatanie, *n.*
zapłata od tego; rzecz łata-
na, *f.* Ausstücken, Ausbes-
sern, *n.* Lohn dafür, *m.* aus-
gebesserte Sache, *f.*

Raccommodement, *m.* pogo-
dzenie, *n.* zgoda, *f.* Ausöh-
nung, *f.*

Raccommoder, *v. a.* łatać; na-
prawieć; po-, wprawieć; po-
godzić, ausbessern, stücken; wie-
der in Ordnung bringen; ver-
bessern; versöhnen, ausöhnen.
se —, *r.* po-, zgodzić się, sich
versöhnen.

Raccommodeur, *m.* — euse, *f.*
łatacz, *m.* Glieder, *m.*

Raccoupler, *v. a.* znów zesfo-
rować, zsprzęgać, wieder zu-
sammen koppeln.

Raccourei, *m.* summaryusz, *m.*
Auszug, *m.*

Raccourcir, *v. a.* skracać, ab-
kürzen, verkürzen.

Raccourcissement, *m.* skróce-
nie, *n.* Verkürzung, *f.*

Raccours, *m.* zstępowanie się
sukna w farbie, *n.* Einlaufen
der Tücher und Zeuge in der
Farbe, *n.*

Raccoutrement, *m.* łatanie, etc.
n. Ausbessern, *n.*

Raccoutreur, *m.* — euse, *f.*
łatacz, *m.* Glieder, *m.*

se Raccoutumer, *v. r.* (d. q.)
przyzwyczaić się znów do
czego, sich wieder an etwas ge-
wöhnen.

Raccrocher, *v. a.* zawiesić znó-
wu, wieder aufhängen. *se* —, *r.*
fig. fam. znów się pogodzić,
znów się przyczepić, przy-
podchlebić się, sich wieder
versöhnen, sich wieder anschmei-
cheln.

Raccrochense, *f.* *fam.* kurwa,
co się do każdego przyczepi-
a, *f.* Gassenbirne, *f.*

Race, *f.* ród, rodzaj, dom, *m.*
pokolenie; plemię, *n.* Ge-
schlecht, *n.* Stamm, *m.* Art, *f.*

Racer, *v. n.* tego samego ro-
dzaju ptaki wylegać, Junge
von der nämlichen Art ausbrin-
gen.

Rachalander, *v. a.* nowych ku-
pców nastęrczyć, wieder Käu-
fen verschaffen.

Ra

Rachat, *m.* odkupienie; wy-
kupienie, *n.* Wiederverkauf;
Loskauf, *m.* Auslösung, *f.*

Rache, *f.* ustoiny mazi, *pl.*
Eheerbesen, *f. pl.*

Rachetable, *a.* odkupny, wy-
kupny, wiederkäuflich.

Racheter, *v. a.* odkupić; wyk-
pić; opłacić, wiederkäufen;
loskaufen, auflösen; tilgen.

Rachitis, *m.* T. Angielska cho-
reba, *f.* Englische Krankheit, *f.*
— tique, *a.* taka choroba ma-
iący, mit dieser Krankheit be-
haftet.

Racine, *m.* farba z łuszczyzn,
z kory etc. orzechów, *f.* Gar-
be aus Rinde, Nußschale,
etc., *f.*

Racine, *f.* korzeń, *m.* Wur-
zel, *f.*

Raciner, *v. a.* *et n.* wkorzenie
się; łuszczyzn, etc. orzecho-
wa farbować, einwurzeln; mit
Nußschalen etc. färben.

Racle, *f.* skrobaczka, *f.* Schra-
pe, *f.* Kratzseisen, *n.*

Racle-boyau, *m.* *fam.* skrzy-
pacz mizeray, *m.* elender Fied-
ler, *m.*

Racler, *v. a.* o-, wy-, skrobać;
raszpłować; ostrychnąć mia-
rę, schaben, abfragen; raspeln;
ein Raaf (abstreichen). *fig. fam.*
— le boyau, skrzypać na
krzypcach, fragen, fiedeln.

Racteur, *m.* skrzypacz, *m.* schlech-
ter Geiger, *m.*

Racloir, *m.* skrobaczka, *f.*
Schabeisen, *n.*

Racloire, *f.* strychulec, *m.*
Streichholz, *n.*

Raclure, *f.* oskrobiny; opiłki,
pl. Abschabfel, *n.* Raspelspane,
m. pl.

Racologe, *m.* werbownictwo,
n. Werberhandwerk, *n.*

Racoler, *v. a.* gwałtem, podey-
ściem werbować, gewaltsam
oder listig anwerben.

Racoleur, *m.* werbownik gwał-

tem, podeysciem werbuiący;
m. listiger Werber, Seelenver-
käufer, *m.*

Raconter, *v. a.* o-, powiadać,
erzählen.

Raconteur, *m.* euse, *f.* opowia-
dacz przykry, *m.* unangeneh-
mer Erzähler, *m.*

Racornir, *v. a.* twardym robić;
skurczyć, hart und zähe ma-
chen; zusammen schrumpfen ma-
chen. *se* —, *r.* stwardnieć;
skurczyć się, hart, zähe wer-
den; einschrumpfen, sich krüm-
men.

Racquit, *m.* odegrane pieniądze,
pl. das Wiedergewonnene, *n.*

Racquiter, *v. a.* nadgrodzić
szkodę, etc. den Verlust wie-
der einbringen, entschädigen. *se*,
r. odegrać, nazad swe pienia-
dze wygrać, sich wieder erho-
len, (wegen seines Verlustes).

Radeau, *m.* tratwa, *f.* Stöße,
Fähre, *f.*

Radelier, *m.* tratwiarz, *m.*
Stößer, *m.*

Radeur, *m.* żupnik sól mierz-
cy, *m.* Salzmeßer, *m.*

Radial, *ale*, *a.* promienisty,
strahlig.

Radicalement, *ad.* z przyro-
dzenia; z grantu, ursprünglich;
von Grund aus.

Radication, *f.* korzenienie, *n.*
Wurzeln, *n.*

Radicule, *f.* korzonek, kiełek,
m. Wurzeln, Keimchen, *n.*

Radie, *ée*, *a.* promienisty,
błyszcący się, strahlend, schim-
mernd.

Radis, *m.* rzodkiewka, *f.* Ra-
dieschen, *n.* Art kleiner Rettig-
e, *f.*

Radoire, *f.* strychulec do so-
li, *m.* Streichholz zum Salze,
n.

Radotage, *m.* Radoterie, *f.*
fam. brednie, *pl.* albernes Ge-
schwätz, *n.*

Ra

- Radoter, *v. n. bredzić*, *głn*
psłwa białe, asbern, abgeschmackt
reden; aberwiesig seyn.
- Radoteur, *m. —* *głn. f. białacz*,
bredniarz, *m. alberner Schwäz*
ger, *m.*
- Radoubier, *v. a. dychtować*, na-
prawiać okret, ein Schiff aus-
bessern, kalfatern.
- Radoubieur, *m. naprawiacz okrę*
tu, *m. Kalfaterer, m.*
- Radoucir, *v. a. przyiemniey*
szy u czynić, zwolnić, mis-
der, gelinder machen. *fig. uśmie*
rzyć, ubłagać, przgasić, be-
sänstigen. *se —*, *r. zwolnić*,
gelinder werden. *fig. uśmie*
rzyć się, etc. *fig. uśmie*
fam. — pour od. auprès d'u-
ne femme. kochanka uda-
wać, bey einer Frau den Lieb-
haber machen
- Radoucissement, *m. zwolnio*
nie, etc., *n. Gelindwerden*,
n. fig. uśmierzenie, przygasze-
nie, *n. Linderung*, Besänstigi-
gung, *f. jam. miłostki oda*
wane, *pl. verteilte Liebesgeber*
den, *pl.*
- se Raffaisser, *v. r. z. ulegać*
się, ustoić się, sich sehen oder
senken.
- Raftermer, *v. a. z. pomocnić*,
parwierdzić, wieder befestigen;
stärken. *se —*, *r. u. zmocnić*
się, sich befestigen.
- Raffermissement, *m. u. zmo*
cnienie, *n. Wiederherstellung*,
Befestigung, *f.*
- Raffes, *f. pl. obcinki, obrzyn*
ki, *pl. Abschnitzel vom Leder*,
Glas etc., *n.*
- Raffinage, *m. T. czyszczenie*
(osobliwie cukru), *a. cukier*
czyszczony, *m. Läuterung*, be-
sonders des Zuckers, *f. Raffinat*,
zucker, *m.*
- Raffiné, *ée, a. fig. chytry*, do-
świadczony; wymysłny, durch-
trieben; ausgeklügelt.
- Raffinement, *m. roztrząsanie*,
badanie zbyteczne, *n. sub-*
- telmostki, *pl. Grubeln, n.*
Spishindigkeit; Grubelen, *f.*
- Raffiner, *v. a. czyścić*, chędo-
żyć, pławić, feiner machen,
säubern. — *n. sur qc. myśleć*,
nad czem, dociekać czego,
roztrząsać co, über etwas nach-
denken; grubeln, flügeln. *se —*,
r. schytrzeć, doskonałym,
medrzejszym zostać, sich ver-
feinern; flüger, lustiger werden.
- Raffinerie, *f. cukiernia f. Zuck*
fersiederey, *f.*
- Raffineur, *m. ten, co czyści*,
pławi (srebro, cukier, etc.)
Läuterer; Zuckersieder, *m.*
- Raffoler, *v. n. jam. de ... bydz*
omamionym od czego, ver-
narrt seyn in ...
- Raffolir, *v. n. oszaleć*, nárrisch
werden.
- Raffe, *f. szypułka od wina*
grona, *f. oka iednój numery*
na kostkach, *pl. Weintrau*
benkamm; Pasch (im Würfels-
piel), *m.*
- Raffler, *v. a. jam. zabrać*, za-
garnąć, wegraffen.
- Raffraichir, *v. a. o. chłodzić*;
posilić, okrzepić, posilić;
oberzug; odnowić, erfrischen,
abkühlen; erquicken; beschneiden;
auffrischen. *fig. odnowić*, et-
neuern. — *n. pokrzepić się*;
ochłodzić się, frisch, kühl
werden. *se —*, *r. posilić się*;
ochłodzić się, ochtödniec,
sich erfrischen, sich abkühlen.
- Raffraichissement, *m. ochłoda*,
f. pokrzepienie, posilenie, *n.*
zasilek, *m. Erfrischung*, Ab-
kühlung; Erquickung, Labung,
f.
- Ragaillardir, *v. a. jam. rozwe*
selić, wieder fröhlich, lustig
machen.
- Rage, *f. wściekłość, f. sza*
lenstwo, *n. Wuth*, Tollheit,
Raserey, *f.*
- Ragot, *otte, a. niski i otyły*,
kurz und dick, untersezt.
- Ragoter, *v. n. jam. mruczeć*,
brummen.
- Ragout, *m. potrawa z mięsa*
korzeniami przyprawiona, *f.*
- Ragout, *n. wohlgewürzte Speise*,
fig. pona, f. Reiz, m.
- Ragoutant, *ante, a. smaczny*,
schmackhaft, leckerhaft. *fig. przy*
iemny, powabny, pönig, reigend,
geschmackvoll.
- Ragouter, *v. a. apetyt sprawiać*,
ostrzyć, wieder Appetit machen.
fig. zachęcać, pobudzać, rei-
zen.
- Ragrafer, *v. a. za- , przypiąć*,
zaczepić, wieder an, ein, zu-
haben.
- Ragrandir, *v. a. znówu powie*
kszyć, rozprzestrzenić, wie-
der vergrößern.
- Ragrée, *v. a. gładko obrzynać*,
wyrównać, wykziatcić, glatt
machen, überarbeiten, völlig
ansarbeiten. *se —*, *r. opatrzyć*
się w potrzeby brakujące (na
okręcie), sich wieder mit dem
Fehlenden versehen, (auf Schif-
fen).
- Raie, *f. linia, kréska; strefa*;
bróda; płaszczka, (ryba) *f.*
linie, *f. Strich*; Streifen, *m.*
Zurche, *f. Roche*, (Seeisch),
m.
- Raifort, *m. chrzan, m. Rettig*,
m.
- Railet, *f. karb, rowek u igły*,
m. Rinnchen einer Nähnel,
n.
- Railler, *v. a. szydzić, drwić*,
wymyślać się, spotten, auf-
ziehen, lächerlich machen. — *n.*
od. *se —*, *r. (de qc.) szydzić*,
etc. z czego; żartować, über
etwas spotten, sich darüber lustig
machen, darüber lachen; scher-
zen.
- Raillerie, *f. żart, m. Scherz*,
Spaß, *m.*
- Railleur, *eure, a. szyderski*;
żartobliwy, spöttisch; scherzhaft,
spasshaft. — *m. f. szyderca*,
zartownik, *m. Spötter, m.*
- Raire, *v. v. obs. v. Raser*.
- Raire, *v. n. becząć*, (ciak ie-
len), schrepen, wie ein Hirsch.
- Rais, *m. sprycha, f. Nadspei*
che, *f.*
- Raisin, *m. jagoda winna, f.*
winagrono, *n. Traube*, Wein-
traube, *f. — sec, rozynek*,
m. Rosine, f.
- Raisiné, *m. wino warzone, n.*
Weinbeermus, *n.*
- Raison, *f. rozum, m. prawo*,
n. satisfakcyja, f. rachunek,
m. sprawowanie się z czego,
n. przyczyna, racya, f. dowód,
m. Vernunft, f. Verstand, m.
Necht, *n. Genugthuung*; Nechen-
schaft; Ursache, *f. Grund*; Be-
weis, *m. à — de ... ad. w*
cenie, według ustawy rach-
niac po ... nach dem Verhält-
nisse, nach dem Fuße, so und so
gerechnet.
- Raisonnable, *a. rozumny; sku*
sny; przywoity; mierny,
vernünftig; billig; anständig;
ziemlich.
- Raisonné, *ée, a. dowodny*,
dokładny, ausführlich.
- Raisonnement, *m. rozsadek*,
m. rozważanie, rozumowa-
nie, *n. wniosek, m. bajanie*,
n. wymówka, f. Urtheilskraft,
f. Urtheilen, Vernunfteln; Ur-
theil, *n. Vernunftschluß, m. Be-*
schwäg, *n. Widerrede, f.*
- Raisonner, *v. n. mówić*, sędzić
rozumnie, rozumować; ba-
iać, rozprawić, vernünftig
reden, urtheilen und schließen,
vernunfteln; viel Redens ma-
chen.
- Raisonneur, *m. — euse, f.*
rozprawiacz, gadatywus, *m.*
der, die wider etwas unvernünf-
tig redet; Schwäger, *m.*
- Rajustement, *m. jam. pogo*
żenie, ułatwienie, *n. Ausfüh*
nung, Beylegung, *f.*
- Rajuster, *v. a. znówu popra*
wić, posunąć; powtórnie ra-
dować, godzić, wieder in Ord-
nung

bringen, wieder zurecht machen; ausböhnen, vergleichen.
 Rale, *m.* granic, skrzyplenie na piersiach, *n.* Nötheln, *n.*
 Ralent, *m.* *v.* Rale.
 Ralentir, *v. a.* za-, przytrzymać, langsamer machen. *fig.* przygasić, hamować, zmniejszyć, wstrzymać, hemmen, mindern, schwächen, mäßigen. *se, r.* słabiec, ustawać, langsamer, schwächer werden, nachlassen.
 Ralentissement, *m.* ustawianie, *n.* Nachlassen, *n.*
 Raler, *v. n.* grać, skrzyplić na piersiach konaiać, rocheln.
 Ralliment, *m.* zebranie, zgromadzenie, *n.* Wiederversammlung, *f.*
 Railler, *v. a.* zebrać, zgromadzić, wieder versammeln.
 Rallonger, *v. n.* przedłużać, dłuższym czynić, verlängern.
 Rallumer, *v. a.* znów zapalić, wieder anzünden. *fig.* znów wzniecać, wsczywać, wieder rege machen. *se, r.* znów się zapać, zapalić się; wsczywać się, etc. sich von neuem entzünden, entflammen.
 Ramadan, *m.* *v.* Ramazan.
 Ramadouer, *v.* Amadouer.
 Ramage, *m.* gałęzie, *m. pl.* miłe spiewanie ptaków, *n.* Nistwerk, *n.* Waldgesang der kleinen Vögel, *m.*
 Ramager, *v. n.* spiewać (o ptakach), singen, (von Vögeln).
 Ramagrir, *v. a.* znów wychudzić, wypłonić, wieder mager machen. — *n.* schudnąć, opaszać, wieder mager werden.
 Ramailler, *v. a.* zamesz wyprawić, Gelle sämisch machen.
 Ramas, *m.* zbiór, *m.* kupa, *f.* Sammlung, Menge unbedeutender Sachen, *f.*
 Ramasse, *f.* sanie w okolicach górzystych, *pl.* Art Schlitten in gebirgigen Gegenden, *m.*

Ramassé, *éc. p. et a.* zbierany etc., gesammelt. *fig.* otyły, untersezt.
 Ramasser, *v. a.* zbierać; podnieść z ziemi; na samach wieźć kogo z góry na dół, sammeln, zusammenheben, aufheben; von der Erde aufheben, anheben, in einem Schlitten herab fahren. *fig.* zbić, wykropić, durchprügeln.
 Ramasseur, *m.* facman san, *m.* Schlittenführer, *m.*
 Ramassis, *m.* fam. kupa, *f.* Haufen, *m.*
 Ramazan, *m.* post wielki w Turczach, *m.* große Fasten der Türken, *f.*
 Rambout, *m.* ob. pomme de —, *f.* gatunek jabłek kwaskowatych, *n.* Art großer säuerlicher Sommeräpfel, *m.*
 Rame, *f.* wosło, *n.* tycz do grochu, etc.: ryzapapierni, *f.* Ruder, *n.* Stecken zu Erbsen, *m.* Nis Papier, *m.*
 Rameau, *m.* gałąź, *f.* Zweig, *m.*
 Ramée, *f.* gałęzie, *pl.* may; chłodziak, *m.* Laubwerk, *n.* Laube, Laubhütte, *f.*
 Ramender, *v. a. et n.* fam. zniżyć, zmniejszyć cenę; stanąć, iść na dół, den Preis herunter setzen; wohlfeiler werden.
 Ramener, *v. a.* nazad, znówu przyprowadzić, przywieźć, stawić, wieder oder zurück bringen, ober führen.
 Ramequin, *m.* grzanka sęrem pokładana, *f.* Käsegebäckenes, *n.*
 Ramer, *v. a.* puścić groch etc. po tyczy, stangeln, stäbeln. — *v.* wiościn robić, rudern.
 Ramereau, *m.* turkawka młoda, *f.* junge Holzkäube, *f.*
 Rameur, *m.* wioślowy, rudelnik, *m.* Ruderer, Ruderknecht, *m.*

Rameux, *euse, a.* gałęzisty, rozsochaty, vielzweigig, zackig.
 Ramier, *m.* turkawka, *f.* Holzkäube, *f.*
 se Ramifier, *v. r.* rozsochacieć, w gałęzie rosnać, sich in viele Äste und Zweige zertheilen.
 Ramilles, *f.* *pl.* chróst, *m.* Reisholz, *n.*
 Ramingue, *a.* narowisty, (o koniu), śliski, (vom Pferde).
 Ramoitir, *v. a.* znówu zmoczyc, odwilżać, wieder feucht machen.
 Ramolade, *f.* sos silny, *m.* kräftige Brühe, *f.*
 Ramollir, *v. a.* od zmiekczyć znówu, wieder erweichen. *fig.* zniewieścić, niewiesciuchem czynić, weich, weiblich machen.
 Ramollissant, *m.* lekarstwo zmiekczejace, *n.* wieder erweichendes Mittel, *n.*
 Ramon, *m.* miota otarta, *f.* stumpfer Besen, *m.*
 Ramoner, *v. a.* komin wycierać, den Schornstein fegen oder kehren.
 Ramoneur, *m.* kominiarz, *m.* Schornsteinfeger, *m.*
 Rampant, *ante, a.* czołgający się, lażący, kriechend.
 Rampe, *f.* poręcz przy wschodach, *f.* rząd stopniów na wschodach; pagórek pochodzisty, *m.* pochodzistość, *f.* Treppengeländer, *n.* Reihe Stufen auf der Treppe; Erhöhung der Erde; Auffahrt, *f.*
 Rampement, *m.* czołganie się, lażenie, *n.* Kriechen, *n.*
 Ramper, *v. n.* czołgać się, lażać po ziemi, kriechen. *fig.* płażać się, kriechen, ganz demüthig seyn.
 Ramure, *f.* rogi jelenie, *m.* gałęzie, *f. pl.* Hirschgeweihe, Nistwerk, *n.*
 Rance, *a.* gorzkawy, ranzig.
 Ranche, *f.* szczebel, *m.* Sprosse, *f.*

Rancher, *m.* ostrwia, ostrew, *f.* Stangenleiter, *f.* Leiterbaum, *m.*
 Rancidité, Rancissure, *f.* gorzkawość, *f.* Ranzigkeit, *f.*
 Rancier, *v. n.* gorzknąć, zgorzknać, ranzig werden.
 Rangon, *f.* okup, *m.* Lösegeld, *n.*
 Rangonnement, *m.* wy-, okupienie, *n.* Löskaufung, *f.* *fig.* Lupiestwo, etc. *n.* Uebertheuerung, *f.*
 Rangonner, *v. a.* un vaisseau marchand, okup za okręt zabrany żądać, von einem aufgebrachtten Schiffe ein Lösegeld fordern, *fig.* przecenić, za drogo przedać, zdzierać, übernehmen, übertheuern, prellen.
 Rangonneur, *m.* — *euse, f.* dzierca, Lupieżca, *m.* der, die übertheuert.
 Rancune, *f.* chrapka, nienawiść, *f.* Groll, *m.*
 Rancunier, *m.* — *ère, f. et a.* chrapkę, etc. mający, der, die einen Groll hegt.
 Rang, *m.* rząd, porządek, *m.* Reihe, Ordnung, Würde, *f.* Rang, Vorzug, *m.* Glied (von Staaten), *n.*
 Range, *f.* rząd kamieni wielkich na bruku, *m.* Reihe gleich großer Pflastersteine, *f.*
 Rangée, *f.* rząd, szereg, *m.* warsza, *f.* Reihe, *f.*
 Ranger, *v. a.* porządkiem ustawić, położyć, rozrządzić; uszykować, sprzątnąć, in Ordnung stellen oder bringen; aufräumen; bey Seite oder aus dem Wege räumen. *fig.* przywieźć, przyprowadzić, bringen unter oder zu etwas. *se —, r.* porządkiem stanąć, stawąć; nastąpić, umknąć, sich in eine Reihe, in Ordnung stellen oder setzen; aus dem Wege gehen, Platz machen. *fig.* przystąpić do-

przystać, poddać się, się
begeben zu, unter...

Ranmer, v. a. ożywić, wieder
beleben. fig. odżywić, o-
cieć, zagrzewać, aufmuntern,
beleben.

Rapace, n. drapieżny, reißend,
raubgierig.

Rapacité, f. drapieżność. f.
zdzierstwo, n. Raubgier, Raub-
sucht, f.

Rapatelle, f. włosiennica, f.
roßhärener Zeug, m.

Rapatriage, Rapatriement, m.
fam. pogodzenie powtórne,
n. Wiederausöhnung, f.

Rapatrier, v. a. fam. znowu po-
godzić, wieder ausöhnern.

Râpe, f. raszpla; tartk.: szy-
puka winagrona. f. Raspel,
f. Reibeisen, n. Weintrauben-
fämi, m.

Râpé, m. jagody z winagron
do polepszenia wina, f. pl.
wino jagodami takimi po-
lepszone, n. Weintrauben im
verl. orbenen Weine, um ihn da-
durch wieder gut zu machen, f.
pl. solcher verbesserter Wein,
m.

Râper, v. n. trzeć; raszpłować,
reiben; raspeln.

Rapela-ser, v. a. łatać, napra-
wiać, flicken, ausflicken.

Rapesser, v. a. zmniejszyć,
kleiner machen. — n. zmniey-
szać, kleiner werden, abnehmen.
se —, r. skurczyć się, zmniey-
szyć się, eingehen, einlaufen

Rapide, a. bystry, schnell, reiß-
end.

Rapidité, f. bystrość; pred-
kość, f. Schnelligkeit, Ge-
schwindigkeit, f.

Rapiécer, Rapiéceter, v. a. łata-
ć, flicken, ausbessern.

Rapiécetage, m. łatanie, n.
Łatanina, f. Glicken; Glückwerk,
n.

Rapière, f. rapir, m. Kaufder-
gen, m.

Rapine, f. drapież, f. zdzier-
stwo, n. Raub, m. Räube-
rey, f.

Rapiner, v. a. nęgać, uspo-
koić, wieder besänftigen, stillen.

Rappel, m. odwołanie, przy-
wrócenie, n. Zurückberufung,
f.

Rappeler, v. a. odwołać, przy-
zwać, przywrócić, wiederur-
fen; zurück berufen. se, r. (gc.)
przypomnieć, obie co, się
erinnern (einer Sache).

Rapport, m. odniesienie, od-
wiezienie, n. dochód, uro-
dzaj, użytek, m. doniesie-
nie, n. powieść; prozba;
plotki, pl. proporcja, f.
związek, skład, m. podo-
biństwo; zgadzanie się, ścia-
ganie się; odbijanie się, rzy-
ganie, n. Wiederingang, n.
Ertrag; Bericht, m. Aussage,
Nachricht, f. Anbringen, n.
Klatscherey, f. Verhältnis, n.
Uebereinkimmung, Aehnlichkeit;
Verbindung, f. Aufstoßen der
Speisen, n. par — a... ad.
co się tycze, względem, in
Ansehung, in Rücksicht, in Be-
treff.

Rapporter, v. a. odnieść, od-
wieść; przy-, zawieźć, przy-
wieźć; donieść, oznajmić;
powiadać; przytaczać; pleść,
wypleść; roznieść; przyno-
sić (zysk, pożytek). rodzić,
wieder bringen; zurück bringen;
an einen Ort hintragen oder füh-
ren; Bericht erstatten, berichten,
vortragen, erzählen, hinterbrin-
gen; anführen; ausplaudern,
klatschen; eintragen, bringen.
— a gc. sciagać na co, wo-
żyć, uporządzić podług cze-
go; wywodzić, dowodzić, auf
etwas beziehen, nach etwas ein-
richten; von etwas herführen,
herleiten. fig. od-, pomiesć,
dawać, tragen. n. odbijać się,
rzygać, aufstoßen, (von Spei-
sen). se —, r. (a gc.) sciagać

gać się, zmiernąć na co; zga-
dzać na co, stosować do cze-
go, się beziehen; überein kom-
men oder treffen. s'en — a...
odwoływać się na... zdawać
się, spuszczać się na... się
berufen auf... es ankommen
lassen auf...

Rapporteur, m. donosiciel, re-
ferent; podszczuwacz, plo-
tka, m. Referent; Anbringer,
Ohrenbläser, Klatscher, m.

Rapprendre, v. a. znowu się
na-, uczyć; znowu na-, uczyć,
wieder lernen; wieder lehren.

Rapprivoiser, v. a. znowu przy-
swoić, ugłaskać, wieder zahm
machen.

Rapprochement, m. powtórne
przybliżanie, przystawanie,
etc. połączenie, n. Wiedera-
näherung, Zusammenstellung, Zu-
sammenbringung; Vereinigung,
f. fig. zjednanie, pogodzenie.
n. Wiedervereinigung, f.

Rapprocher, v. a. et n. znowu
przybliżać, przysuwać, przy-
stawiać; przybliżać się, etc.
wieder nähern, näher zusammen-
rücken, setzen oder stellen. fig.
zjednać, pogodzić, wieder ver-
einigen. se —, r. przybliżać
się, etc. sich wieder nähern. fig.
lżej, wolniej postępować,
nachgeben.

Rapt, m. wykradzenie, porwa-
nie hiałogłowy, n. Weibers-
raub, m. Entführung, f.

Râpure, f. oskrobiny, trociny,
pl. Abgeriebenes, n. Raspel-
späne, m. pl.

Raquette, f. pilnik, m. Racket,
n. — quetier, m. ten, co ie-
robi, m. Racketenmacher, m.
— queton, m. pilnik wielki,
m. großes Racket, n.

Rare, a. rzadki; osobiwy, rar,
selten; sonderbar, selten.

Raréfactif, ive, Raréfactant, ante,
a. rozrzedzający, verdünnend.

Raréfaction, f. rozrzedzenie, n.
Verdünnung, f.

Raréfier, v. n. rozrzedzać, ver-
dünnen.

Rarement, ad. rzadko kiedy,
selten.

Rareté, f. rzadkość, f. Selten-
heit, f.

Rarissime, a. fam. bardzo rzad-
ki, sehr selten.

Ras, rase, a. ogolony; gładki,
krótkosierciśły; płaski; stry-
chowany (strychaleem), ge-
schoren; kurbária; eben, flach;
gestrichen, (von Gemäßen).

Ras, m. rasza, f. Rasch, m.
(Seug).

Rasade, f. kieliszek pełny, m.
gestrichen volles Glas, n.

Rasement, m. rozwalenie, znie-
sienie fortcey, n. Schleifen
eines besetzten Ortes, n.

Raser, v. a. o- golić; rozwa-
lić, znieść, scheeren, rasiren;
niederreißen, schleifen. fig. bli-
sko czego przysięż, tracić,
drasnąć, nahe vorbei gehen,
streifen, anstreifen. se —, r.
golić się, sich den Bart schee-
ren.

Rasette, f. rasza podła, f. ge-
ringer Rasch, m.

Rasibus, prp. fam. zupełnie, do
szczętu, dicht daran, ganz nahe
daran vorbei.

Rasoir, m. brzytwa, f. Scheer-
messer, n.

Rassade, f. gatunek paciorek
szklanych, pl. Art Glasfo-
rallen, f.

Rassasiant, anto, a. sytny,
sättigend.

Rassasiement, m. nasycenie, n.
sytność, f. Sättigung, Sätt-
heit, f.

Rassasier, v. a. na-, sycić, sätt-
tigen.

Rassembleur, v. a. zebrać, zgre-
madzić; znowu składać, zbi-
rać, sammeln, versammeln, zu-
sammen bringen; wieder zusam-
men legen oder setzen.

Rasseoir, v. a. znowu umo-
cnić, osadzić, wieder fest ma-
chen.

- chen. — *n. at se* —, *r.* ustad sie, wyklarować się; ustad, sich wieder setzen. *fig.* przyjdź, znówu do siebie, uspokoić się, sich wieder erholen.
- Rasséréner, *v. a.* wypogodzić, wyśmiedzić, aufheben, aufheben. *se* —, *r.* się, sich...
- Rasséner, *v. a.* znówu obledzić, wieder belagern.
- Rassis, *m.* podkowa stara, podkuta. *f.* altes wieder aufgelegtes Hufeisen, *n.*
- Rassis, *ise*, *a.* wyklarowany, wieder gefest. *fig.* esprit —, cichy, skromny umysł, ruhiges Gemüth, *n.* pain —, chleb czerstwy, *m.* altbackenes Brot, *n.*
- Rassoté, *ée*, *a.* (de) omamiony od..., vernarrt in...
- Rassurant, *ante*, *a.* dodawający, uspokajający, beruhigend.
- Rassurer, *v. a.* podpierać; znosować dodawać, uspokoić; znówu umocnić, stützen; wieder beruhigen, Muth einflößen, wieder bestärken. *se* —, *r.* serca znówu zabrać, uspokoić się; przyjdź do siebie, sich wieder beruhigen; sich wieder erholen. *v. se* Rasséréner.
- Rasure, *f.* ostrzyżenie włosów, *n.* Scheeren der Haare, *n.*
- Rat, *m.* szczur, *m.* Rage, Ratte, *f.*
- se Ratatiner, *v. r.* zmarszczyć się, skurczyć się; wędnać, zusammen schrumpfen, welk werden.
- Rate, *f.* śledziona, *f.* Milz, *m.* *fig.* ponurość, posępność, *f.* dziwactwo, *n.* szczur samica, *f.* Unlust, Traurigkeit, *f.* Weibchen einer Rage, *n.*
- Râteau, *m.* grabie, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*
- Ratélee, *f.* grabie pełne czego, *pl.* Rechen voll, *m.*
- Ratéler, *v. a.* grabić, rechen, harfen.
- Ratélet, *m.* grabki, *pl.* Harke, *f.*
- Ratéleur, *m.* grabiacz, *m.* Harter, *m.*
- Ratélier, *m.* drabina do siana nad żłobem, *f.* wisiadło, *n.* Haufe; Hafenleiste zu Gewehren *u.*, *f.* *fig.* *fam.* rzadzby, *m.* Gebiß, *n.*
- Rater, *v. n.* nie zająć się, nie wystrzelić (o broni), versagen (von Gewehren). — *a.* chybić, nie trafić, fehl schießen, nicht treffen.
- Ratier, *m.* —iere, *f.* *fam.* tryk, dziwak, *m.* Grillensänger, *m.*
- Ratière, *f.* podłapka na szczury, *f.* Rattenfalle, *f.*
- Ratification, *f.* potwierdzenie; *n.* dokument potwierdzający, *m.* Bestätigung, Bestätigungs-urkunde, *f.*
- Ratifier, *v. a.* potwierdzić, bekräftigen.
- Ratillon, *m.* szczurek, *m.* kleine Rage, *f.*
- Ratiocination, *f.* rozważanie, rozmyślanie, *n.* vernünftiges Urtheilen, *n.*
- Ratiociner, *v. n.* rozważać, rozmyślać, vernünftig urtheilen, schließen.
- Ration, *f.* racya, porcja, *f.* Ration, Portion, *f.*
- Ratis, *m.* dłusłość z kiszek, i flaków, *f.* Kaldaunenfest, *n.*
- Ratisbonne, *f.* Ratysbona, *f.* Regensburg, *n.*
- Ratisser, *v. a.* o- skrobać, schaben, abschaben, abfragen.
- Ratissaire, *f.* skrobaczka, graca, *f.* Schabeisen, *n.* Frage, Scharre, *f.*
- Ratissure, *f.* oskrobiny, *pl.* Abschabsei, *n.*
- Raton, *m.* gatunek ciasta: sérem, *n.* szczurek, *m.* Art Käsekuchen, *m.* kleine Ratte, *f.* *fam.*
- fam.* dzieciak, *m.* kleines Kind, *n.*
- Rattacher, *v. a.* znówu umocnić, przyszyć, wieder fest machen, anheften.
- Ratteindre, *v. a.* znówu dogonić, doścignąć, wieder erreichen, einholen.
- Ratteindrir, *v. a.* znówu zmieknąć, skruszyć, wieder erweichen.
- Rattraper, *v. a.* znówu oszukać; znówu dostać, wieder einholen; wieder erwischen.
- Rature, *f.* skrobanina, maza- nina w piśmie, *f.* das Ausgeschriene, Ausgefrachte in Schriften, *n.*
- Raturer, *v. a.* mazać, przekreślić; wy-, skrobać, austreiben, durchstreichen; ausfragen.
- Raucité, *f.* chrapka, *f.* chrapliwy głos, *m.* Raubigkeit der Stimme, Heiserkeit, *f.*
- Raque, *a.* chrapliwy, rauh, heiser.
- Ravage, *m.* niszczenie, pustoszenie, *n.* Verheerung, Verwüstung, *f.* *fig.* *fam.* zamięszanie, *n.* zamieszka, *f.* Unordnung, *f.*
- Ravager, *v. a.* niszczyć, pustoszyć, burzyć, verheeren, verwüsten.
- Ravaler, *v. a.* znówu połknąć; znówu ściągać, spuszczad, wieder hinunterschlucken; wieder herunter ziehen oder lassen. *fig.* połykać, (słowa); nie wydadz, nie wymawiać; uszczerbiać, uwłaczać, verschlucken (Worte), nicht von sich geben oder herausfagen; verringern, schmälern. *se* —, *r.* znizzyć się, upokorzyć się, sich erniedrigen, sich demüthigen.
- Ravaudage, *m.* łatanie, etc. *n.* łatanina, *f.* Flicken; Flickwerk, *n.*
- Ravauder, *v. a.* et *n.* łątać; cęrować (pończochy), flicken, ausflicken, *fam.* krztać się;
- wyłątać, zbiecować; baiać, bredzić, im Hause herum kra- men; ausschimpfen, salbadern.
- Ravauderie, *f.* *fam.* brednie, *pl.* bajanie, *n.* fraszka, *f.* dummes Geschwätz, *n.* Salba- deren; Lapperei, *f.*
- Ravaudeur, *m.* —euse, *f.* ten- ta, co łąta, etc., *m.* Flicker, *m.* *fam.* baiać, *m.* Schwätzer, *m.*
- Rave, *f.* rzepa, Rübe, *f.*
- Ravet, *m.* karakna, *f.* Rat- ferlack, Schmatz, *m.* (Insekt.)
- Ravière, *f.* rzepisko, *n.* Rüben- acker, *m.*
- Ravigote, *f.* polówka z ziołek różnych, *f.* Brühe von grü- nen Kräutern, *f.*
- Ravigoter, *v. a.* *fam.* znówu po- krzepić, posilić, wieder er- quicken.
- Ravilir, *v. a.* zhańbić, zniewa- żyć, verächtlich machen, schän- den.
- Ravin, *m.* wąwóz, *m.* Schlucht, *f.* Nichtweg, *m.*
- Ravine, *f.* struga, *f.* potok, *m.* Regenbach. *v.* Ravin.
- Ravir, *v. a.* uwieść, porwać, gwałtem wziąć, rauben, ent- führen. *fig.* ugać, unosić, po- rywać, entzücken, bezaubern. *fam.* à —, na podziwienie, do zachwycenia, zum Entzücken.
- se Raviser, *v. r.* zdanie swe od- mienić, inaczej się namy- ślać, seine Meinung ändern, sich anders bestimmen.
- Ravissant, *ante*, *a.* drapieżny, raubend, reisend. *fig.* prze- dziwny, powabny, hinreißend, bezaubernd, entzückend.
- Ravissement, *m.* wykradzenie, porwanie panny, *n.* Raub, *m.* Entführung, *f.* *fig.* zachwyce- nie, *n.* Entzückung, *f.*
- Ravisseur, *m.* wykradzący, panna, Räuber, Entführer, *m.*

- Ravitaillement, *m.* powtórne opatrzenie w żywność, *n.* nowe Verproviantung, *f.*
- Ravitailer, *v. a.* znówu w żywność opatrzyć, aufs neue Verproviantieren.
- Raviver, *v. a.* odnowić; rozżarzyć; *fig.* ożywiać, zapalać, wieder lebhafter machen, aufstrecken.
- Ravoir, *v. a.* odzyskać, nazad dostać, otrzymać, wieder haben oder bekommen. *fam. se —, r.* przychodzić do siebie, znówu siłą nabierać, sich wieder erholen.
- Ravoir, *m.* ogrodzenie w morzu do połowu ryb, *n.* Ort zum Fischfangen am Ufer, wo Ebbe und Fluth abwechseln, *m.*
- Rayé, *ée, p. et a. po-*, przekreslony; strefisty; gwintowany; gerist; durchstrichen; gestreift; gezogen.
- Rayer, *v. a.* rysy; kręsy, robić; prze-; kręślić; strefować; strefy robić; gwintować (gwintówkę), Risse oder Risse machen; durchstreichen, aufstreichen; mit Streifen versehen; streben (ein Rohr).
- Rayon, *m.* promień; *n.* sprycha; brzoza, *f.* rowek, *m.* węża, *f.* plaster miodu, *m.* przegródka, półka, *f.* Strahl, *m.* Speiche; Furche; Honigscheibe, *f.* Fach eines Gestelles, Bücherbrets *ic.*, *n.*
- Rayonnant, *ante, a.* promienisty, błyszczący się, strahlend, glänzend.
- Rayonner, *v. n.* pomienie rzucić, wypuszczać, strahlen, glänzen.
- Rayure, *f.* streła, ścieżka (na materji), gwint (w gwinówce), *m.* Gestreifte, *n.* Streifen; Zug im gezogenen Kopre, *m.*
- Re, *prp. ins.* (oznacza powtórny czynność, powrót czego) znówu, jeszcze raz, nazad, prze- (deutet eine wiederholte Handlung, eine Rückkehr *ic.*,
- an), wieder, aufs neue, noch einmal, zurück, um.
- Réal, *m.* od. Reale, *f.* real; *m.* (moneta), Real, *m.* (spanische Münze).
- Réalisation, *f.* uskutecznienie, wypełnienie, *n.* Bewerksichtigung, wirkliche Erfüllung, *f.*
- Réaliser, *v. a.* uskuteczyć, wypełnić, dokonać, bewerkstelligen, wirklich erfüllen, ausführen.
- Réalité, *f.* istota; rzeczywistość, *f.* Wirklichkeit, *f.*
- Reatteler, *v. a.* znówu zaprzędać, wieder aufspannen.
- Rebaiser, *v. v.* znówu pocałować, wieder küssen.
- Rebänder, *v. a.* znówu naciągnać, zawiązać; wieder spannen, wieder verbinden.
- Rébaptisant, *m.* — ante, *f.* nowochrzczeniec, *m.* Wiederläufer, *m.*
- Rébaptisation, *f.* chrzest powtórny, *m.* Wiedertaufe, *f.*
- Rébarbatif, *ive, a.* burliwy, fukliwy, widermächtig, mürrisch.
- Rebater, *v. a.* znówu osiodłać bydlę tłomokowe, den Sattel wieder auflegen.
- Rebâtit, *v. a.* znówu wybudować, wystawić, wieder aufbauen.
- Rebattre, *v. a.* znówu bić, stuknąć; drugi raz karty tasować, mieszać, wieder klopfen oder schlagen; die Karte noch ein Mal mischen. *fig.* powtarzać, wiederholen.
- Rebelle, *a.* huntowny, rebellisch, auführerisch. *fig.* uporny, kragbrny, hartnäckig, spröde.
- Rebelle, *m.* *f.* huntownik, *m.* Auführer, Rebell, *m.*
- se Rebeller, *v. r.* huntować się, powstać, sich empören.
- Rébellion, *f.* bunt, *m.* powstanie, *n.* Empörung, *f.* Aufruhr, *m.*
- Rebenir, *v. a.* powtórnie poświęcić, wieder einweihen.
- Rebéquier, *v. r. fam.* odwar-kiwać, odszczekiwać, sich widersetzen, widersprechen.
- Reboucher, *v. a.* znówu pobierać, wieder weissen.
- Rebort, *v. n.* znówu pić, wieder trinken.
- Rebondir, *se a.* otyły; pulchry, bief, rund und voll.
- Rebondir, *v. a.* odbijać się, znówu odskorzyć, abprallen, wieder aufspringen.
- Rebondissement, *m.* odskakiwanie *etc.*, *n.* Aufprallen, *n.*
- Rebord, *m.* brzeg; wyłóg, *m.* Rand, *m.* Kandleiste, *f.* Aufschlag, *m.*
- Reborder, *v. a.* znówu obszyć, obrąbić: ohlamować, wieder neu einfassen.
- se Rebottier, *v. r.* bóty znówu włożyć, wdziać, seine Stiefel wieder anziehen.
- Rebouterment, *m.* powtórne zatkanie, *n.* Wiederaustopfen, *n.*
- Reboucher, *v. a.* znówu zatkać, wieder aufstopfen: *se —, r.* przegiąć się, (o ostrzu) sich umlegen; (von einer Spitze)
- *Rebouillir, *v. n.* znówu się warzyć, gotować, wieder kochen oder siedeln.
- Reboniser, *v. a.* drugi raz farbować, odnowić (kapłusz), aufputzen (Hüte) *fig. fam.* ożukać; rozumu uczyć; wybużować; betrogen; flug machen; Berweise geben.
- Rebourgeonner, *v. n.* nowe pączki puszczać, znówu się pukać, neue Knospen gewinnen, wieder anschlagen.
- Rebours, *m.* strych pod włos, *m.* Gegenstrich, *m.* *fig. fam.* opaczność, przeciwność, *f.* Gegentheil, Widerspiel, *n.* — a *fam.* uparty, dziwny, stórig, eigensinnig. *a —, ad.* pod włos, wider den Strich. *fig.* opacznie, na opak, verkehrt.
- Rebrasser, *obs. v.* Retronsser.
- Rebrider, *v. a.* wyznadać, wieder jäumen.
- Rebroder, *v. a.* jeszcze co dohaftować, noch etwas hinzusticken.
- Rebrouiller, *v. a.* znówu rozrzucać, pomieszać, wieder untereinander werfen.
- Rebrousser, *v. a.* pod włos czesać, głaskać, wider den Strich kämmen, streichen oder büfien. — *n.* nazad iedź, dowracać, wieder zurück kehren. *a rebrousse poil. d.* pod włos, gegen den Strich. *g.* na opak, opacznie, verkehrt.
- Rebroussoir, *m.* Rebrousse, *f.* grzebień, *m.* szczotka do czesania pod włos, *f.* Kamm, *m.* od. Bürste, die Haare aufwärts zu streichen, *f.*
- Rebroyer, *v. a.* jeszcze raz trzeć, tñuc, noch ein Mal zerstoßen, zerreiben.
- Rebuffade, *f. fam.* faki, *pl.* burkanie, *n.* Aufschreien, *n.* harte Worte, *n. pl.*
- Rebus, *m.* dwowykładność, *f.* słowo dwuwykładne, *n.* Zweideutigkeiten, *n. pl.*
- Rebut, *m.* odmowa, *f.* wybierki, *pl.* brak, *m.* Abweisung, abschlägige Antwort, *f.* Aufschuß, Aufwurf, *m.*
- Rebutant, *ante, a.* nieprzyjemny, przykry; nieprzyjazny, verdrießlich, unangenehm; widerwärtig.
- Rebuter, *v. a.* odrzucić, wylączyć; odmówić; odstraszyć; odrażać; ausschließen; verwerfen; abweisen; abschrecken. *se —, r.* dać się odstraszyć, trwożyć się; wzdrygać się, opierać się, sich abschrecken lassen; widerspenstig werden.
- Recacher, *v. a.* znówu skryć, wieder verbergen.
- Recacher, *v. a.* znówu zapieczętować, wieder versiegeln.

- Récalcitrant, ante, *a.* uporczywy, hartnäckig.
- Récalcitrer, *v. n.* opierać się, wdrygać, widerszeben, widerszeben.
- Recaler, *v. a.* gładko heblować, glatt hobeln.
- Récapitulation, *f.* krótkie zebranie, powtórzenie, *n.* fürze Wiederholung, *f.*
- Récapituler, *v. a.* krótko zebrać, powtórzyć, für; wiederholen.
- Recéder, *v. a.* znowu ustąpić, spuścić (komu czego), wieder abtreten.
- Reclement, *m.* taienie, etc. Verhehlung, *f.*
- Receler, *v. a.* tać, kryć, przechowywać, verhehlen; verheimlichen.
- Recleur, *m.* — euse, *f.* przechowywacz, *m.* Fehler, *m.*
- Recément, *ad.* niedawno, neu; lich, vor kurzem.
- Recenser, *v. a.* wysłuchać świadków; przegądać towary, Zeugen verhören; Waaren besichtigen.
- Récént, ente, *a.* świeży, niedawny, frisch, neu.
- Récépissé, *m.* kwit na otrzymanie czego dany, *m.* Empfangschein, *m.*
- Réceptacle, *m.* stek, zbiór, *m.* Zusammenfluß, Sammelplatz, *m.* Behälter, *n.*
- Réception, *f.* przyjęcie, przywitanie; przypuszczenie; odebranie, *n.* Empfang, *m.* Willkommen, Aufnahme, *f.*
- Recette, *f.* wybieranie, *n.* percepta; recepta, *f.* Einnahme, *f.* Recept, *n.*
- Recevable, *a.* przyiętny, przyjęcia godny, ważny, słuszny, annehmlich; gültig, zulässig.
- Receveur, *m.* — euse, *f.* przyjmujący; odbierający, poborca, szafarz, *m.* Empfänger, Einnahmer; Schaffner, *m.*
- Recevoir, *v. a.* przyjąć; brać, wybierać, otrzymać, odebrać, dostać; przyjąć, przywitać; zatrzymać; dopuścić, annehmen; einnehmen; empfangen, bekommen; aufnehmen; auflassen; zulassen.
- Réchauffer, *v. a.* ieszcze raz rusztować, rusztowanie wystawić, ein neues Gerüst bauen.
- Rechanger, *v. a.* znowu odmienić, przemienić, przefrymarczyć, wieder ändern; nochmals vertauschen. — *n.* (de qc.) na przemianę używać, przemieniać co, mit etwas wechseln.
- Rechancer, *v. a.* ieszcze raz śpiewać, einen Gesang wiederholen.
- Réchapper, *v. n.* sam, znowu się wybawić od czego, wybrnąć z czego, wieder entgehen.
- Recharge, *f.* przewaga, *f.* powtórne nabicie, *n.* podatki podniesione, podwyższone, nowe, *pl. m.* powtórne uderzenie, (na nieprzyjaciela), powtórne zlecenie, etc., *n.* Ueberlast, *f.* abermaliges Laden, *n.* erhöhte oder neue Auflage, *f.* wiederholter Angriff; wiederholter Auftrag, *m.*
- Recharger, *v. a.* znowu nabicić, naładować; powtórnie uderzyć na nieprzyjaciela; komu co zlecić, nakazać, wieder laden oder beladen; von neuem angreifen; aufs neue anbehehlen.
- Rechasser, *v. a.* znowu odpędzić, odbić, odegnąć, wieder zurück treiben; von neuem jagen.
- Réchaud, *m.* fajerka, *f.* węgle rozżarzone, *m. pl.* Kohlenpfanne, *f.* Kohlfener, *n.*
- Réchauffer, *v. a.* znowu rozgrzać; zapalać, zachęcać, wieder wärmen oder erwärmen, aufwärmen.
- Réchauffoir, *m.* piecyk do grzania potraw, *m.* kleiner Warmofen, *m.*
- Rechausser, *v. a.* znowu obuć trzewiki, oblec pończochy, Schuhe und Strümpfe wieder anziehen.
- Rechaussoir, *m.* młot mincaraki, *m.* Mähnhamer, *m.*
- Recherche, *ée, a. et p.* skupny, szukany; dobrze wyrobiony, wydoskonalony; piękny; wykwintny, afektowany, wieder gesucht, aufgesucht; fleißig gearbeitet, schön; gekünstelt, gesucht.
- Recherche, *f.* szukanie; staranie się; dochodzenie, dociekanie; wynaydowanie, *n.* Suchen, *n.* Aufsuchung; Vererbung; Untersuchung; Nachforschung; Erforschung, *f.*
- Rechercher, *v. a.* znowu szukać, wywiadywać się, dochodzić, wynaydować, dociekać; dopinać się, domagać się; starać się, (o panu) noch; mais suchen; aufsuchen, nachforschen; untersuchen; streben; anhalten, sich bewerben.
- Rechigné, *ée, n.* markotny, te-tryczny, sauertöpfisch.
- Rechigner, *v. n.* mruczeć, te-trykowato wyglądać, sauer, murrisch aussehen.
- Rechute, *f.* odpadnienie, *n.* powrót choroby, *m.* Rückfall, *m.*
- Récidive, *f.* błąd, grzech powtórny, *m.* odpadnienie, *n.* Rückfall in einen Fehler, *m.*
- Récidiver, *v. n.* odpaść, wpadść, w przeszłą chorobę, w przeszły grzech, wieder in vorige Fehler fallen.
- Récipé, *m.* recepta, *f.* Recept, *n.*
- Réciprocité, *f.* wzajemność, zobopólnosć, *f.* gegenseitiges Verhältnis, *n.*
- Réciproque, *a.* wzajemny, zobopólny, gegenseitig, wechselseitig.
- Récirer, *v. a.* znowu woskować, wieder wischen.
- Récit, *m.* opowiadanie, *n.* powieść, *f.* Erzählung, *f.*
- Récitateur, *m.* opowiadacz; powiadałcy, der etwas erzagt, *m.*
- Récitation, *f.* powiadanie na pamięć, *n.* auswendiges Hersagen, *n.*
- Reclamation, *f.* upominanie się; zabranie, *n.* Wiederforderung, *f.* Einspruch, *m.*
- Reclamer, *v. a.* wzywać; upominać się, nazad żądać, wołać, wabić nazad, anrufen; wieder oder zurück fordern, in Anspruch nehmen; zurückrufen, — *n.* (contre qc.) przeczyć, opierać się, zabraniać, widersprechen, Einspruch thun, — *n.* (de qq.) odwoływać się do kogo, sich auf jemanden berufen.
- Reclouer, *v. a.* znowu przybić, wieder annageln.
- Reclure, *v. a.* *v.* Enfermer.
- Reclus, use, *a.* zamknięty, samotny, eingeschlossen, einsam. — *m. f.* pustelnik, odludek, *m.* Einsiedler, Klausner, *m.*
- Reclusion, *f.* zamknięcie, *n.* cela, *f.* Einsperung; Zelle, Klausel, *f.*
- Recogner, *v. a.* znowu wbić; odpędzić, odpór dać, wieder hinein schlagen; zurück schlagen.
- Recoiffer, *v. a.* znowu włożyć na głowę, poprawić na głowie kornet; znowu zatkać butelkę, etc. den Kopszug wieder auf oder zurecht setzen.
- Recoin, *m.* kat, *m.* astronomie, *n.* verborgener Winkel, *m.*
- Récollection, *f.* zebranie myśli, *n.* uwaga, *f.* Fassung der Gedanken, *f.*

Recoller, *v. a.* znówu kléić, lepić, wieder leimen.
se Recolliger, *v. r. obs.* zebrać myśli, namyslać się, seine Gedanken sammeln.

Récolte, *f.* zbiw; zbieranie, *n.* Erndte, Einsammlung, *f.*

Récolter, *v. a.* zbierać, zag. erndten, einern.

Recommandable, *a.* chwalebny, zalecny, empfehlenswerth, schätzbar.

Recommandaressa, *f.* rayfurzyni, rayfurka, *f.* Wägbeverbrügerin, *f.*

Recommandation, *f.* zalecenie, poważanie, poszanowanie, *n.* opis skradzionych lub zgubionych rzeczy, *m.* prośba o dłuższe trzymanie kogo w więzieniu, *f.* Empfehlung; Achtung, *f.* Umlauf wegen gestohlener oder verlorner Sachen, *m.* Ansuchen um fernere gefängliche Haft, *n.*

Recommander, *v. a.* zalecać, zachwalać, porzekać; opisać i obwieścić rzecz ukradzioną, etc.; o dalsze trzymanie w więzieniu prosić, empfehlen, anbefehlen, angreifen; etwas Gestohlens etc. durch einen Umlauf anzeigen; um Verlängerung des Arrestes nachsuchen.

Recommencer, *v. a. et n.* znówu zacząć, wieder anfangen.

Récompense, *f.* nadgroda, zapłata, *f.* Belohnung, *f.* Lohn, Erlas, *m.* Entschädigung, *f.* en —, w nadgródę, zamiast tego, zur Wiedervergeltung, dagegen.

Recompenser, *v. a.* nadgrodzić, wywdzięczyć co komu, belohnen, vergelten; entschädigen. se —, *r.* samemu sobie szkoda nadgrodzić, sich schädlos halten.

Recomposer, *v. a.* znówu składać; znówu ułożyć, spisać, wieder zusammen setzen; aufs neue setzen.

Recompter, *v. a.* przerachować, powtórnie co zliczyć, zrachoować, überzählen, nochmals zählen, überrechnen.

Reconciliable, *a.* ugodliwy, zgodny, der, die ausgeföhrt werden kann.

Reconciliateur, *m.* — trice, *f.* jednacz, pośrednik, *m.* Versöhner, *m.*

Reconciliation, *f.* pogodzenie, *n.* zgoda, *f.* Versöhnung, *f.*

Reconciler, *v. a.* powtórnie pogodzić, zjednać, wieder vergleichen, wieder versöhnen.

Recondure, *v. a.* znówu odprawiać, za drzwi kogo wypchnąć, wieder zurück führen, begleiten; jemandem die Thüre weisen.

Réconfort, *m. obs. v.* Consolation.

Réconforter, *v. a. v.* Consoler.

Reconnaissable, *a.* znaczny, łatwy do poznania, kennbar, kenntlich.

Reconnaissance, *f.* przy-, poznanie, *n.* wdzięczność; obligacya, *f.* zapis, *m.* karta, *f.* Wiedererkennung, Erkennung; Dankbarkeit, Erkenntlichkeit; Verschreibung, *f.* Schuldschein, *m.*

Reconnaissant, ante, *a. (de qc.)* wdzięczny, dankbar, erkenntlich.

*Reconnaitre, *v. a.* poznać; dociec, postrzedz, odkryć; wyznać; zeznać, przyznać; wywdzięczyć; wyspiegiwać, wieder kennen, erkennen; bekennen, gestehen; anerkennen; belohnen, erkenntlich sein; anerkennen. se —, *r.* błęd swój uznać, nawrócić się; namyslać się, przyśdz do siebie, zur Erkenntnis kommen, in sich gehen; sich besinnen.

*Reconquérir, *v. a.* powtórnie podbić, dobyć, zawoiować, wieder erobern.

Reconstruction, *f.* odbudowanie, *n.* Wiederaufbauung, *f.*

*Reconstruire *v. a.* odbudować, wystawić, wieder aufbauen.

Reconsulter, *v. a.* znówu się radzić; znówu rozrządzać, von neuem um Rath befragen; nochmals berathschlagen.

Reconter, *v. a.* znówu powiadać, wieder erzählen.

Recontracter, *v. a.* znówu ugodzić, kontrakt zawrzeć, zrobić, aufs neue einen Vergleich schließen.

Reconvoquer, *v. a.* znówu zwołać, wieder zusammen berufen.

Recooper, *v. a.* jeszcze raz przepisać, noch ein Mal abschreiben.

Recoquillement, *m.* zwijanie się, etc. *n.* Windung, *f.* Zusammenrollen, *n.*

Recoquiller, *v. a.* zwinąć; założyć; kędzierzawić, zusammen rollen, umbiegen. se —, *r.* zwinąć się, kęcić się, kędzierzawić się, sich winden, rollen, krümmen.

Recorder, *v. a.* przypominać sobie, przestychować się; świadkami co potwierdzić, seine Lection oft wiederholen, sich überhören; durch Jengen bescheinigen lassen. se —, *r.* (avec qq.) umówić się z kim, sich mit jemandem bereben.

Recorriger, *v. a.* powtórnie poprawić, wieder verbessern.

Reconcher, *v. a.* znówu położyć, (do łózka, na ziemię), wieder niederlegen.

*Recondre, *v. a.* znówu szyć, przyszyć, etc. wieder nähen, annähen, etc.

Recoupe, *f.* odłupki, odcinki (z kamienia), *pl.*; mąka z otrąb posiednia, *f.* Steinkraus, *m.* Klebenmehl, *n.*

Recouper, *v. a.* powtórnie rznąć, obrzynać; inaczej krajać; jeszcze raz karty zbierać, wieder schneiden oder be-

schneiden; anders schneiden; die Karten wieder abheben.

Recourber, *v. a.* zakrzywić, zagiąć, inaczej zginać, umbiegen, krümmen, anders biegen.

*Recourir, *v. a.* tam i sam biegać, znówu pobieżyć; (d) udać się do..., rady szukać, etc.; wieder laufen; seine Zuflucht nehmen zu...

*Recourir, *v. a.* odbić, odpedzić, odebrać, durch Laufen wieder bekommen, zurück holen.

Recours, *f.* ucieczka, *f.* Zuflucht, *f.*

Recourse, *f.* odbicie, etc., *n.* Wiederbefragung, *f.*

Recouvrable, *a.* znówu nabytany, dobytany, wieder erlangbar.

Recouvrement, *m.* odzyskanie, przywrócenie, *n.* Wiedererlangung; Wiederherstellung, *f.*

Recouvrer, *v. a.* znówu odzyskać, nabyć, otrzymać, wieder erlangen, wieder bekommen.

*Reconvrir, *v. a.* znówu nakryć, zasłonić, etc., wieder decken, bedecken etc.

Recreatif, ive, *a.* wesóły, uciechawy, zabawny, lustig, ergötlich.

Récréation, *f.* uciecha, rozrywka, *f.* rozweselenie się, *n.* Erholung, Belustigung, Ergetlichkeit, Erholung, *f.*

Recréer, *v. a.* cieszyć, rozweselić, rozerwać, ergötzen, belustigen.

Recréer, *v. a.* znówu stanowić, wprowadzać (urzędy), wieder einführen; (Nemter) wieder errichten.

Recrépir, *v. a.* znówu wapnem zarzuć, zapluskac, wieder tünchen.

Recruser, *v. a.* znówu glebieć, odkopać, wieder tiefer graben.

Recrabler, *v. a.* jeszcze raz przesiadać, noch einmal sieben.

se Recrier, *v. r.* wy-, krayknać, wzżynać, auffchreyen, laut auf-

schreyen. (*sur qc.*) powstawać wołać przeciwko komu, über etwas schreyen.

Récrimination, *f.* wzajemne oskarżanie, obwinianie; wzajemne lżenie. *n.* Gegenbeschuldigung, *f.* Wiederscheitlen, *n.*

Récriminer, *v. n.* wzajemnie oskarżać, obwiniać; wzajemnie lżyć, gegenseitig verklagen; wiederscheitlen.

*Récrire, *v. a.* znówu pisać; odpisać, wieder schreiben; beantworten.

*Recroître, *v. n.* znówu rosnąć, odrastać; znówu się wzbiierać, wieder wachsen.

se Recroqueviller, *v. r.* skurczyć się, zmarszczyć się, zusammen schrumpfen.

Recrotter, *v. a.* znówu zbłocić, zaszargać, wieder köthig machen.

Recru, *ue, a.* wysiłony, zmęczony, abgemartert, abgemergelt.

Recru, *m.* odrost, *m.* Nachwuchs, *m.*

Recrue, *f.* rekruci, *pl.* zaciąg, *m.* Recruten, *m. pl.* Rekrutierung, *f.*

Recruter, *v. a.* rekrutować, rekrutieren.

Recta, *ad. fam.* prosto do...; geradezu, gerades Weges.

Rectangle, *gulaire, a.* prostokątny, rechtwinkelig. — *gle. m.* prostokąt, *m.* Rechteck, *n.*

Rectour, *m.* rektor, *m.* Rektor, Vorgesetzter, *m.*

Rectifier, *v. a.* naprawić, naprostować, berichtigen, verbessern.

Rectiligne, *a.* prostociągły, geradlinig.

Rectitude, *f.* szczerość, poczciwość, prawda, *f.* Geradheit, Redlichkeit, *f.*

Rectoral, *ale, a.* rektorski, dem Rektor gehörig.

Rectorat, *m.* rektorstwo, *n.* Rektorat, Amt des Rektors, *n.*

Regu, *m.* kwit, *m.* Quittung, *f.*

Recueil, *m.* zbiór, *m.* Sammlung, *f.*

*Recueillir, *v. a.* zbierać, przyjąć; wnosić, einsammeln, eintrudeln; sammeln; zusammentragen; aufnehmen; abnehmen, folgern. *se —, r.* krótkimi słowami wyrazić; myśli swe zebrać, sich kurz fassen, sich sammeln.

*Recurer, *v. a.* ieszcz raz prze-warzyć, etc.; wypalić, noch einmal kochen etc.; ausglühen.

Recurer, *f.* rozpalenie, rozpuczenie kruszów, *n.* Ausglühen der Metalle, *n.*

Reculade, *f.* cofnięcie wozu w zad, *n.* odskok, *m.* Zurückfahren eines Wagens, *n.* Zurücksprung, *m.*

Recule, *ée, p. et a.* w zad pochyłony, etc. odległy, zurück geschoben; entfernt, entlegen.

Reculé, *f.* fen de —, ogień wielki, przed którym umykać trzeba, *m.* großes Feuer, wovor man zurückweichen muß.

Reculer, *m.* cofnięcie się w tył, w zad, *n.* podpiersiś, podpiersiśnik, *m.* Zurückschieben, Zurückweichen, *n.* Koppelfette, Hemmkette, *f.*

Reculer, *v. a.* w zad, nazad, w tył, popychać, posuwać, pomykać, cofać, zurück schieben, setzen, ziehen. *fig.* odwierać, odciągnać, odkładać, verschleppen, aufhalten, verzögern. — *n. et se, r.* nazad, w tył ustępować, isść, cofać się, zurück weichen, gehen. *fig.* raczkiem, przewrotnie isść; odstąpić; odwierać, odkładać, rückwärts gehen; abgehen wozon; verschieben.

Reculons, *ad.* wznak, w zad; na opak, raczkiem, rückwärts.

Re-

Récupération, *f.* pozyskanie, odebranie, *n.* Wiedererlangung, *f.*

se Récupérer, *v. r. fam.* pozyskać szkody, nadgrodzić sobie, sich seines Schadens erholen.

Récusable, *a.* odrzuty, podeyrzany, unverfälich, verdächtig.

Récusation, *f.* odrzucenie, *n.* Verwerfung, *f.*

Récuser, *v. a.* odrzucić, nie przyjąć, nicht annehmen, verwerfen.

Redacteur, *m.* zbieracz, wydawca *m.* Herausgeber, Sammler schriftlicher Aufsätze, *m.*

Redaction, *f.* zbieranie, spisanie, wydanie pism, etc., *n.* zbiór, *m.* Zusammentragung, Sammlung, Abfassung von Aufsätzen, *it. f.*

Redanser, *v. a. et n.* znówu ieszcz tańcować, wieder tanzen.

Redarguer, *v. a. et n.* łaić, strofować, mruzczyć, tadeln, strafen, aufstellen.

Reddition, *f.* oddanie; poddanie; składanie rachunków, *n.* Zurückgebung; Übergabe; Ablegung (einer Rechnung), *f.*

Redébattre, *v. a.* znówu nagabac, zbiiac, prawem dochodzić, von neuem anfechten, bestreiten.

Redéclarer, *v. a.* powtórnie oświadczać, wieder erklären.

Redédier, *v. a.* powtórnie poświęcić, von neuem einweihen.

*Redéfaire, *v. a.* znówu rozbrać, rozplatać, rozwiązać, nochmals zerlegen, aufmachen, losmachen.

Redéjeuner, *v. a.* ieszcz raz śniadanie ieszć, noch einmal frühstücken.

Redélibérer, *v. a.* powtórnie rozważać, wieder überlegen.

Redélivrer, *v. a.* znówu wyba-wić, wyratować, wieder befreien.

Redemander, *v. a.* znówu, powtórnie się o co upominac, wieder begehren, zurück fordern; fragen.

Redemeurer, *v. a.* znówu gdzie stać, mieszkać, wieder an einem Orte wohnen.

Redémolir, *v. a.* znówu rozwalić, rozzrucić, wieder niederreißen.

Redempteur, *m.* zbawiciel, *m.* Erlöser, *m.*

Rédemption, *f.* zbawienie, odkupienie, *n.* Erlösung, *f.*

Redens, *m. pl.* wypustek w murowaniu, *m.* Abfäße an einer Mauer, *m. pl.*

Redépêcher, *v. a.* znówu wysłać, wieder abfertigen.

Redescendre, *v. a. et n.* znówu spuścić, zysść, zstąpić, wieder herab lassen, herab steigen.

Redevable, *a. (de)* winien; obowiazany, schuldig.

Redevance, *f.* czynsz gruntowy, *m.* Grundzins, *m.*

Redevancier, *m.* — ibre, *f.* czynszownik, *m.* Zinsmann, Zinsbauer, *m.*

*Redevenir, *v. n.* znówu zostać, wieder werden.

Redevider, *v. a.* znówu zwiać, wieder abhaspeln.

Rédiger, *v. a.* pisać, wydawać, układać, rozporządzać, krótko zebrać, verfassen, schriftliche Aufsätze zusammen tragen, und in Ordnung bringen, kurz zusammen fassen.

se Rédimer, *v. r.* wykupić się, uwolnić się, sich los kaufen, befreien.

Redingote, *f.* oponica, *f.* langer weiter Ueberrock; Reiterrock, *m.*

*Redire, *v. a.* powtarzać, znówu powiadać; swiegotać, wypaplać, wiederholen, wiederholen; ausplaudern. (*à ob, dans qc.*) nicować, przy-, ganić, tadeln, einwenden, auslegen.

Re-

Rediseur, m. powtarzacz; świ-
got, peplacz, m. Galbader;
Ausplauderer, m.

Redistribuer, v. a. znówu roz-
dawać, wieder austheilen.

Redistribution, f. powtórne roz-
dawanie etc., n. anderweitige
Austheilung, f.

Redite, f. powtarzanie, n. Wie-
derholung, f.

Redompter, a. znówu podbić,
zawoiować, opanować, wieder
bezwingen.

Redondance, f. zbyteczna ob-
szerność, f. Weitschweifigkeit,
f.

Redondant, ante, a. zbyteczny,
zaobszerny (w mowie,) über-
flüßig (in Worten).

Redonder, v. n. zbytecznie się
rozwozić; zaobszernie mó-
wić, überflüßig seyn (in Wor-
ten).

Redonner, v. a. oddać, wieder
geben. — n. znówu uderzyć,
napadzić, anfallen, von neuem
auf etwas los gehen. se, r.
znówu się poświęcić się pod-
dacz, sich nochmals widmen.

Redorer, v. a. powtórnie pozła-
cać, wieder vergolden.

Redoublement, m. przybywanie,
etc. n. Verdoppelung, f.

Redoubler, v. a. przyczyniać, po-
mnażać, dodawać; ieszcze
raz podszyc, verdoppeln; ver-
mehren; wieder füttern. — n.
siłić się, mnożyć się, przy-
bywać, sich verdoppeln, zuneh-
men.

Redoutable, a. straszny, furcht-
bar.

Redoute, f. reduta; reduty,
pl. f. Redoute, Schreckschau-
ze, f. öffentlicher Mißthatenball,
n.

Redouter, v. a. bać się, lękać
się, fürchten, scheuen.

Redre, m. sieć wielka, f.
großes Heringsnetz, n.

Redressé, ée, a. fig. dumny;
wysmakany, stół; aufgepust.

Redressement, m. wy-
prostowanie, etc. n. Geraderichten,
ic. n.

Redresser, v. a. wy-, prosto-
wać, naprawiać; znówu wy-
prawiać, wystawić etc.; na-
prowadzić, nawodzić na dro-
gę; wspomóc, wyratować,
wieder gerade richten, wieder in
die Form bringen; auf den rech-
ten Weg bringen; wieder zurecht
bringen, zurecht weisen, sam.
Cqq. au jeu. oszukiwać kogo
w grze, jemanden im Spiele
betrügen. se —, r. prosto się
trzymać, się nosić, sich gera-
de halten, den Körper gerade
tragen.

Redresseur, m. sam. szalbierz
gracz, m. falscher Spieler, m.

Reductible, a. na mniejsze
czastki przemienny, was sich
in kleinere Theile auflösen läßt.

Réduction, f. wprawienie, wsta-
wienie członka; obrócenie w
przeszłą postać; uhamowanie,
etc. pomniejszenie. n. Wie-
dereinrichtung; Wiederzuri-
ckbringung in den vorigen Zustand;
Beywungung, Unterwerfung; Ver-
minderung, f.

*Réduire, v. a. (à qc.) przypro-
wadzić, przywieźć do czego;
przymusić, przyniewolić; uha-
mować; zawoiować, podbić;
obrócić, przemienić; po-
mniejszyć; ująć, skrócić;
(miary, wagi i monety) po-
równywać; obracać na...;
ścisnąć, uszczuplić, in etwas
oder dahin bringen, nöthigen,
zwingen; bezwungen verwandeln,
auflösen; vermindern, verklei-
nern, verjüngen; (Münzen, Ma-
ße und Gewichte) vergleichen, ver-
wandeln; einschränken. se —,
r. (à qc.) mierzyć, wychodzić
się; ująć sobie, okroić
się; uszczuplić się; obrócić
się, przemienić się; zmniey-
szyć się aż do pewnej miary,
auf etwas abzielen, hinaus lau-
fen;

sen; sich einschränken; sich auf-
lösen; sich bis auf eine gewisse
Quantität vermindern.

Reduit, m. kącik, m. ustronie,
n. szanc, m. abgesonderter Ort,
Winkel, m. Plätzchen, n. Schan-
ze, f.

Réedification, f. odbudowanie,
n. Wiederaufbauung, f.

Réedifier, v. a. odbudować, wy-
stawić, wieder aufbauen.

Réel, elle, a. rzeczywisty, istotny,
rzeczywisty, wirklich, wahr;
bist.

Réer, v. Raire.

*Réfaire, v. a. et n. znówu ro-
bić, czynić; naprawiać, ła-
tać; posilić, pokrzepić, wró-
cić; znówu zaczynać, wieder
machen; ausbessern, flicken; wie-
der herstellen, von vorne anfangen.
se —, r. wzinać się,
zł znówu nabierać, sich wie-
der erholen.

Réfaucher, v. a. powtórnie sieć,
kosić, wieder mähen.

Réfection, f. napawa; repa-
racya, f. obiad (w klasztor-
rach), m. Wiederherstellung;
Ausbesserung; Mahlzeit (in Klö-
stern), f.

Réfectoire, m. refektarz, m.
stołowa izba w klasztorze, f.
Speisesaal in Klöstern, m.

Réfectoirier, m. ière, f. serwi-
torz, m. (w klasztorach) Za-
feldecker, m. (in Klöstern).

Réfendre, v. n. ieszcze raz roz-
szczepić, rozkupać; wzłaz
przepilować, von neuem spal-
ten, der Länge nach durchzie-
hen.

Référéndaire, m. referendarz, m.
Referendar, m.

Réferer, v. a. (à qc. v. Rappor-
ter, Attribuer). — n. refero-
wać, przekładać, referiren,
vortragen. — le serment, qg.,
przysięgę referować, den Eid
zurück schieben.

Reformer, v. a. znówu zam-
knąć, zawrzeć, wieder zumachen.

Referrer, v. a. znówu pod-, o-
kuc, wieder beschlagen.

Reficher, v. a. znówu wetknąć,
wbicić, fugę zalepić, zatkąć,
wieder einstecken, einstopfen;
(Zugen) wieder verstreichen.

Rehger, v. a. znówu kręptym
czynić, wieder gestehen machen.
se —, r. skrzepnąć, gestehen,
dick werden.

Réfléchi, a. rozważny; roztro-
pny, überlegt, durchdacht; über-
legsam. T. verbe —, słowo
zaimkowne, n. zurückführendes
Zeitwort, n.

Réfléchir, v. a. et n. odbijać;
odbijać się, odskakiwać; roz-
ważać, rozmyślać, zurück wer-
fen, zurück prallen, zurück strah-
len, zurück fallen; überlegen,
nachdenken, überdenken.

Réflexissement, m. odbijanie
się, n. promienie odbijające
się, m. pl. Zurückprallen, n.
Widerstchein, m.

Réfleuir, v. n. znówu kwitnąć,
wieder blühen.

Réflexion, f. odbit, m. od-
bijanie się, n. rozważa, f.
rozmyślanie, rozważanie, n.
Zurückprallen; Nachdenken, n.
Überlegung; Betrachtung, f.

Réfluer, v. n. nazad płynąć, zu-
rück fließen.

Reflux, m. odlew, m. Ebbe, f.

Réfondre, v. a. przelać, prze-
topić, umgieść, umschmelzen.
fig. przelać, przeformować,
naprawić, gänzlich umarbeiten,
verbessern.

Réfonte, f. przelanie, etc. n.
Umguß, m. Umschmelzung, f.

Reforger, v. a. przekuć, um-
schmiedzić.

Reformable, a. poprawny, ver-
besserlich.

Reformation, f. poprawa; re-
forma; reformacya kościelna,
f. zwłanie chorągwi, roz-
puszczenie wojska, odmiana
zycia, f. Verbesserung; Refor-

mation; Abdanfung, Ausmusterung; Aenderung des Lebens, *f.*
Réformé, ée, a. poprawiony; odmieniony; reformowany, verbessert, verändert; reformirt. — m. f. Kalwin; reformat zakonnik, m. der, die Reformirte; Ordensgeistliche, der nach der verbesserten Regel lebt, m.
Réformer, v. a. reformować, poprawić, odmienić; zwingen chorągwie, rozpuścić wojsko; określić, zmniejszyć, umformen, verbessern, verändern, reformiren; einschränken, vermindern.
Reformer, v. a. znówu formować, robić, wieder bilden, fertigstellen.
Refouetter, v. a. znówu bić różgą, biczem, wieder peitschen.
Refouiller, v. a. znówu poprzewracać, porozrzucac, etc. aufs neue aufwühlen, durchsuchen etc.
Refonler, v. a. powtórnie tłuc, wałkować, noch einmal stoßen, wieder walzen.
Refourbir, v. a. powtórnie polerować, wieder pugen.
Refourpir, v. a. znówu opatrzyć, aufs neue versehen.
Réfractaire, a. nieposłuszny, uporny, widerspänstig.
Refrapper, v. a. znówu bić, wieder schlagen.
Refréner, v. a. hamować, zähmen, bezähmen.
Refrère, v. a. znówu w masle smażyć, wieder in Butter etc. backen.
Refriser, v. a. znówu kędzierzawić, wieder kräuseln.
Refrigné, ée, a. ponury, posępny, markotny, sauer, verbittert.
Refrugnement, m. marszczenie czoła, n. panurość, f. Runzeln der Stirn, Sauersehn, n.

Refroidir, v. a. oziębić, ochłodzić, abkühlen, wieder kühl machen, eig. u. fig. — n. et se —, r. o, ziębnąć, ochłodzić, ustawać, erkalten, kalt werden, sich abkühlen.
Refroidissement, m. oziębienie, ochłodzenie, n. Abkühlung, Erkalzung; Erkaltung, f. fig. oziębłość, f. Kälte, f.
Refrotter, v. a. znówu trzeć, etc. wieder reiben, etc.
Refuge, m. ucieczka, obrona, f. Zuflucht, f. Zufluchtsort, m.
Refugie, ée, p. et a. wygnany, gestücht. — m. wygnaniec, m. Flüchtling, Vertriebener, m.
se Réfugier, v. r. udać się, uciekać do... flüchten, sich flüchten, seine Zuflucht nehmen.
Refuite, f. wybiegi, przeskoki, m. pl. Ausflucht, f.
Refus, m. odmowa, f. odmówienie, n. Versagung, abschlägige Antwort, f.
Refuser, v. a. nie przyjąć, odmówić; nie chcieć, ausschlagen; verweigern, abschlagen, versagen, sich weigern. se —, r. (qc.) sobie samemu czego żałować, co odmówić. sich et was versagen. (à qc.) wstrzymać się od czego; opierać się, wystrzegać się, sich einer Sache entziehen, enthalten; mißverstehen.
Refutation, f. zbicie, etc. n. Widerlegung, f.
Refuter, v. a. zbijać dowody, odpowiadać na zarzut, widerlegen.
Regagner, v. a. znówu odebrać, wygrać; znówu doścignąć, dostać się; dostać, otrzymać, wieder gewinnen; wieder erwohlen.
Regain, m. potraw, m. Nachguss, Grummet, n.
Regal, m. ucztą, biesiada, f. bankiet, m. Gastmahl, n. Schmaus, m. Freudenfest, n.

Re-

Régalaż, f. fam. boire à la —, wypić duszkiem kieliszek wina etc. das Glas Wein etc. ausführen.
Régale, f. prawo królewskie, majestacyjne, n. Hoheitsrecht, n.
Régale, a. f. eau —, serwaser, m. Schlüsselwasser, n.
Régaler, v. a. częstować, traktować, uczcić, bewirthen, traktieren.
Régalien, a. m. droit —, v. Régale, f.
Régaliste, m. beneficiarysz królewski, m. königlicher Pfundner, m.
Regard, m. wzrok, m. weyranie, spoyrzenie, n. Blick, Ablick, m.
Regardant, m. fam. przypatrujący się; oglądający, Zuschauer, Begucker, m.
Regardant, ante, a. fam. zaoszczędny, es zu genau nehmend.
Regarder, v. a. et n. spoyrzed, weyrzed, spogłądać; oglądać; przy-, patrzeć się, rozważyć, zastanowić się; leżać ku...; tyczyć się, ściagać się, sehen, blicken, schauen; besehen, betrachten; ansehen; betrachten, erwägen; Aussicht nach einem Orte hin haben; betreffen, angehen.
Regarnir, v. a. znówu czym opatrzyć, przyodobić, wieder mit etwas versehen.
Regayer, v. a. czasac len, konopie, flachs, Hanf hecheln.
Regavoir, m. ochlica, f. Hanf hechel, f.
Regayure, f. zgrzebie, wyczołski, pl. Schaben, f. pl.
Regeler, n. znówu marznąć, wieder frieren.
Régence, f. zawiadowanie państwem podczas małoletności rządcy, etc. n. rządy, pl. czas nauki nauczyciela, m. Regentschaft; Regierung; Zeit,

während welcher ein Lehrer seine Vorlesungen hält, *f.*
Régénération, f. odrodzenie, n. Wiedergeburt, f.
Régénérer, v. a. odrodzić, wieder gebären.
Régent, m. —ente, f. rzadca; nauczyciel kolegium łacińskiego, m. Regent; Lehrer auf einer hohen Schule, m. —a. panujący, regierend.
Régenter, v. a. et n. publiczne uczyć, öffentlicher Lehrer sein, lehren. fig. rządzić, władać, panować, herrschen, den Meister spielen.
Regerner, v. a. odrastać, znówu wschodzić, wieder keimen.
Régicide, m. królobójca, m. królobójstwo, n. Königsmörder; Königsmord, m.
Régie, f. zawiadowanie dochodów, cel, n. Verwaltung der Einkünfte, Zölle, f.
Reginbement, m. wierzganie konia etc., n. Ausschlagen der Pferde etc., n.
Regimber, v. n. wierząć, hinten ausschlagen. fig. opierać się, nieposłusznym bydzi, mißverstehen.
Régime, m. dyeta, mierność, f. przełożenstwo, n. rząd klasztorny, m. panowanie, rządenie, n. Lebensordnung, Diät, f. Vorsteheramt (in einigen Klöstern), n. Verwaltung, Regierung, f.
Régiment, m. regiment, pułk, m. Regiment, n.
Région, f. okolica, kraina, f. Gegend, f.
Régir, v. a. rządzić, władać, zawiadować czem, regieren, verwalten.
Régisseur, m. zawiadywacz, dozorca, m. Verwalter; Vorsteher, m.
Registre od. Regitre, m. rejestr, m. protokół, m. zięga wielka sądowa, f. Register, Protokoll; Lagerbuch, n.

Re-

Registrer, Regitrer, *v. a.* w rejestr wpisać, zarejestrować, in ein Register eintragen.

Règle, *f.* linia, *m.* Linial, *n.* fig. reguła, ustawa, *f.* prawidło, *n.* porządek, *m.* Regal, *n.* Borchstift, Rihtschnur, Ordnung, *f.*

Règle, *éc. p. et a.* liniowany, liniowy, liniirt. *fig.* regularny, porządkny, ustanowiony, ułożony, regularny, ordentlich; bestimmt, festgesetzt.

Règlement, *m.* ustawa, uchwała, *f.* Verordnung, *f.*

Règlement, *ad.* porządknie, regularnie, zwyczajnie, regularny, richtig, gewöhnlich.

Règler, *v. a.* liniować, liniiren. *fig.* stawiać, narychtować; ograniczyć, określić, hamować, ustanowić, urządzić; naznaczyć, rozporządzić, richten, stellen, ordnen; mąsigen, einschränken; einrichten; bestimmen, vorschreiben. *se —, v.* (sur qc. nasładować co, isdz czym torem, sich nach etwas einrichten.

Règleur, *m.* liniownik, *m.* Linienzieher, *m.*

Régisse, *f.* lukrecya, *f.* Eüßholz, *n.*

Règlure, *f.* linia, *f.* (na papierze) gezogene Linie, *f.*

Règnant, *ante, a.* panujący, etc. regierend.

Règne, *m.* rzady, *pl. m.* panowanie, *n.* Regierung, *f.* fig. państwo, *n.* Reich, *n.*

Règner, *v. a.* panować, władać, rządzić; ciągnąć się, zachodzić, regieren, herrschen; sich erstrecken.

Règnicole, *m.* mieszkanić, obywatel, *m.* Reichselnwohner, *m.*

Regonflement, *m.* wzbieranie wód, *n.* wylew, *m.* Aufschwellen der Gewässer, *n.*

Regonfler, *v. a.* wzbierać, wylewać, (o wodzie), aufschwellen, (vom Wasser).

Regorgement, *m.* przelanie się, *n.* Ueberlaufen, Austrreten, *n.* (von flüssigen Körpern).

Regorger, *v. n.* wy-, przelewać się, wzbierać się, überlaufen, austrreten, sich ergießen. *fig.* (de qc.) obfitować, opływać w czem, mieć czego w dostatk. Ueberfluß an etwas haben; strogen von ...

Regouler, *v. a. fam.* ofuknąć; nadto nasycić, anschmauzen; bis zum Ekel sättigen.

Regouter, *v. a.* znówu kosztować, wieder kosten.

Regrat, *m.* przekup, *m.* przekupywanie, *n.* kram, stragan. *m.* Höferey, *f.* Aushöfen, *n.* Höferbude, *f.* Besonders vom Salze).

Regratter, *v. a.* oddrapać, wzdrapać; znówu oskróbać, auftragen; wieder abkratzen. — *n.* (sól) przekupywać, (Salz) aushöfen, *fam.* oberwać co, (pieniędzy) Schwänzelpennige machen.

Regratterie, *f.* przekupstwo, *n.* Trödelkram, *m.* Trödelwaare, *f.*

Regrattier, *m.* iere, *f.* przekupieć, *m.* Höfer, *m.* fig. *fam.* skąpiec, *m.* Knicker, *m.*

Regreffer, *v. a.* powtórnie szczerpić, wieder pssöpfen, impfen.

Regret, *m.* żal, smutek, *m.* Bedauern, *n.* Reue, *f.* Schmerz, *m.* Leidwesen, *n.* — *pl.* zale, skargi, *pl.* Klagen, *pl. à —, ad.* nierad, z niechęcią, ungerne.

Regrettable, *a.* godny pożałowania, bedauernswert.

Regretter, *v. a.* żałować; tęsknić po kim, po czem; bedauern, bereuen, beklagen; sich wornach zurück sehnen.

Règularité, *f.* regularność, fig. sście zachowywanie reguły

za-

zakonney, *n.* Regelmäßigkeit; Beobachtung der Ordensregel, *f.*

Regulier, iere, *a.* regularny; porządkny; zakonny, klasztorny, regularny; ordentlich; der Ordnung gemäß. — *m.* od. cler. gé regulier, zakonnik, *m.*

Rehabilitation, *f.* przywrócenie do przeszłego stanu, *n.* Wiedereinfügung in den vorigen Stand, *f.*

Rèhabilité, *v. a.* przywrócić do stanu przeszłego, do gednosci utraconey, wieder in den vorigen Stand setzen.

Rehaussement, *m.* podwyższenie, *n.* Erhöhung, *f.*

Rehausser, *v. a.* podwyższyć, erhöhen, *eig. u.* fig.

Reimposer, *v. n.* podatek znówu nakazać, eine Schätzung wieder auflegen.

Reimposition, *f.* powtórne podatku, nakazanie, *n.* Wiederauflegung einer Schätzung, *f.*

Reimpression, *f.* druk książki powtórny, *m.* wiederholte Auflage eines Buchs, *f.*

Reimprimer, *v. a.* książkę drugi raz drukować, wieder drucken, ein Buch wieder auflegen.

Rein, *m.* nérka, *f.* Niere, *f.* Reins, *pl.* nérki; lędzwie, *pl. f.* Nieren; Lenden, *f. pl.* krzyż i konia, *m.* Kreuz ei-

nes Pferdes, *n.*

Reine, *f.* królowa, *f.* Königin, *f.*

Reine Claude, *f.* gatunek sliw, *pl.* sortystych, *f.* Sorte säftiger Pflaumen, *f.*

Reinette, *f.* reñeta, *f.* (jabłko) Reinette, *f.* (Apfel).

Reinfector, *v. a.* znówu zarażać, wieder anstecken.

Reinstallé, *v. a.* znówu przywrócić do urzędu, wieder einsetzen.

Reintégrandé, Reintégration, *f.* przywrócenie possessyi, *n.*

Wiedereinfügung in den vorigen Besitz, *f.*

Reintégrer, *v. a.* przywrócić possessyę, in den vorigen Besitz setzen.

Reinterroger, *v. a.* znówu się pytać, wieder fragen.

Reinviter, *n.* znówu zaprosić, aufs neue einladen.

Réiteration, *f.* powtarzanie, *n.* Wiederholung, *f.*

Réitérer, *v. v.* powtarzać, wiederholen.

Reitre, *odr.* Rêtre, *m.* raytar Niemiecki, *m.* deutscher Reiter, *m.* *fam.* (verächtl. z pogardą); vieux —, frant doświadczony, *m.* alter versuchter Knabe, *m.*

Rejaillir, *v. n.* wytryskiwać, wyskakiwać, wybijać się, odbijać się, springen, sprigen, zurück prallen. *fig.* spływać, spadać na kogo, zurück fallen.

Rejaillissement, *m.* wytryskiwanie, wyskakiwanie, etc. *n.* Springen, Sprigen; Zurückprallen, *n.*

Rejet, *m.* latorośl, *f.* wyrostek, *m.* Schößling, *m.*

Rejetable, *a.* odrzutny, verworlich.

Rejeteau, *m.* daszek ponad oknem, *m.* Wetterdach an einem Fenster, *n.*

Rejeter, *v. a.* znówu rzucić; odrzucić; wyrzucić; wyrzgać, odrastać, puszcząć latorośle, wyroski, wieder wersetzen; zurück werfen; auswerfen, wieder von sich geben; auspeyen; wieder ausschlagen. *fig.* za-

odrzuć, nie dopuścić, nie dozwolić, verwerfen, verachten, mißbilligen. — la faute sur qq., zwałić, złożyć winę na kogo, die Schuld auf jemanden schieben.

Rejeton, *m.* wyrostek, *m.* latorośl, Schößling, *m.* fig. potomek, *m.* Nachkömmling, *m.*

- Rejetonner, *v. a.* wyrzucić obci-
nać, obrzynać, die Sprösslinge
abbrechen.
- *Rejoindre, *v. a.* znówu złą-
czyć, złożyć, wieder zusammen-
fügen. — (99.) znówu dościg-
nąć, dogonić, jemanden ein-
holen, wieder zu ihm kommen.
se —, *r.* znówu się złączyć,
się zyszać, sich wieder treffen,
wieder zu einander kommen.
- Rejouer, *v. a.* znówu grać, wie-
der spielen.
- Réjouir, *v. a.* ucieszyć, rozwe-
selić, erfreuen, belustigen. se —,
r. rozweselać się, radować
się, sich freuen, sich lustig ma-
chen.
- Réjouissance, *f.* uciecha, za-
bawa, *f.* igrysko, *n.* Freude,
Gehligkeit, Lustbarkeit, *f.*
- Réjouissant, *ante, a.* wesoly,
lustig.
- Relâche, *m.* odpocznienie, prze-
stanie, *n.* odpoczynek, prze-
staniek, *m.* rozrywka, *f.* Auf-
hören, Nachlassen, *a.* Ruhe,
Erholung, *f.*
- Relâché, *ée, p. et a.* zwolnia-
ły, popuszczony, erschlafft,
fig. rozpustny, liederlich.
- Relâchement, *m.* roz-
wolenie, popuszczenie, *n.* gau-
sność, niedbałość, rozpusta;
rozrywka, *f.* odpoczynek, *m.*
Erschlaffung, Nachlassung;
Schlafheit; Nachlässigkeit; Er-
holung, Erquickung, *f.*
- Relâcher, *v. a. et n.* roz-
wolić, zwolnić; popuścić;
wypuścić, uwolnić, nachlas-
sen; in Freyheit setzen, se —, *r.*
zwolnić; stabić, ustępować,
schlaff werden, nachgeben.
- Relais, *m.* podwoda; stacya,
f. stanowisko, *n.* Worspau, *m.*
frische Pferde, *n. pl.* Ort,
wo man Pferde wechselt, *m.*
- Relaps, *apse, a. et m. f.* od-
szczępienie, *m.* der, die
Rückfällige von der Religio-
n.
- Rélargir, *v. a.* znówu rozpo-
strzenić, rozszczeżyć, noch we-
ter oder breiter machen.
- Relatif, *ive, a.* ściągający się,
sich beziehend.
- Relation, *f.* ściąganie się, *n.*
związek, *m.* powieść, *f.* do-
niesienie; przekładanie, *n.* re-
lacya, *f.* porozumiewanie się,
obchodzenie z kim, *n.* Bene-
hung, *f.* Verhältnis, *n.* Erzäh-
lung, Anzeige, *f.* Bericht; ge-
richtlicher Vortrag, *m.* Verkehr,
m.
- Relativement, *ad.* ściągając
się na rzecz insha, wzię-
dem, beziehungsweise, in Rück-
sicht.
- Relayer, *v. a.* od roboty odla-
zować, in der Arbeit ablösen.
— *n.* świeże wzięć konie,
die Pferde wechseln, frische Pfer-
de nehmen.
- Relégation, *f.* wygnanie, wy-
wołanie z kraju, *n.* Verban-
nung aus der Stadt, *f.*
- Reléguer, *v. a.* wygnać, wywo-
łać z kraju, verweisen, verban-
nen.
- Relent, *m.* pleśń, spleśniałość,
f. dymny, śmierdzący, oder Ger-
uch, *m.*
- Relevailles, *f. pl.* wywód, *m.*
wywodziny, *pl.* Kirchengang einer
Wöchnerin, *m.*
- Relève, *ée, a. fig.* wysoki, wy-
niosły, wspaniały, hoch, et-
haben, edel.
- Relevée, *f.* położnica, co wy-
wód odprowadza, *f.* aufgestan-
dene Wöchnerin, *f.*
- Relèvement, *m.* wystawienie
powtórne, *n.* Wiederaufstei-
ten, *n.*
- Relever, *v. a.* podnieść; znówu
wystawić, wybudować; pod-
wyższyć, wnieść; zwodzić,
sprowadzać, wartę; łać, łać,
strofować; wysadzić, wyo-
złodzić; za złe mieć, powie-
kszać; pocieszyć, serca do-
dadz, aufheben, aufnehmen,
wieder
- wieder aufrichten, aufheben; er-
höhen, erheben; ablösen; straf-
fen, verweisen; aufputzen, übel
auslegen; ermuntern. — *n.* le-
piący się mieć, wywodzić, od-
pawiać po położu; wysiść,
uniknąć, aufkommen, genesen;
den Kirchengang halten; davon
kommen, entweichen. se —, *r.*
wstać, wieder aufstehen, sich
wieder aufrichten. *fig.* zapo-
modz się, sich wieder erholen.
- Reliage, *m.* pobranie beczek,
n. Fassbindearbeit, *f.*
- Relief, *m.* wypukła robota;
wypukłość, *f.* erhabene Arbeit.
Erhabenheit, *f. fig.* swietność,
f. Ruhm, Glanz, *m.* Relief.
pl. sam. niedoradki, *pl.* übrig-
gebliebene Brocken, *f. pl.*
- Relier, *v. a.* znówu wiązać, z-
przywiązać; pobić beczkę;
oprawić książkę, wieder bin-
den, zusammen binden; (ein
Buch, Fass) binden, einbinden.
- Relieur, *m.* introligator, *m.*
Buchbinder, *m.*
- Religieux, *euse, a.* nabożny;
bogobojny; sumienny; za-
konny, gottesdienstlich; gottes-
fürchtig, andächtig; gewissen-
haft; ordensgeistlich. — *m. f.*
zakonnik, *m.* zakonnica, *f.*
Ordensgeistlicher, *m.* Nonne, *f.*
- Religion, *f.* religia, *f.* Reli-
gion, *f. fig.* sumiennosc, *f.*
Gewissenhaftigkeit, *f.*
- Religieuxnaire, *m.* (szydząc)
Kalwin, *m.* (spöttisch) Defor-
mister, *m.*
- Relimer, *v. a.* znówu piłką pi-
łować, wieder feilen.
- Reliquaire, *m.* relikwiarz, *m.*
Reliquienkästchen, *n.*
- Reliquat, *m.* reszta niedopła-
cona, *f.* Rückstand, Rest, *m.*
- Reliquataire, *m.* dłużnik nie-
dopłacający, *m.* Restant, *m.*
- Relique, *f.* relikwia; świętość,
f. Heiligtum, *n.* Reliquie, *f.*
- *Relire, *v. a.* znówu czytać, czy-
tywać, wieder lesen, oft lesen.
- Relire, *f.* oprawa książki, *f.*
oprawianie, *n.* Einband, Band
eines Buchs, *m.* Einbinden, *n.*
- Relouer, *v. n.* znówu do dawno-
go mieszkania się przepro-
wadzić, wieder in die alte
Wohnung ziehen.
- Relouer, *v. a.* znówu nająć, za-
arendować co u kogo, co
kogo, wieder mieten oder ver-
mieten.
- *Reluire, *v. a.* świecić się, bly-
szczeć się, glänzen. *fig.* prze-
bijać się, hervor leuchten.
- Reluisant, *ante, a.* świecący
się, błyszczący się, glänzend,
blinzelnd.
- Reluquer, *v. a. sam.* z boku,
z dalem patrzeć, aufschauen.
- Relustrer, *v. a.* glancu doda-
wać, neuen Glanz geben.
- Remâcher, *v. a.* przeznawać, zu-
chaczać, wieder faulen. *fig. sam.*
rozbiierać, rozmyślać, oft über-
denken.
- Remaçonner, *a. sam.* mur na-
prawiać, ein Mauerwerk aus-
bessern.
- Remander, *v. a.* znówu uwia-
domić, etc. wieder melden, *n.*
- Remanger, *v. a.* znówu iść,
wieder essen.
- Remaniement, *m.* częste prze-
wracanie, *n.* naprawa, po-
prawa, *f.* wiederholtes Bear-
beiten mit den Händen, *n.* Aus-
besserung, *f.*
- Remanier, *v. a.* obmacywać,
w roku często przewracać;
przezyrzać; na-, poprawić, oft
betasten, wieder angreifen; wie-
der übersehen, verbessern; aus-
bessern.
- Remarier, *v. a.* znówu ożenić,
wydadz za żonę, wieder ver-
heirathen.
- Remarquable, *a.* znaczny, merk-
würdig.
- Remarque, *f.* uwaga, przestro-
ga, *f.* przypis, *m.* Anmerkung,
Bemerkung, *f.*

Remarquer, *v. a.* znówu zna-
czyć, postrzedz, poznać, wi-
dzić, von neuem zeichnen; be-
merken, anmerken, beobachten.

Rembailer, *v. a.* znówu pako-
wać, ładować, wieder ein-
packen.

Rembargnement, *m.* powtórne
ładowanie, etc. *n.* Wiederein-
schiffung, *f.* *fig.* powtórne
wplatanie, wdawanie się, *n.*
neue Einlassung, *f.*

Rembarquer, *v. a.* powtórnie
okręt ładować, wieder einschif-
fen. *se —, r.* powtórnie na
okręt wsiadzić, pójść, sich
wieder einschiffen. *fig.* znówu
się w co wplatać, wdawać,
sich von neuem einlassen.

Rembarrier, *v. a.* *fig. fam.* ofu-
kać, zbuzować; odbić, derb
abführen.

Remblai, *m.* nawożenie, wy-
równanie gruntu, *n.* nawóz,
m. Ausfüllung mit Erde, *f.*

Remblayer, *v. a.* powtórnie po-
sićwać, wieder befeigen.

Remboitement, *m.* wstawienie,
etc., *n.* Wiedereinrichtung, Wie-
dereinfügung, *f.*

Remboiter, *v. a.* wstawić, wpra-
wić członek wywiry, etc. wie-
der einrichten, wieder zusammen
fügen.

Rembourrement, *m.* wystanie,
etc., *n.* Ausstopfen, *n.*

Rembourrer, *v. a.* wysłać, na-
tkać, ausstopfen.

Remboursable, *a.* znówu pła-
tny, wieder zahlbar.

Remboursement, *m.* odpłace-
nie, zapłacenie, etc. *n.* Wie-
derbezahlung, Erstattung, *f.*

Rembourser, *v. a.* od-, za-, wy-
płacić, nadgrodzić, oddać,
das Ausgelegte wieder erlegen,
wieder bezahlen oder erstatten,
abtragen. *fig. fam.* — un souf-
flet, dostać w pysk i uspo-
koić się przystem, eine Dyr-
seige bekommen und einstecken.

Rembraser, *v. a.* znówu zapalić,
wieder anzünden.

Rembrasser, *v. a.* znówu ścis-
kać, wziąć za szyję, wieder
umarmen.

Remède, *m.* lekarstwo, *n.*
enema, *f.* Arzneymittel; Mit-
tel; Klystier, *n.* *fig.* sposób,
szrodek, *m.* Hülfsmittel, *n.*

Remédier, *v. n.* (*à qc.*) pomóc,
zapobiedz, abhelfen, steuern.

Remémoratif, *ive, a.* przypo-
minaący, erinnernd.

Remener, *v. a.* znówu odpro-
wadzić, wieder zurück führen.

Remercier, *v. a.* (*qq. de qc.*) po-
dziękować komu za co;
odprawić, danken, sich bedan-
ken; ab danken.

Remerciment, *m.* dzięki, pl.
podziękowanie, etc. *n.* Dank,
m.

Remetteur, *m.* przesyłacz pie-
niędzy, *m.* der Geld übermacher,
Remittent, *m.*

Remettre, *v. a.* znówu posta-
wić, położyć, posadzić, wsta-
wić, włożyć, wsadzić wpra-
wić; wrócić, powrócić; pod-
wydąć; poruczyć, polecić;
zlecić, zwierzyć, dać; od-
kładać, odkładać; darować;
odpuścić, wieder an seinen Ort
legen, stellen, setzen, etc.; wie-
der herstellen; übergeben, über-
liefern; übertragen, überlassen;
verschieben; erlassen. *se —, r.*
powrócić się na swe miejsce,
stagnąć, siedzieć na swém miej-
scu, sich wieder an seinen Ort
hin stellen, setzen, legen etc. *fig.*
(*de*) przyjsz do siebie; po-
lepszyć się, sich wieder erholen
(von). (*qc.*) przypominać so-
bie co, sich wieder an etwas er-
innern, sich darauf besinnen.

Remeubler, *v. a.* znówu w do-
mowe opatrzyć sprzęty, wie-
der mit Hausrathe versehen.

Reminiscence, *f.* przypomina-
nie sobie, *n.* Wiedererinne-
rung, *f.*

Re-

Remise, *f.* upuszczenie, daro-
wanie, *n.* odwłoka; szopa, *f.*
T. przesłanie pieniędzy, we-
lu, *n.* Nachlaß, *m.* Erlas-
sung, *f.* Aufschub, *m.* Wagen-
remise; Uebernahme von Geld,
etc., *f.* carosse de —, od. re-
mise, *m.* pojazd najemny,
m. Miethkutsche, *f.*

Rémisable, *a.* odpuszczenia
godny, erlässlich.

Rémision, *f.* darowanie, od-
puszczenie; miłosierdzie, *n.*
litość, folga; ulga, *f.* ulże-
nie, *n.* Erlassung, Vergebung;
Nachsicht, Begnadigung, Gna-
de, *f.* Nachlaß, *m.* Milde-
rung, *f.*

Rémissonnaire, *m.* od śmier-
ci, kary uwolniony, der Be-
gnadigte, *m.*

Remmener, *v. a.* nazad odwieźć,
odprowadzić, wieder wegfüh-
ren.

Rémolade, *f.* masć końska, *f.*
sos z musztardy robiony, *m.*
Pferdesalbe; Art Senfschabe, *f.*

Remoral, *m.* dozorca wiosł
galery, *m.* Aufseher über die
Ruder einer Galeere, *m.*

Remole, *f.* zakręt, wir na mo-
rzu, *m.* Meerstrudel, *m.*

Remonte, *f.* opatrzenie końmi,
n. konie dla jazdy wybrane,
m. pl. Versorgen mit neuen
Pferden, *n.* Remontepferde, *n.*
pl.

Remonter, *v. n. et a.* znówu
weyjsz, wstąpić, wleźć, wie-
chać (na górę, do góry),
wsiadź na konia; nazad iść,
płynąć; wybijać się, wyżey
iść; windować, nieść, cią-
gnąć do góry; podszyc bity;
złożyć, zbici; naciągnąć, na-
kreścić; nawiązać; znówu
opatrzyć koniami, wieder hin-
auf steigen, gehen, fahren etc.;
zwrócić, gehen, treten, fliehen;
höher steigen; wieder hinauf
bringen, tragen, ziehen etc.; vor-
schwenken; wieder zusammen setzen,

einrichten; wieder aufstehen; wie-
der befehen; wieder beritten
machen.

Remontrance, *f.* wystawianie,
napominanie, *n.* rada, prze-
stroga, *f.* Vorstellung; Ermah-
nung; Warnung, *f.*

Remontrer, *v. a.* przekładać,
znówu pokazać, wystawiać,
napominać, uczyć, wieder zei-
gen, vorstellen, zu Gemüthe füh-
ren; wieder unterrichten.

Rémora, Rémore, *f.* przeko-
da, zatoka, *f.* trzymonaw, *m.*
(ryba) Aufenthalt, *m.* Hinder-
niß, *n.* Art Seesack, *m.*

Remordre, *v. a.* znówu ukąsić,
kąsać; znówu się brać do
czego, wieder beißen, wieder
anbeißen.

Remords, *m.* gryzienie su-
mmienia, *n.* Gewissensbiß, *m.*
à Remotis, *fam.* na ustraniu,
ustronnie, bez Seite, auf die
Seite.

*Remoudre, *v. a.* znówu mleć,
wieder mahlen.

Rémoudre, *v. a.* znówu ostrzyć,
szlufować, noch einmal schlei-
fen.

Remouleux, *m.* szlufierz, *m.*
Schleerenschleifer, *m.*

Rempaquement, *m.* powtórne
nasolenie śledzi, *n.* Umsalzen
der Heringe, *n.*

Rempaqueteur, *v. a.* znówu pa-
kować, wieder einpacken.

se Remparer, *v. a.* zastonić się,
obwarować się, sich verschan-
zen.

Rempart, *m.* wał, *m.* Wall, *m.*
fig. przedmurze, *n.* obrona,
zastona, *f.* Bormauer, *f.*

Remplacement, *m.* nadgrodze-
nie, *n.* nadgroda, *f.* powtórne
wydanie pieniędzy na pro-
wizję, Erstattung, Erlegung;
Wiederanlegung einer Summe
Geldes, *f.*

Remplacer, *v. a.* wydać zno-
wu pieniądze na prowizja;
nadgrodzić, wieder anlegen
(Geld);

- (Geld); ersetzen (eine Person, eine Stelle).
- Remplage**, *m.* napełnienie; dolać, dosypać, dolać; dosypać etc., *n.* Ausfüllung; Ausfüllung, *f.*
- Rempli**, *m.* założenie, *n.* fałd, *m.* Einschlag (an einem Zeuge, ic.) *m.*
- Remplier**, *v. a.* założyć, podwinąć, (Zeug) einschlagen.
- Remplir**, *v. a.* znówu napełnić, dosypać, dolać; napełniać, natkać; osadzić; koronki, etc. naprawiać, wie-der füllen, ausfüllen; auffüllen; erfüllen; vollständig machen, be-setzen; (Spizen ic.) ausbessern. *fig.* pełnić, sprawować, od-bywać, przestrzegać, verwal-ten, versehen.
- Remplissage**, *m.* dopełnienie, dosypianie; dolać; napra-wianie koronek, etc. *n.* Aus-füllung; Ausfüllung; Ausbesserung einer Näheren, *f.*
- Remplissense**, *f.* kobieta, co koronki naprawia, *f.* Spizen-stickerin, *f.*
- Remplir**, *m.* wypożyczenie, wy-danie kapitału na prowizję, *n.* Wiederanlegung des Geldes, *f.*
- Remployer**, *v. a.* znówu użyć; umieszczać, wieder anwenden, an-stellen.
- Remplumer**, *v. a.* nowymi opa-trzyć piórkami, wieder befie-len, befiedern, *se—*, *r.* *fig.* opierzyć, znówu pierza do-stać, wieder Federn bekommen. *fig.* w pierze porosnąć, przy-jąć do się, etc. wieder empor-kommen.
- Rempocher**, *v. a.* znówu wło-żyć do kieszeni, wieder ein-stecken.
- Remporter**, *v. a.* nazad wziąć, odnieść; otrzymać, wieder wegtragen; erlangen, er-halten; davon tragen, gewin-nen.
- Remprisonner**, *v. a.* znówu wsadzić do więzienia, wieder ge-fangen seyn.
- Remprunter**, *v. a.* znówu poży-czyć, wieder borgen.
- Remuage**, *m.* ruszanie, trze-sienie; przewracanie, *n.* Um-rühren, Umrütteln; Umschau-feln, *n.*
- Remuant**, *ante*, *a.* niespokoj-ny, unruhig.
- Remue-ménage**, *m.* nieporządek przy wyprowadzaniu się z mieszkania, *m.* Ausziehen aus einer Wohnung, *n.* *fig.* sam, nieporządek, *m.* zamieszanie, *n.* Unordnung, *f.*
- Remuement**, *m.* ruch, *m.* ru-chanie się, wywożenie zie-mi, *n.* Bewegung; Wegführung (der Erde), *f.* *fig.* rosterk, roz-ruch, *m.* Unruhe unter dem Volke, *f.*
- Remuer**, *v. a. et n.* ruszać; wska-pać; wzruszać; przewiewać; buntować, bewegen, regen, rüh-ren; aufrühren; umrühren, um-schaukeln, umwenden; aufwie-geln. — *un enfant*, w pielu-chy dziecię uwić, ein Kind wickeln. *se—*, *r.* ruszać się, sich bewegen, sich regen. *fig.* krzątać się, uwić się, sich rühren, sich Mühe geben.
- Remueur**, *m.* szuflarz, co zbo-że przewiewa, *m.* Körnschauf-ler, *m.*
- Remuense**, *f.* powiaccia, *f.*
- Wickelfrau**, *f.*
- Remugle**, *m.* stęchlizna, *f.* muf-figer Geruch, *m.*
- Remunerateur**, *m.* nadgrodzi-ciel, *m.* Vergelter, *m.*
- Rémunération**, *f.* nadgródza, *f.* Vergeltung, *f.*
- Rémunérer**, *v. a.* nadgrodzić, vergelten, belohnen.
- Renâcle**, *v. n.* *jam.* parskające złości, kinać, schnauben.
- Renaissance**, *f.* *fig.* odrodze-nie; odnowienie, wskrzesze-nie, *n.* Wiedergeburt, Wieder-aufstehung, *f.*
- Renaissant**, *ante*, *a.* znówu się rodzący, powstawaający, etc., wieder entstehend, aufste-hend.
- Renaitre**, *v. n.* znówu wscho-dzić, powstawać, ożywiać się, odrastać, wieder entstehen, wieder empor wachsen. *fig.* znówu odrodzić się, wskrzesić się, odnowić się, wieder auf-leben, wieder aufblühen.
- Renard**, *m.* lis, *m.* Fuchs, *m.*
- Renarde**, *f.* liszka, lisica, *f.* Füchsin, *f.*
- Renarde**, *ée*, *a.* wywietrzyły, verrothen.
- Renardeau**, *m.* lisie, lisiatko, *n.* junger Fuchs, *m.*
- Renardier**, *m.* myśliwy do li-sów, *m.* Fuchsjäger, *m.*
- Renardièrre**, *f.* iama lisia; po-tapka na lisy, *f.* Fuchslöch, *n.* Fuchsfalle, *f.*
- Renasquer**, *v.* Renâcle.
- Rencheri**, *ie*, *p. et a.* faire le, —, la —, drożyć się z sobą, wysoko się cenić, sich kostbar machen.
- Rencherir**, *v. a.* zdrożyć, droż-szym czynić; zdrożać, w gó-rę pójść, vertheuern, über-bieten; rheurer werden, auf-schlagen. *fig.* (*sur qq.*) przed-kować, celować nad kim, übertreffen, zuvor thun.
- Rencherissement**, *v.* Encheris-sement.
- Rencontre**, *f.* spotkanie się, zejście się; uderzenie, tra-cenie czego o co, *n.* poty-cka; doba, *f.* trefunek, do-wcip, *m.* mysl dowcipna; o-kazy, *f.* przypadek, *m.* Be-gegnung, *f.* Zusammentreffen, *n.* Zusammenkunft, *f.* Gefecht, *n.* Zweykampf; unfähiger Zufall; Einfall, *m.* Begebenheit; Ge-legenheit, *f.* aller, venir à la — de qq., iść, pójść prze-T. II.
- ciw komu, entgegen gehen, kommen.*
- Rencontrer**, *v. a.* zastać, tra-fić, znaleźć, treffen, antreffen, finden. (*qq.*) spotkać kogo, je-maithem begegnen. — *n.* trafić, treffen.
- Rencorser**, *v. a.* nowy stan u sukni biatogłowskiy zrobić, ein Weiberkleid mit einem neuen Leibe versehen.
- Rencourager**, *v. a.* znówu serca dodać, neuen Muth machen.
- Rendant**, *m.* — *ante*, *f.* ra-chunek zdający, czyniący, *m.* Rechnungsableger, *m.*
- se Rendetter**, *v. r.* znówu się zadłużyć, sich aufs neue in Schulden stecken.
- Rendez vous**, *m.* schadzka, *f.* zbiór, *m.* siedlisko, *n.* Be-stellung, Zusammenkunft, *f.* Sammelplatz, *m.*
- *Rendormir**, *v. a.* znówu usnąć, wieder einschlafen. *se*, *r.* za-snąć, wieder einschlafen.
- Rendoubler**, *v. a.* założyć, (su-knia dla skrócenia), einschla-gen, (ein Kleid).
- Rendre**, *v. a.* oddać; wydać; złożyć; poddać; świadczyć; sprawować; czynić, rodzić, nosić; przetłumaczyć, wy-razić; okazać, wieder geben, zu-rück geben; abgeben, übergeben; wieder von sich geben; heraus-geven; an einen Ort hin liefern, geben; eintragen; leisten; schaf-fen; machen; übersezen; aus-sprechen; bezeugen, — *n.* (*à sur*) wieszać, iść aż do . . . , gehen bis an . . . *se—*, *r.* (*à*) pod-dać się, ustąpić; użdać się dokąd; zostać, sich ergeben, nachgeben; sich wohin begeben; sich machen.
- Rendu**, *ne*, *p. et a.* oddany, etc. zuuony; przybyty, wie-der gegeben ic.; abgemattet; an-gekommen.

Rendu, *n.* zbieg, *m.* lieberläufer, *m.* sam. nadgroda, *f.* Wiedervergeltung, *f.*
 *Rendre, *v. a.* powtórnie bić, tykować, wieder überstreichen.
 Rendurcir, *v. a.* twardszym czynić, stwardzić, härter machen.
 Réne, *f.* cugle, wodze, *m. pl.* Bügel, *m.*
 Renégat, *m.* —ate, *f.* bisurman renegat, *m.* Renegat, *f.*
 Renfater, *v. a.* szczyt, dach naprawiać, den Giebel ausbessern oder erneuern.
 Renfermer, *v. a.* znowu zamknąć, zawrzeć; zamykać, zawiązać, w sobie; wieder einschließen; verschließen; in sich halten, in sich fassen, enthalten. *fig.* zebrać, zusammen fassen. *se —, r.* zawrzeć się, zamknąć się, etc. znowu, sich wieder einschließen, *ic. fig.* określić się, umiarkować się; myśli swe zebrać, sich einschränken, sich fassen.
 Renfiler, *v. a.* znowu nawlec, wieder einfädeln.
 Renflammer, *v. n.* znowu rozżalać, rozżarzyć, wieder entflammen, anzünden.
 Renfler, *v. n.* napełniać, aufquellen.
 Rentancer, *v. a.* znowu zasać, uprawić dno w beczkę; wbić; ponurzyć, pograżyć, den Boden wieder einsetzen; wieder einschlagen, einrammen; wieder untertanzen.
 Renforcement, *m.* zmocnienie, *n.* Verstärkung, *f.*
 Renforcer, *v. a.* zmocnić, verstärken.
 Renformer, *v. a.* rozprzestrzenić, (rękawiczki), erweitern (Handschuhe).
 Renformir, *v. a.* mur stary naprawić, eine alte Mauer ausbessern.
 Renformis, *m.* naprawa muru starego, *f.* Ausbesserung einer alten Mauer, *f.*

Renfort, *m.* pomoc, *f.* posilek, *m.* Hilfe, Verstärkung, *f.*
 se Renfrogner, *v. r.* se Refrogner.
 Rengagement, *m.* powtórne wdanie, wmięszanie się w co, *n.* Wiedereinlassung in ein Geschäft *ic. f.*
 Rengager, *v. a.* znowu, powtórnie zastawić; wpłacić, uwikłać, usidlić; zawerbować, wieder verpfänden, versetzen; wieder in etwas verwickeln; anwerben.
 Rengainer, *v. a.* znowu włożyć do pochwy, wieder in die Scheide stecken. *fig.* oszczędzać, zataić, unterdrücken, ersparen.
 se Rengorger, *v. r.* piersi wystawiać. *fig.* nadymać się, sich brüsten.
 Rengraisser, *v. a.* znowu tuczyć, wieder fett machen. — *n. et se —, znowu tyc, cięta nabierać, wieder fett werden.*
 Rengrégement, *m.* obs. *v.* Accroissement.
 Rengréger, *v. a.* obs. *v.* Accroître, Augmenter.
 Reniable, *a.* zaprzeczny, czego się zaprzeczyć, etc. można, läugbar.
 Reniement, *m.* zapieranie się, zaprzeczenie, *n.* Verläugnung, *f.*
 Renier, *v. a.* zapierać się, nieprzyznawać się; odprzysiądź się (wiary, etc.) verläugnen, abschwören, (seinen Glauben, *ic.*)
 Renieur, *m.* bluźnierca, *m.* Gottesläugner, gotteslästerlicher Flucher, *m.*
 Renifler, *v. n.* charchać; niuchać; wachać, rąksen, schnüffeln; beschnüffeln, beschnuppern.
 Renillier, *f.* charchanie; niuchanie, etc., *n.* Rąksen; Schnüffeln, *n.*
 Renifleur, *m.* —euse, *f.* charchała; niuchacz, *m.* Rąksier; Schnüffler, *m.*

Ren-

Renne, *f.* ren, tarant, *m.* Renntier, *n.*
 Renom, *m.* sława, *f.* dobre mienie, *n.* Ruf, guter Ruf, *m.*
 Renommée, *f.* sława, *f.* mienie, imię, *n.* wieść, *f.* Ruf, Mahme, guter Ruf, *m.* Gerucht, *n.*
 Renommer, *v. a.* faire —, wsławić, berühmt machen. *se —, r.* (de qq.) kaszczycać się, chełpić się kim, mit jemandes Gunst groß thun.
 Renoncement, *m.* odrzeczenie się, *n.* Entsagung, *f.*
 Renoncer, *v. n.* (à qq.) odstąpić się, odstąpić, entfagen. — *a.* (qq.) nie przyznać, zapierać się kogo, einen verläugnen, nicht erkennen für ...
 Renonciation, *f.* rzeczenie się, odstąpienie, *n.* Entsagung, *f.* Verzicht, *m.*
 Renoncule, *f.* iaskier, żabinek, *m.* Ranunkel, *f.*
 *Rénovation, *f.* Renouement, *m.* *fig.* odnowienie, *n.* Erneuerung, *f.*
 Renouer, *v. a.* znowu z-, zawiązać, wieder binden, wieder anknüpfen; einknüpfn. *fig.* znowu zacząć, rozpocząć, odnowić, wieder anfangen, erneuern. — *n. fig.* pogodzić się, sich wieder versöhnen.
 Renouex, *m.* —euse, *f.* cyrulik, co członki wywinione uprawia, *m.* der, die verrenkte Glieder wieder einrichtet.
 Renouveau, *m.* wiosna, *f.* Frühling, *m.*
 Renouveler, *v. a.* odnawiać; wznawiać, wznieszać, erneuern, erfrischen, erwecken. *se, r.* znowu się wznawiać, wsczyznać, von neuem entstehen, wieder hervor kommen.
 Renouvellement, *n.* odnowienie, *n.* Erneuerung, *f.*

Renseignement, *m.* panka; wiadomość, *f.* Anweisung; Nachricht, *f.*
 Rentasser, *v. a.* znowu w kupę układać, zbierać, wieder anhäufen, aufsetzen, *ic.*
 Rente, *f.* dochody roczne. *pl.* czynsz, *m.* Rente, *f.* jährliche Einkünfte, *f. pl.* Zins, *m.*
 Renté, *ee, a.* mający, dochody znaczne mający, große Einkünfte habend.
 Renter, *v. a.* nadadź dochody, opatrzyć dochodami, mit Einkünften versehen.
 Rentier, *m.* —ière, *f.* czynszownik, *m.* Rentier; Zinsgeber, *m.*
 Rentoir, *v. a.* koronkami, etc. znowu obszyć, wieder mit Spitzen *ic.* versehen.
 Renton, Rentou, *m.* fuga, *f.* Galt, *m.* Juge, *f.*
 Rentonner, *v. a.* przetoczyć z beczki w beczkę, wieder fassen, abziehen.
 *Rentraire, *v. a.* zszyć, zacierać, anstößen, stoßen.
 Rentraiture, *f.* zszywanie, *n.* szew w szyciu, *m.* Stopnacht, Stopsnacht, *f.*
 Rentrayeur, *m.* —euse, *f.* zszywacz, *m.* Zeugstopfer, *m.*
 Rentrée, *f.* zagalenie sądów, *n.* Wiedereröffnung eines Gerichts, *f.*
 Rentrer, *v. n.* znowu wejść, wstąpić, powrócić, wieder herein gehen, zurück kommen.
 Renvahir, *v. a.* znowu napaszać, napaszyć, wieder überfallen.
 à la Renverse, *ad.* w znak, ręk: wzdłuż, hinter sich; zurück.
 Renversement, *m.* obalenie, rozwalenie, upadnienie, *n.* Umwerfen, Umreißen, Umstoßen, Umfallen, *n. fig.* pod, upadek, nierząd, *m.* zamieszanie, prześadowanie, przewrócenie, *n.* Umsturz, Verfall, *Q a* *m.* Um-

m. Unordnung, f. Umladen, Umkehren, n.
Renverser, v. a. obalić, rozwalić; wywrócić, przewrócić; pomieszać, porozrzucać; znieść, umwerfen, umręsić, umstosować, umschütten; unter einander werfen; umkehren; niederreißen. fig. rozproszyć, pobić; pomieszać, zerstreuen, schlagen; in Unordnung bringen, verrüfen. se —, r. na znak pasdź, powalić się; pomieszać się, się rękoma niedźwierać; in Unordnung geraten.
Renvi, m. więcej podanie we grze, n. Heberboth im Spiele, n.
Renvier, v. n. więcej podadź, stawić we grze, höher, besser bieten im Spiele.
Renvoi, m. odesłanie; odbijanie, n. odmowa, f. odsyłanie czytelnika, n. Zurücksendung; Zurückweisung; Verabschiedung; Zurückweisung; Nachweisung, f.
Renvoyer, v. a. powtórnie posłać; odesłać; odprawić; odrzucić, nie przyjąć; odbijać; odmówić, noch einmal senden; zurück schenken; verabschieden; zurück weisen, verweisen; zurückwerfen, abweisen.
Repaire, m. legowisko, łożysko, n. Höle wilder Thiere, f. fig. iaskinia rozbójnicza, f. Diebstahl, n.
Répassir, a. zgrubić, grubszym robić, verdicken.
**Repaitre, v. n. paść; iedź, füttern; essen. — a. fig. za nos wodzić, zwodzić, abspießen, aufhalten. se —, r. fig. (de qc.) paść się, paść oczy swe nad czem, sich an etwas ergötzen.*
Repatrir, v. a. Repatrir.
Répandre, v. a. rozlać, rozlewać; rozrzucać, rozsiewać, roznosić, verschütten, vergießen; austreuen, verbreiten, ausbreiten.

Réparable, a. naprawny; przywrotny, verbesserlich; ersichtlich.
Reparaitre, v. n. znova się pokazać, wieder erscheinen.
Réparateur, m. iednacz, m. (osobl. o Chrystusie), Ausbesserer, m.
Réparation, f. naprawa, poprawa; nadgróda, f. przywrócenie, n. Ausbesserung; Genugthuung, Wiedererstattung, f.
Réparer, v. a. na., poprawić; nadgrodzić, ausbessern, verbessern; wieder gut machen; ersattren.
Repartie, f. odpowiedź, f. Gegenantwort, f.
**Repartir, v. a. odpowiedzieć, versagen, erwidern. — n. znova odjechać, wieder verreisen, abreisen.*
Répartir, v. a. podzielić, vertheilen.
Répartition, f. podzielenie, n. podział, m. Vertheilung, f.
Répas, m. obiad, m. iedzenie, n. biesiada, uczta, f. Mahlzeit, f. Mahl, n.
Repasser, v. a. et n. przechodzić, powracać, isdź, iechać, przeprowić się przez, ostrzyć, szlutować; prasować; polerować, wieder vorbeigehen, durchgehen oder zurückgehen; wieder überfahren oder vorbeifahren; abziehen, schleifen; bügeln, plätten; poliren. fig. rozważyć, rozmyśleć; powtórnie przeczytać, przeczytać, überlegen; nochmals durchsehen.
Repayer, v. a. drugi raz zapłacić, noch einmal bezahlen.
Répêcher, v. a. znova rybyłować, z wody wydobywać, wieder herausfischen.
**Repandre, v. a. znova malować, wieder malen, aufmalen.*
Repentance, f. żal, m. skrucha, pokuta, f. Reue, Buße, f.
Repentant, ante, a. żałujący, reuig.

*se

**se Repentir, v. r. (de qc.) żałować, żal komu bydź, bereuen, sich reuen lassen.*
Repentir, m. żal, m. Reue, f.
Répertoire, m. rejestr materyj; zbiór, m. Sachregister, n. Sammlung, f.
Répétailleur, v. a. sam. nadto powtarzać, bis zum Efel wiederholen.
Répéter, v. a. powtarzać; powiadać, przesłuchiwać się; nazad żądać, dopominać się, wiederholen; herfagen, probiren (eine Rolle); zurück fordern.
Répétiteur, m. repetytor, powtarzacz, m. Repetent, m.
Répétition, f. powtarzanie, n. repetycja; próba komedyi, f. Wiederholung; Probe eines Theaterstücks, f.
Répétrir, v. a. znova przegnieść, przemieszać, noch einmal kneten.
Repeuplement, m. zaludnienie, osadzenie powtórne, n. Wiederbevölkerung, Wiederbesetzung, f.
Repeupler, v. a. powtórnie zaludnić; osadzić las drzewami; narybić staw, wieder bevölkern; wieder besetzen, einen Teich (mit Fischen etc.)
Répit, m. odłożenie, n. przesiad, fryszt, Grift, f. Aufstand, Aufstand, m.
Replacer, v. a. znova na swém miejscu postawić, położyć, wieder hinstellen, setzen oder legen.
Replanter, v. a. znova sadzić, aufs neue pflanzen.
Replâtre, m. zaplesnienie, zarzucenie gipsem, n. leichte Bewerfung mit Gyps, f. fig. fam. barwa, pokrywka, f. Scheinmittel, n.
Replâtrer, v. a. znova gipsować, wieder übergipsen. fig. fam. nadgrodzić; barwić, pokrywać, wieder gut machen, be-malen.

Replet, etc, a. otyły, cielisty, fett, dick, sehr völig.
Repletion, f. otyłość, cielistość, f. przejadowanie, zjadka, n. Dicke, Völligkeit; Heberfüllung des Magens, f.
Repli, m. fałd, zmarsk; brzeg, róg, m. Falte, f. Umschlag, Einschlag, m. — pl. zakręty, kregi, m. pl. Krümmungen, f. pl.
Replier, v. a. znova fałdować, składać, marszczyć, wieder zusammen legen, falten. se —, r. znova się fałdować etc., przewracać się, krecić się, sich wieder falten, sich krümmen oder winden.
Réplique, f. odpowiedź, f. odpór, Gegenantwort; Gegenrede; Antwort, f.
Répliquer, v. a. odpowiedzieć; zarzucać, versagen, einwenden, antworten.
Replonger, v. a. znova zanurzyć, pogrzyć, ein- oder untertauchen. fig. znova wprowadzić; zawikłać (w nieszczęście, etc.) wieder in etwas stürzen.
Répondant, m. rękoymia, zaręczyciel; respondent, m. Bürge; Respondent, m.
Répondre, v. a. et n. (à qq.) odpowiedzieć; zbijać, przeciwnie dowodzić; odpowiadając, zgadzać się; odgadywać się, zachodzić aż do . . . , antworten, beantworten, erwidern; widerlegen; übereinkommen, entsprechen; sich erstrecken bis . . . (de qc.) rzeczy, odpowiadając, bydź w odpowiedzi za kogo, für etwas bürgen, gut sagen, dafür stehen.
Réponds, m. odpowiedzi chóru, f. Antwort des Chores, (auf den Gesang des Priesters), f.
Réponse, f. odpowiedź, f. odpis, m. Antwort, f.

Re-

Reporter, *a.* nazad przy-, za-
nieść; wypleść, wypieść,
wieder bringen; auschwagen.
Repos, *m.* odpoczynek, pokój,
m. Ruhe, *f.*
Reposer, *v. a.* położyć; uspo-
koić, legen, ruhen lassen. — *n.*
odpoczywać; leżeć, ruhen;
liegen. *fig.* spać; ustawać się,
schlafen; się sejen. *se* —, *r.*
odpocząć, wychnąć od robo-
ty, ausruhen. *fig.* (*sur qq.*)
spuścić się na kogo, sich auf
jemanden verlassen.
Reposoir, *m.* órtarz na ulicy w
dzień Bozego ciała, *m.* Ruhe-
altar, *m.* *fig.* miejsce do
odpoczynku, *n.* Ruheplatz, *m.*
Reposant, *ante*, *a.* odstra-
sający, jurütscheuend, ab-
schreckend.
Repossement, *m.* odpycha-
nie, odbijanie, *n.* Zurücksto-
ßen, *n.*
Reposser, *v. a.* znowu ode-
pehnać, odpędzić, odbić, ode-
przeć etc., wieder zurück stoßen,
schlagen, treiben etc. — *n.* zno-
wu pączki, puszczać, wscho-
dzić, wyrastać, wieder treiben,
aus schlagen, wachsen etc.
Reprehensible, *a.* naganny; na-
gany, kary godzien, tadelhaft,
sträflich.
Repréhension, *f.* nagana, *f.*
strofowanie, *n.* Verweis, *Ta-*
del, *m.*
***Reprendre**, *v. a.* *et n.* odebrać;
znowu wziąć, przyjąć; znowu
zacząć, wziąć się do czego;
odpowiedzieć, rzec, wieder
nehmen, wieder bekommen; wie-
der vornehmen, anfangen; er-
wiedern. (*qq. de qc.*) strofo-
wać, ganić; zaszyć, zacéro-
wać; wkorzenie się, przyjąć
się, jemanden etwas verweisen,
ihn deswegen strafen, tadeln;
zunähen; wieder anwurzeln. *se*
—, *r.* zbierać się, zarastać,
namyślić się, sich wieder schlie-
ßen, sich befinnen.

Repreneur, *m.* ganićiel, *m.*
Tadler, *m.*
Représaille, *f.* zemsta, przemoc
wziemna, *f.* Gegengewalt,
Gegenrache, *f.* — *pl.* prawo
odwetu, *n.* Recessalien, *pl.*
Représentant, *m.* zastępca, *m.*
Stellvertreter, Repräsentant, *m.*
Représentatif, *ive*, *a.* zastępný,
zastępný, *m.* vorstellend.
Représentation, *f.* ukazanie, po-
kazanie; wyobrażenie; wy-
stawienie etc., *n.* Vorlegung;
Vorstellung; Schilderung, *f.*
Gemälde, *n.*
Représenter, *v. a.* wystawić,
wyobrazić; stawić, pokazać,
przełożyć; grać; zastępować,
vorstellen, abbilden; darstellen,
aufführen; vertreten. *se* —, *r.*
się, stanąć, wystawiać, wy-
obrażać sobie, sich stellen; sich
vorstellen.
Reprimable, *v. a.* wstrzymany,
co wstrzymać etc. można,
was gehemmt werden kann.
Reprimande, *f.* burka, łacina,
f. Verweis, *m.*
Reprimander, *v. a.* dąć komu
burkę, strofować kogo, ver-
weisen, einen Verweis geben.
Reprimer, *v. a.* zastanowić,
wstrzymać, hamować, zu-
rück halten, hemmen, Einhalt
thun.
Reprise, *f.* odebranie; odbicie,
dohycie, *n.* okręt odbity, *m.*
powrócenie (*n.*) prawa, *f.*
Wiedernehmung, Wiederwegneh-
mung; Wiedereinnahme, Wie-
dereroberung, *f.* wieder erbeute-
tes Schiff, *n.* Wiedererholung;
Ausbesserung, *f.*
Repriser, *v. a.* drugi raz osza-
cować, otaxować, nochmals
schätzen.
Reprobation, *f.* potępienie, od-
rzucenie, *n.* Verwerfung, *f.*
Reprochable, *a.* nagadny, od-
rzutny, sträflich; verwerflich.
Reproche, *m.* zarzut, *m.* Vor-
wurf, *m.*

Re

Reprocher, *v. a.* wy-, zarzucać,
wymawiać; odrzucić świa-
dków, vorwerfen; verwerfen,
(Zeugen).
Reproductible, *a.* co może być
znowu wydaniem, zrodzonym,
was wieder hervorgebracht werden
kann.
Reproduction, *f.* wydawanie,
rodzenie powtórne, *n.* Wie-
derhervorbringung; neue Fort-
pflanzung, *f.*
***Reproduire**, *v. a.* znowu wyda-
wać, rodzić, wieder hervor-
bringen.
***Repromettre**, *v. a.* znowu obie-
cać, wieder versprechen.
Reprouvé, *ée*, *a.* odrzucony,
verworfen.
Reprouver, *v. a.* powtórnie
dowodzić, noch einmal bewei-
sen.
Reprouver, *v. a.* odrzucić, wzgar-
dzić, nie mieć za dobre, ver-
werfen, missbilligen.
Reptile, *a.* czołgający się, krie-
dend. — *m.* zwierzę czołga-
jące się, *n.* kriechendes Thier,
n.
Républicain, *m.* — *aine*, *f.* re-
publikant, *m.* Republikaner,
m. — *a.* republikański, repu-
blikanisch.
République, *f.* rzeczpospolita,
f. Freystaat, *m.* Republik, *f.*
Répudiation, *f.* oddalenie od
siebie żony, *n.* Verstoßung ei-
nes Eheweibes, *f.*
Répudier, *v. a.* oddalić żonę,
rozwieść się, verstoßen, (sein
Weib).
Répugnance, *f.* niechęć, nie-
ochota, *f.* wstręt, *m.* Wider-
wille, *m.*
Répugnant, *ante*, *a.* przeciwný,
zuwider, widerstehend.
Répugner, *v. n.* (*à qc.*) sprze-
cawiać się, byż przeciw
czemu, zuwider seyn, widerstehen.
Répulluler, *v. a.* znowu się roz-
mnażać, wyrastać, wscho-
dzić, sich wieder vermehren.

Réputation, *f.* sława, powaga,
f. mienie, imię, *n.* Ruf;
Ruhm, *m.* Ehre, *f.* guter Na-
me, *m.*
Réputer, *v. a.* mniemać, rozu-
mieć, dafür achten, halten.
Requérant, *ante*, *a.* starać się,
proszący o co, der, die
ansucht.
***Requérir**, *v. a.* starać się, pro-
sić o co; wymagać; znowu
szukać, isdz po co, ersuchen,
ansuchen; erfordern; noch ein-
mal holen.
Requête, *f.* suplika, *f.* Bitt-
schrift, *f.* sam. prozba, *f.* Bit-
te, *f.*
Requêter, *v. a.* wysładować,
ślada znowu dociec, die Spur
wieder auffuchen.
Requin, *m.* pies morski, *m.*
Haifisch, *m.*
se Requinquer, *v. r.* sam. wy-
smuknąć się, śmiesznie się
ustroić, sich narfisch heraus-
pugen.
Requis, *ise*, *p. et a.* po-, za-
dany; potrzebný, ersucht, an-
gesucht; erforderlich.
Requise, *f.* cette chose sera
de —, ta rzecz stanie się
rzadką, diese Sache wird rar
werden.
Réquision, *f.* proszenie, za-
danie, *n.* Ersuchen, Begehren,
n.
Rescription, *f.* asygnacya na
wybranie pieniędzy, *f.* schrift-
liche Anweisung, Geld zu erhe-
ben, *f.*
Rescrit, *m.* odpis, reskrypt, *m.*
Rescript, *n.*
Résseau, *m.* sieć mała; siatko-
wa robota, *f.* kleines Netz, *n.*
netzartige Arbeit, *f.*
Réservation, *f.* warunek, *m.*
Vorbehalt, *m.*
Réservé, *f.* warunek, wyjątek;
odwód, *m.* ostrożność, skro-
mność, *f.* Vorbehalt, *m.* Aus-
nahme, *f.* Rückhalt, *m.* Re-
serve, *f.* Rückhalt, *m.* Zurück-
halt

haltung, Behutsamkeit, Bescheidenheit, *f.* à la —, oprost, wygawszy, wygenommen, bis auf, en —, do potrzeby, na positek, bey Seite, in Vor-rath.

Réservé, *ée*, *n.* skryty; ostrożny, baczny, żurtykhalend; behutsam, vorsichtig.

Réservoir, *v. a.* warować, wymówić sobie, zatrzymać; chować, oszczędzać, vorbehalten; zurück behalten; zurück legen, versparen, se —, *r.* (gc.) warować, wymawiać sobie co, sich etwas vorbehalten.

Réservoir, *m.* sadz rybi, *m.* skrzynia rumusowa, *f.* Wąsfer, oder Fischbehälter, *m.*

Résident, *ante*, *a.* mieszkaicy; wohnhaft.

Résidence, *f.* mieszkanie, siedlisko, *n.* stolica, *f.* rezydentostwo, *n.* Wobnisk, Wohnort, *m.* Résident, Résidentstels, *le*, *f.*

Résident, *m.* rezydent, *m.* Résident, *m.*

Résider, *v. a.* mieszkać, przebywać, stolicę gdzie mieć swoją, wohnen, seinen Sitz haben.

Résidu, *m.* reszta, *f.* dług pozostaicy, *m.* Rest; Rückstand, *m.*

Résignant, *m.* ustepca urzędu, etc., *m.* der ein Amt abtritt, *m.*

Résignataire, *m.* urząd ustapiiony otrzymuicy, dem ein Amt abgetreten wird.

Résignation, *f.* ustapienie, złożenie urzędu, godności; podanie się do woli Boskiej, *n.* Abtretung, Niederlegung eines Amtes; Ergebung in den göttlichen Willen, *f.*

Résigner, *v. a.* ustąpić (godności duchowney), abtreten (eines Amtes), *v. n. et se.* *r.* poddać się, sich ergeben.

Résine, *f.* żywica, *f.* Harz, *n.* Résineux, *euse*, *a.* żywiczny; żywcowaty, harzig; barzigt.

Resipiscence, *f.* pokuta skruszenia, poprawa, *f.* Erkenntnis seines Fehlers und Besserung, *f.*

Résistance, *f.* odpór, *m.* Widerstand, *m.*

Résister, *v. n.* (à) odpór czynić, dawać; opierać się, sprzeciwiać się; wytrzymać, widersiebn; sich widersetzen; aus-halten.

Résolu, *ue*, *p. et a.* odważny, mężny; postanowiony; znie-siony, uchyłony; rozdziłony, entschlossen; beschlossen; aufgelöst, aufgehoben; zertheilt.

Résoluble, *a.* do rozwiązania łatwy, auflöslich.

Résolument, *ad.* koniecznie; odważnie, mężnie, durchaus; entschlossen, beherzt.

Résolutif, *ive*, *a.* rozwięznacy, rozdziłaiacy, auflösend, zertheilend.

Résolution, *f.* rozwiązanie; przedsięwzięcie, postanowienie, *n.* odwaga, *f.* Auflösung, *f.* Entschluß, *m.* Entschließung; Entschlossenheit, *f.*

Résonnant, *ante*, *a.* brzmiaicy, dźwięk mocny wydawaicy, widererschallend, stark klingend.

Résonnement, *m.* odgłos, dźwięk, brzmienie, *n.* Widerschall, *m.*

Resonner, *v. a.* znowu dzwonić, bić, etc. wieder klingen, klingen, läuten, schlagen etc.

Resonner, *v. n.* odgłos, dźwięk oddawać; dźwięk wydawać, brzmieć; huczeć; widerschallen; ertönen; stark schallen.

Résoudre, *v. a. et n.* rozpedzić, rozdzielić; rozwiązać, wyłożyć; znieść, uchylić; przedsięwziąć, postanowić, auflösen, erörtern, entscheiden; aufheben, vernichten; beschließen. (gg. *a. gc.*) naprowadzić, przy-wieść kogo do czego, jeman-

den

den zu etwas bewegen. se —, *r.* rozwiązać się; rozdzielić się. rozplynać się, sich auflösen, sich zertheilen. (à gc.) rezol-wować się do czego, postanowić co u siebie, sich zu etwas entschließen.

Résous, *p. et a.* rozdziłony, rozwiązany, aufgelöst.

Respect, *m.* respekt, *m.* po-szanowanie, *n.* powaga, *f.* Ehrerbietung, Ehrfurcht, Hochachtung, *f.* Ansehen, *n.*

Respectable, *a.* poważny, po-szanowania godny, ehrwür-dig.

Respecter, *v. a.* szanować, czczyć, poważać, in Ehren halten. *fig.* oszczędzać, szanować, ver-schonen. se —, *r.* szanować się, sich selbst ehren, sich behutsam aufführen.

Respectif, *ive*, *a.* obostronny, zobopolny, wzajemny, beyder-seitig, gegenseitig.

Respectueux, *euse*, *a.* uniżony, pełen poszanowania, ehrer-bietig, ehrfurchtsvoll.

Respirable, *a.* czém oddychać można, was man einathmen kann.

Respiration, *f.* oddech, *m.* oddychanie, *n.* Athemholen, *n.*

Respirer, *v. n. et a.* oddychać; brać w się powietrze, etc. athmen, Athem holen; einath-men. *fig.* odetchnąć, wytchnąć czém, sich wieder erholen, Luft schöpfen; leben, athmen. — *gc.* od, après *gc.* żądać, pra-gnąć czego, sich nach etwas seh-nen.

Resplendir, *v. n.* świecić się, funkeł, leuchten.

Resplendissant, *ante*, *a.* świe-cący się, lśniący się, etc. funkelnd, hell glänzend, leuch-tend.

Resplandissement, *m.* łona, *f.* glanc, *m.* Wiederscheln, Glanz, *m.*

Responsable, *a.* odpowiadai-cy za co, verantwortlich.

Ressac, *m.* bicie fal morskich, *n.* Anschlagen der Meereswellen, *n.*

Ressaisir, *v. n. et se.* *r.* znowu dostać, chwycić, obiać, opa-nować. sich eines Dinges wieder bemächtigen.

Ressasser, *v. a.* powtórnie prze-pytować, wieder durchbeuteln. *fig.* znowu przeglądać, docho-dzić, noch einmal untersuchen.

Ressauter, *v. a.* znowu odsko-czyć, wieder zurück springen.

Ressecher, *v. a.* znowu o-, wy-suszyć, wieder trocknen.

Resseller, *v. a.* znowu osiodłać, wieder satteln.

Ressemblance, *f.* podobień-stwo, *n.* Ähnlichkeit, Gleich-heit, *f.*

Ressemblant, *ante*, *a.* podobny, ähnlich.

Ressembler, *v. n.* (à) być po-dobnym, równać się, gleichen, ähnlich seyn.

Ressemeler, *v. a.* nowe dać podeszwy, wieder befohlen.

Ressemer, *v. a.* znowu siać, wieder säen.

Ressentiment, *m.* ból powra-caicy, *m.* nozucie; wspo-mnienie, *n.* zemsta, *f.* Nach-weh, *n.* Empfindung; Erinne-rung; Rache, *f.*

Ressentir, *v. a.* czuć, empfin-den, fühlen. se —, *r.* (de *gc.*) po-, czuć, pamiętać, przypo-minać sobie, Nachwehen von etwas verspüren, fühlen. (de *gc.*) zemsty szukać; równa w czém krzywdę ponosić, sich wegen etwas zu rächen suchen; mit dar-unter oder dabey leiden.

Resserrement, *m.* mocniejszy ścisnienie, natężenie, *n.* ból serca, ucisk, *m.* engere Zu-sammenziehung; Beklemmung, *f.*

Resserrer, *v. a. et n.* ścisnąć, sciesnić, zwężyć, ściągnąć

zu-

znowu zamknąć, schować;
zatwardzać żołądek, enger ma-
chen, wieder zusammen ziehen,
zusammen drängen, wieder
einschließen; verstopfen. *fig.*
w ścisłejsze wziąć kluby;
skręcić, enger einschließen; ein-
schränken; abkürzen. *se —*, *r.*
zweżyć się, ścisnąć się; skur-
czyć, zstępować się etc., en-
ger oder schmaler werden, sich
wieder zusammen ziehen etc. *fig.*
określić się, umiarkować się,
sich einschränken.

Ressif, *m.* rafy. *f. pl.* unter dem
Wasser verborgene Steinklappen,
f. pl.

Ressort, *m.* sprężyna; spre-
żystość, *f.* Feder, *f.* Getriebe,
n. Schnellkraft, Federkraft, *f.*
fig. sprężyna, *f.* tryb, spo-
sób, *m.* Triebfeder, *f.*

*Ressorir, *v. n.* znowu wyiść,
wieder hinaus oder ausgehen.

Ressorir, *v. n.* (d) do sądów
jakich należeć, unter einer ge-
wissen Gerichtsbarkeit stehen.

Ressorissant, *ante, a.* do są-
dów jakich należący, unter
Gerichtsbarkeit stehend.

Ressouder, *v. a.* znowu złoto-
wać, etc. wieder zusammen lö-
sen.

Ressource, *f.* ratunek, sposób,
m. pomoc, nadzieja, noieczka,
f. Hilfsmittel, Rettungsmittel,
n. Hilfe, Hoffnung, *f.* Aus-
weg, *m.*

*se Ressouvenir, *v. r.* (de qc.)
przypomnieć sobie co, sich er-
innern, (einer Sache, an et-
was). — *i. il m'en ressou-
vient*, przypominam sobie
to, ich erinnere mich daran, des-
sen.

Ressouvenir, *m.* przypomnienie,
n. pamiątka, *f.* Erinnerung, *f.*
Andenken, *n.*

Ressuage, *m.* pocenie się, *n.*
Schwigen, *n.*

Resuer, *v. n.* pocić się (o ko-
mieniacz, murach), aus-

schwigen, (von Steinen und
Mauern).

Ressusciter, *v. a.* wskrzeszać *n.*
marłego, aufwecken. *fig.* oży-
wiać, odnawiać, znowu wznie-
cać, wszczynać, wieder bele-
ben; wieder aufstehen. — *n.*
zmarłychwstać, aufstehen.

Ressuyer, *v. a.* et *n.* znowu ze-
trzeć, otrzeć; oschnąć, wie-
der abwischen; wieder trocknen.

Restant, *ante, a.* pozostały;
resztujący, übrig; rückständig.

Restant, *m.* reszta, *f.* dług
pozostały, *m.* Rest; Rückstand,
m.

Restaurant, *m.* pokarm posilny,
posilek, *m.* kräftiges Nah-
rungsmittel, *n.* Kraftbrühe, *f.*

Restaurateur, *m.* przywrócić;
garkuchniarz, *m.* Wiederher-
steller, Wiederaufhelfer; Gast-
wirth, Garfisch, *m.*

Restauration, *f.* przywrócenie,
n. naprawa, *f.* Wiederherstel-
lung, Wiederaufrichtung, *f.*

Restaurer, *v. a.* przywrócić, na-
prawić; posilić, pokrzepić,
wieder aufrichten, wieder herstel-
len; erquicken, stärken.

Reste, *m.* reszta, *f.* ostatek;
dług pozostały, *m.* Rest, *m.*
Uebrige, Ueberbleibsel; Rückstan-
dige, *n.* Rückstand, *m.* au-
du —, *ad.* na ostatek, w
reszcie, z inszych miar, w
inszych rzeczach, übrigen,
außerdem.

Rester, *v. n.* pozostać, zostać;
zabawić się, zostać gdzie
übrig sein oder bleiben; zurück
bleiben, da bleiben.

Restituable, *a.* przywrotny; po-
wrotny, nadgrodzony, wieder-
herstellbar; ersetzlich.

Restituer, *v. a.* przywrócić do
przeszłego stanu, komu co;
powrócić, nadgrodzić; po-
prawić, wieder in vorigen
Stand setzen, wieder herstellen;
erstaten, ersetzen; ergänzen, ver-
bessern.

Resti-

Restitution, *f.* nadgroda, *f.*
przywrócenie, *n.* poprawa, *f.*
Wiedererstattung, Wiederersez-
zung; Wiedereinsetzung, Wieder-
herstellung; Verbesserung, Er-
gänzung, *f.*

Restreindre, *v. a.* bardziej
ściśnąć, stärker zusammen zie-
hen. *fig.* ograniczyć, okré-
ślić, einziehen, einschränken.

Restrictif, *ive, a.* okréślający,
ograniczający, beschränkend.

Restriction, *f.* okréślenie, o-
graniczenie, *n.* wygiętek, wa-
runek, *m.* Einschränkung, Aus-
nahme, *f.*

Résultant, *ante, a.* płynący,
pochodzący skąd, aus einer
Sache entstehend oder folgend.

Résultat, *m.* skutek, koniec
wynik, *n.* uchwata, *f.* Folge,
f. Erfolg, Ausschlag; Schluss,
m.

Résulter, *v. n.* (de qc.) płynąć,
pochodzić, iść skąd, wy-
paść, aus einer Sache folgen;
erfolgen, entstehen.

Résumé, *m.* krótka treść, *f.*
summarischer Inhalt, *m.*

Résumer, *v. a.* krótko powtó-
rzyć, kurzlich wiederholen.

Résurrection, *f.* zmarłychwsta-
nie, *n.* Auferstehung, *f.*

Ret, *v.* Rets.

Rétablir, *v. a.* znowu przywró-
cić, uprawić, przyporządkować,
wieder herstellen, wieder aufrich-
ten. *v.* Restituer. *se —*, *r.*
znowu ozdrowieć, wieder her-
gestellt werden, genesen.

Rétablissement, *m.* przywró-
cenie, *n.* Wiederherstellung, *f.*

Retaille, *f.* okrawki, obrzynki,
pl. Abschnittsel, *n.*

Retaillement, *m.* powtórne ob-
rzynanie, etc. *n.* nochmaliges
Beschneiden, *n.*

Retailleur, *v. a.* znowu rznąć,
obesznąć, odkroić, nochmals
beschneiden oder schneiden.

Retard, *m.* zwłoka, *f.* Verzug,
m. étre en —, bydz niedba-
łym, faumelig sein.

Retardement, *m.* niedbałość,
opakość, zwłoka, *f.* Verjög-
gerung, Faumeligkeit, *f.* Auf-
schub, Verzug, *m.*

Retarder, *v. a.* odkładać, z-
odwaczać, verjögern, aufschie-
ben, verschieben. — *n.* iść
za późno; opóźnić się. póź-
niej przychodzić, zu spät ge-
hen; später kommen.

*Réteindre, *v. a.* jeszcze raz far-
bować, wieder färben.

Réteindre, *v. a.* znowu za-, z-
ugasić, wieder anstöschen.

Retendre, *v. a.* znowu rospiąć,
naciągnąć, nateżyć; wieder
spannen; aufspannen.

Rétendre, *v. a.* znowu rozkła-
dać, rozwieszać, von neuem
ausbreiten.

Retenir, *v. a.* znowu otrzymać,
dostać; zatrzymać, przytrzy-
mać, trzymać; wymawiać,
warować sobie; wstrzymać;
nająć, zamówić sobie, wieder
bekommen; zurückhalten, halten,
behalten; sich vorenthalten; auf-
halten, abhalten; anhalten; be-
stellen, mieten. — *n.* ożrebić
się, trąchtig werden. *se —*, *r.*
trzymać się czego; utrzymać,
sich fest anhalten; erhalten. —
(de qc.) wstrzymać się od cze-
go; umiarkować się, wstrzy-
mać się, sich einer Sache ent-
halten; sich halten, sich maßi-
gen.

Retenter, *v. a.* znowu spróbo-
wać, wieder versuchen.

Rétention, *f.* za-, przytrzymanie,
n. warunek, *m.* Zurück-
haltung, Verenthaltung, *f.* Vor-
behalt, *m.*

Rétentionnaire, *m.* et *f.* cudza
zatrzymujący własność, der
oder die fremdes Gut vorent-
hält.

Re-

Retentir, *v. n.* rozlegać się, roz-
nosić się, (o głosie) wieder-
schallen, erschallen.

Retentissant, *ante, a.* rozle-
gający się, rozlegliwy, schal-
lend, wiederhallend.

Retentissement, *m.* rozleganie
się, *n.* odgłos, *m.* Wieder-
schall, *m.*

Retenu, *ue, a.* ostrożny, skry-
ty, skromny, zurückhaltend,
vorsichtig, bescheiden.

Retenue, *f.* skrytość, ostro-
żność; skromność, *f.* Zurück-
haltung; Bescheidenheit, *f.*

Retif, *ive, a.* uporny, naro-
wisty, (kon) stätig, *fig.* upor-
ny, widerspänstig.

Retiré, *ée, p. et a.* skurczony,
zmarszczony; samotny, od-
legły, eingeschrumpft, verkürzt;
in sam; abgelegen.

Retirer, *v. a.* znówu strzelać,
ciagnąć etc., wy-, odcignąć;
odstawić, wziąć nazad, precz;
przyjąć do siebie, schronić,
wieder schießen, ziehen etc.; zu-
rückziehen; wegnehmen; aufneh-
men, in sein Haus nehmen. (*de*
qc.) mieć, brać dochody, etc.
aus etwas Nutzen, Gewinn zie-
hen. se —, *r.* ustąpić, odejść,
oddalić się; pójść precz, do
domu; schronić się gdzie;
zmarszczyć się, skurczyć się,
się zurück ziehen, sich zurück be-
geben, sich entfernen; nach Hau-
se gehen, sich wohin flüchten;
sich zusammen ziehen, eintau-
fen.

Retomber, *v. n.* znówu u-, w-
spadź, wieder fallen, zurück
fallen.

Retondre, *v. a.* powtórnie po-
szywać, wieder schäeren, be-
schneiden.

Retournement, *m.* kręcenie ie-
dwahin, *n.* Zwiinnen der Seite,
n.

Retordeur, *m.* ten, co iedwab
kręci, Seidenzwirner, *m.*

Retordre, *v. a.* powtórnie wy-
skręcać; nitki skręcać, krę-
cić, noch einmal zusammen dre-
hen, zwirnen.

Rétorquer, *v. a.* obrócić dowód
własny, zbić własnymi do-
wodami, jemanden mit seinen
eigenen Gründen schlagen.

Retors, *orse, a.* kręcany, ge-
dreh, gewirnt, *fig. sam.* chy-
try, listig.

Rétorsion, *f.* obrócenie dowo-
du przeciw komu, *n.* Zurück-
schiebung eines Beweisgrundes,
f.

Retorsoir, *m.* kołowrotek, *m.*
Drehrad der Seiler, *n.*

Retoucher, *v. a.* powtórnie ma-
cać; poprawić, wydeskona-
lić, wieder befühlen; verbessern,
wieder durchsehen.

Retour, *m.* powrót, *m.* Wie-
derkehr, Rückkehr, Zurückkunft,
f. fig. odpowiedź wzajemna,
usługa wzajemna, *f.* nadatek,
dodatek, *m.* Erwidierung, *f.*
Gegendienst, *m.* Herausgabe
bei einem ungleichen Tausche, *f.*
— de chasse, biesiada po
skończonych łowach, *f.* Wahl-
zeit nach der Jagd, *f.* être sur
le —, w lata postępować,
bydź na schyłku, abnehmen,
alt werden. Retours, *pl.* za-
kręty, zawroty, *pl.* Krümmun-
gen, *f. pl.*

Retourner, *v. a. et n.* powrócić,
wrócić się; obrócić, odwró-
cić, wieder zurück gehen, zurück-
kehren; umkehren, umwenden.
se —, *r.* obrócić się, sich um-
wenden, *fig.* wiedzieć, jak się
obrócić, sobie postępować
trzeba, sich zu helfen wissen.
s'en —, po-, wrócić się, wie-
der zurück oder fort gehen, wie-
der zurück kommen.

Retracer, *v. a.* powtórnie rys-
wać, nochmals zeichnen.

Rétraction, *f.* odwoływanie,
n. Wiederruf, *m.*

Re-

Rétracter, *v. a.* odwoływać, wi-
derrufen. se —, *r.* odwoływać,
sein Wort etc. zurücknehmen.

Re trait, *m.* prewet, *m.* Ab-
tritt, *m.*

Retraite, *f.* odwrot, odwód;
czapstryk, *m.* osobność, sa-
motność; spokojność; nieje-
czka, *f.* mieszkanie, *n.* Rück-
zug, Abzug; Zapfenstreich, *m.*
Zurückziehung von Geschäften;
Absonderung von der Welt, Ru-
he. Einsamkeit, Zuflucht, *f.*
Aufenthalt, *m.*

Retranchement, *m.* umniejsze-
nie, skrócenie, *n.* okop, *m.*
przegroda, *f.* Einschränkung,
Verminderung; Verschäzung, *f.*
Verschlag, *m.*

Retrancher, *v. a.* urządzić, uciąć;
odciążyć, odstrychnąć; opu-
ścić; umniejszyć, uciąć; od-
dzielić; uszczuplić, ograni-
czyć; znieść; okopać, ab-
schneiden, beschneiden; wegstrei-
chen, weglassen; vermindern;
absondern; einschränken; abschaf-
fen; verschlagen. se —, *r.* kon-
tentować się, ograniczyć się,
okopać się, sich einschränken;
sich verschanzten.

Retrecir, *v. a.* ścieśnić, zwężyć,
verengern, einziehen. se —, *r.*
ścieśnić się, zwężyć się;
skurczyć się, sich verengen;
eingehen, eintausen, einfriechen.

Retrecissement, *m.* zwężenie,
ściśnienie; skurczenie się, *n.*
Engermachen; Eintaufen, *n.*

Retremper, *v. a.* znówu maczać,
namoczyć, etc. wieder einta-
uchen, wässern etc.

Rétribution, *f.* nadgroda, *f.*
Vergeltung, *f.*

Rétrograde, *a.* nazad idący,
rückgängig.

Rétrograder, *v. n.* nazad idź,
cofać się, rückwärts laufen, zu-
rück gehen.

Retroussément, *m.* podkasanie,
podwinianie, etc. *n.* Wieder-

hinauffschürzen, Wiederhinauf-
schlagen, *n.*

Retrousser, *v. a.* podkasać, pod-
winać, założyć; (włosy) pod-
garnąć, podwijać; zwinąć,
stosować, wieder aufschürzen,
aufschlagen; (die Haare) auf-
binden, aufstreichen; aufstreifen;
aufstülpen. nez retroussé, nos
pérkaty, *m.* aufgeworfene Na-
se, *f.*

Retroussis, *m.* brzeg, *m.* (ka-
pelusza) załoga, *f.* Stülpe,
Krämpe, *f.* Aufschlag, *m.*

Retrouver, *v. a.* znówu znaleźć,
wieder finden.

Rets, *m.* sieć, *f.* Netz, Garn, *n.*
Rétudier, *v. a.* znówu się uczyć,
aufs neue studiren.

Réunion, *f.* połączenie, przy-
wrócenie powtórne, *n.* Wie-
dervereinigung, *f.*

Réunir, *v. n.* znówu połączyć,
złączyć, przywrócić, spoić,
wieder vereinigen, *fig.* pogodzić,
zjednać, versöhnen.

Réussir, *v. n.* udać się, po-
szczęścić się, gelingen, glük-
ken, gerathen. (*dans, à qc.*)
dopiąć, döydz swego wczem,
gerathen.

Réussite, *f.* koniec, skutek po-
myślny, *m.* Ausgang, glückli-
cher Erfolg, *m.*

*Revaloir, *v. n.* nadgrodzić, wier-
der vergelten.

Revanche, *f.* odwetowanie, od-
wdzięczenie, oddanie za swoje,
n. nadgroda, zemsta, *f.* Ge-
nugthung, Wiedervergeltung,
Rache, *f.* en —, w nadgrodzie,
za to, zum Ersatz, dagegen.

Revancher, *v. a.* (*qq.*) bronić,
pomścić, nadgrodzić, Genug-
thung verschaffen, rächen, ver-
theidigen. se —, *r.* bronić się,
mścić się, sich vertheidigen,
sich rächen. (*de qc.*) odweto-
wać, odwdzięczyć, oddać
za swoje, etwas erwidern.

Rè-

Répasser, *v. n.* spać niespokojnie, marzyć się komu, phantastieren, unruhig schlafen.

Rêve, *m.* sen, *m.* mara, *f.* Traum, *m.*

Revêche, *a.* kwaśny, herbe, *sau-*
et. fig. markotny, nieprzy-
jazny, widurwärtig.

Revêche, *f.* gatunek materyi
wełnianej, *f.* Art groben wol-
lenen Zeug, *m.*

Réveil, *m.* ocknienie, oburze-
nie się, *n.* excytarz, *m.* Er-
wachen, *n.* Wecker, *m.*

Réveille-matin, *m.* excytarz,
zegar do budzenia, *m.* Weck-
uhr, *f.* Wecker, *m.*

Réveiller, *v. a.* o-, budzić, wie-
der aufwecken, wecken. *fig.* ocu-
cać, wzruszać, zachęcać,
erregen, rege machen. *se — r.*
osknać się, obudzić się, wie-
der aufwachen, erwachen.

Réveilleur, *m.* budziciel, stróż,
m. Wecker, Nachwächter, *m.*

Réveillon, *m.* biesiada nocna,
f. Nachtmahlzeit, *f.*

Révélation, *f.* wydanie, odkry-
cie; objawienie, *n.* Entde-
ckung; Offenbarung, *f.*

Révêler, *v. a.* wydadz, odkryć,
wyiawić; objawić, entdecken,
offenbaren.

Revenant, *m.* strach, duch, *m.*
Gespenst, *n.*

Revenant, ante, *a.* przystoyny,
przyemny, gefällig; einneh-
mend.

Revenant-bon, *m.* reszta po-
została, *f.* dochody, ob-
rywki, *pl.* Cassenbestand, Her-
berschuss, *m.* Accidenzien, *f. pl.*
Gewinn, *m.*

Revendeur, *m.* —euse, *f.* sku-
pień, przekupień, *m.* Aufkäu-
fer, Trödler, Händler, *m.*

Revendiquer, *v. a.* własności
swęj prawem dochodzić, po-
szukiwać, eine Sache als sein
Eigenthum zurück fordern, in
Anspruch nehmen.

Revendre, *v. a.* znówu przedać,
odprzedać, wieder verkaufen.

*Revenir, *v. a.* wrócić się, po-
wrócić, nazad, znówu przy-
iść; pokazać się; odbiiać
się; przyiść do siebie, do
się, zapomódz się znówu;
przynosić, kosztować; podo-
bać się, wieder kommen, zu-
rück kommen; aufstoßen, (von
Speissen); wieder aufkommen;
einkommen, eintragen, einbrin-
gen; zu stehen kommen, kosten;
gefallen.

Revente, *f.* odprzedanie, *n.*
Wiederverkauf, *m.*

Revenu, *m.* pożytek, urodzaj,
dochody, *pl. m.* Einkommen,
n. Ertrag, *m.* Einkünfte, *f. pl.*

Revenue, *f.* odrost, *m.* Nach-
wuchs, *m.*

Rêver, *v. a. et n. (de qc. od. qc.)*
śnić się, sen mieć, marzyć
się; przez sen gadać, träu-
men, im Schlafe reden. (*à* od.
sur qc.) rozmyślać, rozwa-
żać; w myślach się zatopić,
nachdenken; in tiefen Gedanken
seyn.

Réverbération, *f.* odbiianie się
promieni, głosu, *n.* odgłos,
m. Zurückprallen der Lichtstrah-
len, *n.* Widerschall, *m.*

Réverbère, *m.* blacha polero-
wana do rozmnożenia pro-
mieni; latarnia wielka na
ulicy, *f.* Scheinwerfer, *m.*
große Straßenlaterne, *f.*

Réverbérer, *v. a.* odbiiać, zu-
rück werfen. — *n.* odbiiać się,
zurück prallen.

Reverdir, *v. n.* znówu zielenić
się, wschodzić, wieder grün-
nen, wieder aufschlagen. — *a.*
powtórnie zielono farbować,
wieder grün anstreichen.

Révérence, *f.* poszanowanie, *n.*
ukłon, pokłon, *m.* Ehren-
bietung, Verbeugung, *f.* Gruß,
m.

Re-

Révérrencielle, *a. f.* crainte-
boiaźn z poszanowania po-
chodząca, *f.* Ehrfurcht, *f.*

Révérrencieux, *euse, a. sam.*
ostawicznie się kłaniający.
der, die viele Verbeugungen
macht.

Révérénd, *ende, a.* przewie-
lebný (w tytułach) ehrwürdig,
(in Titeln).

Révéréndissime, *a.* nayprzewie-
lebniejszy, (tytuł) ehrwürdigst,
(Titel).

Révérer, *v. a.* czcić, szanować,
verehren, ehren.

Réverie, *f.* gorączka; myśl
głupia, *f.* szaleństwo, roz-
ważanie, etc. *n.* Phantastieren,
n. Träumerei; Grille, *f.* Nach-
sinnen, *n.*

Revers, *m.* uderzenie na od-
lew, ręką obroconą, *n.* stro-
na lewa, odwrócona, *f.* nice,
n. Streich, Schlag; Stoß mit
verkehrter Hand, *m.* Rückseite,
f. fig. nieszczęście, *n.* Unfall,
m.

Reverser, *v. a.* znówu nalać,
wieder eingießen, einschenken.

Revestiaire, *m.* zakrystya, *f.*
Sacristen in katholischen Kir-
chen, *f.*

Revêtement, *m.* futrowanie,
obsadzenie, *n.* Bekleidung,
f. Futtermauer, *f.*

Revêtir, *v. a.* odziać; ubrać;
przebrać; nadadź lenność,
urząd; futrować, sadzić, okryć,
bkleiden, fkleiden; ankleiden;
verkleiden; belehren; umgeben.

Réveur, *euse, a.* w myślach
zanurzony, fantastyczny, nach-
denkend, tiefsinnig, träumerisch.
— *m. f.* fantastyk, dziwak,
Träumer, Phantast, *m.*

Réviser, *v. a.* przereć, über-
sehen, durchsehen.

Révision, *f.* powtórne roz-
trząsanie, przerezenie, *n.*
nochmalige Uebersicht, Durch-
sicht, Untersuchung, *f.*

Revisiter, *v. a.* znówu rewido-
wać, oglądać, wieder besichti-
gen, durchsuchen.

Revivifier, *v. a.* znówu ożywić,
wieder lebendig machen, wieder
beleben.

*Revivre, *v. n.* żyć, wieder aufsteh-
en, wieder lebendig machen.

Révocable, *a.* odwrótny, wies-
derufflich.

Révocation, *f.* odwołanie, *n.*
Widerrufung; Abweisung, *f.*

Révocatoire, *a.* odwołujący, wies-
deruffend.

Revenir, Revoilà, *pp.* oto
znówu, hier, da wieder, siehe
hier, da wieder.

*Revoir, *v. a.* znówu widzieć,
obaczyć; powtórnie przereć,
poprawić, wieder sehen; noch
einmal durchsehen; verbessern.
— *m.* zobaczenie, *n.* Wieder-
sehen, *n.*

Révolte, *f.* bunt, *m.* powsta-
nie, *n.* Empörung, *f.* Aufruhr,
m.

Révolter, *v. a.* buntować, em-
pören, aufwiegeln. *se — r.*
powstać, spiknąć się, z, bun-
tować się, sich empören.

Révolu, *ue, a.* skończony, ze-
szły, doszły, verlaufen, geen-
digt.

Révolution, *f.* obieg, *m.* u-
płynienie, *n.* odmiana; re-
wolucya, burza, wrzawa, *f.*
Umlauf, *m.* Veränderung, Ab-
weichung; Staatsumwälzung,
Revolution, *f.*

Revomir, *v. a.* znówu wyrzucać,
wyrzucać, etc. wieder auspey-
en, auswerfen etc.

Révoquer, *v. a.* odwołać, wies-
derufen; zurück berufen.

Revue, *f.* przeglądanie, *n.* re-
wia, musztra, *f.* Durchsuhung,
Musterung, *f.*

Rez, *pp.* — pied, — terre,
równy z ziemią, dem Erdbod-
den gleich.

Rez-de-chaussée, *m.* piątce-
na, *f.* pierwsze, dolne piętro,
n. det,

- n. dół, *m.* wagarechte Erdofläche, *f.* ebener Boden, *m.* unterstes Stockwerk, Erdgeschos, *n.*
- Rhabillage, *m.* *fam.* poprawa, *f.* Ausbesserung, *f.*
- Rhabiller, *v. a.* znówu przyodziać; ubrać, wieder ankleiden, wieder kleiden.
- Rheteur, *m.* mówca, *m.* Redner, Redekünstler, *m.*
- Rhétoricien, *m.* nauczyciel, uczeń wymowy, der die Redekunst lehrt oder lernt.
- Rhetorique, *f.* krasnomowska nauka, wymowa; retoryka, *f.* Redekunst, Rhetorik; rhetorische Classe, *f.*
- Rhin, *m.* Ren, *m.* Rhein, *m.* (Fluß).
- Rhingrave, *m.* Grabia Reński, *m.* Rheingraf, *m.*
- Rhinoceros, *m.* nosorożec, *m.* Nashorn, *n.*
- Rhubarbe, *f.* rumbabar, *m.* Rhubarber, *m.*
- Rhumatisme, *m.* fluks, rumatyzm, *m.* Gliederfluß, *m.*
- Rhume, *m.* katar, *m.* Schnupfen, *m.*
- Riant, *ante, a.* wesóły, wdzięczy, powabny, fröhlich, lieblich, freundlich.
- Ribaud, *aude, a.* *fam.* wszeteczny, verhurt. — *m. f.* kurewnik, wszetecznik, *m.* Hurtenhengst, Hurenbalg, *m.*
- Ribauderie, *f.* *fam.* kurewstwo, wszeteczeństwo, *n.* Hurerey, *f.*
- Riblette, *f.* mięso pieprzone, etc. cienko kraiane i na rosztwie pieczone, *n.* gepfefferte etc. und auf dem Roste gebratene dünne Fleischstücke, *f.*
- Ribot, Ribot, *m.* sztopel w maslinie, *m.* Butterpföbel, *m.*
- Ricanement, *m.* naśmiejch, *m.* spöttisches Lächeln, *n.*
- Ricaner, *v. n.* naśmiewać się, höhlich lachen, grinsen.
- Ricaner, *m.* — euse, *f.* naśmiewca, *m.* Hohnlächler, Grinzer, *m.*
- Ric-à-ric, *ad. fam.* bardzo skąpo właśnie w miarę, aufs genaueste.
- Rich, *m.* ryś, *m.* skóra z niego, *f.* Art Luchs, *m.* Luchsfell, *n.*
- Richard, *m.* Rychard, *m.* Richard, *m.* (Name). *fam.* bogacz, *m.* reicher Haug, *m.*
- Richer, *a.* bogaty; obfity; kosztowny, reich; reichhaltig; kostbar.
- Richesse, *f.* bogactwo, *n.* obfitość; kosztowność, *f.* Reichtum, *m.*
- Ricochet, *m.* kuraszek, *m.* odskakiwanie, *n.* ptaszek ustawicznie iednakowo spiewający, *m.* Aufsprallen eines flachen Steines etc. auf dem Wasser, *a.* Sprung; sonst: kleiner Vogel mit einformigem Gesänge, *m.* *fam.* par —, ze słuchu, vom Hörensagen.
- Ricochon, *n.* chłopiec w mienicy, *m.* Lehrlinge in der Münze, *m.*
- Ride, *f.* marsk, zmarszczek, fałdzik, *m.* fala mała, *f.* Runzel, Falte; kleine krause Welle, *f.*
- Ridé, *ée, a.* zmarszczysty, runzelig.
- Rideau, *m.* zasłona, *f.* Vorhang, *m.*
- Ridalle, *f.* letra, drabina, *f.* Wagenleiter, *f.*
- Rider, *v. a. z.* marszczyć; kędzierzawić, runzeln; kraus machen.
- Ridicule, *a.* śmieszny, lächerlich.
- Ridiculiser, *v. a.* śmiesznym czynić, podadź w pośmiewisko, lächerlich machen.
- Rien, *ad. et m. nic; co, nichts; etwas. fig.* fraszka, *f.* Kleinigkeit, *f.* — du tout, nie a nic, gar nichts.
- Rieur, *m.* — euse, *f.* śmiezek, naśmiewca, *m.* Lacher, Spötter, *m.*
- Rifler, *v.* Rafter.
- Rigide, *a.* ostry, surowy, streng, scharf.
- Rigidité, *f.* ostrość, surowość, *f.* Strenge, Schärfe, *f.*
- Rigole, *f.* rowek, kanałek, *m.* Rinne, *f.*
- Rigorisme, *m.* surowa nauka moralna, *f.* strengste Sittenlehre, *f.* —ste, *m.* adherent, *m.* Anhänger einer solchen, *m.*
- Rigoureux, euse, *a.* ostry, surowy, tęg, streng, scharf, hart.
- Rigueur, *f.* surowość, ostrość, tęgosc, *f.* Strenge, Härte, Schärfe, *f.* à la —, tak naysurowiej; podług litery, nach der Strenge, buchstäblich.
- Rimaille, *f.* wiersze podłe, *m. pl.* elende Verse, *m. pl.*
- Rimailler, *v. n.* rymować, podłe pisać wiersze, schlechte Verse machen.
- Rimailleux, *m.* rymoklet, *m.* Reimschmied, *m.*
- Rimasser, Rimasseur, *v.* Rimailleur etc.
- Rime, *f.* rym, wiersz, *m.* Reim, *m.*
- Rimer, *v. a.* rymować, reimen. — *n.* się, sich reimen.
- Rimeur, *m.* rymoklet, *m.* Reimer, *m.*
- Rincer, *v. a.* wypłókać, ausspülen.
- Ringre, *f.* pomyie, *pl.* Spülwasser, *n.*
- Rioter, *v. n.* *fam.* uśmiejch się, lächeln.
- Ripaille, *f.* *fam.* biesiada, *f.* Schmauserey, *f.*
- Ripe, *f.* skrobaczka, *f.* Schabbeisen, Kratzeisen, *n.*
- Riper, *v. a.* oskrobać skrobaczka, mit der Kratze abtragen.
- Ripope, *m.* wino, etc. mieszane, *n.* Gemisch von Ueberresten
- Wein etc., *n.* fig. mieszaniina, *f.* Rischmasch, *m.*
- Rposte, *f.* odpowiedź przedka dobitna, *f.* schnelle Antwort, *f.*
- Riposter, *v. n.* przedko i dobitnie odpowiedzieć, schnell und lebhaft antworten.
- Rire, *v. n.* śmiać się, lachen (de qq., z czego, über etwas). uśmiejch się do kogo; sprzyjać komu, jemanden anlachen. se —, *r.* (de qq.) naśmiewać się, drwić sobie z kogo, jemanden auslachen, verlachen.
- Rire, Ris, *m.* śmiech, *m.* Lachen, *n.*
- Ris, *m.* — de veau, mléczko cięlece, *n. pl.* Kalbedrüse, Kalbsmilch, *f.* Bröschen, *n.*
- Ris, *m.* v. Riz.
- Risdale, *f.* talar, *m.* Reichsthaler, *m.*
- Risée, *f.* pośmiewisko, *n.* pośmiejch, *m.* Gelächter, Gespötte, *n.*
- Risible, *a.* śmieszny, trafny, lächerlich, possierlich.
- Risquable, *a.* odważny, niebezpieczny, gewagt, gefährlich.
- Risque, *m.* niebezpieczeństwo, *n.* odwaga, *f.* Gefahr, *f.* — *f.* à toute —, na niebezpieczeństwo, na szanę, na trąfunek, auf gut Glück, auf Gerathewohl.
- Risquer, *v. n.* odważyć, wystawić na niebezpieczeństwo, wagać, in Gefahr setzen.
- Risqueux, euse, *a.* v. Risquable.
- Rissolo, *f.* pasztocik z mięsa, *m.* Fleischpastetchen, *n.*
- Rissoler, *v. a.* przyrumienić, braun braten oder backen. se, *r.* się, dadurch braun werden.
- Rit od. Rite, *m.* obrządek kościelny, *m.* Kirchengebrauch, *m.*
- R

Rituel, *m.* książka opisująca obrządku kościelne, *f.* Ritz

Rivage, *m.* pobraża, przymorze, *n.* brzeg, *m.* Ufer, *n.* Strand, *m.* Küste, *f.*

Rival, *m.* — ale, *f.* spółzale: konkurent spólny, *m.* Nebenbuhler, *m.*

Rivalité, *f.* zawist, *f.* spólnie zabieganie, *n.* Eifersucht, *f.* Wettstreit, *m.*

Rive, *f.* przyręczce, *n.* brzeg, *m.* Ufer, *n.* Rand, *m.*

River, *v. n.* za-, nitować, nie ten, wrietten.

Riverain, *m.* przyręczny, na przyręczu mieszkający; pod lasem grunta mający, Uferbewohner, *m.* der Grundstücke an einem Walde hin besitz.

Rivet, *m.* nit; szew w trze wiku, *m.* Nietung, *f.* Niet, *m.* inhere Naht eines Schuhs, *f.*

Rivière, *f.* rzeka, *f.* Fluss, Strom, *m.*

Riz, *m.* ryż, *m.* Reis, *m.*

Rizière, *f.* ryżowiska, *n.* Reiszfeld, *n.*

Roable, *v.* Råble.

Rob, *m.* sok gęsty; wygotowany, *m.* eingefochter, dicker Saft, *m.*

Robe, *f.* suknia, sutana; suknia białogłowska z ogonem, *f.* Rock, *m.* Robe, *f.* fig. *v.* Poil, Peau, — de chambre, złafrak, *m.* Schlafrock, *m.* gens de —, *fig.* stan cywilny, prawniczy, *n.* Civilstand; Stand der Rechtsgelehrten, *m.*

Robilares, *m.* nciecha, *f.* Er-lustigungen, *f. pl.*

Robin, *m.* pieniasz, *m.* Spottname eines Rechtsgelehrten, *m.*

Robinerie, *n.* figle, *m. pl.* la-fige Streiche, *m. pl.*

Robinet, *m.* kurek n. heczki, *m.* Hahn an einem Tasse, *m.*

Robre, *v.* Rouvre.

Robuste, *a.* silny, mocny, siar, bry Skraften.

Roc, *m.* skała, opoka, *f.* Fels, *m.*

Rocaille, *f.* grotty, *f.* Grottenwerk, *n.*

Rocailleux, *m.* grotty robiący, *m.* der in Grottenwerk arbeitet, *m.*

Rocambole, *f.* fig. wybór, *m.* trość, *f.* Kern, *m.* das Weisse von, *n.*

Roche, *f.* skała, opoka, *f.* Fels, Felsen, *m.*

Rocher, *m.* skała, rafa, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.*

Rocouler, *v.* Roucouler.

Röder, *v. n.* obchodzić; latać tam i sam biegać, um etwas herum gehen; herum streichen.

Rodeur, *m.* włóczęga, *m.* Landstreicher, *m.*

Rodomont, *m.* fanfaron, *m.* brawura, *f.* Prahlerei, Großsprecher, *m.*

Rodomontade, *f.* chępliwość, *f.* Prahlerei, *f.*

Rogation, *m.* prozba (o ias-muzny), *f.* Bettelbrief, *m.* tons, *pl. fam.* niedoładki; szpargały, *pl.* aufgemarmte Speisen, *f. pl.* unbedeutende Papiere, *n. pl.*

Roger, *m.* Rudygier, Rüdiger, *m.* (Name).

Rogue, *f.* swiertha, *f.* Krüge, *f.*

Roguer, *v. a.* obrzynać, beschneiden, beschroten, *fig.* wadzić, zmniejszyć, schmälern.

Rogueur, *m.* — euse, *f.* obrzynacz, *m.* Beschneider, *m.*

Rogueux, *euse, a.* parszywy, rudy, krągły.

Rogon, *m.* nérka, *f.* stroiejadra, *pl.* (niektórych zwierząt) ebbare Niere einiger Thiere, *f.* Dierenstück, *n.* Seiten gewisser Thiere, *f. pl.*

Rognoner, *v. n.* fam. mruczeć, kłócić się, brummen, janken.

Ro-

Rognure, *f.* obrzynki, okrayki, *pl.* Abschnittsel, *n.* Späne, *m. pl.*

Rogomme, *m.* wódka, *f.* Branntwein, *m.*

Rogue, *a.* fam. dumny, pyszny, hochmütig, aufgeblasen.

Roi, *m.* król, *m.* König, *m.*

Roide, *a.* natężony, mocny, silny, tegi; niezgięty; spadzisty; bystry, predki, fleis, straff, siar, unbiegany; fleis, jące; schnell. — ad. predko, żywo, mocno, silnie, schnell, sehr lebhaft; tüchtig.

Roidure, *f.* tęgosc, niezgiętość, bystrość; spadzistość, *f.* Steife, Straffheit, Unbiegsamkeit; Schnelligkeit; Steilheit, *f.*

Roidillon, *m.* pagórek, *m.* kleine Anhöhe, *f.*

Roidir, *v. a.* natężyć, napiąć, naciągnąć, fleis, straff, siar machen; scharf ausspannen. — *n. et se —, r.* zdętnąć, stężyć, fleis werden, erstarren. *fig.* odpór czynić, opierać się, sich standhaft widersetzen.

Roitelet, *m.* strzyżyk, królik, *m.* Zaunkönig, *m.* fam. królik, *m.* kleiner König, *m.*

Rôle, *m.* reistr, spis, *m.* tablica papieru; rola, *f.* Liste, *f.* Verzeichniß, Register, *n.* Rolle, *f.*

Roler, *v. n.* fam. wiele papieru zapisywać, viel Bogen voll schreiben.

Rôlet, *m.* rolka, *f.* kleine Rolle, *f.*

Romaine, *f.* przezmian, *m.* Schnellwage, *f.*

Roman, *m.* romans, *m.* Roman, *m.*

Romance, *f.* romans wiérzsem pisany, *f.* Romanze, *f.*

Romancier, *m.* autor romanów, *m.* Romanendichter, *m.*

Romanesque, *a.* romansowy, romanhaft, romantisch.

Romaniser, *v. n.* romans, romansownie pisać, einen Roman schreiben, in denselben einfleiden.

Romaniste, *m. et f.* pisarz romansów, *m.* Romanenschreiber, *m.*

Romantique, *a.* romansowy, romantyczny, romantisch.

Romarin, *m.* rozmaryn, *m.* Rosmarin, *m.*

Rome, *f.* Rzym, *m.* Rom, *n.* — main, *e, a.* Rzymski; Rzymiański, Römisch. Rzymianin, *m.* Römer, *m.*

Rompement, *m.* — de tête, łamanie głowy, *n.* Klopot, *m.*

Rompfchen, *n.* beschwerlicher Lärm, *m.*

Rompre, *v. a. et n.* prze-, roz-, z-, wy-, łamać; łamać się; rzucić, znieść; przerwać, rozerwać, zerwać, (i. r.) się; kołem bić, zę-, auf-, ab-, etc., auf-, ein-, brechen; unterbrechen; zerreißen; rädern. se —, r. roz-, od-, z łamać się; złamać sobie, entzweien, zerr-, ab-, brechen; sich brechen.

à tout —, ad. fam. w złym razie, w największym niebezpieczeństwie, im äußersten, schlimmsten Falle.

Rompur, *ue, p. et a.* złamany, gedbrochen, etc. — de fatigue, zmordowany, zfatygowany, twice gerädert. — à qc., wy-, dwiezony w czym, in etwas wohl geübt, erfahren.

Ronce, *f.* leżyna, *f.* Brombeerstrauch, *m.*

Rond, *onde, a.* okrągły, rund, *fig. fam.* szczerzy, aufrichtig.

Rond, *m.* okrągłość, *f.* okrag, *m.* Rund, *n.* Munde, Mund, *pl.*

Rondache, *f.* tarcza okrągła, *f.* Mundschild, *m.*

Ronde, *f.* obchód, *m.* okchadzka, *f.* Runde, *f.* à la —, na około, rądem, koleig, in die Runde, rund herum.

R 2

Ron-

Rondelet, ette, *a. fam. okrągławy, rundlich.*

Rondement, *ad. okrągło, równo, gleich, eben. fig. szczerze, aufrichtig.*

Rondeur, *f. okrągłość, f. Rundung, f.*

Rondin, *m. pałka, f. kiy; pałyk, m. Knüttel; Knüttel, m.*

Rondement, *m. chrapanie, n. Schnarchen, n.*

Rondier, *v. n. chrapać; sapać; szumić, huczeć, schnarchen; schnauben, brausen.*

Rondeur, *m. -euse, f. chrapania, m. Schnarcher, m.*

Ronger, *v. a. o.; prze-, gryźć, be-, zer-, nagen; aufessen. fig. gryźć, trapić, wynędzić, nagen (Gewissen); ausfaugen.*

Rougeur, *a. m. ver—, robak gryzacy złego sumienia, m. nagender Wurm des Gewissens, m.*

Roquefort, *m. gatunek sera owczego, m. Art Schafkäse, m.*

Raquelaure, *m. suknia podróżna, oponcza, f. Art Reiserock, Regentrock, m.*

Rognet, *m. rodzaj psów małych, m. Art kleiner Hunde, m.*

Roquille, *f. fam. najmniejsza miarka do wina, f. kleinstes Weinmaß, Epikulaschen voll, n.*

Rosaire, *m. różaniec, m. Rosenkranz, m.*

Rosasse, *f. róża na pułapie, f. Rose an Decken, f.*

Rosai, *a. różany, von Rosen.*

Rose, *f. róża, f. Rose, f.*

Rosé, *a. m. vin—, wino różowe, a. rosenrother Wein, m.*

Roseau, *m. trzcina, f. Rohr, Schilf, n.*

Rosée, *f. rosa, f. Thau, m.*

Roseraie, *f. ogród różany, m. Rosengarten, Rosenhain, m.*

Rosette, *f. różyczka, f. Rose, n.*

Rosier, *m. macica, krzewina różana, f. Rosenstock, Rosenbusch, m.*

Rossane, *f. żółta brzoskwinia, f. Art gelber Pfirsichen, f.*

Rosse, *f. szakpa, f. Schindmähre, f.*

Rosier, *v. a. fam. bić, wytląć, wytrzącać, Prügel, abprügeln.*

Rossignol, *m. słowik, m. Nachtigall, f.*

Rossignoler, *v. n. śpiewać, jak słowik, wie eine Nachtigall singen.*

Rossignollette, *f. słowik (samica), f. Nachtigallweibchen, n.*

Rossolis, *m. wódka dobra, f. Rosolis, m. (Art abgezogener Branntwein).*

Rot, *m. rzygnięcie, n. Rülps, m.*

Rôt, *m. pieczenie, f. pieczyśle, n. Gebratenes, n. Braten, m. — de — bis, eger pieczony, m. gebratenes Hinte, Viertel, n.*

Roter, *v. n. rzygać, rülpsen.*

Rôti, *m. pieczyśle, n. pierzenia, f. Gebratenes, n. Braten, m.*

Rôtie, *f. grzanka, f. geröstete Brotschmitten, f.*

Rôtir, *v. a. piec, braten, rösten. — n. et se —, r. piec się, braten.*

Rôtisserie, *f. arkuchnia, f. tarc, gdzie pieczenie przedaia, m. Garfküche, f. Bratenmarkt, m.*

Rôtisseur, *m. -euse, f. gar-kuchniarz, kucharz, m. Garfisch, m.*

Rôtissoir, *m. zegar do pieczenia, m. Bratmaschine, f.*

Rotonde, *f. fam. budynek okrągły, m. rundes Gebäude, n.*

Rotondité, *f. okrągłość, f. Rundung, f.*

Ro-

Rature, *f. stan nieszlachecki, m. unadeltlicher Stand, m.*

Rolurier, *ière, a. nieszlachecki, bürgerlich, unadeltig.*

Rouage, *m. koła, kołka, n. pl. Räderwerk, n.*

Rouan, *a. m. cheval—, koń z kara gniady, skaragniady, m.*

Rouge, *oder Rothschild, m. — vineux, kon brudnosywy, brudnoszpakowaty, m. Braun-schimmel, m.*

Rouble, *m. rubel, m. Rubel, m.*

Roucou, *m. orlean, m. (farba) Orlean, m. (Farbenteig). — couer, v. orleanem farbować, mit Orlean färben.*

Roucouler, *v. n. gruchotać, ruchać, gieten.*

Roucouyer, *oder Roucou, m. drzewo orleanowe, n. Baum, dessen Samen den Orlean giebt, m.*

Roue, *f. koło, kołko, n. Rad, n.*

Roue, *m. kołowa zbita, m. Räderter, m.*

Rouelle, *f. kółko, n. talerzyk, m. Scheibe, (von Euronen), n. f.*

Rouer, *v. a. kołem bić, ła-mać; przejechać, rader, raderbrechen; überfahren.*

Rouet, *m. kołowrotek, m. Spinnrad, n.*

Rouette, *f. wić, f. Wiefe, f. Weidenbund, m.*

Rouge, *a. czerwony, roth, — bord, szklanka pod strych pełna, f. volles Glas, n. — m. czerwony kolor, m. czerwoność, f. Roth, n. Rôthe, f.*

Rougeâtre, *a. czerwony, rôtlich.*

Rougeand, *aude, a. fam. rumiany, rothbüchig.*

Rouge-gorge, *raszka, f. Rothkehlchen, n.*

Rougeole, *f. T. odra, f. Masern, f. pl.*

Rougeur, *f. rumianość; krosta czerwona, f. Rôthe; Hitz-blätter, f.*

Rongir, *v. a. czerwono farbować, uzerwienić; rozpalić, roth färben, glühend machen. — n. s., uzerwienić; rozpalić się, uarmienić się, roth, glühend werden, glühen; erdhen.*

Rouissare, *f. czerwoność na kotlarskiej robocie, f. Rôthe der Kupferarbeit, f.*

Rouille, *f. rdza, f. Rost, m.*

Rouiller, *v. a. za-, rdzewić, rosten oder röstig machen. se —, r, za-, rdzewieć, rosten, ver-rosten.*

Rouillure, *f. rdza, f. Rost, m.*

Rouir, *v. a. et n. moczyć kaonpie, len; moczyć się, flach, hanf rösten.*

Rouissage, *m. moczenie lnu, etc., n. Rößen des Hanfes, n.*

Roulade, *f. spadnięcie, sto-czenie się, n. Herabrollen, n.*

Roulage, *m. iechanie, tozanie się; furmanstwo, n. furlon, frocht, m. Fortrollen; Fuhrwerk, n. Fuhrlohn, m.*

Roulant, *ante, a. toczący się, rollend.*

Roulant, *m. wał, walec, walek, m. trąbka, rola, f. Walze, f. Rollholz, n.*

Roulement, *m. toczenie się, n. Rollen, n.*

Rouler, *v. a. et n. toczyć; toczyć się; skręcać, zwiąć w trąbkę; u-, wy-, walcować; prze-, obracać się; na przemiany służbę odprawować; kołysać się, przeważać się (o okrętach), włóczyć się, walewać się, rollen, fortrollen; aufrollen; wickeln; walzen; sich drehen; in Umverrichtungen abwechseln; sich bald auf die eine, bald auf die andere Seite werten (von Schiffen), sich herum-tren*

treiben. *fig.* przegrzyć się, utrzymać się, się fortbringen.
 Roulette, *f.* kółko; łożko na kółkach, *n.* wózek, *m.* Roulrädchen; Roulbett, *n.* Jährsefel, *m.*
 Roulier, *m.* furman, *m.* Fuhrmann, *m.*
 Roulis, *m.* kołysanie się okrętu, *n.* Wanken des Schiffes, *n.*
 Roulon, *m.* szczebel w drabinie, *m.* Sprosse, *f.*
 Roupeau, *m.* czapla, *f.* Schildreißer, *m.*
 Roupie, *f.* kapka, kropla u nosa; moneta Indyjska, *f.* Nasentropfen, *n.* Rupie, *f.* (Indische Münze).
 Roupieux, *euse, a.* któremu ustawicznie z nosa cieczy, trisnasig.
 Roupiller, *v. n.* *fam.* drzymać, halb schlafen, schlummern.
 Roupilleur, *m.* — *euse, f.* *fam.* drzymać, *m.* Träumer, *m.* Schlafmüde, *f.*
 Rouquet, *m.* *T.* kot, zając, *m.* Kammeler (männlicher Hase), *m.*
 Roure, *m.* wieżozłód, *m.* Zirneiche, *f.*
 Roussâtre, *a.* czerwonawy, rudy, rötlich.
 Rousseau, *m.* *fam.* rudogłowa, *f.* Rothkopf, *m.*
 Rousselet, *m.* miodówka, (gruszka), *f.* Zuckerbirne, *f.*
 Rousette, *f.* pies morski mały, *m.* rodzaj piegzy, *f.* Art Seehund, *m.* Art Grämücke, *f.*
 Rousseur, *m.* czerwoność, rudzież, *f.* Rötze, *f.*
 Roussi, *m.* iuchta, *f.* smród od przypalenia pochożący, *m.* Iuchten; Brandgeruch, *m.*
 Roussin, *m.* bachmat, *m.* *un.* terserter Hengst, *m.*
 Roussir, *v. a.* czerwonym, rudym robić, lisować, o, przypalić, przyrumienić, röt-

lich oder rothgelb machen, rösten, sengen, versengen. — *n.* czerwienić, rumienić się, lisować, rötlich, rothgelb, braun werden.
 Route, *f.* gościniec, *m.* droga, *f.* bieg, marsz, *m.* Landstraße, *f.* Weg, *m.* Fahrt, *f.* Zug, Marsch, *m.*
 Router, *v. a.* (qq.) przyzwyczaić kogo do czego, ćwiczyć w czym, jemanden zu et was gewöhnen, darin üben.
 Routier, *m.* książka opisująca morze dla podróżnych, *f.* Wegweiser für Seefahrer, (Buch) *m.* *fam.* bywalec, frant, *m.* dem alle Wege wohl bekannt sind, *m.*
 Routine, *f.* zwyczaj, sposób robienia czego nie z doświadczenia nabyty, *m.* Handgriff, *m.* Übung, *f.* Schlen-drian, *m.*
 Routiner, *v. a.* (qq. à qc.) wprawić; ćwiczyć, uczyć bez reguł, durch bloße Übung lernen lassen.
 Routoir, *m.* miejsce do suszenia konopi, *n.* Hanf, Glaseröfze, *f.*
 Rouvre, *m.* *v.* Roure.
 Rouvrir, *v. n.* znów otworzyć, wieder öffnen.
 Roux, *oussé, a.* rudy, lisowaty, lisawy, rumiany, roth, rothgelb, braungelb, — *m.* rudzie, *f.* masło rozpuszczone rumiane, *n.* Roth, *n.* braune Butter, *f.*
 Royal, *ale, a.* królewski, königlich, *fig.* wspianiały, prächtig, hoch.
 Royaliste, *a.* królewski, königlich gestant, — *m.* królewska strona utrzymujący, Anhänger des Königs, *m.*
 Royaume, *m.* królestwo, *n.* Königreich, *n.*
 Royauté, *f.* dostojenstwo królewskie, *n.* königliche Würde, *f.*

Ru,

ku, *m.* kanał, rów, ry-n-
 sztok, *m.* kleiner Canal, *m.*
 Røsse, *Rinne, f.*
 Rnade, *f.* wierżanie koni, etc.
n. Ausschlagen der Pferde, etc.
 Rubacé, Rubacelle, *m.* gatunek rubinu, *m.* Rubicell, *m.* (Art Rubin).
 Ruban, *m.* wstążka, wstęga, *f.* Band, *n.*
 Rubanerie, *f.* handel wstążkami, *m.* robienie wstążek, *n.* Wandweber, *f.* Wandhamdel, *m.*
 Rubanier, *m.* iere, *f.* pasamownik, *m.* Wandwirker, *m.*
 Rubanté, *ée, a.* wstążka oblamowany, mit Band befest.
 Rubican, *a.* *m.* plesniwy, dere-szowaty, (o koniach), sischel-häris, (von Pferden).
 Rubicond, *onde, a.* *fam.* rumiany, tredowaty, roth, kupferig, (vom Gesicht).
 Rubis, *m.* rubin, *m.* Rubin, *m.* *fig.* *fam.* trąd na twarzy, *m.* Finnen, Hühnplatteln, *pl.*
 Rubrique, *m.* tytuły, rubryki w książce deskonalne zna-
 cy, der die Rubriken wohl inne hat.
 Rubrique, *f.* rubryka; litery czerwone, *pl.* rubryka, *f.* tytuł, napis, *m.* rothe Erde, *f.* Röthel, *m.* rothe Buchstaben, *m.* *pl.* Rubrik, *f.* Titel, *m.* Aufschrift, *f.* *fig.* *fam.* fraustostwo, *n.* chytrość, *f.* Arglist, *f.*
 Rucho, *f.* barć, *f.* ul, *m.* Bienenkorb, Bienenstock, *m.*
 Ruchée, *f.* barć pełna miodu, *f.* Bienenstock voll, *m.*
 Radanier, *iére, a.* *fam.* grubiański, niegrzeczny, rauh, grob,
 rude, *a.* twardy, ostry, surowy, silny, tegi; nierówny, przykry, ciężki; gruby, grubiański; chropawy, rauh, hart, strenge, heftig; schwarz,

mühsam; grob, roh; holper-
 rich.
 Rudération, *f.* v. Hourdage.
 Rudesse, *f.* chropawość, nie-gładkość; surowość, ostryść; grubość etc., *f.* grubianstwo, *n.* Naunigkeit, Härte; Strenge; Rohheit, Grobheit, *f.*
 Rudiment, *m.* początki języka łacińskiego, *pl.* lateinische Sprachlehre für Anfänger, *f.* — *pl.* początki nauki, *pl.* *m.* Anfangsgründe, *m.* *pl.*
 Rudoyer, *v. a.* ostro, surowo się z kim obchodzić, hart, rauh bezeugen, anfahren.
 Rue, *f.* ulica; (ziele) ruta, *f.* Gasse, Straße; Rante (Plan-
 te), *f.*
 Rueile, *f.* uliczka, *f.* miejsce za łożkiem, *n.* Gäßchen, *n.* Platz hinter dem Bette, *m.*
 Ruer, *v. a.* rzucić, cisnąć, mit Gewalt werfen, schleudern. — *n.* wierżać, hinten aus schla-gen, se —, *r.* (sur qc.) rzucić się na co, über etwas herfallen, *ten.*
 Rusien, *m.* *fam.* kurewnik, *m.* Hurenhengst, *m.*
 Rugine, *f.* pilka do oskroba-nia zębów, *n.* Zahnfeile, *f.*
 Ruginer, *v. a.* zęby, kości pilka chędożyć, oskrobywać, die Knochen od Zähne mit der Feinfeile reinigen.
 Rugir, *v. n.* ryczeć, (o lwie) brüllen, (von Löwen).
 Rugissant, *ante, a.* ryczący, rykliwy, brüllend.
 Rugissement, *m.* ryczenie, *n.* ryk, *m.* Brüllen, *n.*
 Ruine, *f.* zapadnienie, obalenie się, obalenie, zburzenie, *n.* ruina, utrata, zguba, *f.* upadek, podupadek, *m.* Ein-sturz, *m.* Zerstörung, *f.* Unter-gang, Verlust, Verfall, Ruin, *m.* Verderben, *n.* — *nes, pl.* rozwaliny, ruiny, *pl.* *f.* Ruinen, Trümmer, *m.* *pl.*

Rui-

- Ruiner, *v. a.* obalić; ruinować, niszczyć, burzyć, wniwecz obrócić; zgubić, einz., umreißen; verheeren, verwüsten, zerstören, zu Grunde richten. se —, *r.* zapaszać, obalić się; zniszczyć się, wniwecz się obrócić, zepsuć się, verfallen, zu Grunde gehen, sich zu Grunde richten.
- Ruineux, *euse, a.* zruinowany, zniszczony; szkodliwy, baufällig, schadhast, verderblich.
- Ruisseau, *m.* struga, *f.* strumień; ryzstok, *m.* Bach, *m.* Rinne, Gasse, *f.*
- Ruiselant, *ante, a.* szumiący, rieselnd, rinnend.
- Ruisseler, *v. n.* pluszczyć, szumić, rieseln, rinnen.
- Rum, *m.* rum, *m.* (gorzałka) Rum, (Art Brauntwein), *m.*
- Rumour, *f.* hałas; rozruch, *m.* wrzawa, *f.* Lärm, *m.*
- Ruminant, *ante, a.* przeżuwający, wiederkäuend.
- Rumination, *f.* przeżuwanie, *n.* Wiederkäuen, *n.*
- Ruminer, *v. a.* przeżuwać, wiederkäuen. *fig.* rozważać, reiflich überlegen, nachdenken.
- Ruptoire, *m.* lekarstwo wygryzające, *n.* ätzendes Mittel, *n.*
- Rupture, *f.* wy-, prze-, odłamanie, *n.* ruptura, *f.* kłosa, *f.* Ein-, Aufbrechen, *n.* Bruch, *m.* *fig.* złamanie, przerwanie, *n.* Bruch, *m.*
- Rural, *ale, a.* wiejski, zum Felde, zum Lande gehörig, ländlich.
- Ruse, *f.* chytrość, sztuka, *f.* podejście, *n.* List, Arglist, Hinterlist, *f.*
- Rusé, *ée, a.* chytry, sztuczny; frantowski, listig, arglistig; hinterlistig, schlau.
- Ruser, *v. n.* sztuką nadrabiać, isdz; podejść kogo, List brauchen.
- Russie, *f.* Rossya, Moskwa, *f.* Rußland, *n.* Russe, Russien, *enne, a.* S. Rossyiski, Moskiewski, Russisch, *n.* Rossyanin, Moskal, Russe, *m.* Russiote, *m.* język Moskiewski, *m.* Russische Sprache, *f.*
- Rustaud, *aude, a.* chłopski, grubiański, bäuerisch, grob. prostak, grubianin, *m.* grober Bauer, *m.*
- Rusticité, *f.* chłopskie obyczaje, *m.* pl. grubiaństwo, *n.* bäuerisches Wesen, *n.* Grobheit, *f.*
- Rustique, *a.* wiejski, bäuerisch; ländlich.
- Rustre, *a.* gruby, chłopski, sehr grob, fleischhaft. *m.* prostak, *m.* Flegel, *m.*
- Rut, *m.* bekowisko, grzanie się, *n.* Brunst, Laufzeit, *f.*
- Rutoir, *v. n.* Routoir.
- Rye, *T.* pomorze, pobrzeże, *n.* Strand, *m.* Ufer, *n.*

S.

- Sa, *v. Son.*
- Sabbat, *m.* szabas, *m.* Sabbath, *m.* *fig. fam.* schadzka, *f.* taniec czarownic; hałas, wrzask, *m.* Hexentanz; großer Lärm, *m.* — tique, *a.* szabasowy, Sabbath;
- Sabine, *f.* sawina, *f.* Sevensbaum, Sadebaum, *m.*
- Sable, *m.* piasek, *m.* klepsydra, *f.* Sand, *m.* Sanduhr, *f.*
- Sabler, *v. a.* piaskiem posypać, mit Sand bestreuen. *fam.* — un verre de vin, kie-

- kieliszek wina duszkiem wypić, ein Glas Wein auf einen Zug austrinken.
- Sableux, *euse, a.* piaszczysty, sandig.
- Sablier, *m.* klepsydra, *f.* Sanduhr, *f.* *v.* Poudrier.
- Sablrière, *f.* piaskownia, *f.* doły, gdzie piasek kopią, *m.* pl. Sandgrube, *f.*
- Sablon, *m.* piasek drobny, piaseczek (do szorowania, etc.) *m.* Staubsand, Streusand, *m.*
- Sablonner, *v. a.* piaskiem szorować, trzeć, mit Sand reiben, schuern.
- Sablonneux, *euse, a.* piaszczysty, sandig.
- Sablonnier, *m.* człowiek, co piasek przedać, *m.* Sandverkäufer, *m.*
- Sablonnière, *f.* *v.* Sablière.
- Sabot, *m.* chodak drewniany, *m.* kopyto konskie, *n.* cyga, *f.* krążek, *m.* Holzschuh; Pferdeshuf; Kiesel, *m.*
- Saboter, *v. a.* cygę, krążek puszczać, freiseln. *fam. n.* tupać idąc, plump daher treten.
- Sabotier, *m.* rzemieślnik, co drewniane chodaki robi; człowiek w takichże chodakach, *m.* Holzschuhmacher, *m.* der Holzschuhe trägt.
- Sabotier, *v. a.* *fam.* szarpać, szamotać, herum tansen.
- Sabre, *m.* szabla, *f.* Säbel, *m.*
- Sabrenas, *m.* *fam.* partacz, *m.* Psarher, *m.*
- Sabrenander, *v. a.* *fam.* partać, schlechte Arbeit machen, psuschen.
- Sabrer, *v. a.* ciąć, zabić, szabla, mit dem Säbel hauen, niedersäbeln. *fig. fam.* na łeb, na szyję co robić, eine Sache geschwind abthun.
- Sac, *m.* wór; worek, *m.* zbuznienie, spustoszenie, *n.* Sack;beutel, *m.* Plünderung, *f.* — à ouvrage, woreczek (do ro-
- bienia ponczoch), *m.* Strickbeutel, *m.*
- Saccade, *f.* targnienie, pociągnięcie uzdeczka; targanie, azarpanie, *n.* starker Ruck mit dem Zügel, *m.* Rütteln, Schütteln, *n.* *fam.* burka, *f.* Verweiss, *m.*
- Saccage, *m.* worowe, *n.* podobatek od woru zboża, *m.* Abgabe von jedem Sack Getreide, *f.*
- Saccagement, *m.* spustoszenie, zbuznienie, etc. *n.* Plünderung, *f.*
- Saccager, *v. a.* pustoszyć, burzyć, plondrować, plündern. *fam.* porozzucać, pomięszać, unter einander werfen.
- Sacerdoce, *m.* kapłaństwo, *n.* Priesterthum, Priesteramt, *n.*
- Sacerdotal, *ale, a.* kapłański, priesterlich.
- Sachée, *f.* wór pełen czego, *m.* Sack voll, *m.*
- Sachet, *m.* worek, woreczek, *m.* Säckchen, *n.*
- Sacoché, *f.* taistra, *f.* Couriers tasche, *f.*
- Sacraire, *m.* bożyszczę małe, *n.* kleiner Tempel, *m.*
- Sacramental, *ale, a.* Sacramental, *elle, a.* sakramentowy, sakramentalny, sacramentalisch.
- Sacre, *m.* poświęcenie, *n.* sokół Podolski (samica), *m.* Salbung, Weihe, *f.* weiblicher Sakerrakt, *m.*
- Sacré, *ée, p. et a.* poświęcony; święty, geheiligt; gesalbt; heilig, geweiht.
- Sacrement, *m.* sakrament, *m.* Sakrament, *n.*
- Sacrer, *v. a.* poświęcać, namażać olejem świętym, heiligen, weihen, salben. — *n. fam.* kłać, przeklinać, fluchen.
- Sacret, *m.* sokół Podolski (samiec), *m.* männlicher Sakerrakt, *m.*

- Sacrificateur, *m.* kapłan, ofiar-
nik, *m.* Ofieropriester, *m.* —
ture, *f.* godność jego, *f.* Wür-
de eines Ofierpriesters, *f.*
Sacrifice, *m.* ofiara, *f.* Ofier,
n. fig. ofiarowanie, *n.* Auf-
opferung, *f.*
Sacrifier, *v. a. et n.* ofiarować,
opfern. *fig.* aufopfern.
Sacrilege, *m.* bluźnierstwo,
świętokradstwo, *n.* bluźnier-
ctwo, świętokradztwo, *m.* Entwei-
lung, *f.* Kirchenraub; Heilig-
thumschänder; Kirchenräuber,
m. — *n.* bluźnierski, bezbo-
żny, ruchelosi, gottesvergeffen.
Sacristie, *f.* zakrystia, *f.* apa-
rat kościelny etc. w niej, *m.*
Sakristen, *f.* Kleidungen, Ge-
rätthschaften etc. darin, *f. pl.*
Sacristine, *f.* zakrystyanka, *f.*
Kirchnerin in einem Nonnenflo-
ster, *f.*
Safra, *m.* szafran, *m.* Safran,
m.
Safrané, *ée, a.* szafranowy,
safranig.
Safrauer, *v. a.* szafranem przy-
prawić, farbować, mit Sa-
fran färben oder zubereiten.
Safranier, *m.* — ière, *f.* sam.
gatunek, laydak, *m.* verdor-
bener Mensch, Lump, *m.*
Safre, *a.* żółtocy, obżarty, ge-
fräßig.
Sagacité, *f.* roztropność, by-
strość rozumu, *f.* Scharfsinn,
m. Scharfsichtigkeit, *f.*
Sage, *a.* roztropny, rozumny,
mądry; skromny, obyczaj-
ny, spokojny, wiary, flug,
vernuftig, verständig; fromm,
fittsam, ehrbar, artig, suchtig;
gemißig. — *m.* mędrzec, *m.*
Weise, *m.*
Sage-femme, *baba*, co dzieci
odbiera, *f.* Hebammen, *f.*
Sagesse, *f.* roztropność, mą-
drość; skromność, obyczaj-
ność; spokojność, *f.* Weis-
heit, Klugheit; Bescheidenheit,
Einfalt, *ist, f.*
Sagoun, *m.* gatunek małpy, *f.*
Weerfage, *f.* fig. swintuch,
m. Schweinpeltz, *m.*
Saiete, *f.* saietta, *f.* Art Sai-
sche, *f.*
Saieterie, *f.* manufaktura sa-
ietowa, *f.* Sayetmanufaktur,
f.
Saieteur, *m.* saietnik, *m.* Say-
ettweber, *m.*
Saignant, *ante, a.* krwawy,
skrwawiony, blutend.
Saignée, *f.* puszczenie krwi, *n.*
Aderlaß, *m.* Aderlassen, *n.* fig.
rów do spuszczenia wody, *m.*
Ableitungsgraben, *m.*
Saignement, *m.* cieczenie, ply-
niecie krwi, *n.* Bluten, *n.*
Saigner, *v. a.* krew puszczać;
spuścić stawy; rów; odwró-
cić, zwrócić, Aderlassen; ab-
zapfen, abstechen, abgraben, ab-
leiten. *fig. (qq.)* oskubać, o-
gościć kogo; jemandem Geld
abnehmen. — *n.* krwawić się,
krwąg płynąć, bluten. *se —*,
r. krew sobie samemu pu-
ścić, sich zur Ader lassen. *fig.*
siekodzie sobie, sich wehe thun.
Saigneur, *m.* sam. doktor, co
wiele o puszczeniu krwi trzy-
ma, *m.* Arzt, der zu vieles
Aderlassen verordnet, *m.*
Saigneux, *euse, a.* krwawy,
skrwawiony, blutig.
Saillant, *ante, a.* wystawiający,
wypuszczony, hervorstehend. *fig.*
okazy, znaczny, hervorst-
ehend.
Saillie, *f.* fig. popędliwość, *f.*
gniew niewstrzymany, *m.*
myśl dziwna, *f.* głupstwo, *n.*
figiel; dowcip, *m.* läche Hige,
f. Aufserhufen, *n.* schneller un-
derlicher Einfall; unbesonnener
Streich; sinnreicher Einfall, *m.*
par saillie, po trocin, po
main, schufweise, ruckweise.
Saillir, *v. n.* wysławać; wytry-
skać, wyskakiwać, hervor-
ragen; hervor od. heraus springen,
springen, sprudeln. — *a.* zacyć
się,
- sa, (o zwierzętach wielkich)
beipringen, (von großen Thie-
ren.)
Sain, *aine, a.* zdrowy, gesund.
Sain-doux, *m.* sadło, Schwein-
fett, Schweinschmalz, *n.*
Saint, *aunte, a.* święty, świę-
tobliwy, święty. — *m.* f. świę-
ty, der, die Heilige.
Sainteté, *f.* świętność, świę-
tobliwość, *f.* Heiligkeit, *f.*
Saisi, *m.* dłużnik, którego
małatek zaarrestowano, *m.*
Schuldner, dessen Güter mit Ar-
rest belegt werden, *m.*
Saisie, *f.* areszt, *m.* zapowiedź
sądowa, *f.* Arrest, *m.* Verküm-
merung, *f.*
Saisir, *v. a.* uchwycić, uiać;
obiąć maigtność, aresztować,
ergreifen; in Besitz nehmen, mit
Arrest belegen; verkümmern. *fig.*
poiać, poymować (rozumem);
zdiać, obiąć, opanować (zi-
mno kogo), ergreifen, überfal-
len, befallen. *se —*, *r. (de)*
opanować, obiąć co, sich be-
mächtigen. *fig. se, od. être*
saisi, przeleknąć się, bycz
zdiętym czym, heftig erschrek-
ken.
Saisissement, *m.* strach nagły.
m. przeleknienie, *n.* plöht-
cher Schrecken, *m.* Bestürzung,
f. — de coeur, scienienie
serca, *n.* Herzensbeflemmung, *f.*
Saison, *f.* pora roku, *f.* Jahr-
reszeit, *f.* fig. w czas, czas
spodobny do czego, rechte
Zeit, *f.*
Salade, *f.* salata, *f.* Salat, *m.*
Saladier, *m.* salatyerka, sala-
terka, *f.* Salatbüffel, *f.*
Salaire, *m.* myto, *n.* pensya,
zapłata, *f.* Arbeitslohn, Lohn,
m.
Salaison, *f.* nasalanie, *n.* czas
do nasalania czego sposobny,
m. żywności nasalane, *f. pl.*
Einsalzen, *n.* Zeit, da man
einsalzt; eingesalzene Eswaare,
f.
- Salamalec, *m.* sam. solemle-
chom, uniżony pokłon ży-
dowski, *m.* tiefer jüdischer
Bückling, Gruß, *m.*
Salamandre, *f.* salamandra, *f.*
Salamander, *m.*
Salant, *a. m.* słony; solny,
Salzheiß enthaltend; Salz-
Salarier, *v. a.* płacić, nadgra-
dzać, besolden, belohnen.
Saland, *aude, a.* sam. pluga-
wy, niechłunny, schmutzig, un-
reinlich.
Sale, *a.* nieczysty, plugawy;
niechłunny, sprośny, schmut-
zig, unrein; unsähtig, garstig.
Salé, *m.* mięso solone, *n.* Pf-
feisfleisch, *n.*
Salé, *ée, p. et a.* solony; sło-
ny, gesalzen; salzig.
Saler, *v. a. o-*, solidé, nasalac,
salzen; einsalzen.
Saleron, *m.* czaszka u solni-
czki, *f.* Schale an einem Salz-
fasse, *f.*
Saleté, *f.* nieczystość, pluga-
ność etc., sprośność, *f.*
Schmutz, *m.* Unreinigkeit; Un-
sähteren, *f.*
Saleur, *m.* nasalacz, *m.* Ein-
salzer, *m.*
Salicoque, *f.* pałak morski, *m.*
Art Seekrebs, *m.*
Salière, *f.* solniczka, Salzfaß,
n.
Salizaud, *m.* — aude, *f.* sam.
swintuch, plugawiec, *m.* un-
sähtige, säusche Person, *f.*
Salignon, *m.* bryła soli, *f.*
Salzkloß, *m.*
Salin, *ine, a.* solny, słony,
salzig.
Salin, *m.* solanka, *f.* Salzger-
schirr, *n.*
Saline, *f.* mięso nasalane, *n.*
ryba nasalana; koktura, hu-
ta solna, karbarya, zdroj
słony, solny, szyby, żupy
solne, kopalnia solna, *f.* ein-
gesalzenes Fleisch, *n.* Salzisch,
m. Salzwerk, *n.* Salzfedern;
Salzquelle, *f.*
Salir,

Salir, *v. a.* splugawić, zbrudzić, zesolić, besudeln, beschmutzen.
 Salissant, *ante, a.* brudzący się, was leicht schmutzig wird.
 Salisson, *f. fam.* świnia, *f. niechluy, m.* kleines unreinliches Mädchen, *n.*
 Salissure, *f.* brud, *m.* plugastwo, *n.* Schmutz, *m.*
 Salivairé; Salival, *ale, n.* ślinny, zum Speichel gehörig.
 Salivation, *f.* ślinienie; léczenie ślinieniem, *n.* Speichelfluß, *m.* Speichelfeuer, *f.*
 Salive, *f.* ślina, *f.* Speichel, *m.*
 Saliver, *v. n.* ślinić, wypławać, wiele śliny, viel Speichel auswerfen.
 Salle, *f.* sala, *f.* Saal, *m.*
 Salme, *m.* bigos z ptaszywa pieczonego, *m.* Ragout von gebratenem Federwildpret, *n.*
 Salmigondis, *m.* bigos z różnego mięsiwa pozostałego, *m.* Ragout von allerhand übrig gebliebenem Fleische, *n.*
 Saloir, *m.* solniczka; solnica, *f.* Salzeschür, Salzfaß, *n.*
 Salon, *m.* sala wielka, wysoła, *f.* großer hoher Saal, *m.*
 Salope, *a.* plugawy, niechluy, schmutzig, salfisch. — *f.* świnia, *f.* Schlampe, *f.*
 Saloperie, *f.* plugawość, niechluyność, *f.* Unreinlichkeit, Sauerey, *f.*
 Salorge, *m.* żupa, *f.* skład soli, *m.* Salznieberlage, *f.*
 Salpêtre, *m.* salétra, *f.* Salpêter, *m.*
 Salpêtrier, *m.* salétrznik, *m.* Salpêtersieder, *m.*
 Salpêtrière, *f.* huta, koktura salétrzana, *f.* Salpêterhütte, Salpêtersieberey, *f.*
 Saltimbague, *m.* ciarlatan, *m.* Marktstreyer, *m.*
 Salubre, *a.* zdrowy, zdrowiu szkodzący, gesund, der Gesundheit zuträglich.

Salubrité, *f.* zdrowość, dobroć, *f.* gesunde Eigenschaft, *f.*
 Salure, *f.* stoność, *f.* Salzigkeit, *f.*
 Salut, *m.* całość, *f.* zachowanie, dobre powodzenie; zbawienie, *n.* pokłon, *m.* Heil, Wohl, *n.* Wohlfahrt, *f.* Seligkeit, *f.* Gruss, *m.*
 Salutation, *f.* ukłon, pokłon, *m.* Begrüßung, *f.*
 Salve, *f.* salwa, *f.* strzelanie z armat, etc., *n.* Salve, *f.* (Abfeuerung mehrerer Kanonen, etc.)
 Salver, *v. a.* kłaniać się komu; przy-, witać; pzdrowić kogo, grüßen.
 Samedi, *m.* sobota, *f.* Sonnabend, *m.*
 Sanctifiant, *ante, a.* poświęcający, heiligend.
 Sanctificateur, *m.* poświęciiciel, *m.* Heiligmacher, *m.*
 Sanctification, *f.* poświęcenie, *n.* Heiligung, *f.*
 Sanctifier, *v. a.* poświęcić; święcić, wielbić, heiligen, heilig machen.
 Sanction, *f.* potwierdzenie (ustawy, etc.), *n.* Bestätigung (ihrer Verordnung), *f.*
 Sanctionner, *v. a.* potwierdzić, befestigen.
 Sanctuaire, *m.* świętość, *f.* Heiligtum, *n.*
 Sandal, *m.* sandał, *m.* Sandelholz, *n.*
 Sandale, *f.* sandał, *m.* Pantoffel, *m.* lederne Sohle, *f.*
 Sandalier, *m.* sandały robzący, Sohlenmacher, *m.*
 Sang, *m.* krew, *f.* Blut, Geblüt, *n.*
 Sanglade, *f.* cigga, dega, *f.* Weitschenhieb, *m.* Strieme, *f.*
 Sanglant, *ante, a.* krwawy, skrwawiony, blutig. *fig.* bolesny, empfindlich.
 Sangle, *f.* pas; poprag, gurt, *m.* Gurt; Dragriemen, *m.*

San-

Sangler, *v. a.* przy-, gurtować, gürten. *fig. fam.* — un coup etc. uderzyć, einen Schlag etc. geben.
 Sanglier, *m.* dzik, *m.* Eber, *m.* (wilde Schwein).
 Sanglot, *m.* szlochanie, Ikanię, *n.* Schluchzen, *n.*
 Sangloter, *v. n.* szlochać, Ikac, schluchzen.
 Sangue, *f.* piliawka, *f.* Blutegel, *m.*
 Sanguin, *ine, a.* krwisty; krwawy, blutreich, sanguinisch; blutfarbig.
 Sanguinaire, *a.* krwi pragnący, okrutny, blutgierig, blutdürstig.
 Sanguine, *f.* krwawnik, *m.* Blutstein, *m.*
 Sanguinolent, *ente, a.* krwawy, z krwią pomieszany, mit Blut vermischt und gefärbt.
 Sanie, *f.* potoka, ropa, *f.* otok, *m.* wasseriger Eiter, *m.*
 Sanieux, *euse, a.* posoczysty, ropisty, eiterig, eiternd.
 Sans, *pp.* bez; oprócz, ohne.
 Sansonnet, *m.* szpak, *m.* Staat, (Vogel).
 Santé, *f.* zdrowie, *n.* Gesundheit, *f.*
 Sapajou, *m.* rodzaj małp małych, *f.* Art sehr kleiner Affen, *m.*
 Sape, *f.* podkop, *m.* Untergrabung; Mine, *f.* T.
 Saper, *v. a.* podkopywać, untergraben, eig. u. fig.
 Sapeur, *m.* podkopca, podkopnik, *m.* Unterminirer, *m.* T.
 Saphir, *m.* szafir, *m.* Saphir, *m.*
 Sapin, *m.* iedlina, iodła, *f.* Tanne, *f.*
 Sapine, *f.* tarcica, cembrowina iedłowa, *f.* tannener Balken, *m.* tannene Bohle, *f.*
 Sapinière, *f.* iedlina, *f.* las iedłowy, *m.* Tannenwald, *m.*
 Saporifique, *a.* smak maizący, einen Geschmack habend.

Saquebute, *f.* puzan basowy, *m.* Sapposanne, Wosanne, *f.*
 Sarabande, *f.* tańce pewny powazny i muzyka do niego, gewisser Tanz, *m.* Musik dazu, *f.*
 Sarbacane, *f.* dmuchawka; trąba głosowa, *f.* Blasrohr; Sprachrohr, *n.*
 Sarcasme, *m.* mowa uszczypliwa, przymówka, *f.* bittere Spöttere, *f.*
 Sarcelle, *v.* Gercell.
 Sarcier, *v. a.* pleć, pielić, wypluć, jarać, ausjarać.
 Sarcleur, *m.* — euse, *f.* plewiarz, *m.* plówka, *f.* Järer, *m.*
 Sareloir, *m.* rydlik, *m.* Jätelhaue, *f.*
 Sarcure, *f.* plewidło, *n.* chwast, *m.* ausgejätetes Unkraut, *n.*
 Sarcocèle, *m.* wypuklina iadrek, *f.* Fleischbruch, *m.*
 Sardaigne, *f.* Sardynia, *f.* Sardinien, *n.* — ois, oise, *a.* Sardynski, Sardinisch.
 Sardoine, *f.* sardela, *f.* Sardelle, *f.*
 Sardoine, *f.* sardonik, *m.* Sardonyx, *m.*
 Sardonien ob. Sardonigne, *a.* m. ris, śmiech przymuszony, m. kramphafes oder gezwungenes Lachen, *n.*
 Sarsouer, *v. a.* wskopać ziemię, die Erde leicht umgraben.
 Sarment, *m.* wilk, *m.* winna macica, *f.* winny korzeń, *m.* Weinrebe, *f.* Rebholz, *n.*
 Sarasin, *m.* ei a. blé, tatarska, gryka, *f.* Buchweizen, *m.* Heidekorn, *n.*
 Sarrau, *m.* sukmana, *f.* Bauersfittel, *m.*
 Sas, *m.* sito, *m.* Haarsieb, *n.*
 Sassenage, *m.* gatunek sera, *m.*
 Art Rase, *m.* pierre de —, kamień dobry na oczy, *m.* fleischer Stein gut für böse Augen, *m.*

Sas-

- Sasser, *v. a.* przesiewać, sieben, durchsieben.
 Sasset, *m.* sitko, *n.* Kleines Haarsieb, *n.*
 Sassoire, *f.* skret, *m.* Leinwand; mel am Wagen, *m.* T.
 Satan, *m.* szatan, *m.* Satan, Teufel, *m.*
 Satanique, *a.* sam. szatański, teuflisch.
 Satehite, *m.* hayduk, sługa uzbrojony, *m.* bewaffneter Bezieher, *m.*
 Satiété, *f.* syt, *m.* sytość, *f.* Satttheit, *f.* Ueberdruß, *m.*
 Satin, *m.* atlas, *m.* Atlas, *m.*
 Satinade, *f.* atlasu podłego gatunek, *m.* Art von geringem Atlas, *m.*
 Satiné, *ée*, *v.* atlasowy, atlasartig.
 Satiner, *v.* *n.* tkąć na kształt atlasu, wie Atlas weben. — *n.* wyglądać, świecić się jak atlas, wie Atlas aussehen, glänzen.
 Satire, *f.* satyra, *f.* Satyre, Spottchrift, *f.*
 Satirique, *a.* satyryczny, satyrisch.
 Satiriser, *v. a.* satyry pisać, nicować, satyrisiren, spotten.
 Satisfaction, *f.* ukontentowanie, *n.* wesołość; satisfakcyja, *f.* uczynienie zadosyć, *n.* Vergnügen, *n.* Zufriedenheit; Genugthuung, *f.*
 Satisfactoire, *a.* zadosyć czyniący, dostateczny, genugthuend.
 *Satisfaire, *v. a.* (qq. qq.) zadosyć uczynić, zaspokoić, gerüg thun; befriedigen. — *n.* (a cc.) zadosyć uczynić, wypełnić, wykonać, einer Sache ein Genüge leisten. se —, *r.* zaspokoić swe ządania, dogodzie zyczeniom swém; mécić się, seine Wünsche befriedigen; sich Genugthuung verschaffen.
 Satisfaisant, *ante*, *a.* zadosyć czyniący, dostateczny, befriedigend, zureichend.
 Satisfait, *aite*, *p. et a.* zaspokoiony; kontent, wesół, befriedigt; vergnügt, zufrieden.
 Saturnien, *ienne*, *a.* melancholizny, ponury, melancholisch, finster.
 Sauce, *f.* sos, *m.* Brühe, Dunst, *f.*
 Saucer, *v. a.* maczać, eintunken, fig. wyhnuwać, wylać, aushunzen, ausfilzen.
 Sauciere, *f.* czaszka do sosu, *f.* Brüdnäpfchen, *n.*
 Saucisse, *f.* kiełbasa, bielbaska, *f.* Bratwurst, Knackwurst, *f.*
 Saucisson, *m.* kiełbasa, *f.* Fleischwurst, *f.*
 Sauf, *auve*, *a.* nienaruszony, zdrowy, unverletzt, wohlbehalten.
 Sauf, *prp.* bez naruszenia, z uchroną; z warunkiem, z zachowaniem; wygważy, o-prócz, unbeschadet; mit Vorbehalt; ausgenommen.
 Sauf-conduit, *m.* gleyt, list żelazny, *m.* Geleitbrief, *m.*
 Sauge, *f.* szalwia, *f.* Salbey, *f.*
 Saugrenu, *ue*, *a.* sam. błazen-ski, głupi, abgeschmackt, dumm.
 Saunaye, *f.* *v.* Saussate.
 Saule, *m.* wierzba, *f.* Weide, *f.*
 Saumache, Saumâtre, *a.* *f.* eau —, woda słona rzęczana w morze wpadająca, *f.* Brackwasser, *n.*
 Saunée, *f.* morg roli, *m.* Morgen Landes, *m.* (Gelbmaas).
 Saumon, *m.* łosoś, *m.* bryła ołowiu, *zyn*, *f.* Salm, Lachs; Block Bleh oder Zinn, *m.*
 Saumoneau, *m.* łososiak, kleiner oder junger Lachs, *m.*
 Saumoné, *ée*, *a.* truite —, *f.* pstrąg, *m.* Lachsforelle, *f.*
 Saumure, *f.* laka, *f.* Lase, *f.* Salzwasser, *n.*
 Saunage, *m.* handel solny, *m.* Salzhandel, *m.*
 Sauner, *v. a.* sól warzyć, Salz sieben.
 Saunerie, *f.* żupnictwo, *n.* koktura, huta solna, karbaryja, *f.* żupy, *f. pl.* Salzweesen, *n.* Salzfabriek, *f.*
 Saunier, *m.* żupnik, solnik, *m.* Salzsieber, Salzändler, *m.*
 Saunière, *f.* solnica, *f.* großes hölzernes Salzfaß, *n.*
 Saupiquet, *m.* sos apetyt sprawniający, *m.* Appetit machende Brühe, *f.*
 Saupoudrer, *v. a.* solid, solg etc. posypać, mit Salz ic. bestreuen.
 Saure, *a.* ciemno żółtawy, gelbbraun, kareng saur od sauret, *m.* ślędz wędzony, *m.* Bückling, *m.*
 Saurer, *v. a.* wędzić ślędzie, Heringe räuchern.
 Saussure, *f.* wierzbieniec, *m.* wierzbina, *f.* Weidengehüsch, *n.*
 Saut, *m.* skok, *m.* Sprung, *m.* *v.* Chäte.
 Sauter, *v. n.* skoczyć, skakać, wyskoczyć, uciec; rozzadzić się, wybuchnąć. springen, aufspringen; entkommen, wegspringen, aufstiegen, in die Luft fliegen. saire —, wyndzić na powietrze, in die Luft sprengen. — *a.* przeskoczyć, über etwas springen. fig. sam. prseskoczyć, opuszczać, überhürpfen, auslassen.
 Sautereau, *m.* chłopiec, co kokiłki przewraca, skacze, *m.* kleiner Springer, *m.*
 Sauterell, *f.* szarańcza, *f.* Heuschrecke, *f.*
 Sauter, *m.* skoczek, *m.* Springer, *m.*
 Sautillement, *m.* skakanie, *n.* Hüpfen, *n.*
 Sautiller, *v. n.* skakać, podskakiwać, hüpfen.
 Sauvage, *a.* dziki; polny; odludny, wild; leutscheu. — *m. f.* dziki, *m.* der, die Wildde.
 Sauvage, Sauvement, *m.* ratowanie towarów z okrętu rozbitego, *n.* Vergen oder Retten der Güter bey einem Schiffbruche, *n.*
 Sauvageon, *m.* drzewko owocowe nieszczepione, *n.* Wildling, junger wilder Obstbaum, *m.*
 Sauvagin, *ine*, *a.* do zwierzyny podobny, wildpretmäßig. sentir le —, zwierzyng tracić, czuchnąć, smakować, einen Wildgeruch haben, nach Wildschmecken.
 Sauvagine, *f.* ptastwo wodne, *n.* Wasservogel, *m. pl.*
 Sauvagarde, *f.* obrona, *f.* list żelazny, królewski uwalniający od czego, gleyt, *m.* załoga, *f.* żołnierz na obronę dany, *m.* Schuß; Schußbrief, *m.* Schirmwache, *f.*
 Sauver, *v. a.* ratować, wybawić; zachować; zbawić; uwolnić, oswobodzić, retten, erretten, erlösen; erhalten, selig machen; ersparen, überheben. se —, *r.* ratować się, wybawić się, schronić się; zbawionym zostać; pokrzepić się, sich retten, flüchten, selig werden; sich entschädigen.
 Sauveur, *m.* wybawiciel; zbawiciel, *m.* Erretter; Erlöser, Heiland, *m.*
 Savane, *f.* lasak, *m.* Waldchen, *n.*
 Savant, *ante*, *a.* uczony, gelehrt, erfahren. — *m.* uczony, der Gelehrte.
 Savantasse, *m.* mędrak, *m.* gelehrter Prediger, *m.*
 Savate, *f.* chodak; postanied idący z listami, *m.* alter abgetragener Schuh; Briefbothe, *m.*
 Savaterie, *f.* targ szawski, *m.* Schuhflickermarkt, *m.*
 Save-

Saveter, *v. a. fam.* spartaczyc, popsuć, verpfuschen.

Savetier, *m. partacz, m. Schuhkicker, m. fam. Stümper, m.*

Saveur, *f. smak, m. smakowitość, f. Geschmack, m. Schmachhaftigkeit, f.*

Savinier, *v. Sabine.*

*Savoir, *v. a. wiedzieć, umieć, móż, wissen, verstehen, können. c'est à —, ob. à —, ob. —, to iest; iest to jeszcze*

niepewna, nämlich; es ist noch die Frage. — m. umiejętność, nauka, f. Wissenschaft, f.

Savoir-faire, *m. sposobność, biegłość w czem, f. Geschicklichkeit, f.*

Savoir-vivre, *m. sposób życia, m. Lebensart, f.*

Savon, *m. mydło, n. Seife, f. Savonnette, m. na-, mydlonie, n. mydliny, pl. Waschen mit Seife; Einseifen; Seifenwasser, n.*

Savonner, *v. a. na-, mydlie, feisen, einseifen. fig. wybuzać, aufmachen.*

Savonnerie, *f. mydlarnia, f. Seifenfiederey, f.*

Savonnette, *f. kula z mydła, (do mycia, do wywabiania plam), f. Seifenkugel; Fleckkugel, f.*

Savonneux, *euse, a. mydlisty; mydlowaty, seifig; seifenartig.*

Savonnier, *m. mydlarz, m. Seifenfieder, m.*

Savourer, *v. a. smakować, kosztować; zażyć, spróbować, polykać, z upodobaniem, schmecken, kosten; versuchen, langsam genießen.*

Savouret, *m. fam. kość szpikowa, f. Markbein, n.*

Savoureux, *euse, a. smaczny, schmackhaft.*

Saxe, *f. Saxonia, f. Sachsen, n. —xon, nne, a. S. Saski, Sächsisch, a. Sas, m. Sachse, m.*

Shire, *m. ceklarz, m. Häfcher, m.*

Scabellon, *m. podstawek wysoki a waski, m. hohes und schmales Postament, n.*

Scabieux, *euse, a. nierówny, dolisty, górzysty, holperig. fig. śliski, niebezpieczny, misli-*

lich.

Scalvine, *f. korbal, korbas, m. Kürbisflasche, f.*

Scandale, *m. zgorszenie, obrażenie; zadziwienie, n. Vergerniß; Aufsehen, n.*

Scandaleux, *euse, a. zgorszenie czyniący, obrażający, ärgend, anstößig.*

Scandaliser, *v. a. gorszyć, zgorszenie czynić; obrażać, gniewać, ärgern, Vergerniß geben.*

se —, *r. (de qc.) brać z czego zgorszenie, gorszyć się, gniewać się, sich über etwas ärgern.*

Scapulaire, *m. szkaplerz, m. Scapulier, n. Schulterrock, m.*

Scarabée, *m. chrabaszcz, m. Käfer, m.*

Scarificateur, *m. T. puszcza-*

dło, n. Schröpfschnapper, m.

Scarification, *f. siekanie skóry do stawiania baniek, n. Schröpfen, n.*

Scarifier, *v. a. po-, siekać skórę do stawiania baniek, schröpfen.*

Scarlatine, *a. f. fièvre —, szkarłat, m. Scharlachfieber, n.*

Sceau, Scel, *m. pieczęć, f. pieczętowanie, n. Siegel, In-*

sigel, n. Siegelung, f.

Scélérat, *ate, a. złośliwy, nie-*

cnotliwy, bezbożny, verrucht, lasterhaft, böshaft, gottlos.

Scélérates, *e, f. złość, niecnota, f. Bosheit, Verwuchtheit, f.*

Scellé, *m. pieczęć urzędowa, f. pieczętowanie urzędowe, n. gerichtliches Siegel, n. ge-*

richtliche Versiegelung, f.

Scel-

Sceller, *v. n. za-, pieczętować, pieczęć przy-, wycisnąć, sie-*

geln, besiegeln, versiegeln.

Scelleur, *m. pieczętacz, m. Sieg-*

ler, m.

Scène, *f. teatr, m. widowisko. n. scena, f. Schaubühne, f. Schauspiel, m. Theater, n.*

Auftritt, *m. Scene, f.*

Scénique, *a. sceniczny, teatralny, theatralisch.*

Scénite, *m. namiotnik, m. Zelt-*

bewohner, m.

Scénographie, *f. perspektywa, f. perspektivische Abbildung; Kunst, dergleichen zu machen, f.*

—phique, *a. do tego należą-*

cy, perspektivisch.

Scénopégies, *f. pl. kuczki (ży-*

dowskie), pl. Laubhüttenfest der Juden, n.

Scepticisme, *m. nauka wątpi-*

cieliów, f. powątpiewanie, n. Lehre der Skeptiker, Zweifel-

sucht, f.

Sceptique, *a. wszystko powątpiewający, skeptisch, an Allem zweifelnd. — m. wątpiciel, m. Skeptiker, Zweifler, m.*

Scepire, *m. berło, n. Zepter, m. et n.*

Schismatique, *a. odszczepieni-*

ski, szysmatyczny, abtrünnig.

Schisme, *m. odszczepienstwo, n. szysma, f. Spaltung oder Trennung von einer Kirche, f.*

Schiste, *m. kamień łupny, m. Schiefer, m.*

Schapan, *v. Chenapan.*

Sciage, *m. tarcie, piłowanie, n. Sägen, n.*

Sciatique, *f. et a. goutte —, scyatyka, biedrzna choroba, f. Lendenweh, n.*

Scie, *f. piła, f. Säge, f.*

Sciement, *ad. wiedząc, mis-*

sentlich.

Science, *f. wiedzenie, n. wiadomość, umiejętność, nau-*

ka, f. Wissen, n. Wissen-

chaft, f.

2. II.

Scientifique, *a. umiętny, uc-*

zony, wissenschaftlich, gelehr-

Scier, v. a. trzeć, piłować, sä-

gen, schneiden. — a. wznak

piływać, rückwärts rudern.

Scieur, *m. tracz, pilarz, m. Sä-*

ger, m.

Scille, *f. cébula morska, f. Meerzwiebel, f.*

Scinque, *m. iaszczurki rodzaj, f. Stinkeichse, f.*

Scintillation, *f. lśnienie się, świecenie się, n. Funkeln, n.*

Scintiller, *v. n. lśnić się, świe-*

cić się, blyszczeć się, funkeln, schimmern.

Scion, *m. wyrostek, m. ga-*

zanka, f. Reis, n. Kleiner

Zweig, m.

Scirrhe, *v. Squirrel.*

Scissile, *a. łupnisty, łupny, was sich spalten läßt.*

Scission, *f. scyssa f. rozterk, m. Trennung, f. Zwiespalt, m.*

Sciure, *f. łociny, f. pl. Säges-*

späne, m. pl.

Scolarité, *f. stan studentski, m. Studentenstand, m.*

Scolastique, *a. szkolny, szola-*

styczny, scholastisch. — f. teo-

logia szkolastyczna, f. scholasti-

sche Theologie, f. — m. szola-

styk, m. Scholastiker, m.

Scoliaiste, *m. szoliast, wykla-*

dacz autora, m. Scholiast, (Ausleger der alten Griechischen

Schriftsteller.)

Scolopendre, *f. stonóg, m. Vielfuß, (Insekt), m.*

Scorbut, *m. szkorbut, m. Schar-*

bach, m. —tique, a. szkor-

butyczny, scorbutisch.

Scorie, *f. zużół, m. Metall-*

schaum, m. Schlacke, f.

Scorpiojelle, *f. olejek szkor-*

pionowy, m. Scorpionöl, n.

Scorpion, *m. szkopion, nie-*

dzwiadek, m. Scorpion, m.

Scribe, *m. pisarek, pisarz, uc-*

zony w piśmie, m. Schrei-

ber; Schriftgelehrter, m.

S

Sero-

Scrotum, Scroton, *m.* woreczek moczny, *m.* Hodensack, *m.*

Scruple, *m.* szkrupuł, zawód, sumienia, *m.* wątpliwość, *f.* sumienie, *n.* Scrupel, Zweifel, *m.* Bedenken, Gewiss, *n.*

Scrupleux, ense, *a.* sumnienny, szkrupulatny, gewissenhaft, allzu genau, ängstlich.

Scruteur, *m.* badacz, *m.* Erforscher, *m.*

Scruter, *v. a.* badać, przenikać, sprętać, ersuchen, untersuchen, nachspüren.

Scrutin, *m.* elekcyja, na której głosy galkami albo karteczkami dawaia, *f.* Wahl durch verschlossene Zettel oder Kugeln, *f.*

Sculpter, *v. a.* rzezać, rznać, ryć, Bildhauerarbeit machen, in Stein &c. hauen, graben, schneiden.

Sculpteur, *m.* szyncerz, *m.* Bildhauer, *m.*

Sculpture, *f.* szyncerstwo, *n.* sztuczna robota szyncerska, *f.* Bildhauerkunst; —arbeit, *f.*

Scurile, *a.* nieprzyzwoity, grubiański, unanständig, grob.

Scurrilite, *f.* zart, figiel nieprzyzwoity, gruby, *m.* grober Scherz, *m.*

Se, *pr. sig.* sobie, sich.

Séance, *f.* siedzenie; zasiadanie; posiedzenie, Eizen, *n.* *m.* Sitz, *m.* Sitzung, *f.*

Séant, *a.* siedzący, figend. — *m.* en son —, ou sur son —, prosto siedząc, aufrecht figend. Séant, ante, *a.* przy stojny, przyzwoity, anständig, schicklich.

Seau, *m.* wchorek, *m.* wiadro, *m.* Eimer, *m.*

Sebastien, *m.* Sebastian, *Er.* basjan, *m.* Sebastiana, *Er.* basziana, *f.* (Namen).

Sébata, *f.* szaflik, cober, *m.* Kübel, *m.*

Sec, sèche, *a.* suchy; suszony, trocken; dürr, getrocknet, fig. chudy, mizerny, hager, elend.

Sec, *m.* suchość, *f.* obrok zamiast paszy, *m.* Trockenheit, *f.* trockenes Futter, *n.*

Sec, *ad.* sucho, trocken. à —, sucho, bez wody, trocken, ohne Wasser.

Sèche, *f.* kałamataz, *m.* (ryba) Eintrocknen, *m.*

Sécher, *v. a. et n.* suszyć; schnag, wędag, trocknen; bören; verdorren.

Sécheresse, *f.* suchość, susza, *f.* Trockenheit, Dürre, *f.* fig. oziębłość; obojętność, teosé, *f.* Trockenheit, Kälte, Stumpfheit, *f.*

Sécheron, *m.* żaka sucha, *f.* durre Wieso, *f.*

Second, onde, *a.* drugi, wtory, powtórny, andere, zweite.

Second, *m.* drugi; sekundant; pomocnik, *m.* drugie piętro, der Zweyte; Beystand; Secundant, *m.* zweyte Stockwerk, *n.*

Secondaire, *a.* potoczny, następny, poboczny, nach dem Ersten folgend; Neben...

Seconde, *f.* sekunda, *f.* Secunde, *f.*

Secondement, *ad.* powtore, zweyten.

Seconder, *v. a.* sekundować, do, pomódz, beystehen, helfen.

Secouement, *m.* trzęsienie, *n.* Schütteln, Rütteln, *n.*

Secouer, *v. a.* trząść; o-, wytrząść, wytrząsać, schütteln, rütteln; abschütteln.

Secourable, *a.* pomocny, przy służny; któremu pomódz można, hülfreich; dienstfertig; dem zu helfen ist.

*Secourir, *v. a.* (qq. ou qc.) do, pomódz, wspierać, po-, ratować; dądz odsiecz, helfen, unterstützen, beystehen; em, segen.

Secours, *m.* pomoc, *f.* ratunek, *m.* poratowanie, *n.* posilki, *pl. m.* odsiecz, *f.* Hülf, *f.* Beystand, *m.* Hülfsoffer, *n.* Entlast, *m.*

Secousse, *f.* trzęsienie; zatrząsienie, *n.* cios, *m.* zapuszczenie się na skok, na bieg, *n.* Schütteln; Rütteln, *n.* Erschütterung, *f.* Stos; Anfall, Einlauf, *m.*

Secret, éte, *a.* tajemny, tajny, sekretny, skryty, geheim, heimlich, verschwiegen.

Secret, *m.* tajemnica, *f.* sekret, *m.* tajemność, *f.* Geheimnis, *n.* Heimlichkeit, *f.* eu —, *ad.* potajemnie, insgeheim, heimlich.

Secrétaire, *m.* sekretarz, *m.* biórko, *n.* Geheimschreiber; Schreibstisch, *m.*

Secrétairerie, *f.* sekretarya, *f.* Kanzellen, *f.* Secretariat, *n.*

Secrétariat, *m.* sekretarstwo, *n.* Geheimschreiberstelle, *f.* v. Secrétairerie.

Secrète, *f.* modlitwa przed mszą cicho mówiona, *f.* stilles Gebet vor der Messe, *n.*

Sécrétion, *f.* odłączenie wilgoci w cieło, *n.* Absonderung, der Feuchtigkeit im Körper, *f.* —toire, *a.* temu służący, dazu dienlich.

Sectateur, *m.* naśladowca, *m.* Anhänger, *m.*

Secte, *f.* sekta, *f.* Sekte, *f.*

Section, *f.* przernięcie, przecięcie, *n.* oddział, rozdział, *m.* część, *f.* Durchschnitt; Schnitt, Einschnitt; Abschnitt, *m.* Abtheilung, *f.*

Sécularisation, *f.* sekularyzacja, *f.* Secularisation, *f.*

Séculariser, *v. a.* sekularyzować, secularisiren, weltlich machen.

Sécularité, *f.* świeckość, *f.* Weltlichkeit, weltliche Gerichtsbarkeit eines Geistlichen &c., *f.*

Séculier, idre, *a.* świecki, weltlich. — *m.* duchowny świecki, *m.* Weltgeistlicher, *m.*

Sécurité, *f.* bezpieczeńność, *f.* bezpieczeństwo, *n.* Sicherheit, Sorglosigkeit, *f.*

Sédatif, ive, *a.* ból uśmierzający, schmerzstillend.

Sédentaire, *a.* wiele siedzący; mieszcowy, viel figend; beständig an einem Orte bleibend, ansäßig.

Sédiment, *m.* ustoiny, fusy, *pl.* Bodensatz, *m.*

Séductieux, ense, *a.* buntowny, rosterkliwy, aufrührerisch.

Sédition, *f.* bunt, rosterk, *m.* Aufrubr, *m.*

Séducteur, *m.* —trice, *f.* zwodziciel, zwódzca, *m.* Verführer, *m.* — *a.* zwodzicielski, zwodny, verführerisch.

Séduction, *f.* zwodzenie, zwiedzenie, *n.* Verführung, *f.*

*Séduire, *v. a.* zwiesdz, zwodzić, verführen.

Séduisant, ante, *a.* zwodniczy, zwodny, verführerisch.

Ségoviane, *f.* wełna naylepsza Hiszpańska, *f.* beste Spanische Wolle, *f.*

Ségrairie, *f.* las spólny, *m.* Gemeinwald, *m.*

Ségrais, *m.* część lasu na porąb odłączona, *f.* Nebenforst, *m.*

Ségreyer, *m.* spółwłaściciel lasu, *m.* gemeinschaftlicher Besitzer eines Waldes, *m.*

Ségle, *m.* żyto, *n.* Roggen, *m.* Korn, *n.*

Seigneur, *m.* pan, *m.* Herr, *ge.* bierender Herr, *m.*

Seigneurial, ale, *a.* pański, herrschaftlich.

Seigneurie, *f.* zwierchność, *f.* państwo, *n.* (tytuł) wielmożność, *f.* Herrschaft; Herrlichkeit, (Titel), *f.*

Seime, *f.* rozpadlina w kopycie, *f.* Hornkluft, *f.*

S 2

Sein,

Se-

Sein, *m.* piersi, *pl.* łono, *n.* żywot, *m.* Busen, *m.* Brust, *f.* Schoß, *m.*
 Seine, *f.* matnia, *f.* Schleppe, *n.*
 Seing, *m.* podpis, *m.* Unterzeichnung, *Unterſchrift, f.*
 Seizaine, *f.* szpagat gruby, *m.* Packſtrick, *m.*
 Seize, *a.* szesnaście, *sechzehn, v.* Seizième.
 Seizième, *n.* szesnasty, *sechzehn: te, — m.* szesnasta (część), *f.* Sechzehntel, *n.*
 Sel, *m.* sól, *f.* Salz, *n.*
 Selenographie, *f.* opisanie xieżyca, *n.* Mondsbeschreibung, *f.* — *a.* do tego służący, *dazu gehörig.*
 Selle, *f.* stółek; stolec, *m.* siódło, *n.* Schemmel; Nachtstuhl; Stuhlgang; Sattel, *m.*
 Seller, *v.* *a.* siódłać, *satteln.*
 Sellerie, *f.* komórka do chowania siodeł i szorów, *f.* Sattelkammer, *f.*
 Sellette, *f.* siodełko, *n.* ławeczka, *f.* kleiner Sattel; niedriger Sattel, *m.* Schemmelchen, *n.*
 Sellier, *m.* siodlarz, *m.* Sattler, *m.*
 Selon, *pp.* podług, według, nach, gemäß. — *ad.* c'est —, iak można, iak wypadnie, nachdem es ist. — *que, c.* iak, iako gdy, nachdem, so wie, so fern.
 Semailles, *f. pl.* siew, *m.* siewba, Samenwerk, *n.* Saatzeit, *f.* Säen, *n.*
 Semaine, *f.* tydzień, *m.* robota tygodniowa; zapłata tygodniowa, *f.* Woche; Wochenarbeit, *f.* Wochenlohn, *m.*
 Semainier, *m.* — ière, *f.* hebdomadarz, *m.* Wöchner, *m.*
 Semblable, *a.* podobny, równy, gleich, ähnlich, gleichförmig.
 Semblant, *m.* pozór, *m.* Schein, Anschein, *m.* faire —, uda-

wać, na pozór czynić, sich stellen.
 Sembler, *v. n.* et *i.* zdawać się, scheinen, vorkommen, dünken, dächten.
 Semelle, *f.* podszwa, *f.* Schuhsohle, *Sohle, f.*
 Semence, *f.* nasienie, *n.* Saame, *m.* — de perles, perłki drobne, *f. pl.* die kleinsten Perlen, Lothperlen, *f. pl.*
 Semer, *v.* *a.* siać, zasiać; rozsiać, säen, besäen; austreuen.
 Semestre, *a.* półroczny, szesciomiesięczny, sechsmonatlich, halbjährig. — *m.* pół roku, półrocze, *n.* służba półroczna, *f.* urlub półroczny, *m.* halbes Jahr, *n.* halbjähriger Dienst; halbjähriger Urlaub, *m.*
 Semestrier, *m.* urlobnik, *m.* Beurlaubter, *m.*
 Someur, *m.* siewca, siewiarz, *m.* Säemann, *m.*
 Semi, *ad.* pół. (w słowach składanych) halb, (nur in Zusammensetzungen).
 Sémillant, *ante, a.* żywy, swawolny, unruhig, sehr lebhaft.
 Séminaire, *m.* szkoła, *f.* seminaryum, *n.* Seminarium, *n.* Pflanzschule, *f.*
 Séminariste, *m.* seminarysta, *m.* Seminarist, *m.*
 Semis, *m.* miejsce ziarnkami owocowemi zasiane, *n.* Ort, wo man junge Bäume u. aus Samen zieht, *m.*
 Semoir, *m.* wór siewniczy, *m.* maszyna siewnicza, *f.* Säetuch, *n.* Säemaschine, *f.*
 Semonce, *f.* zaproszenie uroczyste; napominanie, laimie, *n.* feyerliche Einladung zu einer Ceremonie; Ermahnung, *f.* Berweis, *m.*
 Semoncer, *v.* *a.* napominać, laiać, ermahnen, verweisen.
 Semotte, *f.* podczos, *m.* Kofisprossen, *n.*

Se-

Semoule, *m.* makaron drobny, na kształt ziarenek, *m.* Art Nudeln in Gestalt kleiner Körner, *f. pl.*
 Sénat, *m.* Senat, *m.* rada wielka, *f.* Senat, Rath, *m.*
 Sénateur, *m.* senator, Senator, Rathsherr, *m.*
 Senatorial, *ale, a.* senatorski, senatorisch.
 Senatorien, *enne, a.* senatorskiego rodu, vom Rathsherrn: geschlecht.
 Sénatrice, *f.* senatorka, *f.* Gemahlin eines Senators, *f.*
 Séné, *m.* senes, *m.* Senes: strauch, *m.* Senesblätter, *n. pl.*
 Sénéchal, *m.* sędzia ziemski, starosta, *m.* Landeshauptmann, Rithshauptmann, Landvogt, *m.* — *ale, f.* sędzina ziemska, *m. pl.* Rithterkreis, *m.* Landvogt, *f.*
 Senevé, *m.* gorczyca, *f.* Senf: samen, *m.*
 Sénieur, *m.* starszy, *m.* Aeltester, *m.*
 Sens, *m.* zmysł; rozum, rozsadek; sens, *m.* znaczenie, zdanie, *n.* myśl; strona, ściana, *f.* Sinn; Verstand, *m.* Bedeutung; Meinung; Seite, *f.* — commun. rozum prosty, gemeiner Menschenverstand, bon —, rozum zdrowy, *m.* gesunder Menschenverstand, *m.* sam. — dessus dessous, nogami do góry, nieporządnie, das unterste zu oberst, alles unter einander, drunter und drüber.
 Sensation, *f.* czułość, uczucie, czucie, *n.* Empfindung, *f.* Eindruck, *m.*
 Sensé, *ée, a.* rozumny, rozsądny, mądry, verständig, vernünftig, geſcheut.
 Sensibilité, *f.* dolegliwość etc. urażliwość; czułość, *f.* Empfindlichkeit; Empfindsamkeit, *f.*
 Sensible, *a.* przenikliwy, dolegliwy, znaczny; urażliwy;

wdzięczny, czuły, empfindbar, merklich; empfindlich; empfindsam; erkenntlich, gefühlsvoll.
 Sensitif, *ive, a.* zmysłowy, zmysły mający, sinnlich, empfindlich.
 Sensualité, *f.* lubieżność, rozkosz, *f.* Sinnlichkeit, *f.*
 Sensuel, *elle, a.* lubieżny, rozkoszny, sinnlich, wollüstig.
 Sentence, *f.* przypowieść, nauka, *f.* wiersz; dekret, *m.* sentenceya, *f.* Lehrspruch, Sittenspruch, *m.* Urtheil, *n.*
 Sentencier, *v.* *a.* osądzić, skazać, verurtheilen.
 Sentencieux, *euse, a.* pełen nauki, spruchreich, lehrreich.
 Senteur, *f.* zapach, *m.* wonia; rzecz wonna, *f.* Geruch, *m.* wohlriechende Sache, *f.*
 Sentier, *m.* ścieżka, *f.* Fußsteig, *m.*
 Sentiment, *m.* czucie, uczucie; rozumienie, zdanie, *n.* myśl, *f.* czuch psa, *m.* Gefühl, *n.* Empfindung; Gefinnung, Meinung; Witterung der Hunde, *f.*
 Sentine, *f.* stek, *m.* zeza w okęcie, *f.* stek, *m.* plugastwo, *n.* unterster Schiffsraum, *m.* Grundstuppe, *f.*
 Sentinelle, *f.* straż, *f.* sztyldwach, *m.* Schildwache, *f.*
 *Sentir, *v. n.* et *n.* czuć, u-, poczuć, postrzedz; pachnąć; śmierdzić, cuchnąć; wachać; smakować, tracić czuść; zakrawać czego, pachnąć czuść, wydawać się, fühlen, empfinden, spüren, merken; riechen; schmecken, das Ansehen haben, anſehen wie . . . se —, *r.* czuć, znać po sobie, czuć się, poznawać się, sich fühlen, — de qc., czuć co, uznawać, etwas spüren, Empfindung haben.
 *Seoir, *v. n.* et *i.* siedzieć; przystawać komu, strodć kogo, wypadać. sitzen; kleiden, ansetzen, sich schicken.

Sep.

Sep, v. Cep.

Separable, a. odłączny, trenn-
bar.

Séparation, f. odłączenia etc.,
przegrodzenie, n. przegroda,
f. Absonderung, Trennung, Schei-
dung, f. Verschlag, m.

Séparatisme, m. odzszepienie,
odstąpienie od zdania po-
wszechnego religii, n. Abson-
derung von der allgemeinen Lehre
einer Religion, f. — tiste, m.
odzszepienie, odstępcza, m.
Séparatist, Sonderling, m.

Séparé, de, p. et a. odłączony,
oddzielony; osobny, różny;
getrennt, abgesondert; besonders,
unterschieden.

Séparément, ad. osobno, z
osobna, besonders.

Séparer, v. a. roz-, odłączyć,
oddzielić; przegrodzić; dzie-
lić, podzielić, trenować, abson-
dieren, scheiden; theilen, abthei-
len, se —, r. roz-, odłączyć
się, dzielić się, odstąpić; ro-
zwyśdź się; rozwieśdź się, się
trenować, się theilen; von einan-
der scheiden.

Sépée, v. Cépée.

Sépoule, Sépouler etc., v. Bo-
bine, Bobiner etc.

Seps, m. padalec, m. Schlän-
geneidechse, f.

Sept, a. siedm, siedem. — m.
siódmy, m. siódma, f.
Siebente; Siebener, m. Sie-
ben, f.

Sept-ayeul, m. pradziad, pra-
pradziada, m. des Uraïtervater's
Urtetervater, m.

Septembre, m. wrzesień, m.
September, Herbstmonat, m.

Septenaire, a. siedm, siedem.
— m. professor etc., który 7
lat uczył, m. siedm lat. Pro-
fessor etc. der 7 Jahre geleitet hat,
m. Zeit von sieben Jahren, (im
menschlichen Leben), f.

Septennal, ale. a. siedmiol-
etni, siedm, siedem.

Septention, m. północ, f.
Mitternacht, f.

Septentrional, ale. a. półno-
cny, mittlernächlich.

Septième, a. siódmy, siebente.
— m. siódma (część), f. Sie-
bentel, n.

S. piémement, ad. posiadme,
siebentend.

Septuagenaire, a. siedmdzie-
siatletni, siebzigjährig.

Septuagésime, f. niedziela sta-
rozapustna, f. Sonntag Sep-
tuagesimä, m.

Septuple, a. siedmioraki, sie-
benfach. — m. siedmiorakosć,
f. das Siebenfache, n.

Septupler, v. a. siedm razy po-
mnożyć, siebenfach vermehren.

Sépulcral, ale. a. grobowy,
grobowcowy, zum Grabe ge-
hörig.

Sépulcre, m. grób, m. grobo-
wice, m. Grab, n. Grab-
stätte, f.

Sépulture, f. pogrzeb; grób,
m. Begräbnis, n. Grabstätte, f.

Séquelle, f. sam. poczet, or-
szak, m. Anhang, m.

Séquestration, f. sekwestracja,
f. Sequestration, f.

Séquestre, m. sekwester, m.
rzecz sekwestrowana, f. Ge-
quester, m. sequestrirte Sache, f.

Séquestre, v. a. sekwestrować,
na sekwestrację podać, se-
questriren, (fremdige Güter zur
Verwahrung übergeben). fig.
skryć, sprzątnąć; pozbyć
się, etwas heimlich auf die Seite
bringen, vom Halse schaffen.

se —, r. stronić, oddalić się
od świata, sich dem Umgange
der Welt entziehen.

Sequin, m. cekin, m. (moneta
złota) Sechine, f. (Goldmünze).

Sérail, m. seray, pałac Ture-
cki, m. Sérail, n. Türkischer
Palast, m.

Séran, m. ochlica, f. Hechel, f.

Sérancer, v. a. czesać len, he-
scheln.

Sérancolin, m. marmór czer-
wonawy, m. achtsfarbiger Mar-
mor, m.

Séraphin, m. serafin, m. Ser-
raph, m.

Sérapique, a. seraficki, aniel-
ski, seraphisch, englisch.

Sérain, m. rosa wieczorna, f.
Abendthau, m.

Serein, eine, a. pogodny, ia-
sny, heiter, hell.

Sérénade, f. serenada, muzy-
ka nocna, f. Nachtmusik, f.

Ständchen, m.

Sérénissime, a. Jasnie Oświe-
cony, Durchlauchtig, Durch-
lauchtigst.

Sérénité, f. wesołość; pogo-
da, f. niebo wypogodzone,
n. Xiazga Mość, (tytuł) f.

Heiterkeit, f. klarer Himmel, m.
Durchlaucht, f.

Serf, erve, a. niewolniczy,
poddany, leibeigen. — m. f.
poddany; niewolnik, m. der,
die Leibeigene.

Serfonette, f. motyczka ogo-
dnicza, f. Gartenhaue, f.

Serfonetter, v. a. motyczką
wskopać, mit der Gartenhaue
umhacken.

Serge, f. szarża, f. Sarsche, f.

Sergent, m. ceklarz, woźny;
serżant, podoficer, m. Ge-
richtsdienner; Sergeant, Unterof-
fizier, m.

Sergenter, v. a. (qq.) dopomi-
nać się długu przez woźnych,
woźnym kogo obesać, jeman-
dem die Gerichtsdienner über den
Hals schicken. fig. nalegać, mę-
czyć, plagen, quälen.

Sergenterie, f. ceklarstwo; wo-
źniczostwo, n. Amt eines
Gerichtsdienners, n.

Serger od. Sergier, m. tkacz
szarży, m. Sarscheweber, m.

Sergerie, f. rekozdziel szarży.
n. Sarschemanufaktur, f.

Sergette, f. szarża cienka, f.
dünne Sarsche, f.

Sérieux, euse, a. poważny,
surowy; ważny, ernsthaft, ernst-
lich; wichtig.

Sérieux, m. poważność, suro-
wość, f. Ernsthaftigkeit, f.
Ernsthafte, n. Ernst, m.

Sérin, m. czyż, czyżyk, m.
Zeisig, m. — de Canarie, ka-
narek, m. Canarienvogel, m.

Serine, f. czyżyk, kanarek sa-
mica, f. Weibchen von einem
Zeisige oder Canarienvogel, n.

Serinette, f. pozytywka, f.
Vogelorgel, f.

Seringue, f. sikawka, serynga,
f. Spritze, f.

Seringuer, v. a. sikać, sprigen.

Serment, m. przysięga, f. prze-
klinanie, n. Eid, Schwur, m.

Sermon, m. kazanie, n. Pre-
digt, f.

Sermonnaire, m. kazania, n.
pl. (xiązka) Predigtbuch, n.

Sermonner, v. a. sam. prawie
kazanie rozprawiać, zapomi-
nać, predigen, vorpredigen.

Sermonneur, m. — ense, f. fig-
napominacz uprzykrzony, m.
der, die stets vorpredigt.

Sérosité, f. ostrość, wodni-
stość we krwi, f. wässerige
Feuchtigkeit im Geblüte etc., f.

Sérotine, f. rodzaj niedope-
rzów, m. Art Gledermäuse, f.

Serpe, f. siekacz (ogrodnicy),
m. Gartenmesser, n.

Serpent, m. wąż, m. Schlän-
ge, f.

Serpente, f. papier, cienki
przezroczysty ze znakiem węża,
m. Schlangenpapier, n.

Serpenteau, m. wężyk, m.
lunge Schlange, f.

Serpenter, v. n. snuć się, wić
się, wężykiem iść, sich
schlängeln.

Serpentin, ine, a. marbre —,
węzownik, m. Serpentinmar-
mor, m. — langue —, język
niespokojny konia, m. Schlau-
genzunge eines Pferdes, f.

- Serpentine, *f.* serpentyn, (gą-
tunek marmóru), *m.* Serpen-
tinfeln, *m.*
- Serpette, *f.* nóż ogrodniczy
do obrzynania winny maci-
cicy, *m.* Rebmeßer der Win-
ter, *n.*
- Serpillière, *f.* płótno grube, *n.*
pakłac, *m.* Packtuch, *n.*
- Serpolet, *m.* macierzanka, *f.*
Quendel, *m.*
- Serrail, *v.* Séraill.
- Serre, *f.* szpona, *f.* pazur, *m.*
nożyce (raka), *pl.* pomarań-
czarnia, oranżerya; piwnica
na owoce, *f.* prasa wina,
f. Kralle, Klatze; Knechtscheere,
f. Gewächshaus, Treibhaus, *n.*
Obstkeller, *m.* Kelter, *f.*
- Serré, *ée*, *p. et a.* ściśnięty,
naciśnięty; ściśły, gesty;
(załem, etc.) zdięty; zawarty,
zamknięty, gedrückt, zusam-
men gezogen, gedrängt; enge;
bedrängt, beklemmet; verschlos-
sen, *fig.* skąpy, sknerowaty,
geizig, *zäh*.
- Serré, *ad. fam.* bardzo, mocno,
tego, start, sehr. jouer —
ostrożnie grać, vorsichtig spie-
len, nicht viel wagen.
- Serre-file, *m.* żołnierz ostatni
w szeregu; szereg ostatni
w szyku, *m.* letzter Soldat in
der Schlusreihe, *m.* diese selbst,
f.
- Serrément, *ad.* ściśle, ściśło,
w kupie, enge beysammen, ge-
drängt, *fig.* skąpo, knapp, ge-
nau.
- Serrement, *m.* ściśkanie, ści-
śnienie, *n.* Zusammendrücken,
n. Druck, *m.* — de coeur,
ściśnienie, bolenie serca, *n.*
Herzbekeummung, *f.*
- Serre-papiers, *m.* skrzynia, ko-
mórka do chowania papierów,
f. Schrifstkasten, *m.* — kämmer,
z., *f.*
- Serrér, *v. a.* mocno związać,
ściągnąć, skrupować, ści-
snąć; uściskać, ściskać, do-
legać; opasać, otoczyć; za-
mknąć, schować, zatkać,
zusammen binden, fest ziehen,
zusammen drücken: drücken, drän-
gen, pressen, klemmen *z.*; ein-
ziehen; einschließen; verstopfen.
- Serre-tête, *m.* chustka do
związania głowy na noc, *f.*
Kopfbinde, Art Nachtmüge, *f.*
- Serron, *m.* skrzynia korzenna,
f. Spezerepiste, *f.*
- Serrure, *f.* zamek, *m.* Schloß,
n.
- Serrurerie, *f.* robota ślósarska,
f. ślósarstwo, *n.* Schlosserar-
beit, *f.* — handwerk, *n.*
- Serrurier, *m.* ślósarz, *m.* Schloß-
fer, *m.*
- Sertir, *v. a.* osadzić kamień dra-
gi w co, einen Edelstein ein-
setzen.
- Sertissure, *f.* osadzenie one-
goż, *n.* Fassung der Edelstei-
ne, *f.*
- Servant, *a. m.* służący, dienend,
den Dienst habend.
- Servante, *f.* służąca, służebna;
sługa, *f.* Dienstmagd; Diene-
rin, *f.*
- Serviable, *a.* do usług gotowy,
dienstfertig.
- Service, *m.* służba, *f.* nabo-
żeństwo, *n.* służba wojsko-
wa; służba, posługa, *f.* no-
szenie, danie potraw; srebro
stołowe, *n.* bielizna stołowa,
f. Dienst; Gottesdienst; Kriegs-
dienst, *m.* Bedienung; Tracht
Spreisen, *f.* zusammen gehöriges
Tafelgeräth, Tafelservice, Ta-
felzeug, *n.*
- Serviette, *f.* serweta, *f.* Ser-
viette, *f.* Tellerluch, *n.*
- Servile, *a.* niewolniczy, nik-
czemny, Knechtisch, sclavisch.
- Servilité, *f.* umysł podły, nik-
czemny, *m.* sclavischer Geist,
m.
- *Servir, *v. a. et n.* (qq. *vd. qc.*)
służyć; usługować, posługo-
wać; podawać, nosić na stół
potrawy; częstować, rozda-
wać przy stole, dienen; bedie-
nen; aufwarten; (die Speisen)
auftragen; vorlegen. (*de qc.*)
służyć do czego, zamiast
czego, zu etwas, statt etwas
dienen. (*à qc.*) służyć do cze-
go, zdatć się, zu etwas nüt-
zlich, dienlich seyn. *se —, r.*
(*de qc.*) używać, użyć czego,
sich einer Sache bedienen.
- Serviteur, *m.* sługa; służący,
m. Diener; Bedienter, *m.*
- Servitude, *f.* niewola, *f.* pod-
daństwo; iarżmo, *n.* Knecht-
schaft, *f.* Zwang, *m.*
- Sesse, *f.* pas na turbanie, *m.*
Binde um einen Turban, *f.*
- Session, *f.* zasiadanie, *n.* ses-
sya, *f.* Sitzung, *f.*
- Séton, *m.* zawłoka, *f.* Haar-
schneur, *f.* Haarseil, *n.*
- Seuil, *m.* próg, *m.* Schwelle, *f.*
- Seuillet, *m.* prózek, *m.* kleine
Schwelle, *f.*
- Seul, *eule, a.* sam; szczególny,
iedyny; goły, allein; einzeln,
einig, einzig; bloß.
- Seulement, *a.* tylko, ieno,
szczególnie; przynajmniej;
dopiero, nur; wenigstens; erst.
pas —, ani, nawet nie, nicht
einmal.
- Seulet, *ette, a.* samuchny,
iedyny, allein, (dichterisch).
- Seulle, *f.* skład, *m.* żupa, *f.*
Niederlage, *f.* Salilager, *n.*
- Sévère, *a.* ostry, surowy, sro-
gi, strenge, hart, sehr ernst-
haft.
- Sévérité, *f.* surowość, ostrość,
srogość, *f.* Strenge, Schärfe,
Härte, *f.*
- Sévéces, *f.* *pl.* okrucieństwo
przeciwko swęj żonie po-
pelnione, *n.* harte Behan-
dung seines Eheweibes, *f.*
- Sevrage, *m.* odstawienie dzie-
cięcia od piersi; porzucenie,
opużenie szczenięcia, *n.*
Entwöhnen der Kinder; Absetzen
junger Thiere, *n.*
- Sevrer, *v. a.* odstawić dziecie
od piersi; porzucić, opuścić
szczenię, (ein Kind) entwöhnen,
absetzen, (von Thieren). *fig.*
(*qq. de qc.*) zabierać, zatrzy-
mywać komu co, jemandem
etwas entziehen.
- Sexagenaire, *a. et m.* sześć-
dziesiątletni, sechzigjährig.
- Sexagésime, *f.* niedziela mi-
sopustna, zweyter Sonntag vor
Fasten, *m.*
- Sexe, *m.* płęć; biała płęć,
białogłowy, *pl. f.* Geschlecht;
weibliches Geschlecht, *n.*
- Sextule, *m.* waga aptécarska 4
szkрупуły wążąca, *f.* sechster
Theil einer Unze, (Apothekerger-
wicht).
- Sextuple, *a.* sześcioraki, sechs-
fach. — *m.* sześciorakość, *f.*
das Sechsfache, *n.*
- Sextupler, *v. a.* sześć razy
pomnożyć, sechsfach vermeh-
ren, *n.*
- Si, *c. ad.* jeżeli, kiedy; czy;
tak, wenn, wofern; ob; so;
ja, si bien que, tak że, tak
iż, so daß.
- Siamoise, *f.* materya baweł-
niana, *f.* Art baumwollenen
Zeuges, *m.*
- Sibarite, *m.* *fig.* rozpustnik, *m.*
Wollüstling, *m.*
- Sibylle, *f.* Sybilla, *f.* Sibylle, *f.*
Sibyllin, *m.* Sybilski, Sibylli-
nisch.
- Sicité, *f.* suchość, *f.* Tröz-
kenheit, *f.*
- Sicile, *f.* Sycylia, *f.* Sicilien,
n. Sicilien, enne, *a.* S. Sycy-
lijski, Sicilianisch, Sycilyczyk,
m. Sicilianer, *m.*
- Sicillique, *a.* waga aptécarska
6 szkрупуłów wynosząca, *f.*
Apothekergewicht von 6 Scrup-
peln, *n.*
- Sidéral, *ale, a.* gwiazdowy,
zum Gestirn gehörig.
- Siècle, *m.* wiek, *m.* Jahrhun-
dert, Zeitalter, *n.*

- Siege, *m.* stołek, *m.* krzesło, siedzenie, *n.* sady, *pl.* sad, *m.* obłężenie miasta, *n.* Stühl, Cessel, *Sig.*, *m.* Gericht, *n.* Gerichtshof; Richterstuhl, *m.* Belagerung, *f.*
- Sieger, *v. n.* siedzieć, panować, *figen*; regieren.
- Sien, *enne*, *pr.* swóy; iego, iey, etc. (der, die, das) seine feintige.
- Sieste, *f.* spoczynek po południu, *m.* Mittagruhe, *f.*
- Sient, *m.* pan, właściciel, *m.* Herr, *m.*
- Si fait, *v.* Fait.
- Sissant, *ante*, *a.* ksykaący, *figend*.
- Sissement, *m.* ksykanie, gwiżdżanie, *n.* ksyk, *m.* Pfeifen; *Sischen*, *n.*
- Sissler, *v. a. et n.* gwizdać; *świsłać*; ksykać; wygwizdać, *wyksykać*; poszepnąć; namówić, *pfeifen*; *figen*; *auspfeifen*, *ausfigen*; *einblasen*.
- Sisset, *m.* piszczałka, *f.* Pfeife, *f. fam.* krtan, *f.* gardziel, *f.* Kehle, Gurgel, *f.*
- Sissleur, *m.* —euse, *f.* gwiżdżacz, ksykacz, *m.* der, die pfeift, *figst* etc.
- Sigishée, *m.* przyjaciel męża, *a. amant* żony, *m.* Liebhaber, *m.* (Freund des Mannes und der Frau).
- Sigismond, *m.* Zygmunt, *m.* Siegmund, *m.*
- Signal, *m.* znak, *m.* hasło, *n.* Zeichen, Signal, *n.* Losung, *f.*
- Signalé, *ée*, *p. et a.* oznaczony, *znaczący*, *slawny*; *osobliwy*, *znakomity*. *beschrieben*; *ausgezeichnet*, *berühmt*; *sonderbar*.
- Signalement, *m.* opisanie człowieka dokładne, *n.* genaue Beschreibung eines Menschen, *f.*
- Signalier, *v. a.* opisać postać, *czyja*, *pokazać*; *wstawić*, *oder äußern* Gestalt nach beschreiben; *durch die That zeigen*; *berühmt* machen. *se* —, *r.* wstawić się, *popisywać* się, *sich hervor thun*, *sich auszeichnen*.
- Signature, *f.* podpis, *m.* podpisanie, *n.* Unterschrift, *f.* Unterschriften, *n.*
- Signe, *m.* znak, *m.* kiwnienie palcem etc., *n.* Zeichen, Merkmal, *n.* Wink, *m.*
- Signer, *v. a.* podpisać; *m.* znaaczyć, *unterzeichnen*, *unterschreiben*; *zeichnen*, *bezeichnen*.
- Signer, *m.* znaczek w książce, *m.* Zeichen oder Band in einem Buche, *n.*
- Signifiant, *ante*, *a. fam. vid.* Expressif; Significatif.
- Significatif, *ive*, *a.* dobitny, *ważny*, *bedeutend*.
- Signification, *f.* sens, *m.* znaczenie; *sadowe* oznajmienie, *n.* Bedeutung; *gerichtliche* Anleihe, *f.*
- Signifier, *v. a.* znaaczyć; *oznajmiec*, *bedeuten*; *andeuten*, *fund* machen.
- Silence, *m.* milczenie, *n.* Still, *schweigen*, *n.* *fam.* cisza, *cichosé*, *f.* Stille, *f.*
- Silencieux, *euse*, *a.* milczący, *cichy*, *stillschweigend*, *stille*.
- Silène, *m.* bożek leśny, *m.* Waldgott, *m.*
- Silésie, *f.* Szlask, *m.* Schlesien, *n.* —sien, *enne*, *a. S.* Szlaski, *Schlesisch*. Szlajak, Szlajak, *Schlesier*, *m.*
- Silex, *m.* skałka, *f.* Flintenstein, *m.*
- Silhouette, *f.* sylueta, *f.* Schattenriß, *m.*
- Silhouetter, *v. n.* syluetować, *Schattenriffe* machen.
- Silhouetteur, *m.* syluetnik, *m.* der Schattenriffe macht, *m.*
- Siller, *v. n.* płynąć, *rozdzierać* fale, *segeln*, *die Wellen durchschneiden*.
- Sillon, *m.* bródza, *f.* Furche, *f.* fig. dęga, *ciega*, *f.* zmarszczka, *m.* Strieme; Runzel, *f.*
- Silloné, *ée*, *a.* brózdziasty, *gefurcht*. *fig.* zmarszczysty, *runzlig*.
- Silonner, *v. a.* brózdzić, *brózdzić*, *Runzen* ziehen. *fig.* z, robić, *Furchen* ziehen. *fig.* z, marszczyć, *runzeln*.
- Silve, *f.* wiersz na prócie zrobiony; *zbiór* wierszów, *m.* schnell verfertigtes Gedicht, *n.* Sammlung einzelner Gedichte, *f.*
- Simagrees, *f. pl. fam.* nienaturalne twarzą utożsamienia, *pl. n.* Piereroben, *f. pl.*
- Simarre, *f.* suknia z długim ogonem; *sutana*, *f.* langer nachschleppender Rock, *m.* lang und weites Oberkleid, *n.*
- Similor, *m.* kruszec z miedzi i cyny mieszaną, *m.* Gemilor, *n.* (aus Kupfer und Zinn zusammen gesetztes Metall).
- Simon, *m.* Szymon, *m.* Simon, *m.* (Name).
- Simoniaque, *a.* świętokupiecki, *wucherlich*. — *m.* świętakupca, *m.* der ein geistliches Amt durch Geschenke an sich bringt.
- Simonie, *f.* świętokupstwo, *n.* Kauf und Verkauf geistlicher Aemter, *m.* Simonia, *f.*
- Simple, *a.* pojedynczy; *iedyny*; *prosty*, *szczerý*, *einfach*; *einzig*, *bloß*; *gemein*; *schlicht*, *aufrichtig*; *einfältig*. — *m.* razyle, *n.* pojedynczość, *f.* das Einfache. Simples, *pl.* lekarstwa proste, *domowe*, *n. pl.* einfache Heilmittel, *n. pl.*
- Simplese, *f.* obs. prostota, *szczeróść*, *f.* Aufrichtigkeit, *f.*
- Simplicité, *f.* prostota, *prostota*, *f.* Einfachheit, *Einfalt*, *f. fam.* głupstwo, *n.* einfältiger Streich, *m.*
- Simplification, *f.* zjednoczenie, *skrócenie*, *n.* Vereinfachung, *f.*
- Simplifier, *v. n.* zjednoczyć, *skrócić*, *vereinfachen*.
- Simulacre, *m.* bożek, *balwan*, *m.* Gegenbild, Bild, *n.* vain —, *v.* Fantôme; Spectre.
- Simulation, *f.* T. udawanie, *zmysłanie*, *n.* Verstellung, *f.*
- Simuler, *v. a.* udawać, *zmyslać*, *na pozor czynić*, *sich verstellen*, *vorgeben*, *zum Schein thun*.
- Simultanée, *a.* równoczesny, *gleichzeitig*.
- Sincère, *a.* szczerý, *otwarty*, *aufrichtig*.
- Sincérité, *f.* szczeróść, *otwartość*, *f.* Aufrichtigkeit, *f.*
- Singe, *m.* mapa, *f.* Aße, *m.*
- Singer, *v. a. fam.* naśladować, *nachahmen*.
- Singerie, *f.* figle, *m. pl.* błazeństwa, *n. pl.* Affenstreich, *m. pl.* Possen, *f. pl.*
- se Singulariser, *v. r.* wystawiać się, *pokazywać* się, *sich auszeichnen* (durch etwas Besonderes).
- Singularité, *f.* osobliwość, *f.* Sonderbarkeit, *f.*
- Singulier, *ière*, *a.* osobliwy, *dziwny*, *sonderbar*, *selten*, *wunderlich*.
- Singulièrement, *ad.* osobliwie, *nadzwyczajnie*; *dziwnie*, *sonderlich*, *vorzüglich*; *außerordentlich*; *wunderlicher* Weise.
- Simistre, *a.* nieszczęsny, *przeciwny*, *opaczny*, *zły*, *unglücklich*, *übel*, *böse*, *widrig*.
- Sinou, *ad.* jeżeli nie, *albo*, *bo*; *oprócz*, *wyjąwszy*, *wo* nie, *sonst*; *wenn nicht*; *außer*. — *que*, *c.* tylko że, *außer* daß.
- Sinueux, *euse*, *a.* wężykowaty, *wklęsky*, *zapadły*, *krum*, *geskrümmt*; *bagig*.
- Sinuosité, *f.* krzywość, *f.* zakręt, *m.* Krümme, *Krümmung*, *f.*
- Siphon, *m.* lewar, *m.* trąba (na morzu), *f.* Heber, *m.* Wasserhose, *f.*
- Sire, *m.* pan, (*obs.*) Miłościwy, *Nayiasniejszy* Królu! (*tytuł*)

- Herr;) allergnädigster König,
(Titel).
Sirene, *f.* syrena, *f.* Meerweib,
n. Sirene, *f.*
Sirop, *m.* syrop, *m.* Syrup,
m.
Siroter, *v. n. fam.* powoli wy-
saczać, sykać, langsam aus-
schlürfen.
Sirtes, *f. pl.* piaski, *m. pl.*
Saubänke, *f. pl.*
Sis, Sise, *a.* położony, leżący,
liegend, gelegen.
Sisare, *m.* brzękadło, *n.* albo
grzechotka Egipska, *f.* Ae-
gyptische Kassel oder Klapper, *f.*
Si-tôt-que, *c.* skoro tylko,
iaki tylko, sobald als.
Situation, *f.* sytuacja, okoli-
ca, *f.* położenie, *n.* Lage,
Stellung, *f. fig.* okoliczność,
f. położenie, *n.* Lage, *f.* Zu-
stand, *m.*
Située, ée, *p. et a.* położony,
postawiony, gestellt, gelegen.
Situier, *v. a.* położyć, postawić,
wystawić, stellen, setzen, le-
gen.
Six, *a.* sześć, sechs. — *m.*
szóstka, *f.* szósty, *m.* Sechste,
f. Sechste, *m.*
Sixatoul, *m.* dziad prapradzia-
da, *m.* Urältervaters Großva-
ter, *m.*
Sixain, *m.* pół tuzina. *n.* stro-
fa z 6 wierszów złożona, *f.*
halbes Duzend, *n.* sechszeilige
Strophe, *f.*
Sixième, *a.* szósty, sechste. —
m. szósta (część), *f.* Sechstel,
n.
Sixièmeement, *ad.* pozosta-
sechsten.
Smaradin, ine, *a.* szmarag-
dowy, smaragdofarbig.
Smectin, *m.* mydlec, my-
dlak, *m.* Seifenstein, *m.*
Sobre, *n.* mierny, trzeźwy
wstrzemięzliwy, mäßig, nuch-
tern, *fig.* skromny, bescheiden.
Sobriété, *f.* mierność, wstrze-
mięzliwość, trzeźwość, *f.* Maß-
sigkeit, Nüchternheit, *f. fam.*
skromność w mówieniu, *f.*
Bescheidenheit im Reden, *f.*
Sobriquet, *m.* przezwisko, *n.*
Spottname, *m.*
Soc, *m.* leziesz, *m.* Pflug;
schaar, Pflügeisen, *Sech, n.*
Sociabilité, *f.* towarzyskość,
f. Geselligkeit, *f.*
Sociable, *a.* towarzyski, ge-
sellig.
Social, ale, *a.* towarzyski, to-
warzystwa się tyczący, gesell-
schaftlich.
Société, *f.* towarzystwo, *n.*
Gesellschaft, *f.*
Socque, *m.* treпка, *f.* hölzerner
Schuh der Mönche, *m.*
Sodomie, *f.* sodomia, *f.* So-
domiterey, *f.*
Sodomite, *m.* sodomczyk, *m.*
Sodomit, *m.*
Soeur, *f.* siostra; zakonnica,
f. Schwester; Nonne, *f.*
Sofa, ou Sopha, *m.* sofa, *f.*
Sofa, *n.*
Sor, *pr. się, się.* — *disant, a.*
m. tak zwany, wydawający
się, so genannt, angeblich.
Soie, *f.* jedwab, *m.* szeregina,
f. włosy długie niektórych
zwierząt, *m. pl.* Seide; Schweins-
borste, *f.* langes Haar mancher
Thiere, *n.*
Soierie, *f.* jedwabne towary,
bławaty, *pl. m.* rękodzieło
bławatów, *n.* handel bła-
watny, *m.* Seidenmanufaktur,
f. Seidenhandel, *m.*
Soif, *m.* pragnienie, *n.* Durst,
m. fig. chuć, *f.* żądanie, *n.*
Begierde, *f.*
Soigner, *v. a. et n.* sprawić; o-
patrzeć, pilnować, pielegno-
wać, besorgen; Sorge tragen,
warten, pflegen.
Soigneux, euse, *a.* pilny, pie-
czołowity, staranny, sorg-
fältig, sorgsam, besorgt.
Soin, *m.* pilność, pieczołowito-
ść, staranność, *f.* Sorge,
Sorgfalt, *f.* Soins, *pl.* troski,
pl. klo-
- pl. kłopot, m.* Sorgen, *f. pl.*
Dienstgefälligkeiten, *f. pl.*
Soir, *m.* wieczór, *m.* Abend, *m.*
Soirée, *f.* czas wieczorny, *m.*
Abendzeit, *f.* Abend, *m.*
Soit, *c.* bądź, niech tak bę-
dzie, prapuszczwszy, es sey,
es mag seyn.
Soixantaine, *f.* sześćdziesiąt,
kopa, *f.* Anzahl von 60 Stück,
f. Schock, *n.*
Soixante, *a.* sześćdziesiąt, sechs-
zig.
Soixantième, *a.* sześćdziesiąty,
sechzigste. — *m.* sześćdziesiąta
(część), *f.* Sechzigtheil, *n.*
Sol, *m.* ziemia, *f.* grunt, *m.*
Boden, *m.* Erdreich, *n.*
Solaire, *a.* słoneczny, zur Son-
ne gehörig.
Soldat, *m.* żołnierz, *m.* Sol-
dat, *m.* l'air —, maina żoł-
nierska, *f.* soldatisches Anse-
hen, *n.*
Soldatesque, *f.* żołnierstwo,
woysko, *n.* gemeine Kriegervolk,
n. — *a.* żołnierski, woysko-
wy, soldatisch.
Solde, *f.* żołd, *m.* Sold, *m.*
Soldier, *v. a.* zakończyć rachun-
nek, eine Rechnung abschließen,
soldiren.
Soldoyer, *v.* Soudoyer.
Solécisme, *m.* błąd gramaty-
czny, Sprachfehler, *m.*
Soleil, *m.* słońce, *n.* Sonne, *f.*
Solennel, elle, *a.* uroczysty,
feyerlich, festlich.
Solennisation, *f.* święcenie,
obchodzenie, *n.* Geyer, *f.*
Solenniser, *v. a.* święcić, ob-
chodzić uroczystość, feyern.
Solennité, *f.* uroczystość, *f.*
Feyerlichkeit, *f.*
Soletard, *v.* Smectin.
Solide, *a.* mocny, gęsty, gru-
by, twardy, trwały, fest,
dicht, dauerhaft, stark, *fig.* pe-
wny, prawdziwy; gruntowny;
stały; poważny, ächt, wahr;
gründlich; dauerhaft; gesekt. —
m. pewność, prawdziwość etc.
- f.* ciasto gęste, twarde, *n.* das
Wahre, Dauerhafte etc.; fester
Körper, *m.*
Solidité, *f.* gęstość, mocność;
trwałość, stałość, *f.* Dicht-
heit, Festigkeit, Dauerhaftig-
keit, *f. fig.* gruntowność, *f.*
Gründlichkeit, *f.*
Soliloque, *m.* rozmowa z sa-
mym sobą, *f.* Selbstgespräch,
n.
Solitaire, *n.* odludny, samo-
tą, einsam. ver —, tasie-
mien, wstęgowiec, soliter,
m. Bandwurm, *m.*
Solitaire, *m.* pustelnik, *m.* Ein-
siedler, *m.*
Solitude, *f.* samotność, pu-
szcza, *f.* Einsamkeit, Einöde, *f.*
Solive, *f.* belka, *f.* Balken, *m.*
Soliveau, *m.* belka mała albo
cienka, bälczka, *f.* kleiner
oder dünner Balken, *m.*
Sollicitation, *f.* prozba usilna,
f. naleganie; pobudzanie, *n.*
pobudka, *f.* pryznaglanie,
pilnowanie; zalecenie sprawy
sędziemu, *n.* Bitte, *f.* in-
ständiges Ansuchen, *n.* Anreiz-
zung; Betreibung; Empfehlung
einer Sache bey einem Richter, *f.*
Solliciter, *v. a.* pobudzać, za-
chęcać, anreizen. (qq.) nale-
gać komu, usilnie kogo pro-
sić, jemandem anliegen. (qc.)
przynaglać, pilnować; pro-
sić usilnie o co; zalecić sprawę
sędziemu, etwas betreiben;
um etwas anhalten; ansuchen;
seine Sache dem Richter empfeh-
len.
Solliciteur, *m.* — euse, *f.* na-
legający, pilnujący etc., der,
die um etwas anhält, etwas be-
treibt etc.
Sollicitude, *f.* staranie, frasu-
nek, kłopot, *m.* Sorge, *f.*
Soluble, *a.* łatwy do rozpu-
szczenia, do rozwiązania,
auflöslich, auflösbar.

Solution, *f.* rozwiązanie, roz-
puszczenie, rozłączenie, *n.*
Auflösung, *f.*

Solvabilité, *f.* wypłatność, *f.*
Bermögen zu bezahlen, *n.*

Somache, *v.* Saumâtre.

Sombre, *a.* ciemny, posepny,
duffel, düster. *fig.* ponury,
smutny, markotny, finster,
traurig, mürrisch.

Sommaire, *a.* skrócony, sum-
maryny, summarisch. — *m.*
summaryusz, krótki zbiór,
m. kurzer Inhalt, *m.*

Sommation, *f.* napominanie,
namawianie; nakazanie, sta-
wienie się przed sądem, *n.*
Auforderung, Mahnung, Lad-
ung vor Gericht, *f.*

Somme, *f.* ładunek bydka in-
cznego, *m.* summa, *f.* sum-
maryusz, krótki zbiór, *m.*
Tracht oder Last eines Lastthier-
res; Summe, *f.* kurzer Begriff,
m.

Somme, *m.* sen, *m.* Schlaf, *m.*

Sommeil, *m.* sen, *m.* spanie,
drzymanie, *n.* zaspałość, *f.*
Schlaf, Schlummer, *m.* Schlaf-
rigkeit, *f.*

Sommeiller, *v.* *n.* drzymać,
schlummern. *fig.* opieszalym zo-
stać, schläfrig oder nachlässig
werden.

Sommelier, *m.* ière, *f.* piwni-
czny, *m.* Keller, Kellerschließer,
m.

Sommellerie, *f.* piwnica, *f.*
piwnictwo, *n.* Kellnerey, *f.*

Sommer, *v.* *a.* napominać, na-
mawiać; nakazać sądownie;
zliczyć, zrachować; auffor-
dern, mahnen; gerichtlich zu et-
was anhalten; summiren.

Sommet, *m.* wierzch, szczyt,
m. ciemię, *n.* Gipfel, *m.* Spitze,
Höhe, *f.* Scheitel, *m.*

Sommier, *v.* *n.* bydo iuczne, *n.*
materac włosem koniskim wy-
tkany, *m.* Saumthier, Last-
thier, Packthier, *n.* Matraße,
(von Pferdebaaren), *f.*

Sommité, *f.* wierzchołek, ko-
niec, *m.* äußerste Spitze an
Blättern, Bergen etc., *f.*

Somnambule, *m.* et *f.* lunatyk,
sennowódek, *m.* Nachtwanderer,
m.

Somptuaire, *m.* ustawa ścia-
gająca się na ubiór i jedze-
nie, *f.* Kleider- und Speise-
taxe, *f.* — *a.* *f.* loi —, pra-
wo zbytek zakazujące, *n.*
Prachtgesetz, (das den Aufwand
einschränkt), *n.*

Somptueux, *euse, a.* kosztowny,
okazały, wspaniały, prächtig,
kostbar.

Somptuosité, *f.* okazałość,
wspaniałość, *f.* Pracht, *f.*

Son, *sa, pr.* swój, swoja,
swoje, iego, iey, sein, seine.

Son, *m.* otęby, *pl.* dzwoni-
głos, *m.* brzmienie, *n.* Kleye,
f. Laut, Schall, Klang, *m.*

Sonate, *f.* sonata, *f.* Sonate, *f.*

Sonde, *f.* szukadło, *s.* cyru-
lickie, *n.* rożen strażniczy,
m. ołowianka, *f.* Sucher, *m.*
Wundseifen, *n.* Bohrer der Zell-
einneimer, *m.* Senfbley, *n.*

Sonder, *v.* *a.* macać, szukać
szukadłem etc.; dochodzić
głębokości, mit der Sonde etc.
untersuchen. *fig.* dochodzić ha-
dać, rozrzucać, ausforschen,
ersorschen. — *n.* ołowiankę
wyrzucić, das Senfbley ins
Meer werfen.

Sondeur, *m.* dochodziiciel, ha-
dacz, *m.* Untersucher, Erfor-
scher, *m.*

Songreux, *m.* *fam.* przemy-
śliwacz, obłudnik, *m.* Träu-
mer; Duckmäuser, *m.*

Songe-malice, *m.* *fam.* zło-
śnik, zdrajca, *m.* Schaden-
froh, *m.*

Songer, *v.* *n.* sen mieć, śnić
się, träumen, (*à gc.*) myśleć,
pamiętać o czym, rozważyć,
an oder auf etwas denken, etwas
bedenken.

Son-

Songeur, *m.* sny miewający,
iak we śnie siedzący, Träu-
mer, *m.*

Sonica, *fig.* *fam.* właśnie w
czas, w sam czas, gerade zu
rechter Zeit.

Sonnaille, *f.* dzwonek, *m.*
Schelle, *m.*

Sonnailler, *v.* *a.* *fam.* ustawi-
cznie dzwonić, beständig läu-
ten. — *m.* bydo z dzwon-
kiem, *n.* Thier mit einer Schel-
le, *f.*

Sonnant, *ante, a.* brzękający,
brzmiający: biący, klingend,
schellend; lautend; schlagend.

Sonner, *v.* *a.* dzwonić; brzę-
kać, brzmieć; bić, lauten;
klingen, schallen; tönen; schla-
gen. — *n.* dzwonić; za-
bić, lauten; klingeln, schellen;
blasen. *fig.* *fam.* nie — mot,
i słówka nie wymówić, ani
pisać, kein Wort sagen, sich
nichts merken lassen.

Sonnerie, *f.* dzwonienie, *n.*
dzwoy, *pl.* Geläute, *n.*

Sonnette, *f.* dzwonek, *m.* ba-
ba, *f.* Schelle, Klingel; Nam-
me, *f.*

Sonneur, *m.* dzwoniarz, dzwon-
nik, *m.* Glockenläuter, Glock-
ner, *m.* — de cor, waltorni-
sta, *m.* Waldhornist, *m.*

Sonore, *a.* wdzięcznobrzmiący,
głośny, wohlklingend; heftlin-
gend.

Sophisme, *m.* wniosek zawo-
dny, *m.* Trugschluss, *m.*

Sophiste, *m.* wykrętarz, zwo-
dzca, *m.* Sophist, *m.*

Sophistique, *a.* wykręcarski,
chytro, sophistisch, spitzbüdig.

Sophistiquier, *v.* *a.* zawodzić
wystawić, dochodzić, opisać;
złaskzować, in Trugschlüsse ein-
kleiden; verfälschen.

Sophistiquerie, *f.* wykręt, *m.*
zwodzenie; złaskzowanie, *n.*
Sophisterey; Verfälschung, *f.*

Sophistiqueur, *m.* oszust; fak-
szerz, *m.* Betrüger; Verfä-
lscher, *m.*

Soporatif, *ive, a.* zasypiający,
einschlafend. *fig.* nudny, przy-
kry, langweilig.

Soporeux, *euse, a.* spiaczkę
sprawiający, die Schlassucht
verursachend.

Sor, Soret, *v.* Saur, Sauret.

Sorbe, *f.* iarbzbina, *f.* Spier-
lingsbeere, Abersche, *f.*

Sorbet, *m.* sorbet, *m.* (tru-
nek skodki) Sorbet, *m.* (ge-
miffes süßes Getränk).

Sorbier, *m.* iarbzbina, drzewo,
f. Spierlingsbaum, Abersche-
baum, *m.*

Sorcellerie, *f.* czary, *pl.* czar-
nokięstwo, *n.* Zauberey, *f.*

Sorcier, *m.* — ière, *f.* czaro-
wnik, czarnoksiężnik, *m.* Zau-
berer, Hexenmeister, *m.* Zau-
beria, Here, *f.*

Sordide, *a.* skapy, sknérowaty,
bezcenny, filzig, geizig, schänd-
lich.

Sordidité, *f.* skapstwo, skné-
stwo, *n.* schändlicher Geiz, *m.*

Sorer, *v.* Saurer.

Sorie, *f.* wełna Hiszpańska z
baranków, *f.* gewaschene Spa-
nische Lammwolle, *f.*

Sorne, *f.* zuzel, *m.* Eisenschaf-
ke, *f.*

Sornette, *f.* złupstwa, (beson-
ders, *pl.*) Albernheit Anfangs-
reyn, *f.*

Sororal, *ale, a.* siostrzyński,
schwesterlich.

Sororiant, *ante, a.* wznoszący
się, (*o* piersiach), schwellend,
(vom Busen).

Sort, *m.* przeznaczenie, *n.* wy-
rok, los, *m.* czary, *pl.* Schick-
sal, Geschick, Verhängnis; Loos,
n. Zauberey, *f.*

Sortable, *a.* zgodny; składny,
równy, sich zusammen schickend,
schicklich.

Sorte, *f.* gatunek, rodzaj. spo-
sób, *m.* Art, Gattung, Sorte;
Art,

Art, Weise, *f.* de la —, tak, w ten sposób, tym sposobem, also. de —, en — que, tak, tym sposobem, że. żeby, aby, so, dergestalt, daß, toute —, różny, allerhand, allerlei.
 Sortie, *f.* wychodzenie, wyjście, wywożenie, n. wywóz, m. uyscie; wypadnienie obłożyców, n. Ausgang, Auszug, Austritt, m. Ausfahrt; Ausfuhr, *f.* Ausfluß; Ausfall, m.
 Sortilège, *m.* czary, *pl.* czarstwo, n. Hezerey, *f.*
 *Sortir, *v. n.* wychodzić, wyjść, wystąpić, wychad; wyciekać, wypływać, wytryskiwać; pokazać się; wynikać, pochodzić, ausgehen; ausfahren; auslaufen; zum Vorschein kommen; abstimmen, herkommen. faire —, wypuścić, wyprowadzić, wypędzić, heraus lassen, führen, treiben etc. — a. wyprowadzić, wyrwać, heraus ziehen, heraus helfen. — m. au —, przy wyjściu, przy wstaniu etc. beyrn Herausgehen, Aufstehen etc.
 Sot, otte, *a.* głupi; błazeński; nierozsądny, dumm, einfältig; albern, thöricht, nährisch. — m. dudek głupiec, m. Dummkopf, Schöps, m.
 Sottisse, *f.* głupstwo, błazeństwo; grubiaństwo; skowo zelżywe; bałamuctwo, n. Dummheit, Grobheit; Narrheit, *f.* Schmahwort, n. Jote, *f.*
 Sottisier, *m.* zbiór sprośnych piosnek, figlów; bałamut; figlarz, *m.* Sammlung von allerhand schmutzigen Liedern, Possen etc., *f.* Jotenreißer, m.
 Sou, od. Sol, *m.* pectorak Francuski, *m.* Sou, *m.* (Französische Kupfermünze von andert halb Kreuzer).
 Souabe, *f.* Szwabia, *f.* Schwaben, n. — a. S. Schwabski,

Schwäbisch, *a.* Szwab, Schwabe, *m.*
 Soubresaut, *m.* skok konia, m. zatrzesienie woza, n. Satz eines Pferdes; Stoß eines Wagens, *m.* fig. przeszkoda, zawada, *f.* Hinderniß, n.
 Soubrette, *f.* garderobiana, *f.* Zofe, *f.* Kammermädchen, n.
 Soubreveste, *f.* kaptan bez rekawów, m. Kamisol ohne Aermel, n.
 Souche, *f.* karcz, pień; ród, dom, m. Stod, Stamm; Stammvater, Stamm, *m.* fig. dudek, m. Gimpel, m.
 Souchetage, *m.* liczenie karczów w lesie, n. Abzählen der Stücke im Walde, n. — teur, *m.* leśniczy do tego, m. Forstbediente, der dieses verrichtet, m.
 Souci, *m.* kłopot, frasunek, m. utrapienie, n. Sorge, *f.* Kummer, m.
 se Soucier, *v. r.* (de qc.) starać się, dbać, stać o co, sich um etwas bekümmern, dafür sorgen.
 Soucieux, ense, *a.* frasobliwy, troskliwy, sorgenvoll, bekümmert, besorgt.
 Soucoupe, *f.* taca; miseczka od filizanki, *f.* Credenz, oder Präsentirteller, m. Untertasse, *f.*
 Soudain, aine, *a.* nagły, prędki, plöglisch, schnell.
 Soudain, — nement, *ad.* nagle, prędki, plöglisch, sogleich.
 Soudaineté, *f.* nagłość etc., *f.* Möglichkeit etc., *f.*
 Soudard, *m.* sam. żołnierz zastużony, m. alter gebienter Kriegsmann, m.
 Soude, *f.* solanka, *f.* Sode, *f.* Aschensalz, n.
 Sonder, *v. a.* lutować; skuć, lötchen; schweißen.
 Soudoyer, *v. a.* żold dawać, płacić, besolden, im Solde haben.
 Sou-

Soudrille, *m.* sam. żołnierzysko, hultay, m. liebertlicher schelmischer Soldat, m.
 Souaure, *f.* materya do lutowania, *f.* lut, m. lutowanie, n. Lötthe, *f.* Lötchen, n. Lötthung, *f.*
 Souffle, *m.* dmuchanie etc., n. dech, oddech; chuch, m. Blasen, n. Athem, Hauch, m. — de vent, wietrzyk, m. Lüftung, n.
 Souffler, *v. n.* chuchać, dmuchać; wiać; dyszeć, dychać; złoto robić, hauchen; blasen, wehen; schrauben, leichen; Gold machen, laboriren. sam. pisać, muscen. — a. rozdmuchać, z-, w-, wydmuchnąć; szepnąć co komu do ucha; rozzarzać; chuchać, blasen, anblasen, ausblasen, einblasen, wegblasen; anhauchen. fig. wydrzeć, porwać, wegkapern.
 Soufflerie, *f.* miechy, *pl.* alchymia, *f.* Blasewerk; Laboriren, n.
 Soufflet, *m.* miech; policzek, m. Blasebalg, m. Mantschelle, Ohrfeige, *f.*
 Souffletade, *f.* sam. policzkowanie etc., n. kilka policzków, *pl.* Mantschelliren, n. Tracht Ohrfeigen, *f.*
 Souffleter, *v. a.* policzkować, popyskować, Ohrfeigen geben.
 Souffleteur, *m.* prędki do policzkowania, der Ohrfeigen aussticht.
 Souffleur, *m.* — euse, *f.* dyszący, dychający; rozzarzacz ognia; pomagacz; alchymista, m. der, die schwer athmet, leicht; Bläser; Einbläser, Souffleur; Laborant, m. — d'orgues, nadymacz miechów organowych, m. Balgentreter, m.
 Souffrance, *f.* cierpienie, znoszenie, n. Leiden, n.
 T. II.

Souffrant, ante, *a.* cierpiący; cierpliwy, leidend; geduldig.
 Souffre-douleur, *m.* sam. fig. człowiek, m. zwierzę niedomęczone, n. Marterholz, n.
 Souffreteux, euse, *a.* sam. niedźny, mizerny, durstig, armselig.
 *Souffrir, *v. a. et n.* cierpieć, znosić; wytrzymać, zniesić; pozwolić, leiden; dulden, ertragen, ausstehen; erdulden; versäßen, erlauben.
 Souffre, *m.* siarka, *f.* Schwefel, m.
 Soufrer, *v. a.* siarkować, schwerfeln.
 Sougarde, *f.* antaba u strzelby u spady etc., *f.* Bügel am Degengefäße, am Schaft einer Klinge etc., m.
 Sougorgie, *f.* podgardle u zderzki, n. Kehliemen eines Pferdes, m.
 Souhait, *m.* życzenie, n. Wunsch, m. à —, pomysłnie, podług życzeń, nach Wunsche.
 Souhaitable, *a.* pożądaný, pożądlivy, wünschenswerth.
 Souhaiter, *v. a.* życzyć, żądać, wünschen, gönnen.
 Souiller, *v. n.* splugawić, zbrudzić, zesmolić, splamić, besudeln, beschmutzen, bestecken.
 Souillon, *m. et f.* dziecię plugawe, n. plugawiec, m. swinia, paskudnica. schmutziges Kind, n. schmutzige Küchenmagd, *f.*
 Souillure, *f.* plugawstwo, n. brud, m. Schmutz, m. fig. zmaza; nieczystość, *f.* Flecken, m. Unreinigkeit, *f.*
 Soul, oüle, *a.* syty; pijany, opity, ganz satt; betrunken. fig. niekontent, überdrüssig.
 Soul, *m.* (mon, ton etc.) dosyt, m. sytość, *f.* Genüge, Sättigung, *f.*
 Soulagement, *m.* ulga, pociecha, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.*
 T

Soulager, *v. a.* użyć, uiać ciężaru etc., pocieszyć, linden, erleichtern, erquicken.

Soulaire, *ante, a. fam.* sytny, sätigend.

Souler, *v. a.* zbytecznie nasycić; upoić kogo, übermäßig sätigen; betrunken machen.

Souleur, *f. fam.* przestach, *m. Schreden, m.*

Soulèvement, *m.* obrzydzenie, *n.* Aufstoßen, *n. fig.* bunt, rozruch, *m.* powstanie, *n.* Aufstand, *m.* Gährung, *f.*

Soulever, *v. a.* podnieść, aufheben; aufrichten, *fig.* buntować, empören, aufwiegeln. — *n.* obrzydliwość, sprawiać, czuć, aufstoßen, einen Ekkel haben.

Soulier, *m.* trzewik, *m. Schuh, m.*

Souigner, *v. a.* podkręślić, unterstreichen.

Souloir, *v. n. obs.* zwyknąć, mieć zwyczaj, pflegen.

*Soumettre, *v. a.* podbić, oprowadzić, poddać, unterwerfen, bezwingen. se —, *r. (a)* poddać się; wystawiać się, sich unterwerfen.

Sounis, *ise, p. et a.* poddany, podległy; pokorny, uniżony, unterworfen, unterwürfig; unterthänig, gehorsam.

Soumission, *f.* podległość; uniżoność, *f.* postępowanie, *n.* Unterwürfigkeit; Unterwerfung, *f.* Gehorsam, *m.* — ons, *pl.* uznanowanie, *n.* pokora, *f.* Ehrerbietung, Ergebenheit, *f.*

Soupape, *f.* klapa, klapka, zaporka, *f.* Ventil, *n.* Klappe, *f.*

Soupçon, *m.* podejrzenie, mniemanie, *a.* domysł, *m.* Argwohn, Verdacht, *m.* Vermuthung, *f.*

Soupçonner, *v. a.* mieć w podejrzeniu kogo, podejrzenie o kim; mniemać, domysliwać się, gewöhnen; Verdacht haben, mutmaßen.

Soupeçonieux, *euse, a.* podeyrzliwy, argwöhnisch.

Soupe, *f.* polówka, kawałek chleba, *m.* Suppe; Brodschnitte, *f.*

Soupeute, *f.* pas pod poiaźdem, *m.* komórka pod pulapem, *f.* Hängriemen an einer Antsche, *m.* hängende Kammer unter der Decke, *f.*

Soaper, *v. n.* wieczera iedzi, zu Abend essen.

Souper, *od. Soupé, m.* wieczera, *f.* Abendessen, *n.*

Souperer, *v. a. z.* wazyć na ręce, mit der Hand wiegen.

Soapeur, *m.* polówki lubiący, Suppenliebhaber, *m.*

Soupière, *f.* miska na polówkę, *f.* Suppennapf, *m.*

Soupir, *m.* westchnienie, *n.* Seufzer, *m.*

Soupirail, *m.* okno od piwnicy, *n.* Kellerloch, Lustloch, *n.*

Soupirant, *m.* *fam.* koханek, *m.* Liebhaber, *m.*

Soupirer, *v. n.* wzdychać; tęsknić, seufzen. — *a.* ubolewać nad czym, befeufzen.

Souple, *a.* smagły, giętki, miękki, geschmeidig, gelenk, biegsam, *fig.* powolny, posłuszny, nachgiebig.

Soupiessie, *f.* smagłość, gibkość etc., *f.* Geschmeidigkeit, Biegsamkeit, Gelenkheit, *f.*

Souquenille, *f.* kitel, *m.* Leinwandfittel, *m.*

Source, *f.* źródło, *n.* zdroj, *m.* Quelle, *f.*

Sourcil, *m.* brew, *f.* Augenbraune, *f.*

*Sourciller, *v. n.* brwiami ruszać, brwi zmarszczyć, die Augenbraunen bewegen.

Sourcilieux, *euse, a.* (w poezyi:) wyniosły, spadzisty, (poetisch:) schroff, iäh.

Sourd, *m.* iaszczurka głucha, *f.* Molch, *m.*

Sourd, ourde, *a.* głuchy; niegłosny, taub; dumpf. — *m. f.* głuch,

głuch, gloszek, *m.* Tauber, *m.* taube Person, *f.*

Sourdand, *ande, a.* trochę głuchy, ein wenig taub.

Sourdine, *f.* à la —, *ad.* skrycie; po cichu, ganz in der Stille.

Sourdre, *v. n.* wynikać, wytryskać, quellen. *fig.* wynikać, pochodzić, entstehen.

Souriceau, *m.* myszka, *f.* Mäuschen, *n.*

Souricière, *f.* polapka, *f.* Mäusel Falle, *f.*

Souriquois, *oise, a.* myszy, (in der Fabel) die Mäuse betreffend.

*Sourire, *v. a.* uśmiechać się, lächeln.

Sourire, Souris, *m.* uśmiechanie się, *n.* Lächeln, *n.*

Souris, *f.* mysz, *f.* Maus, *f.*

Sournois, *oise, a.* ponury, heimlich, tückisch. — *m. f.* człowiek taki, *m.* Duckmäuser, *m.*

Sous, *pp.* pod, unter.

Sous-hail, *m.* subarenda, *f.* Unterpacht, *m.*

Sous-barbe, *f.* podbrodek u konia, *m.* Unterkinn eines Pferdes, *n. fam.* uderzenie w podbrodek, *n.* Schlag unter das Kinn, *n.*

Souscripteur, *m.* prenumerant, *m.* Subscript, Pränumerant, *m.*

Souscription, *f.* podpis, *m.* subskrypcja, prenumeracja, *f.* Unterschrift, Unterzeichnung, Voranschlagung, *f.*

*Souscrire, *v. a.* podpisać, podpisać się; prenumerować, unterzeichnen, unterzeichnen; vorauszahlen.

Sous-diaconat, *m.* subdyakonia, *f.* Unterdiakoniat, *n.*

Sous-diacon, *m.* subdyakon, *m.* Unterdiakon, *m.*

Sous-diviser, *v.* Subdiviser.

Sous-double, *a.* pół, halb.

Sous-doyen, *m.* poddzikan, *m.* Unterdechant, *m.*

Sous-entendre, *v. a.* rozumieć co pod czem, zamykać co w czem, mit darunter verstehen.

Sous-entendu, *a.* wraz zrozumiany pod czem, zamknięty w czem, mit darunter verstanden.

Sous-entente, *f. fam.* wykręt, wybieg, *m.* Vorbehalt, *m.*

Sous-ferme, *f.* arenda, oziarzawa dalej komu od arendarza etc. dana, *f.* Unterpacht, *f.*

Sous-fermer, *v. a.* arendować, w dzierżawę dać komu rzecz od siebie arendowane etc., nieder an Andere verpachten.

Sous-fermier, *m.* — ière, *f.* arendarz, dzierżawca powtórny rzeczy już arendowanej, *m.* Unterpächter, *m.*

Sousfréter, *v. a.* najęty okręt znowu komu dać nająć, ein gemietetes Schiff an einen Andern vermieten.

Sous-garde etc., *v.* Sougarde etc.

Sous-lieutenant, *f.* podporucznikowstwo, *n.* Unterlieutenantsstelle, *f.*

Sous-lieutenant, *m.* podporucznik, *m.* Unterlieutenant, *m.*

Sous-locataire, *m.* rzecz najęta dający w naajem, Untermietmann, *m.*

Sous-louer, *v. n.* znowu komu, u kogo nająć rzecz najętą, wieder vermieten; von dem Hauptmietmanne etwas mieten.

Sous-maitre, *m.* nauczyciel drugi, *m.* Unterlehrmeister, *m.*

Soussigné, *m.* podpisany, unterschrieben, unterzeichnet.

Soustraction, *f.* ukradnienie, schwycenie; odebranie, odjęcie, *n.* Unterschlagung; Entziehung, *f.*

*Soustraire, *v. a.* ukradać, schwycić; odebrać, odjąć, unterschlagen, entwenden; ente-

- ziehen. *T.* odrachować, subtrahiren, abziehen. *se —, r. de* od. *à qc.* uchronić się, uchoodzić, unikać, się einer Sache entziehen.
- Sous-ventrière, f.* poprag, *m.* Bauchgurt eines Pferdes, *m.*
- Soutane, f.* sutana, *f.* Leibrock der Geistlichen, *m. fig.* stau duchowny, *m.* geistlicher Stand, *m.*
- Soutanelle, f.* sutanka, *f.* Leibrockchen, *n.*
- Soutenable, a.* dowodny; znosny; obronny, was sich behaupten läßt; erträglich; haltbar.
- **Soutenir, v. a.* podpierać; wspierać, dźwigać, unterstützen; halten, tragen. *fig.* utrzymywać; wspierać, dopomagać; podpierać, bronić, wytrzymać, unterhalten, beistehen, behaupten; anhalten, ausstehen; ertragen, vertragen. *se —, r.* stać, trzymać się na nogach; utrzymać się, trwać, sich auf den Füßen erhalten; sich halten, erhalten.
- Souterrain, aine, a.* podziemny, unterirdisch.
- Souterrain, m.* sklep podziemny, *m.* pieczary, *pl.* unterirdischer Bau, *m.* unterirdisches Gewölbe, *n.* — *ains, pl. fig.* wykrety, wybiegi, *pl.* Schliche, *n. pl.*
- Soutien, m.* podpora, *f.* Stütze, *f.*
- Soutirage, m.* przetoczenie wina etc. z beczki do beczki, *n.* Ablassen des Weines etc. aus einem Faße in ein anderes, *n.*
- Soutirer, v. a.* przetoczyć wino etc. z beczki do beczki, Getränke in ein anderes Faß ablassen.
- Souvenance, f.* pamiątka, *f.* Erinnerung, *f.*
- se *Souvenir, v. r. (de)* przypominać sobie so, pamiętać
- o czym, sich erinnern, denken an...
- Souvenir, m.* pamiątka, pamięć, *f.* Andenken, *n.* Erinnerung, *f.* Gedächtniß, *n.*
- Souvent, ad.* często, oft
- Souverain, aine, a.* najwyższy; główny, iedyny; samowładny, hości, wotrefflich; iedig in seiner Art; unumschränkt. — *m. f.* pan, rzadca, samowładca, *m.* Regent, Oberherr, Beherrscher, *m.*
- Souveraineté, f.* samowładztwo; państwo, *n.* Oberherrschafft, Landeshoheit; Herrschafft, *f.*
- Soye, v. Soie.*
- Soyeux, euse, a.* miękki iak iedwab; bogaty w iedwab, iakt wie Seide; seidenreich.
- Spacieux, euse, v.* obszerny, przestronny, geräumig.
- Spadassin, m.* zawadyak, *m.* Schläger, Raufser, *m.*
- Spagyrique, a.* chymiczny, chemiczny.
- Spasme, m.* kurcz, *m.* Krampf, *m.*
- Spasmodique, a.* z kurczu pochodzący; na kurcz służący, krampfig; krampfstillend.
- Spatule, f.* szpadło, *n.* szpateła, *f.* Spatel, *m.*
- Spéantre, m. v. Zinc.*
- Spécial, ale, a.* osobliwy, szczególny, besonders.
- Spécialement, ad.* osobliwie, szczególnie, besonders, insbesondere, vorzüglich.
- Spécieux, euse, a.* pozorny, scheinbar.
- Spécification, f.* spis, spisek, reiestr, *m.* opisanie, *n.* Verzeichniß, *n.* Verzeichnung, *f.*
- Spécifier, v. a.* spisać, verzeichnen.
- Spécifique, a.* osobliwy, właściwy, eigen, eigentlich, eigen thümlich.
- Spécifique, m.* osobliwe, właściwe lekarstwo, *n.* eigenes, besonderes Arzneymittel, *n.*
- Spectacle, m.* dziwowisko, i grzysko, *n.* komedya, *f.* widok, *m.* Schauspiel, *n.* Anblick, *m.*
- Spectateur, m.* — *trice, f.* spectator, *m.* Zuschauer, *m.*
- Spectre, m.* strach (nocny), Gespenst, *n.*
- Spéculaire, a. f.* sciencia —, zwierciadlnictwo, *n.* Spiegelmacherkunst, *f.*
- Spéculateur, m.* badacz natury etc., *m.* Naturforscher, Beobachter, Nachforscher, *m.*
- Spéculatif, ive, a.* rozmyślający, dochodzący, beobachtend, forschend.
- Spéculatif, m.* badacz rzeczy politycznych, *m.* Forscher in politischen Dingen, *m.*
- Spéculation, f.* badanie, rozmyślanie etc., *n.* teorya; spekulacya, *f.* Beobachtung; theorie; spéulation, *f.* Nachsinnen auf Gewinn, *n.*
- Spéculer, v. a.* obserwować, badać, beobachten. — *n.* rozmyślać, rozważać, spekulować, o zysku zamyślać, nachsinnen, auf Gewinn denken, spékuliren.
- Spermatique, a. T.* nasienny, zum thierischen Saamen gehörig.
- Sperme, m. T.* nasienie, *n.* thierischer Saame, *m.*
- Sphère, f.* okrag, krag, *m.* kula, gałka, *f.* Kreis, *m.* Kugel, *f.*
- Sphéricité, f.* okragłość, *f.* Rundung, *f.*
- Sphérique, a.* okragły, sphaerisch, kugelförmig.
- Spicilege, m. fig.* pokłosie, *n.* zbiór, *m.* Nachlese, *f.* (Sammlung von Schriften etc.)
- Spiral, ale, a.* wężykowaty, kręcony, schneckenförmig.
- Spiritualiser, v. a.* w duch obrócić, dystylować, vergeistigen, den Spiritus aus etwas herausziehen.
- Spiritualité, f.* własność, istota duszy, *f.* duch, *m.* rzecz duchowna, *f.* Geistigkeit, *f.*
- Spirituel, elle, a.* duszny; dowiepny; duchowny, grzeczny; geistlich.
- Spirituel, m.* duchowność, władza kościoła duchowna, *f.* geistliche Kirchenangelegenheiten, *f. pl.* Seelsorge, *f.*
- Spiritueux, euse, a.* mocny, tegi, geistig.
- Splendeur, f.* glanc, *m.* światłość, *f.* Glanz, *m. fig.* wspałałość, *f.* Pracht, *f.*
- Splende, a.* wspałały, kosztowny, glänzend, prächtig, kostbar.
- Spongieux, euse, a.* gąbczasty, schwammig.
- Spontanée, a.* dobrowolny; naturalny, freiwillig; natürlich.
- Spontanéité, f.* dobrowolność, *f.* Freiwilligkeit, *f.*
- Spontan, v. Espontan.*
- Sporte, f.* kosz kapucyński do iakmuzu, *m.* Bettelkorb der Kapuziner, *m.*
- Spumeux, euse, a.* pienisty, schäumig.
- Spumosité, f.* własność rzeczy pieniącej się, *f.* Eigenschaft dessen, was schäumt, *f.*
- Sputation, f.* plucie, plwanie *n.* Auswurf des Speichels, *m.*
- Sputer, v. Spéantre.*
- Squelette, m.* szkielet, *m.* Gerippe, Skelett, *n.*
- Squille, f.* raczek morski, *m.* Squillentrebs, *m. v.* Squille.
- Squirrel, m.* martwa kostka, *f.* harre Geschwulst, *f.*
- Squirreux, a. f.* tumear —, *v.* Squirre.
- Stabilité, f.* trwałość, stałość, *f.* Festigkeit, Dauerhaftigkeit, Dauer, *f.*
- Stable, a.* trwały, stały, fest, dauerhaft.
- Stacté, m.* sok mirrowy, *m.* Myrrhensaft, *m.*
- Stag-

Stagnant, *ante*, *a.* stoiący, nieplynnny, stojący, stojący.
 Stagnation, *f.* stanie, zalamowanie się, *n.* Stillestehen, *n.* Stokung, *f.*
 Stalle, *m. et f.* stalla, *f.* stępel do piętnowania murzynów, *m.* Stämpel, womit man die Negers zeichnet, *m.*
 Stanca, *f.* gatunek wierszów, *m.* Stanie, *f.* (Strophe einer Art von Gedicht, u. *pl.* dieses selbst.)
 Stanislas, *m.* Stanisław, Stanislaus, *m.* (Name).
 Staroste, *m.* starosta, *m.* Starost, (Polnischer Landeshauptmann). — *stie*, *f.* starostwo, *n.* Starosten, *f.*
 Statère, *f.* przemiara, *m.* Schnellwaage, *f.*
 Station, *f.* stanowisko, *n.* stacja, *f.* Standort, *m.* Station, *f.*
 Stationnale, *a. f.* église —, kościół na stacya pielgrzymiacym przeznaczony, *m.* Kirche, wo die Reisenden ihre Stationen machen, *f.*
 Statuaire, *m.* sznycerz, *m.* Bildhauer, *m.*
 Statuaire, *f.* sznycerstwo, *n.* Bildhauerkunst, *f.* — *a.* marbre —, marmór do kolonady sposobny, zdalny, Marmor der sich zu Bildsäulen schickt, *m.* colonne, posąg, *m.* Säule, auf welcher ein Bild steht, *f.*
 Statue, *f.* statua, *f.* posąg, obraz, *m.* Bildsäule, Ehrensäule, *f.*
 Statuer, *v. a.* ustanowić, uchwalić, sejfesetzen, verordnen.
 Stature, *f.* wzrost, *m.* Leibesgröße, *f.* Statur, *f.*
 Statut, *m.* ustawa, uchwała, *f.* Gesetz, *n.* Satzung, *f.*
 Stéphanographie, *f.* T. tajemne pisanie cyframi, *n.* Geheimschreibekunst, *f.* — *phique*, *a.* do tego należący, dazu gehörig.

Sténographie, *f.* predkie pisanie znakami i abrewiacyami, *n.* Geschwindschreiben durch Zeichen und Abkürzungen, *n.*
 Stérile, *a.* nieplodny, płonny, nieurodzajny, unfruchtbar.
 Stérilité, *f.* nieplodność etc., *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*
 Stigmate, *m.* rana, *f.* Narbe, *f.* Naal, *n.*
 Stigmatiser, *v. a.* piętnować, brandmarken.
 Stil-de-grain, *m.* glinka żółta, *f.* Schüttgelb, *n.*
 Stimuler, *v. a.* obs. *v.* Exciter.
 Stipendiaire, *m.* o zółd służący, um Gold dienend.
 Stipendier, *v. a.* zółd płacić, dawać, besolden.
 Stipulant, *ante*, *a.* obowiązujący się, warujący sobie, der, die etwas angelobt, sich etwas ausbedingt.
 Stipuler, *v. a.* obowiązać się, przyobiecować, warować, über etwas eins werden, angeloben; sich ausbedingen.
 Stoicien, *m.* stoik, *m.* Stoiker, *m.*
 Stoicien, *enne*, *a.* stoiczny, mężny, stały, surowy, stoisch, standhaft, streng.
 Stokliche, *m.* stokfisz, *m.* Stockfisch, *m.*
 Stomacal, *ale*, *a.* żóładek wzmacniający, magensstärkend.
 Stomachique, *a.* żóładkowy; żóładkowi służący, zum Magen gehörig; magensstärkend. — *m.* lekarstwo na żóładek, *n.* Magenarznei, *f.*
 Storax, Styra, *m.* styraks, *m.* Storax; Storarbaum, *m.*
 Store, *m.* zasłona, *f.* Rollvorhang, *m.*
 Stramonium, *m.* szalęy wielki, Stechapfel, *m.*
 Strangulation, *f.* *v.* Etranglement.
 Strapasser, *v. n.* fam. zbić, wytrzepać, übel zurichten.

Stra.

Strapontin, *m.* siedzenie małe w karécie, *n.* kleiner Sitz in einer Kutsche, *m.*
 Stras, *m.* dyament fałszywy, *m.* nachgemachter Diamant, *m.*
 Strasse, *f.* wyczoski iedwabne, *pl.* Wirrseide, *f.*
 Stratagème, *m.* sztuka, *f.* Krieglust, *f.* fig. podejście, *n.* chytrosć, *f.* List, *f.*
 Strict, *icte*, *a.* ścisły, właściwy, pewny, ostry, genau, scharf, streng, enge.
 Strongle, *m.* glista, *f.* Spulwurm, *m.*
 Strophe, *f.* strofa, *f.* Strophe, *f.* Reimgesetz, *n.*
 Structure, *f.* struktura, budowa, *f.* skład, *m.* Bau, *m.* Bauart, *f.*
 Struges, *m.* *pl.* *v.* Vampire.
 Stuc, *m.* gips, *m.* wapno z białym marmórem mieszane, *n.* Stück, *m.* (Mörtel aus Kalk und gestoßenem weißen Marmor).
 Stucateur, *m.* sztukator, *m.* Stuckaturarbeiter, *m.*
 Studieux, *ense*, *a.* pilny w naukach, fleißig im Studiren.
 Stupéfaction, *f.* za-, ogłupienie; zdziwienie, *n.* Betäubung, *f.* fig. zdumienie, *n.* Erstaunen, *n.*
 Stupéfait, *aite*, *a.* zdumiały, erstaunt, bestürzt.
 Stupéfier, *v. a.* fig. za-, zdumieć, zadziwić, in Erstaunen setzen.
 Stupeur, *f.* fig. zadziwienie, *n.* Erstaunen, *n.* *v.* Engourdissement; Assonpissement.
 Stupide, *a.* głupi, dumm.
 Stupidité, *f.* głupota, *f.* nie-rozum, *m.* Dummheit, *f.*
 Style, *m.* grafka, *f.* rylce, *m.* Griffel, *m.* fig. styl, drót, index, *m.* igła na kompasie, *f.* Schreibart, *f.* Styl; Zeiger an einer Sonnenuhr, *m.*
 Styler, *v. a.* fam. sposobieć, ćwiczyć, uczyć, üben, anführen, abrichten.

Styler, *m.* sztylet, puginał, *m.* Stilet, *m.* kleiner Dolch, *m.*
 Styra, *v.* Storax.
 Suaire, *m.* Weronika, *f.* prześcieradio (na umarłego), *n.* Schweistuch; Leichentuch, *n.*
 Suant, *ante*, *a.* pocący się, zapocony, schwiegend.
 Suave, *a.* miły, przyjemny, (ozapachu), lieblich, angenehm, (voriglich vom Geruche).
 Suavité, *f.* przyjemność, *f.* Lieblichkeit, Anmuth, *f.*
 Subalterne, *m.* niższy, untergeordnet. — *m.* niższy, podległy, Subaltern, *m.*
 Subdélégation, *f.* subdelegacya, *f.* Unterabordnung, *f.*
 Subdélégué, *m.* subdelegat, namiestnik, *m.* Unterabgeordneter, *m.*
 Subdéléguer, *v. a.* subdelegować, namiestnika na swe miejsce wyznaczyć, einen Andern an seine Stelle abordnen und bevollmächtigen.
 Subdiviser, *v. a.* rzecz podzieloną znowu dzielić, etwas Getheiltes wieder abtheilen.
 Subdivision, *f.* podział dalszy, mniejszy, *m.* Unterabtheilung, *f.*
 Subhastation, *f.* aukcyja, licytacya, przedaz sądowa, *f.* gerichtliche Versteigerung, *f.*
 Subhaster, *v. a.* publicznie, sądownie przedaz przez licytacya, gerichtliche versteigern.
 Subir, *v. a.* znosić, cierpieć, poddać się, leiden, dulden, auserstehen, über sich nehmen.
 Subit, *ite*, *a.* nagły, predki, niespodziany, plötzlich, schnell, jähe.
 Subjonctif, *m.* T. tryb łączący, *m.* Coniunctiv, *m.*
 Subjuguer, *v. a.* podbić pod iario, opanować, unterwerfen, bezwigen.
 Sublime, *a.* fig. wyniosły, wspaniały, wysoki, erhaben, hoch.

Subli-

Sublimité, *f.* fig. wyniosłość, wspaniałość, wysokość, *f.* Erhabenheit, *ale*.
 Sublingual, *ale*, *a.* podjęzykowy, *unter der Zunge befindlich*.
 Sublunaire, *a.* podzięzyczny, *unter dem Monde befindlich*.
 Submerger, *v. a.* zatopić, *po-grążyć*, *unter Wasser setzen*, *überschwemmen*.
 Submersion, *f.* zatop, *m.* powódz, *f.* ulebszczenie, *f.* Subordination, *f.* porządek, podział, *m.* subordynacja, podległość, *f.* Unterordnung; *darans herfließende Unterwürfigkeit*, *Subordination, f.*
 Subordonnement, *f. ad.* następnie, *porządkowo*, *auf eine untergeordnete Weise*.
 Subordonner, *v. a.* porządkować, *następnie ułożyć*, *poddadzić*, *unterordnen*.
 Subornation, *f.* namowa, *f.* poduszczanie, *n.* Versführung, *Anstiftung zum Bösen, f.*
 Suborner, *v. a.* poduszczać, *zachęcać*, *namawiać do złego*, *verleiten*, *verführen*.
 Suborneur, *m.* —euse, *f.* poduszczacz, *namawiacz, m.* Verführer, *Anstifter, m.*
 Subrécot, *m.* sam. naddatek, *m.* Nachsche, *f.* fig. nie-spodziana dopłata, *f.* unerwartete Nachforderung, *f.*
 Subreptice, *a.* wymachlowany, *ukradkiem nabyty*, *erschlichen*.
 Supreption, *f.* wymachlowanie, *etc.*, *n.* Erschleichung, *f.*
 Subroger, *v. a.* na miejsce czyiego obrać, *prawa czyiego komu nadadzić*, *in eines Andern Stelle und Rechte einsetzen*.
 Subsequent, *ente*, *a.* następnicy, *folgend*, *nachfolgend*.
 Subside, *m.* składka, *f.* podatek, *pośób*, *n.* Hülfssteuer, *f. pl.* summy posilkowe, *f. pl.* Hülfsgebelde, *Subsidien, n. pl.*

Subsidiaire, *a.* pomocny, *posilkowy*, *zu Hülfe kommend*, *Hülfs...*
 Subsistance, *f.* wyżywienie, *utrzymanie*, *n.* Unterhalt, *m. pl.* żywności, *f. pl.* Lebensmittel, *n. pl.*
 Subsister, *v. n.* trwać, *bydź*, *utrzymać się*, *beziehen*, *fortdauern*; *Bestand haben*; *zu leben haben*, *sich erhalten*.
 Substance, *f.* istność, *istota*, *substancja*, *sila*, *f.* Wesen, *n.* Substanz, *Kraft*, *f.* fig. *ma-ietność*; *treść* *istotna*, *f.* Vermögen, *n.* *wesentliches In-*halt, *m. en —, ad.* krótko, *istotnie*, *überhaupt*, *kürzlich*.
 Substantiel, *elle*, *a.* istotny; *posilny*, *wesentlich*; *nährhaft*, *kräftig*.
 Substantif, *m.* T. rzeczownik, *m.* Hauptwort, *n.*
 Substantivement, *ad.* T. w rzeczownym następny, *m.* Nachrebe, *m.*
 Substituer, *v. a.* zamiast czego postawić, *położyć*, *obrać*, *podadzić*, *unterschieben*, *unter-*ordnen.
 Substitut, *m.* namiestnik, *m.* Substitut. Stellvertreter, *m.*
 Substitution, *f.* umieszczenie, *obranie na miejsce*, *zamiast czego*, *n.* *Setzung einer Per-*son oder Sache an die Stelle einer andern, *f.*
 Subterfuge, *m.* wybieg, *wy-*kret, *m.* wymówka, *f.* Aus-flucht, *f.*
 Subtil, *ile*, *a.* subtelny, *ciem-*ki, *lekki*, *fein*, *dünn*, *zart*, *leicht*, *fig.* sztuczny; *chytry*; *dowcipny*, *spigławy*, *listy*; *behend*.
 Subtiliser, *v. a.* scieńczyć, *ciem-*szym robić, *feiner*, *dünn-*er machen, *fig.* *dowcipnie osu-*kać, *fein betrügen*. — *n.* sub-teliaować, *nicować*, *grübeln*, *flügeln*.

Sub-

Subtilité, *f.* cienkość, *subtel-*ność, *f.* Dünne, *Feinheit*, *f.* *fig.* *dowcip*, *m.* *listy* *ro-*zumu; *chytry*, *s. btelno-*stki, *pl. f.* *Scharfsinnigkeit*, *list*, *Spigławyheit*, *Behend-*heit, *f.*
 *Subvenir, *v. n.* (à) *wspomagać*, *wspierać*, *ratować*; *zdażyć*, *wystarczyć*; *opatrzyć*, *zu Hül-*fe kommen, *beistehen*; *versehen*; *bestreiten*.
 Subvention, *f.* podatek *pod-*czas gwałtownej potrzeby, *m.* *Beysteuern, f.*
 Subversion, *f.* fig. ruina, *f.* upadek, *m.* Umsturz, *Unter-*gang, *m.*
 Subvertir, *v. a.* fig. *zniszczyć*, *zburzyć*, *zniesić*, *obalić*, *um-*stößen, *zerstören*.
 Suc, *m.* sok, *m.* Saft, *m.*
 Succéder, *v. n.* (à) *następować* (*komu*, *po czym*), *dziedi-*czyć; *poszczególne się*, *udadź* *się*, *folgen*; *nachfolgen*; *erben*, *gelingen*, *glücken*.
 Succès, *m.* skutek, *koniec*, *m.* pomyślność, *f.* Fortgang, *Aus-*schlag, *glücklicher Erfolg, m.*
 Successeur, *m.* następca, *dzie-*dzie, *m.* Nachfolger, *Erbe, m.*
 Successif, *ive*, *a.* następnicy, *następny*, *auf oder nach ein-*ander *folgend*, *allmählig*.
 Succession, *f.* rząd, *porządek*, *m.* *następstwo*, *dziedzictwo*, *dziedziczenie*, *n.* Folge, *Ord-*nung; *Nachfolge*; *Erbsfolge*; *Erbschaft, f.*
 Successivement, *ad.* *następnie*, *jedno po drugim*, *nach einan-*der, *nach und nach*.
 Succin, *m.* bursztyn, *m.* Bern-stein, *Agstein, m.*
 Succinet, *inete*, *a.* krótki, *wę-*złowaty, *kurz*, *kurz gefast*.
 Succion, *f.* ssanie *etc.*, *n.* Saugen, *Ausaugen, n.*
 Succomber, *v. n.* *podlegać*, *upa-*dać, *erliegen*, *unterliegen*.

Succube, *m.* latawiec, *m.* la-
tawica, *f.* Nachweibchen, *n.* (Gespenst).
 Succulent, *ente*, *a.* soczysty, *posilny*, *säftig*, *nährhaft*.
 Succursale, *f.* ob. *église* —, *ko-*ściół *do fary* *należący*, *m.* *córka*, *f.* Hülfskirche, *f.* Zi-
llal, *n.*
 Succement, *m.* ssanie, *n.* Sau-
gen, *n.*
 Sucer, *v. a.* ssać; *wysać*, *sau-*gen; *einfaugen*; *ausaugen*.
 Suceur, *m.* wysysacz, *m.* *der* *eine Wunde ausaugt*.
 Suçon, *m.* plama *czerwona* *od* *całowania*, *od* *ssania*, *f.* *rothes Maal vom Saugen oder* *Küssen, n.*
 Sugoter, *v. a.* często *ssać*, *oft* *saugen*.
 Sucre, *m.* cukier, *m.* Zucker, *m.*
 Sucré, *ée*, *p. et a.* *cukrowany*, *gezuckert*, *fig.* *elle fait la —*, *czyni się niewiniątkiem*, *sie* *macht die Eittsame*.
 Sucrer, *v. a.* *po-*, *cukrować*, *cukern*, *überzuckern*.
 Sucrerie, *f.* cukiernia, *f.* cu-
kry, *m. pl.* *Zuckerbiederey, f.* *pl.* *Zuckerwerk, n.*
 Sucrier, *m.* cukierniczka, *f.* *Zuckerbüchse, f.*
 Sucrin, *a. m.* *melon* —, *melon* *cukrowy*, *m.* *zuckersüße* *Mel-*lone, *f.*
 Suction, *v.* *Succion*.
 Sud, *m.* południe, *n.* *wiatr* *południowy*, *m.* Süd; *Mit-*tag; *Mittagwind, m.*
 Sud-est, *m.* *z* *południa* *na* *wschód*, *okolica*, *wiatr*, *Süd-*ost; *Südostwind, m.*
 Sud-ouest, *m.* *z* *południa* *na* *zachód*, *okolica*, *wiatr*, *Süd-*west; *Südwestwind, m.*
 Suède, *f.* *Szwecya*, *f.* *Schwe-*den, *n.* — *dois*, *oise*, *a.* *Szwedzi*, *Schwedisch*; — *S.* *Szwed*, *Schwede, m.*
 Sués,

Suée, *f. sam.* pot ze strachu, m. Angielski, m.

Sueur, *f. pot.* m. Schweiß, m.

*Suffire, *v. n. (à)* wystarczyć, zdołać, poradzić. dosyć być, genügen, zureichen, hinreichen, zulangen, gemachen seyn, befreiten.

Suffisance, *f. sam.* dostatek, m. Genüge, *f. v. Présomption, Vanité; Capacité, Habileté.*

Suffisant, *ante, a.* dostateczny, zdolny; dumny, nadepty, hinreichend, hinlänglich; genügend; selbstgenügsam, eingebläset.

Suffocant, *ante, a.* duszący, oddech zatrzymujący, erstickend.

Suffocation, *f.* duszenie, n. Erstickung, *f. Stickfluß, m.*

Suffoquer, *v. a. et n. za, dusić; przydusić, przytknąć, ersticken, dämpfen.*

Suffrage, *m.* głos, m. kréska; pochwała, *f. Wahlstimme, f. Beyfall, m.*

Suffrages, *pl.* przyczyna świętych za kim, *f. pl. Fürbitte, f.*

Suggerer, *v. a.* poduszczać, zwodzić, namawiać, eingeben, an die Hand geben, verführen.

Suggestion, *f.* poduszczanie; zwodzenie, n. namowa, *f. Eingebung, Verführung, f.*

Sugillation, *f.* siniak, m. blaues Mal vom Stößen, n.

Suicide, *m.* samobójstwo, n. samobójca, m. Selbstmord; Selbstmörder, m.

Suie, *f.* sadze, *pl. Ruß, m.*

Suif, *m.* tóy, m. Talg, m. Unschlitt, n.

Suint, *m.* tłustość z potu pochodząca niektórych zwierząt, *f. fettiger Schweiß, gelber Thiere, m.*

Suintement, *m.* wilgotnienie, pocenie się, n. Schweißen oder Nässen, n.

Suintier, *v. n.* wilgotnać, pocić się; sączyć się, cieć, schweißen.

sen od. nassen; sichern, durchsichern.

Suisse, *f.* Szwaycarya, *f.* Schweiz, *f. — m.* Szwaycar; odzwierzy, m. Schweizer, Leibtrabant, Thiersieher, *m. — a.* Szwaycarski, Schweizerisch.

Suite, *f.* orszak; rząd, porządek, związek, ciąg dalszy, m. Gefolge, n. Folge, Reihe, Fortsetzung, *f.* Zusammenhang, *m. de —, ad.* porządkiem, rzędem, jedno po drugim, nach oder hinter oder neben einander, in einer Reihe. tout de —, *ad.* natychmiast, so-gleich.

Suivant, *ante, a.* następujący, następnny, folgend, nachfolgend.

Suivant, *pp.* podług, według, nach, zu Folge. — que, c. tak iak, podług tego iak, nachdem, je nachdem.

Suivante, *f.* garderobianka, izdebna, *f. Kammermädchen, n. Jungemagd, f.*

*Suivre, *v. a. (qq. ou qc.)* iść z kim, za czelem, następować; iść z kim, odprowadzić kogo; stosować się do czego, trzymać się czego; gonić, folgen, nachfolgen; be-gleiten; sich richten nach...; verfolgen.

Sujet, *m.* poddany; pochop, powód, m. materya, przyczyna, *f. Unterthan; Gegenstand, m.*

Sujet, *ette, a. (à)* podległy, poddany, unterworfen, unterthan. *fig.* skłonny; wystawiony na niebezpieczeństwo, gewohnt, geneigt; ausgefesselt, bloß gestellt.

Sujétion, *f.* poddaństwo, poddanie się, n. zwyczaj przykry, m. Unterwürfigkeit, Unterwerfung, Unterthanigkeit; la-szlige Gemohnheit, *f.*

Sulfuré, *éc.* Sulfureux, euse, a. siarczysty; siarkowaty, ge-schwefelt.

schwefelt, schwefelig, schwefe-

Sultan, *m. — ane, f.* sułtan, m. Sultan, m.

Superbe, *a.* pyszny, dumny, stół, hoftartig, *fig.* pyszny wspaniały, prächtig, foibat.

Supercherie, *f.* szalbierstwo, n. podstęp, m. Betrug, m. Hinterlist, *f.*

Superficie, *f.* wierzch, m. powierzchni, płaszczyzna, *f.*

Superficiel, *elle, a.* powierzchowny, niegruntowny, oberflächlich, leicht.

Superfin, *ine, a.* subtelny, zaciemki, überfein.

Superflu, *ue, a.* zbyteczny, überflüssig.

Superflu, *m.* zbytek, m. rzecz zbywająca, *f.* Ueberfluß, m. das Ueberflüssige.

Superfluité, *m.* obfitość, *f.* dostatek, m. Ueberfluß, m.

Supérieur, *re, a.* przełożony, starszy, wyższy, najwyższy, przechodzący, mocniejszy, ober, oberste; höher, höchst; überlegen.

Supérieur, *m. — euse, f.* starszy, przełożony, m. der, die Obere, Vorgesher, m.

Supérieurement, *ad.* lepiej, przedniey, wybornie, vorzüglich, vortreflich.

Supériorité, *f.* przełożenstwo, n. zwierzchność; większa moc, siła, *f.* przewyższenie, n. obere Gewalt, *f.* Vorzug, m. Vorrecht; Uebergewicht, n. Ueberlegenheit, *f.*

Superlatif, *m. T.* stopień trzeci przymiotników, m. höchste Vergleichungsstafel, *f.* Superlatif, m.

Superlativement, *ad. sam.* w najwyższym stopniu, im höchsten Grade.

Superséder, *v. n. obs. (à qc.)* v. Surseoir.

Superstitieux, euse, a. zabobny, abergläubig.

Superstition, *f.* zabobon, n. Aberglaube, m.

Supplanter, *v. a. (qq.)* wyrugować, oszukać, wysadzić, ausstechen, vertreiben.

Suppléer, *v. a. qc. et n. (à qc.)* dolożyć, dopełnić, dodadź, etwas ergänzen, ersetzen.

Supplément, *m.* przydatek, do-datek; przypis, m. Ergänzung, *f.* Nachtrag zu einem Buche, m.

Suppliant, *ante, a.* pokornie proszący, demüthig bittend. — m. *f.* suplikant, m. Supplis-fant, m.

Supplication, *f.* prozba uniżona, pokorna, *f.* demüthige Bitte, *f.*

Supplice, *m.* kara cielesna, gardłowa; męka, *f.* miejsce, gdzie ludzi tracą, n. Leibesstrafe, Lebensstrafe; Marter, Quaal, *f.* Nichtplatz, m.

Supplicier, *v. a. s.* tracić, hinrichten.

Supplier, *v. a.* uniżenie, pokornie prosić, demüthig bitten, stehen.

Supplique, *f.* prozba do Papieża etc., *f.* Bittschrift an den Papst etc., *f.*

Support, *m.* podpora, *f.* Stütze, Haltung, *f. fig.* pomoc, podpora, opieka, *f.* ratunek, m. Hilfe, Unterstützung, Stütze, *f.* Beystand, m.

Supportable, *a.* znośny, erträglich, leidlich.

Supporter, *v. a.* popierać, wspierać, dzwigać; znosić, cierpieć, wytrzymać, tragen; ertragen, verragen, anseheben, leiden. *fig.* wspierać, ratować, bronić, unterstützen.

Supposer, *v. a.* daż na co, przyiąć, przypuścić; podzucić, staszczać, zmyślać, voraus setzen; für wahr annehmen; unterstellen, erdichten.

- Supposition, *f.* przypuszczenie; szafszowanie etc., *a.* Voraussetzung; Unterschiebung, *f.*
- Supplôt, *m.* członek akademii; obrońca, *adherent*, *m.* Mitglied einer Universität, *n.* Anhänger, Anhang, *m.*
- Suppression, *f.* zataienie, zamilczenie; zniesienie, skasowanie, *n.* Unterdrückung; Abschaffung, Aufhebung, *f.*
- Suppresser, *v. a.* zataić, zamilczyć; zniesć, skasować; opuszczać, zatłumić, underdrücken, abschaffen, einziehen; verschweigen, auslassen.
- Suppuratif, *ive*, *a.* ropiacy, Eiter hervorbringend.
- Suppuration, *f.* ropienie, *n.* Eiterung, *f.*
- Suppurer, *v. n.* ropić się, eiteren.
- Supputation, *f.* przeliczenie, zrachowanie, *n.* Ueberrechnung, *f.* Uberschlag, *m.*
- Suprême, *a.* najwyższy, höchst, oberst.
- Sur, *pp.* na, nad, o, w, za, po, około, przy, dla, na, według, podług, auf, über, an, in, von, nach, unter, wegen, mit, um, gegen, bey, vor, zu.
- Sur, *ure*, *a.* kwaśny, cierpki, sauer, herbe.
- Sûr, *ure*, *a.* bezpieczny, niezawodny, pewny, sicher, gewiß.
- Surabondance, *f.* dostatek, zbytek wielki, *m.* obfitość, *f.* großer Ueberfluß, *m.*
- Surabondant, *ante*, *a.* zbyteczny, zbytni, obfity, mehr als überflüssig; überflüssig; über-schwänglich.
- Surabonder, *v. n.* zbytkować, obfitować, mieć w dostatk; niewypowiedzianym byt, mehr als überflüssig seyn; über-schwänglich groß seyn.
- Suracheter, *v. a.* za drogo kupować, przepłacić, allzu theuer verkaufen.
- Suraign, *nô*, *a.* za ostry, za wysoki, zu hoch gestimmt.
- Suranné, *ée*, *a.* zapadły; zastarzały, verjährt; veraltet.
- Sur-arbitre, *m.* pierwszy kompromisarz, superarbitr, *m.* Unterschiedsmann, *m.*
- Sur-charge, *f.* ciężar nowy, *m.* przeładowanie, *n.* Ueberlast, neue oder vermehrte Last, *f.*
- Surcharger, *v. a.* przeładować, obciążyć, überladen.
- Surcroissance, *f. o.* Excrescence.
- Surcroît, *m.* przydatek, wzrost, *m.* pomnożenie, *n.* Zuwachs, *m.* Vermehrung, *f.*
- Surcroître, *v. n.* wyrastać, przyrastać, auswachsen.
- Surdemande, *f.* pretensya nie-skusna, *f.* übermäßige Forderung, *f.*
- Surdent, *f.* przyrostek (zab), *m.* Ueberzahn, *m.*
- Surdité, *f.* głuchota; nieuży-tość, *f.* Taubheit, *f.*
- Surdorer, *v. a.* pozłocić, über-golden, vergolden.
- Surdos, *m.* rzemień kryżowy, *m.* pochwa w szorach, *f.* Kreuzriemen oder Pferdegeschirr, *m.* Strangleader, *n.*
- Suréau, *m.* bez, *m.* Hohlkander, Glieder, *m.*
- Surément, *ad.* pewnie, niezawodnie, sicher; gewiß, zuverlässig.
- Suréminent, *ente*, *a.* wyniosły, über Alles erhaben.
- Surenchère, *f.* podkup, *m.* Uebergebot, *n.*
- Surenchérir, *v. a.* podkupić, podadzić więcej, überbieten.
- Surérogation, *f.* zbyteczność, *f.* dobry, dobrowolny uczynek, *m.* Uebergebuhr, *f.* gutes Werk, *n.*
- Surérogatoire, *a.* zbyteczny, dobrowolny, über die Gebühr
- Suret, *etc.*, *a.* kwaskowaty, säuerlich.
- Sûreté, *f.* bezpieczeństwo, pewność etc., *f.* Sicherheit, *f.*
- Surface, *f.* wierzch, *m.* płaszczyna, powierzchność, *f.* Oberfläche, Fläche, *f.*
- *Surfaire, *v. a.* przecenić, drożyć się, za wiele zacenić, übersegen, übertheuern, vorschlagen, übernehmen.
- Surfaix, *m.* gurt do przygurtowania siodła, *m.* Uebergurt am Pferdegeschirr, *m.*
- Surfeuille, *m.* błonka na pączku, *f.* Knospenhäutchen, *n.*
- Surgarde, *m.* gatowy, *m.* He-gereiter, *m.*
- Surge, *a.* *f.* laine —, wełna nieprana, *f.* ungewaschene Wol-le, *f.*
- Surgeon, *m.* wyrostek z odziemka, *m.* Stammreis, *n.* *fig. obs. v.* Descendant. — d'eau, zdroj, strumyk, *m.* Kleine Quelle, *f.*
- Surhaussement, *m.* podwyższenie, Erhöhung, *f.*
- Surhausser, *v. a.* podwyższyć; przybudować, steigern, erhöhen.
- Surhumain, *aine*, *n.* nadludzki, übermenschlich.
- Surintendance, *f.* dozór najwyższy, *m.* przełożenie, *n.* Oberaufsicht, *f.* Oberaufsicht, Superintendentur, *f.*
- Surintendant, *m.* — ante, *f.* dozorca najwyższy; superintendent, *m.* Oberaufseher; Superintendent, *m.*
- Surjet, *m.* obrębek, szew okragły, *m.* Ueberwendlinse, naht, *f.*
- Surjeter, *v. a.* okragła obrębiad, obzywać, überwendlinse nahten.
- Surlendemain, *m.* pojutrze, *n.* übermorgende Tag, *m.*
- Surloège, *f.* krzyż wołu; *n.* Lendenstück an einem Ochsen, *a.*
- Surmener, *v. a.* zbierać, spędzić (bydło), (das Vieh) über-treiben.
- Surmesure, *f.* nadmiara, kupka, *f.* Uebermaß, *n.*
- Surmonter, *v. a.* przechodzić, wstawać, übersteigen, *fig.* przewyciężyć; przechodzić, überwinden; übertreffen.
- Surmoût, *m.* moszcz nieprasowany, *m.* ungefelterter Most, *m.*
- Surmulet, *m.* barwana morska, *f.* Meerbarbe, *f.*
- Surmulot, *m.* szczur dziki, *m.* große Waldrage, *f.*
- Surnager, *v. n.* na wierzchu pływać, oben schwimmen.
- *Surnaitre, *v. n.* (a) rosnąć na czem, auf etwas wachsen.
- Surnaturel, *elle*, *a.* nadprzyrodzony, übernatürlich.
- Surnom, *m.* przezwisko, *n.* Zuname; Bepname, *m.*
- Surnommer, *v. a.* przewadzić, dadz komu przezwisko, einen Zunamen oder Bepnamen geben.
- Surnuméraire, *a.* przydatny, liczbą przechodzący, überzählig.
- Suros, *m.* guz twardy (na nodze u konia), *m.* Ueberbein am Pferdehuße, *n.*
- Surpasser, *v. a.* przechodzić; przewyższać, celować, höher seyn; übertreffen.
- Surpasser, *v. a.* przepłacić, za drogo, za wiele zapłacić, zu theuer bezahlen, zu viel bezahlen.
- Surplus, *m.* alba, *f.* Chorhemd, *n.*
- Surplomb, *m.* pochyłość, *f.* nicht senkrechter Stand, *m.* en —, pochyło, nie do pionu, überhängend.
- Surplomber, *v. n.* pochylać się, überhangen.
- Surplus, *m.* naddatek, *m.* reszta, *f.* Uberschuß, *m.* das Uebrige; Rest, *m.* au —, *ad.* w reszcie; oprócz tego, übrig; ausserdem.
- Surpoids, *m.* przewaga, *f.* Uebergewicht, *n.* Ausschlag, *m.*

Symphonie, *f.* symfonia, *f.* dźwięk, *m.* Symphonie, *f.* Zusammenklang, *m.*
 Symptomatique, *a.* przypadkowy, (o chorobie) zu den Zufällen einer Krankheit gehörig.
 Symptôme, *m.* przypadek, *m.* (w chorobie) Zufall bey einer Krankheit, *m.* *fig.* znak, *m.* Anzeige, *f.*
 Synagogue, *f.* bóżnica, szkoła żydowska, *f.* Judenthume, *f.*
 Syndic, *m.* syndyk, *m.* Rathgeber einer Gemeinde, Syndikus, *m.* — cal, *ale*, *a.* syndyczny, dem Syndikus gehörig. — cat, *m.* syndectwo, *n.* Amt des Syndikus, *n.*
 Synode, *m.* synod, zbór, sobór; *m.* Versammlung der Geistlichen,

f. — dal, *ale*, *a.* synodowy, synodalny, dazu gehörig.
 Synonyme, *a.* równy, rów ego znaczenia, sinnverwandtes Wort, *n.*
 Syntaxe, *f.* T. składnia, *f.* Wortfügung, *f.*
 Syrie, *f.* Syrya, *f.* Syrien, *n.* — rien, *nne*, *a.* S. Syryjski, Syrisch; *a.* Syryczyk, Syrer, *m.*
 Syrop, Syrtes, *v.* Sir . . .
 Systematique, *a.* systematyczny, porządkowy, systematich.
 Systeme, *m.* systema, *n.* porządek, skład, układ, *m.* Lehrgebäude, System, *n.*

T.

Ta, *pr.* twoja, deine.
 Tabac, *m.* tabaka, *f.* tutun, *m.* Tabak, *m.*
 Tabagie, *f.* kompania, izba, w której tutun palą; puszka, skrzynka na tutun, lalki, etc. *f.* Tabaksgesellschaft, Tabaksstube, *f.* Tabakshaus; Tabaks- und Pfeifenbehälter, *n.*
 Tabarin, *m.* ciarlatan, *m.* Pfeifhering, Hanswurst, *m.*
 Tabarinage, *m.* blaznowanie, *n.* *figle*, *pl.* *m.* Pfeifheringsspiessen, *f.* *pl.*
 Tabatiere, *f.* tabakierka, *f.* Tabaksdose, *f.*
 Tabellion, *m.* pisarz, notaryusz, *m.* Gerichtschreiber, Notarius, *m.*
 Tabellionage, *m.* pisarstwo, *n.* Gerichts- und Amtschreiber, *f.*
 Tabernacle, *m.* przybytek (w starym zakonie), *m.* kuczki, *pl.* miejsce, gdzie jest cymboryum, *n.* Stiftenhütte; Lau-

berhütte, *f.* Sacramenthäuschen, *n.*
 Tabes, *m.* suchoty, *pl.* Auszehnung, *f.*
 Tabide, *a.* na suchoty chory, schwindlichtig.
 Tabis, *m.* tabin, *m.* gewässerter Cassent, *m.*
 Tablature, *f.* tabulatura, *f.* (w muzyce) Tabulatur, *f.* (in der Musik.)
 Table, *f.* stół, *m.* tablica, tabela, *f.* spisec, reiestr, *m.* Tisch, *m.* Tafel; Tabelle, *f.* Register, *n.*
 Tableau, *m.* obraz, *m.* malowanie, *n.* opis; spisec, reiestr, *m.* Gemälde, Bild; Verzeichniß, *n.*
 Tablee, *f.* stół pełen czego, *m.* Tisch voll, *m.*
 Tabler, *v.* *n.* obs. stawiać warcaby, im Brettspiele: die Steine setzen. *fig.* *jam.* la dessus, spuszczając się na co, darauf rechnen.

Table-

Tabletier, *idre*, *f.* stolarz od wykładaný roboty, *m.* Kunsttischler, *m.*
 Tablette, *f.* wisiadełko, *n.* treszka; półka, przegroda w szafie; tabliczka, *f.* aufgesetztes oder befestigtes Bret, *fach*, *n.* Büchergesell; Tafelchen, *n.* — ttes, *pl.* łapki, *pl.* pugilares, *m.* Bücherschienen, *f.* *pl.* Schreibräfel, *f.*
 Tableterie, *f.* stolarstwo kunsztowne, *m.* robota taka wykładana, sadzona, *f.* Handwerk eines Kunsttischlers, *n.* des- sen Arbeit, *f.*
 Tablier, *m.* fartuch; szorc, *m.* Schürze, *f.* Schürzell, *n.*
 Tabouret, *m.* taboret, *m.* Sessel ohne Lehne, *m.*
 Tac, *m.* parch owczy, *m.* Rinde der Schaaf, *f.*
 Tac, tac, *m.* puf, puf! trum! tum!
 Tache, *f.* plama, *f.* ciemie, *n.* Fleck, Flecken, *m.* *fig.* zmaza, wada, przywara, *f.* Mangel, Fehl, *m.*
 Tache, *f.* robota wyznaczona, *f.* Tagewerk, *n.* Arbeit, *f.*
 Tachéographie od. Tachygraphie, *m.* znakami prędko piszący, Geschwindschreiber, *m.*
 Tachéographie od. Tachygraphie, *f.* prędkie znakami pisanie, *n.* Geschwindschreiberkunst, *f.*
 Tacher, *v.* *a.* zwałac, spaskudzic, plugawić, beslecken, besudeln.
 Tacher, *v.* *n.* (de) starać się, bemühen, trachten. (a . . .) zamierzac, zamyslać, die Absicht haben, suchen.
 Tacheté, *ée*, *a.* pstrokaty, nakrapiany, gesteckt, fleckig.
 Tacheter, *v.* *a.* pstrzyć, nakrapiać, mit Flecken versehen.
 Tacite, *a.* skryty, domysłny, stillschweigend.
 T. II.

Taciturne, *a.* milczący; skryty, der oder die nicht viel spricht, still, verschlossen.
 Taciturnité, *f.* za- milczenie, *n.* skrytość, milczatość, *f.* Stillsitzen, *n.* Verschlossenheit, *f.* Tact, *m.* czucie, *n.* (zmysł) Gefühl, *n.* (Sinn).
 Tactile, *a.* dotkliwy, dotykálny, fühlbar.
 Taction, *f.* tykanie, dotykanie, *n.* Fühlen, *n.*
 Taffetas, *m.* kitayka, *f.* Tafelfent, *m.*
 Tafia, *m.* gorzałka cukrowa, *f.* Zuckerbranntwein, *m.*
 Taie, *f.* poszewka, powłoka, *f.* Ueberzug, *m.* Bettstübe, *f.*
 Taillable, *a.* poborowy, czynszowy, steuerbar.
 Taillade, *a.* króy, *m.* cięcie, *m.* rozpor, *m.* Schnitt; Schliß, *m.*
 Taillader, *v.* *a.* posiekać, porabac; roz-, narzynac, zerfegen; aufschlißen.
 Taillanderie, *f.* rzemiosło kowala, który z czarnéj blachy rzeczy robi, *n.* rzeczy z blachy takiéy, *pl.* Handwerk eines Kleinschmieds, *n.* Eisenschmiede, *f.*
 Taillandier, *m.* kowal, co z czarnéj blachy rzeczy robi, *m.* Kleinschmied, Schaarschmied, *m.*
 Taillant, *m.* ostrze, *n.* Schneide, Schärfe, *f.*
 Taille, *f.* króy, *m.* rzućcie, cięcie; wyrzynanie kamienia; nacięcie; *n.* poraż; karb, *m.* karbowana laska; postać, *f.* wzrost; pobór, podatek, *m.* Schnitt, *m.* Schneiden; Verschneiden, *n.* Steinschnitt; Holzschlag; Kerbstock, *m.* Kerbböhl, *n.* Wuchs, *m.* Leibesgestalt; gemisse Abgabe, *f.*
 Taille-douce, *f.* kópersztych, *m.* Kupfersch, *m.*
 Tailler, *v.* *a.* rznac, oberznac, obciac, ociosac, przykroic; *U* po-

- porznąć, pokrajać, porabac; wyrznąć, schneiden, beschneiden, behauen, zuschneiden, zubauen; zerschneiden, zerhauen; einschneiden.
- Tailleur, *m.* krawiec, *m.* Schneider, *m.* — de pierres, kamienik, *m.* Steinschneider; Steinmetz, *m.* — de limes, *m.* pilownik, *m.* Feilenhauer, *m.*
- Taillense, *f.* krawcowa, *f.* Schneiderin, *f.*
- Taillis, *m.* porab, *m.* krzewina, *f.* Gebau, *n.* Holschlag, *m.* Buschholz, *n.*
- Tailloir, *m.* deszczka do siekania, *f.* Hackbrett, *n.*
- Taillon, *m.* podatek dodatny, *m.* Nachsteuer, *f.*
- Tain, *m.* cyna płatkowa, *f.* Staniol, *m.* Blattzinn, *n.*
- *Taire, *v. a.* zamilczeć, ver-schweigen, *se* —, *r.* milczeć, schweigen.
- Taisson, *m.* zbik, *m.* Dachs, *m.*
- Talapoin, *m.* małpa z czarnym nosem, *f.* der schwarznasige Affe, *m.*
- Talc, *m.* talk, *m.* Talkstein, *m.*
- Taled, *m.* tales, *m.* zawicie żydowskie w bóżnicy, *n.* Kopfschleier der Juden in der Synagoge, *m.*
- Talent, *m.* talent, *m.* Talent, *n.* fig. sposobać, *f.* talent, *dar*, *m.* naturalne Fähigkeiten, *Gabe* und Geschicklichkeit, *f.*
- Taler, *m.* talar, *m.* Thaler, *m.*
- Talisman, *m.* talisman, *m.* (znak, obraz zabobny), Za-lisman, *m.* (abergläubiges Auhängsel). — nique, *a.* tego się ucyzacy, den Talisman betreffend.
- Talmonse, *f.* placek z séra, *m.* Käsefuchen, *m.*
- Talmud, *m.* talmud, *m.* (księga praw żydowskich) Talmud, *m.* (Gesetzbuch der neuern Juden). — dique, *a.* talmudowo-
- wy, talmudisch. — diste, *m.* wykładacz talmudu, biegły w nim; *m.* der im Talmud erfahren ist, Ausleger desselben, *m.*
- Taloche, *f.* sam. uderzenie ręką po głowie, *n.* Schlag mit der Hand auf den Kopf, *m.*
- Talon, *m.* pięta, *f.* absas, Kłocak, korek, *m.* Ferse, *f.* Absatz am Schuh *ic.*, *m.*
- Talonneur, *v. a.* sam. gonić za kim, isdz, biedz tuż za kim; przynaglać; przypilać, nalegać, auf dem Fuße nachfolgen; anspornen, auf dem Rücken seyn.
- Talonnier, *m.* kopytacz, *m.* Absatzschneider, *m.*
- Talonnieres, *f.* pl. choboty, napietki zakonników bosych, pl. skrzydła u nog Merkurego, *n.* pl. Gersienleder an den Holzschuhen der Barfüßer, *n.* Stügel an den Füßen des Merkurs, *m.* pl.
- Tamarin, *m.* tamarynda, *f.* Tamarinde, *f.*
- Tamaris, Tameris, *m.* tamaryszek, *m.* Tamariske, *f.*
- Tambour, *m.* bęben, doborz, *m.* Trommel, *f.* Trommelschläger, *m.*
- Tambourin, *m.* bębenek dziecienny; bębenek z dzwonkami; ten, co na nim bębni, *m.* kleine Trommel, *f.* Tambourin, *n.* der es schlägt, *m.*
- Tambouriner, *v. n.* bębnić, (o dzieciach etc.) trommeln (von Kindern *ic.*) — a rzecz zgubiona bębniem ogłaszać, eine verlorne Sache ausrufen, *m.*
- Tambourineur, *m.* (pogardliwie) bęben, bębenica, *m.* (verächtlich:) Trommelschläger, *m.*
- Tamis, *m.* sito, *n.* Sieb, Haarsieb, *n.*
- Tamiser, *v. a.* przesiać (przesito) sieben.

Tam.

- Tampon, *m.* zatyczka, korek, korek, czop, *m.* Zapfen, Pfropfen, Stöpsel, *m.*
- Tamponnier, *v. a.* zatkać, zaczopować, zupfropfen.
- Tan, *m.* kwas garbarski, *m.* Loh, Garberlohe, *f.*
- Tancer, *v. a.* sam. wylatać, wyfukać, ausschelten.
- Tanche, *f.* lin, *m.* (ryba) Schleie, *f.* (Fisch).
- Tandis - que, *c.* gdy, w ten czas, kiedy; tym czasem; gdy przeciwnie, während als, indessen als, so lange als; da hingegen.
- Tangage, *m.* kołysanie się okrętu wzdłuż, *n.* Schwan-ken des Schiffs der Länge nach, *n.*
- Tanière, *f.* jama zwierza, *f.* Höhle eines wilden Thieres, *f.* fig. ką, loch, *m.* Schlupfwinkel, *m.*
- Tanne, *f.* krosta czarniawa na twarzy etc., *f.* Finne in der Haut, *f.*
- Tanné, *é*, *a.* dębiony; dębiasty, cisawy, gelobt; loh-farben.
- Tanné, *f.* kwas garbarski wymoczony, *m.* ausgebeizte Garberlohe, *f.*
- Tanner, *v. a.* dębować, dębić, loben.
- Tannerie, *f.* garbarnia, *f.* Loh-gärbercy, *f.*
- Tanneur, *m.* garbarz, *m.* Loh-gärber, *m.*
- Tanqueur, *m.* przewoźnik, *m.* Schiffslader, *m.*
- Taut, *ad.* tyle, tak wiele; tak często; tak, tak bardzo; tak długo, tak dalece; tém, so viel; so oft; so sehr, so stark, dermaßen; so lange; so weit; desto.
- Taute, *f.* ciotka, stryjenka, *f.* Muhme, Base, Taute, *f.*
- Tantia, Tantinet, *m.* sam. troszeczkę, troszkę, ein wenig.
- Tantôt, *ad.* zaraz, wnet, w krótko; niedawno, dopiero co, bald, in kurzem; vor kurzem, erst, vorhin.
- Taon, *m.* bak, *m.* Bremse, Pferdekliege, *f.*
- Tapabor, *m.* czapka podróżna, *f.* Reisefappe, *f.*
- Tapage, *m.* sam. hałas, gomon, *m.* Lärm, *m.* Getöse, *n.*
- Tapageur, *m.* sam. hałasownik, *m.* Lärmer, *m.*
- Tape, *f.* czop, *m.* Zapfen, *m.* sam. plask, klask, policzek, *m.* uderzenie ręką, *n.* Klitsch, *m.* Dachtel, Ohrseige, *n.*
- Taper, *v. a.* et *n.* tapierować (włosy); tupać (nogami); zatkać, tappiren; stampfen; zupfropfen. sam. policzekować, uderzyć ręką. Ohrseigen geben, en Tapinois, *ad.* po cichu, skrycie, nieznacznie, heimlich, unvermerkt.
- se Tapir, *v. r.* zniżić się, schylić się, usiedź na nogach, sich ducken, fauern.
- Tapis, *m.* kobierzec, kilim, *m.* murawa, *f.* Teppich, *m.* Tappet, *n.* Nasenplatz, *m.*
- Tapisser, *v. a.* obić, okryć koblacami, tapezieren.
- Tapisserie, *f.* obicie, *n.* Tapezery, Tapede, *f.*
- Tapissier, *m.* ére, *f.* tapisyer, tapicyer, *m.* Tapezierer; Tapezenhändler; Tapezenwirker, *m.*
- Tapon, *m.* sam. kłab, wał sukien zwiniętych etc., *m.* Klumpen Kleider *ic.*, *m.*
- Tapoter, *v. a.* sam. klaskać, bić ręką, klappsen.
- Tapure, *f.* tapirowanie, *n.* wlosy tapirowane, *m.* pl. Tappiren der Haare, *n.* tappirte Haare, *n.* pl.
- Taquin, *ine*, *a.* skąpy, sknórowaty; knabruny, farg, filig; halsstarrig.
- Taquinerie, *f.* sam. skepstwo, sknerstwo, *n.* hardosc, *f.* Filzigkeit; Halsstarrigkeit, *f.*

Ta.

Tarabuster, *v. a. sam.* dręczyć kogo. nalegać komu, beschwerlich fallen.

Tarare, *i. sam.* tereferel bay prawie! gut! mir gleich viel!

Tard, *ad.* późno, spät.

Tarder, *v. n.* zwłaczać, nie spieszyć się, bawić się, verziehen, verweilen, zögern, säumen. — *i.* tęskno bydz, przykrzyć się, nach etwas verlangen.

Tardif, *ive, a.* późny, nierychły, nieraczny, leniwy; zimozrzały, spät, langsam; spät reif.

Tardiveté, *f.* nierychłość, nie-raczość; zimozrzałość, *f.* Langsamkeit, *f.* spätes Reifen, *n.*

Tare, *f. fig.* wada, przywara; ustrata, *f.* ubytek, *m.* Fehler, Mangel; Abgang am Gewicht *u.*, *m.*

Taré, *ée, a.* zepsuty, niedoskonały, verdorben, fehlerhaft, beschädigt.

Tarentisme, *m.* pomieszanie rozumu od ukąszenia tarantuty pochodzące, *n.* Art Wahn; sinu durch den Biß der Tarantel, *m.*

Tarentule, *f.* tarantula, (paizk); rodzaj małych iaszczarek, *f.* Tarantel, *f.* Art Spinne; Art kleiner Eidechsen, *f.*

Targe, *f.* tarcza, *f.* Ratsche, *f.* (Art alter Schilde).

Targette, *f.* rygiel, *m.* zasuwka, *f.* Riegel, *m.*

se Targuer, *v. r. sam.* (de qc.) chętnie się, pysznić się czem, auf etwas trohen, damit prahlen.

Tari, *m.* sok palmowy, kokosowy, *m.* Saft aus den Palmen- und Kokusbäumen, *m.*

Tarif, *m.* taryfa, *f.* Waarenverzeichnis, *n.* Tarif, *m.*

Tarifiser, *v. a.* taryfę ustanowić, w taryfę wpisać, einen Tarif machen, in einen Tarif bringen.

Tarin, *m.* sikora, *f.* Grünfink, *m.*

Tarir, *v. a. et n.* wypuszczyć, spuścić; ustać, wyschnąć, oschnąć, austrocknen, vertrocknen, versiegen.

Tarissable, *a.* wysuszalny, waś vertrocknen kann.

Tarissement, *m.* wysuszenie, osuszenie, ustanie, *n.* Austrocknen, Vertrocknen, Versiegen, *n.*

Tarot, *v.* Bassop.

Taroté, *ée, a.* na grzbiecie malowany, (o kartach) auf der Rückseite gefärbt, (von Spielkarten).

Tarots, *m. pl.* karty wielkie i długie do gry Tarok, *f. pl.* Tarokkarte, *f.*

Tarouse, *f.* kozieł, włosy między brwiami, *pl. m.* Haar zwischen beiden Augenbraunen, *n.*

Tartare, *m.* piekło, *n.* Tartarus, *m.* Hölle, *f.*

Tartareux, *euse, a.* waynistynowy, weinsteinartig.

Tartarie, *f.* Tataryja, *f.* Tartarey, *f.* — *re, a.* Tatarski, Tartarisch. — *m.* Tatar, *m.* Tartar, *m.*

Tarte, *f.* tort, *m.* Torte, *f.*

Tartelette, *f.* torcik, *m.* Törtchen, *n.*

Tartre, *m.* waynstyn, *m.* Weinstein, *m.*

Tartufe, *m.* obłudnik, świętoszek, *m.* Heuchler, Scheinheiliger, *m.*

Tartuferie, *f. sam.* obłuda, *f.* Heuchelei, *f.*

Tartusier, *v. n.* nabożnego udawać, scheinheilig thun.

Tas, *m.* kupa, *f.* Haufen, *m.*

Tasse, *f.* czarzka, filiżanka, *f.* Schale, Tasse, *f.*

Tasseau, *m.* listwa, *f.* Leiste, Querleiste, *f.*

Tasser, *v. a.* w kupę usypać, ułożyć, häufen, aufhäufen.

Tâte-poule, *m. sam.* liczykrupa, groszosyszek, *m.* Topfgucker, *m.*

Ta-

Täter, *v. a.* macać; ob-, pomać; spróbować, skosztować, dochodzić, fühlen, anfühlen, befühlén, betasten; kosten, prüfen, versuchen. se —, *r.* porachować się z sobą, zapytać się siebie samego, sich prüfen, untersuchen.

Tâteur, *m.* —euse, *f.* macający, kosztujący etc., niere-zolut, watpiciel, *m.* der, die etwas befühl't, kostet, versucht; ungeschlüssiger Mensch, *m.*

Tâte-vin, *v.* Siphon.

Tatillon, *m. et f. sam.* baiać, *m.* Schwäger, *m.*

Tatillonage, *m. sam.* baianie, *n.* bredzie, *pl.* unnützes Geschwätz, *n.*

Tatillonner, *v. n. sam.* baiać, bredzić, schwagen, waschen.

Tâtonnement, *m.* macanie etc., *n.* Befühlen, *n.*

Tâtonner, *v. n.* macać koło siebie, po ciemku, po macaku isdz, tappen, herum tappen, fig. chwiać się, wachać się powatpiewać, im Finstern tap-pen.

Tâtonneur, *m.* —euse, *f.* po ciemku, po macaku idący etc., der, die im Finstern herum tappt.

à Tâtons, *ad.* po macaku, po ciemku, w niepewności, im Dunkeln tappend.

Tatou, *m.* pancernik, *m.* Ta-tu, *m.* Panzerthier, *n.*

Tatouage, *m.* pomalowanie ciała, *n.* Bemahlen des Körpers, *n.*

Tatouer, *v. a.* ciało farbami pomalować, seinen Körper bunt-malen, (von den Wilden).

Taudis, (Tandion, sam.) *m.* chara, ciupa, iama, *f.* Hütte, *f.* Loch, Nest, *n.*

Taupe, *f.* kret; guz na głowie, *m.* Maulwurf, *m.* Speckbeute am Kopfe, *f.*

Taupe-grillon, *m. v.* Cour-filibre.

Taupier, *m.* ten. co krety łapie, Maulwurfsfänger, *m.*

Taupiere, *f.* pólapka na krety, *f.* Maulwurfsfalle, *f.*

Taupin, *ne. a.* czarny (o sierci i włosie) schwarz, (von Haut und Haaren).

Taupinée, Taupinière, *f.* kretowisko, *n.* kretowizna, *f.* Maulwurfsbausen, *m.*

Taure, *f.* jałowica, *f.* Kalbey

Gärse, junge Kuh, *f.*

Tanreau, *m.* byk, *m.* Stier, *m.*

Tanrobole, *m.* ofiarowanie wołu, *n.* Stieropfer, *n.*

Taute, *v.* Seche.

Tautologie, *f.* T. powtarzanie, słów niepotrzebne, unnötige Wiederholung eines Wortes, *u.*, *f.*

Tantologique, *a.* często i niepotrzebnie powtarzany, oft und unnütz wiederholt.

Taux, *m.* taxa; ustawa poborowa, prowizja kraiowa, *f.* Taxe; Steueranlage, *f.* landesübliche Zinsen, *m. pl.*

Tavatollo, *f.* tuwalnia, *f.* mit Spigen besetztes Tuch, Lauf-tuch, *m.*

Taveler, *v. a.* upatrzeć, bunt-kiećgi machen.

Tavelure, *f.* pstrocina, plamy pstre tygrysa etc., *pl. f.* das Sprenglichte auf der Haut eines Thieres.

Taverne, *f.* szynkownia, *f.* Wein-schenke, *f.*

Tavernier, *m.* —ière, *f.* szynkarz, *m.* Schenk, Wein-schenk, *m.*

Taxateur, *m.* taxator, szacownik, *m.* Schäher, *m.*

Taxation, *f.* szacowanie, taxowanie, *n.* Taxiren, *n.* — *pl.* pisne, *n.* Zählgeld, *n.*

Taxe, *f.* taxa, ustawa, *f.* pobór, podatek, *m.* Taxe, *f.* gesetzter Preis, *m.* Auflage, Abgabe, *f.*

Ta-

Taxer, *v. a.* szacować, taxować, taxę ustawić, ułożyć, podatek nałożyć, schäzen, taxiren; eine Schätzung auflegen. (qq. de qc.) zarzucać komu co, obwiniać kogo, beschuldigen. se —, *v.* oszacować się, dobrowolny dawać podatek, schäzen, sich zu einem freiwilligen Beitrage verstehen.

Te, *pr.* tobie, ci, cię, dir, dich.

Technique, *a.* kunsztowny, techniczny, kunstmäßig, technisch.

Technologie, *f.* nauka o rzemiosłach, künstsätz, etc. *f.* Lehre von Handwerken, Manufakturwesen ic., *f.*

Te Deum, *m.* hymn na chwale Boga, *m.* Te Deum, *n.* Lobgesang.

Teiguasse, *f. sam.* peruczysko, *n.* alte, schlechte Perücke, *f.*

Teigne, *f.* mól; parch, *m.* Schabe, Motte, *f.* Grind, *m.* Naude, *f.*

Teignerie, *f.* izba dla parszywych, *f.* Siechhaus für Grindige, *n.* Kränkammer, *f.*

Teigneux, *euse, a.* parszywy, grzdzig, kränkig.

Teille, *f.* wiadano, łyeczko konopiane, Iniane, *n.* durch das Brechen abgelösete Haut, oder Glathsrinde, *f.*

Teindre, *v. a.* farbować, färben.

Teint, *m.* farbowanie, *n.* cera, (twarzy), *f.* Farbe, *n.* Gesichtsfarbe, *f.*

Teinture, *f.* farba, *f.* Farbe, *f.*

Teinturier, *m.* — iere, *f.* farbierz, *m.* Färber, *m.*

Tel, Telle, *a.* taki, taka, takie; nie jeden, pewny niejaki, ten, a ten; tak, iak... tak, solcher, solche, solches; mancher; der und der; so wie... so. — que; tak, że aż; iakikolwiek, so daß, so wie; es sey, wer es wolle. — quel, ia-

ki, taki, mierny, so so, mit telmäßig.

Télescope, *m.* perspektywa, *f.* Schrohr, Fernrohr, *n.*

Tellement, *ad.* tak, takim sposobem, tak bardzo, dermaßen, dergestalt, so sehr. quellement, iako tako, so, so.

Téméraire, *a.* zuchwały, poufały, śmiały, nierozsądny, nierozważny, verwegen, kühn, frech, unbesonnen.

Témérité, *f.* zuchwałość, poufałość, śmiałość; etc., *f.* Verwegenheit, Frechheit; Tollkühnheit, *f.*

Témoinage, *m.* świadectwo, *n.* dowód, znak, *m.* Zeugnis, *n.* Beweis, *m.* Merkmal, *n.*

Témoigner, *v. a.* za-, świadczyć; oświadczać, okazać, zeugen; bezeugen, bezeigen, blizzen lassen.

Témoin, *m.* świadek, *m.* Zeuge, *m.*

Tempe, *f.* skroń, *f.* Schläfe, *f.* Schlaf, *m.*

Tempérament, *m.* temperament, *m.* postanowienie ciała, *n.* własność, natura ciała, *f.* Temperament, *n.* Leibesbeschaffenheit, Natur, *f.* fig. szrodek, pomiar, *m.* pomiarkowanie, *n.* Mittelweg, *m.* Mäßigung, *f.*

Temperance, *f.* mierność, *f.* Mäßigkeit, *f.*

Tempérant, *ante, a.* mierny, mäßig.

Température, *f.* własność powietrza, nieba, *f.* Beschaffenheit der Luft, Witterung, *f.*

Tempérer, *v. a.* u- —, po-, miarkować; zmierzyć, zmniejszyć, mäßigen, mildern, vermindern.

Tempête, *f.* naważność, zawiorucha, burza, *f.* Sturm, *m.* Ungewitter, *n.*

Tempéter, *v. n.* sam. hałasować, lärmen, toben.

Tem-

Tempétueux, *euse, a.* burzliwy, wicherzasty, stürmisch.

Temple, *m.* kościół, *m.* Tempel, *m.*

Templier, *m.* templarczyk, bożogroba, *m.* Tempelherr, *m.*

Temporalité, *f.* jurysdykcya świecka biskupa, etc., *f.* weltliche Gerichtsbarkeit eines Bischofs ic., *f.*

Temporel, *elle, a.* doczesny, marny, świecki, nikczemny, zeitlich, vergänglich, irdisch; weltlich.

Temporel, *m.* władza świecka, *f.* dochody duchowne, *m. pl.* weltliche Macht, *f.* weltliches Einkommen der Geistlichen, *n.*

Temporiser, *v. n.* czasu, lepszy pory oczekiwać, wyglądać, czasować, die Zeit abwarten, zaudern.

Temporiseur, *m.* czasupigcy, Zauderer, *m.*

Temps, *m.* czas, *m.* pogoda, złota, *f.* Zeit, *f.* Wetter, *n.* Witterung, *f.* u- —, *ad.* w sam czas; dosyć wcześnie; na czas pewny, zu rechter Zeit; zeitig genug; auf eine gewisse Zeit. en même —, *ad.* właśnie w ten czas, oraz. wraz, zu gleicher Zeit, zugleich. de tout —, każdego czasu, jederzeit.

Tenable, *a.* obronny, halstbar, *fig.* wytrwały, gdzie można wytrwać, zostać, wo man bleiben kann.

Tenace, *a.* lipki, lepiasty, kleberig, zähe, *fig.* sknérówaty; hardy, geizig, starrköpfig.

Ténacité, *f.* lipkość, *f.* Zähheit, *f.* fig. sknérówatość; hardość, *f.* Stargheit; Hartnäckigkeit, *f.*

Tenaille, *f.* (osobl. *pl.*) cęgi, obcegi, klészce, *pl.* (osobl. *pl.*) Zange, *f.*

Tenailler, *v. a.* rospalonémi cęgami szarpać; szczypać, mit glühenden Zangen zwicken.

Tenancier, *m.* — iere, *f.* czynszownik, okupnik, *m.* Besitzer (eines zinsbaren Bauer-

gutes), *m.*

Tenant, *ante, a.* trzymaący, etc., etwas haltend ic.

Tenans, *m. pl.* kopce, miedze, granice miedzy rolami, dobrami, *pl.* Grenzen eines Aders oder Gutes, *f. pl.* v. Abou-tissans.

Tendance, *f.* pęd, *m.* ciągnięcie ku czemu, *n.* Bestreben eines Körpers, sich wohin zu bewegen, *n.*

Tendant, *ante, a.* (à qc.) ściągający się na co, godzący ku czemu, auf etwas abzielend, gerichtet, hinaus laufend.

Tendineux, *euse, a.* żylisty; żylisty; żyłowaty, sehnig, sehnicht.

Tendon, *m.* suchczyła, *f.* muszkuł, *m.* Sehne, *f.* Glehse, *f.*

Tendre, *a.* miękki, kruchy, delikatny; dolegliwy, słaby, mięk, marbe, zart; empfindlich, schwach, schwächlich, *fig.* zły, serdeczny; miły, weichmüthig, zärtlich; sieblich. — *m. sam.* serdeczność, czułość, *f.* Zärtlichkeit, *f.*

Tendre, *v. a.* natężyć, wyprężyć, napiąć; rospiąć; rozciągnąć; podadzić; rozbić, za-

stawić; obić, zawiesić, spannen; austrecken, reichen; stellen, aufschlagen; bedängen, ausschlagen. — *n.* (à) iadź dokąd, hingehen, *fig.* godzić, zamierzac zachodzić, abjelen, ab-

zwecken; trachten.

Tendrolet, *ette, a.* sam. mieluchny; pieszczotliwy, zärtlich; verlobt.

Tendresse, *f.* serdeczność, *f.* Zärtlichkeit, *f.*

Tendreté, *f.* miękkość, kruchosc, *f.* Zartheit, Weichigkeit, *f.*

Ten-

Tendron, m. wyrostek, m. latorośl; chrząstka, f. junger
 Sprössling; Knorpel, m. fig. dziewczka; dziewczynka, f. junges Mädchen, m.
 Ténébres, f. pl. ciemności, pl. ciemność, f. Ginfkerniß, f.
 Ténébreux, euse, a. ciemny, finster, dunkel.
 Ténement, m. zagroda, f. folwark, m. herrschaftlicher Meyershof, m.
 Teneur, f. treść, f. Inhalt, m.
 Teneur de livres, m. książki irachunki utrzymujący, Buchhalter, m.
 Tenez! i. stój! postój! oto! masz! bądź! sehet! da! nehm! *
 Tenir, v. a. et n. trzymać; za- trzymywać, bawić; posiadać, mieć, zajmować; utrzymy- wać. halten; fassen; aufhalten; inne haben, beseßen, haben; ein- nehmen; erbalten. (gc. de qq.) bydz komu co winien, mieć, wiedzieć, dowiedzieć się, umieć co od kogo, einem etwas zu verdanken haben, et- was von einem wissen, erfah- ren, gelernt haben, (de qq.) podobaym bydz komu, za- krawać, isdz, na co; mieć, trzymać, że tak, einem ähnlich seyn; achten, dafür hal- ten, (contre) trzymać się, wytrwać, trwać, utrzymać się, Stand halten, ausbalten, bestehen, bleiben, dauern. — (à qc.; à qq.) blisko przy czym leżeć, schodź się z czym; zależeć na kim, na czym, an etwas anstoßen; daran, an jemandem liegen. en —, ko- chać się, rozkochać się; oberwad co, dostać po grzbie- cie, verliedt, geschosßen seyn; einen Lieb haben, seinen Theil haben, se —, r. (à qc.) trzy- mać się czego, sich an etwas halten. fig. przestawać na czym; bawić się, przebywać gdzie, bey etwas stehen bleiben,

sich dabey beruhigen; sich wo be- finden. (de qc.) wstrzymać się od czego, sich einer Sache ent- halten.

Ténon, m. czop, m. Zapfen, m.

Tension, f. nateżanie, napi- nanie etc., n. Spannung, f.

Tentant, ante, a. zwodny, powabny, verführerisch, rei- zend.

Tentateur, m. — trice, f. ku- siciel, m. Versucher, m.

Tentatif, ive, a. pokuśny, po- wabny, verfühend.

Tentation, f. pokusa, f. Ver- suchung, f.

Tentative, f. próba, f. Ver- such, m.

Tente, f. namiot, m. Zelt, n.
 Tenter, v. a. kusić; próbować, próbę zrobić; wabić, zwo- dzić, versuchen, reizen, ver- führen.

Tenture, f. obicie, n. Taper- ierung, Tapete, f.

Tenu, ue, a. cienki, subtil- ny, dünn, zart.

Tenue, f. trzymanie, n. Hal- tung, f. fig. stałość, f. Ver- stand, m.

Ténuité, f. cienkość, subtil- ność, f. Dünne, Zartheit, f.

Tercet, m. trzy wiersze iednéy kadencyi, m. pl. dreizeilige Strophe, f.

Térébenthine, f. terpentyna, f. Terpentini, m.

Térébinthe, m. terpentynowe drzewo, n. Terpentibaum, m.

Téréniabin, m. manna płyn- na, f. flüssiges Manna, n.

Tergiversation, f. wykrety, wy- biegi, m. pl. Ausflucht, f.

Tergiverser, v. n. wykretów, wybiegów szukać, Ausflüchte machen.

Terme, m. koniec, cel, krés, m. czas porożenia; czas, termin; kopiec, znak gra- niczny, m. granica, f. wy- raz, m. Ende, Ziel, n. Zeit

der

der

der

der Entbindung, f. Zeitpunkt, Termin, m. Krift, f. Grenz- bild, n. Grenzsaule, f. Ausdruck, m. Wort, n. — pl. okoli- czność, f. stan, m. Zustand, m.

Terminaison, f. zakończenia słowa, n. Endung eines Wort- tes, f.

Terminier, v. a. okréślić, ogra- niczyć zakońzyć, ustatwić, begrenzten, endigen, beschließen, ausmachen. se —, r. za-, s-, do-, kończyć się: wypadź, sich endigen; ausgehen, ausfal- len, ablaufen.

Terminthe, m. krosta czarna, f. Hundsblatter, f.

Ternaire, a. potrójny, gedritt.

Terne, a. blade, ciemny, matt, trübe.

Ternir, v. a. zhlakować, spło- wić, matt, trübe, machen. fig. skazić, zaciemnić, nadwzględ, verdunkeln. se —, r. spłowieć, zhlakować, matt, trübe wer- den, den Glanz verlieren.

Ternissure, f. bladeść, cie- mność, f. zhlakowanie etc., n. Mattheit, Trübheit; Ver- dunkelung, f.

Terrage, m. wytyczna dzie- sięcina, f. Fruchtzins, m.

Terrageau, Terrageur, m. wy- tycznyk, m. Fruchtzinsherr, m.

Terrager, v. a. wytykać, wy- bierać wytyczne, die Frucht- zinsen erheben.

Terrain, m. ziemia, rola, f. pole, n. grunt, plac, m. Erdreich, n. Grund, Boden, Platz, m.

Terral, m. wiatr lądowy, m. Landwind, m.

Terraqué, ée, a. z wody i ziemi złożony, aus Erde und Wasser bestehend.

Terrasse, f. terasa, f. wał, wzgórek, m. altana, f. Ter- rasse, f. Erdwall, Absatz; Al- tan, m.

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

Terrasser, v. a. obalić, powa- lić, rzucić o ziemię; ziemią osypać; wałem opasać, nie- derwerfen, zu Boden schlagen; mit Erde umschütten, mit einem Wallé umgeben. fig. zbić, upo- korzyć; strwożyć, uspokoić, niederschlagen, zum Stillstehen bringen.

Terrassier, m. kopacz, szan- cownik, m. Wallgräber, Wall- seger, m.

Terre, f. ziemia, f. okrag zie- mi, m. okolica, kraina; ro- la, f. pele, n. wieś, włość, f. Erde, f. Erdboden, m. Erd- reich, n. Erdtugel, f. Land, f. Feld; Landgut, n. à —, ad- nisko, na dole, blisko ziemi, ponad brzegiem, niedrig; nahe am Boden, am Lande hin.

Terrean, m. nawóz, m. Dü- ngererde, f.

Terrain, m. v. Terrain.

Terre-neuvier, m. do wyspy

Terre-neuve na łowienie ka- blionu płynący; okręt do te- go, m. Neulandfahrer, um da- kabejau zu fangen, m. Schiff dazu, f.

Terre-noix, f. orzech ziemny, m. Erdnuß, Erdkastanie, f.

Terrer, v. a. glina pomazać, mit Thonerde überstreichen. se —, r. zakopać się; okopać się, sich in die Erde eingraben; sich darin verschaukeln.

Terrestre, a. ziemski, ziemny; doczesny, światowy, irdisch.

Terreur, f. strach, m. Schrek- ken, n.

Terreux, euse, a. ziemisty, erdfarbig; erdsahl.

Terrible, a. straszny, strasli- wy, srogi, schrecklich, erschre- cklich, entsetzlich.

Terrien, m. — enne, f. pos- sesor dóbr, włości, m. Gü- ter-, Länderbesitzer, m.

Terrier, m. ed, a. m. papier-, reisir leanny, czynszowy, m. ksig.

księga ziemiska, *f.* Lehnregister, *f.* Zinsbuch, Lagerbuch, *n.*
 Terrer, *n.* iama, (lisia etc.)
f. Grube, *f.* Loch, *n.* oder Bau
 eines Thieres, *m.*
 Terrine, *f.* waza, *f.* Terrine,
 große irdene Schüssel, *f.* Uch,
m.
 Terrinée, *f.* waza pełna czego,
f. Terrine voll, *f.*
 Terrir, *v.* n. wysiódz na ląd, (o
 żołwiu); przyladować, *an's*
 Land gehen, (von Schildkröten);
 anlanden.
 Territoire, *m.* kraina, okolica,
f. kraj, *m.* Gebiet, *n.* Bezirk,
m.
 Terroir, *m.* grunt, *m.* ziemia,
f. Grund, Boden, *m.*
 Terset, *v.* Tercet.
 Tortre, *m.* pagórek, *m.* Hügel,
m.
 Teston, Test, *v.* Têt.
 Testacé, *éc.* *a.* skorupiasty,
 mit einer Schale bedeckt. — *cées*,
pl. pławy skorupiaste, *m.* *pl.*
 Schalthiere, *pl.* *n.*
 Testament, *m.* testament, *m.*
 Testament, *n.* legster Wille, *m.*
 Testamentaire, *a.* testamentow-
 wy, testamentlich.
 Testatur, *m.* — trice, *f.* testa-
 tor, *m.* Testirer, *m.* — rka, *f.*
 — rinn, *f.*
 Tester, *v.* n. testament zrobić,
 ein Testament machen.
 Testicule, *m.* igró, *n.* Hode,
m.
 Testif, *m.* kamelor, *m.* Kamel-
 haar, *n.*
 Testimonial, *ale.* *a.* świade-
 czny, Zeugniß gebend.
 Têt, *m.* skorupa, *f.* Scherbe, *f.*
 Scherben, *m.*
 Têtard, *m.* żabi krzek, *m.*
 Froschhaur, *m.*
 Tétasses, *f.* *pl.* sam. piérsi ob-
 wisłe, *f.* *pl.* schlaffe und han-
 gende Brüste, *f.* *pl.*
 Tête, *f.* głowa, *f.* Kopf, *m.*
 Haupt, *n.* *fig.* przodek, po-
 czątek; wierzch; herszt, *m.*

głowa, *f.* czoło, *n.* odpór,
m. Vordertheil, *m.* Oberstelle,
f. Oberhaupt, *n.* Spitze, *f.*
 Widerstand, *m.*
 Tête-à-tête, *ad.* twarz w
 twarz, potajemnie, unter vier
 Augen. — *n.* rozmowa ta-
 ienna, *f.* geheime Unterre-
 dung, *f.*
 Téter, *v.* *a.* et *n.* ssad, saugen.
 Tétière, *f.* czapczka, dziecię-
 cia, *f.* nagłownik (konia),
m. Rinderhäubchen; Kopfgestell
 eines Pferdes, *n.*
 Tétin, *m.* brodawka, *f.* Brust-
 warze, *f.*
 Tétine, *f.* wymię; zagięcie, *n.*
 guz, *m.* Euter, *n.* Beule, *f.*
 Téton, *m.* piérś, *f.* Brust, *f.*
 Tétracorde, *f.* lira o czterech
 stronach, *f.* vierseitige Leier, *f.*
 Tétrarque, *m.* czteroxiąż, *n.*
 Vierfürst, *m.*
 Tette, *f.* cyc u zwierząt, *m.*
 Żyłę der Thiere, *f.*
 Tétu, *ve.* *a.* nparty, krnąbrny,
 starkköpfig, eigensinnig.
 Tentonique, *a.* Niemiecki,
 Staro - Niemiecki, altddeutsch,
 deutsch.
 Texte, *m.* text, *m.* Text, *m.*
 Textile, *a.* co prządzić można,
 spinbar.
 Textuaire, *m.* sam text bez
 nót; biegly w texcie, *m.* Buch
 ohne Note, *n.* der den Text
 wohl versteht, *m.*
 Textuel, *elle.* *a.* textowy, text-
 mäßig.
 Texture, *f.* *fig.* budowla, *f.*
 związek, *m.* Gewebe, *n.*
 Thaumaturge, *a.* cudotworny,
 cudowny, wunderthätig. — *m.*
f. cudotwórca, *m.* Wunder-
 thäter, *m.*
 Thé, *m.* herbata, *f.* Thee, *m.*
 Théantrope, *m.* Bóg wcielony,
m. Gottmensch, *m.*
 Théâtral, *ale.* *a.* teatralny;
 theatralisch.
 Théâtre, *m.* teatr, *m.* kome-
 dyalnia, *f.* dziwowisko, *n.*
 Thea-

Theater, *n.* Schauspiel, *m.*
 Schaubühne, *f.* *fig.* sztuka tea-
 tralna, *f.* zbiór teatralnych
 pism, *m.* Schauspielfkunst;
 Sammlung von Schauspielen, *f.*
 Théière, *f.* imbryczek do her-
 baty, *m.* Theekanne, *f.*
 Théisme, *m.* nauka o istności
 Boga, *f.* Lehre von dem Da-
 seyn eines Gottes, *f.*
 Théiste, *m.* wyznawca Boga, *m.*
 Bekenner eines Gottes, *m.*
 Thème, *m.* zadanie, tema, *n.*
 materya, *f.* Sąg, *m.* Materie,
f. Thema, *n.* Aufgabe, *f.*
 Théocratie, *f.* Bogowładztwo,
n. Theokratie, *f.* (Regierungs-
 form, da die Regenten unmittel-
 bare Diener Gottes sind).
 Théocratique, *a.* bogowładny,
 theokratisch.
 Théodore, *m.* Bogdan, Teo-
 dor, *m.* Theodor, *m.*
 Théogonie, *f.* ród, *m.* genea-
 logia bożków pogańskich, *f.*
 Ursprung der heidnischen Gott-
 heiten, *m.*
 Théologal, *ale.* *a.* Boski, świę-
 ty, göttlich, heilig.
 Théologie, *f.* teologia, *f.* Theo-
 logie, Gottesgelehrsamkeit, *f.*
 Théologien, *m.* teolog, *m.*
 Théolog, Gottesgelehrter, *m.*
 Théologique, *a.* teologiczny,
 theologisch.
 Théophile, *m.* Bogumił, *m.*
 Gottlieb, *m.*
 Théoretique; Théorique, *a.*
 teoretyczny, theoretisch.
 Théorie, *f.* teoria, umiejęt-
 ność nauki sama, *f.* Theo-
 rie, bloße Kenntniß, *f.*
 Thérapeutique, *f.* nauka lé-
 karska, *f.* Heilkunde, *f.*
 Thérèse, *f.* Teresa, *f.* Theres-
 sia, *f.*
 Thériacal, *ale.* *a.* dryakienny,
 theriakalisch.
 Thériaque, *f.* dryakiew, *f.* The-
 riak, *m.*

Thermal, *ale.* *a.* do cieplic
 należący, den warmen Bädern
 gehörig.
 Thermes, *m.* *pl.* cieplice; ka-
 zienki, *pl.* warme Bäder; Ba-
 degebäude, *n.*
 Thésauriser, *v.* *n.* pieniądze,
 złoto zbierać, Schätze sam-
 meln.
 Thésauriseur, *m.* — euse, *f.*
 pieniądze wielkie zbierający,
 der, die Schätze sammeln.
 Thèse, *f.* nauka, *f.* wniosek,
m. Sąg, Lehrsag, *m.*
 Thiéri, *m.* Dytrych, *m.* Dies-
 terich, *m.*
 Thomas, *m.* Tomasz, *m.* Tho-
 mas, *m.*
 Thon, *m.* tuńczyk, *m.* (ryba),
 Thunfisch, *m.*
 Thonine, *f.* tuńczyk solony, *m.*
 eingefalzener Thunfisch, *m.*
 Thrace, *f.* Tracya, *f.* Thra-
 cien, *n.* *a.* Traci, Thracisch.
 Thauriféraire, *m.* duchowny
 z trybunalem, *m.* Rauchsag-
 träger, *m.*
 Thyrsé, *m.* laska bachusowa, *f.*
 Bacchustab, *m.*
 Tiare, *f.* tyara, korona Per-
 ska; korona troista papie-
 ska, *f.* Tiare, *f.* Hauptschmuck
 der Persischen Fürsten etc., *m.*
 dreifache päpstliche Krone, *f.*
 Tic, *m.* rykawość konia, *f.*
 Krippenbeissen der Pferde, *n.*
 sam, dziwny, osobliwszy spo-
 sób, zwyczaj, nałóg, *m.* eige-
 ne Weise, Laune, *f.*
 Tiède, *a.* letni, wolnocięply,
 lau, laulich, *fig.* oziębły, ospa-
 zy, lau.
 Tièdeur, *f.* letność; oziębłość,
 ospałość, *f.* Laulichkeit, *f.* eig.
 u. *fig.*
 Tiédir, *v.* *n.* zletnieć, zwolnieć;
 oziębnąć, lau werden, eig. u.
fig.
 Tien, Tienne, *pr.* twój, two-
 ja, twoje, der, die, das deine,
 deimige.
 Tien-

Tiennot, *m.* Szczepan, *m.* Stepha, *f.*
 Tierce, *f.* tercya w muzyce, w kartach, etc. sześćdziesiąta część sekundy; trzecia korektura, *f.* podty gatunek wełny, *m.* socyzuska do kraty, *f.* Terze in der Musik, im Kartenspiel etc., *f.* sechzigster Theil einer Sekunde; dritter Probebogen, *m.* geringe Art der Wolle; Gesellschafterin am Sprachgitter, *f.*
 Tiercelet, *m.* samiec niektórych ptaków drapieżnych, *m.* Männchen einiger Raubvögel, *n.*
 Tiercement, *m.* podwyższenie ceny trzecia część, *n.* Steigerung um ein Drittel, *f.*
 Tiercer, *v. n.* trzecia częścią cenę podwyższyć, więcej zadadź, odkupić, ein Drittel mehr bieten.
 Tierceur, *m.* trzecia częścią podkupujący, der ein Drittel mehr bietet.
 Tiergon, *m.* trzecia część miary do trunków; skrzynia do mydła, *f.* dritter Theil eines Maßes zu flüssigen Dingen, *m.* Seifenfiste, *f.*
 Tiers, *erce, a.* trzeci, dritte. fièvre tierce, terciana, *f.* dreitägiges Fieber, *n.*
 Tiers, *m.* trzeci, *m.* trzecia osoba; trzecia część, *f.* dritte Mann, *m.* Drittel, *n.*
 Tige, *f.* łodyga, *f.* odłomek, pniak; stąpiec, *m.* rorka; cholewa bota, *f.* Stängel, Stiel, Stamm, *m.* Spindel, Röhre, *f.* Schaft, *m.* auch am Stiefel. fig. ród, *m.* plemię, *n.* Stamm, *m.*
 Tignasso, Tigne, *v.* Teignasse.
 Tignon, *m.* *fam.* włosy tylne u białogłowy, pl. czepok ubogiły białogłowy, *m.* Hinterhaar eines Frauenzimmers, *n.* Haube eines gemeinen Weibes, *f.*
 Tignoner, *v. a.* *fam.* włosy tylne kędzierzawić, tapirować,

die Hinterhaare käufeln. *se-*
r. czochrać się za włosy, sich bey den Haaren ziehen.
 Tigre, *m.* tygrys. *m.* Tiger, *m.*
 Tigré, *ée, a.* tygrysowy, plamisty, getigert, tigerfleckig.
 Tigresse, *f.* tygryca, *f.* Tigerrin, *f.*
 Tillac, *m.* pokład okrętowy, *m.* Oberlauf, Oberverdeck, *m.*
 Tille, *f.* tyko, *n.* Lindenbast, *n.*
 Tiller, *v.* Teiller.
 Tilleul, *m.* lipa, *f.* Linde, *f.* Lindenbaum, *m.*
 Timbale, *f.* kocioł (do bębnienia); puhar, *m.* Pauke, *f.* Art Becher, *m.* pilatyczek, *m.* kleines Racket, *n.*
 Timbalier, *m.* paukier, kolarz, *m.* Paukenschläger, *m.*
 Timbre, *m.* dzwon bez serca; dźwięk, stępel, *m.* stęplowe, *n.* Glocke ohne Klöppel, *f.* heller Klang; Stempel, *m.* Stempelgeld, *n.*
 Timbrer, *v. a.* stęplować, stempehn.
 Timbreur, *m.* stęplarz, *m.* Stempeler, *m.*
 Timide, *a.* bojaźliwy, trwożliwy, nieśmiały, furchtsam, verzeht, schüchtern, blöde.
 Timidité, *f.* bojaźń, trwożliwość, nieśmiałość, *f.* Furchtsamkeit, Zaghaftigkeit, Schüchternheit, Blödigkeit, *f.*
 Timon, *m.* dyszel, *m.* Deichsel, *f.* fig. stér, *m.* Ruder, *n.*
 Timonnier, *m.* kon dyszłowy; sternik, *m.* Deichselferd, *n.* Steuermann, *m.*
 Timbré, *ée, a.* bojaźliwy, furchtsam, ängstlich.
 Tine, *f.* ceber, *m.* stągiew, *f.* Butte, *f.* Zuber, *m.*
 Tinette, *f.* ceberek, *m.* stągiewka, *f.* kleiner Zuber, Ständer, *m.*
 Tintamarre, *m.* *fam.* hałas, gwar, wrzask, tartas, *m.* Getöse, *n.*

Tin-

Tintamarrer, *v. n.* *fam.* hałasować, wrzeszczeć, lärmen.
 Tintement, *m.* szczyk, dźwięk, *m.* Nachklang, *m.* Klingen, *n.* — d'oreille, dzwonięcie w uchu, *n.* Ohrenklingen, *n.*
 Tinter, *v. a.* bić sercem w jedną tylko stronę dzwonu, mit dem Klöppel nur auf eine Seite der Glocke schlagen. — *n.* dzwonić, brzdąkać, anschlagen, klingen.
 Tintouin, *m.* dzwonięcie, szumienie w uszach, *n.* Ohrenbrausen, *n.*
 Tipule, *f.* pałk wodny, *m.* Wasserpinne, *f.*
 Tique, *f.* kleszcz, *m.* Holzbock, *m.* Schaaflaus, Zecke, *f.*
 Tiguer, *v. n.* tygawić, (o koniach) in die Krippe beißen, foppen.
 Tiqueté, *ée, a.* nakrapiany, pstry, sprenglich.
 Tiqueur, *m.* kon tygawy, *m.* Kruppenfeger, *m.*
 Tir, *m.* linia strzelania, *f.* strzelanie, *n.* wystrzał, *m.* Schußlinie, *f.* Schuß, *m.*
 Tirade, *f.* rząd słów, myśli etc. *m.* Reihe Worte, Gedanken etc., *f.* *fam.* tout d'une —, iednym ciągciem, razem, in einem Zuge, in einem Athem.
 Tirage, *m.* trelowanie statka, ciągnięcie, *n.* Ziehen, *n.* Ziehung, *f.*
 Tiraillement, *m.* ciągnięcie, szarpanie, *n.* Zerren, Reissen, *n.*
 Tirailleur, *v. a.* ciągnąć, szarpać, szamotać, zerren, zupfen. — *n.* *fam.* hukac, pukać z strzelby, viel Pulver verplätzen, plätzen.
 Tirailleur, *m.* hukacz, pukacz, *m.* Pläger, *m.* der schlecht schießt.
 Tirailleurie, *f.* hukanie, pukanie (z strzelby), *n.* Plägen, unnütze Schießen, *n.*
 Tiran, *v.* Tyrann.

Tirant, *m.* uszko u cholewy, *n.* żyła gruba, *f.* Zugseil, Striappe; starke Sehne im Fleische, *f.*
 Tire, *f.* volok a —, d'aile, prędko lecieć, sehr schnell fliegen, *fam.* tout d'une tire, ciągciem, bez przerwania, in einem Zuge.
 Tire-aux-dents, *m.* żyłowanie w mięsie, *f.* Haarwach im Fleische, *f.*
 Tire-botte, *m.* owcug; chłopic, parobek do łotów, *m.* Stiefelzieher; Stiefelknecht, *m.*
 Tire-bouchon, *m.* graycar, *m.* Fortzieher, *m.*
 Tire-bourre, *m.* graycar (do strzelby), *m.* Kräger; Kugelzieher, *m.*
 Tire-bouton, *m.* hak do zapinania guzików, *m.* Knopfbaken, *m.*
 Tire-d'aile, *m.* ruch skrzydeł, lot, *m.* Flügelschwung, *m.* v. Tire.
 Tire-laine, *m.* rozbójnik, *m.* Straßenräuber, *m.*
 Tire-laisse, *m.* *fam.* próżna nadzieja, *f.* vergeblich gemachte Hoffnung, *f.*
 Tire-larigot, *n.* *fam.* boire à —, bez miary, duszkiem pić, übermäßig saufen.
 Tire-ligne, *m.* piórko do liniowania papieru, *n.* Linienzieher, *m.*
 Tire-lire, *f.* skarbonka, *f.* Sparbüchse, *f.* Singen der Lerche, *n.*
 Tire-lirer, *v. n.* śpiewać, iak skowronek, wie eine Lerche singen.
 Tire-pied, *m.* T. pociągiciel, *m.* Knieriemer der Schuster, *m.*
 Tirer, *v. a.* et *n.* ciągnąć, wyciągnąć; ściągnać; naciągnąć; przyciągnąć; ssąć; doić; czerpać; przetoczyć; wziąć, otrzymać, strzelać; spuszczać, strzelić; rysować, malować, zjechać, herausziehen; auf; oder anziehen; ausziehen.

ziehen: ausdehnen, recken, strecken; anziehen; saugen; melken; schöpfen; zapfen; nehmen; schiefen; abziehen; abdrucken; zeichnen; malen. — sur, (o kolo-rach) równać się, bydz po dobnym, (von Farben:) fallen in... — au sort, los rzucić, ciągnąć, losować. fig. sam. — sur qq. isdz, rzucić się na kogo; dadz, zapisać na kogo wexel, auf jemanden beziehen; auf jemanden ziehen, trassiren. se —, r. ciągnąć się, się gien. — d'affaire, wybrnąć, wysiść z czego, aus einer Sache. — de jouir, wynosić się nad równych, sich über seines Gleichen erheben.

Tire-sou, m. fam. lichwiarz, m. Wucherer, m.

Tiret, m; rzemyk, sznurek, do którego się skryptury etc. przyzywaia, m. Schnur, woran man Akten u. dergl. f. T. kacz, m. Theilungszeichen, n.

Tireur, m. strzelec; trasant, m. Schütze, Jäger; Trasant, m. — d'or, drotownik drutu złotego, m. Golddrahtzieher, m.

Tiroir, m. szuflada, f. Schub-lade, f. Schubkasten, m.

Tirot, m. łódka, f. kleines Flußschiff, n.

Tisane, f. ptizana, f. Gersten-trank, m. Gerstenwasser, n.

Tison, m. głównia, f. Feuer-brand, m.

Tisonné, a. m. srokaty, brand-ściąg. cheval gris —, koń srokaty, m. Schwarzschimmel, m.

Tissonner, v. n. zarzyć, rozza-zać ogień, das Feuer schü-ren.

Tisonneur, m. — euse, f. co ogień lubi rozzarzać, przy ogniu siedzieć, der, die gern das Feuer schürt.

Tisser, v. a. tkac, weben, wir-fen.

Tisserand, m. tkacz, m. Weber, m.

Tisseranderie, f. tkactwo, n. Leinweberhandwerk, n.

Tissu, u. p. et a. tkany, ge-webt, gewirkt.

Tissu, m. r. bota tkana, f. Ge-webe, Gewirke, n. fig. urzą-dzenie, ułożenie, n. rzad, zwiasek, m. Anordnung, Ein-richtung, f. Entwurf, m. Ge-webe, n.

Tissutier rubanier, m. pasa-monnik, m. Bortenwirker, m.

Tistre, v. a. obs. v. Tisser.

Tithymale, m. wilcze mleko, n. Wolfsmilch, f. (Pflanze).

Titillant, ante, a. lechtliwy, figel.

Titillation, f. lechtliwość, f. łaskotki, pl. f. Rigel, m.

Titiller, v. a. et n. lechtac, łaskotać, figeln.

Titre, m. tytuł; napis; doku-ment; fundament, m. pra-wo, n. Titel, m. Aufs., Her-berchrift eines Buches, f. Ti-telblatt, n. Urkunde, f. Rechts-grund, m. Recht, n.

Titre, ée, a. tytułowy, der ei-nen Titel hat.

Titre planche, m. tytuł książ-ki sztychowany, m. gestochenes Titelblatt, n.

Titrer, v. a. tytuł dadz komu, mit einem Ehrentitel versehen.

Titrier, m. fałszerz dokumen-tów, m. der falsche Urkunden macht, m.

Titulaire, a. tytułarny, den Titel von etwas führend, Titu-lar... — m. prawdziwy pos-sessor godności etc.; m. Wirk-licher Besitzer des Amtes, m.

Tocane, f. wino młode, n. Borsägewein, m.

Tocain, m. dzwon do dzwo-nienia na gwałt, m. dzwo-nienie na gwałt, n. Sturm-glocke, f. Stürmen damit, n.

Toi, pr. ty; cię; ci; tobie, du, dich, dir.

Toi-

Toile, f. płótno, zasłona na teatrze, f. Leinwand, f. Tuch;

Leinen, n. Vorhang einer Schau-bühne, m. — de coton, baga-zya, f. kartun, m. Cattun, m.

— d'araignée, pajęczyna, f. Spinnweb, n. Toiles, pl. siéci, pl. f. Jagdtücher, n. pl.

Toilé, m. grunt w koronkach, m. Grund in den Spitzen, m.

Toilerie, f. płótna, pl. handel płócienny, m. Leinenwaren, f. pl. Leinwandhandel, m.

Toilette, f. kilimek do goto-walni, m. gotowalnia; kapa płócienna do postawu sukna etc., f. Pugetischuch, n. Nach-tisch, Pugetisch, m. Kappe von Leinwand zum Tuche u. c. f.

Toilier, m. — ière, f. płóciennik, m. Leinwandhändler, m.

Toinette; Tomon, f. Antosia, f. Antoninchen, n.

Toise, f. szeń, f. Klastier, f. Klastiermaaz, n.

Toisé, m. wymiar sążniem, m. Ausmessen nach der Klastier, n.

Toiser, v. a. sążniem mierzyć, mit dem Klastiermaaze ausmes-sen.

Toison, f. wełna obstrzyżona, f. rucho, n. Scheerwolle, f. Fell mit der Wolle, Blies, n.

Toit, m. dach, m. Dach, n. fig. dom, dach, m. Haus, n. — à cochons, m. chlew, m. Schweinestall, m.

Tôle, f. blacha czarna, f. Ci-senblech, n.

Tolérable, a. znosny, mierny, erträglich, leidlich.

Tolerance, f. znoszenie, cier-pienie, n. Nachsicht, Dul-dung, f.

Tolerant, ante, a. znoszący etc., cierpliwy, duldsam.

Tolérantisme, m. tolerancya, f. Religionsduldsam, f.

Tolérer, v. a. znosić, cierpieć, dozwalać, dulden, ertragen.

Tombac, m. tombak, m. Tom-bak, m.

Tombal, sle, v. Sépulcral.

Tombe, f. kamień grobowy; grób, m. Grabstein; Grab, n.

Tombelier, m. karownik, m. Kärner, m.

Tomber, v. n. padać, pasdz, upasdz; zapasdz; wisieć na dół, spadać, fallen; niedersal-len; einfallen; zusallen. — dans oder en... dostać się, wpasdz, gerathen in...; — sur, qq. napasdz kogo, über jemanden herfallen. — malade, wpasdz w chorobę, zachorować, krank werden. — d'accord, przystać na co, przypuścić, zugeben, einräumen.

Tombereau, m. kara, f. Kar-ren, m.

Tome, m. tom, m. Band, Theil, m.

Ton, m. ton; dźwięk, szczyk; głos, m. Ton, Klang, m. Laut, m. Stimme, f.

Ton, pr. twój, dein.

Tondeille, f. wełna obstrzyżo-na, f. abgeschorne Schaafwol-le, f.

Tondeur, m. postrzygacz (o-wiec, sukna), m. Scher-er, Schaafscherer; Tuchscherer, m.

Tondre, v. a. postrzygać, o-strzydz, zdzierać, scheren.

Tonlieu, m. targowe, n. Stand-geld, n.

Tonnant, ante, a. grzmotli-wy, grzmiący, donnernd.

Tonne, f. beczka, f. Tonne, f.

Tonneau, m. beczka; miara pewna do trunków, f. łaszt okrętowy, m. Tonne, f. Żak, Żakgebäude, n. Schiffslast von zwanzig Centnern, f.

Tonneler, v. a. sićcią łapać, łowić, mit einem Garne fangen. fig. złapać, schwycić, po-dejść, mit List fangen.

Tonneleur, m. człowiek, co kuropatwy łowi, m. Rebhüh-nerfänger, m.

Tonnellier, m. bednarz, m. Zägbinder, Böttcher, m.

Ton-

- Tonnelle, *f.* sieć na kuro-patwy etc., *f.* chłodnik, *m.*
 Hühnergart, *n.* Sommerlau-
 be, *f.*
 Tonnellerie, *f.* bednarstwo, *n.*
 warsztat bednarski, *m.* Bött-
 cherhandwerk, *n.* Werkstätte ei-
 nes Böttchers, *f.*
 Tonner, *v. n. et i.* grzmieć;
 huczeć, donnern.
 Tonnerre, *m.* grzmot; piorun,
m. Donner, *m.*
 Tonsure, *f.* postrzyżyny, *pl.*
 tonsura, *f.* plesz, *f.* korona, *f.*
 Beschneiden des Haupthaars, *n.*
 Platte, Tonsur, *f.*
 Tonsurer, *v. a.* koronę zrobić,
 eine Platte scheeren.
 Tonte, *f.* postrzyżyny, *pl.* stry-
 żenie owiec, *n.* wełna obstrzy-
 żana, *f.* Schaaffschur, Wollschur;
 abgeschorne Wolle, *f.*
 Tontisse, *f.* papiers tontisses,
 papierowe obicia, *n. pl.* ge-
 streute Tapeten, Tapeten von
 Scheerwolle, *f. pl.*
 Torture, *f.* stryżenie owiec,
 postrzyżanie, przycinanie
 krzewin etc., postrzyżyny, *pl.*
 wełna strzyżona, *f.* gałzki,
 liście obcięte, *pl.* Scheren der
 Lächer; Beschneiden der Hecken,
it. n. Schersfloßen, *f. pl.*
 Schermolle, *f.* abgeschnittene
 Zweige, Blätter etc., *pl.*
 Topaze, *f.* topaz, *m.* Topas,
m.
 Tope, *i. fam.* top! zgoda na
 to! top! mōhlan!
 Tôper, *v. n. fig. fam.* przystać,
 zezwolić na co; top! sagen, ei-
 nen Vorschlag eingehen.
 Topinambour, *m.* bulwa, *f.*
 knożce Sonnenblume, Erdbir-
 ne, *f.*
 Topographie, *m.* kraiopis, *m.*
 der einen besondern Ort beschreibt,
m.
 Topographie, *f.* kraiopisarstwo,
n. Ortsbeschreibung, Topogra-
 phie, *f.*

- Topographique, *a.* kraiopi-
 sarski, topographisch.
 Toquer, *v. a. obs. v.* Toucher,
 Frapper.
 Toquet, *m.* czapka dziecinna,
 białogłowska, *f.* Kinderhaube,
 Weiberhaube, *f.*
 Torche, *f.* pochodnia; wiecheć,
f. Gackel, *f.* Strohwiß zum
 Unterlegen, *m.*
 Torche-cal, *m.* szpargał, pa-
 pier do utarcia dupy, *m.*
 Strohwiß, *m.*
 Torche-pot, *m.* dzieciół, *m.*
 Grauspecht, *m.*
 Torchier, *v. a.* trzedeć, o-, u-,
 wycierać; oblepić polepą, wi-
 schen, abwischen, scheuern; mit
 Lehm bewerfen.
 Torchère, *f.* girýdon, *m.* Gak-
 kelsstuhl, *m.*
 Torchis, *m.* polepa, *f.* Kleiber-
 lehm, *m.*
 Torchon, *m.* ścierka, *f.* wie-
 cheć; szmat, *m.* Lappen, Wisch-
 lappen, Scheuermisch; Stro-
 wiß, *m.*
 Torcol, Torcot, Torcon, *m.*
 kręciągłówka, *f.* krętogłów,
m. (ptak) Wendehals, *m.* (Art
 Spechte).
 Tordeur, *m.* —euse, *f.* przadz-
 ca wełny, *m.* Zwirner, Woll-
 dreher, *m.*
 Tordre, *v. a.* kręcić; wykre-
 cić; przekręcić; ukręcić. dře-
 hen, wenden, ringen; krümmen;
 biegen; zwirnen.
 Toron, *m.* sznur, *m.* Lise, *f.*
 Torpille, *f.* dregwik, *m.* strę-
 twa, *f.* Krampffisch, *m.*
 Torquet, *m.* fam. donner le —
 à qq., za nos wodzić, oszu-
 kać kogo, jemandem eine Nase
 drehen, ihn hintergehen.
 Torquette, *f.* pęk ryb mor-
 skich, *m.* Bündel in Stroh
 eingepackter Seefische, *m.*
 Torréfaction, *f.* suszenie etc.,
n. Rōsten, *n.*
 Torréfier, *v. a.* suszyć, prażyć
 rōsten, dörren.

Tex-

- Torrent, *m.* rzeka, *f.* potok,
m. Strom; Regenbach, *m.*
 Tors, torse, *a.* skrzywiony;
 krzywy; kręcony; gedreht;
 umgedreht, verdreht, verrenkt;
 gewirrt, gewunden.
 Tort, *m.* krzywda; szkoda, *f.*
 Unrecht, *n.* Schade, *m.* à —,
 ad. z krzywdą, niesłusznie,
 mit Unrecht. à — et à travers,
 nierozsądnie, bez uwagi, bez
 zastanowienia się, ohne Ue-
 berlegung, in den Tag hinein.
 Torticollis, *m.* szyja krzywa, *f.*
 steifer oder krummer Hals, *m.*
 fig. fam. naboznis, święto-
 szek, *m.* Kopfhänger, Heuch-
 ler, *m.*
 Tortillement, *m.* kręcenie, *n.*
 Drehen, Winden, *n. fig. fam.*
 pl. wykrety, wybiegi, *pl.* Aus-
 flüchte, Umschweife, *pl.*
 Tortiller, *v. a.* kręcić. wić,
 pleść, drehen, winden, flechten.
 — *n. fig.* wykrecać się, krę-
 cić, sich drehen und wenden.
 Tortillere, *f.* ulica z drzew
 kręconych, *f.* kleine Schlangen-
 allee, *f.*
 Tortillon, *m.* warkocz, *m.* o-
 puszką do noszenia cigaru;
 służąca ze wsi, *f.* Wulst,
 Haarwulst, *m.* vom Dorfe ge-
 nommene Nagel, *f.*
 Tortionnaire, *a.* bezprawny,
 gwałtowny, widerrechtlich, ge-
 waltthätig.
 Tortus, *m.* nici skrócone, *f. pl.*
 wieniec z kwiatów pleciony,
m. zusammengebrochte Bäden, *m.*
 pl. Blumenkranz, *m.*
 Tortoir, *m.* krępilec, *m.* Kne-
 bel, *m.*
 Tortu, ue, *a.* krzywy; garba-
 zy, krumm, übel gewachsen. fig.
 przewrotny, verkehrt.
 Tortue, *f.* żółw, *m.* Schild-
 fröte, *f.*
 Tortuer, *v. a.* na-, skrzywić,
 krumm machen.
 Tortueux, euse, *a.* krzywy,
 krumm.
 T. II

- Tortuosité, *f.* krzywość, *f.*
 Krümme, *f.*
 Torture, *f.* tortura męka, *f.*
 ból, *m.* Folter, Tortur, Mar-
 ter, *f.*
 Toste, *f.* ława dla wiołowych,
f. Ruderbank einer Schalluppe, *f.*
 Toste, *m.* picie na zdrówie
 czyie, *n.* Gesundheit-Trinken,
 Ausbringen einer Gesundheit, *n.*
 Toster, *v. a.* picie zdrowie czyie,
 Gesundheit trinken, anstoßen.
 Tôt, *a.* zar. z wczesną, prę-
 dko, bald, bei Zeiten, zeitig.
 Total, *ale a.* cały, zupełny,
 ganz, gänzlich, völlig.
 Total, *m.* Totalité, *f.* rzecz
 cała, całość, *f.* wszystko,
 Ganze, *n.* ganze Summe, *f.*
 Totalément, *ad.* wcale, do
 szczętu, zupełnie, gänzlich,
 ganz und gar.
 Ton, *m.* fryga, *f.* Drehwür-
 fel, *m.*
 Touaille, *f.* ręcznik, *m.* Hand-
 tuch, Kolltuch, *n.*
 Touchant, *ante, a.* żałośny,
 wzruszający, przenikliwy, rüh-
 rend, beweglich.
 Touchant, *pp. o.* co się ty-
 cze, względem, betreffend.
 Touche, *f.* tangient, gryf, *m.*
 kostka; skaska; kreska na
 kamieniu złotniczym, *f.* smyk,
 smyczek u bicia, *m.* Griff, *m.*
 (pl.) Claves, *m. pl.* Griffel;
 Strich auf dem Probierstein, *m.*
 Schmitze an einer Peitsche, *f.*
 pierre de —, kamień złotni-
 czy, probierski, *m.* Probier-
 stein, *m.*
 Toucher, *v. a. et n.* dotykać się,
 tykać się, ruszyć; bić; gra-
 niczyć, leżeć przy czym, be-
 rühren, anrühren, anfühlen, an-
 greifen; schlagen. (à qq.) tykać
 się czego, targać się na co,
 gwałcie, krzywdzić; etwas an-
 greifen, anrühren; sich an etwas
 vergreifen. fig. wzruszać, prze-
 nikad; tyczeć się czego, ob-
 chodzić kogo, rühren, bewei-
 gen;

gen; ansehen, betreffen. (a), blisko, bydz, nahe seyn. — de l'argent, pieniądze odebrać, zarobić, Geld empfangen, einnehmen. — le clavecin, la harpe etc., gracz na klawi kordie, na harfie, das Clavier, die Harfe spielen. — de l'or, złoto na kamieniu próbierstym próbować, Gold auf dem Probiersteine streichen. — r. tykać się, schodzić się, się berühren, an einander stoßen, liegen.
 Toucher, m. czucie, dotykanie, n. Gefühl, Fühlen, n.
 Touff, f. pek. szypel, chochół, m. Büsch, Büschel, m.
 Touffu, ne. a. gęsty, busz, gęst, buś, biał.
 Toujours, ad. zawsze, allezeit, immer, stets, sam. jednak, przecie, unterdessen, dennoch.
 Toupet, m. szypel, warkocz; włosy na czole, pl. m. Büschel, Schopf, m. Stirnhaar, n.
 Toupie, f. cyga, wartotka, f. Kreisel, m. sam. kurwisko, n. Gassenhure, f.
 Toupiller, v. n. sam. biegać, latać, łuc się po kątach, herumlaufen ohne Ursache.
 Toupillon, m. kosmek, m. Büschelchen, n.
 Tour, m. okrag; obchód, obbieg, m. przechadzka, przejazdka, f. brzeg, galon, m. strefa, sztuka, f. figiel; obrót, m. trzeźność, f. warsztat tokarski; krawiec garnieński; koło, n. wał do windowania; kołowrotek do przedzenia, m. kołec, f. Umlauf, f. kurze Reise, f. Spaziergang; Umkreis, Umfang; Rand, Streifen, Stragen, m. Rundstück, n. Drehzeit; Wendung, f. Drehscheib; Drehscheibe; Winde, Rolle, f. Spinnrad; chen, n. Reibe, f. sie. figiel, pikus, m. Pessen, Streich, m. m. Stückchen, n. — de reins,

przetrzanie krzyża, n. Verrenkung im Kreuze, f. — à — koleś, na przemiany, nach der Reihe, wechselweise.
 Tour, f. wieża, f. Thurm, m.
 Tourbe, f. torf, m. Dorf, m.
 Tourbreux, ense, a. torfisty, Dorf enthaltend.
 Tourbier, m. torf przedawający, m. Dorfhändler, m.
 Tourbière, Tourberie, f. okolica torfista, f. Dorfmoor, Dorf, n.
 Tourbillon, m. wicher; wir; zakręt, m. Wirbel, Wirbelwind; Strudel, m.
 Tourd, Tourdelle, v. Grise.
 Tourdille, a. gris., brudno-szpakowaty, (kon) drosselgrau, (von Pferden).
 Tourelle, f. wieżyczka, f. Thürmchen, n.
 Tourière, f. fortyfika (w klasztorze) f. Pförtnerin (in Klö; stern), f.
 Tourillon, m. czop, biegun, m. Zapfen, m.
 Tourment, m. męka, f. ból, kłopot, m. trudy, troski, pl. Pein, Qual, Klage, f. Schmerz,ummer, m.
 Tourmentant, ante, a. trapiący, uciskliwy, peinigend, quälend.
 Tourmente, f. nawałność, burza morską, f. See Sturm, m.
 Tourmenter, v. a. męczyć, dręczyć, trapić, kłopotać, ucieszać, uciskać, rzucać, młotać, quälen, martern; pei nigen; beschwerlich fallen; heftig hin und her bewegen, erschüttern. se —, r. męczyć się, dręczyć się; cholebać się; skrzywić się, się quälen; sich plagen; sich herum werfen; sich werfen, (vom Holze).
 Tourmentex, ense, a. burzliwy, stürmisch.
 Tournant, m. odwrót, zawrót, zakręt, rog; wir; wał, walec, m. Wendung, Krümme, Ecke,

Ecke, f. Wassermirbel, m. Walec, f.
 Tournant, ante, a. obracający się, umlaufend, sich herum drehend.
 Tournebride, m. karczma przy zamku, f. Art Wirthshaus bey einem Schlosse, n.
 Tournebroche, m. zegar, kołowrot do pieczenia, m. Brautewender, m.
 Tournée, f. obchód, m. obiadka, f. Reife eines Beamten, etc., f. Umgang, m.
 Tourne-feuille, m. znak do karty w książce przylepiony, m. Blattwender, m. Blattzei chen, n.
 Tournelle, f. obs. v. Tourelle, sądy kryminalne, m. pl. Criminalkammer, f.
 Tournemain, m. en un — fig. w oka mgnieniu, wie man et ne Hand umwendet, in einem Nu.
 Tourner, v. a. obracać, przewracać, nakręcać, nawracać, kierować; toczyć, drehen, wędzić; umwindać, umdrehen, umtreiben; dreheln. fig. nakłaniać, nawracać; obrócić co na co tłumaczyć, richten; auslegen, eine Wendung geben. — n. et se —, r. obeydź obie chać, obrócić się; obracać się; odmiennie się; psuć się, skwasnieć, koloru nabierać. herum gehen, sich umwenden, sich umdrehen, sich drehen; sich verändern, umschlagen, ver drehen, gerinnen, sich färben. fig. wysiódz, wypasaz na co, ge reichen, ausschlagen.
 Tournesol, m. słonecznik; brodawnik; lazur, m. Sonnenblume; Lackmuspflanze, f. Lack muß, n.
 Tournette, f. kołowrotek, m. Winde, f.
 Tourneur, m. tokarz, m. Dreher, Drehsler, m.

Tourniquet, m. kołowrot, m. Drehfrenz, n. Drehspindel, m.
 Tournoi, m. turniej, m. goni twy, pl. Turnier, n.
 Tournement, m. kręcenie, n. zakret; wir; zawrót głowy, m. Wenden, Drehen, n. Krümme, f. Strudel; Schwindel, m.
 Tournoyer, v. n. kręcić się, biegać w koło; biegać, latać, krawiec; zachodzić, sich herum drehen; herum gehen, laufen etc., sich krümmen oder winden.
 Tournure, f. obrót, m. tokarstwo, n. Wendung; Dreh kunst, f.
 Tourte, f. tort, m. Torte, f.
 Tourtereau, m. sinogarlica, n. Turtelstübchen, n.
 Tourterelle, f. sinogarlica, f. Turtelstube, f.
 Tourtes, f. pl. wytłoczyny, pl. Dreßern, ausgepreßte Hülsen, f. pl.
 Tourtière, f. forma do tortów, f. Tortenpfanne, f.
 Tourtre, f. sinogarlica (do jedzenia), f. zum Essen zubereitete Turtelstube, f.
 Toussaint, f. (święto) wszystkich świętych, Allerheiligen (Fest).
 Toussier, v. n. kaszlać, husty.
 Toussur, m. — euse, f. kaszacz, m. Hüster, m.
 Tout, Tonte, a. cały; wszystek; każdy, ganz; aller, alle, alles; jeder, jede, jedes.
 Tout, m. wszystko, n. das Ganze, Alles.
 Tout, ad. wcale, zupełnie, do szczytu, ganz, gänzlich, völlig. tout — à — fait, ad. wcale, zupełnie, ganz, gänzlich. après —, z tém wszystkiem, bey als le dem.
 Toute — fois, ad. mimo tego, jednak, wszelako, dennoch, doch, gleichwohl.
 Toudenague, Tintenague, f. gatu nek miedzi, f. Art Kupfer, n. X 2

Toute-présence, *f.* wszędy-
bytność, *f.* Allgegenwart, *f.*
Tout-puissance, *f.* wszech-
mocność, *f.* Allmacht, *f.*
Tout-puissant, *ante, a.* wszech-
mocny, allmächtig.
Tou-Tou, *m. fam.* piesek, *m.*
kleiner Hund, *m.*
Toux, *f.* kaszel, Husten, *m.*
Toxique, *m.* trucizna, *f.* Gift,
n.
Toyère, *f.* trzonek noża, *m.*
Angel an einem Messer, *f.*
Traban, *m.* trahant, *m.* Tra-
bant, *m.*
Tracas, *m.* hałas, zgiełk, *m.*
zamieszanie, *n.* ciężkość, *f.*
Lärm, Wirrwarr, *m.* Verwir-
rung, Beschwerlichkeit, *f.*
Tracasser, *v. n.* uwić się, kre-
cić się; hałasować; kłopotu
nabawić, hin und her laufen,
sehr geschäftig seyn; viel Lärm
um nichts machen; Stänkerey
anrichten. — *a.* dręczyć, kło-
potać, quälen, beunruhigen.
Tracasserie, *f.* psikus, *m.* kło-
tnia, waśń, sprzeczka, *f.* gott-
loser Streich, *m.* Handel, *m. pl.*
Stänkerey, *f.*
Tracassier, *m.* ière, *f.* czło-
wiek niespokojny, co tylko
kłótnie i waśnie sprawuje,
m. unruhige Person, die lauter
Stänkerey macht, *f.*
Trace, *f.* trop, trud; tor; ślad,
m. odrysowanie, wyznaczenie,
n. Spur, *f.* Fußstapfen, *m.*
Zähre; Vorzeichnung, Abzeich-
nung, *f.* fig. znak, *m.* Merk-
maal, *n.*
Tracement, *m.* odrysowanie,
wyznaczenie, *n.* Abzeichnen;
Abstecken, *n.*
Tracer, *v. a.* od —, rysować;
wyznaczyć, zeichnen, abzeich-
nen; vorzeichnen, abstecken. *fig.*
pokazać, utorować, ubić
drogę; krótki abrys zrobić;
opisać, wyrazić, weisen, bab-
nen; entwerfen; vorstellen, ein-
drücken. — *n.* na wierzchuzie-

mi korzenie puszczając, auf
der Oberfläche der Erde hinwur-
zeln.
Tradition, *f.* wydanie, pod-
danie, *n.* powieść, *f.* Ueber-
lieferung, Uebergabe; Sage, *f.*
Traditionnel, *elle, a.* powie-
stny, durch Ueberlieferung fort-
geplant.
Traducteur, *m.* tłumacz, *m.*
Uebersetzer, *m.*
Traduction, *f.* tłumaczenie, *n.*
Uebersetzung, *f.*
Traduire, *v. a.* tłumaczyć,
übersetzen.
Trafic, *m.* handel, *m.* Handel,
m.
Trafiquant, *m.* kupiec, *m.* Han-
delsmann, *m.*
Trafiquer, *v. n.* handlować,
handel prowadzić, handeln.
— *a.* przehandlować, verhan-
deln.
Tragicante, *m.* dragant, *m.*
Tragant, *m.*
Tragedie, *f.* tragiedya, *f.* Trau-
erspiel, *n.* fig. przypadek, smu-
tny, żaloszny, *m.* traurige Ver-
gebenheit, *f.*
Tragi-comédie, *f.* komedya
smutnowesoła, *f.* halbtrauriges
Schauspiel, *n.*
Tragi-comique, *a.* wesolo-
smutny, halb traurig und halb
lustig.
Tragique, *a.* smutny, żalo-
sny, tragiczny; tragiedyczny,
tragisch, traurig. — *m.* trgie-
dya, *f.* tragiedyopisarz, *m.*
das Tragische; Tragödienschrei-
ber, *m.*
Trahir, *v. n.* zdradzić; odkryć,
verrathen. *fig.* szkodzić, schä-
den, zuwider handeln.
Trahison, *f.* zdrada, *f.* Verrä-
thery, *f.*
Traille, *f.* prom, *m.* fliegende
Brücke, Zähre, *f.*
Train, *m.* chód, krok; rzad;
orzak, *m.* czeladź, konie,
pojazdy etc. puma iakiego,
Schritt, Gang; Zug, *m.* Ge-
folt,

folie, *n.* sämtliche Bediente,
Pferde, Kutschen etc. eines Herrn,
pl. fam. hultajstwo, *n.* Ge-
sindel, *n.*
Trainant, *ante, a.* włożący
się; rozwlekły, schleppend.
Trainee, *f.* lina do ciągnięcia
statków, *f.* powłok; włok, *m.*
Schleppseil; Schleppnetz, *n.*
Traineau, *m.* sanki; sanie, *pl.*
włok, niewód, powłok, *m.*
Schlitten, *m.* Schleppe, *f.*
Streichgarn, Schleppgarn, *n.*
Trainée, *f.* ślad rzeczy rozsy-
panej, *m.* langer Strich von
etwas, das verschüttet etc. wor-
den, *m.* Spur, *f.*
Trainee-malheur, *m.* fam. ze-
brak, brédak, *m.* Bettler, *m.*
Trainee-potence, *m.* fam. wisie-
lec niespokojny, *m.* unruhi-
ger Gaisgenstreich, *m.*
Traîner, *v. a. et n.* włożyć,
wlec, ciągnąć, rozszerzać;
prowadzić z sobą, mieć za
sobą; wlec się; długo trwać;
zwłaczać, odkładać; wlec się;
poniewierać się, schleppen,
schleifen, ziehen, hinten nach
kommen, unordentlich herum lie-
gen. *fig.* prowadzić za sobą;
cherlać, nach sich ziehen; krän-
keln, se —, r. wlec się;
czołgać się, sich fortzuschleppen;
frischen, schleichen.
Traineur, *m.* ten co powło-
kiem po polu strychnie; ra-
bus, żołnierz za wojskiem
idący, *m.* der mit dem Streich-
neze Biegel fängt; maroder Sol-
dat, *m.* — d'épée, *m.* wdcze-
ga, *m.* Landstreicher, *m.*
*Traire, *v. a.* doić; ciągnąć,
mleć, ziehen.
Trait, *aite, p. et a.* doiony;
ciągniony (o srebrze, złocie)
gemolken; gezogen (vom Golde
und Silber).
Trait, *m.* strzała, *f.* wiryt, *m.*
pociąganie; ciągnięcie; ły-
żnienie, *n.* mina, *f.* kres-
twarzy; rzemieni, postronek

do ortozyków; amycz; cios,
m. rzućcie, *n.* kręsa; prze-
waga, *f.* drót srebrny, złoty,
m. Pfeil, Warsspieß, Bolzen;
Zug; Zugriemen, Strang, *m.*
Hängeleil des Leithundes, *n.*
Strich; Schnitt; Aufschlag im
Wiegen, Gold- oder Silber-
draht, *m.* fig. rzad, sposób;
dowód, znak, *m.* Reihe; Art
und Weise, *f.* Beweis, *m.*
Traitable, *a.* obyczajny, przy-
stepny, użyty; gibki, smag-
ły, mit dem wohl umzugehen
ist, gesprächig; geschmeidig.
Traite, *f.* iarda, droga, od-
ległość, *f.* wywóz, *m.* Strecke,
f. Strich Weges, *m.* Ausfuhr,
f. — des Negres, handel nie-
wolnikami czarnymi, *m.* Ne-
gerhandel, *m.*
Traité, *m.* wywodzenie, roz-
trząsanie, *n.* traktat, *m.*
ugoda, *f.* Handlung, *f.* Traktat,
Vergleich, *m.*
Traitement, *m.* sposób postę-
powania, obchodzenia się z
kim; przyjęcie, *n.* opłata, *f.*
léczenie, opatrowanie, *n.* Bez-
handlung, Begegnung; Bewir-
thung; Besoldung; Heilung, *f.*
Traiter, *v. a. et n.* postępować
sobie, obchodzić się z kim,
z czem; dowodzić, roztrzą-
sać, rozbierać; przyjąć, czę-
stować kogo, léczyć, opa-
trować; traktować, w ugode
się wdadać, behandeln, beate-
beiten, abhandeln; bezeugen;
bewirthen, speisen; heilen; un-
terhandeln, (qq. de qc.) tytulo-
wać, nazywać kogo iak, eis-
nen etwas heißen. — *n.* (de qc.)
mówić, pisać o czem, zawie-
rać w sobie; w ugode się
z kim wdadać, umawiać się,
von etwas handeln, um etwas
handeln, in Unterhandlung ste-
hen.
Traiteur, *m.* traktyernik, *m.*
Speisewirth, *m.*

- Traître, *m.* —esse, *f.* zdrayca, *m.* Verräther, *m.* —a. zdradziecki, zdradliwy, verrätherisch, treulos, falsch.
 Trame, *f.* watek, *m.* Einschlag beim Weber, *m.* watek życia ludzkiego, *m.* zмова, *f.* spiknienie, *n.* spisek, *m.* Lebensfaden, *m.* Complot, *n.*
 Tramer, *v. a. T.* wbiać watek, einschlagen, (beim Weber), *fig.* ułożyć, zmówić, spiknąć, anspinnen, anjeteln.
 Tramontane, *f.* *fig. fam.* perdre la —, przytomność stracić, aus seiner Fassung kommen.
 Tranchant, *ante, a.* ostry, schneidend, scharf.
 Tranchant, *m.* ostrze, *n.* brzuszek, *m.* Schneide, *f.*
 Tranche, *f.* króyka, sztuka, *f.* pasek; brzeg książki, *m.* Schnitte, *f.* Schnitt eines Buchs, *m.*
 Tranche - couteau, *m.* hebel introligatorski, *m.* Beschneidehobel der Buchbinder, *m.*
 Tranchée, *f.* rów; okop, *m.* Graben, Wassergraben; Laufgraben, *m.* Tranchées, pl. rznąc w brzuchu, *n.* Schneiden im Leibe, *n.*
 Tranchelard, *m.* nóż do krainiania skłony, *m.* Speckmesser, *n.*
 Trancher, *v. a. po- u-*, kroić; prze-, u-, ciąć; rozbierać, schneiden, zerschneiden, abschneiden; durchhauen; vorschneiden, zerlegen. *fig.* zakończyć, endigen. *n.* kroić, ostrym być; rznąć w brzuchu, schneiden, scharf seyn; im Leibe reißen, *fig.* odbić od czego, gegen einander abstecken. —du grand seigneur, udawać wielkiego pana, den großen Herrn spielen.
 Tranchot, *m.* gny, *m.* Kneif, *m.*
- Tranchoir, *m.* talérz drewniany, *m.* stolnica, *f.* hölzerne Zeller, *m.* Hackbret, *n.*
 Tranquille, *a.* spokojny, cichy, ruhig, still.
 Tranquillier, *v. a.* uciszyć, uspokoić, beruhigen.
 Tranquillité, *f.* spokojność, cisza, *f.* pokój, *m.* Ruhe, Stille, *f.*
 Transaction, *f.* ugoda, *f.* Vertrag, *m.* Beglegung, *f.*
 Transcendance, *f.* przemoc, przewaga, *f.* Uebergewicht, *n.* Ueberlegenheit, *f.*
 Transcendant, *ante, a.* wspinały, erhaben, geometrie-, geometrya wyższa, höhere Geometrie.
 Transcription, *f.* przepisanie, *n.* Abschreibung, *f.*
 Transcrire, *v. a.* przepisać; wypisać, abschreiben; ausschreiben.
 Trause, *f.* strach, ucisk serca, *n.* Angst, Bangigkeit, *f.*
 Translérer, *v. n.* przenieść, przestawić, przesadzić; wlać na kogo. an einen andern Ort bringen, versetzen, versetzen, übertragen.
 Transfiguration, *f.* de notre Seigneur, przemienienie Pańskie, *n.* Verklärung Christi, *f.* se Transfigurer, *v. r.* przemienić się, sich verklären, (von Christo).
 Transformation, *f.* przemienienie, *n.* Verwandlung, *f.*
 Transformer, *v. a.* przemienić, przekształtować, umformen, verwandeln. se —, *r. fig.* przemienić się, sich verstellen.
 Transfuge, *m.* zbieg, *m.* Ueberläufer, *m.*
 Transfuser, *v. a.* przelać; przeprowadzić z zwierzęcia krew w inne zwierzę, aus einem Gefäße in ein anderes gießen, das Blut aus einem Thiere in ein anderes fließen lassen.
 Transfusion, *f.* przelanie; przeprowadzenie krwi, *n.* Umgießung; Umpassung des Bluts, *f.*
 Transgresser, *v. a.* wykroczyć, przestąpić, przeciwko czemu, überstreiten, übertreten.
 Transgresseur, *m.* przestępca, *m.* Uebertreter, *m.*
 Transgression, *f.* przestępstwo, *n.* Uebertretung, *f.*
 Transiger, *v. a.* ugadę stanowić, zgodzić się, einen Vertrag gleich treffen.
 Transir, *v. a.* przeiść, zdjąć, przeiść, przerazić, durchdringen und erfassen machen. —*n.* zdrewnieć, erfassen.
 Transissement, *m.* zdrewnienie etc., *n.* Erfassung, *f.*
 Transit, *v.* Passavant.
 Transitoire, *a.* znikomy, doczasny, marny, vorübergehend, vergänglich.
 Translation, *f.* przemieszenie, *n.* Versetzung; Verlegung, *f.*
 Transmettre, *v. a.* przenieść, wlać co na kogo, ustąpić czego komu, przenieść, przestawić, übertragen, überlassen, übergeben; an einen andern Ort hinbringen. *fig.* utrzymać, potęmość podadzić, zostawić, fortpflanzen.
 Transmigration, *f.* przechodzenie, *n.* Wanderung, *f.*
 Transmissible, *a.* przenośny, ustępny, überläßlich.
 Transmission, *f.* przeniesienie, ustąpienie, wianie, utrzymanie, *n.* wlew, *m.* Ueberlassung, Vererbung; Fortpflanzung, Auerbung, *f.*
 Transmutable, *a.* przemienny, verwandelbar.
 Transmuer, *v. a.* przemienić, verwandeln.
 Transmutation, *f.* przemiana, *f.* Verwandlung, *f.*
 Transparence, *f.* przezroczystość, *f.* Durchsichtigkeit, *f.*
- Transparent, *ente, a.* przezroczysty; przeświecający, durchsichtig; durchscheinend.
 Transparent, *m.* karta liniowana do podkładania w pisaniu, *f.* Linienblatt, *n.*
 Transpercer, *v. a.* przebić, przeżyć, durchstechen, durchbohren.
 Transpirable, *a.* waporujący, parę wydawający, geschickt ausdünstend.
 Transpiration, *f.* waporowanie, wydawanie pary, *n.* Ausdünstung, *f.*
 Transpirer, *v. n.* waporować, parę wydawać, ausdünsten, ausdampfen. *fig.* wyjawiać się, ruchbar werden.
 Transplantation, *f.* przesadzenie, *n.* Verpflanzung, *f.*
 Transplanter, *v. a.* przesadzić, verpflanzen.
 Transport, *m.* sprzątnienie; wywożenie, przewożenie, *n.* wywóz; przewóz, *m.* przeprawa, *f.* przeniesienie; ustąpienie etc., *n.* Fortschaffung, *f.* Verführen, *n.* Ausfuhr, *f.* Ueberfahrt, *f.* Uebertragung; Ueberlassung, *f.* *fig.* zapal, *m.* gorączka, *f.* zachwycenie; pomieszanie rozumu, *n.* Hise, Heftigkeit; Entzückung; Verückung des Gehirns, *f.* Wahn, *m.*
 Transporter, *v. a.* sprzątnąć; przeprowadzić, przewieźć, wywieźć; przenieść; ustąpić; wlać co na kogo, spuścić komu, wezbrać, fortschaffen; verführen; versetzen; überlassen, übertragen, *fig.* unosić, przenosić, przeiść, entzücken. se —, *r. fig.* unosić się, roznosić się, auffahren, in Bohn gerathen.
 Transposer, *v. a.* przestawić, przełożyć; poprzekładać arkusze w książce; versetzen; (ein Buch) verbinden.

- Transposition, *f.* przestawienie etc. poprząkanie omylnie arkuszy w książce. *n.* Versekung, *f.* Verbinden, eines Buchs, *n.*
- Transsudation, *f.* przebijanie, etc., potu, *n.* Herausschwigen, *n.*
- Transsuder, *v. n.* przebić, przechodzić (po) heraus schwigen.
- Transvaser, *v. a.* przelać, przetrząść, umgießen, umfüllen.
- Transylvanie, *f.* Siebenbürgen, *m.* Siedenburg, *n.* — nien, *nur, a.* — ouzki, — gisch. — odzianin, *m.* — ger, *m.*
- Trantran, *m.* jam. zwyczaj świąteczny pospolity, *m.* Schlenzdrin, *m.*
- Trapp, Trape, *f.* spust; szlak w górniku; dół wilczy etc., potrzask, *m.* Fallbüre; Klappe am Laubenschlage, *f.* Falle, *f.*
- Trapu, *ue, a.* krępy; niski *a.* otyły, untersezt, kurz und dick.
- Traquenard, *m.* kłus, *m.* pólak na kuny, halber Nag eines Pferdes, *m.* Vorderfalle, *f.*
- Traquet, *m.* pólak, *f.* przesiewacz w młynie, *m.* Falle, Mühlenklapper, *f.*
- Travail, *m.* robota, praca, zabawa, *f.* Arbeit, Beschäftigung, — d'enfant, *m.* bolesci rodzacy, *f.* pl. Kindesnöthen, *f.* pl. doniesienie ministra, *n.* kłatka, przewara lesica, *f.* Bericht eines Staatsministers; Nothfall, *m.*
- Travallier, *v. n.* robić, pracować; krzywić się, paczyć się, arbeiten; się werfen, frummen, sich biegen, — *a.* robić, dręczyć kogo, dokuczać komu; harcować na koniu, bearbeiten; angażować, beunruhigen: (ein Pferd) herumtummeln, se — *r.* męczyć się; starać się, sich quälen; sich anstrengen.
- Travailleur, *m.* robotnik, *m.* Arbeiter, *m.*
- Travers, *m.* szérz, poprzecz, *f.* poprzek, ukos, *m.* Quere, Schräge, Schiefe, *f.* fig. przewrotność, *f.* Verfehrtheit, *f.* en — *ad.* v. poprzecz, w poprzek, in die Quere, quer über, do — *ad.* ukosem, überwerch, schief, schräge, *fig.* przewrotność, verfehrt, — le, la.... od au — de.... *prp.* przez, przez szród czego, quer oder mitten durch, durch.
- Traverse, *f.* rzecz poprzeczna; belka poprzeczna, *f.* rygiel, drog poprzeczny, *m.* droga poprzeczna, *f.* was in die Quere geht; Querstange, *f.* Querbalken, *m.* Querholz, *n.* Querriegel; Quersweg, *m.* fig. przeciwność, *f.* przypadek niepomyślny, *m.* widriger Zufall, *m.* Widerwärtigkeit, *f.*
- Traverse, *f.* przeprawa, *f.* Ueberfahrt, *f.*
- Traverser, *v. a.* w poprzek przejsz, *prp.* przelinać etc., przejsz; przejechać, przebydź, przejać, przechodzić, quer durch; oder übergehen, fahren, reiten etc. *fig.* przerwać, pomylić, hindern, hintertreiben, — *n.* przechodzić, durchgehen.
- Traversier, *ibre, a.* vent —, wiatr przeciwny, *m.* Gegenwind, *m.* barque —, łódź do przewoźu, *f.* Barke zum Ueberfahren, *f.* flote —, furiara, *f.* Querslöde, *f.*
- Traversin, *m.* wałek (pod głowę), *m.* belka poprzeczna, *f.* Kopfschliff, *m.* Querholz, *n.*
- Travestir, *v. a.* przebrać, verkleiden, *fig.* pokryć, przebrać, anders einkleiden, travestiren, se —, przebrać się, sich verkleiden, *fig.* zmyślać, udawać, sich verstellen.
- Travestissement, *m.* przebranie się, *n.* Verkleidung, *f.* fig. zmy-
- zmyślanie, udawanie, *n.* Verstellung, *f.*
- Trayon, *m.* fam. cyc, *m.* Strich am Euter, *m.* Risse, *f.*
- Trebuchant, *ant, a.* przeważający, überwichtig.
- Trebuchant, *m.* przewaga, *f.* przydatek w monocie, *m.* Uebergewicht, *n.* Ausschlag, *m.*
- Trebuchement, *m.* potknięcie się, upadnienie, *n.* Stolpern, *n.* Fall, *m.*
- Trebucher, *v. n.* potknąć się; u-, paść; przeważać, stößern; fallen; überwichtig sein, *fig.* zbladzić, fraucheln.
- Trebuchet, *m.* wążka do złota, *f.* potrzask, *m.* Goldwage, *f.* Vogelschlag, Reiskaffen, *m.* fig. sieci, sidła, *pl.* Fallstrick, *m.*
- Trefle, *f.* konieczyna; żoładz (w kartach), *f.* Klee, *m.* Kleeblatt; Kreuz, *n.* Eichel (in Karten), *f.*
- Trefoncier, *m.* pan dziedziczny, *m.* Grundherr, *m.*
- Trefonds, *m.* grunt, *m.* Grund und Boden, *m.*
- Trellage, *m.* kraty, *pl.* f. Gitterwerk, *n.*
- Treille, *f.* chłodnik winem obrosły, *m.* ramy, ściany drewniane na wino, *pl.* ulica winem obsadzona, *f.* Weinlaube, *f.* Weingeländer, *n.* mit Reben überwachsender Gang, *m.*
- Treillis, *m.* kratka, kratka, *f.* drólich, *m.* płótno glancowane, *n.* Gitter, Gatter, *n.* Stangleinwand, *f.* Drillich, *m.*
- Treillisier, *v. a.* o-, zakręcić, kratę ogrodzić, vergittern.
- Treize, *a.* trzynastcie, drezehn, Treizeime, *a.* trzynasty, drezehnte, — *m.* trzynasta część, *f.* Drezehntel, *n.*
- Treiziemement, *nd.* po trzynaste, drezehntens.
- Tremblais, *f.* topolina, *f.* Espenwald, *m.*
- Tremblant, *ante, a.* drżący; trzęsący się, zitternd, bebend.
- Tremble, *m.* topola, osina, *f.* Espe, Aſpe, *f.*
- Tremblement, *m.* drżenie, trzęsienie, *n.* Zittern, Beben, *n.* Erschütterung, *f.* — de terre, trzęsienie ziemi, *n.* Erdbeben, *n.*
- Trembler, *v. a.* drżeć, zadrzeć, trzęść się, zatrzęść się, zittern, beben, erbeben.
- Trembleur, *m.* — euse, *f.* schörz; kwakier, *m.* Person, welche zittert, furchtsam ist, *f.* Quäker, *m.*
- Tremblotant, *ante, a.* drżący, trzęsący się, zitternd, bebend.
- Trembloter, *v. n.* fam. troche drzeć, wzdrygać się, ein wenig zittern, schaukeln.
- Trémoussement, *m.* trzęsienie, trzępiotanie, *n.* Schütteln, Flattern, *n.*
- Trémousser, *v. n.* trząść skrzydłami, trzępiotać, mit den Flügeln schlagen, flattern, sa —, *r.* skakać, hupfen, *fam.* ruszać się, sich regen, sich rühren.
- Trempe, *f.* hartowanie żelaza, stali, *n.* hart, *m.* Härtung des Eisens und Stahles; Härte desselben, *f.* fig. myśl, własność, *f.* umysł, *m.* Art, *f.* Schlag, *m.*
- Tremper, *v. a.* namoczyć; napuszczając cześć; prze-, zmoczyć; hartować stal, żelazo, einweichen; einwässern, wässern, eintauchen; durchnässen, feuchten, anfeuchten; (Eisen etc.) härten, — *n.* moknąć, weichen, *fig.* — dans un crime, być uczestnikiem występku, wchodzić, wdawać się w co, an einem Verbrechen etc. Theil haben.
- Tremplin, *m.* ławka do skakania, *f.* Springbrett, *f.* Springbret, *n.*
- Trentaine, *f.* trzydzieści sztuk, pół kopy, Zahl von dreißig, *f.* drei-

drewnig Stück, halbes Schock,
n.
Trente, a. trzydzieści, drewnig.
Trentième, a. trzydziesty, drewnig.
figge. — m. trzydziesta część,
f. Dreißigtheil, n.
Trépas, m. śmierć, f. Tod, m.
Wskierben, n.
Trépassé, m. zmarły, umarły,
m. Verstorbener, m.
Trépasser, v. n. fam. umrzeć,
sterben.
Trepied, m. trzynóg, dynarek,
m. Dreifuß, m.
Trépiement, m. tupanie;
tapanie, n. Stampfen mit den
Füßen, n.
Trépigner, v. n. tupać, tupać,
mit den Füßen stampfen.
Trés, ad. bardzo, mocno, sehr,
gar, überaus.
Tresor, m. skarb, m. Schatz,
m. Schatzkammer, f.
Trésorerie, f. podskarbstwo;
skarbnikowstwo; mieszkanie
podskarbiego etc. n. Schatz-
meisteramt; Rentmeisteramt, n.
Wohnung des Schatzmeisters, etc.
f.
Trésorier, m. podskarbi; skar-
bnik, m. Schatzmeister; Rent-
meister, m.
Tressaillement, m. ograżka,
f. wzdryganie, drzenie: ska-
kanie, Schauer, m. Zittern,
Aufahren; Hüpfen, n.
*Tressailler, v. n. wzdrygać się,
drzeć; skakać, schauern, lit-
torn; hüpfen.
Tresse, f. galon, m. plecion-
ka, f. sitowie, n. Presse;
Flechte, f.
Tresser, v. a. pleść, flechten,
schlingen. T. włosy w nitki
wplatać, freistren.
Tresseur, m. — euse, f. peru-
karz, co włosy w nitki wpla-
ta, m. Tressierer, m.
Tréteau, m. kozy, nogi (pod
stolem etc.) pl. Beck. m. Ge-
stell, n. — pl. teatr ciarkata-
na, m. Marktschreverbühne, f.

Trève, f. zawieszenie broni,
n. Waffenstillstand, m. fig. po-
kój, odpoczynek, m. Ruhe,
Rast, f.
Triage, m. wybieranie, obie-
ranie, n. Auslesen, n. Aus-
wahl, f.
Triangle, m. trójkąt, m. trzy-
graniastóść, f. Dreieck, n.
Triangel, m.
Triangulaire, o. trójkątny;
trzygraniasty, drewnig.
Triade, f. białogłowa z bia-
łogłową Sodomia pętniaca, f.
Weibsperson, die mit einer an-
dern ihres Geschlechts Unzucht
treibt, f.
Triade, f. świeżo gotowana
wieleprzowina, f. frisches in sei-
nem eigenen Fette gefochtes
Schweinefleisch, n.
Triboulement, m. niepokój,
m. zamieszanie etc., n. Ver-
wirrung, f.
Tribouiller, v. n. drzeć, ska-
kać, jitters, jappeln. — a.
niepokój sprawiać, męczyć,
kłopotać, quälen, verwirren.
Tribu, f. cech, m. pokolenie,
n. Junst, f. Volkstamm, m.
Tribulation, f. ucisk, m. prze-
ciwność, f. Trübsal, f.
Tribunal, m. krzesło sędziego,
n. sady, pl. Richterstuhl, Ge-
richtshof, m.
Tribune, f. miejsce orator-
skie, n. chórak, m. Redner-
bühne, Emporkirche, f. Chor, n.
Tribut, m. pobór, podatek,
czynsz, m. dań, f. Steuer,
Schätzung, f. Tribut, m.
Tributaire, a. poborowy, czyn-
szowy etc., zinsbar. — m.
do opłacania podatków obo-
wiązany, der Tribut zahlen
muß.
Tricher, v. a. fam. szalbiero-
wać, machlować (we grze)
betrügen, (besonders im Spiele).
Tricherie, f. fam. szalbiertwo,
machlarstwo (we grze), n.
Betrügerei im Spiele, f.

Tri-

Tricheur, m. — euse, f. fam.
szalbierz, machlarz taki, m.
Betrüger, m. (im Spiele).
Tricot, m. fam. kiy, m. pał-
ka; robota ponczoszkowa, f.
Prügel, m. gestrickte Arbeit, f.
Tricotage, m. robienie na dró-
tach, wiązanie koronek, n.
robota ponczoszkowa etc.; za-
płata od nięty, f. Stricken;
Klöppeln; Strickwerk, n. Strick-
kerlshu, m.
Tricoter, v. a. robić na dró-
tach; wiązać koronki, stric-
ken, klöppeln.
Tricoteur, m. — euse, f. poń-
czosznik; ten, co koronki
robi, m. Stricker; Klöppler,
m.
Trident, m. tróyzab, m. Drey-
zack, m.
Triennal, ale, a. trzyletny,
dreyjährig.
Triennalité, f. czas trzyletny
urzędu, m. dreyjährige Dauer
eines Amtes, f.
Triennat, m. trzyletnie zawi-
adowanie, n. dreyjährige Ver-
waltung, f.
Triier, v. a. obrać, wyszukać,
wybrać, auslesen, aussuchen;
lesen (Erbsen etc.).
Trigaud, aude, a. fam. fał-
szywy, podstępny, heimtück-
lich.
Trigauder, v. n. fam. szalbiero-
wać, oszukiwać, Finten ma-
chen.
Trigauderie, f. fam. szalbi-
stwo, oszukanstwo, n. Be-
trügerei, Finte, f.
Trigonometrie, f. T. trygo-
nometria, f. Trigonometrie, f.
(Ausmessung der Dreiecke). —
trique, a. trygonometryczny,
trigonometrisch.
Trillion, m. trylion, m. trzy
miliony, Trillion, f.
Trimestre, m. kwartał, m.
trzymiesięczny, n. Zeit von
drey Monaten, f.

Tringle, f. pret, drażek do
firanek, prącik żelazny u
szyby, m. koronka; listwa,
listewka, f. Vorhangsfange, f.
Windeisen an den Fenstern, n.
Kranzleiste; Leiste; Latte, etwas
daran aufzuhängen, f.
Trinité, f. trójca, f. Dreyei-
gigkeit, f.
Tringuart, m. bat do łowu
śledzi, m. kleines Fahrzeug
zum Heringsfange, n.
Triquer, v. n. fam. pić, kieli-
szkami brzdakać, jechen, mit
den Gläsern aufstoßen.
Triumphal, ale, a. zwycięski;
tryumfalny, zu einem Triumph,
Siege gehörig.
Triomphant, ante, a. tryum-
fujący, zwycięski, siegend,
triumphierend.
Triomphateur, m. zwycięzca,
m. Sieger im Triumph, m.
Triomphe, m. tryumf, m.
zwycięstwo, n. Triumph, Sieg,
m.
Triompher, v. n. tryumfować,
zwyciężyć, triumphiren, sie-
gen.
Tripaille, f. wnetrzności, f.
trzewa, n. pl. Eingeweide der
Thiere, n. Kalbdaunen, f. pl.
Tripe, f. (zwyczajnie pl.) wne-
trznosci zwierząt, f. trzewa,
n. flaki, m. pl. (meistens pl.)
Eingeweide der Thiere, n. Kal-
bdaunen, Kutteln, f. pl. — de
velours, axamit szalony, m.
Trippammiet, m.
Triperie, f. iatki, gdzie flaki
przedają, pl. Kalbdaunenmarkt,
m.
Tripetto, f. fam. flaczek, m.
kleine Kalbdaune, f.
Triphthongue, f. trójgłoska,
f. Dreylaut, m.
Tripier, m. przekupnik flaków,
m. Kalbdaunenhöfer, m. —
pière, f. przekupka flaków, f. Kal-
bdaunenhöferin, f. fam. kobie-
ta otyła, niegrabna, f. Dick-
tes, fettes Weib, n.

Tri-

- Triple, *a.* troisty, potrójny, trojaki, dreyfach.
 Triplement, *m.* pomnożenie do trzeciej części, *n.* Vermehrung bis auf ein Dritttheil, *f.* — *ad.* troisto, trojakim sposobem, dreyfach.
 Tripler, *v. a.* po-, troić, trzy razy pomnożyć, verdreyfachen. — *n.* po-, troić się, sich dreyfach vermehren.
 Triplicité, *f.* troistość etc., *f.* Dreyfachsheit einer Sache, *f.*
 Tripoli, *m.* trypla, *f.* Tripel, *m.* (Stein).
 Tripolir, *v. a.* fam. trypla polerować, mit Tripel abreiben.
 Tripot, *m.* piłarnia; szynkownia, *f.* Ballhaus; Spielhaus, *n.*
 Tripotage, *m.* mieszanina, *f.* Mischmasch, *m.* Gemengsel, *n.*
 Tripoter, *v. a.* et *n.* mieszać, durch einander mengen, *fig.* po-, mieszać; ułożyć, ukartować, verwirren; ablarren.
 Trique, *f.* pałka, *f.* patyk, *m.* Knüttel, *m.*
 Triquer, *v. a.* wygrać i osobno na stronę położyć, postawić; po-, mieszać, auslesen, und bey Seite legen; unter einander mengen.
 Triquot, *m.* piłatyk mały, *m.* kleines Schlagradet, *n.*
 Trisaioul, *m.* —eule, *f.* prapradziadów dziad, *m.* babka, *f.* Urältervater, *m.* —mutter, *f.*
 Trisyllabe, *a.* tróysyllabny, drey-sylbig.
 Triste, *a.* smutny, posepny; ponury, markotny, traurig, betrübt; verdüßlich.
 Tristesse, *f.* smutek, smutek, *m.* Traurigkeit, *f.*
 Triturable, *a.* łatwy do pokruszenia, do tarcia, zerreiblich.
 Trituration, *f.* pokruszenie, potłuczenie, tarcie, *n.* Zerreibung, Zermalmung, *f.*
- Triturer, *v. a.* zetrzeć, potłuc, pokruszyć, zerreiben, zerstoßen, zermahlen.
 Triviale, *a.* carrefour —, droga krzyżowa, *f.* Scheideweg, wo drey Wege zusammen stoßen, *m.*
 Trivial, *a.* ale, *a.* podły, powszechny, zwyczajny, gemein, niedrig, platt, abgedroschen, alltäglich.
 Trivialité, *f.* podłość, powszechność wyrazu etc.; rzecz zwyczajna, powszechna, *f.* das Gemeine, *n.* die Platitude eines Ausdrucks etc.; alltägliche, abgedroschene Sache, *f.*
 Troc, *m.* zamiana, *f.* Tausch, *m.*
 Trochet, *m.* pek. *m.* kupka, *f.* (owoców etc.). Büschel, Strauß, *m.* (von Früchten etc.).
 Troglodites, *m.* pl. Höhlenbewohner, *m.* pl.
 Trogne, *f.* fam. twarz brzydka, trędowata, *f.* häßliches, verstoffenes, kupfertes Gesicht, *n.*
 Troguon, *m.* komórka iadrek, *f.* ogyzek, *m.* Kernerhäuse im Obste, *n.* Grise, *m.*
 Trois, *a.* trzy, drey, — *m.* trójka, *f.* trzeci, *m.* Drey, *f.* Dritte, *m.*
 Troisième, *a.* trzeci, dritte, — *f.* trzecia szkoła, klasa, *f.* Tertia, dritte Klasse, *f.* — *m.* uczeń z trzeciej szkoły, *m.* Tertianer, *m.*
 Troisièmeement, *ad.* po trzeciej, drittens.
 Tröler, *v. n.* fam. tam i sam biegać, łazić, herum trödeln. — *a.* fam. wlec, prowadzić za sobą, mit sich schleppen.
 Trompe, *f.* trąba; drumla; trąba skoniowa, *f.* nos kormorzy, *m.* Jagdhorn, *n.* Trompette; Hauttrommel, *f.* Drumm-eisen, *n.* Rüssel, *m.*
 Tromper, *v. n.* oszukać, zwieść, betrogen, hirtergehen, täuschen, se—
- se—, *r.* oszukać się, zwieść się, omylić się, sich betrügen, sich täuschen, sich irren.
 Tromperie, *f.* oszukiwanie, oszukaństwo, *n.* Betrug, *m.* Betrügerey, *f.*
 Trompeter, *v. a.* otrębywać, bey Trompetenschalle anrufen, bekannt machen, *fig.* otrębywać, roznosić, ausposaunen.
 Trompette, *f.* trąba, *f.* Trompette, *f.* — *m.* trębacz, *m.* Trompeter, *m.*
 Trompeur, *euse*, *a.* szalbierski, zdradliwy, zawodny, betrügerisch; betrüglich. — *m.* *f.* szalbierz, oszukiwacz, *m.* Betrüger, *m.*
 Trompeux, *euse*, *a.* omylny, zawodny, betrüglich.
 Tronc, *m.* pniatek, odziemek, karcz; tułów, kadłub, *m.* puszka naiałmużną, *f.* Stamm, Stoß; Rumpf; Almosenstock, *m.*
 Tronchet, *m.* kłoc pod kowadłem; pniatek do rabania, *m.* Almosenstock; Hackblock, *m.*
 Tronçon, *m.* odłomek, kawałek, *m.* drzazga, sztuka, *f.* dzwono ryby, *n.* abgehauenes, abgerissenes etc. Stück, *n.*
 Tronçonner, *v. a.* na sztuki, kawałki etc. pokrajać, porządzić, in Stücke schneiden, zertheilen.
 Trône, *m.* tron, *m.* Thron, Sitz, *m.*
 Tronquer, *v. n.* skalęczyć, ver-kümmeln.
 Trop, *ad.* za wiele, za nadto za..., zu viel, zu sehr, zu..., — *m.* zbytek, *m.* rzecz zbyteczna; *f.* das Ueberflüssige, *n.*
 Trope, *m.* wyraz przenośnie, niewłaściwie użyty, *m.* Tropus, *m.*
 Trophée, *m.* znak, słup zwycięski, *m.* Siegeszeichen, *n.* Trophäe, *f.*
- Tropologique, *a.* przenośny, niewłaściwy, figurallich, un-eigentlich.
 Troquer, *v. a.* zamienić, ta-waschen, vertauschen.
 Troqueur, *m.* —euse, *f.* zamieniacz, *m.* Tauscher, *m.*
 Trot, *m.* kłus, *m.* Trab, *m.*
 Trotade, *f.* fam. przejażdżka, *f.* kleine Reize zu Pferde oder im Wagen, *f.*
 Trotte, *f.* fam. droga; odległość, *f.* kawał (drogi), *m.* Weg, *m.* Strecke, *f.*
 Trotter, *v. a.* kłusem iść, tra-ben, *fig.* biegać, latać, wio-czyć się, viel laufen.
 Trotteur, *m.* kłusak, *m.* Pferd, das den Trab geht, *n.*
 Trottin, *m.* fam. postaniec, usunięciwacz, *m.* Beyläufer, Be-dienter zum Verschicken, *m.*
 Trotter, *v. n.* Trotter.
 Trottoir, *m.* ścieżka przy gościńcu, *f.* erhabener Fußweg, Fußsteig, *m.*
 Trou, *m.* dziura, *f.* Loch, *n.*
 Troubadour, *m.* (przedtem) poeta Francuzki w Prowincji, *m.* (ehemals) Dichter in der Provence, *m.*
 Trouble, *a.* pochmurny, posepny; mętny, trübe. — *m.* pomieszanie, zamieszanie, *n.* wrzawa, *f.* Unruhe, Unord-nung, Verwirrung, Uneinigkeit, *f.*
 Trouble-fête, *m.* fam. psu-nicy radość, uciechę, *m.* Freud-destörer, *m.*
 Troubler, *v. a.* mącić, trąbić, trąbić, trüben, trüben machen, *fig.* niepokój czynić, sprawiać, przeska-dzać; mieszać, stören, beunruhigen; verwirren. se—, *r.* mącić się; chmurzyć się; po-mieszać się; uwieznąć w mo-wie, trübe werden; sich verwir-ren; sich in Nothen verhasen.
 Troué, *de*, *a.* dziurawy, löcher-ig.

Trouée, *f.* otworzystość, *f.* g-
twór, *m.* Definiacja w jednym
Gębójce *z.*, *f.*
Trouer, *v. a.* po-, przedziura-
wić, durchlöchern.
Trou-madame, *m.* gra pewna
w galki, *f.* gewisse Spiel mit
Kugeln, *n.*
Troupe, *f.* kupa, gromada, *f.*
Grupp, Haufen, *m.* — *pes. pl.*
wojsko, *n.* Truppen, *m. pl.*
Kriegssoldat, *n. pl.*
Troupeau, *m.* stado, *n.* trzoda,
f. Herde, *f.*
Trousse, *f.* pek, *m.* wiaska,
f. worek barbierski, *m.* Päck,
Bündel, Bund, *n.* Scheerack,
m. Trousses, *pl. obs.* spodnie
pazów, *pl.* Hosen, *f.* *pl.*
stre au — de qq. *fam.* nie
opuścić; seigać, gonić kogo,
jemandem auf dem Fuße nach-
folgen; ihm nachsehen.
Trousseau, *m.* pek, *m.* wy-
prawa, *f.* Bund, *n.* Ausstat-
tung, *f.*
Trousse-quin, *m.* opuszka (u
siodła), *f.* Sattelbausch, *m.*
Trousser, *v. a.* podkasać, pod-
nieść; do góry pociągać;
podwizać; zawinać, aufschür-
zen, aufheben; hinauf ziehen;
aufstecken; aufgürten; aufreiß-
fen, *fig. fam.* zamorzyć;
sprzątać, zjeść, geschwind
abthun; hinweg raffen. — ha-
gage, zembkać, uciec, sich
aus dem Staube machen.
Troussis, *m.* założenie, *n.*
fald, *m.* Umschlag, *m.* Falte, *f.*
Trouvaille, *f.* *fam.* rzecz zna-
leziona, *f.* Fund, *m.*
Trouvé, *éc. p. et a.* znalezio-
ny, etc., gefunden *z.*; enfant
—, podrzutek, *m.* Findel-
kind, *n.*
Trouver, *v. a.* znaleźć; zastać;
wynałeć, wymyśleć; mnie-
mać, rozumieć, finden, an-
treffen; erfinden, erfinden; da-
für halten. se —, *r.* bywać; znay-
dować się; bawić się; mied

się; sich finden; sich einfinden;
sich befinden.
Trouverre, Trouveur, *m.* sta-
rofrancuzki wierszopis, *m.*
Dante der ältesten Französischen
Dichter, *m.*
Truand, *m.* ande, *f.* *fam.*
hulaj, włóczęga, *m.* Landläu-
fer, *m.*
Truandaille, *f.* *fam.* hulaj-
stwo, *n.* hałastrą, *f.* Bettel-
volk, *n.*
Truander, *v. n.* *fam.* włóczyć
się i żebrac, betteln gehen.
Truble, *f.* kaszerz, czerp, *m.*
Fischhaken, *m.*
Trucheman, *m.* tłumacz, *m.*
Dolmetscher, *m.*
Trucher, *v. n.* *fam.* z lenistwa
żebrac, aus Faulheit betteln.
Trucheur, *m.* — *ense, f.* *fam.*
żebrak, *m.* Bettler, *m.*
Truelle, *f.* kielnia, *f.* Maurek-
felle, *f.*
Truelle, *f.* kielnia pełna cze-
go, *f.* Kelle voll, *f.*
Truffe, *f.* tertufole, truffe, *pl.*
Trüffel, *f.*
Truie, *f.* maciora (świnia), *f.*
Fuchtau, *f.*
Truite, *f.* pstrąg, *m.* Forelle, *f.*
Truite, *éc. a.* pstragowaty,
mit Flecken bezeichnet, wie eine
Forelle.
Trumeau, *m.* ćwierć tylnia
wołowa, *f.* stęp, filar, *m.*
zwierciadło między dwoma
oknami, *n.* Ofenkeule, *f.*
Fensterpfiler; Pfeiler, *m.*
Trupelu, *ue, a.* zabawny, wo-
sok, spaszta, aufgeweckt.
Tu, *pr. ty, dn.*
Tuable, *a.* *fam.* śmierci go-
dzien, das den Tod verdient.
Tuant, *ante, a.* *fam.* niezno-
śny, przykry, äußerst beschwer-
lich, mühsam; unfeindlich.
Tu-aitem, *m.* *fam.* koniec,
sek sprawy, *m.* wesentlicher
Punkt, Knoten, *m.*
Tubereuse, *f.* iacynt iesienny,
m. Tuberosa, *f.*
Tu-

Tu-

Tubéreux, *ense. a.* pekaty,
pęczysty, knollig.
Tubérosité, *f.* guz, guzieł, *m.*
Knorren, Knoten, Beinknoten,
m.
Tadesqur, *a.* staroniemiecki,
Aldeutisch.
Tue-mouches, *m.* klanka na
muchy, *f.* Fliegenklatsche, *f.*
Tuer, *v. a.* zabić, zamorzyć;
zarząć: psuć, niszczyć, tód-
ten, umbringen; schlachten; er-
legen, fällen; verderben. se —,
r. zabić się, odebrać sobie
życie, sich ums Leben bringen.
fig. usilnie się starać, sich
heftig bemühen.
Tuerie, *f.* *fam.* rzeź, *f.*
szlachthuz, *n.* Gemegel, *n.*
Schlachthof, *m.* Schlachthaus,
n.
à Tue-tête, *ad.* ze wszystkich
sił, aus allen Kräften.
Tue-vents, *m. pl.* wiatr prze-
nikaący, *m.* Windschauer, *m.*
Tueur, *m.* rzeźnik do swin, *m.*
Schweineschlächter, *m.* *fam.*
brawura, zawadyak, *m.* der
alles umbringen will.
Tuilage, *m.* barwa sukna, *f.*
Strich am Tuche, *m.*
Tuile, *f.* dachówka, *f.* Dach-
ziegel, *m.*
Tuileau, *m.* kawałek dachów-
ki, *m.* Stück von einem zer-
brochenen Dachziegel, *n.*
Tailerie, *f.* strycharz, *m.* Zie-
gelhütte, Ziegelbrennerei, *f.*
Tailier, *m.* cegielnik, *m.* Zie-
gelstreicher, *m.*
Talipe, *f.* tulipan, *m.* Tulpe, *f.*
Tamésaction, *f.* puchlina, *f.*
puchnienie, *n.* Geschwulst, *f.*
Tamésier, *v. a.* puchlinę spra-
wiać, Geschwulst verursachen.
Tumeur, *f.* nabrzośność, pu-
chlina, *f.* Geschwulst, *f.*
Tumulte, *m.* rozruch, zgietek,
bunt, *m.* wrzawa, *f.* Auf-
lauf, Lärm, Tumult, *m.*
Tumultuaire, *a.* buntowny, tu-
multuarijch.

Tumultueux, *ense, a.* bu-
rzliwy, gwałtowny, bunto-
wny, lärmend, ungesüm; auf-
rührerisch.
Tunicelle, *f.* kaftanik biały
niektórych zakonników, *m.*
weißes Leibrockchen der Kloster-
geistlichen, *n.*
Tunique, *f.* kaftanik (zakon-
niczy), *m.* Leibrock, (jezt der
Klostergeistlichen), *m.*
Turban, *m.* turban, zawój, *m.*
Turban, türkischer Bund, *m.*
Turba, *f.* kupa, gromada, *f.*
Haufen, *m.*
Turbine, *f.* chór do śpiewania
w kościele, *m.* Singchor im
Kloster, *n.*
Turbot, *m.* płaszc, *f.* (ryba
morska), Steinbutt, Seesasan,
m. — *tin, m.* płaszcza, *f.*
kleiner Seesasan, *m.*
Turbulence, *f.* burzliwość, *f.*
Ungefüg, *n.*
Turbulent, *ente, a.* burzliwy,
niespokojny, ungefüg, unruf-
big.
Turc, *m.* Turczyn, Turek;
język Turecki, *m.* Türke, *m.*
Türkische Sprache, *f.*
Turc, Turque, *a.* Turecki,
Türkisch. à la turque, po
Turecku; okrutnie, Türkisch;
grausam.
Turcie, *f.* grobla z kamieni,
f. Steindamm, *m.*
Turcot, *v.* Torcol.
Turelure, *f.* *fam.* c'est tou-
jours la même —, zawsze
jedna piosenka, *f.* es ist im-
mer eine Leyer.
Turrisaire, *v.* Thuriféraire.
Turupin, *m.* błazon, *m.* ab-
berner Wigling, *m.*
Turupinade, *f.* błaznowanie,
n. drwiny, *pl.* Wigele, *f.*
Turupiner, *v. a.* drwić, bła-
znować, wigeln. — à qq. drwić,
szydzić z kogo, einen aufzie-
hen, foppen.
Turpitude, *f.* hańba, sromota,
f. Schande, *f.*
Tur-

Turquet, *m.* piesek Turecki, *m.* gatunek zboża Tureckiego, *n.* Türkisches Hündchen, Art Türkisches Korn, *n.*
 Turquie, *f.* Turki, *pl.* Turcyja, *f.* Türkei, *f.* —rc, —rque, *a.* Turecki. Türkisch. Turczyn, Turek, Türkei, *m.*
 Turquin, *a.* bleu —, granatowy, ciemnoniebieski, dunkelblau.
 Turquoise, *f.* turkus, *m.* (kamień drogi,) Türkis, *m.* (Edelstein.)
 Tussilage, *m.* podbiał, *m.* (roślina) Huftattich, *m.* (Pflanz.)
 Tutelaire, *a.* broniący, schützend.
 Tutelle, *f.* opieka, *f.* Vormundschaft, *f.*
 Tuteur, *m.* opiekun, *m.* Vormund, *m.*
 Tutoiement, *m.* potykiwanie, n. Duzen, *n.*
 Tutoyer, *v. a.* potykiwać komu, bratać kogo, duzen.
 Tutrice, *f.* opiekunka, *f.* Vormünderin, *f.*
 Tuyau, *m.* rura; słomka, łożdga; pipka; piszczałka w organach, *f.* Röhre, *f.* Rohr, *n.* Halm; Kiel, *m.* Orgelpfeife, *f.*
 Tympaniser, *v. a.* qg. żyć, osławić, obmawiać kogo, einen ausschreien, verschreien.

Tympanon, *m.* cymbały, *pl.* Hackbret (musikalisches Instrument), *n.*
 Type, *m.* wyobrażenie, *n.* wzór, *m.* figura na monecie, *f.* Muster, Vorbild, *n.* allegorische Figur etc. auf den Denkmünzen, *f.* T. litera, *f.* Letter, *f.*
 Typique, *a.* tajemny, niewłaściwy, vorbildlich, figurlich.
 Typographe, *m.* drukarz, *m.* Buchdrucker, *m.*
 Typographie, *f.* drukarstwo, *n.* Buchdruckerkunst, *f.*
 Typographique, *a.* drukarski, typographisch.
 Typométrique, *a.* *m.* l'art —, sztuka drukowania map, *f.* Kunst, Landkarten zu drucken, *f.*
 Tyran, *m.* tyrant, okrutnik, *m.* Tyrann, Wüthend, *m.*
 Tyrannicide, *m.* tyranobójstwo, *n.* tyranoböycia, *m.* Tyrannenmord; Tyrannenmörder, *m.*
 Tyrannie, *f.* tyranstwo, okrucieństwo, *n.* Tyranney, Grausamkeit, *f.*
 Tyrannique, *a.* tyrański, okrutny, tyrannisch.
 Tyranniser, *v. a.* et *n.* tyraniżować, okrutnym sposobem sobie postępować. tyrannisieren, tyrannisch verfahren.

U.

Ukase, *m.* ukaz, *m.* Ukase, *f.* (Russisches Edikt.)
 Ulan, *m.* ułan, *m.* Uhlán, *m.*
 Ulcération, *f.* язрение, *n.* wrzodowatość, *f.* wrzód, *m.* Schwären; Geschwür, *n.*
 Ulcère, *m.* wrzód, *m.* Geschwür, *n.*
 Ulcerer, *v. a.* roz-, язрить, Schwären machen. fig. rozjazzzyć, zranic, fränken, erbittern.

Ulérieur, *eure, a.* z tamtéj strony leżący. tamteczny; dalszy, jenseitig; fernerweitig.
 Ultramontain, *a.* zagórny, jenseits der Gebirge (der Alpen).
 Umble, *m.* pstragi izeziorny rodzaj, Art Lachsforelle, *f.*
 Un, *a.* jedno, eins, — *m.* jedna, *f.* Eins, *f.*

Un,

Un, une, *a.* jeden, iedna, iedno; iedyny, szczególny, einzeln, einzig; einzig, einzig. un à un, po iednym, iedno pa drugiemu, einzeln Pan l'autre etc. v. Autre.
 Unanime, *a.* iednomysłny, zgodny, einmüthig.
 Unanimité, *f.* iednomysłność, zgoda, *f.* Einmüthigkeit, *f.*
 Uni, *ie, a.* et *p.* złączony etc.; równy, płaski, gładki; prosty, vereinigt; gleich, eben; flach; einfach.
 Uni, *ad.* prosto, równo, gleich, eben.
 Unième, *a.* pierwszy (po lietzbach 20, 30 etc.) ein, erste, (nur mit 20, 30, etc.)
 Uniforme, *a.* iednakowy, iednostayny, równy, iednomysłny, eiförmig, gleichförmig. — *m.* uniforma, *f.* Uniforme, *m.* Uniform; Montur, *f.*
 Uniformément, *ad.* równo, iednostaynie etc., gleichförmig.
 Un formité, *f.* iednostayność, równość, iednomysłność, *f.* Eiförmigkeit, Gleichheit, *f.*
 Uniment, *ad.* równo, gładko; prosto, gleich, eben; einfach; ohne Umstände.
 Union, *f.* złączenie, zjednoczenie, *n.* zwiazek, *m.* Vereinigung, *f.* fig. iedność, iednomysłność, zgoda, *f.* Einigkeit, Eintracht, *f.*
 Unique, *a.* iedyny, szczególny, einzeln, einzig.
 Unir, *v. a.* złączyć, zjednoczyć, zwiazać, wyrównać, wygładzić, wyprostować, vereinigen; ebenen, schlichten.
 Unisson, *m.* fig. iednomysłność, zgoda, *f.* Uebereinstimmung, *f.*
 Unité, *f.* iedność, *f.* Einheit, *f.*
 Univers, *m.* świat, *m.* Weltgebäude, *n.* Welt, *f.*
 T. II.

Universalité, *f.* powszechność, *f.* wszystko, *n.* Allgemeinheit, *f.* das Ganze, *n.*
 Universel, *elle, a.* powszechny, allgemein.
 Université, *f.* akademja, wysoka szkoła, *f.* Universität, Hochschule, *f.*
 Ure, *m.* tur, *m.* Auerochs, *m.*
 Urgence, *f.* nagłość, pilność, *f.* dringende Umstände, *m.* pl.
 Urgent, *eute, a.* naty, pilny, gwałtowny, dringend.
 Urinal, *m.* urna lekarska szklanna, *m.* Uringlas, *n.*
 Urinateur, *m.* nurek, *m.* Taucher, *m.*
 Urine, *f.* urna, szczyny, *pl.* *f.* Urin, Harn, *m.*
 Uriner, *v. n.* szcząć, wodę puścić, harnen, den Urin lassen.
 Urineux, *euse, a.* urny, urnig, artig.
 Urne, *f.* bańka popiołowa, *f.* Urne, *f.* Aschenkrug, *m.*
 Us, *m.* *pl.* — et coutumes, zwyczaj i obyczaj, *m.* hergebrachte Gewohnheit, *f.* Herkommen, *n.*
 Usage, *m.* zwyczaj, obyczaj, *m.* używanie, zazywanie, *n.* pożytek, *m.* Gebrauch, *m.* Gewohnheit; Benugung, Nutzung, *f.* droit d'—, oder usage, *pl.* wrab wolny, *m.* pász wolna, *f.* freye Holzung, *f.* Triftrecht, *n.*
 User, *v. n.* (d') używać, zazywać, brauchen, gebrauchen. en —, postępować sobie, obchodzić się, umgehen, behandeln, sich betragen. — *a.* wy-, potrzebować; strawić; schodzić, wyrzeć, wyrobić; stępieć, brauchen, verbrauchen. verzeihen; abuzen; stumpf machen. s'—, *r.* popsuć się, wyrzeć się, wypotrzebować się, sich abnutzen, abtragen. fig. gasnąć, zniknąć, stępieć, abnehmen, stumpf werden. — *m.* używanie, noszenie czego, *n.* Brauch, *n.*

Brauchen oder Nutzen einer Sache, *n.*
Usité, sa, a. zwykły, zwyczajny, gebräuchlich, üblich,
Usquebac, m. wódka szafranowa, *f.* Safranbranntwein, *m.*
Ustensile, m. sprzęt, *m.* naczyńie, *n.* Hausgeräth, Küchengeräth, *n.*
Usucapion, v. Prescription.
Usufructuaire, a. użytek wydawający, do tego należący, den Nießbrauch gewährend.
Usufruit, m. użytek, *m.* użycie majątności, *n.* Nießbrauch, *m.* Nutzung, *f.*
Usufruitier, m. —ière, *f.* użytk z majątności odbierający, Nutznießer, *m.*
Usuraire, a. lichwiarski, wucherlich; wucherhaft.
Usure, f. lichwa, *f.* wytarcie, znoszenie, psucie używaniem, *n.* Wucher, *m.* Abzugung durch einen langen Gebrauch, *f.*

Usurier, m. —ière, *f.* lichwiarz, *m.* Wucherer, *m.*
Usurpateur, m. —trice, *f.* nieprawny possessor, właściciel, *m.* unrechtmäßiger Besitzer, *m.*
Usurpation, f. trzymanie, przywłaszczanie czego nieprawne, *n.* widerrechtlicher Anmaßung, *f.* widerrechtlicher Besitz, *m.*
Usurper, v. a. przywłaszczając sobie co, niesłusznie co posiadając, się anmaßen, sich widerrechtlich zueignen, an sich reißen.
Utensile, v. Ustensile.
Utérin, ine, a. frères —, soeurs —, bracia przyrodni, *m.* siostry przyrodzone, *f.* pl. halb-bürtige Geschwister, *pl.* furear utérine, wściekłość macicy, *f.* Mutterwuth, *f.*
Utile, a. pożyteczny, użyteczny, zyskowny, nützlich, vortheilhaft, zuträglich, dienlich.
Utilité, f. pożytek, użytek, zysk, *m.* Nutzen, Vortheil, *m.*

V.

Va, i. dla mnie niech będzie! niech się stanie! metuetthalben! es sey!
Vacance, f. wakans, *m.* wakancya urzędu etc., *f.* Erledigung eines Dienstes etc., *f.* —ces, *pl.* wakacye, *f.* pl. Ferien, *f.* pl.
Vacant, ante, a. wakujący, próżny, erledigt, leer, unbefest, ledig.
Vacarme, m. hałas, wrzask, gomon, *m.* Lärm, *m.* Geschrey, *n.*
Vacation, f. rzemiosło, *n.* sesya, *f.* zasiadanie; spisne, pamiętno, sądowe, *n.* Handthierung, *f.* Gewerbe, *n.* Mühwaltung; Sizing, *f.* Gebühren dafür, *f.* pl. Vacations,

f. pl. wakacye sądowe, *f.* pl. Gerichtsferien, *f.* pl.
Vache, f. krowa: skóra krowia, *f.* Kuh; Kuhhaut, *f.*
Vacher, m. krowiarz, *m.* Kuhhirt, *m.*
Vachère, f. krowiarka, *f.* Kuhhirtin; Kuhmagd, *f.*
Vacherie, f. obora dla krów, *f.* Kuhstall; *m.* Melferen, *f.*
Vacillant, ante, a. chwiejący się etc., wapliwy, niepewny, wankend, schwankend.
Vacillation, f. chwanie się etc., *n.* Schwanken, *n.* fig. wapliwość, niepewność, *f.* iłkanie się z pomieszczenia etc., przechodzące, *a.* Unentslossenheit, *f.* Wankelmuth, *m.* Stottern aus Verwirrung etc., *n.*

Va-

Vaciller, v. n. chwiać się, kolebać się, ruchać się, wanken, schwanken. *fig.* chwiać się, powątpiewać, wankelmüthig seyn.
Vade, f. stawka, *f.* Einsatz im Spiele, *m.* fig. fam. część, *f.* Antheil, *m.*
Vadé-mecum, m. fam. rzecz, którą kto zawsze przy sobie ma, *f.* Sache, die man gewöhnlich mit sich hat, *f.*
Vagabond; onde, a. tulaący się, błąkający się, herum-schweifend, unstät. — *m.* *f.* włóczęga, *m.* Landstreicher, *m.*
Vagabondage, m. sposób życia włóczęgi, *m.* Lebensart eines Vagabouden, *f.*
Vagabonder, v. n. fam. tulać się, włóczyć się, błąkać się, herum streichen.
Vagissement, m. płacz niemowlaka, *m.* Geschrey kleiner Kinder, *n.*
Vague, f. wał, *m.* fala, *f.* Welle, Wasserwoge, *f.*
Vague, a. nieograniczony, nieokreślony, weitläufig, ohne bestimmte Grenzen. *fig.* niepewny, unbestimmt. terres —, puste krainy, *f.* pl. öde Streifen Landes, *f.* pl.
Vague-mestre, m. magazyn, *m.* Wagenmeister bey einer Armee, *m.*
Vaidasse, v. Védasse.
Vaillance, f. mężność, odwaga, *f.* Tapferkeit, *f.*
Vaillant, ante, a. mężny, odważny; tapfer.
Vaillant, m. właścizna, majątność, *f.* Vermögen; baares Geld, *n.*
Vain, aine, a. marny, nikczemny, daremny, próżny; pyszny, chekpliwy; paucy eitel, nichtig; unnutz, vergeßlich; stolz; prahlerisch; schwätze. en vain, *ad.* próżno, daremnie, vergeblich, vergebens, umsonst.

**Vaincre, v. a.* prze-, zwyciężyć; pokonać; przewyższać, przechodzić, überwinden, siegen, besiegen; übertreffen.
Vaincu, m. zwyciężony, der Ueberbundene.
Vainement, ad. daremnie, próżno, vergebens, umsonst, unnütz.
Vainqueur, m. zwycięzca, *m.* Ueberwinder, Sieger, *m.*
Vairon, m. sielawa, *f.* Art Gründling, *m.*
Vaisseau, m. statek, *m.* naczynie, *n.* heczka, *f.* okręt, *m.* nawa w kosiele, Gefäß, Geschirr, Faß; Schiff, *n.* das Schiff, der Mittelgang einer Kirche etc., *n.*
Vaisselle, f. statki stołowe, *m.* pl. Tischgeschirr, *n.*
Valable, a. ważny, prawny, rechtsgültig, gültig.
Valaque, f. Wołosy, *pl.* Wołoszczyzna, *f.* Wallachen, *f.*
Valant, a. wart, geltend.
Valentin, m. Walenty, *m.* Valentin, Westen, *m.*
Valère, m. Walery, *m.* Valerius, *m.*
Valérien, m. Waleryan, *m.* Valerian, *m.*
Valet, m. sługa, *f.* Knecht, Diener, *m.*
Valetage, m. fam. służba, *f.* Knechtsdienst, *m.*
Valetaille, f. czeladź; ciurma, *f.* Bedientenvolk, Gesinde, *f.*
Valeter, v. n. usługiwać, Knechtsdienste thun.
Valétudinaire, n. chorowity, fränklich.
Valeur, f. wartość, cena; odwaga, *f.* męstwo; znaczenie, *n.* sens właściwy wyrazów, *m.* Werth, *m.* Tapferkeit. *f.* eigentlicher Sinn der Ausdrücke, *m.* la — de..., *fam.* prawie do, aż na..., *ungefähr bis, bis auf...* (z negacyą) ledwie, nie tyle so, ani, (mit

der

der Verneinung:) kaum, nicht
so viel als.

Valereux, euse, a. mężny,
waleczny, tapfer.

Validation, f. potwierdzenie,
umocnienie, n. Gültigma-
chung, Bestätigung, f.

Valide, a. prawny, ważny, gül-
tig, mądant —, zdrowy i
czerstwy żebrak, m. starfer
und gesunder Bettler, m.

Valider, v. a. potwierdzić, umo-
cnić, gültig machen.

Validité, f. ważność, prawność,
f. Gültigkeit, f.

Valise, f. tkomoczek, m. Zell-
eisen, n.

Vallee, f. padół, m. dolina, f.
Thal, n.

Vallon, m. padolek, m. do-
linka, f. kleines Thal, n.

*Valoir, v. n. wart bydz, pła-
cić, ważyć; zdadz się, sku-
żyć; popłacać; donosić, gel-
ten, werth seyn; taugen; ein-
bringen, eintragen, verschaffen.
faire —, wskawić, wbie w
sławę, pokazać co, popisy-
wać się czém, geltend machen.

Valve, f. skorupa ślimaków.
f. Schale der Schnecken und Mus-
scheln, f.

Vampire, m. upiór, m. Wam-
pyr, Blutsauger, m.

Van, m. opałka, f. Schwinge,
Wanne, f.

Vandoise, f. głowacz, m. (ry-
ba) Häseling, Pfeisfarpfen, m.

Vanille, f. wanila, f. Vanille, f.

Vanité, f. marność, próżność;
duma, pycha, f. Eitelkeit,
Nichtigkeit, f.

Vaniteux, euse, a. sam. dumny,
pyszny, eitel, (von Menschen).

Vanneau, m. czajka, f. Ribi, m.

Vanner, v. a. przewiewać, opa-
lać zboże, mit der Schwinge
reinigen, schwingen.

Vannerie, f. koszownictwo, n.
Korbmacherarbeit, f. Korbma-
cherhandwerk, n.

Vannette, f. opałka, f. Futter-
schlinge, f.

Vanneur, m. ten, co zboże
przewraca, przewiewa, m.
Kornschwinger, m.

Vannier, m. koszownik, m.
Korbmacher, m.

Vantail, m. skrzydło u drzwi,
wrót, n. Thürlügel, m.

Vantard, m. samochlubca, m.
Prähler, Großsprecher, m.

Vanter, v. a. wychwalać, wy-
stawiąć, rühmen, anpreisen.
se —, r. wychwalać się, chek-
pić się; ważyć się, sich rüh-
men, großsprechen; sich getrauen.

Vanterie, f. chluba, f. chek-
pienie się, n. Ruhmredigkeit,
Prählerei, f.

Vanteur, m. sam. pędziwiatr,
samochlubca, m. Prähler,
Großsprecher, m.

Vapeur, f. dym, wyziew, wapor,
m. para, f. Dampf; Dampf, m.
—peurs, pl. wiatry, wapory
w głowę idące, m. pl. Blä-
hungen, f. pl. hysterische, hy-
pochondrische Zufälle, m. pl.

Vaporation, f. parowanie, wa-
porowanie, n. Ausdünsten, n.

Vaporeux, euse, a. wiatry
sprawiający; do wiatrów
skłonny, Dünste verursachend,
blähend; in Blähungen geneigt.

Vagner, v. n. wakować, nie
bydz opatrzonym, zasadzo-
nym; próżnym stać; waka-
cye mieć; nie zasiadać, erle-
digt seyn; leer stehen; Gerien ha-
ben. — à ge, pilnować cze-
go, bawić się czém, einer
Sache obliegen.

Vare, f. tokieć Hiszpański, m.
Spanische Elle, (anderthalb Au-
ne), f.

Varech, m. wymiot morski;
okręt pogrążony; porost, m.
trawa morska, f. Auswurf
des Meeres, m. gesunkenes
Schiff; Art Meergras, n.

Varenne, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Vareille, f. knieje, do polo-
wania, pl. Jagdgebäude, n.

Variable, a. odmienny, verän-
derlich.

Variant, ante, a. odmienny,
niestateczny, (o ludziach) ver-
änderlich, (nur von Menschen).

Variante, f. pl. odmiennie wy-
razy textu, f. pl. verschiedene
Lesarten eines Textes, f. pl.

Variation, f. odmiana, f. Ver-
änderung, f.

Varier, v. a. odmienić, verän-
dern, abwechseln. — n. odmie-
nić się, różnić się, sich än-
dern, oder veränderlich seyn; ver-
ändern.

Variété, f. rozmaitość, różność,
odmiana, f. Abwechslung,
Verschiedenheit, f.

Variqueux, euse, a. nabrzmiały,
ociękły, krampfaderig.

Varlet, m. obr. v. Velet.

Varmie, f. Warmia, f. Erme-
land, n.

Varsovie, f. Warszawa, f.
Warschau, n.

Vase, m. statek, m. naczynie,
n. Geschirt, Gefäß, n.

Vase, f. maź, szlam, m. Schlamm,
m.

Vaseux, euse, a. mulisty, szla-
misty, schlammig.

Vassal, m. ale, f. hołdownik,
man, m. Vasall, Lehnsmann,
m.

Vasselage, m. hołdownictwo,
maństwo, n. lenność, f. Lehn-
barkeit; Lehnspflicht, f.

Vaste, a. wieki, obszerny,
ogromny, groß, weit, unge-
heuer.

Vatican, m. Watykan, pałac
Papieski, m. Vatikan, päpst-
licher Palast, m. fig. dwór
Papieski, m. päpstlicher Hof, m.

à Vau-de-route, ad. na le-
bi na szyję, über Hals und
Kopf.

Vaudeville, m. piosnka bru-
kowa; wesola komedya, f.
Gassenlied; Volkslied, n. Art
lustiger Schauspiele, n.

à Vau-l'eau, ad. v. Aval.

Vaurien, m. niewart, kultay,
m. Laugeichts, m.

Vautour, m. sęp, m. Geyer, m.

Vautrer, se —, r. tarzać się,
walać się, sich wälzen.

Vayode, m. woiewoda, m.
Woiwode, m.

Veau, m. cielę, n. skóra
cielęca; cielęcina, f. Kalb;
kalbski, kalbski; kalbski, n.

Védasse, f. potasz, m. Waid-
asche, f.

Vedette, f. straż konna, f.
sztylterhaus, m. Schildwache
zu Pferde, f. Schilderhaus auf
dem Walle einer Festung, n.

Végétale, a. rosnący, (o ro-
ślinach,) wachśbar (von Pflanz-
en und Bäumen).

Végétal, m. roślina, f. Gewächs,
n. Pflanze, f.

Végétal, ale, a. roślinny, ro-
ślinowy, von Pflanzen herkom-
mend; zu denselben gehörig.

Végétatif, ive, a. rosnący,
wachśend.

Végétation, f. rośnienie, n.
wzrost, m. Wachsthum, Wach-
sen, n.

Végéter, v. n. rośnać, rość, (o
roślinach) wachsen, (von Pflan-
zen), fig. il ne fait plus que —,
żyje bez zmysłów, er führt
nur ein Pflanzenleben.

Véhémence, f. moc, siła, f.
gwałt, impet, m. Heftigkeit, f.

Véhément, ente, a. gwałtowny,
mocny, silny, heftig, stark.

Véhicule, m. sposób, powód,
m. spółprzyczyna, f. Mittel,
Beförderungsmittel, n.

Veille, f. bezsen, m. czuy-
ność, f. czucie, n. straż
nocna; wigilia, f. Wachen, n.
Schlaflosigkeit; Nachtwache, f.
der Tag vorher; heilige Abend,
m. étre à la — de..., wła-
śnie mieć, checieć co uczy-
nić, uskuteczyć, zakończyć,
auf dem Punkte stehen, etwas zu
thun u. Veilles, pl. fig. nau-
ka, robota nocna; nocy bez-
senne.

senne, *pl. f.* Nachtkindern, *n.*
 schlaflose Nächte, *f. pl.*
 Veillée, *f.* wieczorna pora;
 kompania, *f.* nocowanie przy
 chorym, *n.* Abendzeit; Abend-
 gesellschaft, *f.* Wachen bey einem
 Kranken, *n.*
 Veiller, *v. n.* nie spać, czuwać,
 wachen, *fig.* — *a.* sur qc.,
 pilnować czego, mieć na
 pieczy, *für.* über etwas wachen,
 — *a.* strzedz, pilnować, be-
 wachen. *qq.* pilnować kogo,
 nocować przy kim, bey jeman-
 dem wachen, *fig.* mieć kogo
 na oku, jemanemu beobachten.
 Veilleur, *m.* trupa pilnując,
 Wächter bey einer Leiche, *m.*
 Veilleuse, *f.* lampa nocna, *f.*
 Nachtlampe, *f.*
 Veillotte, *f.* kupka siana na ła-
 gę, *f.* Windhaufen Heu, *m.*
 Veine, *f.* żyła, *f.* Blutader,
 Adier, *f.*
 Veine, *ée.* *a.* żyłowaty; ży-
 lasty; pstragowaty, aderig,
 adericht; gedert.
 Veineux, *euse, a.* żylasty,
 aderig.
 Vêler, *v. n.* ocielić się, fałben.
 Vêlin, *m.* pergamin cienki, *m.*
 Jungfernerpement, *n.* papier
 —, papier przedni, cienki,
m. Pergamentpapier, *n.*
 Velléité, *f.* sama wola, *f.*
 bloßes Wollen, *n.*
 Vélocité, *f.* predkość, szyb-
 kość, *f.* Schnelligkeit, *f.*
 Velours, *m.* axamit, *m.* Sam-
 met, *m.*
 Velouté, *m.* axamitka, *f.* Sam-
 metband, *n.*
 Velouté, *ée.* *a.* axamitowy,
 axamitny, sammetartig.
 Velouter, *v. a.* tkąć na kształt
 axamitu, auf Sammetart wir-
 fen,
 Velu, *ue.* *a.* włochaty, kosma-
 ty; kudłaty, haarig, rauch;
 gottig.
 Venaison, *f.* zwierzyzna, *f.* czas,
 którego jest najlepsza, *m.*

Wildpret vom Hirsche *re.*, *a.*
 Zeit, da es feist ist, *f.*
 Vénal, *ale.* *a.* przedayny, ku-
 pny, verkäuflich, feil.
 Vénalité, *f.* przedayność etc.,
f. Feilsenn, *n.*
 Venant, *p. et a.* przychodzący,
 kommend.
 Vendable, *a.* przedayny, ver-
 käuflich.
 Vendange, *f.* zbieranie wina,
n. tłoka, *f.* Weinlese, *f.* — *pl.*
 iesien, Zeit der Weinlese, *f.*
 Herbst, *m.*
 Vendanger, *v. a.* wino zbierać,
 sprzątać, Weinlese halten, herb-
 sten. *fig.* jam, popsuć, zni-
 szczyć winnice, die Weinber-
 ge verheeren, verderben.
 Vendangeur, *m.* — *euse, f.*
 zbieracz wina, *m.* Weinleser,
m.
 Vendiquer, *v.* Revendiquer.
 Vendeur, *m.* — *euse, f.* kupiec,
 kramarz, przekupień, *m.* Ver-
 käufer, Händler, Krämer, Hös-
 ler, *m.*
 Vendre, *v. a.* przedawać, ver-
 kaufen, feil haben, verhandeln.
fig. przedadź, zdradzić, ver-
 rathen.
 Vendredi, *m.* piątek, *m.* Frey-
 tag, *m.*
 Venelle, *f.* obs. uliczka, *f.*
 Gäßchen, *n.* enfilér-la —, ucie-
 kac, chorągiewkę zwinąć,
 das Hasenpanier ergreifen.
 Vénéneux, *euse, a.* iadowity,
 (orosiinach) giftig, (von Pflan-
 zen).
 Vener, *v. a.* gonić, straszyć
 zwierzę przyswoione, żeby
 mięso skruszało, ein zahmes
 Thier jagen, heizen, damit das
 Fleisch mürbe werde, faire —
 de la viande, krachym robić
 mięso, Fleisch einbeigen.
 Vénérable, *a.* uziwiwy, czci-
 godny, ehrwürdig.
 Vénération, *f.* poszanowanie,
 czczenie, *m.* cześć, *f.* Ehr-
 erdie;

erbietung, Ehrfurcht, Vereh-
 rung, *f.*
 Vénérer, *v. a.* szanować, czcić,
 (rzeczy święte) verehren, (hei-
 lige Dinge).
 Vénérie, *f.* łowy, *pl.* polowa-
 nie, *n.* pałac, domek łowczy.
m. Jagd, Jägercy, *f.* Jäger-
 hof, *m.*
 Vénérien, *enne, a.* weneryczny,
 Venusowy, venerisch.
 Veneur, *m.* myśliwy; łowczy,
m. Jäger; Oberjäger, *m.*
 Vengeance, *f.* zemsta, pomsta,
f. Rache, Abndung, *f.*
 Venger, *v. a.* mścić się, pom-
 ścić się, rächen, ahnden.
 Vengeur, *m.* — *eresse, f.* mści-
 ciel, *m.* Rächer, *m.* — *a.*
 mszczący, rächend.
 Véniel, *elle, a.* niewielki,
 mały, erläßig, vergehlich.
 Venimeux, *euse, a.* iadowity,
 (osobl. o zwierzętach) giftig,
 (besonders von Thieren).
 Venin, *m.* iad, *m.* truciźna, *f.*
 thierisches Gift, *n.* *fig.* iad,
m. złość, *f.* Gift, *n.* et *m.*
 Bosheit, *f.*
 Venir, *v. n.* iść; przyiść,
 przyiechać; rosnąć, chować
 się; wynikać, pochodzić z
 czego, kommen; ankommen;
 fortkommen, wachsen; herkom-
 men, herrühren, en — aux
 mains, za rby się brać, bić
 się, handgemein werden, en —
 aux injures etc., lżyć się,
 kpać się na wzajem, sich ein-
 ander schimpfen etc. — bien, ro-
 snąć, chować się, przystoić
 komu; leżeć dobrze, fortkom-
 men, gedeihen; gut stehen. — *a.*
 dire etc., mieć, zdarzyć się,
 że, sagen etc. sollen. il vient
 de dire etc., właśnie, do-
 piéro co mówić etc., er hat
 so eben gesagt etc. à —, na
 dal, na przyszłość. Funst,
 Vent, *m.* wiatr; dech, oddech.
m. Wind, *m.* Luft; Blähung,
f.
 Vente, *f.* przeday, *m.* prze-
 daż, *f.* targ, *m.* Verkauf;
 Markt, *m.*
 Venter, *v. n.* wiać, huczeć,
 (wiatr), wehen, stürmen.
 Venteux, *euse, a.* wietrzny,
 wietrzysty; nadymający, win-
 dig; blähend.
 Ventier, *m.* drzewem kopczą-
 cy, Holzhändler, der einen gan-
 zen Wald kauft, *m.*
 Ventosité, *f.* wzdymanie, *n.*
 wiatry, *pl. m.* Blähung, *f.*
 Ventouse, *f.* banka; traba,
 rura, dzinra dla oddechu, *f.*
 oddech, *m.* Schröpfkopf, *m.*
 Lufstloch, Zugloch, *n.*
 Ventouser, *v. a.* banki stawiać,
 Schröpfköpfe setzen, schröpfen.
 Ventre, *m.* brzuch, *m.* gład,
m. pękatość, *f.* Bauch, Leib,
m.
 Ventrée, *f.* gniazdo, *n.* Wurf
 Junge, *m.*
 Ventricule, *m.* żołądek nie-
 których zwierząt, *m.* Magen,
 gewisser Thiere, *m.*
 Ventrière, *f.* poprag, gurt u
 szorów, *m.* Bauchriemen am
 Pferdegeschirr, *m.*
 Ventriologue, *a.* brzuchomowny,
 aus dem Bauche redend, *m. f.*
 bruchomowca, *m.* Bauchred-
 ner, *m.*
 Ventru, *ue, a.* brzuchaty; pę-
 katy, dickbauchig.
 Venue, *f.* przybycie, *n.* przy-
 iazd; wzrost, *m.* pierwsze
 rzucenie kuli, (graiac w
 kręgle), *n.* Ankunft, *f.* Wuchs;
 Anwurf im Kegelspiele, *m.*
 Vénule, *f.* żyłka, *f.* Naderchen,
n.
 Venus, *f.* Wenera, *f.* Venus, *f.*
 Vêpre, *m.* obs. wieczór, *m.*
 Vesper, *f.* Abend, *m.*
 Vêpres, *f.* *pl.* nieszpór, *m.*
 Vesper, *f.* Nachmittags-gottes-
 dienst, *m.*
 Ver, *m.* robak, *m.* Wurm,
m.
 Véra-

Véracité, *f.* prawdziwość, *f.* Wahrhaftigkeit, Glaubwürdigkeit, *f.*
 Verbal, *ale, a.* ustny, słowny, mündlich.
 Verbaliser, *v. n.* sam. rozwozić się słowami, viel Worte machen.
 Verbe, *m.* słowo, *a.* Wort; T. Zeitwort, *n.*
 Verb-ux, *euse, a.* szczebieliwy, pletliwy, geschwätzig.
 Verbiage, *m.* szczebieliwość etc., *f.* Geschwäg, *n.*
 Verbiager, *v. n.* sam. świegotać, plesć, białac, viel Geschwäg machen.
 Verbiageur, *m.* — *euse, f.* sam. świegot, białacz, *m.* Schwäger, *m.*
 Verbose, *f.* wielomowność, świegotność, *f.* Geschwätzigkeit, Weitschweifigkeit, *f.*
 Ver-coquin, *m.* robaczek pazuki winne obgryzający; robak w głowie, *m.* Hebsticher, (Käfer); Wurm im Kopfe, *m.* fig. upór, *m.* dziwactwo, *n.* Eigenfinn, *m.*
 Verd, *v.* Vert.
 Verdâtre, *a.* zielonawy, grünlich.
 Verdée, *f.* wino białe lekkie Toskańskie, *n.* Art leichter weißer Wein aus dem Toskanischen, *m.*
 Verdeler, *ette, a.* kwaskowaty, trochę cierpki (o winie miodowym); dosyć rzęski, żywy, etwas herbe, (vom jungen Weine); ziemlich munter.
 Verderie, *f.* leśnictwo, *n.* Forstbezirk, *m.* Forstgerichtsbarkeit, *f.*
 Verdet, *m.* v. Vert-de-gris.
 Verdeur, *f.* sok arzew i roslin, *m.* cierpkość wina, *f.* Galt in den Bäumen und Pflanzen, *m.* Säure des Weins, Herbe, *f.* fig. żywość, żwawość wieku młodego, *f.* jugendliche Lebhaftigkeit, *f.*

Verdier, *m.* trznadel; leśniczy, *m.* Grünfink; Förster, *m.*
 Verdir, *v. a.* zielono farbować, uzielenić, grün anstreichen. — *n.* zielenić, grün werden, grün werden.
 Verdoyant, *ante, a.* zieleniejący, grünend.
 Verdure, *f.* zieloność, zielenizna, *f.* lobicie w drzewa malowane, *n.* Grün; grünes Laub, *n.* Baumtapete, *f.*
 Véreux, *euse, a.* robaczywy; rozłożony od robaków wurmstichig; wurmig, fig. niebezpieczny, schlecht, unsicher.
 Verge, *f.* pręcik, *m.* różga, *f.* pręt mierzniczy; pierścień, obrączka, *f.* Gerte, Ruthe, Griefruthe; Art Elle, Ruthe, Maß, *f.* Ring, *m.* Verges, *pl.* różga do karania; kara, *f.* Buchruthe, *f.*
 Vergage, *m.* odmierzenie materii; wymierzenie napoju, *n.* paski, kręsy w materii, *m.* *pl.* Abmessen der Zeuge; Bistren der Fässer, *n.* fehlerhafte Streifen im Zeuge, *m.* *pl.*
 Vergée, *a.* *f.* étoffe —, przegotowy, (o materii), Zeug, der fehlerhafte Streifen hat, *m.*
 Vergier, *m.* sad, *m.* Baumgarten, *m.*
 Vergier, *v. n.* mierzyć prętem, loska pomierna napój, mit der Vergie messen, nach Ruthen ausmessen; visiren.
 Vergeron, *m.* pokrzywka, *f.* (ptak), Grasmücke, *f.* (Vogel).
 Vergetter, *v. a.* o., wychodzić, o., wycześć szczotką, ab., auskehren, ab., ausbürsten.
 Vergettes, *f.* *pl.* szczotka, *f.* Rehr-, Staubbürste, *f.*
 Vergettier, *m.* szczotkarz, *m.* Bürstenbinder, *m.*
 Verglas, *m.* szluzawica, *f.* Blatteis, *a.*
 Vergue, *f.* reia, *f.* drag masztowy, *m.* Segelstange, *f.*

Vé-

Véricle, *f.* kamień drogi fałszywy, *m.* falscher Edelstein, *m.*
 Véridicité, *f.* prawdziwość etc., *f.* Wahrhaftigkeit; *f.*
 Véridique, *a.* prawdziwy, prawdziomowny, wahrhaft.
 Vérification, *f.* potwierdzenie etc., *n.* Bewährung, Bestätigung, *f.*
 Vérifier, *v. a.* sprawdzić, spełnić, dowiedzieć; po-, stwierdzić, bewähren, die Richtigkeit einer Sache darthun; beweisen, bekräftigen.
 Vérine, *f.* najlepszy tytun gatunek, *m.* Parastaback, *m.*
 Véritable, *a.* prawdziwy, wahr; wahrhaftig, acht.
 Vérité, *f.* prawda; prawdziwość, szczerść, *f.* Wahrheit; Aufrichtigkeit, *f.* en —, prawdziwie, do prawdy, zaiście, wahrlich, wirklich. à la —, w rzeczy samej, wprowadzić, es ist wahr, zwar.
 Verjus, *m.* sok winny niedozrzały, *m.* unreifer Traubensaft, *m.* unzeitige Weinbeere, *f.*
 Verjuté, *ée, a.* kwasny; cierpki, sauer; herbe.
 Vermeil, *eille, a.* czerwony, rumiany, tetch, (von Blumen und der Gesichtsfarbe).
 Vermeil, *m.* srebro w ogniu pozłacane, *n.* (im Feuer vergoldetes Silber, *n.*
 Vermeille, *f.* granatek Czeski, *m.* Böhmischer Granat, *m.*
 Vermicelle, *m.* makaron włoski, *m.* Fadennudeln, *f.* *pl.*
 Vermiculaire, Vermiforme, *a.* robaczkowy, wurmiformy.
 Vermifuge, *a.* przeciwny robakom, die Würmer vertreibend. — lékarstwo na glisty, *n.* Wurmmittel, *n.*
 Vermiller, *v. a.* szukać robaków, (o dzikach) nach Wür-

mern wählen, (von wilden Schweinen.)
 Vermillon, *m.* cynober niesamorodny, *m.* jagoda szarłatna; rumianość twarzy etc., *f.* gemalener Zinnober, *m.* Scharlachbeere; natürliche Rötthe der Wangen etc., *f.*
 Vermillonner, *v. n.* robaków szukać, (o zbikach) Würmer suchen, (von Dachsen).
 Vermine, *f.* owad, *m.* Ungerziefer, Geschmeiß, *n.*
 Vermisseau, *m.* robaczek, *m.* Würmchen; *n.*
 se Vermouler, *v. r.* robaczywieć, wurmstichig werden.
 Vermoulu, *ue, a.* robaczywy; roztoczony, wurmstichig.
 Vermoulure, *f.* robaczowość, *f.* toczenie od robaków, *n.* proch z tego, *m.* Wurmfraß, *m.* Wurmmehl, *n.*
 Vernal, *ale, a.* wiosenny, zum Frühling gehörig.
 Verne, *f.* ołsza, *f.* Erle, *f.*
 Vernir, *v. a.* pokosć, firniżować, lackiren.
 Vernis, *m.* lakier, pokost, *m.* polewa, Firniß, Lack, *m.* Glasur, *f.*
 Vernisser, *v. a.* lakierować, pokosć, pokostem napuścić; polewać, firniżować; glasuren.
 Vernisseur, *m.* pokostnik, lakiernik, *m.* Lackirer, *m.*
 Vernissure, *f.* pokoszczenie, lakirowanie, *n.* Firnissen, Lackiren, *n.*
 Vérole, *f.* franca, *f.* Luffseuche, *f.* petite —, ospa, *f.* Rinderrblattern, Pocken, *f.* *pl.*
 Vérolé, *ée, a.* francowaty, mit der Luffseuche behaftet.
 Véroligne, *a.* francowaty, od francy pochodzący, von der Luffseuche herkommend.
 Verrat, *m.* kiernoz, *m.* Eber, Hackisch, *m.*
 Verre, *m.* szkło; szkielek, *n.* szklanka, *f.* kieliszek, *m.* Glas; Trinken, Wein-Glas, *n.*

Ver-

Verrerie, *f.* huta, *f.* hutarstwo; szkła. *pl. n.* Glashütte, *f.* Glasmachen; Glaswerk, *n.*
 Verrier, *m.* hutarz; szklarzik; kosz do szkła, *m.* Glasmacher; Glashändler; Glaserforb, *m.*
 Verrière, Verrine, *f.* obs. szkło do obrazka etc., *n.* Glas über ein Gemälde, *n.*
 Verroter, *f.* szkła kolorowe, *n. pl.* kleine Glaswaare, *f.*
 Verrou, *m.* zasuwka, zapora, *f.* rygiel, *m.* Niegel, *m.*
 Verrouiller, *v. a.* na zasuwkę zamknąć, zaryglować, verriegeln, zuriegeln.
 Verrue, *f.* brodawka, *f.* Warze, *f.*
 Vers, *m.* wiersz, rym, *m.* Vers, *m.*
 Vers, *pp.* ku, do, około, koło, gegen, nach, ju.
 Versant, *ante. a.* wywrotny, was leicht umfällt.
 Versatile, *a.* odmienny, niestały, Veränderlich.
 Versatilité, *f.* odmiennosc, niestaość, *f.* Veränderlichkei, *f.*
 à Verse, *ad.* il pleut —, dżez leie, iak konwiam; es regnet, es gießt wie mit Mullen.
 Versé, *ée. a.* biegły, doświadczony, erfahren, bewandert.
 Verser, *v. a.* lać, sypać; naroz, wy, wlać, w, wyrozsypan; gießen; schütten; ein-schenken; ausgießen, ausschütten, vergießen. — *a et n.* wywrócić się; pokładać się (o zbożu) umwerfen, umfallen; sich umlegen, (vom Getreide).
 Verser, *m.* wiersz, *m.* Vers, Absatz, *m.*
 Versificateur, *m.* wierszopis, rymokiet, *m.* Versmacher, *m.*
 Versification, *f.* skład, *m.* kadencja wierszów, *f.* Versbau, *m.*
 Versifié, *ée. a.* wierszem pisany, in Verse gebracht oder gesetzt.
 Versifier, *v. n.* wiersze pisać, Verse machen.
 Version, *f.* tłumaczenie, *n.* Uebersetzung, *f.*
 Verso, *m.* druga strona karty, *f.* andere Seite eines Blattes, *f.*
 Vert, Verte, *a.* zielony, grün, *fig.* niedoyrzały; świeży; żywy; ciępk (o winie, unzeitig, unreif; frisch; lebhaft; herbe (vom Weine).
 Vert, *m.* zieloność, ciępkosć wina, *f.* Grün, *n.* grüne Farbe, *f.* saurer Geschmack des jungen Weins, *m.*
 Vert de gris, *m.* gryszpan, *m.* Grünspan, *m.*
 Vertement, *ad.* żywo, śmiało, odważnie, nachdrücklich, herzhast.
 Vertical, *ale. a.* prostopadły, senkrecht, vertical.
 Vertige, *m.* zawrót, *m.* zawrócenie głowy, *n.* Schwindel, *m.*
 Vertigieux, *euse. a.* zawrót głowy ciępiący, temu podległy, mit dem Schwindel behaftet, schwindelig.
 Vertigo, *m.* dziwactwo, szaleństwo, Koller, *m.*
 Vertu, *f.* cnota; siła, moc, *f.* Tugend; Kraft, *f.* en — de... *ad.* na mocy, podług, według, Kraft, vermöge, zu Folge.
 Vertueux, *euse. a.* cnotliwy, tugendhaft.
 Verve, *f.* duch poetycki, *m.* Begeisterung, *f.* Dichtergeist, *m.* *fig. fam.* głopsiwo, szaleństwo, *n.* Nartbeit, närrische Einfalt, *f.*
 Vesce, *f.* wyka, *f.* Wicke, *f.*
 Vesceron, *m.* wyka polna, *f.* Vogelwicke, *f.*
 Vésicatoire, *m.* kantaryda, wzykatorya, f. Zugpflaster, *n.* spanische Fliege, *f.*

Vési-

Vésicule, *f.* przyszczel, bębel, *m.* Bläschen, *n.*
 Vésiculenx, *euse. a.* babelisty, in Gestalt kleiner Bläschen.
 Vésoul, *m.* sok cukrowy surowy, *m.* roher Zuckersaft, *m.*
 Vespérie, *f. fig. fam.* burka, *f.* Werweis, *m.*
 Vesse, *f.* bzdżina, bzdżnienie, Gist, Schleicher aus dem Hintern, *m.*
 Vesse de loup, *f.* pruchawka, *f.* Bofst, *m.* (Art Schwamm; me.)
 Vesser, *v. n.* bzdżić, bzdżać, fisten, einen schleichen lassen.
 Vesseur, *m.* —euse, *f.* bzdżioch, *m.* der oder die immer fistet.
 Vessie, *f.* pęcherz; przyszczel, *m.* Urinblase; Blase, *f.*
 Vestale, *f. fig.* Westalka, białogłowa wstydlawa, *f.* Vestalin, *f.* keusches Frauenzimmer, *n.*
 Veste, *f.* kamizelka, *f.* kaftan, *m.* Weste, *f.* Kamisol, *n.*
 Vestibule, *m.* przedsionek, *m.* przedsien, *f.* Vorhaus, *n.*
 Vestige, *m.* ślad, trop, znak, *m.* Spur, Fußstapfe, *f.*
 Vêtement, *m.* odzież, *f.* odzianie, *n.* Kleid, *n.*
 Vétéran, *m.* żołnierz etc., wysłużony, *m.* alter ausgedienter Soldat, *n.*; Veteran, *m.*
 Vétérance, *f.* godność, *f.* stan zasłużonego, *m.* Würde, Eigenschaft eines Veteranen, *f.*
 Vétillard, *arde. v.* Vétileur.
 Vétille, *f.* fraszka; kłotka Salomonowa, *f.* Kleinigkeit, *f.* Zankfeien, *n.*
 Vétiller, *v. n.* fraszkami się bawić, sich mit unnützen Kleinigkeiten beschäftigen.
 Vétilleur, *m.* —euse, *f.* fraszkami się bawiący, der, die sich mit Kleinigkeiten aufhält.
 Vétilleux, *euse. a.* trudny, krittlich.
 *Vétir, *v. a.* odziać, ubrać, kleiden, bekleiden, se —, r. ubrać

się; nosić się, ubierać się, sich ankleiden; sich auf eine gewisse Art kleiden.
 Véture, *f.* obłoczyny; postrzyżyny, *pl.* Einkleidung eines Mönchs, einer Nonne, *f.*
 Vétusté, *f.* starość; starożytność, *f.* (budynków, Alter, n. von Gebäuden).
 Veuf, Veuve, *a.* owdowiały, verwittwer, — *m. f.* wdowiec, *m.* wdowa, *f.* Wittwer, *m.* Wittwe, *f.*
 Veule, *a. fam.* słaby, schwach, terre —, ziemia letka, *f.* leichte Erde, *f.*
 Veuve, *m.* owdowiałość, *f.* stau wdowi, *m.* Wittwenstand, *m.* Wittwenstand, *m.*
 Vexation, *f.* ucisk, *m.* uciesmienie, *n.* Bedrückung, *f.*
 Vexer, *v. a.* uciesmniać, ucieskać, drücken, bedrängen, quälen.
 Viager, *ère. a.* dożywny, lebenslänglich, auf Lebenszeit, rente viagère, dochody dożywny, *m. pl.* Leibrente, *f.*
 Viande, *f.* mięso, mięswo, *n.* potrawa, *f.* Fleisch, *n.* Speise, *f.*
 Viatique, *m.* strawne, podróżne, *n.* Zehrpfennig, *m.*
 Vibration, *f.* kołysanie się, ruchanie się, *n.* Schwingung, *f.* Schwung, *m.*
 Viber, *v. n.* kołysać się, ruchać się, trząść się, Schwingungen machen, schwingen.
 Vicair, *m.* namiestnik; wikary, *m.* Verweser, Vikarius, *m.*
 Vicairie, *f.* wikaryuszostwo, *n.* Vicarey, *f.*
 Vicarial, *ale. a.* namiestny, wikaryyski, einem Vikarius zuständig, gehörig.
 Vicariat, *m.* Wikaryat, *m.* Vicariat, *n.*
 Vicarier, *v. n.* wikarym bywać, den Pfarrdienst versehen.
 Vice, *m.* niecnota; wada, przywara, *f.* wszeteczeństwo, *n.* Geh-

- Fehler, *m.* Gebrechen, Laster, *n.* Unzucht, *f.*
 Vice . . . , wice-, pro-, pod-, namiestniczy, Unter . . . , (nur in Zusammensetzungen).
 Vice-amiral, *m.* wiceadmiral, *m.* Viceadmiral, *m.*
 Vice-amirauté, *f.* namiestnictwo admirałskie, *n.* Viceadmiralschaft, *f.*
 Vice-chancelier, *m.* podkanclerzy, *m.* Vicekancler, *m.*
 Vice-consul, *m.* prokonsul, Vicekonsul, *m.*
 Vice-gérant, *m.* wices gierent, wices regient, *m.* Viceofficial, *m.*
 Vice-président, *m.* wiceprezydent, *m.* Vicepräsident, *m.*
 Vice-recteur, *m.* prorektor, *m.* Prorektor, *m.*
 Vice-reine, *f.* wielkorządczyni, *f.* Vicekönigin, *f.*
 Vice-roi, *m.* wielkorządcza, *m.* Vicekönig, Unterkönig, *m.*
 Vicier, *a.* miesć, skasować, ungułtig machen, vernichten.
 Vicieux, *euse, a.* wadę maicy; niecnotliwy, obledliwy, błędny; nieważny, fehlerhaft, mangelhaft; lasterhaft; ungułtig.
 Vicissitude, *f.* odmiana, niestateczność, *f.* Abwechslung, *f.* Wechsel, Unbestand, *m.*
 Vicomte, *m.* (przełtem) podgrabia, *m.* (ehedem) Vicegraf, *m.* —tesse, *f.* podgrabini, *f.* dessen Gemahlin, *f.* Vicomté, *f.* powiat, *m.* godność jego, *f.* dessel Besitz, *m.* dessen Würde, *f.*
 Victime, *f.* bydlę na ofiarę, *n.* ofiara, *f.* Opfertier, Schlachtopfer, *n.*
 Victor, *m.* Wiktory, *m.* Victor, *m.* —toire, *f.* Wiktorya, Victoria, *f.*
 Victoire, *f.* zwycięstwo, *n.* bogini zwycięstwa, *f.* Sieg, *m.* Siegesgöttin, *f.*

- Victorieux, *euse, a.* zwycięski, sieghaft, siegreich.
 Viennaille, *f.* żywności, *f. pl.* Lebensmittel, *pl.*
 Victuailler, *m.* prowiantmagister na okręcie, *m.* Proviantmeister auf einem Schiffe, *m.*
 Vidame, *m.* starosta biskupski, *m.* Bisdom, Stiftsamtmann, *m.*
 Vidame, *m.* Vidamie, *f.* starostwo biskupskie, *n.* Bisdomiey, *f.* Stiftsamt, *n.*
 Vidange, *f.* wyprowadzanie, wywożenie, sprzątanie, *n.* Ausleeren, Abbleeren, Wegschaffen, *n.* — *pl.* wywożenie gnoiu z przewotów etc., plugastwo, *n.* wywóz, *m.* Ausleeren einer Mistgrube, *n.* Roth, *m.*
 Vidangeur, *m.* przewetnik, *m.* Gerretsfeger, *m.*
 Vide, *a.* próżny, leer, ledig, miejsce próżne, leer.
 Vide-bouteille, *m.* fam. domek, altana w poblikości miasta, *f.* kleines Gartenhaus, Trinkhaus bei der Stadt, *n.*
 Videlle, *f.* kółko do ciasta, *n.* Leigrädchen, *n.*
 Vider, *v. a.* wypróżnić, wyprzągnąć, wyprowadzić, wywieść; wydrążyć, wywiercić; wypatrzyć, leeren, ausleeren, ledig machen; ausdräuen; aushöhlen; ausweiden. *fig.* znieść, zakończyć, abthun, ausmachen.
 Viduité, *f.* owdowiałość, stan wdowczy, wdowi, *m.* Wittwer, oder Wittwenstand, *m.*
 Vidure, *f.* zabkowanie, wydrążenie, *n.* das Ausgeschnittene, Ausgebohrte.
 Vie, *f.* życie; opisanie, *n.* czas, sposób życia, *m.* żywność, *f.* Leben, *n.* Lebenszeit; Lebensgeschichte; Lebensart, *f.* Unterhalt, *m.* Brod, *n.* eau de vie, wódka, gorzalka, *f.* Branntwein, *m.*
 Viédase, *m.* fam. dudek, błazen, *m.* Lölpel, *m.*

Vieil

- Vieil oder Vieux, Vieille, *a.* stary, alt.
 Vieillard, *m.* starzec, *m.* alter Mann, Greis, *m.*
 Vieille, *f.* baba, staruszka, *f.* altes Weib, *n.*
 Vieilleries, *f. pl.* gałgany, graty, szpargady, *pl.* alte Lumpen, alte Sachen, *pl.*
 Vieillesse, *f.* starość, *f.* wiek, *m.* Alter, *n.*
 Vieillir, *v. n.* starzeć, zgrzybieć, alt werden, altern. — *a.* ze-, zastarzeć się, alt machen.
 Vieillot, *otte, a.* podszły, stary, altlich.
 Vielle, *f.* lira, *f.* Leyer, *f.*
 Vieller, *v. n.* grać na lirze, leyrern.
 Vieilleur, *m.* —euse, *f.* lirownik, *m.* Leyeremann, *m.* —frau, *m.*
 Vienne, *f.* Wiedeń, *m.* Wien, *n.*
 Vierge, *f.* panna; prawiczka, *f.* Jungfrau, Jungfer, *f.* — *n.* prawdziwy, niewinny, rein, ungebraucht.
 Vieux, *a. v.* Vieil.
 Vieux-ving, *m.* mał, *f.* Wagenschmiere, *f.*
 Vif, *ive, a.* żywy; żwawy, hoży, bystry; gwałtowny, lebend, lebendig: lebhaft, munter, heftig.
 Vif, *m.* żywe, żywe mięso, *n.* Leben, lebendiges Fleisch, *n.*
 Vif-argent, *m.* żywe srebro, *n.* Quecksilber, *n.*
 Vigilance, *f.* czuność, *f.* Wachsamkeit, *f.*
 Vigilant, *ante, a.* czynny, wachsam.
 Vigile, *f.* wilia, *f.* Abend vor dem Feste eines Heiligen, *n.* vigiles des morts, mszy za dusze, *pl.* Seelenmessen, *f. pl.*
 Vigne, *f.* winna macica; winnica, *f.* Rebe, *f.* Weinstock; Weinberg; Weingarten, *m.*
 Vigneron, *m.* winiarz, *m.* Winzer, *m.*
 Vignoble, *m.* kray winorodny, *m.* Weinland, *n.*
 Vigogne, *m.* owca Pernańska, *f.* Peruanisches Schaaf, *n.* — *f.* wetna, skóra z niej, *f.* dessein Wolle, *f.* Haut davon, *f.*
 Vigoureux, *euse, a.* żywy, żwawy, silny, rzeski, męzny, stark, kräftvoll, herzhast, tapfer, lebhaft.
 Vigueur, *f.* moc, siła, *f.* męstwo, *n.* Kraft; Stärke; Tapferkeit, *f.* Nachdruck, *m.*
 Vil, *vié, a.* nikczemny, podły, niedry, niedrychtig, schlecht, verächtlich.
 Vilain, *m.* obs. poddańcuch, prostak, *m.* gemeiner Mann; schlechter Mensch, *m.*
 Vilain, *aine, a.* bezecny, nikczemny; skapy, sknerowaty, garstig, hässlich; farg, filzig.
 Vilénie, *f.* plugastwo; sprośne, plugawe słowa, *n.* czuyny, *m. pl.* skapstwo, sknerstwo, *n.* Unrath, Unflath, *m.* garstige Rede oder Handlung; Kargheit, *f.*
 Vilete, *f.* podłość, nikczemność, *f.* bezecny, *m.* Niedrigkeit, Geringschätzung, *f.*
 Vilipender, *v. n.* fam. pogardzać, ponieważyć, gering schätzen.
 Villace, *f.* miasteczko, *n.* große aber schlechte Stadt, *f.*
 Village, *m.* wies, *f.* Dorf, *n.*
 Villageois, *oise, a.* wiejski, bawerski, ländlich. — *m. f.* wieśniak, *m.* wieśniaczka, *f.* Landmann, *m.* Landfrau, *f.* Landmädchen, *n.*
 Villanelle, *f.* skotopaski, *pl.* tancie wiejski, *m.* Art Hirtenlieder, *n.* Bauerntanz, *m.*
 Ville, *f.* miasto, *n.* Stadt, *f.*
 Villete, *f.* miasteczko, *n.* Städtchen, *n.*
 Vimaire, *f.* drzewo wywrócone, *n. pl.* Windschaden, Windbruch, *m.*
 Vin, wino, *n.* Wein, *m.*

Vina-

Vinage, *m.* dziesięcina, *f.* cło od wina, *f.* Weinzehent, Weinzoll, *m.*

Vinagre, *m.* ocet winny i inny, *m.* Weinessig, Essig, *m.*

Vinaigrier, *v. a.* octem zaprawić, mit Essig anmachen.

Vinaigrierie, *f.* octownia, *f.* Essigbrauerei, *f.*

Vinaigrette, *f.* sos z octu; powóz, którego człowiek zamiast konia ciągnie, *m.* bieda, *f.* kalte Essiglauge; zweyräderige Kalesche, die von einem Menschen gezogen wird, *f.*

Vinagrier, *m.* karafinka, *f.* octownik, *m.* Essiggeschirr, *n.* Essigflasche, *f.* Essigbrauer, — handler, *m.*

Vincent, *m.* Wincenty, Vincent, *m.* (Name.)

Vindicatif, *ive, a.* mściwy, rachsüchtig; rachsüchtig, *ig.*

Vineé, *f.* zbieranie wina, *n.* lłoka, *f.* Weinende, *f.*

Vinet, *m.* wino podłe, *n.* schlechter Wein, *m.*

Vinétier, *m.* berberys, *m.* Berbisbeerstrauch, *m.*

Vineux, *euse, a.* winorodny; winny, weinreich; weinroth; nach Wein riechend oder schmekkend.

Vingt, *a.* dwadzieścia, zwanzig.

Vingtaine, *f.* dwadzieścia sztuk, etc. Anzahl von zwanzig, *f.*

Vingtième, *a.* dwudziesty, zwanzigste. — *m.* dwudziesta (część), *f.* Zwanzigtheil, *n.*

Viol, *m.* zwałenie białogłowy, *n.* Rothzüchtigung, *f.*

Violat, *n.* m. sokiem fiołko wym zaprawiany, mit Violett angemacht.

Violateur, *m.* — trice, *f.* gwałciiciel, *m.* Uebertreter, *m.*

Violation, *f.* gwałcenie, łamanie, *n.* Uebertretung, Verletzung; Schändung, Entbeiligung, *f.*

Viole, *f.* wiola, *f.* Viole, Geige mit sechs Seiten, *f.*

Violement, *m. v.* Violation, zwałenie białogłowy, *n.* Rothzüchtigung, *f.*

Violence, *f.* gwałt, *m.* srogość; krzywda, *f.* Heftigkeit; Gewalt, Gewaltthätigkeit, *f.* Zwang, *m.*

Violent, *ente, a.* gwałtowny, srog; niesłuszny, krzywdzący, heftig, gwałtig; gwałtsam, gwałthätig.

Violenter, *v. a.* gwałcić, łamać, gwałtem przymusić, Gewalt anthun.

Violier, *v. a.* gwałcić, łamać, rwać; zwałcić białogłowe, übertreten, verletzen, brechen; schänden, rothzüchtigen.

Violet, *ette, a.* fiołkowy, weilschenblau. — *m.* fiolet, fiołotowy kolor, *m.* Weilschenblau, *n.*

Violette, *f.* fiolek, *m.* Weilschen, *n.*

Violier, *m.* fiołek złoty, *m.* gelbes Weilschen, *n.* gelber Weilschenfiolek, *m.*

Violon, *m.* skrzypce, *pl.* skrzypki, *m.* Geige, *f.* Geiger, Spielmann, *m.*

Violoncelle, *m.* basetla mała, *f.* kleine Bassgeige, *f.*

Vipère, *f.* żmija, *f.* Viper, Otter, Ratter, *f.*

Vipereau, *m.* żmijka, *f.* junge Otter, *f.*

Virago, *f. sam.* kobieta, iak huzar; dziewczka tęgą, *f.* starke männliche Weibsperson, *f.*

Virer, *v. n.* tourner et —, kręcić się, wybiegów szukać, sich drehen und wenden, allerlei Ausflüchte suchen.

Virevolte, *f.* harcowanie konia w koło, *n.* Herumtummeln eines Pferdes im Kreise, *n.*

Virevouste, *f. fig. sam.* obeyście, obiezenie, *n.* geschwindes Herumläufen, *n.*

Virginal, *ale, a.* panieniski, jungfräulich.

Virginité, *f.* panienstwo, *n.* Jungfräuschaft, *f.*

Vir-

Virgonleuse, *f.* rodzaj gruszek zimozrzalnych, *f.* Art saftiger Winterbirnen, *f.*

Virgule, *f.* kreska, *f.* Komma, *n.* Bepstrich, *m.*

Viril, *ile, a.* męski, männlich.

Virilité, *f.* męstwo, *n.* męski, *m.* Mannbarkeit, Mannheit, *f.*

Virole, *f.* refa, *f.* kółko, *n.* Ring, *m.* Zwinge, *f.*

Virtuose, *m. et f.* T. doskonały artysta, *m.* großer Künstler, Virtuose, *m.*

Virulence, *f.* ropa, *f.* das Eiterige.

Virulent, *ente, a.* ropisty, eiterig, bössartig.

Virus, *m.* jad, *m.* ropa, *f.* venerisches Gift, Pockengift, *n.*

Vis, *f.* szruba, *f.* wschody kręcone, *pl.* ślimak, *m.* Windeltreppe, Schnecke, *f.*

Vis à vis, *ad. et prp.* (de) naprzeciwko, gegen über, gegen. — pojazd waski na dwie osoby, *m.* schmale Kutsche zu zwey Plätzen einander gegen über, *f.*

Visage, *m.* twarz, *f.* oblicze, *n.* Gesicht, Angesicht, *n.*

Visagère, *f.* prodek u czepka, *m.* Vordertheil einer Weiberhaube, *n.*

Viscéral, *ale, a.* jelitowy, wnetrzny, zu den Eingeweiden gehörig.

Viscère, *m.* jelita, wnetrzności, trzewa, *pl.* Eingeweide, *n.*

Viscosité, *f.* klejowatość, lipkość, *f.* klebrige Beschaffenheit, zähe Materie, *f.* Schleim, *m.*

Visée, *f.* celowanie, *n.* Zielen, *n. fig. sam.* changer de —, odmienić swój zamiar, seinen Plan ändern.

Viser, *v. a.* à qc., celować, gozić, auf oder nach etwas zielen, fig. zmierzać, godzić na co, Absicht worauf haben.

Visibilité, *f.* widomość, widzialność, *f.* Sichtbarkeit, *f.*

Visible, *a.* widomy, widzial-

ny; iawny, oczywisty, sichtbar, klar, offenbar.

Visière, *f.* celik, *m.* Visir, Visierkorn, *n.*

Vision, *f.* widzenie, patrzenie, *n.* mara, obłuda, *f.* Schein, Gesicht, *n.* Erscheinung, *f. fig.* próżna imaginacja, *f.* przywidzenie, *n.* Einbildung, *f.*

Visionnaire, *a. et m. f.* obłudnik, co duchy widuje, *m.* Geistesseher, *m. fig.* fantastyk, *m.* Träumer, Schwärmer, *m.*

Visir, *v. Vizir.*

Visitation, *f.* wizytacja, *f.* widzenie, przyszyrenie, *n.* Besichtigung, Beschauung, *f.* — de la Vierge, nawiedzenie P. Maryi, *n.* Heimsuchung Mariä, *f.*

Visite, *f.* wizyta, *f.* na-, odwiedzenie, *n.* na-, odwiedziny, *pl.* wizytacja, *f.* o-, przeglądanie, *n.* Besuch, *m.* Besichtigung, Durchsuhung, *f.*

Visiter, *v. a.* na-, odwiedzić; przeglądać, wizytować, besuchhen; durchsuchen, untersuchen, besichtigen.

Visiteur, *m.* wizytator, *m.* Beschauber, Visitator, *m.*

Visqueux, *euse, a.* lipki, klejowaty, klebrig, zähe.

Visser, *v. a.* przyzrubować, anschrauben.

Visuel, *elle, a.* widzialny, widoczny, zum Gesicht gehörig.

Vistule, *f.* Wisła, *f.* Weichsel, *f.*

Vit, *m. sam.* członek męski, chuy, *m.* männliches Glied, *n.*

Vital, *ale, a.* żywotowy, zum Leben gehörig.

Vitchoura, *m.* futro, *n.* Pelz, *m.* Wildschur, *f.*

Vite, *a. et ad.* prędki, chybk, szybki, geschwind, schnell, hurtig.

Vitesse, *f.* prędkość, chybość, szybkość, *f.* Geschwindigkeit, *f.*

Vitrage, *m.* szkły, *n.* szklarska robota, *f.* Fensterwerk, *n.* Glaswand, *f.*

Vitraux, *m. pl.* okna wysokie kościelne, *n. pl.* Kirchenfenster, *n. pl.*

Vi-

Vitre, *f.* okno; szkło, *n.* szyba, *f.* Glasfenster, *n.* Glascheibe, *f.* Glas, *n.*
 Vitrier, *v. a.* szybami opatrzyć, osadzić, mit Glascheiben versehen.
 Vitrierie, *f.* szklarstwo, *n.* handel szklany, *m.* Glaserhandwerk, *n.* Glashandel, *m.*
 Vitreux, *euse, a.* szklany, gläserartig.
 Vitrier, *m.* szklarz, *m.* Glaser, *m.*
 Vitrifiable, Vitrescible, *a.* co w szkło obrócić można, was sich verglasen läßt.
 Vitrifier, *v. a.* w szkło obrócić, verglasen.
 Vitriol, *m.* koperwas, *m.* Vitriol, *m.*
 Vitriolé, *ée, a.* koperwas w sobie mający, Vitriol enthaltend.
 Vitriolique, *a.* koperwasowy, vitriolisch.
 Vitupère, *m. obs. v.* Blâme.
 Vitupérer, *v. a. obs. v.* Blämen.
 Vivace, *a.* długo żyjący, lange lebend.
 Vivacité, *f.* żywość, zwawość, gorącość, bystrość, *f.* Lebhaftigkeit, Munterkeit, *f.* Feuer, *n.* Heftigkeit, *f.*
 Vivandier, *m.* —ière, *f.* marketan, *m.* Marketender, *m.*
 Vivant, *ante, a.* żyjący, żywy, lebend, lebendig. — żywy, *m.* Lebendiger, *m.* bon —, *fam.* ochotnik, *m.* Lebemann, *m.* du vivant, *za* czasów, *za* życia, *bez* Lebzeiten.
 Vivat, *m.* niech żyje! vivat, Vivat, *n. es* lebel!
 Vivelse, *f.* cera, *f.* cérowanie, *n.* Stopfwerk, Gestopfes, *n.*
 Vivement, *ad.* żywo, zwawo, goraco, lebbast, hisig, hastig.
 Vivier, *m.* sadzawka, *f.* sadz, *m.* Teich; Weiber, Fischkasten, *m.*
 Vivifiant, *ante, a.* ożywiający, lebendig machend.
 Vivification, *f.* ożywienie, *n.* Belebung, *f.*

Vivifier, *v. a.* ożywić, beleben, lebendig machen.
 Vivifique, *a.* ożywiający, belebend.
 Vivoter, *v. n.* niedźwie, mizerie żyć, kümmerlich leben.
 *Vivre, *v. n.* żyć; żyć się, utrzymywać się; sprawować się; leben; sich erhalten; sich auführen. — *m.* żywność, *f.* Lebensunterhalt, *m.* Vivres, *pl.* żywności, *pl. f.* Lebensmittel, *pl.*
 Vizir, *m.* wezyr, *m.* Wezir, *m.* —rat, *m.* wezyrstwo, *n.* Würde eines Wezirs, *f.*
 Vocabulaire, *m.* słownik, *m.* Wörterbuch, *n.*
 Vocal, *ale, a.* głosowy, was durch die Stimme ausgedrückt wird.
 Vocatif, *m. T.* przypadek piąty, *m.* Vocativ, *m.*
 Vocation, *f.* powołanie, *n.* chęć, wola; wokacya, *f.* Beruf, Frief, *m.* Berufung, *f.*
 Vocaux, *m. pl. T.* głos mający w kapitule, *m. pl.* Stimmgeber, *m.*
 Voeu, *m.* ślub, *m.* Gelübde, *n.* *v. voix, suffrage.* Voeux, *pl.* zadania, życzenia, *n. pl.* Wünsche, *m. pl.*
 Vogue, *f.* bieg statku, okrętu, *m.* Ruś, oder Lauf eines Fahrzeuges bey jedem Ruderschlage, *m. fig.* stawa, powaga, *f.* zwyczaj, *m.* Ansehen, *n.* Ruf, Schwung, *m.*
 Voguer, *v. n.* wiosłem robić; popłynąć, rudern; fortschiffen.
 Vagueur, *m.* wiosłowy rudelnik, *m.* Ruderer, *m.*
 Voici, *ad.* oto, otoż, siehe, hier, da, das hier, hier ist.
 Voie, *f.* droga, *f.* gościniec, *m.* koley wozowa; fura, *f.* Weg, *m.* Geseise, *n.* Fuhr, *f. fig.* okazy, *f.* sposób, *m.* Gelegenheit, *f.* Mittel, *n.* —d'ean, tyle wody, ile na raz można unieść, Tracht Wasser, *f.*

Voi-

Voilà, *ad.* oto, otoż, ot, da, dort, siehe da, dieses da.
 Voile, *m.* zastona, *f.* welon, kwel, *m.* Vorhang, Schleier, *m. fig.* pokrywka, *f.* pozor, *m.* Deckmantel, *m.*
 Toile, *f.* żagiel, *m.* Segel, *n.*
 Toiler, *v. n.* zastonić, zasunąć, przykryć zastoną, einen Vorhang vor etwas hängen; verschleiern, verhüllen, *fig.* pokrywać, hemänteln.
 Voilerie, *f.* warsztat do robienia, żagłów, *m.* Segelmanufaktur, *f.*
 Voilier, *m.* żagielnik, *m.* Segelmeister, *m.* — *a. vaisseau bon —*, okręt dobrze żaglami opatrzony, *m.* guter Segler, (Schiff), *m.*
 Voilure, *f.* żagle wszystkie na okręcie, *m. pl.* robienie i używanie należyte żagłów, Segelwerk, *n.* Verfertigung und Anwendung der Segel, *f.*
 *Voir, *v. a.* widzieć, patrzeć; oglądać; poznać, pojąć, postrzeć; obaczyć, spróbować; przypatrywać się; nawiedzić; odwiedzić kogo, sehen; besuchen; ansehen, betrachten; beobachten; erkennen, verstehen, einschauen; versuchen; zusehen; besurken. — *n.* wychodzić, iść, Ausicht haben. (sur, na, in, auf.)
 Voire, *ad. obs.* prawdziwie, wachlich, gewiß.
 Voirie, *f.* dozór nad gościncami i drogami, *m.* miejsce pod szubienicą na ścięwo, *n.* Wegeamt, *n.* Aussicht über die Straßen, *f.* Schindanger, *m.* Schindgrube, *f.*
 Voisin, *ine, n.* sąsiedzi, graniczny, przylegi, benachbart, anstoßend, angrenzend. — *m. f.* sąsiad, *m.* Nachbar, *m.*
 Voisinage, *m.* sąsiedztwo, *n.* Nachbarschaft, *f.*
 Voisinier, *v. n. fam.* w dobrym być sąsiedztwie; sąsiadów odwiedzać, gute Nachbarschaft halten; nachbarlich besuchen.
 Z. II.

Voiture, *f.* powóz, wóz; ładunek, *m.* fura, *m.* furlon, fracht, *m.* Fuhrwerk, *n.* Wagen, *m.* Fuhr; Ladung, Fracht, *f.* Fuhrlohn; *m.* lettre de —, list frachtowy, *m.* Frachtbefehl, *m.*
 Voiturier, *v. a.* wieść, przywozić, versühren; fahren.
 Voiturier, *m.* turman, *m.* Fuhrmann, *m.*
 Voiturin, *m.* we Włoszech konie i pojazdy do najeżdza trzymający, der in Italien Reisenden Pferde und Fuhrwerk vermietet.
 Voix, *f.* głos, *m.* Stimme, *f.*
 Vol, *m.* kradzież, grabież, rzecz ukradzioną, *f.* lot, *m.* Raub, Diebstahl, *m.* gestohlenen Gut; fliegen, *n.* Flug, *m.*
 Volable, *a.* do ukradzenia, do ukradzenia, bestiehlbar; stiehlbar.
 Volage, *a.* lekkomyślny, niestały, niestateczny, niewużany, leichtsinnig, flüchtig, flatterhaft, unbeständig.
 Volaille, *f.* ptactwo, *n.* drób, *m.* Geflügel, Gefervieh, *n.*
 Volant, *ante, a.* latający, lotny, fliegend.
 Volant, *m.* piłka z piórami, *f.* skrzydło u wiatraka, *n.* surdut lekki, *m.* Federball; Windmühlensflügel, *m.* leichter Heberock, *m.*
 Volatile, *m.* zwierzę skrzydlate, *n.* geflügeltes Thier, *n.*
 Volatile, *f.* ptactwo, *n.* Geflügel, *n.*
 Volcan, *m.* wulkan, *m.* góra ognista, *f.* feuerstehender Berg, *m.*
 Volée, *f.* lot, *m.* gniazdo, *n.* Flug, *m.* Hecke, Brut, *f. fig.* stado, *n.* chimara, kupa, *f.* stan, *m.* Zug, *m.* Schwarm; Stand, Mann, *m.* — *de coups de bâton*, basy kije, *pl.* Tracht Schläge, *f.* — *de canon*, wystrzał armatny, *m.* Kanonenschuß, *m.* — *de canons*, strzelanie, bicie z armat, *n.* Salve, ganze Lage Kanonen, *f.* à la —, *ad. fam.* na pospiech, na odbyt, im Fluge, in der Eile.
 Z

Voler,

W.

Whisk, Whist, *m.* gra pewna w karty, *f.* gewisses Kartenspiel, *n.*
 Wildgrave, *m.* Wildgraf, *m.*
 Wildgraf, *m.*

X.

Xavier, *m.* Kawery, *m.* Xaverius, *m.* (Name).
 Xylabalsamum, *m.* balsamowa

Y.

Y, *ad. et part. rel.* tam, do tego, o tym, o nim, na niego, na nim etc. da, dort, daselbst, dahin, dazu, daran, darauf.
 Yacht, *m.* iacht, okręt okryty

Z.

Zagaie, *f.* dziurk murzynski, *m.*
 Art Wurfspeer der Mohren, *m.*
 Zain, *a. m.* zupełnie karykaszanowaty, (kon) ganz schwarz oder ganz kastanienbraun (von Werden).
 Zani, *m.* blazen, *m.* Nickelbering, *m.*
 Zebre, *m.* zebra, *f.* Zebra, *n.*
 Zélateur, *m.* —trice, *f.* gorliwiec, *m.* Eiferer, *m.*
 Zèle, *m.* gorliwość, *f.* Eifer, *m.*
 Zélé, *ée, a.* gorliwy, eifrig.
 Zéphyr, *m.* zefir, wietrzyk łagodny, *m.* Westwind, lieblicher Wind, *m.*
 Zéro, *m.* zero, kółko, *n.* Null, *f.*
 Zest, *m.* pudrownik, woreczek do pudrowania, *m.* Underpuffer, *m.* — i. ha! właśnie! Jam, iako, tako, so so, so hin.
 Zeste, *m.* przegródka w orzechu, skibka skórki pomarańczowej, cytrynowej, *f.* Sattel einer Nuss, *m.* Schnittchen einer Pomeranz: oder Citronenschale, *n.*

Wiski, *m.* kariolka o dwóch kołach, zweyräderiges Kabinlet, *n.*

drzewko, *n.* Balsambolz, *n.*
 Xylon, *m.* bawekank, *m.* Baumwollenstaude, *f.*

szybko pływacy, *m.* Yacht, *f.*
 Yachtschiff, *n.*
 Yeuse, *f.* więzozłód, *m.* Eistein-
 eiche, *f.*
 Yeux, *m. pl.* oczy, *pl. n.* Augen,
n. pl. (v. Oeil).

Zibeline, *f.* sobol, *m.* Zobel, *m.*
 Zibelfell, *n.*

Zizzag, *m.* wężykowatość, *f.*
 gatunek obcęgów, *pl.* Zickzack,
n. Art Säge, *f.*

Zinc, *m.* cynek, *m.* Zink, *m.*
 (Halbmetall).

Zinzolin, *m.* et *a.* czerwony, fioletowy, rötlich, violet, *fam.*
 afektowny, *m.* affektirter Mensch, *m.*

Zist, *v.* Zest.

Zizania, *f.* kakól, *m.* Unkraut, *n.*
 fig. niezgoda, *f.* Uneinigkeit, *f.*

Zodiaque, *m.* T. zwierzynek, pas niebieski, *m.* Thierkreis, *m.*

Zoile, *m.* ganićiel, *m.* Zähler, *m.*
 Zone, *f.* T. kray, dział ziemi, m. strefa ziemi, *f.* Weltgürtel, Erdstrich, *m.* Zone, *f.*

Zoographie, *f.* opisanie zwierząt, *n.* Beschreibung der Thiere, *f.*

Zoolatrie, *f.* modlenie się do zwierząt, *n.* Anbetung der Thiere, *f.*

Zoophage, *a.* mięsożerny, Fleischfressend.

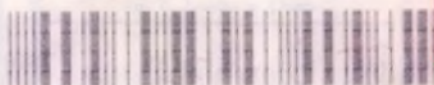
värjetten

210
195459/4974

mits pitouas
jeune port

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

7500/I-II S

001-007500-01-0

Syg.:

ZBIORY ŚLĄSKIE